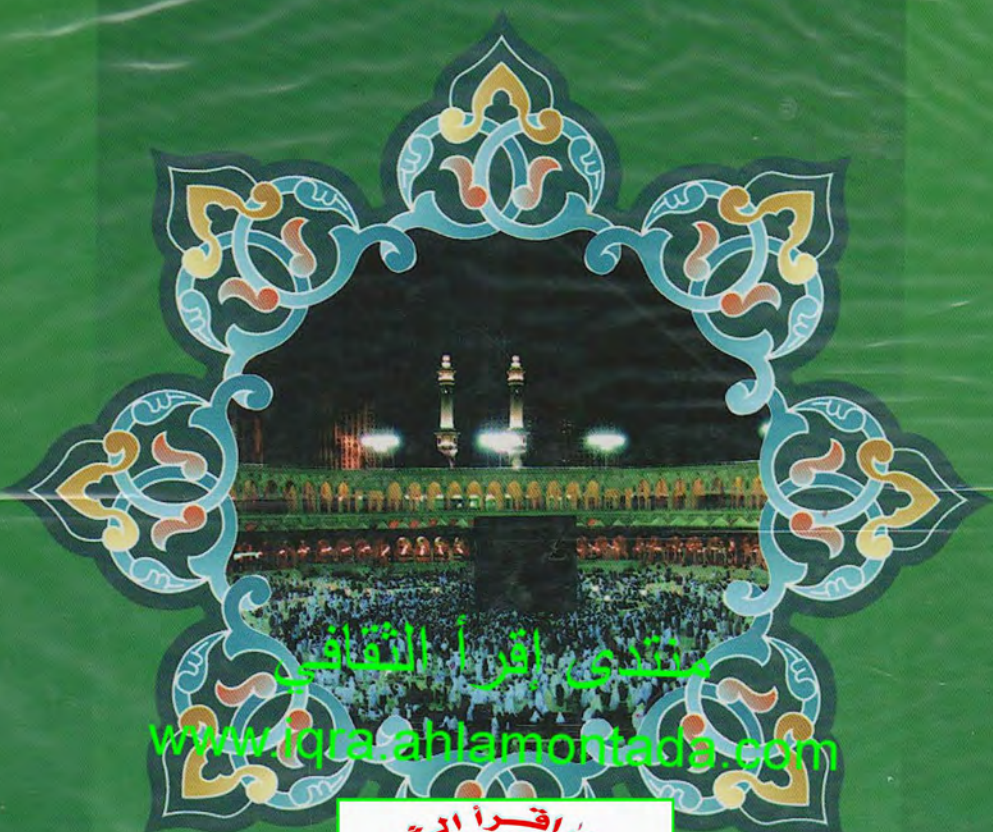

شەریعی ئىسلام

به پێی پهیرهوی ئیمامی شافعی
خوای لی رازی بی

مەندێ ئقرا الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

مهلا عبدالکەریمی موده پریس

به رگی: ۳-۴

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانیود کتایهای مختلف مراحه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربی ، فارسی)

شهر یعدتی نیسلام

به پیتی پهیرهوی نیمامی شافیعی
- خوای لی رازی بی -

دانراوی:

مهلا عهبدو لکه ریمی موده پرپیس

«به رگی سیته م»

بلاوکرده وهی کوردستان و په رته و بهیان

بلاو کردونهوی پهرتهو بهیان
سنه - پخشانگای نیمام غهزالی
تهلهفون: ۲۲۵۶۱۰۰

انتشارات کردستان

Kurdistan Publication

سنه - پاسازی عیززهتی - تلهفون - ۲۲۶۵۳۸۲

شهریعهتی نیسلام

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	شهریعهتی نیسلام (۳)
✓ دانراوی (تالیف):	مهلا عبدولکهریمی موده ریس
✓ کهرتهی چاپ (نوبت چاپ):	یه کهم (اول): ۱۳۸۸
✓ ژمارهی چاپ کراو (تیواژ):	۳۰۰۰ دهووهی دوو بهرگی (دهووهی دو جلدی)
✓ ژمارهی لاپهروه قهواره (تعداد صفحه و قطع):	۴۰۴ صفحهی وزیر
✓ بلاوکهروه (ناشر):	بلاو کردونهوی کوردستان (انتشارات کردستان)
	بلاو کردونهوی پهرتهو بهیان (انتشارات پرتو بیان)

شابک دوره: ۰ - ۰ - ۱۰ - ۹۹۲۶ - ۹۶۴ - ۹۷۸	ISBN: 978 - 964 - 9926 - 10 - 0
شابک ج ۳ و ۴: ۱ - ۱۳ - ۹۹۲۶ - ۹۶۴ - ۹۷۸	ISBN: 978 - 964 - 9926 - 13 - 1

ناواخن

- ۱۱ باسی وه سیهت .
- ۲۱ له باره ی نه ندازه ی وه سیه ته وه .
- ۲۴ سیغه ی وه سیهت .
- ۲۷ باسی په شیمان برونه وه له وه سیهت .
- ۳۰ باسی «وصایة» یه عنی «وصی» گرتن .
- ۳۳ باسی دابه ش کردنی میرات (الفرائض) له بهینی میرات به ره کانا .
- ۴۱ «عه سه به» و خاوه ن به شی دیاری کراو .
- ۴۴ باسی ته رتیبی عه سه به کان .
- ۴۵ باسی (مخارج الفروض) یه عنی نه و ژمارانه ی که به شه دیاری کراوه کانیان .
- ۴۵ به ساغی لیّ ده رته چی .
- ۴۵ نه سللی مه سه له .
- ۴۶ باسی نیسبهت له بهینی مه خره چی چهنده فرزندکدا که بکه ونه یه ک .
- ۴۸ باسی «حجّب»، یه عنی مه نع کردنی میرات بهر له میرات بردن .
- ۵۴ باسی میراتی نه ولادو نه ولادی نه ولاد .
- ۵۶ باسی میراتی باوک و دایک و باپیره .
- ۵۷ باسی میراتی ده وروپشت (حواشی) .
- ۵۹ باسی میراتی باپیره له گه ل براو خوشکدا .
- ۷۰ باسی کۆبوونه وه ی جیهه تی فرزو ته عسیب و دوو جیهه تی فرزو و دوو .
- ۷۰ عه سه به که یه کیکیان جیهه تی فرزیشی بی .
- ۷۲ میرات وه رگرتن له ون بوو (مفقود) و میرات وه رگرتنی نه و .

- ۷۴ باسی میراتی «حَمَل» (سکی ژن).
- ۷۷ میراتی نِرومی (حُثْنی).
- ۷۹ میرات وهرنه‌گرتن له‌بهر نه‌بوونی شه‌رتی میرات.
- ۷۹ باسی (عَوْل) یه‌عنی زیادکردنی ژماره‌ی مه‌سه‌له.
- ۸۲ ره‌دکردنه‌وه بو سهر خاوه‌ن فه‌رز.
- ۸۶ میراتی «دَوِي الْأَرْحَام».
- ۹۰ باسی دروست‌کردنی مه‌سه‌له‌کان.
- ۹۴ باسی «مُنَاسَخَات»، واته مردنی هه‌ندی له میرات‌بهره‌کان.
- ۹۴ به‌رله دابه‌ش‌کردنی میراته‌که.
- ۹۷ باسی ژن ماره‌کردن (نکاح).
- ۹۸ ئە‌حوالی ئە‌و ژنه‌ی که ماره‌ئه‌کری.
- ۹۹ ته‌ماشاکردنی ژن و پیاو بو‌یه‌کتر.
- ۱۰۴ خوازیینی.
- ۱۰۵ ئە‌رکانی نیکاح.
- ۱۱۷ ده‌رکه‌وتنی ئە‌و شتانه‌که مانعی دامه‌زرانی نیکاحن.
- ۱۲۰ باسی سیفه‌ته‌کانی هاوکوفی (کَفَاءَة).
- ۱۲۳ ئە‌و ئافره‌تانه‌ی که ماره‌یان نایه‌ت.
- ۱۲۶ باسی شیردان (رِضَاع).
- ۱۳۰ باسی پێ‌لینان له شیرپیدان.
- ۱۳۲ باسی ئە‌وه‌که باوک و دایک کور و کچه‌که به مه‌حره‌م دابنن.
- ۱۳۴ باسی هاتنی شیر به‌سهر نیکاحدا.
- ۱۴۴ باسی ئە‌وانه‌ی که به‌شوودانی ژنیان به‌ده‌سته (ولیی).
- ۱۴۶ باسی ویلایه‌تی قازی به‌دریژی.
- ۱۴۹ باسی به‌وه‌لی ئە‌مرکردن (تَوَلَّیْه) و به‌حه‌که‌م‌کردن (تَحْکِیْم).
- ۱۵۱ باسی ئە‌وانه‌ی حه‌قی ماره‌پرنیان هه‌یه (ولی نکاح).
- ۱۵۲ باسی ئە‌و وه‌لییه‌ی که حه‌قی زۆرکردنی هه‌یه له کور و کچ (ولی مُجْبِر).
- ۱۵۸ بیوه‌ژن و کچ.

- ۱۵۹ باسی ژن هیئانی که سیك که حیجری له سهر دانرابی
- ۱۵۹ به هۆی سه فییهیه وه
- ۱۶۱ باسی پی لئانی ژن یا میرد یا وهلی ئه مر به نیکاح
- ۱۶۲ باسی ئه وهلی ئه مرانهی که حهقی زۆرکردیان نییه
- ۱۶۷ باسی وه کیل گرتنی وهلی له کاتی عهقددا
- ۱۷۳ باسی نیکاحی کافرئ که موسولمان بووی
- ۱۷۶ باسی ئه وه که کافر موسولمان بیی و زیاتر له چوار ژنی بیی
- ۱۷۸ باسی نه فهقهی ئافرهتی کافر له پاش موسولمان بوون
- ۱۷۹ باسی حهقی په شیمان بوونه وهی پیاو یا ژن له نیکاح
- ۱۸۶ باسی به شهرت گرتنی ههندی سیفهت له عهقددا له گهله لوه شانده وه
- ۱۸۶ (فسخ)ی نیکاح له ههندی حاله تیا
- ۱۸۸ هه لوه شانده وهی نیکاح به هۆی دهس نه پویشتنی کابراوه
- ۱۸۸ به سهر ماره بیدا
- ۱۸۹ باسی هه لوه شانده وهی نیکاح به هۆی بی دهسه لاتی میرده وه له سهر
- ۱۸۹ نه فهقه دانی ژنه که
- ۱۹۱ باسی ژن هیئان بو باوک و باپیره
- ۱۹۲ باسی ماره بی (صداق)
- ۱۹۹ باسی ماره بییه که ناویرابی له عهقدی نیکاحدا
- ۱۹۹ له ماره بی دامه زراوو دامه زراو
- ۲۰۱ باسی پی سپاردن (تفویض)
- ۲۰۴ باسی «مهراثل»
- ۲۰۵ باسی یه که نه که وتنی قسهی ژن و میرد له ماره بییا
- ۲۰۸ باسی ماره بی یا «مهراثل» به هۆی چوونه لاه به شو بهه،
- ۲۰۸ یا له نیکاحی دامه زراودا
- ۲۰۹ باسی حوکمی جیا بوونه وهی ژن له پیاو
- ۲۱۲ باسی حهقی «مُتَّعَه»
- ۲۱۳ باسی دابهش کردنی وهختی میرد به سهر ژنه کانیا (قَسَم)

- ۲۱۶ باسی سه‌رینجی کردنی ژن له به‌گویی کردنی پیاو (ئشوز).
 ۲۱۹ باسی «خُلع»
 ۲۳۱ باسی سیغهی خولع
 ۲۴۷ باسی حوکمی هه‌ندی له‌فز که کورد به‌کاریان ئه‌هینن
 ۲۴۹ باسی «إبراء» (ئازادکردن)
 ۲۶۰ باسی قه‌بوول کردنی خولع له‌لایه‌ن بیگانه‌وه
 ۲۶۴ باسی یه‌که‌نه‌که‌وتنی ژن و می‌رد له‌خولع یا له‌عیوه‌زی خولعدا
 ۲۶۸ باسی ته‌لاق
 ۲۶۹ باسی ته‌لاقی مندال و شیت و سه‌رخوش
 ۲۷۰ باسی پیوستی نیاز
 ۲۷۱ زاینی مه‌عنای له‌فزی ته‌لاق پیوسته
 ۲۷۲ باسی ته‌لاقی که‌سیکی زۆر لی‌کراو
 ۲۷۷ باسی سیغهی ته‌لاق
 ۲۸۵ باسی ته‌لاق دانه‌دهستی ژن (تفویض)
 ۲۸۷ شوینی ته‌لاق و ده‌سه‌لات به‌سه‌ریا
 ۲۸۹ باسی که‌وتنی ژماره‌یه‌که‌له‌ته‌لاق به‌هۆی نیازی ژماره‌وه
 ۲۹۴ باسی جیا‌کردنه‌وه‌ی یه‌کینک یا زیاتر له‌وه‌ی که‌وتراوه (استیناء)
 ۲۹۸ باسی شک و گومان له‌ته‌لاقدا
 ۲۹۹ باسی گومان له‌ژنه‌ته‌لاق دراوه‌که‌دا
 ۳۰۳ باسی ته‌لاقی «سُنَّی» و «بِدْعَی»
 ۳۱۹ باسی ته‌علیقی ته‌لاق
 ۳۲۴ باسی ته‌علیق کردنی ته‌لاق به‌وه‌ختیکه‌وه
 ۳۲۶ باسی ته‌علیق کردنی ته‌لاق به‌شتی مه‌حاله‌وه
 ۳۲۶ باسی ته‌علیق کردنی ته‌لاق به‌ته‌لاقه‌وه
 ۳۲۷ باسی «ده‌ور» و ئیعتیار نه‌بوونی ده‌ور
 ۳۲۸ باسی «تعُدُد»ی ته‌لاق له‌چه‌ند سیغه‌یه‌کدا به‌هۆی چه‌ند ته‌علیقیکه‌وه
 ۳۲۸ باسی ته‌علیق کردنی ته‌لاق به‌سک‌بوون و منال‌بوون و حه‌یزو شتی واوه

- ۳۳۱ باسی ته علیق کردنی ته لاق به هه ندئ شتی جیا جیاوه.
- ۳۳۴ باسی سوئند خواردن به ته لاق (حلف).
- ۳۴۵ باسی ته علیق کردن به چاوپیی که وتنه وه.
- ۳۴۶ باسی ته علیق کردن به ده رجوونی ژنه که وه به بیئ ئیزنی کابرا.
- ۳۴۹ باسی ته علیق کردن به جل له بهر کردنه وه.
- ۳۵۰ باسی ته علیق کردن به و شتانه وه که عورفی شه رعیان تیا هه یه.
- ۳۵۰ باسی ته علیق کردنی ته لاق به ته لاقه وه.
- ۳۵۱ باسی هه ندئ جووره ته علیق کردنی جیا جیا.
- ۳۵۳ باسی گپرانه وه (رجعه).
- ۳۵۵ سیغه ی گپرانه وه (رجعه).
- ۳۶۵ باسی سوئند خواردن له سه نه چوونه لای ژن (ایلاء).
- ۳۶۷ باسی مؤله ت دانی کابرا که «ئیلای» ی کردوه.
- ۳۶۹ باسی «ظهار».
- ۳۷۲ باسی چۆنیه تی گپرانه وه ی نه و که سه که «ظهار» نه کا و.
- ۳۷۲ چی واجب نه بیئ له سه ری.
- ۳۷۴ باسی که فاره تی «ظهار».
- ۳۷۵ باسی «عده» ی ئافره ت.
- ۳۸۳ باسی «تداخل»، واته به یه کا چوونی دوو «عده».
- ۳۸۶ باسی ره فاقه تی پیاو بو ژنی خاوه ن «عده».
- ۳۸۷ باسی نه کردنی هه ندئک ئیش به هۆی مردنی که سیکه وه (احداد).
- ۳۸۸ باسی جیگای دانیشن بو ژنیک که له «عده» دا بیئ.
- ۳۹۱ باسی نه و مه سه ره فانه ی واجب له سه ر ئینسان (نقعة).
- ۳۹۵ نه فه قه به چی واجب نه بیئ؟
- ۳۹۷ باسی نه فه قه ی «أصول» و «فروع».
- ۳۹۹ باسی پهروه رده کردنی که سی که نه توانی خۆی پهروه رده بکا (حضانة).
- ۴۰۳ سه رچاوه کانی نه م کتیبه.

باسی وەسیەت

وەسیەت لە شەرعدا، بریتییه لەو کەسیک حەقیکی خۆی بەدا بە کەسیکی تر لە پاش مردنی خۆیەوه؛ وەسیەت سوننەتیکی موئەککەدەیه، وایش ئەبێ واجب ئەبێ، واتە ئەگەر نەکردنە کە ی بێ بەهۆی فەوتانی حەقی کەسیک بەسەر یەوه، یا حەقی خۆی بەسەر کەسیکەوه، یا فەوتانی منالیک یا چەند منالیک لەوانە کە وان بە دەستی ئەم کەسەوه پەرورەدەیان ئەکا؛ وەسیەت کەراھەتی هەیه ئەگەر زیاتر لە سێ یەکی مالی وەسیەت کەرە کە بگریتەوه، بەو شەرته کە مەبەستی بێ بەش کردنی میرات گر نەبووبێ، ئەگینا حەرەمە؛ وایش ئەبێ وەسیەت مەباح ئەبێ، وەك وەسیەت بە کردنەوهی خانیک کە ریبواری ئەهلی زیممە تیا دابەزن.

ئەركانی وەسیەت، چوارە: «مُوصِي» یەعنی ئەو کەسە کە وەسیەتە کە ئەکا؛ «مُوصِي لَه» یەعنی ئەو کەسە کە وەسیەتە کە ی بۆ ئەکری؛ «مُوصِي بَه» یەعنی ئەو شتە کە وەسیەتی پێ کراوه؛ «صِيغَه»، یەعنی ئەو لەفزه کە وەسیەتە کە ی پێ ئەکری.

شەرتی ئەو کەسە کە وەسیەتە کە ئەکا، ئەو یە تەکلیفی لەسەر بێ و ئازاد بێ، هەرچەند کافریش بێ یا حیجری خرابیتە سەر بەهۆی سەفاهەتەوه، لەبەر ئەو ئەگەر ئەم کەسە ئیقرار بە شتیکی وەك تەلاق بکەلێ قەبوول ئەکری؛ کەواتە، وەسیەتی منال و شیت و بێ هۆش دروست نییه.

ئەو ش کە وەسیەتە کە ی بۆ کراوه، ئەگەر «لایەك» بێ، شەرتی ئەو یە حەرەم و مە کروو نەبێ، جا خواھ خیر و چاکە بێ، وەك دروست کردنی مزگەوت و قوتابخانە و نەخۆشخانە، یا مەباح بێ، وەك کردنەوهی خانیک بۆ ئەهلی زیممە؛ کەواتە، دروست نییه وەسیەت بە حەرەم، وەك ئاوەدان کردنەوهی کەنيسە یەك، یا وەسیەت بە مە کروو، وەك کردنەوهی خانوویەك بۆ رابواردنی و کە ئینسان دوور بخاتەوه لە خواپەرستی. وە ئەگەر وەسیەت بۆ کەسیک بوو، ئەو ئەگەر ئەو شداکە ئەبێ وەسیەت بە کرداری

[۱. واتە ئەگەر بۆ جیهەتیکی عومومی بوو، شەرتی ئەو یە... - بلاوکردنەوه کوردستان].

حەرام و مەكروھ نەبىي، ۋەك كېرىنى عەرەق بۇ عەرەق خۆر، ئەبىي ۋەسىيەت بۇ كراۋە كە جۆرە زانراۋىيەكى تيا ھەبىي، ۋەك ۋەسىيەت كىردن بۇ سكى ژىيىكى دوو گيان ۋە ئەبىي قابىلى ئەۋەش بىي بىي بە خاۋەن مولك؛ كەۋاتە، ۋەسىيەت دانامەزى بۇ سكىك كە لەمەۋلا پەيدا ئەبىي ۋ بۇ حەيوان بەنىيازى حەيوانە كە خۆي؛ بەلىي، ئەگەر وتى: ئەم شتە ۋەسىيەت بىي بۇ ئەۋ حەيوانە بۇي بىرى بە ئالف ۋ خواردەمەنى، ئەۋە دروستە ۋە لە مەئنادا ۋەسىيەتە بۇ خاۋەنە كەي، بۇيە ئەگەر لەپاش ئەم ۋەسىيەتە حەيوانە كە مرد، ئەۋ مالف ئەدرىي بە خاۋەن حەيوانە كە.

ھەرۋەھا، دروست نىيە ۋەسىيەت بۇ مردوۋ بە نىيازى خۆي؛ بەلىي، ئەگەر نىيازى، ۋەسىيەت بىي بۇ ئەۋ كەسانە كە قورئانى لەسەر ئەخوينن، يا ئەرۋن بۇ زيارەتى، ئەۋە دروستە ۋە دروست نىيە ۋەسىيەت بۇ «مەعدووم»، يەنى شتى كە لە ۋەختى ۋەسىيەتە كەدا نەبىي، ۋەك ۋەسىيەت بۇ سكىك كە لەمەۋلا پەيدا ئەبىي، يا مزگەۋتىك كە لەمەۋلا ئەكرىتەۋە؛ بەلىي، ئەگەر ئەم شتە نەبوۋە ناۋى لەپاش شتىكى بوۋە ھىنرا، ئەۋە دروستە، ۋەك ئەۋە كە بلىي: ئەم مالف ۋەسىيەت پى كىرد بۇ كورە كانم ۋ بۇ ئەۋ كورە زايانە يشم كە لەمەۋلا لەدايك ئەبن، ھەرۋەھا ئەگەر بلىي: ئەم مالف ۋەسىيەت بىي بۇ ئەۋ مزگەۋتە كە ئىستا ھەيە لە گەرە كە كە مانا ۋ بۇ ئەۋ مزگەۋتە نەش كە لەمەۋلا ئەكرىتەۋە تىايدا.

ھەرۋەھا، دروستە ۋەسىيەت بۇ سكىك كە لە ۋەختى ۋەسىيەتە كەدا بىي، بەم رەنگە كە لە كەمتر لە شەش مانگ لە كاتى ۋەسىيەت كىردنە كەۋە لەدايك جيا بىيئەۋە، خواھ ژنە كە لە گەل مىرددا بىي يا نە، ياخود جيا بىيئەۋە لە ئەۋەلى شەش مانگەۋە تا چوار سال لە ۋەختەۋە ۋ ژنە كە يش لە گەل مىرددا نەبىي، بەلام ئەگەر لەم ماۋە يەدا ھاتە دنياۋە ۋ ژنە كە لە گەل مىرددا بوۋ ۋە يا زياتر لە چوار سال لە ۋەختى ۋەسىيەتە كەۋە پەيدا بوۋ، ئەۋە ئەۋ مالف نادىي بە مالف كە، چونكە ئاشكرايە مالف كە لەم سوورەتەدا لە ۋەختى ۋەسىيەت كىردنە كەدا نەبوۋە، چونكە بە «استقراء» دەر كە وتوۋە كە سك لە چوار سال زياتر بەئافرەتەۋە نابىي، خواھ لەم سوورەتەدا ژنە كە لە گەل مىرددا بىي يا نە.

دروستە ۋەسىيەت بۇ ئاۋەدان كىردنەۋە ۋەسىيەت بە تىكرا بۇ ھەرچى كە مەسلەھەتى مزگەۋتى تىابىي كە ئاۋەدان كىردنەۋە ۋەسىيەت بە تىكرا بۇ ھەرچى كە ۋ بەرمال ۋ

چراۋ نەۋت و كارەباۋ ئاۋو سوۋتەمەنى و كرىيى مجپۆرۋ مەسرەفى بانگدەرىش ئەگرىتەۋە، ھەروەھا كرىيى پىش نوپۇش، ۋەك ئىمامى غەزالى فەرمۇيەتى، ۋە ئەگەر وتى: ۋەسىيەت بىي بۇ مزگەوت، ئەۋىش حوكمى ۋەسىيەتى ھەيە بۇ مەسلەھەتى مزگەوت؛ تازە كەردنەۋەى حەۋزى ئاۋو ئەدەبخانەش، بەپىي عورف، حوكمى مەسلەھەتى مزگەوتى ھەيە.

جا ئەگەر مزگەوتە كە سەرپەرشتى كەرى ھەبوو، ۋاجبە ئەۋ مائە بىدەرئە دەستى سەرپەرشتى كەرى مالى كابرالى ۋەسىيەت كەر و ئەبى ئەۋىش بە ئاگادارى و رىگادانى سەرپەرشتى كەرى مالى مزگەوتە كە، لىي سەرف بكا، ياخود بىداتە دەستى خۇي، يا كەسىك كە لەجىنگەى ئەۋدا بىي، بۇ ئەۋە كە لىي سەرف بكا.

دروستە ۋەسىيەت بۇ ئاۋەدان كەردنەۋەى حوجرەى فەقى و بۇ مەسلەھەتى ئەۋ حوجرەيە و ئەم مەسلەھەتى حوجرەيە، ئاۋەدان كەردنەۋەى و كرىنى فەرش و حەسىر و چراۋ سوۋتەمەنى و ھەر پىۋىستىيە كى ترى حوجرە كە ئەگرىتەۋە، ھەروەھا مەعاشى مامۇستا و فەقىش ئەگرىتەۋە.

ھەروەھا، دروستە ۋەسىيەت بۇ حەرەمى مەككە و بۇ مەرقەدى پىرۇزى حەزەرەتى پىغەمبەر ﷺ لە شارى مەدىنە و سەرف ئە كرى بۇ ئاۋەدان كەردنەۋەى و ھەر پىۋىستىيە كى ترى ئەۋ شوپىنە پىرۇزانە و بۇ ئەۋانە كە خزمەتى ئەۋ شوپىنە ئەكەن؛ ھەروەھا، دروستە ۋەسىيەت كەردن بۇ قەبرىستانى زانايان و ئەۋلىياۋ پىياۋ چاكان و ئەۋ مائە سەرف ئە كرى لە ھەرچىيە كدا كە مەسلەھەتى شەرىعى ئەۋ قەبرىستانانەى تىابىي و بۇ ئەۋانە كە قورئانايان لەسەر ئەخوپىن و خزمە تىان ئەكەن.

ئەگەر ۋەسىيەت كەرە كە ھەندى مەسرەفى تاييەتى دىارى كەرد، ئەۋە لەسەر قسە كەى ئەۋ موعامە لە ئە كرى ۋە ئەگەر باسى نە كەرد و لەۋ شوپىنەدا عورفىكى تاييەتى ھەبوو، ئەۋە ئەۋ عورفە ئە كرى بە پەپرەۋ بۇ سەرف كەردنى مائە ۋەسىيەت پىي كراۋە كە.

دروستە ۋەسىيەت بۇ ئەھلى زىممە بە جۇرىك كە نەبىي بەھۇى سووكى بۇ ئايىنى ئىسلام؛ ھەروەھا، دروستە ۋەسىيەت بۇ كافر كە لە ۋلاتى كافرانا بژى، بەۋ شەرەتە

وه‌سیه‌ت به چهك (سلاح) نه‌بی یا به هه‌ر شتیکی تر که بیی به‌هۆی به‌هیزبوونی ئه‌و کافرانه؛ مه‌سه‌لا، دروسته‌ بلیت: وه‌سیه‌ت بیی فلانه شتم سه‌رف بکری بۆ نان و ئاو بیی دانی ئه‌و کافره جه‌نگییانه که به‌ دیل ئه‌گیرین وه‌ دروسته وه‌سیه‌ت کردن بۆ پاشگه‌ز بووه‌وه (مُرتد) و بۆ بیاوکوژ؛ مه‌سه‌لا، که‌سیک یه‌کیک بریندار ئه‌کا و هیشتا کابرای بریندارکراو نه‌مردووه، وه‌سیه‌ت ئه‌کا بۆ ئه‌و که‌سه که برینداری کردووه و له‌پاشا ئه‌مری. مه‌به‌س له‌مانه، ئه‌مه‌یه که له‌ ئایینی ئیسلاما ئه‌وه‌په‌ر ده‌ره‌جه‌ی ره‌حم و میهره‌بانی و به‌زه‌یی هه‌یه له‌گه‌ڵ هه‌موو که‌سدا، هه‌ر به‌و شه‌رته نه‌بی به‌هۆی سووکی بۆ ئیسلامه‌تی و نه‌بی به‌هۆی یارمه‌تی دانی که‌س له‌سه‌ر گونا‌ه‌کردن به‌نیازی یارمه‌تی دانی له‌سه‌ر گونا‌ه.

هه‌روه‌ها، دروسته وه‌سیه‌ت بۆ میرات‌به‌ر، به‌و شه‌رته میرات‌به‌ره‌کانی تر له‌پاشا مردنی کابرا ریگا بده‌ن؛ به‌لام وه‌سیه‌ت بۆ میرات‌به‌ر به‌ ئه‌ندازه‌ی به‌شه‌که‌ی خۆی به‌تاله، ئه‌گه‌ر له‌جیاتی ئه‌و به‌شه‌عه‌ینیک جیا نه‌کرایته‌وه و ئه‌گه‌ر جیا کرایته‌وه، ئه‌وه دروسته، به‌ شه‌رتی که میرات‌به‌ره‌کانی تر ریگا بده‌ن، چونکه مه‌به‌ستی ئینسان له‌عه‌ینی شتدا ئه‌گۆری.

ته‌به‌رپوعاتی «مُنَجَّزَه»، واته: خیراتی ده‌س‌به‌جی بۆ هه‌ندی له‌ میرات‌به‌ران، وه‌ك «هَبَّة» (به‌خشین) و وه‌قف و ئازادکردن له‌ قه‌رز له‌ نه‌خۆشی مردنا، هه‌موو حوکمی وه‌سیه‌تیان هه‌یه و پێویستیان به‌ ریگادانی میرات‌به‌ره‌کانی تر هه‌یه و به‌ ریگادانی ئه‌وان نه‌بی، دانا‌مه‌زری، به‌و شه‌رته که ئه‌ندازه‌ی ماله‌که که دراوه به‌ وه‌سیه‌ت بۆ کراوه‌که دیاری بیی له‌ لایان و هه‌موو میرات‌به‌ره‌کانیش ته‌سه‌ر‌وفیان دروست بیی؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر هه‌ندیک له‌وانه حیجریان له‌سه‌ر بوو، ئه‌وه له‌ به‌شی ئه‌وانه‌دا ئه‌و ته‌به‌رپوعه به‌تاله، یه‌عنی رانه‌گیری تا حیجره‌که‌یان له‌سه‌ر لانه‌چی و ئه‌گه‌ر له‌پاش ریگادانه‌که‌یان، هه‌ندیکیان یا هه‌موویان ئیددیعیان کرد که ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ماله‌ نازانن که دراوه به‌ وه‌سیه‌ت بۆ کراوه‌که، ئه‌وه به‌ سویند باوه‌ریان بیی ئه‌کری و ریگادانه‌که‌یان به‌تال ئه‌بیته‌وه، مادام به‌ شاهید ئیسه‌پاتی ئه‌وه نه‌کریت که ئه‌زانن ئه‌ندازه‌که چه‌نده.

ئه گهر که سیڤک وتی: ئەم ماله م وهسیهت بی بو سکی ئەو ژنه و که مندالی بو، به کهرەتیک دوو منالی بو، ئەو ماله که ئەدری به هەردوو مناله که وه ئە گهر به کیکیان به مردوویی بو و ئەویان زیندوو بو، ئەو هه موو ماله که ئەدری به زیندوووه که وه ئە گهر وتی: ئە گهر سکه کهت نیڕینه بو، ئەو ماله وهسیهت بی بو و ئەو ژنه که به سکی کورپیک و کچیکی لی بو، ئەو وهسیهت ته که به تاله، له بهر ئەوه که سکه که ی نه به ته نیا کور بووه و نه به ته نیا کچ بووه. وه ئە گهر وتی: ئە گهر کور له سکیا بو، ئەو ماله وهسیهت بی بو، که چی ژنه که کور کچی بو، ئەو ماله که گشتی ئەدری به کور که؛ ههروهه، ئە گهر وتی: ئە گهر کچ له سکیا بو، ئەو ماله وهسیهت بی بو و ژنه که کور کچی بو، ئەو هه موو ماله که ئەدری به کچه که، چونکه مه بهستی کابرای وهسیهت کهر له سووره تی یه که ما ئەوه بووه کوری بی و له سووره تی دووه ما ئەوه بووه کچی بی، ئیتر با منالی تریشیان له گه لدا په یدا بی و ئە گهر له سووره تی یه که مدا، ژنه که دوو کوری بی و له سووره تی دووه ما، دوو کچی بی، ئەو وهسیهت ته که دروسته و کابرای سه ره پهرشتی که ری مالی کابرای وهسیهت که ره که به ئاره زووی خو به تی ماله که به هه رکام له دوو کور یا ئەو دوو کچه بدا، دروسته.

ئه گهر که سیڤک وهسیهت کرد بو دراوسی و به یانی ژماره و سیفه تی دراوسی کانی نه کرد، ئەو ئەو ماله وهسیهت بی کراوه ئە گه یه نری به چل خانوو له چوار لای مالی کابرای وهسیهت که ره وه، یه عنی به سه دو شهست خانوو، خواه ده وله مه ند بن یا فه قیر؛ به لی، ئە گهر عورفی و لات ته که مه عنای دراوسی بی به ژماره و سیفه تی کی تایبه تی لی ئە دایه وه، یا خود کابرای وهسیهت کهر خو ی به یانی کرد بو، ئەو هه ره به وان ه دا ئە گه یه نری که عورفه که ئە یان گریته وه یا کابرا به یانی کردوون وه ئە گهر که سیڤک وتی: ئەم ماله م وهسیهت بی بو زانایان، ئەو ئەدری به و که سانه که زانای شه ریعه تن که ته فسیر و حه دیس و فیه ئە گریته وه و نادرئ به و که سانه که قورئان ئەزانن و ده رسی چو نیه تی قورئان خو یندن ئە لیته وه، ههروهه نادرئ به ئە دیب و به وان ه ی ته عبیری خه و لی ئە ده نه وه و به دوکتور و زانایانی عیلمی که لام، به پی قسه ی زورتری زانایانی

شهرع، به لام نه گهر عورفی ولاتیک به غیری نه م جوړه بوو، واته وشه ی «زانا» ههر جوړه زانایه کی نه گرتوه، نه وه به پیی نه و عورفه ره فتار نه کری.

ئیستا له م کورده وارییه ی ئیمه دا، که و ترا «مه لا» یا «عالم»، مه به ست که سیکه که شماره زای عولوومی دین بی که له حوجره و مزگه و تانه خوینرین، چ له «مقاصد» و چ له «مبادی» واته: چ نه و عیلمانه ی که راست و ره وان باسی دین و چ نه و عیلمانه ی که ریگان بو زانینی عولوومی دین؛ که واته، «مه لا»، وه ک زانایانی شهرع و ته فیسیر و حه دیس نه گریته وه، زانایانی نه حوو سهرف و به لاغوه مه نتیق و ئاداب و که لام و ئوسوولی فیه و ریازیاتیش نه گریته وه، خواه پایه به کی به رزی هه بی له و زانسته دا یا نه و خهریکی دهرس و تنه وه بی یا خهریکی پیش نویژی و خوتبه خویندنه وه بی.

ههروه ها، فه قییش به و که سانه نه لین که خهریکی خویندنی نه و عیلمانه ن که په یوه نندیان به دینه وه هه به، خواه له «مهمات» ی دین بی یا له «مقدمات» و نه سبابی زانینی موهمماته کان، وه خواه فه قیکه زوری خویندبی یا هیشتا ههر له سهره تادا بی. نه گهر که سیک و هسیه تی کرد بو فه قیر و هه ژار، نه وه ماله که ی نه دری به و که سانه که به شی ژیان عاده تی خوئیانیان نیبه؛ جا ههر کاتی که سیک و هسیه تی کرد بو نه م جوړه که سانه و ناوی که سیکی تایه تی نه برد و سهر په رشتی که ری ماله که یسی فه قیر بوو، نه وه به قه تعی دروست نیبه له و ماله سهرف بکا بو خو ی یا بو میرات به ریکی فه قیری نه و کابراکه و هسیه ته که ی کردوه، به لکوو نه دری به غیری نه وان. وه دروست نیبه سهر په رشتی که ری مالی کابرای و هسیه ت که ر، نه و ماله بداته لای که سیکی تر به نه مانه ت، ههروه ها دروست نیبه لای خو ی رای بگری، به لکوو نه بی ده س به جی بیگه پیینی به و که سانه و به ولایانه دا که و و هسیه تیان بو کراوه.

نه گهر که سیک و تی: ماله که م و هسیه ت بی بو عوله ماو بو فه قییان، نه بی به شهریکی بدری به ههردوولایان به نیوه یی؛ جا نه گهر دیاری نه کردبو له کو ی دابه ش بگری، یا خود شوینیکی تایه تی دیاری کرد، به لام ژماره ی و هسیه ت بو کراوه کان له و شوینه دا له ژماره نه ته هات، نه وه پیویسته لای که می، بدری به سی که س له ههر تا قمیکیان و

دروسته بۆ سەرپەرشتی کەری مائی کابرای وەسیەت کەر لەم سئی کەسەدا بەشی
 یەکیکیان لە یەکیکی تریان زیاتر بدا وە ئەگەر ژمارە ی وەسیەت بۆ کراوە کان کەم بوون و
 لەبەر چا و بوون، ئەبێ بدری بە هەموویان، چون یەك. وە ئەگەر وتی: ئەو مائەم وەسیەت
 بئی بۆ فلان کەس و بۆ هەژاران، ئەو وە ئەو کەسەیش وە کوو یە کئی لە هەژارە کان بەشی
 ئەدری و هەر ئەو نەدە یە نابئی بئی بەش بکری.

ئەگەر کەسیك وەسیەتی کرد بۆ کۆمەلئیکی دیاری و لە ژمارە نەهاتوو، وە کوو
 ئەولادی پیغەمبەر ﷺ، ئەو وە دروستە ئەو مائە بدری بە سئی کەسیان وە ئەگەر وەسیەتی
 کرد بۆ خزمانی فلان کەس، ئەو وە ئەدری بە هەموو خزمیکئی، چ لەلای باوك و چ لەلای
 دایکەو، با زۆر دووریش بئی، بەلام نادری بە باوك و دایك و منال و منالەزای ئەو کەسە
 وە ئەگەر وەسیەت بکا بۆ ئەو کە بدری بە کەسیك کە لە هەموو کەس نزیکتر بئی بە
 فلان کەس، ئەو وە لەم کاتەدا ئەدری بە باوك و دایك و منالی، بەلام کور پیش باوکی
 ئەکەوئ و برا پیش باپیرە ئەکەوئ و لیرەدا نیرینە تەرجیح نادری بەسەر مئیینەدا و
 ئەو ی بەشە میراتی زۆرتر بکەوئ تەرجیح نادری بەسەر ئەو وەدا کە کەمتری بکەوئ،
 بەلکوو باوك و دایك و کور و کور یە کن و کور ی کچ - با میرات بەریش نەبئی - پیش
 ئەکەوئ لە کور ی کور ی کور، چونکە پایە ی ئەو دوورترە وە ئەگەر کەسیك وەسیەتی
 کرد بۆ خزمانی خوئی، میرات بەری بەر ناکەوئ.

شەرتی وەسیەت پئی کراو (موصی بە) یە کەیش ئەو یە قابیلی گویزانە وە بئی بە
 ئارەزووی کابرای وەسیەت کەر؛ کەواتە، دروست نییە کەسیك کە حەددی «قذف» ی
 هە یە وەسیەت بکا ئەو حەدە بۆ کەسیکی تر بئی، بەلام دروستە قەزف کراوە کە وەسیەت
 بۆ ئەو کەسە بکا کە قەزفە کە ی کردوو، واتە لە نەخۆشی مردنیا عەفوی بکا؛ هەر وەها،
 دروست نییە وەسیەت بەو حەقی شوفعە یە کە هە یەتی بۆ غەیری کەسیك کە حەقی
 شوفعە کە ی هە یە، واتە لەجیاتی ئەم، مائە کە بە شوفعە وەر بگری، بەلام دروستە بۆ ئەو
 کەسە کە شوفعە کە ی لەسەرە، بەم پەنگە کە کابرای بە شوفعە وەر گر لە نەخۆشی مردنیا
 ئەو کابرا عەفو بکا لە حەقی خوئی بۆ بە شوفعە وەر گرتنی مائە کراوە کە.

به شهرت گیراوه له مآلی وه سیهت پی کر اودا که که لک لی وه رگرتنی به شهرع حه لآل بی. دروسته وه سیهت کردن به شتی که ئیستا بیی یا نه بیی و به عین و به مه نفعه عت و به زانراو و نه زانراو؛ که واته، دروسته وه سیهت کردن به شتی که له مه و لا پهیدا نه بی، وه ک میوه ی باخیک بو سآلی داهاتووی، یا سکی حه یوانیک که له مه و لا به ران بگری.

ئه گهر که سیک حه یوانیکی وه سیهت کرد بو که سیک، ئه وه سکه که ی و مووه که ی و خوریه که ی و شیره که ی و ههر قازانجیکی تر ئه گریته وه که له وانه بی له و حه یوانه پهیدا بی. وه ئه گهر وه سیهتی کرد به دره ختیک، ئه وه هه موو ئه و شتانه ئه گریته وه که له فروشتنی دره خته که دا به ربکه ون، وه ک لقه ورده و ریشه ی دره خته که و میوه یه کی که هیشتا دهرنه که وتبی و دروسته وه سیهت کردن به یه کیک له دوو حه یوان، جا پاشان میرات بهر یا سه رپه رشتی که ری مآلی کابرای وه سیهت که ر، به ئاره زووی خو ی حه یوانه که دیاری ئه کا؛ هه روه ها، دروسته وه سیهت به شتیکی پیسی واکه قازانجیکی هه بی، وه ک زبل و پشقل و ته پآله و سه گی راوو سه گی پاس و به شه رابیک که حورمه تی هه بی و نه رپژری به و رهنگه که ئاوی تریکه به نیازی سرکه یا به بی نیاز گوشرابی.

جا ئه گهر که سیک وه سیهتی کرد به سه گیک له سه گه کانی، ئه وه ئه گهر سه گی نه بوو وه سیه ته که ی به تآله وه ئه گهر هه یوو، دروسته و میرات بهر یا سه رپه رشتی که ری مآلی کابرای وه سیهت که ره که دیاری ئه کا کامیان ئه دا وه ئه گهر کابرا مآلیکی که می هه بوو و سه گیکی زوری هه بوو و وه سیهتی کرد به هه موو سه گه کانی، ئه وه دروسته له هه موویانا هه رچه ند له سی یه کیش زیاد بی؛ به لی، ئه گهر سی یه کی مآلی وه سیهت کرد بو که سیک، ئه وه له سه گه کانیشا هه ر سی یه کیان دروسته وه ئه گهر وه سیهتی کرد بو که سیک، به ته پل و ته پلی رابواردن و ته پلی حه ج یا ته پلی جه نگیشی هه بوو، ئه وه ته پله که به ته پله حه لآله که یان مه عنای لی ئه دریته وه وه ئه گهر به تاییه تی وه سیهتی کرد به ته پله حه رامه که، ئه وه به تآله، مه گهر پارچه کانی که لکی شتیکیان پیوه بی.

ئه گهر که سیک وه سیهتی کرد به مه ریک یا بزنیک، ئه وه گه وره و بچوک ئه گریته وه و بی عه یب و عه یبار و نیرو می ئه گریته وه، چونکه له فزی «بزن» و «مه ر»، ناون بو

جوړه که؛ بهلئ، له مەردا فەرق هەیه له بهینی بهران و می و کاپو و بەرخ دا و له بزندا فەرق هەیه له بهینی سابرین و خرت و چتیر و گیسک و کارژە لەدا و ئەمانە هیچیان جوړیکی تریان ناگر نه وە. ئەگەر کەسیک وتی: له رانە کەم مەپێک بەدەن بە فلان کەس و رانی نەبوو، ئەو وەسیەتە کە ی بەتالە، بەلام ئەگەر وتی: له مائی من مەپێک بەدەن بە فلان کەس، ئەو وەسیەتە بە مائی ئەو مەپێک بکړن بۆ ئەو کەسە.

وەک دروستە وەسیەت کردن بە عەین، دروستیشە وەسیەت کردن بە مەنفەعت، وەک مەنفەعتی پارچەزە و ییەک یا جوگە ئاوێک یا باخێک - مەسەلا - جا ئەگەر لەفزه کە ی هەر وەسیەت بە مەنفەعتی شتە کە بوو، ئەو مەعنا ی هەمیشە ئەگە یەنئ، وەک ئەو کە بلی: وەسیەت بئی مەنفەعتی ئەو زەویەم بۆ ئەو مزگەوتە بئی وە ئەگەر ناوی زەمانیکی تاییەتی برد، ئەو تەنھا بۆ ئەو ماوێە ئەدرئ بە وەسیەت بۆ کراوێە کە.

ئەگەر کەسیک وەسیەتی کرد بە مەنفەعتی دە سەر مەر بۆ ئەو کەسانە کە دینە مائە کە ی، ئەو سەری حە یوانە کان و هەر بە چکە یە کیان لئ بئی، بۆ میرات بەرە کە یەتی، بەلام مەنفەعتیان، وەک خوړی و شیر و دوو روڤ و هەرچیە کئ تر بۆ ئەو کەسانە یە کە دینە مائە کە ی، تا هەموو دە سەرە حە یوانە کە ئەمرن، ئیتر وەسیەتە کە ئەبڕیتە وە وە ئەگەر وتی: مەنفەعتی ئەو دە سەرە مەرە و هەر بە چکە یئکی مئچکە یشیان لئ پەیدا بئی، وەسیەت بئی بۆ فلان کەس، ئەو وەیش دروستە و لەم سوورەتە دا، میرات بەر ئەتوانئ هەر بە چکە یە کئ نئریان بئی بۆ خوړی تەسەر و فئ تیا بکا، بەلام ناتوانئ تەسەر و فئ لە بە چکە مئچکە کانا بکا و هەرچی مەسەرە فئشیانە لەسەر یەتی، چونکە خاوەنی سەرە کانیانە!

و ئەگەر کەسیک وەسیەت بکا بە سئ یە کئ مائی خوړی بۆ ئەو موسوڵمانانە کە دینە مائیە وە، ئەو وە دروستە و واجب نییە لەسەر میرات بەر ئەو سئ یە کە لە مائە کە جیا بکاتە وە، چونکە مەبەستی خاوەن مائە کە ئەو یە خئری لە مائە کە یدا نەبڕیتە وە وە ئەگەر ئەو سئ یە کە جیا بکړیتە وە نایە تەناو و قابیل نییە بە عادت، کەسیک بە جیا سئ یە کئ حە یوانە کان بدووشئ و سئ یە کئ گەنمە کە بهارئ بۆ خەلک وە ئەگەر لە فەرزیکا جیایشی بکاتە وە، لە ماوێە کئ کەمدا ئەفەوتئ و ئەمە پئچە وانە ی مەبەستی کابرای وەسیەت کەرە،

ھەر ۋەك چۈن دروستە بىراي گەۋرە مالى بىراي نابالغ تېكەلى ماله كەي خوى بكاو ميوانداریشى لەسەر بكا، بەلام بەۋ شەرته بە پىي عادتە زيان نەگە يەنى بە بەشى بىرا بچۈۋكە كەي.

ئەگەر كابرأى ۋە سىيەت كەر ۋىستى مئالە كانى خوى لە خواردى ئەۋ سىيە كەدا گوناھبار نەبن، با لەفزی ۋە سىيەتە كەي بەم جۆرە بى: "سىيە كى مالم ۋە سىيەت بى بۇ ئوممەتى پىغەمبەر، ئەۋانەيان لەم خانوۋى مەندا دائەنىشن، ئىتر لە ھەر تا قىمىك بىن ۋە لە ئەۋلادى ھەر كەسى بىن، يا: ئەۋانەي دىن ۋە ئەۋرۇن بەم ماله دا ۋە ھەر كەسى ھەن" ۋە ئەگەر بە تاييەتى لەۋ سىيە كەدا باسى خانوۋ، ۋە فەرش ۋە پىخەف ۋە قاپ ۋە قاچاغ بكرى چاكتەرە.

دروستە ۋە سىيەت بە كىردنى حەجى سوننەت ۋە ئەم ۋە سىيەتە لە مەعنادا ۋە سىيەتە بەۋ پارە يە كە سەرف ئە كرى لە كرى ئەۋ كە سەدا كە ئەۋرا بۇ حەجە كە؛ جا لەم سوورەتە دا، ئەگەر لە ۋە سىيەتە كەدا ناۋى شوئىنى ئىحرامى نەبرد، ئەۋە لە مىقاتى عادەتتە ۋە ئىحرام بۇ ئەۋ حەجە دائە بەسرى ۋە ئەگەر شوئىنىكى تاييەتى ديارى كىرد، ھەرچەندە دوورتى بى لە مىقات ۋە ھەتاۋە كوۋ ئەگەر ناۋى ۋە لاتە كەي خوى بىا بۇ ئىحرام بەستىن، پىۋىستە بەۋ جۆرە حەجە كەي بۇ بكرى ۋە لەم حەجى سوننەتە دا، نە بىگانە ۋە نە مىرات بەر، دروست نىيە بە بى ۋە سىيەت حەجيان بۇ بكرى ۋە پارەي ئەم حەجە يش لە سىيە كى مال دەر ئەچى. بەلام ئەگەر قەرزارى حەجى فەرز بوۋ، ئەۋە با ۋە سىيەتەش نەكا، ۋاجبە بۇ بكرى؛ جا بۇ پارە كەي، ئەگەر بىريارى دابوۋ لە سەرمايە يا لە سىيە كە دەر بكرى، ئەۋە ديارە، ئەگىنا ھەر لە ئەسلى مىراتە كە دەر ئە كرى ۋە لە مىقاتى عادەتتە ۋە ئىحرامى بۇ دائە بەسرى ۋە لەپاش عەقدى بە كرى گرتنى ئەۋ كە سە كە حەجە كەي لە جىياتى ئەكا، دروست نىيە بە عوزرىكى شەرىعى ۋەك پەك كەۋتنى كابرأى بە كرى گىراۋ يا بە دابوۋنى نىشانەي خەيانەت كىردنى، ئەۋ عەقدە ھەلبوۋە شىئىرئەتەۋە. ۋە دروستە بۇ خىزم ۋە بىگانە حەجى فەرز بكنەن لە جىياتى مردوۋ، ھەرچەندە خۇشى ۋە سىيەتە نە كىردى، ۋەك چۈن دروستە بە بى ئىزنى قەرزار قەرزە كەي لە جىياتى بدرىتەۋە.

له باره‌ی ئەندازه‌ی وه‌سیه‌ته‌وه

لایق نییه ئینسان وه‌سیه‌ت بکا به زیاتر له سێ‌یه‌کی مائی خۆی وه‌ ته‌ گهر به زیاتر له سێ‌یه‌ك وه‌سیه‌تی کرد و میرات به‌ره‌كان رازی نه‌بوون به‌وه، ته‌وه وه‌سیه‌ته‌كه‌ی به زیاتر له سێ‌یه‌ك به‌تاله‌ وه‌ ته‌ گهر ریڠایان دا، جی‌به‌جی‌ ته‌ کری‌؛ بۆ دیاری کردنی ئەندازه‌ی مائی کابرای مردووش، ته‌ ماشای رۆژی مردنه‌كه‌ ته‌ کری‌، هه‌روا بۆ رازی بوون و رازی نه‌بوونی میرات به‌ره‌کانیش، هه‌ر ته‌ ماشای ته‌و رۆژه‌ ته‌ کری‌؛ هه‌روه‌ها، هه‌ر ته‌ به‌رپروعیك كه‌ به‌ ته‌نجیز له نه‌خۆشی مردنا بیکا، ته‌وه‌ حوكمی وه‌سیه‌تی هه‌یه، خواه به‌خشین بی‌ یا وه‌قف کردن بی‌ یا گهردن‌نازایی بی‌ یا شتی تر.

جا ته‌ گهر چه‌ند ته‌ به‌رپروعیك كه‌وته‌یه‌ك و سێ‌یه‌کی مائی، به‌شی هه‌مووی نه‌ته‌کرد، ته‌ ماشا ته‌كه‌ین، ته‌ گهر ته‌و ته‌ به‌رپروعه‌انه‌ به‌ ته‌نجیز و به‌رودوا بوون، به‌ ته‌رتیب ته‌ ماشایان ته‌ کری‌ تا هه‌رچه‌ند سێ‌یه‌كه‌ به‌شی بکا و هه‌رچه‌ندی له‌و سێ‌یه‌كه‌ زیاتر بی‌، به‌تاله‌ وه‌ ته‌ گهر به‌یه‌كه‌وه‌ بوون، به‌مه‌رنگه‌ له‌یه‌ك كاتا کابرا خۆی و چه‌ند وه‌ کیلیکی ته‌ به‌رپروعه‌کانیان کردبوو. مه‌سه‌لا - ته‌وه‌ ته‌وه‌ سێ‌یه‌كه‌ به‌ش ته‌ کری‌ته‌وه‌ به‌سه‌ریانا، له‌سه‌ر حیسابی قیمه‌تی ته‌ به‌رپروعه‌کان و هه‌رکام چه‌ندی بی‌ته‌پری، ته‌وه‌نده‌ی دانه‌مه‌رزێ و زیاده‌كه‌ی به‌تاله‌ وه‌ ته‌ گهر ته‌ به‌رپروعه‌کان وه‌عه‌دیان بۆ دانرابوو، وه‌ك ته‌وه‌ كه‌ بلی: پاش مردنم، سێ‌یه‌كه‌كه‌ به‌ش ته‌ کری‌ به‌سه‌ریانا، هه‌رکام هه‌رچی به‌رکه‌وت، ته‌وه‌نده‌ی دروسته‌و باقییه‌كه‌ی به‌تاله‌؛ مه‌سه‌لا، کابرا وه‌سیه‌تی کرد بۆ فلان‌که‌س به‌ ته‌سپێك كه‌ دوازه‌ دینار قیمه‌تی بوو و بۆ که‌سێکی تر به‌ مه‌رێك كه‌ شه‌ش دینار قیمه‌تی بوو و بۆ یه‌کیکی تر به‌ بزنیك كه‌ سێ‌ دینار قیمه‌تی بوو، وه‌ سێ‌یه‌کی ماله‌ که‌یشی چوارده‌ دینار بوو، ته‌وه‌ هه‌شت دیناری ته‌دری به‌یه‌که‌میان و چوار دیناری ته‌دری به‌ دووه‌میان و دوو دیناری ته‌دری به‌ سێهه‌میان.

بزانن! وه‌سیه‌ت له‌عه‌ینێکدا که‌ وه‌سیه‌ت کرابی به‌ قازانجه‌که‌ی بۆ هه‌میشه‌، یا بۆ وه‌ختیکی دیاری کراو، وا دانه‌نری که‌ وه‌سیه‌ته‌ به‌ ئەندازه‌ی جیاوازی له‌ قیمه‌ته‌که‌یا به‌

قازانجه‌که یه‌وه‌و به بی‌قازانجه‌که‌ی؛ مه‌سه‌لا، خانوویه‌ک به بی‌قازانجی هه‌میشه‌یی، ده دینار ئەژی و به‌قازانجه‌وه، سه‌د دینار ئەژی، وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ وه‌سیه‌تی تیا کرابی به نه‌وه‌د دینار.

ئە‌گەر که‌سی‌ک وه‌سیه‌تی به‌حه‌جی سوننه‌ت کردبوو، ته‌ماشای کرپی کابرای به‌کرپی گیراو ئە‌کرپی: ئە‌گەر سی‌یه‌کی ماله‌که‌ی به‌شی ئە‌کرد، ئە‌وا باشه، ئە‌گینا هه‌رچه‌ندی زیاد بی، به‌بی‌رپڭادانی میرات‌به‌ره‌کان دروست نیه.

ئە‌گەر که‌سی‌ک وه‌سیه‌تی کرد به‌عه‌ینیکی حازر له‌ ماله‌که‌ی که‌ به‌ سی‌یه‌کی ده‌ر ئە‌چوو و ئە‌وی تری له‌ به‌رده‌ستا نه‌بوو، ئە‌وه‌ دروست نیه‌ هه‌موو ئە‌م عه‌ینه‌ حازره‌ بده‌ین به‌و کابرایه‌ که‌ وه‌سیه‌ته‌که‌ی بو‌کراوه، به‌لکوو سی‌یه‌کی ئە‌م عه‌ینه‌ی ئە‌ده‌ینی تا ماله‌ نادیاره‌که‌ی په‌یدا ئە‌بیته‌وه‌ و له‌گه‌ل ئە‌وه‌شا که‌ سی‌یه‌کی عه‌ینه‌که‌ی ئە‌ده‌ینی، ماوه‌ی ناده‌ین که‌ ته‌سه‌روپی تیا بکا تا میرات‌به‌ره‌کان ده‌س ئە‌گرن به‌سه‌ر ئە‌و دوو سی‌یه‌کی ماله‌که‌داو ته‌سه‌روپی تیا ئە‌که‌ن.

هه‌روه‌کوو وه‌سیه‌ت له‌ سی‌یه‌کی مالدادا‌ئه‌مه‌زری، هه‌ر ته‌به‌روعیکیش له‌ نه‌خۆشییه‌کا بکرپی که‌ مه‌ترسی مردنی لی بکرپی، ئە‌ویش هه‌ر له‌ سی‌یه‌که‌دا دا‌ئه‌مه‌زری؛ جا ئە‌گەر له‌ نه‌خۆشییه‌کی وه‌هادا ته‌به‌روعی به‌زیاتر له‌ سی‌یه‌کی مالی له‌به‌رده‌ستابووی خوی کرد، ئە‌وه‌ هه‌ر له‌ سی‌یه‌کیا دا‌ئه‌مه‌زری و بو‌زیاده‌که‌ی لی رائه‌وه‌ستین؛ ئە‌گەر له‌وه‌ نه‌خۆشییه‌ رزگاری بوو، ده‌ر ئە‌که‌وی ئە‌ویش دروست بووه‌ وه‌ ئە‌گەر مرد، ده‌ر ئە‌که‌وی به‌تال بووه، چونکه‌ نه‌خۆش مه‌نعی ته‌سه‌روپی لی کراوه‌ له‌ زیاتر له‌ سی‌یه‌کی مالدا.

ئە‌گەر که‌سی‌ک ته‌به‌روعیکی کرد له‌ نه‌خۆشییه‌که‌دا که‌ ترسی مردنی پیوه‌ نه‌بوو، که‌چی کابرا مرد، ئە‌وه‌ ئە‌گەر مردنه‌که‌ی به‌ مردنی کوت و پپر دابنری به‌هوی ئە‌وه‌وه‌ که‌ نه‌خۆشییه‌که‌ی نه‌خۆشییه‌کی وا نه‌بووبی ئینسانی بی‌بمری، وه‌ک چا‌وئیشان، ئە‌وه‌ ته‌به‌روعه‌که‌ی جی به‌جی ئە‌کرپی وه‌ ئە‌گەر مردنه‌که‌ی به‌ مردنی کوت و پپر دانه‌نری، وه‌ک ئە‌وه‌ که‌ ژانه‌سکیکی لی په‌یدا بی و بمری، ئە‌وه‌ ده‌ر ئە‌که‌وی نه‌خۆشییه‌که‌ی ترسی مردنی پیوه‌ بووه‌ و وه‌سیه‌ته‌که‌ی له‌ زیاد له‌ سی‌یه‌که‌دا دانامه‌زری.

ئه گه ر گومانمان هه بوو له وه دا که ئاخۆ ئه و نه خو شیه مه ترسی پتوه یه یا نه، ئه وه بۆمان ده رنا که وی به قسه ی دوو دوکتوری موسولمانی نازادی به داد نه بی؛ ئه گه ر ئه وان شه هاده تیان دا له سه ر ئه وه که نه خو شیه که ترسی پتوه یه، ئه وه به مه ترسی دار دائه نری، ئه گینا هیچ و به هیچ جو ری، ترسی مردن لی کراوی و ترسی مردن لی نه کراوی هیچ نه خو شیه ک ئیسپات نابی به شه هاده تی یه ک دوکتوری پیاو یا یه ک دوکتوری پیاو دوو دوکتوری ژن و ههروه ها به شه هاده تی ته نها دوکتوری ژن، مه گه ر له و نه خو شیه نه دا که تایه تین به ژنانه وه، ئه وه به شه هاده تی چوار دوکتوری ژن ئیسپات نه بی.

ئه گه ر میرات بهر بوو به هه رای له گه ل کابرای وه سه ته بۆ کراودا، ئه م ئه یوت: نه خو شیه که مه ترسی لی کراو بووه و ئه و ئه یوت: مه ترسی لی کراو نه بووه، ئه وه با وه به سویندی وه سه ته بۆ کراوه که ئه کری، مه گه ر له حالیکه که میرات به ره که دوو شاهیدی هه بی که دوکتوری موسولمان و نازادو به داد بن [و] شه هاده ت به دن که وا نه خو شیه که مه ترسی لی کراو بووه وه ئه گه ر بوو به هه رایان له سه ر ئه سلی نه خو شیه که؛ مه سه لا، کابرای میرات بهر ئه یوت: گرانه تا بووه و وه سه ته بۆ کراوه که ئه یوت: دان ئیشه بووه، ئه وه به غه یری دوکتوریش ئیسپات ئه کری که چ نه خو شیه ک بووه.

له نه خو شی مه ترسی داره «کو لنج» و «ذات الجنب» و به ربوونی خوینی لووت تا ماوه یه ک که به عاده ت ئینسان بی خوین بکاو بیکوژی و «سهال»، یه عنی ره وان، به و شه رته که درێژه بکیشی و «باریکه» که نه خو شی دل، به لام «سیل» که بریتیه له وه سی بریندار بی، ئه وه به نه خو شی مه ترسی دار نازمیرری، چونکه زۆر درێژه ئه کیشی و وا ئه بی ده پازده سال ئه مینتته وه، به لام ئه گه ر گه یشته ده وری دوایی، به شه هاده تی دوو دوکتوری موسولمانی نازاد و به داد، ئه وه به مه ترسی دار دائه نری، ههروه ها «ئیفلیج» بوونیک که له سه ره تایدا بی، ئه وه ش به نه خو شی مه ترسی دار دائه نری، واته: که ئینسان لایه کی ئیفلیج ئه بی، ئه وه تا حه وت روژ به نه خو شی مه ترسی دار دائه نری و له وه پاش، به نه خو شی مه ترسی دار دانانری؛ ههروه ها، له نه خو شی مه ترسی داره ده رچوونی خوارده مه نی له ئینسانه وه به ساغی به بی ئیش و هیزکردن و «زه حیری» - که ئه وه یه

پیسایی له‌گه‌ڵ خوینا دابنێ - وه «گرانه‌تا» که تايه‌کی به‌ده‌وامی شه‌وورۆژه، مه‌گه‌رسه‌ر له‌ به‌یانیان که‌میک نه‌خۆشه‌که به‌ربیدا؛ هه‌روه‌ها، به‌ نه‌خۆشی مه‌ترسی دار دانه‌نری هه‌ر جوړه «تا» یه‌کی تر که به‌ نۆبه ئینسان بگری، مه‌گه‌ر «سی به‌رۆ» که رۆژی دیت و دوو رۆژ نایه‌ت و له‌ نه‌خۆشی مه‌ترسی داره‌ برینیک که‌ کونی کردبیته‌ سک. وه ئاوسان و رشانه‌وه‌ی به‌رده‌وام.

به‌ پێی په‌یره‌وی ئیمامی شافعی خۆی، حوکمی نه‌خۆشی مه‌ترسی داری هه‌یه به‌دیل رۆیشتنی موسولمانیک به‌ ده‌ستی کافر یا به‌ ده‌ستی دوژمن، نه‌گه‌ر عاده‌تیان وابن دیل بکوژن وه تیکرژانی سوپا له‌ هه‌ردوولاوه به‌و شه‌رته‌که نه‌وه‌نده‌ی یه‌ک بن، نه‌گینا حوکمی نه‌خۆشی مه‌ترسی لێ نه‌کراوی هه‌یه بو‌ ئه‌فرا‌دی ئه‌ولایه‌که به‌هیزترن له‌ویان، وه بو‌ بێ هیزتره‌که‌یان حوکمی نه‌خۆشی مه‌ترسی لێ کراوی هه‌یه.

هه‌روه‌ها بردنی که‌سینک بو‌ لێ سه‌ندنه‌وه‌ی تۆله‌ی پیاوکوشتن (قصاص)، یا بو‌ سه‌نگه‌سارکردن (رجم) و هیزشی شه‌پۆلی ده‌ریا به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا که له‌ناو که‌شتیدا بن و ژانه‌سکی ژن له‌پیش منداڵ بوونیا، هه‌روه‌ها پاش منداڵ بوونه‌که‌یش تا منداڵ دانه‌که‌ی لێ جو‌ی ئه‌بیته‌وه، ئه‌وه هه‌موو حوکمی نه‌خۆشی مه‌ترسی لێ کراوی هه‌یه.

داکه‌وتنی تاعوونی وه‌ک چاوه‌ قووله‌و رشانه‌وه‌ له‌ ولاتی‌کا، حوکمی نه‌خۆشی مه‌ترسی لێ کراوی هه‌یه بو‌ هه‌موو خه‌لکی ئه‌و ولاته، به‌و شه‌رته‌که زۆربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی گرتبیته‌وه؛ له‌ حالێ وادا، ته‌به‌روعی هه‌رکه‌س له‌ ئه‌هلی ئه‌و ولاته، له‌ سی یه‌ک به‌ولاو‌ه‌ی مالیا دانامه‌زری و بو‌ زیاد له‌و ئه‌ندازه‌یه، ته‌ماشایه‌که‌ین، نه‌گه‌ر تا پاش لاجوونی تاعوونه‌که‌ کابرا نه‌مرد به‌ تاعوون، ئه‌وه هه‌مووی دانه‌مه‌زری، نه‌گینا هه‌رچه‌ندی له‌ سی یه‌ک زیاد بێ، به‌ به‌تال دانه‌نری.

سیغه‌ی وه‌سیه‌ت

سیغه‌ی وه‌سیه‌ت، له‌ فزیکه‌ مه‌عنای به‌ مولک کردنی شتی‌ک بگه‌یه‌نێ بو‌ که‌سینک له‌ پاش مردنی کابرای وه‌سیه‌ت‌که‌ر، وه‌سیه‌تی بێ پیچ و په‌نا، وه‌کوو ئه‌وه‌ که‌ بلێت:

وەسیەتەم کرد بۆ فلان کەس بە فلانە شت، یا: ئەوەندە ی لە مالم بدەنێ لە پاش مردنم، یا: ئەو شتەم داناوو بۆ فلان کەس، یا: پرپارم داووە بۆی، یا: ئەو شتە ی بدەنێ لە پاش مردنم؛ ئەگەر وتی: ئەو شتە مالی فلان کەسە، ئەو بە پێ لێنان دائەنرێ. هەر وەها، لە سیغھی وەسیەتە ئەو کە بلی: ئەو شتەم بە خشی بە فلان کەس لە پاش مردنم، یا: کردم بە مولکی لە پاش مردنم، یا: بە سەدە قە پیم دا لە پاش مردنم، یا: کە مردم، ئەو شتە بدەن بە فلان کەس، یا: کە مردم، ئەو شتە بۆ ئەو مزگەوتە بێ، یا بۆ فلان کەس بێ.

ئیشارەت کردنیش بە وەسیەتی سەریح و بێ پێچ و پەنا دائەنرێ ئەگەر هەموو کەس لێی تی بگا، ئەگینا کینایە یە؛ نووسینیش کینایە یە و لە گەل نیه تدا ئیعتیباری پێ ئە کری، بە لام ئە بێ بە دەم پێ لێ بێ کە ئەو نیه تە ی بوو، یا خود میرات بەرە کە ی لە پاش مردنی خۆ ی پێ لێ بێ کە مە بە ست لەو نووسینە نیازی وەسیەت کردن بوو؛ جا ئە گەر وەسیەتی بۆ کۆمە لێکی لە ژمارە نە هاتوو کردبوو، وەك فەقیر و هە ژار، ئەو بە بێ قە بوولی کەس، هەر بە مردنی کابرای وەسیەت کەر واجب ئە بێ و قە بوولی ناوی، هەر وەها ئە گەر بۆ جیهە تیکی گشتی وەسیەتی کردبێ، وەك گرتنی سنووری ولاتی موسولمانان وە ئە گەر وەسیەتی بۆ کە سێکی تاییە تی کردبێ، یا بۆ کۆمە لێکی لە ژمارە هاتوو وەك ئە هلی مالیک، ئەو وە واجبە خۆیان قە بوولی بکەن، بەو شەر تە کە تە سەر پویان دروست بێ وە ئە گەر حیجریان لە سەر دائرابوو، ئە بێ سەر پەرشتی کەری کاروبار (ولی آمر) یان قە بوولی بکا بۆیان.

ئە گەر باوکی منال بە عە ناد قە بوولی وەسیەتە کە ی نە کرد، حە قی سەر پەرشتی کردنی کاروباری منالە کە ی نامینێ؛ جا ئە گەر ئەو منالە باپیری هە بوو، ئەو ئە بێ بە سەر پەرشتی کەری کاروباری، ئەگینا قازی ولات ئە بێ بە سەر پەرشتی کەری وە ئە گەر لە بەر عوزریکی شەری قە بوولی نە کرد؛ مە سە لا، وتی: ئەو ماله وەسیەت پێ کراو بە مالی کابرای وەسیەت کەر نازانم، بۆیە قە بوولی ناکەم، ئەو پێویستە قازی لە جیاتنی ئەو قە بوولی بکا وە ئە گەر وەسیەتە کە بۆ مزگەوت بوو، ئە بێ سەر پەرشتی کەری کاروباری مزگەوتە کە قە بوولی بکا.

قەبوول کردن یا دانەدواوەی وەسیەت هیچ قیمەتێکی نییە تا کابرای وەسیەت کەر مابێ لە دنیا دا، هەر وەها لە کاتی گیان دەرچوونیا، بە لکۆو پێویستە لە سەر وەسیەت بۆ کراوە کە لە پاش مردنی وەری بگری یا بیداته دواوە؛ بە ئی، وەرگرتن لە پاش دانەدواوە هیچ سوودێکی نییە، وەك چۆن دانەدواوەی پاش قەبوول کردن بێ کە لکە، ئیتر خواھ ماله کە ی وەرگرتبێ یا نه.

دانەدواوەی سەریح وەك ئە وە یە کابرای وەسیەت بۆ کراو بلیت: من ئیحتیاجم بە و ماله نییە، یا: پێویستم پێ نییە، یا: بۆ من ناشی، یا: لایقی من نییە وە شەرت نییە لە پاش مردنی کابرای وەسیەت کەر دەس بە جێ قەبوولی بکا، مە گەر لە حالیکاکە لە باتی کەسی حیجر لە سەر دانراوی خۆی وەری بگری.

ئە گەر کابرای وەسیەت بۆ کراو بەر لە کابرای وەسیەت کەر مرد، وەسیەتە کە بە تال ئە بیتت وە، بە لام ئە گەر لە پاش مردنی ئە و مرد، میرات بەرە کە ی دائە نیشی لە جینگەیدا بۆ وەرگرتن یا دانەدواوەی ماله وەسیەت پێ کراوە کە؛ فەرموودە ی راستتر ئە وە یە مولکی وەسیەت پێ کراو راتە گیرێ تا کابرای وەسیەت بۆ کراو رای خۆی دەر ئە برێ، ئە و کاتە دەر ئە کە وی ئاخۆ بوو بە مولکی ئە و یا هەر هی میرات بەرە کانی کابرای وەسیەت کەرە و کە وەری گرت، وادائە نرێ کە لە کاتی مردنی کابرای وەسیەت کەرە وە هی ئە م بوو، بە خۆی و هەموو بەر و قازانجیکێ وە کە لە کاتی مردنی وەسیەت کەرە کە وە پەیدا بوون، مەسرە فیشی لە کاتی مردنی کابراوە ئە کە ویتە سەر ئە م وەسیەت بۆ کراوە.

ئە گەر کە سیك وەسیەتی کرد بە باخیک بۆ کە سیك، ئە وە هەر میوہ یە کی پێ وە بووبی لە کاتی مردنی کابرای وەسیەت کەر دا، هی میرات بەرە کانه، خواھ ئە و میوہ یە لە کاتی مردنی کابرا دا پاش دەر کە وت بێ، یا نه و هەر میوہ یە کە پاش مردنی کابرای وەسیەت کەر پەیدا بێ، بۆ وەسیەت بۆ کراوە کە یە وە ئە گەر میوہ ی ئە م دوو بە شە تیکە ل بوون و جیا ئە ئە کرانە وە، پێویستە میرات بەر و وەسیەت بۆ کراو لە بەینی خویانا سولج بکەن.

بزائن! سیغە ی وەسیەت بۆ ئە وە ئە شێ تە علیق بکری بە وە عەدە یە کە وە، یا شەرتی بۆ دا برێ، خواھ ئە و شەرتە لە کاتی ژیا نی وەسیەت کەرە کە دا بێ، یا لە پاش مردنی؛

کەواتە، دروستە بَلَّیت: ئەگەر بەم نەخۆشییە مردم، ئەم خانوووەم وەسیەت بئێ بۆ فلان کەس، یا ئەگەر فلان کەس هات بۆ تێرە، ئەو خانوووەم وەسیەت بئێ بۆی، یاخود بَلَّی: باخە کەم وەسیەت بئێ بۆ فلان کەس، ئەگەر خەریکی خۆیندن بوو وە لەو حالەدا کە ئەم شەرتانە بپاریا، ئەگەر شەرتەکان نەهاتنەدی، وەسیەتە کە بە بئێ سوود دەرتەچی؟ ھەروا، دروستە بَلَّی: ئەو باخەم وەسیەت بئێ بۆ فلان کەس، ئەگەر لە پاش مردنم رۆژی جوزئیك قورئان لەسەر قەبرە کەم بخوینئ، یاخود: بەو شەرتە لە بەرھەمی باخە کە سالی فەرشیك بکری بۆ مزگوتی دیکەمان؛ جا ئەگەر کابرای وەسیەت بۆکراو ئەم شەرتانە نەهینایەدی، ئەو دەرتە کەوی کە وەسیەتە کە نەهاتوووە تەدی و باخە کە مولکی وەسیەت بۆکراوە کە نییە و ھەر ھی میرات بەرەکانە.

باسی پەشیمان بوونەووە لە وەسیەت

ھەر تەبەر و عێك کە دەس بە جئ (مُنَجَز) بئێ، کابرا حەقی پەشیمان بوونەووەی نییە لئێ و ھەر تەبەر و عێك کە بەسرابئ بە شتیک یا بە وەعدە یە کە وە (مُعَلَّق) ئەتوانئ پەشیمان بئیتە وە لە ھەمووی یا لە ھەندیک و ئەو پەشیمان بوونەووە یە بە قسە دیتە جئ، وەك ئەووە کە بَلَّی: ئەو وەسیەتەم بە تال کردەو، یا: پەشیمان بوومەووە لئێ، یا: ھەلمووە شان دەو، یا: ئەم ماله مالى میرات بەرە کانمە. وە بە کردەو، وە کوو ئەووە کە ماله کە بفروشن یا بیکا بە مارەیی ژن، یا ببەخشئ یا ببخاتە رەھنەو، خواھ وەری بگرن یا نە، یا وەسیەت بکا کە لە پاش مردنی ئەو ماله جۆرە تەسەر و فئیک وای تیا بکری کە لە گەل وەسیەتە پئشووە کە یەدا نە گونجئ، یاخود وە کیل بگری بۆ فروشتنی، یا بە دەستی خوی ببیا بۆ شوینئ فروشتن.

ئەگەر کە سێك وەسیەتێ کرد بە دەغلیکی تاییەتی بۆ کە سێك، کە چی لە پاشا تیکە لئێ دەغلیکی تری کرد، ئەو وەش بە پەشیمان بوونەووە دائەنرئ لە وەسیەتە کە ی؛ ھەروا، ئەگەر وەسیەتێ کرد تە غاریك گەنم لە خەرمانئیک دیا ری بدرئ بە کە سێك، کە چی ئەو خەرمانە ی تیکە لئێ خەرمانئیک باشتەر کرد، ئەو وەش پەشیمان بوونەووە ی؛ بە لئ، ئەگەر تیکە لئێ خەرمانئیک وەك خوی یا خراپتری کرد، ئەو بە پەشیمان بوونەووە دانانرئ.

ئەگەر وەسیەتی کرد بە گەنمیک، کەچی خۆی وەشانندی یا بردی بۆ ئاش و هاری، یا وەسیەتی کرد بە ئەندازە یەکی ئارد، کەچی شیلای و کردی بە هەویر، یا وەسیەتی کرد بە ئەندازە یەکی خوری، کەچی ریسای، یا وەسیەتی کرد بە ریسمانیک کەچی پاشان بردیە لای جۆلاو کردی بە شال، یا وەسیەتی کرد بە پارچە قوماشیک، کەچی پری بە کراس یا بە کەوا، یا وەسیەتی کرد بە پارچە زەویبە کەچی بینای تیا کردەو، یا درەختی تیا ناشت و کردی بە باخ، ئەو هەموو ئەم تەسەرپوفانە بە پەشیمان بوونەو دانه نرین لە وەسیەتە کەیی؛ بەلێ، ئەگەر بیناکەیی لە سووچیکیی زەویبە کەدا کردەو، یا درەختە کەیی لە لایەکیەو ناشت، ئەو وادانە نرێ کە تەنها لەو سووچە پەشیمان بوو تەو، بەلام ئەگەر وەسیەتی کرد بە گوشتیکیی کال و لە پاشا برژاندی، ئەو بە پەشیمان بوونەو دانانرێ؛ هەر وەها، ئەگەر تووی دا کرد لە زەویبە کەدا، ئەو هەش نابێ بە پەشیمان بوونەو لە وەسیەت بەو زەویبە.

ئەم تەفسیلاتە لە سەر ئەساسی ئەو بوو کە ئەو ماله وەسیەت پێ کراو دیاری پێ؛ ئەگینا ئەگەر سێ یەکی مالی وەسیەت کرد بۆ ئەوانەیی دینە مالی، لە پاشا هەرچی هەبوو فروشتی، ئەو نابێ بە پەشیمانی لە وەسیەتە کە، لەبەر ئەو کە ئیعتیار بە سێ یەکی مالیەتی لە کاتی مردنیا و قایبلە لەو پاشیش مال بێ بە یە کەو.

بزانی! زانایانی شەرع هەموو هاو دەنگن لەو هەدا کە سەدە قە کردن بە نیازی ئەو کە خێر و حەسەناتە کەیی پڕوا بۆ مردوویە ک، قازانج ئەگە یە نێ بەو مردووە، هەر وەها وەقف کردنی قورئان و کتیبی شەرع و حەدیس و خویندنی ئایینی کەوا هەر کەس تیا یاندا بخوینێ خێرە کەیی بۆ ئەو مردووە پێ، یا خود هەلکە نندنی بیرو کاریز لیدان و دارناشتن، چ بۆ میو و چ بۆ سیبە روچ بۆ ئەو کە پاش پێ گە یشتنی پیرری و لە بینایە کەیی خیری دا بە کار بەینرێ، یا خود جومعانە و هەر خیریکی تر؛ هەر وەها، زانایانی شەرع هاو دەنگن لەو هەدا کە دو عا کردن بۆ داوای ئەو کە خوا خۆش ببێ لە کە سیک، سوودی هە یە بۆ ئەو کە سە، لە گەل ئەو هەدا کە دو عا کەرە کە خویشی خیری ئەگا و بۆ خویشی ئە نووسرێ بە مایەیی سەواب و حەسەنات؛ مە بە ستیش لەو ئایە تە کە خوا ئە فەر مویت: ﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، واتە: «ئینسان لە پاداشی ئەو چاکە یە زیاتری نییە»

که خوځی کردوویه تی،» ټه ویه موسسته حقی جهزا و پاداش نییه، مه گهر له سهر کارنک که خوځی کردبیتی و ټه مه ی که وتمان، له سهر ټه ساسی ټه وه نییه که موسسته حقی ټه و پاداشه یه، به لکوو له سهر ټه و ټه ساسه یه که خوا به لوتفی خوځی ټه یداتی، هه رچه ند هه رچی جهزای خیره هه ر لوتفی خوا خوځیه تی، به لام هه ندیکسی به بی عه لاقه ی هه ولدانی ټینسان خوځیه وه یه تی و هه ندیکسی له سهر عه لاقه ی ټیکو شانی ټینسانه و له هه ردوو حالدا هه ر به لوتفی خوا خوځیه تی.

خیر و حه سه ناتی نه بر او ی ټینسان خوځیشی، وه ک بیرنک که وه قفی کردبې، یا جهزای ده رسیکی خیر که به یه کیکی و تبی، یا دوعای منالی باش، ټه مانه له سهر فرموده ی پیغه مبه ر ﷺ، هه ر به کرده وه ی خوځی ټه ژمیرین.

هه روه ها، قازانجی هه یه بو مردوو دانه وه ی قهرزینک که له سهر ی بی و دانی ټه و ټه ندازه زه کاته که وه ختی خوځی نه یداو وه و به جی هی نانی قهرز له جیاتی ټه و و گپړانه وه ی روژووی فهرز که به سه ریه وه بی؛ به لام له گپړانه وه ی نوژی فهرزدا ټیختیلاف هه یه له ناو زانایانی شهر عدا و هه ندیکیان ټه لین: قازانجی هه یه، یه کیک له مانه، ټیمامی «سبکی» یه که فتوای به مه داوه و ټه نها خوځی له جیاتی هه ندی له که س و کاری نوژی فهرزی گپړاوه ته وه؛ ته قلید کردنی ټم زاته بو ټیمه دروسته و هه رکه س ټه توانی بو خوځی عه مه لی پی بکا؛ هه روه ها، بو ی هه یه له مالی خوځی که فاره تی بو بدا له که فاره تی «مرتبّه» و «مخیره» دا^۱.

هه روه ها، قازانجی هه یه ټینسان له سه وابی کرده وه ی خوځیا، وه ک تا عت و خیر و حه سه نات و سه له وات دان و ده رس و تنه وه و قوربانی کردن، خه لک بکا به شه ریکی خیری خوځی و به تابه تی بو حه زره تی پیغه مبه ر ﷺ، هه رچه ند ټه گهر ټینسان نیازی شه ریک کردنی ټه ویشی نه بی، ټه و له خوځیه وه ها و به شی خیری هه موو موسولمانیکه، چونکه هه موو موسولمانی به هو ی شه ریه تی ټه وه وه که و تووه ته سهر ریگای ټیسلامه تی.

۱. که فاره تی «مرتبّه»، ټه وه ته چه ند شتیک دانرابی بو که فاره ت و تا به که میان مومکین بی، دروست نه بی دو وه میان بکا وه هه ر به م ته رتبه؛ که فاره تی «مخیره» یش، ټه وه یه کابرا به ټاره زوی خوځی بی یه که م یا دو وه م یا سپهه میان هه لبرتری و بیکا؛ له شوینی خویدا میسالی ټم که فاره تانه ټه هینینه وه.

ھەرۋەھا، قازانچى ھەيە قورئان خويندن لاي ئىنسانى زىندوودا كە گۆيى بداتى و گۆيى لىۋە بى، بە تايە تى ئە گەر قورئان خويندە كە ئىنسانىكى لە خواترس و پىا و چاك بى، نە خوازە لائە و كوئرانەى كە قورئانيان لە بەر كىر دوو ۋە ئە گەر لە سەر قورئان خويندە كە يان پارە يان ۋە رتە گرت يا بە كرى گىر ابوون لە لايەن گۆي گره كە ۋە، ئە ۋە بۆي ئە بى بە دوو خىر؛ ھەرۋەھا، قورئان خويندن قازانچى ھەيە بۆ مردوو، چ لە سەر قەبرە كە ي بى و چ لە دوور ۋە بى، بە ۋە شەر تە لە سەر تەى قورئان خويندە كە ۋە بە نىيازى سەۋابى ئە ۋە مردوو بى و لە پاش تە ۋا ۋا بونىشى دوعاى بۆ بىرى و ۋىنەى حەسە ناتە كە ي بۆ رەۋانە بىرى؛ دىسان، خىرى ھەيە و دروستە ۋە سىتە كىرەن بە خەتمى تە ھىلە لە سەر قەبرى مردوو، يا لە شوئىكى ترا، بە ۋە دوو شەر تە كە بە يانمان كىرەن. بە «سىلەى رەحم» دائە نرى لە گەل خىزمان و بە چاكە لە گەل باوك و دايك كە پاش مردن يان تا لە تۋانادا ھەبى سەعى و كوئشش لە م خىر و حەسە ناتانە دا بىرى بۆيان؛ ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾.

باسى «وصاية» يە عنى «وصي» گرتن

سوننە تە بۆ ئىنسانىك كە ئازاد بى و تە كلىفى لە سەر بى، ۋە سىيەك بىرى بۆ دانە ۋە ۋە قەرزىكى كە لە سەر يە تى، چ حەقى خوا بى، ۋە ك زە كات و چ حەقى ئادە مىزاد بى، ۋە ك دەس قەرز و بۆ دانە ۋە ۋە ھەر چى كە بە ناحەق لە ژىر دەستيا بى، ۋە ك مالى زەوت كرا و بۆ دانە ۋە ۋە مالى خواستە مەنى و بە ئەمانەت دانرا و؛ بەلى، ئە گەر ترسى ئە ۋە ۋە ھە بو كە مىرات بەرە كانى ئە ۋە مالى نە دەنە ۋە بە خوا ۋەنى، واجبە لە سەر خوى تا ۋا لە دنيا دا بىداتە ۋە، يا خود ۋە سى بىرى و شتە كە ئاشكرا بكا لە خەلك بۆ ئە ۋە لە پاشانا حەقى ھىچ خاۋەن حەقىك نە فەوتى ۋە ئە گەر بە ۋە سىيە كە ي وت: ئە ۋە مالىم بدە بە موستە حەق، چۆن خۆت ئارەزو ۋە ئە كە ي، دروست نىيە سەرفى بكا بۆ خوى، ھەر چە ند موستە حە قىش بى و دروستىش نىيە بىدا بە كە سىك كە نە فە قە ي واجب بى لە سەر ئە م ۋە سىيە.

شەرتى ۋە سى، ئە ۋە يە موسولمان و بالغ و عاقل و بە داد بى و بتوانى ئە ۋە ئىشانە

جی به جی بکا که پی سیپراون؛ ئیتر شهرت نییه نیرینه بی، به لکوو دایکی منال ته گهر
خواهنی ته و سیفه تانه بوو، له ههر که سی تر باشره.

دروست نییه بو وه سی خوی ئیشه کان نه کاو بیداته دهستی که سیکی تر، مه گهر
کا برای وه سیهت کهر خوی ریگای دابی، یا خود ته و جوره ئیشه بو ته و لایق نه بی،
یا خود ئیشه کان زور بن و به ته نهها خوی جی به جی نه کرین بوی و تا باوکی مابی، نابی
که سی تر بکا به وه سی له سهر مناله کانی، به و شهرته که شهرته کانی و یسایه تی تیا بی؛
ههروه ها، دروست نییه وه سی بگری بو ژن ماره برین له کورپی بچووکی، ههروه کوو
دروست نییه وه سی بگری بو ماره کردنی کچی نابالغی.

سیغه ی و یسایهت، له فزیکه سپاردنی ته م جوره ته سهر و فانه بگه یه نی که به یانمان
کردن به که سیکی تر که ته و سیفه تانه ی تیا بی که ناومان هینان، وه که ته وه که بلی: وا تو م
کرد به وه سی له سهر مناله کانم، یا له سهر دانه وه ی قهرزم، یا له سهر دانه وه ی ته و مالی
خواستهمه نی یا ته مانه تانه ی که دانراون لام و ... به م جوره؛ به شهرتیش گيراوه به یانی
ته و شتانه بکا که وه سییان بو ته گری؛ که واته، ته گهر وتی وا تو م کرد به وه سی، وه باسی
نه کرد له سهرچی کر دوویه به وه سی، ته وه به تاله؛ ههروه ها، شهرته وه سییه که یش
قه بوولی بکا تا کا برای وه سیهت کهر له دنیا دایه و له وه پاش، قه بوول کردن و دانه دواوه
که لکی هیچی نییه.

ته گهر که سیك دوو که سی کرد به وه سی، ته وه دروسته و ته بی ههردووکیان پیکه وه
ری بکه ون له سهر ته وه که به یه که یه که یا به یه که وه ئیشه که بکه ن و ههر ئیشیک که
یه کیکیان سهر به خو بیکا، به تاله. دروسته بو وه سیهت کهر وه سییه که عهزل بکا، ههروه ها
دروسته وه سییه که یش خوی عهزل بکا؛ به لی، ته گهر ترسی فوتانی مال و مناله کانی
بوو که کراوه به وه سی له سهریان، دروست نییه خوی عهزل بکا وه ته گهر خوی
عهزل کرد، قیمة تی نییه و عهزل نابی، ته وه نده هه یه له م کاته وه ته توانی کری بو خوی
وه ربگری له سهر ته و ماله.

وه ته گهر وه سییه که فاسقی به سهر اهات، عهزل ته بی، وه که چون ته گهر قازی فاسقی
به سهر اهات، ته ویش عهزل ته بی؛ به لام خه لیفه ی موسولمانان به وه عهزل نابی که

فاسقی به‌سه‌را بیټ؛ هه‌روه‌ها باوك و باپیریش به‌هۆی فاسق بوونه‌وه‌ عه‌زل ئه‌بن، به‌لام له‌پاش ته‌وبه‌کردن، حه‌قی سه‌ره‌رشتی‌کردنه‌که‌یان بۆ ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه.

دروسته‌ و‌یسه‌یه‌ت بیه‌سه‌ری بیه‌سه‌ری به‌مه‌رجیکه‌وه‌ یا به‌وه‌ختیکه‌وه‌؛ مه‌سه‌لا، بلی: ئه‌گه‌ر له‌مه‌ نه‌خۆشیه‌دا مرده‌م، ئه‌وه‌ تۆ وه‌سی به‌له‌سه‌ر مناله‌کانم تا برا‌گه‌وره‌که‌یان له‌فلان شوین دپه‌ته‌وه.

وه‌ ئه‌گه‌ر منالی وه‌سی بۆ دانراو پاش با‌لغ بوونی که‌وته‌هه‌راکردن له‌گه‌ڵ وه‌سییه‌که‌له‌ ئه‌سللی مه‌سه‌رف‌کردنا و‌تی: حاشا! تۆ هیه‌چت سه‌رف نه‌کردوو له‌مندا، یاخود بووبه‌هه‌رایان له‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌و ماله‌دا که‌ بۆی سه‌رف کراوه‌، ئه‌م و‌تی: ئه‌وه‌نده‌یه‌و ئه‌و و‌تی: ئه‌وه‌نده‌یه‌، ئه‌وه‌ له‌م حالانه‌دا باوه‌ر به‌سویندی وه‌سییه‌که‌ ئه‌کری، چونکه‌ کاتیک که‌ کراوه‌ به‌ وه‌سی، ئه‌مین و‌ به‌داد بووه‌ و‌ ئه‌سلیش و‌ایه‌ ئه‌و سیفه‌تانه‌ی تیا نه‌فه‌وتاووه‌ و‌ زه‌حمه‌تیشه‌ بتوانی ئیسه‌پاتی ئه‌و مه‌سه‌ره‌فانه‌ بکا به‌شاهید که‌وا کردوونی بۆ مناله‌که‌؛ که‌واته‌، ئه‌گه‌ر قه‌ناعه‌ت نه‌کری به‌سویندی وه‌سی، که‌س رازی نابێ بی به‌وه‌سی له‌هیچ مه‌سه‌له‌یه‌ که‌دا چونکه‌ له‌پاشانا له‌وانه‌یه‌ تووشی هه‌زار گیره‌و کیشه‌ بی، ئه‌وه‌ش ئه‌بێ به‌هۆی به‌ره‌للابوونی مال و‌ منالی موسولمانان.

وه‌ ئه‌گه‌ر وه‌سی و‌ وه‌سی له‌سه‌ر دانراوه‌که‌ بووبه‌هه‌رایان له‌دانه‌وه‌ی ئه‌و ماله‌دا که‌ دراوه‌ته‌ ده‌ستی وه‌سییه‌که‌؛ مه‌سه‌لا، مناله‌که‌ له‌پاش با‌لغ بوونی، و‌تی: ئه‌و ماله‌ی باوکم دابوو به‌ ده‌ستت نه‌تداوه‌ته‌وه‌ پیم، ئه‌ویش و‌تی داومه‌ته‌وه‌ پیت، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر وه‌سییه‌که‌ شاهیدی هه‌بوو، باشه‌، ئه‌گینا باوه‌ر به‌سویندی کوره‌که‌ ئه‌کری؛ جا ئه‌گه‌ر سویندی نه‌خوارد، وه‌سییه‌که‌ سویند ئه‌خوا له‌سه‌ر دانه‌وه‌ی ماله‌که‌ و‌ رزگار ئه‌بێ.

هه‌روه‌ها، باوه‌ر به‌سویندی وه‌سی ئه‌کری له‌مه‌سه‌له‌ی خه‌یانه‌ت‌کردنا له‌و ماله‌دا و‌ له‌ئیددیعی فه‌وتانیا به‌هۆی دزی یا زه‌وت‌کردنه‌وه‌، نه‌که‌ له‌وه‌دا که‌ بلی: له‌به‌ر موحتاجی مناله‌که‌ یا له‌به‌ر مه‌سه‌له‌هه‌تی ماله‌که‌ فرۆشتوو مه‌، له‌م حاله‌تانه‌دا، ئه‌بێ به‌شاهید ئیسه‌پاتی ئیددیعا که‌ی خۆی بکا؛ به‌لی، باوک و‌ باپیره‌ باوه‌ر به‌سویندی ئه‌کری له‌م حالانه‌دا، ئه‌گه‌ر مناله‌که‌ له‌پاش با‌لغ بوونی که‌وته‌هه‌را له‌گه‌لیان له‌م باره‌یه‌وه‌.

باسی دابهش کردنی میرات (الفرائض) له بهینی میرات بهره کانا

«میرات»، بریتیه له وهی که مردوو له پاش خوئی به جیی ته هیلی، خواه «حقوق» بی، وهك حه قی هه لېژاردن (خیار) له مو عامه له دا، یا حه قی حه ددی بوختان پیوه کردن (حَدُّ الْقَذْف)، یا «اختصاصات» بی، وهك زبَل و شه رابنك که له وانه بی بیته وه به سرکه و وهك سه گی پاس و سه گی راو، یا خود مال بی، وهك ئه و شه رابه که له پاش مردنی کابرا بوویته وه به سرکه و وهك خوینیک که وهرته گیرئ له و که سه ی که کوشتوویه تی، به عنی ته گهر که سینک که سیکی کوشت، ئه وه هه رچهند له پاش مردنی ئه و کابرا کوژراوه «دیه» (خوینه) که ی ته درئ، به لام له حوکمی ئه وه دایه که له پیش مردنه که پیدا وهری گرتبی و بووه به مولکی و له پاش مردنه که ی بووه به میرات.

جا، میرات هه ر جوړئ بی، له پاش مردنی کابرا، قابیله پینج حه ق په یوه ند (تعلق) ی پیوه په پیدا بکا؛ ته رتیبی جی به جی کردنی ئه م حه قانه به م جوړه یه:

(یه که م)، ئه و حه قانه که به سراون به عهینی میراته که وه به بی واسیته ی حیجردانان له لایه ن قازییه وه؛

(دووه م)، حه قی به ری خستنی مردووه که خوئی و ئه و مردوانه ی که نه فه قه یان له سه ر ئه و بووه و له پیش گیان ده رچوونی ئه م دا گیانیان ده رچووه؛

(سیه م)، ئه و قه رزانه ی که به سه ر ئه و شه خسه وه ن که مردووه، خواه قه رزی خوایی بن یا قه رزی ئاده میزاد؛

(چواره م)، وه سیه تی کابرای مردوو خویه تی؛

(پینجه م) حه قی میرات گره کان له وه رگرتنی میرات دا.

هه رکه س که مردو میراتیکی له پاش به جی ما، ئه وه به ر له هه رچی ده س ته کری به جی به جی کردنی ئه و حه قانه که به سراون به میراته که یه وه، به بی واسیته ی حیجری قازی؛ ئه م حه قانه زورن، به لام بو نمونه، باسی هه ندیکیان ته که ین.

یه که م، حه قی سوکنای ئه و ژنه ی که عیده ی وه فاتی له سه ره؛ ئه وه کرینی جیگی

دانیشتنی ته‌خریته پیش به‌پری کردنی مردوو‌ه که خوی و نه‌و که‌سانه‌ی که نه‌فه‌قیان له‌سه‌ریه‌تی و به‌ر له‌و مردوون.

دووهم حه‌قی خاوه‌ن‌قه‌رز له‌ مالی قه‌رز‌کراودا، یه‌عنی که‌سیک مالیک قه‌رز بکاو پاشان بمری و ته‌نها نه‌و ماله‌ قه‌رز‌کراوه‌ی لی به‌جی بمینی، نه‌وه نه‌و ماله‌ ته‌دریته‌وه به‌ خاوه‌ن ماله‌ که و سه‌رف ناکری له‌ به‌پری کردنی مردوو‌ه که‌دا.

سیه‌هم، حه‌قی عامیلی قازانج به‌شه‌راکه‌ت؛ مه‌سه‌لا، نه‌گه‌ر خاوه‌ن مالیک پاره‌ی‌دا به‌ که‌سیک کاسبی پیوه‌ بکا به‌ قازانج به‌شه‌راکه‌ت و پاشان، هه‌موو سه‌رمایه‌ که و قازانجه‌ که‌ی وه‌رگرت و مرد و ته‌نها نه‌وه‌ی به‌ میرات لی به‌جی ما، نه‌وه پیویسته له‌ پیشا به‌ شه‌ قازانجی عامیله‌ که‌ی لی بدری، نه‌وسا لی خه‌رج نه‌ کری بو به‌پری کردنی خاوه‌ن ماله‌ مردوو‌ه که‌.

چوارهم، حه‌قی کپاره له‌ و قیمه‌ ته‌دا که داویه‌تی به‌ فرۆشیار؛ مه‌سه‌لا، که‌سیک مالیکی کری و پاره‌ که‌ی دا به‌ فرۆشیاره‌ که و نه‌و ماله‌ به‌ عه‌یب‌دار ده‌رچوو، کابرای کپیار بر دیه‌وه بو سه‌ر فرۆشیاره‌ که و فرۆشیاره‌ که‌ مردبوو و ته‌نها نه‌و پاره‌یه‌ی له‌ پاش به‌جی ما بوو که‌ کپیاره‌ که‌ ته‌سلیمی کردوو، نه‌وه نه‌و پاره‌یه‌ ته‌دری به‌ کپیاره‌ که و سه‌رف ناکری بو به‌پری کردنی کابرای مردوو.

پینجه‌م، حه‌قی میرده له‌ عه‌ینی ماره‌یی ژنه‌ که‌یدا؛ مه‌سه‌لا، کابرایه‌ک عه‌ینیک بدا له‌ ماره‌یی ژینکا و له‌ پیش نه‌وه‌دا که‌ بیگوژیته‌وه، ته‌لاقی بدا، نه‌وجا ژنه‌ که‌ بمری و هه‌ر ته‌نها نه‌و عه‌ینی ماره‌ییبه‌ی لی به‌جی بمینی، نه‌وه واجبه له‌ پیشا نیوه‌ی نه‌و عه‌ینه بدریته‌وه به‌ کابرای کۆنه‌ میرد، نه‌وسا له‌ نیوه‌ که‌ یتری ژنه‌ که‌ به‌پری بکری.

شه‌شه‌م، حه‌قی زه‌وت‌که‌ر له‌ عه‌ینی مالی زه‌وت‌کراودا؛ مه‌سه‌لا، که‌سیک عه‌ینیکی زه‌وت‌کرد له‌ که‌سیک، پاشان کابرای مال زه‌وت‌کراو ده‌ستی گه‌یشه‌وه به‌ ماله‌ زه‌وت‌کراوه‌ که‌ی و قیمه‌ ته‌ که‌ی له‌ کابرای زه‌وت‌که‌ر وه‌رگرت تا نه‌و ته‌سلی ماله‌ که‌ی ته‌داته‌وه و به‌ر له‌وه که‌ کابرای زه‌وت‌که‌ر ماله‌ زه‌وت‌کراوه‌ که‌ی بداته‌وه، نه‌و مردوو قیمه‌ ته‌ که‌یشی خواردبوو، نه‌وه ته‌بی له‌ ماله‌ زه‌وت‌کراوه‌ که‌ پیشان پاره‌ی کابرای

زهوت کهر بدزیته وه، نه وسا ته گهر شتیکی لی مایه وه، بدری به میرات بهرانی کابرای مال زهوت کراو بو بهرئ کردنی.

حه وتبه م، حه قی شهریکه مولکه له و به شه مولکه دا که به شوفعه وه ری گرتو وه؛ یه عنی نه گهر نه و کابرا که ماله که ی به شوفعه لی وه رگیراوه بمری و تهنه نه و به شه ماله ی له لا مایی که به شوفعه وه رگیراوه، نه وه نه بی بدری به کابرای خاوه نی حه قی شوفعه و سهرف نه کری له بهرئ کردنی مردووه که دا و نه درئ به هیچ خاوه ن قهرزیکي تریش، به و شهرته نه م کابرای خاوه ن حه قی شوفعه یه پاره ی نه و به شه ی دابی به شهریکه که ی یا به میرات بهره کانی.

هه شته م حه قی نه و که سه یه که مالیکي لی نه زر کراوه له عهینی ماله نه زر کراوه که دا؛ یه عنی نه گهر که سیك مالیکي نه زر کرد له که سیك، جا کابرای نه زر که مرد، نه وه پیویسته نه و ماله نه زر کراوه بدرئ به و که سه که لی نه زر کراوه و سهرف نه کری له بهرئ کردنی مردووه که دا.

نوهم، حه قی خاوه ن ماله له مالی دوزراوه دا؛ یه عنی که سیك مالیکي دوزیه وه و له پاش سالیك کردی به مولکی خوئی، نه و جا خاوه ن ماله که پیدا بو، نه وه مادام نه و ماله ماوه ته وه، نه م کابرا پیش نه خری بو وه رگر تنه وه ی ماله که ی و ماله که سهرف ناکری له «تجهیز» (بهرئ خستنی) مردووه که دا که ماله که ی دوزی بو وه وه.

دههم، حه قی فروشیاره له و ماله یدا که فروشتوویه تی؛ یه عنی کاتیک که فروشیار و کپیار بوو به هه رایان له قیمة تی ماله که دا و هه ردوویان سویندیان خوارد و کپیار له پیش هه له شه شانده وه ی عه قده که دا مرد، نه وه فروشیار موعامه له که هه له وه شینیه وه و عهینی ماله که ی خوئی وه نه گریته وه و نه و ماله خه رج ناکری له بهرئ کردنی کپیاره که دا که مردووه.

یازدههم، حه قی بژاردنه وه ی ناته و اوویه که له مالی فروشراوا پیدا بووی؛ یه عنی که سیك مالیکي کری و پاره که ی داو پاش نه وه، ده رکوت ماله که عه ییداره و ماله که ی له گه ل نه و عه ییه شدا په سه ند کردو گه رایه وه بو سه ر فروشیاره که بو داوای توله ی نه و

عەبە و فرۆشیارە که مردبوو، ئەو هەتا تۆلە ی ئەم عەبە نەدری بە کپیارە که، دروست نییە فرۆشیارە که لە پارە ی فرۆشتنی ماله عەبیدارە که بەر ی بخری.

دوانزە هەم، حەقی سە لەم دادەرە لەو پارە یە دا که تە سلیمی کردوو؛ یە عنی که سیك ئەندازە یە ک پارە ی دابوو بە که سیکی تر بە عەقدی سە لەم و هیشتا بە هوی شتی که وه پارە که مابوو و خەر ج نە کرابوو، وه سە لەمە که فەسخ کرایه وه و کابرایش مرد، ئەو حەقی کابرای مال بە سە لەم دەر (مُسلِم) لەو پارە دا که تە سلیمی کردوو، پیش ئە که وی لە سەر حەقی بەر ی خستنی کابرای مال بە سە لەم پی دراو (مُسلَم إلیه).

سیانزە هەم، حەقی زە کاتە؛ یە عنی که سیك بمری و مالئیکی لە پاش بە جی بمینی که زە کاتی تیابن، ئەو تازە کاتە که ی لی دەر نە کری، ئەو ماله سەرف ناکری لە بەر ی خستنی مردوو که دا.

چوار دە هەم، حەقی مال بە رهن وه رگره لە مالی خراوه رهن دا؛ مە سە لا، که سیك مالئیک بختا رهنی قەر زیکه وه لە لای که سیك، وه کابرای مال لە رهن دانەر بمری و تە نها ئەو ماله رهن کراوه ی لە پاش بە جی بمینی، ئەو دانە وه ی حەقی مال بە رهن وه رگره که ئە خریتە پیش بەر ی خستنی مال رهن که ره که وه.

بە لام هەر حە قیک که بە سرابی بە عینی میراتە که وه بە هوی ئەو وه که قازی حیجری لە سەر ئەو ماله دانایی لە بەر مە سلحە حە تی بژاردنە وه ی قەرزی خاوەن قەر ز، ئەو ئە که ویتە پاش بەر ی کردنی مردوو که وه؛ ئەو نە ده هە یە پیویستە بزاین که دانە وه ی ئەو حە قانە ی که بە سراون بە عینی میراتە که وه، بەو شەر تە ئە خریتە پیش بەر ی کردنی مردوو که وه که ترسی گۆرانی مردوو که و بوگەن کردنیمان نە بی، ئە گینا پیویستە لە پیشا لاشە ی مردوو که بەر ی بکری و بشار ریتە وه، ئەو جاحە قە کان بدریتە وه.

جا ئە گەر ئەم جۆرە حە قانە نە بوون، یا بوون و جی بە جی کران، ئەمجار نۆبە ی دانە وه و جی بە جی کردنی حەقی دوو هە مە که بریتییە لە بەر ی خستن و شار دنە وه ی مردوو که وه هەر مردوو یه کی تریش که لە پیش ئەوا یا لە گە ل ئەوا مردبێ و نە فە قە ی لە سەر ئەو بی، وه ک کری هە لگرتنی مردوو که بو جیگای شۆردن و کفن کردن و

دهرمانی بون خووشی پیوه کردنی و بردنی بوگورستان و حقی گور بو هه لکه نندن و ههر مهسره فیککی تر که پیوه نندی به شاردنه وه یه وه بیی و ئه بیی ئه م حه قه به جوریککی وا جی به جی بکری که لایقی شانی مردوو که بی، له باره ی دهوله مندی و فه قیری و پایه ی کو مه لایه تییه وه، هه رچه ند خووشی له حالی ژیا نیا به وجوره نه ژیا بی.

جا که ئه م حه قه جی به جی کرا، ئه مجاره نو به ی حه قی سیه مه که بریتیه له دانه وه ی ئه و قه رزانه ی وان به سه ر مردوو که وه، به لام ئه وه ی قه رزی خودا بی، وه که زه کاتیک که قه رز بی له ئه ستوی کابرای مردودا به هو ی فه وتانی ماله که یه وه و حه قی زه کاتی سه ر (زکاة الفطر) و که فاره تی پیاوکوشتن و که فاره تی نیسه بت دانسی ژن له پشتی خو ی (ظهار) و که فاره تی چوونه لای ژن له روژی ره مه زانا و که فاره تی سویندی درو و تو له ی نه چیریک که له حه ره می مه که که دا راوی کرد بی و به ده لی حه جی فه رز، ئه مانه هه موو پیش ئه خرین له سه ر قه رزی خه لک که به سه رییه وه بی و میرات بهر یا وه سی، ئاره زووی خو یه تی له پیش خستنی هه رکام له م قه رزه خواییانه دا له سه ر ئه وی تریان. پاش ئه م قه رزانه ش، ده س ئه کری به دانه وه ی قه رزی خه لک که به سه رییه وه یه تی و ئه و قه رزی ئاده مییه، که م بی یا زور بی، به سراوه به میراته که وه، وه که په یوه نندی ئه و که سه ی که ره نی وه رگر تو وه به و ماله وه که به ره هن دانراوه له لای، په عنی تا ئاخه به شی قه رزه که نه دریتته وه، ئه و میراته به ره للا ناکری و به قه تعی، دروست نییه میرات بهر ته سه روفی تیا بکا به فروشتن یا به خشین یا هه ر ته سه روفیککی تر، هه رچه ند خاوه ن قه رزه که یش ریگی ای ئه و ته سه روفه ی بدات، چونکه مادام خاوه ن قه رز ئه وه نده پیاوه، ده با بفرمویت مردوو که ئازاد بکا له و قه رزه ی که له سه رییه تی! وه مادام ئازادی ناکا، واجبه له بهر مه سلله حه تی رزگار بوونی مردوو که له حه قی خه لک ئه و قه رزانه ی له سه رینی، بدرینه وه.

خیلاف نییه له بهینی زانایانی شه رعدا که وا میرات بهر ئه توانی له مالی خو ی قه رزی مردوو که بداته وه و ماله که له جیاتی قه رزه که هه لبگری بو خو ی به گویره ی ئه ندازه ی قه رزه که، وه فه رموده ی راستتر ئه وه یه په یوه ندی قه رز به مالی میراتییه وه، ریگی

ئەو ناگرئ ميرات گره كان بين به خاوهنى ميراته كه؛ كه واته، هەر زيارده يه كه له سهەر
 عهينى ميراته كه پهيدا بى، چ ئەوانهى لكاون به ميراته كه وه و چ ئەوانهى جيان لى،
 هه موو ئەبن به هى ميرات بهره كان و قهرزى كابرأى مردوو نابەسرى به م زياردانه وه،
 به لكوو تهنه به بهسرى به عهينى ئەسلى ميراته كه وه؛ مه سه لا، ئەو ميرات بهرانه ئەتوانن
 ته سه روف له موو و له خورى و دوو روون و شير و به چكه ي حه يوانى ميراتى دا بكن، يا
 له ميوه ي باخى ميراتيدا، هه رچهند كابرأيش به قهرزارى مردبى و واجب نينه قهرز
 له مانه يش بدريته وه، هه رچهند ئەسلى ماله ميراتيه كه يش كه ئەم زياردانه يان پتوه پهيدا
 بووه، به شى قهرزه كه ي نه كا.

ئەگەر هيج قهرزىك له ئەستوى كابرأى مردوودا ديار نه بوو و ميرات بهره كان
 ته سه روفيان كرد له ماله كه يدا كه له پاشى به جى ماوه، ئەوجا قهرزىكى كوون هاته پروو،
 يا خود قهرزىكى تازه په يدا بوو به هوئى گيرانه وهى مالىكى فرؤشراوه وه له بهر عه يدارى،
 ئەو ئەگەر ميرات بهره كان ئەو قهرزىان دايه وه، دياره هەر ته سه روفىكيان له ماله كه دا
 كر دووه دروست بووه، ئەگينا هه مووى به تاله و ئەبى له پيشا قهرزه كه ي بدريته وه.

كه ئەم حه قى سيهه مه يش جى به جى كرا ئەمجار نو بهى حه قى چواره مه كه برىتبه له
 جى به جى كردنى هەر وه سيه تىك كه كابرأى كردبىتى و هه رچى كه به سراوه به و وه سيه ته وه،
 وه كه ته به روعى دهس به جى (مُنَجَز) كه له نه خو شى مردنيا كردبىتى و ئەو وه سيه تانه له
 سى يه كى ميراته كه دا جى به جى ئە كرىن به وجوره كه له پيشه وه باسمان كرد و پاش
 جى به جى كردنى ئەم حه قه يش، دهس ئە كرى به جى به جى كردنى حه قى پىنجهم كه
 دابهش كردنى ميراته له بهينى ميرات بهره كاندا.

بو ميرات وه رگرتن، سه به ب و شه رت و مانيع هه يه؛ سه به بى ميرات وه رگرتن لهم
 چه رخا، برىتبه له خزمه يه تى (قراةة)، ژن و مىردى (نكاح)، موسولمانه تى؛ كه واته،
 ئەگەر يه كىك مردو كه سىكى و اى له پاش به جى نه ما كه به هوئى يه كئى لهم ئەسبابانه وه
 ميراتى لئى وه رىگرئ، ميراته كه ي ئەخرىته خه زىنه (بيت المال) ي موسولمانانه وه؛

یه کیکی تر له ئه سبابی میرات وه رگرتن، بریتیه له «ولاء»، یه عنی ئه و حه قه ی که به هوی
نازاد کردنی بهنده وه پهیدا ئه بی بو خاوه نه که ی که نازادی کردووه، له بهر ئه وه که ئه مرو
ئه م هوی به نه ماوه، ته نها درپژه به باسی سی سه به به که ی پیشوو ئه دین.
شهرتی میرات وه رگرتن ئه مانه یه:

(یه که م)، مردنی خاوه ن میراته که مه علووم بی یا له حوکمی مه علوومدا بی، وه ک
حوکمی قازی به مردنی که سیک که ده می سال بی ون بو بی؟
(دووه م)، بوونی میرات به ره که له کاتی مردنی خاوه میراته که دا هه رچهنه گیانیشی
نه کرابی به به را، وه ک ئه و تو م (تطفه) یه که وا له سکی ژنی کابرای مردو و داو له پاشی
به جی ئه مینی؟

(سیهه م)، ژانی میرات به ره که یه له پاش مردنی خاوه ن میراته که؛
(چواره م)، ئه وه یه نیسه ت و په یوه ندی میرات به ره که به خاوه ن میراته که وه
ناشکراو دیاری بی.

ئه و شتانه ش که مانعی میرات وه رگرتن، ئه مانه ن:
یه که م، ئه وه یه میرات به ره که خاوه ن میراته که ی کوشتی به حه ق یا به ناحه ق؛
دووه م، ئه وه یه ئاینیان جیاواز بی به ئیسلامه تی و کافری؛
سیهه م، جیاوازیانه له یه ک به نازادی و بهنده بی؛ ئه مرو ئه م حاله ته نه ماوه له ولاتی
ئیمه دا، له بهر ئه وه قسه له م بابه ته ناکه ین.

بزائن! دابهش کردنی میرات، پیوستی به زانینی عیلمی «فتوی» و «نسب» و
«حساب» هه یه؛ یه عنی ئه و که سه ی مال دابهش ته کا له بهینی میرات به راندا، ئه بی ناگای
له و حوکمه شهرعیانه هه بی که په یوه ندیان هه یه به دابهش کردنی میراته وه، وه ک ئه وه
که بزانی خاوه ن به شی دیاری کییه و کی که خاوه ن به شی دیاری نه بی، میراتی
به رئه که وی. وه ئه بی ناگای هه بی له په یوه ندی میرات به ره به خاوه ن میراته وه و ئه بی
حیساب بزانی وه به تاییه تی، دابهش کردن.

ئەو کەسانە کە - بە ئیجماع - میرات وەرئەگرن لە پیاوانا، بە تەفسیل، پازدە کەسن: کورپ، کورەزا، هەرچەندیش بەرە و خوار پروا؛ باوک؛ باوکی باوک، هەرچەند بەرە و ژوور تریش پروا؛ برای باوک و دایکی؛ برای باوکی؛ برای دایکی؛ کورپی برای باوکی و دایکی؛ کورپی برای باوکی؛ مامی باوکی و دایکی؛ مامی باوکی؛ کورپی مامی باوکی و دایکی؛ کورپی مامی باوکی؛ میردی ژن؛ خاوەنی پیشووی بەندە ی ئازادکراو، ئەمە یان ئیمرو نەماوە.

ئەو کەسانەش کە - بە ئیجماع - میرات ئەبەن لە ژنانا، بە تەفسیل، دە کەسن: کچ؛ کچی کورپ با بەرە و خواریش بێتەو؛ دایک، دایکی دایک؛ دایکی باوک؛ خوشکی باوکی و دایکی؛ خوشکی باوکی؛ خوشکی دایکی؛ ژن؛ خاوەنی پیشووی بەندە ی ئازادکراو کە خاوەنە کە ژن بێ.

جا ئەگەر ئەم میرات بەرەنە هیچیان نەبوون، یاخود هەندیک خاوەن بەشی دیاری (ذوی الفروض) هەبوون، بەلام شتی زیاد لە بەشە کە یان ئەمایەو، ئەو ئەم میراتە ئەدری بە «بیئ المال» (خەزینە ی موسولمانان)، مادام بە پێی شەرع ببری بەرپۆه، ئەگینا لەو سوورە تەدا کە خاوەن بەشی دیاری هەبێ ئەو زیادە یە ئەگەر پێتەو بۆیان بە پێی بەشە کانیا، تەنها ژن و میرد نەبێ و ئەگەر ئەمانەش نەبوون، ئەدری بە «ذوی الأرحام» کە بە کورتی، یازدە بەشن؛

(یە کەم)، ئەو باپیرو نەنکانه کە میرات بەری هەمیشە یی نین، یەعنی باپیریک کە لە ریزی نیرینە ی خالیسدا نەبێ و بە عیبارە تیکی تر، عەلاقە ی ژن هەبێ لە گە یشتیندا بە مردوو کە و نەنکیک کە بەهۆی پیاویکەو لە بەینی دوو ژنا گە یشتیبی بە مردوو کە، وە کوو باوکی باوکی دایک و باوکی دایک باوک و باوکی دایکی و دایکی باوکی دایکی مردوو کە؛

(دوو هەم)، ئەو لادی کچی مردوو کە، چ کورپن و چ کچ؛

(سێهەم)، کچی برا، خواھ برای باوکی و دایکی بێ یاخود برای باوکی بێ یا برای

دایکی بێ؛

(چوارەم)، کورپی برای دایکی؛

(پینتجەم)، ئەولادی خوشک، چ کورپ بن و چ کچ؛

(شەشەم)، مامی دایکی؛

(حەوتەم)، کچی مام، هەر مامە یەك بێ؛

(هەشتەم)، خوشکی باوك؛

(نۆهەم)، خوشکی دایك؛

(دەهەم)، برای دایك؛

(یازدەهەم)، ئەو كەسانە كە ئەگەن بە مردوووە كە بەهۆی یەكێك لەم بەشەنە، تەنها

جووری یەكە میان نەبێ، لەبەر ئەوە كە هەندێ لەوانە ی بەهۆی ئەو بەشەوە ئەگەن بە

مردوووە كە میرات بەری هەمیشەیین، وەك دایك و هەندێكیشیان ناویان هێنراوە، وەك

برای دایك و خوشکی دایك.

«عەسەبە» و خاوەن بەشی دیاری کراو

میرات بەر، دوو بەشن؛ یەكەم، ئەوانە كە لە قورئان و حەدیسدا بەشیان بۆ دیاری

نەكراوە؛ ئەمانە ناویان (عەسەبە) یە؛ دووھەم ئەوانە كە بەشیان بۆ دیاری کراوە؛ ئەمانە

ناویان خاوەن بەشی دیاری کراوە (ذَوُوا الْقُرُوضِ).

ئەو بەشەنەش كە لە قورئانی پیرۆزدا باسیان کراوە، شەشن: نیوہ؛ چوار یەك؛

هەشت یەك؛ دوو سێ یەك؛ سێ یەك؛ شەش یەك.

یەكەم - كە نیوہ یە - بەشی پینج تاقمە؛

(یەكەم) مێردێك كە ژنەكە ی ئەولاد و ئەولادی ئەولادی خاوەن میراتی نەبێ، چ

لەو مێردە و چ لە غەیری ئەو مێردە؛

(دووھەم)، تاقە كچە، یەعنی ئەو ی خوشك و برای خۆی لەگەڵدا نەبێ؛

(سێھەم) تاقە كچێکی كورپ كە نە خوشك و براو نە ئەولادی مردوووەكە ی لەگەڵدا

نەبێ؛

(چوارهم)، تاقه خوشکی باوکی و دایکی که برای له گهلدا نه بی؛
 (پینجهم)، تاقه خوشکی باوکی که نه براو نه کور و کچی مردووه که ی له گهلدا نه بی.
 دووه میش - که «چواریهك»ه - بهشی دوو تاقمه؛
 یه کهم، میردیک که ژنه که ی نهولاد یا نهولادهزای میرات بهری هه بی؛
 دووهم، ژنیک یا زیاتر له ژنیک تا چوار ژن که میرده که یان نهولاد یا نهولادهزای
 میرات بهری نه بی.
 سیئهه میش - که «ههشت یهك»ه - بهشی ژنیکه یا زیاتر له یهك ژن که میرده که یان
 نهولاد یا نهولادهزای میرات بهری هه بی.
 چواره میش - که «دوو سئ یهك»ه - یه عنی دوو بهش له سئ بهشی مال، نه میش
 بهشی چوار تاقمه؛
 (یه کهم)، دوو کچ یا زیاتر له دوو، بهو شهرته که برایان له گهل نه بی؛
 (دووهم)، دوو کچی کور یا زیاتر، بهو شهرته نه له گهل برای خویمان و نه له گهل
 چینیکی لای سهرووی خویمان نه بن له نهولادو نهولادهزای مردووه که؛
 (سیئههم)، دوو خوشکی باوکی و دایکی یا زیاتر له دوو خوشک، بهو شهرته نه
 له گهل برای خویمان و نه له گهل نهولادی مردووه که دا نه بن؛
 (چوارهم)، دوو خوشکی باوکی یا زیاتر، بهو شهرته نه له گهل برای خویمان و نه
 له گهل خوشکی باوکی و دایکی یا برای باوکی و دایکی دا و نه له گهل نهولادی
 مردووه که دا نه بن.
 پینجه میش - که «سئ یهك»ه - بهشی دوو تاقمه؛
 یه کهم، دایکی مردووه که، بهو شهرته که مردووه که نهولادی نه بی و کور زایشی
 نه بی و ژماره به کیشی له براو خوشک نه بی؛
 دووهم، ژماره یهك له براو خوشکی دایکی، هندی جاریش نه دری به باپیره که
 له گهل براو خوشکی مردووه که دا کو بیته وه.
 شهه میش - که «شهش یهك»ه - بهشی حوت تاقمه؛

(یە کەم) باوکی مردوووە کە؛

(دوووەم)، باپیری مردوووە کە، بەو شەرته مردوووە کە ئەولاد یاخود کۆرەزای بیی؛
(سێهەم)، دایکی مردوووە کە، بەو شەرته مردوووە کە کۆر یا کۆرەزای بیی، یاخود
ژمارە یەکی لە براو خوشک بیی؛

(چوارەم)، بۆ نەنکیکە یا زیاتر لە نەنکیک، بەو شەرته کە نەگاتەو بە مردوووە کە
بەهۆی پیاویکەو لە بەینی دوو ژندا، خواھ بەهۆی تەنھا پیاووەو یا بەهۆی تەنھا ژنەووە
یا بەهۆی ھەردوولایانەو بەگا بە مردوووە کە؛

(پینجەم) کچی کۆرە، یە کیك بی یا زیاتر، بەو شەرته لە گەل کچی مردوووە کە دا یا
لە گەل کچی کۆریکی لەخۆی بەرەوژوورتر دا نەبی و برایشی لە گەلدا نەبی؛
(شەشەم)، بۆ خوشکی باوکی، یە کیك بی یا زیاتر، بەو شەرته لە گەل خوشکیکی
باوکی و دایکی دا بی و برایشی لە گەل نەبی؛
(حەوتەم)، بۆ تەنھا برا یا تەنھا خوشکی دایکی.

ھەرچی میرات بەریکی تری غەیری ئەمانە کە لە قورئان و حەدیسدا ناویان ھاتبی،
ھەموویان عەسەبەن، ھەرچەند ھەندی ئەمانە کە خاوەن بەشی دیاری کراون، جاروبار
بە عەسەبەیش میرات ئەبەن، وەك باوك و باپیرە و کچی مردوووە کە و کچی کۆری
مردوووە کە و خوشکی باوکی و خوشکی باوکی، وەکوو لەمەولا، خوا یار بی!
باسیان ئەکەین.

بزانن! ریگای زۆرکردنی نەنک، چەند جووری ھەیە؛ یە کیك لەوانە ئەو یە کە
لە بەینی نەنک و مردوووە کە دا چوار باوك بیی - مەسەلا - ئەمجار لە پال نەنکە کە دا
یە کیکیان بگۆرری بە دایک، ئەمجار دوانیان، ئەمجار سیانیان، ئەمجار ھەر چواریان،
وہ کوو دایکی باوکی باوکی باوکی باوکی مردوووە کە، یا دایکی دایکی باوکی باوکی
باوکی، یا دایکی دایکی دایکی باوکی، یا دایکی دایکی دایکی دایکی دایکی
مردوووە کە.

باسی ته‌رتیبی عه‌سه‌به‌کان

ئه‌و میرات‌به‌رانه‌که به‌شیان دیاری نه‌کراوه‌و پێیان ته‌وترئ (عه‌سه‌به)، ریزیکی تایه‌تیان هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌و ریزه‌ ئه‌بن به‌ میرات‌به‌ر، یه‌عنی تا یه‌که‌میان وه‌ستابئ، دووه‌میان میرات‌نابا و تا دووه‌میان وه‌ستابئ، سیهه‌میان میراتی نییه و به‌م‌جوړه؛ ئه‌مانه، یه‌که‌میان «کوپ» و دووه‌میان، «کوپری کوپ»ه، هه‌رچه‌ند به‌ره‌و‌خواریش بر‌وا و سیهه‌میان، «باوک» و چواره‌میان، «باوکی باوک»ه هه‌رچه‌ند به‌ره‌و‌ژووری‌ش بر‌وا به‌پریز؛ پینجه‌میان، «برای باوکی و دایکی» و شه‌شه‌میان «برای باوکی»یه؛ به‌لئ ئه‌گه‌ر باپیره له‌گه‌ل بر‌او خوشکی باوکی و دایکی یا باوکی داگر‌دبیته‌وه، ئه‌وه‌ حوکمیکی تایه‌تیان هه‌یه؛ حه‌وته‌م، «کوپری برای باوک و دایکی»؛ هه‌شته‌م، «کوپری برای باوکی» هه‌تا به‌ره‌و‌خواریش بر‌وون به‌ ته‌رتیب؛ به‌لئ، نزیککی لای بی‌هیز پیش ئه‌که‌وئ له‌ دووری لای به‌هیز؛ که‌واته، کوپری برای باوکی، پیش ئه‌که‌وئ له‌ کوپه‌زای برای باوک و دایکی وه هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئه‌م قیاسه؛ نو‌هه‌م، «مامی باوک و دایکی»؛ ده‌هه‌م، «مامی باوکی»؛ یازده‌هه‌م، «کوپری مامی باوک و دایکی»؛ دوازده‌هه‌م «کوپری مامی باوکی» و ده‌ستوره پیش‌وو‌ه‌که لیره‌یشدا هه‌یه؛ که‌واته، کوپری مامی باوکی، پیش ئه‌که‌وئ له‌ کوپه‌زای مامی باوکی و دایکی؛ سبازده‌هه‌م، «مامی باوکی مردوو‌ه‌که» له‌لایه‌نی باوک و دایکه‌وه؛ چواره‌ده‌هه‌م، «مامی باوکی مردوو‌ه‌که» له‌لایه‌نی باوکه‌وه؛ پانزه‌هه‌م، «کوپری مامی باوک» له‌لایه‌نی باوک و دایکه‌وه؛ شانزه‌هه‌م «کوپری مامی باوک» له‌لایه‌نی باوکه‌وه له‌سه‌ر ئوسوولی پیش‌وو، ئه‌مجار مامی باپیری مردوو‌ه‌که به‌وجوړه‌که باس‌کرا، یه‌عنی له‌لایه‌نی باوک و دایکه‌وه، یا له‌لایه‌نی باوکه‌وه؛ جا ئه‌گه‌ر عه‌سه‌به‌ی نه‌سه‌ب نه‌بوو، ئه‌وجار میرات‌ئه‌درئ به‌ (مُعْتَق) یه‌عنی ئه‌و‌خواه‌نه‌که به‌نده‌که‌ی ئازاد‌کردوو‌ه، ئه‌گه‌ر مردوو‌ه‌که‌کۆنه به‌نده بوو.

باسى (مَخَارِجُ الْفُرُوضِ) يەنى ئەو ژمارانەى كە بەشە دىارى كراوہ كانيان بەساغى لى دەرتە چى

ئەو ژمارانە كە بەشە دىارى كراوہ كانيان بەساغى لى دەرتە چى، بەم جۆرەن كە باسيان ئەكەين: «نيوہ» لە «دوو» دەرتە چى، يەنى ئەگەر بمانەوئى نيوہى مىرات بدەين بە خاوەن فەرز، ئەبى ئەو مىراتە بکەين بە دوو بەشەوہ، ئەوجا بەشیکيان بدەين بە خاوەن فەرزە كە. «چوارىەك» يش لە «چوار» دەرتە چى. «هەشتەك» يش لە «هەشت» دەرتە چى. «سى يەك» يش لە «سى» دەرتە چى، ھەر وہا «دوو سى يەك». «شەش يەك» يش لە «شەش» دەرتە چى وە ئەگەر كە سىرىكى ئيزافە كراو ھەبوو، وەك «نيوہى چوارىەك»، ئەوہ ئەبى زەربى ئيزافە كراوہ كە بکەين لە ئيزافە بو لا كراوہ كە؛ كە واتە «نيوہى چوارىەك» لە هەشت دەرتە چى و «سى يەكى نيوہ» لە شەش دەرتە چى و «سى يەكى چوارىەك» لە دواز دەرتە چى و «سى يەكى شەش يەك» لە ھەژ دەرتە چى.

مەخرەجى چەند كە سىرىكى عەتفا كراو، يەنى چەند كە سىرىك كە بە يەكەوہ تە ماشا بکرىن، عەدەدەيكە كە ئەو كە سىرانەى بەساغى لى دەرتە چى؛ كە واتە، «سى يەك و چوارىەك» لە «دواز دەرتە چى و بە ئوسوولى زەرب، مەخرەجى كە سىرى يەكەم زەرب ئەكرى لە كە سىرى دوو ھەم.

ئەسلى مەسئەلە

ئەسلى مەسئەلە بەو ژمارە يە ئەلەين كە ئەو بەشانەى كە لە مەسئەلە كە دا مەتلەبن لەو ژمارە يە دەرتە چى؛ جا ئەگەر مىرات بەرە كان عەسەبە بوون، ئەوہ ئەسلى مەسئەلە ژمارە يە سەرى مىرات بەرە كانە؛ جا ئەگەر نىرىنە و مېيىنە كۆبوونەوہ، ئەوہ لەويادا نىرىنە سەرى بە دوو سەر ئەژمىرى، ھەر وہك لە بەشا دووقاتى پى ئەدرى، وە ئەگەر خاوەن فەرزى تيا بوو، ئەوہ ئەسلى مەسئەلە لەسەر مەخرەجى فەرزە كە دائە نرى؛ كە واتە، ئەسلى مەسئەلە يەك كە ژنىك و كورپكى تيا بى، ھەشتە كە مەخرەجى فەرزى

ژنه که یه، یهك بۆ ژنه که و حوت بۆ کوره که وه ئه سلی مه سته له یهك که براو ژنی کابرای مردووی تیایی، چواره که مه خره جی فه رزی ژنه که یه، یه کیکی بۆ ژنه که و سیی بۆ براکه.

وه ئه سلی مه سته له یهك که دوو کچ و برای مردووه که ی تیایی، سیانه که مه خره جی دوو سیی یه که که ی کچه کانه، دوو بۆ کچه کان و یه کیك بۆ براکه. وه ئه سلی مه سته له یهك که دایک و باوکی مردووه که ی تیایی، هم سییه که مه خره جی فه رزی دایکه که یه که سیی یه که، یه کیکی بۆ دایکه که و دوانی بۆ باوکه که. وه ئه سلی مه سته له یهك که میزدی مردووه که و برایه کی تیایی، دووه که مه خره جی فه رزی میرده که یه که نیوه یه، یه کیك بۆ نهوو یه کیك بۆ براکه ی. وه ئه سلی مه سته له یهك که دایکی مردووه که ی تیایی له گه ل کورپیکا، شه شه که مه خره جی فه رزی دایکه که یه که شه شه یه که، یه کیکی بۆ دایکه که و پینج بۆ کوره که.

باسی نیسبهت له به ینی مه خره جی چه ند فه رزی کدا که بکه ونه یهك

ههروه ختیك چه ند فه رزیك له یهك مه سته له دا که وتنه یهك، نهوه مه خره جی نه م فه رزانه، یا «تَمائِل» یان له به یندا یه، یا «تَدَاخُل» یا «تَوَافُق» یا «تَبَائِن». نه گه ر دوو مه خره جه که یهك بوون، وه کوو دوو «نیوه» له مه سته له ی میزدیك و خوشکیکی باوکی دا نهوه ته ماسولیان له به یندا یه و نه سلی مه سته له مه خره جی فه رزه که یه، وه کوو «دوو»، له م سووره ته دا؛ نه گینا، نه گه ر زۆره که یان به که مه که نه فه وتا به دوو جار یا زیاتر، نهوه ته داخولیان له به یندا یه و ژماره زۆره که یان دا نه نری به نه سلی مه سته له وه کوو «دوو سیی یهك» و «شه شه یهك» له مه سته له یه کدا که میرات به ر دایک بی له گه ل دوو کچدا، ئیسته نه سلی مه سته له شه شه، چوار بۆ دوو کچه که و یه کیك بۆ دایکه که و یه که که ی تری که نه مینیتته وه، نه دریتته دواوه بۆ سه ریان به ئوسوولی به شه کان و له نه جامدا مه سته له که له پینج دا ته واو نه بی.

وه نه گه ر زۆره که به که مه که نه فه وتا به دوو جار یا زیاتر، له به ر نهوه که یا که م نه بوو یا زیاد نه بوو وه هه ردووکیان نه فه وتان به ژماره یه کی جیا له خو یان، نهوه ته وافوقیان

له بهیندایه، وهك «شەش یهك» و «ههشت یهك» له مهسئه لهی ژن و دایك و كورپكا؛ جا
ته گهر تهو ژماره یه كه ته مانهی ته فه وتاند دوو بوو كه مه خره جی «نیوه» یه، ته وه تهو دوو
ژماره یه مه شهوورن به «مُتَوَافِقٌ بِالنِّصْفِ» و ته سلئی مهسئه له كه حاسلئی زه ربی نیوهی
یه كیكیانه له ته واوی ته ویانا؛ نیسته له م مهسئه له دایه سی زه رب ته كه یه له هه شتدا ته بی
به بیست و چوار، بو ژنه كه سی و بو دایكه كه چوارو ته ویشی بو كوره كه.

وه ته گهر تهو ژماره یه كه ته م دوانهی ته فه وتاند سی بوو، وه كوو شەش و نو، ته وه
مه شهوورن به «مُتَوَافِقٌ بِالثَّلَاثِ» و... به م جوړه.

ته گهر وه ها ریكه وت تهو دوو ژماره یه به چهند ژماره یهك ته فه وتان كه مه خره ج
بوون بو «نیوه» و بو «چوار یهك» و بو «ههشت یهك»، ته وه «وَفَقٌ» ه ورده كه یان ته گیرئی كه
بریتییه له ویانه كه به ژماره زوره، به لام به ته ندازه له وان كه متره، وهك «ههشت یهك» له م
شوینه دا كه باسمان كرد، له بهر ته وه هه تا كه سره كه ورد تر بی، حاسلئی زه ربه كه كه متره و
به ئاسان تر حیسابه كه ته برپته وه؛ ته مه لای ژماره كه ران (محاسب) زور مه تله به.

وه ته گهر تهو دوو ژماره یه نه ته فه وتان به یهك نه بی و یه كیش به ژماره دانانری، ته وه
تهو دوو ژماره یه «ته بایون» یان له بهیندایه و ته سلئی مهسئه له كه حاسلئی زه ربی یه كیكیان
ته بی له ویاندا، وهك «سی یهك» و «چوار یهك» له مهسئه لهی دایك و ژن و برادا، لیره دا
ته سلئی مهسئه له كه دوازه یه، سی بو ژنه كه و چوار بو دایكه كه و تهوی تری - كه پینجه -
بو برا كه یه.

جا له سهر ته م ته فسيلات ته كه باسمان كرد، ئوسولئی مهسئه له، جهوتن «دوو، سی»،
چوار، شەش، ههشت، دوازه، بیست و چوار، له بهر ته وه كه ته گهر فهرز یه كیك بی یا
دوو فهرزی موته ماسیل، ته وه ده رناچی له مه خره جی تهو فهرزانه كه ناویان براوه،
«مَعَ الْعِلْمِ»، سی یهك و دوو سی یهك، ههردوو كیان یهك مه خره جیان هه یه، ههروه ها
ته گهر جیا جیاو موته داخیل بوون، وهك سی و شەش وه ته گهر موته وافیق بوون، وهك
چوار یهك و شەش یهك، یا موته باین بوون، وهك سی یهك و چوار یهك، ته وه به زه ربی
كه سری یه كیكیان له ته واوی تهوی تر یانا، یا خود به زه ربی ته واوی یه كیكیان له ته واوی

ئەویاندا، ئەگەر لە ژمارەى مەخاریجى شەش فەرزە مەشھورە کە دەربچن، لە مەسئەلەى دوازدە و بیست و چوار دەرنانچن.

بەئێ، عالمە مۆتەئەخیرە کانی مەزھەبى شافعی، دوو ئەسلى تریان برپار داوه؛ یە کەم «هەژدە» لە مەسئەلەى باپیرە و چەند برایه کدالە و شوینانەدا کە سى یە کى پاشماوه لە پاش فەرز، باشتەر بى بۆ باپیرە؛ دووھەم، «سى وشەش»، وەك لە مەولا باسى ئە کەین، خوا یار بى!

باسى «حَجَب»، یە عنى مەنع کردنى میرات بەر لە میرات بردن

«حَجَب» لە شەرعدا، بریتییه لە مەنع کردنى کە سیک کە سە بەبى میرات بردنى هەبى لە وەرگرتنى هەموو بەشە میراتە کەى یا لە هەندیکى؛ جا ئە گەر مەنع کرا لە وەرگرتنى هەموو بەشە میراتە کەى، ئەو پێى ئەلین: «حَجَبُ الْحِرْمَانِ» وە ئە گەر مەنع کرا لە وەرگرتنى هەندیکى و بەشە کەى کەم کرایه وە، وەك لە باسى فوروژى موقەددەرەدا باسمان کرد کە بەهۆى مندالە وە بەشى میرد لە نیو وە دیتە خواری ئەبى بە چواریه ک و بەشى ژن لە چواریه کە وە دیتە خواری ئەبى بە هەشت یەك، ئەو پێى ئەلین: «حَجَبُ النُّقْصَانِ». جا ئەم بەتەواوى بى بەش کردنە، یا لە بەر «وہ سف» یا لە بەر «شەخسە» یا لە بەر «استغراق» و داگرتنى هەموو بەشە کانە لە لایەن خواوەن بەشە کانە وە.

بى بەش کردنى تەواو لە بەر وە سف، ئەو یە بەهۆى یە کى لە مانیعە کانی میرات وەرگرتنە وە، میرات وەرگەرە کە بى بەش بکری لە میرات وەرگرتن؛ یە کیک لە و مانیعانە، جیاوازیى ئایینی میرات بەر و مردو وە کە یە، وەك ئیسلامەتى و کوفر؛ کە واتە، کافر لە موسولمان و موسولمان لە کافر میرات وەرناگرن؛ بەئێ، کافر میرات لە کافر وەرئەگری، هەرچەند ئاینیشیان جیا بى، ئەو نەندە هە یە کافرئى کە لە ولاتى موسولمانان یا ولاتى ژێردەستەى موسولمانان دانیشتبى، میرات وەرناگری لە کافرئى کە لە ولاتیکا بى کە لە حالى جەنگدا بى لە گەل موسولمانان و بە پێچەوانە شە وە؛ هەروەها، کافرئى پاشگەز بو وە (مُرتد)، میرات لە کەس وەرناگری و کە سیش میرات لە وەرناگری و

هه میراتیکی لئی به جیی بمینئ، به «فَیئ» دائه نرئ و نه خریته گه نجینهی موسولمانانه وه؛ ههروه ها، «زندق» یش که هیچ نایینیکی نه بی، نه میرات له کهس وهرئه گری و نه کهس میراتی لئی وهرئه گری.

یه کیکی تر له و مانیعانهی که ریگای میرات وهرگرتن نه گرن، به نذهبیه (رق)؛ به نده، نه میرات له کهس وهرئه گری و نه کهس میراتی لئی وهرئه گری.

مانعیکی تریش، کوشتنه (قتل)؛ هه رکهس که سیك بکوژی به حهق یا به ناحق و به دهسه نقهست یا به ههله، نه وه میرات له کوژراوه که وهرناگری.

هویه کی تری میرات وهر نه گرتن، «دهوری حوکمی» یه که بریتیه له وه میرات دان به که سیك بی به هوی میرات پی نه دانی؛ مهسه لا، نه گه برای مردوویه ک یققراری کرد: فلان کهس کوری برا مردووه که مه، نه وه نهسه بی سابت نه بی، به لام نابئ میراتی وهربگری، له بهر نه وه که نه گه میرات له باوکی وهربگری، نه بی مامی میرات نه با و مادام مامی میرات نه با، نهسه بی نه م کوره یش سابت نابئ، چونکه شهرتی تهئسیری یققرار به نهسه ب نه وه یه میرات بهر بیکا و مادام نهسه بی سابت نه بوو، میرات نابا، نه نجامیش نه وه یه مادام نه م کوره میرات بیا، نه بی میرات نه با، نه وه یش مه حاله؛^۱ به لئ، پیغه مبهرایه تی (نُبُوْت) مانعی نه وه یه میراتی لئی وهربگری، نه م حوکمه یش هه به کاری زه مانئ حه زره تی عیسا دئت - علی نَبِیْنَا و علیه الصَّلَاةُ و السَّلَام - .^۲

جوړیکی تری بی بهش کردن به ته واوی، به هوی شه خسه وه یه؛ جالی ره دا نه بی بزاین باوک و دایک و ژن و میرد و کور و کچ هه رگیز به هوی نه م جوړه بی بهش کردنه وه بی بهش

۱. [بۆ زانیاری زیاتر له م باسه پروانه بهرگی دووه می شه رعه تی ئیسلام دوایین باسی «یققرار کردن به نهسه ب» - بلا و کردنه وهی کوردستان].

۲. [له وانه یه نه م عیباره ته دا داکه وتن و هه له ی نووسین (تایپی) هه بی، چونکه پیغه مبهر (دروودی خوی له سه ر بی) ته فه رموی: «نَحْنُ مَعَاشِرَ الْأَنْبِيَاءِ لَا نُؤْرَثُ و مَا تَرَكَنَا صَدَقَةٌ» واته: ئیمه کو مه لی پیغه مبهران کهس میراتمان لئی وهرناگری وه نه وهی به جئی دئیلن سه ده قه به. دیاره نه م حوکمه ش بۆ هه موو پیغه مبهرانه. وه له وانه شه مه بهست نه وه بن که نه م حوکمه تازه به سه ر هیچ پیغه مبهر نکدا جاری نابئ مه گه به سه ر حه زره تی عیسا علیهِ السَّلَام دا دوا ی هاتنه خواره وهی - بلا و کردنه وهی کوردستان].

نابن، به‌لام کورپی کور بی‌به‌ش ئه‌بی به کورپی مردوو یا به کورپی کورپی که له‌خۆی
 نزیکتر بی و به‌باپیره بی‌به‌ش ئه‌بی به‌پیاوی که له‌به‌ینی ئه‌وو مردوو که دا بی و برای
 باوکی و دایکی بی‌به‌ش ئه‌بی به باوک و کورپو کورپی کورپ و به برای باوکی بی‌به‌ش ئه‌بی
 به‌م کۆمه‌له‌و به برای باوکی و دایکیش، هه‌روه‌ها به خوشکیکی باوکی و دایکیش که
 له‌گه‌ل کچی مردوو که یا له‌گه‌ل کچی کورپا بی و به براو خوشکی دایکی بی‌به‌ش ئه‌بن به
 باوک و باپیره و به ئه‌ولادی مردوو که و به ئه‌ولادی کورپی، هه‌رچه‌ند به‌ره‌و‌خواریش
 بوویته‌وه؛ به‌لێ، ته‌گه‌ر باپیره له‌گه‌ل براو خوشکی باوکی و دایکی، یا براو خوشکی
 باوکی دا کۆبووه‌وه، ئه‌وه حوکمیکی تایبه‌تی هه‌یه‌و له‌مه‌ولا -خوا یار بی!- باسی ئه‌که‌ین.
 کورپی برای باوکی و دایکی، بی‌به‌ش ئه‌بی له میرات به باوک و باپیره و به کورپو
 کورپی کورپی مردوو که و به برای باوکی و دایکی و به برای باوکی و کورپی برای
 باوکی بی‌به‌ش ئه‌بی له میرات به‌مانه‌و به کورپی برای باوکی و دایکیش؛ به‌لێ، کورپی
 برای باوکی، کورپی کورپی برای باوکی و دایکی بی‌به‌ش ئه‌کا له میرات، چونکه ئه‌م
 نزیکتره، و به ئه‌م ئوسوله ئیش ئه‌کا له هه‌موو بی‌هیزیکی نزیکا که کۆبیته‌وه له‌گه‌ل
 به‌هیزیکی دووردا.

مامی باوکی و دایکی، بی‌به‌ش ئه‌بی له میرات به‌وانه‌ی باسمان کردن و به کورپی
 برای باوکی و مامی باوکی، بی‌به‌ش ئه‌بی به‌مانه‌و به مامی باوکی و دایکی، و به کورپی
 مامی باوکی و دایکی، بی‌به‌ش ئه‌بی به‌وانه‌و به مامی باوکی و به کورپی مامی باوکی
 بی‌به‌ش ئه‌بی به‌وانه‌و به کورپی مامی باوکی و دایکی و هه‌ر به‌م پیه‌یه‌ی له‌لایه‌نی مامی
 باپیره‌یشه‌وه و ئه‌و خاوه‌ن به‌نده‌یه که به‌نده‌ی ئازاد کردوو، بی‌به‌ش ئه‌بی به‌هۆی
 عه‌سه‌به‌ی نه‌سه‌بی ئازادکراوه که وه و کچی کورپ، بی‌به‌ش ئه‌بی به کورپی مردوو که و به
 دوو کچیشی یا زیاتر له دوو کچ، ته‌گه‌ر که‌س نه‌بی ئه‌م کچی کورپه بکا به عه‌سه‌به،
 وه‌کوو برای یا برازای خۆی، وه‌کوو له‌مه‌ولا باسی ئه‌که‌ین.

نه‌نکی ته‌ره‌فی دایک، که‌س بی‌به‌شی نا‌کا دایک خۆی نه‌بی، به‌لام نه‌نکی ته‌ره‌فی
 باوک، به باوکیش و به دایکیش بی‌به‌ش ئه‌بی و نه‌نکی دوور، له هه‌ر ته‌ره‌فیکه‌وه بی،

بی بهش ته بی به نه نکى نزيك له و تهره فوهه؛ كه واته، دايكى دايكى دايك بي بهش ته بي به دايكى دايك وه دايكى باوكى باوك، بي بهش ته بي به دايكى باوك؛ به لي، ته گهر نه نكه دووره كه له تهره فيكى تریشه وه بگا به مردووه كه، ته وه بي بهش نابي به و نزيكه؛ مه سه لا، ژني بي كچى كچى كچى ته و شوو بكا به كورى كورى كورى، جا ته و كچه شوو كردووه بمري و دوو نه نكى لي به جي بميني: دايكى دايكى و دايكى دايكى دايكى، له م سووره ته دا نه نكه دووره كه بي بهش نابي به نه نكه نزيكه كه، له بهر ته وه كه ههر وه كووله تهره في دايكه وه نه نكى مردووه كه يه، له تهره في باوكيشه وه ههر نه نكيه تي و له واقيعدا، دايكى باوكى باوكى باوكى ته م مردووه يشه؛ كه واته، شهش يه كه كه ههر به هاوسانى له به ينى خويانا بهش ته كهن.

دايكي باوكى باوك، بي بهش ته بي به دايكى باوك، ته گهر ته و نه نكه له لايه نى دايكيشه وه نه گا به مردووه كه وه كوو وينه ي ميسالى پيشوو؛ ههروه ها، نه نكى دوور له تهره في باوكه وه بي بهش ته بي به نه نكى نزيك له تهره في دايكه وه؛ كه واته، دايكى باوكى باوك، بي بهش ته بي به دايكى دايك، به لام پيچه وانه ي ته مه نييه؛ كه واته، دايكى دايكى دايك، بي بهش نابي به دايكى باوك، به لكوو ههردووكيان له شهش يه كه دا به شدارن.

خوشكى باوكى و دايكى، يا باوكى، وه كوو برا وايه، برا به كي بي بهش بي، ته ميش به و كه سه بي بهش ته بي؛ كه واته، خوشكى باوكى و دايكى، بي بهش ته بي به باوك و به كورپه به كورپه كورپه و به دوو كچى مردووه كه وه به دوو كچى كورپشى، ته گهر له گه ل ته م خوشكه دا كه سيكى وه ها نه بي بيكا به عه سه به وه خوشكى باوكى به مانه بي بهش ته بي، ههروه ها به براى باوكى و دايكيش و به دوو خوشكى باوكى و دايكيش، به و شه رته براى باوكى له گه ل ته م خوشكه دا نه بي، ههروه ها بي بهش ته بي به خوشكيكى باوكى و دايكيش، ته گهر له گه ل كچى مردووه كه يا له گه ل كچى كورپا بي.

عه سه به ي غه يري كورپه غه يري ته و عه سه بانه ي كه به فهرزيش بهش ته بهن، وه كوو باوك و باييره و براى باوكى و دايكى، له مه سه له ي «مشركة» دا وه خوشكى باوكى و دايكى يا باوكى، له مه سه له ي «أكدرية» دا، بي بهش ته بن به كومه ليك له خاوهن فهرز كه

هموو ميراته كه دابگرن؛ مهسه لا، وه كوو مهسه له ي ميڙديك و برايەك يا خوشكيكي دايكي و دايكيك و مامه يەك، ئەم مهسه له يە له شه شه و زياد ئە كرى بۆ حەوت؛ ميڙده كه سى بەش و دايكه كه دوو بەش و برا دايكييه كه بە شيك ئە بن و لە بەر ئە وه كه هيچى لى نامينيته وه، مامه كه بى بەش ئە بى.

بزانن! شهرتي ئە وه كه كه سيك ميراث بەرنيك بى بەش بكا له ميراث، ئە وه يە ئەم كه سه بى بەش كه ره خووى ميراث بيا؛ كه واتە، ئە گەر كه سيك خووى بى بەش بى له ميراث، ناتواني كه س بى بەش بكا له ميراث؛ بە لى، عالمه كاني شهرع، نو سووره تيان جيا كر دوو ته وه له و نو سووره ته دا ميراث نه بەر، ئە بى به هوى بى بەش كردنى ميراث بەر؛ (يه كه م)، مهسه له ي باوك و دايك و ژماره يەك له براو خوشك؛ ئيسته ئەم خوشك و برايانه دايكه كه له سى يە كه وه دائه پەرينن بۆ شهش يەك، كه چى خويشيان لە بەر باوكه كه ميراث نابەن، ئەم مهسه له يە له شه شه كه مەخره جى «شهش يەك» ي دايكه كه يە، يە كيكي بۆ دايكه كه و ئە وى ترى بۆ باوكه كه يە.

(دوو ه م)، مهسه له ي دايك و دوو براى دايكى و باپيره يە؛ لەم مهسه له يە دا براكان دايكه كه له سى يە كه وه دائه پەرينن بۆ شهش يەك، لە گەل ئە وه شدا كه خويشيان بى بەش كراون له ميراث به هوى باپيره كه وه، ئەم مهسه له يە له شه شه كه مەخره جى شهش يە كى دايكه كه يە، يە كيكي بۆ ئە وى تريان بۆ باپيره كه.

(سيهه م)، مهسه له ي دايك و باپيره و برايە كى دايكى و برايە كى باوكييه؛ ئەم دوو برايە دايكه كه له سى يە كه وه دائه پەرينن بۆ شهش يەك، لە گەل ئە وه شدا كه برا دايكييه كه بى بەش كراوه به هوى باپيره كه وه، ئەم مهسه له يە يش له شه شه كه مەخره جى شهش يە كى دايكه كه يە. يە كيكي بۆ ئە وى پينجى بۆ باپيره كه و برا باوكييه كه؛ جا لە بەر ئە وه كه ئەم پينجه بەش ناكري بە سەر ئەم دوانه دا، زەربى دوو ئە كه ين لە شهش ئە بى بە دوانزه: دووى بۆ دايكه كه و براو باپيره كه يش، يە كى پينجى وه رنە گرن، چونكه لەم جۆره شوينه دا براو باپيره برا به شن.

(چوار ه م)، مهسه له ي باپيرو برايە كى باوكى و دايكى و برايە كى باوكييه؛ لەم مهسه له يە دا ئەم دوو برايە ئە بن به هوى ئە وه باپيره كه له نيوه ي ميراثه كه وه دا پەرينن بۆ

سیّ یهك، چونكه له سووره تدا سیّ بران، له گهّل ته وهدا كه برا باوكی و دایكیه كه، برا باوكیه كه بیّ بهش ته كاو به شه كه ی ته ویش وهر ته گریّ؛ كه واته، ته و میراته كه سیّ بهش بووه، دوو بهشی بوّ برا باوكی و دایكیه كه و به شیکي بوّ باپیره كه یه وه ته گهر برا باوكیه كه نه بوایه، ته کرا به دوو به شه وه، به شیکي بوّ باپیره كه و ته و به شه كه ی بوّ برا باوكی و دایكیه كه.

(پیننجه م)، مه سته له ی دایك و برایه کی باوكی و دایکی و برایه کی باوكیه؛ له م مه سته له یه دا تم دوو برایه دایكه كه له سیّ یه كه وه دائه په پرنن بوّ شهش یهك، له گهّل ته وهدا كه برا باوكیه كه بیّ بهش کراوه به هوّی براباوكی و دایكیه كه وه، تم مه سته له یه له شه شه كه مه خره جی شهش یه کی دایكه كه یه، یه کیکی بوّ ته وو ته وی تری بوّ برا كه. (شه شه م)، مه سته له ی میرد و دایك و خوشکیکی باوكی و دایکی و برایه کی باوكیه؛ له م مه سته له یه دا خوشك و برا كه، دایكه كه له سیّ یه كه وه دائه په پرنن بوّ شهش یهك، له گهّل ته وهدا كه برا باوكیه كه ییش بیّ بهش کراوه له میرات به هوّی ته وه وه كه خاوه ن فرهزه كان هه موو میراته كه یان داگر توو ته وه، تم مه سته له یه له شه شه كه مه خره جی شهش یه کی دایكه كه یه و زیاد ته کری بوّ حوت، سیّ بهشی بوّ میرده كه و سیّ بهشی بوّ خوشكه باوكی و دایكیه كه و به شیکي بوّ دایكه كه یه.

(حه و ته م)، مه سته له ی میرد و خوشکیکی باوكی و دایکی و برا و خوشکیکی باوكیه؛ مه سته له كه له دوو كه مه خره جی فرهزی میرده كه یا فرهزی خوشكه كه یه كه نیوه یه؛ یه کیك بوّ میرده كه و یه کیك بوّ خوشكه كه یه. وه برا باوكیه كه ته بیّ به هوّی بیّ بهش بوونی خوشكه باوكیه كه، چونكه كر دوو یه تی به عه سه به وه ته گهر ته و نه بوایه، خوشكه باوكیه كه شهش یه کی مالی ته برد و مه سته له كه له شهش ته بوو و ته چوو بوّ حوت، به لام مادام ته ویش بوو به عه سه به وه كوو برا كه، هه ردوویان بیّ بهش بوون به داگر تنی میراته كه له لایه ن خاوه ن فرهزه كانه وه.

(هه شته م)، مه سته له ی دایك و دوو برای دایکی و خوشکیکی باوكی و دایکی و برا و خوشکیکی باوكیه؛ تم مه سته له یه له شه شه كه مه خره جی فرهزی دایكه كه

شەش یە کە، یە کێك بۆ دایکە کە و دوو بۆ دوو برا دایکییە کە و سێ بۆ خوشکە باوکی و دایکییە کە وە براو خوشکە باوکییە کە بێ بەشن، بەهۆی ئەووە کە خاوەن فەرزەکان هەموو میراتە کە یان داگرتوو، ئیستە ئەگەر براکە خوشکە کە یە نە کردایە بە عەسە بە، شەش یە کێکی بۆ دائەنراو مەسئەلە کە زیاد ئەکرا بۆ حەوت، بەلام مادام کردی بە عەسە بە، بێ بەشی کرد لە فەرزە کە ی، لە گەڵ ئەو شەداکە خۆیشی بێ بەشە، بەهۆی ئەووە کە خاوەن فەرزەکان هەموو میراتە کە یان داگرتوو.

(نۆهەم)، مەسئەلە ی میرد و باوک و دایک و کچیک و کورپی کور و کچی کورە؛ میردە کە چواریە ک و باوکە کە شەش یە ک و دایکە کە شەش یە ک و کچە کە نیو ی ماله کە ئەبەن؛ مەسئەلە کە لە دوازدە یە، بەهۆی زەر بکردنی چوارەو لە سێ و زیاد ئەکری بۆ سیازدە بەش؛ کچە کە، شەش بەش و میردە کە، سێ بەش و باوک و دایکە کە یەش، یەکی دوو بەش ئەبەن و کورپی کورە کە خوشکە کە ی ئەکا بە عەسە بە، جا هەردووکیان بێ بەش ئەبن بەهۆی ئەووە کە خاوەن فەرزەکان ماله کە یان هەموو داگرتوو و ئەگەر ئەو کورە خوشکە کە ی نە کردایە بە عەسە بە، شەش یە کێکی بۆ دائەنراو ژمارە ی مەسئەلە کە زیاد ئەکرا بۆ پازدە، وا دەرکەوت کە کورە کە خۆی بێ بەشە و بوویش بەهۆی بێ بەش بوونی خوشکە کە ی.

باسی میراتی ئەولادو ئەولادی ئەولاد

کە سێک بمری و هەر کورپی بی، یە ک یا زیاتر، یا کور و کچی بی، ئەو هەموو ماله کە ی ئەبەن و لە بەش کردنا کور دوو ئەو نەندە ی کچی ئەدریتی وە ئەگەر هەر کچی هەبوو، ئەو تاقە کچیک نیو ی مال ئەباو دوو کچ و زیاتر لە دوو کچ، دوو سێ یە ک ئەبەن؛ یە عنی ماله کە ئەکری بە سێ بەشەو دوو بەش لەو سێ بەشە ئەبەن. ئەولادی کورپیش ئەگەر هەر خویان بن، وە ک ئەولادی مردوو کەن وە ئەگەر ئەولادی خۆی و ئەولادی ئەولاد کە وتنە یە ک، ئەو بۆ هەر تاقمیک چوار سوورەت هە یە، چونکی یا هەر کورن، یا کور و کچن، یا تاقە کچیکە، یا چەند کچیکە؛ زەربێ چوار لە چوار ئەکاتە سازدە.

جا ئەگەر ئەولادی مردوووە که هەر کۆر بوو، یاخود کۆر و کچ بوو، ئەووە ئەولادی ئەولاد بە هەر چوار سوورە تیانەووە ئەکەون و هیچیان بەرناکەوی، ئەمە هەشت سوورەت وە ئەگەر مردوووە که تاقە کچیکێ بوو، نیوەی ماله که ئەبا؛ جا لەم وەختەدا، ئەگەر ئەولادی ئەولاد هەر کۆر بوون، یاخود کۆر و کچ بوون، باقی ماله که ئەبەن و بە ئوسوولی عەسەبات، لەبەینی خۆیانا بەشی ئەکەن وە ئەگەر هەر کچی هەبوو، یەکیک یا زیاتر، ئەووە ئەوانیش شەش یەکی ماله که ئەبەن و لەگەڵ بەشی کچی مردوووە که دا، ئەگات بە دوو سێ یەک و سێ یەکە که ی تری ئەدری بە «بیت المال»، یاخود دابەش ئەکریتەووە بەسەر هەر دوو تاقمە که دا، وەک لەمە و پاش باسی ئەکەین؛ وایرەیشدا چوار سوورەت تەواو بوو، ئەمە دووانزە.

وە ئەگەر ئەولادی مردوووە که دوو کچ بوون یا زیاتر، ئەووە ئەمانە دوو سێ یەکی ماله که ئەبەن؛ ئەمجار ئەگەر ئەولادی ئەولاد هەر کۆر بوون یا کۆر و کچ بوون، باقی ماله که - که سێ یەکە - بە تەعسیب وەر ئەگرن وە ئەگەر هەر کچ بوون، کەم یا زیاد، ئەووە بە قەتعی هیچیان دەس ناکەوی، مەگەر لە خواریانەووە کۆرێک یا زیاتر بێی ئەبێ بە کۆرێ کۆرێ کۆرێ مردوووە که، ئەووە ئەم کۆرە کچی کۆرە که - که لە ژوور خۆیەووە یەتی - ئەکا بە عەسەبە و بە ئوسوولی عەسەبات، ئەو ئەندازە ماله لەبەینی خۆیانا دابەش ئەکەن؛ لێرەشدا وای چوار سوورەت تەواو بوو، ئەمە هەر شازدە سوورەتە که.

ئەم ئوسوولە که لەبەینی ئەولادی مردوووە که و ئەولادی ئەولادیا باسمان کرد، جاری ئەبێ لەبەینی هەموو دووچینیکی بەرەوژوور یا بەرەو خواردا لە ئەولادی ئەولاد، وە ژوورووە که، وە کوو ئەولادی مردوووە که و خواروووە که، وە کوو ئەولادی ئەولاد وەهایە و هەموو سوورەتە پیشوووە کانیان تیا تی ئەپەری. ئەبێ ئەووەش بزانی که نێرینە ی ئەولاد، هاو پایە ی خۆی ئەکا بە عەسەبە، هەر وەها ژنیکیش که لە ژوور یەووە بێ، ئەگەر لە فەرز بەش دار نەبێ، بەم پەنگە که لە ژوور یەووە دوو کچ یا زیاتر هەبێ.

باسى مىراتى باوك و دايك و باپيره

ئەگەر باوكى مردووه كه كەسى لە گەلدا نەبوو لە ئەولاد و ئەولادى ئەولاد، ئەو ھەر بە تەعسىب مال ئەبا، ھەمووى يا چى مایەو، لە بەشدار وەرى ئەگرى وە ئەگەر ئەولاد يا ئەولادى نىرینەى لە گەلدا بوو، ھەر بە فەرز بەش ئەبا وە ئەگەر ھەر كچى لە گەلدا بوو يا كچى كور، ئەو بە فەرزىش و بە تەعسىبىش بەش ئەبا، يەعنى شەش يەكى مائە كە ئەبا بە فەرز و لە پاش بەشى كچە كەش، ھەرچى مایەو بە تەعسىب ئەبا؛ كەواتە، لە مەسئەلەى باوك و كچىكا، ئەسلى مەسئەلە لە شەشە و باوكە كە بەشيك و كچە كە سى بەش ئەبن، دوو بەش ئەمىنئەتەو، ئەویش ھەر باوكە كە ئەبا بە تەعسىب.

دايكى مردووش، يا سى يەكى مىراتە كە ئەبا يا شەش يەكى، وە كوو باسماں كرد، بەلام ئەگەر لە گەل باوكى مردووه كە و مىردىا، ياخود لە گەل باوكى و ژنيا كەوتە يەك، ئەو بۆ ئەو كە باوكە كە دوو ئەوئەندەى ئەوى دەس بكەوى، ئەم دايكە سى يەكى ئەو ئەبا كە لە پاش فەرزى مىردە كە، لە مەسئەلەى يەكەمداء و لە پاش فەرزى ژنە كە، لە مەسئەلەى دوو ھەما، ئەمىنئەتەو.

كەواتە، مەسئەلەى يەكەم لە شەشە، چونكى بەشى مىردە كە نىوہ يەو بەشى دايكە كەش سى يەكى نىوہ يەو مەخرەجى سى يەكى نىوہ، شەشە و بەشى مىردە كەى لە ناوايە و لەو شەشە، مىردى مردووه كە سى بەش ئەبا و دايكە كەى بەشيك، چونكە سى يەكى نىوہ كە كە ماوہ تەوہ يەكە و باوكە كەش، دوو بەش ئەبا.

مەسئەلەى دوو ھەمىش لە دوانزە يە، چونكە بەشى ژنە كە چوار يەكە و بەشى دايكە كە سى يەكى چوار يەكە باقىيە كانە، مەخرەجى سى يەكى چوار يەكە كان، دواز دە يەو چوار لە ناو دواز دە يە، سى بەشى - كە چوار يەكى مائە كە يە - بۆ ژنە كە و سى بەشى كە سى يەكى نۆ بەشە، باقىيە كە يە بۆ دايكە كە يە و شەش بەشيش بۆ باوكە كە يە.

ئەم مەسئەلانە پىيان ئەلین: «عَمْرَيْتَيْنِ» و «مِنْبَرَيْتَيْنِ» و «غَرَاوَيْنِ»، چونكە حەزرەتى عومەر - خواى لى رازى بى - حوكمى تيا داون و حوكمە كەشى لەسەر مینبەرەوہ داوہ

زۆریش مه شهوور بووه له دنيا دا؛ فهلسه فه كه شی ههر ته وه یه كه باوكه كه دوو ته وه نده ی دایكه كه ببا و ناو بردنی به شی دایكه كه به سی یه کی ته وه ی ته مینیتته وه، ههر له بهر ته ده ب و ریعایه ت کردنی له فزی قورثانی پیروژه، ته گینا به شه كه ی له یه كه مدا شه ش یه ك و له دوو هه مدا چواریه كه.

باپییره یش، وه كوو باوك وایه له ههر سی حاله پیتشووه كه دا، ته نها له وه دا نه بی كه باوك، براو خوشکی باوکی و دایکی یا باوکی بی به ش ته كا، به لام باپییره بی به شیان ناكاو ماله كه یان له گه لدا به ش ته كا و باوکی مردوو كه له مه سه له ی «غراوین» دا، دایك له سی یه کی ماله وه ته گپرتته وه بو سی یه کی باقی له فهرزی ژن یا میرددا، به لام باپییره ته و هیزه ی نییه و دایکی مردوو كه له دوو مه سه له یه دا، سی یه کی ماله كه ته با.

باسی میراتی دهو روپشت (خواشی)

براو خوشکی باوکی و دایکی، ته گهر ههر خو یان بن، ته وه حوكمیان وه كوو ته ولادی مردوو كه وایه؛ هه روه ها، ته گهر براو خوشکی باوکی بن، ته وانه یش وه كوو ته ولادی مردوو كه ن و له حوكمدا، وه كوو براو خوشکی دایکی و باوکی وان، مه گهر له مه سه له ی «مشرکه» دا كه - وهك وتمان - بریتییه له میر دیک و دایك و دوو برای دایکی و برایه کی باوکی و دایکی؛ له م مه سه له یه دا، میرده كه نیوه و دایك شه ش یه ك ته با و دوو برا دایکییه كه سی یه ك ته بن، ته م مه سه له یه له شه شه: نیوه ی بو میرده كه یه و شه ش یه کی بو دایكه كه یه و سی یه کی كه دوو به شه بو دوو برا دایکییه كه یه و برا باوکی و دایکییه كه بی به ش ته بی به هو ی ته وه وه كه ته وانیتر هه موو میراته كه یان گرتوو ته وه؛ جا ته م برای باوکی و دایکییه، ته لی به دوو برا دایکییه كه ی وا بزائن باوکی من به ردیکه و فری دراوه ته بنی ئاوه وه، خو من هیچ نه بی به دایك براتانم و له گه لتانم و ته بی له و سی یه كه دا به شدار بم له گه لتان، ته وانیش به شدار ی ته كه ن؛ جا له بهر ته وه كه ته و دوو به شه به ش نا کرین به سه ر سی كه سدا، زه ربی سی ته كه ین له شه ش ته بی به هه ژده، بو میرده كه نو به ش و بو دایكه كه سی به ش و بو هه ركام له سی برا كه یش دوو به ش؛ ته م مه سه له یه، به مونا سه به ی میساله كه وه كه هینا مانه وه، پی ته لین: «یمیة» یا «حجر تة».

وه ئه‌گهر ئه‌م دوو تاقمه‌كه‌وتنه‌یه‌ك، ئه‌و كاته‌ بر او خوشكه‌ باوكی و دایكیه‌كان، وه‌كوو ئه‌ولادی مردوو‌ه‌كه‌ و بر او خوشكه‌ باوكیه‌كان، وه‌كوو ئه‌ولادی ئه‌ولاد ته‌ماشایان ئه‌كری و شازده‌ سووره‌ته‌ پێشووه‌كه‌یان تیا جاری ئه‌بێ، وه‌كوو له‌ ئه‌ولاد و ئه‌ولادی ئه‌ولادا باسمان كرد. جا ئه‌گهر باوكی و دایكیه‌كان نێرینه‌یان تیا هه‌بوو، ئه‌وه‌ باوكیه‌كان هه‌موو بێ‌به‌ش ئه‌بن وه‌ ئه‌گهر باوكی و دایكیه‌كه‌یه‌ك ژن بوو، نیوه‌ی ماله‌كه‌ ئه‌باو ئه‌وی تری ئه‌دری به‌ باوكیه‌كان، ئه‌گهر نێرینه‌یان تیا هه‌بێ، ئه‌گینا ئه‌مانیش شه‌ش‌یه‌ك وه‌ر ئه‌گرن و باقی میراته‌كه‌ یا ئه‌دری به‌ «بیئ‌المال» یا ئه‌گێرپێته‌وه‌ بۆ سه‌ر هه‌ردوو چین، به‌پێی به‌شه‌كه‌یان وه‌ ئه‌گهر باوكی و دایكیه‌كان دوو ژن یا زیاتر بوون، دوو سی‌یه‌کی میراته‌كه‌ ئه‌به‌ن؛ جا باوكیه‌كان ئه‌گهر نێرینه‌یان تیا هه‌بوو، باقی میراته‌كه‌ ئه‌به‌ن، ئه‌گینا بێ‌به‌ش ئه‌بن له‌ میراته‌كه‌ و باقیه‌كه‌ی ئه‌دری به‌ «بیئ‌المال» یا ئه‌گێرپێته‌ دواوه‌ بۆ سه‌ر خوشكه‌باوكی و دایكیه‌كان وه‌ ئه‌گهر ئه‌م خوشكه‌ باوكیه‌انه‌ برازیان هه‌بوو، ئه‌و برازایه‌ ئه‌وان ناكا به‌ عه‌سه‌به‌، به‌لكوو خۆی ئه‌وه‌ی له‌ دوو خوشكه‌ باوكی و دایكیه‌كان ئه‌مینیته‌وه‌ ئه‌بیا بۆ خۆی، به‌لام له‌ زه‌نجیره‌ی ئه‌ولادی ئه‌ولادا، كورپی كورپی كورپ، وه‌كوو خوشکی خۆی ئه‌كا به‌ عه‌سه‌به‌، لای ژوو‌رووی خۆیشی، وه‌كوو پوو‌ری خۆی به‌ قه‌تعی ئه‌یكا به‌ عه‌سه‌به‌ له‌ كاتی‌كدا كه‌ به‌شی نه‌بێ له‌ دوو سی‌یه‌كدا، وه‌كوو له‌ پێشه‌وه‌ باسمان كرد.

ئه‌ولادی دایك، یه‌كه‌یه‌كه‌ شه‌ش‌یه‌ك ئه‌به‌ن و دوو یا زیاتر له‌ دوو سی‌یه‌کی مال ئه‌به‌ن و بر او خوشك، لێره‌دا وه‌كوو یه‌كه‌به‌ش ئه‌به‌ن، به‌بێ‌زیاد و كه‌م و خوشکی باوكی و دایکی یا خوشکی باوكی، ئه‌بن به‌ عه‌سه‌به‌ له‌ گه‌ل كچی مردوو‌ه‌كه‌دا یا له‌ گه‌ل كچی كورپا؛ كه‌واته‌، خوشکی باوكی و دایکی له‌ گه‌ل كچا یا له‌ گه‌ل كچی كورپا، بر او خوشکی باوكی بێ‌به‌ش ئه‌كه‌ن له‌ میرات.

كوپانی بر او باوكی و دایکی یا بر او باوكی، وه‌كوو باوكیان وان به‌ تاقم تاقم و له‌ كاتی كۆبوونه‌وه‌ی تاقمێك له‌ گه‌ل تاقمێکی تریشا، به‌لام ئه‌وه‌نده‌یان فه‌رق هه‌یه‌ له‌ گه‌ل باوكیان ئه‌مان دایکی مردوو‌ه‌كه‌ له‌ سی‌یه‌كه‌وه‌ داناپه‌رێن بۆ شه‌ش‌یه‌ك و له‌ گه‌ل باپیرا

میرات وهرناگرن و له مه‌سه‌له‌ی «مشرکه» دا، ههرچهند کورپی برای باوکی و دایکیش بن، به‌ش نابهن و خوشکی خویشیان ناکهن به عه‌سه‌به، چونکه کچی براله «دواتُ الأرحام» ه.

هه‌روه‌ها، مامی باوکی و دایکی، وه‌کوو برای باوکی و دایکی وه‌مامی باوکی، وه‌کوو برای باوکی وایه، چ به‌ته‌نها بن و چ هه‌ردوو تا‌قمه‌که بکه‌ونه‌یه‌ک، هه‌روه‌ها ناموزای نیرینه و مامی باپیره و به‌ره‌وژوورتریش، هه‌روه‌کوو له‌مه‌وپی‌ش وتمان.

«عه‌سه‌به» به‌شه‌خسیک ته‌لین له‌وانه‌که به‌ئی‌جماع میرات وهرته‌گرن و ته‌ندازه‌ی به‌شیان مه‌علوم نه‌کراوه؛ ته‌مانه، ته‌گه‌ر خاوه‌ن فه‌رزیان له‌گه‌ل‌دا نه‌بوو، هه‌موو میراته‌که ته‌به‌ن، ته‌گینا هه‌رچی له‌وان مایه‌وه وه‌ری ته‌گرن.

باسی میراتی باپیره له‌گه‌ل براو خوشکدا

هه‌رکاتی باپیره له‌گه‌ل براو خوشکی باوکی و دایکی دا یا له‌گه‌ل براو خوشکی باوکیدا که‌وتنه‌یه‌ک، ته‌وه ته‌گه‌ر خاوه‌ن فه‌رزیان له‌گه‌ل‌دا نه‌بوو، کام به‌شی زو‌رت‌ره له‌سی‌یه‌کی هه‌موو میراته‌که یا له‌برابه‌شی له‌گه‌لیانا، ته‌ییا. ته‌وه‌ش بزاین که‌برایه‌ک به‌دوو خوشک ته‌ژمیرری.

جائته‌گه‌ر ژماره‌یان که‌متر بوو له‌دوو‌قاتی باپیره‌که، ته‌وه برابه‌شی، قازانجی زو‌رت‌ره؛ ته‌مه‌یش، پینج سووره‌ت ته‌گریته‌وه:

(یه‌که‌م)، باپیره له‌گه‌ل یه‌ک خوشکدا؛ لی‌ره‌دا مه‌سه‌له له‌سییه، دوو به‌ش بو باپیره‌که و به‌شیک بو خوشکه‌که؛

(دوو‌ه‌م)، باپیره له‌گه‌ل دوو خوشکدا؛ لی‌ره‌دا مه‌سه‌له له‌چواره، دوو بو باپیره‌که و دوو بو خوشکه‌کان؛

(سییه‌ه‌م)، باپیره له‌گه‌ل برابه‌کدا؛ لی‌ره‌دا مه‌سه‌له له‌دوو، بو هه‌رکامیان یه‌کینک؛ (چواره‌م)، باپیره له‌گه‌ل براو خوشکی‌کدا؛ لی‌ره‌دا مه‌سه‌له له‌پینج‌ه، دوو بو باپیره‌که و دوو بو براکه و یه‌کینک بو خوشکه‌که؛

(پىننەجەم)، باپىرە لە گەل سى خوشكدا؛ لىرەدا مەسئەلە لە پىننەجە، دوو بۇ باپىرە و سى بۇ خوشكە كان.

وہ ئە گەر ژمارەيان دووقاتى باپىرە بوو، ئەوہ سى يەك و برابەشى، وە کوو يەكن؛ ئەمەيش، سى سوورەت ئە گرىتەوہ:

يە كەم، باپىرە لە گەل دوو برادا؛ لىرەدا مەسئەلە لە سىيە، بۇ ھەركاميان يە كىك؛ دووہم، باپىرە لە گەل برا يەك و دوو خوشكدا؛ لىرەدا مەسئەلە بە ئىعتىبارى برابەشى، لە شەشە، دوو بۇ باپىرە و دوو بۇ براكە و دوو بۇ خوشكە كە و بە ئىعتىبارى سى يەك، لە سىيە، يە كىك بۇ باپىرە و يە كىك بۇ براكە و يە كىك بۇ دوو خوشكە كە، ئەم يە كەيش دابەش ناكرى، لە بەر ئەوہ زەربى دوو - كە ژمارەى سەريانە - ئەيكەين لە ئەسلى مەسئەلە، ئەبى بە شەش و دابەشى ئەكەينەوہ، وە کوو وتمان؛

سىيەم، باپىرە لە گەل چوار خوشكا؛ ئەمە بە ئىعتىبارى برابەشى، مەسئەلە لە شەشە، وە بە ئىعتىبارى سى يەك، لە سىيە، يە كىك بۇ باپىرە و دوو بۇ چوار خوشكە كە، كە بەش ناكرى و بەش و خاوەن بەش مۆتە وافىقن؛ نيەى ژمارەى سەريان كە دووہ زەربى ئەكەين لە ئەسلى مەسئەلە كە سى يە ئەبى بە شەش، ئەمجار وەك وتمان دابەشى ئەكەين بەسەريانا.

وہ ئە گەر ژمارەيان لە دوو قات زياتر بوو، كە سوورەتى ئەمەيش نازمىرى؛ سى يەك بۇ باپىرە باشترە وەك ئەوہ كە باپىرە كۆبىتەوہ لە گەل سى برادا؛ لىرەدا مەسئەلە لە سىيە، يە كىك بۇ باپىرە كە و دوو بۇ سى براكە كە بەش ناكرى بەسەريانا، زەربى سى ئەكەين لە سى ئەبى بە نۆ، سى بۇ باپىرە و شەش بۇ سى براكە، يە كى دووبەش.

دەلىلى وەرگرتنى باپىرە بۇ سى يەك، ئەمە يە كە لە گەل داىكى مردووە كە دا دووقاتى ئەو وەرئەگرى؛ جا مادام براو خوشكە كان داىك لە شەش يەك داناپەرپىن، پىويستە باپىرىش لە دوو قاتى ئەو دانە پەرپىن وە دەلىلى برابەشىش، ئەو يە كە ئەم باپىرە وە کوو براكانە لەوہدا كە ھەردوولايان بەھۆى باوكەوہ ئەگەن بە مردووە كە، دەلىلى وەرگرتنى بەشە باشە كە لە سى يەك و برابەشى، ئەو يە كە باپىرە خاوەنى جىھەتى فەرزو تەعسىيە و كەسىك دوو جىھەتى ھەبى، كاميانى بۇ قازانچ تىر بى بەويانە بەش ئەبا.

وہ ئەگەر خاوەن فەرزىيان لە گەل ھەبوو، ئەو لە شەش يەككى ھەموو مىراتە كەو لە سى يەككى ئەو ھى لە خاوەن فەرزە كان ئەمىنئەتەو ھەو لە برا بەشى لە مەدا كە ماو ەتەو، كامىيان قازانجى زۆرتە بى ئەويانە ئەبا. دەلىلى شەش يەك بردنە كەى ئەو ە ئەولادى مردوو ە كە باپىرە بى بەش ناكەن لە شەش يەك؛ كەواتە، براو خوشكە كانىش ناتوانن داپەرىنن لە شەش يەك، دەلىلى بردنى سى يەككى ئەو ەش كە لە فەرزە كە ئەمىنئەتەو، ئەو ەتە ئەگەر خاوەن فەرز لە ئارادا نەبى، باپىرە حەقى سى يەككى ھە ە [و] ئىستائىش پاش ئەو ە كە خاوەن فەرز بەشى خۆى برد، مەسئەلە كە وە كوو ئەو ەى لى دىت كە خاوەن فەرزى تىا نەبووبى، دەلىلى بردنى برا بەشى لە پىشانانا رابوورد. ئەو ەش بزائىن كە خاوەن بەش لىرەدا، كچەو كچى كور و دايك و نەنك و ژن و مىرد.

دەستورى ئەو ەش كە بزائىن كام لەم بەشانە قازانجىيان زۆرتە، ئەو ە ە ئەگەر فەرزە كە نىو ەى مال بوو، يا خود لە نىو ەى مال كە مەتر بوو، وە كوو چوار يەك يا سى يەك يا شەش يەك، ئەو ە ئەگەر ژمار ەى برا و خوشكە كان كە مەتر بوو لە دوو قاتى باپىرە، ئەو ە برا بەشى قازانجى زۆرتە وە ئەگەر لە دوو قات زىاتر بوو، ئەو ە سى يەككى ئەو ەى كە لە پاش فەرز ئەمىنئەتەو، قازانجى زۆرتە وە ئەگەر دوو قاتى باپىرە بوو، ھەردوولا وە كوو يەكن، وە كوو بەيانى ئە كە ىن.

مىسالى بەشى يە كەم: باپىرە لە گەل كچىك و برا يەك؛ كچە كە نىو ە ئەبا، مەسئەلە كە لە دوو ە، يە كى بۆ كچە كەو يە كىك ئەمىنئەتەو، دا بەش ناكەرى بەسەر دوو كە سدا؛ زەربى دوو ئە كە ىن لە ئەسلى مەسئەلە كە ئەبى بە چوار، دوو بۆ كچە كەو دوو بۆ باپىرە و برا كە، ھەرىە كى يەك؛ ئەگەر وىستمان بزائىن بۆچى لىرەدا برا بەشى بە قازانجە، ئەم مەسئەلە يە بە ئىعتىبارى سى يەككى باقى و شەش يە كىش دروست ئە كە ىن، جاتى ئە گە ىن؛ مەسەلا، لىرەدا مەخرەجى سى يەككى نىو ەى باقى، شەشە، ھەر وەك مەخرەجى شەش يە كىش شەشە؛ جا ئەگەر باپىرە شەش يەك بىا يا سى يەككى نىو ە بىا لە شەشدا، يە كىك ئەبا وە ئەگەر لە پاش فەرزە كە موقاسەمە و برا بەشى بكا، يەك و نىو يك ئەبا. كە ئەم ئىشە مان بۆ سوورە تە كانى ترىش كەرد، وەزە كە مان بە تەواوى بۆ. روون ئەبىتەو ە.

مىسالى بەشى دوو ەم: باپىرە لە گەل سى براو كچىك؛ لەم مەسئەلە يەدا نىو ە ھە يە و سى يە كى نىو ە ي باقى؛ مەخرە جى نىو ە دوو ە، داخلە لە مەخرە جى سى يە كى نىو ە دا كە شە شە؛ كە واتە، ئەسلى مەسئەلە كە شە شە، سى بۆ كچە كە و يە كىك بۆ باپىرە و دوو بۆ سى برا كە كە بەش ناكرى بەسەريانا، زەربى سى ئە كە ين لە شەش ئەبى بە ھەژدە، نۆى بۆ كچە كە و سى بۆ باپىرە و شە شە كە شى بۆ سى برا كە، ھەريە كى دوو بەش.

مىسالىكى تر: باپىرە و سى برا لە گەل داىكدا؛ لەم مەسئەلە يەدا شەش يەك ھە يە و سى يە كى شەش يە كە كانى تر ھە يە كە ماونە تە و ە؛ مەخرە جى شەش يەك كە شە شە داخلە لە مەخرە جى سى يە كى شەش يە كە كانا كە ھەژدە يە؛ كە واتە ئەسلى مەسئەلە ھەژدە يە، سى بۆ داىكە كە و، پىنج بۆ باپىرە كە، دەى ئەمىنئەتە و ە بۆ سى برا كە كە دابەش ناكرى بەسەريانا، زەربى سى ئە كە ين لە ھەژدە ئەبى بە پەنجاو چوار، نۆ بۆ داىكە كە و پازدە بۆ باپىرە كە و سى بۆ سى برا كە، ھەريە كى دە بەش.

مىسالىكى تر: باپىرە لە گەل سى براو ژنىك؛ لەم مەسئەلە يەدا چوار يەك ھە يە بۆ ژنە كە و سى يە كى چوار يە كە باقىيە كان ھە يە؛ مەخرە جى چوار يەك داخلە لە مەخرە جى سى يە كى چوار يە كە كانا كە دواز دە يە، واتە ئەسلى مەسئەلە كە دواز دە يە، سى بۆ ژنە كە و سى بۆ باپىرە كە و شەش بۆ سى برا كە، ھەريە كى دوو بەش.

مىسالىكى تر: باپىرە و سى براو داىك و ژنىك؛ لەم مەسئەلە يەدا چوار يەك ھە يە بۆ ژنە كە و شەش يەك ھە يە بۆ داىكە كە، چوار يەك و شەش يەك، «مُتَوَافِقٌ بِالتَّصْفِ» ن، زەربى دوو ئە كە ين لە شەش ئەبى بە دوانزە، جا ئەلېن: پاش فەرزى داىك و ژنە كە، باپىرە كە سى يە كى ھەوت بە شە باقىيە كە ئەبا لە دوانزە، زەربى سى ئە كە ين لە دوانزە ئەبى بە سى و شەش، شەش بۆ داىكە كە، نۆ بۆ ژنە كە، بىست و يە كى ئەمىنئەتە و ە، ھەوتى بۆ باپىرە كە، چواردەى ئەمىنئەتە و ە، دابەش ناكرى بەسەرى سى برا كە دا، زەربى سى ئە كە ين لە سى و شەش ئەبى بە سە دو ھەشت، ھەژدە بۆ داىكە كە، بىست و ھەوت بۆ ژنە كە، شەست و سى ئەمىنئەتە و ە، بۆ باپىرە كە بىست و يەك، و ە بۆ براكان، ھەريە كى چواردە بەش.

میسالی بہشی سیہہم: باپیرہ و دوو براو کچیک؛ لہم مہستہ لہ یہ دا نیوہ ہہ یہ و سیّ یہ کی نیوہ؛ مہخرہ جی نیوہ کہ دووہ، داخلہ لہ مہخرہ جی سیّ یہ کی نیوہ دا کہ شہشہ، سیّ بۆ کچہ کہ و یہ کیٹک بۆ باپیرہ کہ و دوو بۆ براکان، ہہریہ کی یہک.

میسالیکی تر: باپیرہ و دوو براو دایک؛ لہم مہستہ لہ یہ دا شہش یہک ہہ یہ کہ مہخرہ جہ کہ ی شہشہ، داخلہ لہ مہخرہ جی سیّ یہ کی شہش یہ کہ کانداکہ بۆ باپیرہ کہ یہ کہ مہخرہ جہ کہ ی ہہژدہ یہ، سیّ بۆ دایکہ کہ و پیئج بۆ باپیرہ کہ و دہ بۆ دوو براکہ، یہ کی پیئج.

میسالیکی تر: باپیرہ و دوو براو ژنیک؛ چوار یہ کی ژنہ کہ داخلہ لہ مہخرہ جی سیّ یہ کی چوار یہ کہ کانی باپیرہ دا کہ دوازده یہ، سیّ بۆ باپیرہ کہ و شہش بۆ دوو براکہ، ہہریہ کی سیّ وہ سیّ بۆ ژنہ کہ.

میسالیکی تر: باپیرہ و دوو براو دایک و ژن؛ لہم مہستہ لہ یہ دا شہش یہ کی دایکہ کہ و چوار یہ کی ژنہ کہ، «مُتَوَافِقٌ بِالنِّصْفِ» ن، زہری بی دوو ٹہ کہ یں لہ شہش دا ٹہ بی بہ دوازده، ٹہم دوازده یہ داخلہ لہ مہخرہ جی بہشی باپیرہ کہ دا کہ بریتیہ لہ سیّ یہ کی دوازده بہ شہ باقیہ کہ کہ مہخرہ جہ کہ ی سی و شہشہ، شہشی بۆ دایکہ کہ و نوّی بۆ ژنہ کہ و حہوتی بۆ باپیرہ کہ و ٹہ و چوارده کہ ی بۆ براکان، ہہریہ کی حہوت. جار بہ جار ییش لہم کاتہ دا شہش یہ کی ہہموو میراتہ کہ و سیّ یہ کی باقیہ کہ، وہ کوو یہک ٹہ بن، وہ کوو لہ میسالی یہ کہ مدا.

وہ ٹہ گہر فہرزی خواہن فہرز، «دوو سیّ یہک» بوو، ٹہوہ ٹہ گہر یہک خوشک لہ گہل باپیرہ دا بی، براہہشی قازانجترہ بوّی، ٹہ گینا ہہر شہش یہ کی میراتہ کہ قازانجی زورہ. میسالی یہ کہم: باپیرہ و خوشکیٹک و دوو کچ؛ ٹہم مہستہ لہ یہ لہ سیّ یہ کہ مہخرہ جی دوو سیّ یہ کہ، دووی بۆ کچہ کان و یہ کیٹکی بۆ باپیرہ و خوشکہ کہ کہ دابہش نا کرّی بہ سہریانا، چونکہ ٹہ بی بکرّی بہ سیّ بہ شہوہ، زہری سیّمان کرد لہ سیّ بوو بہ نوّ، شہشی بۆ دوو کچہ کہ و دووی بۆ باپیرہ کہ و یہ کیٹکی بۆ خوشکہ کہ.

میسالی دووہم: کہ ژمارہ ی نیہ، وہ کوو باپیرہ و براہیک و دوو کچ؛ لہم مہستہ لہ یہ دا دوو سیّ یہک و شہش یہک ہہ یہ؛ کہ واتہ، مہستہ لہ کہ لہ شہشہ، چواری بۆ دوو کچہ کہ و یہ کیٹکی بۆ باپیرہ کہ و یہ کیٹکی بۆ براکہ.

ۋە ئەگەر فەرزى خاۋەن فەرز لە بەينى نىۋەۋ دوۋ سى يە كىدا بو، ئەۋە ئەگەر ژمارەى براۋ خوشكە كان ئەۋەندەى شەخسى باپىرە كە بو، يا كە متر بو، ئەۋە براۋەشى قازانجى زۆرتەرە ۋە ئەگەر لەو زىاتر بو، ئەۋە شەش يەك قازانجى زىاترە.

مىسالى بەشى يە كەم: باپىرە ۋ خوشكىك ۋ كچىك ۋ ژنىك؛ كچە كە نىۋە ئەبا ۋ ژنە كە ھەشت يەك ئەبا، مەسئەلە لە ھەشتە، چوار بۆ كچە كە ۋ يە كىك بو ژنە كە، سى ئەمىنىتەۋە، دوۋى بۆ باپىرە ۋ يە كىكى بۆ خوشكە كە.

مىسالىكى تر: براىەك ۋ كچىك ۋ ژنىك؛ مەسئەلە كە لە ھەشتە، چواری بۆ كچە كە ۋ يە كىكى بۆ ژنە كە ۋ سى ئەمىنىتەۋە كە دابەش ناكىرئ بەسەر باپىرە ۋ براكەدا، زەربى دو ئە كە ين لە ھەشتدا ئەبى بە شازدە، كچە كە ھەشت ۋ ژنە كە دو ۋ باپىرە كە سى ۋ براكەى سى بەش ئەبا.

مىسالى بەشى دوۋەم: باپىرە ۋ براىەك ۋ خوشكىك ۋ كچىك ۋ ژنىك؛ لەم مەسئەلە يەدا، باپىرە شەش يەك ۋ كچە كە نىۋەۋ ژنە كە ھەشت يەك ئەبا، شەش يەك ۋ ھەشت يەك «مُتَوَافِقٌ بِالتَّصْفِ» ن، زەربى سىمان كىرد لە ھەشت بو بە بىست ۋ چوار، بۆ كچە كە دواز دە ۋ بۆ ژنە كە سى ۋ بۆ باپىرە چوار، پىنج بەش ئەمىنىتەۋە بۆ براۋ خوشكە كە دابەش ناكىرئەۋە بەسەرىانا، زەربى سىمان كىرد لە بىست ۋ چوار بو بە ھەفتاۋ دو، بۆ كچە كە سى ۋ شەش، بۆ ژنە كە نۆ، بۆ باپىرە كە دواز دە، بۆ براكە دە، بۆ خوشكە كە یش پىنج بەش. ئىنسانى بەرچاۋ روون، ئەم مىسالانە ئەكا بە سەرمەشق بۆ خۆى بۆ زانىنى چۆنىتەتى دابەش كىردن لەم جۆرە حالانەدا.

بزانن! ئەمەى تا ئىستا وتمان كە باپىرە كام بەش لەو سى بەشە قازانجى زۆرتەر بى بۆى، ئەۋىانە ئەبا، بۆ كاتىكە خاۋەن فەرز بەشى خۆى بباۋ مەجالى زىاتر لە شەش يەك بى بۆ باپىرە كە، بەلام لە شۆنىكا كە ھەر شەش يەك بمىنىتەۋە، يا كە متر لە شەش يەك، ياخود ھىچ نەمىنىتەۋە، ئەۋە باپىرە كە شەش يەك ئەبا، خواھ بە بى زىاد كىردن لە ژمارەى مەسئەلە كە (عۆل) يا بە زىاد كىردنى كە متر لە شەش يەك، يا بە زىاد كىردنى تەۋاۋى ئەندازەى شەش يەك.

میسالی یه که م: باپیره و برایه ک و دوو کچ و دایک؛ لیړه دا کچه کان، دوو سی یه ک
 نه بن و دایکه که، شش یه ک و مه سته له که له شه شه، چواری بو کچه کان و یه ک بو
 دایکه که و یه ک بو باپیره وه براهه بی بهش نه بی به هو ی نه وه وه که «دوی الفروض»
 هه موو به شه کانیا ن دا گرتو وه.

میسالی دوو هم: باپیره و برایه ک و دوو کچ و میړدیک؛ دوو کچه که، دوو سی یه ک و
 میړده که، چواریه ک نه با، جا له بهر نه وه که سی و چوار «مُتَبَّان» ن، زه ربی سی نه که ی ن له
 چوار نه بی به دوانزه، هه شتی بو کچه کان و سی بو میړده که، یه کیکی نه مینیتته وه،
 شش یه ک ته واو ناکا، ژماره ی مه سته له که نه گه یه نینه سیازده و دوو به شه که نه ده ی ن به
 باپیره که وه براهه بی بهش نه بی به هو ی نه وه وه که خاوه ن فرهزه کان هه موو میراته که
 دائه گرن.

میسالی سیته م: باپیره و دوو کچ و دایک و میړدو برایه ک؛ نه م مه سته له یه له
 دوانزه یه، زیادی نه که ی ن بو سیانزه بو ته واو کردنی به شی دایکه که و بو پازده ی ش بو
 په یدا کردنی شش یه کی باپیره که و له م ژماره یه دا، هه شت بو دوو کچه که و سی بو
 میړده که و دوو بو دایکه که و دوو بو باپیره که یه و براهه، بی به شه به هو ی نه وه وه که
 خاوه ن فرهزه کان هه موو میراته که یان دا گرتو وه و نه یشتوانی ل له م سووره تانه دا که
 به یانمان کردن شش یه کی باپیره ی ش له ناو فرهزه کانا له عه مه لیاتی دروست کردنی
 مه سته له کانا حیساب بکری.

هه رو هها حوکمه پی شو وه کان جاری نه بن، نه گه ر باپیره که له گه ل هه ردو و تا قمه که دا
 بی، یه عنی برا و خوشکی باوکی و دایکی و برا و خوشکی باوکی وه له کاتی به راوردی
 به شی به سووددا له برابه شی و شش یه کی میرات و سی یه کی نه وه ی نه مینیتته وه، براو
 خوشکه باوکی و دایکییه کان، هه موو براو خوشکه باوکییه کان له سه ر باپیره که نه ژمی رن،
 جا پاش نه وه که باپیره به شی خو ی برد، خواه به یاسای برابه شی بیبا، یا خود له سه ر
 نه ساسی شش یه کی مال، یا سی یه کی باقی. نه گه ر نه ولاده باوکی و دایکییه کان هه ر برا
 بوون، یا براو خوشک بوون، چ یه کی بن و چ زیاتر، یا خود خوشک بوو له گه ل کچی

مردووه که یا له گەڵ کچی کورپا، هەرچی مایه وه له میراته که هه مووی وه رته گرن و نه ولاده باوکییه کان بی بهش نه کهن وه نه گهر به وه زعی پیشوو نه بوون، نه مجار نه گهر نه ولاده باوکی و دایکییه کان هەر ژن بوون، نه وه نه گهر یه که س بوون، جار جار نیوهی مالی دهس نه که وی و هندی جار که متر له نیوه وه نه گهر دوان بوون، یا زیاتر له دوو، هندی جار دوو سی یه که وه رته گرن و هندی جار که متر له دوو سی یه که و نه مه، به کورتی چوار به شه که وا باسیان نه که یین:

بهشی یه که م: باپیره و خوشکیکی باوکی و دایکی و خوشکیکی باوکی؛ له م مه سته له یه دا برابهشی قازانجی زۆر تره و مه سته له که له چواره، دوو بو باپیره که و دوو بو خوشکه کان، به لام خوشکه باوکی و دایکییه که بهشی خوشکه باوکییه که ییش وه رته گریته وه بو خوی و نیوهی ماله که ی دهست نه که وی.

میسالیکی تر: باپیره و خوشکیکی باوکی و دایکی و برایه کی باوکی؛ له م میساله یشدا، برابهشی به قازانج تره، مه سته له که له پینجه، دووی بو باپیره که و یه کی که بو خوشکه که و دوو بو براکه، به لام خوشکه که بو ته و او کردنی نیوهی میراته که بهش و نیویک له براکه نه سینیتته وه و نیوبهش به جی نه هیلی بو نه وه؛ که واته، له م مه سته له یه دا یه که بهش نه شکیتته وه به سه ر دوو که سدا؛ جا به ناچاری، دوو زه رب نه که یین له پینج نه بی به ده، چواری بو باپیره که و پینجی بو خوشکه که و یه کیکی بو براکه.

میسالیکی تر: باپیره و خوشکیکی باوکی و دایکی و دوو خوشکی باوکی؛ له م میساله یشدا برابهشی قازانجی زۆر تره؛ که واته، مه سته له که له پینجه، دووی بو باپیره که و یه کیکی بو خوشکه باوکی و دایکییه که و دووی بو دوو خوشکه باوکییه که، به لام خوشکه باوکی و دایکییه که بهش و نیویکیان لی نه سینیتته وه بو وه رگرتنی نیوهی میراته که و نیوبهش نه هیلیته وه بو نه وه دوو خوشکه باوکییه، جا له بهر نه وه که نیوهی بهشی دوو م له م دوو به شه به ته نها بو خوشکه باوکی و دایکییه که یه و نیوهی شی بو ههردوو خوشکه باوکییه که یه، نه م خوشکه باوکی و دایکییه به نیسهت نه وانه وه وه کوو

۱. واته: بهشی پینجه که یه کیکه، نیوهی نه گهریته وه بو خوشکه که و نیوهی حقی براکه یه.

برای لئ هات؛ که واته، ئه لئین: به شیک شکاوه ته وه به سهر چوار که سداو زهربی چوارمان کرد له پینج بوو به بیست، ههشتی بو باپیره که وه دهی بو خوشکه باوکی و دایکیه که وه دووی بو خوشکه باوکیه کان، ههریه کی یه کی.

میسالئیکی تر: باپیره و خوشکیکی باوکی و دایکی و برایه ک و دوو خوشکی باوکی؛ له م مهسه له یه دا سی یه ک بو باپیره به قازانجتره، وه له بهر ئه وه خوشکه باوکی و دایکیه که تا ئه گا به نیوهی مال دایته نیین به خاوه ن فهرز، زهربی سی ئه که یین له دوو ئه بی به شش، دوو بو باپیره و سی بو خوشکه که وه یه کیکی ئه مینئ که دابهش ناکرئ به سهر براو خوشکه کانا، زهربی چوار ئه که یین له شش ئه بی به بیست و چوار، ههشتی بو باپیره که وه دوانزه ی بو خوشکه باوکی و دایکیه که وه دووی بو برا باوکیه که وه دووی بو دوو خوشکه که، ههریه کی یه کی.

میسالئیکی تر: باپیره و خوشکیکی باوکی و دایکی و برایه ک و خوشکیکی باوکی؛ له م میساله دا سی یه ک به قازانجتره بو باپیره که، ته ماشای سی یه که که ئه که یین له گهل نیوه دا که به ته قدیر بو خوشکه که دانه نرئ، مهسه له که له ششه، دووی بو باپیره و سی بو خوشکه که وه یه کیکی بو خوشک و براکه که بهش ناکرئ به سه رینا، زهربی سی ئه که یین له شش ئه بی به هژده، ششی بو باپیره که وه نۆی بو خوشکه که وه دووی بو براکه و یه کیکی بو خوشکه که ی.

میسالئیکی تر: باپیره و خوشکیکی باوکی و دایکی و برایه ک و خوشکیکی باوکی له گهل دایکدا؛ له م میساله دا برابه شی و سی یه کی ئه وه ی له پاش فهرزی دایکه که ئه مینئته وه، ههر دوو کیان وه کوو یه کن، له م مهسه له یه دا نیوه ته قدیر یه که ی خوشکه که داخله له شش یه کی دایکه که دا و ئه م شش یه که داخله له مه خره جی سی یه کی شش یه که کانی باپیره که دا که هژده یه، سی بو دایک و نۆ بو خوشکه که وه پینج بو باپیره که وه یه کی ک بو براو خوشکه کان که دابهش ناکرئ به سه رینا، زهربی سی ئه که یین له هژده ئه بی به په نجاو چوار، نۆی بو دایکه که وه پازده بو باپیره که وه بیست و حهوت بو خوشکه باوکی و دایکیه که وه دوو بو براکه و یه کی ک بو خوشکه که ی.

مىسالىكى تر: باپىرە و دايك و خوشكىكى باوكى و دايكى و دوو براو خوشكىكى باوكى؛ لەم مىسالدا سى يەكى باقى باشتەرە بۆ باپىرە كە، چونكە فەرز لە نىوہ كە مترە و ژمارەى براو خوشكە كان لە دوو قاتى باپىرە زياترە، لەم مەسئەلە يەدا شەش يەك و نىوہ تەقدىرىيە كەى خوشكە كە و سى يەكى شەش يەكە باقىيە كانى باپىرە يش ھە يە؛ كە واتە، مەسئەلە لە ھەژدە يە، سى بۆ دايكە كە و پىنج بۆ باپىرە كە و نۆ بۆ خوشكە باوكى و دايكىيە كە، يە كىك ئەمىنىتە و ھە كە دابەش ناكرى بە سەر پىنج كە سدا، زەربى پىنج ئە كە ين لە ھەژدە ئەبى بە نە و دە، پازدەى بۆ دايكە كە و بىست و پىنجى بۆ باپىرە كە و چل و پىنجى بۆ خوشكە باوكى و دايكىيە كە و چوارى بۆ دوو براكە و يە كىكى بۆ خوشكە كە.

بەشى دوو ھەم: ھەك باپىرە و ژنىك و خوشكىكى باوكى و دايكى و خوشكىكى باوكى؛ ئەم مەسئەلە يە لە چوارە كە مەخرەجى فەرزى ژنە كە يە، يە كىكى بۆ ژنە كە و دووى بۆ باپىرە كە و دووى بۆ خوشكە باوكى و دايكىيە كە و خوشكە باوكىيە كە، بى بە شە. بەشى سىئەم: ھەك باپىرە و دوو خوشكى باوكى و دايكى و برا يە كى باوكى؛ لەم سوورە تەدا برا بەشى بە قازانجترە و لە گەل سى يە كىشدا موساويە. جا بە ئىعتىبارى برا بەشى، مەسئەلە كە لە شە شە، دووى بۆ باپىرە كە و چوارى بۆ دوو خوشكە باوكى و دايكىيە كە كە ئە كاتە دوو سى يە كى مىراتە كە و بە ئىعتىبارى سى يەك، مەسئەلە كە لە سىيە، يە كىكى بۆ باپىرە كە و دووى بۆ خوشكە باوكى و دايكىيە كان و برا باوكىيە كە، بى بە شە. بەشى چوارەم: ھەك باپىرە و دوو خوشكى باوكى و دايكى و خوشكىكى باوكى؛ مەسئەلە كە لە پىنجە، دووى بۆ باپىرە و سى بۆ خوشكە باوكى و دايكىيە كان كە كە مترى شە لە دوو سى يەك و خوشكە باوكىيە كە، بى بە شە.

بزائن! ھەرگىز ھىچ لە دوو سى يەك زىاد نامىنىتە و ھە بۆ ئەولادە باوكىيە كان، لە بەر ئە و ھە ئە گەر برا بەشى زياتر بى لە سى يەك، ئە و ھە ديارە كە متر لە دوو سى يەك ئەمىنىتە و ھە ئە گەر سى يەك قازانج بى بۆى، ئە و ھە دوو سى يەك ئەمىنىتە و ھە؛ بەلى، وا ئەبى شتى لە نىوہى مال زىاد ئەبى و ئەمىنىتە و ھە لە خوشكە باوكى و دايكىيە كە، ئە و ھە ئەدرى بە ئەولادە باوكىيە كان، و ھە كو و لە مە و پىش لە ھەندى مىسالدا باس كرا.

بزائن! خوشکی مردوو له گهل باپیره دا فهرزی بو دانانری، نه گینا لازم شه بی له باپیره زیاتر به ری و له واقعیشدا هم باپیره و خوشک و برایانه، وه کوو کومهلک براو خوشک وانه که که وتبته یه ک و نه و نیوه ی ماله یا نه و دوو سی یه که که له ههندی شوینا پیان نه درا، له سهر ته ساسی خاوهن فهرزی و فهرز وه رگرتن نه بوو، نه گینا ههرگیز له و به شه نه ته هاتنه خواره وه، به لکوو له سهر نه و ته ساسه بوو مادام باپیره به شی راستی خوئی وه رگرت و نه ولادی باوکیش بی به ش نه کری له گهلینا، چاک وایه که به شه که ی نه وان وه ربگرن بو خویمان، به تایه تی که به هوئی نه وه وه وه خستی خوئی نه مانه خاوهن فهرز بوون و به شیان دراوه.

به لئی مه سته له یه که هه یه له و مه سته له یه دا خوشک فهرزی بو دانه نری، نه گینا یا نه بی باپیره له فهرزی خوئی داپه ری، یا شه خسیکی خاوهن فهرز بی به ش بکری به بی ده لیل و نه و مه سته له یه، بریتیه له باپیره و دایک و میرد و خوشکیکی باوکی و دایکی یا ههر باوکی؛ له م مه سته له یه دا شه ش یه ک دانه نری بو باپیره، له بهر نه وه که نه گهر به عه سه به ی دابننن، خوشکه که یش له گهل خویدا نه کا به عه سه به و به شی باپیره له شه ش یه ک که متر نه بیته وه و نه م یش پیچه وانه ی نه سسی ثایه ته، جا که نه ومان به خاوهن فهرز دانا، فهرز بو خوشکه که یش دانه نین، چونکه له ثایه تدا خاوهن فهرزه و قابیل نییه به هوئی «استغراق» گرتنه وه ی میراته وه بی به ش بکری و هیچ به شیکی بو دانه نری.

جا له م مه سته له یه دا، باپیره شه ش یه ک و دایک سی یه ک و میرده که نیوه وه هروه ها، خوشکه دایکی و باوکییه که یش نیوه نه با؛ که واته، نه سلئی مه سته له له شه شه و به «عول» (زیادکردن) زیاد نه کری بو نو، له م ژماره یه، سیی بو میرده که و دووی بو دایکه که و یه کیکی بو باپیره که و سیی بو خوشکه باوکی و دایکییه که یه، نه مجا له بهر نه وه که باپیره له گهل نه و خوشکه دا وه ک براو خوشک وایه، نه بی به ئوسوولی کوبوونه وه ی عه سه بات، نه و یه که به شه ی باپیره که له گهل سی به شه که ی خوشکه که دابه ش بکری به سه ریانا و له بهر نه وه که چوار نه شکیته وه به سه ر سی که سدا، زه ربی سی نه که ین له نو نه بی به بیست و حوت، نژی بو میرده که و شه شی بو دایکه که و دوازده ی نه میینه وه، هه شتی بو باپیره و چواری بو خوشکه که.

به کورتی، له پێشه‌وه ته‌ماشای فه‌رزان بو‌کردن، چونکه ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ته‌عسییمان بک‌ردایه، باپیره که له شه‌ش‌یه‌کی خۆی که‌متری بو‌ئه‌مایه‌وه و له‌پاش فه‌رزی‌ش ته‌ماشای ته‌عسییمان کرد، بو‌ئه‌وه که باپیره دووقاتی خوشکه که بیا.

ئه‌گه‌ر له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا له‌جیاتی خوشکه که برائت‌ک بوایه، ئه‌وه به‌هۆی دا‌گرتنی میراته که‌وه له‌لایه‌ن خاوه‌ن فه‌رزه‌کانه‌وه، بی‌به‌ش ته‌بوو و هیچی ده‌س‌نه‌ئه‌که‌وت.

وامه‌شه‌وو‌ره ئه‌وه‌که‌سه‌ی پرسیا‌ری له‌م مه‌سه‌له‌یه‌که‌ردووه، ناوی «ا‌گ‌د‌ر» بو‌وه، بو‌یه مه‌سه‌له‌که‌ ناو‌نراوه «ا‌گ‌د‌ریه»؛ هه‌ندیک‌یش ئه‌لین: له‌به‌ر ئه‌وه که ئه‌م جو‌وره میرات پی‌گه‌یان‌دنه تاریکه‌و بو‌وه به‌هۆی ئه‌وه که ئوسو‌ول و ده‌ستووری "زیدی کوری سابت" - خ‌وای لی‌ رازی بی - له «عیلمی فه‌رائیز» دا‌لی‌ل و تاریک بی له‌به‌ر چاوی، ئه‌م ناوه‌ی به‌سه‌ردا ب‌پ‌راوه.

باسی کۆبوونه‌وه‌ی جیهه‌تی فه‌رزو ته‌عسیب و دوو جیهه‌تی فه‌رز و دوو عه‌سه‌به‌که‌یه‌ کینکیان جیهه‌تی فه‌رزی‌شی بی

ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک جیهه‌تی فه‌رزو جیهه‌تی عه‌سه‌به‌یی تیا‌بوو، ئه‌وه به‌هه‌ردوو جیهه‌ته‌که‌ میرات ئه‌با، وه‌کوو می‌دیک‌ که‌ ئامۆزای ژنه‌که‌ی بی، ئه‌وه نیوه‌ی میراته‌که‌ به‌ فه‌رز و نیوه‌که‌یتری به‌ جیهه‌تی عه‌سه‌به‌یی وه‌رئه‌گرئ، به‌لام که‌سی‌ک که‌ ته‌نیا جیهه‌تیکی تیا بی و هه‌ندی‌جار به‌ فه‌رزو هه‌ندی‌جار به‌ ته‌عسیب میراتی پی‌ وه‌ر‌ب‌گرئ، ئه‌وه هه‌موو کاتیک به‌ هه‌ردوولایان میرات وه‌رنا‌گرئ، وه‌کوو باوک که‌ به‌ جیهه‌تی باوکیه‌تی جاروبار به‌ فه‌رزو جاروبار به‌ ته‌عسیب میرات ئه‌با، ئه‌گه‌رچی له‌گه‌ل ته‌نیا کچ‌دا به‌ هه‌ردوو جیهه‌ته‌که‌ ما‌ل وه‌رئه‌گرئ.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر جیهه‌تی ته‌عسیبه‌که‌ زاتی نه‌بی، ئه‌وه هه‌ر به‌ فه‌رز میرات ئه‌با، وه‌کوو کچی‌ که‌ خوشکی باوکی بی؛ مه‌سه‌لا، یه‌کی‌ک به‌شوبه‌ه ب‌رواته‌ لای کچی‌ خۆی و کچی‌کی لی‌ بی، جا کچه‌گه‌وره‌که‌ بمرئ، ئه‌وه کچه‌ بچ‌وو‌که‌ که‌ هه‌رچه‌ند کچی‌ کچه‌ گه‌وره‌که‌یه، خوشکی باوکی‌شیه‌تی و خوشک له‌گه‌ل کچا ئه‌بی به‌ عه‌سه‌به، به‌لام

ته‌عسیبی زاتی نییه، به‌لکوو ته‌عسیبی «مع‌الغیر»ه؛ که‌واته، له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا‌کچه بچووکه‌که، هه‌ر به‌ فه‌رزو به‌ جیهه‌تی کچه‌تی میرات له‌ کچه‌گه‌وره‌که وه‌رئه‌گرئ، وه به‌جیهه‌تی ته‌عسیبی «مع‌الغیر» باقی میراته‌که‌نابا.

وه‌ئه‌گه‌ر که‌سیک دوو جیهه‌تی فه‌رزو تیا‌هه‌بی، ئه‌وه کامیان به‌هیزتر بی به‌ویانه میرات ئه‌با، هیزیش بریتیه له‌وه‌که‌یه‌کیکیان ئه‌وی‌تریان بی‌به‌ش بکا له‌میرات به‌ته‌واوی، یا به‌شه‌میراتی که‌م بکاته‌وه، یاخود جیهه‌تیکیان هه‌رگیز بی‌به‌ش یا که‌م به‌ش نه‌کرئ، به‌لام ئه‌ویان جار‌جار بی‌به‌ش یا که‌م به‌ش بکرئ، یاخود هه‌ردووکیان بی‌به‌ش بکرین به‌ته‌واوی، به‌لام یه‌کیکیان که‌متر بی‌به‌ش بکرئ.

میسالی یه‌که‌م له‌به‌شی یه‌که‌م، وه‌کوو ئه‌وه‌که‌یه‌کیک به‌شوبه‌هه‌برواته‌لای دایکی و کچیکی لی بیی ئه‌وجا بمرئ، ئه‌وه‌کچه‌که‌به‌جیهه‌تی کچه‌تی میراتی لی وه‌رئه‌گرئ نه‌که‌به‌جیهه‌تی ئه‌مه‌که‌خوشکی دایکیشه‌تی، چونکه‌ئه‌ولادی مردوو براو خوشکی دایکی بی‌به‌ش ئه‌که‌ن.

میسالی دووه‌م له‌به‌شی یه‌که‌م، وه‌کوو یه‌کیک به‌شوبه‌هه‌برواته‌لای کچی خوی و کچیکی لی بیی و کابرا بمرئ و ئه‌م دوو کچه‌به‌جی بهیلتی، ئه‌وه‌هه‌ردوو کچه‌که‌به‌جیهه‌تی کچه‌تی دوو سی‌یه‌کی میراته‌که‌ی ئه‌به‌ن، ئیتر ته‌ماشای ئه‌وه‌ناکرئ کچه‌گه‌وره‌که‌ژینشی بووه، چونکه‌جیهه‌تی کچه‌تی به‌هیزتره، به‌هوی ئه‌وه‌وه‌که‌ئه‌ولادژن که‌م به‌ش ئه‌که‌ن و له‌چواریه‌که‌وه‌دای ئه‌په‌رینن بۆ هه‌شت یه‌که‌.

میسالی به‌شی دووه‌م، وه‌کوو ئه‌وه‌که‌یه‌کیک به‌شوبه‌هه‌برواته‌لای کچی خوی و کچیکی بیی لی، ئه‌مجار کچه‌که‌ی بمرئ و دایکی بمینتیه‌وه، ئه‌وه‌هه‌رچه‌ند دایکیشه‌و خوشکی باوکیشه، به‌لام به‌جیهه‌تی دایکه‌تی میرات ئه‌با، نه‌که‌به‌جیهه‌تی ئه‌وه‌که‌خوشکی باوکیه، له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌دایک هه‌رگیز بی‌به‌ش ناکرئ له‌میرات، به‌لام خوشک گه‌لی جار بی‌به‌ش ئه‌کرئ.

میسالی به‌شی سێهه‌م، وه‌کوو ئه‌وه‌که‌ئهم کابرایه‌برواته‌لای کچه‌بچووکه‌که‌یشی و کچیکی لی بیی، جا ئه‌م کچه‌دواییه‌بمرئ و نه‌که‌که‌ی بمینتیه‌وه‌که‌وه‌کوو

نه نكيه تي، خوشكى باوكيشيه تي، ئيسته ئه وه به نه نكايه تي ميرات ئه با نهك به جيهه تي خوشكايه تي له لاي باوكه وه، له بهر ئه وه هه رچهنه ئه م دوانه هه ردووكيان بي بهش ئه كرڤن، به لام نه نك هه ر ته نها به دايك بي بهش ئه كرڤ و خوشكى باوك به گه لي كه س بي بهش ئه كرڤ.

به لي، له م به شه دا ئه گه ر جيهه ته خاوه ن هيزه كه وه ها ريكه وت بي بهش كرا، وه ك ئه وه كه له م ميساله دا دايكى مابڤ و نه نكي بي بهش بكا، ئه وه ئه و كاته به جيهه ته بي هيزه كه وه كوو خوشكي تي باوكى بي، ميرات ئه با، جا نه نكه كه نيوه ي مال ئه باو دايكه كه ي سڤ يهك و مه سه له كه له شهش ئه بي و ئه و به شه ي كه ئه مينڤته وه، يا ئه درڤ به «بيت المال» يا به نيسبه ت ئه گڤرڤته وه بو دايك و خوشكه كه و له م ميساله دايه كه به شيوه ي له غه زو مه ته له، ئه ليڤن: «نه نكي مردوه كه نيوه ي مال ئه باو دايكى سڤ يهك.» وه ئه گه ر دوو عه سه به ي موساوى بوون و يه كيكيان جيهه تي فه رزيشى بي، وه كوو دوو ئاموزا كه يه كيكيان برابى دايكيش بي، ئه وه به جيهه تي فه رزه كه به شي خوڤ ئه با، جا باقى ماله كه به موساوات له گه ل ره فيقه كه يدا بهش ئه كا، ئيتر ئه و جيهه ته نابڤ به هوڤ بي بهش بوونى ئه و ره فيقه ي، يه عني ئه و ئاموزايه كه برابى دايكى مردوه كه نييه.

ميرات وه رگرتن له ون بوو (مفقود) و ميرات وه رگرتن ئه و

ئه گه ر كه سيك به ديل گيرا يا خود ون بوو و باس و خواسى نه ما، ئه وه ماله كه ي به ميرات نابڤ تا به دوو شاهيد ئيسپاتى مردنى نه كرڤ، يا خود ماوه يه كي وا رانه بوورڤ كه باوه رڤ ئينسان بيته سه ر ئه وه كه له وه زياتر ناڤى، ئه وسا قازى ئيجتihad ئه كاو حوكم ئه دا به مردنى، جا ئه گه ر له حوكمه كه يا ناوى وه ختى مردنى كا برابى نه برد، ئه وه هه ركه س له پيش ئه و حوكمه دا مردبڤ، ميراتى لي وه رناگرڤ وه ئه گه ر ناوى وه ختيكى تايه تي برد، ئه وه هه ركه س له پيش ئه و وه خته دا مردبڤ، ميراتى لي نابا و هه ركه سڤ پاش ئه و وه خته مردبڤ، ميراتى لي وه رنه گرڤ.

وه ئه گه ر له پيش حوكم كردن به مردنيا، كه سيكى وا مرد كه كا برابى ون بوو ميراتى لي بيا، خواه هه موو ميراته كه ي بيا يا هه نديكى بيا، ئه وه به شي ئه و شه خسه ون بووه

ههڼه گيری و ههركه سی حازر بی، به وه زعیکی چړوك موعامه لهی له گهل نه كری، به عنی ههركه سی به هوی ژیانی ونبووه كه وه بی به ش بی، به شی نادهین تا وه زع روښن نه بیته وه و ههركه س به هوی ژیانی نه وه وه به شی كه م بیته وه، وادانه نیین نه مردووه. وه ههركه س به هوی مردنی نه وه وه به شی كه م بیته وه، وای دانه نیین نه مردووه. وه ههركه س به هوی مردنی نه وه وه به شی كه م بیته وه وای دانه نیین مردووه. وه ههركه س به هوی مردن و ژیانیه وه به شی نه گوری، نه وه حهقی خوئی نه دریتی.

جا له کاتیكا كه مردنی بو هندی كه س زهره ربی و ژیانی بو هندیکی تر، پیوسته دوو مهسئله دروست بکهین له سهر نه م دوو ته قدیره، جا نه گهر ژماره ی مهسئله له کان «مُتداخل» بوون زوره که یان وهر نه گرین وه نه گهر «مُتوافق» بوون، زهربی هاو جوړ (وفق) ی به کیکیان نه کهین له ته واوی نه ویانا وه نه گهر «مُتباين» بوون، زهربی ته واوی به کی له وان نه کهین له ته واوی نه وی تریانا، بو نه وه ی بو مان دهركه وی نه اندازه ی ئیستیحقاق و نه اندازه ی راگیرا و چهنده.

مهسلا، نه گهر كه سینك مرد، باپیره و برایه کی باوکی و دایکی و برایه کی باوکی ونبووی لی به جی ما، نه وه دهر حهق به باپیره كه قهراری ژیان نه دهین و له م کاته دا سی په ك بو باپیره كه باشه و مهسئله له سییه و دهر حهق به برا باوکی و دایکییه كه قهراری مردن نه دهین و مهسئله كه له دووه، له بهر سه ری خوئی و باپیره كه، جا زهربی دوو نه کهین له سی نه بی به شش، سی بو برا كه و دووی بو باپیره كه و به شیکی رانه گرین، نه گهر ونبووه كه مردبوو، نه یدهین به باپیره كه وه نه گهر مابوو، نه یدهین به برا باوکی و دایکییه كه.

وه نه گهر ژنیك مرد، کورپکی ونبوو و میړدو کچیکي به جی هیشت، مادام به هوی کچه كه وه میړده كه ی چواریه ك نه با، مهسئله كه له چواره، به کیکی بو میړده كه ی و به کیکی بو کچه كه ی و دوو به شی ههڼه گرین، نه گهر کوره ونبووه كه مابوو، نه دری به و نه گهر مردبوو، به شیکی تر نه دهین به کچه كه بو ته واوکردنی نیوه كه ی و به شه که یتر نه دری به «بیث المال» یا خود نه گپړیته وه بو کچه كه.

وه ئه گەر ژنیک مرد میردینکی ونبوو و دوو خوشکی باوکی و دایکی و مامیکسی هه بوو، ئه وه ئه گەر میرده که ی مرد بی، مه سئه له که له سییه، که مه خره جی دوو سی به کی خوشکه کانه وه ئه گەر زیندوو بی، مه سئه له که له شه شه، به زه ربی مه خره جی نیوه - که به شی میرده که یه - له سی - که مه خره جی دوو سی به کی خوشکه کانه - و به زیادکردن (عول) هوه، ئه گا به حهوت و به ده ستووری «تعددی» مه سئه له، زه ربی سی ئه که ین له حهوت ئه بی به بیست و یه ک، جا دوازده بهش ئه ده ین به خوشکه کان و نو به شی هه لئه گرین ئه گەر میرده که ی مابوو، ئه یده ین به ئه و و مامه که ی به «استغراق» بی بهش ئه بی وه ئه گەر مردبوو، دوو به شی تر ئه ده ین به خوشکه کان بو ته واوکردنی دوو سی به ک و حهوت به شی ئه ده ین به مامه که ی.

باسی میراتی «حَمْل» (سکی ژن)

ئه گەر که سیک مردو سکیکی به جی هیشت که به هه موو جوړی میراتی ئه برد، وه کوو ئه ولادی خو، یاخود له هه ندی کاتا میراتی ئه برد، وه کوو سکی براژنیکسی که ئه گەر کوپ بی، میرات ئه باو ئه گەر کچ بی، میرات نابا، چونکی کچی براله «ذوات الارحام» ه، یاخود وه کوو ژنی بمری میردو خوشکیکی باوکی و دایکی و باوه ژنیکسی سک پر به جی بهینی که ئه گەر سکه که کوپ بی، به شی نییه، چونکی برای باوکییه و له م مه سئه له یه دا به «استغراق» ی خاوه ن فره زه کان بی بهش بووه وه ئه گەر کچ بی، به شی هه یه، چونکه له گه ل خوشکه که دا دوو سی به ک ئه بن و مه سئه له که له شه شه و زیاد ئه کری بو حهوت، ئه وه له هه موو ئه م سووره تانه دا ده رحه ق به سکه که، ئه وه ی «احتیاط» بی به کار ئه هیتری، جا ئه گەر میرات بهر هه ر سکه که بوو، به م په نگه کابرای مردوو ژنیکسی ته لاق دراوی بائینه ی دوو گیانی به جی هیشت، یاخود له و مه یدانه دا میرات گریک هه بوو که به هو ی سکه که وه بی بهش ئه بوو، وه کوو براو خوشکی دایکی، یاخود له هه ندی ته قدیرا بی بهش ئه کرا، وه کوو برایه ک یا خوشکیکی باوکی، ئه وه ئه گەر سکه که کوپ بی، ئه وانه بی بهش ئه کا وه ئه گەر کچ بی، بی بهشیان ناکا، یاخود

به هۆى سكه كه وه بى بهش نه ئه بوو له مىرات، به لام خوئشى بهشى ديارى نه بوو، وه كوو كور، نه وه له هه موو ئه م سووره تانه دا هه موو مىراته كه ماتل ئه كرى تا سكه كه له داىك ئه بى، چونكه نازانين نيرينه يه، يا ميينه و يه ك مندا له له سكه كه دا، يا زياتره و لاي ژوورووى سكىش ديارى نه كراوه، چونكه پرى كه وتووئه ئافرهت به سكىك چوار يا حهوت يا دوانزه منالى بووه، به لكوو ئه گىر نه وه كه ئافره تىك له به غدا به سكى چل منالى داناوه وه كوو په نجهى دهس و ژياویشن.

وه ئه گه ر كه سىك بهشى ته قدىر كراوى بوو، نه وه ئه يدىر يتى، خواه زياد كردن (عول)ى نه وى، وه كوو پياوئىك بمرى ژنىكى سلك پرو باوك به جى بىلى، ئه مه به ئىعتىبارى زه ربى سى له هه شت، مه سئه له له بىست و چواره، سى بو ژنه كه و چوار بو باوكه كه و حه قدهى ئه ميينته وه، جائه گه ر سكه كه دوو كچ يا زياتر بوو، نه وه شازده سه هم بو ئه وانه و سه همى بو باوكه كه يه، به ته عسىب وه ئه گه ر كچى بوو، نه و دوازده سه هم له و حه قده يه بو ئه وه و باقى، به ته عسىب بو باوكه كه يه و له غه ىرى ئه م سووره تانه دا، هه رچى مايه وه، خواه يه ك كور بوو يا زياتر، يا كور و كچ بن، يا خود عه ولى پيوست بى، وه كوو نه وه كه سى بمرى باوك و داىك و ژنىكى دوو گىانى لى به جى بمىنى، ليره دا برپار ئه ده ين سكه كه، دوو كچه و به ئىعتىبارى «ئثلثان» [(دوو سى يه ك)] بو ئه وان و «ئمن» [(هه شت يه ك)] بو ژنه كه، مه سئه له كه له بىست و چواره، عه ولى ئه كرى بو ژنه كه و هه شت بو باوك و داىكه كه، يه كى چوار و شازدهى ئه ميينته وه، جائه گه ر سكه كه دوو كچ بوو يا زياتر، نه وه حه قى خوئىانه وه رى بگرن وه ئه گه ر تاقه كچىك بوو، دوانزهى حه قى خوئىانه و چوارى وه ر ئه گر ينه وه و له م چواره باقياتى هه شت يه كى ژنه كه و شه ش يه كى باوك و داىكه كه ته واو ئه كه ين و هه رچى مايه وه، به ته عسىب ئه يد ه ين به باوكه كه، چونكه ئه و به شان هى بردوو يانه ئه ندازهى به شه كانيان ناته واوه له به ر لى زياد كردن (عول)، وه كوو له مه ولا باسى ئه كه ين.

وه ئه گه ر سكه كه كور بوو به ته نها يا له گه ل كچا، نه وه حه قى خوئىانه وه رى بگرن به ته عسىب. دريژه دان به م شوينه به م جوړه يه: مه سئه له كه له گه ل لى زياد كردن (عول) دا، له

بیست و حوت، ئه گهر سکه که کچی «متعدّد» ن و یا هر له بیست و چواره؛ جا به قانونی «تعدّد» ی مه سئه له، له بهر ئه وه که مه سئه له کان «توافق» یان له به ینا یه به سی یه ک، زهر بی هشت ئه که یین له بیست و حوت ئه بی به دوو سه دو سازده و زهر بی به شی هر کام له م خاوه ن فرزانه له هر مه سئه له یه کدا ئه که یین له سی یه کی ئه و مه سئه له یه، به م حیسابه ژنه که، له مه سئه له ی یه که مدا سی به شی هه بوو، زهر بمان کرد له نو بوو به بیست و حوت و دایکه که، چواره به شی هه بوو زهر بمان کرد له نو بوو به سی و شه ش، ههروه ها باوکه که یش.

وه له مه سئه له ی دوو هه میشدا، ژنه که سی به شی هه بوو، زهر بمان کرد له هشت، بوو به بیست و چوار و دایکه که چوار به شی هه بوو، زهر بمان کرد له هشت بوو به سی و دوو، ههروه ها باوکه که یش، جا لای که می ئه م به شانه - که بیست و چواره - بو ژنه که و سی و دوو بو دایکه که و سی و دوو بو باوکه که، ئه در یته دهستی خو یان وه ئه ندازه ی فرقی به یینی به شه کان - که سی به شه بو ژنه که و چواره بو باوک و چواره بو دایک - هه لی ئه گر یین که ئه کاته یازده به ش.

جا ئه گهر سکه که کور بی به ته نیا یا له گه ل کچدا، ئه وه بو ته واو کردنی هشت یه کی ژنه که و شه ش یه کی باوک و دایک، یازده به شه که یشیان پی ئه ده یین له گه ل به شه پیشوو که یانا که تیکرا ئه کاته نه وه دو نو به ش و باقی میراته، که که سه دو حه فده به شه ئه یده یین به ئه ولاده کان به ته عسیب.

وه ئه گهر یه ک کچ بوو، نیوه ی هه موو میراته که - که بر یییه له سه دو هشت به ش - ئه یده یینی و عه یینی نه وه دو نو سه همه که یش به شیوه ی پیشوو ئه ده یین به ژن و دایک و باوکه که و نو سه هم له میراته که ئه مین یته وه، به ته عسیب ئه یده یین به باوکه که.

وه ئه گهر دوو کچ یا زیاتر له دوو کچ بن، ئه وه له بهر ئه وه که ئه بن به هو ی زیاد کردن (عول) له مه سئه له که دا، خاوه ن فرزه کان ئه گیر نه وه بو سه ر به شه که مه که یان که بر یییه له هه شتاو هشت سه هم، یه عنی بو ژنه که، بیست و چوار و بو هه ریه کی له دایک و باوکه که یش، سی و دوو به ش و باقی میراته که - که سه دو بیست و هشت به شه - بو

ته او کردنی دوو سیّیه کی مه سئه له که، وه ری ئه گرن بو خویان، چونکی وه ختی خوی له بیست و هوت سه همدا سازده سه همیان ئه برد که دوو سیّیه کی بیست و چوار بو، ئیسته ییش که ههشت زه رب بکه یین له سازده، ئه گا به ژماره ی سه دو بیست و ههشت.

بیدار بن! میرات بردنی سک به دوو شه رته:

(یه که م)، ئه وه یه که به زیندوویی جیا بیته وه له دایکی به جوړیک که نیشانه ی ژیا نی به هیزی تیا دا بیی، وه کوو هاوار یا گریان یا کردنه وه و قوونجان دنی ده ست؛
(دوو هم)، ئه وه یه که بزاین له وه ختی مردنی خاوه ن میراته که دا بووه به جوړه که جیا بیته وه له دایکه که ی له ماوه ی شه ش مانگه وه تا چوار سال و دایکه که ی له م ماوه یه دا ره فیقی میرد نه بووبی، یا خود له که متر له شه ش مانگ له مردنی خاوه ن میراته که وه، خواه دایکه که ی ره فیقی میرد بووبی یا نه، یا خود جیا بووبیته وه له زیاتر له شه ش مانگ و که متر له مافه وقی چوار سال دا و دایکه که ی ره فیقی میرد بووبی، به لام میرات به ره کان پی بنین به بوونی ئه و سکه دا له کاتی مردنی خاوه ن میراته که دا.

میراتی نیرومی (خُنشی)

نیرومی، دوو جوړه:

یه که م، ئه وه یه کونیک ی بیی وه کوو په له وه، نه له عه وه تی پیاو بچی و نه له عه وه تی ژن؛ ئه مه پیی ئه لین: نیرومی سهر لی دهر نه چوو (مُشکیل) و چاوه پروانی ئه که یین تا بالغ ئه بی، جا پاش بالغ بوون، ئه گهر چه یزی پیا هات یا سکی بو، ئه وه ژنه، ئه گینا ئه گهر ئه یگوت: چه ز له پیاو ئه که م، ئه وه ییش ههر به ژن دائه نری وه ئه گهر ئه یگوت: چه ز له ژن ئه که م، ئه وه به پیاو دائه نری وه ئه گهر چه زی له که سیان نه بوو، ئه وه ههر به موشکیلی ئه مینیته وه.

دوو هم، ئه وه یه ئاله تی پیاو و ژنی هه بی، جا ئه گهر له م ئاله ته پیاوانه یه وه میزی ئه کردو منه ی ئه هاته خواره وه، ئه وه پیاوه وه ئه گهر سکی ئه کردو چه یزی پیا ئه هات و

مىزو مەنى لە ئالە تى ژنانە يەو بو، ئەو ە ژنە وە ئەگەر لە ەردوو ئالە تە كە يەوە مىزى ئە كرد، بە لام لە ئالە تە پىاوانە كە يەوە زۆرتەر دەر ئە چوو، ئەو ە ەر پىاوە وە ئەگەر لە ئالە تە ژنانە كەو ە زۆرتەر دەر ئە چوو، ئەو ە ژنە وە ئەگەر لە ەردوو ئالە تە كە يەو ە وەك يەك دەر ئە چوو، بە لام ەزى لە ژن ئە كرد، ئەو ە پىاوە وە ئەگەر ەزى لە پىاوە ئە كرد، ئەو ە ژنە وە ئەگەر ەزى لە ەيچ كاميان نە ئە كرد، ياخود ەزى لە ەردوو كيان ئە كرد، ئەو ەيش ەر موشكىلە.

خونسا تا بە موشكىلى مايتەو ە، قابىل نىيە بىي بە باوك و باپىرە، يا بە داىك و نەنك، يا بە ژن و مىرد وە ئەگەر ئاشكرا بوو ژنە يا پىاوە، وە كوو لە ەندى لەم حالانە دا كە بە يانمان كرد، ئەو ە ەوكمى ديارە وە ئەگەر موشكىل بوو، تە ماشا ئە كە ين، ئەگەر بە ەيچ بارىكا مىراتى نە ئە گۆر، وە كوو ئە ولادى داىكى، ئەو ە بەشى خوى بە تەواوى پى ئە درى وە ئەگەر ئە گۆر، ئەو ە ئە ندازە يە كە يە قىنە بە شىە تى، پى ئە درى و باقىيە كە ي رائە گىرى تا وە زەغىە تى دەر ئە كە وى وە ئەگەر مىرات بەرى تىشى لە گە لا بوو، ئەو ەيش ئەو ە يە قىنە پى ئە درى؛ كە وا بوو، ئەگەر كە سىك بمرى و براىە كى باوكى و ئە ولادىكى داىكى خونساى ە بى، ئەو ە ئەو مەسئەلە يە لە شە شە: شە شە يە كى بو خونسا كە يە، چونكە بە ەموو تە قدىرىك شە شە يەك ئە با و ئەوى تى بو برا كە يە.

و ە ئەگەر ئە ولادىكى خونسا و براىە كى باوكى ە بوو، ئەو ە فرزى منالە خونسا كە ئە كە ين بە كچ و لە بەر ئەو ە كە كچ نىو ە ئە با، مەسئەلە كە لە دوو ە، يە كىكى ئە دە ين بە منالە خونسا كە و يە كىكى رائە گر ين، ئەگەر خونسا كە بە كور دەر چوو، ئەو ەيشى ئە دە ينى وە ئەگەر بە كچ دەر چوو، ئە ي دە ين بە برا كە وە ئەگەر كە سىك بمرى كچىك و منالىكى خونسا و مامىكى ە بى، ئەو ە خونسا كە دائە نىين بە كچ، جا مادام دوو كچ ئە كە ونە يەك، مەسئەلە كە لە سىيە، دوانى بو ئەم دوو منالە و يە كىكى ە ئە گر ين، ئەگەر خونسا كە بە كور دەر چوو، ئەو ە بو ئەو ە، ئە گىنا ئە ي دە ين بە مامە كە وە ئەگەر ژنىك بمرى باوك و مىرد و منالىكى خونساى ە بى، ئەو ە لە بەر ئەو ە كە باوك شە شە يەك ئە با و مىردە كە چوارىەك ئە با، مەسئەلە كە لە دواز دە يە، سىي بو مىردە كە و دووى بو باوكە كە و شە شە بەش ئە دە ين بە

خونساکە لە سەر تەقدیری ئەووە کە کچە و بە شیک ئەمینتەو، جا ئەگەر خونساکە بە کور دەرچوو، حەقی ئەووە ئەگەر بە کچ دەرچوو، حەقی باوکە کە یە بە تەعسیب.

میرات وەر نەگرتن لە بەر نەبوونی شەرتی میرات

ئەگەر دوو کەس یا چەند کەسیک لەوانە کە میرات ئەبەن لە یەکتەر، مردن بە جۆریکی وا کە ئاشکرا نەبێ کامیان لە پێش ئەویانا گیانی دەرچوو، وە کوو کۆمەلێک کە لە پاپۆریکا بخنکێن، یا ئاویان با، یا بسووتین، یا خانوو بەسەریانا پرۆوخی، یا لە غەریبی دا بمرن، یا لە کۆری شەرو ئاشووبا لەناو بچن، یا بە جۆریکی تری وا بمرن، ئەووە هیچ کام لەوانە میرات لە یەکتەر نابەن و مالى هەر کامیان ئەگەر پتەووە بۆ میرات بەرە کانی تری خوێ، ئەگەر میرات گری هەبێ.

بەلێ، ئەگەر زانراوو کامیان لە پێش گیانی دەرچوو، بەلام لەبیر چوو بوووە، ئەووە میراتە کە ی راتە گری تا پێشووە کە یان دەر ئەکەوێ، یا خود لەناو خۆیانا ری ئەکەون؛ دەلیلی میرات نەبردنی ئەمانە، ئەووە یە شەرتی میرات بردن ئەووە یە میرات بەرە کە لە کاتی مردنی خاوەن میراتە کە دا زیندوو بێ، بە حەقیقەت یا بە حوکم.

منالی زۆلێش میرات وەرناگری، مەگەر لە دایکی و لە براو خوشکی دایکی، ئیتەر میرات لە باوکی وەرناگری؛ هەر وەها، منالیکیش کە باوکی بەهۆی لەعنت (لعان) وە لە منالی خوێ خستبێ، ئەووە یەش میرات لە باوکە کە ی وەرناگری، چونکە مەرگی میرات وەرگرتن ئەووە یە کە نەسەب دیاری بێ؛ هەر وەها، کۆمەلێک کە لە یەک هۆز بن، بەلام جیهەتی خزمایەتیان لەگەڵ یەک دیاری نەبێ، ئەوانە یەش میرات لە یەکتەر وەرناگرن.

باسى (عۆل) يەنى زىادکردنى ژمارەى مەسئەلە

هەر مەسئەلە یەک خاوەن فەرزى تیا بوو، ئەووە ئەجزای فەرزەکان یا وەک یەکن لەگەڵ ئەسلی مەسئەلە کە دا، ئەووە لەم حالەدا لە عەینی مەسئەلە کە خوێ بەشەکان تەواو ئەبن، وە کوو ئەووە کەسیک بمری دوو کچ و دایک و باپەرەى لێ بەجێ بمینی، مەسئەلە کە لە

شه‌شه و ئه‌جزای فه‌رزه‌کانیش شه‌شن، چوار بۆ دوو کچه‌که و یه‌کیک بۆ دایکه‌که و یه‌کیک بۆ باپیره‌که؛ هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ئه‌جزای فه‌رزه‌کان که‌متر بن له‌ ئه‌سلی مه‌سه‌له‌که‌و عه‌سه‌به‌یان له‌گه‌لدا بێ، ئه‌وه‌یش وه‌کوو پێویستی به‌ «عۆل» (لێ زیاده‌کردن) نییه‌، پێویستی به‌ «رد» (گێڕانه‌وه‌) یش نییه‌، وه‌کوو ئه‌وه‌ که‌ یه‌کیک بمه‌ری، کچیک و دایک و باوکی هه‌بێ، ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌یش هه‌ر له‌ شه‌شه، سێ بۆ کچه‌که‌و یه‌کیک بۆ دایکه‌که‌و ئه‌وی تری بۆ باوکه‌که‌و ئه‌گه‌ر عه‌سه‌به‌یان له‌گه‌لدا نه‌بوو، ئه‌وه‌ «رد» (گێڕانه‌وه‌) ی تیا هه‌یه‌، وه‌کوو له‌مه‌وپاش به‌یانی ئه‌که‌ین.

یاخود ئه‌جزای فه‌رزه‌کان زیاتر بن له‌ ئه‌سلی مه‌سه‌له‌؛ له‌م حاله‌دا، ناچارین به‌ «عۆل» (زیاده‌کردنی) ژماره‌ی به‌شه‌کان و که‌م‌کردنه‌وه‌ی ئه‌ندازه‌ی میراته‌که‌یان؛ مه‌سه‌لا، ئه‌گه‌ر که‌سیک بمه‌ری دوو خوشکی باوکی و میردێکی لێ به‌جێ بمه‌نی، ئه‌مه‌ له‌م حاله‌دا مه‌سه‌له‌که‌ له‌ شه‌شه، به‌لام چونکه‌ ئه‌جزای فه‌رزه‌کان حه‌وتن، خوشکه‌کان چوارو میرده‌که‌ سێ وه‌رئه‌گرن، ناچارین به‌ «عۆل»، یه‌عنی له‌ هه‌ر به‌شێ له‌ شه‌ش به‌شه‌ حه‌وت یه‌کیکی ئه‌گێڕینه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ به‌شیکێ تر په‌یدا بێ و بگا به‌ حه‌وت؛ وا ده‌رکه‌وت که‌ ژماره‌ زۆر بوو و ئه‌ندازه‌ی حه‌وت یه‌کیک له‌ هه‌ر سه‌هه‌میک که‌م بووه‌وه‌، جا له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ساسه‌ ئه‌بێ له‌و مه‌سه‌له‌انه‌دا، «عۆل» بکری.^۱

۱. بۆ روون‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م شوئنه‌، پێویسته‌ بزانیین ژماره‌، سێ جۆره‌؛ یه‌که‌م: «مساوی» که‌ بریتییه‌ له‌و ژماره‌یه‌ که‌ سه‌ره‌کانی به‌قه‌ده‌ر خۆی بن، وه‌کوو «شه‌ش» که‌ نیوه‌و سه‌یه‌ک و شه‌ش‌یه‌کی هه‌یه‌و هه‌موو ئه‌مانه‌ ئه‌گه‌ن به‌ شه‌ش؛ دووه‌م: «ژاڤد» که‌ ئه‌و ژماره‌یه‌یه‌ که‌ سه‌ره‌کانی له‌ خۆی زیاتر بن، وه‌کوو «دوانزه» که‌ نیوه‌و سه‌یه‌ک و چواریه‌ک و شه‌ش‌یه‌کی هه‌یه‌و تێکڕایان ئه‌گاته‌ پازده‌، ئه‌م دوو به‌شه‌ ناو ئه‌برین به‌ ژماره‌ی ته‌واو (عدد تام)؛ سه‌یه‌م: «ناقص» که‌ به‌و ژماره‌یه‌ ئه‌لێن که‌ سه‌ره‌کانی له‌ خۆی که‌متر بن، وه‌کوو «چوار» که‌ نیوه‌و چواریه‌کی هه‌یه‌و تێکڕاکه‌ی ئه‌کاته‌ سێ.

جا هه‌ر ئه‌سلی مه‌سه‌له‌یه‌ک که‌ ته‌واو بێ، وه‌کوو شه‌ش و دوازه‌و بیست و چوار، رێ ئه‌که‌وی فه‌رزه‌کانی له‌ خۆی تێپه‌ر بکاو پێویستی ئه‌بێ به‌ عۆل، واته‌ لێ زیاده‌کردن و هه‌ر ئه‌سلی مه‌سه‌له‌یه‌ک که‌ ناته‌واو بێ، هه‌رگیز پێویستی به‌ عۆل نابێ، چونکه‌ به‌شه‌کانی فه‌رزه‌کانی له‌ خۆی که‌مترن؛

ئهو ئهسلانهی که عهولیان تیا ئه کرئ، سی ئهسلن: «شەش» و «دوانزه» و «بیست و چوار»؛ یه که میان که شه شه، چوارجار عهولی تیا ئه کرئ به تاق و به جوت؛ عهول بۆ حهوت، وه کوو ئهو مهسئله یه که ئیستا باسمان کرد و عهول بۆ ههشت، وه کوو هه مان مهسئله ی کۆمه له پیشوو ه که له گه ل دایکا که دیاره دایکیش شهش یه ک ئه با و سه همیکی ئه وی؛ که واته، ئه بی ژماره ی مهسئله که بگا به ههشت وه عهول بۆ نو، وه کوو عهینی ئه م کۆمه له له گه ل برایه کی دایکی دا که دیاره تهویش شهش یه کی ئه وی و پیوسته ژماره ی مهسئله که بکه ین به نو وه عهول بۆ ده، وه کوو ئه م کۆمه له له گه ل برایه کی تری دایکی دا، له بهر ئه وه که دوو برای دایکی سی یه کیان ئه وی، ئه بی به شیکی تر زیاد بکه ین و ژماره که بگا به ده.

ئهسلی دوو هه میس - که دوازه یه - سی عهولی تیا ئه کرئ به تاق بۆ سیانزه و پانزه و حه فده؛ یه که م، وه کوو ئه وه که یه کیک بمرئ دایک و ژن و دوو خوشکی باوکی لی به جی بمی، مهسئله که له دوازه یه، به زه ربی سی له چوار، ههشتی بۆ دوو خوشکه که و سی بۆ ژنه که، دووی ترمان ئه وی بۆ شهش یه کی دایکه که، هه رچه ند که یه ک سه هم ماوه؛ که واته، ناچارین به زیادکردنی مهسئله که بۆ سیانزه.

مهسه لا، بۆ وینه، مهسئله ی مێردو دوو خوشکی باوکی و دایکی له شه شه، مێرده که نبوه ئه با که سییه، خوشکه کان دوو سی یه ک ئه بهن که چواره، تیکرای ئه مه ئه کاته حهوت و ئهسلی مهسئله که ده ری ناکا؛ که واته، پیوسته شهش بهرز بکه ینه وه بۆ حهوت تا ته قسیمه که ده ری بیتی.

بزائن! بۆ ئه وه ی تی بگه ین ئه ندازه زیادکراوه که چه ندیکه، نیسه تی ئه ده ین له ئهسلی مهسئله که؛ مهسه لا، ئه لئین شهش ئه وه نده ی شهش یه کی لی زیادکراوه که ئه کاته یه ک و بۆ ئه وه که تی بگه ین ئه و به شان له ئهسلی مهسئله که دا چه ندیکیان لی ئه گه رته وه تا به شی خاوه ن بهش ته واو بی، نیسه تی ئه و زیاده یه ئه درئ بۆ ژماره لی زیادکراوه؛ مهسه لا، له میسالی پشودا، ئه لئین هه ر سه همیک حهوت یه کیک لی گه راوه ته وه له مه جموعه که یان به شی ته واو بووه؛ بۆ نموونه، ئه گه ر ئه و شهش سه همی ئهسلی مهسئله یه، هه ربه کئ حهوت فلس بی له هه ربه کئ فلسیک ئه گه رینه وه که ئه کاته شهش فلس، جا به شیکی شهش فلسی په یدا ئه بی، وه ک چۆن ئه و سه همانه هه ربه کئ ئه بن به شهش فلس، یه عینی له هه ر سه همیک حهوت یه کی لاچوو و سه همیک شهش به شی له شهش سه همی حهوت بهش په یدا بوو.

دوۋەم: ۋە كوو ئەم كۆمەلە لە گەل برايه كى داىكى، دياره برا داىكويه كه يش شەش يە كى ئەوئى؛ كەواتە، ئەبى ژمارەى مەسئەلە كە بگاتە پازدە؛ سېھەم، ۋە كوو ئەم كۆمەلە لە گەل برايه كى تری داىكى كە لە گەل برا كەى ترداسى يەك ئەبەن كە چوار سەھمە؛ كەواتە، ئەبى مەسئەلە كە بگە يە نریتە حەقدە.

ئەسلى سېھەمیش، ۋە كوو بېست و چوار، يەك عەولى تيا ئە كرى بۆ بېست و حەوت، ۋە كوو ئەو پياوئىك بمرى دوو كچ و ژنىك و داىك و باوكى لە پاش بە جى بمىنى، كچە كان، شانزە و باوك و داىكە كە، يە كى چوارو ژنە كە، سى بەش ئەبا.

رەد كەردنە ۋە بۆ سەر خاۋەن فەرز

ھەركاتىك جوز ئە كانى فەرزە كە كە متر بن لە ژمارەى مەسئەلە و عەسە بە يش لە ئارادا نەبى، لەم سوورە تەدا ژمارەى بە شە كان كەم ئە كرىتە ۋە بە جورىك كە بىي بە ئە ۋە نەدى جوز ئە كانى فەرزە كە و ئەندازەى بە شە كان زىاد ئە كرى، بە پىچە وانەى عەولە ۋە، ۋە كوو باسما ن كەرد.

ئەم دابەش كەردنە ۋەى زىادە يە بە سەر خاۋەن فەرزە كانا، لە حالە تىكا ئەبى كە «بیت المال»ى موسولمانان ئوسولئىكى رىك و پىكى نەبى بە گوئىرەى شەرع، ئە گىنا ئەبى بدرى بە «بیت المال».

دروست كەردنى مەسئەلە كانى رەد كەردنە ۋە، بە دوو جور ئەبى؛

يە كەم، بە تەفسىل كە برىتتە لە ۋە لە سەر دەستورى فەرزە كان مەسئەلە كە دروست بكرى و ھەركەسى بەشى خۆى پى بدرى، جا ھەرچى ما يە ۋە لە ژمارەى مەسئەلە كە، رەد بكرىتە ۋە بۆيان بە گوئىرەى ئەندازەى فەرزە كەيان، تەنھا ژن و مىرد نەبى كە ھىچيان بۆ رەد ناكرىتە ۋە، يە عنى پىويستە تە ماشا بكرى نىسبە تى يە كە يە كەى بە شە كان بۆ تىكراى بە شە كان چۆن بوو، ھەروەھا، ئەم ئەندازە رەد كراۋە يش بكرى بە ئە ۋە نەدە بە شە ۋە كە نىسبە تى سەھمى ھەر خاۋەن فەرزىك بۆ تىكراى سەھمە كان لەم بە شە رەد كراۋانەدا ۋە كوو نىسبە تى پىشو بى؛ كەواتە، لە ۋەدا كە زوو دراۋە بە خاۋەن فەرزە كان، يە كە يە كەى بە شە كان «مَنسوب» ن و تىكراى بە شە كان، «مَنسوب إلیه» ين، لەم

ئه ندازه به يشدا كه ره دئه كر یته وه، به شی هه ركه سيك «منسوب» ه و تیکرای ئه ندازه ی به شه ره دكراوه كان، «منسوب إلیه» یه و هه ردوو نيسبه ته كه یه كن.

مه سه لا، ئه گه ر كه سيك بمرئ كچيک و دايكيكي لي به جي بميني، مه سه له كه له شه شه، سي بۆ كچه كه و یه كيک بۆ دايكه كه، تیکرای به شه كه یان چوار سه همه، به شی دايكه كه، چواریه كه و به شی كچه كه، سي چواریه كي هه موو سه همه كانه، ئه و دوو سه همه يش كه ئه مينيته وه، ئه كرین به چوار نیوه سه هم، یه كيكي بۆ دايكه كه و سي به شی بۆ كچه كه، جا ئه ليين دوو، دابه ش ناكري به سه ر چواردا، چوار زه رب ئه كه ين له شه ش ئه بي به بيست و چوار، هه ژده ی بۆ كچه كه كه سي چواریه كه، وه شه شی بۆ دايكه كه كه یه ك چواریه كه.

وه له مه سه له ی كچ و دايك و ژندا، مه سه له كه له بيست و چواره. سي بۆ ژنه كه و دوازه ی بۆ كچه كه و چواری بۆ دايكه كه. پينج سه هم ئه مينيته وه، نيسبه تي به شی كچه كه و دايكه كه بۆ لای تیکرای به شه كه یان به چهند چواریه ك بووه. پينجيش دابه ش ناكري به سه ر چواردا؛ كه واته، چوار زه رب ئه كه ين له بيست و چوار ئه بي به نه وه دو شه ش، ژنه كه دوازه ئه با، هه شتا و چوار سه هم ئه مينيته وه، چواریه كيكي كه بيست و یه كه بۆ دايكه كه و سي چواریه كي كه شست و سي به شه بۆ كچه كه یه، جا ئيتر قیاس بکه له سه ر ئه م دوو ميساله.

به لام^۱ چونكه ئه م وه زعه نا په حه تي زۆري تيايه و ئه نجاميش هه ر به ش كردنه كه یه، زانایانی شهرع ريگایان داوه مه سه له كان كورت بكرينه وه؛ جا له سه ر ئه و ده ستوره ئه پۆين و ئه ليين مه سه له ی ره دکردنه وه به كورت كردنه وه، چوار به شه، چونكه ژن یا مي رد كه به شيان وه رگرت و شتيك مایه وه، ئه وه ره د ناكريته وه بۆ سه ر ئه وان، به لكوو هه ر بۆ خواهن فه رزه كانی تر ره د ئه كر یته وه، جا یا له و مه سه له ی ره دکردنه وه یه دا یه كيک له ژن و مي رد هه یه یا نییه و له هه ردوو حاله كه دا ئه هلی ره د، یا سينفيكه یا زیاتره له یه ك سينف، ئه مه بوو به چوار به ش:

[۱. واده ر ئه كه وي ئه مه جوړی دوو هه می دروست کردنی ره دکردنه و بی - بلا و کردنه وه كوردستان].

بەشى يەكەم، نە ژن و نە مېردى تىا نىيە و ئەھلى رەد بۆكردنەو ەيش يەك سىنغن، لېرەدا ژمارەى سەريان بە ئەسلى مەسئەلە دائەنرى، وەكوو ئەو ەكە يەكېك بمرى يەك خوشكى لەپاش بەجى بمىنى، يا كچېك، يا دوو كچ، يا دوو خوشك، يا دوو برى داىكى، يا دوو خوشكى داىكى، يا دوو نەنك، ئەو ەكە دوو سوورەتى پېشوودا، مەسئەلە لە يەكە و لە پىنج سوورەتە دوایىيەكەدا، لە دوو ە؛

بەشى دوو ەم كە يەك لە ژن و مېردى تىا نىيەو ئەھلى رەد بۆكردنەو ەيش لە سىنغىك زياترن، ئەو ە ئەسلى مەسئەلە بەقەدەر ژمارەى سەھمەكەيانە، ئەگەر تەماشای رەد نەكرى، وەكوو ئەو ەكە يەكېك بمرى نەنك و خوشكى لى بەجى بمىنى، ئەمە لەبەر ئەو ەكە لە ئەسلى مەسئەلەكەدا - كە شەشە - نەنك يەك سەھمى ئەباو خوشكەكە سى سەھمى ئەبا، ئەسلى مەسئەلەكە لە چوارەو ە ئەگەر دوو كچ و داىكى بەجى ەشت مەسئەلەكە لە پىنجەو ئىتر بەم چۆرە.

بەشى سېھەمىش كە ئەو ە يەك لە ژن و مېردى تىا ەبى و ئەھلى رەد بۆكردنەو ەيش يەك سىنغن، ئەو ە ئەسلى مەسئەلە لە مەخرەجى فەرزى مېردەكە يا ژنەكە دروست نەكرى و بەشەكەى ئەو جىا نەكرىتەو ە، ئەمجار ئەگەر باقىيەكەى قابىلى دابەش كردن بى بەسەر ئەھلى بۆرەدكردنەو ەدا، ئەو ە ەەر ئەو مەخرەجە ئەسلى مەسئەلەيە، وەكوو ژنىك لەگەل ەوت كچدا، لېرەدا ئەسلى مەسئەلەكە ەشتە، يەكېك بۆ ژنەكەو ەوتەكەى كە ئەمىنئەتەو ە بۆ ەوت كچەكەيە، يا وەكوو مېردىك لەگەل سى كچدا، لېرەدا ئەسلى مەسئەلەكە چوارە، يەكېك بۆ مېردەكەو سى بۆكچەكان وە ئەگەر باقىيەكە قابىلى دابەش كردن نەبوو، ئەوجا ئەگەر لەگەل ژمارەى سەرى ئەھلى رەد بۆ كردنەو ەكەدا تەوافوق ەبوو، زەربى وەفقى سەرەكەيان ئەكەين لە مەخرەجى فەرزى مېرد يا ژنەكەدا، وەكوو مېردىك لەگەل شەش كچدا، لېرەدا مەسئەلەكە لە چوارە، يەكېك بۆ مېردەكە، سى ئەمىنئەتەو ەكە دابەش ناكرى بەسەر شەش كچەكەدا، تەوافوقىش ەيە لەبەينيانا بە سى يەك، زەربى سى يەكى ژمارەى كچەكان ئەكەين - كە دوو - لە چواردا ئەبى بە ەشت، دووى بۆ مېردەكەو شەشى بۆكچەكان، ەريەكى يەك.

وه ئه‌گه‌ر ته‌بايون هه‌بوو له به‌ينيانا، زه‌ربى ته‌واوى ژماره‌ى سه‌ريان ئه‌كه‌ين له مه‌خه‌جه‌كه‌دا، وه‌كوو مي‌ردىك له‌گه‌ل پي‌نج كچدا، لي‌ره‌دا مه‌سه‌له‌كه‌ له‌ چواره، يه‌كيك بۆ مي‌رده‌كه‌، سي‌ى ئه‌مي‌ننه‌وه، ته‌بايونى هه‌يه‌له‌گه‌ل پي‌نج، زه‌ربى پي‌نج ئه‌كه‌ين له‌ چواردا ئه‌بى‌ به‌ بيست، پي‌نج بۆ مي‌رده‌كه‌و پا‌زده بۆ كچه‌كان، هه‌ريه‌كى سى سه‌هم.

به‌شى چواره‌ميش كه‌ يه‌كه‌ له‌ ژن و مي‌ردى تيا هه‌يه‌وه‌ ئه‌هلى رهد بۆ كرده‌وه‌يش له‌ يه‌كه‌ سينف زياترن، ئه‌وه‌ له‌ويشدا مه‌سه‌له‌كه‌ له‌ مه‌خه‌جه‌ى فه‌رزى مه‌سه‌له‌كه‌ دروست ئه‌كرى و به‌شيان ئه‌درى، ئه‌مجار ئه‌گه‌ر باقىيه‌كه‌ى به‌ش ئه‌كرايه‌وه‌ به‌سه‌ر عه‌ده‌دى سه‌همه‌كانى ئه‌هلى رهد بۆ كرده‌وه‌كه‌دا، كه‌ بريتيه‌ له‌وه‌ سه‌همانه‌ى ئه‌كرين به‌ ئه‌سلى مه‌سه‌له‌، ئه‌گه‌ر مي‌رد يا ژنيان له‌گه‌لا نه‌بى، ئه‌وه‌ ئه‌سلى مه‌سه‌له‌كه‌ له‌وه‌ مه‌خه‌جه‌يه‌، وه‌كوو چوار نه‌ك و ژنيك و شه‌ش خوشكى دايقى، لي‌ره‌دا مه‌سه‌له‌كه‌ له‌ چواره، يه‌كى بۆ ژنه‌كه‌و يه‌كيك بۆ نه‌نكه‌كان كه‌ له‌ شه‌شدا يه‌كيك ئه‌به‌ن وه‌ دوو بۆ شه‌ش خوشكه‌ دايقىيه‌كه‌كه‌ له‌ شه‌شدا دوو ئه‌به‌ن.

وه‌ ئه‌گه‌ر باقىيه‌كه‌ى مه‌خه‌جه‌كه‌ به‌ش نه‌ئه‌كرايه‌وه‌ به‌سه‌ر ئه‌وه‌ سه‌همانه‌دا، ئه‌وه‌ ژماره‌ى ئه‌وه‌ سه‌همانه‌ زه‌رب ئه‌كرى له‌ مه‌خه‌جه‌كه‌، وه‌كوو ئه‌مه‌كه‌ يه‌كيك بمرى نو‌كچ و شه‌ش نه‌ك و چوار ژنى له‌پاش به‌جى بميني؛ له‌م حا‌له‌دا مه‌سه‌له‌كه‌ هه‌شته، يه‌كيك بۆ ژنه‌كان، كه‌وت ئه‌مي‌ننه‌وه، به‌ش ناكرى به‌سه‌ر سه‌همى كچه‌كان و نه‌نكه‌كاندا، چونكه‌ سه‌همى كچه‌كان له‌ شه‌شدا چواره و سه‌همى نه‌نكه‌كان له‌ شه‌شدا يه‌كه‌، كه‌واته، زه‌ربى پي‌نج ئه‌كه‌ين له‌ هه‌شت ئه‌بى به‌ چل.

جا ئه‌گه‌ر ويستت بزاني هه‌ر سينفيك چه‌ندى ئه‌كه‌وى له‌وه‌ حاسلى زه‌ربه، ئه‌وه‌ سه‌همى مي‌رده‌كه‌ يا ژنه‌كه‌، كه‌ له‌م ميسالى ئيمه‌دا يه‌كه‌، زه‌ربى بكه‌ له‌وه‌كه‌ زه‌رب كراوه‌ له‌ مه‌خه‌جه‌ى فه‌رزه‌كه‌دا كه‌ له‌م ميساله‌دا پي‌نجه‌ و عه‌ده‌دى سه‌همى هه‌ر سينفيك له‌وانه‌ كه‌ ئه‌هلى رهد بۆ كرده‌وه‌ن، زه‌ربى بكه‌ له‌وه‌دا كه‌ له‌پاش به‌شى مي‌رد يا ژن ئه‌مي‌ننه‌وه‌ له‌ مه‌خه‌جه‌كه‌، وه‌كوو كه‌وت بى له‌م ميساله‌دا.

كه‌واته‌ له‌م ميساله‌دا كه‌ مه‌سه‌له‌كه‌ گه‌يشتووه‌ به‌ چل، يه‌كه‌ زه‌رب ئه‌كه‌ين له‌ پي‌نج كه‌ حاسل زه‌ربه‌كه‌ى هه‌ر پي‌نجه‌ بۆ ژنه‌كان وه‌ چوار-كه‌ به‌شى كچه‌كان بوو- زه‌ربى ئه‌كه‌ين

لە ھەوت ئەبىي بە بىست و ھەشت بۆ كچە كان. وە يەك - كە بەشى نەنكە كانە - زەربى ئەكەين لە ھەوت كە ھەر ھەوتى لى دەرنە چى، ئەمە چل سەھمە كە.

جا پاش ئەو كە بەشى ھەر سىنفيكمان دا بە خاوەنى، ئەگەر بەسەر ژمارەى سەرى سىنفە كە دا دابەش نەئە كرايەو، ئەو بە دەستوورى تەسحیحى مەسائیل موعامە لەى لە گەل ئە كرى كە لەمە و لا باسى ئەكەين؛ مەسەلا، لەم مىسالە دا كە بەشى ھىچ سىنفيك بەش ناكریتەو و لە بەینی بەش و سىنفە كانیشا تەبايون ھەيە، عەدەدى سەرە كەيان ئەھيئەتەو، ئەمجار تەماشای عەدەدى سەرى سىنفە كان ئەكەين، لەبەر ئەو كە تەوافوقیان لەبەينا، دوو - كە نیوہى عەدەدى ژنە كانە - زەربى ئەكەين لە عەدەدى سەرى نەنكە كان - كە شەشە - ئەبى بە دوانزە و ئەم حاسلە زەرب ئەكەين لە سى بەكى عەدەدى كچە كان كە سىيە، ئەبى بە سى و شەش و زەربى ئەم حاسلە ئەكەين لە چل، ئەبى بە ھەزارو چوارسە دوو چل، جا ژنە كان كە پىنجیان ئەبرد، زەربى پىنجە كەيان ئەكەين لە سى و شەش، ئەبى بە سەدو ھەشتا، بۆ ھەر يە كىكان چل و پىنج وە كچە كان كە بىست و ھەشتیان ئەبرد، بۆيان زەرب ئەكەين لە سى و شەش، ئەبى بە ھەزارو ھەشت و ھەر يە كىكان سەدو دوازە ئەبەن، شەش نەنكە كەيش كە ھەوت سەھميان ھەبوو، بۆيان زەرب ئەكەين لە سى و شەش ئەبى بە دوو سەدو پەنجاو دوو، يەكى شەست و سى بەش ئەبەن.

میراتی «ذوي الأرحام»

كاتىك كە نە خاوەن فەرز و نە عەسەبە، ھىچیان نەبوون، يا خاوەن فەرزىكى وانەبوو كە رەدى بۆ بكریتەو و «بیت المال»ى موسولمانانىش لەسەر ئوسوولى شەرع نەئە پړویى و سىنفيك يا زیاتر لەو سىنغانەى «ذوي الأرحام» ھەبوو كە پىشان باسمان كردن، ئەو ئەو میراتە ھەمووی يا ئەوہى كە لەو خاوەن فەرزە ئەمىنیتەو كە رەدى بۆ ناكریتەو - وەك ژن و مێرد - ئەدرى بەو تەنھا سىنفە يا ئەو چەند سىنغانەى «ذوي الأرحام».

جا ئەگەر تەنھا يەك كەس لە «ذوي الأرحام» ھەبوو، ئەو ھەموو میراتە كە ئەبا؛ كەواتە، ئەگەر كەسىك مرد و تەنھا كچى كچىكى ھەبوو، ئەو ھەموو میراتە كە بۆ ئەو

کچی کچه یه وه نه گەر ژنیک و کچی کچیکی هه بوو، ژنه که چواریهک نه باو نه وی تری نه درئی به کچی کچه که وه نه گەر میردیک و کچی کچیکی هه بوو، نه وه میرده که نیوهی میراته که نه باو نه وی تری نه درئی به کچی کچه که؛ له م به یانه وه ده رکهوت که وا «ذوی الأرحام» مه نعی میرات بردنی خاوه ن فهرزی ته سلیمان پی تا کری، وه کوو ژن یا میرد و له به شی ته واو داینا په پرنن بو به شی ناته واو، چونکه نه وان به «نص» ی قورئان خاوه ن به شن.

وه نه گەر له یهک کهس زیاتر هه بوو، به لام له یهک سینف بوون، وهک کچی کچ و کورپی کچ، نه وه له م سووره ته یشدا هه موو میراته که یا نه وه ی له یه کیک له ژن یا میرد نه مینته وه، نه یه ن به پیی ئوسوولی دوو بهش بو کورپی یهک بهش بو کچ، به لام له ناو نه ولادی براو خوشکی دایکیدا، نه وه هه ر هاوسانی ته ماشا نه کری.

وه نه گەر سینفه کان زور بوون، نه وه سی مه زه ب گپراوه ته وه له زانایانی شهرع له میرات بردنیانا؛

یه که م، مه زه بی جومهور که مه شهووره به مه زه بی نه هلی ره حم و، نه وه یش بریتیه له وه که میراته که بدری به هه موویان وه کوو یهک، به بی جیاوازی له به ینی نیرو می دا، یا له به ینی دوورو نزیکدا له مردوو، یا دوورو نزیک له میرات بهر، له بهر نه وه که هه موویان له نه سللی ره حمدا وه کوو یه کن.

دوو هه م، مه زه بی نه هلی قه رابه ته که بریتیه له ته ماشا کردنی دووری و نزیکی له مردوو وه، به پیی ته م مه زه به، کام له «ذوی الأرحام» ه کان نزیکتر بی له مردوو که نه وه میراته که نه با وه نه گەر چه ند کهس وه کوو یهک و ابن له نزیکی له مردوو که وه، ته ماشای نه وه یان تیا نه کری کامیان نزیکتره له میرات به ره وه وه نه گەر له م سیفه ته یشدا وه کوو یهک و ابن، نه و کاته میراته که نه درئی به هه موویان، به لام له غه یری نه ولادی براو خوشکی دایکی دا، فره قی نیرو می نه کری.

سینه هه م، مه زه بی نه هلی ته نزیه؛ ته م مه زه به به هیترینی سی مه زه به که یه، نه مه یش بریتیه له وه هه رکام له م «ذوی الأرحام» انه دابنری له شوینی نه و نه سلله یا نه و

فهرعه یا ئه و حاشییه یه دا که به هۆی ئه و وه ئه گا به مردووه که، یه عنی له ئه ندازه ی میرات و له فهرزو ته عسییدا و له وه دا که مه نعی میرات بردنی غه یر بکا یا خود مه نعی میرات بردنی لی بکری.

مه سه لا، با پیره و نه نکیک که خاوه ن فهرز تین، له شوینی ئه و ئه ولاده یان دانه نرین که به هۆی ئه و وه ئه گه ن به مردووه که، وه کوو باوکی بی یا خود دایکی؛ که واته، باوکی دایک، وه باوکی دایکی دایک، وه باوکی باوکی دایک، له شوینی دایکدان وه باوکی دایکی باوک، له شوینی باوکدا دانه نرئ و ئه ولادی کچ له شوینی کچدا و ئه ولادی خوشک له شوینی خوشکدا و کچی برا له شوینی برادا و کچی مام له شوینی مامدا دانه نرئ، به لام مامی دایکی و پووری که خوشکی باوک بی و ئه ولادی ئه مانه، له شوینی باوکدا وه خال و پووری که خوشکی دایک بی، وه ئه ولادی ئه مانه، له شوینی دایکا دانه نرین.

جا پاش ئه وه ی که زانیمان هه ر کام له شوینی کام میرات به ردایه، ته ماشای ژماره ی پله ئه که ین له به ینی ئه وان و ئه و میرات به رانه دا که پی ئه گه ن، خوا به ره و خوار بیته وه له باوک و با پیره و دایک و نه نکدا، یا به ره و ژوور بیته وه له منال و مناله زادا، یا له ته نشته وه بیته له حاشییه کاندایا؛ جا ئه گه ر جیا وازییه کمان دی له به ینا؛ مه سه لا، که سیك به یه که پله ئه گه یشته به میرات به ر و یه کیک به دوو پله پی ئه گه یشته، ئه وه میرات به ر یه که مه که یانه وه ئه گه ر که سیك به دوو پله و که سیك به سی پله ئه گه یشته، ئه وه دوو پله بییه که میرات به ره، یه عنی تا له توانادا هه بی، ئه هلی ته نزیل ته ماشای نزیکی له میرات به ره وه ئه که ن؛ که واته، ئه گه ر که سیك مرد، کچیکی کچ و کچیکی کچی هه بوو، ئه وه هه ر یه که میان میرات ئه با و هه موو ماله که بو ئه وه؛ هه ره ها، ئه گه ر کچیکی کچی کوو و کچیکی کوو ی کچی هه بوو، هه ر یه که میان میرات ئه با، له به ر ئه وه که ئه و لکاوه به میرات به ره که وه، به لام دوو هه م واسیته ی له دوا وه یه.

وه ئه گه ر که سیك مرد و دایکی باوکی دایکی هه بوو و باوکی دایکی دایکی هه بوو، ئه وه دوو هه میان پیش ئه خری وه ئه گه ر باوکی باوکی دایکی هه بوو له گه ل دایکی

باوکی دایک و باوکی دایکی دایک، ئەوہ سێهەمیان میرات ئەبا وە ئەگەر باوکی باوکی دایکی باوک و دایکی باوکی دایکی باوکی هەبوو لەگەڵ باوکی باوکی باوکی دایک و دایکی باوکی باوکی دایکدا، ئەوہ یە کەم و دووھەم پێش ئەخرین و شەش یە کە کە لەبەینی خۆیاندا وە کوو یە کە دابەش ئەکەن.

وہ ئەگەر کورپی کورپی خال و کورپی پووری هەبوو، کورپی پوورە کە پێش ئەخری. وە ئەگەر کورپی پووری هەبوو و کورپی کورپی مامیشی هەبوو، هەر کورپی پوورە کە پێش ئەخری.

وہ ئەگەر کۆمەڵیکمان دی کە لە نزیکیی بە میرات بەردا وە کوو یە کە وابوون، ئەوہ وایان داتەنێین کە لەپاش مردووہ کە بەجی ماون و هەموویان میرات بەری ئەسڵین و لە «ذوی الأرحام» نین؛ کەواتە، هەر میراتیک بگا بەوانە لەحالیگاکا کە میرات بەری راستەقینە بن، ئەگا بەمانەیش کە بەھۆی ئەوانەوہ ئەگەنەوہ بە مردووہ کە، لەسەر ئوسوولی میراتی ئەوان بە فەرزی یا بە تەعسیب.

کەواتە، ئەگەر کەسێک مردو باوکی باوکی دایک و کچی کچی کچی کچی برای باوکی بەجی هیشت، ئەوہ وایزانە کە مردووہ کە دایک و کچو براہەکی باوکی بەجی هیشتووہ، لەم مەسئەلەیدا دایک، شەش یە کە بەرەو کچە کە، نیوہ ئەبا و براکە، عەسەبە یە؛ کەواتە، مەسئەلە کە لە شەشە، یە کیئک بۆ دایکە کە و سێ بۆ کچە کە و دوو بۆ براکە، هەر بەوجۆرە لەم سوورەتە ی خۆیشمانا مەسئەلە کە لە شەشە، سێ بۆ کچی کچی کچی کە و یە کیئک بۆ باوکی باوکی دایکە کە و دوو بۆ کچی کچی براکە یە، ئەوان بە فەرزو ئەمیان بە تەعسیب.

وہ ئەگەر هەندیک لەوانە لەسەر تەقدیری ئەوہ کە میرات بەری راستەقینە بن هەندیکیان بێ بەش ئەکرد لە میرات، ئەوہ لێرەیشدا ئەو بێ بەش کردنە دێتە کایەوہ؛ کەواتە، ئەگەر کەسێک مرد، کورپی خوشکیکی دایکی و کورپی خوشکیکی باوکی و کورپی خوشکیکی باوکی و دایکی بەجی هیشت، ئەوہ کورپی خوشکە باوکییە کە بێ بەش ئەکری بەھۆی کورپی خوشکە باوکی و دایکییە کەوہ، هەر وە کە چۆن برای

باۋكى و دايكى بىر باۋكى بىر بەش ئەكا؛ كەۋاتە، ئەو مائە ئەكرى بە شەش بەشەۋە لەبەر مەخرەجى فەرزى خوشكە دايكىيە كە سەھمىكى بۇ ئەو و ئەۋى تىرى بۇ كورى خوشكە باۋكى و دايكىيە كە، بە تە عسىب.

ۋە ئەگەر چەند ئەۋلادىكى خال و پورى لى بەجى ما، ئەۋە دوو بەشى مائە كە ئەدرى بە ئەۋلادى خالە كە و بەشىكى ئەدرى بە ئەۋلادى پورە كە و لەناۋ ئەۋلادى خالە كە يشا، تە ماشاى ئوسوللى دوو بەش بۇ نىرەنە و بەشىك بۇ مېينە ئەكرى، ھەرۋەھا لەناۋ ئەۋلادى پورە كە يشا بە ۋ ئوسولە مىراتە كە دابەش ئەكرى. ئەمە، تە حقيقىكە كە زانايانى شەرى بە يانايان كىر دوو و «شىروانى» ئەيگىر تە ۋە ۋە قسەى «تۇحفە» و «نەھايە» و «مۇغنى» ى بە سەھو داناۋە كە بە پىچەۋانەى ئەمە ۋە يە؛ بەلى لە ئەۋلادى براۋ خوشكى دايكىيا، بە قەتەى فەرقى نىر و مى ناكىرى و ھەرچى مىراتىكىيان دەسگىر بىرى، ۋە كوۋ يەك دابەشى ئە كەن لە بەينى خۇيانا.

باسى دروست كىردنى مەسئەلە كان

ئەگەر بەشى مىرات بەرە كان لە ئەسلى مەسئەلە دا دابەش ئەكرا بە سەريانا، ئەۋە ئاسانە، ۋە كوۋ مىردىك لە گەل سى كوردا؛ لىرە دا مەسئەلە كە لە چۈارە كە مەخرەجى چۈارىە كى مىردە كە يە، يە كىكى بۇ ئەۋە سى بۇ سى كورە كە ئەگىنا ئەگەر بەشى تاقە سىنقىك ئەشكايەۋە بەسەر ئەفرادى سىنقى كە دا، واتە لە بەينى ژمارەى بەشە كە و ژمارەى سەرى بەشدارە كانا، يا «تباين» ھەبو، يا «توافق» يا «تداخل»، بەلام ژمارەى سەرى بەشدارە كان زۆرتر بوو لە ژمارەى ئەسلى مەسئەلە كە^۱، ئەۋە لە سوورەتى «تەۋافوق» دا زەربى ۋە فقى عەدەدى سەرى بەشدارە كان ئەكەين لە ئەسلى مەسئەلە كە دا ۋە ئەگەر مەسئەلە كە عەۋلى تيا بوو، عەۋلى بۇ ئەكەين و تەقسىمە كە لە حاسلى زەربە كە تەۋاۋ ئەبى. مىسالى بىر عەۋل، ۋە كوۋ ئەۋە كە سىك بىرى دايكىك و چۈار مامى لى بەجى بىمىنى، مەسئەلە كە لە سىيە كە مەخرەجى فەرزى دايكە كە يە، يە كىكى بۇ ئەۋە، دوۋى

۱. راستە كەى، ئەم جۆرە «تداخل» ەيش ھەر بە «توافق» دائەنرى، بەلام بە مەعناى عام.

ئەمىنئەتتە ۋە دابەش ناكرى بەسەر چوار مامە كەداۋ تەۋافوقىشيان لە بە يندا ھە يە، زەربى نيوەى ژمارەى سەرى مامە كان ئە كەين لە سى ئەبى بە شەش، دووى بۇ دايكە كەو چواری بۇ مامە كان، ھەريە كى يەك.

مىسالى لە گەل عەۋلىشدا، ۋە كوۋ ئەۋە كە سىك بمرى شەش كچ و باوك و دايك و مېردى لە پاش بە جى بمىنى، ئەسلى مەسئەلە كە لە دواز دە يە، بە زەربى سى لە چوار يا زەربى دوو لە شەش، عەۋلى تيا ئە كرى لە سيانزە ۋە بۇ پانزە، ھەشتى بۇ شەش كچە كەو چواری بۇ باوك و دايكە كەو سى بۇ مېردە كە، جا لە بەر ئەۋە كە ھەشت دابەش ناكرى بەسەر شەشدا، و تەۋافوقىشيان لە بە يندا ھە يە، زەربى سى ئە كەين لە پانزە ئەبى بە چل و پىنج، بىست و چواری بۇ كچە كان، ھەريە كى چوار و شەشى بۇ باوكە كە و شەشى بۇ دايكە كەو نوى بۇ مېردە كە.

ۋە ئە گەر بە شە كان ئە شكانە ۋە بەسەر دوو سىفندا، پىويستە بەراوردى بەشى ھەر سىنفىك بە كەين لە گەل سىنفە كەدا جا ئە گەر ژمارەى بە شە كە لە گەل ژمارەى خاۋەن بە شە كانا «تەۋافوق» يان ھە بوو، ئەبى ژمارەى سىنفە كە بىننە خوارە ۋە بۇ ۋە فقى خوى ۋە ئە گەر «تەبايون» يان ھە بوو، ئەبى ژمارەى سىنفە كە بە خالى خوى رابگرين، جا لە پاش ئەم موعامەلە يە، تە ماشاى عەدەدى سىنفە كان ئە كەين، ئە گەر «تەماثل» يان ھە بوو، يە كىكيان زەرب ئە كەين لە ئەسلى مەسئەلە كەدا بە عەۋلە ۋە، ئە گەر عەۋلى تيا ھە بوو و لەو حاسل زەربەدا مەسئەلە كە بەش ئە كرىتە ۋە بەسەريانا.

مىسالى بە بى عەۋل، ۋە كوۋ شەش خوشكى دايكى و نو مامى باوكى و نەنكىك، مەسئەلە كە لە شەشە، يە كىك بۇ نەنكە كە و دوو بۇ شەش خوشكە كەو سى بۇ نو مامە كە، دوو بەسەر شەشا دابەش ناكرى و تەۋافوقىشيان لە بە يندا ھە يە بە نيوەى، ژمارەى خوشكە كان دىننە سەر سى، ھەروەھا سى بەش ناكرىتە ۋە بەسەر نو مامە كەدا و تەۋافوقىشيان لە بە يندا ھە يە بە سى يەك، ژمارەى مامە كان دىننە سەر سى يەك كە سىيە، ئەمجار لە بەر ئەۋە كە ژمارەى ھەردو سىنفە كە ۋە كوۋ يەك دەرچوون، زەربى سى ئە كەين لە ئەسلى مەسئەلە كە كە شەشە ئەبى بە ھەژدە، سى بۇ نەنكە كەو شەشى بۇ شەش خوشكە كەو نوپش بۇ مامە كان.

وہ ئەگەر تەداخولیان لەبەیندا بوو، ژمارە زۆرە کە یان زەرب ئەکەین لە ئەسلی مەسئەلە کە بە عەولەو، ئەگەر عەولی تیا هەبوو، و تەقسیمە کە لە حاسلی زەربە کە دا تەواو ئەبێ؛ میسالی بە بی عەول، وە کوو نەنکیک و دوازە خوشکی دایکی و نو مام، مەسئەلە کە لە شەشە، یە کیکی بۆ نەنکە کە و دووی بۆ دوازە خوشکە کە و سیی بۆ مامە کە، دوو لە گەل دوازە دا «مُتَوَافِقٌ بِالنِّصْفِ» ن؛ کە واتە دوازە مان هینایە سەر شەش و سی لە گەل نو دا «مُتَوَافِقٌ بِالثُّلُثِ» ن، نو مان هینایە سەر سی و لە بەر ئەو کە سی داخڵە لە شەشدا، شەشمان زەرب کرد لە ئەسلی مەسئەلە کە کە شەشە بوو بە سی و شەش، شەشی بۆ نەنکە کە و دوازە ی بۆ دوازە خوشکە کە و هەژدە ی بۆ نو مامە کە.

وہ ئەگەر تەوافقیان هەبوو، وە فقی عەدەدی سینفیك زەرب بکە لە تەواوی عەدەدی سینفە کە ی تر دا و حاسلی زەربە کە زەرب بکە لە ئەسلی مەسئەلە کە دا بە عەولەو، ئەگەر عەول کرابوو لە و حاسل زەربە دا، تەقسیم بە سەر ئەفرادی سینفە کانا تەواو ئەبێ.

میسالی بە بی عەول، وە کوو نەنکیک و هەشت ئەولادی دایکی و هەژدە مامی باوکی، مەسئەلە کە لە شەشە، یە کیکی بۆ نەنکە کە و دووی بۆ هەشت ئەولادە کە و سیی بۆ هەژدە مامە کە، دوو لە گەل هەشتا «مُتَوَافِقٌ بِالنِّصْفِ» ن، هەشت دینینە سەر چوار و سی لە گەل هەژدە دا «مُتَوَافِقٌ بِالثُّلُثِ» ن، هەژدە دینینە سەر شەش، ئەمجار لە بەر ئەو کە چوار و شەش «مُتَوَافِقٌ» بوون، دوومان زەرب کرد لە شەشدا بوو بە دوازە و دوازە کە مان زەرب کرد لە شەشدا بوو بە حەفتا و دوو، دوازە بۆ نەنکە کە و بیست و چوار بۆ هەشت ئەولادە دایکیە کە و سی و شەش بۆ هەژدە مامە کە.

وہ ئەگەر «تباين» یان لەبەیندا هەبوو، تەواوی ژمارە ی ئەفرادی سینفیکیان زەرب بکە لە تەواوی ئەویانا و حاسلی زەربە کە زەرب بکە لە ئەسلی مەسئەلە کە دا بە عەولەو، ئەگەر عەول کرابوو لە و حاسلە دا، تەقسیمە کە تەواو ئەکری.

میسالی بە بی عەول، وە کوو ژنیك و شەش نەنک و هەشت ئەولادی دایکی و براهە کی باوکی مەسئەلە کە لە دوازە یە، دوو بۆ نەنکە کان، سی بۆ ژنە کە و چوار بۆ هەشت ئەولادە کان و سی بۆ برا باوکیە کان، دوو لە گەل شەشدا «مُتَوَافِقٌ بِالنِّصْفِ» ن، عەدەدی شەش نەنکە کە مان هینایە سەر سی، هەروەها چواریش لە گەل هەشتا،

ئه‌وانیشمان هینایه‌سه‌ر چوار، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌سی و چوار «مُتَباین»ن، زه‌ربی سیمان کرد له‌چوار بوو به‌دوازده و دوازده‌مان زه‌رب کرد له‌دوازده‌که‌ئه‌سلی مه‌سه‌له‌که‌یه بوو به‌سه‌دو چل و چوار، بیست و چوار بۆ شه‌ش نه‌نکه‌که، یه‌کی چوار وه‌سی و شه‌ش بۆ ژنه‌که‌و چل و هه‌شت بۆ هه‌شت ئه‌ولاده‌کان، یه‌کی شه‌ش وه‌سی و شه‌ش بۆ برا باوکیه‌که.

هه‌روه‌ها یه‌قیاسی دروست کردنی مه‌سه‌له‌له‌کاتی شکاندنه‌وه‌به‌سه‌ر سی سینف یا به‌سه‌ر چوار سینفدا، ئیتر قه‌ت مه‌سه‌له‌به‌سه‌ر زیاتر له‌چوار سینفدا ناشکیته‌وه، مه‌گه‌ر له‌میرات به‌هۆی ئازادکردن و سیاده‌تدا. میسالی شکاندنه‌وه‌به‌سه‌ر سی سینفدا، وه‌کوو دوو نه‌نک و سی برای دایکی و دوو مامی باوکی و دایکی یا باوکی، مه‌سه‌له‌که‌له‌شه‌شه، یه‌کی، بۆ دوو نه‌نکه‌که‌و دوو، بۆ سی، براهه‌و، سی بۆ دوو مامه‌که، له‌هه‌ر سی سینفه‌که‌دا ته‌بایون هه‌یه‌له‌به‌ینی به‌ش و خاوه‌ن به‌شا، جا زه‌ربی دوومان کرد له‌سی بوو به‌شه‌ش، زه‌ربی شه‌شیشمان کرد له‌شه‌ش بوو به‌سی و شه‌ش، شه‌ش، بۆ دوو نه‌نکه‌که‌و دوازده، بۆ دوو براهه‌و هه‌ژده، بۆ سی مامه‌که.

میسالی شکاندنه‌وه‌یش به‌سه‌ر چوار سینفدا، وه‌کوو دوو ژن و چوار نه‌نک و سی برای دایکی و سی مامی باوکی یا باوک و دایکی، مه‌سه‌له‌که‌له‌دوازده‌یه، سی بۆ ژنه‌کان و دوو بۆ نه‌نکه‌کان و چوار بۆ براهان و سی بۆ مامه‌کان، به‌شی نه‌نکه‌کان له‌گه‌لیانا ته‌وافوقی هه‌یه، ژماره‌که‌دینینه‌سه‌ر دوو، وه‌به‌شی باقیه‌کان ته‌بایونی هه‌یه له‌گه‌لیانا، هه‌روه‌کوو خۆی رای ئه‌گرین، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌ژماره‌ی ژنه‌کان و وه‌فقی ژماره‌ی نه‌نکه‌کان هه‌ر دووه، دوو زه‌رب ئه‌که‌ین له‌سی - که‌ژماره‌ی براهانه - ئه‌بی به‌شه‌ش و شه‌شیش زه‌رب ئه‌که‌ین له‌دوازده‌ئه‌بی به‌هفتاو دوو، دوازده‌ی بۆ نه‌نکه‌کان هه‌ر یه‌کی سی وه‌هه‌ژده‌ی بۆ ژنه‌کان، هه‌ریه‌کی نۆ وه‌بیست و چواری بۆ براهان، هه‌ریه‌کی شه‌ش وه‌هه‌ژده‌ی بۆ مامه‌کان، هه‌ر یه‌کی شه‌ش.

قانونی زاینی به‌شی هه‌ر سینفیک له‌حاسلی زه‌ربه‌که‌دا، ئه‌وه‌یه‌ئه‌وه‌ی هه‌ر سینفیک ده‌سی که‌وتوو زه‌ربی بکه‌له‌و عه‌ده‌دا که‌پاش موعامه‌له‌ی سینفه‌کان زه‌رب ئه‌کرێ له

ئەسلی مەسئەلە کەدا، ئیستا لە میسالی کە ی پیشوودا، ئەسلی مەسئەلە دوازده بوو و بەشی نەنکە کان لەویا دوو بوو و ئەوەش کە لە ئەنجامی عەمەلیاتە کەدا زەریمان کرد لە ئەسلی مەسئەلە کە، شەش بوو، جا دوو زەرب بکە لە شەش، ئەوە بەشی ئەوانە، باقی سینفە کانیش ھەر بەم جۆرە.

باسی «مناسخات»، واتە مردنی ھەندی لە میرات بەرە کان بەر لە دابەش کردنی میراتە کە

ئەگەر کەسیک مردو ھەندی میرات بەری لە پاش بەجی ما و ھیشتا ماله کە دابەش نە کرابوو یە کیکیان لی مرد، ئەمە ئەگەر میرات بەر ھەر ئەوانە بوون کە زوو لە گەلیا بوون و میراتیان لەم مردوو - وە کوو میراتیان لە مردوو پیشوووە کە بوو - ئەوە لەم سوورە تەدا، وا بریار ئەدەین ئەم مردوو دوو ھەمە نەبوو و میراتە کە لە بەینی میرات بەرە پیشوووە کانا دابەش ئەکەینەو، وە کوو چەند براو خوشکیک کە یە کیکیان لی بمری لە پیش دابەش کردنی میراتە کەدا و ھەر ئەو براو خوشکانە ی لی بەجی بمینی.

و ئەگەر میرات بەری تری غەیری ئەو میرات بەرانە ی لی بەجی بمینی، وەك ژن و منالی خۆی، یاخود ھەر میرات بەرە پیشوووە کانی لی بەجی ما، بەلام میراتیان لەم مردوو وەك میراتیان لە مردوو ی پیشوو نەبوو، وە کوو دایکی ئەم مردوو، کە لە مەسئەلە ی پیشوودا، بە سیفەتی ژنیەتی کابرای مردوو و لەم مەسئەلە یەدا بە سیفەتی دایکیەتی مردوو دوو ھەم میرات ئەبا، ئەوە پیویستە ھەردوو مەسئەلە کە دروست بکەین، جا ئەگەر بەشی مردوو دوو ھەم لە مەسئەلە ی یە کەمدا دابەش ئەکرا بەسەر مەسئەلە کە ی خۆیدا، ئەوە ئاسانە، لەبەر ئەوە لە عینی بەشە کە ی خۆی بە بی زەحمەت وەر ئەگیری و بەش ئەکریتەو بەسەر میرات بەرە کانی خویا، میسالی، وە کوو ئەمە ژنیك بمری میردیک و دوو خوشکی لە پاش بەجی بمینی و یە کیك لەم دوو خوشکە بمری و خوشکە کە ی و کچیکی لە پاش بەجی بمینی، ئەمە مەسئەلە ی پیشوو لە شەش بوو و عەولی تیا کراو بۆ حەوت، سیی بۆ میردە کە ی و چواری بۆ دوو خوشکە کە ی،

هەریەکی دوو سەھەم، مەسئەلە ی دواییش - کە بریتیە لە کچێک و خوشکیک - لە دوو، یەکیک بۆ کچە کەو یەکیک بۆ خوشکە کە ی؛ کە واتە، عەینی دوو سەھەمە کە ی خۆ ی بەش ئە کرێتە وە بە سەر ئەم خوشک و کچە دا، هەریەکی بە شینک.

و ئە گەر بە شە کە ی لە مەسئەلە ی یە کە مەدا بەش ئە ئە کرایە وە بە سەر مەسئەلە کە ی خۆیدا، ئە وە ی «تە و افوق» یان لە بە ینا هە یە، یا «تە بایون»؛ ئە گەر تە و افوقیان لە بە ینا بوو، وە فقی مەسئەلە ی دوو هەم زەرب بکە لە تە و اوی مەسئەلە ی یە کە م و ئە گەر تە بایونیان لە بە ینا بوو، تە و اوی مەسئەلە ی دوو هەم زەرب بکە لە تە و اوی مەسئەلە ی یە کە م، تا لە حاسلی زەربە کە دا تە قسیم ی هەردوو مەسئەلە کە بکریت، جا هە رکە س لە مەسئەلە ی یە کە مەدا شتیکی هە بوو، ئە وە زەرب ئە کرێ لە و ژمارە یە کە زەرب کراوە لە مەسئەلە ی یە کە مەدا، چ وە فقی مەسئەلە ی دوو هەم بی و چ هە موو عە دە دە کە ی بی وە حاسلی زەربە کە بە شی خۆ یە تی و هە رکە سی شتیکی هە بوو لە مەسئەلە ی دوو هە م، ئە وە لە کاتی تە و افوق دا زەرب ئە کرێ لە وە فقی بە شی مردووی دوو هە م لە مەسئەلە ی یە کە مەدا وە لە کاتی تە بایون دا، زەرب ئە کرێ لە تە و اوی بە شی مردووی دوو هە م لە مەسئەلە ی یە کە مەدا. میسالی «تە و افوق»، وە کوو ئە وە یە کیک بمرێ سی خوشکی لی بە جی بمینی، یە کیکی باوکی و دایکی و یە کیکی باوکی و یە کیکی دایکی لە گە ل دوو نە نکدا، دایکیکی دایک و دایکیکی باوک، ئە مە جاً خوشکە دایکییە کە ییش بمرێ وە نە نکە کە ی کە دایکی دایکیە تی و خوشکیکی دایکی کە بریتیە لە خوشکە دایک و باوکییە کە ی مەسئەلە ی یە کە م و دوو خوشکی باوکی و دایکی کە عە لاقە یان نییە بە مەسئەلە ی یە کە مە وە، بە جی بمین لی.

مەسئەلە ی یە کە م لە شە شە، یە کیکی بۆ دوو نە نکە کە و سی بۆ خوشکە باوکی و دایکییە کە و یە کیکی بۆ خوشکە باوکییە کە و یە کیکی بۆ خوشکە دایکییە کە و لە بەر شکانە وە ی بە شی نە نکە کان بە سە ریاناً، زەرب ی دوو ئە کە یین لە شە ش ئە بی بە دوازدە، دووی بۆ نە نکە کان و شە شی بۆ خوشکە باوکی و دایکییە کە و دووی بۆ خوشکە باوکییە کە و دووی بۆ خوشکە دایکییە کە.

مه‌سته‌له‌ی دووه‌میش هه‌ر له‌شه‌شه، چواری بۆ دوو خوشکه‌باوکی و دایکیه‌که‌و یه‌کیکی بۆ نه‌نکه‌که‌و یه‌کیکی بۆ خوشکه‌دایکیه‌که، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌ به‌شی مردووی دووه‌م له‌مه‌سته‌له‌ی یه‌که‌مدا دوو بوو و «مُتَوَافِقٍ بِالنَّصْفِ» بوو له‌گه‌ل ئه‌م مه‌سته‌له‌یه‌دا، نیوه‌ی ئه‌م مه‌سته‌له‌یه‌که‌سییه‌زه‌ربمان کرد له‌مه‌سته‌له‌ی یه‌که‌م که‌دوازه‌یه‌-بوو به‌سی و شه‌ش، جا دوو نه‌نکه‌که‌له‌مه‌سته‌له‌ی یه‌که‌مدا دووانیان ئه‌برد زه‌ربی دوو ئه‌که‌ین له‌سی ئه‌بێ به‌شه‌ش، وه‌خوشکه‌باوکی و دایکیه‌که‌شه‌شی ئه‌برد، زه‌ربی شه‌ش ئه‌که‌ین له‌سی ئه‌بێ به‌هه‌ژده‌و خوشکه‌باوکیه‌که‌دووی ئه‌برد، زه‌ربی دوو ئه‌که‌ین له‌سی ئه‌بێ به‌شه‌ش و نه‌نکه‌که‌یش که‌دایکی دایکه‌له‌مه‌سته‌له‌ی دووه‌مدا یه‌کیکی ئه‌برد، زه‌ربی یه‌که‌ئه‌که‌ین له‌یه‌که‌هه‌ر ئه‌بێ به‌یه‌که‌و خوشکه‌دایکیه‌که‌یه‌کیکی ئه‌برد، زه‌ربی یه‌که‌ئه‌که‌ین له‌یه‌که‌و دوو خوشکه‌دایکی و باوکیه‌که‌کان چواریان ئه‌برد زه‌ربی یه‌که‌ئه‌که‌ین له‌چوار، هه‌مووی ئه‌کاته‌سی و شه‌ش.

میسالی «ته‌بایون» یش، وه‌کوو ئه‌وه‌یه‌کیک بمری ژنیك و سی کور و کچیکی لی به‌جی بمینی، ئه‌وجا کچه‌که‌یش بمری و ئه‌و کوومه‌له‌ی پيشووی له‌پاش به‌جی بمینی، مه‌سته‌له‌ی یه‌که‌م له‌هه‌شته، یه‌کیک بۆ ژنه‌که‌و حه‌وت بۆ سی کور و کچه‌که، مه‌سته‌له‌ی دووه‌میش له‌شه‌شه‌یه‌کیکی بۆ دایکه‌که، پینجی ئه‌مینته‌وه، به‌ش ناگری به‌سه‌ر سی براکه‌دا، سی زه‌رب ئه‌که‌ین له‌شه‌ش ئه‌بێ به‌هه‌ژده، سی بۆ دایکه‌که‌و پاژه‌بۆ براکان، هه‌ریه‌کی پینج، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌ به‌شی کچه‌که‌له‌مه‌سته‌له‌ی یه‌که‌مدا ته‌بایونی هه‌یه‌له‌گه‌ل ئه‌م مه‌سته‌له‌ی خو‌یه‌دا، هه‌ژده‌زه‌رب ئه‌که‌ین له‌هه‌شت ئه‌بێ به‌سه‌دو چل و چوار، ژنه‌که‌له‌مه‌سته‌له‌ی یه‌که‌مدا یه‌کیکی ئه‌برد، زه‌ربی یه‌که‌ئه‌که‌ین له‌هه‌ژده‌هه‌ر ئه‌بێ به‌هه‌ژده، کوره‌کانیش شه‌شیان ئه‌برد، زه‌ربی ئه‌که‌ین له‌هه‌ژده‌ئه‌بێ به‌سه‌دو هه‌شت، دایکه‌که‌یش له‌مه‌سته‌له‌ی دووه‌ما سیی ئه‌برد، زه‌ربی سی ئه‌که‌ین له‌یه‌که‌هه‌ر ئه‌بێ به‌سی، براکانیش له‌مه‌سته‌له‌ی دووه‌ما پاژه‌یان ئه‌برد، زه‌ربی ئه‌که‌ین له‌یه‌که‌هه‌ر ئه‌بێ به‌پاژه‌وه‌هه‌مووی ئه‌کاته‌سه‌دو چل و چوار.

جا پاش ئه‌م دوانه، ئه‌گه‌ر که‌سیکی سیه‌م مرد، ئه‌وه‌ژماره‌ی ئه‌م دوو مه‌سته‌له‌یه‌

دائهنری به یه كه مهسه له و مهسه له ی مردوی سیهم دائهنری به مهسه له ی مردوی دووهم و نهو موعامه لانه ی كه زوو نه کران، لهم کاته یشدا جی به جی نه کرین.

باسی ژن ماره کردن (نکاح)

«نیکاح» له شه رعدا بریتیه له عه قدیك كه بی به هو ی حال ل کردنی چونه لای ژن به و له فزانه كه خواله قورثانا فرموونی، وه کوو «ئینکاح» و «ته زویج» یا وه گپرانی نهو له فزانه بو سهر زمانیکی تر؛ به هو ی نه م عه قده وه، میرد نه توانی له گه ل ژنه كه یدا رابویری و له زه تی لی وه ربگری.

جائینسان یا ئاره زوی ژن هیئانی هه یه، یا نییه تی و له هه ردوو حاله كه دا، یا دهستی نه روا به سهر نه فه قه ی شه وو روژی گو یژانه وه ی ژنه كه و پو شاک ی نه و وه رزه ی و ماره یی نه و ژنه دا یا نییه تی؛ نه گه ر ئاره زوی ژن هیئانی هه بو و دهستی شه یی، نه وه سوننه ته ژن بیئ ی وه نه گه ر ئاره زوو كه ی به جو ریک بو نه گه ر ژنی نه هیئایه بی گومان تووشی «زینا» نه بو، نه وه واجبه ژن بیئ ی، هه وه ك ژنیك كه ترسی دهس در یژی کردنه سهری هه بی له ئینسانی سهر سه رییه وه و به غهیری شوو کردن چاره یه کی نه بی بو رزگار بوون له و سه سه رییه، واجبه له سه ری شوو بکا.

وه نه گه ر ئاره زوی هه بو، به لام دهستی نه نه پو یشت، نه وه سوننه ت نه وه ته ژن نه هیئ ی و به روژوو گرتن ئاره زوو كه ی خو ی بشکیئ ی و لهم کاته دا كه راهه تی هه یه ده رمان بخوا بو شکاندنی ئاره زوی خو ی، به لکوو نه گه ر ترسی برانه وه ی تووی خو ی هه بو، نه وه حه رامه و گونا هیکی گه وره یه ده رمان بخوا. هه روه ها حه رامه له سه ر ژن و له سه ر پیاو کاریکی وا بکه ن نه وه ی له منال دانی ژنه كه دایه بکه و یته خواره وه، هه تا وه کوو نه گه ر هیشتا پارچه خو ی نیکیش بی؛ به لی، حه رام نییه ئینسان له وه ختی ئاوه اتنه وه یدا خو ی بکی شه ته وه بو نه وه ئاوه كه ی نه گاته جی خو ی و منالی لی په یدا نه بی، به تاییه تی نه گه ر له ولاتی کافر اندا بی.

وه نه گه ر ئاره زوی نه بو، وه دهستی نه نه پو یی، یا خود دهستی نه پو یی، به لام نه خو شیه کی به ده وامی هه بو، یا پیرو لی كه وتوو بو، نه وه كه راهه تی هه یه ژن بیئ ی،

مه گهر مه بهستي له ژن هيټانه که هاورپيه تي و ټولفهدت و يارمه تي داني بي بؤ خواپهرستي، ټوه ټه گهر ژن قه ناعه تي پي کرد سوننه ته ژن بيټي. به لي، ټينساني بي ټاره زووي بي ده سلات ټه گهر عه قليشي نه بوو (سفيه)، ټوه حهرامه ژن بيټي و نيکاحه که شي دانا مه زري.

وه ټه گهر ټاره زووي ژن هيټاني نه بوو، به لام دهستي ټه روپي و نه خووش و پيريش نه بوو، ټوه ټه گهر خه ريکي خواپهرستي ټه بوو، چاک ټه وه يه ژن نه هيټي و خو ي به ک لايي بکاته وه بؤ عيبادهت وه ټه گهر خه ريکي عيبادهت نه ټه بوو، ټوه چاک وايه ژن بيټي، تا به هو ي به تالييه وه تووشي ټيشي گونا ه و نابار نه بي.

ټه حوالي ټه و ژنه ي که ماره ټه کري

سوننه ته ټينسان ژنيک بيټي که به ديانهت و ټه خلاق بي و کچ بي، مه گهر بؤ که سيک که نه تواني بجيټه لاي کچ يا خود منالي ورد ي هه بي که پيويستيان به ژنيک بي سه رپه رشتييان بکا و سوننه ته که چه که بالغ بو وي و پي گه يشتي و ټه سل و نه سه ب باش و ناسراو بي؛ که راهه تي هه يه هيټاني ټافره تي که باو کي فاسق بي يا زينا که ر بي و کچي که دؤزرايټه وه و سوننه ته ټينسان خزمي خو ي بهيټي، به و شه رته که له يه که م ده ره جه ي ټامؤزاو پوورزادا نه بي و سوننه ته خاوه ن عه قل و خو شه ويستي و ټولفهدت بي و به ته بيعه تي کابرا جوان بي و له رو لاوازو سووريکي زور سوور نه بي و به هو ي دايک و خوشکه وه بزاني که سک و زا ټه کا وه ټه گهر بيوه ژن بوو، سوننه ته منالي له خه لک نه بي، مه گهر مناليکي واکه له نه سه بي کابرا بي، وه ک برازاو ټامؤزا، يا خود مناليکي واکه بي که بيه وي له بهر ره زامه نديي خوا بيژيني وه ټه گهر ته لاق دراو بي، ژنيکي واکه نه بي دلي لاي ميړده پيشووه که ي بي، يا ټه و دلي لاي ټه م بي و سوننه ته ماره ييه که ي سووک بي؛ ههروه ها، سوننه ته له ټه و لي روژه وه و له مانگي شه شه لان (سوال) دا ماره ي بکا له ناو مزگه و تا و له نيوان کو مه ليک پياوي باشدا و هه ر له و مانگه يشدا بيگو يزيټه وه.

هەر وەك چۆن سوننه ته پیاو به دواى ئافره تىكى وادا بگه پرى كه ئەم سيفه ته باشانهى تىابى، سوننه ته ژنه كه و حه قدارى ژنه كه يش به شوین پیاو تىكى باشا بگه پرىن به پىنى ئوسوولى شهرع و ئوسوولى ئەهلى مه عريفهت و هه موو ئەو سيفه تانهى تىابى كه ئەبن به هۆى ئولفهت و خو شه وىستى.

سوننه ته ئىنسان كاتىك كه وىستى داواى ژنىك بكا و گومانى له وه دا هه بوو كه ئەیده نى، پروانى بۆ ئەو ژنه له پىش خوازىنى كردنیا، هه رچه ند ژنه كه و حه قدارى ژنه كه يش رازى ئەبن و چاك وایه ژنه كه نه زانى به وه كه بۆ ئەو نيازه ته ماشاى ئە كا بۆ ئەوه كه وهك خۆى بىمىنیتته وه و سه رو رووى خۆى به ده رمان جوان نه كا و دروسته تا چه ند جار ته ماشاى بكا بۆ ئەوه باش له وه زعى تى بگا، به لام دروست نیه پروانى بۆ غه یرى روخسارو هه ردوو ده ستى تا مووچه كانى، چونكه جوانى و دلگىرى له روخسارا ده رته كه وى و نه رم و ناسكيش له ده سته كانیا ديارى ئە دا.

هه روه ها سوننه ته ژنه كه يش باش پروانى بۆ كابرا و ئەوه ندهى پىو یست بى، ته ماشا كردنه كهى دووباره بكاته وه و سوننه ته بۆ ده ركه وتنى ئە خلاق و ره وشتى پیاو، پر سيار له كه سىكى ئاگادارى ئەمىن بكا و واجبه ئە ویش هه ر عه بىك له كابرا كه دا هه بوو به راستى باسى بكا وه ئە گه ر پر سيار كه ر به وه رامىكى كه م قه ناعهت په یدا بكا، ئىتر حه رامه كابراى پر سيار لى كراو له سه ر ده رخستنى عه بىى ئەو كه سه پروا.

تەماشاکردنی ژنو و پیاو بۆ یە کتر

حه رامه له سه ر ئىنسانى نىرینهى بالغ ته ماشاى به شىك له له شى ژنىكى نامه حه رمى كه و رهى وا بكا كه گه یشتیته رادهى ئاره زووى نه فس به پى ته بىعه تى عاده تى، خوا ه ده ست و ده م و چاوو روخسارى، یا غه یرى ئەو شوینانهى و خوا ه ئەمىن بى له وه كه ئاره زووى هه لئاسى یا نه و ژنه كه جوان بى یا ناشىرىن و گه نج بى یا پىر بى و بى په رده ته ماشاى بكا یا له سه ر په رده یه كه وه، له رىگای دوورینه وه یا له سه ر سه تحى ئاوه وه كه ژنه كه له بنى ئاوه كه دا بى.

بەلئى، گوناھ نىيە تەماشاي وپنە (رەسم) ى لە ئاوپنە يا لەناو ئاوا، چونكە عەكسى زاتە كە يە؛ ھەر وھ كوو حەرام نىيە تەماشاي كچىكى واكە نەگە يىشتىتە رادەى ئارەزووى نەفس، تەنھا فەرجى نەبى، ئەو ە دروست نىيە؛ ھەر وھ ھا حەرامە لەسەر باوكى كورپى نابالغ، بەو شەر تە كە نزيك بى لە بالغ بوونەو، مەجالى كورپە كەى بەدا تەماشاي ئافرە تى نامەحرەم يا كچى نابالغى وا بكا كە گە يىشتىتە رادەى حەزلى كردن.

بەلئى، حەرام نىيە گوئى راگرتن لە دەنگى ژن، ھەرچەند دەنگە كە شى زور خوش بى، بەو شەر تە بەنيازى خراب نەبى و ترسى فیتنەى نەفسى خوئى نەبى، بەو رەنگە واكارى تى بكا كە بكووتە تەقەلای دەس گە ياندن بە ئافرە تە كە يا خود دانىشتن لە گەلئا بەجۆرىك كە خيلافى شەرع بى.

ھەر وھ ھا، حەرامە لەسەر ژن تەماشاي ئەندامىكى نىرینە يەك بكا كە بالغ بووبى يا بالغ نەبووبى، بەلام بە تەبيعت گە يىشتىتە رادەى ئارەزوو كردن؛ بەلئى، ئەگەر نەگە يىشتىتە رادەى ئارەزوو كردن، ئەو ە تەماشاكردنى زە كە ريشى دروستە.

ھەر شوپىنكى ئىنسان كە تەماشاكردنى بو پياو يا بو ژن حەرام بى، دەس لى دانىشى حەرامە، چ بە رووتى و چ لەسەر جەو ە و خواھ ئەمىن بى لە فیتنەى نەفس يا ئەمىن نەبى و ە بە ئارەزوو ە بى يا بە بى ئارەزوو؛ ھەر وھ ھا، حەرامە تەماشاكردنى نىرینەى گەورە بو نىرینە يەك كە لەوانە بى حەزى لى بكرى و جوان بى و ھىشتا مووى لى نەپراوبى، خواھ بە ئارەزووى نەفسەو ە بى يا بە بى ئارەزوو؛ ھەر وھ ھا، ئەگەر ناشىرىنىش بى، تەماشاكردنى بە ئارەزوو ە ھەر حەرامە.

ھەر پارچە يەك لە كە سىك كە تەماشاكردنى حەرام بى، ئەگەر جيايش بكرىتەو ە لى، ھىشتا تەماشاكردنى ھەر حەرامە، ھەتا و ە كوو مووى سەر و بەرو زولف و پەلكو و نىنوك و ئەو پارچانەى ترى كە داپوشىنيان پىويستە.

حەرامە بە تەنھا دانىشتنى پياو لە گەل ژندا لە شوپىنكى خەلو ە تى وادا كە كەسيان تيا نەيەت بەسەرا و سەفەر كردنىش لە گەلئا حەرامە، ھەر وھ ھا بە تەنھا دانىشتن يا سەفەر كردنى دوو پياو لە گەل ژنىكد؛ بەلئى، قەيدى نىيە بە تەنھا دانىشتن يا

سه فهرکردنی یه ک پیاو له گه ل دوو ژنی باوه پر پئی کراوا؛ ههروهها، حهرامه به تهنها دانیشن له گه ل کورپیکا که تووکی لی نه هاتی.

ئه وهی که باسمان کرد له م ته ماشا کراوه حهرامانه، له بهر ناچاری ته ماشاگردنیان دروسته بو دوکتور یا خوینگر یا که له شاخگر، بهو شهرته که ئه و ئیشه به ژن نه کړی به نیسبهت ژنه وه، یا پیاوی بو دهس نه که وی به نیسبهت پیاوه وه و تا موسولمان دهس بکه وی، دروست نیه ئه و ته داوییه لای کافر بکړی و له کاتیکا که ته داوی پیاو لای ژن یا ته داوی ژن لای پیاو بکړی، ئه بی مه حره میکی له گه لدا بی، یا کومه له ژنیکی باوه پر پئی کراوی له گه لدا بی به نیسبهت ژنه ته داوی کراوه که وه.

ههروهها، دروسته ته ماشاگردنی پیاو بو ژن و ژن بو پیاو له بهر کړین و فروشتن و موعامه له ی تر و ئاگادار بوون له شتی که پاشان شه هاده تی له سه ر بدری، یا بو شه هاده ت دان وه بو فیرکردنی شتی که خویندنی قازانجی هه بی بو کابرا خووی و بو کومه لی موسولمانان، هه رچهند واجبیش نه بی.

دروسته ژن و پیاوی مه حره م ته ماشای یه کتر بکن تهنها ناوبهینی ناوک و ئه ژنویان نه بی؛ ههروهها، ته ماشاگردنی ژن بو ژن و پیاو بو پیاویش دروسته تهنها بو ئه و ئه ندازه نه بی؛ به لی، حهرامه ژنه کافر ته ماشای زیاتر له دم و چاوو دهست و پی ژنه موسولمان بکا، ئه وه ندهی که له ئیش کردنا ده رئه که وی؛ ههروهها، حهرامه له سه ر ژنه موسولمان خووی ده ربخا بو ژنه کافر وه به شیوه یه کی گشتی، هه ر شوینی که ته ماشاگردنی دروست بی، ته ماشاگردنی به ئاره زووه وه حهرامه وه به هه موو جوړی دروسته ژن و میرد ته ماشای هه ر شوینیکی یه کتری بکن وه حهرامه دوو پیاو یا دوو ژنی رووت له ژیر یه ک نویندا رابکشین و که مندال بوو به ده سالان، ئه بی نیرینه له خوشک و دایکی و میینه له باوک و برای جیا بکریته وه، واته نه هیلری پیکه وه بخه ون؛ به لی، هه ندی له زانایانی شرع فه رموویانه: واجب نیه جیا بکریته وه له باوک و دایکیان.

سوننه ته له کاتی به یه ک گه یشتنی دوو پیاو یا دوو ژندا، پیاو دهس بنیته ناو دهستی پیاو و ژن دهس بنیته ناو دهستی ژن، ههروهها پیاو و ژنی مه حره م دهس بنیته ناو دهستی

یه‌ک؛ به‌ئێ، که‌راهه‌تی هه‌یه‌ ده‌س‌کردنه‌ مل، مه‌گه‌ر بۆ‌که‌سیک‌ که‌ له‌ سه‌فه‌ریکی‌ دوور‌ هات‌بێته‌وه، یا‌بۆ‌دوو‌که‌س‌ که‌ ماوه‌یه‌کی‌ زۆر‌بێ‌ له‌ یه‌ک‌ ب‌راب‌ن‌ و‌ دروسته‌ ماچ‌کردنی‌ منالی‌ بچووک‌ که‌ نه‌گه‌یشتیته‌ راده‌ی‌ حه‌ز‌لێ‌ کردن.

سوننه‌ته‌ ماچ‌کردنی‌ ده‌ستی‌ پیاوی‌ خاوه‌ن‌ عیلم‌ و‌ دیانه‌ت‌ و‌ شه‌رافه‌ت‌ و‌ هه‌ستان‌ له‌به‌ری‌ و‌ ئەم‌ ده‌س‌ ماچ‌کردن‌ و‌ هه‌ستانه‌وه‌یه، که‌راهه‌تی‌ هه‌یه‌ بۆ‌ پیاوی‌ دنیا‌یی‌ بکری، مه‌گه‌ر‌ له‌ حالیکه‌ که‌ ته‌گه‌ر‌ هه‌لته‌سیته‌وه، یا‌ده‌ستی‌ ماچ‌نه‌کا، تووشی‌ زیانیک‌ بێ، به‌لام‌ کورپ‌نووش‌ بردن‌ بۆ‌ هه‌ر‌که‌س‌ و‌ له‌به‌ر‌ هه‌ر‌هۆیه‌ک‌ بێ، حه‌رامه‌؛ هه‌روه‌ها، ده‌س‌خسته‌ ناو‌ده‌ستی‌ گول‌ و‌ به‌له‌ک‌ و‌ ده‌رده‌داری‌ نابار، که‌راهه‌تی‌ هه‌یه‌ و‌ ماچ‌کردنی‌ ناوچاوی‌ مردوو‌ له‌به‌ر‌ خۆشه‌ویستی، دروسته.

بزانی! فه‌رمانی‌ حیجاب‌ (آیه‌ الحجاب)^۱ له‌ ناو‌موسولمانانان، ته‌نها‌ بۆ‌ حه‌ره‌مه‌کانی

[۱. مه‌به‌ست‌ له‌ ئایه‌تی‌ حیجاب‌ (ئایه‌تی‌ په‌رده) ئایه‌ی‌ ۵۳‌ سووره‌تی‌ ئەحزابه‌ که‌ ئەفه‌رموی: «وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ» واته: هه‌ر‌ کاتی‌ داوای‌ شتیکتان‌ کرد‌ له‌ وان‌ (له‌ خه‌زانه‌کانی‌ پیغه‌مبه‌ر^ﷺ) له‌ پشت‌ په‌رده‌وه‌ داوایان‌ لێ‌ بکه‌ن، به‌لام‌ حیجاب‌ به‌ مانای‌ خۆداپۆشین‌ له‌ عاستی‌ نامه‌حهره‌م‌ له‌سه‌ر‌ ژنان‌ و‌ کچانی‌ پیغه‌مبه‌ر‌ و‌ ژنانی‌ موسولمان‌ واجبه‌ به‌بێ‌ جیاوازی. له‌ دوو‌ شوینی‌ قورئانی‌ پیرۆزدا، سه‌باره‌ت‌ به‌ «حیجاب» (خۆداپۆشین) باس‌کراوه‌ (ئایه‌تی‌ ۳۱‌ سووره‌ی‌ "نور" و‌ ئایه‌تی‌ ۵۹‌ سووره‌تی‌ "ئەحزاب" و‌ له‌ هه‌ردوو‌ شوینه‌که‌دا، به‌ تاشکرا‌ ناوی‌ ژنانی‌ موسولمانیش‌ براوه‌ و‌ فه‌رمانه‌که‌ بۆ‌ ئەوانیشه‌؛ «مامۆستا‌ مه‌لا‌عه‌بدو‌لکه‌ریم» خۆی، له‌ ته‌فسیری‌ ئەو‌ دوو‌ ئایه‌ته‌دا، ئاوا‌ی‌ فه‌رمووه‌:

ئایه‌تی‌ ۳۱‌ نور: «... بفه‌رموو‌ به‌و‌ ژنانه‌ که‌ باوه‌ریان‌ کردوو‌ه‌ چاویان‌ دا‌بخه‌ن‌ له‌ ته‌ماشاکردنی‌ نامه‌حهره‌م‌ و‌ عه‌وره‌تی‌ خۆیان‌ بپاریزن‌ له‌ له‌زه‌ت‌ بێ‌وه‌رگرتنی‌ ناشه‌رعی‌ و‌ ده‌ری‌نه‌خه‌ن‌ بۆ‌ ته‌ماشاکردنی‌ نامه‌حهره‌م‌... وه‌ با‌ سه‌رپۆشه‌کانیان‌ بگه‌یه‌نن‌ به‌ به‌رۆکیان‌ بۆ‌ ئەوه‌ که‌ مل‌ و‌ سنگیان‌ داپۆشن...»
... وه‌ "ئهبوداود، ریوايه‌تی‌ کردوو‌ه‌ له‌ عائیشه‌وه‌ -خ- که‌ حه‌زه‌رت^ﷺ فه‌رمووی‌ به‌ ئەي‌ ئه‌سما!
تافه‌رت‌ که‌ حه‌یزی‌ پێداهات‌ -واته‌ با‌لغ‌ بو‌ - ئیتر‌ دروست‌ نییه‌ له‌ده‌م‌ و‌ چاو‌ و‌ هه‌ردوو‌ له‌ پێ‌ به‌ولاره‌ ده‌ربخات‌...»

به‌ ئێ، کاتی‌ ژنی‌ ئاگادار‌ بوو‌ له‌وه‌ که‌ له‌ رینگه‌و‌ بانا‌ نامه‌حهره‌م‌ ته‌ماشای‌ ئەکه‌ن، ئەوه‌ پێویسته‌ به‌گۆیه‌ی‌ توانا، خۆی‌ بپاریزی‌ و‌ سه‌رده‌م‌ و‌ چاری‌ داپۆشی...»

ته‌فسیری‌ نامی‌ بۆ‌ قورئانی‌ پیرۆز، به‌رگی‌ پێنجه‌م، ل: ۴۶۰ - ۳۴۴.

حه زهه تی پیغه مبهه هاتوووه و هه ره له سهه ره ئهوان پیوست بووه له کاتی داواگردنی شتیك لییان له پشت پهردهوه بن. وه لهوان بهولاره هیچ ئافره تیکی موسولمان واجب نییه له سهه ری له پشت پهردهوه وه لام بداتهوه، ته نهها ئه وهنده واجبه له سهه ری جگه له دهه و چاو و ههردوو دهستی هه موو ئه نداسی داپوشی و پیاو ته ماشای ژن و ژن ته ماشای پیاوی نامه حه ره نه کا، ته نهها له و حالانه دا نه بی که جیا کراونه ته وه، وه كه ده ره مان گردن و ده ره سپی وتن و موغامه له گردن، وه کوو به یانمان کرد.

به لئی، دروسته بۆ فه ره مان داری موسولمانان له به ره قازانجی گشتی مه نعئ ژنان بکا له وه که به بی روو پوش بچنه ده ره وه و فه ره مان بدا به روو داپوشین؛ هه ره وه کوو ئه گه ره ژنیك ئه یزانی پیاوی نامه حه ره ته ماشای ئه کا، واجبه له سهه ری رووی داپوشی؛ هه ره وه ها، ئه گه ره پیاویك ئه یزانی که ژنیکی نامه حه ره ته ماشای ئه کا ئه بی ئه وهنده ی پی بکری خوی لی دوور بگری.

پیوسته که ئینسان، ویستی برواته مالیکه وه، بدا له ده رگا و داوای ریگادان بکا له ئه هلی ئه و ماله، جا ئه گه ره ریگیان دا بچیته ژووره وه، ئه گینا بگه رپته دواوه، به تایبه تی ئه گه ره وه خته که وه ختی حه سانه وه بوو. حه رامه ئینسان له په نه جه ره و سه ربان و ده رگا و ده لاقه و شتی واوه سه یری ناومال و حه وشئ خیزانی نامه حه ره بکا، هه تاوه کوو ئه گه ره جاریک ده ریان کردو ده س به ردار نه بوو، دروسته بیده نه به ره به ردو ری لی بگرن.

ثایه تی ۵۹ ئه حزاب: «ئهی پیغه مبهه ری خو شه ویست! تو به خیزانه کانت و کچه کانت و ژنانی موسولمانان به ره موو: با چاره شیوه که یان بدن به سهه ره خو یانا و نزیکه بخه نه وه له روخسار و گه ردنیان؛...»

... مه بهس ئه مه یه که ئافره تانی جیهانی ئیسلام خاوه ن ئه ده ب و خاوه ن شه رم بی و کاریکی وانه که ن که فاسقه کان ته عه روزیان بۆ بکه ن و باسی ئه حوالیان بکه ن.

واته: به سهه ره پۆشه که یان زۆربه ی روویان داپوشن هه تا نه به ن به سینه مای به دره وشت و سه ره سه ربان.

ته فسیری نامی، به رگی شه شه م، ل. ۹ - ۶۶.

له م باسه دا هه له یه کی چاپی هه بوو، به گه رانه وه بۆ سهه ره «مغنی المحتاج» و «إعانة الطالبین» راستمان کرده وه. [بلا و کردنه وه ی کوردستان]

خوازىبىنى

سوننە تە بۇ كەسىك كە ئارەزووى داوا كىردى ئىنىكى ھەبى، خۆى يا ۋە كىلى، خوازىبىنى بىكا لە ئىكە خۆى يا لە ۋەلى ئەمرە كەى بە قىسەى بى پىچ و پەنا يا بە مەنا، بە ۋە شەرتە ئە ۋە ئىكە لە نىكاھى كەسىكى ترا ئەبى ۋە لە «عِدَّة» دانەبى ۋە بە ھىچ جور دروست نىيە خوازىبىنى كىردى ئىكە كە لە نىكاھى كەسىكى ترا بى يا لە «عِدَّة» ى تە لاقى «رجعى» دا بى، يا خود لە پىشا يە كىكى تر خوازىبىنى كىردى ۋە بە بى پىچ و پەنا خوازىبىنىيە كەى قەبوول كىرا بى، مە گەر ئىكە كە خۆى واز لە خوازىبىنى كە رە پىشوو كەى بىنى يا رىگەى خوازىبىنى كە رە تازە كە بدا ۋە ئىكە كە لە «عِدَّة» ى ۋە فات يا لە «عِدَّة» ى تە لاقى بائىنە دا بى، دروستە بە مەنا ۋە خوازىبىنى لى بىكى، بە لام بە ئاشكرا دروست نىيە.

خوازىبىنى بى پىچ و پەنا (صريح)، بە لە فزىك ئەلەن بە قە تەى ئە ۋە بگە يە نىت كە ئە ۋە كە سە ئارەزووى لە خواستنى ئە ۋە ئىكە، ۋە كو ۋە ئە ۋە كە بلى، ئارەزووم ھە يە كە مارت بىكەم ۋە خوازىبىنى بە مەنا (تعريض) لە فزىكە ئە ۋە ىش ھە بىگىرى ۋە مەناى تىرىش بگە يە نى، ۋە كو ۋە ئە ۋە كە بلى: ھە ركاتى كە «عِدَّة» ت تە ۋا ۋو پىم بلى، يا خود بلى: كى ھاۋرىنى ۋە كو ۋە توى دەس ئە كە ۋى.

سوننە تە بۇ خوازىبىنى كە ر لە پىش خوازىبىنى كىردى كە ىدا خوتبە يە كە بىخونىتە ۋە، ۋە كو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، أَوْ صِيكُمُ بِتَقْوَى اللَّهِ، جِئْتُمْ رَاغِبًا فِي فَتَاتِكُمْ...»، ھە ر ۋە ھا سوننە تە ۋەلى ئە مرى ئافرە تە كە ىش بە خوتبە يە كە ۋە رامى بداتە ۋە.

بزانن! سوننە تە بۇ ۋەلى ئە مرى ئافرە تىش بگە رى بە دواى ئىنسانى باشا بۇ ئە ۋە كە بىكا بە خزمى خۆى ۋە ئە گەر كە سىكى باشى دەس كە ۋت، ۋە كە خوازىبىنى پى بلى: ئارەزووم ھە يە كچى خۆم تە بدە مى، يا ئارەزووم ھە يە لە نىكى تۇ.

ئەرکانی نیکاح

ئەو ەي لە عەقدی نیکاحدا پێویستە، پێنج شتە: میرد (زۆج)؛ ژن (زۆجە)؛ بەشودەری ژنە کە (ولی امر)؛ شاھید؛ لەفزی مارەبرین (صیغە).
شەرتی میرد چەند شتە؛

یە کەم، ئەو ەيە دیاری بێ؛ کەواتە، ئەگەر کەسیک وتی بە دوو کەس: وا کچە کەم مارە کرد لە یە کیکتان، ئەو ەيە تالە، ەەرچەند نیازی یە کیکتی تایبەتی بێ و ئەو کەسەیش کە قەبوولی ئەکا نیازی خۆی ەبێ.

دوو ەم، ئەو ەيە مەحرەمی ژنە کە نەبێ بە نەسەب یا بە شیرخواردن یا بە ھۆی ژن و ژنخواز ەو، وەك دایك یا کچی ژنە کە کە مارە ئە کری.

سێھەم، ئەو ەيە مەحرەمیکی ژنە کە لە نیکاحیا نەبێ یا لە «عِدَّه» ی تەلاقی «رجعیة» یدا نەبێ؛ کەواتە، ئەگەر کەسیک مەحرەمیکی بەسەر مەحرەمیکا مارە کرد، ئەو ەقدی ئەم ەي دوو ەم بە تالە و ئەگەر ەردوویانی بە یەك عەقد وەرگرت، وەك ئەو ە کە خۆی لە گەل وە کیلیدا بە جارێک قەبوولی عەقدی ژنیک و خوشکی ئەو ژنەیان کرد، ئەو ە ەردوو عەقدە کە بە تالە.

چوار ەم، ئەو ەيە کە غەیری ئەم ژنە ی ئیستە ئە یو ەي مارە ی بکا چوار ژنی تری لە ژێر نیکاحدا نەبێ، ەەرچەند یە کیکیشیان لە «عِدَّه» ی تەلاقی «رجعیة» دا بێ؛ کەواتە، ەەر عەقدیک بەسەر زیاتر لە چوار ژندا برۆا، بە تالە و ئەگەر بە جارێ ەلکەوت قەبوولی نیکاحی پێنج ژنی کرد، ئەو ەقدی ەموویان بە تالە.

پێنج ەم، ئەو ەيە کابرا لە ئیحرامدا نەبێ؛ کەواتە ئەگەر ئەو کەسە ی کەوا لە ئیحراما خۆی یا وە کیلی قەبوولی نیکاحی ژنیک کرد، ئەو ە بە تالە.

شەش ەم، ئەو ەيە موختار بێ، یەعنی بە مەیل و ئارەزووی خۆی ژنە کە مارە بکا و ئەگەر بە زۆری یە کیک مارە ی بکا، بە تالە، مەگەر ژنیک کە تەلاقی «بائن» درابێ بە بێ تەسلیم کردنی حەقی قەسمی خۆی، واتە حەقی شەو لە لا نووستنی، ئەو ە قازی ئەتوانی زۆر بکا لەو کابرایە ژنە کە ی مارە بکات ەو ەو حەقی قەسمی بۆ جی بە جی بکا.

ھەوتەم، ئەو ھەبە ھاو كوفى ژنە كە بى، يە عنى لە چوار شتدا لە سىفاتی كە فائەت
 ۋە كوو يەك بن يا ئەم لە ۋ زياتر بى، ۋەك ئايىن ۋ ئازادى ۋ نەسەب ۋ پىشە ۋ لە سىفەتى
 پىنچەمدا - كە ۋا سەلامەتتە لە عەبە كانى نىكاح (ۋەك شلە پەتكەبى ۋ ئالەت پراوى) -
 ئەبى بەرى بى لە ۋ عەبە، ھەرچەند ژنە كە شى ئە ۋ عەبەبى تىابى، ئە گىنا بە بى ئىزنى
 ژنە كە ۋ ھەق دارە كەى، ئە ۋ نىكاحە بە تالە.

ھەشتەم، ئەو ھەبە ئە ۋە نەدى «مَهْرُ الْمَثَلِ» ى ژنە كەى ھەبى، ئە گەر ژنە كەى بە
 بى ئىزنى خۆى لى مەرە كرابى، ۋا تە باوكى لە خۆبە ۋە مەرەى پرىبى.

نۆھەم، ئەو ھەبە ژنە كە بە تە ۋا ۋى نە ناسرا ۋ نە بى لای.

شەرتى ژن (زوجة) یش، چەند شتە؛

[شەرتى] يە كەم، ئە ۋە ھە نىكاحى كەسى تری بە سەر ۋە نە بى ۋ لە «عِدَّة» ى
 كە سىكى تردا نە بى؛ كە ۋا تە، ئە گەر ژنىك ۋ تى: نىكاح ۋ «عِدَّة» ى كەسى بە سەر ۋە نىبە ۋ
 دا ۋاى كرد مەرە پىرئى لە كە سىك، ئە ۋە دروستە بۆ قازى ۋ بۆ غەبرى قازى مەرەى پىرن؛
 ھەر ۋە ھا، ئە گەر ۋ تى: مېردە كەى مردو ۋە يا تە لاقى دا ۋە «عِدَّة» یشى بە سەر چو ۋە،
 ئە ۋە دروستە قازى ۋ غەبرى قازى مەرەى پىرن، بە ۋ شەر تە كە مېردە كەى دىارى نە بى ۋ
 خۆبىشى نا ۋى نە با، يە عنى دروستە بۆ قازى مەرەى بكا لە ۋ كە سەى كە ئە ۋە ۋى بېھىنى
 ۋە دروستە بۆ «ولى أمر» ى ژنە كە شى مەرەى بكا لە ۋ كە سەى كە ئە ۋە ۋى بېھىنى، بە ۋ
 شەر تە كە با ۋە پىران بە قسە كەى بى، ھەرچەند لەم حالە یشدا ۋا با شترە را ۋە ستن تا
 ئىسپاتى مردنى مېردە كەى يا تە لاق درانى خۆى ئە كا، بە لام ئە گەر نا ۋى مېردە كەى برد،
 ئە ۋە دروست نىبە بۆ قازى مەرەى پىرئى تا ئىسپاتى مردنى مېردە كەى يا تە لاق درانى
 خۆى ئە كا.

ئەم تە فسىلاتە بۆ كاتىكە مېردە پىشوو ۋە كەى ئىنكارى ئە ۋە نە كا كە تە لاقى دا ۋە،
 ئە گىنا ھەر ۋە كو ۋ بۆ قازى دروست نىبە مەرەى پىرئى، بۆ «ولى أمر» یشى دروست نىبە تا
 ئىسپاتى تە لاق دانە كەى ئە كرى؛ ھەر ۋە ھا، بۆ ھىچ مە لایە كىش دروست نىبە عەقدى
 نىكاحە كەى بكا بەر لە ئىسپاتو ۋى تە لاق درانە كەى.

بەلئى، ئەگەر ئۇنىڭ شۇيى كىرد بە كىبراىەك و لەپاش عەقدەكە، پىاويكى تىرھات و وتى: ئەم ئۇنە، ئۇنى مەنەو تەلاقم نەداوہ و ئۇنەكەش وتى: تەلاقت داوم، بەلام بۇي ئىسپات نەكرا كە تەلاقتى داوہ، ئەوہ ئەگەر بە شاھىد يا بە پىلئىنانى ئۇنەكە لەپىش ئەم عەقدى دووہەمەدا سابت بوو كە زوو ئۇنى ئەو كىبرا بووہ، واجبە جىا پىكرىتەوہ لەم مېردە دووہەمەي و لەپاش تەواوكردى «عَدَّه»ى شوبھە ئەدرىتەوہ دەستى كىبراى كۇنە مېردى وە ئەگەر مەعلووم نەبوو ئاخۇ وەختى خۇي ئۇنى ئەو كىبراىە بووہ يا نە، ئەوہ ئەگەر ئۇنەكە ئىزنى دابوو بۇ مارەپرىنى خۇي لە مېردى دووہەم ياخود مەجالى ئەوہى دابوو كە مېردى دووہەم بىچىتە لاي، ئەوہ ھەر لاي ئەم مېردى دووہەمە ئەمىنئىتەوہ وە ئەگەر نە ئىزنى دابوو بۇ نىكاحەكە (وہ كوو ئەوہ كە باوكى مارەى پرىپى) و نە مەجالى ئەوہىشى دابوو بىچىتە لاي، مېردى يەكەم سوئند ئەخوا لەسەر ئىدديعاكەى خۇي و ئۇنەكەى ئەباتەوہ.

شەرتى دووہەم، ئەوہىە «مُختارة» بى و بە ئىزن و مەيلى خۇي شوو بكا، مەگەر كاتىك كە وەلىيەكەى «ولى مُجبر» بى و شەرتى عەقدى ئىجبارىش بىتەجى.
شەرتى سىپھەم، ئەوہىە لە ئىحراما نەبى.

شەرتى چوارەم، ئەوہىە كە ئۇنەكە دىارى بى؛ بەلئى، ئەگەر وەلى ئەمەرتى بە داواكەرى ئۇن: وا يەكىك لە كچەكانم لى مارە كىردى و كىبراىش قەبوولى كىرد و ھەردووكىان نىازى كچىكى تايەتتىان ھەبوو، ئەوہ نىكاحەكە دائەمەزرى بەپىچەوانەى مەسئەلەى مېردەوہ، وەكوو باسما ن كىرد؛ بەلئى، ئەگەر مېردەكە وەلى ئەمەرى كچەكە نىازىان جىا بوو لەيەك، ئەوہ بەتالە وە ئەگەر لەپاش مردنى وەلى ئەمەرى كچەكە، مېردەكە داواى يەكىك لە كچەكانى كىبراى مردوى كىرد و تى: وەختى خۇي منىش و وەلى ئەمەرىكەش ئەم كچەمان مەبەست بووہ، بەلام كچەكە وتى: من مەبەست نەبووم، ئەوہ باوہر بە سوئندى كچەكە ئەكرى، ھەرچەند شاھىد شاھىدى بدەن لەسەر راستى قسەى كىبراى مېرد، چونكە شاھىد ئاگائى لە نىازى دل نىيە.

ئەگەر كەسىك كچىكى ھەبوو ناوى گولچىن بوو - مەسەلا - وە وتى بەكەسىك: وا گولچىنم لى مارە كىردىت وە نەبوت: گولچىنى كچم، ئەوہ ئەو عەقدە بەتالە، مەگەر

له حالیکه که وهلی ئه مرو میرد ههردووکیان مه به ستیان ئه و گولچین ناوه بی وه ئه گهر له باتی گولچین، وتی: وا زیرپینی کچم لی ماره بریت، ئه وه دروسته، له بهر ئه وه مادام وتوویه: «کچم»، ئه م سیفه ته له ناوه که ی دامه زراوتره، چونکه ئه م سیفه ته ناگورئی، به لام ناو له وانه یه بگورئی.

ههروهها، دروسته ئه گهر ئیشارهت بکا بو گولچین و بلئی: ئه م زیرپین ناوه ی کچم لی ماره کردی له بهر ئه وه ئه و دیاری کردنه که له ئیشاره ته که وه په یدا بووه گه لی له دیاری کردنی ناوه که به هیژ تره، به لام ئه گهر به بی ئیشارهت و به بی ئه وه که بلئی: کچه که م، ههروتی: وا زیرپینم لی ماره کردی و کچه که یشی ناوی زیرپین نه بوو، ئه وه ئه و عه قده به تاله وه ئه گهر وتی: گولچینی کچه گه وره م لی ماره کردی و کچه گه وره که یشی ناوی گولچین نه بوو، ئه وه نیکاحه که دائه مه رزی، چونکه ئیعتیباری سیفه ته که زورتره له ناوه که ی؛ ههروهها، پیچه وانه ی ئه مه یش؛ مه سه لا، بلئی: زیرپینی کچه بچووکم لی ماره کردی، که چی کچه بچووکه که ی ناوی زیرپین نه بی، ئه وه ش هه ر دروسته.

شهرتی پینجه م، ئه وه یه کچه که مه حره می خوازیینی که ره که ی نه بی، نه به نه سه ب و نه به شیر خواردن (رضاع) و نه به هوی ژن و ژن خواز (مُصَاهِرَه) وه، وه کچی ژنی خوی.

شهرتی شه شه م، ئه وه یه موسولمان یا خود «کتابیه» به کی ساغ بی که بریتیه له گاورو جووله که؛ که واته، ژن هینان له بت په رست و ئاگر په رست و شتی وادروست نییه تا موسولمان ئه بی؛ جا ئه گهر ژنه کیتابییه که، «اسرائیلیه» بوو، یه عنی له ئه ولادی چه زره تی «یعقوب» بوو - سه لامی خوای لی بی - ئه وه به شهرت گیراوه نه زانری باپیره گه وره ی وه ختی بووه به جووله که که "چه زره تی عیسا" - سه لامی خوای لی بی - بووه به پیغه مبه ر، هه رچه ند بزانی له پاش ده س تی وه ردانی ته ورات و ئاینی "چه زره تی موسی" بووه به جووله که وه ئه گهر «اسرائیلیه» نه بی، ئه وه ماره کردنی زه حمه ت تره، چونکه به شهرت گیراوه بزانی باپیره گه وره ی له کاتیکا هاتوو ته ئه و دینه وه که هیشتا شهریه تیکی تر نه هاتبی شهریه ته که ی ئه وان هه لوه شینیته وه، هه رچه ند له پاش

دەستى ۋەردانى ئەو شەرىعەتە چۈپىنە ناۋى، بەۋ شەرەتە كە خۇيان لەۋ ئەندازە دەستى ۋەردراۋە لادابى، زانىنى ئەمەيش يا بەھۆى «تَوَاتُر» ۋە ئەبى لە كافرەۋە يا لە موسولمانەۋە، ياخود بەھۆى ئەۋە كە دوو شاھىدى نىرىنە لە خۇيان كە موسولمان بوۋىن، بىن شاھىدى بدەن ۋ ئەمەيش شتىكى گەلئك گرانە، لەبەر ئەۋە زانايانى شەرع بپريان وايە مارە كردنى جوۋلە كەۋ گاۋر دروست نىبە بەر لە موسولمان بوۋىيان.

شەرتى ۋەلى ئەمريش، ھەشت شتە؛

(يە كەم)، ئەۋە يە نىرىنە بى؛ كەۋاتە، ژن نابى بە ۋەلى ئەمري نىكاح ۋ ناتوانى خۇى مارە بپرى يا ژنىكى تر مارە بپرى، نە بە ويلايەت ۋ نە بە ۋە كالت، ۋە كوۋ ناتوانى قەبوۋلى نىكاحيش بكا بە ۋە كالتى شەخسى؛

(دوۋەم)، ئەۋە يە ئازاد بى؛ كەۋاتە، بەندە ويلايەتى نىكاحى بۇ نىبە؛

(سىئەھەم)، ئەۋە يە موختار بى، يە عنى بە ئارەزوۋى خۇى ژنە كە مارە بپرى ۋ بە زۆرى كەس نە بى؛

(چۈارەم)، ئەۋە يە لە ئىحراما نە بى، چ ئىحرامى حەج ۋ چ ئىحرامى عەرە؛ كەۋاتە، ناتوانى لە ماۋەى ئىحراما كچى خۇى بە ويلايەت، يا كچى كە سىكى تر بە ۋە كالت مارە بپرى؛ ھەرۋەھا، ناتوانى يە كىكى ۋا بكا بە ۋە كىل كە لە ئىحراما نە بى، بۇ مارە بپرىنى كچە كەى؛

(پىننەجەم)، ئەۋە يە بپرى تىك نە چۈۋى بەھۆى نە خۇشى يا بپرى يا بى ھۆشى يا شىتتەۋە؛ بەلى، ئە گەر شىتتەۋە كەى پچر پچر بوۋ ۋ ماۋە كەى كەم بوۋ، رائەۋە ستىن تا چاك ئەبىتەۋە، ئەۋە كاتە ئەتوانى ژن مارە بپرى؛

(شە شەم)، ئەۋە يە ئايىنى جيا نە بى لە ئايىنى ئەۋە ئافرەتەى كە ئەيدا بە شوۋ؛ كەۋاتە، ئە گەر كچە جوۋلە كە يەك موسولمان بوۋ، باۋكى ناتوانى مارەى بپرى، بەلكوۋ ئەدرىتە دەستى قازى؛

(جەۋتەم)، ئەۋە يە روشدى ھە بى، يە عنى بەھۆى سەفاھەتەۋە حىجىرى لە سەر

دانە نرابى؛

(هه شته م)، ئه وه یه عادل بی؛ مه به ست له م عه داله ته ئه وه یه فاسق نه بی، نه ك ئه وه كه خاوه نی نه فسیکی وا بی مه نعی بكا له گوناھی گه و ره و به رده وام بوون له سه ر گوناھی بچووك؛ كه واته، ئه گه ر مندالئك بالغ بوو، به بی ئه وه ی مانعیکی ویلایه تی پیوه بی و گورج خوشكه كه ی خو ی ماره بپی له كه سیك، ئه وه دروسته وه ئه گه ر فاسق تۆبه ی كردو گورج كچه كه ی ماره بپی، ئه وه دروسته؛ به لی، شهرت نییه بو وه لی ئه مری گشتی، واته گه و ره ی موسولمانان و بو جی نشینه كانی وه ك ئه و قازیانه ی كه له ناوچه كاندان، عه داله تیان بی؛ كه واته، دروسته به ویلایه تی گشتی كچی خو ی و موسولمانانی تریش ماره بپی.

بزانن! به هو ی زیددی ئه و سیفه تانه وه كه به یانمان كردن، وه كوو مندالی و شیئی و فاسقی و تیکچوونی عقل و حیجر له سه ر دانان، ویلایه ت نه قل ئه بی له وه لی ئه مری نزیكه وه بو وه لی ئه مری پاش خو ی، یه عنی له باو كه وه بو با پیره وه له برا وه بو برازا وه هه ر به م ته رتیه وه له م حالانه دا مادام وه لی ئه مری دوور بی، ویلایه ت ناروا بو قازی؛ به لی، له چه ند ماده ده یه كدا ویلایه ت نه قل ئه بی بو قازی، وه كوو كاتی كه وه لی ئه مری به نه سه ب هه ر نه بی، یا بی سه رو شوین رویشتی، یا خود مه سافه ی دوو مه نزل ری دوور بی، یا خود حازر بی به لام خو ی شار دبیته وه، یا هه ر له به ر خو به گه و ره گرتن نه یه ت ئافره ته كه ماره بپی و وه کیلیش نه گری، یا خود چه پس کرابی و مه جالیش نه بی وه کیل بگری، یا خود له ئیحراما بی، یا خود یه ك دوو جار ریگای كچی خو ی نه دابی شوو بكا به كه سیکی هاوكوف.

شاهیدیش، چه ند شه رتیکی هه یه، واته ئه بی ئازاد و نیرینه و بالغ و عاقل و عادل و خاوه ن چاوو گو ی و زمان بی و دیاریش نه بی بو ویلایه ت، واته خو ی ژن به شووده ر نه بی؛ كه واته، شه هاده تی به نده و ژن و مندال و شیئ و فاسق و کوپرو كه رو لال دروست نییه؛ هه روه ها، ئه گه ر شاهید چاوساغ بی، به لام ماره بپینه كه له شوینیکی وادا بی كه شاهیده كه چاوی نه بی له وه لی ئه مرو میردو ژنه وه، ئه وه ئه و عه قده به تاله.

وه ئه گه ر باوکی كچ، كه سیکی كرد به وه کیلی خو ی بو ماره بپینی كچه كه ی و خو ی له گه ل كه سیکی ترا بوون به شاهید، ئه وه به تاله، هه روه ها برای تا قانه یش؛ به لی، ئه گه ر

برایه ك له سئ برا، ژنه كه ی ماره بپری تهنه له لایه نی خوویه وه به بی وه کاله تی براکانی تری، به و رهنگه که داواکه ری ژنه که هاوکوفی بی و ژنه که یش ههر ئیزنی ئەم برایه ی دابی بۆ عه قدی نیکاحه که ی و ئەو دوو براکه بوون به شاهید، ئەوه دروسته، به لام ئەگەر کابراکه داوای کچه که ی کردوو هاکوفی نه بی و ریگادانی براکانی کچه که ی پتویست بی و ئەو دوو براکه ئەم برایه بکه ن به وه کیل، یاخود ژنه که ئیزنی ئەوانی دابوو بۆ عه قدی نیکاحه که و ئەوان ئەمیان کردبوو به وه کیل، ئەوه له م سووره تانه دا، دروست نییه ئەو دوو برایه بین به شاهیدی عه قدی نیکاحه که.

به شهرت گیراوه شاهیده کان له کاتی ماره بپینه که دا مه عنای قسه ی وه لی ئەمرو میرد حالی بین، ئەگینا ئەگەر له و کاته دا لئی حالی نه بوون و له پاشا بۆیان وه رگێران، ئەوه عه قده که به تاله و دروسته شاهیدی نیکاح، دوو کورپی میرده که یا ژنه که، یا کورپکی ئەم و کورپکی ئەو بی، یا دوو دوژمنی میرده که یا ژنه که یا دوژمنیکی ئەم و دوژمنیکی ئەو بی، چونکه تیکرا شه هاده ت دانی ئەمانه دروسته.

بزائن! واجبه شاهیده کان ژنه که بناسن، به شیوه یه کی شه خسی یا به ناوو نه سه ب، به جورێك که شوبه نه مینێ له وه دا که ئەو ئافره ته کییه، وهك ئەوه که بزائن فلانی کچی فلانه، یاخود سه روچاوی بینن به جورێ که بیناسنه وه و جیای بکه نه وه له که سیکێ تر، خوا ه ئەم ناسینه یا ئەم چا و پێ که وتنه له پێش عه قده که دا بی یا له پاش عه قده که؛ که واته، ئەگەر ئەو شاهیدانه له کاتی ماره بپینه که دا ژنه که یان نه ئەناسی، به لام له پاشان خوێ ده رخست بۆیان یا ناوونیشانی خوێ بۆ هه لدان، ئەوه ئەو عه قده دروسته، وه کوو له «تُحْفَه» دا به یانی فەر مووه.

بزائن! عه داله تی شاهید بریتیه له وه که حاله تیکێ نه فسی وای تیا بی مه نعی بکا له گونا هی گه وره و ده وام کردن له سه ر گونا هی ورده؛ که واته، ئەگەر فاسقیك ئیسته ته و به بکا، ئەوه دهس به جێ ناکرێ به شاهید تا ماوه ی پا که وه بوونی به سه را نه روا به بی گونا ه که بریتیه له سالیك، به لام به زاهیری شهرع، دروسته عه قدی نیکاح به دوو پیاوی واکه به ئاشکرا دادپه روه ر بن و ته حقیقی ئەحوالیان نه کرابی که ئاخو له راستیشدا وان یا نه،

ئه‌م جوړه‌که‌سائه پټیان ئه‌وترئ: «مَسْتُورَالْعَدَالَة»، به‌لام نیک‌اخ‌کردن به‌شه‌هاده‌تی ئینسانی «مَسْتُورَالِاسْلَام» دروست نییه‌که‌به‌زاهیر موسولمان بن و حه‌قیقه‌تی ئه‌حوالیان نه‌زانرئ ئاخو به‌راستی موسولمانن یا نه؛ به‌لئ، ئه‌گه‌ر عه‌قده‌که‌کراو پاشان ده‌رکه‌وت که‌موسولمانی راسته‌قینه‌ن، ئه‌وه‌عه‌قده‌که‌به‌دروست دانه‌ئرئ.

بیداری! ئه‌وه‌ی که‌باسمان کرد له‌باره‌ی عه‌دالله‌تی وه‌لی ئه‌مرو و شاهیده‌وه، فه‌رمووده‌ی به‌هیزی ئیمامی شافعییه - خوای لی رازی بی - به‌لام ئیمام فه‌رمووده‌ییکی تریشی هه‌یه‌که‌موسولمانان ده‌میک زه‌مانه‌به‌پیی ئه‌و فه‌رمووده‌یه ئه‌جوولینه‌وه‌و چینی دووه‌می زانایانی مه‌زه‌به‌بی شافعی (الْعُلَمَاءُ الْمُتَأَخَّرُونَ)، فتویان پی‌داوه‌و، «ئیمامی غه‌زالی» و «ابن عبدالسلام» به‌راستیان زانیوه، هه‌روه‌ها ئیمامی «نَوَوِي» و «ابن الصَّلَاح» و «سُبُكِي» و گه‌لئیک له‌زانایانی یه‌مه‌ن په‌سه‌ندیان کردووه، ئه‌وه‌ش بریتیه‌له‌مه‌که‌عه‌قدی نیک‌اخ‌دروسته‌به‌ویلايه‌تی وه‌لی ئه‌م‌ری فاسق و به‌شه‌هاده‌تی شاهیدی فاسق له‌زه‌مانیکا که‌فاسقی بلاو بوو بیته‌وه‌و به‌شی زوړی خه‌لك فاسق بن؛ بو ئیمرو، چاره‌یه‌کی ترمان نییه‌جگه‌له‌ره‌فتارکردن به‌م فه‌رمووده‌یه؛ که‌واته، پیوسته‌له‌سه‌ر وه‌لی ئه‌مرو می‌ردو ژن و شاهیده‌کان، ته‌قلیدی ئه‌م فه‌رمووده‌یه بکه‌ن و رازی بن پی.

ته‌قلیدکردنی شاهیده‌کان هه‌ر بو ئه‌وه‌یه‌که‌له‌حازربوون و هه‌لگرتنی شه‌هاده‌ته‌که‌دا گونا‌ه‌بار نه‌بن، ئه‌گینا ئه‌گه‌ر ته‌قلیدیش نه‌که‌ن زیان به‌نیک‌اخ‌ه‌که‌ناگات، به‌لام ته‌قلیدکردنی وه‌لی ئه‌مرو ژن و می‌رد، بو دروستبوونی عه‌قده‌که‌یشه، یه‌عنی ئه‌گه‌ر ته‌قلید نه‌که‌ن، عه‌قدی نیک‌اخ‌ه‌که‌دانامه‌رزئ و خویشیان تاوانبار نه‌بن، بو‌یه‌له‌کتیبه‌گه‌وره‌کانی شه‌رعدا، وه‌کوو «تحفه»، ئه‌فه‌رموئیت: هه‌ر کرداریکی ئایینی که‌جیگه‌ی خیلاف بی له‌به‌ینی پیشه‌وایانی شه‌رعدا، دروست نییه‌بکری به‌بی ته‌قلیدکردنی ئه‌و ئیمامه‌که‌فتوای پی‌داوه‌و دایشنامه‌زری به‌حوکمی حاکمی شرع نه‌بی وه‌ئه‌گه‌ر نه‌ته‌قلیدی تیاکراو نه‌حاکمی شرع حوکمی تیا‌دا، ئه‌وه‌ئیعتیباری پی‌ناکری و شرع به‌به‌تال و بی‌قیمه‌تی دانه‌ئرئ.

ھەرۈھە، ئەگەر تاقە ئىمامىكى «مُجْتَهَد» دوو فەرموودەى بىيى يە كىكى بەھىزو يە كىكى بىيى ھىزو ۋە كاپرا بىھوئى بە فەرموودە بىيى ھىزە كە رەفتار بكا بۆ نەفسى خۆى، ھەر ئەۋەندە پىۋىستە كە تەقلىدى ئەۋ ئىمامە يا ئەۋ كە سانە بكا كە ئەۋ فەرموودە يان پەسەند كىر دوۋە؛ بەلئى، ئەم مەسئەلە كە فتوايە كى بىيى ھىزى تىا دراۋە، نابئى بىرى بۆلای قازى، چۈنكە قازى ناچارە حوكم بە فەرموودە بەھىزە كە بىيى ھىزە كە ھەلۋە شىئىتەۋە.

ئەۋ قسە يەش كە مەشھورە ئەلئىن: پىۋىست نىيە ژنە كە تەقلىد بكاۋ تەقلىدى ۋەلى ئەمرە كەى بەسە، ئەۋە بۆ عەقدىكە كە ۋەلى ئەمر تىايدا حەقى زۆر كىردى بىيى، يە عىنى «ولى مُجْبِر» بىيى، واتە بە شوودراۋە كە كچ بىيى ۋ داۋا كەرە كە پىشى ھاۋكوفى بىيى ۋ ئەۋەندەى ھە بىيى كە بتوانئى «مَهر المِثل» ى كچە كە بىيى ۋ داۋا دوزمنايە تى لە بەنى باوك ۋ كچە كە دا نە بىيى، ئەۋە لەم سوورە تە دا، پىۋىست نىيە كچە كە بە عەقدە كە ىش بزانئى، چ جەى ئەۋە كە ئىزنى بە شوودانى خۆى بىيى ۋ تەقلىد بكا، ئە گىنا ئە گەر مارە كراۋ پىۋە ژن بىيى، يا خود كچ بىيى ۋ ۋەلى ئەمرە كەى براۋ مام ۋ ئامۇزا بىيى، يا ھەر باوك ۋ باپىرە بىيى بەلام شەرتە كانى عەقدى بە زۆر (اجبار) ى نەھاتىنە جئى، ئەۋە بە بىيى ئىزنى ئافرە تە كەۋ تەقلىد كىردى، عەقدە كە بە تالە ۋ دانامە زىيى.

ۋە ئەگەر لەم سوورە تانە دا، لە پاش عەقدە كە، ژنە كە ئىدىدەى عەى كىرد كەۋا: ئىزىنم نە داۋە، يا كچە كە وتى: لە كاتى عەقدە كە دا بچووك بووم، يا: بالغ بووم بەلام ئىزىنم نە داۋە، يا: تەقلىد نە كىردۋە، ئەۋە مادام لە لايەنى مېردە كەۋە بە شاھىد ئىسپاتى پىچەۋانەى قسەى ئافرە تە كە نە كىرى، باۋەر بە قسەى ئافرە تە كە ئە كىرى بە سوئندۋ نىكاحە كە بە بە تال دائە نرى.

بۆ تەقلىد، ئەۋەندە پىۋىستە ئەم شەخسە بزانئى ئەم رەفتارە كە ئەىكا لەسەر فەرموودەى ھەندىكە لە پىشەۋاىان ۋ بە دل پىيى رازى بىيى، ئىتر شەرت نىيە ناۋى ئىمامە كە يا ئەحوالى بزانئى.

شەرتى سىغەى عەقدىش، چەند شىئىكە؛

(يە كەم)، ئىجابە لە لايەنى ۋەلىيە كەۋە بە لە فزى «انكاح» يا «تزويع» يا تەرجمەى

ئەمانە كە مارە كىردن ۋ بە شوودانە؛

(دوووه م)، قه بووله له لایه نی میړده وه به عینی نه و دوو له فزه یا ته رجه مه یان، به جوړی که «مُتَّصِل» (لکا) بی به ئیجابه که وه و شتیکی وای له گه لا بی نه وه بگه یه نی که نه و ژنه ماره کراوه؛ مه سه لا، وه لیه که بلئی: و فاته می کچم لی ماره کردی و میړده که یش بلئی: و ا قه بوولی ماره برینی فاته م کرد بؤ خوم؛ که واته، نیکاح دانامه زری به غیری نه و له فزانه یا به ته رجه مه یان؛ مه سه لا، به نووسین یا به راسپیری، وه کوو نه وه بلئی به که سیك: پرؤ بلئی به فلان که س فاته می کچم لی ماره کردوه با قه بوولی بکا، نه ویش که هم قسه یه ی بیست، قه بوولی بکا، نه وه به تاله.

ههروه ها، به له فزی فروشتن و نه زرو به خشین و به کری دان و بؤ حه لال کردن، نیکاح دانامه زری؛ که واته، عه قدی نیکاح دانامه زری به وه که بلئی: هم کچم لی نه زر کردی، یا پیم به خشیت، یا پارچه ی نوم پی فروشتی، یا پیم دای به کری، هه موو نه مانه بی سوودو پو وچن؛ ههروه ها، نه گه ر له لایه نی میړده که وه له فزیکی وانه بی ده لاله ت بکا له سه ر ژنه که؛ مه سه لا، وه لی نه مر بلئی: و فاته می کچم لی ماره کردی، نه ویش بلئی: و ا قه بوولم کرد، نه وه به تاله، به لکوو پیویسته بلئی قه بوولی ماره برینی فاته م کرد.

دیسان، عه قدی نیکاح دانامه زری نه گه ر ماوه یه کی زور بکه ویته به ینی ئیجابه و قه بووله وه؛ «قَالَ» - که یه کی که له زانا گه وره کان - و توویه تی: مه به س له ماوه که و تنه به ینی ئیجابه و قه بوول که نه بی به هو ی دانه مه زرانی عه قدی نیکاح، نه وه یه هه ردوولا نه وه نده بی دهنگ بین که جوابی کابرای ژن ماره که ر له وه بکه وی که جوابی وه لیه که بی؛ نه مه یش دیته وه سه ر فه سلئی عورفی. وه له قسه ی زاناکانی شه رعه وه ده ر نه که وی تا ماوه ی شه ش که لیمه ی عورفی زیانی نییه و له وه زیاتر زیانی هه یه؛ به لی، له لایه نی نه و که سه وه که جواب دانه وه ی پیویسته، واته میړد، نه گه ر قسه یه کی بیگانه بکه ویته به ینه وه، زیانی هه یه و عه قده که به تال نه کاته وه، هه رچه ند قسه که یش که م بی؛ ههروه ها، نه گه ر بی دهنگی زوریش بکه ویته به ینه وه، هه ر زیانی هه یه، به لام به بین که و تن له لایه ن نه و که سه یانه وه که قسه ی خو ی ته و او کردوه، وه لی نه مر بی یان میړد، زیانی نییه، مه گه ر دریژ بی، چونکه نه و قسه ی خو ی دوا یی هیناوه و به قه تعی زیانی نییه نه گه ر وه لی نه مر یا مه لا بلئی به میړده که که و ا: بلئی: و ا قه بوولی نیکاحه که م کرد.

شهرتیکى تری سیغهی عهقدی نیکاح، جوابدانه ویه له لایهن ئه و که سه وه که قسه که ی له گه لدا ئه کری؛ که واته، ئه گه روهلی ئه مری ئافره ته که قسه ی له گه ل میرده که دا کرد و وه کیلی میرده که جوابی دایه وه، ئه وه به تاله. ههروه ها، به شهرت گیراوه قه بووله که له گه ل ئیجابه که دا موافیق بی، ئه گینا ئه گه ر کابرا بلئی: وا فاتمهم لی ماره کردی، ئه ویش بلئی: وا قه بوولی نیکاحی عایشه م کرد، ئه وه به تاله؛ به لی، موخاله فه له ماره ییدا نابئی به هوی به تال بوونه وه ی نیکاحه که، به لکوو نیکاحه که دائه مه زری و ماره ییبه که ئه پرواته سهر «مهرالمثل».

شهرته دهنگی ههردو لایان ئه وه نده بهرز بی هه رکهس له نزیکیانه وه بی بیبسی و شهرته هه رکامیان له پیشانا قسه ئه کا، په شیمان نه بیته وه تا به رابه ره که ی جوابی ئه داته وه؛ ههروه ها، تا ئاخری عه قده که ئه هلییه تی ئه وه ی یه که میان بمینیتته وه، یه عنی نه مری و شیت نه بی و مانعی تری به سه را نه یه ت، به لکوو واجبه ئه و ئه ویش که ئیزنی داوه ماره ی بیرن، تا ئاخری عه قده که ئه هلییه تی بمینیتته وه؛ که واته، ئه گه ر وهلی ئه مر سیغهی ئیجابه که ی به ده ما هات و مرد و پاش مردنی ئه و میرده که عه قده که ی قه بوول کرد، ئه وه به تاله.

ههروه ها، به شهرت گیراوه سیغهی عه قده که ئاشکراو بی پیچ و په نا بی؛ که واته، کینایه له سیغهی عه قده ئه بی به هوی به تال بوونه وه ی عه قده که، وه کوو ئه وه که بلئی: ئه و کچه م بو حه لال کردی، به لام کینایه له عه قده له سه ر کراوه که دا دروسته، به و شهرته که ههردو کیان نیازی یه کینکی تاییه تیان بی، وه که ئه وه که وهلی ئه مره که بلئی: یه کیك له و دوو کچه م لی ماره کردی و میرده که ویش قه بوولی بکاوه ههردوو کیشیان مه به ستیان یه کیکی دیارییان بی.

به شهرت گیراوه سیغهی عه قده ته علیقی تیا نه بی؛ که واته، ئه گه ر وتی: هه ر کاتیک جه زنی ره مه زان هات، ئه و کچه م لی ماره کردی و کابرایش قه بوولی کرد، هه ر به تاله وه ئه گه ر که سیك وتی به که سیکی تر: ئه که ت مندالینکی بوو، ئه ویش وتی: ئه گه ر کچ بوو، وا ماره م کرد له تو و ئه میش قه بوولی کرد، هه ر به تاله، به لام ئه گه ر که سیك وتی به

كەسپكى تر: ژنە كەت كچىكى بوو و ئەوئىش باوهرى پىن كىرد و وتى: ئەگەر كچ بوو لىم ماره كىردى، ئەوئىش قەبوول كىرد، ئەو دەروستە، چونكە ئەم لەفزه بە زاهىر تەعلىقە و لە حەقىقە تەدا تەنجىزو دەس بە جىيىيە و لە حوكمى ئەو دەبايە كە باوكى كچە كە و تىبىتى: مادام ژنى من كچى بوو، وا ئەو كچەم لى ماره كىردى.

بەلى، بە شەرت گرتنى عەقد لە عەقدە كەدا زىانى نىيە، وە كوو ئەو كە بەلى: وا كچە كەم لى ماره كىردى بەو شەرتە كچە كەى خۆتم لى ماره بكەى، ئەوئىش بەلى: وا عەقدى نىكاحى كچە كەتم قەبوول كىرد و كچە كەى خۆم لى ماره بىرەت، ئەو دەروستە و شىوئە يە كە لە شىوئە كانى ژن بەژن.

بزانن! ژن بە ژن ھەرچەند بە شەرع دەروستە، بەلام لەم زەمانەدا ئەبى بەھۆى روودانى چەند شىكى گوناھ و ناشەرعى، وە كوو ئەو ئەگەر يە كىك لەو دوو كەسە كە ژن بەژنىان كىرد و ئەو ئەگەر كەى خۆى تەلاقدا، پىويست ئەبى ئەوئىشان ژنە كەى خۆى تەلاق بەدا و ئەگەر ژنى يە كىكىان لاي مېردە كەى دانەنىشت، ئەبى ئەوئىشان ژنە كەى بتورى؛ ئەم كىردارە ناشەرعىيە، ئەبى بەھۆى ئەو كەوا ژن بەژن حەرام بى، چونكە ھەر رەفتارىك لە زاتى خۆيدا حەلال بى و بىي بە ماىەى حەرام، ئەوئىش بەقەتەى حەرام ئەبى؛ كەواتە، فەرزە لەسەر خەلك يا ئەم رەوشتە ناشەرعىيە واز لى بىنن ياخود دەس بەردارى ژن بەژن بىن.

شەرتىكى تىرى سىغەى عەقدى نىكاح، ئەوئە يە بو ماوئە يە كى تايبەتى نەبى؛ كەواتە، ئەگەر وتى: ئەم كچەم لى مازە كىردى بو وادەى شەش مانگ يا سالىك يا ھەرچەند، ئەوئە بەتالە؛ بەلى، قەيدى نىيە ژن بەشودان بو ماوئە يەك كە لە حوكمى ھەمىشەدا بى، وە كوو ئەوئە كە بەلى: ئەم كچەم لى ماره بىرەت تا ماوئە، يا تا ئەو ماوئە.

بزانن! دەروستە پىشكەوتنى لەفزی مېرد لە لەفزی وەلى ئەمىرى ئافرەتە كە؛ مەسەلا، بە وەلى ئەمەرە كە بەلى: كچە كەتم لى ماره بكە لەسەر پەنجا دىنار، ئەوئىش بەلى: وا كچە كەم لى ماره كىردى لەسەر پەنجا دىنار، يا بەلى: وا كچە كەتم قەبوول كىرد بە ماره بىراوى خۆم، ئەوئىش بەلىت: وا ماره بىرەت، ئەمانە ھەموو دەروستن.

دهرکه وتنی ئەو شتانه که مانبعی دامه زرانی نیکاحن

بزانن! نیکاح به تال ئەبیتەو به سابت بوونی مانبعیک له مانبعەکانی نیکاح به شه هاده تی دوو شاهد، یاخود به وه که ژن و میرده که ریک بکهون له سەر بوونی ئەو مانبعە، به لام نيسبەت به حەقی خوڤان؛ که واتە، ئەگەر به کیک ژنیکی ماره کردو چووه لای، له پاشا، ژنه که وتی: له وه خته دا که ماره یان کردووم «عَدَّه» م به سەر نه چوو بوو و کابرايش قه ناعه تی پي کرد، ئەو ئەو نیکاحه به به تال دائه نری و به هوی ئەو وه که کابرا چووه ته لای ژنه که، «مَهْر الْمِثْل» ی له سەر دائه نری که ئەبێ بیدا به ژنه که، نه ک ئەو ماره ییبه که له وه ختی ماره برینه که دا بریار یان له سەر داوه.

وه ئەگەر تهنه ژنه که ئیددیعیای بوونی مانبعی دامه زرانی نیکاحی کردو کابرا ئینکاری کرد، ئەو باوهر به سویندی میرده که ئەکری، چونکه ئەسل مانه وهی په یوه ندی ژن و میردیه، که پي ئەلین: «بِقَاء الْعَصْمَةِ». وه ئەگەر کابرا ئیددیعیای کرد که مانبعی دامه زرانی نیکاحه که هه یه و ژنه که ئینکاری ئەکرد، ئەو له سەر قسه ی کابرا له یه ک جیا ئەکرینه وه، به لام نيسبەت به ماره ییبه که هه ره له سەر ئەساسی دامه زرانی عه قده که ئەرۆین؛ که واتە، ئەبێ کابرا ته واوی ماره ییبه ناو براوه که بدا به ژنه که و ناگه برینه وه بو سەر «مَهْر الْمِثْل».

به لام به قه تعی دروست نیبه ژن و پیاوه که ریک بکهون له سەر ئەو که شتیکی وا هه یه نایه لی عه قده که دامه زرابی و شته که یش په یوه ندی به حەقی خواوه هه یه؛ که واتە، ئەگەر له پاش سێ ته لاقه هه ردوکیان وتیان: شاهیده کانی نیکاح فاسق بوون یا: وه لی ئەمر فاسق بووه و تهقلیدیشیان نه کردووه، بو ئەو ئەو عه قده به هه یج دانین و به بێ «تَحْلِيل» (جاش کردنه وه) کابرا ژنه که بیاته وه، ئەو به قه تعی ئەو قسه یه یان لی قه بوول ناکری، چونکه روودانی ته لاق له به یینانا پي لینانه به دامه زرانی نیکاحه که و ئەمانه یش شوبهه ی ئەو یان لی ئەکری که مه به ستیان له م ئیددیعیایه نه کردنی ماره به جاش بی.

به لکوو ئەگەر دوو شاهیدیشت راست بکه نه وه له سەر ئەم ئیددیعیایه یان، هه ره قه بوول ناکری لیان، له بهر ئەو که ئەمان راستیان کردوونه ته وه؛ به لی، ئەگەر دوو کەس له

خویانهوه، له بهر رهزای خوا و به بی عه لاقه ی نه مان، شاهیدیان دای قازی کهوا مانعیکی دامه زرانی نیکاحه که یان هه یه، نه وه قه بوول نه کری؛ ههروه ها، نه گه ر خویشیان له بهینی خویان و خوادا بزنانن به مانعی دامه زرانی نیکاحه که و به پیی نه و زاینه ی خویان بجوولینه وه، هه ر دروسته، به لام که قازی پیی زاینن، نه توانی - به لکو و واجبه له سه ری - جیایان بکاته وه له یه ک.

ههروه ها، نه گه ر که سیك له پاش سی ته لاقه ئیددیعی کرد کهوا له پیشانا ژنه که ی به ته لاقی «باین» ته لاق داوه بو نه وه ی که ته لاقی تری نه که وی، نه م ئیددیعی لی نایسری، به لکو و هه تا وه کوو نه گه ر شاهیدیش راست کاته وه، سوودی نییه، چونکه دیاره مه به سستی نه کردنی ماره به جاشه، نه گینا بوچی له پیش سی ته لاقه که دا له گه ل ژنه که یدا بووه و لی جیا نه بووه ته وه؟! به لی، ئیعتیار نییه به قسه ی شاهیدانی نیکاح که بلین: ئیمه له وه ختی عه قده که دا فاسق بووین و به قه تعی، نه و نیکاحه به قسه ی نه مانه به تال نایته وه.

بیدار بن! وارئ نه که وی که سیك به ته قلیدی «مُتَأَخِرین» له سه ر نه ساسی فاسقی وه لی نه مرو شاهیده کان، ژنیك ماره نه کا و له پاشا سی ته لاقه ی نه که وی، جا بو نه وه به بی ماره به جاش ماره ی بکاته وه، فیری نه که ن کهوا عه قده پیشوو که به ته قلیدی «مُتَأَخِرین» بووه و ئیسته په شیمان نه بیته وه و نه یه وی لای مه لایه ک سه ر له نوی ماره ی بیرپه ته وه و مه لاکه بکا به حه که م و دوو شاهیدی «مَسْتَوُ الْعَدَالَة» په یدا بکا بو شاهیدی له سه ر نه م نیکاحه تازه یه؛ گوایه نه م عه قده تازه یه له سه ر نه سللی مه زه به بی ئیمامی شافیعییه و دروسته و نه وه ی پیشوو به هیچ ده ر نه چی؛ مو عامه له ی وا - به تاییه تی له م زه مانه دا - به هیچ جووری دروست نییه و خیلافی شه رعه و نه بی به هو ی تاوانباری و شه رمه زاری له بهر چه ند شت؛

یه که م: ره شه خه لک، هه ر چه ند واجب نه بی له سه ر یان هه میشه ته قلیدی یه ک «مُجْتَهَد» بکه ن، به لام کاتیك له عه قدی کدا ته قلیدی ئیمامیکیان کرد، واجبه تا ئاساری نه و عه قده مابئ نه و مه زه به به رنه ده ن و یه کیك له ئاساری ته قلیده پیشوو که، نه وه یه که له پاش سی ته لاقه ناتوانی به بی ماره به جاش ماره ی بکاته وه.

دووهم: شهرتی لادان له تهقلیدی یه کهم بۆ تهقلیدی دووهم، ئه وه یه که «تلفیق» به مهعنا مه شهووره که ی پیدانهبی که بریتیه له دروستبوونی یه که رهفتارو یه که حهقیقهت له فرموده ی دوو ئیمام که کهسیان به و رهفتاره رازی نه بن؛ ههروه ها تهلفیقی به مهعنا ی غهیره مه شهووریش نه یه تهجی که بریتیه له رهفتارکردنی ئینسان به فرموده ی ئیمامیک له مهسه له یه کدا و به زیددی ئه و فرموده یه له هه مان مهسه له دا؛ ئیستا ئه م په شیمان بوونه وه یه له تهقلید، ئه گه ر نه بی به تهلفیق به مهعنا مه شهووره که ی، بی گومان تهلفیقی به مهعنا ی غهیره مه شهووری تیا هه یه، چونکه له تهقلیدی یه که ما رازی بووه به فاسقی وه لی ئه مرو شاهیده کان و ئه وه ی له ئه ستوی خو ی گرتوو و ئه بی که سی ته لاقه ی که وت، به ماره به جاش ژنه که ی بیاته وه، که چی له تهقلیدی دوایی دا به زیددی ئه وه رهفتار ئه کا.

سیههم: له گه ل بوونی قازیدا - هه رچهند قازی ناچاریش بی - ته حکیم دروست نییه وه ئه گه ر که سیك بلیت: قازی به بی پاره ته ماشای ئه م مهسه له یه ناکا، ئه لئین: ئه م حه که مه یش به بی پاره ی زیاتر له پاره ی قازی ئه م عه قده جی به جی ناکا. چوارهم: فتوادان به ته حکیمی که سیك که «مجتهد» نه بی له گه ل بوونی قازی ناچاریدا، فتوایه که نیسه بت دراوه ته هندی له زانا «متأخر» ه کان، وه کوو «بلقینی» و ئه م زانایانه هه موو رازین به عه قده پیشوو ه که.

پینجه م: ئه م شاهیدانه که ئه بن به شاهیدی عه قدی دووهم، «مستور العدا له» نین، چونکه «مهستور» به وه ئه لئین که زاهیری حالیان وا بگه یه نی عه داله تیان هه یه و حهقیقه تی وه زعیان دیار نه بی، به لام ئه مانه له بهر چاوی ئیمه دا دیارن و کرده وه و ره وشتیان ئاشکرایه که خیلافی عه داله ته؛ که واته، فره قی شاهیدی ئه م عه قده و شاهیدی عه قدی پیشوو نییه، به لکوو ئیمه ناگامان له ئه حوالی ئه وانه ی پیشوو نییه.

شه شه م: ئه و عه قده که چهند سال له مه و پیش کراوه، چون قه ناعه ت بکه ین که وا وه لی ئه مره که که جی به جی کردوو، فاسق بووه یا شاهیده کانی فاسق بوون؟! له سووره تیکا که ئه گه ر وه لی ئه مره ی فاسق تۆبه بکا، ئه توانی به ئه سلی مه زه هب عه قدی

نىكاح بىكا، ياخود بە چ بەلگە يەك بزائىن ئەو شاھىدانە فاسق بوون و قسەى ئەم مىردە ژن تەلاق دەرە كە موتتەھەمە بەوہ نىيازى ھەلگرتنى مارە بە جاشى ھەيە، چۆن جىگای باوہر و متمانە مان بى؟ كە واتە، ئەو كە سەى كە بىھوى ئايىنى خوى بىپارىزى، واجبە تەرىز بكا لەم جۆرە موعامە لانە.

باسى سيفە تە كانى ھاوكوفى (كفآة)

ئەو سيفە تانەى كە لە ھاوكوفىا پىويستىن، پىنجىن؛ ئەم سيفە تانە ئىعتىبار ئە كرىن لە ژندا بۆ ئەوہى كە لە مىردە كە يشا ئىعتىبار بكرىن، ئە گىنا پىويست نىيە لە ژندا بىنە جى و دروستە پىاوى موسولمانى خاوەن حەسەب و نەسەب، ئافرە تىكى فاسقى دۆزراوہى بى حەسەب مارە بكا؛ بەلى، لە سەر مەزھەبى ئىمام دروست نىيە وەلى ئەمرى مەجبور كەر ژنىكى وا مارە بكا لە كورى خوى كە ئەو عەبىانەى تىابى كە ئەبن بەھوى دروستبوونى ھەلۋە شاندىنەوہى نىكاح؛ ھەرۋەھا، دروست نىيە ژنىكى كۆر يا پىر يا ئەندام برأوى لى مارە بكا وە كووگىرأوہ تەوہ لە گەلىك لە ئىمامە كانەوہ.

بزائىن! سيفاتى كە فائەت، پىويستىن بۆ كاتى عەقدى نىكاحە كە، واتە ئە گەر تەنھا لەو كاتەدا بووبىن، ئەو بەسە، با لەوہ پىششىش نە بووبىن؛ مەسەلا، پىاوىكى وا كە لە پىش عەقدە كەدا عەبىدار بووبى و لە كاتى عەقدە كەدا ئەو عەبىەى نە ما بى، ئەو بە ھاوكوف ئەزانرى بۆ ژنىك كە پاك بووبى و پاك بى لەو عەبىانە؛ بەلى، كاسبى و پىشەى سووك كە لە پىش عەقدە كەدا بووبى، ئەو مانىعى ھاوكوفىيە، ھەرچەند لە كاتى عەقدە كەدا نە ما بى، تا ماوہ يەكى وا تى نە پەرى كە نىسبەت دانى ئەو پىشە عەبىدارە لە كابر بىتتەوہ؛ ھەرۋەھا، فاسقىك كە تۆبەى كرد بى، نابى بە ھاوكوفى ئافرە تىكى بەداد تا ماوہى سالىك بە پاكى بەسەر تۆبە كە يدا تى نە پەرى و ئەمىن نە بىن لەوہ كە وا رەوشتى خرابى نە ماوہ.

يە كەم لە سيفە تە كانى ھاوكوفى، سەلامە تىيە لەو عەبىانە كە ئەبن بەھوى دروستبوونى ھەلۋە شاندىنەوہى عەقدى نىكاح، وە كووگولى و بەلەكى و شىتى؛ كە واتە، كە سىك يە كىك لە مانەى تىابى ھاوكوف نىيە بۆ ژنىك كە ئەم عەبىانەى تىا نىيە؛ ھەرۋەھا

بۆ ژنیکیش که ئەم عەبیانە ی تیابێ، هەرچەند عەبیی ژنە که خراپتر بێ، لەبەر ئەووە که ئینسان بۆ عەبیی خۆی چاوپۆشی بێ ئە کرێ - با زۆریش بێ - بەلام بۆ عەبیی خەلکی خۆی بێ راناگیرێ، هەرچەند که میش بێ.

پیاوی شلەپەتکەو عەورەت بپراو، هاوکوف نین بۆ ئافرەتی که عەبیی تیا نەبێ یا بۆ ئافرەتێک که پارچە گوشت یا پارچە ئیسک گیرایتە عەورەتی؛ بەلێ، لەم عەبیانەدا وەلی ئەمر حەقی رەخنە گرتنی نییە، مادام ژنە که خۆی رازی بێ؛ مەسەلا، ئەگەر یەکیک لە دوو برا خوشکی خۆی مارە بپری لە کابرایەکی شلەپەتکە یا عەورەت بپراو بە رەزامەندیی ژنە که و کابرای میرد لە سیفه ته کانی ترا هاوکوفی ئافرەتە که بوو، ئەووە براکە ی تریان حەقی بەتال کردنەووە ی ئەو نیکاحە ی نییە.

بەلام بەشەرت نەگیراوه بۆ هاوکوفی سەلامەت بوون لەو عەبیانە که نابن بەهۆی دروستبوونی پەشیمان بوونەووە لە نیکاحا، وەک کەری و کوپیری و دەس بپراوی و یەک چاوی و ناشیرینی، هەرچەند هەندی لە ئیمامە کانی پیشین، وە کوو «قاضی حُسن»، و توویانە: سەلامەت بوون لەم عەبیانە یش مەبەستە، بەلکوو قازی حوسین فەرموویەتی: لە که فائەتدا تەماشای هەر عەبییکی وا ئە کرێ که بێی بەهۆی کزکردنی ئارەزووی ئینسان، شیخی «ابن حجر» یش هەرچەند رازی نییە بەم قسە یە ی قازی حوسین، بەلام فەرموویەتی: پێویستە وەلی ئەمر تەماشای سەلامەتی لەم عەبیانە بکا؛ لە واقعدا ژن و پیاو که کەوتنە یەک، ئەبن بەهۆی دامەزرانی خیزانیکی تازە و پێویستیان بە یارمەتی دانی یە که بۆ یەک و یارمەتی پێویستی بە خوشەویستی هە یە لەسەر ئەساسی ئارەزووی دل و ئولفەت گرتن بە هاوڕێو؛ کەواتە، زۆر پێویستە باوک و براو وەلی ئەمرە کانی تری ئافرەت، تەماشای ئەو شتانە بکەن که ئەبن بەهۆی زیادە ئولفەت لەبەینی ژن و پیاووە که دا، ئەگینا گوناھبار ئەبن.

دوووەم: ئازادییە؛ کەواتە، بەندە هاوکوف نییە بۆ ئازاد و ئازادکراو هاوکوف نییە بۆ ئافرەتێک که لە بنچینەدا ئازاد بووبێ.

سێهەم: نەسەبە؛ کەواتە، پیاوی غەیرە عەرەب، هاوکوف نییە بۆ ئافرەتی عەرەب و پیاوی غەیرە قورەیشی هاوکوف نییە بۆ ئافرەتی قورەیشی و پیاوی غەیرە هاشمی و

موتەللىبى، ھاوكوف نىيە بۇ ئافرەتى ھاشمى و موتەللىبى و پىاوى ئەولادى غەيرى «فاطمۇ الزھراء»، ھاوكوف نىيە بۇ ئافرەتىك كە لە ئەولادى ئەو بىن؛ ھەروا، نەسەب لەناو غەيرى عەرەبىشا ئىعتىبار ئەكرى لەسەر ئەساسى حىساب كىردنى شەرەف و پاىبەرزى لەناوينا؛ بەلى، گوئى نادىرئ بە گەرەبىيەك بەھۆى دەسەلات و زولم و زۆر كىردنەو پەيدا بووبى، چونكە ھەر پاىبەك لەسەر ئەساسى تاوان بىن لە ترازووى شەرەف و پاىبەرزىدا قىمەتى نىيە.

چوارەم: پاكىيە لە فىسق و تاوانبارى لە خۆى و باوك و باپىرەيدا؛ كەواتە، پىاوى كە بەھۆى تەركى نوپۇز يا رۇژوۋەو فاسق بووبى، ھاوكوف نىيە بۇ ژنى پاك و بىن گوناھ ، بە تايىبەتى بۇ كچى مندالى بىن گوناھ و بىن گوناھى كورپى فاسق، ھاوكوف نىيە بۇ ئافرەتى بىن گوناھى كچى پىاوى بىن گوناھ، وەك لە «تۇحفە» وە دەرئەكەوئى؛ بەلى، پىاوى فاسق ھاوكوفە بۇ ئافرەتى فاسق، بەلام شىخى «ابن حجر» فەرموويەتى: بەو شەرەتە كە جۆرى فىسقە كەيان يەك بىن و ئەندازە كەشى ئەوئەندەى يەك بىن؛ كەواتە، ئافرەتىك كە بەھۆى تەركى نوپۇزەو فاسق بووبى، ھاوكوف نىيە بۇ پىاويك كە بەھۆى غەش كىردنەو لە موغامەلەدا فاسق بووبى يا بەھۆى دزى كىردنەو وە لەسەر ئەم ئەساسە، كەفائەت لە بەينى پىاوى ژنى فاسقدا زۆر نايابە، بەلكو ئىنسان ئەتوانئى بلىن: بە خەيال نەبى نىيە؛ «خَطِيب» ىش لاي وايە پىاوى فاسق ھەرچۇن بىن ھاوكوفە بۇ ئافرەتى فاسق؛ ئەم فەرموودەيە ئاسانترە بۇ ئەمرو و ئىنسان ئەتوانئى بۇ نەفسى خۆى رەفتارى پىبكا ياخود رەفتار بە فەرموودە كەى «ابن حجر» بكا و لە قازى بەولاولە كەس ناتوانئى رەخنەى لى بگرئى، ئەوئىش بەو شەرەتە كە بۇى ساغ بوويىتەو قسە كەى «ابن حجر» - مەسەلا - بەھىز ترە لە مەزھەبى شافىئىدا لە قسە كەى خەتىب.

ئەھلى بىدعەتىش - ئىتەرىدەتە كەى ھەر جۇرئىك بىن - ھاوكوف نىيە بۇ ئافرەتىك كە لەسەر ئادابى ئەھلى سوننەت و جەماعت بىرەو بەرپو.

پىنچەم: كەسب و سنەتە لە خۆى و باوك و باپىرەيدا؛ كەواتە، پىاويك كە كاسبىيە كى پەستى ھەبى، ھاوكوف نىيە بۇ ژنىك كە خۆى يا باوكى كاسبىيە كى بەرزى

خاوەن ئىعتىبارى بىي، يا پياوئىك كە كاسبىيە كى بەرزى بىي، بەلام باوكى كاسبىيە كى پەستى بووبى و ئىستە ئەم بەو كاسبىيەى باوكىيەو ناسرابى، هاوكوف نىيە بۆ ژنىك كە خۆى و باوكى كاسبىيە كى بەرزىان بىي. ھەروە كوو كاسبى پەست و بەرز فەرقىان ھەيە، لەناو كاسبىيە پەستە كان و كاسبىيە بەرزە كان خۆيشيانا، فەرق ھەيە؛ مەسەلا، لەناو كاسبىيە پەستە كانا، ئەوانەيان كە بە تىكەلى لەگەل پىسايى دا بگرين، پەست ترن لەوانەى كە دووربن لە پىسايى وە لەناو كاسبىيە بەرزە كانا، ئەوانەيان كە پەيوەنديان بە زانست و زانبارىيەو ھەبى، بەرز ترن لەوانى تريان وە بۆ ديارى كردنى بەرزى و پەستى ھەر كاسبىيەك، ئەگە پىنەو ھە عورف و عادەتى ولات. فەرموودەى راست ئەو ھەيە دەولەمەندى و ھەژارى ئىعتىبارى نىيە لە ديارى كردنى هاوكوفى دا؛ كەواتە، كورە زانايە كى ھەژار، هاوكوفە بۆ كچە زانايە كى دەولەمەند. ھەروەھا، فەرموودەى راست ئەو ھەيە سىفاتی پەست لەناو ئەم سىفاتانەدا بەرابەر كىيان پى ناكرى بە سىفاتی بەرز، واتە پىنە ناكرىن بە سىفاتی بەرز لە عەينى ئەو كە سەدا كە سىفەتە پەستە كەشى ھەيە؛ كەواتە، كورە ھاشمىيە كى فاسق، نابى بە هاوكوف بۆ كچە عەجەمىيە كى بى گوناھ و ناتوانىن بلىن؛ فاسقىيەتى كورە ھاشمىيە كە بەو پىنە ئە كەين كە ھاشمىيە؛ كەواتە، ئەگەر باوك كچى خۆى بە بى ئىزنى كچە كە لە سوورە تىكى وادا ماره بېرى، ئەو نىكاھە كە دانامەزى.

ئەو ئافره تانەى كە ماره يان نايت

ئەو ژنانەى كە ماره كردنيان ھەرامە و ماره يان نايت سى جورن؛ جورىكيان، ئەوانەن كە بەھۆى نەسەبەو ماره يان نايت؛ ئەمانەش ھەوت تاقمىن؛
يە كەم: داىك، واتە ئەو ئافره تەى كە خۆتى لى پەيدا بوويىت يا ئەو پياو و ژنەى لى پەيدا بووبى كە تۆ پەيدا بوويت لىيان؛

دووھەم: كچ، واتە ھەر ئافره تىك كە لە پىشتى تۆ پەيدا بوويىت يا لە پىشتى كە سىك كە لە پىشتى تۆ بوو، راستەوخۆ يا بە واسىتەو، بەلام كچىك كە بەھۆى زىناوہ لە تۆ

پەيدا بويىت، ئەو مارە پىرىنى دروستە، چونكە رىي تى ئەچى لە تۆۋى كە سىكى تر پەيدا بويىن، بەلام ئەگەر مندالى زنا كور بوو، دروست نىيە داىكى خۆى مارە بكا، چونكە ئاشكرايە كە لەو داىكە داكە وتووۋە ھەرۋەھا منالى زىنا، كور بى يا كچ بى، نىكاح دانامە زرى لە بەينى ئەو و براو خوشكە داىكىيە كانيا و لە بەينى ئەوان و ھاۋنەسەبى داىكە كە يانا، ۋەك براو خوشك و مام و خالى داىكيان.

سىھەم: خوشكە؛

چوارەم: كچى خوشكە؛

پىنچەم: كچى برايە، ھەرچەند ئەمانە زورىش دوور كە وتبەنەۋە؛

شەشەم، پوورى خوشكى باوكە؛

ھەوتەم، پوورى خوشكى داىكە، راستە و خۆ بى يان بەھۆى يە كىكى ترەۋە؛ ئەتوانىن بلىن ھەر ئافرە تىك خوشكى نىرەنە يەك بى كە تۆ لە پشتى ئەو ھەلكە نرابى، لە نزيك و دوور، ئەۋە بە پوور (خوشكى باوك) ت دائە نرى، ھەرۋەھا ھەر ئافرە تىك كە خوشكى ژنىك بى كە تۆى لى بويىت، نزيك بى يا دوور، ئەۋە پوور (خوشكى داىك) تە و تىكرا، ئەتوانىن بلىن: ھەر ئافرە تىك لە نەسەبدا خزمت بى، ئەۋە ھەرامە لەسەرت، تەنھا ئەۋلادى مام و خال و پوور نەبى.

جوورى دوۋەھەمىش، ئەو ژنانەن كە بەھۆى شىر خواردن (رضاع) ۋە ھەرامن؛ جا بزائە ھەر ئافرە تىك لە نەسەبدا ھەرام بى بە شىر خواردن شىر ھەرامە، ۋە كوۋ داىكى شىرى؛ ھەر ئافرە تى شىرى دابى بە تۆ، يا بە كە سىك كە ئەو شىرى دابى بە تۆ، يا بە كە سىك كە تۆ لە ۋە كەسە بويىت، يا داينە كە تۆى لى بويىن، يا ئەۋ پياۋەى لى بويىن كە شىرى داينە كە تە لە ۋە ۋە پەيدا بوۋە، ئەۋە داىكى شىرىتە.

ھەرۋەھا، كچى شىرى؛ ھەر ئافرە تى شىرى تۆى خواردىن، يا شىرى ئەۋلادى تۆى خواردىن، لە كور و كچى تۆ، بە نەسەب يا بە شىر خواردن و كچى ئەۋ ژنەش، بە نەسەب يا بە شىر خواردن، ھەرچەند بەرە و خوار بويىتەۋە، ئەۋە كچى شىرىيە.

ھەرۋەھا، خوشكى شىرى؛ ھەر ئافرە تىك شىرى باوكى تۆ يا داىكى تۆى خواردىن، بە نەسەب يا بە شىر خواردن و ئەۋلادى باوك و داىكى شىرى تۆ، خوشكى شىرى تۆيە.

ھەروەھا، برازاو خوشكەزاي شىرى؛ ھەر ئافرىقە تىك كىچى ئەولادى ئەو ژنە بىي كە شىرى بە تۆ داو، يا ئەولادى پىاوە خاوەن شىرە كە بىي، ھەرچەند بەرە و خوار پروا و ھەر ئافرىقە تىك شىرى برا يا خوشكى بە نەسەب يا بە شىر خواردىنى تۆى خواردىنى و كىچى ئەو ئافرىقە تە بە نەسەب يا بە شىر خواردىن، با بەرە و خوارىش پروا و كىچى ئەوانەى كە دايكت شىرى پىداون، يا خود شىرى باوكى بە نەسەب يا بە شىر خواردىنى تۆى خواردىنى، ھەرچەند بەرە و خوارىش پروا، ئەو كىچى براى شىرى يا كىچى خوشكى شىرىتە.

ھەروەھا، پوورى شىرى؛ ھەر ئافرىقە تىك خوشكى پىاوە خاوەن شىرە كە بىي، يا خوشكى دايەنە كەت بىي و خوشكى باوك و دايكى ئەوان بىي، بە نەسەب يا بە شىر خواردىن، ئەو پوورى شىرىتە و لەجىي خوشكى باوك يا خوشكى دايكتايە.

بەلىي، ھەندىي كەس ھەن لە نەسەبدا ھەرامن نەك لە شىردانا؛

يە كەم: ئافرىقە تىك كە شىرى دابىي بە برات يا بە خوشكت، ئەو لە شىر پىدانا ھەرام نىيە لىت، چونكە بىگانە يە پىت، بەلام لە نەسەبدا ھەرامە، چونكە يا دايكتە يا باوۋەژنتە؛ دوو ھەم: ژنىي كە شىرى دابىي بە كورەزات يا بە كچەزات، ئەمە لە شىر پىدانا ھەرام

نىيە كە كىچى لە نەسەبدا ھەرامە، چونكە يا كىچى خۆتە يا بوكتە يەغنى ژنى كورپتە؛ سىيھەم: دايكى ژنىي كە شىرى دابىي بە ئەولادى تۆ، ئەمە لە شىر پىدانا ھەلالە و لە نەسەبدا ھەرامە، چونكە خەسووتە يا دايكى شىرىي ژنتە؛

چوارەم: كىچى ژنىي كە شىرى دابىي بە منالى تۆ، ئەمە لە شىر پىدانا ھەلالە و لە نەسەبدا ھەرامە، لەبەر ئەو كە كىچى خۆتە يا كىچى ژنتە؛

پىنجەم: ژنىي كە شىرى دابىي بە مامت؛

شەشەم، ژنىي كە شىرى دابىي بە خالت؛

ھەوتەم: ژنىي كە شىرى دابىي بە پوورت، خوشكى باوكت يا خوشكى دايكت؛ ھەشتەم: دايكى نەسەبى براى شىرىت؛ مەسەلا، كورپىك شىرى دايكى تۆى خواردوۋە و ئەو كورپە دايكى ھەيە، ئەتوانى دايكە كەى مارە بكەى؛ ئەگەر ئەم براىە

برای نه سب بوايه، نه ته توانی دايکه که ی ماره بکه ی، چونکه یا دايکی خویشته یا باوه ژنته. جیا کر دنه وه ی ئەم سووره تانه، له راستیدا شتیکی زاهیرییه، چونکه ئەمانه ئەو هویانه یان تیا نییه که ئەبن به هۆی حه رام بوون تا جیا بکرینه وه.

بیدار بن! چوار ئافره ت هه ن که حه رام نابن لیت که چی به دیمه ن له حه رام ئەچن؛ یه که م: خوشکی نه سه بی برای نه سه بیت که خوشکی نه سه بی خو ت نه بی؛ مه سه لا، براهه کی باوکیت هه یه، ئەویش خوشکیکی دايکی هه یه، ئەتوانی ئەو خوشکه ی ماره بکه ی، یا خود براهه کی دايکیت هه یه، ئەویش خوشکیکی باوکی هه یه، ئەتوانی ئەو خوشکه ی ماره بکه ی؛

دوو هه م: خوشکی شیریی برای نه سه بیت؛ مه سه لا، براهه کی باوکیت هه یه خوشکیکی دايکی هه یه به شیر خواردن، یا خود براهه کی دايکیت هه یه خوشکیکی باوکی هه یه به شیر خواردن، ئەتوانی ئەو خوشکه ی ماره بکه ی؛

سیه هه م: خوشکی نه سه بی برای شیریت؛ مه سه لا، براهه کی دايکی شیریت هه یه که ئەویش خوشکیکی نه سه بی هه یه له باوکه وه یا له دايکه وه یا له باوک و دايکه وه، تو ئەتوانی ئەو خوشکه ی ماره بکه ی؛

چواره م: خوشکی شیریی برای شیریت؛ مه سه لا کورپنگ شیریی دايکی تو ی خواردوو و شیریی ژنی تریشی هه ر خواردوو و ئەو ژنه شیرده ره کچیکی هه یه، تو ئەتوانی ماره ی بکه ی ت.

باسی شیردان (رضاع)

شیردان له شه رعدا، بریتیه له وه شیریی ژنیکی زیندوو یا خوارده مه نییه که له و شیره دروست بکری، بپرواته ناو بو شایی له شی منالیکه وه که عومری له دوو سال زیاتر نه بی. ئەرکانی شیردان، سئ شته: شیره خۆر (رضیع)؛ شیر (لبن)؛ شیرده ر (مُرضعة). شه رتی شیره خۆره که ئەوه یه زیندوو بی به زیندوو یه تیه کی دامه زراو و له سه ره تایی جاری پینجه می شیر خواردنه که وه عومری له دوو سال که متر بی و پینج جاریش شیره که ی خوارد بی.

زه بتی ئەم پینج جاره به عورفه، چونکه شهرع له م جوړه شتانه دا ته ماشای عورف
 ئەکا؛ که واته، ئەگەر منالە که دەمی له مەمکی ژنه که هه لگرت له بهر ئەوه که حزی له شیر
 نه بوو، ئەو جا دووباره گرتیه وه، یا خود ئەگەر ژنه که مەمکی خوئی له دەمی منالە که
 دههینا له بهر ئەوه که منالە که حزی له شیر نه بوو، که چی دووباره گرتیه وه، ئەوه له
 ههردوو سووره ته که دا به دوو جار شیر پیدان ئەژمیرئی، هه رچهند هه ر جار یکیش
 تنوکی شیریی خوار دبی، به لام ئەگەر له بهر هانه سه دان یا له بهر قوت دانی ئەو شیریی
 له ده میایه، یا له بهر گالته دەمی له مەمکه که بهرداو پاشان گورج گرتیه وه، یا شیر ده ره که
 له بهر سووکه ئیشیک مەمکه که ی له دەمی دههینا و منالە که گورج گرتیه وه، یا شیر ده ره که له
 مەمکیکیه وه گواستیه وه بو ئەو مەمکه که ی، یا خود منالە که وه نه وزیکی داو مەمکه ی
 بهردا، یا هه ر له ده میا بوو گورج دهستی کرده وه به شیر مژین، ئەوه له هه موو ئەم
 سووره تانه دا هه ر به یه ک جار حیساب ئەکری.

وه ئەگەر منالە که زۆر نووست، یا غافل بوو له شیر مژین له ماوه یه کی زۆردا و
 مەمکه که ی له و ماوه یه دا هه ر به ده مه وه بوو، ئەوه به یه ک جار حیساب ئەکری وه ئەگەر
 به ریداو له دواییدا مەمکه که ی گرتیه وه، ئەوه به دوو جار حیساب ئەکری وه ئەگەر
 به جاریک یه ک پیالە شیر له مەمکی ژنه که دادو شرا و به تاقه جاریک کرا به قورگی
 منالە که دا، یا به پینج جار شیره که ی لی دادو شراو به یه ک جار کرا به قورگی منالە که دا، یا
 به پینچه وانیه ی ئەمه وه، ئەوه هه ر به یه ک جار ئەژمیرئی، چونکه ته ئسیری شیریی رووت
 به و شهر ته یه که به پینج جار دابدو شری و به پینج جار بخوری.^۱

ئەگەر پیاویک چوار ژنی هه بوو وه منالیک له سی ژنیا ن هه ریه که جاریک شیریی
 خوارد و له ژنی چواره میش دوو جاری خوارد، ئەوه ئەو منالە ئەبی به منالی شیریی
 کابرا، به لام نابی به منالی شیریی هیچ کام له ژنه کانی، هه رچهند ئەگەر کور بی لی
 حه رام ئەبن، چونکه بوون به باوه ژنی.

وه ئەگەر که وتینه شکه وه له وه دا که ئاخو یه ک جار شیریی خواردوو ه یا پینج جار، یا

له تەمەنى دوو سالىيا بووه كه شيره كه ي خوار دووه يا كه متر بووه له دوو سال، ئەوه ئەو شكه نابى به هۆى حەرام بوونى منالە كه له شيرده ره كه، بەلام خۆپاراستن لەم جوۆره شتانه دا باشته.

شەرتى شيره كه يش كه منالە كه ئەيخو، ئەوه يە شيرى ژنى زىندوو بى؛ كه واتە، شيرى مەمكى پياوو شيرى ئىنسانى نىرومى و شيرى ژنى كه له گيانە لا دا بى، يا شيرى ژنى مردوو، تەئسيري نيه؛ هەروەها، شيرى حەيوانىش ئەگەر كور و كچىك بە يە كه وه بىخون، نابن بە هاوشيره. فەرق نيه لە وه دا ئەو شيره بە شيرى مايبته وه يا كرابى بە پەنير يا خود ئاردى پى كرابى بە هەويرو مندالە كه بىخو؛ هەروەها، ئەگەر تىكەلى شتىكى تر كرابى، خوا ه شيره كه زورتر بى لە و شتە يا كه متر بى و منالە كه هەموو تىكەل كراوه كه بخو، بەلام لەم شيره تىكەلە دا، شىخى «ابن حجر» فەرموويه تى: ئەگەر بە تاقە جار يكيش ئەو شيره دۆشرا بى جا تىكەلى شتىكى تر كرابى، كافيه بو تەئسیر كردن لە حەرام بوونى منالە كه دا، بەو شەرتە بە پىنج جار بىخوات؛ شىخى «نهایه» و «قاضى زكريا» و «خەتیبى شەربىنى» و «زىادى» ش، ئەلین: هەروەكوو پىويسته بە پىنج جار بىخواتە وه، ئەبى بە پىنج جار يش دادۆشرا بى.

هەروەها، تەئسیری هەيه ئەگەر بکرى بە قورگی منالە كه دا بە بى مژینی خۆى، يا وه كوو برنووتى بکرىتە دەماغیه وه، بەلام سوودى نيه ئەگەر شيره كه بکرى بە شاف و منالە كه هەلى بگرى، يا خود لە پيشيه وه پى هەلبگىرى يا بکرىتە ناو گوینچكه يه وه، مەگەر ئەوه نده زور بى لە گوینيه وه بچیتە ناوده ماغى يا ئەو شيره ی لە پيشيه وه پى هەلبگىراوه بگاتە ناو مەعده ی منالە كه.

شەرتى شيرده ريش ئەوه يە ژن بى و زىندوو بى بە زىندوو يه تيبه كى بەهيز و عومرى له نو سال كه متر نه بى وه ئەگەر دوو ژن يە كى پىنج جار شيرى خویان دادۆشى و تىكەلىان كردو بە پىنج جار دایان بە مندالىك، هەردووکیان ئەبن بە داىكى منالە كه، خوا ه شيرى هەردووکیان ئەوه نده ی يەك بى يا خود زياد و كه م بن. جا ئەو ژنه خاوه ن شيره ئەگەر بە بى مىرد شير لە مەمکيا پەيدا بوو، ئەوه هەر نيسبەت لەخۆى ئەدرى و

منالّه که ی پی مه حره م ئه بی وه ئه گه ر به هؤی پیاویکه وه په یدا بوو بوو، ئه وه نیسه ت له و پیاوه ئه درئ، خواه ئاوی پیاوه که له پښگای خو په وه چوو بیته ئا فره ته که وه، یا له نیکا حیکی دروستا تیی کرابئ، یا پیاوه که به شوبهه چوو بیته لای ئا فره ته که و یا به هؤی مولکیه ته وه و به یه کیك له م هؤیانه شیر زابیته مه مکی ئا فره ته که؛ به لام شیریک که به هؤی په یوه ندی «زینا» وه په یدا بوو بی له مه مکی ئا فره تا، ئه وه ته ئسیری نییه و نابئ به هؤی حه رام بوونی منالی شیرخو ر له ئا فره ته شیرده ره که.

ئه گه ر که سیك ژنیکی خاوه ن شیر ی ته لاق دا و ژنه که له پاش به سه رچوونی «عده» شووی کردو لای می رده تازه که ی شیر ی دا به منالیک، ئه وه ئه و منالّه ئه بی به منالی می ردی پیشووی نه ک ئه م می رده ی ئیستای وه ئه گه ر دوو که س به شوبهه چوونه لای ژنیکی بی می رده ژنه که منالیک بوو، ئه وه شیر ی ئه م ژنه نیسه ت ئه درئ بو ئه و پیاوه یان که منالّه که ئه کری به هی ئه و، خواه به هؤی قیافه ت شناسه وه بکری به هی ئه و، یا له بهر ده لیلیکی تر، وه کوو ئه وه که منالّه که له کاتی چوونه لای یه کئ له وانه وه که باس مان کردن شه ش مانگی تی نه په راند بی، به لام له چوونه لای ئه وی تر یانه وه ته واوی کرد بی؛ ئه م شیر ه نیسه ت به هه ر که س درا، به هؤی مرد نیه وه یا به هؤی ته لاق دان ی ژنه که وه نیسه ت ته که نابری، هه رچه ند ماوه یه کی زو ریشی به سه را پروا، یا خود شیر ه که وشک بکات و پاش ماوه یه ک په یدا بیته وه؛ جا ئه گه ر شووی کرد به که سیکی تر، ئه وه شیر ه که ی هه ر نیسه ت له کابرای پیشو و ئه درئ تا مندالی ئه بی له م می رده دوا بییه.

کاتی که شیر دان ها ته جئ، ئه م منالّه ئه بی به ئه ولادی ئه و ژن و پیاوه که شیر ه که یانی خوار دو وه و ئه بن به مه حره می یه کتر. ئه و حه رامییه ی که به هؤی شیر دانه وه په یدا ئه بی له ژن و پیاوه که وه، ئه روا بو باوک و باپیرو نه نک (أصول) و منال و منالّه زا (فروع) و ده و رو پشت، واته براو خوشک (حواشی) یان. وه له شیرخو ره که وه هه ر بولای منال و منالّه زای ئه روا.

شیر پیدان ئیسه پات ئه بی به شه هاده تی دوو پیاو و پیاویک و دوو ژن و چوار ژن، به لام شاهیدی له سه ر پی لینان به شیر پیدان، ئیسه پات نابئ به دوو پیاو نه بی و له

پي ليناڻ و له شه هاده ت له سر پي ليناڻا، دريڙه پيدان شهرت نيه. فرموده ي راستر ته و په كه شه هاده تي ته و ژنه يش كه شيري داوه به مناله كه قه بول ته كړي، ته گهر وه ختي خوي داواي كړي نه كړ دي به رابه به شيردانه كه، خواه له شه هاده ته كه يدا باسي كرده وه و شير پيدانه كه ي خوي بكا يا نه؛ هه روه ها، شه هاده تي دا يكي ژنه شير دهره كه يش دروسته.

فرموده ي راستر ته و په به س نيه بو ته و شه هاده ته تنها ته و په كه شاهيده كان بلين: «شير خوار دنيكي منال حه رام كه ريان له به ينايه»، به لكو و واجبه باسي وه خت و ژماره ي شير پيدانه كه و گه يشتني شيره كه به بو شايي ناوله شي مناله كه بكن، به مړه ننگه كه شاهيده كه بليت: شه هاده ت ته دم ته و نافر ته له ژور نو ساليه وه پينج جار شيري داوه به و مناله له ته مه نيكا كه عومري كه متر بوو له دوو سال.

گه يشتني شيره كه به بو شايي له شي مناله كه ته زانري به هوي ته و په كه چاوت لي بي له دادوشيني شيري ژنه كه و كړ دني به قورگي مناله كه دا و له گه ل ته و يشا چاوت لي بي قوم قوم بيخواته وه؛ هه روا، ته زانري به هوي قه رينه يشه وه، وه كوو ته و په مه مكي ژنه كه له ده مي مناله كه دا بي و بيمزي و قورگي مناله كه يش بجو وليته وه له قوت داني شيره كه دا، پاش ته و په كه بزاني به و په ته و ژنه خاوه ن شيره و وشك نيه؛ به لي، ته گهر شاهيده كه شهرع زانكي وا بوو هاومه زهه ب بوو له گه ل قازيداو باوه ر پي كراو بوو، ته و ونده به سه كه بلي: شه هاده ت ته دم له به يني ته و كور و كچه دا شير پيدانكي حه رام كه ر هه په، ثير پيوست نيه به ته فسيل پي داني شه هاده ته كه ي.

باسي پي ليناڻ له شير پيدان

ته گهر ژنيك يا پياويك، په كه په كه يا هه ردووكيان، وتيان: شير پيدان هه په له به يني ئيمه دا، ته و په بي به هوي ته و په كه به قه تعي نيكا ح له به يناڻا حه رام بي به زاهيرو باتيني شهرع، ته گهر راست بكن وه به زاهيري شهرع، ته گهر درو بكن.

وه ته گهر له پاش عه قد يش هه ردووكيان ريكه وتن و پيان لينا به شير پيدان، يا پياوه كه به ته نيا پي لي بنو و ژنه كه ئينكاري بكا، ته و په يش ته بي به هوي جيبي خسته به ينيان؛

جا نه گهر کابرا چو بوووه لای ژنه که، نه وه له سووره تی یه که ما واجبه «مهرالمثل» بدا به ژنه که، به و شهر ته ژنه که وه ختی خوئی ناگای له شیر پیدانه که نه بووبی، یا کابرا به زور چوو بیته لای، نه گینا هیچی ناکه وی وه له سووره تی دووه ما، واجبه عینی ماره بییه ناو براوه که ی ته سلیم بکا وه نه گهر ژنه که پی لیتا و کابرا ټینکاری کرد، نه وه نه گهر وه ختی خوئی ژنه که له ټیزنی ماره پرینا کابرای دیاری کرد بوو و له پاش گو یزانه ویش به ټاره زووی خوئی مه جالی میرده که ی دابوو بیته لای، نه وه قسه که ی بی سووده و ټیعتیاری بییه وه نه گهر هر ټیزنی نه دابوو، به و رهنگه «ولی مُجبر» ماره ی کرد بوو، یا له ټیزنا کابرای دیاری نه کرد بوو، یا ریڼگای کابرای نه دابوو بچیته لای، یا ریڼگای دابوو به لام ناگای له شیردانه که نه بوو بوو، یا ناگادار بوو بوو به لام کابرا به زور رویشتبوو لای، نه وه له هه موو هم سووره تانه داباو پر به سویندی ژنه که نه کری و جیا نه کریته وه له کابرا. جا نه گهر کابرا چو بوووه لای، واجبه «مهرالمثل» ی پی بدا، نه گهر ژنه که له وه خته دا بی ناگا بووبی له شیر خوار دنه که، یا ناگادار بووبی به لام کابرا به زور داگیری کرد بی، نه گینا هیچی ناکه وی وه نه گهر نه رویشتبیته لای و ژنه که یش ماره یی وهر نه گرتبی ناتوانی داوای هیچ بکا وه نه گهر وه ری گرتبی، واجبه بیداته وه به کابرا، چونکه نه چوو ته لای و ژنه که یش خوئی بووه به هوئی هم جیا بوونه وه به.

بزنان! هم ټیقرار کردنه به شیر ته ټسیری بییه بو غه یری نه و که سه که ټیقراره که نه کا، چ له پیش عه قدا بی و چ له پاش عه قد، مه گهر ټیقرار ټک که پیاو له پیش عه قدا بیکا و به شیوه ی پیوه لکاندن (استلحاق) یش بیته؛ مه سه لا، بلیت: فلانه کچ کچی مننه و بو کوره که م ناشی، یا: فلانه کور کوری مننه و کچه که می بو ناشی، نه وه ته ټسیر نه کاته سه رو خوار و ده و روبره؛ به لام ټیقرار ټک که له پاش عه قده که دا بی و نه ولاده که ی خوئی باوهری پی نه کا، یا خود له پیش عه قده که دا بی به غه یری شیوه ی پیوه لکاندن، وه کوو نه وه که بلتی: کچه که م شیر ی فلانه ټافره تی بیگانه ی خوار دووه و بو کوری نه و ناشی، یا بلیت: کوره که م شیر ی فلانه ژنی خوار دووه و کچی نه وی بو ناشی، نه وه سوودی بییه و لای شهر ع ټیعتیاری بییه، مادام نه ندازه (نصاب) ی شه هاده ت ته وانه بی.

له هه‌ر لایه کدا که ئیقرارکردن به شیردان ته ئیسیری بیی، ئه‌وه هه‌ر بۆ حه‌رامیه‌تی نیکاحه، ئه‌گینا بۆ مه‌حره‌میه‌تی ئافره‌ته‌که‌و پیاوه‌که‌به یه‌که سوودی نییه؛ که‌واته، به‌ته‌نهما دانیشتنی ئه‌و پیاوو ئافره‌ته‌یا ته‌ماشای یه‌کترکردنیان، حه‌رامه‌و ده‌س‌که‌وتنیان له یه‌که ده‌س‌نوژیان ته‌شکیینی.

باسی ئه‌وه‌که باوک و دایک کور و کچه‌که به مه‌حره‌م دابنن

ئه‌گه‌ر باوک و دایکی کوره‌که یا کچه‌که له‌پیش عه‌قدا به‌یانی شیریان کرد له‌به‌ینی کور و کچه‌که‌دا، ئه‌وه ئه‌گه‌ر نیسه‌تیان دان له‌غیرو و تیان: ئه‌م کور و کچه‌که به‌یه‌که‌وه شیر ی فلانه ژنی بیگانه‌یان خواردوه‌و بۆ یه‌که ناشین، ئه‌وه ئه‌گه‌ر ژماره‌ی شه‌هاده‌ت‌ده‌ره‌کان ته‌واو بوو، هه‌رچه‌ند باوک و دایکه‌که خۆشیان له‌وان بن، یا ژماره‌یان ته‌واو نه‌بوو به‌لام کور و کچه‌که باوه‌ریان به‌قه‌سی باوک و دایکه‌که بوو، ئه‌وه نیکاح له‌به‌ینیانا حه‌رام ته‌بی بۆ هه‌میشه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌ندازه‌ی شه‌هاده‌ت‌ده‌ره‌کان ته‌واو نه‌بوو و کور و کچه‌که‌یش باوه‌ریان پی‌نه‌ئه‌کردن، ئه‌وه به‌قه‌سی روتی ئه‌وان ئه‌م دوو که‌سه له‌یه‌کتر حه‌رام نابن و له‌م سووره‌ته‌دا، ئه‌گه‌ر کوره‌که هاوکوفی کچه‌که بوو و هاوکوفیکی تر داوای کچه‌که‌ی نه‌کردبوو، قازی ئه‌م کچه‌که‌ماره‌ئه‌که له‌و کوره‌که، چونکه باوک‌که حوکمی باوکیکی هه‌یه‌که ریگای کچی خۆی نه‌دا شوو بکا - وه‌کوو «ابن حجر» فه‌رموویه‌تی له «فتاوی» و له «تحفه»‌دا، له‌باسی ریگانه‌دانی شووکردنی کچه‌دا - هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر ئه‌م که‌سه‌یه له‌پاش عه‌قده‌که‌دا بکه‌ن و شاهید ته‌واو نه‌بی و مناله‌کانیش باوه‌ر نه‌که‌ن، هه‌ر له‌یه‌که حه‌رام نابن.

وه ئه‌گه‌ر نیسه‌تی شیردانه‌که‌یان ئه‌دا له‌خۆیان، ئه‌وه ئه‌گه‌ر ژنه‌که ئه‌م نیسه‌ته‌ی ئه‌داو ئه‌یوت: فلانه کچه‌کچی منه‌و بۆ کورم ناشی، یا: فلانه کور کورپی منه‌و کچی منی بۆ ناشی، ته‌ماشای ئه‌که‌ین، ئه‌گه‌ر شاهید بیی له‌سه‌ر که‌سه‌ی ئه‌م ژنه، یاخود ئه‌گه‌ر کور و کچه‌که باوه‌ر بکه‌ن، ئه‌وه له‌یه‌که حه‌رام ته‌بن، ئه‌گینا حه‌رام نابن له‌یه‌که؛ به‌لێ، ئیقرارکردنی ئه‌م ژنه‌ته‌نهما بۆ حه‌رامی نیکاحی خۆی له‌و کوره‌ی که‌کردوویه‌تی به‌

کوپری خۆی ته ئیسیری ههیه و بۆ بهره و ژوو روو به ره و خووارو ده و رو بهری ناروا، چونکه ئەم قسه یه ئەگەر به شه هاده تی دابنن، ئەوێ ژماره ی شاهید ته واو نیسه وه ئەگەر به شیوه ی پیوه لکاندن (استلحاق) ی دابنن، شه رتی پیوه لکاندن ئەوێ به پیاو بیکانه ک ژن؛ که واته، هه ر ته نها به یقرا ر دانه نری و یقرا ره که یش هه ر بۆ خۆی به کار دیت، وه کوو «ابن حجر» له «فتاوی» دا فه رموویه تی و له قسه ی «شهاب الزملى» یه وه ده رته که وى و «علي الشبراملسي» روونی کردووه ته وه.

وه ئەگەر پیاو ئەم نیسه ته بدات و بلیت: فلانه کچ کچی منه و بۆ کوپه که م ناشی، یا فلانه کوپ کوپى منه و کچی منى بۆ ناشی، ئەمێ ئەگەر له پیش عه قدا بى، به قه تعی نیکا حیا ن حه رام ته بى، شاهید بى یا نه بى و منداله کان باوه ر بکه ن یا نه یکه ن، چونکه ئەم نیسه ت دانه پیوه لکاندنه به شیوه ی شیردان وه وه ک به نه سه به وه لکاندن وایه و ته ئیسیر ئە کاته سه ر به ره و ژوو روو به ره و خووارو ده و رو بهری ئەو کابرا یه، له بهر ئەوه که مادام ئەم کوپه یا ئەم کچه بوو به منالى کابرا، ئەیشبى به کوپه زای باوک و دایکى کابرا وه به برا یا خوشکى مناله کانی تری. وه به برازای خوشک و براى کابرا یش.

وه ئەگەر له پاش عه قد ئەم نیسه ته ی دا، ئەوه ئەگەر کوپو کچه که - که ئیسته ژن و میردن - باوه ریا ن پى کرد، یا خود شاهیدی ته واو هه بوو له سه ر راستی نیسه ته که، ئەبى ئەو ژن و میرده جیا بکری نه وه له یه ک وه ئەگەر باوه ریا ن نه کردو شاهید یش نه بوو، ئەوه ئەو نیسه ت دانه قیمه تی نییه و نابى به هوى لیک جوئى کردنه وه یان و ئەو عه قد و عیسمه ته ی دامه زراوه، به م نیسه ت دانه تیک ناچى؛ به لى، ئەگەر ته لاقى بائینیا ن که و ته به ین، جا ریکى تر ماره نا کری نه وه له یه ک.

بزائن! له هه ر لایه کدا شو به ی شیردان په یدا بوو، هه رچه ند ئەو شو به یه به شه رع سابت نه بى، با شتر ئەوه یه ئینسا ن خۆی له و نیکا حه دوور بگرى و له هه ر شو ئینیکا دا سویند بخورى له سه ر نه بوونى شیر پىدان، ئەبى ئەو سوینده له سه ر نه زانین به و شیردانه بخورى و له هه ر شو ئینیکا دا سویند له سه ر بوونى بخورى، ئەبى سوینده که به روودانى ئەو شیر خوار دنه بى و سویند خۆره که بلى: شیر خوار دنا من له به ینا بووه.

باسى ھاتنى شىر بەسەر نىكاھدا

ئەگەر كەسىڭ مەرەپراۋىكى ھەبوو كە ھىشتا مندالى شىرە خۆرە بوو و دايكى ئەو كەسە يا خوشكى يا ژنىكى تىرى پىنج جار شىرى داھە، ئەو نىكاھ كەي ھەلئە وشىتەو، چونكە بەو شىر پىندانە بوو بە مەحرەمى كابرا؛ ھەر وھە نىكاھى ژنە گەرە كەيشى ھەلئە وشىتەو كە شىرى پى داو، چونكە ئەمىش ئەبى بە خەسووى كابرا، وە بو ھەمىشە حەرەم ئەبن لىتى؛ جا لەم حالەدا، مەرەپراو شىر خۆرە كە نىوھى مەرەبى ئە كە وىتە سەر كابرا، چونكە ھىشتا نە گوپزراو تەو، ئەمىش نىوھى «مەرالمثل» ئەبژىرى بە دايكى يا خوشكى يا ژنە گەرە كەي كە شىرە كەي داو بە مەرەپراو شىرە خۆرە كە، چونكە ئەو بوو ئەو زەرەھى لى دا.

وہ ئەگەر مەرەپراو شىرە خۆرە كە لە كاتى نووستنى ژنە گەرە كە دا دەمى نا بە مەمكىھەو پىنج جار شىرى لى خوارد، ئەو دىسان نىكاھى ھەردووكيان ھەلئە وشىتەو - وە كوو و تمان - بەلام شىرە خۆرە كە نىوھ مەرەبى ناكەو، چونكە خۆى بوو بە ھۆى ھەلئە شانەوھى نىكاھ كەي و پىويستە تەواو «مەرالمثل» ى ژنە گەرە كە كە ئەم دەمى ناوہ بە مەمكىھەو لە مالى مەرەپراو شىرە خۆرە كە بدرى بە ژنە گەرە كە، ئەگەر مېردە كەي چووبوو لای، يا نىوھى «مەرالمثل» ى، ئەگەر مېردە كەي نە چووبوو لای، چونكە ئەو مەرەپراو شىرە خۆرە بە بوو بە ھۆى ھەلئە شانەوھى نىكاھى ژنە گەرە كە لە مېردە كەي و لەم سوورە تەدا كابرا ھىچى ناكە وىتە سەر ژنە گەرە كەي، چونكە لە كاتىكا مەرەپراو شىرە خۆرە كە دەمى ناوہ بە مەمكىھەو، ئەو نووستو بوو و ناگای لە خۆى نەبوو و منالە كە خۆى چوو دەمى ناوہ بە مەمكىھەو.

ئەگەر كەسىڭ ژنىكى گەرە و مەرەپراۋىكى شىرە خۆرە ھەبوو و دايكى ژنە گەرە كە شىرى دا بە مەرەپراو بچووكە كە، ئەو نىكاھى ھەردوو ژنە كەي ھەلئە وشىتەو، چونكە بوون بە خوشك لە ژىر نىكاھى يەك كە سدا، بەلام كابرا بوى ھەيە ئارەزووى لە كامىان ھەبى مەرەبى بكا تەو؛ جا ئەگەر پىشان نە چووبوو لای ژنە گەرە كەي، ئەو پىويستە كابرا نىوھى مەرەبى ھەردووكيان بدا پىيان و بىبژىرئەو بەو

ژنه که شیره که ی داوه وه نه گهر چووبووه لای، نه وه گه وره که یان عهینی ماره بییه که ی خوئی نه که وی، نه گهر ماره برینه که ی دروست و دامه زراو بووبی و «مهرا المثل» ی نه که وی، نه گهر دروست و دامه زراو نه بووبی و له هه ردوو سووره ته که دا، ته واوی «مهرا المثل» ی نه م ژنه نه بژی ری به دایکه که ی که بووه به هوی هه لوه شانوه ی نیکاحه که . نه گهر کچی ژنه گه وره ی کابرا شیر ی دا به ماره برپاوه شیره خووره که ی، نه وه هه ردوو کیان بو هه میشه حه رام نه بن، چونکه ژنه گه وره که نه بی به نه کی ماره برپاوه شیره خووره که و نه میش بووه به کچه زای نه و.

نه گهر که سیك ماره برپاویکی بچووک ی که متر له دوو سالانی ته لاق دا و ژنیك شیر ی پی دا، نه وه نه و ژنه بو هه میشه حه رام نه بی له م کابرا، چونکه بووه به خه سووی؛ هه روه ها، نه گهر ژنیکی ته لاق دراو ماره برپا له منالیکی بچووک و شیر ی دا به و مناله، نه وه بو هه میشه حه رام نه بی له و پیاوه که ته لاق ی داوه، چونکه بووه به بووک ی و حه رامیش نه بی له و مناله که لی ماره برپاوه، واته له میرده بچکوله که ی، چونکه پیشان ژنی باوک ی بووه، هه م له بهر نه وه که بوویشه به دایکی، چونکه شیر ی داوه تی.

نه گهر که سیك ژنیکی گه وره و سی ماره برپاوی شیره خووری له ژیر نیکاحدا بو و ژنه گه وره که شیر ی دا به ماره برپاوه بچووکه کان، نه وه نیکاحی هه ر چواریان هه لئه وه شیته وه و بو هه میشه یس لی حه رام نه بن، نه گهر شیر ی میرده که ی پی دابن، هه روه ها نه گهر شیر ی میردی پیشووی پی دابن، به لام میرده که ی ئیستای چووبیته لای، له بهر نه وه که ژنه گه وره که نه بی به خه سووی و ژنه بچووکه کانیش، یا نه بن به کچی خوئی یا به کچی ژن (زببته) ی^۱ وه نه گهر شیر ی میردیکی تری و نه م میرده ی ئیستاشی هیشتا نه چووبیته لای، نه وه نه گهر دواپی شیر پیدانی پینجه م بو هه ر سیانیا ن له به ک کاتا بوو^۲، نه وه نیکاحی هه ر سیانیا ن هه لئه وه شیته وه، له بهر نه وه که نه بن به سی خوشک له

۱. نه گهر ژنه که ی شیر ی نه م کابرایه ی پی دا بن، نه بن به کچی کابرا خوئی وه نه گهر شیر ی کابرای پیشووی پی دابن، نه بن به کوله وه س (زببته) ی.

۲. وه کوو نه وه که شیره که دادوشرابیته قاپنک و به که وچکه چا له به ک کاتا بیکن به ده می هه ر سی مناله که وه!

نیکاحی یهك كه سدا، به لام له وه پاش کابرای میردیان مه‌یلی له هه‌ر کامیان هه‌بوو، ته‌توانی ماره‌ی بکاته‌وه وه ته‌گه‌ر به‌رودوا شیر ی پی‌دان، ته‌وه نیکاحی یه‌که میان هه‌لته‌وه شیتته‌وه له‌گه‌ل ژنه‌که یدا که نه‌چووه ته‌لای، له‌به‌ر ته‌وه که بوون به‌دایک و کچیئک له نیکاحی یهك كه سدا و نیکاحی دووه‌میشیان هه‌ل ته‌وه شیتته‌وه له‌وکاته‌دا که ژماره‌ی شیر پیدانی سیه‌مه که یان ته‌بی به‌پینج جار، چونکه ته‌بن به‌دوو خوشک له نیکاحی یهك كه سدا و هه‌لئاوه شیتته‌وه به‌شیرخواردنی خو‌ی، له‌به‌ر ته‌وه که ماره‌پراوه بچووکه یه‌که مه‌که یان له نیکاحی کابرا‌دا نه‌ماوه تا بلین: دوو خوشکن له نیکاحی که سیئکدا؛ که شیر پیدانی ماره‌پراوی سیه‌مه‌میش بوو به‌پینج جار، نیکاحی ته‌میش هه‌لته‌وه شیتته‌وه له‌به‌ر ته‌وه که له‌گه‌ل ماره‌پراوه شیره‌خوره دووه‌مه‌که‌دا، دوو خوشکن له نیکاحی پیاویئکدا.

به‌شی سیه‌مه‌م: ته‌و ژنانه‌یه که به‌هۆی ژن و ژن‌خوازی (مُصَاهَرَة) وه حه‌رام‌بوون؛ ته‌مانه‌ش چه‌ند تا قمن؛

یه‌که‌م: ماره‌پراوی باوک و باپیره و به‌ره‌وژوورتره به‌ماره‌پرینیکی دروست و دامه‌زراو، جا باوک و باپیری نه‌سه‌ب بن، یا هی شیر ی بن وه چووبنه لای ماره‌پراوه که یان یا نه‌چووبنه لای؛

دوو‌هه‌م: ماره‌پراوی کورپو کوره‌زاو به‌ره‌وخوارتره به‌ماره‌پرینیکی دروست و دامه‌زراو، جا کورپو کوره‌زای نه‌سه‌ب بن یا هی شیر ی بن وه چووبنه لای ماره‌پراوه که یان یا نه؛

سیه‌مه‌م: دایک و دایکی دایک و به‌ره‌وژوورتری ماره‌پراوه که یه‌به‌ماره‌پرینیکی دروست و دامه‌زراو، خواه دایکی نه‌سه‌ب بی یا دایکی شیر و کابرا چوویته لای ماره‌پراوه که ی یا نه؛

چواره‌م: کچ و کچی کچ و کچی کورپو به‌ره‌وخوارتری ماره‌پراوه که یه‌به‌نیکاحیکی دروست و دامه‌زراو، جا کچی نه‌سه‌بی بی یا کچی شیر ی، به‌و شه‌رته که چوویته لای له‌پیشه‌وه یا له‌پاشه‌وه، یا خود ئاوی به‌حورمه‌تی تووی هه‌لگرتبی له‌به‌ره‌وه یا له‌دواوه،

به و شه رته که باوه پری و ابووبیّ حه لاله، نه گینا به ته نیا ماره کردنه که کچی ماره پراوه که ی لی حرام نابی و نه توانی بهرله چوونه لای ماره پراوه که، ته لاقی بد او کچه که ی ماره بکا.

به شی چواره م: ژنیکه که چووبنه لای به هوئی نیکاحه وه یا به شوبهه یا به هوئی مولکییه ته وه؛ نه ژنه، حرام نه بی له هندی که س، به پیی نه و ته فسیلهی له مه ولا دیت: هر که س پراوته لای ژنیکی زیندوو به هوئی نیکاحیکی دامه زراو یا دانه مه زراوه وه، یا به هوئی مولکییه ته وه، و له بهر وه یا له دواوه، نه وه نه و ژنه بو هه میشه حرام نه بی له سهر باوک و باپیری کابرا، هر چهنده بهر وه ژورور پراو وه له سهر کورو کوره زای، هر چهنده بهر وه خوار پراو؛ دایک و نه نک و کچ و کچه زای نه و ژنه و کچی کورپیشی حرام نه بن له و کابرا، خواه له و کاته دا بین یا له وه پاش په یدا بین؛ مه سه لا، به م جوړه که نه و ژنه شوو بکا به که سیکی ترو کچیکی لی بیی یا خود کورپیکی له م کابرا بیی که تازه شووی پی کردوو وه نه م کوره ش کچیکی بیی، نه مانه هه موو حرام نه بن له میرده پیشووه که ی، هر چهنده له م وه خته دا، له عورفا به کچی نه م ژنه له میرده دوا بییه که ی نالین: «رَبِیَّة» ی میرده پیشووه که یه تی، به لام هر به هوئی نه وه وه که میرده پیشووه که ی چووه ته لای، نه ته وه ی نه م ژنه ی لی حرام نه بی.

له م مه سته لانه دا، هر وه کوو حه رامیه تی نیکاح سابت نه بی، مه حه رمیه تیش سابت نه بی؛ که واته، نه و ژنه ده س نوژی باوک و باپرو کورو کوره زای کابرا ناشکینی و ته ماشا کردن و خه لوه ت کردن له نیوانیانا حه لاله؛ هر وه ها، کچی ژنه که ده س نوژی کابرا ناشکینی و ته ماشا کردن و به ته نیا له گه ل دانیشن له ناویانا دروسته، وه کوو له گه ل کچی خو یا.

نه گه ر که سیک به شوبهه چووه لای ثافره تیک، یه عنی شوبهه که لای کابراوه بی، خواه ژنه که یش شوبهه ی بی یا نه، نه وه دایک و نه نک ی نه و ژنه تا بهر وه ژورور پراو وه کچ و کچه زای تا بهر وه خوار پراو، حرام نه بن له سهر نه م کابرایه وه نه و ژنه حرام نه بی له باوک و باپیری نه و کابرا، هر چهنده بهر وه ژورور پرون و له کورو کوره زای،

هه‌رچهند به‌ره‌وخوار پرۆن، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا ته‌نها حه‌رامیه‌تی نیکاح سابت ئه‌بێ، ئیتر مه‌حره‌میه‌ت سابت نابێ؛ که‌واته، به‌ته‌نها دانیه‌شتن و ته‌ماشاکردن له‌نیوانیاننا حه‌رامه و ده‌س‌نوێژی یه‌کتر ئه‌شکینن.

بزائن! هه‌روه‌کوو چوونه‌لای ئافره‌تیک به‌شوبه‌ه له‌ئه‌ساسا ئه‌بێ به‌هۆی حه‌رام‌بوونی نیکاحی ژنی بینگانه، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ئه‌و چوونه‌لایه‌به‌سه‌ر نیکاحی‌شا بێت، نیکاحه‌که به‌تال ئه‌کاته‌وه‌و ژنه‌که حه‌رام ئه‌بێت له‌وکابرایه‌بۆ هه‌میشه، به‌پێی ئه‌م ته‌فسیله‌ی خواره‌وه؛

مه‌سه‌لا، ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌شوبه‌ه چووه‌لای ژنی کورپی خۆی، ئه‌وه ئه‌و ژنه‌که حه‌رام ئه‌بێ له‌کوره‌که، خواه وه‌ختی خۆی ئه‌و ژنه‌که‌مه‌حره‌م بووبێ بۆ ئه‌م کابرایه، یاخود مه‌حره‌می بووبێ؛ مه‌سه‌لا، خوشکه‌زای یا برازای خۆی بووبێ و ماره‌ی کردبێ بۆ کوره‌که‌ی.

وه ئه‌گه‌ر کورپیک برواته‌لای ژنی باوکی خۆی، ئه‌وه ئه‌و ژنه‌که حه‌رام ئه‌بێ له‌سه‌ر باوکی، خواه ژنه‌که‌دایکی کوره‌که‌بووبێ یاخود باوه‌ژنی بووبێ وه ئه‌گه‌ر برواته‌لای خه‌سووی خۆی، ژنه‌که‌ی لێ حه‌رام ئه‌بێ؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر برواته‌لای کچی ژنی، ژنه‌که‌ی لێ حه‌رام ئه‌بێ، خواه ئه‌وکچه‌له‌خۆی بێ یا کچی ژنه‌که‌ی بێ له‌مێردیکی تری؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر بچینه‌لای کچی کورپی ژنه‌که‌ی، هه‌ر ژنه‌که‌ی لێ حه‌رام ئه‌بێ.

بزائن! شوبه‌ه، سێ جووره؛ شوبه‌هی ئیشکه‌ر (فَاعِل) هه‌یه، وه‌کوو ئه‌وه ئینسان بچینه‌لای ژنیکی بینگانه له‌حالی‌کا که‌به‌ژنی خۆی بزانی.

وه شوبه‌هی رینگا (طریق) که‌له‌سه‌ر جیاوازی مه‌زه‌به‌کان په‌یدا ئه‌بێ، وه‌کوو چوونه‌لای ماره‌براوێک که‌له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی هه‌ندی له‌ئیمامه‌کان ماره‌برینه‌که‌ی دامه‌زرا بێ و له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی هه‌ندیکیان دانمه‌زرا بێ، وه‌ک ماره‌برین به‌بێ وه‌لی ئه‌مر که‌به‌فه‌رمووده‌ی «ئیمامی ئه‌عزه‌م» دروسته، یا به‌بێ شه‌هید که‌به‌فه‌رمووده‌ی «ئیمامی مالیک» دروسته، هه‌روه‌ها هه‌ر ماره‌برینیکی تر که‌ته‌نها له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی هه‌ندی له‌ئیمامه‌کان دروست بێ.

وه شوبه‌ی جینگا (محلّ) که نه‌وته هاوبه‌شیک پرواته لای جاریه‌یکه که مولکی هردوو هاوبه‌شه که بی، یاخود باوک پرواته لای جاریه‌ی کوری خوی؛ له هه‌موو ئه‌م به‌شانه‌دا، حوکمه‌کانی چوونه‌لای به شوبهه (وَطء بالثُّبُهَة) جاری ئه‌بی.

بیداری! چوونه لای ئافره‌تیک به زینا، هیچ ئه‌سه‌ریکی نیکاحی لی په‌یدا نابی و «مباشرة»، یه‌عنی خوتیکه‌ل کردن له‌گه‌ل ئافره‌ت به ئاره‌زووه‌وه، مادام چوونه‌لای له‌گه‌ل نه‌بی، نابی به‌هوی حه‌رام‌بوون، یان په‌یدا‌بوونی ئه‌و ئه‌سه‌رانه‌ی له‌مه‌ویش باسمان کردن، هه‌رچه‌ند کابرا ئاویشی بیته‌وه به‌هوی ماچ‌کردنی ئافره‌ته‌که‌که‌ یا نووساندنی به‌خویدا یا به‌هوی ده‌ست له‌مل‌کردنیه‌وه، یا به‌هه‌ر جوړیکی تر.

به‌شی پینجه‌م: ئه‌و ئافره‌تانه‌ن که به‌هوی «لعان» (له‌عنت‌کردنه‌وه) له‌میره‌کانیان جیا ئه‌بنه‌وه؛ ئه‌وانه به‌قه‌تعی دروست نییه بو کۆنه‌میره‌کانیان جاریکی تر ماره‌یان بکه‌نه‌وه.

به‌شی شه‌شه‌م: غه‌یری جووله‌که‌و گاوره له‌ناو ژنانی کافردا، خواه له‌وانه‌بی که هاوبه‌ش بو خوا دابی، وه‌کوو ئاگر په‌رست و بت په‌رست، یا هه‌ر باوه‌ری به‌خوانه‌بی، یا له‌ئه‌هلی کتیب و ئایینی کۆن بی وه‌که‌ ئه‌وانه‌ی که ئیددیعی ئه‌وه ئه‌که‌ن که له‌سه‌ر دینی حه‌زرتی ئیبراهیم، یا وه‌کوو «صابته» که خو‌یان ئه‌ده‌نه پال «صابی‌ء» که گوايه مامی "حه‌زرتی نوح" بووه، نه‌که‌ ئه‌و سابشیانه‌که‌ گاورن، هه‌روایه ژنی که خوی بداته پال «زبور» و له‌سه‌ر ده‌ستووری «زبور» بجوولیته‌وه، یاخود باوکی کیتابی بی و دایکی بت په‌رست بی، یا به‌پینچه‌وانه‌وه، یاخود له‌دینی عیسایی لایدابی و بووبی به‌ جووله‌که، یا به‌پینچه‌وانه‌وه، یاخود له‌ئایینی ئیسلام پاشگه‌ز بوویته‌وه؛ ئه‌مانه نیکاحیان به‌هیچ جوړی دروست نییه تا موسولمان ئه‌بن.

به‌لی، ژنه جووله‌که‌و ژنه‌گاور، ماره‌پرینیان دروسته، به‌و شه‌رتانه‌ی له‌وه‌پیش باسمان کردن؛ هه‌روه‌ها ماره‌پرینی ژنه «سامیری» دروسته که به‌شیکن له‌جووله‌که‌ ئه‌گه‌ر به‌خیلافی دینی جووله‌که‌ ره‌فتار نه‌که‌ن و ژنه «صابی» ئه‌گه‌ر به‌خیلافی دینی مه‌سیحی ره‌فتار نه‌که‌ن، ئه‌گینا ماره‌کردنی ئه‌مانیش وه‌کوو کافره‌کانی تر حه‌رامه.

ئەگەر ژىئىكى موسۇلمان پاشگەز بوۋە، ئەو ئەگەر بەرلەۋە بوۋە، مېردە كەي بېچىتە لاي، دەس بەجى نىكاھ كەي بە تال ئەبىتەۋە ۋە ئەگەر پاش چۈنە لاي بوۋ، رائەۋەستىن ۋە تەماشائە كەين، ئەگەر لە ماۋەي «عِدَّة» كەيدا ھاتەۋە بۆ سەر ئايىنى ئىسلام، ئەو دەرتە كەۋى كە نىكاھ كەي ماۋە، ئەگىنا دەرتە كەۋى كە ھەر لە كاتى پاشگەز بوۋنە ۋە يەۋە نىكاھ كەي ھەلۋە شاۋە تەۋە.

ھەر ۋەھا، ئەگەر موسۇلماننىڭ ژنە جوۋلە كە يەكى ھىنا كە ئەۋىش لاي دابوۋ لە دىنى عىسا، ياخود ژنە گاۋرىكى ماره كەرد كە لايدا بوۋ لە دىنى جوۋلە كە، ئەۋەش حوكمى ژنە موسۇلماننىكى ھەيە كە پاشگەز بوۋبىتەۋە لە ئايىنى ئىسلام، يەنى ئەگەر بەر لە چۈنە لاي، لايدا لە دىنى پېشۋى، ئەۋە دەس بەجى نىكاھ كەي بە تال ئەبىتەۋە، ئەگىنا ئەگەر لە ماۋەي «عِدَّة» دا موسۇلمان بوۋ، ئەۋە باشە، ئەگىنا لە ۋكاتەۋە كە لە دىنى خۆي لايداۋە، نىكاھ كەي ھەلۋە شاۋە تەۋە ۋ بەقە تەي دروست نىيە بۆ ئەم ژنە كە بگەرپتەۋە سەر ئايىنە پېشۋە كەي، بەلكوۋ ئەگەر بىھۋى نىكاھ كەي ھەلنەۋە شىتەۋە، ئەبى موسۇلمان بىي.

جا ئەگەر كەسىڭ ژىئىكى جوۋلە كە يا گاۋرى ماره كەرد ۋ شەر تەكانى تيا ھاتەدى، ئەۋە ئەۋ ژنە كىتابىيە ۋەك موسۇلمان ۋايە لە نەقەقەۋ لە دابەش كەردنى شەۋە كانا بەسەر ئەم ژنە ۋ ئەۋ ژنە كانى تريا ۋ لە تەلاقدا لە بارەي «سنى» ۋ «بىدىعى» يەۋە، بەلام مىرات نابا لە مېردە كەي ۋ مېردە كەيشى مىرات نابا لەم؛ ھەر ۋەھا، مېردە كەي ئەتوانى زۆرى لى بكا بۆ ئەۋەي لە پاش لەش پېس بوۋن خۆي بشۋا ھەرچەند كە كافر نىيەت ھىنانى بۆ نىيە ۋە لە كاتى پا كەۋە بوۋندا لە ھەيزو لە زەيسانى؛ ھەر ۋەھا، ئەتوانى زۆرى لى بكا بۆ شۆرىنى ھەر شوئىكى يا ھەر جلىكى كە پېس بوۋبى ۋە لەسەر شۆردنى قاپ ۋ قاچاخى ۋە ئەتوانى بە زۆر دەسى پى ھەلبگرى لە خواردنى گوشتى بەرازو خواردنەۋەي شەراب ۋ ەھەق ۋ لە ھەر شتىكى تىرى ھەرام، بۆ ئەۋەي بە تەۋاۋى لەزە تى لى ۋەربگرى.

بەشى ھەۋ تەم: ژىئىكە بەھۋى تىكەلىيەۋە لە گەل مەھرەم دا ھەرام ئەبى؛ مەسەلا، كەسىڭ خوشكى يا داىكى يا مەھرەمىكى تىرى تىكەل بىي بە كۆمەلە ژىئىكى ژمىراۋەۋە

مه حره مه که ی خوئی نه ناسیته وه، نه وه به قه تعی حهرامه هیچ کام له و کومه له ژنه ماره بکا وه نه گهر ماره ی کرد، دانامه زری، به لام نه گهر تیکه لی کومه له ژنیکی له ژماره نه هاتوو بوو بوو، وهك نه هلی شاریک، نه وه دروسته له و ژنانه ماره بکا. به لی، چهند به شه ئافره تیکی تر هه ن ماره کردنیان حهرامه، به لام حهرامیه که بو ماوه به کی تاییه تییه؛

یه که م: نه و ژنانه که پیاو بیهوی له گه ل مه حره می خوئیانا کوئیان بکاته وه له نیکاحدا، وه کوو دوو خوشک وه ژن و پووری. قاعیده ی زانینی نه م جوړه حهرامیه، نه وه ته: «ههر دوو ئافره تیک که خزما یه تییه کی وایان له به ینا بی، به نه سه ب یا به شیر، که نه گهر فهرز بکه ین یه کیکیان پیاوه، نیکاح حهرام بی له نیوانیانا، نه وه کو کردنه وه یان پیکه وه حهرامه له نیکاحی یه ک که سدا». جا نه گهر له عه قدیکا دوو ئافره تی وای کو کرده وه، نه وه نیکاحی ههر دوو کیان به تاله وه نه گهر به رودوا هاوردینی، نه وه نیکاحی پیشووه که یان دامه زراوه وه هی دووه میان به تاله، ههروه ها نه گهر پیشووه که یان ته لاقی که وت به ته لاقی «رجعی» که نه توانی به بی ماره کردنه وه بیگپرته وه بو ژیر نیکاحی خوئی، چونکه ژنیک که ته لاقی «رجعی» ی که وت بی، له حوکمی ژندایه بو میرده که ی؛ به لی، نه گهر ته لاقی به شیوه ی باینه که وت بوو، یا خود فه سخی نیکاحی کرابووه وه، نه وه دروسته دووه مه که ی به سه را به یئری، هه رچهند هیشتا «عدّه» ی ژنه ته لاق دراوه باینه که یا ژنه نیکاح هه لوه شیئراوه که ته واو نه بوو بی.

جا به و قسه یه که وت مان: «به نه سه ب یا به شیر»، نه وه ده رچوو که ئافره ت کو بکریته وه له گه ل کونه خه سوویا، یه عنی له گه ل دایکی میردی پیشوویدا، یا له گه ل کونه بووکیا، یه عنی له گه ل ژنی پیشووی کوپیا، یا کو بکریته وه له گه ل ره بیبه ی نه و پیاوه دا که له غه یری دایکی کچه که ی بی، یا کو بکریته وه له گه ل ره بیبه ی میرده که یا له ژنیکی تری، یا خوشکی دایکی که سیک کو بکریته وه له گه ل خوشکی باوکیی نه و که سه دا.

وه به و قسه یه که وت مان: «نه گهر یه کیکیان فهرز بکه ین به پیاو، نیکاح حهرام بی له نیوانیانا»، نه وه ده رچوو که ئافره تیک کو بکریته وه له گه ل کچی پووریا، خواه پووره که ی خوشکی باوکی بی یا خوشکی دایکی؛ نه مانه کو کردنه وه یان دروسته.

دووهم: ماره کردنی ئافره تیك كه زیاد بی له سهر نه و ژماره یه كه به پیی شهرع ماره کردنی دروسته؛ پایوی ئازاد حهقی هه یه چوار ژنی له یه ك كاتدا هه بی، كه کردی به پینج، نه وه نیکاحی پینجه میان دانا مزری؛ جا نه گهر به یه ك عه قد پینج ژنی هیئا، نه وه نیکاحی هه موویان به تاله وه نه گهر به رودوا بوون، نه وه نیکاحی پینجه م و زیاتر له پینجه میان به تاله وه تا نه و چوار ژنه له نیکاحی نه و کابرایه دابن، دروست نییه ژنی تر ماره بکا، ههروه ها نه گهر ته لاقیشیان بدا به ته لاقی «رجعی»، به لام نه گهر ته لاقی دان به ته لاقی «باین»، یا خود نیکاحی هه لوه شایه وه، یا به هوئی له عننه کردن (لعان) وه ژنه کان له نیکاحی ده رچوون، دروسته هی تر ماره بکا، هه رچهند «عده» ی نه و ژنه پیشوانه شی به سهر نه چوو بی.

سیههم: ژنیكه كه له ئیحرامی حهج یا عه مره دا بی، نه مه نیکاحی دروست نییه تا لی نه بیته وه.

چوارهم: ژنیكه له «عده» ی كه سیکی ترا بی غه یری نه و كه سه ی كه نه یه وی ماره ی بکا، خواه «عده» ی ته لاق یا «عده» ی هه لوه شاننده وه ی نیکاح؛ نه وه تا «عده» كه ی ته واو نه بی، نیکاحی دروست نییه.

پینجه م: ژنیكه کابرای میردی هه ر سی ته لاقه ی دابی؛ نه مه نیکاح نا کریته وه له و میرده ی تا جاش (تحلیل) نه کریته وه، یه عنی تا شوو نه کا به میردیکی تر و نه ویش جیا بیته وه لی به هوئی ته لاق یا هه لوه شاننده وه ی نیکاح یا مردنیه وه.

له م ته تحلیل کردنه دا، چهند مه رجیک پیویسته؛ یه كه م: نه وه یه نیکاحه كه دروست و راست بی، نه گینا نیکاحی دانه مه زراو ژنی پی حه لال نابی، هه رچهندیش کابرا بجیته لای؛

دووهم: نه وه یه میرده كه له ته مه نیكا بی كه به ته بیعت ئاره زووی ژن بکا؛ سیههم: نه وه یه نه و میرده برواته لای ژنه كه و ئیشی له گه ل دا بکا؛ چوارهم: نه وه یه كه له م میرده جیا بیته وه به مردن یا به ته لاق یا به هه لوه شاننده وه ی نیکاح؛

پینجهم: ئه وه یه «عده» ی ئه و جیا بوونه وه ییش به سهر بچی. جا ئه گهر ئه م مه رجانه هاتنه جی، دروسته میرده پیشوو که ی ماره ی بکاته وه و قهیدی نییه ئه گهر کابرای میردی دووه م له وه ختی نووستنی ژنه که دا پرواته لای یا له حه یزا یا له زه یسانیا یا له کاتی رۆژوودا یا له «عده» ی شوبهه دا، به م په نگه پاش ئه وه که ماره کرا له م کابرایه ی دووه مه که پتی ئه لئین: «مجلل»، که سیکی تر به شوبهه پرواته لای و موحلیله که ییش له و «عده» ی شوبهه یه دا به حه رامی پرواته لای، یا خود که چوو له لای، شتیگ بپیچی به زه که ریه وه، یا خود ئاوی نه یه ته وه، یا خود ژنه که «بی بن» بی و به کاره تی لانه چی؛ له «تخفه» دا فه رموو یه تی: به هه موو ئه م وه زعانه ته حلیله که ته واو ئه بی.

جا ئه گهر به ریکه وت ژنه که شووی کرد به که سینک و له پاش گواستنه وه ی کابرا که مرد، یا خود ته لاقی دا، ئه وه باشه وه ئه گهر که سینکیان دۆزییه وه، بۆی ماره بکه ن و له پاش چوونه لای ته لاقی بدا، ئه وه ئه گهر به بی ناو بردنی هیچ جو ره مه رجیک ژنه که ی بۆ ماره کرا، ئه وه باشه وه ئه گهر له ناو عه قده که دا شه رتیان کرد هه ر که چوو له لای ته لاقی بدا، یا ته لاقی بکه وی یا نیکاحی نه مینئ، یا بائینه بیته وه، ئه وه ئه و نیکاحه به تاله و به م نیکاحه حه لال نابیتته وه بۆ میرده پیشوو که ی وه ئه گهر له عه قده که دا شه رته که نه کرا، به لام له پیشا کابرا حالی کرابوو له ئیشه که و له ناو عه قده که دا له دلا هه بوو، ئه وه به زاهیری شه رع دروسته، به لام که راهه تی هه یه.

ئه گهر ئه و ژنه که سی ته لاقه ی که وتوو، له پاش ماوه یه ک که به شی ئه وه ی ئه کرد شوویه کی تیا بکاو ته لاق بدرئ و «عده» ی به سهر بچی، هاته وه و ئیددیعی کرد که وا ته حلیل کراوه و میرده پیشوو که ی باوه ری پی کرد، ئه وه به بی سویند قسه که ی قه بوول ئه کری، هه تا وه کوو ئه گهر راستی قسه ی ژنه که شی نه ئه چوو له وه، هه ر دروسته ماره ی بکاته وه، له بهر ئه وه که له عه قدا قسه ی خاوه نه که ی حیسابه و له م مه سئه له یه دا، ئه و ژنه خاوه نی عه قده که بووه؛ به لئ، له م کاته دا که راهه تی هه یه میردی پیشوو ماره ی بکاته وه تا ته حلیله که ی به ته واوی بۆ ساغ ئه بیته وه.

وه ئه گهر کابرای ماره کهر (محلل) وتی: ته لاقم نه داوه، ئه وه باوه ر به قسه که ی ئه کری، مادام میردی پیشوو نه زانی که درۆ ئه کا؛ ئه گهر کابرای ماره کهر وتی:

نه چوموه ته لای و ژنه کیش وتی: هاتووه ته لام، نه وه نه گهر میردی پیشوو باوهری به قسه ی ژنه که نه کرد، دروسته ماره ی بکاته وه، هر چه ند وه لی ژنه که به تنها یا شاهیده کانی عه قده که به تنها له سهر قسه ی کابرای ماره که ر بن؛ به لی، نه گهر شاهیده کان له گهل وه لی نه مری ژنه که هه موو له سهر قسه ی کابرای ماره که ر بن، نه وه باوهر به قسه ی ژنه که ناکری.

وه نه گهر میرده پیشوووه که خو ی ژنه که ی به درودا خسته وه و وتی: حاشا! ماره نه کراوی له که س، نه وه بو ی دروست نییه ماره ی بکاته وه، مادام په شیمان نه بیته وه له به درودا خسته وه که ی؛ جا نه گهر په شیمان بووه وه و وتی: لام مه علووم بوو که راست نه کا، نه وه دروسته ماره ی بکاته وه.

وه نه گهر ژنه که پی لینا که و شووی کردووه به کابرایه کی تازه، که چی له دواییدا په شیمان بووه وه، نه وه نه گهر له پیش ماره کردنه وه دا بی له میرده پیشوووه که ی، یا له پاش ماره کردن و پیش چوونه لای دابی، قسه که ی قه بوول نه کری و نه گهر له پاش ماره کردن و چوونه لای دابی، قیمه تی نییه، چونکه نه سل له عه قده دامه زرانیه تی و پاش نه وه ش که ژن ماره کرایه وه له میردی پیشوووی، عه قده که تیگ ناچی به قسه ی نه و ژنه.

باسی نه وانهی که به شوودانی ژنیان به دهسته (ولی)

له ناو نه وانهدا که حه قی به شوودان و ماره برینی ئافره تیان به دهسته، باوک له پیش هه موویانه وه یه، نه مجا بایره، نه مجا برای باوکی و دایکی، نه مجا برای باوکی، نه مجا کوپری برای باوکی، هر چه ند دووریش بکه ونه وه، نه مجا مامی باوکی و دایکی، نه مجا مامی باوکی، نه مجا کوپری مامی باوکی و دایکی، نه مجا کوپری مامی باوکی، هه روه ها نه م حه قه نه گا به مامی باوکی ژنه که و نه ولادی نه وو مامی بایره ی و نه ولادی نه ویش؛ له م ریزه وه که باسمان کرد، ده رکه وت برای دایکی و مامی دایکی حه قی به شوودان و ماره برینی ئافره تیان نییه.

به لی، عه لاقه ی دایک به ئافره ته وه نه بی به هو ی پیشکه وتنی هه ندی که س له سهر هه ندی که سی تر؛ که واته، نه گهر ژنیگ دوو ئاموزای هه بوو و یه کیکیان برای دایکیشی

بوو، ئه‌وه ئه‌مه‌یان پیش‌ئه‌که‌وئ، خواه ئه‌و دوو ئامۆزایه‌ وه‌ کسوو یه‌ك بن، یه‌عنی هه‌ردووکیان کورپی مامی باوکی و دایکی یا کورپی مامی باوکی بن، یاخود یه‌کیکیان به‌هیزتر و بی‌هیزه‌ که‌یان عه‌لاقه‌ دایکییه‌ که‌ی هه‌بی؛ که‌واته‌، ئه‌گه‌ر ئافره‌تیک ئامۆزایه‌ کی باوکی و دایکی هه‌بوو له‌گه‌ڵ ئامۆزایه‌ کی باوکیدا و ئامۆزایه‌ باوکییه‌ که‌ی له‌ هه‌مان‌کاتا برای دایکیشی بوو، ئه‌وه ئه‌مه‌یان پیش‌ئه‌که‌وئ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پیش‌ووین، چونکه‌ ئه‌میان له‌لایه‌ن دایکه‌وه‌ برایه‌تی و له‌به‌ر ئه‌وه‌ په‌یوه‌ندی زۆرت‌ره‌ له‌گه‌ڵی.

به‌لام ئه‌گه‌ر ژنیك دوو ئامۆزایه‌ هه‌بوو و یه‌کیکیان کورپی خوئی بوو؛ مه‌سه‌لا، ئه‌و ژنه‌ شووی کردبوو به‌ ئامۆزای خوئی و کورپیکی لی بوو بوو و هه‌ ئه‌وی تریان برای دایکیی بوو، ئه‌وه ئه‌و ئامۆزایه‌یان پیش‌ئه‌که‌وئ که‌ کورپی خوئه‌تی له‌سه‌ر ئه‌ویان که‌ برای دایکییه‌تی، چونکه‌ کورپ عه‌سه‌به‌یه‌، نه‌ وه‌ك برای دایکیی.

له‌ناو ئه‌م وه‌لی ئه‌مرانه‌دا که‌ باس‌مان کردن، که‌سیان حه‌قی مه‌جبوو‌رکردنی ژنی نییه‌ بۆ شووکردن به‌ که‌سیکی تایبه‌تی، ته‌نها باوک و باپیره‌ نه‌بی، ئه‌ویش به‌و مه‌رجه‌ که‌ شه‌رته‌کانی دروستی مه‌جبوو‌رکردن هه‌ت‌بنه‌دی و که‌سیان ویلایه‌تی می‌ردو ژنی پینکه‌وه‌ پیناکری ته‌نها باپیره‌ نه‌بی.

هه‌روه‌ها ده‌رکه‌وت له‌و ته‌رتیبه‌وه‌ که‌ له‌وه‌پیش باس‌مان کرد، ئه‌مه‌ که‌وا کورپی ژن حه‌قی ویلایه‌تی نییه‌ به‌و سیفه‌ته‌ که‌ کورپی ژنه‌ که‌یه‌؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر وه‌ کسوو کورپیه‌تی ئامۆزایه‌شی بی، یاخود قازی بی، ئه‌وه ئه‌توانی به‌ سیفه‌تی ئامۆزایه‌تی یا قازیه‌تی دایکی خوئی ماره‌ بپری له‌ کابرایه‌ك.

جائ‌ه‌گه‌ر وه‌لی ئه‌مری ژن به‌هۆی نزیکی (نَسَب) هه‌وه‌ ده‌س نه‌که‌وت، ئه‌وجار حه‌قی ئه‌وانه‌یه‌ که‌ ته‌هلی ئازادکردن، یه‌عنی ئه‌گه‌ر ئافره‌ته‌ که‌ به‌نده‌ی ئازادکراو بوو، ئه‌وه ئازادکه‌ره‌ که‌ی حه‌قی هه‌یه‌ بیدا به‌ شوو، ئه‌وه‌ش بزاین که‌ ئه‌م حه‌قه‌ به‌ نیسبه‌ت ئازادکه‌رو ئازادکراوه‌ به‌ میرات ئه‌روا، وه‌ کسوو له‌ نه‌سه‌بدا وه‌ ئه‌گه‌ر ئافره‌ته‌ که‌ به‌نده‌ی ئازادکراویش نه‌بوو، حه‌قی به‌شودانی، هی حوکم‌پانی موسوڵمانانه‌ له‌و شوینه‌دا.

باسى ويلايه تى قازى بەدر يېزى

قازى شەرىع لە چەند شوپىنكا ئافرەت ئەدا بە شوو؛

يە كەم: لە شوپىنكا كە ئافرەتە كە كە سىكى نەبى وەلى ئەمرى بى بە نەسەب.

دوو ھەم: لە شوپىنكا كە وەلى ئەمرى بى بە نەسەب، بە لام شىت ك بى بە ھۆى ئەو ھە ئەو وەلى ئەمرە واجبى خۆى بى نەبىرى؛ مەسەلا، مندا ل بى يا شىت بى يا فاسق بى يا نەفام بى و لەو یش بە وللاو ھە وەلى ئەمرىكى تى دوورى بە نەسەب نەبى؛ ئە گىنا لە سوورە تىكا كە براى ژنە كە مندا ل بى، ئە گەر مامى ھەبى، ئەو ھە قدى نىكا كە كە ئە كا نەك قازى.

سىتھەم: لە كا تىكا كە وەلى ئەمرى نەسەب بى سەرو شوپىن روشتىبى، ئەو ھە تا ماو ھە كى وا تى ئە پەرى كە قازى بتوانى حوكم بكا بە مردنى، ھەر قازى كچى ئەو كە سە مارە ئە كا؛ جا پاش ئەو ھە كە قازى حوكمى كرد بە مردنى، ئە گەر وەلى ئەمرى دوورى ھە بوو، ئەو ھە ئەو مارەى ئە كا، ئە گىنا ويلايه تە كە ئە گەر تەو ھە بو قازى.

چوار ھەم: لە كا تىكا كە وەلى ئەمرى نەسەب ئىحرامى دا بە ستبى بو حج يا بو ھە مرە، خوا ھ ئىحرامە كە ى دروست بى يا بە تال بى.

پىنچەم: لە كا تى «عضل» دا، يە ھەنى لە كا تىكا كە كچىكى بالىغە ى عاقىلە داوا بكا لە وەلى ئەمرە كە ى كە مارە ى بكا لە كە سىكى ھاوكوفى خۆى و ئەو یش بە بى بيانو ھە كى شەرىعى مارە ى نە كا لەو كە سەو ھاوكوفىكى تى خۆى نەبى بىداتى، ئەو ھە ئە گەر ئەم بە شوونە دانە جارىك يا دوو جار بى، قازى ئەتوانى كچە كە مارە بكا لەو ھاوكوفە ى، چونكە ھەلىيە كە بەم يەك دوو جارە فاسق نابى و لەسەر ويلايه تى خۆى ئەمىنەتە ھە و قازى ئەبى بە جى نشىنى؛ بە لام ئە گەر رى لى گرتنە كە ى بوو بە سى جار يا زىاتر، ئەو ھە بەو ھە فاسق ئەبى و ويلايه تە كە ى ئەروا بو وەلى ئەمرى دوور، بە لى، ئەو ھە نە پىويستە ئەو رى لى گرتنە ئىسپات بى لى قازى، يە ھەنى يا خۆى بىبىنى يا بە دوو شاھىد ئىسپات بى، ئە گىنا ئەم وەلى ئەمرە دوورە، لە خۆ ھەو ھە ناتوانى كچى كا برا بە شوو.

شه شه م: به هوی دیار نه بوونی وه لیه وه، واته نه وهنده دوور بی له و شوینه وه که نه گهر بوی بر وی، بۆت هه بی له ریگه دا نو یژ کورت که یته وه که نه کاته دوو مه نزل یا زیاتر؛ نه گهر دووریه که ی له م مه سافه یه که متر بوو، قازی ناتوانی به بی ئیزی نه و نه که ی ماره بیری. نه گهر کچیک هاته لای قازی و وتی: باوکم دوو مه نزل ریگا دووره لی ره وه، دروسته بو قازی ماره ی بیری، به لام سوننه ته داوای شاهیدی لی بکا بو ئیسپات کردنی دیار نه بوونی باوکی؛ جا نه گهر پاشان باوکی هاته وه و ئیددیعیای کرد که وا بهر له وه قازی کچه که ی بدا به شوو، نه و خو ی ماره ی بر یوه له که سیکی تر، نه وه نه گهر به شاهید نه وه ی ئیسپات کرد، نه و عه قده ی که قازی کردوویه تی هه لئه وه شیته وه، نه گینا به دروست دائه نری و به قسه ی نه و باوکی کچه تیک ناچی.

حه و ته م: کاتیکه که وه لی نه مری ئافره ته که حه پس بی و مه ی دانی وه کیل گرتنی نه بی. هه شته م: کاتیکه که وه لی نه مره که له ترسانا خو ی شار دبیته وه وه نه وی ری دهر که وی. نو هه م: کاتیکه که وه لی نه مره که خو ی به زل بزانی و ریگای به شو ودانی ئافره ته که نه دا.

ده هه م: کاتیکه که وه لی نه مری ئافره ته که بیه وی ماره ی بکا بو خو ی یا بو کور پکی مندالی و وه لی نه مری تری هاو پایه ی خو ی نه بی عه قدی بکا بوی. یانزه هه م: کاتیکه بایره بیه وی ئافره ته که ماره بکا له کوره زای خو ی و مه جالی زور کردنی نه بی لی تا به ته نیا خو ی «ایجاب» و «قبول» هه که جی به جی بکا، له بهر نه وه که ئافره ته که نابالغ و بیوه ژن بی - مه سه لا - نه وه له م حاله دا واجبه قازی ایجابی عه قده که بکا وه لیه که ی قه بو ولی بکا.

دوانزه هه م: کاتیکه که ئافره ته که بالغ بووی و شیت بی و باوک و بایره ی نه بی، نه وه قازی نه توانی له بهر پاراستنی مه سه له حه تی ژنه که ماره ی بیری له که سیک، به لام نه بی موراجه عه ی وه لی نه سه بیشی بکا، بو نه وه نه وانیش ریگا بده ن.

نه گهر و لاتیگ قازی تیا نه بوو له بهر نه وه که له ژیر ده سه لاتی سولتانی موسولمانانا نه بوو، واجبه له سه ر ده سه لاتی داری نه و و لاته قازییه ک دابنی بو به ریوه بر دنی کاروباری

موسولمانان و ئه و قازیه هه چهند سولتانی موسولمانان داینه ناوه، ئه بئ به کار به دهستی موسولمانانی ئه و ناوچه یه.

له هه ر شوینیکا که قازی ژن ماره بپرئ، پئویسته چهند شهرتیک بیته دی؛
یه که م: ئه وه یه ئه و ژنه دانیشتووی ئه و شوینه بئ که حوکمی قازیه که ی به سه را
ئه روا، هه چهند به ریبواریش ریئ تی که وتبئ؛

دوو هه م: ئه وه یه ئه و که سه که داوای ژنه که ئه کا هاوکوفی بی؛
سیهه م: ئه وه یه که که متر له ماره بی هاوچه شنی خوئی ماره ی نه کا؛ جا ئه گه ر
ئافره تیکی بی وه لی داوای کرد له قازی که ماره ی بکا له که سیئ که هاوکوفی نه بی،
دروست نیه ماره ی بکا وه ئه گه ر کردی، به تاله، به لام گه لئک له زانایانی مه زهه بی
شافیعی، فه رموویانه دروسته.

وه له حالیکا که قازی له بهر ئه وه ژنه که ماره بپرئ که وه لی ئه مره که ی دوور بی له و
شوینه وه، دروست نیه ماره ی بپرئ له که سیئ که هاوکوفی نه بی، به لام گه لئک له
زانایانی شهرع فه رموویانه: ئه گه ر فاسقی بلاو بووبوو وه به ولاتا و ئافره ته که یش
هاوکوفی نه بوو و ئاره زووی نه فسی هه بوو، ئه وه دروسته قازی ماره ی بپرئ له که سیئ
که هاوکوفی نه بی، به تاییه تی ئه گه ر ترسی فیتنه و فه سادی حالی ژنه که ی بی، یاخود
ژنه که موحتاج بی به مه سرف بو ژیانی؛ ئه وه نده هه یه له م جوړه شوینانه دا ئه بی قازی
له ناو خه لکه ناهاوکوفه کاندای ماره ی بپرئ له باشتریان، ئه گینا ئه بی ژنی بی وه لی هه ر
ماتل بی، به تاییه تی که له نه سه بیکی شهریف بی.

جا ئه گه ر قازی له مه زهه بی «أصح» نه هاته خواره وه و ژنه که ی ماره نه بپری له
ناهاوکوف وه له و ولاته دا قازیه کی تری وا هه بوو که به مه زهه بی ئه و ئه م نیکاحه
دروست بوو، ژن و پیاوه که برۆن بۆلای ئه و قازیه؛ ئه گه ر ئه ویش نه بوو وه له و شوینه دا
پیاویکی دادپه روه ر هه بوو، بیکه ن به حه که م و ئه ویش ژنه که ماره بپرئ له کابرا. وه
ئه گه ر ئه میش نه بوو، ئه مجار پئویست ئه بی له سه ر قازیه که ماره ی بکا له و کابرایه
به ناچار ی، وه کوو له «تحفه» دا له سه ره تایی باسی هاوکوفیه وه ئه لی وه ئه گه ر نه وه لی

نه سه ب هه بوو و نه قازی له و ولاته دا، دروسته ژنه که پیاویکی دادپهروهه بکا به وهلی ئه مری خۆی بۆ ئه وهی ماره ی بپری له و که سه ی که داوای کردووه.

باسی به وهلی ئه مرکردن (تۆلیه) و به حه کهمکردن (تحکیم)

«تۆلیه»، ئه وهیه که ئافرهت پیاویکی دادپهروهه بکا به وهلی ئه مری خۆی و دای بنی له جینگه ی باوکی بۆ ئه وهی ماره ی بپری له و که سه ی که ئه یه وی بیهینی. شهرتی «تۆلیه»، ئه وهیه ئافره ته که وهلی ئه مری به نه سه بی نه بی و ئه و شوینه ییش قازی تیا نه بی. به لام نه بوونی وهلی، دوو جوړه؛ نه بوونی «حسی» که ئه وه ته هه ره به یه کجاری نه بی وه نه بوونی «شهرعی» که ئه وه ته وه لیه که بی به لام ژنه که ماره نه کا له و هاوکوفه ی که هاتووه بۆ خواستنی و هیچ جوړه بیانویه کی شهرعی شی نه بی و جاریک یا دوو جار مه نی ژنه که بکا له شووکردن؛ له م سووره ته دا، ئه گه ر قازی نه بوو ئه و ژنه ماره بکا، ئه وه ژنه که ئه توانی پیاویکی عادل بکا به وهلی ئه مری خۆی. ههروه ها، نه بوونی قازیش له سه ر دوو جوړه: نه بوونی «حسی» واته قازی له ولاته که دا نه بی وه نه بوونی «شهرعی» که ئه وه ته قازی بی به لام به بی خه رج کردنی پاره یه کی زۆر ژنه که ماره نه کا له کابرا؛ لیږه دا ژنه که بوی دروسته پیاویکی عادل بکا به وهلی ئه مری خۆی، جا ئه م پیاوه دادپهروهه، وه ک باوک ژنه که ماره نه کا له کابرا و کابرا قه بوولی نیکاحه که نه کا بۆ خۆی. «تحکیم» ییش ئه وهیه ژنه که و پیاوه که هه ردووکیان شه خسیک بکه ن به حه که می خۆیان بۆ ئه وه عه قده که جاری بکا له به یینانا و خۆی ئیجاب و قه بووله که ته واو بکا؛ مه سه لا، له حوزووری دوو شاهیدا بلیت: وا ئه م ژنه م ماره بپری له م پیاوه له سه ر ئه وه نده ماره یی و قه بوولی نیکاحی ئه و ژنه ییشم کرد له بۆ ئه م پیاوه له سه ر ئه و ماره ییه. جا ئه گه ر قازی ئیجتیهادکه ره له ولاته که دا هه بوو، ئه وه شهرتی ئه م حه که مه ئه وه یه دادپهروهه و ئیجتیهادکه ره بی وه ئه گه ر قازی ئیجتیهادکه ره له ولاته که دا نه بوو، یه عنی ولاته که قازی هه ر تیا نه بوو، یا قازی تیا بوو به لام ته قلیدکه ره (مُقَلِّد) بوو وه به بی پاره یه کی زۆر ئه و عه قده ی نه ئه کرد، ئه وه ته نها ئه وه نده به سه بۆ حه که مه که

عه دالله تی هه بی و شهرت نییه خاوه ن ئیجتههاد بی؛ به لام ته گهر قازی ته قلیدکه ره هه بوو و به بی پاره یه کی زور عه قده که ی بو ته کردن، شهوه دروست نییه ئینسانی غهیره موجهه هید بکری به حه که م.

ههروه ها شهرته بو به حه که م کردن که وه لی نه سه ب نه بی؛ که واته، حه که م راگرتن دروست نییه له کاتیکا که وه لی نه مره که دیار نه بی و دوور که وتبته وه؛ شه مه ئادابی حه که م راگرتنه، وه کوو له «ثحفه» و «شیروانی» دا باس کراوه؛ به لی، ئیمامی «اذرعی» و «رَدَاد» فهرموویانه: حه که م راگرتن دروسته له کاتیکا که وه لی نه سه ب بی به لام دیار نه بی و دوور که وتبته وه؛ ههروه ها، گه لی له زانایانی وه «بُلْقینی» فهرموویانه: له کاتی فیسقی عومومی دا، دروسته ئینسانی فاسق بکری به حه که م، مادام قازی ئیجتههادکه ره له ولاتا نه بی وه شهوه که سه ی که بو نه فسی خوی ته قلیدی فهرمووده ی شه م ئیمامانه شه کا، شه بی ئاگای له وه بیی که «تلفیق» نه کا، واته ته قلید کردنه که ی نه بی به هو ی شهوه که ره فتار به دوو فهرمووده ی دژی یه ک پهیدا بی.

بزنان! دروسته قازی یه کی ک بکا به جی نشینی خوی بو به جی هینانی هه ندی له و عه قدانه که به خوی شه کرین، به و شهرته له فهرمانی دانانیا به قازی مه نعی نه کرابی له جی نشین دانان، ئیتر خواه ئیزنی درابی یا باسی نه کرابی و خویشی ئیشی شه وهنده زور بی فریای هه مووی نه که وی؛ جا شه گهر هات و قازی که سیکی کرد به جی نشینی خوی، شهوه شه بی یا به وتن روو به پروو بیکا به جی نشین، یا شه گهر شه و کابرا له و شوینه دا نه بوو، شه بی دوو شاهید شه و قسه یه ی قازییه که بگه یه نن به جی نشینه که؛ شه گهر قازی به نووسین بوی بنووسی و به له فزو وتن نه یکا به جی نشین، شهوه هه ره عه قدیک شه م جی نشینه بیکا به تاله؛ به لی، شه گهر له گه ل نووسینه که دا کابرا به وتنیش کردی به جی نشین، شهوه له پاش گه یشتنی نامه که ی هه ره عه قدی بکا دانه مه زری، به لام کابرای جی نشین تا به ئاشکرا نه زانی که به وتن کراوه به جی نشین، دهس بخاته هه ره عه قدیکه وه گونا هبار شه بی.

باسی ئەوانەى حەقى ماره پرىنيان ههيه (ولى نكاح)

وه كوو له مه وپيش باسمان كرد، ويلايه تى نيكاح كردن، يه عنى حەقى ژن ماره پرىن بو ژن و مندال و شيت نيه، نه گەر شيتيه كهى هه ميشه يى بى؛ ههروه ها، نه گەر پچرپ پچرپيش بى له ماوهى شيتيه كهيدا، حەقى نيه؛ به لى، نه گەر له سالىكا رۆژيك شيتى به سه را نه هات، نه وه مەنعى ويلايه ته كهى لى ناکرئ و نه بى چاوه پروانى چاك بوونه وهى بکهين و که چاك بووه وه، نه وه خته ژنه که ماره نه برئ.

ههروه ها ويلايه ت نيه بو که سيك که بيرى لى تىك چووبى، خواه هه ر له زاتى خویدا بى هوش بى، يا خود به هوى پيرى و نه خو شيه وه سه رى لى تىك چووبى، ههروه ها بو که سيكيش که هه ر به سه فيهى بالغ بووبى، يا خود به روشده وه بالغ بووبى، به لام له دو اييدا دهسى کردبى به سه فاههت و قازيش حيجرى ناپيته سه رو مەنعى ته سه پروف کردنى لى کردبى له مالى خويا؛ به لى، نه گەر قازى گوئى نه دا بوويه و مەنعى ته سه پروف کردنى لى نه کردبوو، نه وه به سه فيهى به ره ل لا دائه نرئ و هه موو ته سه روفاتىكى دروسته.

هه ر وه ختيك ولى نيكاح يه كيك له م مانيعانهى پيوه بوو، نه وه حەقى ويلايه ته که نه روا بو که سيك که له و دوور تر بى و مانيعىك نه بى رى ويلايه تى نيكاحى لى بگرئ؛ مه سه لا، له باوکه وه بو باپيره و له براوه بو برازا وه نه گەر وه لى نه سه بى غه يرى نه و که سه عه بيدارهى نه بوو، ويلايه ته که نه روا بو قازى وه نه گەر وه لى له هوشى خوئى چوو، نه وه ماوه يه ك چاوه پروانى نه کهين، نه گەر بى هوشيه كهى دريژهى كيشاو چاك نه بووه وه، ويلايه ته كهى لى نه سه نر يته وه وه نه گەر چەند رۆژيك دريژهى كيشا، نه وه حەقى ويلايه ته كهى نه مينئ؛ جا نه گەر واى لى هاتبوو هه ر چەند رۆژيك جار يك له هوشى خوئى نه چوو وه پاش چەند رۆژ چاك نه بووه وه، نه بى چاوه پروانى بکهين چاك بيته وه و ويلايه ته كهى له دهست وه رنا گيرئ.

به پى فرمودهى مه زهه بى ئيمامى شافعى، فاسق حەقى ويلايه تى نيه، به لام له پيشه وه فرمودهى دووه مى ئيمامان گيرايه وه که زانا گه وه ره كانى مه زهه بى

ئیمامی شافیعی ئیختیاریان کردوووه که‌وا له‌کاتی‌کا فاسقی بّلاو بووبیته‌وه، فاسقی‌ش
حه‌قی ویلایه‌تی ئه‌بی؛ به‌لی، کویری مانعی ویلایه‌ت نییه.

باسی ئه‌وه‌ولیه‌ی که‌حه‌قی زۆرکردنی هه‌یه‌له‌کوروکچ (ولی مَجْبِر)
وه‌لی، یا بنچینه‌یه (اَصُول)، یا ده‌ورپشته (حواشی) و به‌عیباره‌تیکی تر، وه‌لی یا
حه‌قی زۆرکردنی هه‌یه‌له‌کوروکچ، یا نییه‌تی.
وه‌لی له «ئوسوول» دا، حه‌قی چهند شتیکی هه‌یه‌که‌وه‌لییه‌کانی تر حه‌قی ئه‌وه‌یان
نییه؛

[ئیشی] یه‌که‌م: ئه‌وه‌یه‌ئه‌توانی کچی خۆی یا کوره‌زای خۆی مندال بّی یا بالغه
بّی، مادام بیوه‌ژن نه‌بی، ماره‌ی بپرّی به‌بّی ئه‌وه‌ی که‌داوای ئیزنی لی بکا. مه‌زه‌ه‌بی
ئیمامی شافیعی وایه‌ئه‌گه‌ر باوک و باپیره‌دادپه‌روه‌ر بن، حه‌قی مه‌جبوورکردنی کچیان
هه‌یه‌که‌شووبکا به‌که‌سیکی تاییه‌تی، چونکه‌خۆشه‌ویستی و داده‌روه‌ریه‌که‌یان مه‌یدانی
ئه‌وه‌ناهیلّیته‌وه‌که‌میردی خراب بۆ کچه‌که‌بدۆزنه‌وه‌و به‌پّی مه‌سلّه‌حه‌تی ئه‌وکچه
ئه‌یدهن به‌شوو. به‌فه‌رمووده‌ی زانایانی «مُتَأَخَّرین»، ئه‌گه‌ر باوک و باپیره‌فاسقی‌ش بن،
هه‌ر حه‌قی مه‌جبوورکردنی کچیان هه‌یه‌که‌شووبکا به‌یه‌کیکی تاییه‌تی، به‌لام له‌گه‌ل
ئه‌وه‌شدا سوننه‌ته‌داوای ئیزنی لی بکه‌ن بۆ دلخۆش‌کردنی، ئه‌گه‌ر بالغ بووبی، یا بالغ
نه‌بووبی به‌لام چاک و خراب له‌یه‌ک جوئی بکاته‌وه.

بّی‌ده‌نگ‌بوونی ئافره‌ت، به‌ئیزن دانه‌نرّی له‌ئه‌سلی عه‌قده‌که‌دا بۆ ئه‌و شه‌خسه
ناوبراوه، هه‌رچه‌ند هاوکوفیشی نه‌بی، به‌و شه‌رت له‌گه‌ل ناره‌زایی دا نه‌بی، وه‌کوو
هاوارکردن و له‌خۆدان.

بۆ ئه‌وه‌که‌باوک و باپیره‌حه‌قی ناچارکردنی کچیان هه‌بی، هه‌وت شه‌رت هه‌یه؛
چواریان شه‌رتی دامه‌زرانی عه‌قده‌که‌ن؛

یه‌که‌م: ئه‌وه‌ته‌ئه‌وه‌که‌سه‌که‌کچه‌که‌ی بۆ ماره‌ئه‌که‌ن، هاوکوفی کچه‌که‌بّی له‌هه‌موو
سیفه‌ته‌کانی هاوکوفی دا؛

دووهم: ئه‌وه‌یه‌ده‌ستی پړوا به‌سه‌ر «مَهْرالمثل» ی کچه‌که‌دا؛

سێهەم: ئەو یە دوژمنایەتی نەبێ بە هیچ جوړی لە بەینی کچە کە وەهلی ئەمرە کەیدا؛
چوارەم: ئەو یە دوژمنییەکی ئاشکرا نەبێ لە بەینی کچە کە وەخوایینی کەرە کەیدا؛
کەواتە، دروست نییە ماره کردنی کچیکی نابالغ لە کۆرپکی بالغی وەها گوناھی
گەورەیی هەبێ بەهۆی تەرکی نوێژ یا رۆژوو یا شتی واو، یا بەهۆی کرداریکی
حەرەمەو، وەکوو عەرەق خواردنەو و دزی کردن و فرۆفیل کردن لە موعمەلەدا، یاخود
دەوامی بێ لەسەر ورده گوناھ و تاعەت کردنی زیاتر نەبێ لە گوناھ کردنەکانی.

هەر وەها دروست نییە ماره کردنی ئافەرەت لە کەسێک کە دەستی نەپروا بەسەر
«مەرالمثل»ی ئافەرەتە کەدا، بالغ بێ یا نابالغ وە دروستە شەخسێک بەر لە عەقدە کە بە
ئەندازەیی «مەرالمثل»ی ئافەرەتە کەیی لێ نەزر بکا لە مائی خووی یا پێی بەخشی بۆ ئەو
بتوانی بیدا بە مارهیی ئافەرەتە کەدا کە ئەو یە مارهیی بپری.

باوکێک کە بە بێ عوزرێکی شەرعی لەخۆیەو بەدا لە کچە کەیی یا جینیوی بداتی
بە جوړیک کە کچە کە کینەدار بووبی لێی، دروست نییە ئەو کچەیی بە بێ ئیزن بەدا بە
شو، هەر وەها دروست نییە ماره بپینی بە بێ ئیزن لە پیاویک کە دەرکەوتبێ چەند
جاریک لە گەل کچە کەیدا شەرە جینیو شەرە قسەیان بووبی، یا لە پیاویک کە هەرەشەیی
لێ کردبێ بیکوژی یا لێی بداو ناوبەینیان تیک چووبی.

پێوستە لەسەر ئەو مەلایەش کە ئەم عەقدە ئەکا لە کاتی عەقدە کەدا تەماشای ئەم
بابەتە بکا، چونکە ئیسپات کردنی ئەم جوړەشتانە لە پاش عەقدە کە زەحمەتە و کابرا بە
ناحەق بەدریژایی سأل لە گەل ئەو ئافەرەتەدا ئەمینیتەو.

ئەوسێ شەرەتە کەیی تری حەوت شەرەتە کە، بۆ دروستبوونی عەقدە کە نین، بەلکوو بۆ
ئەو ن دروست بێ کابرای وەلی ئەمر خەریکی عەقدە کە بپێ؛

یە کەم: عەقدە کە لەسەر ماره بییە ک بێ کە کەمتر نەبێ لە «مەرالمثل»؛

دوو هەم: ئەو یە ماره بییە کە «حال» بێ، یە عنی حازر بێ؛

سێهەم: ئەو یە لە پارەیی نەختی ئەو ولاتە بێ؛ بەلێ، ئەگەر ئەو ماله عاده تیان وا بوو
بە نەختی غیری ئەو ولاتە ژن ماره بپرن، یاخود ماره بییە کە هەمووی بە مؤلەت دار

(مُؤَجَّل) دابنن، یا هندیکی به حازرو هندیکی به مولت دار دابنن، وه کوو له ناو ئیمه دا عاده ته، ئه وه ئه و شهرتانه پئویست نین.

هه ندی له زانایانی شهر دوو شهرتی تریشیان داناوه؛ یه که م: ئه وه یه ژنه که به هوئی پیری یا نه خووشی یا ناشیرینی کابراوه تووشی نارپه حه تی و دل په ریشانی نه بی؛ دووه م: ئه وه یه له وکاته دا که عه قده که ی بو ئه کرئ، حه جی له سه ر واجب نه بی، نه وه که به هوئی چوونیه وه بو سه فه ری حه ج ئافره ته که به ته نها بمینیه وه تووشی دل په ریشانی بی، ئه گینا ئیزن دانی ئافره ته که پئویسته وه ئه گه ر به بی ئیزن دانی ئه و عه قده که کرا، حه قی هه لوه شانده وه ی نیکا حه که ی هه یه، به لام شیخی «ابن حجر» فه رموویه تی: ئه م دوو شهرته لاوازو زه عیفن، «خه تبی شهرینی» یش فه رموویه تی: ئه م دوو شهرته شهرتی دروست بوون و دامه زرانی عه قده که نین، به لکوو شهرتی دروستبوونی کردنی عه قده که ن. جا له سه ر ئه م فه رمووده یه، واجبه له سه ر باوکه که کاریکی وانه کا پاشان ژیانی کچه که ی تال بی و ئه بی ته ماشا بکا هه روه که چوئن ئه گه ر پیره ژنیک ماره به رن له کورپک، له وانیه رابکاو دنیا به جی بیلی، هه رچه ند ته لاقیشی به ده سه ته، هه یچ ره وای حه ق نییه کچیکی گه نج به سه ر ئی به پیاویکی پیره وه و دنیای روشنی لی بکری به شه وی تاریک.

بزائن! وه لی ئه مری مه جبوورکه ر، هه روه که ئه توائی له گه ل ئه م شهرتانه دا به بی ئیزنی کچه که عه قده که ی بکا، هه روه ها ئه یشتوانی وه کیل بگری بو ماره برینی، خواه میرد دیاری بکا بو به شوودانی کچه که یانه؛ جا ئه گه ر میردی بو دیاری کرد، ئه وه باشه، ئه گینا واجبه له سه ر ئه م وه کیله ئیحتیات بکا و زیاد له وه که واجبه شهرته پیشووه کانیش بینیه جی، پئویسته ئه گه ر که سیك ئاره زووی لی بوو به زیاتر له ئه ندازه ی «مه رالمثل» کچه که ماره بکا، ماره ی نه برئ به ئه ندازه ی «مه رالمثل» به که سیك که زیاتر نه دا وه له م سووره ته دا که وه کیلی باوک کچه که ماره نه برئ. هه روه کوو پئویسته دوژمنایه تی له به ینی باوک و کچه که دا نه بی، ئه بی دوژمنایه تی له به ینی کچه که و ئه م وه کیله یشدا نه بی. له سووره تی هاتنه جیی شهرته کانا، سوننه ته باوکه که داوای ئیزن له کچه که ی بکا ئه گه ر بالغه بی، یا خود بالغه نه بی، به لام فام و شوعووری هه بی و سوننه ته باوک کچی

نابالغ نە دا بە شوو، مە گەر لە بەر مەسلە حە تی کچە که و سوننە تە دا یکی کچە که راسپیریتە لای کچە کە ی تا باش لە بیروباوەرو ئارەزووی تی بگا، چونکە حەقیقە تی شەرەفە ت و پیاوە تی لە وە دا یە که ئینسان لە سەر سوننە تی پینغە مە ر ﷺ رە فتار بکا و خۆی نە بە ستیتە وە بە عورف و عادە تی پر و پو وچی ناو خە لکە وە.

ئیشی دوو هەم: لە و ئیشانە که بە وە لی ئە مری مە جبوور کەر ئە کرین، بە شوودانی کچی نابالغی شیتی پیشان شوونە کردووە.

ئیشی سیههەم: بە شوودانی کچی نابالغی شیتی بیوہ ژنە.

ئیشی چوارەم: بە شوودانی کچی بالغی شیتی پیشان شوونە کردووە.

ئیشی پینجەم: بە شوودانی کچی بالغی شیتی بیوہ ژنە. ئەم پینج ئیشە بە وە لی ئە مری «اصول» نە بی ناکرین، وە ک باوک و باپیرە وە دروستە ئە مانە لە بەر مە سلە حە تی کچە که بیکە ن وە ئە گەر کچە که موحتاج بوو بۆ مە سرف یا ترسی فیتنە ی لی هە بوو، یا لە بەر هەر هۆ یە کی تری لە م با بە تە، پیویستە بیدە ن بە شوو؛ بە لی، ئە گەر کچە شیتە که بالغە بوو وە باوک و باپیریشی نە بوو، ئە وە قازی ئە توانی بیدا بە شوو لە بەر هۆ یە کی وە ک موحتاج بوونی بە گوزە ران.

ئیشی شە شە میان: ژن هینانە بۆ کورپی نابالغی عاقل؛ ئە مە، هەر بە باوک و باپیرە ئە کری ژنیک یا زیاتری بۆ ماره بکە ن لە بەر مە سلە حە تی پاشەرۆژی منالە که.

ئیشی حە و تە م: ژن هینانە بۆ کورپی شیتی بالغ؛ دروستە بۆ باوک و باپیرە ژنی بۆ ماره بپرن لە بەر ئە وە که موحتاجە که سیکی بیی بۆ سەر پەرشتی کردنی؛ هەر و، ئە توانن ژن بینن بۆ کورپی گێژو سەر گە ردانیشیان؛ ئە گەر باوک و باپیرە نە بوو، قازی ئە توانی ژن بۆ کورپی و ماره بپری وە ئە گەر قازیش نە بوو، حە قی هیچ وە لی ئە مریکی تر نییە ژنی بۆ ماره بپری.

بزانی! کچی عاقلی نابالغی بیوہ ژن بە کە س ماره ناکری تا بالغ ئە بی، وە لە پاش بالغ بوون، لە سەر ریگادانی خۆی، وە لی ئە مرە کانی بە پپی ئە و ریزە ی باسما ن کرد، ئە توانن ماره ی بپرن لە و کە سە ی ئە خۆی رازییە پپی. هەر وە ها، کورپی شیتی نابالغیش

که‌س ناتوانی ژنی بۆ ماره‌ بیړی تا بالغ‌ ته‌بی، ئەوسا باوک و باپیره و هه‌روه‌ها قازیش له‌پاش ئەوان ئەتوانن ژنی بۆ ماره‌ بیړن؛ به‌لئی له‌کاتی نزیکه‌ بالغ‌ بوونیشدا، ئە‌گه‌ر پیوستی به‌ خزمه‌ت‌کردن هه‌بوو، دروسته‌ باوک و باپیره و قازی ژنی بۆ ماره‌ بکه‌ن، چونکه‌ خزمه‌تی نی‌رینه‌ی نزیکه‌ بالغ‌ بوون به‌ ئافه‌ه‌تی نامه‌ حه‌رم ناکری.

هه‌روه‌ها، غه‌یری باپیره هه‌یج وه‌لی ئە‌مریکی تر ناتوانی هه‌ردوولای عه‌قد جی‌به‌جی بکا، به‌لام ئەو ئەتوانی کچی‌کی کوره‌زای خوی له‌ کورپکی کوره‌زای خوی ماره‌ بکا؛ مه‌سه‌لا، بلیت: وا گولچینی کوره‌زام ماره‌ بری له‌ به‌ختیاری کوره‌زام له‌سه‌ر ئەوه‌نده ماره‌یی و قه‌بوولی نیکاحی گولچینم کرد بۆ به‌ختیار.

باوک و باپیره ناتوانن کچی بی‌وه‌ژنی خویان له‌ که‌س ماره‌بیړن، هه‌روه‌ها ناتوانن کچی شوو‌کردوویان ماره‌بیړن له‌ که‌سیک که‌ هاوکوفی نه‌بی یا مه‌رجه‌کانی تری تیا نه‌ها تیبته‌دی، مه‌‌گه‌ر به‌ ئیزنی کچه‌ که‌ خوی. ئیزنی بی‌وه‌ژن، ئە‌بی به‌ وته‌یه‌کی ئاشکرای بی‌پیچ و په‌نا بی، به‌لام ئیزنی کچی شوونه‌کردوو به‌ بی‌ده‌نگیش ئە‌بی، واته‌ که‌ لییان پرسی: شوو ئە‌که‌ی به‌ فلان‌ که‌س؟ هاوکوفی بی یا نه، ئە‌ویش بی‌ده‌نگ بوو، ئە‌وه‌ دائه‌نری به‌ ره‌زامه‌ندی، به‌لام بۆ رازی بوونی به‌ که‌مه‌تر له‌ «مه‌رال‌مئل» یا به‌ غه‌یری پاره‌ی نه‌ختی ولات، ئە‌وه‌ ئیزنی ئاشکراو بی‌پیچ و په‌نای ئە‌وی و ئە‌وه‌ به‌س نییه‌ که‌ بی‌ده‌نگ بی و ئە‌گه‌ر باوک‌که‌ داوای ئیزنی لی نه‌کردبوو: به‌س له‌لای خویا داینابوو وه‌ ماره‌ی ئە‌بری له‌ که‌سیک که‌ هاوکوفی نه‌بی، ئە‌وه‌ پیوستی به‌وه‌یه‌ به‌ زوبان ئیزنی بدا و قه‌ناعه‌ت ناکری به‌ ته‌نها بی‌ده‌نگ بوونی، له‌به‌ر ئە‌وه‌ که‌ باوکی پرسی بی‌نه‌کردوو.

وه‌ ئە‌گه‌ر له‌کاتی پرس بی‌کردنا کچه‌ که‌ به‌ تیک‌پرای ئیزنی باوکی دا و وتی: رازیم له‌ هه‌ر که‌سم ماره‌ بیړی، ئە‌وه‌ دروسته‌ ماره‌ی بیړی له‌ هاوکوف و ناهاوکوف وه‌ ئە‌گه‌ر هه‌ر ناوی هاوکوفی هینا، دروست نییه‌ باوکی ماره‌ی بیړی له‌ ناهاوکوف؛ هه‌روه‌ها، ئە‌گه‌ر به‌تاییه‌تی ناوی که‌سیکی ناهاوکوفی هینا، دروست نییه‌ له‌ غه‌یری ئە‌و ناهاوکوفه‌ی ماره‌ بیړی، چونکه‌ لی‌ره‌دا باسما‌ن له‌وه‌یه‌ که‌ وه‌لی ئە‌مر حه‌قی ناچارکردنی ئافه‌ه‌تی نه‌بی؛ به‌لئی، له‌م شوینه‌دا وه‌لی ئە‌مر ئە‌توانی به‌گونی کچه‌ که‌ نه‌کاو ماره‌ی نه‌بری له‌وه‌سه‌، چونکه‌ حه‌قی خوی هه‌یه‌ له‌ دۆزینه‌وه‌ی هاوکوفدا.

وه ئه گهر له کاتی پرس پێ کردندا، ناوی خوازبینی کهر گۆرا؛ مه سه لا، ناوی «ئه حمهد» بوو و به «حامید» ناوبرا و ژنه که یش له سهر ئه و ناوه ئیزنی دا، ئه مه ئه گهر ژنه که له گهل ناوهینانه که دا ئیشاره تی کرد بو کابرا، یا خود نییه تی هه مان کابرای بوو که پێشان خوازبینی کردوه، ئه وه گۆرانی ناوه که قه یدی نییه، ئه گینا ئیزن دانه که به تاله و عه قده که دانامه زری.

ئه گهر که چه که له جیاتی ئیزن دان باسی وه کیلی کرد؛ مه سه لا، وتی: باوکم وه کیلم پێ ماره م بپری له فلان که س، ئه وه دروسته، چونکه مه به ست له م وه کیل گرتنه ئیزن دانه؛ ههروه ها، قه ناعه ت ئه کری به وه که ئافره ته که له پاش پرس پێ کردن و ناوهینانی داخوازی که ره که ی، بلی: «به لی»؛ مه سه لا یه کێ لێی ئه پرسێ: باوکت ماره ت بپری بو «ئه حمهد» له سهر ده دینار؟ ئه ویش، ئه لی: «به لی»، ههروه ها له ته قلیدیشا؛ مه سه لا، یه کێ لێی ئه پرسێ: رازیت به فه رمووده ی ئه و ئیما مانه که فه رموویانه له وه ختی زۆربوونی فاسقی دا دروسته وه لی ئه مرو شاهیدی نیکاح فاسق بن؟ ئه ویش بلی: «به لی»، ئه وه به سه.

سوننه ته شاهید رابگیری له سهر ئیزن دانی هه ر ئافره تیگ که ئیزن دانی پێویست بی نه وه که له پاشا ئینکاری ئیزن دانه که ی بکا، چونکه ئه گهر له پاشا وتی: ئیزنم نه داوه ماره م بپرن له فلان که س و شاهید له ناوا نه بوو، باوه ر به سویندی ئه کری.

بزائن! هه ر ئافره تیگ که ئیزن دانی پێویست بی بو دامه زرانی ماره برینی، ئه بی تا عه قده که ته واو ئه بی له سهر ئیزنه که ی خوی بمینی؛ به لی، ئه گهر له پاش عه قده که ژنه که ئیددیعی کرد که په شیمان بووه ته وه له ئیزنه که، ئه وه مادام شاهیدی نه بی له سهر ئه وه که پێش عه قده که په شیمان بووه ته وه، قسه که ی قیمه تی نییه وه ئه گهر وتی: به و شه رته ئیزنم داوه که خوازبینی که ره که م نوێژ بکا و ئیسته بۆم ده رکه وتوو نوێژ ناکا، ئه وه مادام شاهید نه بی له سهر ئه وه که به بی قه یدو شه رت ئیزنی داوه، باوه ر به سویندی ئه کری و حوکم ئه درێ به به تالیی نیکاحه که ی، چونکه هه رکه س له ئه سلێ ئیزندا باوه ری پێ بکری، له سیفه تی ئیزنه که شدا باوه ری پێ ئه کری.

وه نه‌گه‌ر ئا‌فره‌ته‌که‌ وتی: عه‌قده‌که‌ به‌ بی‌وه‌لی‌ئه‌مر یا‌ به‌ بی‌شاهید‌کراوه‌ و‌کابرا‌بلی‌: به‌ وه‌لی‌ و‌ شاهیده‌وه‌ کراوه‌، ئه‌وه‌ با‌وه‌ر به‌ سو‌یندی‌ ژنه‌که‌ ئه‌کری‌، چونکه‌ ئه‌م‌ جیا‌وازی‌یه‌ی‌ قسه‌ ئه‌گه‌ر‌پته‌وه‌ سه‌ر جیا‌وازی‌ و‌ یه‌کنه‌که‌وتنی‌ قسه‌ له‌ کردن‌ و‌ نه‌کردنی‌ عه‌قده‌که‌دا؛ به‌بلی‌، ئه‌گه‌ر ئا‌فره‌ته‌که‌ بلی‌: وه‌لییه‌که‌ یا‌ شاهیده‌که‌ فاسق‌ بو‌وه‌ و‌کابرا‌بلی‌: داد‌په‌روه‌ر بو‌وه‌، ئه‌وه‌ با‌وه‌ر به‌ سو‌یندی‌ پیا‌وه‌که‌ ئه‌کری‌، چونکه‌ ئه‌سل‌ له‌ عه‌قد‌دا دامه‌زرانیه‌تی.

وه‌ نه‌گه‌ر له‌ پاش‌ ئه‌وه‌که‌ ئا‌فره‌ته‌که‌ ئیزنی‌ وه‌لی‌ئه‌مره‌که‌ی‌ داماره‌ی‌ بپری‌، ئه‌م‌ خو‌ی‌ عه‌زل‌ کرد‌ له‌ ویلا‌یه‌ت، ئه‌وه‌ قی‌مه‌تی‌ نییه‌ و‌ عه‌زل‌ نابی‌، چونکه‌ ویلا‌یه‌ت‌ شتیکی‌ ناچاریه‌ و‌ به‌ ده‌ستی‌ ئینسان‌ خو‌ی‌ نییه‌، ته‌نها‌ ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئیزن‌دان‌ پ‌یویسته‌ بو‌ ته‌سه‌ر‌وفاتی‌ وه‌لی‌ئه‌مره‌که‌ و‌ نابی‌ له‌ خو‌یه‌وه‌ ئیش‌ بکا‌.

بی‌وه‌ژن‌ و‌ کچ

مه‌به‌ست‌ له‌ «بی‌وه‌ژن» له‌ عورفی‌ شه‌ر‌عدا، ئه‌وه‌یه‌ ژنی‌ک‌ کچ‌تییه‌که‌ی‌ لا‌چو‌وبی‌ به‌هۆی‌ ئه‌وه‌وه‌ که‌سی‌ک‌ له‌ پ‌یشه‌وه‌ چو‌وبیته‌ لای‌، به‌ چو‌ونه‌لایه‌کی‌ هه‌لال‌ یا‌ هه‌رام‌، هه‌رچه‌ند‌که‌ هه‌یوانی‌کی‌ وه‌کو‌و‌ مه‌ی‌مو‌ونیش‌ چو‌وبیته‌ لای‌؛ غه‌یری‌ ئه‌مه‌ له‌ شه‌ر‌عدا‌ به‌ «کچ» دا‌ئه‌نری‌ هه‌رچه‌ند‌ کچ‌تییه‌که‌ی‌ هه‌ر له‌ ئه‌سلا‌ نه‌بو‌وبی‌، یا‌ به‌ ته‌ئسیری‌ هه‌یزه‌وه‌ نه‌ما‌بی‌، یا‌ په‌نجه‌ی‌ به‌ خو‌یا‌کرد‌بی‌ و‌ نه‌یه‌شت‌بی‌، یا‌ یه‌کی‌ک‌ له‌ پاشه‌وه‌ چو‌وبیته‌ لای‌ و‌ به‌ ته‌ئسیری‌ ئه‌وه‌ کچ‌تییه‌که‌ی‌ نه‌ما‌بی‌، یا‌ له‌سه‌ر‌ بانیکه‌وه‌ که‌وت‌بیته‌ خو‌ار، یا‌ که‌وت‌بی‌ به‌سه‌ر‌ شتی‌ک‌دا، یا‌ هه‌ر هۆیه‌کی‌ تری‌ له‌م‌ چه‌شنه‌.

ئا‌فره‌تی‌ با‌لغ‌ و‌ عاقل‌ له‌ ئیددی‌عای‌ کچ‌تی‌ دا‌با‌وه‌ری‌ پ‌ی‌ ئه‌کری‌ به‌ سو‌یند‌، هه‌روه‌ها‌ له‌ ئیددی‌عای‌ بی‌وه‌ژنیه‌تیدا، ئه‌گه‌ر ئیددی‌عای‌ که‌ی‌ له‌پ‌یش‌ عه‌قده‌که‌دا‌ بو‌وبی‌، به‌لام‌ ئه‌گه‌ر له‌پاش‌ عه‌قده‌که‌ ئیددی‌عای‌ کرد‌که‌ و‌ له‌پ‌یش‌ عه‌قده‌که‌دا‌ بی‌وه‌ژن‌ بو‌وه‌ و‌ ئیزنی‌کی‌ بی‌پ‌یچ‌ و‌ په‌نای‌ نه‌دا‌بو‌و‌ به‌ وه‌لی‌ئه‌مره‌که‌ی‌ بو‌ به‌شو‌ودانی‌، ئه‌وه‌ ئیددی‌عای‌ که‌ی‌ قه‌بو‌ول‌ نا‌کری‌، چونکه‌ ئه‌سل‌ دامه‌زرانی‌ عه‌قده‌ و‌ قایله‌ کچ‌تییه‌که‌ی‌ خو‌ی‌ به‌ په‌نجه‌ لا‌برد‌بی‌؛ هه‌روه‌ها‌

ئه گهر له پیش عه قده که دا پی لئنا که وا بائع بووه و له پاش عه قده که په شیمان بووه وه و وتی: له کاتی پی لئانه که دا بائع نه بوو بووم، ئه وه لئی نابیسترئ، چونکه ناکه ویتته یه که له گه ل پی لئانه پیشوووه که یدا.

ئه گهر که سینک ئافره تیکی ماره کرد به شهرتی ئه وه که کچ بی و له پاش گوێزانه وه، کابرا ئیددیعیای کرد که وا کچ نه بووه، ئه وه ئه گهر ژنه که خۆی وتی: کچ بووم، باوهر به سویندی ئه وه ئه کرای، چونکه ئه سل وایه عه قده که به دروستی رابورد بی و ئه سل له ئافره تا کچیتیه نه که بیوه ژنی و هه تاوه کوو ئه گهر بیوه ژنیش بوو بی، قابیله به په نهجه کچیتیه که ی لابر دبی.

باسی ژن هیئانی که سینک که حیجری له سهر دانرابی به هۆی سه فیهیه وه

هه رکه س حیجری له سهر دانرابی به هۆی سه فیهیه وه، به وره ننگه که هه ر به سه فیهیه بائع بوو بی - که مه عنای حیجر لیره دا، دهوامی مهنه له ته سه پروف کردن - یا خود به پورده وه بائع بوو بی و ئه و جا سه فاهه تی به سه ردا هات بی و قازی حیجری نابیتته سه ر ته سه پروف کردنی و مهنی کرد بی له ته سه پروف کردن، ئه وه ئه م شه خسه ناتوانی سه ره به خو ژن ماره بکا، به لکوو پیویسته به ئیزنی وه لی ئه مره که ی ژن بیئنی، یا خود وه لی ئه مره که ی له سه ر ئیزنی ئه م قه بوولی نیکاحی بو بکا، به و شهرته که موحتاجی ژن هیئان بی؛ له سووره تی یه که مدا، باوک ئه مجا باپیره ئه بن به وه لی ئه مر و له سووره تی دووه مدا، قازی ئه بی به وه لی ئه مر؛ به لی، ئه گهر نه خۆی وه لی ئه مر ی هه بوو و نه شوینه که یش قازی تیا بوو، ئه وه دروسته بو خۆی ژن بیئنی.

که واته، ئه گهر سه فیهیه حیجر له سهر دانرا و له خو یه وه به بی ئیزنی وه لی ئه مر ژنی هیئا، ئه وه نیکاحه که ی به تاله وه ئه گهر رویشتبوو له لای ژنه که، ئه وه ئه گهر ژنه که خاوه ن روشد بوو و به ئاره زووی خۆی شوی کرد بوو به و که سه، ئه وه ماره یی ناکه ویتته سه ری، چونکه خۆی ته قسیری کردوو ئه حوالی میرده که ی نه پرسیه که بنیاده میکی

چۆنه؛ ههروه‌ها، «حه‌دی زینا» یش ناکه‌و‌یتته‌ سه‌ر می‌رده‌که‌ی، چونکه‌ شوبه‌ه‌یه‌که‌ هه‌یه‌ له‌ دامه‌زانی نیکاحه‌که‌ داوه‌ ته‌گه‌ر ژنه‌که‌ بچووک‌ بوو، یا شیت‌ بوو، یا به‌ زۆر دابوویان‌ به‌و‌ سه‌فیهه‌، یاخود‌ له‌ کاتی نووستنا‌ کابرا‌ چووبوو‌ه‌ لای، ته‌وه‌ له‌ هه‌موو‌ ته‌م‌ حالانه‌دا، «مه‌رمثل» ی‌ ته‌که‌و‌ی و‌ واجبه‌ ته‌و‌ «مه‌رمثل» ه‌ له‌ مآلی کابرای‌ حیجر‌ له‌ سه‌ر‌ دانراوه‌که‌ بدریته‌ ده‌ستی ئافره‌ته‌که‌ یا وه‌لی ته‌مه‌ره‌که‌ی.

وه‌ ته‌گه‌ر‌ کابرای‌ حیجر‌ له‌ سه‌ر‌ دانراو‌ به‌ ئیزنی وه‌لی ته‌مه‌ره‌که‌ی ژنی هینا، ته‌وه‌ ته‌گه‌ر‌ وه‌لی ته‌مه‌ره‌که‌ی ژنیکی بۆ‌ دیاری کرد، دروست‌ نییه‌ غه‌یری ته‌وه‌ ماره‌ بکاو‌ پئویسته‌ به‌ «مه‌رمثل» یا که‌متر‌ له‌ «مه‌رمثل» ماره‌ی بکا‌ وه‌ ته‌گه‌ر‌ به‌ زیاتر‌ له‌ «مه‌رمثل» ماره‌ی کرد، ته‌وه‌ نیکاحه‌که‌ی داته‌مه‌زری‌ به‌ ته‌ندازه‌ی «مه‌رمثل» له‌و‌ مآله‌ی که‌ دانراوه‌ بۆ‌ ته‌م‌ ژن‌ ماره‌پرینه‌ وه‌ ته‌گه‌ر‌ ماره‌یی بۆ‌ دیاری کرد‌ نه‌که‌ ژن، ته‌وه‌ پئویسته‌ به‌و‌ ته‌ندازه‌ ماره‌یییه‌ ژن‌ بئنی، ته‌گه‌ر‌ که‌متر‌ بوو‌ له‌ «مه‌رمثل» یا ته‌وه‌نده‌ی «مه‌رمثل» بوو‌ وه‌ ته‌گه‌ر‌ زیاتر‌ بوو‌ له‌ «مه‌رمثل»، ته‌بئی به‌ ته‌وه‌نده‌ی «مه‌رمثل» ژن‌ بئنی.

وه‌ ته‌گه‌ر‌ له‌ ئیزن‌ دانه‌که‌ دا نه‌ باسی ماره‌یی و‌ نه‌ باسی ژنی نه‌ کرد، ته‌وه‌ فه‌رمووده‌ی راستر‌ ته‌وه‌یه‌ ته‌و‌ ئیزنه‌ دروسته‌ و‌ کابرای‌ سه‌فیه‌ی حیجر‌ له‌ سه‌ر‌ دانراو‌ له‌م‌ حاله‌دا ته‌توانی ئافره‌تیکی‌ و‌ا‌ ماره‌ بکا‌ که‌ لایقی شان‌ و‌ پایه‌ی خۆی بئی به‌ «مه‌رمثل» وه‌ ته‌گه‌ر‌ ژنیکی ماره‌ کرد‌ که‌ ماره‌یییه‌که‌ی هه‌موو‌ مآله‌که‌ی ته‌گه‌ر‌ ته‌وه‌، ته‌وه‌ ته‌و‌ عه‌قده‌ به‌تاله‌؛ به‌لی، ته‌گه‌ر‌ مآلی ته‌م‌ کابرایه‌ هه‌ر‌ ته‌وه‌نده‌ی ماره‌یی ژنیکی عاده‌تی بوو‌ که‌ لایقی شانی بئی، ته‌وه‌ نیکاحه‌که‌ی دروسته‌، چونکه‌ مه‌سه‌ره‌فیکی بئی جیی نه‌ کردووه‌.

وه‌ ته‌گه‌ر‌ وه‌لی ته‌مه‌ره‌که‌ی قه‌بوولی نیکاحی بۆ‌ کرد، پئویسته‌ به‌ ئیزنی کوره‌ سه‌فیهه‌که‌ بئی و‌ واجبه‌ له‌ سه‌ری قه‌بوولی نیکاحه‌که‌ی بۆ‌ بکا‌ به‌ ته‌ندازه‌ی «مه‌رمثل» یا به‌ که‌متر‌ له‌ «مه‌رمثل» وه‌ ته‌گه‌ر‌ هات‌ و‌ به‌ زیاتر‌ له‌ «مه‌رمثل» ژنی بۆ‌ هینا، ته‌وه‌ نیکاحه‌که‌ داته‌مه‌زری‌ به‌ ته‌ندازه‌ی «مه‌رمثل» و‌ ناوبردنی ته‌و‌ ته‌ندازه‌ ماره‌یییه‌، شتیکی زیاد‌ و‌ بئی سووده‌.

باسی پئی لیتانی ژن یا میرد یا وهلی ته مر به نیکاح

ئه گهر ئافرته تیککی بآلغ و عاقل، ههرچه ند سه فیهیش و فاسقیش بی، پئی لیتا که واره کراوه بو فلان که س، ته وه ته و پئی لیتانه ی لئی قه بوول ته کری، مادام ته و کابرا که تم ناوی ته هینتی باوه ری پئی بکا، با وه کوو هاوکوفیشی نه بی و ههرچه ند وهلی ته مرو شاهیده کانیش به درویدا بخه نه وه، چونکه نیکاح ته نها حه قی ژن و میرده؛ که واته، ئینکارکردنی که سیککی تر هیچ ته ئیسیری نییه و پئی لیتانه که ی ته و به تال ناکاته وه.

فهرمووده ی «مُعْتَمَد» وایه: شهرته بو قه بوولی تم پئی لیتانه که ژنه که به درزی باسی پئی لیتانه که ی بکا و بلی: وهلی ته مره که م ماره ی کردووم له فلان که س به شاهیدی دوو شاهید و به ره زامه ندیی خوُم، ته گهر ئافرته ته که له وانه بوو که بی ئیزنی خو ی دروست نه بی بدری به شوو وه ته گهر میرده که ئینکاری کرد، ته وه پئی لیتانی ژنه که بی سوود نه بی؛ له م کاته دا ژنه که یش بوی نییه که شوو بکا تا کابرا ته لآقی ته دا، جا قازی حه قی وایه بلی به کابرا: مادام ژنی تو نییه، به له فر ته لآقی بده با به عه قیده و باوه ری خو ی دروست بی شوو بکا وه ته گهر کابرا له ئینکاره که ی خو ی په شیمان بووه وه، وتی: ژنه که راست ته کا ژنی منه، ته وه تازه لئی نابیسری، مه گهر ئیددیعی نیکاحیکی تازه بکا و ژنه که یش بلی: راست ته کا.

ههروه ها، ته گهر پیاویک ئیقراری کرد که و: فلانه ژن ماره برآوی ته وه و ژنه که یش وتی: راست ته کا، ته وه باوه ری پئی ته کری و قسه که ی لئی قه بوول ته کری، به و شهرته که ته فسیلی ئیقراره که ی بدا و بلی: فلان وهلی ته مری ژنه که لئی ماره بریوم به شاهیدی دوو شاهیدو به ئیزن دانی ژنه که خو ی بو عه قدی نیکاحه که، ههرچه ند که وهلی ته مره که و شاهیده کانیش باوه ری پئی نه که ن وه ته گهر پیاویک وتی: تم ژنه ژنی منه و ژنه که بی ده نگ بوو، یا به پیچه وانه وه، ته وه ته گهر کابرا ی ئیقرار که مر د، ژنه بی ده نگ بووه که میراتی لئی ته با به هو ی ئیقراره که یه وه، به لام ته گهر ژنه بی ده نگ بووه که مر د، کابرا ی ئیقرار که میراتی لئی نابا و له پیچه وانه که دا، به پیچه وانه یه.

ههروهها، ئیقراری وهلی ئه مر به ماره پړینی کچه که ی له که سیڅ - با کچه که ش بلی درویه - قه بوول ئه کری به دوو شهرت؛ په که م، ئه و وهلی ئه مره له کاتی ئیقراره که دا حه قی ئه وهی هه بی سهر به خو کچه که ماره بکا، په عنی باوک یا باپیره بی و مهرجه کانی زورلی کردنیسی تیا هاتبته جی؛ دووهم، ئه وه که میتره که یش بلی: راست ئه کا، وه کوو شیخی "بجیرمی" به یانی کردوه.

که واته، ئیقراری غه یری «وهلی موجبیر» به به شوودانی ئافرهت، به قه تعی قیمه تی نییه مادام به شاهید ئیسپات نه بی یا ژنه که نه لی راسته، هه تا وه کوو ئه گهر باوک بلی: ئه و کچی خوهم به ئیزنی خوئی ماره کردوه له فلان و کچه که ئینکاری ئیزن بکا، ئه وه کچه که باوه پری پی ئه کری، چونکه ئه سل ئیزن نه دانه.

باسی ئه وه وهلی ئه مرانه ی که حه قی زورکردنیان نییه

هه ر وهلییه که که حه قی زورکردنی نه بی له ئافرهت، وه کوو باوک و باپیره له کاتی کا که مهرجه کانی زورکردن نه هاتبته جی، یا وه کوو وهلی ئه مریک که له ده وروپشتی نه سه ب بی، یا وه کوو قازی و جی نشینی قازی، ناتوانن کچی نابالغ ماره بیرون له هیچ کاتی کا؛ ههروهها، ناتوانن ئافرهتی بالغیش ماره بیرون به بی ئیزنیکی راست و دروست، خواه ئه و ئافرهته بالغ بووه کچ بی یا بیوه ژن بی، مه گهر له حاله تی ئافرهتی بالغ بووی شیتدا، وه کوو له پیشه وه باسمان کرد.

جا ئه گهر ئافرهته که بیوه ژن بوو، ئه وه پیویسته ئیزنه که ی به عیباره تیکی ئاشکرای بی پیچ و په نا بی، چ بو شووکردنه که ی و چ بو ئه ندازه ی ماره بییه که ی، ئه گهر که متر بی له «مه رالمثل»، یا له پاره ی نه ختی ئه و ولاته نه بی وه ئه گهر ئافرهته که کچ بوو، ئه وه بو ئه سلی شووکردنه که ی بی ده نگی به ئیزن دائه نری، به لام بو ماره بییه که که متر بی له «مه رالمثل»، یا له غه یری نه ختی ولاته که بی، ئیزنی ئاشکراو بی پیچ و په نا پیویسته وه ئه گهر ماره کرا له سه ر که متر له «مه رالمثل» ئه وه نیکا حه که ی له سه ر «مه رالمثل» دائه مزری؛ جا له م شوینه دا، چه ند مادده یه که هه یه ئیمه به کورتی باسیان ئه که ی.

یە کەم: وەلی ئەمرە «غیر مُجِبِر»ە که تاقە پیاویکە، ئەمە ئەتوانی بە ئیزنی ژنە که مارە ی بکا له هاوکوف و ناهاوکوف وە ئەگەر ژنە که ویستی شوو بکا به غەیری هاوکوف، ئەم ئەتوانی مارە ی نه کا وە ئەگەر ئەم ویستی بیدا به ناهاوکوف به بی ئیزنی ژنە که خۆی، ناتوانی وە ئەگەر ئیزنی ژنە که رووت بوو له باسی هاوکوف و ناهاوکوف، ئەو پێویستە مارە ی بکا له هاوکوف، ئەگینا نیکاحە که ی به تالە وە ئەگەر ئیزنە که ی تیگرایی بوو، وتی: بۆ هەرکەس خۆت ئارەزووت لێهە مارەم بکه، ئەو دروستە مارە ی بپری له هاوکوف و ناهاوکوف وە ئەگەر ئیزنە که ی بهست به یەك که سهوه، ئەو ئەگەر هاوکوف بوو، واجبه مارە ی بکا بۆ ئەو که سهوه وە ئەگەر ناهاوکوف بوو، وەلی خۆیشی رازی بوو پی، دروستە مارە ی بپری لێ، ئەگینا ئەتوانی گوئی نه داتی، چونکه ئەمیش خۆی له مەسئەلە ی که فائەتدا حەقی هەیه.

وە ئەگەر ئەم تاقە وەلیه ویستی ژنە که بۆ خۆی مارە بکا، ئەو پێویستە قازی بۆی مارە بپری و دروست نییه وەلی ئەمریکی له خۆی دوورتر مارە ی بپری، چونکه تا ئەم بی، ئەو وەلی ئەمرە دوورە حەقی نییه؛ هەر وەها، ئەم وەلی ئەمرە ناتوانی وە کیلیک بگری بۆ به جی هینانی سیغە ی «ایجاب» ی نیکاحە که و خۆیشی «قبول» ی بکا، چونکه غەیری باپیره، کەس ته ماشای هەردوو سەری عەقدە که ی بی ناکری، نه به ئەسالت و نه به وە کالت، هەتا وە کوو به وە کیلی باپیره ی ناکری، به لکوو ئەبی یا دوو وە کیل بگری بۆ هەردوو سەری عەقدە که یا خۆی ئیشی هەردوو سەره که بکا؛ به لکوو ئەگەر قازیش ویستی ژنیکی شیتی بالغی بی کەس مارە بپری له شیتیکی بالغی موحتاجی بی کەس، ئەو به تەنها خۆی عەقدە که ناکری و پێویستە خۆی سەریکی و جی نشینی قازی یا وە کیله که ی ئەو سەره که ی به جی بینن وە ئەگەر فەرمانرە وای موسولمانان ویستی ژنیکی بی وەلی مارە بکا بۆ خۆی، ئەبی قازیه ک ئیجابی عەقدە که ی بۆ بکا و خۆیشی یا وە کیله که ی قەبوولی بکا وە ئەگەر قازی ویستی ژنیکی بی وەلی مارە بکا بۆ خۆی، پێویستە یا قازیه ک که هاوکاری خۆیه تی له و شوینەدا، یا له ژوور خۆیه وە یه تی، یا یه کیلک له جی نشینه کانی خۆی، بۆی مارە بپری.

دوو ههم، وهلیه کان زۆرن و ههموویان حازرن و خوازبینی که ریش هاوکوف نییه؛
 ئەمه، پیویسته له گەڵ ئیزنی ژنه که دا ههموویان رازی بن به و عه قده وه ئە گەر هه ندیکیان
 عه قده که یان کرد به بی ئیزن و رهزای ئەوانی تریان، ئەوه ئەو نیکاحه به تاله؛ به لی، ئە گەر
 له وه ختی خو یا به رهزامه ندیی ههموویان ئەو ژنه یان ماره کردبوو له پیاویکی غهیره
 هاوکوف و ئیسته ئەو کابرایه ته لاقی ژنه که ی داوه به ته لاقیکی «بائین»، ئەو دروسته بو
 هه ندیکیان سه ره له نوێ ماره ی بپر نه وه بو کابرا له سه ر ئیزنی ژنه که، هه رچه ند
 وهلیه کانی تر به م عه قده نه زانن و ریگا نه دن، له بهر قه ناعهت به ئیزنه پێشووه که یان،
 وه کوو «نهایه» و «مغنی» په سه ندیان کردوو و «شهابُ الرّملی» یش فتوای پی داوه.

سپهه م: حاله تیکه که وه لی ئەمره کان زۆرن، هه ندیکیان حازرن و هه ندیکیان دیار
 نین و ئەوه نده ی مه سافه ی دوو مه نزل ریگا یا زیاتر دوورن، خوازبینی که ری
 ئافره ته که یش هاوکوف نییه؛ له م سووره ته یشدا، رهزامه ندیی ههموویان پیویسته و
 حازره کانیا ن ناتوانن به سه ره به خو ژنه که ماره بپرن؛ ههروه ها، قابیل نییه قازیش بیی به
 جی نشینی ئەوانه یان که دیار نین، چونکه قازی ناتوانی ژن ماره بپری له ناهاوکوف؛
 که واته، چار هه ر ئەوه یه ژنه که ئیزنی هه موولایه کیان بدا بو به شووانی و وه لی ئەمره
 دووره کانیش یه کیك له حازره کانیا ن بکه ن به وه کیل تا ئەم شه خسه به ئەسهاله ت
 له لایه نی خو یه وه و به وه کاله ت له لایه ن وه لی ئەمره کانی تره وه، ژنه که ماره بپری.

چواره م: حاله تیکه که وه لی ئەمر زۆر بن و هیچیا ن دیار نه بن و خوازبینی که ریش
 هاوکوف نه بی؛ لی ره شدا قازی ناتوانی ئەم ژنه ماره بپری، چونکه خوازبینی که ره که
 هاوکوف نییه و چار هه ر ئەوه یه ژنه که ئیزنی وه لی ئەمره نادیا ره کانی بدا بو عه قده که و
 ئەنجا، یا ئەم که سه برواته لای ئەوان ماره ی بپرن لی، یا خود ئەوان یه کی بکه ن به
 وه کیل ژنه که لی ره ماره بپری، به لام دروست نییه تا وه کاله تی وه کیله که ئیسپات نه بی
 عه قده که بکری وه ئە گەر مه لای ماره برو ژن و میرده که باوه ریا ن به قسه ی ئەو که سه
 ئە کرد که نه یوت: وه لی ئەمره کانی، منیا ن کردوو به وه کیل، ئەوه دروسته عه قده که ته و او
 بکه ن.

پیننجەم: حالەتیکە که وەلی ئەمرەکان زۆرن و هەموویان حازرن و خوازینی کەری ئافره تە کەیش هاوکوفه؛ لەم حالەدا، ئەگەر ژنە کە ئیزنی یە کیکیانى دا، ئەو وە واجبه هەر ئەو یەك کەسە مارهى بېرئى و هەرکەس غەیری ئەو مارهى بېرئى، عەقدە گە بە تالە وە ئەگەر بە تیکرایی ئیزنی دابوو، هەرکامیان مارهى بېرئى دروسته. وە ئەگەر ئیزنی وەها دابوو هەموویان مارهى بکەن، ئەو وە لەم حالەدا پیویستە یا هەموویان بە کۆمەل، «ایجاب» ی عەقدە کە بکەن، یاخود بە هەموویان یە کیک له خۆیان یا له غەیری خۆیان بکەن بە وە کیل عەقدە کە تەواو بکا.

شوینى شه شه م: حالەتیکە که وەلی ئەمرەکان زۆرن و هەموویان مەسافەى دوو مەنزل یا زیاتر دوورن؛ لەم حالەدا، قازی ئەتوانئى بە بئى ئاگاداریى ئەوان و ئیزنی ژنە کە خۆی، مارهى بېرئى لەو کەسەى که داواى ئەکا، ئەگەر هاوکوف بئى.

حه و تە م: حالەتیکە که وەلی ئەمرەکان زۆر بن و هەندیکیان لەو شوینەدا بن و هەندیکیان مەسافەى دوو مەنزل یا زیاتر دوور بن و خوازینی کەرە کەیش هاوکوفه؛ لەم حالەدا ئەگەر ژنە کە ئیزنی یە کئى لە وەلی ئەمرەکان بدا، ئەتوانئى مارهى بېرئى، هەرچەند وەلی ئەمرەکانى تر ئاگایان لئى نەبئى وە ئەگەر هەر ئیزنی یە کئى لە نادیارەکانیان بدا - مەسەلا - ئەو وە پیویستە هەر ئەو مارهى بېرئى بە نەفسى خۆى یا وە کیل بگرئى وە ئەگەر ژنە کە ئیزنی بە گشتى دابوو، ئەو وە هەرکامیان مارهى بېرئى دروسته.

بزانن! ئەگەر درێژە بدەین بە باسکردنى ئەم حالەتانه، زۆریان لئى دەرئەچئى و کورتهى حالەتەکانیش هەموو دیتەسەر ئەو وەى که باسمان کرد، لەبەر ئەو وە پیویست نەبوو لەمە زیاتر لەسەرى بپۆین.

له حالەتیکە کە هەموو وەلی ئەمرەکان ئیزنیان دابئى بۆ عەقدە کە، خواھ خوازینی کەرە کە هاوکوف بئى یا نە و هەموو وەلی ئەمرەکان رازى بن بەو عەقدە، سوونته تە ئەویانە کەوا شارەزاترە لە ئەحکامى شرع ئەو وەیان مارهى بېرئى و پاش ئەو، سوونته تە ئەو وەیان مارهى بېرئى کە لە هەموویان زیاتر خۆى لە گوناھ دوور ئەخاتەو، ئەو وە ئەویان کە لە هەموویان پیرترە.

وه نه گهر بوو به هه رایان له سهر نه وه که کامیان مارهی بپرئ، ته بی دهوی لی بکن له بهینی خو یاناو ده وه که به ناوی هه رکامیان هه ده رچوو، نه وه یان مارهی ته بپرئ؛ جا نه گهر غه یری نه وه یان مارهی بری که ده وه که به ناویه وه ده رچوو، هه ر دروسته، چونکه لیره دا قسه مان له وه یه که داخوازی کهر هاوکوف بی، یا هاوکوف نه بی به لام هه مو لایه ک رازی بن به عه قده که و ژنه که یش ریگای هه موویانی دابی؛ که واته، سوودی ده وکر دنه که هه ر نه وه یه که ده فعی هه راو ناژاوه نه کاو بو دامه زرانی عه قده که نییه.

نه گهر یه کی له وه لی نه مره کان ثافره ته که ی مارهی بری له یه کی و یه کی تریان ماره بری له یه کی تره هه ردوو ماره لی پراوه که ش هاوکوف بوون، یا خود هیچیان هاوکوف نه بوون، به لام ژنه که ریگای دابوو له هه رکامیان ماره بپرئ و وه لی نه مره کانیش قه ناعه تیان کردبوو به و غه یره هاوکوفانه، له م سووره ته دا نه گهر یه کی له م دوو عه قده پیش که وتبوو و دیار بوو کامیان پیش که وتوو، نه وه هه ر نه ویانه دروسته وه نه گهر هه ردوو عه قده که له یه ک کاتا ته واو بوو بوون، یا خود نه مانته زانی ناخو پیکه وه یا به رودا ته واو بوون، یا نه مانزانی یه کیان له پیشانا کراوه، به لام عه ینی نه وه یانمان بو مه علووم نه بوو، نه وه هه ردوو عه قده که به تاله وه نه گهر نه مانزانی کامیان پیش که وتوو، به لام له بیرمان چوو بووه وه و لیمان تیک چوو بوو، نه وه پیویسته نه م ژنه ماتل بسی و نه درئ به دهستی که سیانه وه و دروستیش نییه شوو بکا به که سیکی تر، تا نه م دوو پیاوه هه ردوو کیان نه مرن یا ته لاقی نه دهن، یا یه کیان نه مرئ و یه کیان ته لاقی نه دا و مه سرفی له سهر هه ردوو پیاوه که یه به نیوه بی؛ به لی، «زه رکه شی» و «بلقینی» فه رمویانه: نه گهر ماوه یه کی و هه راو بوورد که به عورف و عادهت ناومید بووین له دوزینه وه ی پیشووه که یان، نه وه ژنه که نه توانی داوای هه لوه شاننده وه ی نیکاحه که ی بکا لای قازی و دروسته قازیش به گوئی بکاو بلئ: وا حوکمم دا به هه لوه شاننده وه ی نه و نیکاحه که له پیشه وه بووه له م دوانه دا وه نه گهر هه ر کام له و دوو که سه ئیدد یعای کرد که ژنه که نه زانی عه قده که ی نه و له پیشه وه بووه، نه وه ئیدد یعاکه یان نه بیستری به پیی نه وه که قه بوولی ئیقراری ژن نه کرئ به نیکاح، جا نه گهر ژنه که وتی: نازانم، نه وه سویندی نه درئ که نازانی عه قدی کامیان له پیشتره.

وه ئه گهر پینی لینا به پیش که وتنی عه قدی یه کیکیان، ئه وه سابت ئه بی که عه قدی ئه وه یان دامه زراوه؛ جا له م کاته دا قازانجی بیستنی ده عوای ئه وی تریان ئه وه یه به لکوو ژنه که په شیمان بیته وه له پینی لینانه که ی و پینی لینی بنی بو ئه میتریان، چونکه ئه گهر په شیمان بو وه وه، ئه وه هه رچهند تازه عه قدی ئه میان هه لئاوه شیته وه، به لام پیوسته ئه و ژنه «مهراثل» بیژیری بو ئه م که سه که جاری دواپی پینی لیناوه بوی، وه کوو یه کئی پینی لینی بنی که وا ئه م ماله، مالی فلان که سه، نه خه یر هی فلان که سه، له م حاله دا ماله که ئه دریی به وه ی پیشوویان و ئه بژیرریتیشه وه بو ئه وی دواپییان، له م بابه ته ی ئیمه شدا، ئیسپات ئه بی که ژنه که ژنی کابرای پیشووه و «مهراثل» یش ئه دریی به کابرای دواپی. ئاشکرایه ئه گهر مه رچی دامه زرانی یه کیک له دوو عه قده که نه هاتبو وه جی؛ مه سه لا، کابرا هاوکوف نه بوو و ژنه که یا وه لی ئه مره کانی تر پینی رازی نه بوون، یا خود هاوکوف بوو به لام ژنه که ئیزنی نه دا بوو بو ماره برین له و، ئه مه له م سووره ته دا ته نها نیکاحه که ی تریان دروسته.

بزانن! وه لی ئه مر یه کیک بی یا زیاتر له یه کیک، هه رکاتیک ژن داوای لینی کرد که ماره ی بیړی له که سیکی هاوکوف که داوای بکات، واجبه له سه ری ماره ی بیړی لینی وه ئه گهر به بی عوزری شه رعی جاریک یا دوو جار مه نمی ژنه که یان کرد له وه که شوو بکا به و که سه، حه قه که یان ئه روا بو قازی وه ئه گهر مه نعه که بوو به سی جار، حه قی ویلایه ته که یان ئه روا بو وه لی ئه مر ی له خو یان دوورتر، جا ئه گهر وه لی ئه مر ی دوورتر نه بوو، ئه گهر پته وه بو قازی. به کورتی، به پینی شه رح دروست نییه وه لی ئه مر ته فره ی به شوودانی کچی خو ی یا خوشکی خو ی بدا، ئه گهر بیه وی شوو بکا و که سیکی هاوکوف بیی که بیه وی ماره ی بکا؛ به لینی، ئه گهر دوو که سی هاوکوف هه بوون هه ردووکیان داوایان ئه کرد، باوکی کچه که حه قی هه یه بلینی: ناتده م به فلانیان و ئه تده م به وی تریان.

باسی وه کیل گرتنی وهلی له کاتی عه قدا

هه ر وه لی ئه مر یک حه قی مه جبوور کردنی ئا فره تی نه بی، تا ئا فره ته که ئیزنی نه دا ماره ی بیړی، وه ک خو ی ناتوانی ماره ی بیړی، ناتوانی وه کیلیش بگری بو ماره برینی؛

بەللى، قازى لە پىش ئەو ەدا كە ژنە كە ئىزنى بدا ئەتوانى وە كىل بگرى، جا لە پاش وە كىل گرتنە كە، ئەبى ژنە كە بللى: ئىزنىم ە ە يە قازى مارەم بپرئ لە فلان كەس وە ئە گەر يە كىك خە بەرى ەبنا بۆ وەلى ئەمرە كە كە وە خوشكە كەت ئىزنى داوى و ئەمىش با وەرى كرد بە راستى قسەى ئەو كەسە، ئەو ە لەم كاتەدا وە كو و خۆى دروستە مارەى بپرئ، ئە ىشتوانى وە كىل بگرئ بۆ مارە بپرئى. ەندى لە زانايان، فەرموويانە: بۆ ەر عەقدىك كە خىلافى تيا ەبى لە بەينى زانايانى شەردا، پىويستە لە پىشا وەلى ئەمرە كە تەقلید بكا، ئەو جا ژنە كەش تەقلید بكا، ئەمجا ئىزنى وەلى ئەمرە كەى بدا، چونكە لە پىش تەقلید كرنە كەدا، وىلايەتى وەلى ئەمرە كە سابت نىيە و ئىزنى ئافرە تە كە ىش قىمەتى نىيە. جا ئە گەر ئافرە تە كە بە وەلى «غیر مجبر» ى وت: خۆت مارەم مە پرە و وە كىل بگرە بۆ عەقدە كەم، ئەو ە ئو ئىزندانە دانامە زرى و لەو ە چى كە ئىزنى بىگانە يە كى دابى بۆ بە شوودانى، مە گەر بە لگە يە ك ەبى لە سەر ئەو ە كە مە بەستى حورمەت گرتنى وەلى ئەمرە كەى بوو ە ئە گەر ئىزنى دابو بۆ مارە بپرئى، بە لام مەنعى كرد لە وە كىل گرتن، ئەو ە پىويستە خۆى مارەى بپرئ و دروست نىيە وە كىل بگرئ وە ئە گەر ەر ئەو ەندەى وت: ئىزنىم ە ە يە مارەم بپرئ بۆ فلان، ئەو ە ئەتوانى خۆى مارەى بپرئ و ئە ىشتوانى وە كىل بگرئ، چونكە مادام حەقى وىلايەتى بۆ پەيدا بوو، تا مانىعك پەيدا نەبى حەقى وە كىل گرتىشى ە ە يە؛ كە واتە، ئە گەر ئافرە تىكى بى وەلى ئىزنى قازى دا بۆ ئەو ەى مارەى بپرئ، ئەو ە قازى ەروە كو و خۆى ئەتوانى مارەى بپرئ، ئە ىشتوانى وە كىل بگرئ و ئەمە، خەلفەدانان (استخلاف) نىيە تا يە كى بللى: قازى لە خۆيە وە حەقى خەلفەدانانى نىيە، بەلكو ئەمە وە كىل گرتن (توكىل) ە و قازى، وەلى «غیر مجبر» ە وەلى «غیر مجبر» ىش، حەقى وە كىل گرتنى ە ە يە دواى ئىزندانى بۆ نىكاح كردن.

و ە ئە گەر ژنە كە لە ئىزنى كە پىدا پىا وىكى ديارى كرد بۆ وەلى ئەمرە كەى كە مارەى بپرئ لەو پىا وە، ئەو ە واجبە لە سەر وەلى ئەمرە كە، ئە گەر وە كىلى گرت بۆ مارە بپرئى ژنە كە، ئەو ىش عەينى پىا و ديارى بكا بۆى و مارە بپرئى لە غەبرى ئەو كەسە، دروست نىيە وە ئە گەر وەلى ئەمرە كە لە وە كىل گرتنە كە پىدا ناوى ئەو كەسە نەبا، ئەو ە تالە، ەرچەند

وه کیله کهیشی ئافره ته که له هه مان پیاو ماره بکا، چونکه ئیزنی مو تله ق له کاتینکا که مه بهست دیاری نه کرابی، به تاله و دانامه زری وه نه گه ر ژنه که وتی: براهه م ماره م بیپری له فلان کهس و ئیزنم هه به وه کیلیش بگری، نه وه له هه موو له فزه کان ئاشکرا تره.

هه ر کاتینک شه خسی نه و وهلی نه مره که وه کیله که ی گرتو وه له مه جلیسی عه قده که دا حازر نه بوو، واجبه له سه ر وه کیله که ی نه وه نده نه سه بی به یان بکا که به ته واوی ده ر بکه وی، نه مه، زیاتر وایه به ناوی خو ی و باوکی ده ر نه که وی، جار جار پیویست به ناوی با پیری شی نه کا؛ خو ئه گه ر مه شهوور بوو به سیفه تیک، نه وه باس کردنی سیفه ته که به سه؛ ههروه ها، واجبه ناوی وه کاله ته که ی خویشی بیا، نه گه ر میرده که و شاهیده کان نه یانته زانی به وه که وه کیله؛ به لام نه مانه، مه ر جی دروستبوونی ده س بردن بو مه سه له ی عه قده که و مه ر جی دامه زرانی نه سل ی عه قده که نین.

نه گه ر «ولی مجیر» وه کیلی گرت بو عه قد کردنی کچه که به بی ئیزنی نه و، که چی کچه که به هو ی نه وه وه که کابرایه ک به شو بهه چوو له ی کچینی نه ما، یا خود کابرای داخوازی که ری فاسقییه کی به سه راهات و که فائته تی نه ما، نه وه نه و وه کیله ناتوانی کچه که ماره بکا تا به ئاشکرا و بی پیچ و په نا ئیزنی باوکی نه دا و که ئیزنی باوکی دا، ئیتر تازه کردنه وه ی وه کیل گرتنه که پیویست نییه، چونکه کابرا هه ر وه کیل بووه و مانعی ک پهیدا بووه له ته سه ر و ف کردنی، وایسته به هو ی ئیزنی کچه که وه نه و مانیه نه ما.

نه گه ر که سینک که سینکی کرد به وه کیلی قه بوولی نیکاح له باوکی کچه که و به ریکه وت باوکه که وه فاتنی کردو ویلایه ته که گه رایه وه بو برای کچه که، نه وه نه و وه کیله ناتوانی قه بوولی نیکاح بکا له م برایه تا جار یکی تر کابرا نه ی کاته وه به وه کیل، چونکه ته ره فی عه قده که له م مه سه له یه دا فه و تا وه.

بزانی! واجبه نییه وهلی نه مر باسی ماره یی بکا له گه ل وه کیله که دا؛ جا نه گه ر باسی نه کرد، نه وه واجبه له سه ر وه کیله که ژنه که ماره بیپری له سه ر «مه ر المثل» یا زیاتر له «مه ر المثل» وه نه گه ر له سه ر که متر له «مه ر المثل» ماره ی پری، نه وه عه قده که له سه ر «مه ر المثل» دا نه مه زری؛ که واته، نه و واجبییه که باس مان کرد، بو دروستبوونی

دەس بىردنە بۇ ئىشى عەقدە كە. ھەر وھە، ئەگەر وھلى ئەمرە كە وتى بە وھ كىلە كە: مارەى مەبەرە لەسەر كە متر لەو ئەندازە يە، ئەویش بە پىچە وانەى قسە كەى ئەو لەسەر كە متر مارەى پرى، ھەر عەقدە كە دروستە و دىتە وھ سەر «مەرالمثل»؛ بەلى، ئەگەر وھلى ئەمرە كە ئەو وھ زەى كەرد بە شەرت لە وە كىل گرتنە كەيدا؛ مەسەلا، وتى: تۆم كەرد بە وھ كىل لە عەقدى نىكاحيا، بەو شەرتە لەسەر سەد مسقال ئالتون كە متر مارەى نەپرى، ئەو وھ پىويستە بۇ دامەزرانى عەقدە كە لەسەر ئەو ئەندازە يە مارەى پىرى، ئەگىنا عەقدە كە بە تال ئەبى، چونكە بە بى چاودىرىى ئەو شەرتە، نابى بە وھ كىل.

واجبە لەسەر وھ كىلى مۇتلەق، واتە وھ كىلىك كە قەيد و شەرتى بۇ دانە نرابى، ئىحتىيات بكاو تە ماشاى رەزاي وھ كىل گرە كە و مەسلەھەتى ئافرە تە كە بكا، ئەگىنا لە ھەندى ماددە دا عەقدە كە بە تالە، وھ كو و لە ھالى مارە پىرىنى ژنە كە دا لە ناھاو كوف وھ لە ھەندى ماددە دا دائە مەزرى، بە لام وھ كىلە كە تاوانبار ئەبى. ھەر وھە، ئەگەر مېردە كە كە سىكى كەرد بە وھ كىل بۇ قەبوولى نىكاحى ئافرە تىك، ئەویش واجبە لەسەرى، يا بە «مەرالمثل» يا بە كە متر «مەرالمثل» قەبوولى نىكاحە كەى بۇ بكا وھ ئەگەر بە زىاتر لەو ئەندازە يە بۇى قەبوول كەرد، عەقدە كە دروستە و دىتە وھ سەر «مەرالمثل»، مەگەر لە ھالىكا كە مېردە كە ئەو وھ كىل گرتنەى بە شەرتى ناوبردىنى ئەندازە يە كى تايبەتى كەردى، ئەو لە كاتىكا كە وھ كىلە كە لىى لايدا، عەقدە كە بە تال ئەبىتە وھ.

ئەگەر ئافرە تىك بە سوورەتى تەعلیق ئىزنى وھلى ئەمرە كەى دا؛ مەسەلا، وتى: ھەركاتى مېردە كەم تە لاقى دامو «عەدە» م بەسەر چوو، تۆ مارەم بېرە، ئەو ئەو ئىزىنە دروستە و وھلى ئەمرە كە ئەتوانى لەسەر پىيارى ناوبرا و مارەى پىرى، بە لام ئەگەر وھلى ئەمر بە سوورەتى تەعلیق وھ كىل بگرى؛ مەسەلا، بلى: ھەر وھەختى كچە كەم تە لاق دراو «عەدە»ى بەسەر چوو، تۆ وھ كىلى منى لە مارە پىرىنيا، ئەو ئەم وھ كىل گرتنە بە پىى فەر موودەى ھەموو زانايانى شەرع، بە تالە، بە لام شىخى «ابن حجر» لەسەر ئەو يە ھەر چەند وھ كىل گرتنە كە بە تالە و ئىزىنە كەى لە بارەى وھ كىل گرتنە كە يە وھ دانامە زرى، بە لام ئىزىنكى تىكراىى لەم قسە يە وھ دەرتە كە وى، لەبەر ئەو ئەگەر

وه کیله که له سه ر ئه و پر یاره کچه که ماره بی پی، دروسته و ئه م مه به سته ی باس کرد وه له «کتابُ الوکالة» دا له کتیبی «تحفة»، ههروه ها له «کتابُ النکاح» یشدا؛ «ره مه لی» و «خه تیب» و چهند زانایه کی تریش، له سه ر ئه وه ن ههروه کوو وه کیل گرتنه که به تاله، ته سه روفی کابرای وه کیلش به تاله، له بهر ئه وه که ئه و ئیزنه له وه کیل گرتنه که وه وه ر ئه گیر ی و که وه کیل گرتنه که یش نه بوو، ئیزنیش ناب ی.

هه رچۆن بی، بو ئه سل ی دامه زران و دانه مه زران ی عه قده که، هه ر که سی به ئاره زووی خو یه تی به گو ی ره ی فه رمووده ی شیخی «ابن حجر» ئه جو و ئی ته وه یا به گو ی ره ی فه رمووده ی «ره مه لی» و له م مه سه له یه دا، مه گه ر قازی بتوائی حوکمیکی قه تعی بدا به لایه کا.

بزائن! ههروه کوو چۆن له مه سه له ی بی گو ی یی کردنی شه رتی وه کاله ت دا عه قده که به تال ئه بی ته وه، له هه ر لایه کیشا وه کیله که به ئاشکرا لابدا له شه رتی کابرای وه کیل گر، عه قده که به تال ئه بی ته وه؛ مه سه لا، کابرای وه لی ئه مر بل ی به وه کیله که: وه کیلم به له عه قدی ئه و کچه دا، به لام ماره ی مه بره هه تا وه کوو فلان که س ئه بی به زامنی ماره بییه که ی، یا خود تا ره هنیك دائه نین له جیاتی ماره بییه که ی و وه کیله که یش گو یی نه دا به م شه رتانه، ئه وه ته سه روفی وه کیله که به تاله و عه قده که دانامه زری.

بی داری! ههروه کوو ئیحتیات کردن پیوسته بو وه کیل، پیوستیشه بو ئه و مه لایه ی که عه قدی نیکاحه که ئه کا و پیوسته که هاتنه لای بو کردنی عه قدی نیکاحه که، بیرسی ئاخو ئه و ئافره ته کچه یا خود بیوه ژنه وه ئه گه ر کچه، ئاخو بچووکه یا خود بالغ بووه و ئاخو «ولی مجبر» ماره ی ئه کا یا یه کیکی تر؟ وه له سووره تیکا که «ولی مجبر» ماره ی بکا و کچه که نابالغ بی، یا خود بالغ بووبی، به لام به بی پرس بیده ن به شوو، ئاخو مه رجه کانی توانای مه جبوور کردن له لایه ن وه لی ئه مره که وه، وه که فائت و ده سه لات شکانی داخوازی که ر به سه ر «مه ر المثل» دا، له م عه قده دا هاتوونه ته جی یا نه؟ ههروه ها، ئه بی بیرسی، ئه گه ر ئافره ته که بیوه ژن بی. ئاخو میدی مردووه یا خود ته لاق دراوه و به هه رحال، «عه ده» ی به سه ر چوو یه یا نه؟ بو ئه وه ی به رچاوی روشن بی،

چونكى گەلى جارى بە بى پىرسىيار عەقدى نىكاح ئەكرى و لەدوايىدا دەرئەكەوى ئەو عەقدە دانەمەزراو و ھەراو ئاژاوەيە كى زۆرى لى پەيدا ئەبى.

ھەروەھا، ئەگەر مەلاكە وەلى ئەمر و شاھىدە كان و ژن و مېردە كە نەناسى، پىويستە بە كورتى ھەردوو كەلىمەى شەھادەت و مەعنایان و ئەركانى ئیمان و ئىسلامیان بۆ باس بكاو ئەوانىش بىن بەشوینىيا، ئەمجا وەلى ئەمرە كە فېرىكا كە تۆبە بكا لە گوناھانى رابوردوى، ھەروەھا شاھىدە كانىش؛ جا لە پېشا وەلى ئەمرە كە تەقلید بكا، ئەمجار ئافرە تەكەش وە ئەگەر «مجبەرە» نەبوو، ئىزنى وەلى ئەمرە كەى بىدا كە مارهى بېرى، ئەو جا مېردە كە و شاھىدە كانىش ھەموو تەقلید بكن، جا وەلى ئەمرە كە دوو سى كەلىمە قسە بكا لە بارەى ئەو ژن بە شوودانە وە^۱ سىغەى «ایجاب»ى عەقدە كە بلى و پاش ئەو، بە بى فەسل كە وتن، مېردە كەيش قەبوولى نىكاحە كە بكا.

جا ئەگەر وەلى ئەمر و مېردە كە خویان ھاتبون، وەلى ئەمر ئەلى: وا فلانى كچى خۆم «انكاح» كرد لە تۆ لەسەر ئەو ەندە مارهى و مېردە كەيش، گورج ئەلى: وا قەبوولم كرد لە تۆ «انكاح»ى كچە كەت كە فلانە بۆ خۆم لەسەر ئەو ەندە مارهى وە ئەگەر وە كىلى وەلى ئەمرە كە و مېردە كە ھاتبون، وە كىلى وەلى ئەمرە كە ئەلى: وا فلانى كچى «موكل»ە كەى خۆم «انكاح» كرد لە فلان كەس كە تۆى كردوو بە وە كىل لەسەر ئەو ەندە مارهى و وە كىلى مېردە كەيش، گورج ئەلى: وا قەبوولم كرد لە تۆ نىكاحى فلانى كچى فلان كە تۆى كردوو بە وە كىل بۆ فلان كەس كە منى كردوو بە وە كىل لەسەر ئەو ەندە مارهى. وە ئەگەر وەلى ئەمرە كە خۆى ھاتبوو و مېردە كە وە كىلى ناردبوو، وەلى ئەمرە كە بلى: وا فلانى كچى خۆم «انكاح» كرد لە فلان كەس كە تۆى كردوو بە وە كىل لەسەر ئەو ەندە مارهى و وە كىلە كەيش، گورج بلى: وا قەبوولم كرد لە تۆ «انكاح»ى فلانى كچت بۆ فلان كەس كە منى كردوو بە وە كىل لەسەر ئەو ەندە مارهى وە ئەگەر وەلى ئەمرە كە وە كىلى ناردبوو و مېردە كە خۆى ھاتبوو، وە كىلى وەلى ئەمرە كە بلى: وا فلانى كچى فلان كە منى كردوو بە وە كىل «انكاح»م كرد لە تۆ لەسەر ئەو ەندە مارهى و مېردە كەيش،

۱. مەبەس لە ھەمد و سەناى خوا و دروودە بۆ گىانى پاكى پىغەمبەر و داواى خۆ پاراستن لە گوناھ.

گورج بلئی: واقه بوولم کرد له تو «انکاح» ی فلانی کچی فلان که توی کردوو به وه کیل بو خووم له سهر شه وه نده ماره یی.

باسی نیکاحی کافرئ که موسولمان بووین

شه گهر کافرئک موسولمان بوو و ژنیکی «کتابیه» ی وای هی نابوو که له شه ساسا نیکاحی دروست بی، شه وه نیکاحه که ی دهوام شه کا وه شه گهر ژنه که ی «کتابیه» نه بوو یا «کتابیه» به کی و او بوو که نیکاحی نه ده هات بو موسولمان، به لام له گهل میرده که ی موسولمان بوو بوو، به م رهنگه دواکه لیمه ی شه هاده تیان پیکه وه به ده ما هاتبوو، شه مه یس ههر نیکاحه که ی دهوام شه کا.

وه شه گهر دواکه وتبوو له میرده که ی، شه مه ته ماشا شه که یین، شه گهر میرده که ی نه چوو بووه لای، دهس به جئ نیکاحه که ی هه لئه وه شیتته وه وه شه گهر چوو بووه لای، رائه وه ستین، شه گهر له ماوه ی «عده» دا موسولمان بوو، شه وه نیکاحه که ی دهوام شه کا وه شه گهر موسولمان نه بوو تا «عده» که ی ته و او بوو، شه وه له کاتی موسولمان بوونی میرده که یه وه له یه ک جیا بوونه ته وه وه شه گهر ژنه که موسولمان بوو، وه میرده که ی دواکه وت، عه ینی شه م ته فسيله ی تیا جاری شه بی.

موسولمان بوونی مندالیش، به موسولمان بوونی به کیک له باوک و دایکیه وه یه تی و وه کوو موسولمان بوونی سه ره خو یه؛ که واته، شه گهر کچه کافرئکی نابالغ ماره کرا له کوره کافرئکی نابالغ و باوک و دایکی ههر دوو کیان موسولمان بوون، شه وه مادام به یه که وه موسولمان بوون، نیکاحی منداله کان دهوام شه کا وه شه گهر به رودوا موسولمان بوون، شه وه جیا یی له به یینانا دیتته جئ.

جا هه رکاتی به هو ی موسولمان بوونه وه جیا یی که وته به ینی ژن و پیاوه که، شه وه ئیتر شه و مانعه ی که وه ختی خو ی له عه قدی نیکاحه که یاندا بووین و به فه رموده ی هه موو ئیمامه کان مانعی دامه زرانی نیکاح بووین، نابئ به مانع بو بهره وامی نیکاحه که یان، مادام ئیسته نه مابئ و ژنه که یس له وانه بی که ئیسته نیکاحی حه لال بی بو شه م کابراه، یا

شتیکى وای له گه لدا نه بئى که مانبعی هه میشه یی بئى له عه قدی ژنه که بۆ کابرا، «بِنَاءَ علیه»، نیکاحی کافرئى که موسولمان ببئى، ئه بئى به دوو به شه وه؛ یه که م، نیکاحیکه که ده وام ئه کاو دوو هه م، نیکاحیکه که تیک ئه چئى؛ له میسالی به شى یه که مه ئه م چهنه حاله ته: یه که م: نیکاحیکه که نه له وه ختی خویا و نه ئیسته مانبعی دامه زرانى له گه ل نه بووبئى. دوو هه م: نیکاحیکه که له وه ختی خویدا مانبعیکى له گه لدا بووه، به لام به مه زه به یی یه کیک له پیشه وایانى دین ئه بئى به مانبع نه که به مه زه به یی هه موویان، وه ک نیکاحی بئى وه لى ئه مر که لای «حه نه فییه کان» دائه مه زرى، یا نیکاحی بئى شاهید که لای «مالک» دائه مه زرى، یا نیکاحی بئى وه لى و بئى شاهید که لای «داود الظاهرى» دائه مه زرى؛ ئه م نیکاحانه هه موو به رده وام ئه بن، چونکه مانبعه که یان به ئیجماعی هه موو زانایانى شهرع مانبع نییه، به لکوو ته نها لای هه ندىکیان مانبعه و ئه و شته یش که ئه بئى به هوی دائه مه زرانى عه قد، ئه بئى به هه موو مه زه به ییک عه قد تیک بدا، ئه و کافر ه یش که موسولمان بووه، دینی نیسلامی له ئه ستوی خوی گرتووه به بئى ئه وه ی بیبه ستئى به مه زه به یی ئیمامیکى تایه تیه وه و مه زه به یی ئیمامیکى تایه تی وه رنه گرتووه؛ به لئى، ئه گه ر له پاش موسولمان بوونه که ی گورج چووه سه ر مه زه به یی یه کیک له و ئیمامانه، ئه وه پیویسته به وجوره بجوولیته وه، وه کوو موسولمانیکى خوینده وار که به هوی خه ریک بوونى عیلمه وه پایه ی به رز بیته وه و بیرى بچیته سه ر مه زه به یی ئیمامیک، واجب له سه رى به گویره ی مه زه به یی ئه و ئیمامه بجوولیته وه، یاخود له دلئى خویا له ته قلید کردنى ئیمامیک په شیمان بووه وه و به تیگه یشتنى خوی حالئى هاته سه ر ئه وه که مه زه به یی ئیمامیکى تر په سه ندره، ئه وه هه ر ژنئى که له سه ر ته قلیده پیشووه که ی ماره ی کردووه حه رام ئه بئى لئى، وه کوو له عیباره تی هه ندى له و زانایانه وه ده ر ئه که وئى که له م مه سه له یه کۆلیونه ته وه.

سیهه م: نیکاحیکه که له «عه ده» ی غه یردا کرابئى و ئیسته «عه ده» که ی ته واو بووبئى. چواره م: نیکاحی وه ختی (مؤقت)، ئه گه ر له ئاینى خویانا به هه میشه بیان زانیبئى و باس کردنى وه خته که یان به شتیکى عاده تی دانابئى، یاخود به وه ختیان زانیبئى،

به لّام له کاتی موسولمان بوونیا نا وه خته که به سه رچووېن؛ ئەم نیکاحه به رده وام ته بئ
له بهر نه وه یا به هه میسه بیان داناوه، یا خود ئیسته وه خته که ی به سه رچوووه؛ به لّی، نه گه ر
له کاتی موسولمان بوونیا نا وه خته که به سه ر نه چووېن، نه وه جیا نه کرینه وه له یه ک و
سه ر له نوئ، نه گه ر مه یلیان ببی، ژنه که ماره نه کرینه وه بو کابرا.

هه ندئ له زانایانی شهرع، ئەم حاله ته یان به حاله تی نه بوونی تیکده ری نیکاح
داناوه، له بهر نه وه که «ابن عبّاس» - خوایان لئ رازی بی - فتوای پی داوه، به لّام
فه رموده ی راستر نه وه یه بهر حاله تی بوونی تیکده ری نیکاح نه که وی، چونکه «ابن
عبّاس» په شیمان بووه ته وه له فتواکه ی، یا خود نه گه ر له فه رزیکا که په شیمان
نه بووبیته وه، قسه ی ته نها نه و به رابه ر به یه ک که وتنی قسه ی هه موو نه سحابه کان - که
نیکاحی وه ختیان به حه رام زانیوه - ته ئسیری نییه، بیجگه له مه ش، مه زه بی ئەم زاته
کو نه کراوه ته وه، به لّام «داود الظّاهری» مه زه بی کو کراوه ته وه و ماوه یه کی زور ره فتاری
پی کراوه له ولاتانی روژاوا ی ئیسلام دا، له وه پاش که م و کو رتی روی تی کردووه یا هه ر
فه وتاوه.

پینجه م: نیکاحی بیوه ژنیکه به بی ئیزنی خو ی ماره کرابی.

شه شه م: نیکاحی کچیکی نابالغه که غه یری باوک و باپیره ماره یان کردبئ.

حه و ته م: نیکاحی کچیکی بالغه که غه یری «ولی مجبر» به بی ئیزن ماره ی کردبئ.

هه شته م: نیکاحی ژنیکه که وه لییه که ی زوری لئ کرابی و به زور عه قده که ی کردبئ.

نه مانه، هه موو ده وامیان پی نه درئ، له بهر نه وه که پاش نیکاحه که مانیه که نه ماوه

ژن و پیاوه که ری که وتوون؛ که واته، نه مانه نه گه ر له پاش نیکاحه که هه ر نارّه زا بوون و

ئسته ش که موسولمان بوون هه ر نارازی بوون له یه ک، نه وه جیا نه کرینه وه له یه ک.

نوّه م: نیکاحیکه وه ختی خو ی مانیه ی تیا نه بووه، به لّام روژیک به ر له

موسولمان بوونی پیاوو ژنه که، «عده» ی شو به نه که ویته سه ر ئافره ته که؛ ئەم

نیکاحه یش، هه ر ده وام نه کا، له بهر نه وه که «عده» ی شو به نه هه رچه ند مانیه ی نه وه یه

کابرا برواته لای ژنه که ی، به لّام نابی به مانیه و ریگری هه میسه ی نیکاحه که.

دههم: نیکاحی کافر یکه به تنها خوئی موسولمان بووبی و ئیحرامی بهستی بۆ حج، جا ژنه که یشی له کاتی ئیحرامه که ی تهودا موسولمان بووبی، تهویش ههردوام تهکا، له بهر تهوه که ئیحرام ههچهند مانعی نیکاحه، بهلام مانعیکی وهختیه و مانعی ههمیشه یی نییه.

له میسالانی بهشی دووههمیشه تهم چهند میساله؛

یه کهم: نیکاحی ئافره تی که مه حره می کابرا بووبی، وه کوو دایک و خوشک و پوووکچ و کچهزا، له بهر تهوه که وهختی خوئی مانعیکی قه تعی هه بووه بۆ دامه زرانی تهو نیکاحه و ئیستایش مانعه که بهرده وامه.

دووههم: نیکاحی ژنیکه که خالی بووبی له مانع، بهلام له دواییدا به پیی شهر یعی تی نیسلام مانعیکی ههمیشه یی به سهرا هاتبی، ههچهند به پیی ئایینی پیشووی کابرایش مانع نه بی، وه کوو تهوه دایکی کابرا شیر ی دابی به ژنه که ی، یا باوکه که ی یا کوره که ی به شوبهه چووبنه لای ژنه که ی.

سیههم: نیکاحی ژنیکه وهختی خوئی مانعی تیدا نه بووه و ماره ی کردووه، بهلام له پاشا سی ته لاقه ی ته داو به بی «تحلیل» لای خوئی ته یه یلته وه. ته م نیکاحانه هه موو به تال ته ژمیر رین.

باسی تهوه که کافر موسولمان بی و زیاتر له چوار ژنی بی

ته گه ر کافر یک موسولمان بوو و زیاتر له چوار ژنی هه بوو - که ته ندازه ی شهر یی ژن راگرتنه - تهوه ته گه ژنه کان هه موویان له گه لیا موسولمان بوون، خواه چووبیته لایان یا نه چووبیته لایان، یاخود له پاش تهو موسولمان بوون و چووبووه لای هه موویان و موسولمان بوونه که یان له پیش ته واو بوونی ماوه ی «عده» ی تهو جیا بوونه وه یه بوو که بههۆی موسولمان بوونی میرده که یانه وه پهیدا بووه، یاخود موسولمان نه بوون، بهلام «کتابیه» یه کی وا بوون که نیکاحیان بۆ موسولمان دروست بی، له م سووره تانه دا واجبه له سهری چواریان لی هه لېژیری بۆ ژنیه تی خوئی و هه ر که تهو چواره ی هه لېژارد، نیکاحی تهوانی تریان هه لته وه شیتته وه.

وه ئەگەر نه چووبوو لایان و تنهنا چواریان موسولمان بوون له گه‌لیا، یا چووبوو لایان و هه‌ر تنهنا چواریان له گه‌لیا یا له ماوه‌ی «عده‌» دا موسولمان بوون، ئەو هه‌ر نیکاحی ئەم چواره‌یان دانه‌مه‌زێ و نیکاحی ئەوانی تریان هه‌لته‌وه‌شیته‌وه وه ئەگەر دایک و کچیک به‌ جوت ژنی بوون و هه‌ردووکیان «کتابیّه» بوون، یا «کتابیّه» نه‌بوون به‌لام موسولمان بوون، ئەو هه‌ر کابرا چووبوو لای هه‌ردووکیان، ئەو هه‌ردووکیان هه‌رام نه‌بن لێ بۆ هه‌میشه، هه‌روه‌ها ئەگەر تنهنا چووینته‌ لای دایکه‌ که وه ئەگەر نه‌چووینته‌ لای هیچیان یا تنهنا چووینته‌ لای کچه‌ که، ئەو هه‌ر نیکاحی کچه‌ که دانه‌مه‌زێ. سیغه‌ی هه‌لبژاردنی ئەو ژنانه‌یش که هه‌لیان ته‌بژیری، ئەو هه‌ر بلی: وا ئەو ژنانه‌م هه‌لبژارد، یا: نیکاحیانم دامه‌زراند، یا: رام‌گرتن.

وه ئەگەر هه‌ندیکیانی ته‌لاق دا، ئەو هه‌ر ته‌لاق دانه‌ ئه‌بێ به‌ هه‌لبژاردن بۆیان، له‌به‌ر ئەو هه‌ر که ته‌لاق به‌سه‌ر نیکاحا ته‌پوا، به‌لام ئەگەر «ظه‌ار» یان له‌گه‌لدا بکا، واته‌ بلی: ئیوه بۆ من وه‌ک پشتی دایکم وان، یاخود «ایلاء» یان له‌گه‌لدا بکا، واته‌: سویند بخوا که تا زیاتر له‌ چوار مانگ تی‌نه‌په‌ری نایه‌مه‌ لاتان، ئەو نابێ به‌ هه‌لبژاردن، چونکه‌ ئەم له‌فزانه‌ تنهنا دووری ئەگه‌یه‌نن و له‌ راستیدا دوورکه‌وتنه‌وه له‌ ژن ئەو هه‌ر گه‌یه‌نی که بیگانه‌یه‌ لێ.

به‌سته‌وه‌ی هه‌لبژاردنی هه‌ندی له‌و ژنانه‌ یا هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی نیکاحیان به‌شه‌رتیکه‌وه، هیچ که‌لکیکی نییه، وه‌کوو ئەو هه‌ر که بلی: هه‌ر کاتیک شه‌وی جه‌ژن هات، ئەو ژنه‌م هه‌لبژاردوو، یا: نیکاحه‌ که‌یم هه‌له‌وه‌شاندوو ته‌وه وه ئەگەر کابرا هات زیاتر له‌ چواریانی هه‌لبژارد، ئەو نیکاحی ئەوانی تریان هه‌لته‌وه‌شیته‌وه، نه‌نجا واجبه‌ له‌سه‌ری مه‌سه‌ره‌فی ئەم هه‌لبژیراوانه‌ بدا تا له‌ناو ئەمانیسا چواریان دیاری ته‌کا وه ئەگەر گوێی نه‌دانی، ئەخریته‌ به‌ندیخانه‌وه.

وه ئەگەر له‌پیش هه‌لبژاردنی چواره‌ که‌دا مرد، ئەو هه‌ر ژنیکیان سکی هه‌بێ، «عده‌» ی ته‌واو ئه‌بێ به‌ جیابوونه‌وه‌ی سکه‌ که‌ی و هه‌ر ژنی که نه‌چووینته‌ لای و هه‌ر ژنی که «عده‌» ی به‌ مانگ بێ، ئه‌بێ چوار مانگ و ده‌ رۆژ راوه‌ستن و هه‌ر ژنی که له‌ حه‌یزدا بێ، «عده‌» ی ته‌واو ئه‌بێ به‌ رابواردنی ماوه‌ی زۆرتری به‌ینی «عده‌» ی حه‌یز و

پاك بوونه وه يا «عده» ي مردن - كه چوار مانگ و ده روزه - و له ميراتي كابرايش به شي چوار ژن جيا نه كړي ته وه، به لام رانه گيرئ تا هم ژنانه له ناو خوينا رئ نه كه ون، چونكه ئيمه به ساغئ نازانين كابرا له ناو هم ژنانه دا كاميانئ هه لئه بژاردو ته ي كردن به ژني خوئ و ده سبه رداري كاميان نه بوو.

نيكاحي نه و ژنه كافرانه ش كه به كافري ماونه ته وه به دروست نه زانين و ئاساري نيكاحي ئيسلامي به سه را نه روا، نه گهر نه و شهرتانه يان تيا بيته جي كه بريار دراون بو دامه زراني نيكاحي ژني كافر، هه روه ها نه گهر نه و شهرتانه ياش نه به نه جي، به گويره ي نه و فه رموده يه كه پشتي پي به ستراوه؛ كه وا ته، نه گهر ژنه كه ي ته لاق دا به سي ته لاقه و له پاشا موسولمان بوون، نه وه ژنه كه حلال نابئ به هوئ ماره به جاش نه بي. هه ژني كه پاش موسولمان بوون نيكاحه كه ي جي گير كرا، نه وه نه و ماره بييه ي كه ناوبراوه له نيكاحه كه يدا به ته واوي نه يكه وي، نه گهر دروست بي وه رگرتني نه و ماره بييه و ماره بييه كه كه دورست نه بي، وه كوو شهراب، نه وه نه گهر وه ختي خوئ له پيش موسولمان بوونيا وه ري گرتبي، ئسته هيچي ناكه وي وه نه گهر وه ري نه گرتبي، ئسته «مهر المثل» ي نه كه وي وه نه گهر هه نديكي وه رگرتبي، نه وه به شي باقيه كه ي نه كه وي له «مهر المثل».

هه ژني كه به هوئ موسولمان بوونه وه نيكاحه كه ي هه لوه شيته وه، نه وه نه گهر وه ختي [كابرا] خوئ چووبيته لاي و ماره بييه كه ي دروست بووي، هه مووي نه كه وي، نه گينا «مهر المثل» ي نه كه وي وه نه گهر نه چووبيته لاي، نه وه ته ماشا نه كه ين، نه گهر هه لگيراني نيكاحه كه ي به هوئ موسولمان بووني ژنه كه وه بووي، هيچي ناكه وي وه نه گهر به هوئ موسولمان بووني كابراوه بووي، نيوه ي ماره بييه كه ي نه كه وي، نه گهر ماره بييه كه ي دروست بووي، نه گينا نيوه ي «مهر المثل» ي نه كه وي.

باسي نه فقهه ي نافر ته تي كافر له پاش موسولمان بوون

نه گهر ژن و پياويك به يه كه وه موسولمان بوون، نه وه نه فقهه ي ژنه كه ده وام نه كا وه نه گهر كابرا موسولمان بوو و ژنه كه به كافري مايه وه تا «عده» ي به سه ر چوو، يا خود له

ماوهی «عَدَّة» دا موسوڵمان بوو، ئەوه نەفەقەى ماوهی دواکەوتنى ناکەوئى خواھ
 ھەمووی ماوهی «عَدَّة» بئى یا ھەندیکى وە ئەگەر ژنە کە موسوڵمان بوو و کابرا بە کافری
 مایە وە تا «عَدَّة» ی ژنە کە تەواو بوو، یاخود لە ماوهی «عَدَّة» کە دا موسوڵمان بوو، ئەو
 نەفەقەى ژنە کە لە ھەردوو حالەتە کە دا دەوام ئە کالە ھەموو ماوهی «عَدَّة» کە دا وە ئەگەر
 ژنیك پاشگەز (مُرتد) بوو وە، ئەو یتەر نەفەقەى ناکەوئى، جا ئەگەر لە «عَدَّة» دا
 موسوڵمان بوو وە، ئەو لە وەختە وە نەفەقەى ئە کەوئى کە موسوڵمان بوو و تەو، ئەگینا
 ھیچ وە ئەگەر کابرا پاشگەز بوو وە، ئەو ژنە کە نەفەقەى ماوهی «عَدَّة» ی ئە کەوئى، یتەر
 کابرا موسوڵمان بیئە وە یا نە.

باسی حەقی بەشیمان بوونەوهی پیاو یا ژن لە نیکاح

ئەگەر پیاو کە یا ژنە کە عەیبیکى دۆزیو وە بەویانە وە، لە و حەوت عەیبەى لە مەولا
 باسیان ئە کە ی، ئەو حەقی ھەلۆ شاندنە وەى نیکاحە کە ی ھە یە؛ ئەم حەوت عەیبە، بۆ
 ھەر کام لە ژن و پیاو سییان دیتە جئ؛

یە کە م: شیتتیه کە بریتتیه لە نەخۆشییە کى وا شوعوور لە دلدا ناھیلئ، بەلام ھیزو
 جوولەى ئەندامى لەش نافەوتئ، خواھ ئەم شیتتیه ھەمیشە یى بئى یا پچر پچر بئى، وە
 بە تەواوی جیگیر بووبئى لە و کە سەدا یا نە، وە وەك شیتتیه وایە «صرع»، واتە: «پەرکەم» یا
 «فئ». ھەروەھا «خبل» واتە: دەماغ تیک چوون، ھەرچەند بەھۆى دەرمان خواردنە وە
 تووشى ئەم دەردانە بووبئ.

دوو ھەم: گولى کە نەخۆشییە کە لەشى ئینسان سوور ئە کاتە وە و رەش ئە بیتە وە و
 شەق ئە باو پارچە پارچە دائە کەوئى. فەرموودەى بەھیز ئە وە یە مادام دوو دوکتۆرى
 باوەر پئى کراو وتیان: ئەم نەخۆشییە گولییە، یتەر حەقی ھەلۆ شاندنە وەى نیکاح پەیدا
 ئە بئى، ھەرچەند ھیشتا نەخۆشییە کە لە سەرەتایا بئ.

سیئەھم: بەلەك بوون کە نەخۆشییە کە پیستی لەشى ئینسان سپی ئە کاتە وە و
 بەلەك بەلە کى ئە کاو خوینئى لئ ئە بئ.

چوارهم: «رَتَق»، واته پەیدا بونی پارچه گوشتیک لەناو عەورەتی ئافرەتدا؛ لە حالەتی وادا، کابرا ناتوانی زۆر بکا لە ژنە که به عەمەلیات ئەو پارچه گوشتە دەریڤینی؛ بەلێ، ئەگەر ژنە که خۆی عەمەلیاتی کرد، کابرا حەقی هەلۆه شانندنەوی نیکاحە که ی نامینی. هەروەها، ئەگەر عەورەتی ئافرەتە که ئەوەندە تەسک بوو کابرا نەیشه توانی بچیتە لای و ئەگەر زۆری بخستایە تەسەر، یە کالای ئەکرده وەو بەرودوای ئەکرد بە یەک، ئەو هەم کاتەشدا کابرا بۆی هەیه نیکاحە که هەلۆه شینیتەو، هەروەها، ژنە که یش حەقی هەلۆه شانندنەوی نیکاحە که ی هەیه، ئەگەر هینە که ی کابرا ئەوەندە گەورە بوو ژنە که پینی هەلنە ئەگیراو لەوانە بوو یە کالای بکاتەو.

پینجهم: «قَرَن»، واته ئیسقانیك لەناو عەورەتی ژنە که دابی که رینگای چوونە لای گرتبی.

شەشم: «عُنَّ»، واته شلە پەتکه یی که ئەو تە ئالەتی کابرا راست نەبیتەو، هەروەها ئەگەر کابرا ئیفلیح بوو و بەهۆی ئەو وە ئالە تیشی راست نەبیتەو. حەوتەم: برانی ئالەتی کابرایە، خواھ لەبنا برابی یا لەسەر وە، بەلام ئەوەندە ی نەماییتەو که بتوانی پینی بچیتە لای ژنە که.

هەرکام لە ژن و میرد ئەگەر یەکی لەم عەبیانە ی بەویانەو دی، حەقی هەلۆه شانندنەوی نیکاحە که ی هەیه بەو شەرته لە پیش عەقدە که دا پینی نەزانیبی، یا خود پینی زانیبی بەلام بەتەواوی لینی حالی نەبووبی، یا خود باش لینی حالی بووبی بەلام ئیستا دەر دەرە که ی خراپتر بووبی یا تەشەنە ی کردبی و جیگای تریشی گرتبیتەو و خواھ ئەم پیاو یا ئەم ژنە که عەبیە که بەویانەو ئەبینی خۆیشی هەمان عەبیی پیاو بی یا نەو ئەگەر پیاو ی بوو، ئەوەندە ی ئەویان بی یا خراپتر بی، هەر حەقی هەلۆه شانندنەوی هەیه، لەبەر ئەو که ئەو تەریزە ی ئینسان ئەیکا لە نەخۆشی که سیکی تر لە نەخۆشی خۆی نایکا.

هەروەها، ئەگەر لەپاش مارە برین و چوونە لا، یەکی لەم عەبیانە پەیدا بوو، ئەو ی تریان هەر حەقی هەلۆه شانندنەوی نیکاحی هەیه؛ بەلێ نەخۆشی شلە پەتکه یی

ئەگەر لە پاش چوونە لا پەیدا بووبی، نابیی بەهۆی هەلۆه‌شان‌دەوهی نیکاح، هەروەها، ئەگەر لە حالیکە که ژنە که پارچە گوشت یا ئیسقان لە ناو عەورە تیا بوو، پیاو کەیش شلە پەتکە بوو یا ئالە تە کە ی بڕابوو، ئەو هەرموودە ی راستر ئەو هەیه حەقی هەلۆه‌شان‌دەوهی نیکاحیان نییە.

و هە ئەگەر عەیبە که لە پیش ماره‌پڕین دا هەبوو و زیاد و کەمی نە کردبوو و عەبیدارە که ئەبوت که: ئەوی تر پیی زانیوو ئەمیش ئینکاری ئە کرد، ئەو هە باوهر به سویندی ئینکار کەرە که ئە کری. هەروەها، حەقی هەلۆه‌شان‌دەوهی نیکاح هەیه بو وەلی ئەمری ژنە کەیش بەهۆی ئەم عەبیانەوه، تەنھا بەهۆی شلە پەتکەیی و بڕانی ئالە تەوه نەبێ، ئەگەر لە پیش عەقدە که دا بووبن یا لە گەل عەقدە که دا پەیدا بووبن، هەرچەند ژنە کەیش رازی بێ به مێردە کە ی به و عەبیانەوه، چونکە وەلی ئەمرە که حەقی هەیه دە فعی عەیب و عار بکا لە خۆی وه ئەگەر نەخۆشییە کان لە پاش عەقدە که پەیدا بووبن، حەقی هەلۆه‌شان‌دەوهی نیکاحە کە ی نییە؛ هەروەها، ئەگەر وەلی ئەمرە که «غیر مۇجبر» بوو و ژنە کەیش لە پیش عەقدە که دا رازی بوو به عەیبی شیئی و گولی و بەلەکی، ئەو هە کابرای وەلی ئەمر حەقی هەلۆه‌شان‌دەوهی نیکاحە کە ی نییە.

بەلام وەلی ئەمری مندالیکێ نیرینه که ژنیکێ عەبیداری بو ماره‌کردبێ، ئەو هەر عەقدە کە ی دانامە زری تا پێویست به هەلۆه‌شان‌دەوه بکا وه ئەگەر ئەو عەیبە لە پاش عەقدە که پەیدا بووبی، تەماشای ئە کەین، ئەگەر مندالە که عەقل و فامی هەبوو، ئەو هەسەلە که ئە کەویتە دەستی خۆی، هەرکاتیگ بەلغ بوو، ئەتوانی نیکاحە که هەلۆه‌شینیتەوه وه ئەگەر شیئت بوو، ئەو هە زاهیری قەواعیدی شەرع ئەو هە دروسته بو باوکه کە ی بۆی هەلۆه‌شینیتەوه، بو ئەو هە که ئەو کورە به سته‌زمانه بههۆی مانه وه لە گەل ئەو ژنە دا تووشی ئەو دەر دانه نەبێ، بەلام زانیانی شەرع به ئاشکرا دانیان به مەدا نەناوه.

بێداری! حەقی هەلۆه‌شان‌دەوهی نیکاح نییە نە بو پیاو و نە بو ژن بەهۆی غەیری ئەم عەبیانەوه، وه کوو بونی دەم و بونی بن‌بال و ئیفلیحی و کەری و کویری و خوینی

«استِحاضه»، هه‌رچه‌ند درێژه بکیشی، یا که‌چه‌لی و گه‌رۆلی و سه‌وداو ئالۆش و ده‌ردی‌تر، هه‌روه‌ها به‌هۆی خه‌سراوی یا بی‌سه‌لیقه‌بییه‌وه.

شه‌رتی هه‌له‌وه‌شان‌دنه‌وه‌ی نیکاح، ئه‌وه‌یه‌ بچنه‌ لای قازی تا ده‌رده‌که ئیسپات بی‌ لای، جا ئه‌ویش حوکم ئه‌دا به‌ هه‌له‌وه‌شان‌دنه‌وه‌ی نیکاحه‌که وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و و لاته‌ قازی تیا نه‌بوو، که‌سیک ئه‌که‌ن به‌ حه‌که‌م وه‌ ئه‌گه‌ر حه‌که‌میان ده‌سه‌نه‌که‌وت، دروسته‌ بۆ کابرا یا بۆ ژنه‌که‌ سه‌ربه‌خۆ نیکاحه‌که‌ی هه‌له‌وه‌شینیته‌وه؛ مه‌سه‌لا، پیاوه‌که‌ بلّی: واه‌سه‌خی نیکاحی ئه‌م ژنه‌م له‌ خۆم کرده‌وه، یا ژنه‌که‌ بلّی: واه‌سه‌خی نیکاحی ئه‌م پیاوه‌م له‌ خۆم کرده‌وه.

بزائن! ریڭای ئیسپاتبوونی گولی و به‌له‌کی و شیعی، قسه‌ی دوو دوکتۆری خاوه‌ن عه‌داله‌ته‌، هه‌روه‌ها به‌ بینیش ئیسپات ئه‌بن و ریڭای ئیسپاتبوونی پارچه‌ گوشت و پارچه‌ ئیسقان له‌ عه‌وره‌تی ئافره‌تدا، یا پی‌لینانی ژنه‌که‌یه‌ یا شه‌هاده‌تی چوار ژنه‌ و ریڭای ئیسپاتبوونی شله‌په‌تکه‌یی و برانی ئاله‌تی پیاوه‌که‌، له‌ پاش ئیددیعیای ژنه‌که‌، یا پی‌لینانی کابرایه‌ یا بوونی دوو شاهیده‌ له‌ سه‌ر پی‌لینانه‌که‌ی، یا سویندخواردنی ژنه‌که‌یه‌، ئه‌گه‌ر پیاوه‌که‌ سویندی نه‌خوارد.

له‌ پاش سابت‌بوونی شله‌په‌تکه‌یی پیاوه‌که‌، قازی له‌ سه‌ر داوای ژنه‌که‌ سالیکی بۆ دانه‌نی له‌و سالدای ژنه‌که‌ لای پیاوه‌که‌ ئه‌مینته‌وه، جا ئه‌گه‌ر له‌ماوه‌ی ئه‌و سالدای کابرا توانی بچینه‌ لای ژنه‌که‌، ئه‌وه‌ باشه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر به‌ شله‌په‌تکه‌یی مایه‌وه، ژنه‌که‌ پیاوه‌که‌ی ئه‌باته‌وه‌ لای قازی، جا ئه‌گه‌ر کابرا پی‌لینا که‌ هیچی پی‌ناکری، ئه‌وه‌ باشه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر وتی: چوومه‌ ته‌ لای ژنه‌که‌م و ژنه‌که‌ یش ئینکاری کرد، ئه‌وه‌ له‌م سووره‌ته‌دا ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ بیوه‌ ژن بوو، یا کچیکی بی‌بن (غوراء) بوو، ئه‌وه‌ کابرا له‌ سه‌ر ئیددیعا که‌ی سویند ئه‌دری و باوه‌ر به‌ سوینده‌که‌ی ئه‌کری وه‌ ئه‌گه‌ر کچیکی عاده‌تی بوو، ئه‌وه‌ مادام چوار ژن وتیان: هه‌ر کچه‌، ئه‌وه‌ کچه‌ که‌ سویند ئه‌دری که‌وا ئه‌و کابرایه‌ نه‌چووه‌ ته‌ لای، ئه‌مجار قازی نیکاحه‌که‌ هه‌له‌وه‌شینیته‌وه.

وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ ماوه‌ی ئه‌و سالدای ژنه‌که‌ نه‌رۆیشته‌ لای کابرا، یا نه‌خۆشکه‌وت، یا چوو بۆ سه‌فه‌ر، یا خود مه‌نع‌کرا له‌وه‌که‌ له‌ لایا بی، ئه‌و سالدای ناژمیری و پی‌ویسته‌ قازی

سالیکی تری بو دانې وه نه‌گەر له فسلېکی تایه تیبیا لیبی دوورکه‌وته‌وه - وه کوو به‌هار مه‌سه‌لا - ته‌وه پیویسته لهو فسله‌دا له سالی داهاتوودا پرواته‌وه بولای میړده‌که‌ی وه نه‌گەر لهو ساله‌دا کابرا نه‌رؤیسته لای ژنه‌که، له‌سه‌ری حیساب نه‌کری و له‌پاش ساله‌که قازی نیکاحه‌که هه‌لته‌وه شینیتته‌وه؛ به‌لې، «آذرعی»، فرموویه‌تی: نه‌گەر کابرا نه‌خوش که‌وت، یا خرایه به‌ندیخانه‌وه، یا تووشی سه‌فهریکی ناچاری بوو، ته‌وه ته‌وه ماوه‌به‌ی بو حیساب ناکری.

نه‌گەر کابرا ئیددیعیای کرد که ژنه‌که ری نادا بچیتته‌لای، ته‌وه باوه‌ری پی نه‌کری به سویند، جا قازی سالیکی تازه‌ی بو دانه‌نی و نه‌و ژن و پیاوه له‌ناو کومه‌لک له‌ده‌رو دراوسپی باوه‌ری پی کراوا دانه‌نی بو ته‌وه‌ی ناگایان له‌وه‌زعیان هه‌بی و له‌سه‌ر قسه‌ی نه‌وان مو‌عامه‌له‌یان له‌گه‌ل ته‌کا.

نه‌گەر له‌پاش تیپه‌ربوونی ساله‌که، ته‌وه ژنه‌رازی بوو به‌و شله‌په‌تکه‌بیبه‌به‌ میړده‌که‌یه‌وه، ته‌وه حقی نامینې، داوای هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی نیکاحه‌که‌ی بکا، به‌لکوو حقی دواخستنی نه‌و داوایه‌شی نامینې وه نه‌گەر پاش ته‌واوبوونی ساله‌که‌گورج کابرای برده‌وه بولای قازی و شله‌په‌تکه‌بیبه‌که ئیسپات بوو و قازی وتی: والای من ئیسپات بوو که ته‌و کابرا شله‌په‌تکه‌یه، ئیتر ژنه‌که بوی هه‌یه سه‌ربه‌خو نیکاحه‌که هه‌لوه‌شینیتته‌وه‌و پیویست ناکا قازی هه‌لیوه‌شینیتته‌وه.

حقی په‌شیمان بوونه‌وه له‌هه‌موو نه‌و عه‌بیانه‌دا که باسمان کردن و بردنی مه‌سه‌له‌که بولای قازی، یا بولای حه‌که‌م، یا بولای ته‌هلی ته‌و شوینه، نه‌گەر شوینه‌که قازی و حه‌که‌می تیا نه‌بوو، حه‌قینکی کوت و پرپیه‌و دواخستن هه‌لناگری؛ که‌واته، پیویسته له‌سه‌ر هه‌رکام له‌ژن و میړد که هاورپیکه‌ی عه‌بیدار نه‌کا، موراجه‌عه‌ بکا؛ هه‌روه‌ها، له‌پاش سابت‌بوونی عه‌بیبه‌که‌یش، حقی هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی نیکاحه‌که‌ی کوت و پرپیه‌و نه‌گەر ته‌فره‌ی بدا، حقی نامینې؛ به‌لې، نه‌گەر ئیددیعیای کرد که نه‌یزانیوه حقی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی هه‌یه، یا نه‌یزانیوه که حه‌قه‌که‌ی کوت و پرپیه، ته‌وه لیبی قه‌بوول نه‌کری، نه‌گەر له‌وانه‌ بی باوه‌ری پی بکری؛ مه‌سه‌لا، کابرایه‌ک بی له‌گه‌ل زانایانی شه‌رعدا هه‌لسان و دانیشتنی نه‌بی.

هه‌رکاتیک نیکاح هه‌لوه‌شپنرایه‌وه، به‌هۆی عه‌ییکه‌وه له‌ ئافره‌ته‌که‌دا، ئه‌گه‌ر ئه‌وه هه‌لوه‌شانده‌وه‌یه‌ پێش‌ ئه‌وه‌ بێ‌ کابرا بچیتته‌ لای‌ ژنه‌که، ئه‌وه‌ ژنه‌که‌ حه‌قی‌ داوای‌ ماره‌یی‌ نابێ‌ وه‌ ئه‌گه‌ر پاش‌ چوونه‌لای‌ بێ‌، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌لوه‌شانده‌وه‌که‌ به‌هۆی‌ عه‌ییکه‌وه‌ بووبێ‌ که‌ له‌ کاتی‌ عه‌قده‌که‌دا بووبێ‌، خواه‌ له‌وه‌پیشیش‌ بووبێ‌ یا‌ هه‌ر له‌وکاته‌دا په‌یدا بووبێ‌، یاخود‌ له‌پاش‌ عه‌قده‌که‌و پێش‌ چوونه‌لای‌ ژنه‌که‌دا په‌یدا بووبێ‌، یاخود‌ له‌کاتی‌ چوونه‌لای‌ ژنه‌که‌دا په‌یدا بووبێ‌ و کابرایش‌ له‌ هه‌موو‌ ئه‌م‌ سووره‌تانه‌دا به‌ عه‌یه‌که‌ی‌ نه‌زانیبی‌، ئه‌وه‌ ژنه‌که‌ «مه‌رال‌مئل»‌ی‌ ئه‌که‌وێ‌ وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ عه‌یه‌که‌ی‌ زانیبێ‌ و له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌شدا چووبیتته‌ لای‌، ئه‌وه‌ حه‌قی‌ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی‌ نیکاحه‌که‌ی‌ نامینێ‌، چونکه‌ رازی‌ بووه‌ به‌و‌ عه‌یه‌وه‌ بچیتته‌ لای‌ ئافره‌ته‌که‌ وه‌ ئه‌گه‌ر به‌هۆی‌ عه‌ییکه‌وه‌ نیکاحه‌که‌ی‌ هه‌لوه‌شانده‌بیتته‌وه‌ که‌ پاش‌ چوونه‌لای‌ په‌یدا بووبێ‌، ئه‌وه‌ مادام‌ ماره‌ییه‌که‌ دروست‌ بووبێ‌ ماره‌ی‌ له‌سه‌ر‌ بپرن‌، ژنه‌که‌ ئه‌و‌ ماره‌ییه‌ی‌ ئه‌که‌وێ‌.

بیداری‌! له‌ مه‌سه‌له‌ی‌ شله‌په‌تکه‌یی‌دا، وت‌مان: ئه‌گه‌ر کابرا ئیددیعیای‌ کرد‌که‌وا چووه‌ته‌ لای‌ ژنه‌که‌و ژنه‌که‌یش‌ ئینکاری‌ کرد، ئه‌وه‌ کابرا باوه‌ری‌ پێ‌ ئه‌کرێ‌ له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌شدا که‌ مه‌شه‌هوره‌ له‌ کاتیکاکه‌ ژن‌ و پیاو‌ قسه‌یان‌ یه‌کنه‌که‌وێ‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی‌ چوونه‌لادا، باوه‌ر‌ به‌وه‌یان‌ ئه‌کرێ‌ که‌ ئینکاری‌ چوونه‌لا‌ ئه‌کا؛ ئه‌مه‌ له‌به‌ر‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌م‌ حاله‌ته‌ یه‌کیکه‌ له‌و‌ حه‌وت‌ حاله‌ته‌ که‌ باوه‌ریان‌ به‌ قسه‌ی‌ ئه‌و‌ که‌سه‌ تیا‌ ئه‌کرێ‌ که‌ ئیددیعیای‌ چوونه‌لا‌ ئه‌کا.

یه‌کیک‌ له‌و‌ حه‌وت‌ حاله‌ته‌ ئه‌وه‌ بوو‌که‌ وت‌مان؛

حالته‌تی‌ دووه‌میشیان، ئه‌وه‌ته‌ کابرا له‌ مه‌سه‌له‌ی‌ «ایلاء»‌دا^۱ ئیددیعیای‌ بکا‌که‌وا چووه‌ته‌ لای‌ ژنه‌که‌ی‌؛

حالته‌تی‌ سێهه‌میشیان، ئه‌وه‌ته‌ ژنه‌که‌ بلی‌: می‌رده‌که‌م‌ نه‌هاتوو‌ه‌ته‌لام‌ و ئه‌وه‌نده‌ش‌ ده‌سه‌لاتی‌ نییه‌ که‌ ماره‌ییه‌که‌م‌ بداتی‌، له‌به‌ر‌ ئه‌وه‌ داوای‌ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی‌ نیکاحه‌که‌م‌ ئه‌که‌م‌ وه‌ کابرایش‌ بلی‌: نه‌خه‌یر‌ چوومه‌ته‌لای‌؛

۱. ایلاء: ئه‌وه‌یه‌ کابرا سویند بخواکه‌وا تا ماوه‌ی‌ زیاتر‌ له‌ چوار‌ مانگ‌ ناچیتته‌لای‌ ژنه‌که‌ی‌.

حالته تی چوارهم، نه و ته پیاو و ژنه که قسه یان یه که نه که وی له و هدا که ناخو بهرله چوونه لای ته لای داوه یا پاش چوونه لای؛ کابرا بلتی: بهرله وی بیمه لات، ته لاقم داوی و ژنه که بلتی: پاش نه وی که هاتیه ته لام، ته لاق ت دام؛ نه مه، له م حاله ته دا باوهر به سویندی ژنه که نه کری که سویند بخوا که کابرا بهرله وی ته لای بدا چووه ته لای وه ته وای ماره ییبه که ی نه که وی، به لام به و شهر ته باوهری پی نه کری که ژنه که منالیکی بیی قابیل بی بکری به منالی نه و کابرا بو نه وی به بی باوک دانه نری؛

حالته تی پینجهم، نه و ته ژن و پیاوه که قسه یان یه که نه که وی له و هدا که ناخو له پاش ته لای «سنتی» چووه ته لای یا نه چووه ته لای؛ مه سه لا، کابرا به ژنه که ی وت: ته لاق ت که وت بی و ته لاق دانه که ی له جوړی ته لاق دانی «سنتی»^۱ بی و ئیددیعا بکا که له پاکي پیش ته لاق دانه که یا چووه ته لای و ته لاقه که ی «سنتی» نه بووه و ناکه وی، ژنه که یش بلتی: نه هاتوو ته لام و ته لاقه که م «سنتی» یه و که وتووه؛ نه مه، له م حاله دا باوهر به سویندی کابرا نه کری، چونکه نه سل تیک نه چوونی په یوه ندی به ینی ژن و پیاوه؛

حالته تی شه شهم، نه و ته کابرایه که ثافره تیک ماره بکا به شهرتی کچیتی و له پاشا ئیددیعا بکا که بیو ژن بووه و ژنه که یش بلتی: خوئی هاتووه ته لام؛ نه و، له م حاله دا باوهر به سویندی ژنه که نه کری له سهر نه و که کابرا چووه ته لای بو نه وی نیکاحه که هه لنه وه شیته وه، باوهر به سویندی کابرایش نه کری که وانه چووه ته لای بو نه وی هه موو ماره ییبه که ی له سهر نه بی به مال و تنها نیوه ی بدا؛

حالته تی حه و ته م، یه که نه که وتنی قسه ی ثافره ت و میردی ماره به جاش (محلل) ه، واته ثافره ته که بلتی: هاتووه ته لام و میرده که بلتی: نه چوومه ته لای؛ نه مه، له م حاله ته دا باوهر به سویندی ثافره ته که نه کری.

۱. ته لاق، دوو جوړه، «سنتی» و «بدعی» و له مه ولا باسیان نه که ین.

باسی به شه‌رت‌گرتنی هه‌ندی سیفیه‌ت له‌عه‌قدا له‌گه‌ل هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه (فَسْخ)ی نیکاح له‌هه‌ندی حاله‌تیا

ئه‌گه‌ر له‌ناو سیغه‌ی عه‌ق‌دی نیکاح‌دا شتیک به‌شه‌رت گیرا، ئه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌و شته شه‌رت بوو بۆ دامه‌زرا‌نی نیکاحه‌که، وه‌کوو باوکیک کچی شوو نه‌کردووی خۆی به بی‌ئیزنی کچه‌که ماره‌بهری له‌یه‌کیک به‌و شه‌رته‌که ئه‌و یه‌که هاوکوفی کچه‌که‌ی بی، ئه‌وه ئه‌گه‌ر شه‌رته‌که هاته‌جی، باشه، ئه‌گینا نیکاحه‌که به‌تاله‌وه ئه‌گه‌ر شته‌که شه‌رت نه‌بوو بۆ دروست‌بوونی نیکاحه‌که، ئه‌وه یا به‌شه‌رت‌گرتنی سیفه‌تیکه له‌مێرده‌که‌دا، یا له‌ژنه‌که‌دا، یا له‌ماره‌بییه‌که‌دا، یا له‌غه‌یری ئه‌مانه‌دا؛ جا ئه‌گه‌ر به‌شه‌رت‌گرتنی سیفه‌تیک بوو له‌مێرده‌که‌دا، یا له‌ژنه‌که‌دا، وه‌کوو نه‌سه‌ب یا زانا‌یی یا پیاوچاکی و خواپه‌رستی، ئه‌وه ئه‌گه‌ر شه‌رته‌که هاته‌جی، باشه، ئه‌گینا نیکاحه‌که هه‌ر دروسته؛ جا ئه‌گه‌ر مێرده‌که یا ژنه‌که باشتر بوو له‌وه‌ی که به‌شه‌رت گیراوه، ئه‌وه حه‌قی په‌شیمانانی له‌م نیکاحه‌دا نییه وه ئه‌گه‌ر که‌متر بوو له‌وه‌ی به‌شه‌رت‌گیراوه، ده‌سه‌به‌جی حه‌قی په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ی هه‌یه‌و پێوستیش به‌قازی ناکاوه‌کوو له «ئُحْفه»‌دا وتراوه؛ حوکمی ماره‌بیشی وه‌کوو ئه‌وه وایه له‌باسی «خِیَا‌رُ‌الْعِیْب»‌دا باس‌مان کرد.

وه ئه‌گه‌ر ژنه‌که رازی بوو به‌و پیاوه‌که شه‌رته‌که‌ی تیا نه‌هاتووه‌ته جی و وه‌لی ئه‌مره‌کانی رازی نه‌بوون، ئه‌وه حه‌قی هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی نیکاحه‌که یان هه‌یه، ئه‌گه‌ر سیفه‌ته‌به‌شه‌رت‌گیراوه‌که هاوکوفی بی له‌نه‌سه‌ب‌دا وه ئه‌گه‌ر به‌شه‌رت‌گرتنی سیفه‌تیک بوو له‌ماره‌بییه‌که‌دا، وه‌کوو به‌شه‌رت‌گرتنی حه‌قی په‌شیمان‌بوونه‌وه له‌ماره‌بییه‌که‌دا؛ مه‌سه‌لا، کابرا‌بلّی: وا ئه‌و ژنه‌م لئ ماره‌کردی له‌سه‌ر چل دینار به‌و شه‌رته‌که حه‌قی په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ت بی، ئه‌گه‌ر رازی بووی به‌و ماره‌بییه‌که ئه‌وه باشه، ئه‌گینا ماره‌بییه‌که هه‌لوه‌شیته‌وه‌و ژنه‌که «مَهْر‌المثل» وه‌ربگری، ئه‌وه نیکاحه‌که دروسته، به‌لام ماره‌بییه‌که ئه‌رواته‌سه‌ر «مَهْر‌المثل».

وه ئه‌گه‌ر غه‌یری ئه‌مانه به‌شه‌رت‌گیرا له‌نیکاحه‌که‌دا، ئه‌وه ئه‌گه‌ر شه‌رتی په‌شیمان‌بوونه‌وه بوو له‌نیکاحه‌که‌دا، ئه‌وه ئه‌و نیکاحه‌که به‌تاله؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر

شهرتێکی تری وا به شهرت گیرابوو که پێچه وانە ی مه بهستی نیکاحه که بوو، وه زیانیسی به و مه بهسته نه گه یاند، وه کوو به شهرت گرتنی نه وه که کابرا نه چیتە لای ئافره ته که یا ته لاقی بدا؛ غهیری ئەم شهرتانه ییش نه گه ر پێچه وانە ی مه بهستی نیکاحه که بوو، به لام زیانی نه نه گه یاند به و مه بهسته، وه کوو به شهرت گرتنی نه وه که کابرا ژن به سه ر نه و ژنه دا نه هینێ یا مه سه رفی بو نه کا، نه وه نیکاحه که دروسته و شهرته که بی که لکه؛ ههروه ها، ماره بییه که ییش به هۆی نه و شهرته وه تیک نه چی و نه پراوته سه ر «مه رالمثل».

وه نه گه ر شهرته که شهرتێکی وا بوو له گەل مه بهستی نیکاحه که یه که نه که وت، وه کوو نه وه که شه وه کان به عه داله ت دابهش بکا له بهینی ئەم ژنه و ژنی تریا، یا خود هیچ مه بهستیکی پیوه نه به سرا بوو، وه کوو نه وه فلانه جو ر خوار دنی ده ر خوار د بدا، نه وه نه و شهرته پوو چه و نیکاحه که ش دامه زرا وه.

بیداری! نه گه ر ژنه که یا می ر ده که سیفه ته که یان به شهرت نه گرت له ناو عه قده که دا، به لکوو هه ر به هۆی بیستنه وه له خه لک یا به هۆی بایی بوونه وه به قسه ی که سیك قه ناعه تیان کرد؛ مه سه لا، کابرایه ک ژنیکی ماره کرد به خه یالی نه وه که نه و ژنه موسولمانه یا ئازاده، که چی ده ر چوو «کتابیّه» یه کی وایه که نیکاح کردنی دروست بی، یا ده ر که وت که که نیه ک (جاریه) یه و نیکاحیسی بو ئەم کابرایه دروست بوو، نه وه حه قی په شیمان بوونه وه وه هه لوه شان دنه وه ی نیکاحه که ی نییه.

ههروه ها، نه گه ر ژنیک ئیزنی دا ماره بپرری بو پیاویک که وای نه زانی هاوکوفیه تی، که چی هاوکوفی نه بوو، نه وه حه قی په شیمان بوونه وه وه هه لوه شان دنه وه ی نیکاحه که ی نییه، چونکه چ نه میش و چ پیاوه که ییش له میسالی پێشوو دا که مته ر خه مییان کرد وه که ورد نه بوونه ته وه وه له ناو عه قده که شدا به شهرت یان نه گرت وه؛ به لی، نه گه ر کابرا به بنده یا به عه بیدار ده ر چوو و ژنه که ییش گومانی وا بوو که ئازاده، یا خود عه بیدار نییه، نه وه نه و ژنه حه قی په شیمان بوونه وه ی هه یه و نه توانی نیکاحه که ی خو ی هه لوه شینیته وه.

وه نه گه ر که سیك کابرای هه لخه له تاند به وه که نه و ئافره ته کچه، که چی بیوه ژن بوو و کابرایش ماره بییه که ی دا بوویه، نه وه بو ی نییه ماره بییه که بسژیری به و که سه که

هه لی خه له تاندووه، چونکه خوئی که مته رخه می کردووه له وه دا که وا له مه سه له که نه کوئیوه ته وه تا باش له ژنه که ناگادار بیی.

هه لوه شانده وهی نیکاح به هوئی دهس نه رۆیشتنی کابراوه به سه ر ماره بییدا

دروسته بو ژن نیکاحی خوئی هه لوه شینیتته وه به هوئی ته وه وه که میرده که ی لات بی و نه توانی ماره بییه که ی بدا، به سی شه رت:

یه که م: ماره بییه که ی حازری بی؛ که واته، هه لوه شانده وهی نیکاح دروست نییه له بهر بی ده سه لاتی کابرا به سه ر ماره بییه کدا که وه ختی خوئی واده ی بو دانراوه، با ئیسته یش له م کاتی لاتییه ی کابرا دا واده که ی هاتی، چونکه ژنه که وه ختی خوئی رازی بووه به وه که ته و ماره بییه حازری نه بی و له ته ستوی کابرا دا بی.

دوو هه م: ته وه یه هیچی له و ماره بییه حازرییه وه رنه گرتی؛ ته گه ر هه ندیکی لی وهرگرتوو، ئیتر ناتوانی به هوئی بی ده سه لاتی کابراوه که ناتوانی پاشماوه که ی بدا، نیکاحه که ی هه لوه شینیتته وه.

سینه م: ته وه یه ته م هه لوه شانده وهی نیکاحه له بهر ده سه لات نه شکانی میرده که بی به سه ر ماره بییه که ییدا پینش چوونه لای ژنه که، ته گینا مادام ژنه که ریگای کابرای دا بجیتته لای و کابرایش چووه لای، ته وه حقی هه لوه شانده وهی نیکاحی نامینی، له بهر ته وه که ژنه که رازی بووه خوئی بدا به ده سه ته وه بهر له وهرگرتنی ماره یی؛ به لی، ته گه ر وه لی ته مریک کچیکی نابالغی ماره کرد له که سیک و به بی ته ماشا کردنی مه سه له حه تی کچه که، دای به ده سه ته وه و کابرایش چووه لای، ته وه کاتیک که بالغ بوو، ته توانی خوئی نه دا به ده سه ته وه، تا ماره بییه حازرییه که ی ته داتی و ته یشتوانی نیکاحه که ی هه لوه شینیتته وه له پاش سابت بوونی لاتی و بی ده سه لاتی میرده که ی لای قازی.

باسی هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی نیکاح به‌هۆی بی‌ده‌سه‌لاتی می‌رده‌وه له‌سه‌ر نه‌فه‌قه‌دانی ژنه‌که

دروسته بو ژن فه‌سخی نیکاحی خۆی بکاته‌وه به‌هۆی ئە‌وه‌وه که می‌رده‌که‌ی ده‌سه‌لاتی نه‌بی‌ئو ئە‌ندازه نه‌فه‌قه‌ی پی‌بدا که واجبه له‌سه‌ر پیاوی لات بو ژنی خۆی، خواه ئە‌وه نه‌فه‌قه‌یه جل و به‌رگ بی‌ یا نوین بی‌ یا جی‌گای تیا دانیشن بی‌ یا خوارده‌مە‌نی پێ‌ویست بی‌ بو ژیان؛ هه‌روه‌ها، ئە‌گەر کابرا خۆی له‌وی بو و ماله‌که‌ی دوو مه‌نزل ریگا یا زیاتر دوور بوو و ژنه‌که‌یش خۆی رانه‌ئ‌گرت تا ماله‌که‌ی کابرا ئە‌گه‌یشته به‌روه‌وه و کابرایش نه‌فه‌قه‌ی بو ژنه‌که‌ی قه‌رز نه‌ئ‌کرد، ژنه‌که‌ بو‌ی هه‌یه نیکاحه‌که هه‌لوه‌شینیته‌وه، یا ئە‌گەر کابرا خۆیشی و ماله‌که‌یشی ئە‌وه‌نده‌ی دوو مه‌نزل ریگا یا زیاتر دوور بوون و مه‌جالی ئە‌وه نه‌بوو که ژنه‌که نه‌فه‌قه‌ی خۆی لی‌ بسینی، یا ئە‌گەر کابرا به‌ لاتی رو‌یشتبی‌ و مالی نه‌بووبی‌ و مه‌علووم بی‌ که ئیسته‌ش لات و بی‌ ده‌سه‌لاته‌.

هه‌روه‌ها، ئە‌گەر کابرا به‌ ده‌وله‌مە‌ندی رو‌یشتبی‌ و ئیسته‌ ری‌ و شوینی نه‌زانری‌ تا ئە‌وه نه‌فه‌قه‌یه که له‌سه‌ریه‌تی لی‌ وه‌رب‌گیری‌، ژنه‌که ئە‌توانی نیکاحه‌که‌ی هه‌لوه‌شینیته‌وه، له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی «ابن‌ الصّ‌لاح» و «زکشی»^۱؛ هه‌روه‌ها، دروسته بو ژن نیکاحی خۆی هه‌لوه‌شینیته‌وه، ئە‌گەر کابرا به‌ لاتی رو‌یشتبی‌ و ئیستا سه‌رو شوینی دیار نه‌بی‌ و نه‌زانین ئاخۆ ده‌وله‌مە‌نده یا هه‌ژاره، به‌و شه‌رته‌که‌ دوو شاهید شه‌هادەت بده‌ن له‌سه‌ر ئە‌وه‌که ئیستاش لاتە، هه‌رچه‌ند شه‌هادەته‌که‌شیان له‌سه‌ر ئە‌ساسی ئە‌وه‌بی‌ که شاره‌زای ره‌وشتینی و ئە‌زانن هه‌ول نادا بو ئیش و هه‌ر به‌ لاتی ئە‌میینه‌وه، به‌لام ئە‌بی‌ له‌کاتی شه‌هادەته‌که‌یاندا، ئە‌وه نه‌لین که له‌سه‌ر ئە‌وه ئە‌ساسه شه‌هادەت ئە‌ده‌ن.

۱. زاناکانی شه‌رع قسه‌یان یه‌ك نییه له‌م مه‌سه‌له‌یه‌داو «تحفه» مه‌یلی بو ئە‌وه‌یه که ژنه‌که حه‌قی هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی نیکاحه‌که‌ی نییه، به‌لام «شیروانی» ئە‌لی: فه‌رمووده‌ی باوهر پی‌کراو ئە‌وه‌یه که حه‌قی هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی هه‌یه.

شەرتى ھەلۆەشاندىنە ھەي نىكاح بەھۆى لاتى مېردە ۋە، ئە ۋە يە ژنە كە موستەھەقى
 نەفەقە بىي و مەسەلە كەش بېرى بۆ لاي قازى ۋە ئە گەر قازى نەبوو، بېرى بۆ لاي
 ھە كە مېكى دادپەر ۋە لائى كابر ايش سابت بېي بە پى لىنانى خۆى، ئە گەر خۆى
 لە ۋيا بىي، يا بە شەھادەتى دوو شاھىد، ئە ۋە كاتە ۋاجبە كە قازى يا ھە كە مە كە، مولە تى
 بدا تا سى رۆژ، جا ئە گەر ھەر نەفەقەى دەس نە كە وت، ئە ۋە جارە، لە سبە يىنى رۆژى
 چوارە ما ژنە كە ئە چىتە ۋە لاي قازى تا نىكاح كە ھەلۆە شىننىتە ۋە؛ بە لىي، ئە گەر لە
 سبە يىنى رۆژى چوارە ما نەفەقەى بۆ ئە ۋە رۆژە دەس كە وت، ژنە كە ھەقى ھەلۆە شاندىنە ۋە
 نىكاحى نامىنى، چونكە نەفەقەى رۆژە كانى پىشوو بوو بە قەرز لە ئەستۆى كابرادا و
 بەھۆى نەفەقەى قەرزىشە ۋە ھەقى ھەلۆە شاندىنە ۋە نىكاح نىيە ۋە ئە گەر دوو رۆژى بە
 بىي نەفەقە بردە سەر رۆژى سىپھەم نەفەقەى پىدا ۋە رۆژى چوارەم ديسان نەفەقەى
 نەبوو، ئە ۋە ئەم رۆژە ئە خرىتە سەر دوو رۆژە پىشوو كە ۋە لە رۆژى دوايدا ھەقى
 ھەلۆە شاندىنە ۋە نىكاح كەى بۆ پىدا ئە بىي ۋە ئە گەر ئە ۋە ۋلاتە نە قازى ۋە نە ھە كە مى
 تيا نەبوو، ئە ۋە ژنە كە ئە توائى خۆى نىكاح كەى خۆى ھەلۆە شىننىتە ۋە ۋە بلىي: «ۋا
 نىكاحى خۆم لە فلان كەس ھەلۆە شاندىنە ۋە».

بزانن! ژن ھەقى ھەلۆە شاندىنە ۋە نىكاحى نىيە ئە گەر كابر ا بتوائى نەفەقەى بداتى،
 بەلام نەيداتى، خواھ خۆى دە ۋە لە مەند بىي يا لات بىي ۋە بتوائى بۆى ۋە رېگرى لە خەلك
 يا مامنا ۋە ندى بىي، چونكە ژنە كە ئە توائى بەھۆى قازىيە ۋە نەفەقەى خۆى ۋە رېگرى و
 نەبوونى قازى لە ۋلاتىكا يا دەس نە رۆيشتنى بەسەر مېردە كە دا، شتىكى نايابە ۋە گوپى
 نادىتتى؛ ھەر ۋەھا، ژن ھەقى ھەلۆە شاندىنە ۋە نىكاحى نىيە بەھۆى نەفەقەى
 لە مە ۋە پىشە ۋە كە مېردە كەى نەيدايىتى ۋە بووبى بە قەرز لە ئەستۆيدا؛ ھەر ۋەھا، ھەقى
 ھەلۆە شاندىنە ۋە نىكاحى نىيە ئە گەر مېردە كەى ئە ۋە ندى كابر ا يە كى لات نەفەقەى
 بداتى، ھەر چەند لە ۋە پىش دە ۋە لە مەندىا مام نا ۋە ندى بووبى، لە بەر ئە ۋە كە مادام ۋاجبى
 ئە مېر ۋى ئەستۆى ئە ۋە يە كە ئەيداتى، ئە ۋە ۋاجبى خۆى جىي بە جىي كىرد ۋە؛
 ھەر ۋەھا، ژن بۆى نىيە نىكاحى خۆى ھەلۆە شىننىتە ۋە ئە گەر مېردە كەى رۆيشتىي

به لّام ده ولّه مەند بئ، مادام به شاهید ئیسپاتی ئه وه نه کړی که هه رچی داراییشی هه به بو مه سافه ی دوو مه نزل دووری خستوو ته وه.

بزانت! هه لّوه شانده وه ی نیکاح جیا به له ته لاق له چوار رووه وه؛ به که م: به هۆی هه لّوه شانده وه ی نیکاح وه ژماره ی ته لاق که م نابیته وه، هه رچه ند زیاتر له جار نیکیش نیکاحه که هه لّوه شینریته وه؛ دوو م: هه ر هه لّوه شانده وه به کی نیکاح که به رله وه بئ پیاوه که به چیته لای ژنه که، نابئ به هۆی سابت بوونی ماره یی به سه ر میرده که وه، به لّام ته لاقی به ر له چوونه لا، ئه گه ر سه به به که ی له میرده که وه بئ، ئه بئ به هۆی سابت بوونی نیوه ماره یی به سه ر پیاوه که وه بو ژنه که؛ سیهه م: هه ر هه لّوه شانده وه به کی نیکاح که له پاش چوونه لای ژنه که بئ به هۆی عه بیی که له پیش عه قدو چوونه لادا بئ، یا له به ینیانا بئ، یا له گه لیا بئ، ئه بئ به هۆی سابت بوونی «مه رالمثل»، هه رچه ند ئه گه ر به هۆی عه بیی که وه بئ که پاش چوونه لاکه په یدا بووبئ، ئه بئ به هۆی سابت بوونی ئه سلئ ماره ییبه که به لّام ته لاقی پاش چوونه لای ئافره ته که، ئه بئ به هۆی سابت بوونی ماره ییبه که، ئه گه ر ماره ییبه که خوئ دروست بووبئ؛ چواره م: هه ر هه لّوه شانده وه به کی نیکاح که به هۆی عه بیی که وه بئ که له پیش عه قدو که یا له گه ل عه قدو که دا بووبئ، نابئ به هۆی حه قی نه فه قو و ژنه که نه فه قی ناکه وی هه رچه ند دوو گیانیش بئ ته نها حه قی جیگه ی دانیشن نه بئ. به لّام له ته لاقدا حه قی جیگه ی دانیشن و نه فه قه ی تریشی هه به.

باسی ژن هینان بو باوک و باپیره

واجبه له سه ر ئه ولادی هه رکه س، له کورپو له کچ و له سه ر کورپه زاو له و خوارتر، پاریزگاریی شانی باوک و باپیره ی خوئان بکه ن، چ باپیره ی باوکی و چ باپیره ی دایکی، به وه که ماره یی ژنیان بده نی یا خود پیا ن بلین: ژن بئین و ئیمه ماره ییبه که تان بو ئه ده یین، یا خود ژنیان بو به ئینن به ئیزنی خوئان و ماره ییبه که یان بده نی. ئه م واجب بوونه یش چه ند شه رتیکی هه به:

یه که م: ئه وه به ئه ولاده که ده ولّه مەند بئ، به وره نگه ئه و مه سه ره فه ی ئه یکا بو ماره یی ژنه که زیاد بئ له پیوستی ژنیان خوئ و خیزانی له شه وو روژنیکا.

دوو ههم: ئەو یە ئەو باوکە یا ئەو باپیرە پێوستی بە ژن بێ بۆ دەفعی ئارەزووی نەفس یا بۆ خزمەت کردن و سەرپەرشتی کردنی کارو باری لەبەر نەخۆشی یا پیری و لیکە و تووی، لەبەر ئەووە کە لایقی شانی نەبێ خۆی خزمەتی خۆی بکا؛ ئەمەیش، بە قسە ی کابرا خۆیدا دەر ئەووە و پێوستی بە سویندخواردن نییە، ئەگەر موحتاجییە کە ی شتیکی دیاری بێ، یە عنی شتیکی وای پێوە دیار نەبێ کە لە گەل داواکە ی یە ک نە کەوێ، هەر وەها ئەگەر شتیکی وای پێوە دیار بوو کە لە گەل داواکە ی یە ک نە ئە کەوت، بە لام ئە یوت: ژنم بۆ خزمەت کردنی خۆم ئەوێ، ئە گینا ئە گەر ژنی بۆ خزمەت کردن نە ئەو یست و مەحرەمی هەبوو خزمەتی بکا، بە لکوو بۆ دەفعی ئارەزووی نەفسی ئەو یست و لە گەل ئەو و شدا نەخۆش و لیکە و توو بوو، ئەووە ئەبێ سویند بخوا کە پێوستی بە ژنە بۆ دەفعی ئارەزوو، ئەوجا پێوستە لە سەر کور و کورە زا ژنی بۆ بێن.

شەرتی سێهەم، ئەو یە ئەو باوکە یا ئەو باپیرە یە خۆی دەو لە مەند نەبێ، واتە نە دارایی هەبێ و نە کاسبییە کی و بزانی کە لایقی پایە ی بێ تا پارە ی پێ پەیدا بکا و ژنی پێ بێن.

جا پاش ئەووە کە کور ژنی هینا بۆ باوکی یا بۆ باپیری، واجبە لە سەری مەسەرە فی ئەو باوکە یا ئەو باپیرە و ژنە کە یشی بکا وە ئەگەر ژنە کە ی مرد، یا خود نیکاحە کە ی هەلۆە شایە و بە هۆی عەببیکە وە، یا بە هۆی پاشگەز بوونە وە ی لە موسولمانە تی، یا خود میردە کە ی تە لاقی دا لەبەر بیانوویە کی بە جی، واجب ئەبێ لە سەر کورە کە یا کورە زا کە دیسانە وە ژنی بۆ بهینێ؛ جا ئەگەر ئەو لاد یە کێک بوو، ئەووە دیارە وە ئەگەر زۆر بوون و تەنها کور بوون یا تەنها کچ بوون، ئەووە وە کوو یە ک مەسەرە ئە کەن، هەر وەها ئەگەر کور و کچیش بوون، بە لام هەندی لە زانایانی شەرع، فەر موویانە: ئەگەر کور و کچ بوون، لە سەر قیاسی میرات وە رگرتن مەسەرە ئە کەن بۆ باوک و باپیرە.

باسی مارە یی (صدیق)

مارە یی، بریتیە لە مالێک کە واجب ئەبێ لە سەر کە سێک بیدا بە هۆی عەقدی نیکاحی ئافرە تیکە وە یا بە هۆی بپاردانیە وە لە پاش عەقدە کە، یا بە هۆی چوونە لای

ژنه که وه به شوبهه، یا به هۆی ئه وه وه که بووبی به هۆی حه رام بوونی ئافره تیک له میرده که ی.

سوننه ته ناو بردنی ماره‌یی له عه قدی نیکاحدا و سوننه ته له ده دره میس که متر نه بی و زیاده ره ویش له ئه اندازه که یا نه کری وه ئه گه ر هات و به دزیه وه ئافره ته که له سه ر ماره بییه کی که م ماره برپا و پاشان به ئاشکرا له سه ر ئه اندازه به کی زۆر ماره برپا، یا به پیچه وانه وه، ئه وه ئه و ماره به یان دانه مه زری که له پیشا کراوه و ماره‌یی ئه وه یان واجب ئه بی که له پیشا کراوه وه ئه گه ر عه قدی نیکاحی ئافره تیک دووباره کرایه وه به هۆی حازر بوونی کۆمه لیک خزم و دۆسته وه، یا له بهر ئیحتیات - مه سه لا - جاری به که م به باشی ته قلیدی تیا نه کرای، یا شاهیده کان جیگای برپا نه بووبن، یا گومانی ئه وه بکری که ماوه به کی زۆر که وتووه ته به ینی «ایجاب» و «قبول» وه، یا خود له بهر ئه وه که کابرا له شکایه که به یه که ته لاقه ته لاقی خوار دووه یا هیچ ته لاقی نه خوار دووه وه ئه گه ر خوار دوویه تی، که وتووه یا نه که وتووه، یا خود عه قده که له سه ر مه زه به ی ئیمامیک کراوه و به بی په شیمان بوونه وه له ته قلید کردنی ئه و ئیمامه، ته قلیدی ئیمامیکی تریش ئه که ن و ماره‌ی ئافره ته که ئه بر نه وه نه وه که به مه زه به پیشووه که عه بییک له عه قده که دا بووبی، ئه وه له هه موو ئه م سووره تانه دا ماره‌یی هه ر ئه و ماره بییه به که له عه قده پیشووه که دا دانراوه و ئه م عه قده ی دوایی دووباره کردنه وه ی عه قدی پیشووه؛ ئه و قسه یس که مه شهووره ئه گه ر له پاش دووباره کردنه وه ی عه قد، میرده که ئیددیعیای کرد که: عه قدی دووه م تازه کردنه وه ی عه قدی به که م بووه، لینی وه رناگیری و عه قده که به عه قدیکی سه ربه خو دانه نری، ئه وه راسته، به لام بو ئه م شوینه نییه که شاهیده کان ئاگایان له تازه کردنه وه که هه یه، به لکوو بو وه ختیکه مه علووم نه بی ئاخو عه قدی دووه م سه ربه خو بووه و له پاش جیا بوونه وه بووه، یا خود تازه کردنه وه یه و کابرای میرد ئیددیعیای تازه کردنه وه بکاو ژنه که بلئ: وانییه.

به لئ، له چه ند حاله تیکا واجبه ناوی ماره‌یی بیری:

یه که م، له حاله تیکا که ئافره ته که نابالغ بی؛

دووهه م، له حاله تیکا که بالغ بووبی به لام نه قام بی؛

سینه م، له حاله تیکا که ثافره ته که شیت بی؛

چوارهم، له حاله تیکا که ثافره ته که بالغ بووبی و خاوهن روشد بی و ئیزنی وهلی ئه مره که ی دابی که ماره ی ببری و دانانی حه قه ماره یی عائید به وهلی ئه مر نه کردبی و ئه وهلی ئه مره خو ی یا وه کیلی ماره ی ببری؛ له م چوار حاله ته دا، ئه گهر وهلی ئه مره که و ژن خواز که ریگ که وتن له سهر زیاتر له «مهرالمثل» ثافره ته که ماره بیرن، ئه وه واجب له سهر وهلی ئه مره که یا وه کیله که ناوی ئه وه ئه ندازه ماره بییه بیا بو ئه وه ی عهینی ئه وه ئه ندازه یه بیی به مال له سهر کابرا وه ئه گهر له م وهخته دا ناوی ماره بییه که نه بن، ئه وه هر چه ند نیکاحه که دروسته، به لام ئه رواته سهر «مهرالمثل» و ئه مه ئه بی به زهره ری ژنه که، چونکه ئه وه ئه ندازه یه ی برپاریان داوه له «مهرالمثل» زیاتره.

حاله تیکی تریش هه یه له وه حاله ته دا وه کوو واجب له ناوی ماره بییه که ببری، ئه گهر هات و ناوی نه برا، نیکاحه که یش دانامه زری؛ ئه وه ش، ئه وه ته که ثافره تیک ئیزنی «ولی غیر مجبر» بدا ماره ی ببری بو که سیگ به و شهر ته ئه وه که سه ئه ندازه یه کی دیاری کراو ماره یی بگریته ئه ستوی خو ی، ئه وه مادام ئیزن دانه که به و شهر ته یه، ئه گهر وهلی ئه مره که ناوی ماره بییه که ی نه برد، یا شتیکی تری ناو برد غهیری ئه وه ی که ثافره ته که و توو یه تی، یا ناوی که متری برد له وه ئه ندازه یه که ثافره ته که دیاری کردووه، له هه موو ئه م سووره تانه دا، ئه وه نیکاحه به تاله، چونکه ئه وه نیکاحه وه ستاوه له سهر ئیزنی ژنه که وه ئیزنی ژنه که یش به سراوه به وه ئه ندازه وه که ثافره ته که ناوی بردووه وه ئه گهر ناوی ئه وه ئه ندازه یه نه برا، ئیزن دانه که به بی که لک دهر ئه چی و نیکاحه که دانامه زری.

بزانن! هه رچی دروست بی بی به قیمه ت بو مالیک که بفر و شری، دروسته بیی به ماره یی بو ژن، ئه وه یش بریتیه له شتی که پاک بی و پاره بکاوه که کی شه رع ی لی وه ربگیری و مولکی کابرای ژن خواز بی و قابیل بی له لایه نی ژنه که وه وه ربگیری. ئه گهر عه قده که کرا له سهر کو مه لیک ته پاله، یا له سهر دوو سی دهنکه گه نم، یا له سهر درنده یه کی پاک، یا له سهر مالیکی کابرای ژن خواز که زوردار داگیری کردبی و ژنه که ش

نه توانی لی بیسینیتته وه، یا له سهر مالیک که هی کابرای ژن خواز نه بی، وه کوو عاده ته ئالتوون نه خوازن و ماره ی ژنی له سهر نه برن بو فروفیل، یا باوکی کور ژن ماره نه کا بو کوره که ی له سهر چند سهر مهرو بز ن به بی نه وه که نه زریان بکا له کوره که ی، نه وه له هه موو نه م حاله تانه دا نیکاحه که دروسته، به لام نه پرواته سهر «مهرالمثل» و نه وه ی ناویان بر دووه به هیج دهر نه چی.

ماره بی ژن، یا «عین» ه، وه کوو مه ریک، مانگایه ک، خانوویه ک، باخیک، دووکانیک، پارچه مولکیک که هه موو دیاری کرابن، یا خود قهرزه، یه عنی شتیکه وا له نه ستوی کابرا داو دیاری نه کراوه له بهرچاودا، وه کوو شتیک که وه سف کرابی له نه ستوی کابرا دا، یا خود پاره یه ک که قهرز بی به سه ریه وه، خواه حازر بی یا وه عده ی بو دانرابی؛ نه وه ش بزاین نه گهر له ماره بییه کدا که «عین» نه بی ناوی وه عده نه برا، نه وه به حازر دائه نری، خواه وتبیتیان حازر بی یا باسی هیجیان نه کرد بی.

جا نه گهر ماره بییه که «عین» بوو و ژنه که وه ری گرت، نه وه باشه وه نه گهر هه ر لای کابرا مایه وه و لای نه وه فوتا، نه وه کابرا نه بی به زامنی به «ضمان العقد» نه ک به «ضمان الید»؛ «ضمان العقد» بریتیه له وه که کابرا بی به زامنی به ده لی شهرعی نه و شته که عه قده که ی له سهر کراوه، خواه نه وه به ده له قیمه تی نه وه نده ی قیمه تی عه ینی ماره بییه که بی یا زیاتر بی یا که متر بی، وه کوو «مهرالمثل» و «نمن المثل» له فروشتندا؛ «ضمان الید» یش بریتیه له زامن بوونی خودی نه و شته که موعامه له که ی پی کراوه به وینه ی نه و شته که ماره که ی له سهر براوه، نه گهر وینه ی هه بی و به قیمه تی، نه گهر وینه ی نه بی؛ له سهر نه م فرموده یه، نه گهر عه ینه که نه وینه نه قیمه تی نه نه درا؛ مه سه لا، کابرا مه ریک له مه ره کانی بکا به ماره بی بو ژنیک، پاشان هه موو مه ره کانی ناو بیانبا، نه وه به ناچاری دیتته وه سهر «مهرالمثل» و لی ره دا هه ردوو جو ره زامن بوونه که نه بنه وه به یه ک. جا نه گهر ماره بییه عه ینه که لای کابرا فوتا، به به لایه کی ئاسمانی، یا خود کابرا خو ی فه وتاندی، واجبه «مهرالمثل» بدا به ژنه که وه نه گهر کابرایه کی تر فه وتاندی، نه وه به ئاره زووی ژنه که یه، نه گهر رازی بوو به و ماره بییه فه وتاوه، نه ییژیری به کابرا که

فەوتاندووویەتی وە یا وێنە یی قییمەتە کە ی لئ ئەستینی وە ئەگەر مارەبیبە کە ی هەلۆه شاندەو، ئەو «مەرالمثل» ئەستینی لە میردە کە ی و میردە کە شی ئەو مارەبیبە فەوتاو ئەبژیری بە کابرا کە فەوتاندووویەتی وە ئەگەر ژنە کە خۆی مارەبیبە کە ی فەوتاند، ئەو حەقی خۆی وەرگرتو.

وە ئەگەر کابرا دوو سەر مەری دیاری کراوی دا بە مارەبیدا و لەپیش وەرگرتنیانایە کیکیان فەوتا، ئەو ژنە کە حەقی هەلۆه شاندەو هە ی لە تەنها ئەو مەرەدا نییە، بە لکوو حەقی هەلۆه شاندەو هە ی لە هەردووکیانایە هە ی؛ جا ئەگەر مارەبیبە کە ی هەلۆه شاندەو هە ئەو «مەرالمثل» لە میردە کە ی وەرئەگری وە ئەگەر رازی بوو پی، ئەو ئەو مەرەیان کە ماو وەری ئەگری لە گەل بەشی مەرە فەوتاو کە لە «مەرالمثل» هە کە ی، واتە ئەگەر ئەو دوو مەرە قییمەتیان وە کوو یە ک بوو، نیو هە ی «مەرالمثل» وە ئەگەر قییمەتی فەوتاو کە دوو قاتی قییمەتی ئەویان بوو، دوو سی یە ک ی «مەرالمثل» هە کە ی وەرئەگری و هەر بەم جۆرە.

وە ئەگەر عەینی مارەبیبە کە لەپیش وەرگرتنیان بە غەیری دەستی ژنە کە عەبیدار بوو، ئەو بە ئارەزووی ژنە کە خۆیەتی، ئەگەر مارەبیبە کە ی هەلۆه شاندەو «مەرالمثل» وەرئەگری وە ئەگەر ریگای دا، پیوێستە ئەو عەینە بەو عەیبەو وەرگری و قەناعەتی پی بکا؛ بە لئ، ئەگەر عەبیداری دەستی خارێج بوو، ئەتوانی تۆلە ی عەیبە کە ی لەو کەسە خارێجیبە وەرگری.

بێنا لەسەر ئەمە کە مارەبیبە کە زەمانەت بکری بە «ضمانالعقد»، هەر قازانجیکی ئەو عەینە لە دەستی کابرا لە خۆیەو بەو و تی، یا کابرا بیفەوتینی، ئەو ئەو کابرا نابێ بە زامنی، هەرچەند ژنە کە داوای عەینە کە ی لئ کردبێ و کابرا نەیدابێ پی.

بزانی! دروستە بۆ ژنی خاوەن روژد و قام بەرلەو هە ی میردە کە ی بچیتە لای مەنعی نەفسی خۆی بکا لە کابراو خۆی نەدا بە دەستەو تا مارەبیبە عەینیبە کە ی یا مارەبیبە قەرزە وە عەدە بۆ دانە تراو هە ی وەرئەگری، خواھ ئەو قەرزە پارە یە ک ی نەخت بێ، یاخود عەینیکی وە سفکراو بێ ئەستۆی کابرا دا و خواھ وە سفە کە تەواو بێ، یا ناتەواو بێ و

مارهیییه که چوو بیته سهر «مهرا المثل» وه نه گهر ئافره ته که خاوه ن روشد نه بوو، وه لییه که ی نه توانی نه یه لئی خوئی بدا به دهسته وه و له م کاته یشدا، ههر موسته حه قه بو نه فقه، له بهر نه وه که مادام بیانوو یه کی شه رعیی هه یه، نکوولییه کی ناشه رعیی نه کردوو له خو به دهسته وه دان و به خو به دهسته وه دهر دانه نری.

به لئی، ئافره ت ناتوانی خوئی نه دا به دهسته وه بو وه رگر تنی مارهیییه که قهرز بی و وه عده یه کی بو دانرا بی، ههر چهند وه عده که شی هاتبی، چونکه وه ختی خوئی رازی بووه به وه که مارهیییه که ی له نه ستوی کابرا دا بی؛ ههروه ها، ناتوانی له پاش نه وه ی میرده که ی چوو له لای، جار یکی تر خوئی نه دا به دهسته وه، چونکه مادام یه که مجار هیشتی کابرا بچیته لای، مارهیییه که ی دانه مزری و هه رکاتی بیه وی، نه توانی لئی بستینی. به لام نه گهر باوکیک وه ختی خوئی کچیکی بچووی خوئی ماره کردبوو بو کابرا یه که به مارهیییه کی حازرو مارهیییه که ی وه رنه گرتبوو و کچه که ی شی دابوو به دهستی میرده که یه وه و میرده که چوو بووه لای، نه وه نه و کچه پاش بالغ بوونی نه توانی نه هیلی کابرا بچیته لای تا مارهیییه که ی پی نه دا و گوئی نادر یته نه وه که له منالیدا ریگای داوه بچیته لای؛ ههروه ها، گوئی نادر یته نه وه کابرا به زور پرواته لای یا به وه که کچه که نه فام بی و ریگای کابرا بدا بچیته لای؛ له م سووره تانه دا، پاش نه وه ش که ریگای میرده که ی بدا بچیته لای، نه توانی له وه پاش خوئی نه دا به دهسته وه تا مارهیی حازر وه نه گری، به لام له سووره تی ئافره تی نه فام دا، نه بی خو به دهسته وه نه دانه که به فه رمانی وه لی نه مره که ی نه بی.

وه له م کاته دا که ژنه که حه قی هه یه خوئی نه دا به دهسته وه و داوای مارهیییه که ی نه کا، نه گهر میرده که ی وتی: مارهیییه که ت ناده می تا خوتم نه ده ی به دهسته وه و ژنه که ی ش، وتی: خوتم ناده م به دهسته وه تا مارهیییه که م نه ده ی تی، نه وه نه بی هه ردووکیان ناچار بکرین؛ نه بی کابرا ناچار بکری که مارهیییه که ی لای پیاویکی دادپه روه ر دابنی و نه بی ژنه که ی ش ناچار بکری که خوئی بدا به دهسته وه، جا کاتی که ژنه که خوئی دا به دهسته وه، کابرای دادپه روه ر مارهیییه که ی نه داته ده ست.

وه ئه‌گه‌ر پێش ئه‌وه‌ که کابرا ماره‌بیه‌یه‌ که لای کابرای دادپه‌روه‌ر دابنێ، ژنه‌ که په‌له‌ی کردو خۆی دا به‌ده‌سته‌وه‌، ئه‌وه‌ هه‌ر حه‌قی داواکردنی ماره‌بیه‌یه‌ که‌ی ئه‌مێنێ؛ جا ئه‌گه‌ر کابرا ماره‌بیه‌یه‌ که‌ی نه‌دایه‌، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر له‌م ماوه‌یه‌دا کابرا چووبوو لای، ئه‌وه‌ ئیتر ناتوانی جارێکی تر خۆی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌چووبوو لای، ئه‌توانی خۆی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه‌ تا ماره‌بیه‌یه‌ که‌ی وه‌رئه‌گرێ.

وه‌ ئه‌گه‌ر کابرا په‌له‌ی کردو ماره‌بیه‌یه‌ که‌ی دا به‌ ژنه‌ که‌، واجبه‌ ئه‌ویش خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر خۆی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه‌، کابرا حه‌قی نییه‌ ماره‌بیه‌یه‌ که‌ بستینیه‌وه‌ له‌ ژنه‌ که‌ی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ حه‌قیکی حازرو دامه‌زراوه‌ له‌سه‌ری؛ به‌لێ، ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ژنه‌ که‌یش مه‌جبوو ئه‌گرێ که‌وا خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه‌.

وه‌ ئه‌گه‌ر ژنه‌ که‌ به‌خۆی یا وه‌لی ئه‌مه‌ره‌ که‌ی داوای مۆله‌تی کرد له‌ می‌رده‌ که‌ بو‌ ئه‌وه‌ی خۆی پاک بکاته‌وه‌ یا به‌سه‌یتته‌وه‌، پێویسته‌ قازی سێ رۆژ یا که‌متر له‌ سێ رۆژ مۆله‌تی بدا؛ به‌لێ، ئه‌گه‌ر مۆله‌ته‌ که‌ی له‌به‌ر حه‌یز یا بو‌قه‌له‌ و بوون بوو، پێویست ناکا مۆله‌تی بدا، چونکه‌ ئه‌مانه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر ئه‌به‌ن و له‌ توانادا هه‌یه‌ کابرا به‌و حاله‌شه‌وه‌ له‌زه‌تی لێ وه‌رگرێ، هه‌رچه‌ند که‌ چوونه‌ لای [له‌ کاتی حه‌یزدا] دروست نییه‌.

وه‌ ئه‌گه‌ر ژنه‌ که‌ یا وه‌لی ئه‌مه‌ره‌ که‌ی داوای مۆله‌تیان کرد له‌ کابرا له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ ژنه‌ که‌ مناله‌و قابیلی ئه‌وه‌ نییه‌ به‌جیه‌ته‌ لای، یا له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ نه‌خۆشه‌، واجبه‌ مۆله‌تی بدا وه‌ ئه‌گه‌ر به‌شوو دراوه‌ که‌ ئه‌وه‌نده‌ مندال بوو قابیل نه‌بوو پیاوه‌ که‌ به‌جیه‌ته‌ لای، ئه‌وه‌ حه‌رامه‌ وه‌لی ئه‌مه‌ره‌ که‌ی بیدا به‌ده‌سته‌وه‌ تا وای لێ دێ توانای چوونه‌ لای ئه‌بێ به‌ شه‌هاده‌تی چوار ژن.

بزائن! ئه‌گه‌ر ماره‌بیه‌ی ئافره‌ته‌ که‌ قه‌رزی وه‌عه‌ده‌ بو‌ دانراو بوو، ئه‌وه‌ مه‌جالێ ئه‌م هه‌رای به‌ینی پیاوو ژنه‌ نییه‌ که‌ تا ئیستا باسمان کرد، به‌لکوو ئه‌بێ له‌ پێشا ژنه‌ که‌ خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه‌.

ماره‌بیه‌ی ژن داته‌مه‌زری له‌سه‌ر می‌رد به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که‌ کابرا به‌جیه‌ته‌ لای، هه‌رچه‌ند چوونه‌ لاکه‌یشی حه‌رام بێ، وه‌ک ئه‌وه‌ له‌ کاتی حه‌یزا به‌جیه‌ته‌ لای، یا له‌ پاشه‌وه‌ به‌جیه‌ته‌ لای و ئه‌و چوونه‌ لایه‌یش به‌ سه‌ری زه‌که‌ری بێ یا به‌ ئه‌ندازه‌ی سه‌ری زه‌که‌ری، ئه‌گه‌ر

سه‌ری زه‌کهری برابیی، بیکا به پاش یا پیشی ئافره‌ته که‌دا هه‌رچه‌ند ئه‌گه‌ر به پیشیشیا کرد کچیتی لانه‌با، یاخود له کاتی چوونه‌لاکه‌دا زه‌کهری هه‌لنه‌سی.

هه‌روه‌ها، ماره‌یی دانه‌مه‌زری به‌هۆی مردنی یه‌کیکیانه‌وه و واجب نابیی به‌هۆی ئه‌وه‌وه که پیاوه که له‌گه‌ل ژنه‌که به‌ته‌نها دانیشتی له‌شوینیکا؛ هه‌روه‌ها، واجب نابیی به «استمتاع» یه‌عنی له‌زه‌ت وه‌رگرتن له‌ژنه‌که به‌هۆی ئه‌وه‌وه که ماچی بکا یا باوه‌شی پیا بکا؛ هه‌روه‌ها، ماره‌یی واجب نابیی به‌لابردنی کچیتی ئافره‌ته‌که به‌په‌نجه و له‌م کاته‌دا، ئه‌گه‌ر ته‌لاقی دا، ئه‌وا نیوه‌ی ماره‌یی ئه‌که‌ویته‌سه‌ر نه‌ک تۆله‌ی کچیتییه‌که وه‌ ئه‌گه‌ر نیکاحه‌که‌ی هه‌لوه‌شایه‌وه به‌هۆی شتیکه‌وه، ئه‌وه هه‌ر بژاردنه‌وه‌ی کچیتییه‌که‌ی ئه‌که‌ویته‌سه‌ر نه‌ک نیوه‌ ماره‌یی.

باسی ماره بییهك كه ناوبرایی له عهقدی نیکاحدا

له ماره‌یی دامه‌زراوو دانه‌مه‌زراو

بزائن! ئه‌و شتانه‌که ئه‌بن به‌هۆی دانه‌مه‌زرانی ماره‌یی و گه‌رانه‌وه بو‌سه‌ر «مه‌رالمثل»، چه‌ند شتن:

یه‌که‌م، ئه‌وه‌یه ناو نه‌برایی؛

دووهم، ئه‌وه‌یه ناوبرایی به‌لام پیس بیی؛

سیه‌هم، ئه‌وه‌یه قه‌بوولی مولکییه‌ت نه‌کا؛ چواره‌م، ئه‌وه‌یه مولکی کابرا نه‌بیی؛

پینجه‌م، ئه‌وه‌یه سوودیکی شه‌رعی لی وهرنه‌گیری؛

شه‌شم، ئه‌وه‌یه توانای نه‌بیی که بیدا به‌ده‌ستی ژنه‌که‌وه؛

حه‌وته‌م، ئه‌وه‌یه نامه‌علووم بیی؛

هه‌شته‌م، ئه‌وه‌یه به‌سه‌ری به‌قه‌یدیکی واوه‌که وه‌کوو نه‌ناسراوی لی بکا، وه‌کوو

ماوه‌یه‌کی دیاری نه‌کراو، یا وه‌کوو شه‌رتی له‌پال ماره‌بییه‌که‌دا؛

نۆه‌م، ناوبردنیه‌تی به‌جوړیک که پینچه‌وانه‌ی شه‌رع بیی؛ ئیتر ئه‌م ئه‌سبابانه‌یه‌که

یه‌که‌بن یا به‌یه‌که‌وه‌بن و هه‌موو ماره‌بییه‌که بگرنه‌وه یا هه‌ندیکی بگرنه‌وه، ئه‌بن به‌هۆی

دانه‌مه‌زرانی ماره‌بییه‌که.

جا نه گهر که سیك ژنیکي ماره کرد له سهر شتی که مولکی نه بوو، خواه له «اختیصاصات» بی، وه کوو شهراب و ته پالنه، یا خود مالی غه یری خوی بی و داگیری کرد بی، نه وه «مهرالمثل» واجب نه بی وه نه گهر ماره ی بری له سهر مالیکی مولکی خوی و زهوت کراو، نه وه ماره بییه که له ماله زهوت کراوه که دا به تاله و له مولکه که دا دروسته و له م کاته دا، ژنه که به ثاره زووی خویه تی، نه گهر ماره بییه که ی هه لوه شانده وه، نه وه «مهرالمثل» ی نه که وی وه نه گهر ریگه ی دا به شه مولکه که ی هه لگری و به نه اندازه ی به شه زهوت کراوه که یش له «مهرالمثل» وه ربگری به پیی قیমে تی بازاری هه ردوویان، نه گهر زهوت کراوه که نه وه نده ی مولکه که بوو، نیوه ی «مهرالمثل» وه ربگری وه نه گهر نیوه ی نه بوو، سی یه کی «مهرالمثل» وه ربگری له گه لیا و به م جوړه. نه گهر باوکی که وه کیلی کچه که ی بوو له فروشتنی مالیا، وتی به که سیك: و اثم کچم لی ماره کردی و نه و جله یشم پی فروشتی به و خانووه و کابرایش قه بوولی کردن، نه وه نیکاحه که دروسته، هه روه ها ماره یی و فروشتنی جله که یش دائه مه زری و خانووه که ش به ش نه کری به سهر قیمه تی جله که و «مهرالمثل» ی کچه که دا؛ مه سه لا، نه گهر «مهرالمثل» ده دینار بوو و جله که یش دوو دیناری نه کرد، نه وه خانووه که نه کری به شه ش به شه وه، به شیکی قیمه تی جله که به و پینج به شی حه قی ماره بییه که به وه نه گهر له م مه سه له یه دا، جله که مالی وه لی نه مره که بوو، نه وه هه رچهند نیکاحه که دروسته، به لام ماره یی ژنه که دانامه زری و نه بی به «مهرالمثل» و فروشتنی جله که یش دانامه زری وه نه گهر نه و به شانیه ی خانووه که، «مهرالمثل» ی دهر نه نه هیئا، نه وه ماره یی له و خانووه دهرناکری، به لکوو «مهرالمثل» واجب نه بی له سهر کابراو خانووه که هه ر مالی خویه تی، ته نها نه و به شه ی نه بی که نه بی به قیمه تی جله کراوه که به نه اندازه ی خوی. وه نه گهر ماره ی بری له سهر ده دیناری وه عده بو دانراو به وه عده یه کی نه زانراو، نه وه «مهرالمثل» واجب نه بی وه نه گهر ماره ی بری له سهر سه د دینار به شهرتی نه وه که باوکی ژنه که یا که سیکی تر سه د دیناری بدریتی، نه وه نیکاحه که دروسته و ماره بییه که دانامه زری، به لکوو «مهرالمثل» واجب نه بی.

وه ته گهر كه سيك دوو ژني ماره كرد به يهك ماره يي، ته وه ماره يييه كه دانامه زري و، ههركام له ژنه كان «مهراثل» ي ته كه وي و ته گهر وه لي ته مري ژنه كه ته سه روفتيكي واي كرد كه مه سلله حه تي ژنه كه ي تيا نه بوو، وه كو و ته وه ژنيك ماره بيري بو كورپيكي حيجر له سه ر دانراوي خوي به زياتر له «مهراثل»، يا كچيكي حيجر له سه ر دانراوي خوي دا به شوو به كه متر له «مهراثل»، يا كچيكي خاوه ن روشدو فامي خوي به بي ئيزن ماره بري له كه سيك به كه متر له «مهراثل» و شه رته كاني «ولي مجير» ي تيا هاتبوو و جي، ته وه له هه موو ته م حاله تانه دا ماره يييه كه دانامه زري و «مهراثل» واجب ته بي.

وه ته گهر ئافره ته كه وتي به وه لي ته مره كه ي: ماره م بكه و ئيتر هيچي نه وت، ته ميش ماره ي كرد له سه ر كه متر له «مهراثل»، ته وه نيكا حه كه ديته وه سه ر «مهراثل» وه ته گهر پيي وت: ماره م بپره له سه ر هه زار دره م، ته ويش ماره ي كرد له سه ر نو سه د دره م، ته وه ماره يييه كه ي دانامه زري و ته چي ته وه سه ر «مهراثل»؛ به لي، ته گهر ته وه ژنه ئيعتبار به ئيزني هه بوو، يه عني وه لييه كه ي، «ولي مجير» نه بوو و ته وه ئه ندازه ماره يييه ي كردبوو به شه رت و وه لي ته مره كه ي به پيچه وانه ي ته وه شه رته ماره ي بري بوو، ته و نيكا حه كه به تاله، وه كو و له مه و پيش باس مان كرد.

بيدار بن! له م مه سه له يه دا ته گهر وه لي ته مره كه ماره يييه كي زياتري دانا له وه نده ي كه ژنه كه ديار يي كردوو و ته و زياده يه ته يگه يانده ئه ندازه ي «مهراثل» يا زياتر، ته وه ته وه عه قده دائه مه زري به عه يني ته و ماره يييه زياده كه ناوي هي ناوه.

باسی پئی سپاردن (تَفویض)

«تَفویض» له شه رعا دوو مه عناي هه يه؛

[مه عناي] يه كه م ته وه يه ژنه كه ئه ندازه ي ماره يييه كه ي بداته ده ستي وه لي ته مره كه ي؛ مه سه لا، پيي بلي: ماره م بپره له سه ر هه رچه ند خوت ئاره زووت لييه تي؛ له م وه خته دا دروست نييه وه لي ته مره كه ناوي ماره يي نه هي ني له عه قده كه دا؛ به لي، دروسته ماره ي بيري له سه ر «مهراثل» و كه متر له «مهراثل»، چونكه ژنه كه

دیاری کردنی ئەندازە ی ماره ییە که ی داوہ تە دەستی ئەم وە ئە گەر ناوی ماره یی نە برد، نیکاحە که لە سەر «مہر المثل» دائە مە زری.

مە عنای دوو ھەم، ئەو ھە یە عە قدی نیکاحە کہ ناوی ماره یی تیا نە بری لە سەر بریاری ژنە کہ، بە وجۆرە کہ لە مە و لا باسی ئە کہ ی ن. جا ئە گەر ژنە کہ ژنیکی خواوہن روشد و فامی وا بوو ئیزی ئیعتیار بکری لە نیکاحدا، خواھ کچ بی یا بیوہ ژن بی، یا خود ژنیکی نە فامی حیجر لە سەر دانە تراو بی و بلێ بە وە لی ئە مرە کہ ی: مارەم بپرە بە بی ماره یی، یا: مارەم بپرە لە سەر بریاری ئەو ھە کہ مارە ییم نە بی، یا: مارەم بپرە بە بی ماره یی بو ئیستەش و بو لە مە و لاش ھەر چە ند کا برایش بی تە لام، یا: مارەم بپرە لە سەر ئە و بریارە کہ مارە یی و نە فە قە م نە بی و سە د دیناریشی بدە می و وە لی ئە مرە کہ ییش مارە ی بری و ناوی ماره یی نە برد، یا لە سەر بریاری ئەو ھە کہ مارە یی نە بی، یا مارە ی بری بە کہ مە تر لە «مہر المثل»، یا بە غە یری نە ختی ئە و ولاتە، یا بە مارە یی وە عە دە بو دانراو و بنە مالە کہ ی لە وانە نە بوون عا دە تیان غە یری نە ختی ولاتە کہ بی، یا عا دە تیان مارە یی وە عە دە بو دانراو بی، یا مارە ی بری لە سەر ئە و بریارە کہ مارە یی و نە فە قە ی نە بی، یا لە سەر ئەو ھە کہ مارە یی و نە فە قە ی نە بی و سە د دیناریشی بدا بە کا برا، ئەو ھە موو ئە م ماددا نە دا نیکاحە کہ دروستە و بە ماددە ی سپاردن و دانە دە ستی مارە یی دائە نرین؛ بە لی، نە بوونی نە فە قە و دانی سە د دینارە کہ بە کا برا، قسە ی بی سوود و پوو چە و ژنە کہ نە فە قە ی ئە کہ و ی و سە د دیناری ناکە و یتە سەر بیدا بە کا برا.

بە لی، ئە گەر ژنە کہ ھەر ئە و نە ندە ی و ت بە وە لییە کہ: «مارەم بپرە» ئە مە ناکە و یتە بەر پی سپاردن و دانە دە ست و مە عنای بەو ھە لی ئە در یتە و ھە کہ ژنە کہ ئیزی مارە برینی داوہ بە جۆری کہ مە سلە حە ت بی بو ئە و ژنە بە شە ر ع و عور ف وە پیویستە لە سەر وە لی ئە مرە کہ ئە و ژنە مارە بری بە ئە ندا زە یە ک کہ کہ مە تر نە بی لە «مہر المثل» و حازر بی و لە نە ختی ولاتە کہ بی؛ ئە گەر وای نە کرد، گوناھ ی ئە گا، بە لام نیکاحە کہ دروستە و مارە ییە کہ ی ئە روا تە سەر «مہر المثل».

وہ ئە گەر ئە و ژنە کہ ئە و قسانە ی و توو ھە بە وە لی ئە مرە کہ ی خواوہن روشد و فام نە بی، یە عنی مندال بی، یا بالغ بی بە لام قازی حیجر ی لە سەر دانای بی، ئەو ھە ییش ھەر

بی سپاردن و دانه دهسته، به لام بوشه، وه دانامه زری و حوکمی بی سپاردنی دروست و دامه زراوی به سهرا نایهت؛ به لی، به هوئی ئه و بی سپاردنه وه وه لی ئه مره که تنها ئیزنی ده سگیر بووه بو ماره برینی ژنه که؛ جا هرکاتی که بی سپاردنه که راست و دروست بو و وه لی ئه مره که ژنه که ی ماره بری، ئه وه به نه فسی ئه و عه قده هیچ واجب نابی له سه ر میرده که ی؛ به لی، ئه گه رکابرا چووه لای ژنه که، ئه وه «مهرالمثل» واجب ئه بی له سه ری به ئیعتیاری وه ختی عه قده که، له بهر ئه وه که پارچه (بضغ) ی ژن حه قی خوابه و به حه لال کردنی خوړایی حه لال نابی.

جا هر له بهر ئه وه که «پارچه» حه قی خوابه و به حه لال کردنی حه لال نابی، دروسته بو ئه و ژنه که «تفویض» ی کردووه، له پیش ئه وه دا که میرده که ی بجیته لای، داوای فهرز کردنی ماره یی لی بکا و ئه یشتوانی مهنعی خوئی لی بکا و نه یه لی بجیته لای تا ماره ییبه که ی بو دانه نی، ههروه ها تا ماره ییبه دانراوه که ی ئه داته دهستی؛ شه رتی ئه و ماله به ماره یی دانراوه ش ئه وه یه که ژنه که پی رازی بی، ئیتر پیویست ناکا بزانی «مهرالمثل» ی خوئی چه ندیکه بو ئه وه ی به راوردی بکا له گه ل ئه م ماله دا و مادام دانانی ئه و ماله له سه ر ره زامه ندیی ژنه که بو، دروسته کابرا عه ینیک دابنی بو ماره یی، یا قه رزیکی حازر، یا وه عه ده دار، خواه ئه وه نده ی «مهرالمثل» بی یا که متر بی یا زیاتر.

جا ئه گه رکابرا ماره یی بو دانه نا، یا خود داینا و ژنه که رازی نه بوو پی، واجب قازی ئه ندازه یه کی بو دانی که ئه وه نده ی «مهرالمثل» بی و له نه ختی ولاته که بی و پیویسته قازی بزانی «مهرالمثل» ی ژنه که چه نده؛ به لی، ئه گه ر به بی ئه وه ی بزانی «مهرالمثل» ی ژنه که چه نده؛ ئه ندازه یه کی بو دانا و ئه ندازه که به ریکه وت ئه وه نده ی «مهرالمثل» بو، ئه وه دروسته، له بهر ئه وه که له عه قده ته ماشای ئه وه ئه کری مه سه له که له خویدا چونه، به لام قازی گونا بهار ئه بی له وه دا که نه کوئیوه ته وه بزانی «مهرالمثل» ی ژنه که چه نده.

دروست نییه بینگانه یه ک له مالی خوئی شتی دانی بو ماره یی ژنه که به بی ئیزنی میرده که ی، به لام به ره زامه ندیی ژن و میرده که دروسته.

ئه گه ر که سیك بلی: مادام به عه قدیك که به سپاردنی دروست و دامه زراو کرابی هیچ واجب نابی، ئه ی چوون دروسته ژنه که داوای ماره یی بو دانان بکا له میرده که ی و خوئی

نەدا بە دەستەوہ تا ئەو مارەییەى بۆ دائەنى و تا ئەیدا بە دەستەوہ؟ ئیمەش لە وەلامدا، ئەلین: ئەم داواکردن و مەنعى خو بە دەستەوہ دانە لە ئەسلى عەقدە کەوہ نییە، بە لکوو لە بەر بە جى هینانى واجبى حەقى خوايە لە پارچە (بضع) کەیدا، یەعنى مادام ژنە کە ئەیەوئ پارچەى خوئى بەدا بە دەستەوہ، ئەو پارچە یەیش حەقى خوای تیا یەو بە حەلال کردن حەلال نابئ بۆ کەس، ئەتوانئ بۆ ئەوہ کە بەرچاوى رووناك بئ و بزانی ئاخو چى دەس ئە کەوئ بەرابەر بەو بە دەستەوہ دانى پارچە یەى، ئەو داوا یە بکاو خوئى نەدا بە دەستەوہ، وە کوو باسما ن کرد.

بزانی! لە پاش پئ سپاردنى راست و دروست، ھەر مارەى دانانىكى دامەزراو ئەبئ بەھوى واجب بوونى ئەوہى ناوى براوہ و ھەر مارەى دانانىكى نادروست، ئەگەر پتەوہ بۆ سەر «مەرالمثل»، بەلام ئەگەر پئ سپاردنە کە دانامەزراو بئ، ئەوہ ئەسلى عەقدە کە ئەبئ بەھوى واجب بوونى «مەرالمثل» لە سەر مێردە کە.

باسى «مەرالمثل»

«مەرالمثل» بۆ ژن، بریتىیە لە ئەندازەىك مال کە خەلك ئارەزوویان لىیە سەرفى بکەن بۆ ژنىكى وەك ئەو ژنە کە مارە بپراوہ. ئەو شتەيش کە زیاتر ئەندازەى «مەرالمثل» ی پئ دیارى ئەکرى، بن و بنەچەى ئافرەتە، چ لە ناو عەرەب و چ لە ناو غەبرى عەرەبدا، چونکە زۆرتر وایە خەلك ئارەزوویان لە ژنى خاوەن نەسەب و بنەچە یە. جا تەماشای نزیکترین ژنى ئەکرى کە نىسبەت بەدرئ بۆ نزیکترین پیاوى کە ئەم ژنە نىسبەت ئەدرئ بەو پیاوہ؛ لە سەر ئەم ئەساسە، دیارە نزیکترین ژن، خوشكى باوکى و دایکىیە، ئەمجار خوشكى باوکى، ئەمجار کچى براى باوکى و دایکى، ئەمجار کچى براى باوکى، ئەمجار پوور، واتە خوشكى باوک لە باوک و دایکەوہ، ئەمجار لە باوکەوہ... وە ھەر بەم جۆرە.

ئەگەر ئەم ژنە کەس و کارى ئافرەتى وای نەبوو کە لە ئوسوولى میرات بردنا پىیان ئەوترئ «عصبه»، یا ھەببوو بەلام شوویان نەکردبوو، یا ئەندازەى مارە پىیان دیارى

نه بوو، نه وه ته ماشای ژنی «أزحام» نه کری، یه عنی خزمی دایك له لای دایکیه وه، یا له لای باوکیه وه؛ که واته، تم نه رحامی ئیره له لایه که وه ماوه ی فراوانتره له نه رحامی میرات، چونکه نه نکى میرات بهری بهر نه که وی، وه کوو دایکی دایك و له لایه کی تره وه ماوه ی تهسك تره، چونکه کچی پوورو کچی خوشکی بهرناکه وی و غهیری تم دوو جوړه که باسمان کرد، وه کوو کچی خوشك، نه وه وهك ژنی بیگانه یه وه له پله ی سپه ما ته ماشای نه کری. میسالی ژنی نه رحام، وه کوو دایك، جا خوشکی دایك، جا نه نك تا پروا.

له گه ل ته ماشا کردنی بن و بنه چه دا بو «مهرالمثل»، ته ماشای ته مهن و ده و له مهن دی و هه ژاری و جوانی و عه قل و فام و زانایی و فه ساحه ت و شهرم و حه یاو هه ر نه خلاقیتی تری بهر زو نزم و کچیتی و بیوه ژنیش نه کری؛ که واته، نه گه ر تم ژنه جیابوو له ژنانی هاونه سه بی خوی به یه کیك له م سیفه ته بهر زانه، نه وه ماره بییه که ی به زیاتر دائه نری وه نه گه ر پیچه وانه ی تم سیفه تانه ی تیاوو و سیفه ته کان خویمان له ژنانی هاونه سه بیا هه بوون، نه وه ماره بییه که ی به که متر دائه نری؛ تم زیاد و که مه یش وه ستاوه له سه ر ئیجتهیادی قازی وه نه گه ر یه کیك له ژنانی هاونه سه بی چاوپوشی کردبوو و ماره بی خوی به که متر دانابوو، واجب نییه له سه ر نه میش چاوپوشی بکا وه نه گه ر ئوسوولی بنه ماله که ی و ابوو بو خزمی خویمان چاوپوشییان نه کرد و بو بیگانه نه یان نه کرد، نه وه له میشا له سه ر عه ینی ئوسوول بهر یوه نه چین.

باسی یه كنه كه وتنی قسه ی ژن و میرد له ماره بییا

نه گه ر ژن و میرد تیكچوون له نه ندازه ی ماره بی دا و نه و نه ندازه یه که میرد هه که ئیددیعیای نه کرد که متر بوو له وه ی ژنه که داوای نه کرد، یا تیكچوون له سیفه تی ماره بییه که دا، ئاخو ئالتوونه یا زیوه، پا که یا غه شداره، حازره یا قهرزه و هیچیان شاهیدیان نه بوو، یا خود شاهیدیان هه بوو، به لام بهر بهری یه ك وه ستان، نه وه پیویسته هه ردوولایان سویند بخون به سوینیکی وا که قسه ی خویمان بگریته وه و بهر بهرچی

قسه ی ئه ویان بداته وه، وه کوو له باسی فرۆشتندا باسمان کرد؛ به لّی، لّیره دا له پیشا میرده که سویند ئه خوا، هه رچه ند له جیی کپیاردایه و حه قی وابوو له دواوه بی؛ ههروه هایه حوکمی نا کو کیه که، ئه گه ر له به ینی میرده که و باوکی ئافره تیکی بچکو له ی به شوودراو، یا باوکی ژنیکی شیتا بی، ههروه ها، ئه گه ر میرات به ری ههردوولایان بوو به هه رایان، یا ئه گه ر میرات به ری به کیکیان له گه ل ئه ویان خویدا بوو به هه رای، به لام ئه و میرات به ره که سویند له سه ر نه بوون ئه خوا، ئه بی سویند له سه ر نه زانین بخوا؛ مه سه لا، ئه لّی: «وَاللّٰه»، ماره یی کچه که م سه د دیناره و ئاگام لی نییه په نجا دینار بی وه ژنه که یا میرده که خو ی بو بوون و نه بوون سویند به قه تعی ئه خوا و ئه لّی: «وَاللّٰه»، ئه وه نده یه؛ به لّی، کچی که به مندالی یا به بالغی ماره کرابی و ئیزنی لی وه رنه گیرایی، ئه ویش بو نه بوون سویند له سه ر نه زانین ئه خوا؛ جا پاش سویند خواردنی ههردوولایان، ئه مجار ههردوولایان یا لایه کیان یا قازی ئه و ماره ییه هه لئه وه شینیه وه و «مهرالمثل» واجب ئه بی.

بزانی! له گه رانه وه ی ماره ییه وه بو سه ر «مهرالمثل» له پاش سویند خواردن، ئه وه ده رئه که وی که ئه گه ر میرده که ئیددیعی ئه وه ی کرد که ماره ییه که که متره له «مهرالمثل»، ئه وه به بی سویند خواردنی ههردوولا، ئه گه ر پته وه سه ر «مهرالمثل»، ههروه ها ئه گه ر ئه و ئه ندازه یه که پینی لی ئه نی زیاتر بی له «مهرالمثل» و ژنه که یش ئیددیعی زیاتر بکا، له ویایشدا به بی سویند خواردن قه ناعه ت ئه کری به وه که میرده که ئه یلی، چونکه زیاتره له «مهرالمثل» وه ئه گه ر سویند بخون، دیته وه سه ر «مهرالمثل» که که متره له وه نده که ژنه که پی لئاوه و ئه بی به زیانی ژنه که؛ به لّی، هه ندی له زانایانی شهرع فه رموویانه: ئه بی سویند خواردنی ههردوولا بیته به ینه وه به ئومیدی ئه وه که میرده که سویند نه خوا و ژنه که بیخوا و ئه و ئه ندازه ماره ییه که داوی ئه کا، زیاتره له وه نده که میرد پی لی ناوه، ئیسیات بی.

وه ئه گه ر ژنه که ئیددیعی کرد که ناوی ئه ندازه یه ک ماره یی براوه و کابرایش له بنچینه وه ئینکاری ناو بردنی ماره یی کرد، له ویایشدا ههردوکیان سویند ئه خون وه

ئه گهرینه وه بو سهر «مهرالمثل» وه ئه گهر ئیددیعیای نیکاح و «مهرالمثل» ی کرد، له بهر ئه وه که ماره بیبه ناوبراوه که دروست نه بووه و دانه مهزراوه و میرده کهیش پیی لیتنا بو نیکاحه که و ئینکاری ماره بیبه که ی کرد، یا ههر بی دهنگ بوو، ئه وه داوای به یان کردنی ئه و ئه ندازه یه ی لی ئه کری که عه قده که ی له سهر کراوه؛ جا ئه گهر به یانی ئه ندازه یه کی کردو ژنه که ی داوای زیاتری کرد، دیسانه وه ههر دوو کیان سویند ئه خوژن وه ئه گهر کابرا ههر بهره وام بوو له سهر ئینکار کردنه که ی و ناوی ئه ندازه که ی نه برد، ژنه که سویند بخوا له سهر داواکه ی خوئی و حوكمی پیی ئه کری بوئی.

ئه گهر ژنه که وتی: له فلان روژا مارهت بریوم له سهر چل دینار و له فلان روژیشا له سهر سی دینار و ههر دوو عه قده کهیش سابت بوون، به پیی لیتانی کابرا یا به دوو شاهید، ئه وه واجبه ئه و کابرایه ههر دوو ماره بیبه که بدا به ژنه که وه ئه گهر کابرا وتی: نه چوومه ته لای له هیچ عه قدیکیانا، یا له یه کیکیانا، ئه وه باوه ری پیی ئه کری به سویند و نیوه ی ماره بیبه ئه ویانه لانه چیی وه ئه گهر وتی: عه قدی دووهم تازه کردنه وه ی عه قدی به که م بووه، ئه وه لیی قه بوول ناکری.

بزانی! پیی سپاردن، یا دامه زراو ئه بیی یا دانه مهزراو؛ ئه گهر دانه مهزراو بوو، ههر به عه قده که خوئی «مهرالمثل» واجب ئه بیی، هه تا وه کوو ئه گهر پاش ئه و پیی سپاردنه دانه مهزراوه کابرا ماره بیبه کی دروستی بو دابنی، ههر که لکی نیسه و ئه چینه وه سهر «مهرالمثل» ه که؛ که واته، ئه گهر ژن و میرده که جیابوونه وه له یهك به مردن یا به ته لاق له پیش ئه وه دا که بجیته لای، «مهرالمثل» واجب ئه بیی له سهر کابرا بو ژنه که وه ئه گهر به ته لاق له یهك جیابوونه وه له پیش ئه وه دا که بجیته لای، ئه وه نیوه ی «مهرالمثل» واجب ئه بیی.

وه ئه گهر پیی سپاردنه که دامه زراو بوو، ئه وه جیابوونه وه یان له یهك، یا له پیش ئه وه دایه که کابرا ماره بیبه بو دیاری بکا یا پاش ئه وه یه؛ ئه گهر له پیش ئه وه دا بوو و به هوئی مردنه وه بوو، ئه وه «مهرالمثل» واجب ئه بیی له سهر کابرا، چووبیته لای یا نه، ههر وه ها ئه گهر به ته لاق جیابوونه وه له یهك، له پاش ئه وه دا که بجیته لای وه ئه گهر

جیابوونه‌وه له یهك به ته‌لاق له پێش ته‌وه‌دا كه بجێته‌لای، ته‌وه هیچی له‌سه‌ر واجب نابێ، هه‌روه‌ها ته‌گه‌ر جیابوونه‌وه كه یان له پاش دانانی ماره‌یییه‌کی دانه‌م‌زراو بێ. وه ته‌گه‌ر جیابوونه‌وه كه یان له یهك، له پاش پێ سپاردنیکی دروست و ماره‌یی دانانیکی دامه‌زراو بوو، ته‌وه ته‌و ماره‌یییه‌ دامه‌زێنراوه وهك ناوبراوێکی دامه‌زراو وایه، واته ته‌گه‌ر به مردن له یهك جیابوونه‌وه «مُطلقاً»، یا به ته‌لاق، له پاش ته‌وه كه كایرا چووبوه لای ژنه‌كه، ته‌وه عه‌ینی ته‌وه‌ی كه دامه‌زێنراوه واجب ته‌بێ له‌سه‌ر كایرا وه ته‌گه‌ر به‌هۆی ته‌لاقه‌وه جیابوونه‌وه له یهك به‌رله‌وه‌ی بجێته‌لای، ته‌وه نیوه‌ی واجب ته‌بێ له‌سه‌ری.

باسی ماره‌یی یا «مَهْرالمثل» به‌هۆی چوونه‌لاوه به‌شوبه‌هه، یا له نیکاحی دانه‌م‌زراودا

چوونه‌لای ئافه‌ت به‌شوبه‌هه، ته‌بێ به‌هۆی واجب‌بوونی «مَهْرالمثل» چ به‌هۆی شوبه‌هه‌ی «طریق» (رینگا) وه بێ، وه‌كوو نیکاحیك كه به‌مه‌زه‌به‌ی یه‌كێك له ئیمامه‌كان دروست بێ و به‌مه‌زه‌به‌ی هی تریان دروست نه‌بێ؛ ته‌مه، لای ته‌و قازییه‌كه نیکاحه‌كه به‌دامه‌زراو دانه‌نی، ته‌بێ به‌هۆی واجب‌بوونی ماره‌یی ناوبراو و لای ته‌و قازییه‌كه به‌دانه‌م‌زراوی دانه‌نی، ته‌بێ به‌هۆی واجب‌بوونی «مَهْرالمثل»، وه‌كوو نیکاحی بێ‌وه‌لی ته‌مه‌ر كه به‌"مه‌زه‌به‌ی شافیعی" به‌تاله‌و به‌"مه‌زه‌به‌ی حه‌نه‌فی" دروسته، یا نیکاحی بێ‌شاهید كه به‌"مه‌زه‌به‌ی مالیکی" دروسته‌و به‌مه‌زه‌به‌ی کانی تر به‌تاله‌و نیکاحی بێ‌وه‌لی و بێ‌شاهید كه به‌"مه‌زه‌به‌ی داوودی زاهیری" دروسته‌و به‌مه‌زه‌به‌ی کانی تر به‌تاله‌و.

یاخود به‌هۆی شوبه‌هه‌ی «فاعِل» (ئیشکه‌ر) وه‌وه بێ، وه‌كوو ته‌وه ژنێك له «عَدَه» ی ته‌لاقی ریجعه‌دا ماره‌ بکری بۆ پیاویك و خوینده‌وارێکی نه‌زان پێیان بلی: ته‌م نیکاحه‌ دروسته، كه‌چی به‌هه‌موو مه‌زه‌به‌یك به‌تاله‌و لای هیچ ئیمامێك قابیلی ماره‌کردن نییه، به‌لام می‌رده‌که‌ی خۆی وای بزانێ دروسته‌ چونکه‌ ته‌و خوینده‌واره نه‌زانه‌ وای حالی

کردوون، یاخود کابرا پرواته لای ژنیکی بیگانہ به گومانی ئەوہ که ژنی خوڤه تی و به ژنی خوڤی بزانی.

یاخود به هۆی شوبهه ی «محل» (شوینه) وه بی، وه کوو ئەوہ پیاویک پرواته لای جاریه یه کی وه ها که شهریکی بی له بهینی ئەو پیاوه وه که سیکی ترا.

پیاو که چووه لای ژن، له هه موو ئەم حاله تانه دا که باسمان کردن، ئەبی به هۆی واجب بوونی «مهرالمثل» بۆ ژنه که له سه ر کابرا به ئیعتیاری ئەو رۆژه که چووه ته لای، یه عنی له و سه رده مه دا ماره یی ژنیکی له چه شنێ ئەو ژنه چه ند بی ئەبی ئەو هنده بدا به و ژنه؛ جا ئە گه ر کابرا چه ند جارێک ئەو چوونه لای به شوبهه یه ی دووباره کرده وه، ئەوہ ئە گه ر شوبهه یه کی وه کوو ئەوہ بی که ژنیک سالیک به نیکاحیکی دانه مه زراو لای میرده که ی بی، ئەوہ لای ژوورووی «مهرالمثل» واجب ئەبی. ^۱ وه ئە گه ر جووری شوبهه که زیاتر بوو له یه ک، وه ک ئەوہ جارێک بچیته لای له نیکاحیکی دانه مه زراو و له پاش جیابوونوه، جاریکی تر بچیته لای به گومانی ئەوہ که به ژنی خوڤی بزانی، یاخود جارێک شوبهه یه کی کردو له پاش ئەو چوونه لای به شوبهه یه، «مهرالمثل» ه که ی دایه و دیسانه وه به هه مان جووری شوبهه چووه لای، ئەوہ به پیی دووباره بوونوه و ی شوبهه کان ئەبی «مهرالمثل» ی بداتی؛ هه روه ها، ئە گه ر به زۆر چه ند جار زینا بکا له گه ل ژنیکا، ئەوہ ئەو هنده ی ژماره ی چوونه لاکه ی ئەبی «مهرالمثل» ی بداتی.

باسی حوکمی جیابوونوهی ژن له پیاو

هه ر جیابوونوه یه ک روو بدا له بهینی پیاوو ژندا پیش ئەوہ ی پیاوه که بچیته لای ژنه که ی، ئەوہ ئە گه ر جیابوونوه که له لایه نی ژنه که وه بوو، وه کوو هه لوه شانده وه ی نیکاح به هۆی عه یی که وه له پیاوه که دا، یا به هۆی لاتی کابراوه، یاخود ژنه کا جیا نه بیته وه، به لام بیی به هۆی جیابوونوه که، وه کوو ئەوہ کابرا نیکاحه که هه لوه شینیته وه

۱. واته: ئە گه ر چوونه لا زۆر بوو به یه ک شوبهه، له کام وه ختا قیمه تی ماره یی گرانتره، ئەو قیمه ته ئیعتیار ئە کری.

بەھۆى عەببىي ژنە كەۋە، ئەۋە ژنە كە حەقى داۋاى مارهىي نامىنى، چ ئەۋ ماره بىببىي كە لە نىكاھە كە دا ناوبراۋە چ «مەھراىم» و چ مارهىي دانراۋ ۋە ھەر زىادە يەك لەۋ ماره بىببە دا پەيدا بوۋبى لە بەينى عەقدە كە ۋ جىابوۋنە ۋە كە دا، ھى مېردە كە يە.

ۋە ئە گەر نە جىابوۋنە ۋە كە لە لايەنى ژنە كە ۋە بوۋ ۋ نە بەھۆى ئەۋىشە ۋە بوۋ، ۋەك تە لاقدان ۋ خولع كەردن ۋ لىعان ۋ پاشگە زبوۋنە ۋە ھى كابرا لە ئابىنى ئىسلام، ياۋە كوۋ ئەۋە داىكى كابرا شىر بىدا بە ژنە كە بە مندالى، يا داىكى ژنە كە شىر بىدا بە مېردە كە بە مندالى، ئەۋە ماره بىببە ناوبراۋە دروستە كە ئە كە بە دوۋكەرتە ۋە، يە عنى نىۋە ۋ ئە گەر پىتە ۋە بوۋ مېردە كە ۋ نىۋە ۋ ئە مېنىتە ۋە بوۋ ژنە كە، ھەر ۋە ھى مارهىي دانراۋى دامە زراۋ ۋ «مەھراىم» يەك كە بە عەقدە كە دامە زراى، ۋە كوۋ لە پى سپاردنى دانە مە زراۋ ۋ لە ھەر ھالە تىكى تردا كە بەھۆى شىكە ۋە عەقدى نىكاھە كە بگەر پىتە ۋە بوۋ سەر «مەھراىم».

كەۋاتە، ھەر زىادە يەك لە ماره بىببە كە دا، خواھ پىيە ۋە نوۋسابى يا جىا بى لىي ۋ لە پىش جىابوۋنە ۋە پەيدا بوۋبى، ئەۋە ھى ژنە كە يە ۋ ھەر چى لە پاش جىابوۋنە ۋە پەيدا بوۋبى، نىۋە ۋ بوۋ مېردە كە ۋ نىۋە ۋ بوۋ ژنە كە يە ۋ ھەر ناتە ۋاۋىبە كە كە لە پاش جىابوۋنە ۋە لىي پەيدا بوۋبى، ئە گەر لە دەستى ژنە كە دا بوۋبى ۋ كابرا داۋاى عەينە كە ھى كەردبى ۋ ژنە كە نە يدا پىتە ۋە، نىۋە ۋ ئەۋە ناتە ۋاۋىبە ئە بژىرى بە ژنە كە، ھەر ۋە ھى ئە گەر لە دەستى كابرادا بوۋبى ۋ ناتە ۋاۋىبە كە بە دەستى ژنە كە پەيدا بوۋبى ۋ ئە گەر بەھۆى بىگانە يە كە ۋە پەيدا بوۋبى، بەۋ بىگانە يە ئە بژىرى ۋ ئە گەر بە دەستى كابرا خۆى پەيدا بوۋبى، ئەۋە بەشى ژنە كە ئە بژىرى ۋ بەشە كە ھى خۆى لە ئەستۋى خۆيا يە تى.

ۋە ئە گەر ماره بىببە كە فەۋتابو، ئەۋە نىۋە ۋ بىرىتتە كە ھى پى ئە بژىرى بە ھاۋچە شنى خۆى يا بە قىمە تە كە ھى ۋ ئە گەر عە بىدار بوۋبى لاي ژنە كە، ئەۋە نىۋە ۋ عە بىببە كە ھى ئە گەر پىتە ۋە سەر ژنە كە ۋ نىۋە ۋ شى بوۋ كابرا يە، ئە گەر قەناعەت بكا پى بەۋ عە بىببە ۋە، ئە گىنا قىمە تى نىۋە ۋ مالە كە ھى ئە كە ۋى لە سەر حىسابى دۋارۋژى بى عە بىي ۋ ئە گەر لە دەستى كابرادا عە بىدار بوۋبو، ئەۋە نىۋە ۋ بەۋ عە بىببە ۋە عائىدى كابرا يە ۋ نىۋە ۋ شى عائىدى ژنە كە يە، ئە گەر رازى بى پى ۋ ئە گەر ماره بىببە كە ھى ھەلۋە شاندى ۋە، ئەۋە

نیوه‌ی بریتیه‌که‌ی وهر بگری له کابراکه وه نه‌گه‌ر به ده‌ستی بیگان‌ه‌یکه‌ی عه‌یدار بووبی و ژنه‌که‌ی تۆله‌ی عه‌یبه‌که‌ی وهر گرت، نه‌وه‌ نیوه‌ی عه‌ینه‌که‌ی به‌و نیوه‌ی تۆله‌که‌وه‌ نه‌گه‌ر پته‌وه بو کابرا.

وه نه‌گه‌ر به‌هۆی هه‌ندی زیاده‌وه‌که «مُتَّصِل» بوو به‌ ماره‌ییه‌که‌وه، ژنه‌که‌ی دلی نه‌ده‌هات نیوه‌ی عه‌ینه‌که‌ی پئی‌بداته‌وه، نه‌وه‌ واجبه‌ قیمه‌تی نیوه‌ی عه‌ینه‌که‌ی به‌ بی‌زیاده‌ بو‌حیساب بکاو‌بیداتی وه نه‌گه‌ر عه‌ینه‌که‌ی زیادیشی کردبوو وکه‌میشی به‌سه‌را هاتبوو، وه‌کوو دارخور‌ماریه‌که‌ی زۆر درپژ بووبی - که‌ی زیاده‌که‌ی بریتیه‌ له‌لقه‌کانی و که‌مییه‌که‌ی نه‌وه‌یه‌ به‌ری که‌م نه‌بی - نه‌وه‌ له‌م‌کاته‌دا نه‌گه‌ر ریکه‌وتن له‌سه‌ر نیوه‌ی عه‌ینه‌که‌ی، نه‌وه‌ باشه، نه‌گینا واجبه‌ قیمه‌تی نیوه‌ی داره‌که‌ی بدریتی به‌ بی‌ته‌ماشاکردنی زیادو که‌م‌کردن؛ مه‌سه‌لا، زه‌راعت‌کردنی زه‌وی که‌م‌کردنه‌و کیلانی زیاده‌یه، ئاوس‌بوونی حه‌یوان که‌م‌کردنه، چونکه‌ پئی له‌ر نه‌بی و زیادکردنیشه، له‌به‌ر سکه‌که‌ی.

نه‌گه‌ر ماره‌یی ژنه‌که‌ی باخیک بوو و له‌کاتی‌کا که‌ ته‌لاقی دا‌نه‌و باخه‌میوه‌ی ده‌رکه‌وتبوو، واجبه‌ نییه‌ له‌سه‌ر ژنه‌که‌ی نه‌وه‌میوه‌یه‌ بپری له‌ داره‌کان وه نه‌گه‌ر میوه‌که‌ی بپری، نیوه‌ی عه‌ینی داره‌کان هی کابرایه‌ وه نه‌گه‌ر کابرا رازی‌بوو به‌وه‌ که‌ میوه‌کان به‌ داره‌کانه‌وه‌ بن تا‌کاتی برینیان، واجبه‌ ژنه‌که‌ی رازی بی‌به‌مه، چونکه‌ قازانجی خۆیه‌تی وه نه‌گه‌ر ژنه‌که‌ی ئاره‌زووی بوو نه‌وه‌ کابرا ناچار ناکری، به‌لکوو نه‌توانی داوای قیمه‌تی نیوه‌ی داره‌کان بکا.

بزائن! هه‌ر کاتیک حه‌قی «خیار» له‌ ماره‌یی دا‌هه‌بوو بو ژن و میرده‌که‌ هه‌ردووکیان یا بو‌یه‌کیکیان، نه‌وه‌ نیوه‌ ماره‌ییه‌که‌ی نابی به‌مولک تا‌خاوه‌ن «خیار»ه‌که‌ هه‌لی نه‌گری و هه‌ر کاتیک ئیعتیباری قیمه‌ت بکری، نه‌وه‌ ئیعتیبار به‌و قیمه‌ته‌یه‌ که‌ لای خوارووی قیمه‌ته‌یه‌ له‌ روژی عه‌قده‌که‌وه‌ تا‌نه‌و روژه‌ ژنه‌که‌ی عه‌قده‌که‌ی وهرگرتوو، له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌گه‌ر له‌ روژی عه‌قده‌که‌دا که‌م بوو، نه‌و زیاده‌ی پاش نه‌و روژه، مولکی ژنه‌که‌یه‌ وه نه‌گه‌ر له‌ روژی وهرگرتنی دا‌له‌لایه‌ن ژنه‌که‌وه‌ که‌م بووه، نه‌وه‌ هه‌ر قیمه‌تی که‌ له‌وه‌به‌ر بووه، له‌زه‌مانه‌تی کابرا‌دا بووه‌و ژنه‌که‌ی نابی به‌زامنی.

وہ ئه گەر له و کاته دا که ته لاقى دا عه ينى ماره بيبه که له مولكى ژنه که دا نه مابوو، ئه وه کابرا نيوهى برىتبييه کهى وهر ئه گرى؛ به لى، ئه گەر زوو له لای نه مابوو و ئىسته که و تپوووه لای، ئه وه نيوهى عه ينه کهى ئه باته وه وه ئه گەر ژنه که هه موو عه ينى ماره بيبه کهى به خشى به کابرا و پاش ئه وه کابرا ته لاقى دا، ئه وه نيوهى برىتبييه عه ينه کهى ئه که وى وه ئه گەر نيوهى پى به خشيبوو، ئه وه نيوهى ئه وهى ماوه ته وه لای له گه ل چواريه کى برىتبييه کهى، هه مووى ئه که و پته وه.

وہ ئه گەر ماره بيبه که له ئه ستوى کابرا دا بوو و ژنه که ئازادى کرد، ئه وه کابرا تازه ناتوانى نيوهى ماره بيبه کهى له ژنه که بسينته وه، چونکه هيجى له و وهر نه گرتوووه. بيدار بن! وه لى ئه مرى ئافره ت، خواه ئافره ته که خاوه ن روشد بى يا بى روشد بى، حه قى نيبه مي رده که عه فو بکا له و ماره بيبه ي که وابه سه ريه وه؛ به لى، هه ندى له زانايانى شهرع فه رموو يانه: ئه گەر کابرا ره وشتى له گه ل ژنه که دا زور خراب بوو، وه لى ئه مرى ژنه که ئه توانى ده س به ردارى ماره بى کچه که بى بوى بو ئه وه ته لاقى بدا و رزگارى بکا، ئه گەر ژنه که خوى بى روشد بى. ئه گەر بريار و ابوو کابرا قورئانى پىرو زى يا زانستى کى فير بکا له جياتى ماره بيبه کهى و بهر له وهى فيرى بکا ته لاقى دا، ئه وه ئىتر ناتوانى نيوه کهى ترى له وه پاش فير بکا؛ جا ئه گەر چوو بووه لای، واجبه له سه رى هه موو «مه رالمثل» بدا به و ژنه وه ئه گەر نه چوو بووه لای، واجبه نيوهى «مه رالمثل» ي پى بدا.

باسى حه قى «مُتَعَه»

«مُتَعَه» برىتبييه له مالئك که پياوه که ئه يدا به ژنه که له پاش جيا بوونه وه يان له يه ك؛ ئه م حه قه، هه يه بو هه ر ژنيك که مي رده کهى چوو بيته لای و پاشان به غه يرى مردن لى جيا بوويته وه و خوى سبه بى ئه و جيا بوونه وه به بو بى، ئىتر به هوى پاشگه زبوونه وه به وه له ئاينى ئىسلام لى جيا بوويته وه، يا به هوى «لعان» وه، يا به هوى هه لوه شانده وهى نىكا حه وه، يا به هوى ته لاقه وه، خواه ته لاقه کهى «با ئن» بى يا «رجعى» بى و «عه ده» ي ته لاقه که به سه ر چوو بى يا نه؛ هه روه ها، ئه م حه قه هه يه بو ئافره تى كيش که مي رده کهى

نه چوویته لای، بهو شهرتانهی که باسمان کردن و بهو شهرتیش که نیوه مارهیی نه بی، وه کوو ژنی که مارهییبه کهی سپارد بی به میرده کهی و ته لاق بدری له پیش نه وه دا میرده کهی بجیته لای و بهرله وهش که مارهیی بو دیاری بکا. ثم نه اندازهی حقی موعه یه، قازی خوئی دیاریی نه کا به پیی ده وله مهنندی و فه قیریی کابرا.

حقی موعه، نییه بو ژنیک که به مردن جیا بیته وه له میرده کهی، یا به هویه کی تره وه، به لام خوئی هوی جیا بو ونه وه کهی بی، وه کوو نه وه که نیکاحه کهی هه لوه شینیتته وه به هوی عه بیکی میرده که یه وه، خواه میرده کهی چوویته لای یا نه چوویته لای؛ ههروه ها، حقی موعه نییه بو نافرته تی که میرده کهی نه چوویته لای و نیوه مارهیی بی، وه که نه وهی که مارهییبه کهی خوئی سپارد بی به میرده کهی و نه ویش ته لاقی دابی، یا نیکاحه کهی به هوی عه بیکه وه هه لوه شاندیته وه.

باسی دابهش کردنی وهختی میرد بهسه ر ژنه کانیا (قسم)

«قسم» بریتییه له وه پیاو به عه داله ته ره فتار بکا له گه ل ژنانی خوئا له کاتی حه سانه وه دا؛ ثم ره فتاری به عه داله ته حقی نه و ژنانه یه که ماره کراوی کابرا بن و بو که نیزه کیک نییه که مولکی خوئی بی. هه میردیک شه و مایه وه لای هه ندی له ژنه کانیا، واجبه نه وه نده لای نه وانی تریشیان بمینیتته وه وه نه گه ر کابرا گوئی نه دا به هیچیان، نه وه گونا هبار ناب، به لام سوننه ته ماتلیان نه کا له چوونه لا، به جوئی که نامووسیان پاریزی، به لکوو نه گه ترسی نه وهی بوو که ژنه کانیا له بهر ناره زووی نه فس تووشی گونا ه بین، حه رامه ماتلیان بکا و واجبه یا بجیته لایان یا ته لاقیان بدا.

دابهش کردنی وهخت به هاوسانی، واجبه ژنی نه خووش و خاوه ن حه یزو زه یسان و نه و ژنه ش بگریته وه که ئیسکیک یا پارچه گوشتیک بهری عه وره تی گرتبته وه، چونکه مه بهس له م شه و له لا نووستنه ته نها چوونه لانییه، به لکوو له بهر ئولفت و رابواردنه و بو له زهت له یه که وه رگرتنه به هه ر جوړیک که خوا حه لالی کرد بی.

به لی، نافرته تیک که له فه رمانی میرده کهی یاخی بوو بی، حقی شه و چوونه لای نییه.

جا ئه گەر مێرده که یان شوینیکی تایبه تی هه بوو، دروسته هه رکامیان له نۆبه ی خویدا بانگ بکا بۆ لای خوئی و باشتر ئه وه یه که ئه م بگه رێ به سه ریان و حه رامه هه ندیکیان بانگ بکا بۆ لای خوئی و پڕوا بۆ لای هه ندیکێ تریان، مه گه ر له بهر عوزریکی شه رعی، وه کوو ترسی ئه وه که ژنه که له رینگه دا تووشی ئاشووبیک بیی؛ هه روه ها، حه رامه له مائی یه کیکیان دانیشی و ئه وانێ تریان بانگ بکا بۆ ئه وێ، یاخود دوو هه وێ له مائی کا گر دبکاته وه، مه گه ر هه موو پیوستیه کی مال و رینگای هاتوچۆیان جیایی له یه ک، یاخود ژنه کان به ئاره زووی خویان مه یلیان بیی که به یه که وه بن.

دروسته ته رتیبی دابه ش کردنی وه خت بدا له به ینی ژنه کانیا له سه ر شه ویک له گه ل رۆژی پینشوویدا یا رۆژی پاشه وه ی. ئه سل له دابه ش کردنی وه ختدا به سه ر ژناندا، شه وه، چونکه شه و کاتی حه سانه وه یه و رۆژ به دوای شه وه وه یه و به لقی ئه و داننه رێ، مه گه ر بۆ که سیك که کاسبیه که ی به شه و بی، وه ک ئیشکچی شه و؛ ئه مانه، ئه بی رۆژ دابه ش بکه ن به سه ر ژنیاناو شه ویان تا بیهی رۆژیانه. حه رامه پیاو له سه ره ی ئه سلێ ژنیکا پڕواته لای ژنیکێ تریان، مه گه ر له بهر ناعیلاجی، وه ک ئه وه که ژنه خاوه ن سه ره که نه خووشیه کی خرابی پتوه بی یا له بهر هۆیه کی تر.

جا ئه گه ر زۆر مایه وه لای ئه م ژنه، وه ک تا سی یه کی شه و، پیوسته قه زای ئه و شه وه بکاته وه بۆ ژنه که ی تری؛ به لام بۆ ی هه یه له رۆژا پڕوا بۆ لای ژنیکیان که سه ره ی خوئی نه بی بۆ دانانی که ل و په لی ناومال یا هیئانه ده ره وه ی یا بۆ به خیره اتنی میوان و چاک وایه درێژه نه دا به مانه وه ی لای ئه م ژنه که سه ره ی نییه؛ فه رموده ی راست وایه ئه م رۆیشه نه ی ئه گه ر له بهر پیوستیه ک بی، پیوست ناکا قه زای بکاته وه بۆ ژنه کانی تری و بۆیشی دروسته له غه بری چوونه لا هه ر جوړه له زه تیکێ تر وه ربگری له و ژنه ی که به رۆژ ئه چیته لای وه ئه گه ر به بی پیوستیه ک چووه لای ژنیکیان، واجبه قه زای بکاته وه بۆ ئه وانێ تریشیان.

واجب نییه هاوسانی بکا له به ینی ژنه کانیا له مانه وه ی رۆژدا لایان، ئه گه ر به عه مدی و تایبه تی جیاوازی نه خا له به ینیانا، ئه گینا حه رامه و قه زاگه پڕانه وه ی ئه و

زیادهیه واجبه بو ژنه کانی تری، وه کوو «امام الحرمین» فهرموویه تی؛ به لام واجبه هاوسانی کردن له مانه وهی شهودا لایان، هه تاوه کوو نه گهر به ته نها له نوبه یه کیکیانا پروا بو نویژی جه ماعت، نه وه حه رامه، به لکوو یا نه بی له نوبه ی هه موویانا پروا یا له نوبه ی که سیانا نه روا، مه گهر به ئیزنی ژنه خاوه ن نوبه که.

لای که می وهخت دابهش کردن له بهینی ژنانا، شهویکه ولای سهرووی سی شهوه و زیاتر له سی شهو حه رامه، هه رچهند ژنه کان یه کی له ولاتیکیدا بن، مه گهر به ره زامه ندیی هه موویان. باشترینی ماوه ی نوبه یه که شهوه وه نه گهر له یه کاتا چهند ژنیکی که وتنه یه ک، واجبه له سهری دهویان له بهینا بکا (قورعه رابکیشی) بو دامه زرانندی ریزی نوبه لی گرتیان؛ جا ده وه که به ناوی هه رکه سهوه ده رچوو، له پیشا نه روا ته لای نه ویانه، نه مجار نه گهر دوو ژنی تری یا زیاتری مابوو، ده ویش له بهینی نه وانا نه کا تا یه کیکیان نه مینیتته وه، ئیتر نه تهرتیه بکا به سه رمه شق و له سهری پروا. نه گهر کچیکی تازه ی هیئا، حه قی هه یه حه وت شهو لای بمینیتته وه وه نه گهر بیوه ژنیکی هیئا، حه قی سی شهوی هه یه و بو ی هه یه نه و بیوه ژنه خاترخو بکا له بهینی سی شهودا به بی قه زا کردنه وه یا حه وت شهو له گهل قه زا کردنه وه یدا بو ژنه کانی تری. جا نه گهر داوای زیاده ی نه کرد، یا خود زیاده که ی له سی شهو زیاتر نه بوو، یا خود کابرا به ئاره زووی خو ی چوار شهوی زیاد کرد، نه وه ته نها قه زای نه و چهند شهوه ی له سه ره که زیاده له سه ر حه قی شه رعی ژنه تازه که وه نه گهر ژنه که خو ی داوای چوار شهو زیاده ی کرد، نه وه واجبه هه موو حه وت شهوه که قه زا بکاته وه بو یه که یه که ی ژنه کانی تری.

نه م به قه زا گپرانه وه یه ش، به وجوره نه بی که دهو بکا له نیوانیانا، جا هه ر وهختی نوبه ی ژنه تازه که هات، نوبه که ی بدا به یه کی له ژنه کانی تری، هه روه ها له دهوی دووه میشا نه و نوبه ی ژنه تازه یه بدا به ژنیکی تریان، وه له دهوی سیهه میشا، نوبه که ی بدا به و ژنه که ی تریان و له وه پاش له سه ر شیوه ی نه م دهوه نه روا تا قه زای هه ر حه وت روزه که ته واو نه بی؛ نه وه ش بزاینن که نه م ژنانه وه کوو شهوه قه رزه کانیا نه دریتته وه،

نۆبە كەي خۆيشيان بە تەرتىبى دەۋە كە ۋە رتە گرن و بەم تەرتىبە، ئەو حەوت رۆژە قەرزە لە ماۋەي ھەشتاۋ چوار رۆژا تەۋاۋ ئەبى بۆيان، تەگەر چوار ژن بن؛ لەبەر ئەو لە ھەموو چوار شەۋىكا ئەم ژنە تازە يە شەۋىكى ھەيە بىداتە ۋە بە قەرزە و لە ماۋەي دواز دە شەۋا، ژنە كۆنە كان ئەگەر سىيان بن، يە كى شەۋىكىان پى ئەدرىتە ۋە؛ كە واتە، بۆ ئەۋەي كە يە كى حەوت شەۋ قەرزىان پى بىدرىتە ۋە، پىۋىستمان بە حەوت دواز دە ھەيە و حەوت كە پەرت دواز دە، ئە كاتە ھەشتاۋ چوار و لەم ھەشتاۋ چوار شەۋەدا ئەو ژنە تازە يە تاقە شەۋىكى بەرنا كە وى.

ھەر پىاۋى بىر ۋا بۆ جىگايەك بە يە كجارى، حەرامە ھەندىك لە ژنە كانى لە گەل خۆي پىاۋ ھەندىكىان بە جى بەيلى، بەلكو ئەبى يا ھەمويان بىا يا ھەمويان بە جى بەيلى، لە گەل مەسرف و سەرپەرىشتى كەردا ۋە لە سەفەرى بازارگانى و زىيارەتا، دروستە ھەندىكىان بەرى، بەو شەر تە دەۋيان لە بەينا بكا يا بە بى دەۋ، بەلام لە گەل رەزامەندىي ئەۋانى تىرشىيانا؛ لەم كاتەدا، ۋاجب نىيە لە سەرى قەزاي ماۋەي سەفەرە كە بكا تە ۋە بۆ ئەۋانى تىريان، مەگەر ئەو ماۋەيە كە گە يىشتوۋ تە ئەو شۆينەي بۆي چوۋە و تىا ماۋە تە ۋە. ئەگەر يە كىك لە ژنە كان نۆبە كەي خۆي بە خشى بە ھاۋرپىيە كى، ۋاجب نىيە لە سەر مېردە كەي قەبوۋلى بكا، چونكە رىي تى ئەچى ئەم كابر ئارە زوۋي لە ۋژنەيان نەبى ۋە ئەگەر قەبوۋلى كرد و ژنە كەيش نۆبە كەي خۆي دا بە ژنىكى دىارى لە ناۋژنە كانا، ئەۋە ۋاجبە لە سەر مېردە كە لە نۆبەي ئەو ژنە دا لاي ئەم ژنە بىمىننە ۋە زياد لە نۆبەي ئەم ژنە خۆي، بە پىي رىزى نۆبە كان ۋە ئەگەر ئەو ژنە نۆبە كەي خۆي بە خشى بە مېردە كەي، ئەۋە بۆي دروستە بىبە خشى بە يە كىكى دىارى لە ناۋژنە كانا.

باسى سەرپىچى كەردنى ژن لە بە گوى كەردنى پىاۋ (ئشوز)

«ئشوز» لە شەرعدا، بىرتىبە لەۋە كە ژن لە فەرمانى مېردە كەي دەرپىچى بە بى عوزرىكى شەرعى، ۋەك ئەۋە كە بە بى رىگادانى ئەو لە مال دەرپىچى بە غەيرى دەرچوۋنى عادەتى لە بەينى دەرودراۋسىدا، ياخود مەنعى مېردە كەي بكا لەۋە كە

بچیته لای و لهزه تی لی وه ربگری، یا ده رگای له سهر دابخاو ریگای نه دا بیته ماله وه، یا به درؤ داوای ته لاقی لی بکا.

ههر ژنی به بی میرده که ی پروا بو سه فهر به بی نه وه که نه ورگیای دابی، نه وه به «ناشزه» و له فرمان ده رچوو دانه نری، به لام نه گهر به نیزی کابرا بوو، عه بی نییه؛ جا نه گهر بو مه به سستیکی کابرا چوو بوو بو سه فهر، نه وه قه زای به شه شوی ماوه ی سه فهره که ی بو نه کریته وه وه نه گهر بو ئیشی خوی چوو بوو بو سه فهر، نه وه قه زای نییه. ههروه ختی نیشانه ی له فرمان ده رچوونی ژن ده رکه وت، نه بی میرده که ی ناموژگاریی بکاو شه و نه چیته سهر جیگه که ی. نه گهر له فرمان ده رچوونه که هاته دی و دووباره ی نه کرده وه، نه وه میرده که ی حقی ناموژگاری کردن و نه چوونه سهر جیگای هه یه و فهرمووده ی دیاریریش نه وه یه نه توانی ئیشی بدا، به لام باش نییه قسه ی له گه لدا نه کا، مه گهر له بهر مه سلله حه تیکی ئایینی که به و قسه نه کردنه چار بکری.

وه نه گهر له فرمان ده رچوونه که ی دووباره کرده وه، نه وه شوبه ی تیا نییه که دروسته لیی بدا، به لام به چهند شهرتیک؛

یه که م: نه وه یه بزانی لیدانه که ی سوودی هه یه؛

دوو هه م: نه دا له شوینی ناسکی، وه کوو چاو و لووت و گوی و نه دا له جیگه ی کوشنده یشی، وه ک سهر و سهر دل و که له که و مووسلدانی؛

سیهه م: دوژمنایه تییه کی کوئیان له به یندا نه بی، نه گینا نه بی بچیته لای قازی.

وه نه گهر له فرمان ده رچوونی ژنه که له بهر نه وه بوو که میرده که ی حقی شه رع ی ژنه که ی نه فه وتاند، نه وه واجبه قازی نه هیلی نه وه حقه ی بفه وتینی و ناچاری بکا که سهر دانه وینی بو فرمانی شرع وه نه گهر کابرا کابرایه کی به دخوو بوو، واجبه قازی مه نع ی بکات، وه نه گهر کابرا موبالاتی نه کرد و گویی نه دایه، واجبه له بهر چاوی خه لک سووکی بکا به هه رجوریک که خوی به مه سلله حه تی نه زانی.

وه نه گهر هه رکام له ژن و پیاوه که ئیددیعیای به دخوویی نه ویانیان کرد، واجبه له سهر قازی که سیکیان له سهر دابی که سهر په رشتی نه حوالیان بکا تا بزانی خه تای کامیانه و

مه‌نعی خه‌ت‌باره‌که‌یان بکا وه‌ئه‌گه‌ر پیاوه‌که‌ بیانووی هینایه‌وه‌ بو قازی له‌سه‌ر لی‌دانی ژنه‌که‌ی که‌وا: بو‌یه‌لیی ئە‌دا چونکه‌ بی‌گوئی‌ه‌وه‌ به‌فرمانی نا‌کا و ژنه‌که‌یش ئینکاری کرد، ئە‌وه‌ باوه‌ر به‌سویندی کابرا ئە‌کرئ، مه‌گه‌ر له‌حالی‌کا که‌ناسرابی به‌به‌دخوویی، ئە‌وه‌ کاته‌باوه‌ر به‌سویندی ژنه‌که‌ئه‌کرئ و مه‌نعی کابرا ئە‌کرئ له‌وه‌ی لی‌ی بدا؛ به‌لی، له‌باره‌ی ئە‌وه‌وه‌که‌ ژنه‌که‌موس‌ته‌حقی نه‌فه‌قه‌بی، ئە‌وه‌هه‌میشه‌باوه‌ر به‌سویندی ژنه‌که‌ئه‌کرئ که‌وا بی‌گوئی نه‌کردووه‌و واجبه‌له‌سه‌ر می‌رده‌که‌ی نه‌فه‌قه‌ی بداتی تا ئیسپاتی ئە‌کا به‌شاهید که‌وا له‌فرمانی ده‌رئه‌چی.

جا ئە‌گه‌ر هه‌رای به‌ینی پیاوو ژنه‌که‌هه‌ر درێژه‌ی کیشاو چاری نه‌کرا، ئە‌وه‌خه‌ت‌ه‌ واجبه‌له‌سه‌ر قازی دوو‌حه‌که‌میان له‌سه‌ر دا‌بنی به‌ره‌زامه‌ندیی ژنه‌که‌وه‌پیاوه‌که‌و سوننه‌ته‌یه‌کی‌کیان خزمی پیاوه‌که‌و ئە‌ویان خزمی ژنه‌که‌بی بو ئە‌وه‌چاویان به‌ژن و پیاوه‌که‌بکه‌وی و باش لی‌یان حالی ببن؛ شه‌رتی ئە‌م دوو‌حه‌که‌مه، ئە‌مه‌یه‌موسولمان و ئازادو دادپه‌روه‌ر بن و شه‌ره‌زای وه‌زعی به‌ینی ژن و پیاوه‌که‌بن بو ئە‌وه‌باش له‌وه‌زعیان حالی بین و بزنان چي بکه‌ن و سوننه‌ته‌پیاو بن؛ ئە‌م دوو‌حه‌سه، یه‌کی‌کیان وه‌کیلی پیاوه‌که‌و ئە‌ویان وه‌کیلی ژنه‌که‌یه، ئیتر‌حه‌که‌می به‌مه‌عنا «حاکیم» نین به‌مه‌عنا ژن و پیاوه‌که‌ته‌حکیمیان کردبن، ئە‌گینا به‌ته‌نها که‌سی قه‌ناعه‌ت ئە‌کرا وه‌حه‌که‌م و جی‌نشینی‌شان نین که‌قازی دا‌بنان، چونکه‌خو‌یان خاوه‌ن روشد و ته‌سه‌ر‌وفن له‌ئیشی خو‌یاناو قازی حه‌قی نییه‌ده‌س بخاته‌ئیش و کاریانه‌وه؛ که‌واته، ناوبر‌دنیان به‌حه‌که‌م، ته‌نها بو موافه‌قه‌تی قورئانی پیروژه، ئە‌گینا له‌پراستیدا ته‌نها وه‌کیلی‌کن له‌جیاتی پیاوو ژنه‌که‌، وه‌کوو له‌پیشه‌وه‌باسمان کرد؛ که‌وابی، به‌شه‌رت‌گرتنی ئە‌وه‌مه‌رجانه‌له‌حه‌که‌مه‌کاندا، ته‌نها له‌به‌ر ئە‌وه‌یه‌که‌وه‌کیلیه‌که‌یان به‌سراوه‌به‌بیرو سرنجی قازی‌ه‌وه‌و وه‌ک جی‌نشین و ئە‌مینداری قازی بن وایه، ئە‌گینا وه‌کیل ئە‌وه‌شه‌رتانه‌ی ناوی.

وه‌مادام ئە‌مانه‌وه‌کیلی ئە‌م پیاوو ژنه‌ن، ئە‌گه‌ر پیاوو ژنه‌که‌هه‌ردووکیان یاخود یه‌کی‌کیان له‌پیش ته‌واوکردنی ئیشه‌که‌دا له‌هۆشی خو‌یان چوون، ئە‌مان له‌وه‌کاله‌ت‌ه‌زل نابن، وه‌ک وه‌کیلی‌ک ئە‌وه‌که‌سه‌ی کردوویه‌به‌وه‌کیل له‌هۆشی خو‌ی بچی.

ئه گهر ئهم دوو حه كه مه‌يش به پيچه‌وانه‌ی يه كتر رايان دا، واجبه له‌سه‌ر قازی دوو حه كه می‌تریان بۆ دابنئ؛ جا ئه گهر ئه‌مانیش رايان يه كی نه‌گرت، يا له ئه‌ساسدا ژن و مي‌رده كه رازی نه‌بوون به حه كه م بۆ دانان، ئه‌وه قازی له‌سه‌ر مه‌علوومات و قه‌ناعه‌تی خوئی ئیش بكاو ههر كامیانی به تاوانبار زانی، ته‌میي بكاو حه‌قی سته‌م لی كراوه كه‌ی لی بسینئ.

جا كاتئ هه‌ردوولا رازی بوون به‌م دوو حه كه مه، ئه‌وه ئه‌گهر كا‌برا مه‌یلی بوو، با حه كه مه كه‌ی خوئی بكا به وه‌کیل بۆ ته‌لاق‌دانی ژنه كه‌ی و «خُلَع» له‌گه‌ل ك‌ردنی و بۆ وه‌رگرتنی عیوه‌زی خولعه كه له ژنه كه؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گهر ژنه كه‌یش ئاره‌زووی هه‌بوو، حه كه مه كه‌ی خوئی بكا به وه‌کیلی كا‌براكه و بۆ سه‌رف‌كردن و ته‌سلیم‌كردنی عیوه‌زی خولعه كه به وه‌کیله كه؛ جا ئه‌گهر ژن و پیاوه كه كه‌وته‌نه يه‌ك، ئه‌وه باشه، ئه‌گینا وه‌کیلی پیاوه كه ته‌لاقی ژنه كه بدا له‌سه‌ر ئه‌ندازه‌یه‌ك پاره به پئی ئه‌مری كا‌برای وه‌کیل‌گر و وه‌کیلی ژنه كه‌یش قه‌بوولی ته‌لاقه كه بكا له‌سه‌ر ره‌زامه‌ندی ژنه كه، بۆ ئه‌وه كه به ره‌زاو ره‌حمه‌ت له يه‌ك جیا بینه‌وه.

باسی «خُلَع»

«خُلَع» له شه‌ر‌عدا، بریتیه له جیا‌بوونه‌وه‌ی ژنه كه له پیاوه كه به‌رابه‌ر «عوَض» یكی مه‌به‌ست كه بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ مي‌رده‌كه.

خولع، له خویدا كه‌راهه‌تی هه‌یه‌وه‌ه‌ندی جاریش مه‌باحه، وه‌كوو خولع‌كردن له‌گه‌ل ژنیكا كه به‌د‌ره‌وشت بی و ئه‌م پیاوه‌یش تا‌قه‌تی نه‌بی له‌گه‌لیا رابویرئ، هه‌روه‌ها بۆ كه‌سئ كه به‌سئ ته‌لاقه سویندی خوارد‌بی له‌سه‌ر نه‌ك‌ردنی شتی كه پئی‌ویست بی بیکا، یا له‌سه‌ر ك‌ردنی شتی كه پئی‌ویست بی نه‌یكاو ئه‌گهر له‌سه‌ر سوینده‌كه‌ی ده‌وام بكا، تووشی زیان بی و ئه‌گهر سوینده‌كه‌ی بخا، سئ ته‌لاقی بكه‌وی؛ ئه‌م كه‌سه، ناچاره‌ خولع بكا له‌گه‌ل ژنه كه‌ی بۆ ئه‌وه كه عه‌قدو عیسمه‌ته‌كه‌ی پيشووی نه‌میئ و له‌پاش ئه‌و خولعه، ئه‌و شته‌كه و توویه‌تی نایكه‌م بیکا، یا ئه‌و شته‌كه و توویه‌تی ئه‌يكه‌م ته‌ركی بكا، خواه له‌پیش ماره‌ك‌ردنه‌وه‌ی ژنه كه‌دا بی یا له‌پاشی.

به لّام ليره دا چەند شتېك هەيە ئەبى تەماشاي بکرى؛
 يە كەم: لە پيش خولعه كە دا بزائرى كابرا هەر سى تە لّاقەي ماوه يا خود دوو تە لّاقى
 ماوه، چونكە ئەگەر يەك تە لّاقى مابى به و خولعه ئە كە وى وە پيوستى به جاش كردنە وە
 (تحليل) ى ژنە كە ئەبى؛

دوو ەم: بزائى ئە و نىكا حە لە پيشا به مەزەبى ئىمامى شافىعى كراوه، چونكە ئەگەر
 به مەزەبى ئىمامى حەنەفى بووى، واجبه كابرا لە پاش خولعه كە سەبر بكا تا ژنە كە ى
 «عَدّه» ى بە سەر ئە چى، ئە و سا ئيشە سويند لە سەر خوراوه كە بكا، ئە گينا ئەگەر لە ماوه ى
 «عَدّه» كە دا بىكا، هەر سى تە لّاقى ئە كە وى، چونكە لە مەزەبى حەنەفى دا تە لّاق ئە لكى
 به ژنيكە وە كە لە «عَدّه» ى «بَيْنوْتَه» دا بى؛

سىپهەم: تا بوى بکرى خولعه كە به سووره تى خولعى بىگانه لە گەل ئىنسانىكى
 خاوەن روشدا بكا، لە بەر ئە وە كە حالى بەشى زورى ژنانى ئە مړۆ سە فاهە تە و خولع
 لە گەل ژنى سە فیهدا، ئە بى به هوى تە لّاقى «رجعى» وە ئەگەر لە پاش خولعه كە ى ئيشە
 سويند لە سەر خوراوه كە بكا، هەر سى تە لّاقى ئە كە وى؛ بە لّام ئەم مادده ى سىپهە مە، هەر
 بۆ پارىزگارىيە، ئە گينا لە گەل ژنە كە ى خۆيشيا بىكا باشە، چونكە بە پى زاهيرى، حوكم
 ناكرى به سە فاهە تى ئەم ژنە.

ئەركانى خولع، پىنجن: مېردو، لە ئەستوگر (مُلتزم)، واتە ئە و كە سە كە خولعه كە
 قەبوول ئە كا و ماله كە ئە گرىتە گەردن و «عَوْض»، واتە ئە و شتە ى ئە درى لە برىتى
 خولعه كە دا و «بُضْع»، يە عنى پارچە ى ژنە كە و «صیغە»، واتە ئە و ئىجاب و قەبوولە ى كە
 لە بەينا رائە بوورى.

شەرتى مېردە كە، ئە وە يە مېردىك بى دروست بى ژن تە لّاق بەدا، يە عنى تە كلىفى
 لە سەر بى و بە ئارە زوى خوى خولعه كە بكا، هەر چەند سە فیهش بى؛ كە واتە، خولع
 دروست نىيە لە لایەنى مېردىكە وە كە مندال بى، با نزيك بە بالغ بوونىش بى و لە شىت و
 بى هوش و نووستوو و لە كە سىكە وە بە زور ئە و خولعه ى پى بكنە، بە لّام دروستە
 لە لایەنى پياوئىكە وە كە بە هوى سە فیهىيە وە حىجرى لە سەر دائرا بى، چونكە ئەگەر

به خوږایې ته لاقی ژنه که ی بدا دروسته؛ که واته، نه گهر به رابه ر به مال بیکا، باشت دروسته.

شهرتی له ته ستوگر (مُلْتِزِم) یش نه وه یه، ژنه که بی یا غه یری ژنه که، خاوه نی ته کلیف بی و به ثاره زووی خو ی له ته ستوی بگری و ته سه روف کرد نیشی له مالیدا به ره للابی؛ که واته، دروست نییه خولع قه بوول کردن له لایه نی مندال و شیت و بی هوش و که سیکه وه که به زور پی قه بوول بکن، ههروه ها له لایه نی که سیکه وه که حیجری له سه ر بی به حیجری ته سل ی، وه که سیک که به سه فیهی بالغ بو بی، یا به حیجری رووداو (عارض)، وه که سیک به خاوه ن روشدی بالغ بو بی و پاش نه وه سه فاهت بکا و قازی حیجری له سه ر دابنی؛ به لی، خولع له گه ل مندال و شیت و بی هوشا هه ر له بناغه دا دانامه زری و ته لاقه که ی پی ناکه وی، با قه بوولیشی بکن.

ههروه ها، خولع له گه ل زور لی کراوا دانامه زری، نه گهر قه بوولی نه کا وه نه گهر قه بوولی بکا، ته لاقه که ی نه که وی به ته لاقی ریجعی و ماله که ی ناکه وپته سه ری، بویه نه گهر میړده که ی منعی نه فقه ی لی کرد به نیازی نه وه که قه بوولی خولع بکا، جا ته لاقی دا له سه ر مال و ژنه که قه بوولی کرد، نه وه ته لاقه که ی نه که وی به «رجعی» و ماله که یشی ناکه وپته سه ر، ههروه ها نه گهر به لیدان مه جبوری بکا له سه ر قه بوول کردنی خولعه که.

به لام نه گهر منعی نه فقه ی به نیازی قه بوولی خولع نه بوو و له پاشا واریکه وت خولعی له گه ل کرد، نه وه خولعه که دروسته و ژنه که بائینه نه بیته وه به و ماله. دروسته ژن له نه خووشی مردنا قه بوولی خولع بکا و هه رچی له عیوه زی خولعه که زیاد بی له «مهرالمثل»، له سی یه کی ماله که ی نه ژمیړی.

به لام خولع له گه ل ژنیکا که بالغ و بی روشد بی، نه وه چهند سووره تی هه یه، چونکه نه و خولعه مادام به سووره تی ته نجیز بی، نه گهر قه بوولی کرد، نه وه ته لاقه که ی به بی مال نه که وی به ته لاقی بائینه، له پیش چوونه لا وه به ته لاقی «رجعی»، له پاش چوونه لا؛ نه مه دوو سووره تی وه نه گهر قه بوولی نه کرد، نه وه نه گهر کابرا مه بهستی له

لەفزی خولع ھەر خولع بوو، يەنى تەلاقی بەعیووز، خواھ هیوای قەبوول کردنی ژنە کەى لەدلابی یا نەبی و یاخود بەو لەفزی خولعه ھەر مەبەستی تەلاق بی و هیوای قەبوولی ژنە کەیشی بی، ئەو تەلاقی کەى ناکەوی؛ ئەمەیش سوورەتیکى تر وە ئەگەر بە لەفزی خولع نیازی تەلاقی ھەبوو و هیوای قەبوولی ژنە کەى لە دلابەبوو، ئەو تەلاقی کەى ئەکەوی بە تەلاقی بائینە، لەپیش چوونەلا، وە بە تەلاقی «رجعی»، لەپاش چوونەلا؛ ئەمەیش دوو سوورەتی تر؛ وا، بە کورتی سوورەتەکانی خولعی تەنجیزی لەگەل ئافرەتی بی پروشدا بە لەفزی خولع، ئەم حەوت سوورەتەى ھەبوو؛ لە دوو سوورەتا، تەلاقی کەى ئەکەوی و بائینە بە بی مال و لە دوو سوورەتیانا، تەلاقی کەى ئەکەوی بە «رجعی» و لە سى سوورەتیشا، تەلاقی کەى ناکەوی.

ئەگەر کابرایەك دوو ژنی بائع بووی ھەبوو، یەکیان خواھن روشدو ئەویان بی پروشد بوو وە بە یەك لەفزی وتی: وا خولعم لەگەل کردن لەسەر بیست دینار، ئەو ئەگەر ھەردووکیان قەبوولیان کرد، تەلاقیان ئەکەوی؛ تەلاقی خواھن روشدە کەیان، بائینە بەو ئەپواتە سەر «مەرالمثل» و تەلاقی بی پروشە کەیان، «رجعی» یەو بی مالە وە ئەگەر قەبوولیان نەکرد، تەلاقیان ناکەوی، ھەر وەھا ئەگەر یەکیکیان قەبوولی نەکا، لەبەر ئەو مادام بە یەك گفتوگۆ بوو لە مەنادا، کەوتنی تەلاقی گشتیان بەسراو بە قەبوولی ھەردووکیانەو.

شەرتی عیووز، ئەو یە «مقصود» بی و بگەریتەو بۆلای میردە کە، خواھ دروست بی، وە کوو دە مسقال ئالتون، یا نادروستیکی مەقسود بی، وە کوو کووپە یەك شەراب، کە بە کاری جوولە کە یەك دیت و لەسەر حەیانیکى مردارەو بوو، کە بۆ دەرخوارددانی سەگیکى راو ئەشیت و لەسەر دوو سەبە تە زبیل، کە بە کاری بیستانەوانیک دیت و لەسەر حوقە یەك تە پالە یا پشقل، کە بە کاری ئەو دین نانیان پی بکری یا چیشتیان پی لی بنری. فەرقی نییە ئەو عیووزە عین بی - وە کوو وتمان - یاخود قەرز بی، وە کوو خولع لەسەر ئەو قەرزە کە ژنە کە ھەیتە بەسەر میردە کە یەو، یاوە کوو خولع لەسەر دە دینار بەوادەى سالی بیدا بە میردە کەى، یاخود مەنفعەت بی، وە کوو خولع لەسەر مانەوەى

له دووکانی یا خانوویه کی ژنه که یا؛ جائه گهر ماوهی مانه وه که دیاری بوو، نه وه دیارییه، نه گینا نادیاریه وه وه کوو خولع له سهر حهقی خوین که ژنه که بیی به سهر کابراوه؛ مه سلا، کابرا باوکی ژنه که ی کوشتی، یا وه کوو خولع له سهر حهقی ژنه که له حه ددی قه زفدا، له بهر نه وه کابرا قه زفی ژنه که ی کردووه، یا حهقی ژنه که له «تعزیر» دا؛ مه سلا، کابرا شتیکی وای له گه ل کردبی که ژنه که بتوانی برواته لای قازی و قازی کابرا بانگ بکاو بی به سهریاو ته عزیری بکا وه خواه نه و عیوه زه ته حقیقی بی یا ته قدیری بی، وه کوو نه وه کابرا خولعی ژنه که بکا له سهر نه و شته ی وا له ده ستیا، له گه ل نه وه شا که هیچی له ده ستا نه بی و ژنه که قه بوولی بکا، هر چه ند هر دوو کیشیان بزنان که ده ستی هیچی تیا نییه، یا وه کوو نه وه کابرا بلیت: وا خولعم له گه ل کردی له سهر ماره بییه که ت یا له سهر نه وه ی ماوه ته وه له ماره بییه که ت له سهر م، که چی هیچ ماره بی له سهر نه مابی وه خواه نه و عیوه زه مولکی کابرا بی که له نه ستوی گرتووه، یا زه وت کرابی و داگیر کرابی لی.

جا هرچی خولع بی له سهر نه زانراو یا له سهر زانراو نه زانراو، نه وه نه پرواته سهر «مهراثل»؛ ههروه ها، خولع له سهر هر عیوه زیك که نادرستی مه قسوود بی وه یا له سهر دروست و نادرست، به و شهر ته که دروسته که نه زانراو بی، هر نه چیه وه سهر «مهراثل»، به لام نه گه ر نه و دروسته که وا له گه ل نادرسته مه قسووده که دا زانراو بوو، وه کوو خولع له سهر ده دینارو مه ریکی مرداره وه بوو، نه وه نه پرواته سهر عینی زانراوه که وه به شی نادرسته که یش له «مهراثل»؛ مه سلا، نه گه ر یه کیک نه و مه ره مرداره وه بووه ی نه کپی به نیو دینار بو نه وه ی ده ر خواردی سه گیکی راوی بدا، نه و ده ره نه که وی نه و حه یوانه بیست یه کی ده دیناره که یه؛ که و ابوو، عیوه زه که دیته وه سهر ده دیناره که و بیست یه کی «مهراثل».

له وه ختی ته لاق دان له سهر حهقی خویندا، ژنه که بائینه نه بیته وه و خوینه که یش له سهر کابرا لانه چی و ئیتر هیچی ناکه وی، چونکه نه و حه قه عیوه زیکی مه قسووده و مه علووم و زانراوه به شرع، به لام له خولع له سهر حه ددی قه زف و حهقی ته عزیردا،

ژنه که بائینه ئه‌بیته وه و کابرايش عه‌فو ئه‌بیته له و حه‌قانه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که «مهرالمثل» ئه‌که‌وێته سهر ژنه که بیدا به کابرا چونکه ئه‌م دوو حه‌قه، «مالیة» یان نییه، یه‌عنی نه‌مالن و نه‌ ئه‌گۆررینه وه به‌ مال به‌ پێی عاده‌ت، وه‌ کوو له «حاشیه‌ی جه‌مه‌ل» دا فه‌رموویه‌تی. ته‌فسیلی ته‌لاق له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ستی ژنه‌که‌دایه؛ مه‌سه‌لا، ئه‌مه‌یه: ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ هیچی له‌ده‌ستا نه‌بوو، ته‌لاقه‌که‌ ئه‌که‌وێ له‌سه‌ر «مهرالمثل»، خواه کابرا بزانی به‌وه‌که‌ ده‌ستی خالییه‌ یا نه‌زانی؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر نادروستیکی مه‌قسوودی له‌ده‌ستا بوو، هه‌ر ئه‌رواته‌ سه‌ر «مهرالمثل»، کابرا بزانی یا نه‌زانی وه‌ ئه‌گه‌ر نادروستیکی نامه‌قسوودی له‌ده‌ستا بوو، وه‌ کوو پشقلێک، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر بزانی پێی، ئه‌وه‌ ته‌لاقه‌که‌ی به «رجعی» ئه‌که‌وێ، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر پێشی نه‌زانی، وه‌ کوو له «حاشیه‌ی جه‌مه‌ل» دا فه‌رموویه‌تی: به‌لێ، ئه‌گه‌ر شتیکی زانراوی دروستی له‌ده‌ستا بوو، وه‌ کوو دره‌می‌ک، ئه‌وه‌ بائینه ئه‌بیته‌وه‌ به‌و دره‌مه.

له‌ لقه‌کانی ئیکتیفاکردنه‌ به‌ عیوه‌زی ته‌قدیری ئه‌مه‌که‌ کابرا بلیت: ته‌لاقته‌که‌وتبێ له‌سه‌ر ماره‌بییه‌که‌ت، یا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه‌ له‌ ماره‌بییه‌که‌ت و ماره‌بیش له‌سه‌ر کابرا نه‌ما‌بوو، ئه‌وه‌ مادام ژنه‌که‌ی قه‌بوولی کرد، ته‌لاقه‌که‌ی ئه‌که‌وێ له‌سه‌ر «مهرالمثل» وه‌ ئه‌گه‌ر له‌پیش چوونه‌لادا، بلیت: ئه‌گه‌ر ئازادته‌کردم له‌وه‌ ده‌مسقائه‌ ئالتوونه ماره‌بییه‌ت، ته‌لاقته‌که‌وتبێ، ژنه‌که‌یش ئازادی کرد، ته‌لاقه‌که‌ی ئه‌که‌وێ و بائینه ئه‌بیته‌وه‌ و کابرايش ئازاد نه‌بێ، له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌ له‌کاتی ته‌علیقه‌که‌دا ئه‌و ژنه‌خواه‌نی ماره‌بییه‌که‌ بوو.

به‌لێ، ئه‌گه‌ر به‌سووره‌تی ته‌نجیز بلیت: ته‌لاقته‌که‌وتبێ له‌سه‌ر ئه‌و ده‌مسقائه‌ ئالتوونه‌که‌ ماره‌ت له‌سه‌ری براوه‌ و ئه‌ویش قه‌بوولی بکا، ئه‌وه‌ ته‌لاقه‌که‌ی ئه‌که‌وێ و ژنه‌که‌ بائینه ئه‌بیته‌وه‌ له‌سه‌ر نیوه‌ی ماره‌بیی ناوبراو و نیوه‌ی «مهرالمثل»، به‌لام کابرا هه‌ر نیوه‌ی «مهرالمثل» ه‌که‌ی لێ وهرئه‌گری؛ به‌یانی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ به‌م جووره‌یه: مادام کابرا له‌سه‌ر هه‌موو ماره‌بییه‌که‌ ته‌لاقی داوه‌ و ئه‌م خولعه‌ له‌پیش چوونه‌لادا بووه‌ و له‌وکاته‌دا هه‌ر نیوه‌ی ماره‌بییه‌که‌ دامه‌زراوه‌، ئه‌وه‌ نیوه‌ی عیوه‌زه‌که‌ دروسته‌و نیوه‌ی نادروسته‌ و له‌

خولعی وه هادا، ژنه که بائینه ئه بیته وه به به شه دروسته که وه به شی نادرسته که یش له «مهرالمثل»، وه کوو نیوهی «مهرالمثل» بی له م مه سئه له دا؛ که وایی، ژنه که بوو به قهرزاری نیوهی ماره ییبه ناوبراوه که وه نیوهی «مهرالمثل» ه که ی؛ جا له بهر ئه وه که له پاش که وتنی ته لاق به ئاره زووی کابرا له پیش چوونه لادا، ماره یی ئه بی به دوو به شه وه و نیوهی ئه گه رپته وه بو میرده که، له م مه سئه له یه دا نیوهی ناوبراوه که ئه گه رپته وه بو کابرا، به س نیوهی «مهرالمثل» ه که له سهر ژنه که ئه میئته وه که واجبه له سهری پیدا به کابرا، وه کوو باسمان کرد؛ ئه مه، به یانی ئه وه یه که شیخی «ابن حَجَر» له «تُحْفَه» دا له سهره تای خولعه وه فرموویه تی.

وه له باسی حوکمی پینجه می ماره یی دا، له «أنوار» دا فرموویه تی: ئه م حوکمه به و شهر ته یه کابرا بزانی به وه ماره یی له پیش چوونه لادا ههر نیوهی دامه زراوه، یا ئه مه نه زانی به لام رازی بی به و عیوه زه نادرسته که له م خولعه وه په ییدا بووه، ئه گینا ئه گه ر نه زانی به وه که ماره یی له پیش چوونه لادا نیوهی دامه زراوه به عیوه زی خولعه که یش رازی نه بوو، یه عنی ئه و عیوه زه ی هه لوه شانده وه، ئه وه هه موو «مهرالمثل» ی ئه که وپته سهر ژنه که و هه مووی لی وهر ته گری، وه کوو ئه و شوینانه که عیوه زیان تیا نادرسته. وه ئه گه ر خولع له سهر مالی زه وت کراو بوو، یا له سهر مالیکی زه وت کراو بوو له گه ل شتیکی نادرستی مه قسوودا، وه کوو ئه وه کابرا خولعی ژنه که ی کردبوو له سهر مه رپکی داگیر کراو له گه ل کوو په یه ک شه رابدا، ئه وه ته لاقه که ئه که وی به «مهرالمثل». هه روه ها ئه گه ر ئه وه ی واله گه ل ماله زه وت کراوه که دا مالیکی نادیا ری بوو، وه کوو ئه وه ته لاقی بدا له سهر ئه و مه ره زه وت کراوه و شتی له ده ستی ژنه که دا که نه زانی چه ندیکه وه ئه گه ر ئه وه ی واله گه ل ماله زه وت کراوه که دا مولکیکی دیاری بی، وه کوو ئه وه که ته لاقی بدا له سهر دوو مه رکه یه کیکیان زه وت کراو بی و ئه ویان مولک بی و به ده سته وه بی، ئه وه ته لاقه که بائینه ئه بیته وه به حه یوانه مولکه که یان له گه ل به شی زه وت کراوه که یان له «مهرالمثل»، وه کوو نیوهی «مهرالمثل» بی له م مه سئه له یه دا، ئه گه ر هه ردوو مه ره که له قیمه تا وه کوو یه ک و ابن، به لام ئه مه به و شهر ته یه کابرا بزانی ئه و مه رپانه زه وت کراوه، یا

نه زانی زهوت کراوه به لام رازی بی بهم عیوه زه تیگه ل له ساغ و نادروسته، نه گینا باینه
نه بیته وه به «مهرالمثل».

جیابوونه وه یه کیش که به بی عیوه ز بی، وه کوو نه وه کابرا بلیت به ژنه که: ته لاق
که وت بی، یا له سر عیوه زیکی نادروستی نامه قسوود، وه کوو پشقلیک یا پارچه یه ک
ته پاله، یا له سر عیوه زیکی مه قسوود، به لام بگه ریته وه بو غه یری لای میرده که، وه کوو
نه وه که ته لاقی بدا له سر نه وه که نه و ژنه فلان کهس نازاد بکا له و قهرزه ی که له سر یه تی و
نه ویش نازادی بکا، نه وه له هه موو نه م سووره تانه دا، ته لاقه که نه که وی به «رجعی».
بزانی! نه گه ر پیاویکی کویر خولعی کرد له گه ل ژنه که یدا له سر عینیک و ژنه که
قه بوولی کرد، نه وه باینه نه بیته وه به «مهرالمثل» و عینه که نابی به مالی؛ که وایی،
چاری نه وه یه کابرای کویر، وه کیلیکی چاوساغ بگری بو نه وه خولع بکا له سر نه و
عینه.

ههروه ها نه گه ر پیاویک خولع بکا له گه ل ژنه که یدا له سر نه وه که پاش ته لاقه که ی له
هۆده که ی خویا نه مینی، له م سووره ته یشدا هه ر باینه نه بیته وه به «مهرالمثل» وه نه و ژنه
له هۆده که ده رناچی تا «عده» ی ته و او نه بی، له بهر نه وه که شتیک به حوکمی شرع
واجب بی، قابیلی گوران نییه.

له «تحفه» دا نه فهرمویت: نه گه ر که سینک خولعی ته نجیزی کرد له سر چه ند
دره میک، نه وه نه و دره مانه به و دره مانه مه عنایان لی نه دریته وه که زورتی پاره ی
نه ختی نه و ولاته ن وه نه گه ر «تعلیق» بوو، نه وه به دره می زیوی ساغی نیسلامی
مه عنایان لی نه دریته وه و ناراوت ته سر نه قدی نه و ولاته، نه گه ر زیوه که ی تیگه ل بی به
شتی تر، وه کوو شه یخه ین ته سحیحیان فهرمووه، به لام هه رایان له گه لدا کراوه له م
حوکمه دا و له «نهایه» دا نه فهرمویت: مه گه ر کابرا خوی بلی: نیازم له سر نه م دره مه
مه خشووشانه بووه وه "ره شیدی" فهرموویه تی: نه ی نه گه ر دره م له ولاته که دا نه بوو
چی بکه یین؟! و "شیروانی" نه فهرمویت: ناره زووی دل هه ر بو نه وه یه به دره می نه قدی
ولاته که مه عنای لی بدریته وه، چه زیوی ساغ بی و چه زیوی ناساغ؛ نه مه فهرمووده ی

ئەوان، بەلام لیکدانەوہی زانایانی شەرح لەسەر ئەوہیہ ئەگەر کابرا لە خولعی تەنجیزی و تەعلیقی دا نیازی شتیکی دیاریی ھەبوو، ئەوہ دیارە ئەوہ ئیعتیبار ئەکری، ئەگینا مەعنای بەوہ لئ ئەدریئەوہ کہ زۆرتر موعامەلە یی ئەکەن لە ولاتە کەدا، ھەرچەند ئەسکەناس و باقەنەوتیش یی، وە کوو لە فرمودە ی ھەندی لە زانایانەوہ دەرکەوتووە و روونکراوە تەوہ.

لە راستی دا، ئەم درەمە مەخشووشانە لە خوایانا مالن و خاوەن قیمەتیشن، وە کوو «فلس» و شتی تر لەو نەختانە ی کہ مامەلە یان یی ئەکری و کاغەزی دینار و باقەنەوت و ئەسکەناس و شتی وا، لەزاتی خویدا مالە و قیمەتیش ئەکا بە بی ئەوہ کہ تەماشای ئەوہ بکەین حوکومەت نرخ ی بۆ داناوہ یا نە؛ چونکە - مەسەلا - بۆ جوانکردنی بەرگی کتیب و شتی وا بە کار دیت و بەھۆی فرمانی حوکومەتەوہ، وە کوو عەینی ئالتوون و زیوی ساغ قیمەتی ھەبە و ھەرکاتیک یە کیئک بیەوی ھەندیکی لئ بگۆرپتەوہ بە نەقدی ئەم ولاتە، لەپاش بەجی ھینانی مامەلە پەرسمیہ کہ ی بۆی ئەگۆرپتەوہ، بەتایبەتی لەکاتیئکا کہ حوکومەت بیەوی جۆرە پارە یەکی کاغەز بگۆرپتەوہ بە جۆریکی تر و ئەم لەجیات ی ئەو بختە بازارەوہ؛ کہ وابوو، ھەر وہ کوو ئیمامی «بلیقینی» فرمودیەتی: دروستە فلسی سوور بدری بە زە کاتا، ھەرچەند نەقدیش نییە؛ کہواتە، حەق وایە دروست بی درەم و دینار لە زە کاتا سەرف بکری و زە کاتیان تیا واجب بی و ھەر جۆرە موعامەلە یەکیان یی بکری، چونکە جیگری ئەو ئەندازە ئالتوونەن کہ حوکومەت لە بانقا دایناوہ.

زیاد لەمە لەفزی «درەم»، لە عورفی خەلکی ئەمرو ی لای ئیمەدا، بریتیە لەم پەنجای فلسییە و لەفزی «دینار»، بریتیە لەم کاغەزە کہ نرخیکی دیاریی ھەبە و لە وەختی بە کار ھینانیا ناغەیری ئەم مەعنایە مەقسوود نییە و مەعنای ئەدانەوہ ی «درەم» بە درەمی زیو و مەعنای ئەدانەوہ ی «دینار» بە دیناری زێر، ھیچ بەلگە یەکی نییە و ئەمرو وەك زەمانی پێشوو نییە، چونکە لەمەوبەر موعامەلە بە زێر و زیوی بی غەش کراوە و مەخشووش کەم بووە.

بزانتن! زانایان، فرموویانه: وهزنی «مسقال» نه گۆراوه، نه له «جاهلیت» داو نه له ئیسلامدا و بریتیه له هفتاو دوو دهنکه جوئی نه گه‌وره و نه بچووک که چزه‌کانی نه‌مابئ، به‌لام وهزنی «دره‌م» گۆراوه و له ئه‌نجاما، قهراری گرتوو له‌سه‌ر وهزنی په‌نجا دهنکه جوو دوو پینج‌یه‌کی دهنکیک؛ که‌واته، دره‌میگ سئ حه‌وت یه‌کی لی‌زیاد بکه‌ی، ئه‌بئ به‌ مسقالیک وه ئه‌گه‌ر مسقالیک سئ ده‌یه‌کی لی‌ که‌م بکه‌ی، ئه‌بئ به‌ دره‌میگ، له‌به‌ر ئه‌وه سئ حه‌وت یه‌کی دره‌میگ بریتیه له بیست و یه‌ک دهنکه جوو له‌گه‌ل سئ پینج‌یه‌کی دهنکیک و ئه‌م ئه‌ندازه‌یه‌ بخریته‌سه‌ر په‌نجا دانه‌و دوو پینج‌یه‌ک، ئه‌بئ به‌ هفتاو دوو دانه‌و سئ ده‌یه‌کی مسقالیش بریتیه له بیست و یه‌ک دهنک جوو سئ پینج‌یه‌ک و ئه‌م ئه‌ندازه‌یه‌ که‌م بکریته‌وه له هفتاو دوو دهنکه‌که، دیته‌وه سه‌ر په‌نجا دهنک و دوو پینج‌یه‌ک؛ وا، ده‌رکه‌وت هه‌ر مسقالیک دره‌میگه‌ له‌گه‌ل سئ حه‌وت یه‌کی دره‌میگ و هه‌ر دره‌میگ حه‌وت ده‌یه‌کی مسقالیکه‌ و له زه‌مانی پیشوودا ده‌ دره‌می زیوی ساغ، دیناریکی ئالتوون بووه و ئیسته‌ بیست دره‌می تیکه‌ل، دیناریکی باقه‌نه‌وته.

شهرتی «بضع» (پارچه)، ئه‌وه‌یه‌ مولکی پیاوه‌که‌ بئ؛ که‌واته، دروسته‌ خولع له‌گه‌ل ژنی که‌ له‌ ژیر نیکاحی خو‌یا بئ، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل ژنیکیش که‌ ته‌لاق دابئ به‌ ته‌لاقی «رجعی»، چونکه‌ ته‌لاق دراوی «رجعی»، وه‌کوو ژن وایه‌ له‌ ته‌لاق و له‌ میرات و له «ظهار» و «ایلاء» و «لعان» دا، به‌لام ته‌لاق دراوی بائینه‌ ته‌لاقی پیوه‌ نالکی و خولع له‌گه‌لیا بئ سووده.

هه‌ر خولعی له‌گه‌ل ژنیکا کرابئ که‌ پاشگه‌ز بووبیته‌وه (مرتد)، ئه‌گه‌ر له‌پیش چوونه‌لادا بئ، ته‌ئسیری نییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌ هه‌ر به‌ پاشگه‌ز بوونه‌وه‌که‌ بائینه‌ بووه‌ته‌وه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر له‌پاش چوونه‌لادا بئ، یا پاش تی‌کردنی ئاوی مه‌نی بئ، ئه‌وه‌ رائه‌گیری، ئه‌گه‌ر له‌ ماوه‌ی «عده» دا موسولمان بووه‌وه، ده‌رئه‌که‌وی خولعه‌که‌ دروست بووه، ئه‌گینا به‌ ئه‌سلی پاشگه‌ز بوونه‌وه‌که‌ جیا بووه‌ته‌وه.

دروسته‌ بو‌ پیاوو ژن وه‌کیل بگرن له‌ خولع و له‌قه‌بوول‌کردنی خولعدا؛ جا ئه‌گه‌ر کابراوتی به‌ وه‌کیله‌که‌ی: خولعی ژنه‌که‌م بکه‌ له‌سه‌ر سه‌د دینار، دروست نییه‌ به‌ که‌متر

لهو سه دیناره خولعی بکا؛ ههروهها، نابی به غهیری جینسی دینار یا به غهیری نهختی ولاته که یاخود به سه دیناری وه عده دار (مُوَجَّل)، خولعی بکا، نه گینا ته لاقی ناکه وی.

وه نه گه روتی پی: خولعی ژنه که م بکه به مالیک و دیاری نه کرد که ماله که چیه، نه وه واجبه خولعی بکا له سه ر نه ندازهی «مهرالمثل» به حازر و له نه قدی ولاته که؛ نه گه ر پیچه وانهی نه مهی کرد، ته لاقه که ی نه که وی به «مهرالمثل»، بینا له سه ر فرموده ی پشت پی به سراوی «تحفه» و «نهایه» و «مغنی».

وه نه گه روتی: وه کیلم به ژنه که م خولع بکه له سه ر سه د دینار و ناوی ژماره ی ته لاقی نه برد، نه ویش وتی به ژنی کابرا: سی ته لاقه ت که وتبی له سه ر سه د دینار و ژنه که قه بوولی کرد، نه وه هه ر ته نها ته لاقیکی نه که وی، مادام کابرا خوی نه لی مه به ستم سی ته لاقه بووه، چونکه وه کیل حقی زیانگه یاندنی نییه به وه کیل گر به بی ئیزی وه کیل گر که خوی و نه م وه کیله لیره دا کاریکی کردووه به هو ی سی ته لاقه دانی ژنی وه کیل گر که وه که نه و به بی ماره به جاش ژنه که ی بو حلال نه بیته وه؛ که واته، هه ر ئعتیار به نه سل ی ته لاقه که نه کری که یه ک ته لاقه.

وه نه گه روتی: وه کیلی مو تله ق به خولعی ژنه که م بکه له سه ر سه د دینار، نه ویش سی ته لاقه ی دا له سه ر سه د دینار، نه وه هه ر سی ته لاقی نه که وی، چونکه مه عنای ئاشکرای له فزی «موتله ق»، به ره لاکردنه، هه تاوه کوو له ژماره ی ته لاقه کانا.

وه نه گه روتی: وه کیلم به ته لاقی ژنه که م بده، نه ویش خولعی کرد، نه وه ته لاقی ناکه وی، چونکه حقی «رجعه» ی له سه ر فه وتاندووه؛ به لی، نه گه ر وتی: وه کیلی مو تله ق م به ژنه که م ته لاق بده، نه وه نه توانی به خو پرای و به عیوه ز و به حازر و به قه رز و به یه ک ته لاقه و سی ته لاقه، ته لاقی بدا؛ نه گه ر کابرا وتی: نیازم له «موتله ق» ژماره نه بووه و به س هه ر به پاره یا به خو پرای بووه، نه وه نه گه ر به لگه و نیشانه بی له سه ر نیازه که ی، وه کوو نه وه که وتبی تی: هه رگیز نه م ژنه سی ته لاقه ناده م، نه وه لی قه بوول نه کری و سویند نه در ی، نه گینا به ئاشکرا قه بوول ناکری، به لام کابرا حه والهی دیانه تی

خۆی ئه‌کری، ئه‌گه‌ر ژنه‌که باوه‌ری بی‌بکا، ئه‌توانی له‌پیش هینانه‌وه‌ی بو ژیر نیکاحی خۆی یا پاش عه‌قدیکی تازه، پرواته‌وه‌ لای.

وه ئه‌گه‌ر ژنه‌که وتی به‌وه‌کیله‌که‌ی: خولعم بو قه‌بوول بکه به‌ده‌دینار - مه‌سه‌لا - ئه‌ویش به‌وجۆره‌ بو قه‌بوول کرد، ئه‌وه‌دروسته و ژنه‌که بائینه ئه‌بیتته‌وه به‌وه‌ئهندازه‌یه له‌سه‌ر خۆی وه ئه‌گه‌ر به‌زیاتر له‌وه‌ئهندازه‌یه قه‌بوولی کرد، له‌م وه‌خته‌دا، ئه‌گه‌ر ماله‌که‌ی به‌ست به‌ژنه‌که‌وه، وه به‌یانی وه‌کیلی خۆیشی کرد، ئه‌وه ژنه‌که بائینه ئه‌بیتته‌وه به‌ «مه‌رمثل» و واجبه «مه‌رمثل» بدا به‌شووه‌که‌ی.

وه ئه‌گه‌ر ماله‌که‌ی به‌ست به‌خۆیه‌وه به‌یانی وه‌کیلیشی نه‌کرد، ئه‌وه هه‌موو ماله‌که‌ی ئه‌که‌وینته‌سه‌ر خۆی وه ئه‌م خولعه ئه‌بی به‌خولعی بیگانه؛ جا ئه‌گه‌ر نیازی ژنه‌که‌ی نه‌بوو، ئه‌وه واجبه له‌سه‌ری هه‌موو ماله‌که‌ی بدا به‌میردی ژنه‌که‌و ناگه‌ر پیتته‌وه بو سه‌ر ژنه‌که به‌هیچ وه ئه‌گه‌ر نیازی ژنه‌که‌ی هه‌بوو، ئه‌وه له‌پاش ته‌سلیم کردنی پاره‌که، ئه‌توانی هه‌رچی ژنه‌که‌ ناوی بردوه‌ بو، داوای لی بکاته‌وه‌ وه‌ری بگری لی.

وه ئه‌گه‌ر نه‌ ناوی خۆی بردو نه‌ ناوی ژنه‌که‌ی برد، ئه‌وه ئه‌بی هه‌موو ماله‌که‌ی بدا به‌میردی ژنه‌که، به‌لام هه‌رچی ژنه‌که‌ ناوی بردوه‌، لی وه‌رته‌گریته‌وه.

بیداری! له‌هه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌که‌دا خولع بی به‌سووره‌تی خولعی بیگانه، خواه ئه‌م مه‌سه‌له‌یه وه‌کاله‌ت بی یا هه‌ر کابرا له‌خۆیه‌وه قه‌بوولی خولعی ژنیک بکا، ئه‌گه‌ر وا ریکه‌وت ئه‌و کابرایه له‌نه‌خۆشینى مردنیا قه‌بوولی ئه‌و خولعه‌ی کرد، ئه‌وه هه‌رچی سه‌رف ئه‌کات له‌سێ‌یه‌کی مالی ئه‌ژمیرری، جا ئه‌گه‌ر له‌سێ‌یه‌ک زیاد بوو و میرات به‌ره‌کانیش رازی نه‌بون، ئه‌وه ئه‌و عیوه‌زه ئه‌پرواته‌سه‌ر «مه‌رمثل»، جا ئه‌گه‌ر سێ‌یه‌کی ماله‌که‌ی، «مه‌رمثل» ه‌که‌ی ده‌رته‌هینا، ئه‌وه باشه، ئه‌گینا هه‌رچی که‌م بی له‌ «مه‌رمثل» له‌ده‌ستی میردی ژنه‌که‌ ده‌رته‌چی.

وه‌دروسته بو میردی ژنه‌که ئینسانیکی «ذمی» بکا به‌وه‌کیلی خۆی بو خولع کردنی ژنه‌که‌ی یا ته‌لاق دانی به‌خۆپایی؛ هه‌روه‌ها، دروسته ژنیک بکا به‌وه‌کیلی خۆی و بو ژنه‌که‌یش دروسته‌یه‌کی له‌مانه‌ بکا به‌وه‌کیلی خۆی بو قه‌بوولی خولع له‌میرده‌که‌ی.

دروسته به وه کیل کردنی که سیك که له بهر نه فامی حیجری له سه ر دانرابی بۆ خولع کردنی ژن، به لام دروست نییه به بی ئیزنی وه لی ئه مره که ی بکری به وه کیل بۆ وه رگرتنی عیوه زی خولعه که وه ئه گهر که سیك کردی به وه کیل، ئه گهر بۆ وه رگرتنی مالیکی دیاری بوو وه وه ری گرت، ئه وه وه رگرتنه که ی دروسته، هه ره ها ئه گهر بۆ وه رگرتنی مالیك بی که له ئه ستودا بی، به و شه رته ته علیقی ته لاقه که کرابی به وه وه که ئه مه نه فامه لی وه ربگری، وه کوو ئه وه میردی ژنه که بلئی پی: وه کیلم به بۆ ته لاقی ژنه که م به عیوه ز، به لام ته علیقی ته لاقه که ی بکه به وه وه که خۆت ئه و عیوه زه ی لی وه ربگری وه ئه گهر بۆ وه رگرتنی مالی بوو له ئه ستوی ژنه که داله غه یری ئه م سووره ته دا و وه ری گرت، ئه وه ئه و وه رگرتنه به تاله و ئه ستوی ژنه که ئازاد نابی، هه رچه ند وه ختی خۆی ته لاقه که که و تووه و ژنه که بائینه بووه ته وه وه ئه گهر هه ردووکیان یه کیکیان کرد به وه کیل، ئه وه هه ر وه کاله تی لایه کی پی ئه کری و پیویسته ئه وی تر یا خۆی حازر بی یاخود وه کیلی تر بگریت.

باسی سیغهی خولع

ئه و له فزانهی که له قورئانی پیروژدا هاتون بۆ بابه تی جیابوونه وه ی پیاوو ژن له یه ک، ئه مانه ن: «طلاق، فراق، سراح، ایتداء»؛ له فزی «طلاق» و «فراق» و «سراح»، ده ست ئه دن بۆ جیابوونه وه به عیوه زو بی عیوه ز، به لام «ایتداء» و «مفاداة»، بریتین له جیابوونه وه به عیوه ز. به پی ئه وه ی که شیخ سوله یمان «الجمل» گیراویه ته وه، خیلاف نییه له وه دا که «مفاداة» یش ته لاقه و که س نه یوتوو به مه عنا هه له شه شاندنه وه ی نیکاحه، به پیچه وانهی ئه وه ی که له زاهیری فه رمووده ی «تحفه» وه ره ئه گیری؛ به لی، خیلاف هه یه له وه دا که ئاخۆ سه ریحه له ته لاقی به عیوه زدا، وه کوو له زاهیره که یه وه ده ره ئه که وی، یا هه ر له ته لاقی رووتا.

له فزی «خُلع» له قورئانا نه هاتوو، ته نها له بهر ئه وه که خوا فه رموویه تی: ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ و به وه ی ته لاق دانه وه ئه و لیبا سانه دائه رپرین له

خاوه‌نه کانیان، ئەم لەفزه بە کار هینراوه؛ لەفزی «خُلع» وەرگیراوه لە «خُلع» بەمەعنا داپرین؛ ئەهلی شەرع لەفزی «خُلع» یان بە کار هیناوه بۆ جیابوونەوهی ژن و پیاو لە یه‌کتر به‌رابه‌ر به‌عیوه‌ز.

بەلێ، ئیمامه‌گه‌وره‌کان خه‌یلافیان هه‌یه‌ له‌وه‌دا ئاخۆ لەفزی خولع بەمەعنا هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی نیکاحه‌و ژماره‌ی ته‌لاقێ پێی که‌م نابێتته‌وه، یاخود به‌مەعنا ته‌لاقه‌و ژماره‌ی ته‌لاق که‌م نه‌کاته‌وه؛ جا ئیمامه‌کان، جگه‌ له‌ ئیمامی شافعی -خوایان لێ رازی بێ- له‌سه‌ر ئەوه‌ن که‌ سه‌ریحه‌ له‌ هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی نیکاحاوه‌کینایه‌یه‌ له‌ ته‌لاقا و به‌ بێ‌نیازی ته‌لاق، نابێ به‌ ته‌لاق و له‌ فهرمووده‌یه‌کی ئیمامی شافعی دا که‌ له‌ فهرمووده‌ی تازه‌و کۆنیدا به‌یانی کردووه، سه‌ریحه‌ له‌ فه‌سخداوه‌کینایه‌یه‌ له‌ ته‌لاقدا و به‌ بێ‌نیاز، نابێ به‌ ته‌لاق وه‌گه‌لێ له‌ زاناگه‌وره‌کانی مه‌زه‌به‌ی شافعی ئەم فهرمووده‌یان هه‌لبژاردووه، به‌تایه‌تی «بلقینی» گه‌لێ جار فتوای پێی داوه، به‌شه‌رتێ ئه‌وه‌که‌سه‌ی ئەم لەفزه‌ به‌کار نه‌هینێ مه‌به‌ستی پێی ته‌لاق نه‌بێ و ته‌نها مه‌به‌ستی تیکدانی نیکاحه‌که‌و جیابوونەوه‌ی پیاو و ژن بێ؛ به‌پێی ئەم فهرمووده‌یه‌، ئەگه‌ر ئینسان چه‌ند جار نیکیش خولع بکا له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌یدا به‌عیوه‌ز، یا له‌گه‌ڵ بێگانه‌دا، ژماره‌ی ته‌لاقێ که‌م نابێتته‌وه‌و ته‌توانی ئه‌وه‌ ژنه‌ماره‌ بکاته‌وه.

به‌لام به‌هه‌یترین فهرمووده‌ی ئیمامی شافعی، ئەوه‌یه‌ که‌ لەفزی خولع سه‌ریحه‌ له‌ ته‌لاقێکا که‌ به‌رابه‌ر به‌عیوه‌ز بێ و له‌ فهرمووده‌یه‌کی تر یا کینایه‌یه‌. جا له‌سه‌ر ئەساسی ئه‌وه‌ فهرمووده‌ به‌هه‌یتره‌یه‌، ئەگه‌ر کابراوتی به‌ ژنه‌که‌ی: وا خولعم له‌گه‌ڵ کردی و ئه‌ویش قه‌بوولی کرد، ئەوه‌ ته‌لاقه‌که‌ ئه‌که‌وێ و ژنه‌که‌ بائینه‌ ئه‌بێتته‌وه‌ به‌ «مه‌هرالمثل»، هه‌رچه‌ند ناوی مائیشی نه‌بردووه، له‌به‌ر ئەوه‌ که‌ عورف له‌ناو ئەه‌لی شه‌رعدا له‌سه‌ر ئەوه‌ دامه‌زراره‌ که‌ لەفزی خولع له‌ ته‌لاقێکا به‌کار نه‌هینرێ که‌ له‌سه‌ر عیوه‌ز بێ؛ که‌واته‌، لەفزی خولع ئه‌بێ به‌هۆی جیابوونەوه‌ی ژن و پیاو به‌رابه‌ر به‌عیوه‌زێک و مادام ناوی عیوه‌زه‌که‌ نه‌براه‌وه، ئه‌رواته‌وه‌ سه‌ر بریاری شەرع که‌ «مه‌هرالمثل»ه، به‌و شه‌رته‌ کابرا نیازی داوای قه‌بوول کردنی ژنه‌که‌ی بێ و ژنه‌که‌یش ژنێکی خاوه‌ن روشد بێ، به‌لام

له کاتیکا که باسی عیوه ز نه کرابی، نه گهر نیازی داوای قه بوولی ژنه که ی نه بوو، نه وه ته لاقه که ی نه که وی به «رجعی»، ههروه ها نه گهر نیازی داوای نه وه ی هه بی به لام ژنه که نه فام بی، یا خود به کارهینانی نه م خولعه به بی ناوبردنی عیوه ز له گه ل بیگانه دابی، نه وه هه رچهند کابرا به ته مای قه بوول بی و نه ویش قه بوولی بکا، ته لاقه که ی به «رجعی» نه که وی، له بهر نه وه دووره نه م له فزه به بی باسی عیوه ز له گه ل بیگانه دا، بی به هوی واجب بوونی مال؛ نه مه، فرموده ی شیخه له «تحفه» دا.

بیدار بن! مادام شیخ بریاری دا له کاتی ناونه بردنی عیوه ز دا پیویسته کابرا به ته مای قه بوول بی له ژنه که یه وه، ده رته که وی له واقیعدا نا کوکی و جیاوازی نییه له به ینی فرموده ی مه تنی مینهاج و نه وه دا که له حاشیه ی جه مه ل دا نه یفه رمویت و کورته که ی نه وه یه: له فزی خولع وه ختی نه بی به سه ریج له ته لاقی به رابه ر به عیوه ز دا که یه کی له سی شت بیته جی: یا ناوبردنی مال؛ مه سه لا، بلی: وا خولعم له گه ل کردی له سه ر ده دینار؛ یا نیازی عیوه ز؛ یا نیازو ته مای قه بوول له لایه نی ژنه که وه له هه موو نه م سووره تانه دا، ته لاقه که نه که وی و ژنه که باینه نه بیته وه، نه گهر قه بوولی خولعه که بکا. وه له وکاته دا که کابرا ناوی مالی بردووه، ژنه که باینه نه بیته وه به و ماله ناوبراوه، ههروه ها له کاتی نیازی کابرا دا بو مالیش، نه گهر نیازی پیاوه که و ژنه که یه کی گرت؛ مه سه لا، ژنه که به نیازی کابرا بزانی و نیازی قه بوولی خولعه که ی له سه ر نه و ماله بی که نه و نیازی کردووه، یا خود هه ر له سه ر نیازی کابرا قه بوولی بکا وه نه گهر نیازی قه بوولی خولعه که ی له سه ر نیازی هه ردووکیان جیا بوو له یه ک، ته لاقه که ی نه که وی به «مهرالمثل» و له سووره تی سیههما، باینه نه بیته وه به «مهرالمثل» وه نه گهر له م سی سووره ته دا ژنه که قه بوولی نه کرد، نه وه ته لاقه که ناکه وی.

وه نه گهر کابرا خولعی کرد له گه ل ژنه که یدا به بی یه کی له و سی شته ی که باسما ن کردن، هه رچهند نیازی نه سللی ته لاقیشی نه بی، بینا له سه ر نه وه که خولع سه ریحه له ته لاقدا، یا له گه ل نیازی ته لاقدا بینا له سه ر نه وه که کینایه بی، ته لاقه که به «رجعی» نه که وی، ههروه کوو نه گهر به ده م نه فیی عیوه ز بکا و بلیت: وا به بی عیوه ز خولعم له گه ل

کردی، یا هه‌ر بلّی: وا خولعم له‌گه‌ل کردی، یا هه‌ر بلّی: وا خولعم له‌گه‌ل کردی، خواه ژنه‌که قه‌بوولّی بکا، یا نه.

بزائن! له‌سه‌ر ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌که خولع ته‌لاق بی، له‌فزی فه‌سخ، واته‌هه‌لوه‌شاننده‌وه، کینایه‌ئهبی له‌خولعدا، یه‌عنی له‌جیابوونه‌وه‌ی ژنه‌که‌دا له‌پیاوه‌که به‌راه‌ر به‌عیوه‌ز، هه‌روه‌کوو کینایه‌ئهبی له‌ئه‌سلّی ته‌لاقدا؛ جا‌ئه‌گه‌ر نیازی به‌هه‌لوه‌شاننده‌وه‌هه‌ر ته‌لاق بوو، ئه‌وه‌هه‌ر له‌سه‌ر نیازی خو‌یه‌تی و ته‌لاق‌ی ژنه‌که‌ئه‌که‌وی به‌ته‌لاق‌ی «رجعی» وه‌ئه‌گه‌ر نیازی ته‌لاق‌ی به‌عیوه‌ز بوو، ئه‌وه‌پێویسته‌له‌گه‌ل ناوبردنی ما‌لا نیازی ته‌لاق‌ی بی. ئاگادار بن! له‌و شوینه‌دا که له‌فزی هه‌لوه‌شاننده‌وه‌له‌مه‌عنای ته‌لاق‌دا به‌کار ئه‌هینری، پێویسته‌مه‌یدانی هه‌لوه‌شاننده‌وه‌به‌مه‌عنای خو‌ی نه‌بی، ئه‌گینا ئه‌گه‌ر کابرا ئه‌م له‌فزه‌ی له‌گه‌ل ئافره‌تێکدا به‌کار هینا که‌عه‌ییک‌ی وای تیا‌بوو ببی به‌مایه‌ی هه‌لوه‌شاننده‌وه‌ی نیکاح، ئه‌وه‌مادام سه‌ریحه‌له‌هه‌لوه‌شاننده‌وه‌دا، نابی به‌کینایه‌ی ته‌لاق، وه‌کوو له‌شوینی خو‌یدا بریار دراوه.

هه‌ر له‌فزیك سه‌ریح بی له‌ته‌لاق‌دا، ئه‌بی به‌سه‌ریح له‌خولعدا مادام له‌گه‌ل ناوبردنی عیوه‌زدا بی و هه‌ر له‌فزیك کینایه‌بی له‌ته‌لاق‌دا، ئه‌بی به‌کینایه‌له‌خولعدا به‌شه‌رتی ناوبردنی عیوه‌ز و هه‌ر له‌فزیك سه‌ریح بی له‌خولعدا، وه‌کوو له‌فزی خولع و «مفاداة»، ئه‌وه‌ئهبی به‌سه‌ریح له‌ته‌لاق‌دا و هه‌رچی کینایه‌بی له‌خولعدا وه‌کوو له‌فزی هه‌لوه‌شاننده‌وه، ئه‌بی به‌کینایه‌له‌ته‌لاق‌دا، ئه‌گه‌ر مه‌جال‌ی مه‌عنا ئه‌سلّیه‌که‌ی خو‌ی نه‌بی، وه‌کوو با‌سمان کرد.

له‌فزی «فروشتن»، کینایه‌یه‌له‌خولعدا له‌گه‌ل عیوه‌زدا؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر کابرا وتی به‌ژنه‌که‌ی: وا نه‌فسی خو‌تم پێ‌فروشتی به‌ماره‌بیه‌که‌ت، وه‌که‌ئه‌وه‌وايه‌که‌بلّیت: وا ته‌لاق‌ه‌که‌تم پێ‌فروشتی به‌ماره‌بیه‌که‌ت، یا به‌سه‌د دینار - مه‌سه‌لا - و ژنه‌که‌یش گورج قه‌بوولّی بکا.

هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر کابرا به‌نیازی خولع بلّی به‌بیگانه‌یه‌ک: وا ژنه‌که‌ی خو‌م یا ته‌لاق‌ی ژنه‌که‌ی خو‌م پێ‌فروشتی به‌سه‌د دینار و کابرایش قه‌بوولّی بکا، ئه‌وه‌ته‌لاق‌ی ژنه‌که‌ی

ئه که وئی و باینه ئه بیته وه به و ماله وه ئه گهر دوو کهس به نیازی خولع ته لاقی به ته لاقیان کرد و ئه م وتی بهو: وا ته لاقه که ی خوّم پی فرۆشتی به ته لاقی ژنه که ت و ئه ویش قه بوولی کرد و نیازی قه بوولی خولعی بوو، ئه وه ژنی ههردووکیان ته لاقی ئه که وئی و باینه ئه بیته وه به «مههرالمثل» یه عنی واجبه هه رکام له مانه ئه و «مههرالمثل» ه بدا به هاوړنیکه ی و هیچ له و ماله ناکه ویتته سه ر ژنه کان و ژنه کانیش له پاش به سه رچوونی «عده» یان، ئاره زووی خو یانه شوو به هه رکهس بکه ن.

سیغهی خولع، یا ته نجیزه، واته دهس به جییه، یا ته علیقه، واته به سراوه به شه رتیکه وه، یا تیکه له له ههردووکیان. سیغهی خولعی ته نجیزی، پیویتی به ئیجاب و قه بووله، وه کوو ئه وه کابرا بلئی: وا خولعم له گه ل کردی له سه ر ئه وه نده، یا: ته لاقم دای له سه ر ئه وه نده، یا: ته لاقه که تم پی فرۆشتی به وه نده و ئه و که سه یش که خولعه که ی له گه ل ئه کری، ئه گهر خواهن قسه بی، به له فز قه بوولی بکا، وه کوو ئه وه که بلئی: وا قه بوولم کرد، یا خود ئیشاره تیکی واکا که سیک له و به ینه دا بی تیی بگا، ئه گهر قسه ی پی نه ته کرا وه ههروه کوو چون سیغهی ئیجاب به سه ریح و کینایه ی هه یه، قه بووله که یش، سه ریح و کینایه ی هه یه؛ سه ریح که ی وه کوو ئه وه ی که وتمان؛ کینایه که شی وه کوو ئه وه بلئی: «باشه» یا: «جوانه»، یا: «مه منونم»، یا: «رازیم»، یا: «پیّم خوشه»، به و شه رته هه موو له گه ل نیازی مه عنای قه بوول کردنا بی.

پیوسته قه بوول به ینی نه که وئی له گه ل ئیجاب به که دا به وتاریکی دریزی واکه په یوه ندی به خولعه که وه نه بی، نه به وتارو نه به بی ده نگی، چ له لایه نی ئه و که سه وه قسه ی له گه لا ئه کری و چ له لاینی غه یری ئه وه وه، وه کوو له حاشیه ی جه مه لدا باسی ئه کا؛ ئه ندازه ی وتاری دریز ئه وه نده یه بگات به حه وت که لیمه قسه ی عاده تی؛ مه سه لا، «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ»، به چوار که لیمه ی عاده تی دانه نری، به م شیوه یه، پیوسته بی ده نگیه که یش ئه وه نده بی جینگه ی حه وت که لیمه ی عاده تی تیا بیته وه.

به لام زیانی نییه به ین که وتن به وتاریکی کورت یا به بی ده نگیه کی واکه که متر بی له حه وت که لیمه، به و شه رته شتیکه ی واکه پیشه وه نه بی که ناره زایی و دانه دواوه بگه یه نی،

وه‌کوو ئه‌وه له‌پاش ئه‌وه‌ی کابرا وتی: ته‌لاق‌ت که‌وتبێ له‌سه‌ر ئه‌وه‌نده، ژنه‌که بلیت: ته‌لاق وه‌رناگرم؛ ته‌لاقم ناوی؛ ته‌لاقم بۆ چیه؛ ناماقوولت کرد؛ بیجات کرد؛ بۆ خو‌ت وت؛ جا پاش ئه‌وه که یه‌کێ له‌مانه‌ی وت، ئه‌وسا قه‌بوولی بکا، ئه‌و قه‌بووله‌ بێ سووده، له‌به‌ر ئه‌وه که دانه‌دواوه‌که‌ی پیشه‌وه‌ی ئیجابی کابرای به‌تال کردوه‌ته‌وه.

جا ئه‌گه‌ر کابرا له‌فزی خولعه‌که‌ی وا به‌ته‌نجیز وت: ئه‌وه «گۆرینه‌وه» یه‌ له‌گه‌ل تیکه‌لی ته‌علیقدا، چونکه له‌مه‌عنادا ئه‌و ئیجاب به‌سراوه به‌قه‌بوولی خولعه‌وه‌رگه‌که‌وه؛ که‌وابوو، هه‌تاوه‌کوو ئه‌و قه‌بووله‌که‌ی به‌ده‌ما دیت، کابرا ئه‌توانی په‌شیمان بیته‌وه. پیوسته‌ ئیجاب و قه‌بووله‌که‌ موافیقی یه‌کتر بن له‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌و ماله‌دا که له‌عه‌قه‌که‌دا دامه‌زراوه؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر وتی به‌ژنه‌که‌ی: وا خولعم له‌گه‌ل کردی به‌سه‌د دینار و ژنه‌که‌یش وتی: وا قه‌بوولم کرد به‌دوو سه‌د دینار، ئه‌وه به‌تاله، هه‌روه‌ها پیچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌یش؛ یا ئه‌گه‌ر کابرا وتی: وا سێ ته‌لاقم دای به‌سه‌د دینار و ژنه‌که‌یش وتی: وا ته‌لاقیکم قه‌بوول کرد به‌سێ یه‌کی ئه‌و سه‌د دیناره، ئه‌مه‌یش به‌تاله؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر کابرا وتی: وا سێ ته‌لاقم دای به‌سه‌د دینار، ژنه‌که‌یش وتی: وا تاقه‌ ته‌لاقیکم قه‌بوول کرد به‌سه‌د دینار، ئه‌وه دروسته‌و سێ ته‌لاقی ئه‌که‌وی و سه‌د دیناره‌که‌یش ئه‌که‌ویته‌سه‌ر ژنه‌که‌.

ئه‌و له‌فزانه‌ی که له‌خولعی ته‌نجیزا گۆرینه‌وه ئه‌گه‌یه‌زن، ئه‌مانه‌ن: یه‌که‌م، له‌فزی «به»؛ مه‌سه‌لا، کابرا ئه‌لیت: وا ته‌لاقم دای «به» ده‌دینار، ژنه‌که‌یش قه‌بوولی ئه‌کا؛

دووهم، له‌فزی «له‌سه‌ر»؛ مه‌سه‌لا، کابرا ئه‌لیت: ته‌لاق‌ت که‌وتبێ «له‌سه‌ر» ده‌دینار و ژنه‌که‌یش قه‌بوولی ئه‌کا

سیه‌هه‌م، له‌فزی «به‌شه‌رتی» له‌مه‌یدانی هاو‌یشتنه‌گه‌ردندا؛ مه‌سه‌لا، کابرا ئه‌لیت: ته‌لاق‌ت که‌وتبێ «به‌شه‌رتی» ئه‌وه هه‌یج له‌مالت ده‌رنه‌که‌ی، ئه‌ویش قه‌بوولی ئه‌کا؛ ئه‌م له‌فزی «به‌شه‌رتی» یه، له‌گه‌ل ئه‌و وتاره‌دا وا له‌دوا‌یه‌وه پێی ئه‌لین: «شه‌رتی ئیلزامی»، یه‌عنی شه‌رتیک که به‌کار ئه‌هینری بۆ ئه‌وه شتی بخریته‌گه‌ردنی یه‌کیکه‌وه.

دریژه‌ی باسی شهرت ئەمەیه؛ شهرت دوو بەشە؛ یە کەم، شهرتی ئیلازەمی؛ دوو مەم، شهرتی تەعلیقی.

ئەم دوو بەشە فەرقیان هەیه لە لەفزو لە مەعنادا؛ فەرقی لەفزیان ئەو یە کە یە کەم، بە کار ئەهینری بە لەفزی «بەشەرتی»، یا بە لەفزی «لەسەر»، یا بە لەفزی «بەم قەرارە»، یا بە لەفزی «بەم بڕیارە» و دوو مەم، بە کار ئەهینری بەهۆی لەفزی کەووە کە هۆی دوو دلی بێ، وە کوو «ئەگەر»، یا «هەرکاتی»، یا «هەرکەسی».

فەرقیان لە مەعنا یەشدا ئەو یە هەرچی و لەپیش شهرتە کەووە لە یە کەمدا بە قەرار و بە بێ دوو دلی ئەوتری و شهرتە کەشی لەپالای زیاد ئەکری؛ مەسەلا، کابرا ئەلیت: تەلاقت کەوتبێ بەو شهرتە کورە کە بگریته خۆت، یا بەشەرتی دوو سالی شیریی پێ بدە، ئەویش قەبوولی ئەکا؛ بەلام هەرچی و لەپیش شهرتە کەووە لە بەشی دوو مەم، بە دوو دلییەو ئەوتری، یە عینی ئەگەر و نەگەر؛ مەسەلا، ئەلیت: تەلاقت کەوتبێ هەرکاتی دە دینارم بۆ بێنی و بیژمیریتە دەستمەو.

لەسەر ئەم ئەساسە، ئەو کابرایە کە شهرتی یە کەمی بە دەما دیت، کە لەفزه کە ی تەواو کرد، و ئەزانێ تەلاقی کە ی کەووە و کورە کە ییشی کەووتوو تەسەرژنە کە بۆی بەخیو بکا وە ئەگەر واری بکەوی شهرتە کە ی زیانی پێ گەشتبێ؛ مەسەلا، ناداری بێ و یە کیک پێی بلیت کەوا: «مەرالمثل» لە ژنە کە ی وەر ئەگری و کورە کە ی ناکەوێتە ئەستۆی ژنە کە، ئەلی: بەخوا، من لەسەر ئەو بڕیارە تەلاقم داوە کە کورە کەم بۆ بەخیو بکا، ئەگینا ئەو ژنەم بۆچی تەلاق ئەدا؟

بەلام ئەو کابرا کە شهرتی جووری دوو مەمی بە دەما دیت، دلنایە لەو کە تا ژنە کە ی پارە کە ی بۆ نەهینێ و نە یژمیریتە دەسبەو تەلاقی ناکەوی و ئەلی: با بپروا ماو یە ک بسوورپیتەو، کەس فلسی بۆ نادا، ئەوجا دیتەو مەل رانە کیشی.

ئەم فەرقە کە لەبەینی مەعنا ی ئەم دوو جوورەدا هەیه هەرچەند زۆر ئاشکرایە، بەلام بۆ خەلکی ساویلکە زۆر وردە. پێویستی سەرشانی مەلا ئەو یە نە کەوێتە پیشیانەو و نامۆزگاریی کەس نەکا بۆ کەوتنی تەلاقی کە یا نە کەوتنی و باش پرسیاریان لێ بکا کە

چییان مه بهست بووه؛ جا ئه گهر ده رکهوت کابرای ته لاق ده ر نیازی مه عنای ئیلزاسی هه یه، ئه وه دیاره وه ئه گهر ئیددیعیای مه عنای ته علیقی ئه کرد له له فزی «به شهرتی»، یه عنی تا شته که جی به جی نه بی ته لاقه که ی نه که وی، ئه وه ئه گهر قهرینه و به لگه هه بوو، دیاره لئی وه ئه گیرئی، ههروه ها ئه گهر قهرینه و به لگه یش نه بوو؛ ئه وه نده هه یه ئه گهر ژنه که باوه ری پی نه کا، ئه توانئی سویندی بدا له سهر ئه و نیازی خو به، چونکه ئه م له فزی «به شهرتی» یه ئه گهر موشته ره کی له فزی بی له بهینی ئه و دوو مه عنایه دا، یه عنی له بهینی ئیلزام و ته علیقدا، ئه وه له سهر نیازی کابرا ئه روا - با قهرینه و به لگه یش نه بی - وه ئه گهر حه قیقه ت بی له مه عنای ئیلزامدا و مه جاز بی له ته علیقدا، ئه وه ئه گهر قهرینه هه بوو، دروسته مه جازه که ی بگه رین وه ئه گهر قهرینه یش نه بوو، ههر له بهر ئه وه ئه م مه عنای مه جازیه له ناو کوردانا ئه وه نده باوه، ئه گهر کابرا ئیددیعیای بکا، ناتوانین به درویدا بخه ینه وه.

به لئی، ئه گهر نیازی کابرا مه علووم نه بوو بو مان؛ مه سه لا، کابرا مرد بوو، یا خود ئه بیوت: نازانم مه بهستم چی بووه، ئه مه جیگه ی قسه یه؛ "خوا لیخوش بوو مه لای نو تشه یی"، له سهر ئه وه یه که ئه بررئی به سهر شهرتی ئیلزامیدا، ئه لبه ته ئه فه رمویت: ئه م له فزه حه قیقه ته له ئیلزامدا و مه جازه له ته علیقدا و گه لیکی تر له زانایان، ئه بیرن به سهر مه عنای ته علیقدا، ئه لبه ته ئه لئین: ئه م له فزه موشته ره که له بهینی هه ردوو مه عناکه داو له ته علیقدا زۆر تر به کار ئه هینرئی به جوړیک وه کوو مه عنای عورفی خاسسی لئ هاتووه، یا خود ئه لئین: حه قیقه ته له ته علیقدا، یا خود مه جازی مه شهووره و له م لایشه وه ئه سلئی به قای عیسمهت هه یه له ئارادا.

بزنان! مادام کابرا له فزی «به شهرتی» ی به کار هینا له مه عنای شهرتی ئیلزامییا، ئه وه ئه بی ته ماشای ئه و شته بکه ین که و له دوایه وه، ئه گهر هه ر سیفه تیکی رووتی و ابو که به کاری عیوه ز نه ده هات، وه کوو ئه وه که بلئی: ته لاق که وتبی به شهرتی برۆیته وه بو مالی باوکت و له پاش ته لاقه که به م ناوه دا نه سوورپیته وه، یا: به شهرتی له پاش ته لاقه که ت شوو نه که ی به فلان که س، یا: هه ر ئامۆشۆمان بکه ی، ئه مه ئه م شهرته پووچ و بی سووده و ته لاقه که به «رجعی» ئه که وی و قه بوولی ژنه که یشی ناوی.

وه نه گهر شته به شهرت گیراوه که شتیکی وا بوو که بو عیوه ز نه شیا، وه کوو نه وه که بلیت: ته لاقه که وتبی به شهرتی که کوره که م بو به خپو بکهیت تا له خه م نه ره خستی، یا: به شهرتی دوو سال شیرم بو بدی به مندا له که ت، یا: به شهرتی هیچ شتی له که ل و پهللی خوت له ماله که م دهر نه که ی، یا: هیچ له مال م دهر نه که ی و مه بهستی نه و شتانه بی که ژنه که له مالی باوکیه وه هیناویه، نه وه له م سووره ته دا، قه بوولی ده س به جیی ژنه که ی نه وی و به ته نها قه بوولی نه و ته لاقه که نه که وی و ژنه که، بائینه نه بیته وه به عهینی ناوبراو، نه گهر ساغ و مه علووم بی، وه کوو مه سه له ی دوو سال شیردان به مناله که وه له سهر «مهر المثل»، نه گهر ناوبراوه که نادیا ری بی، وه کوو به خپو کردنی مناله که تا له خه م رزگاری نه بی، یا خود نه گهر ناوبراوه که شتیکی نادر وست بی، وه کوو ته پاله و شه راب، وه کوو باس مان کرد.

وه نه گهر کابرا بلی: ته لاقه که وتبی و سه د دینارت له سهره، نه وه نه گهر ژنه که له پیشا داوای ته لاقی کرد بی له میړده که ی له سهر مال و نه ویش به م له فزه وه رامی بداته وه، نه وه ژنه که ی بائینه نه بیته وه به و ماله، هر چه ند له فزی قه بوولی به ده ما نه یه ت، چونکه داوا کردنه که ی له پیشه وه له جیگه ی قه بوول دایه وه نه گهر به بی داوا کردنی ژنه که نه م له فزه ی وت، نه وه ته لاقه که ی نه که وی به «رجعی»، خواه ژنه که قه بوولی بکا یا قه بوولی نه کا و مال ناکه ویته سهر ژنه که، له بهر نه وه له گه ل له فزی ته لاقه که دا له فزیکی وانه بووه که ئیلزام و خستنه نه ستو بگه یه نی، به س نه وه نده هه یه خه به ریکی بی نه ساسی داوه که وتوویه: «سه د دینارت له سهره» و نه وه یش بی سووده؛ به لی، نه گهر نه م جومله یه له عورفا مه شهوور بووی بو مه عنای ئیلزام گه یانندن و کابرایش ئیددیعای نه وه بکا که مه بهستی ئیلزام بووه، نه وه لی قه بوول نه کری، هر چه ند ژنه که یش باوهری پی نه کا؛ جا نه گهر قه بوولی نه کرد بوو، نه وه ته لاقه که ناکه وی وه نه گهر قه بوولی کرد بوو، نه که وی و ژنه که بائینه نه بیته وه به و سه د دیناره، وه کوو چون نه گهر بلی: ته لاقه که وتبی له سهر سه د دینار و نه ویش قه بوولی بکا.

نه گهر له فزه که له عورفا مه شهوور نه بوو بو گه یانندی مه عنای ئیلزام و کابرایش ئیددیعای نه وه ی نه کرد که مه عنای ئیلزامی مه بهستی بووه و ژنه که یش باوهری

پئی ئه کرد، ئه وه ئه گهر ژنه که قه بوولی کردبوو، ته لاقی ئه که وی و بائینه ئه بیته وه به و ماله وه ئه گهر قه بوولی نه کردبوو، ته لاقی ناکه وی وه ئه گهر باوه ری پئی نه کرد، له م سووره ته دا، ئه گهر قه بوولی به ده ما هاتبوو، ئه وه ژنه که بائینه ئه بیته وه، چونکه کابرا به پئی ئیقراری خوئی ره فتاری له گه ل ئه کرئ و بو ماله که یش ئه گهر ژنه که سویندی خوارد له سه ر ئه وه که نازانی کابرا مه به سستی له م له فزه ئه وه بووه ماله بکه ویته سه ر ئه وه، ئه وه ماله ناکه ویته سه ری وه ئه گهر سویندی نه خوارد، کابرا ئه توانی سویند بخوا له سه ر ئیددیعا که ی خوئی و ماله که له ژنه که ئه ستینی.

وه ئه گهر قه بوولی به ده ما نه هاتبوو، ئه وه ئه گهر ژنه که سویندی خوارد له سه ر ئه وه که نازانی به وه میرده که ی نیازی ئه وه ی بووه ماله بکه ویته ئه ستوی ئه م، ته لاقه که ی به «رجعی» ئه که وی و مالیش ناکه ویته سه ر ژنه که؛ ئه گهر ژنه که سویندی نه خوارد، ئه مجار کابرا سویند ئه خوا له سه ر ئه وه که مه به سستی ئیلزامی ماله بووه، ئیتر ته لاقه که ی ناکه وی وه ئه گهر نکوولی کرد له سویند خواردن، ئه وه ته لاقه که ی ته که وی به «رجعی» به خوړایی.

وه ئه گهر ژنه که داوای ته لاقی کرد له میرده که ی له به رابه ری ماله وه؛ مه سه لا، وتی: ته لاقم بده له سه ر ده مسقاله ئالتونه ماره بییه که م و کابرایش گورج وه لامی دایه وه وتی: ته لاقت که وتبی، ئه وه گورپینه وه یه و ته لاقه که ته که وی له سه ر ئه و ماله، خواه ژنه که قه بوولی بکا، یا نه یکا چونکه داوا کردنه که ی له شوینی قه بوول دایه؛ به لئ، ئه م جوړه گورپینه وه یه ټیکه له گه ل «جعاله»، چونکه ئه و ژنه ئه و پاره پرپار ئه دا به رابه ر به وه که میرده که ی ئه و «بضع» (پارچه) یه ی وا له لای پئی بداته وه؛ که واته، هه تا کابرا وه رامی ئه داته وه، ژنه که ئه توانی په شیمان بیته وه.

وه ئه گهر ژنه که داوای سی ته لاقه ی کرد له سه ر سه د دینار، ئه ویش یه ک ته لاقی دا له سه ر سی یه کی ئه و ماله، ئه وه ته لاقیکی ئه که وی وه ئه گهر هه ر یه ک ته لاقی مابوو، ئه وه له م سووره ته دا ته وای سه د دیناره که ی ته که وی، چونکه مه به سستی ژنه که ئه وه بووه که به جیابوونه وه ی ته وای (البینونه الکبری) رزگاری بپی له ده سستی کابرا و له م سووره ته دا، مه به سته که ی هاتوو ته جئ وه ئه گهر ژنه که داوای ته لاقیکی لی کرد به سه د

دینار، ئەمیش تەلاقە کە ی دا بە دە دینار، ئەو تەلاقە کە ی ئە کە وێ بە دە دینارە کە وە ئە گەر ژنە کە و تی: سبەینێ تەلاقم بدە بە سەد دینار، ئەویش هەر ئیمپروۆ تەلاقی دا بە سەد دینارە کە، یا لە سبەینێ دا، ئەو تەلاقە کە ی ئە کە وێ و ژنە کە باینە ئەبیتە وە بە «مهرالمثل»، لە بەر ئەو ژنە کە سەد دینار ئە دا بە هۆی ئەو وە کە سبەینێ تەلاق بدری ئە ک ئیمپروۆ و ئەو دوا خستە، شەرته لە عیوزە کە دا و شەرتی وا، عیوزە کە تێک ئە داو ئە بیاتە وە سەر «مهرالمثل».

بزانن! هەر وەختی کابرا خولع بکا لە گە ل ژنە کە ی دا وە یا لە مەیدانی تەعلیق بە مالدای باینە بوو وە، ئەو کابرا حەقی «رجعه» ی نامینێ، یە عنی ناتوانی خۆبەخۆ ژنە کە بەینیتە وە بو ژیر عیسەمتی خۆی و پێویستە سەر لە نوێ ماری بکا تە وە، ئە گەر تەلاقی مابێ؛ بە لێ، ئە گەر تەلاقی ژنە کە ی دا لە سەر مال بە و شەرته حەقی گێرێ ئە وە «رجعه» ی بێ و ژنە کە ی ش قە بوولی تەلاقە کە ی کرد، ئەو تەلاقە کە ی ئە کە وێ بە «رجعی» و مال سابت نابێ.

و ئە گەر سیغهی خولعە کە بە تەعلیق بوو، وە کوو ئەو بلیت: هەر وەختی دە دینارت بو هینام تەلاقت کە و تێ، ئەو هەر وەختی ژنە کە دە دیناری مالی خۆی بو هینا، تەلاقە کە ی ئە کە وێ و باینە ئەبیتە وە: لە م سیغهی تەعلیقە دا قە بوولی ژنە کە پێویستە و کابراش لە پێش بە جی هاتی مە بە ستە کە ی دا حەقی پە شیمان بوو ئە وە ی نییە؛ جا ئە گەر ئەو تەعلیقە، تەعلیق بوو بە شتیکە وە کە هۆی کردن بە مولک بێ، وە کوو پێدان، ئەو ئە گەر ئەو لە فزە کە تەعلیقە کە ئە گە یە نێ کاتی تیا ئە بوو، وە کوو «ئە گەر»، یاخود کاتی ئە گە یان دە بێ عوموم، وە کوو «کاتی» و «وەختی»؛ مە سە لا، کابرا و تی بە ژنە کە ی: ئە گەر دە دینارت پێ دام، یا: کاتی دە دینارت پێ دام، تەلاقت کە و تێ، ئەو پێویستە دە س بە جی لە و مە جلیسی تەلاق دانە دا دە دینارە کە ی پێ بدا بە بێ ئە وە و تاریکی درێژ یا بێ دە نگیه کی درێژ بکە ویتە بە ینی قسە ی کابرا و تە سلیم کردنی دینارە کانه وە، هە تا وە کوو ئە گەر دینارە کان لە ناو سندووقا بوون و ژنە کە دە س بە جی هە ستا بیان هینێ، بە لام تا سندووقە کە ی کردە وە و پاره کە ی هینا و گە یان دی بە کابرا ما وە ی و تنی حەوت

که لیمه تیپەر بوو، ئەووە تە لاقە کە ی ناکەوئێ؛ جا ئە گەر لە م سوورە تە دا ژنە کە خۆی [یا
وہ کیلە کە ی] دەس بە جئ دە دینارە کە ی دایە دەستی [کابرا] یا لە بەردە میا دایناو ژنە کە
خۆیشی حازر بوو لەو شوینە دا، ئەووە ئەو پارە یە ئەبئ بە مولکی کابراو ژنە کە یش
تە لاقی ئە کەوئێ و بائینە ئە بیئە وە.

بزائن! پئویستە لەو بە دەستە وە دانئ مالە دا یا لە دانانیا لە بەردە می کابرا دا، چ ژنە کە
خۆی دایئ و چ وە کیلە کە ی دایئ، مە بە ستیان تە سلیم کردن و دانان بی بە هۆی
هاتنە دیئ ئەو «مُعلَقٌ عَلَیْهِ» یە وە کە کابرا و توو یە تی؛ کە واتە، ئە گەر ژنە کە وتی: مە بە ستم
ئەووە نە بوو بیدە می بە هۆی تە علیقە کە وە، بە لکوو مالی خۆی بوو، یا خود بردم بە
ئە مانە ت هە لئ بگري بۆم - مە سە لا - ئەووە تە لاقی ناکەوئێ.

وہ ئە گەر کابرا وتی: ئە گەر دە دینارت دایە دە ستم تە لاق ت کە وتبئ، ئە مە وە کوو
تە علیق بە سیفە تی غە یرە عیوہ ز وایە، پئویستە ئەو ژنە خۆی بە دەستی خۆی لە گە ل
نیازو زانست و ئارە زووی نە فسدا بیداتە دەستی کابرا، هەر چە ند کابرا بە زۆر پئی
وہ ربگرن، لە بەر ئەووە ئەو تە علیقە تە علیق بوو بە ئیشی ژنە کە وە؛ کە واتە، هەر عە مدو
زانست و ئیختیاری ژنە کە شەر تە نە ک هی پیاوہ کە یش؛ تە سلیم کردنی مالە کە لە لایە ن
ژنە کە وە بە سە هو یا بە نە زانین یا بە زۆر یا بە دانانئ لە بەردە می کابرا دا یا خود تە سلیمی
بە هۆی وە کیلە وە، بە هیچ جۆرئ سوودی نییە و تە لاقی پئ ناکەوئێ؛ هە روہا، لە
سوورە تیکا کە خۆی تە سلیمی بکا، تە لاقە کە «رَجعی» یە.

وہ کابرا نابئ بە خاوە نی پارە کە لە بەر ئەووە کە نە یو تووہ: «بمدا تئ»، بە لکوو
و توو یە تی: «بیداتە دە ستم» و دانە دە ست، بۆ بە مولک کردن نییە؛ بە لئ، ئە گەر کابرا
ئید دیعای کرد کە مە بە ستی بە مولک کردن بوو و قەرینە یشی هە بوو؛ مە سە لا، وتی: دە
دینارم بکە ی تە دە ست بۆ ئەووە کە سە رفی بکە م لە پئویستی خۆما، ئەووە وە کوو
مە سئە لە ی پئشو و وایە و کابرا ئەبئ بە خاوە نی پارە کە.

وہ ئە گەر کابرا وتی ئە گەر دە دینارم لئ وەر گرتی، ئەووە پئویستە کابرا بە عە مدو
زانست و ئارە زووی خۆی ئەو پارە یە لە ژنە کە وە ربگري، هەر چە ند زۆر بکە ن لە ژنە کە

پیی بداو ته لاقه که ی به «رجعی» نه که وی و کابرا نابیی به خواوه نی پاره که و هر و هختیکیش و هری بگری، فهرقی نییه، مه گهر کابرا ئیددیعا بکا مه بهستی له وه رگرتن نه وه بووه که بییی به مولکی و قهرینه شیی هه بی، نه وه نه بیی به خواوه نی پاره که و ژنه که باینه نه بیته وه و پیویسته ژنه که دهس به جی پاره که ی له مالی خوی پییدا، چونکه به شیوه یه کی گشتی، له هر شوینیکا مه بهست کردن به مولک بی (و سیغهی عومومی نه بی)، نه وه پیویسته ژنه که ییش خواوه نی نه و مالّه بی که نه ییدا به کابرا، له بهر نه وه نه گهر خوی خواوه نی مالّه که نه بی، نه و مالّه نابیی به مولکی کابراو ته لاقه که ناکه وی.

نه گهر کابرا وتی به ژنه که ی: ته لاقی خووت بده، نه گهر نه بی به زامنی ده دینار بوم، نه ویش وتی: وا بووم به زامنی ده دینار بو توو ته لاقی خویشم دا، یا خود وتی: وا ته لاقی خووم داو بووم به زامنی ده دیناریش بو تو، نه وه ته لاقه که ی نه که وی و باینه نه بیته وه و کابرایش نه بیی به خواوه نی نه و نه ندازه پاره یه له سهر ژنه که وه نه گهر کابرا وتی: نه گهر بووی به زامنی ده دینار بوم، ته لاقت که وتبی و نه ویش، دهس به جی وتی: وا بووم به زامنی ده دینار، نه وه ته لاقی نه که وی و باینه نه بیته وه و ده دیناره که ی نه بیی به مال به سهر ژنه که وه.

نه گهر وتی: نه گهر بووی به زامنی ده دینار بوم، ته لاقت که وتبی، نه ویش دهس به جی وتی: وا بووم به زامنی بیست دینار، نه وه ته لاقه که ی نه که وی به ده دیناره که و زه مانه تی زیاده که ی ناچیته سهر و نایشیی به کوسپ له ریی که وتنی ته لاقه که دا، چونکه موخاله فه له مالدا هر له سیغهی گورینه وه دا مانعی که وتنه و له ته علیقدا مانع نییه و زیانی نییه، له بهر نه وه سیغهی گورینه وه ئیجاب و قه بوولّه و نه بی موافیق بن، به لام لیرو دا ته علیقه به به جی هاتنی شتی که وه؛ جا مادام نه و شته هاته جی، نه وه ته لاقه که نه که وی، با چه ند شتی تریشی له گه لدا بی؛ به لی، نه گهر بوو به زامنی که متر له و مالّه که کابرا و توویه تی، نه وه ته لاقه که ی ناکه وی، چونکه مه بهستی کابرا نه هاتووه ته جی.

نه گهر وتی: نه گهر مه پکی وه هاو وه هات بو هی نام و به یانی سیفاتی سه له می تیدا کرد، نه ویش مه پکی بو هی نا به و سیفه تانه وه و عیبی تیدا نه بوو، نه وه ته لاقه که ی

ئه که وئ و ژنه که بائینه ئه بیته وه و کابرايش ئه بی به خاوه نی مه ره که وه ئه گه ر سیفه ته کانی تیابوو به لام عه بیدار بوو، ئه وه ته لاقه که ئه که وئ و ژنه که بائینه ئه بیته وه، به لام کابرا له سه ر په ره وی «فه سادی عیوه ز»، ئه توانی ئه وه مه ره عه بیداره بداته دواوه و «مه رالمثل» بسینی له ژنه که وه ئه گه ر ئه و سیفه تانه ی تیا نه بوو، ته لاقه که ی ناکه وئ.

وه ئه گه ر کابرا وتی: ئه گه ر مه رپکت بو هی نام، ته لاقه که وتبی، ئه وه ته لاقه که ی ئه که وئ به هی نانی هه ر مه رپک که مولکی ژنه که بی (واته دزینی و زه وت کراو و شتی وا نه بی)، به لام نابی به مولکی کابرا، چونکه ئه م شوینه شوینی ده ست که وتنی عیوه زه و دروستیش نییه عیوه ز نامه علوم بی؛ که وایی، ژنه که قه رزاری «مه رالمثل» ی خوی ئه بی بو کابرا.

وه ئه گه ر وتی: ئه گه ر دوو سال ئه و کوره ت بو به خیو کردم، ته لاقه که وتبی، ئه وه ئه گه ر ماوه ی ئه و دوو ساله به خیوی کرد، ته لاقه که ی ئه که وئ و ژنه که بائینه ئه بیته وه، چونکه به خیو کردنی مندال به عیوه ز ئه شی وه ئه گه ر وتی: ئه گه ر له ئه ستوی خوت گرت دوو سال ئه و منداله بو به خیو بکه ی، ته لاقه که وت بی، ئه وه ته لاقی به وه ئه که وئ که ئه و ژنه به سووره تیکی شه رعی به خیو کردنی ئه و منداله له و دوو ساله دا بگریته گه ردنی خوی؛ مه سه لا، له و مه جلیسه دا ده س به جی بلیت: وا نه زرم کرد له سه ر خوم ئه و منداله به خیو بکه م تا دوو سال؛ ئیتر به وه ته لاقی ناکه وئ ژنه که بلیت: وا قه بو لم کرد، یا خود: له گه ردنی خوم گرت، یا: بووم به زامن، چونکه له ئه ستو گرتنی شه رعی به مانه نایه ته دی. جیاوازیی ئه م سووره ته له گه ل سووره تی پیشوودا ئه وه یه له سووره تی پیشوودا ته علیق کرابوو به وه وه که به خیوی بکا و له م سووره ته دا ته علیق کراوه به په یمان دان و له ئه ستو گرتنه وه وه مادام به نه زری شه رعی په یمانی دا، ده س به جی ته لاقه که ی ئه که وئ.

ئه گه ر وتی به ژنه که ی: ئه گه ر شیرت دا به کوره که م سالیك، ته لاقه که وتبی، پیویسته سالیکی ته واو به عاده ت شیر ی بداتی، ئه وسا ته لاقه که ی ئه که وئ و بائینه ئه بیته وه، ئه مه ش ته رجه مه ی ئه وه یه که به عه ره بی بلی: «إِنْ أَرْضَعْتَ لِي وَلَدِي سَنَةً، فَأَنْتِ طَالِقٌ».

شیخی «ابن حجر» له توحفه دائه فرمویت: به بیی ئه وه که له گۆرینه وه دا قه بوول به دم یا به کرده وه پیویسته، ئه بی له میسالی شیر پیدانی به کساله دا کافی بی قه بوول به دم یا به کرده وه؛ جا ئه گهر به دم بوو، ئه وه دهس به جی ژنه که ته لاقی ئه که وی وه ئه گهر به کرده وه بوو، له پاش سالی شیر پیدان ته لاقه که ی ئه که وی؛ ههروه ها، فرمویه تی: جیاوازی هه به له بهینی ئه م میساله و ئه وه دا که بلی: «إِنْ دَخَلَتِ الدَّارَ فَأَنْتِ طَالِقٌ بِالْفِ»، چونکه لیره دا پیویسته قه بوولی به دم دهس به جی بیته دی و چوونی ناوماله که له هه کاتیکدا بی، قهیدی نییه، به لام له میسالی شیر پیدانه که دا به به کی له دوو شت قه ناعه ت ئه کری، چونکه ته نها به که شه رتی تیا به که شیر پیدانه به لام بونی مال ئه دا، جا جارئ، هیژ به شه رته رووته که ئه دهین و جارئ، هیژ به لای گۆرینه وه ئه دهین، به لام له سووره تی چوونه ماله که دا، دوو شه رتی جیاوازی تیا به، پیویستی به کیکیان کرده وه به و پیویستی به کیکی تریان قه بوولی دهس به جیه و ناچارین هه ردوویان بیته دی.

دیسان شیخی «ابن حجر» فرمویه تی: هه ندی له زانایان له سووره تی میسالی شیر پیدانه که دا ته فسیلیان داوه، به م جوړه ئه گهر خاوه ن مندا له که لات بی و مه سره فی دایه نی له سه ر بی، ئه وه گۆرینه وه به و به قه بوولی دهس به جی ته لاقی ئه که وی و بائینه ئه بیته وه. هه ندی له "زانگا وه ره کانی کوردستانیش"، ئه م فرمووده به ی توحفه یان به ئیشکال داناوه فرموویانه: ئه گهر له سووره تی ته علیقدا حوکمی گۆرینه وه بی، ئه بی له سه ر چ دهستووریک بی؟ وه له ئه نجاما، بریاریان داوه ئه گهر ئه وه ی که ئه داتی ته علیقه که ی چووه ته سه ر، سیفه تی رووت بی، وه کوو چوونه ناو مال، یا خود کرده وه به که بی به سرا بی به عیوه زه وه، وه کوو پیدانی پاره، ئه وه پیویسته سیفه ته که بیته جی و ته لاقه که به قو بوول کردن ناکه وی وه ئه گهر کرده وه به که بی که له خویدا بو عیوه ز بشی، وه کوو شیردان به منال و به خپو کردن منال و له ئه ستوگر تنی سک، ئه وه ئه گهر دهس به جی قه بوولی کرد، ته لاقه که به قه بوول کردنه که ئه که وی وه ئه گهر دهس به جی قه بوولی نه کرد، ئه وه پیویسته سیفه ته که بیته جی، وه که له هه ر ته علیقیکی تر دا. لیکۆلینه وه ی وردو ساغ ئه وه به که مامۆستای خوالی خوش بوومان، "ابن القره داغی" کردوویه تی که ئه فرمویت:

شيخى «ابن حجر» له توحفهدا له فەسلى «أنت طالق و عليك كذا» دا، بە ئاشكرا فەرموويەتى كە: شۆرەت و ناوبانگ، سىغە ئەكا بە سەريخ لە گۆرپىنەو دەدا، ھەرچەند كىنايەى تەلاق ناکا بە سەريخ؛ مادام وابوو، بەيانى شيخ لە «إِن أَرْضَعْتَ وَلَدِي» دا لەسەر ئەساسى ئەو يە بە كارھينانى لە مەيدانى گۆرپىنەو دەدا بە ناوبانگ بى، بە جۆرى كە مەعناى «إِن أَرْضَعْتَ بِي» بە «إِن التزمت إرضاع ولدي»؛ كە وابوو، چ «إِن أَرْضَعْتَ» و چ «إِن تَعَهَّدتِ الْحَمْلَ»، مادام مەشھور بوون لە عورفى ولاتە كە دا بۆ گۆرپىنەو، ئەو لە كاتى بە كارھينانا ئەگەر ژنە كە دەس بە جى قەبوولى كرد، ئەو تەلاقە كەى ئە كەوئى و ژنە كە بائىنە ئەبىتەو و ئەگەر قەبوولى نە كرد، ئەو لای مەعناى ئەسلى لە فزە كە وە كوو تەعليق تە ماشاى ئە كرى، چونكە ئەم لە فزە ھەرچەند مەشھور بووبى بۆ گۆرپىنەو، بە لام لای تەعليقە كەى ھەر ماو تەو؛ ئەو ئەندە ھە يە ئەبى كابرانىش نيازى گۆرپىنەو ھى بى بى، ئەگىنا ناوبانگى روت سوودى تيا نىيە.

بزائن! لە سوورەتى خولعدا لەسەر شىر پىدان و لە ئەستۆگرتنى سك بە سوورەتى تەنجىز بى يا تەعليق، ئەگەر شىر پىدانە كە ماو ھى شەرى خوى تەواو بوو - كە دوو سالاھ - يا خود پاشماو ھى دوو سالاھ كە بوو بە مەعلومى و ديارى كراوى، ئەو ئەو ئەو ئەو بەو شىر پىدانە بائىنە ئەبىتەو و ئەگەر ماو كەى ديارى نەبوو؛ مەسەلا، وتى: تا شىر ئەخوا، ئەو بائىنە ئەبىتەو بە «مهرالمثل» و ئەگەر بە خىو كرتنى مندالە كە لەسەر ئەساسى بىر ياردانى مەسەرە فيكى ديارى كراو بى، ئەو بائىنە ئەبىتەو بەو بە خىو كرتنە، ئەگىنا ئەو ھى ھەر دىتەو سەر «مهرالمثل».

بىداربىن! ئەگەر سىغەى تەعليقە كە، عومومى كات يا شوىنى ئەگە ياند، ئەو - مُطلقاً - نە لە غەبرى گۆرپىنەو و نە لە گۆرپىنەو و نە لە تەسلىم كرتنى عىوہزە كە دا، دەس بە جىبى پىويست ناكات، وە كوو بلى: ھەر وەختى دە دىنارت پى دام، يا لە ھەر شوىنىكا دە دىنارت بۆ ھىنام، تەلاق كە وتبى و ئەگەر عومومى تيا نەبوو، وە كوو «ئەگەر (إِنْ)» و «كاتى (إِذَا)»، ئەو لە گەل عىوہزدا، وە كوو: ئەگەر دە دىنارم پى بەدى تەلاق كە وتبى، پىويستى بە دەس بە جىبى و بە بى عىوہز، وە كوو چوونە مال،

دهس به جیسی ناوی؛ ئەم دەستوورە ی که وتمان، بو قسە ی ئیجاییه و بو قسە ی سەلبی، هەمووی بو دەس بە جییه تەنھا «ئە گەر» نەبێ، ئەو هەتا نا ئومید نە بین له کردنی ئیسه که، هەر دەوامی هە یه و کار ئە کا، تەنھا له تەعلیق بە «ئە گەر» و بە ستنه وه ی تە لاقە که دا نە بێ بە مه یل و ئاره زووی ژنه که وه، له کاتی کا به گفتو گو له گە ل ژنه که خۆیدا بە کار بێت، وه کوو ئەو کابرا بلیت: ئە گەر ئاره زووت هە یه، تە لاق ت که وتبێ، ئەو هە لم حاله دا پیویسته ژنه که دەس بە جی بلی: ئاره زووم هە یه.

ئەو زەمانه تە که له م فەسله دا به یانمان کرد، ئەو زەمانه تە نییه که پیویستی به ئە سیل و زامن بێ و ئەو زەمانه تە ییش نییه که به هۆ ی سیغه ی نە زرو له ئە ستۆ گرتنه وه بر پواته ئە ستۆ ی کابرا وه، به لکوو تەنھا له گە ردن گرتنی که که به هۆ ی قە بوولی ژنه که وه دیتە جی. ئە گەر سیغه ی تە لاقە که تیکه ل بوو له تەنجیز و تەعلیق، وه کوو ئەو هە که بلیت: ئە گەر قسە ت کرد له گە ل فلان که س، تە لاق ت که وتبێ له سەر دە دینار، ئەو هە پیویسته ژنه که دەس بە جی قە بوولی بکا و قسە ییش له گە ل ئەو که سە دا بکا، ئەو سا تە لاقە که ی ئە که وی؛ ئەم جوړه سیغه یه پیی ئە لین: پیکهاتوو له خولع و تەعلیق، به لام ئەو سیغه ی تەعلیقە که خۆ ی هۆ یه بو جیا بوونه وه ی پیاوو ژنه که له یه ک، وه کوو ئەو هە که بلیت: ئە گەر ده دینارت پیی دام، تە لاق ت که وتبێ، ئەو هە پیی ئە لین: خولعی موعه لله ق.

باسی حوکمی هندی له فز که کورد به کاریان نه هینن

ئە گەر کابرا وتی: هەرچی شەرع ئە تدا تی نە تبی، یا نە تکه وی، یا نە ییه ی، یا نە تده می، یا بتده می، ئەو هە موو ئەم له فزانە بو تەعلیقن، به لام «نە تبی» و «نە تکه وی»، به زاهیر تەعلیق به مه حاله، چونکه شتی که شەرع بیداتی، چون نایبی یا چون نایکه وی؟! وه تەعلیق به مه حال له نه فیا، ئە بێ به هۆ ی ئەو هە که تە لاقە که ی نە که وی، جا ئە گەر کابرا بێ مه به ست ئەو له فزانە ی وت، ئەو هە تە لاقە که ی ناکه وی وه ئە گەر وتی: مه به ستم ئەو هە بووه هەرچی شەرع ئە بیداتی له عەین یا له قەرز، نە زری بکا لیم بو ئەو هە که حەقی نە مینێ و هیچی نە که ویتە سەرم، ئەمه ئە بێ به تەعلیق بە «ئە گەر» له مه قامی

ئیسبات و گۆرپینه وه دا، «بِنَاءٌ عَلَيْهِ»، ئە گەر ژنه که دهس به جی هه رچی هه یه تی لای کابرا لئی نه زر کرد، ئە وه ته لاقه که ی ئە که وئ و بائینه ئە بیته وه، ئە گینا ته لاقه که ی ناکه وئ و له سووره تی «نه یه ی» و «نه تده می» دا، هه تا کاتی نائومید بوون له بردنه که ی یا له پیدانه که ی، ته لاقه که ی ناکه وئ، له بهر ئە وه که تا ئە و کاته قابیله ماله که ی بداتی یا خوئ بیبا.

وه له سووره تی «بتده می» دا، هه رکاتی هه رچی حه قی هه یه بیداتی، ته لاقه که ی ئە که وئ و ئە گەر نه یداتی، ناکه وئ؛ ئە گەر وتی: ته لاقت که وتبی هه رچی شهرع ئە تداتی ناتبی، یا ناکه وئ، یا ناتده می، یا نایه ی، ئە وه ئە م له فزانه یه که یه که وان له شوینی جومله یه کی خه به ریه دا و مه عناکه یان خه به ردانه له وه هه رچی شهرع ئە یدا به ژنه که، نایی، یا نایکه وئ، یا نایداتی، یا نایبا؛ جا ئە گەر ژنه که له پیشا داوای ته لاقی کردبوو له کابرا له سه ر هه موو حه قی شهرعی خوئ و کابرایش به م جوملانه له گه ل ته لاقه که یا جوابی دابوو وه و مه به سستی ئیلزام بوو، یه عنی مه به سستی ته لاق دانی ژنه که بوو له سه ر هه رچی حه قی شهرعیه تی، ئە وه ته لاقه که ی ئە که وئ و بائینه ئە بیته وه له سه ر حه قی شهرعی ژنه که، به و شهرته ئاشکرا بی لایان حه قه شهرعیه که چیه و له سه ر «مه رالمثل»، ئە گەر حه قه شهرعیه که مه علووم نه بوو لایان وه ئە گەر به بی داوا کردنی ژنه که، سه ره خو کابرا ئە م جوملانه ی وتبوو، ئە وه ته لاقه که ی به «رجعی» ئە که وئ و هیچ شتی ناکه وئ سه ر ژنه که و ئە م قه یدانه به پوچ و بی سوود ده ر ئە چن.

وه ئە گەر کابرا ئیددیعیای کرد که مه به سستی له م له فزانه مه عنای شهرت و ئیلزام بووه، ئە وه ئە و ته فسيله ی که و تمان له مه سه له ی «ته لاقت که وتبی و سه د دینارت له سه ره» دا، جاری ئە بی له م شوینه شدا له سه ر باوه رکردنی ژنه که به کابرا و باوه رنه کردنی و قه بوول کردنی ته لاقه که و قو بوول نه کردنی.

وه ئە گەر وتی به ژنه که: ته لاقت که وتبی هیچی من و هیچی تو، یا به پینچه وانیه ی ئە مه وه، ئە وه له سه ر مه عنای ئە سلئ ئە م له فزه، خه به ردانه به وه هیچ حه قی له سه ر ژنه که نییه و ئە ویش هیچ حه قی له سه ر ئە م نییه، یه عنی ته لاقه که ی ئە که وئ و ئە م خه به ردانه

بی سووده، به لّام له عورفی کوردانا، ثم له فزه وهها به کار نه هینری که ته لّاقی داوه له سهر هموو حه قینکی شهرعی؛ جا نه گهر کابرا نیددیعیای نیازی ثم مه عنایه کردو ژنه که یش ته لّاقه که ی قه بوول کرد، نه وه ته لّاقه که ی نه که وی و باینه نه بیته وه له سهر حه قه شهرعییه که ی، نه گهر مه علووم بی و له سهر «مهرالمثل» نه گهر نامه علووم بی وه نه گهر قه بوولی نه کرد، نه وه ته لّاقی ناکه وی.

باسی «إبراء» (نازادکردن)

لهم باسه دا چند ماده هی «إبراء» نه نووسین که وه رگپراون له نامیلکه ی «التلخیص الأخری» که شیخی «ابن حجر» - په حمه تی خوی لی بی - نووسیویه.
 (یه که م)، نه وه یه کابرا بلّی به ژنه که ی: نه گهر نازادت کردم، ته لّاقت که وتبی و ناوی ماره یی نه بردو نیازی ماره ییشی نه بوو بوو وه ژنه که یش بلّی: وا نازادم کردی، یا وتی: وا نازادم کردی له ماره یییه که م و نه یزانی ماره یییه که ی چهنده، نه وه ته لّاقه که ی ناکه وی.
 نه گهر له م سووره ته دا ژنه که وتی: نازادم کردی له ده دیناره ماره یییه که م و له دوو دیناره قه رزه که یشم که له سهر ته، یا وتی: نازادم کردی له ههرچی قه رزم هه یه له سهرت و نه ییشزانی چهندی له سهر یه تی، نه وه ثم نازادکردنانه دروستن و ته لّاقی ژنه که نه که وی، چونکه نه وه ی که «معلّق علیّه» بوو - که «إبراء» که یه - هاتوو ته جی، به لّام ته لّاقه که «رجعی» یه، چونکه کابرا ناوی هیچی نه بردووو و نیازی نه کردووو و شهرتی ته لّاقی باینه له ته علیقدا، نه وه یه نه و ژن و میرده هه ردووکیان بزائن به و شتانه که کابرا نه یه وی نازاد بی لیان؛ به لی، له م ماده یه دا نه گهر کابرا نیازی نازادکردنی له شتیکی تاییه تی کردبوو و ژنه که یش هه ر نیازی نه و شته ی کردبوو و باوه ریان کرد به یه که له سهر ثم مه به سته، نه وه ته لّاقی نه که وی و ژنه که ی باینه نه بیته وه به رابه ر به نازادکردنی میرده که ی له وه ی که مه به سستی بووه.

(دووهم)، نه وه یه کابرا بلّی به ژنه که ی: نه گهر نازادت کردم له ماره یییه که ت، ته لّاقت که وتبی و ژنه که یش نازادی بکا له و ماره یییه، خواه ناوی بیا یا نیازی بگریته دل، نه وه

ته لاقه که ی ته که وی به چهنده شهرت؛ یه که م، له عهینی مه جلیسه که دا زوری پی نه چی
 نازادی بکا؛ دووهم، ههردوکیان بزائن ماره بییه که چهنده؛ سیههم، حهقی زه کاتی تیا
 نه بی؛ چواره م، ژنه که ته سه روفی له مالیا دروست بی. ته گه ر هات و ماوه یه کی پی چوو
 ته و جا نازادی کرد، یا زوری پی نه چوو، به لام یه کیکیان نه یته زانی ماره بییه که چهنده،
 یاخود ته یانزانی به لام حهقی زه کاتی پیوه بوو، ته وه ته لاقه که ناکه وی؛ به لی، مه گه ر
 ته نها ژنه که بزانی ماره بییه که چهنده، ته وه ته لاقه که ی ته که وی به «رجعی»؛ ههروه ها،
 ته گه ر ژنه که نه فام بی، هه رچهنده شهر ته کانی تر هه موو هاتبنه جی، ته وه ته لاقه که ی هه ر
 «رجعی» یه و کابرایش نازاد نابی، به لام له سووره تی ته وه دا که ته نها ژنه که بزانی
 ماره بییه که چهنده، کابرا نازاد نابی.

(سیههم)، ته وه یه کابرا بلی: ته گه ر نازادت کردم، ته لاقت که وتبی و ژنه که یش بلی و
 نازادم کردی و هیچیان ناونه بردو نیازی شتیکی تایه تیشیان نه بوو، جا کابرا پاش ته وه
 دیسان گورج وتی: ته لاقت که وتبی، ته مه مه علوومه ته لاقه که موعه لله قه و نه که وتوو؛
 جا ته گه ر کابرا ته یزانی ته لاقه موعه لله قه که نه که وتوو ته وه ته م ته لاقه دواییه
 مونه ججه زه ی ته که وی به «رجعی» وه ته گه ر نه یته زانی که ته وه ته لاقه موعه لله قه ی
 نه که وتوو، ته وه ته م ته لاقه یش ناکه وی، له بهر ته وه که کابرا ته م ته لاقه ی به ته کراری
 ته لاقه پیشووه که داناوه، یه عنی مه بهستی هه ر عهینی ته لاقی ته وه له، نه که ته لاقیکی
 جیاواز.

(چواره م)، ته وه یه کابرا بلی: ته گه ر نازادت کردم له ده دیناره ماره بییه که ت، ته لاقت
 که وتبی و ژنه که یش بلی: خوا نازادت بکا، ته مه به فکری "تیمامی غه زالی" و "وه لی
 عیراقی" و هندی له زانایانی شهرع، کینایه یه له نازادکردنا و وه ختی سوودی هه یه که
 نیازی نازادکردنی میرده که ی له گه لدا بی، به لام فه رمووده ی راستتر ته وه یه سه ریحه له
 نازادکردنا و ته لاقه که ی پی ته که وی و ژنه که بائینه ته بیته وه به و نازادکردنه.

(پینجه م)، ته وه یه کابرا بلی: ته گه ر نازادت کردم، ته لاقت که وتبی و ژنه که یش بلی:
 نازاد به له هه رچی حه قم هه یه له سه رت، به لام هه ر ناگای له هندی له و حه قانه هه بوو،

نهك له هه مووی، ئەو ته لاقه كەى ئە كەوئى، لە بەر ئەو كە مو عەلله ق بوو بە نازاد كەردنەو له هه موو حە قىك، هەر چى بئى و هەر چۆن بئى و له چوار چۆپۆه ی ئەم قسەى ژنە كەدا، نازاد ئەبئى له و هەندە حە قە كە ئەو ژنە ئاگای لئى بوو، بە لام ته لاقه كە «رجمى» يە نهك «بائىن»، چونكە وه ختئ «بائىن» ئەبئى كە ببئى بە گۆرپینه وە و وه ختئ ئەبئى بە گۆرپینه وە كە هەردوو كيان بزائن بە و ئەندازە يە كە ژنە كە كەابراى لئى نازاد كەردو وە، «مع العلم»، لئىرەدا كەابرا ئاگای له هېچى نەبوو.

بە لام ئە گەر وتى: ئە گەر نازاد كەردم له ماره بيبه كەت، ته لاقت كە وتبئى، ئە ویش نازادى كەرد له نيوهى ماره بيبه كەى، يا نازادى كەرد له هه مووی، بە لام هەر ئاگای له نيوهى ماره بيبه كە بوو، ئەو ئە بەدا ته لاقه كەى ناكەوئى، لە بەر ئەو كە «مُعلق عليه» لەم سوورە تەدا، نازاد كەردنە له هه موو ماره بيبه كە و ئەو ویش نەبوو.

(شە شەم)، ئەو يە كەابرا بئئى: ئە گەر نازاد كەردم له ماره بيبه كەت، ته لاقت كە وتبئى، ئە ویش نازادى كەرد وە لە پاشا ئىدديعاى كەرد كە لە كاتى نازاد كەردنە كەدا نە يزانيوه ماره بيبه كەى چەندئى بوو، ئەمە ئە گەر كەابرا باوهر پى پئى كەرد، ديارە ته لاقه كەى ناكەوئى وە ئە گەر باوهر پى پئى نە كەرد، يە عنى وتى: زانيوتە بە ماره بيبه كەت چەندئى بوو، ئەو ئەو ژنە كە بائينه ئە بئتە وە لە سەر قسەى كەابرا، چونكە كەابرا ئىدديعاى دامە زرانى نازاد كەردنە كە ئە كە؛ ئەمە لە بارەى ته لاقه كە وە، لە بارەى ماره بيبه يە كە يشە وە، ئەو ئە گەر ژنە كە له وه ختئى عە قدى نىكاحە كەدا زۆر لئى كراو «مُجبرة» بووبئى و بە لگە يە كيش نەبئى لە سەر ئەو كە بە ماره بيبه كەى زانيبئى، ئەو باوهر بە ژنە كە ئە كرى و ماره بيبه كەى لە كەابرا وەر ئە گرى وە ئە گەر كەابرا لە ئىنكارە كەى خۆى پە شيمان بوو وە باوهر پى بە ژنە كە كەرد و وتى: راست ئە كە نە يزانيوه ماره بيبه كەى چەندە، ئەو بە بئى گومان، كەابرا «تەدين» ئە كرى، يە عنى حە وائەى دىنى خۆى ئە كرى، بە لام له قە بوول كەردنى قسە كە يدا قسە يەك هە يە و جىنگای لئى ورد بوو نە وە يە.

سوورە تى قە بوولئى قسەى ژنە كە، وە كو و ئەو وە يە ئە گەر كە سئى كەابرا يە كى نازاد كەرد لە و قەرزەى كە باوكى بوو يە تى لە سەرى، لە پاشا وتى: نە مزانيوه ئەو قەرزە چەندە، ئەو

قسه که ی قه بوولّ نه کری و نازادکردنه که ی به تالّه، چونکه ده لیلینک نییه له سهر نه وه که کابرا به نندازهی قهرزه که ی زانیوه، به لامّ نه گهر خوئی موعامه له ی له گه ل کابرایه ک کردو قهرزی که وته سهری، جا نازادی کرد له و قهرزه و له پاشا، ئیددیعیای کرد که نه یزانیوه قهرزه که چهنده، نه وه لیی قه بوولّ ناکری.

(حه و ته م)، نه وه یه کابرا بلئی: نه گهر فلان که ست نازاد کرد له و قهرزه ت که وا به سه ریوه، ته لاق ت که وتبی، ژنه که یش نازادی بکا، نه وه ته لاقه که ی نه که وی، به لامّ به «رجعی» چونکه نه م سووره ته نابئی به خولعی موعه للاق، له بهر نه وه که له خولعا پیویسته عیوه زه که بگه ریته وه بو میرده که و لیردها بو بیگانه یه ک بووه.

(هه شته م)، نه وه یه کابرا بلئی: نه گهر ژنه که م نازادی کردم له ماره بییه که ی، ته لاقی که وتبی، نه مه نه گهر ژنه که له و مه جلیسه دا حازر بوو که کابرا قسه که ی تیا کردووه، واجبه دهس به جئی نازادی بکا وه نه گهر له و مه جلیسه دا نه بوو و کابرا ویستی خه به ری پی بدا، یا که سیکی نارد بولای ناگاداری بکا له م ته علیقه، نه وه واجبه له و کاته دا که خه به ره که ی پی نه گا، دهس به جئی نازادی بکا و له م سووره تانه دا، ته لاقه که ی نه که وی و بائینه نه بیته وه وه نه گهر کابرا نه یویست خه به ری پی بدا و تنها نه وه نده بوو ته علیقه که ی کردو بهس، نه وه له پاش گه یشتنی خه به ره که به و ژنه، شهرت نییه دهس به جئی نازادی بکا.

(نوّه م)، نه وه یه کابرا بلئی: نه گهر نازادت کردم له ماره بییه که ت و له نه فه قه ی ماوه ی «عده» ت و له حه قی موعه ت، ته لاق ت که وتبی، نه ویش نازادی بکا له هه موویان، نه وه ته لاقه که ی ناکه وی، له بهر نه وه که نه فه قه ی ماوه ی «عده» و حه قی موعه له پاش ته لاق که وتن واجب نه بن - نه گهر واجب بین - و ئیسته هیشتا واجب نه بوون و نازادکردنیش له حه قیک که هیشتا واجب نه بووبی، مه حاله.

جا مادام ته لاقه که نه که وت، نه گهر ژنه که مه بهستی له نازادکردنی کابرا نه وه بوو بیکا به عیوه زی ته لاقه که ی و ته لاقه که ی پی بکه وی، نه وه له م سووره ته دا کابرا له ماره بییه که یش نازاد نابئی وه نه گهر مه بهستی نه وه نه بوو، به خوړایی کابرا له ماره بییه که نازاد نه بی.

(دهه هـ م)، نه وه یه کابرا بلّی: نه گهر نازادت کردم له ماره بییه کهت و نه وه قهرزه یش که له سه رمه دوات خست تا سالیك، ته لّاقت که وتبّی و ژنه که یش وتی: وا نازادم کردی له ماره بییه کهت و قهرزه که یشم دوا خست تا سالیك، نه مه نه گهر کابرا مه بهستی له دوا خستنی قهرزه که نه وه بّی نه وه قهرزه ی که حازریه (حال) بّی به وه عده دار (مؤجّل)، نه وه مه حاله و ته لّاقتی ناکه وی و نه گهر هر مه بهستی نه وه بّی که ژنه که رازی بیی به دوا خستنی قهرزه که، نه وه مادام رازی بوو به دوا که وتنه که ی، «معلّق علیّه» یه که دیته جی و ته لّاقه که ی نه که وی و ژنه که بائینه نه بیته وه، چونکه ماره بییه که عیوه زیکی دیار یه.

(یازده هـ م)، نه وه یه کابرا بلّی: نه گهر کچه کهت بو که فالت کردم تا دوو سال، ته لّاقت که وتبّی، نه ویش بلّی: وا بووم به که فیلی تا دوو سال، نه وه نه گهر کابرا مه بهستی نه وه بّی به خپو کردنی نه وه کچه بکه ویتنه گهر دنی ژنه که، به ته نیا نه وه قسه ته لّاقه که ی ناکه وی تا به سووره تیکی شهرعی نه یگریته نه ستوی خوی؛ مه سه لا، به نه زری «بری» نه زر بکا له سه ر خوی که نه وه کچه ی تا دوو سال بو به خپو بکا؛ جا نه گهر نه م نه زره ی کرد، ته لّاقه که ی نه که وی و ژنه که بائینه نه بیته وه.

(دوازده هـ م)، نه وه یه که ژنه که نه ندازه یه ک پارهی حازری ماره یی به سه ر. میرده که یه وه بی و میرده که ی بلّی: نه گهر ماره بییه کهت کرد به ده بهش له سه رم تا ده مانگ - مه سه لا - مانگی به شیکی بده مه وه، نه وه ته لّاقت که وتبّی و ژنه که یش بلّی: وا کردم به ده بهش، نه مه نه گهر کابرا مه بهستی ته علیق کردنی ته لّاقتی ژنه که ی بی به وه وه که ژنه که ماره بییه که بکا به ده به شه وه و دوا ی بخا تا ده مانگ بهش بهش ماره بییه که ی پی بداته وه، ته لّاقه که ی نه که وی به «رجعی» له ئاخری ده مانگه که دا، به و شهر ته ژنه که له م بهینه دا دوا ی بهشی زیاد ی لی نه کا وه نه گهر مه بهستی هر نه وه بوو نیسته نه وه ژنه به یانی ره زامه ندیی خوی بکا به دوا که وتن و بهش بهش کردنی ماره بییه که تا نه و ماوه یه، نه وه هر له و کاته دا که نه لی: وا بهش بهشم کرد، ته لّاقه که ی نه که وی به «رجعی»، به لام به م قسه یه بهش بهش نابی وه نه گهر مه بهستی نه وه بی که نه م ماره بییه حازره بیی به

وه‌عه‌دارو ژنه‌که حه‌قی داواکردنی نه‌بی، مه‌گه‌ر به‌ پیی ریزی به‌شه‌کان، شه‌وه ته‌لاقه‌که‌ی ناکه‌وی، چونکه‌ گۆرینی قه‌رزی وه‌عه‌دار مه‌حاله‌و ته‌علیق به‌ مه‌حال له نیسباتا مانیعی که‌وتنی ته‌لاقه.

به‌لی، شه‌گه‌ر مه‌به‌ستی هه‌ر شه‌مه‌ بوو حه‌قی داواکردنی نه‌بی به‌وجۆره‌ نه‌بی و ژنه‌که نه‌زری کرد له‌سه‌ر خوی شه‌و قه‌رزی به‌و ته‌رتیبه‌ لی وه‌برگرتیه‌وه‌و یارمه‌تی میرده‌که‌ی بدا، شه‌وه‌ به‌و نه‌زره‌ ته‌لاقه‌که‌ی شه‌که‌وی به‌ ته‌لاقی «رجعی»؛ شه‌مه‌ حوکمی سووره‌تی ته‌علیق بوو وه‌ شه‌گه‌ر کابرا به‌ ته‌نجیز بلی: وا خولعم له‌گه‌ل کردی له‌سه‌ر به‌ش به‌ش کردنی ماره‌بییه‌که‌ت به‌ ده‌ به‌ش تا ده‌ مانگ و ژنه‌که‌ قه‌بوولی کرد، شه‌وه‌ ته‌لاقه‌که‌ی شه‌که‌وی شه‌ ژنه‌که‌ باینه‌ شه‌بیته‌وه‌ به‌ «مه‌رالمثل»، به‌لام شه‌و به‌ش به‌ش کردنه‌ واجب نییه‌ بیته‌جی، چونکه‌ مادام عیوه‌زه‌که‌ نادرست بوو وه‌ رویشته‌وه‌ سه‌ر «مه‌رالمثل»، ئیتر ئیعتیار به‌و شته‌ نامینی که‌ به‌یان‌کراوه‌ له‌ خولعه‌که‌دا، به‌لام شه‌گه‌ر له‌ ته‌علیقدا شه‌رت نه‌هاته‌جی، شه‌وه‌ هه‌ر ته‌لاقه‌که‌ ناکه‌وی.

(سیازده‌هه‌م)، شه‌وه‌یه‌که‌ پیاوه‌که‌ بلی: شه‌گه‌ر ئازادت کردم له‌ ماره‌بییه‌که‌ت، ته‌لاقت که‌وتبی و شه‌ویش، بلی: وا ئازادم کردی له‌ هه‌موو ماره‌بییه‌که‌م و له‌وکاته‌یشدا ماره‌یی له‌سه‌ر نه‌مابی، شه‌وه‌ ته‌لاقه‌که‌ی ناکه‌وی، چونکه‌ ئازادکردنی شه‌رعی له‌لایه‌نی ژنه‌که‌وه‌ نه‌هاتوه‌ته‌جی، مه‌گه‌ر هه‌ر مه‌به‌ست شه‌وه‌بی به‌ ده‌م بلی: ئازادم کردی.

(چوارده‌هه‌م)، شه‌وه‌یه‌که‌ پیاوه‌که‌ بلی: شه‌گه‌ر ئازادت کردم له‌ ماره‌بییه‌که‌ت، ته‌لاقت که‌وتبی و ژنه‌که‌یش ئازادی بکا، به‌لام له‌پیش شه‌م ئازادکردنه‌دا پیی له‌وه‌ نابی که‌ ماره‌بییه‌که‌ی نه‌زر کردوه‌ له‌ فلان‌که‌س، شه‌وه‌ ته‌لاقه‌که‌ی ناکه‌وی، چونکه‌ بی‌لینانی ژنه‌که‌ به‌ نه‌زرکردنی ماره‌بییه‌که‌ی له‌وه‌که‌سه، نایه‌لی ئازادکردنه‌که‌ دروست و دامه‌زراو بی؛ شه‌وه‌یش که‌ له‌ "آنوار"دا و تراوه‌ گوايه‌ ته‌لاقه‌که‌ شه‌که‌وی و ژنه‌که‌ باینه‌ شه‌بیته‌وه‌ به‌ «مه‌رالمثل»، پشتی پی‌نابه‌سری.

بزنان! ته‌علیق‌کردنی ته‌لاق به‌ ئازادکردنه‌وه‌، خولعه‌ له‌ به‌رابه‌ری عیوه‌زدا، شه‌گه‌ر ژن و میرده‌که‌ هه‌ردووکیان بزنان شه‌ندازه‌ی شه‌و ماله‌که‌ ژنه‌که‌ گه‌ردنی پیاوه‌که‌ی لی

نازاد ته کا چه نده و نازادکردنه که له ژنیکی خاوهن فامه وه بی له مه جلیسیکا که پیاوو ژنه که بهر وپووی یه ک دانیشتن، وه کوو زوو باسما ن کرد؛ ته گهر وانه بوو، ته وه ته علیق به سیفه ته؛ جا ته گهر هردووکیان یا ههر ژنه که، ته ندازه ی ماله که ی نه زانی که میرده که ی لی نازاد ته کا، ته وه ته لاقه که ی ناکه وی وه ته گهر ههر میرده که نه یته زانی، ته وه ته لاقه که ته که وی به «رجعی»، بینا له سهر فهرمووده ی پشت پی به ستر او و به پیچه وانه ی فهرمووده ی «انوار».

(پازده ههم)، ته وه یه ژنه که پیاویک حه واله کا بو سهر میرده که ی ماره بییه که ی لی وه ربگری و میرده که ی شی بلی: ته گهر نازادت کردم له ماره بییه که ت، ته لاقه که وتبی، ته ویش بلی: وا نازادم کردی، له پاشا کابرای حه واله کراو داوای ماره بییه که بکا له میردی ژنه که و شاهید بینی له سهر حه واله که، ته وه ته گهر میردی ژنه که باوه ری کرد، یا ههر بی ده نگ بوو، ته وه ته لاقی ژنه که ی ناکه وی، له بهر ته وه که مه علوم بووه ته و ماره بییه لای ژنه که نه ماوه تا گهر دنی میرده که ی لی نازاد بکا وه ته گهر باوه ری نه کرد به شاهیده کان و ماره بییه که ی ههر به مالی ژنه که ی زانی، ته وه ژنه که بائینه ته بیته وه به پی لیتانی کابرا، له م لایشه وه ماره بییه که ی لی وه ره گیری بو ته و که سه که حه واله کراوه، چونکه به شاهید ئیسپاتی حه واله که ی کردوه وه ته گهر کابرا شاهیدی نه بوو له سهر حه واله که و ژنه که ئینکاری حه واله که ی ته کرد، ته وه ته گهر میرده که ی هاوده نگی بووله ئینکارکردنی حه واله که دا، له م کاته دا گومان نییه له که وتنی ته لاقه که ییدا وه ته گهر ژنه که ئینکاری حه واله که ی کرد، به لام میرده که ی باوه ری پی کرد، ته وه ته لاقه که ی ته که وی و واجبه له سهری مادام پی لیناوه بو حه واله که، ته و ماره بییه ش بدا به شه خسی حه واله کراو؛ به لی، ته گهر ژنه که باوه ری کرد به کابرای حه واله کراو و میرده که ی باوه ری پی نه کرد، ته وه باوه ر به قسه ی میرده که ی ته کری، له بهر ته وه که ئیددیعیای دامه زرانی نازادکردنه که ته کا.

(شازده ههم)، ته وه یه پیاوه که بلی: ته گهر نازادت کردم له ماره بییه که ت، ته لاقه که وتبی، ته ویش نازادی بکا، به لام هه ندیکی نه زر کردبوو له که سیک، ته وه ته لاقه که ی

ناکهوئ، له بهر ئهوه که ئه و ته لاقه ته علیق کراوه به ئازادکردنهوه له هه موو ماره بییه که، که چی له هه مووی ئازادنه کراوه، جا له مه وه وه رنه گیری هه ر ماره بییه که زه کاتی تیا واجب بی، ئازادکردن له هه مووی قابیل نییه و هه ر کاتی بی به «معلق علیه» بۆ که وتنی ته لاق، ئه و ته لاقه ناکه وئ، هه رچه ند ژنه که به دیمه ن بلئ: ئازادم کرد له هه موو ماره بییه که م، چونکه ئه ندازه ی زه کاته که مائی فه قیرو هه ژاران هه و ئازادبوون له و ئه ندازه یه مه حاله.

(حه قده هه م)، ئه وه یه ژنه که داوای ته لاق بکا و بلئ به میرده که ی: ئه گه ر ته لاق ت دام، ئازاد بی له ماره بییه که م، ئه ویش بلئ: ته لاق که وتبی؛ ئه م حاله ته سی فه رمووده ی تیا هه یه؛

یه که م، ئه وه یه ته لاقه که ی به «رجعی» ئه که وئ و کابرایش ئازاد نابئ، چونکه ته علیق کردنی، ئازادکردنه که به تال ئه کاته وه؛ ئه مه له سه ر فتوای «شَیْخِیْن» و «ابْنُ الْمُقْرَى»، له «ارشاد» و «رَوْض» دا جه زمی پیا نراوه؛

دوو هه م، ئه وه یه که ژنه که بائینه ئه بیته وه به «مهرالمثل» وه «سُبکی» فه رموویه تی: ئه م فه رمووده یه پشتی پئ ئه به ستی و «اذرعی» فه رموویه تی: فه رمووده ی هه لئژارده یه؛ سییه م، ئه وه یه بائینه ئه بیته وه به ئازادکردن له ماره بییه که و ته علیقی ئازادکردنه زیانی نییه بۆ دروست بوونی ئه و ئازاد بوونه.

(هه ژده هه م)، ئه وه یه ژنه که بلئ: ئازادم کردی له ماره بییه که م به شه رتی ته لاقم بده ی، ئه ویش گورج بلئ: ته لاق که وتبی، ئه وه له م سووره ته دا ژنه که بائینه ئه بیته وه و کابرایش ئازاد ئه بی له ماره بییه که، هه روه ها ئه گه ر کابرا له جیاتی ته لاق دانه که بلئ: قه بوولم کرد، چونکه مادام ئازادکردنی ژنه که به رابه ر به ته لاقه که یه، قه بوولی کابرا بۆ ئه م ئازادبوونه ئه بی به ئیلتیزامی ته لاقه که، به و شه رته مه به ستی له م له فزه که ئه لئ: قه بوولم کرد، ئه وه بی که و: ته لاقم دای له سه ر ئه و ئازادکردنه م له ماره بییه که.

(نۆژده هه م)، ئه وه یه ژنه که ئه لئیت ئازادم کردی له ماره بییه که م، ده ی ته لاقم بده، ئه ویش ئه لئ: ته لاق که وتبی ئه وه ته لاقه که ی ئه که وئ به «رجعی» و کابرایش ئازاد

ئه‌بێ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ که تازادکردنه‌ که نه‌به‌سراوه‌ به‌ ته‌لاقه‌ که‌وه‌و ته‌لاقه‌ که‌یش نه‌به‌سراوه‌ به‌ تازادکردنه‌ که‌وه‌، به‌لکو‌و ئه‌و تازادکردنه‌ جو‌مله‌ییکی سه‌ربه‌خۆیه‌؛ به‌لێ، ئه‌گه‌ر ژنه‌ که‌ بلیت: مه‌به‌ستم تازادکردن بو‌وه‌ له‌ به‌رابه‌ری که‌وتنی ته‌لاقه‌ که‌مه‌وه‌ بو‌ ئه‌وه‌ ئه‌و کابرایه‌ حه‌قی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌می‌نی‌و کابرایش، با‌وه‌پی پێ کرد، ئه‌وه‌ ته‌لاقه‌ که‌ی ئه‌که‌وی‌و ژنه‌ که‌ بائینه‌ ئه‌بیته‌وه‌.

(بیسته‌م) ئه‌وه‌یه‌ کابرا بلی به‌ ژنه‌ که‌: ته‌لاقت که‌وتبێ، ده‌ی تو‌یش تازادام بکه‌ له‌ ماره‌بییه‌ که‌ت، ئه‌وه‌ ته‌لاقه‌ که‌ی ئه‌که‌وی به‌ ریجعی‌و ژنه‌ که‌ تاره‌زووی خۆیه‌تی، وه‌کو‌و ئه‌توانی تازادی بکا، ئه‌شتوانی تازادی نه‌کا؛ به‌لێ ئه‌گه‌ر ژن و پیا‌وه‌ که‌ یه‌ک‌که‌وتن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ کابرا نیازی ته‌لاق بو‌وه‌ له‌ به‌رابه‌ری تازادکردنه‌ که‌وه‌و ژنه‌ که‌یش مه‌به‌ستی تازادکردن بو‌وه‌ له‌ به‌رابه‌ری ته‌لاقه‌ که‌وه‌ و هه‌ردوو با‌وه‌ریان کرد به‌ یه‌کو‌و ژنه‌ که‌یش تازادی کرد، ئه‌وه‌ گومان نامینی له‌وه‌دا که‌ ئه‌و ژنه‌ بائینه‌ ئه‌بیته‌وه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر کابرا ئیددیعی ئه‌و به‌رابه‌رکییه‌ی کردو ژنه‌ که‌ با‌وه‌ری پێ نه‌کردو تازادیشی نه‌کردبو‌و، ئه‌وه‌ وادیاره‌ ته‌لاقه‌ که‌ به‌ «رجعی» ئه‌که‌وی، چونکه‌ به‌ ئاشکرا کابرا به‌ بی‌قه‌یدو شه‌رت ته‌لاقی داوه‌.

(بیست و یه‌که‌م)، ئه‌وه‌یه‌ کابرا بلی به‌ ژنه‌ که‌ی: تازادام بکه‌ له‌ ماره‌بییه‌ که‌ت، ته‌لاقت ئه‌ده‌م، ژنه‌ که‌یش تازادی بکا‌و کابرایش بلی: ته‌لاقت که‌وتبێ، یا کابرا بلی: ته‌لاقت به‌ دامه‌زرانی تازادکردنه‌ که‌ت، یا به‌ تازادکردنه‌ که‌ت، یا ئه‌گه‌ر تازادکردنه‌ که‌ت دروست بی‌ت ته‌لاقت که‌وتبێ، ئه‌مه‌ مه‌عنا دیارییه‌ که‌ی ئه‌وه‌یه‌ کابرا وه‌عدی داوه‌ به‌ ژنه‌ که‌ ئه‌گه‌ر تازادی بکا، ئه‌میش ته‌لاقی بدا‌و ژنه‌ که‌یش کابرای به‌ سافی تازادکردوو به‌ بی‌ئوه‌ موقابه‌له‌ی بکا به‌ ته‌لاقه‌ که‌وه‌؛ که‌وابێ، ئه‌و تازادکردنه‌ی دروست بو‌وه‌و له‌م‌لایشه‌وه‌ کابرا ته‌لاقه‌ که‌ی داوه‌.

جا له‌و سووره‌ته‌دا که‌ کابرا ئه‌لێ: ئه‌گه‌ر ئه‌و تازادکردنه‌ت دروست بی‌ت، ته‌لاقت که‌وتبێ، ئه‌گه‌ر له‌راستیدا ئه‌و تازادکردنه‌ی دروست بو‌و، ئه‌وه‌ ته‌لاقه‌ که‌ی ئه‌که‌وی، ئه‌گینا نا‌که‌وی. و له‌ سووره‌تی: ته‌لاقت به‌ دامه‌زرانی تازادکردنت، یا: ته‌لاقت به‌

نازادکردنت، دا «بُلْقینی» فرموویه‌تی: ئە‌گەر کابرا مه‌به‌ستی ته‌علیق‌کردنی ته‌لا‌قه‌که‌ی بی‌ به‌ دامه‌زرانی نازادکردنه‌که‌یه‌وه، ئە‌وه مادام نازادکردنه‌که‌ دروست بووبی، ته‌لا‌قه‌که‌ی ئە‌که‌وی به‌ «رجعی» وه ئە‌گەر دروست نه‌بووبی، ته‌لا‌قه‌که‌ی ناکه‌وی وه ئە‌گەر مه‌به‌ستی ته‌نجیزی ته‌لا‌قه‌که‌ی بی‌ به‌راه‌ر به‌و نازادکردنه‌ به‌ بی‌ ته‌ماشاکردنی مه‌عنای ته‌علیق، ئە‌وه ته‌لا‌قه‌که‌ی به‌ «رجعی» ئە‌که‌وی، خواه نازادکردنه‌که‌ دروست بووبی یا نه؟

وه ئە‌گەر مو‌تلق بوو و به‌یانی هیچ مه‌به‌ستیکی تایه‌تی نه‌کرد، ئە‌وه وا دیاره ئە‌برری به‌سه‌ر ته‌علیقدا؛ که‌وابوو، ئە‌گەر نازادکردنه‌که‌ دروست بووبی، ته‌لا‌قه‌که‌ی ئە‌که‌وی به‌ «رجعی» ئە‌گینا ناکه‌وی وه ئە‌گەر ژنه‌که‌ وتی: مه‌به‌ستم له‌و نازادکردنه‌ ئە‌وه بوو که‌ له‌ به‌راه‌ری ته‌لا‌قه‌که‌وه بی‌ و ویستم بیبه‌ستم به‌ ته‌لا‌قه‌که‌مه‌وه و می‌رده‌که‌شی موافقه‌ی بکا له‌سه‌ر ئە‌م نیازهی و خۆیسی هم، مه‌به‌ستی جوابی ژنه‌که‌ی بووبی له‌سه‌ر ئە‌ساسی به‌راه‌رکردنی ته‌لاق به‌ نازادی، ئە‌وه ئە‌بی‌ به‌ خولع و ژنه‌که‌ باینه‌ ئە‌بیته‌وه و له‌سه‌ر ئە‌م سووره‌ته‌ حمل ئە‌کری ئە‌وه‌ی که‌ «طَبْری» به‌ مو‌تلقی فرموویه‌تی: ئە‌و سووره‌ته‌ خولعه‌و ژنه‌که‌ی تیا‌دا باینه‌ ئە‌بیته‌وه.

بیدار بن! ئە‌و ته‌علیقه‌که‌ «بُلْقینی» باسی کردوو له‌ سووره‌تی: ته‌لا‌قت به‌ نازادکردنت، دا، مه‌عنایکه‌ عورفی، ئە‌گینا له‌سه‌ر ئە‌ساسی ئە‌سلی مه‌عنای له‌فزه‌که‌ نییه‌.

بزائن! ئە‌گەر کابرا وتی: من، که‌ وتم به‌ ژنه‌که‌م: ته‌لا‌قت به‌ دامه‌زرانی نازادکردنه‌که‌ت، مه‌به‌ستم جواب‌دانه‌وه‌ی ژنه‌که‌م نه‌بوو، به‌لکو‌و هه‌ر قسه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ بوو، ئە‌وه له‌م سووره‌ته‌دا، ئە‌گەر نازادکردن له‌لایه‌نی ژنه‌که‌وه دروست بووبی، ئە‌م وه‌زعه‌ ئە‌بی‌ به‌ خولع، له‌به‌ر ئە‌وه‌که‌ گه‌ردنی کابرا به‌ری بووه له‌ ماره‌بیبه‌که‌، به‌لام خولعه‌ له‌سه‌ر عیوه‌زی نادرست، له‌به‌ر ئە‌وه‌ له‌پیش له‌فزی کابرا‌دا ماره‌بیبه‌که‌ی له‌سه‌ر لا‌چوو، وه‌کو‌و ئە‌وه‌که‌ ته‌لا‌قی بداله‌سه‌ر ئە‌و ماره‌بیبه‌که‌ و له‌هه‌ستویدا، که‌چی زووتر له‌ ماره‌بیبه‌که‌ نازاد بووبی وه‌ «مَهْر‌المثل» ی ئە‌که‌ویته‌ سه‌ر ژنه‌که‌.

وه نه گهر تازادکردنه پیشووه که ی دروست نه بووبی، نه وه نه گهر ژنه که جوابی قسه ی کابرای دابیته وه به تازادکردنیکی ساغ، نه وه باینه نه بیته وه به م تازادکردنه وه نه گهر جوابی نه دابیته وه له مه جلیسه که دا، ته لاقی ناکه وی.

(بیست و دو وه هم)، نه وه یه کابرا بلئی به ژنه که ی: نه گهر ماره بیته که ت پئی به خشیم، ته لاق ت نه ده م، نه ویش بلئی: خوا پیت بیه خشئی، یا: خوا پئی به خشییوی، نه میش بلئی: ته لاق ت که وتبئی، نه وه نه گهر ژنه که مه بهستی له و له فزه تازادکردنی میرده که ی بووبئی له ماره بیته که ی، کابرا تازاد نه بی و ته لاقه که ی به «رجعی» نه که وی و نه گهر مه بهستی تازادکردنی نه بووبی، کابرا تازاد نابئی؛ نه مجا نه گهر کابرا مه بهستی نه وه نه بووبی که ته لاقه که ی بهستی به تازادکردنه که وه، به لکوو ههر سه ره خو ته لاقی دابی، نه وه ته لاقه که ی نه که وی به «رجعی» وه نه گهر نه میش ههر مه بهستی بهستی ته لاقه که بی به تازادکردنه که وه، نه وه مادام تازاد نه بووه، ته لاقه که یش ناکه وی.

وه نه گهر ژنه که مه بهستی به و له فزه نه وه بووبی: تازاد ت نه که م، نه گهر ته لاقم بده ی، نه وه عهینی نه و خیلافه که رابورد له ته علیقی تازادکردن دا به ته لاقه وه، لی ره یشا روو نه دا و فرموده ی راستر نه وه یه: نه بی به ته علیق^۱ و کابرا تازاد نابئی له ماره بیته که به هوی نه و له فزه وه که له معنای ته علیقی به خشینی ماره بیته که یه تی به ته لاق دانیه وه وه نه گهر مه بهستی ژنه که به و له فزه تازادکردنی کابرا نه بوو، یا مه بهستی تازادکردنی بوو له غهیری نه وه که میرده که ی نه یه وی لئی تازاد بیی، نه وه تازاد نابئی؛ جا نه مجار ته ماشای ته لاقه که نه که ین، نه گهر کابرا به خو پایی خستویه تی، نه وه نه که وی و نه گهر به رابه به شتیک خستویه تی که ژنه که مه بهستی نه بووه، نه وه ناکه وی، له بهر نه وه که ژنه که قه بوولی نه کردوه.

(بیست و سیه هم)، نه وه یه کابرا بلئی به ژنه که ی: ته لاق ت که وتبئی له سه ر ته وای تازادبوونی خو م له ماره یه که ت، نه گهر ژنه که له و مه جلیسه دا ده س به جئی، تازادی کرد،

۱. له سه ر نه و فرموده یه که «ابن حجر» پشتی پئی به ستووه که نه لئ: ته علیق کردنی تازادکردن، تازادکردنه که به تال نه کاته وه به خشینیش وه کوو تازادکردن وایه؛ به لام له لای هه ندئ له زانایانی شرع دروسته و نه بی به خولع.

يا ھەر وتى: واقەبوولم کرد، ئەو ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئەيىتتە ۋە ۋە ئۇنىڭ ھەمان مەجلىسىدا، نە بە ئى ئەو ۋە زۆرى پى بچى قەبوولى کرد و نە ئازادى کرد، ئەو تە لاقى ناکە وى.

باسى قەبوول کردنى خولع لە لايەن بىگانه ۋە

مەبەس لە قەبوول کردنى خولع لە لايەن بىگانه ۋە، ئەو ۋە ئەو كەسەى كە قەبوولى خولعە كە ئە كە، نە ئۇنىڭ كەى بى و نە ۋە كىلى ئۇنىڭ كە، ئىتر ھەرچەند باوكى ئۇنىڭ كە يا بىراى ئۇنىڭ كە بى ھەر بە بىگانه ئەناسرى.

دروستە بىگانه قەبوولى خولع بكا، ھەرچەند ئۇنىڭ كە پى ناخوش بى، چونكە تە لاق ۋالە دەستى پياۋدا ۋ مال لە ئەستۇگرتنىش بە دەست خاۋەن مال كە يە؛ مەبەست لەم دروست بونەيش، ئەو ۋە خولعە كە دائە مەزرى و ئۇنىڭ كە لە كا بىرا جىيا ئەيىتتە ۋە ۋە مەبەست ئەو نىيە مە باحو بوون و نە بوونى ۋە ك يەك ۋايە، چونكە ئە گەر كا بىرا بىگانه كە بە نيازىكى خراب ئەو بكا؛ مەسەلا، بىھوئى مالى كا بىرا تىك بچى، يا منالە كانى بھوتىن، ئەو ھەرامە ۋە ئە گەر مىردى ئۇنىڭ كە كە دە ۋەى لە گەل ئۇنىڭ كە دا خراب بى و ئۇنىڭ كە بە دەستى ۋە پەرىشان بى، ئەو خىرە ۋە سوننەتە، بەلكو ئە گەر باوكى ئۇنىڭ كە باۋەرى ۋابى كچە كە بە ھۆى ھاۋرىيەتى مىردە كە يە ۋە توۋشى ناشەرى ئەبى، ئەو زۆرتەر خىرە.

خولع ۋە رگرتنى بىگانه، ۋە كوۋ خولع ۋە رگرتنى ئۇنىڭ كە ۋايە لە ھو كمد؛ كە واتە، ئە گەر مىردە كە دەستى كە بە لە فزى گۆرپىنە ۋە، ئەو تىكەلى تە علىقە لە مە عنادا، ھە تا بىگانه كە قەبوولى ئە كا ھەقى ھە بە پە شىمان بىتتە ۋە ۋە ئە گەر بە لە فزى تە علىق ھىناى، ئەو ھەقى پە شىمانى نىيە ۋە ئە گەر لە لايەنى بىگانه كە ۋە دەست كرا بە گۆرپىنە ۋە، ئەو گۆرپىنە ۋە يە بە تىكەلى لە گەل «جەمالە» دا؛ كە واتە، ئەو بىگانه يە ئە تۋانى لە پىش ۋە رامى كا بىرادا پە شىمان بىتتە ۋە.

بەلى، لە چەند سۈرە تىكدا ئەم جۆرە خولعە فەرقى ھە يە لە خولع لە گەل ئۇنىڭ كە خۇيدا؛

یه که م: ئه وه که کابرا دوو ژنی بیی و کابرای بیگانه به جارێک قه بوولی خولعی ههردووکیان بکا به سهد دینار - مهسه لا - ئه وه ههردوو ژنه که، بائینه ئه بنه وه به و سهد دیناره، به لام ئه گهر ژنه کان خویمان قه بوولی خولعه که بکه ن به و سهد دیناره، ئه وه ههردووکیان بائینه ئه بنه وه ههريه کی به «مهرالمثل» ی خویمان.

دوو هه م: ئه گهر ژنی له نه خووشی مردنیا قه بوولی خولع بکا به زیاد له سه ر «مهرالمثل»، ئه وه ئه و زیاده یه له سی یه کی ماله که ی حساب ئه کری، به لام ئه گهر بیگانه له نه خووشی مردنیا قه بوولی بکا، ئه وه هه موو ماله که له سی یه ک حسیب ئه کری، وه کوو له مه و پیش باسمان کرد.

سیهه م: ئه گهر بیگانه یه ک وتی به میردی ژنه که ته لاقی بده له سه ر ئه م ماله زه وت کراوه، ئه ویش ته لاقی دا، ته لاقه که ی ئه که وی به «رجعی»، به لام ئه گهر ژنه که خو ی قه بوولی بکا، ئه وه بائینه ئه بیته وه به «مهرالمثل».

چواره م: ئه گهر کابرا خولع بکا له گه ل بیگانه یه کدا به وه ی وا له ده ستیا و هیچ له ده ستیا نه بی، ئه وه ته لاقه که ی به «رجعی» ئه که وی، به لام ئه گهر ئه مه له گه ل ژنه که دا بی، ته لاقه که ی ئه که وی به «مهرالمثل».

پینجه م: ئه گهر ژنه که له وه ختی حه یزدا داوای خولع بکا له میرده که ی، حه رام نییه ته لاقی بدا، به لام ئه گهر بیگانه داوای خولع بکا، له وکاته دا ئه وه حه رامه کابرا ته لاقی بدا. بزانه ن! به خولعی بیگانه دا ئه نری ئه مه که دایکی یا باوکی ژنه که بلێ به کابرا: ته لاقی کچه که م بده له سه ر ئه و به شه ماره بییه دواکه و تو وه ی که لاته، له ئه ستوی مندا، واته من ئه تده می، ئه ویش ته لاقی بدا، ئه وه بائینه ئه بیته وه به «مهرالمثل» له ئه ستوی ئه وانا وه ئه گهر نه لی له ئه ستوی مندا، ئه وه ته لاقه که ی به «رجعی» ئه که وی، چونکه مادام نه یوت له ئه ستوی مندا و به لگه یش نییه له سه ر ئه وه که مه به ست له ماره یی دواکه و تو و وینه ی ئه و ماره بییه یه، ئه وه وای لی دپته وه که به خو پرای ته لاقی دابی؛ ههروه ها، ئه گهر له گه ل ئه و ماره بییه دواکه و تو وه دا مالکی بی قابیله تیش هه بی، وه کوو دره میک، هه ر حوکه که ناگورپی و ته لاقه که هه ر «رجعی» یه و ئه مه؛ نابی به خولع له سه ر مه علووم و مه جهوول

تابلین: دره‌مه که ئه که ویتته سه‌ریان وه ماره بییه دواکه وتوووه که یش ئه که ویتته سه‌رژنه که، له‌بهر ئه‌وه که ئه و ژنه مائی له ئه‌ستوی خۆی نه‌گرتوووه وه نایشکه‌ویتته سه‌ر بیگانه‌که، چونکه ئه‌م بیگانه‌یه شتیکی نه‌ناسراوی ناو نه‌بردوووه، به‌لکوو ناوی شتیکی بردوووه که لای ه‌ردووکیان ئاشکرایه، که چی کابرا نایشتوانی داوای ه‌موو ئه‌و ماله‌مه‌علوومه‌ی لی بکا، چونکه ه‌مووی نه‌گرتوووه ته‌ ئه‌ستوی خۆی و کابرایش له‌سه‌ر ته‌نهما دره‌مه‌که ته‌ لاقی ژنه‌که‌ی نه‌داوه.

وه ئه‌گه‌ر می‌ردی ژنه‌که‌ بلیت: ئه‌گه‌ر فلان‌که‌س ئازادی کردم له‌و قه‌رزهی که‌وا له‌سه‌رم، ته‌ لاقت که‌وتبی، ئه‌ویش ئازادی کرد، ئه‌و ژنه‌ باینه‌ ئه‌بیته‌وه؛ ه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر بلیت: ئه‌گه‌ر فلان‌که‌س ده‌ دیناری پی‌دام ته‌ لاقت که‌وتبی، کابرایش ده‌ دیناره‌که‌ی پی‌دا، ئه‌وه‌ ژنه‌که‌ی باینه‌ ئه‌بیته‌وه؛ ه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر بلیت: وا خولعی ژنه‌که‌ی خۆم کرد له‌سه‌ر سه‌د دینار له‌ ئه‌ستوی فلان‌که‌سداو ئه‌و که‌سه‌ دیار نه‌بوو و له‌و کاته‌دا که‌ خه‌به‌ری پی‌گه‌یشت گورج قه‌بوولی کرد، ئه‌وه‌ ته‌ لاقه‌که‌ی ئه‌که‌وی و ژنه‌که‌ باینه‌ ئه‌بیته‌وه.

بزنان! بیگانه‌ ئه‌توانی نه‌فسی ژنه‌که‌ بکا به‌ وه‌ کیلی خۆی بو‌ ئه‌وه‌ که‌ قه‌بوولی خولعی بکا له‌ می‌رده‌که‌ی به‌ مائی ئه‌م بیگانه‌یه؛ جا ژنه‌که‌ به‌ ئاره‌زووی خۆیه‌تی، ئه‌توانی به‌ مائی ئه‌م کابرایه‌و به‌ وه‌ کاله‌تی ئه‌م قه‌بوولی خولعه‌که‌ بکاو ئه‌یشتوانی خۆی به‌ مائی خۆی قه‌بوولی خولعه‌که‌ بکا.

جا ئه‌گه‌ر له‌م سووره‌ته‌دا، ژنه‌که‌ ناوی که‌سی نه‌برد، نه‌ خۆی و نه‌ بیگانه، ئه‌وه‌ وادیاره‌ خولعه‌که‌ له‌سه‌ر خۆی بی، له‌بهر ئه‌وه‌ که‌ سوودی خولعه‌که‌ بو‌ خۆیه‌تی.

ئه‌گه‌ر بیگانه‌ - ه‌رچه‌ند باوکی ژنه‌که‌یش بی - قه‌بوولی خولعه‌که‌ی کرد، به‌لام به‌ درۆ ناوی وه‌ کاله‌تی ژنه‌که‌ی هینا، ئه‌وه‌ ته‌ لاقه‌که‌ ناکه‌وی، چونکه‌ کابرا له‌سه‌ر مال ته‌ لاقی داوه‌ و نه‌ ژنه‌که‌و نه‌ بیگانه‌که‌ که‌سیان نه‌یان‌گرتوووه‌ ته‌ ئه‌ستوی خۆیان؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر له‌م کاته‌دا می‌ردی ژنه‌که‌ پی‌لی‌بنی به‌ وه‌ کاله‌تی کابرا، یاخود ئیددیعیای وه‌ کاله‌تی ئه‌وی کرد، ئه‌وه‌ ژنه‌که‌ باینه‌ ئه‌بیته‌وه‌ و کابرا پاره‌یشی ناکه‌وی و ئه‌گه‌ر به‌ عینی مائی ژنه‌که‌ قه‌بوولی خولعه‌که‌ی کردو به‌ درۆ ناوی وه‌ کاله‌تی ژنه‌که‌ی برد، یا باوکه‌که‌ی به‌

درو باسی ویلایه تی خوئی کرد له سهر ژنه که، ئەوه ته لاقه که ناکه وئی له بهر ده لیلی پیشوو وه ئەگەر به یانی سهر به خوویی خوئیانیان کرد، ئەوه ئەبئی به خولع له سهر زهوت کراوو ته لاقه که ئەکه وئی به «بائین» له سهر «مهرالمثل» و ئەکه ویتته سهر ئەم که سه بیگانه یه، ههرچهند میردی ژنه که یش بزانی به وه که ئەو ماله مالی ژنه که یه وه ئەگەر نه ناوی وه کالهت و نه ناوی سهر به خوئیانیان نه برد، ئەوه ئەگەر نه بیوت: ئەم ماله مالی ژنه که یه، ته لاقه که ئەکه وئی به «مهرالمثل» له سهر ئەم بیگانه یه وه ئەگەر وتی: ئەم ماله مالی ژنه که یه، ئەوه ته لاقه که ئەکه وئی به «رجعی».

وه ئەگەر باوکی ژنه که یا که سیکی تر قه بوولی ته لاتی ژنه که ی کرد به ماره یی ژنه که، یا له سهر ئەوه که میرده که ی ئازاد بیی له ماره ییبه که ی، یا وتی ته لاتی ژنه که ت بدو و تو ئازادی له ماره ییبه که ی، یا له سهر ئەوه که تو ئازادیت له ماره ییبه که ی ئەوه له هه موو ئەم سووره تانه دا ته لاقه که ی ئەکه وئی به «رجعی» وه کابرایش ئازاد نابئی له ماره ییبه که، له بهر ئەوه که خوئی قوسووری کردوو نه پیرسیوه چون بیگانه له خوئیبه وه ئەتوانی ته سه پروف بکا له ماره یی ژندا؛ به لئی، ئەگەر ئەو بیگانه یه یا باوکی ژنه که، بوو به زامنی ماره ییبه که بو میردی ژنه که؛ مه سه لا، وتی: من زامنی ئەوه م که تو ئازاد ببی له ماره ییبه که، ئەوه ته لاقه که ئەکه وئی به «مهرالمثل» له سهر ئەم شه خسه زامنه، خواه باوکی ژنه که بی یا که سیکی تر، هه روه ها ئەگەر نه بی به زامن، به لام به لگه یه ک بیی له سهر ئەوه که مه بهستی له ماره یی وینه ی ماره ییبه که یه، وه کوو ئەوه که میردی ژنه که ژنه که ی حه واله بکا بو سهر ئەم بیگانه یه بو ئەوه ماره ییبه که ی لئ وه ربگری و ژنه که خاوه ن روشد بی یا خود نه فام بی و کابرا هه ر باوکی ژنه که له سهر ویلایه تی زاتی خوئی له باتی کچه که ی حه واله بکا بو سهر ئەم بیگانه یه که غه یری باوکه که یه یا هه ر باوکه که ی بی، جا له م وه خته دا باوکی ژنه که ئەبئی به حه واله کراوو حه واله له سهر کراویش و وای لئ دپته وه که میرده که پی و تبی: وا حه واله م کردی له باتی کچه که ت بو سهر خوئ له باتی خوئ، چونکه خوئ قه بوولی خولعه که ت کردوو؛ ئەوه له م کاته یشدا، ژنه که بائینه ئەبیتته وه به «مهرالمثل» له سهر ئەم بیگانه یه، هه رکه س بی.

ههروهها، ئه گهر ته لاقی ژنه که ی دا له سه ر ئه وه که حه قی به خیوکردن (حضانت) ی منداله که ی نه مینی، ئه وه ژنه که بائینه ئه بیته وه به «مهرالمثل» له سه ر خوئی، به لام حه قی به خیوکردنه که ی هه ر ئه مینی و ئه توانی کرئی شه رعی خویشی له میرده که ی وه برگری؛ ههروهها، ژنه که بائینه ئه بیته وه به «مهرالمثل»، ئه گهر بیگانه - باوکی ژنه که بی یا یه کیکی تر - بلیت به میرده که ی: ته لاقی ژنه که ت بده و له سه ر من بی رازیت بکه م، ئه ویش وه رامی بداته وه وه پیویسته ئه م بیگانه یه «مهرالمثل» ی ژنه که بدا به و میرده. بزانی! ئه گهر کابرایه ک ژنه که ی خولع کرد له سه ر ئه وه که دوو سال شیر بدا به مناله که ی، ئه ویش قه بوولی کرد و له پیش ته واو بوونی دوو ساله که دا ژنه که یا منداله که مرد، ئه وه به شی ئه و ماوه یه که ماوه ته وه له دوو ساله که، واجب ئه بی له سه ر ژنه که بو میرده که ی، به لام ئه و به شه له «مهرالمثل» ی ژنه که یه، نه ک له کرئی دایه نیکی وه ک ژنه که خوئی، چونکه ئه و ماوه یه که ماوه ته وه، هه رچه ند بزانی چه ندیکه، به لام چونکه عورفی شه ر له سه ر دوو ساله بو ماوه ی شیردان به مندال، ئه وه ی ماوه ته وه به نه زانراو حساب ئه کرئی و نه زانراویش هه ر «مهرالمثل» ه، خواه هه مووی بی له سه ره تاوه، یا به شی خوئی بی له م جوړه شوینانه دا.

باسی یه ک نه که وتنی ژن و میرد له خولع یا له عیوه زی خولعدا

ئه گهر ژنه که ئیددیعی کرد که وا خولعی له گه ل کراوه و به میرده که ی وت: ته لاق ت داوم له سه ر ئه وه نده و منیش ده س به جی قه بوولم کردوه و کابرایش وتی: هه ر ته لاقم نه داوی، یا ته لاقم دای له سه ر ئه و ئه ندازه یه به لام تو قه بوولت نه کرد، یا قه بوولت کرد به لام به ییان زور بو و ژنه که یش شاهیدی نه بوو له سه ر ئیددیعا که ی خوئی، «مع العلم»، شاهیدی ته لاقیش هه ر ئه بی دوو پیاو بی، ئه وه له هه موو ئه م سووره تانه دا، باوه ر به کابرا ئه کرئی به سویند.

ههروهها، ئه گهر ژنه که وتی: داوی ته لاقم کرد لیت به ده دینار و تویش گورج جوابت دامه وه؛ که واته، من بائینه بوومه ته وه، ئه ویش وتی هه ر جوابم نه داویته وه و

ته لاقم نه كه وتووه، یا زوری پی چوو نه و جا جوابم دایته وه و ته لاقم به «رجعی» كه وتووه، نه وه هر باوهر به سویندی کابرا نه کری و له سووره تی به كه مدا ته لاقی ناکه وی و له سووره تی دووه ما ته لاقی نه كه وی، به لام ته لاقه كه ی «رجعی» به؛ هر وه ها، نه گه رنه كه وتی: داوای ته لاقم لی کردی به ده دینار و گوزج جوابت دامه وه و بائینه بوومه ته وه و کابراش وتی: زور درهنگ قسم کرد به جوړی كه قسه كه م نه نه بوو به جواب بو داواكه ی تو و تویش جوابت نه دامه وه، كه واته، ته لاقم ناکه وی، لیر یشدا هر باوهر به سویندی کابرا نه کری.

وه نه گه ر کابرا ئیددیعی خولعی کرد و رنه كه ئینکاری کرد، کابرا وتی: ته لاقم داوی له سهر سهد دینار و گورجیش قه بوولت کرد و رنه كه یش؛ وتی: هر ته لاقت نه داوم؛ یا: ته لاقت داوم به خوړایی، یا خود زوری پی چوو له به بینی ئیجاب و قه بوول كه دا، نه وه رنه كه له سهر ئیعتیرافی کابرا ته لاقی نه كه وی و بائینه نه بیته وه، به لام بو عیوهزی خولعه كه، نه گه ر کابرا به شه هاده تی دوو پیاو یا پیاونك و دوو ژن یا به شه هاده تی پیاونك له گه ل سویندی خو یا ماله كه ی سابت کرد، نه وه ماله كه نه كه ویتته سهر رنه كه، هر وه ها نه گه ر شاهیدی نه بوو، به لام رنه كه یش سویندی نه خوارد و سوینده كه ی ره درده وه بو کابراو، کابرا سویندی خوارد؛ به لام نه گه ر کابرا شاهیدی نه بوو و رنه كه سویندی خوارد، نه وه ماله كه سابت نابی و له موه خته دا؛ رنه كه مه سرف و حه قی جینگای دانیشن و جل و بهرگی نه كه ویتته سهر کابرا وه نه گه ر بمری، کابرا میراتی لی وهرناگری وه نه گه ر کابرا بمری، رنه كه میراتی لی وهر نه گری.

وه نه گه ر ژن و پیاو كه خوړیان یا وه کیلیان یا یه کیکیان خو ی و وه کیلی نه ویان، قسه یان بهك نه كه وت له جینسی عیوهزه كه دا، یا له جوړیا، یا له سیفه تیا، یا له واده ی عیوهزیكا كه دوا خرابی، یا له ژماره ی ته لاقدا؛ مه سه لا، رنه كه نه یوت: داوای سی ته لاقم لی کردوی به سهد دینار و تویش جوابت داومه ته وه و کابراش وتی: داوای بهك ته لاقت کردوه و من جوابم داووته وه و كه سیان شاهیدیان نه بوو، به لام به رامبهری یه کیان گرت، نه وه پیویسته له م سووره تانه دا هر دوو لایان سویند بخون به سویندیکی

وا ئیسا پاتی ئیددیعا که ی خو یان و نه فیی ئیددیعا که ی ئه ویانی تیایی، جا هه ردووکیان یا یه کیکیان یا قازی، ماره بییه که هه ئه وه شینیتته وه، ئه مجار «مهرالمثل» واجب ئه بی، هه رچه ند زیاتر بی له و ئه ندازه یه که کابرا ئیددیعا ی ئه کا له ژنه که.

به لئ، له مه سه له ی یه که و تنی قسه یاندا له ژماره ی ته لاقدا، باوهر به کابرا ئه کری له ژماره دا؛ ده ی هه ر کاتی پاش سویندی یه کتری دانه که سویندی تری خوارد له سه ر ئه وه که یه که ته لاقی داوه، ئه وه یه که ته لاقی ئه که وی و ئه گه ر کابرا خولعی ژنه که ی کرد له سه ر هه زار و دیاری یه نه کرد ئه وه هه زاره چییه، به لام هه ردووکیان یه که جووریان نیاز کردبوو؛ مه سه لا، هه ردووکیان نیازیان هه زار دینار بوو، ئه وه واجب ئه بی له سه ر ژنه که، چونکه شتی له دلای بی و ه کوو ئه وه وایه به ده م و ترابی و ئه گه ر که سیان نیازی هیچیان نه بوو، ئه وه «مهرالمثل» ئه که ویتته سه ر ژنه که و ئه گه ر کابرا وتی، مه به ستمان دینار بوو، ژنه که وتی: مه به ستمان په نجایی بووه، ئه وه بینا له سه ر ئه وه که ئه وه ی له دلای بی وه که به ده م و ترابی وایه، ئه بی به جیایی له عیوه زدا و پیویسته هه ردوولایان سویند بخون - وه کوو زوو به یانمان کرد - ئه مجار «مهرالمثل» سابت ئه بی.

وه ئه گه ر نیازیان جیا بوو؛ مه سه لا، کابرا وتی: مه به ستم هه زار دینار بووه و ژنه که یش وتی: مه به ستم هه زار په نجایی بووه، ئه وه پینج ئیحتیمال هه ئه گری؛ یه که م: هه ردووکیان «مُتَّصِدِق» بن، واته بکه ونه یه که له سه ر نیازه که یان؛ مه سه لا، کابرا بلئ: من نیازم دینار بووه و تۆیش راست ئه که ی که نیازت په نجایی بووه و ژنه که یش بلئ: من نیازم په نجایی بووه و تۆیش راست ئه که ی که ئه لئی نیازت دینار بووه، ئه وه له م حاله دا ته لاقه که ناکه وی.

دووهم: که سیان نه باوهر به ویان بکا و نه به درویدا بخاته وه، له م سووره ته یشدا به بی سویندی یه کتری دان ژنه که بائینه ئه بیته وه به «مهرالمثل».

سییه م: ئه وه یه هه ردووکیان یه کتری به درویدا بخه نه وه؛ مه سه لا، کابرا ئه لئیت: من نیازم دینار بووه و تۆیش نیازت هه ر دینار بووه و به درو ئه لئیت: نیازم په نجایی بووه و ژنه که ئه لئیت: من نیازم په نجایی بووه و تۆیش هه ر نیازت په نجایی بووه و به درو ئه لئیت:

نیازم دینار بووه، له‌م سووره‌ته‌یشدا «مهرالمثل» ته‌که‌وئته‌سه‌ر ژنه‌که‌به‌لام له‌پاش سوئند‌خواردنی هه‌ردوولایان بو‌یه‌کتری، له‌به‌ر‌ئه‌وه‌که‌هاوده‌نگن له‌سه‌ر دامه‌زرانی خولعه‌که‌و‌جیابوونه‌وه‌یان له‌یه‌کتری - وه‌کوو «رَشیدی» فه‌رموو‌یه‌تی - و‌عیوه‌زیش له‌سه‌ر‌نیازی هه‌رکامیان‌جیایه‌له‌عیوه‌ز له‌سه‌ر‌نیازی‌ئه‌ویان.

چواره‌م: کابرا باوه‌ر‌ئه‌کا‌به‌ژنه‌که، به‌لام ژنه‌که‌باوه‌ر‌ناکا‌به‌کابرا؛ مه‌سه‌لا‌کابرا‌ئه‌لئیت: من‌نیازم‌دینار‌بووه‌و‌تۆیش‌راست‌ئه‌که‌ی‌که‌ئه‌لئیی‌نیازم‌په‌نجایی‌بووه، ژنه‌که‌یش‌ئه‌لئیت: من‌نیازم‌په‌نجایی‌بووه‌و‌تۆ‌درو‌ئه‌که‌ی‌که‌ئه‌لئیی‌نیازم‌دینار‌بووه، له‌م‌حاله‌دا‌ژنه‌که‌بائینه‌ئه‌بیته‌وه‌به‌زاهیر، له‌به‌ر‌ئه‌وه‌که‌سیغه‌ی‌خولعه‌که‌ریکه، به‌لام‌کابرا‌مالی‌ناکه‌وئته‌سه‌ر‌ژنه‌که، چونکه‌له‌سه‌ر‌به‌یانی‌خۆی‌ئینکاری‌جیابوونه‌وه‌که‌ئه‌کا، مه‌گه‌ر‌ژنه‌که‌په‌شیمان‌بیته‌وه‌بلئیی: من‌نیازم‌دینار‌بووه‌و‌تۆیش‌راست‌ئه‌که‌ی‌که‌ئه‌لئیت: نیازم‌دینار‌بووه، ئه‌وجاره‌عه‌ینی‌دیناره‌کان‌ئه‌که‌وئته‌سه‌ر‌ژنه‌که.

پینجه‌م: ژنه‌که‌باوه‌ر‌ئه‌کا‌به‌کابرا، به‌لام‌کابرا‌باوه‌ر‌ناکا‌به‌ژنه‌که. مه‌سه‌لا، ژنه‌که‌ئه‌لئیت: من‌نیازم‌په‌نجایی‌بووه‌و‌تۆیش‌راست‌ئه‌که‌ی‌که‌ئه‌لئیت: نیازم‌دینار‌بووه، کابرایش‌ئه‌لئیی: من‌نیازم‌دینار‌بووه‌و‌تۆ‌درو‌ئه‌که‌یت‌که‌ئه‌لئیت: نیازم‌په‌نجایی‌بووه، له‌م‌حاله‌یشدا‌هه‌ر‌ژنه‌که‌بائینه‌ئه‌بیته‌وه، چونکه‌به‌زاهیر‌سیغه‌ی‌خولعه‌که‌دامه‌زراو‌بووه، به‌لام‌مال‌ناکه‌وئته‌سه‌ر‌ژنه‌که، له‌به‌ر‌ئه‌وه‌که‌ژنه‌که‌ئینکاری‌جیابوونه‌وه‌ئه‌کا، مه‌گه‌ر‌کابرا‌لیره‌دا‌په‌شیمان‌بیته‌وه‌و‌بلئیت: من‌نیازم‌په‌نجایی‌بووه‌و‌تۆیش‌راست‌ئه‌که‌ی‌هه‌ر‌نیازت‌په‌نجایی‌بووه، ئه‌وه‌عه‌ینی‌په‌نجاییه‌کان‌ئه‌که‌ونه‌سه‌ر‌ژنه‌که.

بزانن! به‌کنه‌که‌وتنی‌پیاوو‌ژن‌له‌نیازدا، هه‌ر‌ئه‌وه‌نییه‌وه‌کوو‌ئه‌م‌سووره‌ته‌شتیکی‌موته‌له‌ق‌بی، وه‌کوو «هه‌زار» وه‌خیلافیان‌له‌وه‌دابیی‌که‌مه‌به‌ستیان‌له‌هه‌زاره‌که‌چی‌بووه، به‌لکوو‌سووره‌تی‌تری‌زۆره؛ مه‌سه‌لا، وه‌کوو‌ئه‌وه‌کابرا‌ژنه‌که‌ی‌ته‌لاق‌بدا‌له‌سه‌ر‌سه‌د‌دینارو‌ژنه‌که‌قه‌بوولی‌بکا‌ده‌س‌به‌جئ‌و‌له‌پاش‌ئه‌وه‌بلئیت: به‌خوا، من‌په‌نجا‌دینارم‌گویی‌لی‌بووه‌و‌هه‌ر‌په‌نجا‌دینارم‌قه‌بوول‌کردوو، ئه‌م‌حاله‌ته‌یش‌ئه‌و‌سووره‌تانه‌ی‌تیا‌تی‌ئه‌په‌ری‌که‌باسمان‌کردن.

ببندار بن! زهبت کردنی باسی خولع، بهم جوړه یه: ته لاق، یا «بائن» ه به عهینی مالی ناوبراو، نه گهر سیغه که و عیوه زه که هردو وکیان ساغ بن، یا «بائن» ه به «مهرالمثل» نه گهر هردو عیوه زه که ناساغ و دانه مه زراو بی، یا به «رجعی» نه که وی، نه گهر سیغه که ناساغ بی و کابرایش خولعه که ی به تهنجیز کرد بی، یا هردو ته لاقه که ناکه وی نه گهر به سرابی به شتی که وه و نه و شته نه هاتبیته جی.

زهبت کردنی باسی ته لاقیش، بهم جوړه یه: هردو ته لاقی سی به سی بکه وی، نه وه «بائن» ی یه که م پله یه و به بی ماره به جاش (تحلیل) ژنه که حه لال نایبته وه بو میرده که ی وه نه گهر که متر بی له سی ته لاقه، نه وه نه گهر له پیش چونه لادا بی، «مطلقاً بائن» ه و پیویسته ژنه که به عه قدیکی تازه ماره بکریته وه له کابرا وه نه گهر له پاش چونه لا بو، نه گهر له به رابه ری عیوه زه وه ته لاقی دابی، نه وه یش هردو «بائن» ه و پیویسته به عه قدی تازه وه نه گهر به بی عیوه ز بی، نه وه «رجعی» یه و تا «عده» ی ژنه که ته واو نه بی، کابرا سه ربه خو نه بی، نه توانی بیهینیته وه ژیر عیسمه تی خو ی.

باسی ته لاق

ته لاق له شهرعا، بریتییه له کردنه وه ی گری نیکاح و ژن و میردی به و له فرانیه ی له مه و لا باسیان نه که یین. ته لاق، یا واجبه، وه کوو ته لاقی که سی که سویندی خوارد بی نه پرواته لای ژنه که ی له ما و یه کدا که زیاتر بی له چوار مانگ، به و شهر ته له سوینده که ی په شیمان نه بیته وه؛ یا حه رامه، وه کوو ته لاقی ژنی که له حه یزا بی و عیوه زیش نه دا به میرده که ی به رابه ر به ته لاقه که؛ یا سوننه ته، وه کوو ته لاقی ژنی که کابرا نه توانی بیژینی و ژنه که یش چا و پویشی نه کا له که م و کوړی گوزه رانه که ی؛ یا مه کرو و هه، وه کوو ته لاقی ژنی که خالی بی له نه سبابی حوکمه کانی پیشوو؛ یا مه باحه، وه کوو ته لاقی ژنی که کابرا زور نارو زووی لی نه بی و له زه تی لی و هرنه گری و نه فسیشی مه جالی نه دا به بی له زهت لی و هرگرتن رای بگری.

ته لاق له سهر معنای شهرع، تی که له به یینی دوو مه عنادا؛

یه که م: به ره للابون له عیسمه تی میرد و ئەمه سیفه تی ژنه؛
 دووهم: به ره للاق کردنی ژنه که یه که ئەمه سیفه تی پیاوه. جا ئەگەر ته لاق به سرا به
 ژنه که وه و کابرا وتی: ته لاق که وتبی، ئەوه له سه ر مه عنای یه که مه وه ئەگەر بهستی
 به خو یه وه و وتی: ته لاقم که وتبی، ئەوه له سه ر مه عنای دووهمه و له سه ر هه ردوو
 وه زعه که سه ریحه و ته لاقی پی ئە که وی.

روکنه کانی ته لاق پیئجن: میرد؛ نیاز، سیغه؛ شوین؛ ویلایهت به سه ر شوینه که دا.
 شه رتی میرد بو ئەوه ی قسه ی بروا و ته لاقه که ی ره وای، ئەوه ته ته کلیفی له سه ر بی،
 واته بالغ و عاقل و زانا بی و به عه مدی ته لاقه که بدا، واته نیازی ته لاقی هه بی و به
 ئاره زووی خو ی ته لاق بدا؛ که واته، ته لاق به ته نجیز یا به ته علیق، دانا مه زری له نابالغ
 و شیت و بی هوش و سه رخوشه وه و له که سیکه وه که مه عنای ئەو له فزه نه زانی که
 ته لاقه که ی پی ئە که وی و له لایه نی که سیکه وه به زورو به بی ئاره زووی خو ی ته لاقی
 ژنه که ی پی بدری و له که سیکه وه که زمانی هه لکه وی.

باسی ته لاقی مندال و شیت و سه رخوش

ئەگەر که سیك ئیددیعیای کرد که و له وه خته دا که ژنه که ی ته لاق داوه مندال بووه،
 ئەوه باوه ری پی ئە کری به سویند مادام قسه که ی ری تی بچی، ههروه ها ئەگەر بلی:
 له وکاته دا نووستوو بووه به دهم خه وه وه ئەو له فزه ی به ده ما هاتوو، یا خود شیت
 بووه و شیتیه که شی خه لک پی بزائن، یا خود نه خوشیه کی وای بووه که هوشی
 به خو یه وه نه بووه، وه کوو په رکهم دار یا گرانه تی دار، مادام ده لیلی له سه ر بوونی ئەو
 نه خوشیه ی هه بی، به لام به بی ده لیل لی قه بوول ناکری به ئاشکرا و له نهینیشدا،
 حه واله ی ئایینی خو ی و خوای خو ی و ئە کری و دروست نییه بو که سیك که باوه ر به
 ئیددیعیای بکا شه هادهت بدا له سه ر ته لاقه که ی؛ ههروه ها، باوه ر به سویندی که سیك
 ئە کری که ئیددیعیای ئەوه بکا که سه رخوش بووه به جو ریکی وا که خو ی دهستی
 له سه رخوشیه که یدا نه بووه، وه کوو ئەوه که ئیسپات بی که سیك پیاله یه که شه رابی

داۋەتى بە ناۋى ئاۋ يا دەرمانەۋەۋ پىي سەرخۆش بوۋە، بەلام كەسىك لەخۆيەۋە شەرابى خواردېتەۋەۋ سەرخۆش بوۋېي و تەلاقى بەدەما ھاتبى، ئەۋە تەلاقەكەى ئەكەۋى بە نىيازى لۆمەۋ سەرزەنشت كردن تانەكا جارىكى تر شەراب بخواتەۋەۋ، بەلام رق ھەستان لە مەزھەبى ئىمەدا نابى بە مانىعى كەوتنى تەلاق، ھەرچەند زۆرىش رقى ھەستابى.

باسى پىۋىستى نىياز

تەلاق ناكەۋى بە لەفزی كەسى كە زمانى ھەلكەۋى، ياخود لەفزی تەلاقەكە بۆ تەلاق دانى ژنەكەى بە كارنەھىنى، بە ۋرەنگە قسەى كەسىك بگىرپتەۋە، ياخود مەلابى و كەسىك فىر بكات؛ بەلى، ئەگەر لەپاش وتنى لەفزەكەى ئىددىعەى كرد كەۋا زمانى ھەلكەۋتوۋە، ئەۋە بە ئاشكرا لىي قەبوول ناكرى مادام قەرىنەيەكى لەگەل نەبى، بەلام ھەۋالەى خۆى و خۋاى خۆى ئەكرى و دروستە بۆ ژنەكەى، ئەگەر باۋەرى پىبكا، بچىتەۋە لاي؛ قەرىنە، ۋەكوۋ ئەۋە كابرا بلى بە ژنەكەى: «تۆ ھەرامى لەسەر من» و بەھۋى ئەم لەفزەۋەۋ ۋا بزانى تەلاقى كەۋتوۋە، ئەمجا بە شىۋەى خەبەردان بلى: ژنەكەم تەلاق داۋەۋ مەبەستى ئەۋە نەبى بەۋ لەفزە تەلاقى بەدا، بەلكوۋ مەبەستى گىرپانەۋەى قسە رابوردوۋەكەى بى، ئەۋە تەلاقى ناكەۋى، بەلام ئەگەر مەبەستى تەلاق دانىكى تازە بى، ئەۋە تەلاقى ئەكەۋى؛ بەلى ئەگەر مەبەستەكەى لەسەر ئەم ئەساسە بوۋ كە ۋايتەزانى بە قسە پىشۋەكەى تەلاقى كەۋتوۋەۋ ئىتر ھەرچەند لەفزی تەلاقى بەدەما بىت تەلاقى ناكەۋى، ئەۋە لەكەوتنى ئەم تەلاقەدا، لە راستىدا، قسەى زانايان جىاجىايەۋ ھەندىكىان فەرموۋيانە تەلاقى ناكەۋى.

ھەرۋەھا، ئەگەر ژنەكە لە شوئىنىكى تارىكا بوۋ و مىردەكەى نەيناسىيەۋە، يا لە رووناكىدا قسەى لەگەل ئەكرد بەلام بە ژنىكى بىگانەى ئەزانى، چونكە باۋكى بە مندالى لىي ماره كىردبوۋ، يا قسەى لەگەل كۆمەلە ژنىك ئەكرد ۋژنەكەى خۆشى لەناۋيانا بوۋ و پىي نەزانى و تى: تەلاقتان كەۋتبى، ئەۋە ھەرچەند بە ئاشكرا تەلاقى ئەكەۋى، بەلام

له‌راستیدا ته‌لاقی ناکه‌وی.^۱

زانینی مه‌عنای له‌فزی ته‌لاق پیویسته

ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌فزی ته‌لاقی به‌ده‌ما هات و مه‌عناکه‌ی نه‌ئه‌زانێ، ته‌لاقی ناکه‌وی، هه‌رچه‌ند نیازیشی که‌وتنی ته‌لاقه‌که‌ بێ، چونکه‌ نیازکردنی شتی نه‌زانراو گوویی نادریتی و ئیعتیباری نییه؛ به‌لێ، ئه‌گه‌ر له‌پاش به‌ده‌ما هاتنی له‌فزه‌که‌ وتی: مه‌عنای ئه‌و له‌فزه‌م نه‌زانیه‌وه، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌خویندوارێکی دوور له‌ خوینده‌وارانی دین بێ، یاخود له‌فزه‌که‌ له‌ زمانی خویدا نه‌بێ و له‌ناو خه‌لکیشا مه‌شهوورو ب‌لاو نه‌بێ بۆ مه‌عنای ته‌لاق‌دان، ئه‌وه‌ باوه‌ری پێ‌ئه‌کرێ به‌ سویند، ئه‌گینا به‌ ئاشکرا لێ قه‌بوول ناکرێ و حه‌واله‌ی خووی و خوا ئه‌کرێ، یه‌عنی له‌ قازی به‌ولاره‌ که‌س حه‌قی نییه‌ به‌سه‌ریه‌وه‌ و ژنه‌که‌یشی مادام باوه‌ری پێ‌بکا، دروسته‌ لای بمینێته‌وه‌.

ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌ گالته‌ به‌ ژنه‌که‌ی وت: ته‌لاقت که‌وتبێ، یه‌عنی هه‌ر نیازی به‌ کارهێنانی له‌فزه‌که‌ بێ و مه‌عنای مه‌به‌ست نه‌بێ، ئه‌وه‌ ته‌لاقی ئه‌که‌وی، هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو مو‌عامه‌له‌یه‌کی تریشدا.

بێداربن! له‌ هه‌موو هه‌ختیکدا نیازکردنی له‌فزو مه‌عنا پیویسته، ئیتر له‌فزه‌که‌ سه‌ریح بێ یا کینایه‌ بێ، به‌لام له‌ کینایه‌دا، وه‌کوو نیازکردنی له‌فزو مه‌عنا پیویسته، نیازکردنی به‌ کارهێنانی ئه‌و له‌فزه‌یش بۆ ته‌لاق‌که‌وتنی ژنه‌که‌ پیویسته.

[۱]. له‌وه‌ ئه‌چێ ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ هه‌ندێ دژایه‌تی هه‌بێ له‌گه‌ل فه‌رمووده‌ی «منهاج الطالبین» دا که‌ ئه‌فه‌رموی: «و لو خاطبها هازلأ أو لاعباً، أو و هو يظنّها أجنبيّة بأن كانت في ظلمة أو نكحها له وليه أو وكيله ولم يعلم، وقع». (مینهاج کتیبی ته‌لاق، فه‌سلێ سێهه‌م). هه‌روه‌ها له‌گه‌ل ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی تری مامۆستا که‌ له‌ باسی «باسی هه‌ندێ جو‌ره‌ ته‌علیق‌کردنی جیا‌جیا» دا هیناویه‌تی که‌ ئه‌فه‌رموی: «وه‌ ئه‌گه‌ر قسه‌ی کرد له‌گه‌ل ژنیکدا که‌ نه‌یزانی ژنی خوویه‌تی، به‌و ره‌نگه‌ که‌ نه‌یته‌ناسی، یاخود له‌ تاریکیدا بوو وه‌ پنی وت: ته‌لاقت که‌وتبێ، ئه‌وه‌ ته‌لاقی ئه‌که‌وی و نه‌زانین و نه‌ناسینی کابرا یا گومانی بێگانه‌یی پێ‌بردنی که‌لکی نییه‌ بۆ نه‌که‌وتنی ته‌لاقه‌که‌» - بلاوکرده‌وه‌ی کوردستان].

باسى تە لاقى كە سىڭى زۆر لى كراو

ھەر كەس زۆرى لى كرا بو ئوھى ژنە كەى تە لاق بىداو تە لاقى دا، ئوھ تە لاقە كەى ناكە وى، بە چەند شەرت؛

يە كەم: زۆر كرنە كە بە ناحەق بى، ئە گىنا ئە گەر لە سەر حەق بى، وە كوو ئوھ كە كابرەك پى بلى: ژنە كەت تە لاق بىدە ئە گىنا ئە تكوژم لە خوینى باوكماو ئوھ وىش تە لاقى بىدا، ئوھ تە لاقە كەى ئە كە وى.

دووھم: زۆردارە كە بىترسىنى كە شتىكى وای بە سەرا دىنى كە ئىنسانى عاقل تە لاق دانى ژنە كەى پى باشتر بى لە و كارە ساتە، وە كوو ترساندى بە كوشتنى خوى يا باوكى يا ئو ولادى يا بىراى يا بىرادەرى يا خزمى يا خزمە تكارى يا بە بىر بىنار كرنىان، يا بە ئازاردان و لىدانىان، ھەر چەند بە شە قازلە يەك بى لە ناو خەلكا، بو پىا وىكى خاوەن پاىە و رى و شوپىن، يا بە حەپس كرنى يا بە ھەلساندى لە مە جلىسى پىا و ما قوولانا، يا بە فە و تاندى مالىكى وای كە بە نىسبەت خوى و ھەمىيە تى ھە بى.

سىڭەم: ئوھى بە ترساندى كەى بە شتىكى و ابى كە ئىستا لە گە لى بكا، ئەك بلى: ئە گەر تە لاقى نە دەى، سبەى و او وات لى ئە كەم.

چوارەم: ئوھى بە كابرەى زۆردار بىتوانى ئو ئىشە خراپەى لە گە ل بكا.

پىنچەم: ئوھى بە كابرەى زۆر لى كراو نە توانى خوى رزگار بكا لە دەستى ئو كە سە بە را كرن يا بە پە نابردن بو شوپىنك، يا بە ھوى دە سە لاتە وە.

شە شەم: ئوھى بە باوھرى و ابى ئە گەر تە لاقى ژنە كەى نە دا، زۆردارە كە ئو ئىشەى بە سەرا دىنى.

حە و تەم: ئوھى بە كابرە ھىچ ئە ندىزە ئارە زو وىە كى نە بى لە تە لاق دانى ژنە كەى و ھىچ بە لگە يەك نە بى لە سەر شتى وا.

ئە گەر تە لاق دانە كەى نىشانەى ئوھى تىا بوو كە كابرەى تە لاق دەر خویشى شتىكى بە دەستە، وە كوو ئوھ كە زۆرى لى بكن بە سى تە لاقە تە لاقى بىدا، كە چى ئو بە يەك

ته لاق ته لاقی بدا، یا زوری لی بکن به سه راحت ته لاقی بدا، که چی ئەو به کینایه ته لاقی بدا، یا به ته علیق ته لاقی بدا، که چی ئەو به تهنجیز ته لاقی بدا، یا له فریزیکی تاییه تی به کار بیینی، که چی ئەو له فریزیکی تر به کار بیینی، ئەو له حاله تانه دا ته لاقی ئەو که وی.

وه مادام شهرتی زورداری ها ته چی، پیویست نییه ئەم که سه «توریه» بکا، یه عنی له فریزیکی وا به کار بیینی دوو مه عنای بیی و ئەو مه عنایانه بگریته دل که زیان به ته لاقه که ی ناگه یهنن، ئەو هنده هه یه پیویسته کابرا له دلی خو یا مه بهستی ته لاق دان و ته لاق که وتنی ژنه که ی نه بی.

زور لی کردن بو که سیک نابی به هو ی ته لاق که وتن که زور له خو ی بکری ته لاقی ژنه که ی بدا، ئەگینا ئەگەر زورداریک یه کیکی به زور کرد به وه کیل که ته لاقی ژنه که ی ئەو بدا و ه کیله که یش ته لاقی دا، ئەو ته لاقی ئەو که وی، چونکه ئەم وه زعه نیشانه ی ئەو یه کابرا خو ی مه یل و ئاره زووی هه یه له ته لاق دانی ژنه که ی.

بزائن! زور لی کردن، ته نها ئەو نییه که سیک زور له که سیک بکا - وه کوو باسمان کرد - به لکوو ئەگەر وه زعیکی وا ها ته پیشه وه که ئیشیک به شهرع مه حال بوو بکری یا به عقل مه حال بوو بکری، ئەو ه یش نایه لی ته لاق بکه وی، بهو شهرت کابرا به تاییه تی ئەو وه زعه نه خاته پشت گو ی؛ که وا ته، ئەگەر که سیک ته لاقی خوارد قهرزی فلان که س ناده مه وه، یا خود ئیمپرو قومار ئەو که م وه حاکی شهرع ناگادار بوو لی و به زور قهرزه که ی پی دایه وه، یا مه نی قوماری لی کرد، ئەو ته لاقی نا که وی و ئەگەر که سیک ته لاقی خوارد له ژنه که ی که ئەبی نو یژی ئەم نیوه پۆیه بکه ی، که چی ژنه که ی له ئەو ه لی نیوه پۆدا که وته حه یزه وه، ئەو ته لاقی نا که وی، چونکه به شهرع مه حاله، یه عنی حه رامه، قهرزه که نه دا ته وه یا قومار بکا، یا ئەو ژنه نو یژ بکا تا پاک ئەبیته وه له حه یز.

وه ئەگەر که سیک ته لاقی خوارد که وا له سه ری فلان مانگا قهرزی فلان که س نه دا ته وه، یا قهرزه که ی له فلان که س ئەسینیته وه، که چی له و کاته دا خو ی یا ئەو کابرا لات که وتن، ئەو ته لاقی نا که وی، یا خود ته لاقی خوارد له فلان سه عاتا ئەو نانه ئە خو م و له پیش ئەو ه دا که مه جالی خواردنی نانه که ی بی، نانه که فه و تا، ئەو ته لاقی نا که وی.

یا که سیڤک وایته زانی قه‌رزاره‌که‌ی ده‌وله‌مه‌نده‌و ته‌لاقی خوارد لیڤ جیا نایته‌وه تا قه‌رزه‌که‌ی لی‌ئه‌سیڤته‌وه، که‌چی کابرا لات بوو، یا ده‌وله‌مه‌ند بوو به‌لام خووی شارده‌وه، یا رای کرد، یا زۆرداریک په‌یدا بوو و له‌ ترسی ئه‌و نه‌یتوانی داوای قه‌رزه‌که‌ی لی‌ بکاته‌وه، ئه‌وه ته‌لاقی ناکه‌وی.

وه ئه‌گه‌ر که‌سیگ ته‌لاقی خوارد وتی شوانی ئه‌و دئییه‌ ناکه‌م، یا جووتیاری یا سه‌پانی ناکه‌م بو‌ فلان‌که‌س، یا جلی بو‌ نادررووم، یا خانووی بو‌ دروست ناکه‌م و ئه‌و شوینه‌ زۆرداریکی تیا‌بوو ئه‌و شتانه‌ی به‌ زۆر پی‌ کرد، ئه‌وه ته‌لاقی ناکه‌وی، یا‌خود ته‌لاقی خوارد له‌و دئییه‌ بار ناکه‌م، که‌چی به‌ زۆر ده‌ریان‌کرد، یا‌خود باران‌و لافاو شوینه‌که‌ی ویران‌کرد و ئه‌ویش ناچار بوو باری کرد، ئه‌وه ته‌لاقی ناکه‌وی.

بنچینه‌ی ئه‌مانه، ئه‌وه‌یه‌ هه‌ر کرداریک که «معلق‌علیه» بی‌ بو‌ که‌وتنی ته‌لاق، ئه‌بی‌ ئه‌و کرداره‌ ئیختیاری و به‌ ئاره‌زووی بی‌ و ئیشتی به‌ زۆر بکری سوودی نییه‌ و بی‌ ئیعتیاره‌ و نابی‌ به‌هۆی که‌وتنی ته‌لاقه‌که‌، خواه‌ ئه‌و زۆر‌کردنه‌ له‌سه‌ر به‌ تال‌ بی‌ یا له‌سه‌ر حه‌ق.

ئه‌گه‌ر که‌سی بلی‌: بو‌چی زۆر‌کردن به‌ حه‌ق له‌سه‌ر ته‌لاق، ته‌لاقی پی‌ ئه‌که‌وی، که‌چی ئیشتی «معلق‌علیه»، ئه‌گه‌ر به‌ زۆر بی‌، که‌لکی نییه‌، هه‌رچه‌ند زۆره‌که‌یش له‌سه‌ر حه‌ق بی‌، ئه‌لین: فه‌رق زۆره‌ له‌ به‌ینی ئه‌م دوو مه‌سه‌له‌یه‌دا؛ له‌و‌یادا زۆر له‌سه‌ر ته‌لاقه‌که‌یه‌، جا ئه‌گه‌ر به‌ حه‌ق بی‌، ئیعتیاری پی‌ ئه‌کری، به‌لام لی‌ره‌دا زۆر له‌سه‌ر ئه‌و ئیشتیه‌یه‌ که‌ بووه‌ به‌ «معلق‌علیه» و له‌ عورفی عام‌دا کرداریک که‌ به‌ ئاره‌زووی ئینسان خووی نه‌بی‌، ئیعتیاری نییه‌، هه‌رچه‌ند زۆر‌کردن له‌سه‌ر ئیشتیه‌که‌یش حه‌ق بی‌؛ بو‌یه‌ ئه‌گه‌ر کابرا به‌ تاییه‌تی ته‌لاقی خوارد وتی: ئه‌و ئیشتیه‌ ناکه‌م، چ به‌ زۆروچ به‌ ئاره‌زوو، یا ئه‌بی‌ ئه‌و ئیشتیه‌ بکه‌ی، چه‌ حه‌لال‌ بی‌ و چ حه‌رام، ئه‌وه به‌ هه‌ر جوړیک بی‌ به‌ موخاله‌فه‌ی سوینده‌که‌ی ته‌لاقی ئه‌که‌وی.

بزانن! له‌م مه‌سه‌له‌ی زۆره‌دا که‌ زۆردار زۆر بکا بو‌ ئیشتیکی دنیایی، ئه‌وه هه‌یچ سوودی نییه‌ که‌سیگ به‌ ئاره‌زووی خووی پر‌وا داوینی زۆرداریک بگری بلی‌؛ زۆرم لی‌ بکه‌ فلانه‌ ئیش بکه‌م، یا نه‌یکه‌م، چونکه‌ مادام ئه‌و زۆرداره‌ له‌سه‌ر ئاره‌زووی کابرا پر‌وا،

ئەو لە راستیدا زۆری لێ نە کردوو و ئەم جۆرە زۆرە بە ساختە دائەنرێ، بەلام لە زۆری شەرعدا، هەرچۆن بێ سوودی هەیە، چونکە حوکمی شەرع بە ئارەزووی کەس ناگۆرێ و هەڵناسوورێ و ئوسوولی تایبەتی خۆی هەیە.

کەوابێ، ئەگەر کەسیک تەلّاقی خوارد وتی قسە لە گەڵ باوکمدا یا لە گەڵ فلان موسولمانا ناکەم و خەبەری دا بە قازی، ئەویش زۆری لێ کرد کە قسە بکاو ئەمیش قسە ی کرد، تەلّاقە کە ی ناکەوێ و پێویست نییە قازی دەسەلاتی زۆر لێ کردنە کە ی بێ و تەنھا ئەوەندە بەسە کە شەرع فەرمان بدا؛ بەلێ، ئەم زۆرە ئەوەندە بەسوودە کە کابرا جارێک قسە لە گەڵ ئەو کەسەدا بکا کە سویندی خواردوو قسە ی لە گەڵدا نەکا، ئیتر بۆ جاری دوویم - مەسەلا - پێویستە قازی فەرمانیکی تازە ی بۆ دەرکا، مەگەر لە حالیکە کە قازی زۆردار بێ و بتوانێ کابرا بترسینێ، ئەو بە یەک فەرمان بۆ ماوێهێک کە خۆی بە یانی ئەکا قەناعەت ئەکری.

بزانن! فەرمانداری شەرعی، تەنھا لەسەر کردنی واجب و نەکردنی حەرام حەقی زۆرکردنی هەیە، ئیتر لە شتی مەکرووھ یا سوننەت یا مەباحدا حەقی زۆرکردنی نییە. بەلام زۆرداریک کە دەسەلاتی هەبێ، لە هەموو شتیکا فەرمانرەوا یە و ئەتوانێ لە هەر شتیکدا زۆر بکا، چونکە ئەو نەبەسراو بە شەرعەو.

کەوا بوو، ئەگەر کەسیک باری کرد لە شوینیک و تەلّاقی خوارد نەگەریتەو بۆ ئەو شوینەو، زۆرداریکیش نەبوو زۆری لێ بکاو قازیش لەو یادا دەسەلاتی زۆری نەبوو، چارە ی ئەو کابرا هەر ئەو یە بە نەزری شەرعی نەزری بکا لەسەر خۆی کە بێ بە دراوسی پیایکی چاک لەو دێیەدا و ئەم نەزەرە دائەمەزری، چونکە هەر نەزریک کە چاکە و حەسەناتی تیابی ئیعتیباری هەیە و دراوسی تە پیاوچاکان سوننەتە؛ جا کاتی کە نەزەرە کە ی کرد، واجب ئەبێ لەسەری بپرواتەو بۆ ئەو دێیە کە باری لێ کردوو، لەم سوورەتەدا قازی ئەتوانێ زۆری لێ بکا کە نەزەرە کە ی بەجێ بێنی و مالی بەریتەو بۆ ئەو دێیە؛ ئەگەر قازی لە ولاتە کەدا نەبوو یا گوێی نە ئەدا بەم جۆرە شانە، ئەو ئەو کەسە کە سویندە کە ی خواردوو و ئەو کەسە کە سویندە کە پە یوێندی بەو وە هە یە بە

هەردووکیان، ئەتوانن پیاویکی دادپەرور بکەن بە حەكەم تا حوکم بکا لە کابرای تەلاق خۆر ئەو ئیشە بکا کە وتووێه تی نایکا.

بیداری! لە زۆری زۆردارا پێویستە زۆرە کە لە سەر یەك شت بی و مەجالی هەبژاردنی یەکی لە دوو شت یا لە چەند شت نەدا بە کابرا؛ مەسە لە نەئیت: یا ئەبی ئەو شتەم پێ بلیت یا تەلاق بخۆی کە ئاگات لێ نییە؛ کەوابی، ئەگەر زۆردار پیاویکی گرت و پێ و ت: ئەبی یا راستم پێ بلیت ئەو بارە قاچاخییە لە کویە یا تەلاقم بۆ بخە ی کە ئاگات لێ نییە، ئەویش تەلاقی خوارد کە ئاگای لێ نییە و لە راستیشدا ئاگای لێ بوو، ئەو تەلاقی ئەکەوی، چونکە زۆردارە کە دوو ریگە ی بۆ داناو، هەرچەند لە کاتی ناو بردنی ماله کە یشدا کابرای خاوەن مال زیانی پێ بگا و ئەم خەبەر دەره ییش تاوانبار بی؛ بە لێ «توریه» بۆ ئەم سوورە تە کە لکی هە یە و مەنعی زیان پێ گە یشتنی کابرای خاوەن مال و کە وتنی تەلاقی خۆی ئی ئەکا، مادام ئەو زۆردارە بە شیوێه کە ناشەری ئەم داوایە بکا.

و ئەگەر چە تە کە سیکیان گرت و تیان: بەرە للات ناکە ی تا سویند نەخۆی یا تەلاق نەخۆی کە باسما نە کە ی، ئەویش سویند یا تەلاقی خوارد کە باسیان ناکا و پاش بەرە للابوون باسی کردن، ئەو سویندە کە ی یا تەلاقی کە ی ناکە وی، چونکە ئەو کردارە کە لە بەرابەری تەلاقی کە یە و یە، ئەو ئیشە خراپە یە کە پێ ترسینراو و کەو بەرە للانە کردنە کە ی بی.

بزانن! زۆر لێ کردن، لەسەر دوو بەشە؛ زۆر لێ کردن بە تال و زۆر لێ کردن بە حەق؛ زۆر لێ کردن بە حەق دروستە و هەر تەسەر و فیکێ لێو پەیدا بی ره وایە؛ زۆر لێ کردن بە تالیش لەسەر هەر کرداریک بی لە کردارە کانی ئینسانی کە تە کلیفی لەسەر بی، چ ره فتار بی و چ گو فتار بی و چ کردن بی و چ نە کردن، ئەو لە هەر بابە تیکە وە بی، لە شەر عدا وە کەو و نەبوون وایە؛ کە واتە، بە زۆر دروست نییە نە فرۆشتن و نە بە کری دان و نە ره ن کردن و نە وه قف کردن و نە زرو بە خشین و نە ماره کردن و نە تەلاق دان و نە غیری ئەمانە؛ بە لێ، هەر ره فتار و گو فتاریک کە بی بە هو ی زیانی نەفسی یا ناموسی یا دارایی بۆ غیری ئەو کە سە، ئەو بە قەتعی کابرا نابێ بیکا و ئەگەر بیکا، بە پێ شەر ع تاوانبار

ته بی؛ به لئی، زور لی کردن له سهر هر شتی که لهو خوسوسه وه مه به ست نه بی که کرداری ئینسانی ته کلیف لی کراوه، نه وه ئیعتیاری هه یه له شهر عداو حوکمی له سهر دائه مه زری؛ مه سه لا، لهو خوسوسه وه ته ماشای نه و ئیشه بکری که سه به به یا مه رجه بو شتیک یا مانیه له شتیک، وه کوو چوونه لای ئافرهت به شوته که سه به به بو زاواو خه زووری و مانیه نیکاچه بو هندی که س، یا وه کوو شیر پیدان که نه بی به مانیه نیکاچه و سه به به حه رام بوون به پی نه سوولی خوئی، یا وه کوو پیس بوونی جل و به رگ که ریگای نویژ نه گری، یا دهس نویژ شکاندن که نه ویش ریگای نویژ نه گری، نه مانه هر وه کوو چوون نه گه به ئاره زووی ئینسان خوئی بن به کار دین، به زوریش بن هه مان حوکمیان هه یه.

ده لیل له سهر نه مه که له وینه ی نه مانه دا ته ماشای نه وه ناکری که کرداری ئینسانی ته کلیف لی کراون، نه وه یه ژنیک به خوئی نه زانی تا مندالیک شیره که ی نه مژی، یا پیاوئیک ئاگای له خوئی نه بی ژنیک به شو به نه له ته که ی بخاته خو یه وه، یا یه کیئ ئاگای له خوئی نه بی جله که ی پیس بی، یا دهس نویژی بشکی، عه ینی حوکمی کاتی ئیختیاریان تیا دپته جی، به لام هر کرداریک که «معلق علیه» بی، واجبه به ئیختیار بکری، مه گه ر کابرا خوئی به تایه تی به سووره تیکی تیکرایی ئیعتیاری بکا. بزائن! له به شی زور لی کردنی شهرعی دا، هر ئیشی که ده خلی ئیختیار و ئاره زووی تیا نه بی وه کوو حه یزی ژن و لات که وتنی قه رزار، حوکمی حاکمی شهرع پیویست نیه تیا یا، به لکوو لهو ئیشانه دا پیویسته که له مه جالی ئیختیاردا بن، وه کوو قسه نه کردن له گه ل که سیکدا، مه سه لا.

باسی سیغهی ته لاق

سیغهی ته لاق، له سهر دوو به شه؛

[به شی] یه که م سهر یح و بی پیچ و په نایه که نه وه یه مه عنا زاهیره که ی غه یری ته لاق هپچی تر نه گه یه نی، وه کوو نه وه له فزانه که له قورئانی پیروزا هاتوون، وه کوو «طلاق» و «فراق» و «سراح» و معنای نه م له فزانه له ناو غه یری عه ره بدا که کراون به ته رجه مه

بویان، وه‌ کوو «ته‌ لاق‌ت که‌ وتبئی، ته‌ لاق‌م که‌ وتبئی، ته‌ لاق‌م دای، ته‌ لاق‌م خستی، ته‌ لاق‌ت نه‌ مینئی» له‌ کوردیدا؛ به‌ لئی، ته‌ رجه‌ مه‌ی کوردیی «فراق» که‌ «جیا کردنه‌ وه» یا «جیا بوونه‌ وه» یه‌ و ته‌ رجه‌ مه‌ی کوردیی «سراح» که‌ «به‌ ره‌ لاک‌ردن» یا «به‌ ره‌ لآبوون»ه، به‌ سه‌ ریخ‌ دانانرین، چونکه‌ وه‌ ک ته‌ رجه‌ مه‌ی ته‌ لاق‌ مه‌ شه‌ ورو بلا و نین.

له‌ به‌ شی سه‌ ریخ‌دا، نیازی له‌ فزو نیازی به‌ کارهینانی له‌ فزه‌ که‌ له‌ مه‌ عنای ته‌ لاق‌دا پیوستن، ئیتر پیوست نییه‌ نیازی ته‌ وه‌ یشی پی‌ بکا که‌ ته‌ لاق‌ه‌ که‌ ی پی‌ بکه‌ وئ، چونکه‌ مادام له‌ فزو مه‌ عناکه‌ یان مه‌ به‌ ست بوون، ته‌ لاق‌ پی‌ که‌ وتیان شتیکی ته‌ بیعیه‌ و پیوستیه‌ تی، له‌ به‌ر ته‌ وه‌ که‌ به‌ به‌ کارهینانی ساغ و دروست، ئەم له‌ فزه‌ سه‌ ریخ‌انه‌ هه‌ر بۆ ته‌ لاق‌ خستن به‌ کار نه‌ هیترین.

له‌ فزی «ته‌ لاق‌م که‌ وتبئی»، ئە‌ گه‌ر له‌ مه‌یدانی سویند خوار دنا نه‌ بئ، ته‌ وه‌ به‌ ته‌ نها خۆی ده‌س به‌ جئ ته‌ لاق‌ی پی‌ ته‌ که‌ وئ وه‌ ئە‌ گه‌ر له‌ مه‌یدانی سویند خوار دنا بئ، به‌ وپه‌نگه‌ که‌ له‌ به‌ کارهینانیا بیبه‌ستی به‌ شتیکه‌ وه‌ که‌ سویندی له‌ سه‌ر بخۆری، وه‌ کوو ته‌ وه‌ که‌ بلیت: ته‌ لاق‌م که‌ وتبئی ئە‌و ئیشه‌ ناکه‌م یا ئە‌یکه‌م، یا خود له‌ نیازدا ته‌ مه‌ی له‌ دلا بئ، ته‌ وه‌ له‌ حالئ ئیساتدا له‌ پاش ناو می‌د بوون له‌ کردنی ئیشه‌ که‌ و له‌ حالئ نه‌ فیدا له‌ کاتی کردنی ئیشه‌ که‌ دا، ته‌ لاق‌ی ته‌ که‌ وئ وه‌ ئە‌ گه‌ر له‌م کاته‌ دا که‌ مه‌ به‌ ستیه‌ تی بیبه‌ستی به‌ شتیکی سویند له‌ سه‌ر خوراوه‌ وه‌، له‌ پیش ته‌ واو کردنی قسه‌ که‌ یدا له‌ سوینده‌ که‌ په‌ شیمان بووه‌ وه‌، ته‌ وه‌ به‌ له‌ فزی «ته‌ لاق‌م که‌ وتبئی» به‌ ته‌ نها ته‌ لاق‌ی ناکه‌ وئ، چونکه‌ له‌ مه‌یدانی سویندا تا سویند له‌ سه‌ر خوراوه‌ که‌ نه‌ وترئ، ئە‌و جومله‌ی قه‌ سه‌ مه‌ ناته‌ واوه‌ و ته‌ لاق‌ی پی‌ ناکه‌ وئ، به‌ لام ئە‌م حوکمه‌ بۆ «نفس‌ الامر»ه و له‌ زاهیردا، ئە‌ گه‌ر ژنه‌ که‌ ئیددیعیای کرد که‌ مه‌ به‌ ستی له‌م له‌ فزه‌ سویند نه‌ بووه‌ وه‌ هه‌ر سه‌ر به‌ خو ته‌ لاق‌ی داوه‌، ته‌ وه‌ ئە‌ گه‌ر به‌ لگه‌ یه‌ ک له‌ گه‌ل کابرا دا بیئ، ته‌ وه‌ باوه‌ری پی‌ ته‌ کری به‌ سویند له‌ سه‌ر نیازی خۆی، ئە‌ گینا باوه‌ر به‌ ژنه‌ که‌ ئە‌ کری به‌ سویند له‌ سه‌ر ته‌ وه‌ که‌ ناگای له‌ نیازی سویندی می‌رده‌ که‌ ی نییه‌ و ته‌ لاق‌یکی ته‌ که‌ وئ.

ئه‌ گه‌ر که‌ سی‌ک سویندی خوار د به‌ ته‌ لاق‌ به‌م شیوه‌ یه‌: وتی: به‌ ته‌ لاق‌م ئە‌و شته‌ ئە‌ که‌م، ته‌ وه‌ نابئ به‌ سه‌ ریخ، چونکه‌ ته‌ لاق‌ به‌م شیوه‌ یه‌ سویندی پی‌ ناخۆری و ئە‌ بی به‌ کینایه‌،

ته گهر نیازی ته لاق که وتنی خوئی بیی، مادام شته که نه کا، ته لاقی ته که وی وه ته گهر نه و نیازه ی نه بوو، پووجه و قسه یه کی بو شه.

بزائن! هه ندی که س وتوویانه: «ته لاقم که وتبی»، کینایه یه و به بی نیازی ته لاق، ته لاقی پی ناکه وی، یا له بهر به کارهینانی «تی» له جیاتی «ط»، یا له بهر به کارهینانی لامی قه له و «ل» له جیاتی لامی لاواز «ل»، یا له بهر ئیزافه کردن بولای غه یری شوینی خوئی که ژنه که یه، یا له بهر نه وه که له فزی «که وتبی»، وه کوو هه لئه گری به مه عنای «واقع» و «هاتووه جی» بی، هه لیش ته گری به مه عنای «ساقط» بی و ئیعتیباری پی نه کری!

به لام له نه نجامی لیکولینه وه ی «زانا کانی کوردستاندا»، ده رکه وتووه ئه م له فزه له زمانی کوردیدا سه ریحه بو گه یاندنی مه عنای جیابوونه وه ی ژن و پیاو له یه ک و به کارهینانی «تی» له جیاتی «ط»، له بهر نه وه یه که زمانی گه لی کورد و راهاتووه هه میشه «تی» به کار دینی و له زمانی خویدا «ط» بی نییه، مه گهر له کاتیکا که شتیکی عه ره بی بخوینیته وه و فیروبو بی که «ط»، وه کوو خوئی به کارینی و کورد، باوه ری وایه که «ته لاق» به کوردی، ته رجه مه ی «طلاق» ی عه ره بییه و له ناو کوردانا مه شهوور بووه بو برینی عیسمه تی نیکاح و هه ر له فزیکیش ته رجه مه ی سه ریح بی و مه شهوور بوو بی بو ته لاق دانی ژن، نه وه سه ریح و بی پیچ و په نایه، وه کوو شیخی «ابن حجر» له «تحفه» داو «رملی» له «نهایه» دا فرموویانه. هه تا وه کوو خوالی خوش بوو «مه لا نه بوو به کری موسه نیف» له کتیبی «وضوح» ی شهرحی «محرر» دا، پاش نه وه که باسی جیوازی قسه ی زانایان ته گپرتنه وه له باره ی له فزی «ته لاک» وه (به تی و لامی قه له و و کاف)، ته فهرمویت: هیز به و قسه یه یه که نه لی ئه م له فزه سه ریحه له ته لاقدا، چونکه ته رجه مه یه و مه شهوور بووه له زمانی کوردانا؛ جا مادام «ته لاک» (به تی و لامی قه له و و کافه وه) سه ریح بی، دیاره «ته لاق» یش (به تی و لامی قه له و و قافه وه) سه ریحه.

له فهرزیکدا بلین: «ته لاق» ته رجه مه ی «طلاق» نییه و سووک کراوه یه تی، هه ر ته بی به سه ریح، چونکه شیخ له «تحفه» دا فرموویه تی: گوپینی «ط» به «تی»، زیانی نییه به نیسبت نه و که سانه وه که زمانیان وابی و ئه م له فزی «ته لاقم که وتبی» یه، له چه شنی

«حَالُ اللَّهِ عَلِيَّ حَرَامٌ» نىيە تا بلىين: مەشھور بونى بە كارھىنان كىنايە ناكابە سەرىح چونكە ئەو ئوسوولە بۇ جوملە يىكە ماددەى تەلاقى تىا نەبىئى وە كوولە «تحفە» و «فتاوى» دا باسى ئەكا. ھەر ھە گۆرىنە ھەى لامى لاوازش بە لامى قەلە و زىانى نىيە بە عەينى دەلىلە پىشووھە كان.

مەسئەلەى ئىزافەىش بۇ غەيرى شوئىنى خۆى، ئەوئىش لەسەر حەقىقەت نىيە، لەبەر ئەوھە كە «تەلاق» موشتەرەك و تىكەلىيە لەبەىنى مەعناى بەرەللا كر دندا كە سىفەتى پىاوھە و بەرەللا بوندا كە سىفەتى ژنە و ئىزافە بۇ لای «مىمى گۆىندە»، قەرىنە و نىشانەىە لەسەر ئەوھە كە مەبەست لە تەلاق بەرەللا كر دندە، ھەر ھە كوولە ئىزافەى بۇ لای «تى» ى قسە لە گەل كر اودا، قەرىنە و نىشانەىە بۇ ئەوھە كە بە مەعنا بەرەللا بونە و لە ھەردو و بارا، سەرىحە لە تەلاقدا و ئىزافەىە بۇ شوئىنى خۆى، ئەوئىان شوئىنى دە كر دندە و ئەمىان شوئىنى بەسەرا چوونە و بەر دەستوورى سەرىح ئە كەون كە ئەوھەىە زاھىرە كەى غەيرى تەلاق دانى ژن مەعناىە كى تر ھەلنە گرى.

و ئە گەر بەستنى تەلاق بە پىاوھە كەوھە مانىع بوایە لە سەراحتەى تەلاق، ئەبوو «علیّ الطلاق» و «أَوْقَعْتُ عَلَيْكَ الطَّلَاقَ» سەرىح نەبوونایە، لە گەل ئەوھە شدا كە شىخى «ابن حَجْر» ئەفەر موئىت سەرىحن. ئە گەر بلىين: لە مىسالى دووھە لە فزى «عليك» ھەىو ژنە كە ناو براوھە، ئەلین: لە مىسالى يە كە ما ناوى ژن نە براوھە، بىجگە لەوھە، شىخ ئەفەر موئىت: مەشھور بونى بە كارھىنانى «علیّ الطلاق» لە تەلاق دانى ژنە كەدا، دانىشتووھە لە شوئىنى ناو بردنى ژنە كەدا وە لە فزى «كەوتبى»، ھەر چەند مەعناى «ساقط» و بىئىعتىبار ھەل بگرى، بەلام زاھىرە لە مەعناى «واقع» و بەجى ھاتندا و كەس لە كاتى و تنى ئەم جوملەىە دا خەىالى بۇ مەعناى «بىئىعتىبار» ناروا، بە قەرىنەى ئەوھە لە ھەر كوردىك پىرسى كە ئەم جوملەىە بە كاربىنى كەوا مەبەستى چىيە؟ ئەلى: ژنە كەم تەلاق ئەدەم و بەرەللاى ئە كەم، وە كوولە خوا لى خۆش بوو «مەلای نۆت شە» لىكى داوھە تەوھە «مفتى مەككەى موكەررەمە» لە وەر امى پىرسىارى زانایانى كوردستانا فەر مووئىە تى كە: ئەم لە فزە، ئە گەر مەشھور بوو بۇ تەلاق دانى ژن، ئەوھە تە ماشاى ئەو خەىالاتە ناكرى.

به تاييه تى «ئەحمەد بن حەيدەر»، ئەفەرمويت جوملەى وه كوو «تەلاقم كەوتبى» و «تەلاق تەوتبى»، له عورفى كوردانا دانراون بۆ بېرىنى رشتەى عيسمە تى ژن، ئىتەر تەماشاي حەرف و موفرەداتى لەفزه كان ناكرى و لەكاتى پرسیاردا لە كوردان، غەيرى ئەم مەعنایە شتىكى تریان نایەت بە دلدا و هەر نەتەوه يەك خۆى باشتر مەعنای لەفزی خۆى ئەزانى؛ كەواتە، واجبە لەسەر زانایانى شەرع بەسەر ئەم شارپىگە يەدا بېرۆن بەرپیداو مەجالى ئەوه نەدەن بەهۆى ئەوهام و خەياللاتى پېرپو و چەوه، ئایىنى خەلك لە كەدار بكرى، چونكە لە پەلەى يە كەمدا ئەوان لى پېرسراون لە دانانى حوكمى شەرع «وَاللّٰهُ يَهْدِي اِلَى الْحَقِّ وَ سَوَاءِ السَّبِيلِ».

بەشى دووهم: لە سیغەى تەلاق، كىنايه يە كە برىتییە لەوه بە زاھیر ئىحتىمالى تەلاق و غەيرى تەلاقىش بېى، ئەگەرچى لە هەندىكىانا ئاشكراتر بى لەوانى تریان، يەعنى سەرىح ئەوه يە هەر لە مەعنای تەلاقدا زاھیر بى و لە غەيرى مەعنای تەلاقدا زاھیر نەبى، بەلام كىنايه ئەوه يە لە هەردوو مەعناكەدا زاھیر بى، ئەگەرچى بۆ تەلاق يا بۆ غەيرى تەلاق رۆشتر بى.

لەم بەشى كىنايهدا، سى نیاز پىويستە: نیازی لەفزه كان و نیازی بەكارهينان لە مەعنای تەلاقداو نیازی تەلاق پى خستن؛ بەنیازی يە كەم، قسەى نەخۆش و نووستوو و وپىنە كەر دەرئەچى و بە نیازی دووهم، وینەى «ئەى تەلاق دراوا» دەرئەچى كە كەسێك بىلى كە ژنە كەى ناوى «تەلاق دراوا» بى و مەبەستى بانگ كەردنى بى؛ ئەم دوو نیازە لە تەلاقى سەرىحشدا پىويستن و بە نیازی سېھەم، ئەوه دەرئەچى كە كەبرا بە ژنە كەى بلى: «خوات لەگەل بى» و مەبەستى تەلاق دان نەبى، بەلكوو مەبەستى دوغای خېر بى و ئەم نیازە سېھەمە لە تەلاقى سەرىحدا پىويست نىيە، وه كوو باسما كەرد.

كىنايه وه كوو ئەوه بلىت: «حەقم نىيە بە سەرتەوه»، يا: «حەقت نىيە بە سەرمەوه» يا «ون بە لە بەرچاوم»، يا: «بېرۆرەوه بۆ مالى باوكت»، يا: «من كەلكى تۆم پىو نىيە» يا «تۆ بە كەلكى من نایەت»، يا: «مەسەرەفت لەسەرم نىيە»، يا: «هاورپىيە تى تۆ بۆ من حەرامە»، يا: «تۆ بۆ هاوسەرىى من ناشىيت»، يا: «خواحافىزت بى»، يا: «بېرۆ بەرەللا بە»؛ هەر

جومله يه ك كه له ناومانا مه شهوور بوويي بو ته لاق و ته رجه مه ي سه ريح نه بي، نه وه كينا يه يه، وه كوو: حه لالي خوام بي حه رام بي، ههروه ها نه گه ر ته رجه مه ي سه ريح بي، به لام له به كارهيئانا مه شهوور نه بي، وه كوو ته رجه مه ي له فزيك كه له «فراق» و «سراح» و شتي وا ده هيئرابي، وه كوو: «جيا به ره وه لييم»، يا: «تو مه ره خه سبت».

تيكرا، هه ر له فزيك كه له مه يداني خويدا سه ريح بي، نه وه مادام له كاتي به كارهيئانيا مه جال بي بي بو نه سلي مه عناكه ي خوي، نابي به كينا يه له بابيكي ترا وه نه گه ر مه جال نه بوو بو نه وه و قابيل بوو له م شويني بيگانه يه دا به كار بهيئريئ، نه وه نه بي به كينا يه؛ كه واته، نازا كردن نه بي به كينا يه ي ته لاق و به پيچه وانه يشه وه، به لام ته لاق نابي به كينا يه ي «ظهار» و به پيچه وانه يشه وه.

نه گه ر كه سيك جومله يه كي واي به كارهيئا كه ده ستي نه دا بو ته لاق و بو «ظهار» مه سه لا، وتي «تو حه رام ي له سه ر من» يا وتي: «وا حه رام كردي»، يا: «تو بو من وه كوو به راز واي»: «وه كوو سه گ واي»، يا: «وه كوو مرداره وه بوو واي»، يا: «وه كوو خويني مرداره وه بوو واي»، يا وتي: «ده ستي تو حه رامه له من»، يا: «له شي تو حه رامه له من»، يا: «باو ه شي تو حه رامه له من»، نه وه نه گه ر هه ر مه به ستي ته لاق بي، يا هه ر مه به ستي «ظهار» بي، نه وه مه به سته كه ي ديته جي وه نه گه ر مه به ستي هه ردووكيان بي، نه وه كا برا خا تر خو يه هه ر كاميان ي هه ليژارد، نه وه دائه مه زري و نا تواني له وه يش په شيمان بيته وه وه نه گه ر نيازي نه وه بوو عه يني ژنه كه حه رام بكا، يا چوونه لاي له خوي حه رام بكا، يا فه رجي حه رام بكا، نه وه حه رام نابي و پيوسته له سه ر نه م نيازه ناباره ده س به جي كه فاره تيك بدا به هه ژاران، وه كوو كه فاره تي سو يند، هه رچه ند نه يش چوو بيته لاي ژنه كه؛ ههروه ها، نه گه ر هه ر به بي نيازو مه به ست نه مانه بين به ده ميا، هه ر كه فاره تي پيوسته له سه ري بيدا به هه ژاران.

نه گه ر كه سيك وتي: نه م جله م له خو م حه رام كرد، يا: نه م نانه يا نه م چايه يا نه م چيشته يا نه م گوشته م له خو م حه رام كرد، نه وه حه رام نابي و قسه كه ي ئيعتياري نيه و كه فاره تيشي ناوي.

بزائن! ئیشارهت کردنی زمان دار بو ته لاق، بی ئیعتباره؛ به لئی، ئیشاره تی لال ئیعتباری هه به؛ جا نه گهر نه وه نده روژن بو هه موو که سی لئی حالی نه بوو، نه وه به سه ریخ دائه نری وه نه گهر هه ر ئینسانی ژیر لئی حالی نه بوو، نه وه کینایه به.

نه گهر که سیك سیغهی ته لاقی نووسی و له کاتی نووسینه که یدا نیازی ته لاقی نه بوو، نه وه بی ئیعتباره وه نه گهر نووسی و له کاتی نووسینه که دا نیازی ته لاق دانی پی هیئا، نه وه ئیعتباری هه به به کار دیت، هه روه ها له هه موو عه قدو حه للیکدا، ته نها له نیکا حا نه بی چونکه له نیکا حادا نووسین و کینایه ئیعتباری نییه وه نه گهر که سی نووسراوی خوئی خوینده وه که سیغهی ته لاق بوو و وتی هه ر خوینده وه ی له فزه که م مه به ست بوو، ئیتر نیازی ته لاقم پی نه کردوو نه وه باوه ری پی نه کری به سویند.

وه نه گهر که سیك فه رمانی دا به که سیك سیغهی ته لاقه که بنووسی و له گه ل نووسینی نه وه که سه دا خوئی نیازی کرد، نه وه بی ئیعتباره، چونکه پیویسته نووسینه که و نیازه که یش له یه که سه وه بن؛ که واته؛ نه گهر فه رمانی دا به که سیك سیغهی که بنووسی و نیازی ته لاقیشی لی بهینئ له وه کاله تی نه مه وه و کابرایش نووسی و نیازی نه وه ی لی کرد، نه وه دائه مه رزی و ته لاقی پی نه که وی؛ هه روه ها، نه گهر پی بلیت: نه وه له فزه کینایه به بلی و نیازی ته لاقی لی بهینه، نه ویش وتی و نیازی ته لاقی لی هیئا نه وه یش هه ر ئیعتباری هه به وه ته لاقی نه که وی، مادام نیازی ته لاقی هیئابی له وه له فزه کینایه به.

نه گهر که سیك نووسی بو ژنه که ی: هه رکاتیك نه م نامه ته خوینده وه، ته لاقت که وتبی، نه وه نه گهر ژنه که ی خوینده وار بوو و نامه که ی خوینده وه، یا ته ماشای کردو تی گه یشت، ته لاقی نه که وی وه نه گهر بوی خوینرایه وه، ته لاقی نا که وی وه نه گهر خوینده وار نه بوو و بوی خوینرایه وه، هه ر ته لاقی نه که وی، نه گهر کابرای میردی بزائی به وه که نه خوینده واره وه نه گهر و ابزائی خوینده واره، ته لاقی نا که وی تا نه و ژنه فیری خوینده وه نه بی و نامه که نه خوینتته وه.

بزائن! له و سووره ته دا که که سیك نامه نه نووسی بو ژنه که ی و نیازی ته لاقی لی نه هیئی، پیویسته بو قه بوول کردنی ئیددیعا که ی به زاهیری شەرع، دوو شاهید بگری

له سەر ئەوه که نیازی ته لاقی بووه به و نووسراوه، ئەگینا به زاهیری شرع بو ئیمه دروست نییه حوکم بده یه به که وتنی ته لاقه که، له بهر ئەوه که ریی تی ئەچی کابرا نیازی ته لاقی نه بووبی؛ به لی، له «نفس الامر» دا، ئەگەر نیازی ته لاقی بووبی، ئەوه ته لاقه که که وتوووه له پاش به سەر چوونی «عده» ی ژنه که، دروسته ژنه که شوو بکا به که سیك که باوهری بیی به که وتنی ته لاقه که ی، چونکه له م ئیشاندا «نفس الامر» ئیعتیباری پیی ئە کری.

بزانی! نیازی کابرا پیویسته له کینایه دا له سهره تای له فزه که وه یا نووسینه که وه بیی وه ئەگەر له گه ل هه موویا بوو، ئەوه باشتره؛ ئەگەر کابرا وتی به ژنه که ی: نیوت یا چواریه کت یا سه دیه کت ته لاقی که وت بی، ئەوه ته لاقی ئە که وی، چونکه ته لاقه که ی له به شیکه وه ته شه نه ئە کا بو هه مووی؛ ههروه ها، ئەگەر وتی: دلّت یا جگه رت یا دانت یا مووت یا سهرت یا گویت یا چاوت ته لاقی که وت بی، هه ر ته لاقی ئە که وی؛ ههروه ها، ئەگەر بلیت: گیانت یا روحت یا خوینت ته لاقی که وت بی؛ به لام ته لاقی ناکه وی ئەگەر بییه ستی به شتیکه وه که زیاده بی له ئینسان خوئی، وه کوو ئەوه که بلی: عاره قت یا تفت یا به لغمه ت ته لاقی که وت بی، ههروه ها ئەگەر بییه ستی به سیفه تیکه وه له ژنه که دا، وه کوو ئەوه که بلیت: چه وریت یا قه له ویت یا بیستنت یا بیننت یا تی گه یشنتت یا ژیانت ته لاقی که وت بی، چونکه ئەمانه سیفه تیکن په یوه ندیان نییه به حه لالی و حه رامییه وه؛ ههروه ها، ئەگەر ته لاقه که ی به ست به به شیکیه وه که لیی جیا بوو بووه وه، وه کوو ئەوه بلیت: ته لاقی دهسته براره که ت که وت بی، ئەوه ته لاقی ناکه وی.

وه ئەگەر ژنه که ی دیار نه بوو و کابرا به شیوه ی گفتوگو، وتی: ته لاقه که وت بی، یا خود حازر بوو و به شیوه ی قسه له گه ل که سیکی نادیارا، وتی: ته لاقی که وت بی، ئەوه له هه ردوو سووره ته که دا ئە بی به کینایه؛ ئەگەر نیازی ته لاقی ژنه که بوو، ته لاقی ئە که وی، ئەگینا ته لاقی ناکه وی؛ به لی، ئەگەر باسی ژنه که ی کرا؛ مه سه لا، که سیك وتی: ژنه که ت داوای ته لاق ئە کا، ئەویش وتی: ته لاقی که وت بی، ئەمه سه ریحه، چونکه باسی ژنه که ی ئە بی به به لگه له سهر ئەوه که ته لاقه که ی به ستوووه به ژنه که وه.

ههروه‌ها، به سه‌ریح ئه زانری له ته لاقدا ئه مه که به که سیڤک بلی: کوره ته لاقته که وتبی
 ئه و قسه ته نه کرد، یا ئه و قسه مه نه کرد، یا ئه و شته وا بوو، یا ئه و شته وا نه بوو؟ ئه ویش
 بلی: به لئی، ئه وه ئه بی به ته لاق خواردن له لایه ن ئه و که سه وه که «به لئی» که ی کردووه
 له سه رکردن یا نه کردنی ئه و ئیشه؛ ههروه‌ها، ئه گه ر که سیڤک وتی: ته لاقم که وتبی، تویش
 بلی: سئ جار؟ ئه ویش بلی: سئ جار و نیازی وابی ئه م ژماره یه بیهستی به ته لاقه که وه و
 ماوه یه کی زوریش نه که ویته به یینی قسه کانیا نه وه، ئه وه سئ ته لاقه که ی ئه که وی.

باسی ته لاق دانه دهستی ژن (تفویض)

دروسته بو پیاو ته لاق بداته دهستی ژن، به و شهرته که خاوه ن روشد بی، یه عنی
 ته لاقه که ی بداته دهستی بو ئه وه ی که ته لاقی خو ی بدا؛ مه سه لا پینی بلی: ته لاقی خو ت
 بده، یا: ته لاقی خو ت بده به ده دینار، یا: ته لاقی خو ت بده، ئه گه ر ئاره زووت هه یه.
 ئه م ته لاق دانه دهستی ژنه، له سه ر فه رمووده ی تازه ی ئیمامی شافیعی، کردنی
 ته لاقه به مولکی ژنه که؛ که واته، پیویسته بو که وتنی ته لاقه که ئه مه که ژنه که دهس به جی
 ته لاقی خو ی بدا، چونکه ئه و ته لاق دانه له جیی قه بوول کردنا یه، ههروه کوو قه بوول
 ئه گه ر به یینی که وت له گه ل ته لاق دانه که داکه لکی نامینی، ئه میش ههروه هایه، هه تا وه کوو
 ئه گه ر کابرا به جوړیک قسه بکا که عوموویه تی وه خت و شوین بگه یه نی، یه عنی پینی
 بلی: ههروه ختی ئاره زووت پی بوو، ته لاقی خو ت بده، هه ر پیویسته دهس به جی ته لاقی
 خو ی بدا، به پینی ئه وه ی که شیخ فه رموویه تی له «تُحفه» دا، به لام خاوه نی «نه هایه» و
 «مُغنی» ئه فه رموون: له م سووره ته دا، ههروه ختیک ژنه که ته لاقی خو ی بدا دروسته.
 له فه رمووده یه کی تری ئیمامی شافیعی دا، پی سپاردنی ته لاق وه کیل گرته؛ که واته،
 شهرت نییه گورج ته لاقی خو ی بدا و هه رکاتی ته لاقی خو ی بدا، دروسته، ههروه کوو
 ئه گه ر بلی به ژنه که ی: وه کیلم به ته لاقی خو ت بده، هه رکاتی ته لاقی خو ی بدا دروسته
 وه له سه ر هه ردوو فه رمووده که، دروسته بو کابرا په شیمان بیته وه له پیش ئه وه دا که
 ژنه که ته لاقی خو ی بدا.

جا ئه گهر له م ته لاق دانه دهست و پى سپاردنه دا، كابرا ناوى عيوه زى نه برد و ههر ئه وهنده بوو وتى: خوټ ته لاق بده، ئه ویش وتى: وا خوټ ته لاق دا، ئه وه ته لاقىكى به خوټ پى ئه كه وى وه ئه گهر ناوى عيوه زى برد؛ مه سه لا، وتى: ته لاقى خوټ بده به ده دینار و ئه ویش وتى: وا ته لاقى خوټ دا به ده دینار، یا ههر وتى: وا ته لاقى خوټ دا و ناوى عيوه زى نه برد، ئه وه ته لاقه كه ی ئه كه وى به ده دیناره كه، چونكه ئه گهر ناوى عيوه زیش نه با له قسه ی كابرا دا بووه و ئه به سرى پى به وه وه ئه گهر له م سوره ته دا ژنه كه وتى: وا ته لاقى خوټ دا به نو دینار، یا به یازده دینار، ئه وه ته لاقه كه ی ناكه وى، چونكه له گه ل قسه ی كابرا دا یه ك ناكه وى وه ئه گهر كابرا ناوى مالى نه برد و ژنه كه ناوى برد، ئه وه ته لاقه كه ی ئه كه وى و باسى ماله كه یش له لایه ن ژنه كه وه بى سوود ئه مینتته وه.

وه ئه گهر كابرا وتى: ههر كاتىك جه ژنى ره مه زان هات خوټ ته لاق بده، ئه وه له سه ر ههردوو فرمووده كه پى سپاردنه كه ی به تاله، چونكه نه به مولك كردن و نه وه كیل گرتن به ته علیق دروست نییه، به لام له سه ر وه كیل گرتن، كه ژنه كه ته لاقى خوټى دا، ته لاقى ئه كه وى، چونكه ههر چه ند وه كیل گرتنه كه خوټى به تال بى، به لام ئیزن دانه گشتیه كه ئه مینتته وه؛ ئه م قسه یه، قسه ی باوه ر پى كراوى شیخی «ابن حجر» ه له «تحفه» دا.

ئه گهر كابرا به كینایه ته لاقه كه ی سپارد به ژنه كه ی؛ مه سه لا، وتى: خوټ جیا بكه ره وه لیم و نیازی ته لاقى هینا و ژنه كه یش وتى: وا خوټ جیا كرده وه و نیازی ته لاقى هینا، ئه وه ته لاقه كه ی ئه كه وى؛ ههروه ها، ئه گهر ژنه كه به سه ریح خوټى ته لاق دا، یا كابرا به سه ریح ته لاقه كه ی پى سپارد و ژنه كه به كینایه وه رامى دایه وه له گه ل نیازی ته لاقدا، ههر ته لاقى ئه كه وى، به لام ئه گهر له كینایه دا شه خسى خاوه ن كینایه نیازی ته لاقى نه بوو، ئه وه ته لاقه كه ناكه وى.

ئه گهر له سپاردنى ته لاقدا كابرا ناوى ژماره ی ته لاقه كه ی برد و ژنه كه یش ههر ناوى ئه وه ی برد، یا ناوى ژماره ی نه برد، ئه وه ته لاقه كه ی له سه ر ئه و ژماره یه ئه كه وى، چونكه ئه گهر ناوى ژماره یش نه با، ههر ئه به سرى به قسه ی كابرا وه ئه گهر ناوى ژماره یه كى غه یری ئه وه ی برد كه كابرا ناوى برد وه، ئه وه كامیان كه متر بى، ئه و

ژماره یه یان نه که وئ، چونکه نه گهر ژماره ی ناوبراوی که متر بوو، نه وه ههر له و ژماره یه دا فرمانه که ی به جی هیناوه وه نه گهر ژماره ی کابرا که متر بوو، نه وه ههر بو نه و نه ندازه یه ئیزنی ژنه که ی داوه وه له زیاتردا ئیزنی نییه و ته سه روفی ژنه که یش به بی ئیزنی کابرا بی سووده؛ بو یه نه گهر یه کیک وتی به وه کیله که ی: ته لاقی ژنه که م بده، نه ویش ههر سی ته لاقه ی دا، ههر ته لاقیکی نه که وئ، چونکه ئیزن له ته لاق دانا به س ئیزنه له یه ک ته لاقدا.

وه نه گهر کابرا ناوی ژماره ی نه بردو نیازیشی نه بوو و ژنه که یش ته لاقی خو ی دا به بی نیازی ژماره، یا به نیازی ژماره یه ک، نه وه ههر یه ک ته لاقی نه که وئ، چونکه ئیزن له ماهیه تی ته لاقدا ئیزنه له یه ک ته لاقداو به س وه نه گهر کابرا نیازی ژماره یه کی هه بوو و ژنه که یش ههر نه و نیازه ی بوو، نه وه نه و ژماره یه نه که وئ که له نیاز یانا بووه وه نه گهر نیازی ژنه که له گه ل نیازی کابرا که دا یه ک نه بوو، نه وه نه روا ته سه ر نیازی نه ویانه که نیازی که متری هیناوه.

شوینی ته لاق و دهسه لات به سه ریا

شوینی ته لاق، بریتیه له ژن و دهسه لاتیش به سه ریا، به وه نه بی ژنه که له عیسمه تی کابرا دا بی، یا له «عده» ی ته لاقی «رجعی» دا بی و خاوه ن ژنه که یش ته سه روفی دروست بی له ته لاقدا، یه عنی مندال و شیت و بی هوش نه بی؛ که واته، ته لاقی مندال و شیت و بی هوش دانا مه زری؛ ههروه ها، دروست نییه بو پیاوی بالغ و عاقل و هوشیار ته لاقی ژنی بیگانه بدهن، هه رچهند ته علیقی بکه ن به کاتی که وه که نه و ژنه بی به ژنیان و بیته ژیر عیسمه تیانه وه. دروستیش نییه که سیک ته لاقی ژنی ته لاق دراوی بائینه ی خو ی بدا، چونکه بائینه ته لاقی پتوه نالکی.

جا له سه ر نه م نه ساسه، نه گهر که سیک سی ته لاقه ی خوارد له سه ر ئیشیک و له پاشا، به ریکه وت ژنه که ی بائینه بووه وه به ته لاق یا به هه لوه شاننده وه ی نیکاح - مه سه لا - و کابرا ئیشه که ی کرد، نه وه نه و سی ته لاقه یه که زوو خواردوو یه تی ناکه وئ، چونکه

له‌م‌کاته‌دا ژنه‌که‌ی بائینه‌یه؛ هه‌روه‌ها، نه‌گه‌ر له‌پاش ماره‌کردنه‌وه‌ی ژنه‌که‌ ئیشه‌که‌ بکا، هه‌ر ناکه‌وئێ، چونکه‌ ئه‌و عیسمه‌ته‌که‌وا ته‌لا‌قه‌که‌ی تیا خواردووه‌ نه‌ماوه‌ و ئه‌م نیکاحه‌ عیسمه‌تیکی تازه‌ی جیاوازه‌ وه‌ له‌م وه‌خته‌دا که‌ ژنه‌که‌ دێته‌وه‌ ژێر نیکاحی، به‌و ژماره‌ ته‌لا‌قانه‌وه‌ دێته‌وه‌ ژێر نیکاحی که‌ پاش «بائینه» بوونه‌وه‌که‌ ماویه‌تی و به‌ سێ ته‌لا‌قه‌ نایه‌ته‌وه‌، هه‌رچه‌ند له‌پاش بائینه‌ بوونه‌وه‌که‌ یشی شووی کردبێ به‌ پیاویکی‌تر، مه‌گه‌ر وه‌ختی خۆی سێ ته‌لا‌قی دابی و ئه‌و شووه‌ که‌ کردوویه‌تی ببی به‌ ماره‌به‌جاش بۆی، وه‌کوو له‌پیشه‌وه‌ باس‌مان کرد.

بزانن! له‌پاش ئه‌وه‌ که‌ کابرا سێ ته‌لا‌قه‌ی خوارد له‌سه‌ر ئیشی، ئه‌توانی به‌تایبه‌تی بۆ رزگاربوون له‌که‌وتنی سێ ته‌لا‌قه‌که‌ی، خولعی ژنه‌که‌ی بکا و له‌پاش خولعه‌که‌، له‌ماوه‌ی جیا‌ییا یا له‌پاش ماره‌کردنه‌وه‌ی ژنه‌که‌ی ئه‌و ئیشه‌ بکا و ئه‌م خولعه‌ سوودی هه‌یه، خواه وه‌ختی خۆی سویندی له‌سه‌ر ئیسبات خواردبێ یا له‌سه‌ر نه‌فی و ئیسبات و نه‌فیه‌که‌ «مُطَلَّق» بن یا «مُقَيَّد» بن و ته‌لا‌قه‌که‌، زه‌مانی گه‌یان‌دبێ، یه‌عنی له‌فزیکی له‌گه‌لا‌بووبێ زه‌مان بگه‌یه‌نی یا نه‌ و ئه‌مه‌، له‌سه‌ر باوه‌ری گه‌لی له‌پیشه‌وایانی مه‌زه‌به‌ی شافعی مه‌زه‌به‌، وه‌کوو «بُلْقینی» و «زُرکشی» و «ابنُ الرِّفَعه» وه‌ «خه‌تیبی شه‌ربینی»، ئه‌فه‌رموئیت: ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ جیبی باوه‌رو پشت پێ‌به‌ستنه‌، چونکه‌ زاھیری فه‌رمووده‌ی هاو‌پرسیانی ئیمامی شافعی له‌سه‌ر ئه‌مه‌یه‌، «علي الشَّبراملسي» یش ئه‌فه‌رموئیت: باوه‌ری شیخی «زیادی» یش به‌م‌جو‌ره‌یه‌، له‌ حاشیه‌ی «شیروانی» شدا ئه‌فه‌رموئیت: مه‌یل و ئاره‌زووی «ابنُ القاسم» بۆلای قسه‌ی ئه‌م زاتانایه‌؛ «بناءً عَلیه»، ئینسان ئه‌توانی ته‌قلیدی فه‌رمووده‌ی ئه‌و ئیمامانه‌ بکا که‌ فه‌رموویانه‌: خولع پیاو رزگار ئه‌کا له‌که‌وتنی سێ ته‌لا‌قه‌؛ به‌ هه‌ر سیغه‌یه‌ک و به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ک ته‌لا‌قه‌که‌ی خواردبێ و پتویسته‌ ئینسان ته‌ماشای ئه‌و شتانه‌یش بکا که‌ له‌ سه‌ره‌تای خولعه‌که‌وه‌ باس‌م کردن.

ئاشکرایه‌ که‌ ژماره‌ی ته‌لا‌قی ئینسانی ئازاد، سێ ته‌لا‌قه‌؛ جا هه‌رکه‌س به‌ که‌م‌تر له‌ سێ ته‌لا‌ق ژنی ته‌لا‌ق دا و له‌پاشا ماره‌ی کرده‌وه‌، ئه‌وه‌ هه‌ر پاشماوه‌ی سێ ته‌لا‌قه‌که‌ی بۆ دێته‌وه‌، هه‌رچه‌ند له‌و به‌ینه‌دا ژنه‌که‌ شووی کردبێ به‌ که‌سیکی‌تر وه‌ ته‌لا‌ق،

ههروه کوو له ساغی دا ئە کهوئ، له نه خووشیشدا ئە کهوئ مادام کابرا هووشی به خوویه وه بی، هه رچه ند کابرا به و نه خووشییه شه وه بمرئ و له پاش مردنیش، میرات بردن له بهینی ژن و میرددا هه یه، هه ر کامیان بمرن، هه ر ئە وه نده تە لاقه که «رجعی» بی، به لام له تە لاقی «بائن» دا میرات بردن نییه؛ به لئ، زۆر گونا هه ئینسان ژنی خوئی له نه خووشیدا بائینه بکاته وه بۆ ئە وه که میراتی لئ و هرنه گری، هه تا وه کوو چه زه تی عوسمان - خوای لئ رازی بی - میراتی دا وه به ژنی بائینه؛ فه رمووده ی کۆنی ئیمامی شافیعیش له سه ر میرات بردنیه تی.

باسی که وتنی ژماره یه که له تە لاق بەهۆی نیازی ژماره وه

ئە گه ر کابرایه که وتی به ژنه که ی: تە لاق تە وتبئ و نیازی ژماره ی نه بوو، تە لاقینکی ئە کهوئ؛ ئە گه ر نیازی ژماره یه کی تایبه تی بوو، ئە و ژماره یه ئە کهوئ؛ هه روه ها ئە گه ر به له فزی کینایه بی، وه کوو ئە وه که بلیت: لیم جیایه ره وه وه مه به ستی تە لاق بی، ئە وه یش ئە گه ر نیازی ژماره ی نه بوو، تە لاقینکی ئە کهوئ وه ئە گه ر مه به ستی ژماره یه که بوو، ئە و ژماره یه ئە کهوئ.

ئە گه ر به بی ئە وه که ژنه که داوای تە لاق بکا کابرا سی به ردی نایه مشتت ژنه که، ئە وه تە لاقی ناکه وئ، خوا ه نیازی تە لاقی بی یا نه وه ئە گه ر ژنه که داوای تە لاقی کردو ئە میش سی به ردی نایه مشتت و هیچ باسی تە لاقی نه کرد، هه ر تە لاقی ناکه وئ، تە لاقی خاوه ن زوبان به بی له فز ناکه وئ، مه گه ر له کاتی نووسینا، وه کوو باسما ن کرد.

ئە گه ر له و کاته دا که به رده کانی نایه مشتت وتی: ئە مه تە لاقه کانت، وا پیم دایته وه، ئە وه هه ر سی تە لاقی ئە کهوئ، به و شه ر ته نیازی له و قسه یه تە لاق دان بی، چونکه ئە و قسه یه کینایه یه و پنیوستی به وه یه که نیازی تە لاق دانی ژنه که ی بی وه ئە گه ر نیازی تە لاق دانی نه بوو، تە لاقی ناکه وئ.

هه روه ها، ئە گه ر به رده کانی یه که یه که نایه مشتت ژنه که وه وتی: ئە مه له سه ر ده دینار، ئە مه یش له سه ر گه ر دانه که ت، ئە مه یش له سه ر ماره ییبه که ت و نیازی تە لاق دانی

بی، جا ئه‌گه‌ر له‌پاش له‌فزی یه‌که‌م ژنه‌که‌ قه‌بوولی کرد، ئه‌وه‌ ته‌لاقینکی ئه‌که‌وی و باینه‌ ئه‌بیته‌وه، ئیتر ته‌لاقی دووه‌م و سیه‌می ناکه‌وی و ئه‌گه‌ر له‌پاش له‌فزی دووه‌م قه‌بوولی کرد، دوو ته‌لاقی ئه‌که‌وی و ئه‌گه‌ر له‌پاش له‌فزی سیه‌م قه‌بوولی کرد، هه‌ر سی ته‌لاقی ئه‌که‌وی.

ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ داوای ته‌لاقی له‌میره‌که‌ی کرد، ئه‌میش وتی: وه‌ره‌ هه‌ر سی به‌رده‌که‌ بنیمه‌ مشتت، جا ژنه‌که‌ هات و کابرا سی به‌ردی نایه‌ مشتت، ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی له‌ سی به‌رده‌ سی ته‌لاقی بوو و له‌وکاته‌یشدا به‌رده‌کانی نایه‌ مشتت له‌فزیکی وای وت که ئیشاره‌ بی بو به‌رده‌کان، وه‌کوو ئه‌وه‌ که بلیت: فرمووا! ئه‌مه‌ به‌رده‌کانت، ئه‌وه‌ هه‌ر سی ته‌لاقی ئه‌که‌وی و ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی له‌ به‌رده‌کان ته‌لاق نه‌بی، یاخود مه‌به‌ستی ته‌لاق بی، به‌لام له‌وکاته‌دا به‌رده‌کان ئه‌نیته‌ مشتت هیچ قسه‌یه‌کی وا نه‌کا، ئه‌وه‌ ته‌لاقی ناکه‌وی، چونکه‌ شتیك نییه‌ ئه‌م به‌رد خسته‌ مشتت به‌ستی به‌ ته‌لاق دانه‌وه‌.

ئه‌گه‌ر کابرا وتی: ته‌لاقت که‌وتبی به‌ هه‌موو مه‌زه‌بیک، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی موباله‌غه‌ بی له‌ که‌وتنی ته‌لاقتا، ته‌لاقینکی ئه‌که‌وی و ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ته‌علیق کردن بی به‌ کاتی ره‌وابوونی ته‌لاقی که‌یه‌وه‌ له‌ هه‌موو مه‌زه‌بیکدا، ئه‌وه‌ پیویسته‌ که‌ هه‌موو مه‌زه‌بیککی خاوه‌ن ئیعتیار ئه‌و ته‌لاقی به‌خا.

وه‌ ئه‌گه‌ر وتی: سی ته‌لاقت که‌وتبی به‌ هه‌موو مه‌زه‌بیک، ئه‌میش ئه‌گه‌ر هه‌ر نیازی موباله‌غه‌ بوو، هه‌ر سی ته‌لاقی ئه‌که‌وی و ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ته‌علیق کردن بوو به‌ کاتی به‌ حه‌لال‌زانی سی ته‌لاقی وه‌ له‌و مه‌زه‌باندا، ئه‌وه‌ ته‌لاقی ناکه‌وی، چونکه‌ له‌ مه‌زه‌بی هه‌ندیك له‌ ئیمامه‌کاندا سی ته‌لاقی حه‌رامه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ته‌علیق کردن بی به‌ کاتی ئه‌وه‌وه‌ که‌ هه‌موو مه‌زه‌به‌کان بلین: ته‌لاقی کان که‌وتوون، هه‌رچه‌ند به‌ حه‌رامیشی بزانه‌، ئه‌وه‌ هه‌ر سی ته‌لاقی ئه‌که‌وی چونکه‌، له‌سه‌ر هه‌موو مه‌زه‌به‌ خاوه‌ن ئیعتیاره‌ کان سی ته‌لاقی به‌ یه‌ که‌جار ئه‌که‌وی، هه‌رچه‌ند ته‌لاق دانه‌ که‌یش حه‌رام بی و له‌ وه‌ختی بی نیازی‌دا حوکم ئه‌کرئ به‌ که‌وتنی هه‌ر سی ته‌لاقی که‌ی، چونکه‌ له‌فزه‌ که‌ ئاشکرایه‌ له‌و مه‌عنایه‌دا. ئه‌گه‌ر کابرایه‌ک دوو ژنی هه‌بوو و وتی پینان: سی ته‌لاقی تان که‌وتبی، ئه‌وه‌ سی ته‌لاقی هه‌ردووکیان ئه‌که‌وی، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر وتی: سی ته‌لاقتان که‌وتبی و نیازی ئه‌وه‌

بئێ یه کی سئێ تە لاقیان بکهوئێ وه ئە گەر مه بهستی دابهش کردنی سئێ تە لاق بئێ به سه ريانا، ئە وه یه کی دوو تە لاقیان ئە کهوئێ چونکه یه کئێ تە لاق و نیویکیان به له فزه که ئە کهوئێ و نیوه که ی تریشی به تە ئسیری نیوه که وتوو که ئە کهوئێ.

ئە گەر کابرا ویستی بئێ: تە لاق تە کهوتبئێ سئێ به سئێ و له پیش وتنی له فزی سئێ به سئێ که دا مرد، یا خود که سیك دهستی دانا له سه ر ده می و نه یه یشت قسه که ی تە واو بکا، هه ر سئێ تە لاقئێ ئە کهوئێ، چونکه له وکاته دا که وتوو یه تی تە لاق تە کهوتبئێ مه بهستی سئێ تە لاقه بووه، به لام ئە گەر له پیش تە واو کردنی جومله ی تە لاقه که دا مرد، یا نه هیلرا قسه که ی تە واو بکا، ئە وه تە لاقئێ ناکهوئێ، چونکه نیازی رووت به بئێ له فزی خاوهن سوود به تاله. ئە گەر وتی: دوو تە لاق تە کهوتبئێ و مه بهستی سئێ تە لاق بوو ئە وه هه ر دوو تە لاقئێ ئە کهوئێ.

وه ئە گەر وتی به ژنه که ی: تو سئێ تە لاق دراوی، سئێ تە لاقئێ ئە کهوئێ وه ئە گەر وتی: تو وه کوو سئێ تە لاق دراوی، ئە وه یه ک تە لاقئێ ئە کهوئێ؛ هه ر وه ها، ئە گەر بئیت: یه ک تە لاق تە کهوتبئێ هه زار جار، هه ر تە لاقئێ ئە کهوئێ.

وه ئە گەر وتی: پڕ به دنیا، یا پڕ به زهوی، یا پڕ به ئاسمان تە لاق تە کهوتبئێ، هه ر تە لاقئێ ئە کهوئێ؛ هه ر وه ها، ئە گەر وتی تە لاقئێ زۆر گه و ره ت کهوتبئێ، یا زۆر درێژ، یا زۆر نابار، یا زۆر ناشیرین، هه ر تە لاقئێ ئە کهوئێ؛ ئە گەر بيشلئت: پڕ به و سئێ خانوو تە لاق تە کهوتبئێ، هه ر تە لاقئێ ئە کهوئێ؛ به لئێ له کتیبی «عباب» دا ئە فه رموئیت: له م سووره تە ئاخه ر دا سئێ تە لاقه ی ئە کهوئێ، چونکه مادام خانوو هه کانه سئێ خانوون، ئە وه ی پری هه ر خانوو یه ک بئیت ئیعتبار ئە کری به تە لاقئێ؛ که واته، به سئێ خانوو که سئێ تە لاقئێ ئە کهوئێ.

ئە گەر وتی: تە لاق تە کهوتبئێ، تە لاق تە کهوتبئێ، تە لاق تە کهوتبئێ و ماوه زۆر بوو له به ینی تە لاقه کانا، سئێ تە لاقئێ ئە کهوئێ وه ئە گەر ماوه زۆر نه بوو، ئە مجار ئە گەر مه بهستی به و دووباره کردنه وه یه تە ئکید کردنه وه بئێ، تە لاقئێ ئە کهوئێ. وه ئە گەر مه بهستی دووباره کردنه وه ی قسه که ی بئێ به شیوه یه کی سه ره بخۆ که په یوه ندی به وی پیشوو وه نه بئێ، یا هیچ مه بهستی نه بئێ، سئێ تە لاقئێ ئە کهوئێ.

وہ ئەگەر وتى: تەلاقت كەوتىبى ئەوئەندەى «گل»، ھەر يەك تەلاقتى ئەكەوئى وە ئەگەر بلى: ئەوئەندەى «لم»، سى تەلاقتى ئەكەوئى وە ئەگەر بلى: ئەوئەندەى گەلاى دار، يا ئەوئەندەى دارى كىو، يا ئەوئەندەى گىاي دەشت، سى تەلاقتى ئەكەوئى، ھەر وەھا ئەگەر وتى: ئەوئەندەى مووى فلان كەس و مەعلووم نەبوو ئەو كەسە لەشى چۆنە، چونكە بەعادەت قابىل نىيە ئەو كەسە سى موو بە لەشپەو نەبى.

ئەگەر وتى تەلاقت كەوتىبى ئەوئەندەى ماسى ناو ئەو حەوزە و ديار نەبوو چەند ماسى تىايە، ئەو ھەر تەلاقتى ئەكەوئى وە ئەگەر ئەكەى شەرى لە گەلدا كەرد، ئەوئەندەى گۆچاننىكى بەدەستەو بوو و وتى: سى تەلاقتى كەوتىبى، ئەو واديارە ھەر سى تەلاقتى ئەكەوئى، بەلام حەوالەى ئايىنى خۆى ئەكەرد، ئەگەر لە بەىنى خۆى و خوادا مەبەستى گۆچانە كە بووبى، تەلاقتى ناكەوئى، وەك ئەو كە ئەكەى ناوى پەروىن بى - مەسەلا - و بلى: پەروىن تەلاقتى كەوتىبى و مەبەستى پەروىن ناوئىكى تەرى، ئەوئەندەى واديارە تەلاقتى ئەكەى ئەكەوئى، بەلام حەوالەى دىنى خۆىشى ئەكەرد، جا ئەتوانى داوالە ئەكەى بكا كە لەگەلى بىئىتەو، ئەگەر ئەكە باوهرى و ابوو راست ئەكە مەبەستى لە پەروىن ئەو نەبوو، دروستە لەگەلىا بىئىتەو وە ئەگەر باوهرى پى نەبوو، دروست نىيە بوى لەگەلى بىئىتەو.

ئەگەر ئەكەى وتى: سى تەلاقتەم بەدە، ئەوئەندەى وتى: تەلاقت كەوتىبى و نىيازى ژمارە يەكى تايەتى نەبوو، ھەر تەلاقتى ئەكەوئى؛ ئەگەر يەك تەلاقتى ئەكەى داو لەپاشا وتى: وا كەردم بە سى تەلاق، ئەو ھەر ئەو يەك تەلاقتى ئەكەوئى، چونكە مەحالە يەك تەلاق بى بە سى تەلاق.

ئەگەر وتى: تەلاقت كەوتىبى و تەلاقت كەوتىبى تەلاقت كەوتىبى و ماو بە بەىنانا زۆر بوو، سى تەلاقتى ئەكەوئى وە ئەگەر ماو زۆر نەبوو، ئەو بە يەكەم بە دوو ھەم دوو تەلاقتى ئەكەوئى، جا ئەگەر بە جارى سىھەم مەبەستى تەئكىد كەردنەو ھى جارى دوو ھەم بوو، ئەو ھەر دوو تەلاقتەكەى كەوتتو وە ئەگەر مەبەستى تەئكىد كەردنەو ھى تەلاقتى يەكەم بوو، ياخود مەبەستى عەتف بوو، تەلاقتى تەرى پى ئەكەوئى. بەلام ئەم تەفسىلاتە

بو ژنیکه کابرا چوو بیته لای، چونکه نه گهر نه قسانه له گه ل ژنیکه دا رووبدا که نه چوو بیته لای، نه وه هه ره له سهره تاوه ته لاقیکی نه که وی و ئیتر بائینه شه بیته وه ته لاقی تری پیوه نالکی؛ به لی، نه گهر کابرا وتی به ژنیکی که نه چوو بووه لای: هه رکاتی چووی بو مالی باوکت، ته لاقیت که وتبی و ته لاقیت که وتبی، نه وه له وکاته دا که نه چیتته مالی باوکی، دوو ته لاقی نه که وی، چونکه نه دوو ته لاقه پیکه وه بوون به جه زای شهر ته که و خویشیان له بهر نه وه که به هژی واوی عه تفه وه وان به یه که وه، به جارئ هه ردووکیان نه که ون؛ که واته، نه گهر وتی به ژنیکی که نه چوو بیته لای: هه روه ختی چوو بیته مالی باوکت، ته لاقیت که وتبی، جا ته لاقیکی تریشت که وتبی، نه وه که چووه مالی باوکی، هه ره ته لاقیکی نه که وی، چونکه له فزی «جا»، دواکه وتن نه گه یه نی و ئافره تی که نه چوو بیته لای، ته لاقی دواپی ناکه وی.

نه گهر وتی به ژنه که ی: ته لاقیت که وتبی له پیش ته لاقیکا، یا له پاش ته لاقیک، یا له گه ل ته لاقیکا، نه وه نه گهر چوو بووه لای ژنه که ی، دوو ته لاقی نه که وی، نه گینا هه ره ته لاقیکی نه که وی. نه گهر وتی: نیو ته لاقیت له نیو ته لاقا، یا نیو ته لاقیت له ته لاقیکا، یا ته لاقیت که له ته لاقیکا که وتبی، نه وه هه ره یهک ته لاقی نه که وی؛ هه روه ها، نه گهر وتی: هه ندیکی ته لاقیت که وتبی، یا دوو نیوه ته لاقیت که وتبی، هه ره ته لاقیکی نه که وی، مه گهر له مه لفزه دواپییه مه بهستی دوو نیوه بی له دوو ته لاق، نه وه دوو ته لاقی نه که وی؛ هه روه ها، نه گهر وتی: نیوه و سی یهک و شهش یه کی ته لاقیت که وتبی، هه ره ته لاقیکی نه که وی وه نه گهر وتی: نیوه ی دوو ته لاق، یا سی نیوه ته لاق یا نیوه ته لاقیک و سی یه کی ته لاقیکی تری که وتبی، نه وه دوو ته لاقی نه که وی، به لام نه گهر وتی: نیوه و سی یه کی ته لاقیت که وتبی، نه وه ته لاقیکی نه که وی.

نه گهر کابرا چوار ژنی هه بوو، و وتی: ته لاقیکم خستن، نه وه یه کی ته لاقیکیان نه که وی وه نه گهر وتی: دوو ته لاقم خستن، نه وه نه گهر مه بهستی بهش کردن بی، یه کی ته لاقیکیان نه که وی وه نه گهر مه بهستی یه کی دوو ته لاق بی یه کی دوو ته لاقیان نه که وی وه نه گهر وتی: سی ته لاقم خستن، نه وه نه گهر مه بهستی بهش کردنی تینکرای بی، یه کی

ته لاقِيڪيان ته كه وي و ته گهر مه بهستي ته وه بي هموو ته لاقِيڪيان بهش بڪاته وه به سهريانا، ته وه به يه كي سي ته لاقيان ته كه وي وه ته گهر وتي چوار ته لاقتان كه وتبي، ته وه ته گهر مه بهستي بهش كردني تيڪراي بي، به كي دوو ته لاقيان ته كه وي وه ته گهر مه بهستي بهش كردني هموو ته لاقِي بي، ته وه به دابهش كردني سي ته لاق، به كي سي ته لاقه يان ته كه وي و ته لاقِي چواره م به زياد ده رته چي.

ته گهر وتي: سي ته لاقم خست له به يتانا و له پاشا، وتي: مه بهستم ههر ته لاقِي ژنيڪيان، يا دوانيان، يا سيانان بووه ته وه به ناشڪرا لي قه بوول ناكري، به لام كا برا حه والهي ثابيني خوي ته كري، جا له سهر ته و نيازهي له به يني خوي و خوادا، ههر كاميان ده ربكا ده رته چي و بو ته وانه يش كه ماونه ته وه، ته گهر مه بهستي ته وه بي همووي بهش بڪاته وه به سهريانا، يا به كه به كه ي ته لاقه كان بهش بڪاته وه، ته وه دياره وه ته گهر بي مه بهست بوو، ته وه ههر به يه كي سي ته لاقيان ته كه وي وه ته گهر ژنيڪي ته لاق دا، جا وتي به ژنيڪي تري: تويشم كرد به هاوبه شي ته وه، ته مه ته گهر نيازِي ته لاق نه بي، به تاله وه ته گهر مه بهستي هاوبه شي بي له ته سلي ته لاقه وتنا، ته ميس ته لاقِيكي ته كه وي؛ مه سه لا، له به كه ته لاقا و له دوو ته لاقا، ته لاقِيكي ته كه وي و له سي ته لاقا، دوو ته لاقِي ته كه وي وه ته گهر مه بهستي له هاوبه شي ته وه بوو ته ميس وه كه ته وي، ته وه ته وه ندهي ته وه ته لاقِي ته كه وي، ههروه ها ته گهر كه سيڪ ژني خوي ته لاق بداو پياويكي تر به ژنه كه ي خوي بلي: وا منيش تو م كرد به هاوبه شي له گهل ژنه كه ي فلان كه سدا.

باسي جيا كردنه وه ي به كيڪ يا زياتر له وه ي كه و تراوه (استثناء)

جيا كردنه وه، دوو جو ره؛ به كه ميان، ژماره هه لئه گري وه كوو ته وه بلي: سي به سي ته لاقت كه وتبي، به كه ته لاق يا دوو ته لاقِي نه بي؛ دووه ميان، ته سلي ته لاقه كه هه لئه گري، وه كوو ته وه كه بلي: ته لاقت كه وتبي «إِنْ شَاءَ اللَّهُ» (ته گهر خوا مه يلي بي)، يا «إِنْ لَمْ يَشَأِ اللَّهُ» (ته گهر خوا مه يلي نه بي)، له م دوو سووره ته ي دواييدا ته لاقه كه ي ناكه وي، چونكه نه مه يلي خواله سووره تي به كه مدا وه نه بي مه يلي خواله سووره تي دووه مدا

بۆ ئیمه مه‌علووم نییه؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر بۆی: ته‌لاقه‌که‌وتبێ، مه‌گه‌ر خوا مه‌یلی بیی، یا مه‌گه‌ر خوا مه‌یلی نه‌بی، ئه‌وه‌هه‌ر ته‌لاقه‌که‌ی ناکه‌وی، چونکه‌مه‌عنای سووره‌تی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌ ته‌لاقه‌که‌وتبێ، مه‌گه‌ر کاتی که‌خوا مه‌یلی هه‌بی له‌سه‌ر که‌وتنی و مه‌عنای سووره‌تی دووه‌م، ئه‌وه‌یه‌ ته‌لاقه‌که‌وتبێ، مه‌گه‌ر کاتیک که‌خوا مه‌یلی نه‌بی له‌سه‌ر که‌وتن وه‌کووله‌شه‌رحی «محلّی» و «خَطیب» دا نووسراوه، وه‌بوون و نه‌بوونی مه‌یلی خوالای ئیمه‌دیار نییه‌ و مادام «معلّق علیه» مه‌علووم نه‌بی، «معلّق» نایه‌ته‌جی؛ بێجگه‌ له‌مانه، مه‌عنای ئه‌م ته‌علیق به‌مه‌یل و بێ مه‌یلییه، ئه‌گه‌ر دێته‌سه‌ر ته‌علیقی که‌وتنی ته‌لاق له‌سه‌ر مه‌یل، ئه‌و مه‌یله‌دیار نییه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر دێته‌سه‌ر ته‌علیقی که‌وتنی ته‌لاق به‌ نه‌بوونی مه‌یله‌وه، ئه‌وه‌ ته‌لاق که‌وتن به‌بی مه‌یلی خودا مه‌حاله؛ که‌وابوو، به‌هه‌رحال ته‌لاقه‌که‌ناکه‌وی.

وه‌هه‌روه‌کوو ته‌علیق به‌مه‌یل و بێ مه‌یلی خوداوه‌مانعی که‌وتنی ته‌لاقه، هه‌روه‌ها مانعیشه‌بۆ به‌جی هاتنی هه‌موو عه‌قدو حه‌للێک، وه‌کوو فرۆشتن و به‌کرێ دان و وه‌قف و نه‌زرو به‌خشین و نیکاح و سویندو غه‌یری ئه‌مانه‌یش.

ته‌علیق کردنی به‌سیفه‌تی غه‌یری خواستی خواوه، وه‌کوو ئاره‌زووکردن و نه‌کردنی فلان که‌س، یا وه‌کوو چوون بۆ مالی فلان - مه‌سه‌لا - ئه‌وه‌ نه‌ژماره‌هه‌له‌گه‌ری و نه‌ئه‌سلی ته‌لاق هه‌له‌گه‌ری، به‌لکوو ته‌لاقه‌که‌ئه‌به‌ستی به‌هه‌ندیک وه‌زع و حاله‌وه، چونکه‌به‌جی هاتن و به‌جی نه‌هاتنی ئه‌و سیفه‌ته‌ده‌رته‌که‌وی بۆمان و ئه‌مانه‌حوکمیان جیاپه‌له‌جیاکردنه‌وه.

بزائن! جیاکردنه‌وه‌به‌«إلا»ی عه‌ره‌بی وه‌به‌هۆی به‌ستن به‌مه‌یلی خواوه، چه‌ند شه‌رتیکیان هه‌یه.

یه‌که‌م، ئه‌وه‌یه‌کابرا نیازی ئه‌و جیاکردنه‌وه‌یه‌بی له‌پیش ته‌واوکردنی جومله‌ی ته‌لاقه‌که‌دا، مه‌سه‌لا.

دووه‌م، ئه‌وه‌یه‌لکابی به‌جومله‌که‌وه‌له‌کاتی قسه‌کردنه‌که‌دا به‌جووری که‌له‌عورفدا به‌یه‌ک قسه‌بژمیرین؛ به‌لێ، زیانی نییه‌ماتل بوونی ئینسان بۆ هه‌ناسه‌دان و زمان‌گرتن و کوکه‌و ده‌نگ‌گیران و بێرکردنه‌وه‌له‌وه‌زعی جیاکردنه‌وه‌که‌دا.

سپه‌هه‌م، ئه‌وه‌یه‌ به‌ زمان بلیت به‌ جوړی که‌ خو‌ی بیبسی له‌ کاتی ئارامی شوینه‌ که‌ ده‌،
 ئه‌ گینا بی سووده؛ که‌ واته، ئه‌ گه‌ر کابرا ئیددیعیای ئه‌وه‌ی ئه‌ کرد که‌ ئه‌و جیا کردنه‌وه‌یه‌ له‌
 دلیا بووه، یاخود به‌ زمان وتوویه‌تی، به‌لام خو‌ی نه‌بیستوهه، ئه‌وه‌ به‌ قه‌تعی لسی
 قه‌بوول ناکری، به‌لکوو حه‌واله‌ی دیانه‌تی خو‌یشی ناکری، چونکه‌ جیا کردنه‌وه‌ی
 ژماره‌ یا جیا کردنه‌وه‌ به‌ ئاره‌زووی خوا (مشیئة‌الله)، زور قورسن، یه‌که‌میان ژماره
 هه‌لته‌گری و دووه‌میان ئه‌سلی ته‌لاقه‌ که‌ هه‌لته‌گری، نیازی شتیکیش که‌ ژماره‌ لابه‌ری یا
 ئه‌سلی ته‌لاقه‌ که‌ لابه‌ری، دووره‌ له‌ عورف و به‌ کاره‌یتانه‌وه؛ به‌لام له‌ ته‌علیق به‌ سیفه‌تدا،
 وه‌کوو رو‌یشتنه‌وه‌ بو‌ مالی باوکی - مه‌سه‌لا - ئه‌گه‌ر کابرا ئیددیعیای نیازی کرد، ئه‌وه‌
 ئه‌گه‌ر به‌لگه‌ هه‌بوو له‌سه‌ری، ئه‌وه‌ به‌ ئاشکرا قه‌بوول ئه‌ کری، ئه‌گینا قه‌بوول ناکری، به‌لام
 حه‌واله‌ی دیانه‌تی خو‌ی ئه‌ کری و له‌ واقیعدا ئه‌و نیازه‌ سوودی هه‌یه‌ بو‌ی، چونکه‌ ئه‌م
 قه‌یده‌ شتیکی وانییه‌ که‌ ژماره‌ هه‌لگری یا ئه‌سلی ته‌لاقه‌ که‌ هه‌لگری، به‌لکوو ته‌لاقه‌ که‌
 ئه‌به‌ستی به‌ هه‌ندی حاله‌وه‌.

چواره‌م، ئه‌وه‌یه‌ وای بلی که‌ غه‌یری خو‌یشی بیبسی، ئه‌گینا ئه‌گه‌ر کابرا ئیددیعیای
 کرد که‌ وتوویه‌تی به‌ ژنه‌که‌ی: ته‌لاقت که‌وتبی مه‌گه‌ر خودا مه‌یلی بی، به‌لام ژنه‌که‌
 نه‌بیستوهه‌ و ژنه‌که‌یش وتی: نه‌خه‌یر، نه‌یوتوه‌وه‌ کابرا ئیش شاهیدی نه‌بوو، ئه‌وه‌ ژنه‌که‌
 سویند ئه‌دری له‌سه‌ر نه‌بوونی ئه‌و قه‌یده‌وه‌ ته‌لاقه‌که‌ی ئه‌که‌وی، به‌لام له‌ غه‌یری ئه‌م
 قه‌یده‌دا، وه‌کوو ته‌علیق به‌ سیفه‌تیکی تر، بیستی غه‌یر شه‌رت نییه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر کابرا
 ئیددیعیای کرد وتی: وتوومه‌: ته‌لاقت که‌وتبی، ئه‌گه‌ر پرۆیته‌وه‌ بو‌ مالی باوکت، یا ئه‌گه‌ر
 مناله‌که‌م بو‌به‌خیو بکه‌ی، یا ئه‌گه‌ر شتی له‌ مال‌م ده‌رنه‌که‌ی و ژنه‌که‌یش وتی: نه‌توتوه‌وه‌
 کابرا شاهیدی نه‌بوو، ئه‌وه‌ کابرا باوه‌ری پی ئه‌ کری به‌ سویندو به‌ بی ئه‌و سیفه‌ته‌،
 ته‌لاقه‌که‌ی ناکه‌وی، وه‌کوو له‌ حاشیه‌کانی «تحفه» و «نهایه» و غه‌یری ئه‌وانیشدا هه‌یه‌ و
 گو‌ی به‌وه‌ نادری که‌ له‌ «بغیه» دا ئه‌لی: ژنه‌که‌ باوه‌ری پی ئه‌ کری به‌ سویند، چونکه‌ باوه‌ر
 پی کرانی ژن له‌ مه‌سته‌له‌ی ته‌علیق کردنایه‌ به‌ ئاره‌زووی خواوه‌، وه‌کوو باس‌مان کرد.

بزانن! ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ ئینکاری وتنی قه‌یده‌که‌ی نه‌ کرد، به‌لکوو ئینکاری بیستی
 خو‌ی کرد، ئه‌وه‌ له‌م سووره‌ته‌دا کابرا باوه‌ری پی ئه‌ کری به‌ سویند له‌سه‌ر وتنی قه‌یده‌که‌،

هه رچهند ته علیق به «مشیتة الله» بی، چونکه لازم ناکا له نه بیستنه وه نه بوونی قهیده که؛ ههروه ها، نه گهر دوو شاهد له ویادا بن و بلین: نه و قهیده مان نه بیستنه وه، نه وه هه ر کابرا باوه ری پی نه کری له سهر وتنی قهیده که؛ به لی، نه گهر شه هاده تی شاهدیه کان له سهر نه بزواندنه وهی لیوی کابرا بوو له کاتیکه تایبه تیبا، نه وه شه هاده ته که یان قه بوول نه کری، چونکه نه م نه فی کردنه مه حد ووده.

پینجهم، نه وه به کابرا مه عنای نه و جیا کردنه وه به بزانی، به عنی تی بگا که چی لی پیدا نه بی؛ نه گینا نه گهر مه لایه که له فزی جیا کردنه وه که ی پیشان بدا و نه ویش خوئی نه یزانی و به زمان بیل و له مه عناکه ی حالی نه بی، نه وه هیچ سوودی نییه و به هیچ دائه نری.

شه شه م، نه وه به جیا کردنه وه هه موو لی جیا کراوه که نه گریته وه، به عنی نه وه نده ی ژماره ی نه و نه بی؛ که واته، نه گهر وتی: سی ته لاق که وتبی سی ته لاق نه بی، نه وه سوودی نییه و هه ر سی ته لاقه که ی نه که وی؛ ههروه ها، نه گهر بلی: ته لاقیکت که وتبی به که ته لاق نه بی، یا دوو ته لاق که وتبی دوو ته لاق نه بی، هه ر بی سووده؛ که واته، نه بی بلی: سی ته لاق که وتبی به که ته لاقی نه بی، یا دوو ته لاقی نه بی، نه وه له سووره تی به که مدا، دوو ته لاق و له سووره تی دوو هه مدا، به که ته لاقی نه که وی.

وه نه گهر چهند جیا کراوه به که که وتنه دوا ی به که و به که میان هه موو لی جیا کراوه که ی نه گرتنه وه، نه وه نه گهر پاش جیا کردنه وهی نه وانی تر له پیشووه که یان راست بووه وه، باشه؛ که واته، نه گهر وتی: سی ته لاق که وت بی ته نها سی ته لاق، ته نها دوو ته لاق، ته نها ته لاقیک نه بی، نه وه ته لاقیکه نه که وی، چونکه به که له دوو ده رکه ین، به کینکی نه مینیتنه وه و نه م به که له سی ده رکه ین، دووی نه مینیتنه وه و نه م دووه له سی ده رکه ین، به که ته لاقی نه مینیتنه وه که نه وه به نه که وی.

وه نه گهر وتی: سی ته لاق که وتبی ته نها سی ته لاقی نه بی، ته نها دوو ته لاقی نه بی؛ نه وه دوو ته لاقی نه که وی، چونکه دوو له سی ده رکه ین، به کی نه مینیتنه وه و نه م به که له سی ده رکه ین، دووی نه مینیتنه وه و نه م دووه نه که وی و نه گهر وتی: پینج ته لاق

که وتبئی سئی ته لاقی نه بی، دوو ته لاقی نه که وی. وه نه گه روتی: سئی ته لاقته که وتبئی نیوه ته لاقیک نه بی، نه وه هه ر سئی ته لاقهی نه که وی، چونکه له پاش جیا کردنه وهی نیوه ته لاقه که، نه وه نیوه ته لاقه که نه که وی نه بی به هوی که وتنی نیوه که ی تریشی؛ که واته، وای لی دیت وه کوو نه وه هیچی جیا نه کر دبیته وه وهه ر سئی ته لاقه که ی نه که وی.

بزانی! جیا کردنه وه له نه فی ئیساته و جیا کردنه وه له ئیسات نه فه و له سووره تی یه که که وتنی چهند جیا کردنه وه یه کدا، چهند ده ستوریک هه یه بو نه وه ی بزانی له نه نجاما چهند ته لاقی نه که وی؛ ئاسان تریان، نه وه یه جیا کراوه ی دوایی ده ربکه ی له وه ی وا له پیشیه وه و هه روه ها تا نه گه ی به وه ی له سه ره تا وه جیا کراوه ته وه.

باسی شک و گومان له ته لاقدا

گومان له م شوینه دا، سئی به شه؛

یه که م، گومانه له نه سلئی ته لاقدا؛

دووهم، گومانه له ژماره یدا؛

سیههم، گومانه له ته لاق دراوه که دا. جا نه گه کابرا گومانی له وه دابوو که ته لاقی ژنه که ی داوه به تهنجیز یا به تهعلیق، نه وه هه موو زانیانی شهرع له سه ر نه وه ن که ته لاقه که ناکه وی وه نه گه ر نه یزانی ته لاقی که وتوو به یه قین و گومانی له وه دا بوو که ژماره ی ته لاقه که چهنده، نه وه لای که می نه که وی، به لام سوننه ته کابرا «وَزَع» (پاریز) بکا، یه عنی له سووره تی یه که مدا، ژنه که ی «رِجعه» بکاته وه، نه گه ر گومانی له ته لاقی «رِجعی» دا بوو و عه قدی نیکاحه که ی تازه بکاته وه نه گه ر گومانی له ته لاقی بائینه دا بوو، یا خود ساف ته لاقی بدا بو نه وه ی له پاش به سه رچوونی «عِدّه» به یه قین حه لال بی بو نه وه که سه ی که شووی پی نه کا وه له سووره تی دووه مدا، ئیعتیباری لای ژوورووی ژماره که بکا، یه عنی نه گه ر گومانی له یه که دوو دا بوو، ئیعتیباری دوو بکا وه نه گه ر گومانی له دوو و سئی دا بوو، ئیعتیباری سئی بکا و ماره ی نه کاته وه تا شوو نه کا به یه کینکی تر؛ جا نه گه ر ویستی له پاشا ماره ی بکاته وه و به سئی ته لاقه بیته وه بۆلای، سئی ته لاقه ی بدا بو نه وه ی له پاش ماره به جاش (تحلیل) به سئی ته لاقه وه بیته وه بۆلای.

باسی گومان له ژنه ته لاق دراوه که دا

له سووره تی سپهه میشدا، نه گهر کابرا وتی به ژنه که ی: نه گهر نه و په له وره کوتر بوو، ته لاق ته و تېی و یه کیکی تریش وتی به ژنه که ی خوئی: نه گهر نه و په له وره کوتر نه بوو، ته لاق ته و تېی و نه زانرا په له وره که کوتره یا نه، نه ووه حوکم ناکرئ به که وتنی ته لاقی هیچیان، چونکه هر چه ند نه بئ لایه کیان راست بی و دروست نیی هیچ لایه کیان راست نه بئ، به لام مادام ته علیقه کان هره یه کی له که سیکه و یه و هره که سی له وان ته علیقه که ی به ته نها مایه ی که وتنی ته لاقه که ی نیی، ته علیقی نه وی تر نابئ به هوئی که وتنی ته لاقه که ی.

به لئ، نه گهر که سیک نه م دوو ته علیقه ی به رابه ر به دوو ژنی خوئی کرد، نه ووه ته لاقی ژنیکیان به راستی نه که وی، چونکه هر دوو ژنه که له ژیر عیسمه تی نه ودان و ته لاقی هر کامیان بکه وی، له سهر نه م کابرا حرام نه بئ و پیوسته له م کاته داله و ه زعی په له وره که یش بکوئینه ووه، نه گهر ته لاقه که «بائن» بی و قابیل بی په له وره که بدوزرینه ووه به نیشانه و عه لاه متدا، جا پاش نه ووه که ته لاقی هر کامیان که وت، واجبه کابرا ده ری بپری و به یانی بکا وه نه گهر دوزینه ووه ی قابیل نه بوو، لیکوئینه ووه ی واجبه نیی، هه روه ها نه گهر ته لاقه که «رجعی» بی؛ جا نه گهر ته لاقه که «بائن» بوو و قابیلی چاک کردنه ووه بوو، وه کوو ثافره تیک که نه چوو بیته لای، نه ووه با هه ردوو ژنه که ماره بکاته ووه وه نه گهر ته لاقه که «رجعی» بوو، با هه ردوو کیان بگپرینه ووه، یا بلیت: هه ر کامیان ته لاقی که وتووه هینامه ووه ژیر نیکاحی خووم.

وه نه گهر کابرا دوو ژنی هه بوو وه ژنیکیانی ته لاق داو پاشان له بیر ی چوو ووه کامیانی ته لاق داوه، واجبه خوئی رابگری و نزیکی هیچ کام له و دوو ژنه نه که وی تا نه که ویتنه ووه بیر ی کام ژنی ته لاق داوه و داوای به یانیشی لی ناکرئ، نه گهر ژنه کان باوهر بکه ن به ووه که له بیر ی نه ماوه، چونکه حق هر حقی خوایانه وه نه گهر وتیان: باوهر پمان نیی پیت که له بیرت چوو ووه و به عه مدی قسه ناکه ی، نه ووه نه گهر هه ردوو کیان

بى دەنگ بوون، ئەو باشە وە ئەگەر يەككىيان پىش دەستى كىردو ئىدديعاى كىردەكە خۆى تەلاق دراوہ كە يە، ئەوہ كاپرا داواى سوئندىكى جەزمى لى ئە كرى ئە تەلاقى ئەو ژنەى نەداوہ و قەناعەت ناكرى بەوہ كە بلى: لەبىرم چووہ تەوہ، جا ئەگەر نكولى كىرد لە سوئند، ئەوہ ژنە كە سوئند ئەخوا كە تەلاق دراو خۆيەتى و حوكمى بو ئە كرى بە جىابوونەوہى لە كاپرا.

وہ ئەگەر لە پاش ئەم ژنە ژنە كەى تىرىش ئەو ئىدديعاى كىرد، ئەوہ تەرتىبى پىشوو جى بە جى ئە كرى. ئەگەر كاپرا وتى بە ژنە كەى لە گەل بىگانە يە كدا: يە كىكتان تەلاقى كە وتبى و ئىدديعاى كىرد كەوا نىازى ژنە بىگانە كە بووہ، ئەوہ باوہ پى ئە كرى بە سوئند وە ئەگەر ئەم ئىدديعاى كىرد، ئەوہ ژنە كەى خۆى تەلاقى ئە كەوئ.

وہ ئەگەر ئەم قسە يە كىرد بە رابەر بە ژنە كەى خۆى لە گەل و لاخىكا، يا لە گەل دارىكا، ئەوہ حەملى قسە كەى ئە كرى لە سەر ژنە كەى، چونكە و لاخ يا بەردو دار نابن بە جىگەى تەلاق و ئىدديعاى نىاز كىردنى ئەوانەى لى قەبوول ناكرى نە بە ئاشكراو نە بە نەينى، بەلام «شىروانى» گىراو يە تەوہ كە: هەندى لە زانايانى شەرع لە سەر ئەوہن كە بە نەينى لى قەبوول ئە كرى، يە عنى كاپرا حەوالەى دىانەتى خۆى ئە كرى، وە كوو مەسئەلەى دارە كە.

وہ ئەگەر كاپرا وتى بە ژنە كانى: ئەگەر حەجم كىرد يە كىكتان تەلاقى كە وتبى و لە پاشا، ژنىكيان مرد، يا تەلاق درا بە تەلاقى «بائن» ئەوسا روىشت حەجە كەى كىرد، ئەوہ ئەو ژنيانە كە ماوہ تەوہ تەلاقى ئە كەوئ وە ئەگەر وتى بە داىكى ژنە كەى: تەلاقى كچە كەت كە وتبى و ئىدديعاى كىرد كە نىازم ئەو كچەى بووہ كە ژنى من نىيە، ئەوہ باوہ پ بە قسە كەى ئە كرى وە ئەگەر وتى: تەلاقى ژنى عالەم كە وتبى، ئەوہ تەلاقى ژنە كەى خۆى ناكەوئ، مادام بە تاييەتى نىازى لە ژنە كەى خۆى نەبى، چونكە خواوہن قسە بەر عومومى قسە كەى خۆى ناكەوئ.

وہ ئەگەر وتى: تەلاقى زىنەب كە وتبى و زىنەب، ناوى ژنە كەى خۆى و ژنىكى تىر بوو و وتى: نىازم زىنەبە بىگانە كە بووہ، ئەوہ بە ئاشكرا قەبوول ناكرى، بەلام حەوالەى

ثایینی خوئی ته کړئ وه نه گهر وتی: فاطمه ی کچی حه مه ی ژنم ته لاقی که وتبئ، که چچی ژنه که ی ناوی ثامینه ی کچی حه مه بوو، یا ناوی فاطمه ی کچی نه حه مه د بوو، نه وه ته لاقی ژنه که ی ته که وئ و نه وه له یه که له ناوه که دا هه یه ته ئسیری نییه.

وه نه گهر وتی به دوو ژنی خوئی: یه کیکتان ته لاقی که وتبئ و مه به سستی یه کیکی دیاریان بوو، نه وه ته لاقی ته که وئ وه نه گهر نیازی ژنیکی نامه علوومی کرد، یا نیازی هه ردوویکیان کرد، یا خود نیازی که سیانی نه کرد، نه وه ته لاقی یه کیکی نامه علوومیان ته که وئ؛ جاله و سووره ته دا که مه به سستی یه کیکی دیاری بووه، واجبه به یانی بکاو ناوی ده ربړئ و له سووره ته کانی تر دا، واجبه یه کیکیان دیاری بکا بو ته لاق که وتن و دروست نییه نزیکی که سیان بکه و پته وه تا به یانی ته لاق دراوه که نه کا، یا یه کیکیان دیاری ته کا؛ هه روه ها، واجبه له سه ری په له پهل بکا بو ته م به یان کردن و دیاری کردنه، نه گهر هه ردوو ژنه که یا یه کیکیان داویان کرد، بو نه وه که ته لاق که وتووه که جیایپته وه له ته لاق نه که وتووه که که له به ندی کابرا دا نه مینپته وه؛ هه روه ها، واجبه له سه ری نه فقه و مه سه رفی هه ردوویکیان بدا تا وه زع مه علووم ته بی؛ جا پاش ده رکه وتنی ته لاق که وتووه که، نه گهر سکی هه بوو، نه وه تا سکه که ی لی نه بیته وه، نه فقه یشی ته داتی و نه و ژنه یان که به ته لاق که وتوو دا نه نری، هه ر له کاتی له فزی ته لاقه که وه به ته لاق که وتوو نه ناسرئ، نه که له کاتی به یان کردن و دیاری کردنه وه.

بزائن! نه گهر ته لاقه که «رجعی» بوو، نه وه به یان کردن و دیاری کردن واجب نییه، چونکه ته نها گه رانه وه له و ته لاقه به ده م به سه و به یان کردن و دیاری کردن به چونه لای ژنه که په یدا نابن.

نه گهر کابرا له کاتی به یان کردن و تی: نه مه یه ته لاق دراوه که، یا نه مه یه ژنه که م، نه وه ته بی به به یان کردن و دیاری کردن وه نه گهر وتی: مه به ستم نه مه یان و نه وه یان بوو، یا: مه به ستم نه مه بوو، به لکوو نه وه بوو، یا: مه به ستم نه مه بوو له گهل نه وه دا، نه وه به ناشکرا حوکم ته کړئ به که وتنی ته لاقی هه ردوویکیان، به لام له راستیدا ته نها ته لاقی نه ویانه ته که وئ که مه به سستی بووه وه نه گهر مه به سستی هه ردوویکیان بوو بوو، نه وه ته لاقی

ھەردوو كيان ناكەوئى، چونكە بە لەفزیك كە بۆ تاقە كە سىك دەس بدا، تە لاقى دوو كەس ناكەوئى و ھەر تە لاقى يە كىكيان ئە كەوئى وە ئە گەر لە پىش بە يان كەردن و دىارى كەردنا ھەردوو ژنە كە مردن، يا خود يە كىكيان مرد، ئەو ھەر داواى بە يان كەردن و دىارى كەردنى لى ئە كرى بۆ ئەو ھى حوكمى مىراتە كە يان دىارى بىي.

و ھەر ئە گەر لە پىش بە يان كەردن و دىارى كەردنا، كابر مرد، ئەو ھەر موودەى دىارتر ئەو ھە يە لە بە يان كەردنا قەسەى مىرات گەر قەبوول ئە كرى ئەك لە دىارى كەردنا، چونكە بە يان كەردن خە بەردانە و گىرپانە ھى ناوى ئەو ژنە يە كە زوو تە لاقى كە وتوو ھە قابىلە ئەم مىرات گەر زوو ئەو ھى زانىبى. بە لام دىارى كەردن، ھە لېژار دنى ژنىكە لە ناو چەند ژندا بۆ جىايى و ئەمە بە پىي ئارە زووى نەفسە و پەيوەندى بە خاوەن ژنە كە ھە يە و دە خلى مىرات گرى تيا نىيە ھە ئە گەر مىرات گەر كە دوا كەوت لە بە يان كەردنە كە، ئەو مىراتى ژنىك ھە ئە گىرى تا ژنە كان لە ناو خويانا رى ئە كەون.

ئە گەر كە سىك سوئندى خوارد بە سى تە لاقە و سوئندە كەى كەوت و چەند ژنىكىشى ھە بوو، ئەو ھە يە كى لەو ژنانە بە سى تە لاقە تە لاقى ئە كەوئى و كابر ناتوانى ئەو سى تە لاقە بەش بكا تەو بە سەريانا بۆ ئەو كە يە كى تە لاقى كىيان بكەوئى، يا خود تە لاقىك بدا بە سەر يە كىكيانا و دوو تە لاقىش بدا بە سەر ژنىكى تريا، لە بەر ئەو كە ئەو سوئندە ئەبى بە ھوى «بە ينوونە تى كوبرا»، بە لام ئە گەر ژنى لەو ژنانە يەك تە لاقى مابوو، ئەو كابر ئەتوانى ئەو ژنە دىارى بكا بۆ ئەو سى تە لاقە يە كە خوار دوو يە تى، چونكە مە بەست لە سى تە لاقە، «بە ينوونە تى كوبرا» يە و ئەو ھىش لەم ژنە دا بە تە لاقىك دىتە جى؛ كە و ابوو، ئەو تە لاقەى كە ماو ھە ئە كەوئى و دوو تە لاقە كەى كە ماو ھە تەو ھە سوئندە كەى، بە پوچ دەر ئە چى و زيان بە ژنى تر ناگە يەنى.

و ھەر ئە گەر يە كى لەو ژنانە لە پىش دىارى كەردنا بۆ تە لاقە كان مرد، يا تە لاقى كەوت و بائىنە بوو ھە، ئەو كابر ئەتوانى ئەو سى تە لاقە كە وتوو ھە بدا بە سەريا ھە ئە گەر بە تە علىق وتى: ئە گەر فلان كەس ھات يە كى لە ژنە كانم سى تە لاقەى كە وتبى و كابر ھات، جا يە كى لە ژنە كانى مرد، يا بە تە لاق بائىنە بوو، ئەو كابر ئەتوانى ئەو سى تە لاقە بدا بە سەر ئەو ژنە مردو ھە يا ئەو ژنە تە لاق دراو ھە دا.

وه ته گهر سویندی خوارد به دوو ته لاق له سهر ئیشیک و سوینده که ی کهوت و دوو ژنیشی بوو که یه کئی دوو ته لاقیان مابوو، نه وه ته توانی نه و دوو ته لاقه به ش بکاته وه به سه ریانا یه کی ته لاقیک و واجب نییه نه و دوو ته لاقه هر بدا به سه ریانه کیکیانا، چونکه دوو ته لاقه له زاتی خوږیا نابی به هوئی جیابوونه وه ی یه کجاری، هر چه ند له م سووره ته ی نیمه دا واری که وتوو که بووه به هوئی و نه یشتوانی له پیش سویند که وتندا یه کئی له ژنه کان بریار بدا بو ته لاقه کان، به لام واجبه له دوایدا دیاری بکا و ناتوانی له وه په شیمان بیته وه.

وه ته گهر سویندی خواردو سوینده که ی کهوت، به لام گومانی په یدا کرد له وه دا که نه و سوینده ته لاق بووه یا نه، نه وه حوکم به که وتنی ته لاقی ناکری، هر چه ند واجبه له سه ری دوو بکه و پته وه له ژنه که ی تا سوینده که ی بو روشن نه بیته وه؛ یا خود ته گهر ته لاقه که ی «رجعی» بوو «رجعه» ی بکاته وه وه ته گهر بائینه بوو و مه جالی تازه کردنه وه ی نیکاحی هه بوو، نیکاحه که ی تازه بکاته وه.

نه گهر وتی: نه گهر نه و په له وه ره کوتر بوو، ته لاقی ژنه که م که وتبی، نه گینا به نده که م نازاد بی و نه زانرا په له وه ره که چییه، نه وه منع نه کری له نزیکه که وتنه وه ی ژنه که ی و ئیش کردنیش به به نده که ی وه ته گهر له پیش به یان کردنا مرد، به یان کردنی میرات گره که ی قه بوول ناکری، به لکوو قورعه نه خری له به ینی ژنه که یدا بو ته لاق که وتن و به نده که ی بو نازاد بوون، جا نه گهر قورعه که به ناوی به نده که وه ده رچوو، نازاد نه بی وه ته گهر به ناوی ژنه که وه ده رچوو، ته لاقی ناکه وی و له م کاته دا، هر وه کوو ژنه که ی ته لاقی ناکه وی، به نده که یش به به نده یی نامینیتنه وه و ئیشکاله که هر وه کوو خوی به رده وام نه بی.

باسی ته لاقی «سَنی» و «بِدعی»

ته لاق، هر چه ند پینج حوکمه که ی به سه را نه روا - وه کوو له پیشه وه به یانمان کرد - به لام به کورتی به پیی ئیستیلاهی مه شهوور، سی جوړه؛ «سَنی» و «بِدعی» و نه «سَنی» و نه «بِدعی». و له سه ر ئیستیلاهی «مِنهاج»، دوو جوړه «سَنی» و «بِدعی».

به پئی ئیستیلاحه که ی مینهاج، ته لاقی «سنی» نه وه یه دروست بی، یه عنی حهرام نه بی و ته لاقی «بدعی» نه وه یه حهرام بی. ته لاقی «سنی» بهم ئیستیلاحه، نه وه یه چوار شهرتی تیا بیته جی؛

یه که م: نه وه یه ژنه که میرده که ی چو بیته لای؛

دووهم: نه وه یه عیدده ی به «نه قراء» بی، یه عنی به حه یزو پاک ی بی؛

سیههم: نه وه یه له پاش ته لاق دانه که ی دهس بکا به عیدده ی «اقراء»، بهم رهنگه دووگیان نه بی یا دووگیان بی له زینا یا له شوبهه و له ههردوو حاله ته که دا، حه یزی پیایی و میرده که یشی ته لاقی دابی له گه ل ناخری حه یزه که یا، یا له کاتی پاک ی دا له پیش ته و او بوونی ماوه ی پاکیه که یدا، یا خود ته علیقی ته لاقه که ی کرد بی به رابووردنی هندی له ماوه ی پاکیه که یه وه یا ته علیقی کرد بی به ناخری حه یزه که یه وه؛

چوارهم: نه وه یه نه چو بیته لای له و پاکیه دا که ته لاقه که ی تیا داوه یا ته علیقی ته لاقه که ی کردوو به رابووردنی هندی که یه وه، ههروه ها نه چو بیته لای له و حه یزه دا که له پیش نه و پاکیه وه بووه و له و حه یزه دا که ته لاقی داوه له ناخریه وه، یا ته علیقی ته لاقه که ی کردوو به ناخریه وه. جا له سه ر ئیستیلاحه ی مینهاج، نه گه ر نه م چوار شهرته هاتنه جی، نه وه ته لاقه که «سنی» یه، نه گینا «بدعی» یه و له سه ر ئیستیلاحه سنی لقه که، نه گه ر هه ر چوار شهرته که هاتنه جی، نه وه «سنی» یه وه نه گه ر دوو شهرته ناخریه که فهوتا، نه وه «بدعی» یه وه نه گه ر دوو شهرته پیشوو که یا یه کیکیان فهوتا، نه وه نه که ویتته بهر به شه ناونجیبه که که نه «سنی» یه وه نه «بدعی» یه.

بزانن! له سه ر ئیستیلاحه ی مینهاج که ته لاق ته نها «سنی» و «بدعی» یه، ته لاقی «سنی» به کورتی، ههشت حاله ته؛

یه که م: ته لاقی ژنی که دووگیان نه بی و ته لاق درابی له کاتی ناخری حه یزه که یدا؛
دووهم: ته لاقی ژنی که دووگیان نه بی و ژنی که ته لاق درابی له کاتی پاکیدا له پیش نه وه دا که نه و پاکیه ته و او بی؛

سیههم: ته لاقی ژنیکه که دووگیان نه بی و ته علیقی ته لاقه که ی کرابی به رابووردنی هندی له ماوه ی پاکیه که وه؛

چوارهم: ته لاقی ژنیکه که دوو گیان نه بی و ته علیقی ته لاقه که ی کرابی به ناخری
حه یزه که یه وه و حه یزی پیدا بی؛

پینجهم: ته لاقی ژنیکه دوو گیان بی له زینا یا له شوبهه و حه یزی بی و ته لاق درابی
له ناخری حه یزه که یه وه؛

شه شهم: ته لاقی ژنیکه که دوو گیان بی له زینا یا له شوبهه و ته لاق درابی له پاکیدا
له پیش ته و او بوونی پاکیه که یدا؛

حه و ته م: ته لاقی ژنیکه که دوو گیان بی له زینا یا له شوبهه و ته علیقی ته لاقی کرابی
به رابووردنی هه ندیک له ماوه ی پاکیه که وه.

هه شته م: ته لاقی ژنیکه دوو گیان بی له زینا یا له شوبهه و ته علیقی ته لاقه که ی کرابی
به ناخری حه یزه که یه وه؛ له هه موو ئه م سووره تانه دا، شهر ته میرده که نه چوو بیته لای
ئه و ژنه، نه له و پاکیه دا که ته لاقی داوه تیا یا، یا که ته علیقی ته لاقه که کراوه به رابووردنی
هه ندیکه وه و نه له و حه یزه دا که وا له پیش ئه و پاکیه وه یه و نه له و حه یزه دا که ته لاقی
ژنه که دراوه له ناخریه وه یا ته علیقی ته لاقه که کراوه به ناخریه وه.

ته لاقی «بدعی» یش، بیست و دوو حاله ته؛

یه که م: ته لاقی ژنیکه که دوو گیان بی له چوونه لای به شوبهه و حه یزی پیدا نه یه ت.

دوو ه م: ته لاقی ژنیکه که دوو گیان بی له چوونه لای به زینا و حه یزی پیا نه یه ت.

سینه ه م: ته لاقی ژنیکه که دوو گیان نه بی و حه یزی پیا بیست و ته لاق درابی له ناخری

پاکیه که یدا.

چوارهم: ته لاقی ژنیکه که دوو گیان نه بی و حه یزی پیا بیست و ته لاق درابی له حه یزدا

له پیش دوا بی هاتنیه وه.

پینجهم: ته لاقی ژنیکه که دوو گیان نه بی و خاوه نی حه یزی بی و ته علیقی ته لاقه که ی

کرابی به رابووردنی هه ندی له ماوه ی حه یزه که یه وه.

شه شهم: ته لاقی ژنیکه که دوو گیان نه بی و حه یزی پیا بیست و ته علیقی ته لاقی کرابی

به دوا بی پاک بوونه وه یه وه.

حه و ته م: ته لاقی ژنیکه که حه یزی پیا بیّت و دووگیان بیّ له زینا یا له چوونه لای به شوبهه و ته لاق درابّی له دوا بی پاک بوونه وه یدا.

هه شته م: ته لاقی ژنیکه که حه یزی پیا بیّت و دووگیان بیّ له زینا یا له چوونه لای به شوبهه و ته لاق درابّی له حه یزدا له پیش ته و او بوونیا.

نۆهه م: ته لاقی ژنیکه که حه یزی پیا بیّت و دووگیان بیّت له زینا یا له چوونه لای به شوبهه و ته علیقی ته لاقه که ی کرابّی به رابووردنی هه ندیک له حه یزه که یه وه.

ده هه م: ته لاقی ژنیکه که دووگیان بیّ له زینا یا له چوونه لای به شوبهه و ته علیقی ته لاقه که ی کرابّی به دوا بی پاک بوونه وه یه وه.

یازده هه م: ته لاقی ژنیکه که دووگیان نه بیّ و حه یزی پیا بیّت، به لام میرده که ی چوو بیته لای له و پاکیه یدا که ته لاق دراوه تیا یا.

دوازده هه م: ته لاقی ژنیکه که دووگیان نه بیّ و حه یزی پیا بیّت، به لام میرده که ی چوو بیته لای له و پاکیه یدا که ته علیقی ته لاقه که ی کراوه به رابووردنی هه ندیکه وه.

سیانزه هه م: ته لاقی ژنیکه که حه یزی پیا بیّت و دووگیان نه بیّ و میرده که ی چوو بیته لای له و حه یزه دا که و له پیش نه و پاکیه وه که ته لاق دراوه تیا یا.

چوارده هه م: ته لاقی ژنیکه که حه یزی پیا بیّت و دووگیان نه بیّ و میرده که ی چوو بیته لای له و حه یزه دا که و له پیش نه و پاکیه وه که ته علیقی ته لاقه که ی کراوه به رابووردنی هه ندیکه وه.

پانزه هه م: ته لاقی ژنیکه که حه یزی پیا بیّت و دووگیان نه بیّ، به لام میرده که ی نه چوو بیته لای له و حه یزه دا که ته لاق دراوه له پیش ته و او بوونیا.

شانزه هه م: ته لاقی ژنیکه خاوه ن حه یزه که دووگیان نه بیّ، به لام میرده که ی چوو بیته لای له و حه یزه دا که ته علیقی ته لاقه که ی کراوه به ئاخره که یه وه

حه قده هه م: ته لاقی ژنیکه که حه یزی پیا بیّت و دووگیان بیّ له زینا یا له چوونه لای به شوبهه، به لام میرده که ی چوو بیته لای له و پاکیه دا که ته لاق دراوه تیا یا.

هه ژده هه م: ته لاقی ژنیکه که حه یزی پیا بیّت و دووگیان بیّ له زینا یا له شوبهه و

میرده که ی چوویته لای له و پاکیه دا که ته علیقی ته لاقه که ی کراوه به رابووردنی هندیکیه وه.

نوزده هم: ته لاقی ژنیکه که چه یزی پیا بیت و دووگیان بی له زینا یا له چوونه لای به شوبه و میرده که ی چوویته لای له و چه یزه دا که و له پیش نه و پاکیه وه که ته لاق دراوه تیا یا.

بیستم: ته لاقی ژنیکه که چه یزی پیا بیت و دووگیان بی له زینا یا له چوونه لای به شوبه و میرده که ی چوویته لای له و چه یزه دا که ته لاق دراوه له پیش ته و او بوونیا. بیست و یه که م: ته لاقی ژنیکه که چه یزی پیا بیت و دووگیان بی له زینا یا له چوونه لای به شوبه و میرده که ی چوویته لای له و چه یزه دا که ته علیقی ته لاقه که ی کراوه به رابووردنی هندیکیه وه.

بیست و دوو هم: ته لاقی ژنیکه که دووگیان بی له زینا یا له چوونه لای به شوبه، وه میرده که ی چوویته لای له پاکیه کدا که و له پیش نه و چه یزه وه که ته علیقی ته لاقه که کراوه به رابووردنی هندیکیه وه.

له سهر نه و نیستیلاحه که نه لئی ته لاق سی جوړه، ته لاقی ژنی که نه چوونه لای و ته لاقی ژنی که سهرسام بی و نه چه یزی دیار بی و نه پاکي دیار بی و ته لاقی ژنی که ته علیقی ته لاقی کرابی به سیفه تیکه وه که به ریکه وت له ماوه ی چه یزا بیته جی و ته لاقی ژنی که سکی ده رکه وت بی له نیکاحی دروست یا له چوونه لای به شوبه و ته لاقیک که چه که می پیا و ژنه که بیدا له سهر مه سلّحه ت و ته لاقی ژنی نابالغ و ته لاقی «مولی» و ته لاقی ژنی که ناو مید بووبی له چه یز، له به شی ناونجی دائه نری که نه «سُنی» یه و نه «بدعی»، له بهر نه وه که له ثافره تی نه چووه لادا قه یدی یه که م فه و تاوه و له حاله ته کانی تردا له پاش ته لاق دانه که ژنه که دهس ناکا به «عیدده ی موحه ققه قه ی نه قراء»، چونکه یا هر «عیدده ی نه قراء» نیبه وه کوو له حاله تی ثافره تی نابالغ و ناو میددا - یا «نه قرائی موحه ققه قه» نیبه - وه کوو له حاله تی ثافره تی سهرسام و له ته لاقی پیاوی «مولی» دا وه له ته لاقی دوو چه که می پیا و ژنه که دا، له راستیدا خاوه ن

ژنه که ئيختياري به دهست نيبه و ته لاقه که زورکاريه و نه و ژنه پيش که ته عليقي ته لاقه که ي کراوه به سيفه تيکه وه که به ريکه وت له حه يزدا ديته جي، نه وه ته لاقه که ي «سنی» نيبه، چونکه پاش ته لاقه که دهس ناکا به نه قراء و «بدعی» يش نيبه نيسبت به کابرا، چونکه نيازي نه وه ي نه بووه سيفه ته که له وکاته دا بيته جي، به لکوو به هه لکه وت وا هاتوو ته جي.

بزانن! ته لاقی «بدعی» حه رامه و له گه ل نه وه شدا که سووره تي زوره، به لام به کورتي دوو به شه،

يه که م: ته لاقی که به ته نجيز بي يا به ته عليق که به سووره تي قه سدو عه مد بکه ويته ماوه ي حه يزي ژنيکه وه که ميړده که ي چوويته لای، به و شهرته ژنه که خو ی قه بوولی خولعی نه کرد بي له پياوه که، نه گينا نابي به «بدعی»، چونکه ژنه که خو ی ناره زووی هه يه له و ته لاقه، بويه پاره سهرف نه کاو خو ی رزگار نه کاو له م شوينه دا، ده رته که وي که نه گه ر بيگان ه يه ک قه بوولی خولع بکا له کابرا به بي زانست و ناره زووی ژنه که نه وه نه و ته لاقه هه ر به «بدعی» نه ناسرئ و حه رامه.

دوو هه م: ته لاقیکه له پاکيدا، به و شهرته ژنه که ميړده که ي چوويته لای له و پاکيبه دا يا له حه يزي پاش نه و پاکيبه دا و ژنه که يش له سک وزا نه که وت بي و سکيشي ده رنه که وت بي؛ که واته، نه گه ر ژنيکی خاوه ن حه يز له ماوه ي حه يزدا ميړده که ي چووه لای و ژنه که پاک بووه وه جا کابرا ته لاقی دا، نه وه نه و ته لاقه «بدعی» يه، چونکه ريی تي نه چي له و چوونه لاوه وه سکی پر بووي؛ به لي، حه لاله خولع کردن له گه ل نه م ژنه «وطأ» کراوه دا، هه روه ها حه لاله ته لاق دانی ژنی که سکی ده رکه وت بي.

نه گه ر کابرا وتي به ژنه که ي: ته لاق ت که وت بي هه ر که له حه يزه که ت پاک بوويته وه، نه وه نه و ته لاقه «سنی» يه وه نه گه ر وتي: ته لاق ت که وت بي له ئاخري پاک بوونه وه که تدا، نه وه بيدييه، خوا ه له و پاکيبه دا چوويته لای يا نه وه نه گه ر وتي به ژنه که ي: له کاتي حه يزدا ته لاقیکي بيديت که وت بي، نه وه له و کاته دا ته لاقی نه که وي وه نه گه ر وتي: ته لاقیکي «سنی» ت که وت بي نه وه له پاش پاک بوونه وه له حه يزه که ي ته لاقی نه که وي وه

نه گهر وتی به ژنه که ی: له کاتی پاکی دا ته لاقت که وتبئ به «سئی»، نه مه نه گهر له و پاکیه و له حه یزی پیش نه و پاکیه دا میرده که ی نه چو و بو و له لای، له هه مان کاتدا ته لاقی نه که وی و نه گهر له یه کی له و دو و کاتدا چو و بو و له لای، نه وه ته لاقی نا که وی، تا نه گاته کاتی پاکیه کی واکه باسما ن کرد، جا له و کاتدا ته لاقی نه که وی.

وه نه گهر کابرا وتی به ژنه که ی: ته لاقیکی «بدعی» ت که وتبئ، نه وه ههر له و کاتدا ته لاقه که ی نه که وی، نه گهر چو و بیته لای ژنه که ی له و کاتدا یا له حه یزی کا که له پیش نه و پاکیه وه بی و نه گهر وتی ته لاقیکی جوان یا زور جوانت که وتبئ، نه وه وه کو و نه وه وایه بلئ: ته لاقیکی «سئی» ت که وتبئ وه نه گهر وتی ته لاقیکی ناشیرین یا زور ناشیرینت که وتبئ، نه وه وه کو و نه وه وایه بلئ ته لاقیکی بیدعیت که وتبئ. وه نه گهر وتی ته لاقیکی سینی و بیدعیت که وتبئ یا ته لاقیکی جوان و ناشیرینت که وتبئ نه وه له عینی نه و کاتدا که نه م له فزه نه لیت، ته لاقه که ی نه که وی، چونکه مادام نه م دو و قه یده زیددی یه کن، ههر دو و کیان به تال نه بنه وه و نه سلئ ته لاقه که ی نه مینیتته وه.

وه ههر که سی ته لاقی «بدعی» بدا و ژماره ی ته لاقی ته وا و نه کرد بی، نه وه نه گهر ته لاقه که ی «بائین» بی، سوننه ته نیکا حه که ی تازه بکاته وه وه نه گهر ته لاقه که ی «رجعی» بی، سوننه ته بیهینیتته وه ژیر نیکا حی خو ی؛ جا نه گهر له حه یزدا ته لاقی دابئ، نه م سوننه ته ده وام نه کا تا نه و حه یزه ته وا و نه بی وه نه گهر له پاکیدا ته لاقی دابو، ده وام نه کا تا نه و پاکیه و حه یزی پاش نه و پاکیه ش ته وا و نه بی.

بزنان! کو کردنه وه ی سی ته لاقه له مه زه بی ئیمامی شافی عیدا حه رام نیه، یه عنی نه گهر که سیک له کاتی ته لاقی «سئی» دا به یه ک سیغه بلیت به ژنه که ی: سی ته لاقه ت که وتبئ، یا خود به نیازی دو و باره کردنه وه (استثنا ف) بلیت: ته لاقت که وتبئ، ... ته لاقت که وتبئ، ... ته لاقت که وتبئ، نه وه نه و ته لاق دانه حه رام نیه و ته لاقه کانیش نه که ون به چه ند ده لیل:

یه که م: نه وه یه که به زاهیری مه عنای ثایه تی ﴿أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ﴾ و ثایه تی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ و چه ند ثایه تی تریش، گری عیسمه تی

ژن، وا به دهستی می‌دهوه و مولکی می‌دهوه هه‌رشتی که له دهستی ئه‌ودا بی، ئه‌توانی هه‌موو جووره ته‌سه‌رپوفیکی تیا بکا، مادام شهرع مه‌نعی نه‌کاو ئه‌سلیش منع نه‌کردنه. دووهم: ئه‌وه‌یه که «عیم‌العجلانی»، پاش «لیعان» کردن له‌گه‌ل ژنه که‌یدا، به‌جاری سی ته‌لاقی دا پیش ئه‌وه که حه‌زرت ﷺ خه‌به‌ری پی‌بدا که به‌هوی «لیعان» ه‌که‌وه حه‌رام بووه له‌سه‌ری، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که حه‌زرت مه‌نعی نه‌کرد له‌خستنی ئه‌وه سی ته‌لاقیه وه ئه‌گه‌ر ئه‌مه حه‌رام بوایه، مه‌نعی ئه‌کرد، چونکه «عمیر» بویه ته‌لاقی ژنه که‌ی دا چونکه وای ئه‌زانی که هیشتا ژنیه‌تی و ئه‌وه‌که‌سانه‌ی لایان وایه سی ته‌لاقی ناکه‌وی، کو‌کردنه‌وه‌ی سی ته‌لاقیان به‌جاری به‌لاوه حه‌رامه و ئینکاری حه‌رام واجبه له‌لایه‌نی ئه‌وانه‌وه که ئه‌وه حه‌رامه به حه‌رام ئه‌زانن و واجبه نه‌زانیان فیر بکه‌ن، که‌چی نه ئینکارکردنی ئه‌وه حه‌رامه و نه فیرکردنی نه‌زان نه‌بیسراوه له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه ﷺ.

سیه‌هم: گه‌لی له ئه‌سحابه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ژنی خو‌یان به سی ته‌لاقی داوه‌وه که‌س لیبی نه‌گرتوون.

چوارهم: له «بخاری» دا ئه‌گیرته‌وه له «حه‌زرتی عائشه‌وه» - خوای لی رازی بی - که‌وا ژنی «رفاعة القرظی» هات بو خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ عه‌ززی کرد که‌وا: رفاعه‌ی می‌ردم ته‌لاقی داوم به ته‌لاقی «بت» یه‌عنی قه‌تعی، واته سی ته‌لاقیه شووم کردووه به «عبدالرحمن» ی کوری زوبه‌یر و ئه‌ویش شتیکی پی‌به وه کوو ریشه‌ی جل وایه «واته ناتوانی بجیته‌ لای»، پی‌غه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: «ئه‌ته‌وی برۆیته‌وه بۆلای رفاعه‌؟ ئه‌مه ناببی تا تو له‌زه‌ت له «عبدالرحمن» وه‌رنه‌گری و ئه‌ویش له‌زه‌ت له تو وه‌رنه‌گری. له‌م حه‌دیسه‌وه ده‌رئه‌که‌وی که ته‌لاقی سی ته‌لاقیه ئه‌که‌وی ئه‌گینا ئه‌م ته‌حلیل کردنه‌وه‌یه پی‌ویست نه‌ئه‌بوو، ئه‌وه‌ش که بلین له‌وانه‌یه می‌ده‌که‌ی به جیا جیا له سی مه‌جلیسدا ته‌لاقی ژنه که‌ی دابی تا دوا ته‌لاق، ئه‌وه خیلافی زاهیری حه‌دیسه‌که‌یه و ئه‌گه‌ر وابوایه، ئه‌گیررایه‌وه بۆمان.

پینجه‌م: ئه‌وه‌یه «حه‌زرتی عومه‌ری کوری خه‌تاب» له زه‌مانی خه‌لافه‌تی خویدا حوکمی کردووه به که‌وتنی سی ته‌لاقی و ئه‌سحابه‌کانیش لیان نه‌گرتووه؛ که‌واته، ئه‌وه حوکمه بووه به جینگه‌ی «ئجماعی سکوتی».

شه شه م: نه وه یه ئیمامه موجته هیده کان قسه یان یه که له سه ر که وتنی سی ته لاقه وه و خیلایان نه بووه له که وتنیا؛ به لّی، لای هه ندیکیان، وه کوو «ئهبوو حه نیفه و مالیک و نه حمه د» - له فرموده یه کیا - سی ته لاقه حه رامه و لای «شافعی و نه حمه د» - له فرموده یه کیا - حه رام نییه و له پاش ئه وان، له شارانی ئیسلامدا به پیی بیرو پای ئه وان ره فتار کراوه، ته نها هه ندی زانایانی تا کو و ته را نه بیی که س پیچه وانیه ی نه وه ی نه وتوو، له پاش دامه زرانی ئیجماعیش موخاله فه کردن زیان ناگه یه نی.

ئهمه ی که وتمان، هه موو به لگن له سه ر نه وه که سی ته لاقه به جاری ئه که وی و باوه ری به هیز ئه دن به ئینسان و له ئه حکامی فرعی دا ئه م جوړه باوه ره کافیه و لادان لیی لادانه له باوه ری ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت.

ئه وان هه ش که باوه رپان به پیچه وانیه ی ئه م باوه ره وه یه و لایان وایه سی ته لاقه به یه ک ته لاق ئه ژمیروی، ئه م ده لیلانه ی خواره وه ئه هیننه وه:

یه که م: نه وه یه که خوا فرموویه تی: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ، فَاِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَشْرِیْحٌ بِاِحْسَانٍ﴾ یه عنی ئه و ته لاقه ی که ئه که وی، به جار له پاش جاره؛ که واته، ئه گه کابرا به جاری هه ر سی ته لاقه که ی خست، نه وه هه ر به جاریک حیساب ئه کری؛ ئه م ده لیله یان به کار نایه ت، له بهر چه ند شت؛ یه که م، نه وه یه ئه م ئایه ته هاتوو ته خواره وه له باسی ته لاقی «رجعی» دا. «حاکم» و «ترمذی» گپراویانه ته وه له «عائیشه» وه - خوی لی رازی بی - فرموویه تی: پیاو، ژنی خوی ته لاق ئه داو له ماوه ی عیده دا ئه بهینا یه وه، تا پیاویک وتی: به ژنه که ی وه لّاهی ته لاق ت ناده م تا جیا بیته وه لیم به ته وای و رایشت ناگرم لای خوّم. ژنه که یه و تی: چوّن وا ئه بی؟ ئه ویش وتی: ته لاق ت ئه ده م و واژت لی دینم تا کاتی ته و او بوونی «عده» که ت نزیک ئه بیته وه، ئه معجار ئه تهینمه وه بو لای خوّم و هه ر به م جوړه ره فتارت له گه ل ئه که م، ژنه که یه ش هاته خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ ئه م قسانه ی بو گپرایه وه، ئه ویش بی دهنگ بوو تا ئه م ئایه ته هاته خواره وه له سه ر باسی ته لاقی «رجعی»، یه عنی: ئه و ته لاقه ی که گپراوه ی له پاشه وه دروسته، دوو جاره، ئیتر پاش ئه و دوو جاره حوکمی خودا یا راگرتنی ژنه که یه به یاسای شه رع یا به ره لّاکردنیه تی به چاکه و پیاوه تی له گه لیا به جوړی که حقه ی نه فه وتی؛

که واته، ئەم ئایەتە پەیوەندی نییە بە تەلاقی بائینەووە و باسی ئەووە نییە ئاخۆ سێ تەلاقی چۆن ئەکەوێ.

دوو هەم، ئەگەر فەرز بکەین و بلیین: ئەم ئایەتە باسی هەموو جوۆرە تەلاقیکە، هەر نابێ بە دەلیل لەسەر نەکەوتنی سێ تەلاقی بە یەکجار، چونکە ئەم ئایەتە خەبەرە و خەبەر لە حوکمدا و لە جێی ئەمردا، ئەگەر خەبەری ئیجابی بێ، ئەمەش بە هەر شتێک مەعناى نەهیه لە پێچەوانەى ئەو شتە؛ که واته، ئەوپەڕى ئەم ئایەتە ئەو یە ئەمر بێ بە خستنی تەلاق، جار لەدوای جار و نەهێ بێ لە خستنی سێ تەلاقی بە یەکجار و خستنی تەلاق بە جار لەدوای جار واجب بێ و خستنی سێ تەلاقی بە جارێک حەرام بێ و هەرگیز ئەو ناگەیهنێ ئەگەر بە تەنھا جارێک سێ تەلاقی خست، هەر نەکەوێ یا بە جارێک و بە تەلاقی بۆ مێرێ؛ تەماشای ناکی خوای گەورە لە ئایەتی ﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ دا فەرمانی داوە بەووە که ئینسان و تەلاقی ژنەکی بەداکە ئەو تەلاقی بیهسری بە زەمانی دەسکردنەووە بە «عده»، لە گەڵ ئەویش هەموو زانایانی شەرع لەسەر ئەوەن که تەلاقی موخالیفی ئەمەش، وەکوو تەلاقی ژن لە حەیزدا با حەرامیش بێ، هەر ئەکەوێ؛ که واته، سێ تەلاقی بە جارێک ئەکەوێ، هەرچەند تەلاقی دانی و حەرامیش بێ و ئەم ئایەتە هەر ئەبێ بە دەلیل بۆ ئەو پێشەوایانە که لایان وایە حەرامە بە جارێک بیا و هەر سێ تەلاقی ژنەکی بەدا.

سێهەم، بە پێی لیکدانەووی عیلمی، «الف لام» لە لەفزی «الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ» دا، نابێ بۆ جینس و ماھییەت و تەبیەت بێ، چونکە ماھییەتی تەلاق، نە جارێکە و نە دوو جارە و نابێ بۆ ئیستیغراقیش بێ، بەم مەعنا که بلییت: هەموو ئەفرا دی تەلاق بە جار لەدوای جار ئەبێ، چونکە یەک تەلاقی بە ئیتتیفاقی هەموو زانایانی شەرع ئەکەوێ و دوو تەلاقی بە بێ هیچ ناکوکیەک لە نیوانیانان، ئەکەوێ وە نابێ بۆ عەھدی خاریجیش بێ، بەم مەعنا ئەو تەلاقی مەھوودە که ئەکەوێ، جار لەدوای جارە، بە وینە دەلیلی پێشوو؛ که واته، پێویستە بۆ عەھدی شەرعی بێ، بەو مەعنا بە ئەو تەلاقی که سوننەتە، ئەبێ جار لەدوای جار بێ، یا ئەو تەلاقی که گیرانەووە (رجعه) ی لە پاشەووە هەبێ، جار لەدوای جارە و ئەم

مەعنايە، مەعقوولە و مەقبوول، چونكە گىرپانە وەي سەبەبى ھاتنە خوارە وەي ئايە تە كە بە لگە يە لەسەرى، ئىتر بە ھىچ جوړى دەخلى بە كە و تن و نە كە و تنى سى تە لاقە وە نىيە و دە لىل ھىنانە وە بە م ئايە تە لەسەر ئە و مە بە ستە، شتىكى دانە مە زرا و و نارە وايە.

بە لگە يە دوو ھەمى ئە وائە ي كە ئە لىن: سى تە لاقە بە جار يك ئا كە وى، ئە وە يە كە لە روكانە ي كورپى «عبدالعزيز» يا «عبد يزيد» روويدا كە ئە وە بو و ژنە كە ي لە يە ك مە جلىسدا بە سى تە لاقە تە لاق دابو و زور زويريش بو لە و ئيشە، تا حە زرە ت ﷺ پرسىارى لى كەرد: «چونت تە لاق داوہ؟» ئە وىش عەرزى كەرد: سى تە لاقە م داوہ لە يە ك مە جلىسدا، ئە وىش فەرمو وى: ئە مە بە يە ك تە لاق دائە نرى، جا ئە گەر ئارە زووت لىيە ژنە كە ت بە يئە نرە وە؛ ئە وىش ژنە كە ي ھىنا يە وە.

ئە مە يش نابى بە دە لىل، لە بەر دوو شت؛

يە كە م، ئە وە يە كە لە فزى «لە يە ك مە جلىسدا» زاھىرە لە وە دا كە تە لاقە كە ي وا داوہ و توو يە تى «أَنْتِ طَالِقٌ... أَنْتِ طَالِقٌ... أَنْتِ طَالِقٌ» ئە گىنا ئە گەر بە «أَنْتِ طَالِقٌ ثَلَاثًا» بوايە، مەعنا ي يە ك مە جلىس و دوو مە جلىس نە ئە بو و؛ كە وائە، حە زرە ت ﷺ، جو مە لى دوو ھە م و سى ھە مى بە تە ئكىد كەردنە وە ي جو مە لى يە كە م دانا وە و يە ك تە لاقى پى خستو وە، وە كو و ئىستە ش شە ر لە سەر ئە وە ئە پرا كە ئە گەر كە سى ك نىازى تە ئكىد كەردنە وە ي ھە بى بە جو مە لى دوو ھە م و سى ھە م، تە لاقى كى ئە كە وى؛ ھە ر وە ها، ئە گەر مو ت لە ق بى و كا برا مە بە ستى ھىچى نە بى، فەرمو و دە يە ك ھە يە ئە لى: تە لاقى كى پى ئە كە وى و ئىتر عە لاقە ي نىيە بە و تنى جو مە لى «أَنْتِ طَالِقٌ ثَلَاثًا» وە و نابى بە دە لىل بو يان.

دو وە م، ئە وە يە ئە م گىرپانە وە ي رو و دا وە ي «روكانە»، خىلافى تىايە و بو ئە وە ناشى بكرى بە بە لگە، چونكە «ابو داود» و «ترمذى» و «ابن ماجه»، لە رى وايە تىكى ترا ئە لىن: «روكانە»، ژنە كە ي بە «بَتَّ» ي تە لاق دا، يە عنى پى و ت: «أَنْتِ طَالِقٌ أَلْبَتَّةً» و حە زرە ت پرسىارى لى كەرد: «مە بە ستت لە م «بَتَّ» ھ چى بو وە؟» ئە وىش عەرزى كەرد: ھىچ مە بە ست م نە بو وە تە نھا يە ك جا ر نە بى و حە زرە ت سو يئە ندى داوہ لە سەر ئە و

مەبەستەى و حوكمى كردووه كه تەنھا تەلّاقىكى ئەكەوى؛ لە واقىعەشدا، تەلّاقى «بَتّ»ى، وەكوو ھەلئە گرى كابر مەبەستى سى تەلّاقى پى بكا، ھەروەھا ھەلئە گرى نىازى يەك تەلّاقى پى بگرى و برىار واىە: «إِذَا ثَبَّتَ الْإِحْتِمَالُ سَقَطَ الْأَسْتِدْلَالُ»؛ كەواتە، ئەم رووداوەى «ركانە» نابى بە دەلىل بۆيان.

بەلگەى سىھەمى ئەوانەى كە لاىان واىە سى تەلّاقە يەك تەلّاقى پى ئەكەوى، ئەو ھە رىوايەتى «ابن عبّاس» - رضى اللّٰه عنھما - ئەكەن بە دەلىل كە سى تەلّاقى بە تەلّاقىك دانائە؛ ئەمەيش بۆ دەلىل ناشى، چونكە «ابو داود»، گىر او ھەتەو ھە «مُجَاهِد» ھە ئەلّى: لای «ابن عبّاس» دانىشتبوم، پىاویك ھاتە خزمەتى عەرزى كرد: ژنە كەم تەلّاق داو ھە سى تەلّاقە، خوايش فەرمو ھەتى: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾، منىش ئەمەوى مەخرە جىك بۆ بدۆزىتەو ھە؛ «ابن عبّاس» بى دەنگ بوو تا باو ھەرم واى لى ھات كە ژنە كەى پى ئەداتەو ھە، لە پاشا فەرمو ھە: يە كى لە ئىو ھە پروا سواری ھەماقت ئەبى، جا دى بۆلام و ئەلّى: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ... الْآيَةَ﴾، تۆ تەقواى خوات نە كردو ھە و من ھىچ مەخرە جىك نابىنمەو ھە بۆت، تۆ بى گو ھى خوات كردو ھە و ژنە كەت بائىنە بو ھەتەو ھە؛ ئەم رىوايەتە دەلىلە لەسەر ئەو ھە كە يە كى بە جارىك سى تەلّاقى ژنە كەى بدە، تەلّاقە كانى ئەكەوى و ئەو ھەندە يە گوناھى ئەگا.

بەلگەى چوارەمىشيان، ئەو ھە يە كە «مُسْلِم» ئە گىر یتەو ھە لە «ابن عبّاس» ھە كەوا: سى تەلّاقە لە زەمانى پىغەمبەر ﷺ و زەمانى خەلافەتى ئەبووبەكر و عومەر "دا يەك تەلّاق بوو، جا عومەر فەرمو ھە: خەلكى پەلە پەل ئەكەن لەو ھەدا كە مۆلە تىان ھە يە تىايدا، چاك واىە بە گو ھەى پەلە پەلە كەى خو ھەيان حوكم بدەىن بەسە رىانا، يەعنى سى تەلّاقە لەمە و پىش يەك تەلّاقى پى ئەكەوت و عومەر كردى بەو ھە كە سى تەلّاقى پى بكەوى.

ئەم رىوايەتەيش بۆ دەلىل ناشى، چونكە ئەگەر مەعناى ئاىەت و ابى سى تەلّاقە ھەر يەك تەلّاقى پى بكەوى و ھەزرەتەيش ﷺ واى رەفتار كر دى و ئەبووبەكرەيش لەسەر ئەو ھە رو ھىتەبى، چۆن عومەر ئەتوانى ئەو ئوسوولە بە تال بكا تەو ھە و ئەسحابەى ھەزرەت ﷺ چۆن بەر ا ھەر بە ھەزەرى و وا بى دەنگ ئەبن؟

به لکوو مه عنای قسه که وایه وه ختی خوئی موسولمانان به مؤلّت و جیاجیا به یهک ته لاقه ژنی خوئیانیان ته لاق ته داو هیرشیان نه ته کرده سهر سئی ته لاقه، به لام ئیسته نه و ریگه نارامهی قه دیمیان به جئی هیشتوو و به جارئی سئی ته لاقه ته خهن، مادام وایه، با ئیمه یش له سهر وه زعی ئه وان حوکم بدهین به سهریانا به که وتنی سئی ته لاقه که یان، چونکه ئیسه که وال له دستی خوئیانا، نه گهر به مؤلّت ره فتار بکهن و یه که یه که ته لاقی ژنیان بدهن، یاخود پهله پهله بکهن و به جارئی ههر سئی ته لاقه که یان بدهن؛ زیاد له وه، «ابن عباس» له گه لئی ماده دا خوئی حوکمی کردوو به که وتنی سئی ته لاقه به یهک له فز - وه کوو له کتیبه گه و ره کانا به یان کراوه - ئیتر مه جال نامینئی بو ئه وه که بلین: باوهری «ابن عباس» له سهر نه وه بووه که سئی ته لاقه به له فزیک ههر یهک ته لاقی پی ئه که وی و نه وه یش ههر له سهر باوهری ئیمامه کانه.

ئاگادار بن! ههندی له خوینده واران وایان گومان ته برد که وا به یهک له فز قابیل نییه سئی ته لاق بکه وی، وه کوو قابیل نییه به تاقه داریک بلینت: ئه مه سئی داره و به قه تعی، به سئی له فز نه بی سئی ته لاقه ناکه وی وه ئه م گومانه نه وه نده پووچه بو ئه وه ناشئی ئینسان وهرامی بداته وه؛ ئه م خوینده واران، قیاسی حهل و عهقدی شهرعیان کردوو له سهر شتی عهین و نازانن ته حکام حوکمیکیان هه یه و ئه عیان حوکمیکیان هه یه؛ سهیره! بوچی ته ماشای نه وه یان نه کردوو که ئینسان به یهک سیغه ی فروشتن ته توانئی ده مولکی جیاجیا بفروشئی و به ته نها له فزیک ته توانئی ده جوړه مال نهر بکا له که سیک، یاخود بیان به خشئی و به یهک له فز ته توانئی چوار ژن ته لاق بدا و به یهک سیغه ته توانئی چهند خیرات نهر بکا له سهر خوئی و مادام به شهرع ژماره ی ته لاق سئی بی و له دهستی پیادا بی، ته توانئی هه موو جوړه ته سهرو فیکیان تیا بکا به ته نجیزو ته علیق و ته توانئی ته سهرو ف له یهک ته لاقا بکا یا له دوو ته لاقا یا له سئی ته لاقا؟! وه نه گهر به گومانی نه و جوړه که سانه بوایه، نه بوو که سیک نه توانئی به یهک له فزی ته لاق، ته لاقی دوو ژن بدا، ههر چهند که سخیلافی له وه دا نییه.

مه به ست له م ته فسیلاته، نه وه بوو پیویسته ئینسان به بی ده لیلیکی خاوهن ئیعتیار، له زاهیری قورئان و حه دیس لانه دا و پیویسته له سهر ئینسان بیرو باوهری «خوله فای

راشىدىن و ئىمامە موجدەھىدە كان» بكا بە سەرمەشق بۆرەفتارى دىنى خۆى و بە ئادابى كۆمەلى «ئەھلى سوننەت و جەماعەت» رەفتار بكا.

ئەگەر كابرا وتى بە ژنەكەى: سى تەلاقەت كەوتىبى بەشپوھى سوننەت و لەپاشا، ئىددىعەى كەردكە نىيازى وابووه ئەو تەلاقانە بەش بەش بىكرىنەو بەسەر سى قورءدا و لە ھەر قورئىكدا تەلاقىكى بىكەوى، ئەمە ئەگەر كابرا لەو كەسانە بوو كە بە باوھەرى ئەوان كۆكر دنەوھى سى تەلاقە حەرام بى، وە كوو «مالكى»، ئەوھ ئەو ئىددىعەى لى قەبوول ئە كرى، ئەگىنا بە زاھىر لى قەبوول ناكرى، بەلام حەوالھى دىنى خۆى ئە كرى و ئەتوانى لەبەىنى خۆى و خواى خۆيدا و رەفتار بكا.

وہ ئەگەر وتى بە ژنەكەى: تەلاقەت كەوتىبى و ئىددىعەى كەردكە نىيازى ئەوھ بووھ ئەگەر بىروا تەمالى فلان كەس، ئەمە ئەگەر بەلگە يەك ھەبوو لەسەر ئەم نىازەى، ئەوھ لى قەبوول ئە كرى و باوھەرى پى ئە كرى، ئەگىنا قەبوول ناكرى، بەلام «تدیین» ئە كرى، يەئنى حەوالھى دىنى خۆى ئە كرى؛ ھەر وھەا، ئەگەر وتى: ژنە كانم ھەمووبان تەلاقىان كەوتىبى و ئىددىعەى ئەوھ بكا كە مەبەستى ھەندىكىان بووھ، ئەوھ ئەگەر بەلگە يەك ھەبى لەسەر نىيازى ئەوھى كە مەبەستى بووھ بە قسەى خۆى، وە كوو ئەوھ كە ژنەكەى شەرى لەگەل بكا و بلىت: ژنت ھىناوھ بەسەرم، ئەویش بلىت: ھەر ژنىكم ھىناوھ تەلاقى كەوتىبى و ئىددىعە بكا كە مەبەستى ئەوھ بووھ غەبرى ئەو ژنەى كە شەرى لەگەل كەردووھ، ئەوھ قسەكەى لى قەبوول ئە كرى، چونكە بەلگەى ھەبە وھ ئەگەر بەلگە يەك نەبوو لەسەر راستى ئىددىعەكەى، حەوالھى خۆى و خواى ئە كرى.

ھەر وھەا، ئەگەر ژنەكەى وىستى بىروا تەدەر وھ بۆ شوئىكى دىارى و كابرا وتى: ئەگەر ئىمشەو بىروا تەدەر وھ تەلاقەت كەوتىبى و ژنەكەى شەو دەرچوو بۆ غەبرى ئەو شوئىنە و كابرا وتى: نىازم ھەر ئەوھ بوو كە مەئى بكام لەو شوئىنە تايبەتیبە، ئەوھ بە زاھىر لى قەبوول ئە كرى وھ ئەگەر وتیان بە كەسىك: ئەمرو قسەت كەردووھ لەگەل فلان كەسدا، ئەویش وتى: تەلاقەت كەوتىبى قسەم لەگەل نەكەردووھ و ئىددىعە بكا كە مەبەستى ئەو رۆژە بووھ، ئەوھى لى قەبوول ئە كرى.

وه نه گهر وتی به ژنه که ی: نه گهر شتیکت به خوشکه که مه وه بینی و خه به رت نه دامی، ته لاقت که وتبی و له پاشا، وتی: مه به ستم نه و شتانه بووه که عیب و عارن، نه وه لیبی قه بوول نه کری، چونکه به لگه له سهر مه به سته که ی هه یه، به لام شیخی «ابن حجر» نه فهرمویت: نه و به لگه یه نه بی به لگه ی له فزی بی و به لگه ی حال و مه قام سوودی نییه؛ که واته، نه گهر یه کی رویشته لای براده ریکی که له وکاته دا قاوه لتی نه کرد و براده ره که ی وتی: نه گهر قاوه لتیم له گه لدا نه که ی، ته لاقم که وتبی، نه وه حمل ناکری له سهر قاوه لتی نه و روژه به هو ی نه وه که حال ته که وائه گه یه نی، به لکوو حمل نه کریته سهر مو تله تی قاوه لتی و هه تا زه مانی ناو مید بوون له قاوه لتی کردن له گه لیا ته لاقی ناکه وی، هه رچه ند قهرینه ی حال وائه گه یه نی مه به ست نه و قاوه لتییه بی که ته لاقه که ی لادا خوراوه، وه کوو «قاضی» به یانی کردووه، به لام تیمامی «بغوی» موخاله فه ی قازی کردووه و بریویه تی به سهر شتیکا که عورف و عاده ت پیویستی نه کا و ثم بیره زورتر نزیکه له گه لئوسوولی شه رعدا وه له سهر موافقه تی «بغوی»، شیخی «زملی» ثیعتیباری کردووه به قهرینه ی حال و مه قام؛ که واته، نه گهر داوا کرا له یه کی که ریگای ژنه که ی بدا پروا بو ناو تا قمیکی بیگانه بو شایی - مه سه لا - کابرایش سی ته لاقه ی خوارد وتی: ثم ژنی منه نابیی خوی ده ریخا بو نه و تا قمه و بز غه یری نه و تا قمه یش و ژنه که له هه مان شه ودا چوو بو ناو کو مه لیک ژن و کابرا ئیددیعیای کرد که مه به سستی له غه یری نه و تا قمه تا قمه پیاو یکی بیگانه ی تر بووه، نه وه لیبی قه بوول نه کری و باوه ر به سویندی نه کری، چونکه قهرینه ی حال و مه قام وائه گه یه نی که غیره تی کابرا هه لئاگری پیای بیگانه ته ماشای ژنه که ی بکا.

وه نه گهر کابرا وتی به ژنه که ی: ته لاقت که وتبی و ئیددیعیای کرد که مه به سستی نه وه بووه نه گهر خوا مه یلی لی بی (ان شاء الله)، نه وه نه به تا شکر الیبی قه بوول نه کری و نه حه والهی به بینی خوی و خوایش نه کری، چونکه به ستن به مه یلی خواوه ته لاقه که له نه ساسدا لائه با.

به کورتی، زه بتی به یانی مه به ست وائه کری نه گهر کابرا ته فسیری ته لاقه مو تله قه که ی به شتیکی واکرده وه که له نه ساسدا ته لاقه که لایبا، وه کوو نه وه که بلی: مه به ستم ته لاقیک

بووه که نه که وی، یا: مه به ستم نه وه بووه ته گهر خوا ئاره زووی لی بی، یا: مه به ستم نه وه بووه ته نها یه که ته لاق نه بی، پاش نه وه ی که وتی: ههر سی ته لاقم که وتبی، یا: مه به ستم نه وه بووه ته نها سه لما نه بی، پاش نه وه ی که بلتی: ههر چوار ژنه که م ته لاقیان که وتبی، نه وه نه قه بوول ته کری و نه حه و آله ی خو ی و خوای ته کری، ههر له م بابه ته یه ئیددیعی روودانی به ینوونه ت له وه پیش، له لایه ن که سی که وه که ئیستا سی ته لاقه ی که وتبی.

وه ته گهر مه عنای لی بداته وه به شتی که بیبه ستیته وه به سیفه تی که وه وه کوو رویشتن بو مالی باوکی، یا لای بدا بو مه عنایه کی تر، وه کوو مه عنای لی دانه وه ی «طلاق» له زمانی عه ره بیدا به رزگار بوون له به ند، یا وه کوو ته خسیس کردنی شتیکی گشتی له میساله پیشووه کانا، ته گهر به لگه هه بوو، چ له فزی، لای هه موو زانایان و چ قهرینه ی حال و مه قام، لای «بغوی» و «زملی»، نه وه قه بوول ته کری وه ته گهر به لگه نه بوو، حه و آله ی خو ی و خوای خو ی ته کری، به لام له هه موو حالیکا، نیاز له کاتیکا سوودی هه یه که کابرا بهر له ته و او بوونی قسه که ی له دلی گرتبی، نه گینا له وه لا سوودی نییه.

بزانی! له ههر شوینیکا که مه جالی ته دین بی، فاسقی کابرا که نابی به کو سپ له ری نه وه ته دینه دا، ههر چه ند کابرا له راده به ده ر فاسقیش بی، چونکه مه عنای ته دین نه وه یه ئیمه حه قمان به سه ره وه نییه و حه و آله ی خوای ته که ین و حه قیقه تی حه و آله ی خوا کردن له شه رعدا، نه وه یه بلین به ژنه که: تو به زاهیر حه رام بوویت له سه ر ئه م کابرا و حه قی فه رمان بهر داری میژده که تت نییه، مه گهر باوه پرت و ابی کابرا راست نه کا، له بهر نه وه که به لگه یه کت هه بی بیکه ی به ده لیل له سه ر راستی کابرا، جا ته گهر به لگه یه کی وای لا بوو، واجبه له سه ری به گوئی کابرا بکا، ته گهر چی قازی هه رکاتی پینان بزانی، له یه کیان جو ی ته کاته وه وه ته گهر ژنه که لای و ابی کابرا درو ته کا، نه وه حه رامه به گوئی بکا وه ته گهر شکی بی له راست و درو یا، که راهه تی هه یه بکه و یته دوای.

«بیدار بن» ته گهر کابرا ئیقراری کرد به ته لاق و له پاشا ئینکاری کرد یا خود ئیقراری کرد به سی ته لاقه وه له پاشا وتی: ههر ته لاقیک بووه، نه وه ته گهر عوزریکی په سه ندی نه بی بو ئه م په شیمان بوونه وه یه، قه بوول ناکری وه ته گهر عوزریکی

په‌سندی هه‌بوو؛ مه‌سه‌لا، وتی: وام‌زانی وه‌کیله‌که‌م ته‌لاقی داوه، که‌چی ته‌لاقی نه‌دابوو، یاخود: له‌فزی‌کم وت وام‌زانی به‌و له‌فزه‌سی ته‌لاقم نه‌که‌وی، که‌چی ئیستا فتوایان داوه بۆم هه‌ر ته‌لاقی‌کم نه‌که‌وی، نه‌وه‌نه‌و په‌شیمانیه‌ی لی قه‌بوول نه‌کری.

باسی ته‌علیقی ته‌لاق

ته‌علیق، بریتیه له به‌ستنی مه‌عنای جومله‌یه‌ک به مه‌عنای جومله‌یه‌کی تره‌وه، به‌جۆری که تا «مُعلَق علیهِ» نه‌یه‌ته‌جی، «معلَق» نه‌یه‌ته‌جی و له‌م مه‌قامه‌دا، قسه‌مان له ته‌علیقی ته‌لاقم که بریتیه له به‌ستنی ته‌لاقی ژنه‌که به هاتنه‌جیگه‌ی مه‌عنای جومله‌یه‌که‌وه، خواه به‌هۆی حه‌رفی ته‌علیقه‌وه بی، وه‌کوو نه‌وه بلیت: نه‌گه‌ر له‌م خانوو ده‌رچوویت، ته‌لاقت که‌وتبی، یا به‌هۆی ره‌بت‌کردنی ته‌لاقم که‌وه بی به‌ کاتیکه‌وه، وه‌کوو نه‌وه بلیت: له‌ روژی یه‌که‌می مانگدا ته‌لاقت که‌وتبی، یا به‌ شوینیکه‌وه، وه‌کوو نه‌وه بلیت: له‌ مالی باوکتا ته‌لاقت که‌وتبی، یا: به‌هۆی به‌ستنی ته‌لاقم که‌وه به‌ سیغه‌ی نه‌مره‌وه، وه‌کوو نه‌وه که‌ بلیت: له‌ ماره‌بیه‌که‌ت ئازادم بکه‌و ته‌لاقت که‌وتبی، یا: کچه‌که‌م بۆ به‌خیو بکه‌ دوو سال و ته‌لاقت که‌وتبی، یا: ده‌ دینار پارهم بده‌ری و ته‌لاقت که‌وتبی، ...

جا هه‌رکاتی ته‌علیقی ته‌لاق کرا به‌ شتیکه‌وه، هه‌تا نه‌و شته‌ نه‌یه‌ته‌جی ته‌لاقم که‌ ناکه‌وی، خواه نه‌و سیفه‌ته‌ له‌وانه‌بی واجب بی بیه‌جی، وه‌کوو نه‌وه که‌ بلیت: هه‌روه‌ختی فلان‌که‌س مرد، ته‌لاقت که‌وتبی، یاخود بوون و نه‌بوونی وه‌ک یه‌ک بی، وه‌کوو نه‌وه که‌ بلیت: هه‌روه‌ختی رویشتیته‌وه بۆ مالی باوکت، ته‌لاقت که‌وتبی.

وه‌ هه‌ر ته‌لاقی‌ک ته‌علیق کرا به‌ شتیکه‌وه، نه‌وه له‌پاش ماوه‌یه‌ک قابیل نییه ته‌علیق بکری به‌ شتیکی تریشه‌وه؛ مه‌سه‌لا، پاش نه‌وه که‌ وتی: نه‌گه‌ر رویشتیته‌وه بۆ مالی باوکت، ته‌لاقت که‌وتبی، ئیتر مه‌حاله له‌سه‌ر نه‌م شه‌رته‌ شه‌رتیکی تریش قه‌رار بدری به‌ «معلَق علیهِ» له‌پاش نه‌وه که‌ ته‌علیقه‌که‌ ته‌واو بوو؛ به‌لی، له‌ نه‌وه‌له‌وه قابیله‌کابرا نه‌و ته‌لاقم ته‌علیق بکا به‌ چهند شتیکه‌وه، وه‌کوو نه‌وه که‌ بلیت: هه‌روه‌ختی رویشتی بۆ

شايي و له شاييه كه دا له گه ل فلان كه سا ده ست گرت بو هه لپه پركي و ده سرپو كه كه ت گرت به ده سته وه، ته لاق ت كه وتبي، له م كا ته دا هه مو و نه و شتانه نه بن به «معلق عليه» و تا هه مو ويان نه به نه جي، ته لاقه كه نا كه وي.

له پاش ته عليق، په شيمان بو ونه وه مه حاله؛ هه روه ها، به رود وا خستني «معلق عليه» مه حاله و تا «معلق عليه» ديته جي، نه تواني هه مو و له زه تيكي شه رعي له ژنه كه ي وهر بگري و هه ر نه فه قه و حه قيني شه رعي هه بي، واجبه به ته واوي جي به جي بكا. جا نه گه ر «معلق عليه» يه ك شت بو، نه وه دياره وه نه گه ر چه ند شت بو، به بي ته ماشا كردني ته رتيب، نه بي نه و شتانه هه مو و بينه جي و به هه رجوري بينه جي، به ته رتيب يا به بي ته رتيب، كافييه و ته لاقه كه ي نه كه وي وه نه گه ر له گه ل ته رتيدا بو، وه كو و نه وه كه بلي ت: نه گه ر جله كانت كرده بهر جا رويشتي بو حه مام جا رويشتي بو مالي فلان كه س، ته لاق ت كه وتبي، نه وه وه كو و واجبه جوز نه كاني «معلق عليه» يه كه هه مو و بينه جي، واجبه به پي ته رتبه كه يش بينه جي؛ كه واته، نه گه ر له پاش نه و ته عليقه ژنه كه رويشت بو مالي نه و كه سه، جا هاته وه و رويشت بو حه مام، نه مجار جله كاني كرده بهر، نه وه ته لاق ي نا كه وي.

وه نه گه ر ته لاق تيك به سرا به دوو شه رته وه، وه كو و نه وه كه بلي ت: ته لاق ت كه وتبي نه گه ر پر وپته ماله وه، نه گه ر قسه له گه ل فلان كه سدا بكه ي، نه وه هه روه كو و واجبه هه ردو و شه رته كه بيته جي، واجبه نه و شه رته يان كه له دوا وه و ترا وه له پيشا بيته جي، يه عني نه گه ر له پيشا قسه ي كرد له گه ل شه خسه كه دا و جا رويشته ماله وه، نه وه ته لاقه كه ي نه كه وي وه نه گه ر به م ته رتبه نه بو، ته لاق ي نا كه وي وه نه گه ر دوو شه رته كه به دوو دلييه وه و ترا بو و ن، وه كو و نه وه كه بلي: نه گه ر پر و ي بو مالي فلان كه س، يا قسه له گه ل فلان كه سدا بكه ي، ته لاق ت كه وتبي، نه وه هه ركاميان بكا ته لاق ي نه كه وي وه نه گه ر هه ردو و انيشيان به جي بيني، هه روايه به «طريق الأولى».

به لام نه گه ر شه رته كه ي به ست به شه رتيكه وه له مه قامي ئيلزامدا، يه عني شته كه بخاته گه ردني ژنه كه و نه و شه رته مه عناي گورينه وه ي تيا بو، نه وه باشه و ته لاقه كه

ئه‌به‌ستری به‌و شته‌وه، وه‌کوه‌ئه‌وه که بلیت: ته‌لاقته‌وتبی ئه‌گهر کوره‌که‌م بو به‌خیو بکه‌ی، یا دوو سال شیر ی پی‌بده‌ی، یا له‌ماره‌بییه‌که‌ت گهر دنم نازاد بکه‌ی، یا هیچ له‌مالی خوت نه‌به‌یته‌ده‌روه - وه‌کوه‌له‌مه‌وپیش باسمان کرد - وه‌ئه‌گهر ئه‌و شهرته‌که‌ کابرا ئه‌یخاته‌گهر دنی ژنه‌که‌وه، مه‌عنای گۆرینه‌وه‌ی تیا نه‌بوو، وه‌کوه‌ئه‌وه که بلیت: ته‌لاقته‌وتبی ئه‌گهر له‌پاش من شوو نه‌که‌ی به‌فلان‌که‌س، یا: روه‌ی خوت له‌من دانه‌پوشی، یا: هه‌روه‌ختی ویستم بییت بۆلام، یا: هیچ له‌مال و مولکی من نه‌به‌ی، ئه‌وه ته‌لاقه‌که‌به‌خۆرایی ده‌س‌به‌جی ئه‌که‌وی و ئه‌و شهرته‌پیش به‌به‌تال و بوش ده‌رته‌چی.

بو ئیعتبارکردن به‌و شهرته‌که‌ته‌لاقه‌که‌ی پیوه‌ئه‌به‌ستری، چهند شتیك پیویسته؛

یه‌که‌م: ئه‌وه‌که‌له‌پیش ته‌واوکردنی جومله‌ی ته‌لاقه‌که‌دا له‌دلایا بی و نیازی وتنی هه‌بی؛

دوه‌م: ئه‌وه‌یه‌وای بلیت که‌بلکی به‌جومله‌ی ته‌لاقه‌که‌وه، یه‌عنی زیاد له‌راوه‌ستانی هه‌ناسه‌دان و زمان‌گرتن و پشودان، به‌ینی نه‌که‌وی؛

سیه‌ه‌م: ئه‌وه‌یه‌وای بلیت که‌خۆی بییسی؛ ئه‌گهر به‌زمان نه‌یوت یا به‌زمان وتی و خۆی نه‌بیست، ئه‌وه‌ته‌ئیسیری نییه‌وه‌ئه‌گهر له‌سووره‌تی یه‌که‌مدا، ئیددیعیای نیازی کرد و له‌دوه‌مدا، ئیددیعیای وتنی کرد له‌گه‌ل نیازدا، ئه‌وه‌ئه‌گهر به‌لگه‌ی بوو، قه‌بوول ئه‌کرئ وه‌ئه‌گهر نه‌یوو، قه‌بوول ناکرئ، به‌لام حه‌واله‌ی به‌ینی خۆی و خوای خۆی ئه‌کرئ به‌و شهرته‌ته‌علیقی نه‌کردبی به‌«ئه‌گهر خوا مه‌یل بکا» و شتی‌واوه، ئه‌گینا نه‌قه‌بوول ئه‌کرئ و نه‌حه‌واله‌ی خۆی و خوایش ئه‌کرئ، ئیتر بیستی غه‌یری خۆی پیوست نییه‌ته‌نها له‌جیا‌کردنه‌وه‌ی وینه‌ی «ئه‌گهر خوا مه‌یل بکا» دا نه‌بی؛

چواره‌م: ئه‌وه‌یه‌کابرا خۆی مه‌عنای شهرته‌که‌بزانی؛ ئه‌گهر کابرا جارێک وتی به‌ژنه‌که‌ی: هه‌رکاتی ته‌لاقته‌بده‌م، ئه‌وه‌ته‌لاقه‌که‌ته‌علیق‌کراوه‌به‌فلان‌شهرته‌وه‌و پاش ئه‌وه، ته‌لاقی ژنه‌که‌ی دا به‌بی‌باسی «معلق‌علیه»، ئه‌وه‌به‌ته‌نها ئه‌و قسه‌پیشووئه‌م ته‌لاقی ئیسته‌یه‌ته‌علیق‌نابی به‌وه‌قه‌یده‌وه‌که‌زوو وتوو‌یه‌تی، به‌لکوه‌پیویسته‌ئیسته‌ نیازی بکاوه‌زمان بلیت و خۆی بییسی؛ به‌لی، ئه‌گهر ئیددیعیای کرد: ئه‌و قه‌یده‌م له‌

دلدا بووه، ئه وه قه بوول ئه كرى، چونكه قسه پيشووه كه ي ئه بى به قهرينه له سه ر نيازى ئىستاي.

بزائن! ئه وه له فزانهى كه له كورديدا بو ته عليق به كار ئه هينرين، هه نديكيان هه ر ته عليقه كه ئه گه يه نن، وه كوو «ئه گه ر»، وه هه نديكيان زه مانيش ئه گه يه نن به بى عوموم، وه كوو «كاتى»، هه نديكيشيان عومومى زه مانيشيان تيايه، وه كوو «هه ر كاتى»، هه نديكى تريان عومومى شوينيش ئه گه يه نن، وه كوو «هه ر شوينى»، هه نديكيشان عومومى شه خسى عاقل ئه گه يه نن، وه كوو «هه ركه سى»، هه نديكيان عومومى شه خسى ناعاقل ئه گه يه نن، وه كوو «هه ر شتى»، هه نديكيان عومومى شه خس ئه گه يه نن له عاقل و ناعاقل، وه كوو «هه ركام» و «هه ريه كى»، وه به هوى به ستن به له فزيكى تره وه بو ئينسان روون ئه بيته وه؛ كه واته، ئه توانين بليين: له فزى ته عليق له كورديدا ئه مانه ن: «ئه گه ر، كاتى، هه ركاتى، هه ر شوينى، هه ركه سى، هه رشتى، هه ركام، هه ريه كى». وايش ئه بى به هوى ناوبردنى حال و ئه جزاي زه مان و غه يري ئه مانيش ته عليق ده رئه كه وي، وه كوو «ته لاقت كه وتبى له پاكيدا»، يا «ته لاقت كه وتبى له رۆزى يه كى مانگا» و ئه يشتوانين مه عناي دووباره كردنه وه ي ته عليق بگه يه نين به هوى ئه وه وه كه بليين مه سه لا: هه رچه ند جار برۆيته وه مالى باوكت، ته لاقت كه وتبى.

جا، له فزه كانى ته عليق يا له نه فى دا به كار ئه هينرين، وه كوو ئه وه كه بليت: «ئه گه ر نه يه يته وه بو ماله وه، ته لاقت كه وتبى» يا: «كاتى كه نه يه يته وه، ته لاقت كه وتبى» يا: «هه ر ژنيك نه يه ته وه له گه لما، ته لاقتى كه وتبى»، يا خود له ئيسباتا به كار ئه هينرين، وه كوو «ئه گه ر برۆيته وه بو مالى باوكت، ته لاقت كه وتبى» يا: «كاتى برۆيته وه بو مالى باوكت، ته لاقت كه وتبى» يا: «هه ر ژنى برواته وه، ته لاقتى كه وتبى».

ئه گه ر له نه فيدا به كار هينران، هه موويان پيوستى ده س به جيبي ئه كه ن ته نها «ئه گه ر» نه بى؛ ته عليق كردن به «ئه گه ر» تا كاتى ناو ميذبون له ئيشه «معلق عليه» يه كه، ناكه وي؛ كه واته، ئه گه ر وتى: «كاتى نه يه يته وه بو ماله وه، ته لاقت كه وتبى»، ئه وه مادام زه مانىك رابوورى كه قابيل بى له وه زه مانه دا ئه و ژنه بيته وه بو مال و نه هاته وه، ته لاقتى ئه كه وي،

مەگەر مانعیكى بەھیز مەنعى بكا، بەلام ئەگەر بلیت: «ئەگەر نە یەیتەوہ بو مألەوہ، تەلاقت کەوتبى»، ئەوہ تەلاقی ناکەوئى تا لەحزە یەك پيش مردنى ژنە کە، یا پيش ویران بوونى مألە کە.

وہ ئەگەر لە مەقامى ئیسباتدا بە کار هیئران، ئەوہ هیچیان پیوستى دەس بە جیبى ناکەن و ھەركاتى «معلق علیہ» یە کە بیتەجى، باشە، مەگەر ئەو لە فزی تەعلیقە عومومى زەمانى تیا نەبى و لە گۆرپینەوہ دا بە کار بەھیزى، وە کوو «ئەگەر دە دینارت پى دام»، یا «ئەگەر فلان کەس دە دینارى پى دام» یا «ئەگەر بووى بە زامنى دە دینار بۆم» یا «ئەگەر فلان کەس بوو بە زامنى دە دینار بۆم، تەلاقت کەوتبى» ئەوہ لەم سوورە تانەدا واجبە دەس بەجى ئەو کەسە پارە کە ی پى بەدا، یا خود بى بە زامن، یە عنى پارە کە بگریتە گەردنى خوئى و بلى: وا بووم بە زامنى ئەو دە دینارە، یا نەزرم کرد لە سەر خوئم بتدەمى. ھەروەھا، دەس بە جیبى پیوستە ئەگەر حەرفى تەعلیقە کە چووہ سەر سیغەى مەشیئەت و ئارەزووى ژنە کە بە شیوہى گفتوگو لە گەلیا؛ مەسەلا، بلى بە ژنە کە: «ئەگەر ئارەزووت ھە یە، تەلاقت کەوتبى»، ئەوہ پیوستە ژنە کە دەس بەجى بلى: «ئارەزووم ھە یە» و ئەگەر ھات بەینى کەوت، تەلاقی ناکەوئى، بەلام ئەگەر تەعلیقى کرد بە ئارەزووى ژنە کە یەوہ بە بى گفتوگو، یا خود تەعلیقى کرد بە ئارەزووى غەیری ژنە کە یەوہ، خواھ بە گفتوگو بى یا بە بى گفتوگو، ئەوہ دەس بە جیبى پیوست ناکا؛ کەواتە، ئەگەر بلى: «ئەگەر ژنە کەم ئارەزووى ھەبوو» یا بلى بە کەسیكى تر: «ئەگەر تو ئارەزووت ھەبوو»، یا بلى: «ئەگەر ئارەزووى ھەبوو، تەلاقی ژنە کەم کەوتبى»، ئەوہ ھەروەختى ئارەزووى ھەبوو، تەلاقی ئەکەوئى.

بیدارى! لە کاتى تەعلیق کردندا بە ئارەزووہوہ، ئەگەر ئەو کەسە بە دەم وتى: «ئارەزووم ھە یە» و لە دلأ حەزى نەبوو، ئەوہ تەلاقە کە ئەکەوئى، چونکە بەسراوہ بە بیان کردنى ئارەزووہ کەوہ «بە دەم»، بەلام ئەگەر تەعلیق بە حەزو خوئى کەسیکەوہ بوو؛ مەسەلا، وتى: ئەگەر حەز ئەکەى یا شادمانى بە تەلاق یا ئارەزووت ھە یە لە تەلاق، تەلاقت کەوتبى، ئەوہ بو کەوتنى ئەو تەلاقە پیوستە ژنە کە لە دلأ حەز بکاو ئارەزووى بى لە کەوتنى تەلاقە کە، ئەگەر ھات و وا نەبوو، تەلاقە کە ناکەوئى.

باسي ته عليق كردني ته لاق به وه ختيكه وه

نه گهر وتي: ته لاق كه وتبي له مانگي ره مه زاندا، يا له به كه م روژي ره مه زاندا، يا له سهره تايدا، نه وه ته لاقه كه ي نه كه وي به به كه م وه ختي ده س پي كردني نه وه مانگه وه نه گهر وتي: له به كه م روژي ره مه زاندا، يا له روژي فلان مانگدا؛ ته لاق كه وتبي، نه وه ته لاقه كه ي نه كه وي به به كه وتني به ره به ياني به كه م روژي مانگه كه وه نه گهر وتي: ته لاق كه وتبي له ناخري مانگدا، نه وه ته لاق ي نه كه وي له دوا چركه (ثانيه) ي ناخري مانگه كه دا وه نه گهر له شه ودا، وتي: كاتي روژي به سهرچوو، ته لاق كه وتبي، نه وه ته لاق ي نه كه وي به ناوا بووني خوړي سبه يني وه نه گهر له روژدا نه مه ي وت، نه وه ته لاق ي نه كه وي به هاتني وينه ي نه و كاته له روژي دواييدا وه نه گهر وتي: كاتي نه مړو روشت، ته لاق كه وتبي، نه وه نه گهر له روژدا نه و قسه به كرد، ته لاق ي نه كه وي به ناوا بووني روژي نه و روژه وه نه گهر له شه ودا قسه كه ي كردبوو، نه وه به تاله و ته لاق ي پي ناكه وي، نه له پاش ته ووا بووني شه وه كه، چونكه نه و روژي وتوو و نه له پاش ته ووا بووني روژي سبه يني، چونكه نه و كه سه ئيشاره ي بو نه و كاته كردوه، كه شه و بووه و روژ نه بووه به لي، نه گهر كابر ا مه به ستي له نه مړو، ئيمشه و بوو به مه جاز، نه وه كاتي كه نه و شه وه ته ووا، بوو ته لاق ي نه كه وي.

نه گهر وتي: ته لاق كه وتبي ئيمړو، يا نه م مانگه، يا نه م ساله، نه وه ده س به جي ته لاق ي نه كه وي، با له كاتي شه و يشا نه و قسه به بكا، چونكه كابر ا ته لاقه كه ي به ده س به جيبي داوه، نه وه نده هه به له سووره تيكيانا به هه له ناوي شه وي به روژ بردوووه نه وه يش زيان نابه خشي.

نه گهر وتي: هه روه ختي مانگ ته ووا بوو، يا سال ته ووا بوو، يا نه م مانگه، يا نه م ساله ته ووا بوو، ته لاق كه وتبي، نه وه ته لاقه كه ي نه كه وي به ته ووا بووني نه وه مانگه يا نه و ساله كه وا تيا يا وه نه گهر وتي: هه ركاتي مانگي، يا سالي ته ووا بوو، ته لاق كه وتبي، نه وه نه گهر ته ووا بووني قسه كه ي ريكه وتي نه وه لي مانگ، يا نه وه لي سالي كرد، نه وه

ته لاقه که ی ته که وی به ته و او بوونی ته و مانگه یا ته و ساله وه ته گهر له ناو مانگ یا له ناو سالدا بوو، پاش ته و او کردنی مانگ به مانگی دواپی یا سال به سالی دواپی، ته لاقی ته که وی. مانگی روت، به مانگی قه مری و سالی روت به سالی عه رهبی مه عنای لی ته درپته وه که له «موحه رپهم» وه دهس پی ته کا؛ به لی، ته گهر وتی: مه به ستم، مانگ یا سالی "رومی یا فارسی" بووه، ته وه لی قه بوول ته کری هه روه ها، ته گهر له عورفی ته و شوینه دا هه ر مانگ و سالی رومی یا فارسی به کار ته هیئرا، دوور نیبه به وجوره مه عنای لی بدرپته وه.

ته گهر له مانگی ره مه زاندا - مه سه لا - وتی ته لاق ته که وتبی، له مانگی ره مه زاندا، ته وه دهس به جی ته لاقی ته که وی وه ته گهر وتی: له جه ژنی ره مه زاندا ته لاق ته که وتبی، ته وه ته لاقی ته که وی له جه ژنی ره مه زانی ته و ساله دا وه ته گهر وتی: له ته وه لی ره مه زانا ته لاق ته که وتبی، ته وه له ته وه لی ره مه زانی داها توودا ته لاقی ته که وی.

ته گهر وتی له پیش مردنی خو مدا به چوار مانگ و ده شه و ته لاق ته که وتبی، ته وه ته گهر له پیش ته و او بوونی ته و ماوه یه دا مرد، ته لاقی نا که وی و ژنه که له م حاله ته دا «عده» ی وه فات به سه ر ته با وه ته گهر له گهل ته و او بوونی ته و ماوه یه دا مرد، یا له پاش ته و او بوونی ته و ماوه یه مرد، ته وه له یه که میانا دیاره ته لاقه که ی ته که وی له و ده قیقه وه که تاکاتی مردنی کابرا، چوار مانگ و ده روزه که ته و او ته کا، جا ته گهر «عده» ی ته لاقه که ته و او بووی، به و ره نگه «عده» ی به مانگ بووی، یا به چه یزو پاکی و چه یزو پاکیه که رابوردبن، ته وه نا که ویته بهر «عده» ی مردن و میراتیش له کابرا وه رناگری وه ته گهر «عده» ی به چه یزو پاکی بووی و هیشتا چه یزو پاکیه که رانه بوردبن، ته وه ته گهر ته لاقه که بائین بی عیدده که ته و او ته کا و میرات وه رناگری، وه ته گهر ته لاقه که «رجعی» بووی، لانه دا له «عده» ی ته لاقه وه بو «عده» ی مردن و میراتیش وه ره نگری، چونکه ته و ژنه ی که به ته لاقی «رجعی» ته لاق درابی، حوکمی ژنی ماره براوی هه یه له میراتدا. ته گهر وتی: دوینی ته لاق ته و تووه، ته مه به پی مه عنا دیار یه که ی، خه به ردانه؛ جا ته گهر نیازی گیرانه وه ی خه بهر بوو و راستیشی ته کرد، ته وه دیاره وه ته گهر دروی

ئه‌کرد، ئه‌وه به‌تاله‌و ته‌لاقی ناکه‌وئ، به‌لام لای قازی مه‌سئوله له‌م ئیقرارکردنه‌ی وه‌ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی دانانی ته‌لاقی ئیسته‌ بی، ئه‌وه ئیسته‌ ته‌لاقی ئه‌که‌وئ وه‌ ئه‌گه‌ر وتی: مه‌به‌ستم ته‌لاقی بوو که‌ دوینی که‌وتوووه‌ پاشان ژنه‌که‌م ماره‌ کردوووه‌ته‌وه، ئه‌وه ئه‌گه‌ر ته‌لاق‌دان و ماره‌برینه‌وه‌ که‌ زانرابوو، باوه‌ر به‌ سویندی کابرا ئه‌کرئ، ئه‌گینا باوه‌ری بی‌ناکرئ و حوکم ئه‌کرئ به‌ که‌وتنی ته‌لاقه‌که‌ی له‌ ئیسته‌وه.

باسی ته‌علیق‌کردنی ته‌لاق به‌شتی مه‌حاله‌وه

ئه‌گه‌ر که‌سیک ته‌علیقی ته‌لاقیکی کرد به‌شتیکی مه‌حاله‌وه، ئه‌وه ئه‌گه‌ر له‌ ئیسبات‌دا بوو، وه‌ کوو ئه‌وه که‌ بلیت: ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتی بو ئاسمان، یاخود به‌ بال فریت، یا دوو شتی «ضد»ت له‌شوینیکا کو‌کرده‌وه، ئه‌وه به‌قه‌تعی ته‌لاقی ناکه‌وئ؛ هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ته‌لاقه‌که‌ به‌ستی به‌کاتیکه‌وه‌ که‌ ته‌لاق له‌وکاته‌دا نه‌مینی، وه‌ کوو ئه‌وه که‌ بلیت: ته‌لاقت که‌وتبی له‌گه‌ل مردنتا، یا پاش مردنت، یا له‌گه‌ل مردنما یا پاش مردنم وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ نه‌فی‌دا بوو، وه‌ کوو ئه‌وه که‌ بلیت: ئه‌گه‌ر به‌ بال نه‌فریت بو ئاسمان، یا دوو شتی «ضد» کو‌نه‌که‌یته‌وه، ئه‌وه ده‌س‌به‌جئ ته‌لاقی ئه‌که‌وئ.

باسی ته‌علیق‌کردنی ته‌لاق به‌ته‌لاقه‌وه

کابرا وتی: هه‌رکاتی ته‌لاقم دای ته‌لاقت که‌وتبی و له‌پاشا، ته‌لاقیکی دا، ئه‌وه دوو ته‌لاقی ئه‌که‌وئ، ئه‌وه‌ی «معلق‌علیه» و به‌شوین ئه‌وا «معلق»ه‌که‌یش؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر پاش ئه‌وقسه‌یه ته‌علیقی ته‌لاقی ژنه‌که‌ی بکا به‌سیفه‌تیکه‌وه‌وه‌ ئه‌و سیفه‌ته‌بیته‌جئ، ئه‌وه دوو ته‌لاقی ئه‌که‌وئ، ته‌لاقه‌دواییه‌که‌ به‌هۆی بوونی سیفه‌ته‌که‌وه‌وه‌ ته‌لاقه‌پیشووه‌که‌یش به‌هۆی که‌وتنی ئه‌م ته‌لاقه‌دوایی (معلق)ه‌وه‌؛ به‌لام له‌م دوو سووره‌ته‌دا، ئه‌گه‌ر ته‌لاقه‌دواییه‌که‌ی له‌گه‌ل عیوه‌زدا بوو، یاخود نه‌چووبوو له‌ لای ژنه‌که‌ی، ئه‌وه هه‌ر ئه‌م ته‌لاقه‌دواییه‌ ئه‌که‌وئ، ئیتر ته‌لاقه‌پیشووه‌که‌ی ناکه‌وئ، چونکه‌ ئافره‌تی بائینه‌ته‌لاقی پیوه‌ نالکی. ئه‌گه‌ر وتی: هه‌رکاتی ته‌لاقی «مُنَجَز» (ده‌س‌به‌جیت) که‌وت، ته‌لاقت که‌وتبی،

ئەو ئەو تە لاقە ناکەوئى بە تە عليقى تە لاق و بە جئى هاتنى سيفه تى «معلق عليه». ئە گەر وتى: هەركاتى تە لاق تە کەوت، دووبارە تە لاق تە کەوتبئى، ئەو ئە گەر تە لاقىكى «رجعئى»ى کەوت و چوو بوو لای ژنە کەى، تە لاقى دوو هەم و تە لاقى سېهەمىشى ئە کەوئى و ئە گەر ئەم تە لاقەى «رجعئى» نه بوو، هەر تە لاقىكى ئە کەوئى، ئىتر تە لاقى تری ناکەوئى.

باسی «دهور» و ئيعتبار نه بوونی دهور

کابرا وتى: هەركاتى تە لاق تە کەوت یا تە لاقم دای، لە پېش ئەو دا سئى تە لاق تە کەوتبئى و بو ئەو هەيش ئەمەى وت کە هەرگیز تە لاقى نه کەوئى، بە عنى وایئە زانى هەركاتى تە لاقى کەوت، لە پېش ئەو دا سئى تە لاقەى ئە کەوئى و مادام لە پېشا سئى تە لاقەى کەوت، ئىتر ئیستە تە لاقى ناکەوئى، چونکە تە لاق نه ماوہ تا بکەوئى؛ کەواتە، هەر وختى تە لاقى دا تە لاقى ناکەوئى، ئەو ئەم فیلە هیچ قىمەت و ئيعتبارى نییە، چونکە جەزای شەرت ئە گەر بە زەمان دوا نه کەوئى لە شەرتە کەى پېشەوہى، بە روتبە، بە عنى بە زات دوا ئە کەوئى، مادام و ابوو، ئەو تە لاقەى کە ئیستە ئە یدا، هیچ مانيعک لە کەوتنى نییە و لە بەر ئەو کە ئيعتبارى بە جئى هاتنى جەزاکە ئە بئى بە هۆى تیکچوونى ئەم تە سەر پوفە راستە، بە لکوو ئە بئى بە هۆى فەسادى خویشى؛ کەواتە، لە بنچینەوہ بە پووج و بئى ئيعتبار دا ئە نرئى.

هەر وہا، ئە گەر وتى: ئە گەر بە چوونە لایە کى حە لال چوومە لای ژنە کەم، لە پېش ئەو دا سئى تە لاقەى کەوتبئى و چووہ لای، ئەو تە لاقى ناکەوئى بە ئوسوولئى پېشوو؛ کەواتە، چوونە لاکە بە حە لال دا ئە ئین و گوئى نادەین بە جەزاکە؛ بە لئى، ئە گەر وتى: ئە گەر چوومە لای بە چوونە لایە کى حە لال، تە لاقى کەوتبئى، واجبە لە پاش چوونە لای و چوونە ژوورەوہى سەرى زە کەرى، گورج بگەر پیتە دواوہ، چونکە بە و کردەوہیە تە لاقە کەى کەوتوہ.

باسی «تعدُد»ی ته لاق له چهند سیغه یه کدا به هۆی چهند ته علیقیکه وه
 پیاویک چوار ژنی بوو و ژنه کانی نوێژنه کهر و به دخوو بوون، ئه ویش وتی: ئه گهر
 خوا بۆی ریک خستم، ژنیکم ته لاق دا، مه پزیکم نه زر بی له فلانه هه ژار وه ئه گهر دوو
 ژنم ته لاق دا، دوو مه پرم نه زر بی وه ئه گهر سێ ژنم ته لاق دا، سێ مه پرم نه زر بی وه
 ئه گهر چوار ژنم ته لاق دا، چوار مه پرم نه زر بی، جا هات ژنیکی ته لاق دا، مه پزیکم نه زر
 ئه بی له وکسه و که دووهم ژنی ته لاق دا، دوو مه پری نه زر ئه بی و که سیههم ژنی ته لاق
 دا، سێ مه پری نه زر ئه بی و که چوارهم ژنی ته لاق دا، چوار مه پری نه زر ئه بی، واته
 تیکرا، ده مه پری نه زر ئه بی.

وه ئه گهر ته علیقه که ی به هۆی که لیمه ی «هه رچهند»ه وه بوو، که ته رجه مه ی
 «کُلما»یه؛ مه سه لا وتی: هه رچهند ژنیکم ته لاق دا، مه پزیکم نه زر بی، هه روا تا ئاخیری
 میساله که ی پیشوو و ئه م چوار ژنه ی ته لاق دا - وه کوو به یانمان کرد - ئه وه پازده مه پری
 نه زر ئه بی، چونکه له یه کهم ژندا مه پزیکم نه زر ئه بی و به هۆی ئه وه وه که سیفه تی یه ک
 ژن له پاشه وه سێ جار دووباره کراوه ته وه، سێ مه پری تری نه زر ئه بی، ئه مه چوار و که
 ژنی دووه می ته لاق دا، دوو مه پری نه زر ئه بی و به هۆی ئه وه وه که سیفه تی دوویش
 یه ک جار دووباره ئه بیته وه له کاتی ته لاقی ژنی چواره مدا، دوو مه پری تری نه زر ئه بی،
 ئه مه چوار و له گه ل چواره پیشوو که دا ئه کاته هه شت و له کاتی ته لاقی ژنی سیههمدا،
 سێ مه پری نه زر ئه بی و له کاتی ته لاقی ژنی چواره مدا، چوار مه پری نه زر ئه بی، ئه مه یش
 سه وت و گشتی، ئه کاته پازده، ئیتر سیفه تی سێ و چوار مه جال نییه بۆ دووباره
 بوونه وه یان.

باسی ته علیق کردنی ته لاق به سک بوون و منال بوون و چه یزو شتی واوه
 وتی به ژنه که ی: ئه گهر سکت هه بی، ته لاق ته وتی، ئه وه ئه گهر له وکاته دا سکی
 هه بوو به وجۆره که ژنه که ئیددیعیای سکی ئه کردو کابرایش باوه پری بی ئه کرد، یا دوو

پیاو شاهیدیان ئەدا بەو هه که سکی هه یه، ئەوه ته لاقی ئە که وی، بە لام سک بوون به شه هادهت دانی ژن سابت نابیی، هه رچه ند چوار ژنیش بن، ههروه کوو منال بوون له شوینیکا که «معلق علیه» بئی بو ته لاق، به شاهیدی ژنان سابت نابیی، چونکه ته لاق به شاهیدی ژن ناکه وی؛ به لئی، ئە گەر بو غه یری مه سته له ی ته لاق، به شه هادهتی ژنان سک بوون و منال لئی بوون سابت بوو، جا کابرایش له و لاهه ته علیقی ته لاقه که ی کردبوو به یه کئی له وانه وه، ئەوه ته لاقه که ئە که وی، چونکه له و لاهه سک بوون و منال لئی بوونه که سابت بووه.

وه ئە گەر سکه که ی دهر نه که وت، ئەوه ئیسته حوکم نادری به که وتنی ته لاقه که، له گه ل ئەوه یشدا که پاریز ئەوه یه کابرا نزیککی ژنه که نه که وی تا مه سه له ی سکه که ی بو روشن ئە بیته وه؛ جا ئە گەر ئەو ژنه منالی لئی بوو له که متر له ماوه ی شهش مانگ له روژی ته علیق کردنه که وه، ئەوه دهر ئە که وی له کاتی ته علیقه که دا سکی بووه و له و کاته وه ته لاقی که وتوو وه ئە گەر له ماوه ی زیاتر له چوار سالدا له کاتی ته علیق کردنه که وه منالی لئی بوو، یا خود له مابهینی شهش مانگ و چوار سال منالی لئی بوو و له و بهینه دا چوو بوونه لای ژنه که و قابیل بوو مناله که له و چوو نه لاهه په یدا بوویی، ئەوه ته لاقی ناکه وی وه ئە گەر له و ماوه یه دا نه چوو بنه لای، یا خود چوو بنه لای به لام قابیل نه بوو مناله که له و چوو نه لاهه په یدا بوویی، به و ره نگه که له ماوه ی که متر له شهش مانگدا له چوو نه لاهه که ی لئی بوو بوو، ئەوه ته لاقی ئە که وی.

ئە گەر کابرا وتی به ژنه که ی: ئە گەر سکه که ت کور بوو، یه که ته لاق ت که وتبئی وه ئە گەر کچ بوو، دوو ته لاق ت که وتبئی، که چی به سکی کوریک و کچیکی بوو، ئەوه هه ر سئی ته لاقه ی ئە که وی، له بهر ئەوه که له م کاته دا «معلق علیه» بو یه که ته لاق و دوو ته لاق هاتوو ته دی چونکه سکی بووه به کوریش و به کچیش وه ئە گەر وتی: ئە گەر ئەوه ی وا له سکتا نیرینه بوو، ته لاقیکت که وتبئی وه ئە گەر مبینه بوو، دوو ته لاق ت که وتبئی و به سکی کورو کچیکی لئی بوو، ئەوه ته لاقی ناکه وی، چونکه ئەوه ی له سکی ژنه که دا بووه، نه ته نیا نیرینه بووه و نه ته نیا مبینه بووه.

ٺه گهر ڪابرا وتي به ڙنه ڪهي: ٺه گهر منالٽ لئي بوو، ته لاقٽ ڪه وتبي و له پاش ٺهه قسه يه، ڙنه ڪه بهرودوا دوو منالئي لئي بوو، ٺهوه به ڊاڪه وتني منالئي يه ڪهم ته لاقٽي ڪي ٺهه ڪه وي و به جيا بوونه وي منالئي دووهه م، «عده» ي ته واو ٺهبي وه ٺه گهر ههر دوو مناله ڪهي به جاري لئي بوو، ٺهوه ههر يه ڪه ته لاقٽي ٺهه ڪه وي و له و ڪاته وه، ٺهه ڪه ويته «عده» وه وه ٺه گهر وتي: ههر چهند منالٽ لئي بوو، ته لاقٽ ڪه وتبي و ڙنه ڪه بهرودوا سي منالئي لئي بوو، ٺهوه به دوو منالئي يه ڪهم و دووهه م دوو ته لاقٽي ٺهه ڪه وي و به منالئي سيهه م، «عده» ي ته واو ٺهبي وه ٺه گهر به جاري سي منالئي لئي جيا بووه وه، ٺهوه ههر سي ته لاقٽي ٺهه ڪه وي جا دهس ٺهه ڪا به «عده» وه ٺه گهر بهرودوا چوار منالئي لئي بوو، ٺهوه به سي منالين سي ته لاقٽي ٺهه ڪه وي وه به منالئي چواره م، «عده» ي به سه ره ٺهه چي.

ٺهه گهر ڪابرا چوار ڙني دوو گياني هه بوو و پي وتن: ههر چهند ههر يه ڪيڪتان منالئي لئي بوو، ٺهوه ره فيقه ڪاني ته لاقٽيان ڪه وتبي، ٺهوه ٺهه گهر ههر چواريان به جاري منالين لئي بوو، هه موويان سي ته لاقٽيان ٺهه ڪه وي، چونڪه بو هه موويه ڪيڪيان «معلق عليه» بو سي ته لاقٽه پهيدا بووه و ٺهه ٺهه گهر بهرودوا منالين لئي بوو، ٺهوه چواره ميان سي ته لاقٽه ي ٺهه ڪه وي، هه روا يه ڪه ميشيان سي ته لاقٽه ي ٺهه ڪه وي، ٺهه گهر تا منال بووني ڙني چواره م «عده» ي ته واو نه بووي و ڙني دووهه م ته لاقٽي ٺهه ڪه وي به منال بووني ڙني يه ڪهم وه به منال بووني خوي «عده» ي ته واو ٺهبي و ڙني سيهه م دوو ته لاقٽي ٺهه ڪه وي به منال بووني ڙني يه ڪهم و به منال بووني خويشي «عده» ي به سه ره ٺهه چي وه ٺهه گهر دوانيان به يه ڪه وه منالين بوو، جا دووي تريشيان به يه ڪه وه منالين بوو وه «عده» ي دوانه ٺهه وه له ڪيش له ڪاتي منال بووني ٺهه مانا مابوو، ٺهوه دوانه ٺهه وه له ڪه سي ته لاقٽيان ٺهه ڪه وي و دوانه ٺاخره ڪيش يه ڪي دوو ته لاقٽيان ٺهه ڪه وي به هو ي منال بووني دوانه ٺهه وه له ڪه وه و به منال بووني خويان، «عده» يان به سه ره ٺهه چي.

ٺهه گهر ته عليقي ته لاقٽي ڙنيڪ ڪرا به ڪه يزي خويه وه و جا ٺهه ويش ٺيديد عاي ڪه يزي ڪرد و ڪابرا باوه ري ڪرد، ٺهوه باشه وه ٺهه گهر ٺينڪاري ڪرد، ڙنه ڪه باوه ري پي ٺهه ڪري به سويند، مادام عومري نه گه يشتبي به سال و ته مهني ٺاوميد بوون له ڪه يزي - ڪه شهست و سي ساله - به لام باوه ري پي ناڪري له ڪه يزي خويدا، ٺهه گهر ٺهه وه ڪه يزيه «معلق

علیه» بی بو ته لاقی ژنیکی تر، به لکوو پیویسته ئیسپات بکری به شاهیدی دوو پیاو؛ ههروهها، باوهری پی ناکری به سویند له منال بوونی خوئا، چی «معلق علیه» بی بو ته لاقی خوئی و چی «معلق علیه» بی بو ته لاقی ژنیکی تر، وه کوو ئیسپات ناکری به شه هاده تی چوار ژن یا به شه هاده تی پیاویک و دوو ژن، به لکوو پیویسته ئیسپات بکری به شه هاده تی دوو پیاو، له بهر ته وه که منال لی بوون ئاسانه شه هاده تی له سهر تیپه ربیی و وه کوو چه یزی ژن نییه و ته لاقیش به شاهیدی ژن ئیسپات نابیی، به لکوو ته بی شاهیده که ی هه ر پیاو بی.

ئه گهر کابرا دوو ژنی هه بوو و وتی: ئه گهر هه ردواتان که وتنه چه یزه وه ته لاقان که وتیی، له پاشا هه رکامیان ئیددیعیای چه یزی خوئی و ئه ویانی کرد، ئه وه ئه گهر کابرا باوهری پی کردن، ته لاقی هه ردووکیان ئه که ویی وه ئه گهر باوهری به هیچیان نه کرد، ئه مجار ئه گهر به شه هاده تی دوو پیاو ئیسپاتی چه یزه که یان کرد، هه ردووکیان ته لاقیان ئه که ویی وه ئه گهر بویان ئیسپات نه کرا، باوهر به سویندی کابرا ئه کری له سهر نه بوونی چه یزه که یان و ته لاقیان ناکه ویی، چونکه ته لاقی هه ریه کیکیان به سراوه به چه یزی خوئی و هاوړیکه یه وه و ئه م دوو چه یزه به قسه ی هیچ کامیان سابت نابیی، چونکه ئه گهر قسه ی بو چه یزی خوئی سوودی هه بی، بو چه یزی هاوړیکه ی سوودی نییه و ئه سلیش نه بوونی چه یزو مانه وه ی عیسمه ته.

وه ئه گهر کابرا باوهری کرد به یه کیکیان و باوهری نه کرد به ویان، ئه وه ئه و ژنه باوهر پی نه کراوه ته لاقی ئه که ویی، ئه گهر سویند بخوا له سهر چه یزی خوئی، چونکه کابرا باوهری هه یه به چه یزی ئه و ژنه و ژنه که خویشی سویند ئه دریی بو چه یزی خوئی، و «معلق علیه» ی ته لاقه که ی ها ته جی.

باسی ته علیق کردنی ته لاق به هندی شتی جیاجیاوه

کابرا، ته علیقی ته لاقی ژنه که ی کرد به خواردنی نانیکه وه، یا خواردنی هه ناریکه وه، ئه ویش نانه که یا هه ناره که ی خوارد، به لام له نانه که پارچه یه ک، یا له هه ناره که ده نکیک مایه وه، ته لاقه که ناکه ویی؛ به لی، قه یدی نییه مانه وه ی ورده نانیکه واکه چاو به ئاسته م

بييني؛ نه گهر كابراو ژنه كه ي پيځه وه خورمايان نه خوارد، له پاشاوتي به ژنه كه ي: نه گهر ناوكي خورماكه ي خوټ جيا نه كه يته وه له ناوكي خورماكاني من، ته لاقت كه وتبي، نه وه نه گهر نيازي نه وه بي به تايبه تي ناوکه خورماكاني ژنه كه ديارى بكاو جيايان بكا ته وه له ناوکه خورماكاني كابرا، نه وه ته لاقه كه ي دهس به جي نه كه وي، چونکه نه مه به عاده ت مه حاله و ته عليق به مه حاليش له نه فيا نه بي به هو ي نه وه كه ته لاقه كه دهس به جي بکه وي وه نه گهر نيازي نه وه ي نه بي، له م وه زعه دار زگار نه بي به وه كه ژنه كه هه موو ده نکه کان جيا بكا ته وه له يه ك.

نه گهر كابرا ژنه كه ي دانا به «دز» و وتي: نه گهر راستم بي نه لييت، ته لاقت كه وتبي، نه وه نه گهر مه به ستي ده رپرني باري راستي بي به تايبه تي، واجبه نه و باري راستيه ي بو ديارى بكا، به لام نه گهر گورج بو ي ديارى نه كرد، نه وه ته لاقى ناکه وي تا كابرا نائوميد نه بي له ده رپرني نه و راستيه له لايه ن ژنه كه وه؛ نه گهر مه به ستي كردني قسه ي راست بو، نه وه رزگار نه بي له ته لاق به وه كه بلې: «دزيومه»، «نه مدزيوه»، چونکه حال له م دوو حاله به ده ر نيه.

وه نه گهر وتي: نه گهر خه به رم نه ده يتي نه م هه نار ه چنده نكي تيايه، ته لاقت كه وتبي، نه وه رزگار نه بي به وه بي ت يه كه م ژماره يه ك به يان بكا كه ده نکه هه نار ه کان له وه كه متر نه بي، جا له سه ر نه و ژماره وه سه ركه وي تا نه گاته ژماره يه ك كه هه نار ه كه ي ري تي نه چي له وه نده زياتري تيا بي، به لام نه گهر مه به ستي نه وه بي كه به تايبه تي ژماره يه كي وا بلي ت كه عه يني ژماره ي ده نکه هه نار ه کان بي ت، نه وه زا هير وا يه كه دهس به جي ته لاقى بکه وي، چونکه نه مه به عاده ت مه حاله و هه ر خوا خو ي غه يب نه زاني و ته عليق به مه حاليش له نه فيدا دهس به جي ته لاقى بي نه كه وي.

نه گهر كابرا سي ژني هه بو، وه پي وتن: هه ركامتان پيم نه لي ژماره ي ركاتي نو يژي فه رز له شه وو روژا چه نده، ته لاقى كه وتبي، جا يه كيكيان وتي: حه فده يه، يه كيكي تريان وتي: پانزه يه، نه وي تري شيان وتي: يازده يه، نه وه ته لاقى هي چيان ناکه وي و يه كه ميا ز مه عنا ي قسه كه ي لي نه دري ته وه به ركاتي عاده تي غه يري روژي جومعه و دوو هه ميا ز.

مه عنای قسه که ی لی ته درپته وه به روژی جومعه و سیهه میان مه عنای قسه که ی لی ته درپته وه به کاتی سه فەر؛ به لی، نه گەر کابرا هر مه بهستی ژماره یه کی دیاری بی، نه وه نه و ژنه که ناوی نه و ژماره یه ی هیناوه، رزگاری نه بی و نه وانی تریش ته لاقیان ناکه وی تاکاتی ناو می دبوون له جواب دانه وه یان، چونکه ته علیقه که ته علیق به نه فیه به بی بهستن به زه مانیکی تایه تییه وه و نه وانیش نه توانن به یانی نه و ژماره مه بهسته بکه ن. نه گەر کابرا وتی به ژنه که ی: ته لاق که وتبی پاش کاتیک یا زه مانیک، نه وه پاش تاویک ته لاقی نه که وی وه نه گەر وتی: نه گەر فلان که ست چاو پی که وت، یا ده ست پیوه دا، یا جینیوت پی دا، ته لاق که وتبی، نه وه ته لاقی نه که وی به م ئیشانه، له کاتی ژیانی نه و که سه دا یا پاش مردنی.

نه گەر وتی به ژنه که ی: نه گەر له فلان که ست دا، ته لاق که وتبی، نه وه ته لاقی نه که وی به لی دانی له کاتی ژیانیا، نه ک له پاش مردنی، چونکه مه به ست له لی دانی نازار که یانندنه به عاده ت وه مردوو نازاری پی ناگا.

نه گەر ژنه که قسه یه کی ناشیرینی^۱ وت به میرده که ی، کابرایش وتی: نه گەر وه هابم، ته لاق که وتبی، نه وه نه گەر کابرا نیازی نازاردانی ژنه که بی به ته لاق دانی له تو له ی نه و قسه ناشیرینه دا، ده س به جی ته لاقی نه که وی وه نه گەر نیازی ته علیق بی، نه وه تا نه و سیفه ته ئیسپات نه بی له و کابرایه دا، ته لاقی ناکه وی، هر وه ها نه گەر نیازی هیچی نه بی. بزائن! تیکرا هر کاتی پیاو ته علیقی ته لاقی ژنه که ی کرد به بوونی سیفه تیکه وه که قابیل بی به عاده ت شاهیدی له سه ر بگیری و ژنه که ئیددیعیای بوونی نه و سیفه ته ی کردو شاهیدی نه بوو و کابرایش ئینکاری کرد، نه وه باوهر به کابرا نه کری به سویند وه

۱. لیره دا مونا سبه مه عنای هندی له و قسه ناشیرینانه لی بده ینه وه بو نه وه بزائن تاخو نه و سه فه ته ناشیرینانه له میرده که دا هه ن یا نه؛ سه فیه: که سیکه سیفه تیکی وای تیا بی نه هیللی کابرا به پیتی شهرع به ئاره زووی خوی ته سه رپروف بکا له مالیا؛ خه سیس: که سیکه دینی خوی بفروشی به دنیا، یا له به ر رژی کاری و بکا لایقی شانی نابن؛ په ست و نامه ردو ناپیاو به که سیک نه لین به ئوسو ولی شهرع دوور بی له ره وشتی به رز، وه کوو شهرم و راستی و وه فاو به خشش و شتی و؛ به دپره سه نیش که سیکه باوک و باپیره ی تا و انبارو دزو دروژن بووبن.

ئه‌گه‌ر ته‌علیقى ته‌لاقه‌كه‌ی به‌ نه‌بوونى ئه‌و سیفه‌ته‌وه‌ كرده‌و كابرأ ئیددیعیای بوونى ئه‌كردو ژنه‌كه‌ ئینكاری ئه‌كرد، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌به‌سرابوو به‌ ئیشی ژنه‌كه‌ یا كابرأكه‌وه‌، وه‌كوو ئه‌وه‌ كابرأ بلیت، ئه‌گه‌ر فلان‌كه‌س نه‌پۆیشته‌وه‌ بو‌ ولاتی خو‌ی، ته‌لاقت كه‌وتبێ، ئه‌وه‌ هه‌ر باوه‌ر به‌ كابرأ ئه‌كری به‌ سویند له‌به‌ر ئه‌سلی مانه‌وه‌ی عیسمه‌ت، هه‌رچه‌ند ئه‌سل نه‌بوونى ئه‌و شته‌یه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و شته‌ به‌سرابوو به‌ یه‌كیكیانه‌وه‌، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر زیاتر نه‌ئه‌زانرا ته‌نها له‌لایه‌نى خاوه‌نه‌كه‌یه‌وه‌ نه‌بێ، وه‌كوو خو‌شه‌ویستی و نیازو شتی وا، ئه‌وه‌ له‌ بوونیا یا له‌ نه‌بوونیا هه‌ر باوه‌ر به‌ خاوه‌نه‌كه‌ی ئه‌كری به‌ سویند وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ ده‌ره‌و‌ه‌یشه‌وه‌ ئه‌زانرا، وه‌كوو مه‌سره‌ف‌كردن بو‌ ژنه‌كه‌ له‌و سووره‌ته‌دا كه‌ كابرأ بلیت: ئه‌گه‌ر مه‌سره‌فم بو‌ نه‌كردی، ته‌لاقت كه‌وتبێ، یا ئه‌گه‌ر نه‌م‌بردیه‌وه‌ بو‌ مالى باوكت، ته‌لاقت كه‌وتبێ، ئه‌وه‌ هه‌ر كه‌س ئیددیعیای كرد، ئه‌گه‌ر شاهیدی راسته‌وه‌ كرد بو‌ ئیسپات‌كردنى، ئه‌وه‌ باشه‌، ئه‌گینا باوه‌ر به‌ ئینكار‌كه‌ره‌كه‌ی ئه‌كری به‌ سویند؛ كه‌واته‌، ئه‌گه‌ر كابرأ وتی: مه‌سره‌فم بو‌ كردووی و ژنه‌كه‌ وتی: نه‌ت‌كردوو و كابرأ شاهیدی نه‌بوو، ئه‌وه‌ ژنه‌كه‌ سویند ئه‌دری و حوكم ئه‌كری به‌ كه‌وتنى ته‌لاقه‌كه‌ی، جاله‌م شوینه‌دا قابیل نییه‌ چوونه‌لای ژن به‌ شاهید ئیسپات بكری، هه‌روه‌ها سه‌ره‌تای حه‌یز پیاها‌تنی ژنیش، به‌لام شاهیدگرتن له‌سه‌ر ده‌وام‌كردنى حه‌یزه‌كه‌ی دروسته‌ له‌به‌ر ناچارى.

باسی سویند‌خواردن به‌ ته‌لاق (حلف)

سویند‌خواردن به‌ ته‌لاق، بریتییه‌ له‌وه‌ ته‌لاقی ژنه‌كه‌ی به‌ستنی به‌ شتیكه‌وه‌ به‌نیازی هاندان له‌سه‌ر‌كردنى یا نه‌كردنى شتیك له‌لایه‌نى خو‌یه‌وه‌ یا له‌لایه‌نى كه‌سیكى تره‌وه‌ یا له‌لایه‌نى هه‌ردوو‌كیانه‌وه‌، یا بو‌ ئیسپات‌كردن و لى‌كۆلینه‌وه‌ی هه‌والیك یا بو‌ پى‌ناخو‌ش بوون و باوه‌ر پى‌نه‌كردنى ئه‌وه‌هه‌واله‌، چ به‌ سووره‌تى ته‌علیق بێ به‌ زاهیر، وه‌كوو ئه‌وه‌ كه‌ بلیت: ئه‌گه‌ر خزمه‌تى میوانم نه‌كرد، ته‌لاقم كه‌وتبێ، یا: ئه‌گه‌ر خزمه‌تى پیاوی درۆزمن كرد، ته‌لاقم كه‌وتبێ، یا: ئه‌گه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ راست نه‌بوو كه‌ ئه‌لین: فلان‌كه‌س ئیم‌رۆ وای كردو یا ئه‌گه‌ر راست بوو كه‌ ئه‌لین: جنیوی داوه‌، ته‌لاقم كه‌وتبێ؛ یاخود به‌

سووره تی تهنجیز بی به زاهیر، وه کوو ئه وه که بلیت: ته لاقم که وتبی خزمه تی میوان
ته که م، یا: ته لاقم که وتبی خزمه تی پیای دروزن ناکه م، یا: ته لاقم که وتبی ئه و قسه یه
راسته، یا: ته لاقم که وتبی ئه و قسه یه درویه.

تیکرا سویند له سهر هر شتی خورا، ئه گهر شهرع عورفی هه بوو له و شته دا، وه کوو
نوئو فرۆشتن و کرین و به کرئ دان و شتی وا، ئه وه به مه عنا شه رییه راسته که مه عنا
لی ئه دریته وه، ئه گینا به مه عنا عورفی زمان مه عنا لی ئه دریته وه، مه گهر عورفی عام
ئه وه نده بلاو بی خه یال نه روا بو مه عنا عورفی زمان به عاده ت، ته نها له حاله تیکا
نه بی که کابرا خوئی ئیددیعی غه یری ئه م مه عنا یانه بکاو زیانیشی بی بوئی، یا
قازانجی بی بوئی، به لام قهرینه ی له سهر نیازه که ی هه بی.

بزائن! ههر سویندی له سهر ئیسبات بی، ئه وه مه عنا لی ئه دریته وه به ته علیق به
نه فی و ههر سویندی له سهر نه فی بی، مه عنا لی ئه دریته وه به ته علیق به ئیسبات؛
که واته، ئه گهر وتی: ته لاقم که وتبی زیاره تی ئه و براده ره م ئه که م، ئه وه وه کوو ئه وه وایه
وتبی: ئه گهر زیاره تم نه کرد، ته لاقم که وتبی؛ که و ابوو، ته لاقی ناکه وی تا نائومید نه بی
له و زیاره ت کردنه وه ئه گهر وتی: ته لاقم که وتبی قسه له گه ل فلان که سا ناکه م، ئه وه
وه کوو ئه وه وایه وتبی: ئه گهر قسه م له گه لدا کرد، ته لاقم که وتبی و مادام کاتی دیاری
نه کردوه، ههروه ختی قسه ی له گه لدا بکا، ته لاقی ئه که وی.^۱

ئه م حوکمه ی به یانمان کرد، ئه وه ش ئه گریته وه که سوینده که له سهر «قضیه ی
حمله» بی، یا له سهر «قضیه ی شرطیه» بی، وه کوو ئه وه که بلیت: ته لاقم که وتبی قسه
له گه ل فلان که سدا بکه ی، لی ت ئه ده م، ئه مه ته فسیره که ی وایه: ئه گهر قسه ت له گه ل
فلان که سدا کردو لیم نه دای، ته لاقم که وتبی، که واته، کاتی قسه ی له گه ل ئه و که سه دا
کردو سویند خووره که لی نه دا، ته لاقی ناکه وی تا نائومید نه بی له لی دانی به هوئی مردنی

۱. له م باره یه وه شاعیر وتوو یه تی:

ههر سویندی له سهر ئیسبات جی بگری، به ته علیق به نه فی ته فسیری ئه کرئ
سویندیش له نه فی له سهر مه عنا خوئی ته علیق به ئیسبات ته فسیره له بزی

به كيكيانوه؛ ههروهها، ئه گهر بليت: ته لاقم كه وتبي گا بپرواته ناو زه راعه ته كه م شاخي ته شكينم، يه عني: ئه گهر گا رويشته ناو زه راعه ته كه م و شاخم نه شكاند، ته لاقم كه وتبي، جا ئه گهر گا رويشته ناو زه راعه ته كه ي و شاخي نه شكاند، ته لاقى ناكه وي تا نائوميد ئه بين له وه كه شاخي گا بشكيني به وجوره كه گا نه مينى له و شوينه دا يا كابرا بمرى و ئه مه، له سهر ئه ساسى فهرموده ي «شيخ ابن حجر» ه له «تحفه» دا و فهرموده ي «رملى» يه له «نهايه» دا، به لام هه ندى له وانى كه حاشيه ي ئه و دوو كتيبه يان نووسيوه، له سهر ئه وه ن كه سويند له سهر «قضيه ي شرطيه»، مه عناي ئه وه يه هه ر كه شه رته كه هاته جي، ئه بي ده س به جي جه زاكەيش بيته جي، ئه گينا سوينده كه ئه كه وي؛ كه واته، پيوسته پاش رويشتنى گا بو ناو زه راعه ته كه، گورج شاخي بشكيني، مادام زوردار ربي لى نه گرى، به لام ئه م قسه يه پشتى پى نابه ستري.

جا ئه گهر كابرا ته عليقى ته لاقى كرد به كردارى خو يه وه له مه يدانى سويند خوار دنا، وه كوو ئه وه كه بليت: ته لاقم كه وتبي ناروم بو مالى فلان كه س، ئه وه له كاتيكا ته لاقه كه ي ئه كه وي كه به زانين و ئاره زوى خو ي بپروا بو مالى ئه و كه سه وه ئه گهر رويشته مالى ئه و كه سه له كاتيكا كه ته عليقه كه ي له بير چووبو وه وه، يا ته عليقه كه ي له بير بو، به لام نه يته زانى ئه و خانوو مالى كابرايه، يا ئه يزانى، به لام به زور برديان يا نارديان بو ي، خوا ه زوره كه به حه ق بى وه كوو ئه وه كه وه ختى خو ي نه زرى كرد بى بپروا بو مالى باوكى بو ئه حوال پرسينى نه خو ش و ئيستا قازى به زور بينيرى، يا خود زوره كه له سهر به تال بى، يه عني به بى هويه كى شه رعى، گه و ره ي ئه و شوينه به زور ناردى بو ئه و ماله، ئه وه ته لاقى ناكه وي، چونكه ئيشيك كه «معلق عليه» بى بو ته لاق، به پيى شه رعى، ئه بى كرداريك بى كه به زانين و عه مدو ئاره زوو بى و ئه مه، وه كوو مه سه ئه له ي ته لاق به زور نييه كه ئه گهر زوره كه به حه ق بى، ته لاقه كه بكه وي وه ئه گهر به ناحق بى، ته لاقه كه نه كه وي، چونكه فه رق زوره له ينى زور له سهر ته لاق و زور له سهر ئيشيكدا كه «معلق عليه» بى بو ته لاق وه كوو له شويني خويدا به يان كراوه.

ئه گهر كابراى سويند خور له پاش ئه وه كه ئيشه «معلق عليه» يه كه ي كرد، ئيدديعاى كرد كه ته عليقه كه ي له بير نه مابوو، يا نه يزانيوه ئه و ئيشه «معلق عليه» يه، ئه وه باوه رى

پێ ئە کرێ بە سویند، بەلام ئە گەر ئیددیعیای کرد که به زۆر پێیان کردوو، پێویسته ئیسپاتی ئەو زۆره بکا به دوو شاهیدی واکه به تەفسیل به یانی زۆره که و ریگای زۆره که بکهن، ئە گینا کابرا تە لاقی ئە که وێ.

ئە گەر کابرا لەم کاتی تەعلیقەدا مەبەستی هاندان و ریگاگرتن نەبوو، ئەو به هەرچۆنی ئەو ئیشه بکا یا تەرکی بکا، تە لاقی ئە که وێ، چونکه لەم کاتەدا تەعلیقە که ی سویندخواردن نییه و تەعلیقی رووتە.

وه ئە گەر تەعلیقی تە لاقی کرد به کرداری که سێکی ترهوه، ئەو ئە گەر ئەو که سه لهوانه نەبێ که گوێ بدا به سویندی ئەم که سه، وه کوو زۆرداریکی بی عەلاقه بهم که سه وه، یا بیگانە یه کی نه دیوو نه ناسیو - مەسه لا - ئەو به هەر جوړی ئەو ئیشه بکا، ئەم کابرایه تە لاقی ئە که وێ، چونکه ئەم تەعلیقە لەم کاتەدا شیوی سویندی نییه و تەعلیقیکی رووتە.

وه ئە گەر ئەو که سه که سێکی وا بوو موبالاتی ئە کرد به سویندی ئەم سویندخۆره له بهر دۆستی یا خزمایه تی یا دل راگرتن یا شهرم یا هەر هۆیه کی تر و کابرای سویندخۆریش مەبەستی بوو ئەو که سه له م سوینده ئاگادار بکا و بزانی به م سوینده، خوا ه «فعلاً» پێی بزانی یا نه، ئەو له م سووره تەدا وه کوو سویندی له سه کرداری خۆی خوار دبی وایه، یه عنی ئە گەر ئەو که سه ئیشه که ی کرد له کاتی کا که ئە بزانی به تەعلیقە که وه به «معلق علیه» و ئیشه که به ئاره زوو بوو، ئەو ئەم سویندخۆره تە لاقی ئە که وێ وه ئە گەر ئیشه که ی کرد به لام به تەعلیقە که ی نه زانی بوو، یا خود پێی زانی بوو به لام له بیری نه مابوو، یا خود له بیری بوو به لام نه یه زانی ئەو ئیشه «معلق علیه» یه بۆ تە لاقی کابرا، یا خود ئە بزانی به وه که «معلق علیه» یه بۆ تە لاقی کابرا به لام که سێک به زۆر ئیشه که ی پێ کرد، ئەو له م سووره تانەدا تە لاقی کابرای سویندخۆر ناکه وێ.

میسالینکی نه زانی سویندخۆره که به «معلق علیه»، ئەو یه که کابرا سویند بخوا به تە لاق که قسه له گەل فلان که سا ناکات و کابرایه کی باوه ر پێ کرا و خه به ری بۆ هینا که وا ژنه که ی مردوو، ئەویش له سه ر ئەو بریاره قسه ی کرد له گەل ئەو که سه دا، له پاشا

ده‌رکه‌وت که ژنه‌که‌ی نه‌مردوو، ئه‌وه ته‌لاقی ناکه‌وی؛ یاخود سویندی خوارد که: قسه له‌گه‌ل فلان که‌سدا ناکا و جارێ به‌ زۆر ناچاریان کرد قسه‌ی له‌گه‌لدا بکا، پاشان مه‌لايه‌ک وتی: مادام جارێک قسه‌ت له‌گه‌لدا کردوو ئیتر قسه‌ بکه‌ی قه‌یدی نییه، ئه‌ویش دیسان قسه‌ی کرد له‌گه‌ل کابرا‌دا له‌سه‌ر ئه‌و قه‌راره‌ که‌ زیانی نییه، ئه‌وجا مه‌لايه‌کی گه‌وره‌تر پێی وت: ئه‌وجاره به‌ زۆر قسه‌ت له‌گه‌ل کابرا کردوو، ته‌لاقت نه‌که‌وتوو، به‌لام پاش ئه‌و جاری زۆره‌ نابێ جارێکی تر قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌ی، چونکه‌ سویند به‌ زۆر به‌تال نابیته‌وه‌و ناکریته‌وه، ئه‌وه له‌م سووره‌ته‌یشدا کابرا هه‌ر ته‌لاقی نه‌که‌وتوو، چونکه‌ ئه‌و قسه‌یه‌ که‌ کردوو یه‌تی، له‌سه‌ر گومانی بی‌زیانی بووه‌ له‌سه‌ر فتوای مه‌لاکه‌.

هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر که‌سیک سویندی خوارد له‌سه‌ر ئیثیک و یه‌کیکی تر وتی: «إِنْ شَاءَ اللَّهُ...، إِنْ شَاءَ اللَّهُ» و ئه‌م سویندخۆره‌یش باوه‌ری و ابوو که «إِنْ شَاءَ اللَّهُ» ی که‌سیکی تر سوودی هه‌یه‌ بۆ سویندخۆره‌ که‌ وه‌کوو چۆن خۆی «إِنْ شَاءَ اللَّهُ» بکا، له‌سه‌ر ئه‌ساسی ئه‌وه‌ که‌ مه‌شه‌ووهره‌ له‌ناو خه‌لکدا و کابرای سویندخۆر ئیشه‌که‌ی کرد، ئه‌وه‌ سویندی ناکه‌وی، چونکه‌ ئه‌م که‌سه‌ له‌سه‌ر ناوبانگ متمان‌ه‌ی په‌یدا کردوو به‌وه‌ که‌ «إِنْ شَاءَ اللَّهُ» ی هه‌رچه‌ند که‌سیکی تریش بیکا سوودی هه‌یه‌. هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر شیوه‌ی ژنه‌که‌یان گۆرێ به‌جۆرێ که‌ ئه‌م کابرایه‌ لای و ابوو هه‌رگیز ژنه‌که‌ی خۆی نییه‌ و هه‌رچه‌ند وتیان ئه‌مه‌ ژنه‌که‌ی تۆیه‌ باوه‌ری نه‌کرد هه‌تاوه‌ کوو وتی: ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ ژنه‌که‌ی من بی، ته‌لاقی که‌وتبێ، ئه‌وه‌ هه‌ر ته‌لاقی ناکه‌وی، چونکه‌ هه‌رچه‌ند به‌ سووره‌تی ته‌علیق قسه‌که‌ی کردوو، به‌لام له‌سه‌ر گومانی ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ ژنی خۆی نییه‌و ئه‌گه‌ر بیزانیایه‌ ژنی خۆیه‌تی، ته‌لاقی نه‌ده‌دا.^۱

باوه‌ر و گومان ده‌وریان زۆره‌ له‌ حوکمدا؛ بۆیه‌ ئه‌گه‌ر که‌سیک سویند بخوا به‌ خوا یا سویند بخوا به‌ ته‌لاق که‌ فلانه‌ شتی کردوو، یا نه‌یکردوو، یا فلانه‌ شت وه‌هایه‌، یا وه‌ها نییه‌، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بی که‌ به‌ گومانی ئه‌و وایه‌ یا وانییه‌ به‌ قه‌تعی، ته‌لاقی

۱. پروانه‌ لاپه‌ره ۱۲۱، به‌رگی هه‌شتی شیروانی له‌ شه‌رحی (تحفه‌) دا به‌سه‌ر فه‌رموده‌ی «مِنْهَاج» هه‌وه‌ که‌ ئه‌فه‌رمویت: «فَفَعَلَهُ نَاسِيًا لِلتَّعْلِيْقِ أَوْ مُكْرَهًا».

ناکه وئ، هەرچەند ئەو شتە بە پێچەوانە ی گومانێ کابرایش بئ؛ هەر وەها ئە گەر کابرا بە بئ ئیعتیباری باوەر و گومانیش سوئند بخوا، هەر سوئندی ناکه وئ، لە بەر ئەوە کە مەعنای «قُضِيَّة»، زانین و باوەر و گومانێ خاوەنە کە یە تی بە و نسیبەت دانە کە لە قسە کە وە دەر ئە کە وئ؛ کە واتە، مەعنای ئەوە کە کە سِيك بَلِي: «سەرکە و تن بە سراوە بە هەول دانە وە» ئەوە یە: من باوەر م وایە گە یشتن بە مەرام، وە ستاوە لە سەر هەول دان و تیکۆشین؛ بە لئ، ئە گەر بە تاییە تی بپریاری دا کە لە «نفس الأمر» دا وایە و تە لاقی خوار د فلانە شت لە حەقیقەت و واقعدا وایە بە بئ پە یوەندی گومان و باوەر ی خوی، کە چی بە پێچەوانە ی ئەوە دەر چوو، ئەوە تە لاقی ئە کە وئ، چونکە خوی ریگای لە خوی بریوە تە وە، هەر وە کوو ئە گەر تە لاق بخوا کە فلانە شت ناکا نە بە زانین و نە بە نە زانین، وە نە بە دەسە نقهست و نە بە هەل و نە بە ئارە زوو و نە بە زور، ئەوە لەم سوورە تە دا بە هەر جوړی بیکا تە لاقە کە ی ئە کە وئ، چونکە هەموو ریگایە کی پە رژین کردووە لە خوی.

میسالیکی نە زانینی کە سیکێ تر بە «معلق علیه»، وە کوو ئەوە کابرایە ک سوئند بخوا بە تە لاق لە ژنە کە ی کە نابئ کە ل و پە لی ناومال بە خواستە مەنی بە دە ی بە کە س بە بئ ئیزنی خۆم، پاشان کە سیک بپروا بلی بە ژنە کە کە و: مێردە کە ت و تی: فلانە شتم بە دە ی تی، ئە ویش باوەر ی پئ کرد و شتە کە ی پئ دا، لە پاشا دەر کە و ت دروی کردووە، ئە وە تە لاقی کابرا ناکه وئ؛ یا کابرا بە سوئند بخوا بە تە لاق لە ژنە کە ی کە نابئ پړوی بۆ فلانە شوین بە بئ ئیزنی خۆم، لە پاشا ژنی بیت پئ بلی: مێردە کە ت ئیزنی داوی پیکه وە پړوین بۆ ئە و شوینە و ئە میش باوەر ی پئ بکا و پیکه وە پړون، کە چی دەر بکە وئ ئیزنی نە داوە، ئە وە لەم سوورە تە ی شدا هەر تە لاقی ناکه وئ.

یاخود مە لایە ک فتوا بدا بۆ ژنە کە کە ئە م جوړە روشتنە ئیزنی مێردی پئ ناوی و بە بئ ئیزنی پړوی، تە لاق ناکه وئ، ژنە کە ی ش باوەر ی پئ بکا و پړوا، ئە وە ی ش هەر تە لاقی ناکه وئ، مادام کە باوەر ی بە مە لا کردووە، هەرچەند مە لایە کی گە وری بە ناو بانگیش نە بئ. بە لئ، هەر گومانیک کە لە سەر ئە ساسیک نە بئ و شە خسە کە هەر لە خویە وە باوەر ی وایی زانی نییە، ئە وە بە بئ سوود دەر ئە چئ وە ئە گەر ئیشی «معلق علیه» بکا، تە لاقی

ئەكەوئ، ھەروەكوو ئەگەر كابرأ حوكمى شەرع نەزانئى يا ئىدديعاى ئەوہ بكا كە حوكمى شەرع نازانئى؛ مەسەلا، بلىت: ئەمزانى سوئندم خواردووہ نەرۆم بۆ فلانەشوين، بەلام عەقلم نەشكا بەوہ كە ئەگەر برۆم تەلاقم ئەكەوئ، ئەوہ بەقەتەى سوودى نىبەو تەلاقى ئەكەوئ، چونكە ئەوہ ھەر لەسەر قوسوورەو ئەيتوانى پرسیار بكا لەكەسىك ئايا لەسوورەتەدا چى بكا باشەو چى بكا خراپە و مادام گوئى نەداوہتى، ئەوہ حوكم ئەدرئ بەسەريا بەپئى ئەوہى كە سىغەى سوئندەكەى پئويستى ئەكا.

بزائن! ھەروەختى ئىنسان ئىشە «معلق عليه» يەكەى كرد لەگەل زانين و بە دەسەنقەست و بە ئارەزووى خوئ، ئەوہ سوئندەكەى ئەكەوئ و ئىتر ئەو سوئندە «مُنحَل» ئەبئ، يەعنى ئەكرىتەوہ وە ئەگەر جارئكى تر ئەو ئىشە بكا، تەلاقئكى تر يا سوئئكى ترى ناكەوئ، مەگەر سىغەى سوئندەكەى دووبارە بوونەوہى پئويست كردبئ، وەكوو ئەوہ كە كەلىمەى «ھەرچەند (كُلَّمَا)» ي تىابئى يا «ھەمىشە» و «ھەركاتئى» و شتى وا، ئەوہ لەو حالەدا تا مەجال ببئ سوئندەكەى ئەكەوئ، يەعنى تا سئى تەلاقەى تەواو ئەبئ تەلاقى ئەكەوئ.

وہ ئەگەر بە نەزانين يا بە زۆر كردى، بە حەق بئى يا بە بەتال، ئەوہ ئەوجارە سوئندەكەى ناكەوئ، بەلام سوئندەكەىش ھەلناوہ شىتەوہ و پەكئى ناكەوئ وە ئەگەر كابرأ جارئكى تر بە ئارەزووى خوئ و لەگەل زانين دا ئىشەكەى كردەوہ، تەلاقى ئەكەوئ، مەگەر مەجال نەمىنئى بۆكەوتنى تەلاقەكەى، وەكوو ئەوہ كابرأ سوئند بخوا بە تەلاق كە لەم مانگى رەمەزانەدا قسە لەگەل فلان نوئزەنە كەردا ناكە بەلكوو تەمئى بگرئ و دەس بكا بە نوئزەكردن وە لەو مانگەدا بە زۆر قسەيان پئى كرد لەگەل كابرأدا، پاشان مانگى رەمەزانەكە تەواو ببئ، ئەوہ ئىتر ھەرچەند قسە بكا لەگەل كابرأدا قەيدى نىبە، چونكە ئەو رەمەزانە تەواو بووہو مەجالى سوئند كەوتن نەماوہ.

بزائن! ئەگەر كەسىك تەعلیقئى تەلاقى كرد بە كردارى كوئمەئىكەوہ كە ھەندىكيان گوئيان ئەدا بە كابرأو ھەندىكيان گوئيان نەئەدايە، ئەوہ بۆ ھەر تاقيك لەم دوو تاقمە حوكمىكى تايبەتى ھەيە، يەعنى تاقمە گوئى نەدەرەكە بە ھەر جورئك ئىشەكە بكن

تەلاقی کابرا ئەکەوئ، بەلام تا قمی گوئ دەر پیویستە ئەو ئیشە کە ئەیکەن بە زانین بیکنەو بە دەسەنقەست و بە ئارەزووی خوئیان، ئەگینا تەلاقی کابرا ناکەوئ.

ئەگەر کەسیک ویستی سویند بخوا لەسەر شتیک و پاش ئەو کە وتی تەلاقم کەوتبئ، پەشیمان بوو وەو سویند لەسەر خوراو کە ی نەوت و ئیددیعیای کرد کە مەبەستی سویندخواردن بوو لەسەر فلانە شت و پەشیمان بوو تەو، ئەو بە ئاشکرا لیبئ قەبوول ناکرئ و حوکم ئەدرئ بە کەوتنی تەلاقە کە ی، بەلام حەوالە ی دینی خوئ ئەکرئ، یەعنی ئەگەر مەبەستی سویند بووبئ لەسەر شتیک و پەشیمان بیتەو، بەو لەفزه تەلاقی ناکەوئ، چونکە جوملە ی قەسەم هەتا جوابە کە ی نەلیت، سوودی نییە و مەعنا ناگە یەنئ.

و ئەگەر کەسیک ویستی سویند بخوا لەسەر شتیک و لەو کاتەدا کە وتی: تەلاقم کەوتبئ، یەکیک دەستی نا بەسەر دەمیوا نە یهیشت سویندە کە تەواو بکا، ئەو بەو ئەندازە لەفزه تەلاقی ناکەوئ، چونکە خوئ بە تەنھا مەبەست نەبوو، بەلکوو مەبەست ئەو بوو بیهستری بە سویند لەسەر خوراو کەو، بەلام مانعیک ریبئ لی گرتوو و نە یهیشتوو تەواوی بکا.

ئەگەر کەسیک چەند سویندیکی خوارد لەسەر یەک شت، ئەو هەموو بە یەک سویند دائەنرین، مادام کابرا نیازی سویندی سەر بە خوئ نەبئ لە هەموو سویندەکان و ئەگەر سویندی خوارد لەسەر چەند شتیک بە چەند جوملە ی جیاواز، وەکوو تەلاقم کەوتبئ نانووسم، تەلاقم کەوتبئ قسە ناکەم، ئەو سویندەکان ئەو نەندە ی جوملە کان زۆر ئەبن؛ هەر وەها، ئەگەر لە یەک جوملەدا عەتف بە کار هینرابئ، وەکوو تەلاقم کەوتبئ قسە لەگەل فلان کەسدا ناکەم و نایش لەگەل فلان کەسدا ناخۆم، ئەویش بە چەند سویندیک دائەنرئ مادام کابرا نەلیت مەبەستم ئەو بوو کە سویند لەسەر هەمووی بخۆم؛ هەر وەها، ئەگەر حەرفی نەفی لە ناودا بوو؛ مەسەلا، وتی: تەلاقم کەوتبئ نە قسە لەگەل فلان کەسدا ئەکەم و نە نان لەگەل فلان کەسدا ئەخۆم، ئەو ئەو نەندە ی سویند لەسەر خوراو کان سویندە کە ی زۆر ئەبئ و ئەگەر هەندیکی کرد بە قەیدی هەندیک؛ مەسەلا، وتی: تەلاقم کەوتبئ نان ناخۆم لە مالبی فلان کەسدا لەگەل فلان کەسدا

فلان كەسى تر حازر بى له و شوينه داو خوّم پارەى نانه كەم نەدابى، ئەمە ھەمووى يەك سويندە، تەواو ئەبى بەھوى ھاتنە جىيى ھەموو قەيدە كانەو وە ئەگەر ھەندىكيان نەھاتنە جى، تەلاقى ناكەوى وە بە ھەر حال، ئىنسان تەلاقى لەسەر شتىك خواردبى، ياخود چەند تەلاقى لەسەر چەند شتىك خواردبى بەرودوا، يا بە يەكەو، ئەو كە ھات خولعى ژنە كەى كردو لە پاش مارەى كردەو، رزگار ئەبى لە كەوتنى تەلاقە كانى، وە كوو لە پىشەو و تمان.

بيدارى! شيخ له «تُحْفَه» دا ئەفەر مويت: ئەگەر وتى: بە تەلاقم ئەو شتە ناكەم و لە پاشا شتە كەى كرد، ئەو تەلاقە كەى ناكەوى، چونكە عادەت نىيە سويند بە تەلاق بخورى، مەگەر نيازى تەلاق بى.

له «انوار» يشدا ئەفەر مويت: «ئەگەر كابر او تى بە ژنە كەى: ئەگەر روشتيتەو مألەو، يا قسەت لە گەل فلان كەسدا كرد، تەلاقت كەوتبى، ئەو ھەر كام لەم دوو شتە بىتە جى، تەلاقە كەشى پى ئەكەوى و سويندە كەيشى پى ئەكرىتەو، ئىتر تەلاقتىكى تر ناكەوى بە سيفە تەكەى تريان.

وہ ئەگەر وتى: ئەگەر روشتيتەو مألەو ئەگەر قسەت كرد لە گەل فلان كەسدا، تەلاقت كەوتبى، ئەو لەم شوينەدا لە بەرئەو كە ھەرفى شەرت دووبارە بوو تەو، ئەبى بەھوى ئەو كە جەزائش دووبارە بىتەو؛ كەوابى، تەلاقە كە ئەكەوى بە ھەر كام لەم دوو سيفە تە بىتە جى وە ئەگەر ھەر دوو كيان ھاتنە جى، دوو تەلاقى ئەكەوى.

وہ ئەگەر وتى: ئەگەر لە مأل روشتيتە دەرەو و شتى بدەى بە كەسى، تەلاقت كەوتبى، ئەو تەلاقى ناكەوى بە ھەر دوو سيفە تە كە نەبى وە ئەگەر وتى: تەلاقت كەوتبى ئەگەر لە مأل برۆيتە دەرەو وە ئەگەر لە مالى من شتى بدەى بە كەسىك وە ئەگەر برۆيتە مالى داىكت، ئەو بە ھەر سيفە تىك لەم سيفە تانە بىتە جى، تەلاقى ئەكەوى. وە من ئەلیم: ئەگەر ھەر سى سيفە تە كە ھاتنە جى، ھەر سى تەلاقەى ئەكەوى، بەو شەرتە تەفرەى دواكە و توو كەيان نەكەوى تا ژنە كە «عِدَّه» ى تەواو ئەبى لە پاش تەلاقى يەكەم، يا پاش تەلاقى دووہم.

وہ ئە گەر وتی: ئە گەر من لەوہ بکەمە بەرکە تۆ ریسابیتت، یا تۆ تە نییبتت (یە عینی ئەو بەرگە یەکە تۆ دروستی ئە کە ی)، تە لاق ت کە وتبێ، ئەوہ تە لاقی ئە کە وێ ئە گەر لە ریسراو یا لە تەنراوی ئەو ژنە بکاتە بەر، ھەرچەند لە سوورە تی یە کە مدا ژنە کە نە ی تە نیی و لە سوورە تی دوو ھە مدا ژنە کە نە ی ریسابی وە ئە گەر وتی: ئە گەر من لە ریس و تە نیی تۆ بکە مە بەر، تە لاق ت کە وتبێ و لە پاشا، بەرگیکی کردە بەر کە ئەو ریسابووی بە لام نە ی تە نی بوو، یا خود تە نی بووی بە لام ئە ی ریس بوو، ئەوہ تە لاقی ناکە وێ، چونکە تە لاقە کە بە سراوہ بە ھەردوو سیفە تە کە وە، کە و ابوو، بە یە کینکیان ناکە وێ.

ئە گەر وتی: ئە گەر رویشیتە مال و قسە ت کرد لە گە ل فلان کە سدا، تە لاق ت کە وتبێ، ئەوہ پیویستە ھەردوو سیفە تە کە بیئە جی و شەرت نییە رویشتنی مالە کە یش پیش بکە وێ لە سەر قسە کردنە کە ی و بە ھاتنە دیی ئەو دوو سیفە تە یە ک تە لاقی ئە کە وێ وە ئە گەر وتی: ئە گەر رویشیتە مالە وە جا قسە یش ت کرد، یا: لە پاشا قسە ت کرد لە گە ل فلان کە سدا، تە لاق ت کە وتبێ، ئەوہ پیویستە ھەردوو سیفە تە کە بیئە جی و رویشتنی مالە کە یش پیش قسە کردنە کە بی بە بی ماوہ کە وتنە بە یین، ئە گەر کە لیمە ی «جا» ی بە کار ھینابوو وە لە گە ل ماوہ کە و تە بە یندا، ئە گەر کە لیمە ی «لە پاشا» ی بە کار ھینابوو وە ئە گەر وتی: تە لاق ت کە وتبێ ئە گەر رویشیتە مالە وە، ئە گەر قسە ت کرد لە گە ل فلان کە سدا، ئەوہ پیویستە ھەردوو سیفە تە کە بیئە جی و پیویستە ئەوہ یان وا لەدواوہ، لە پیش ئەوہ یاندا بیئە جی کە وا لە پیشە وە.

ئە گەر کابرا وتی: ئە گەر شتم پی دایت، ئە گەر وە عدم پی دایت، ئە گەر داوای شتیکت کرد لیم، تە لاق ت کە وتبێ، ئەوہ پیویستە بو کە وتنی تە لاقە کە، لە پیشا داوا کردنی کابرای قسە لە گە ل کراو بیئە جی، ئەمجا وە عدە ی کابراو ئەمجا بە خشینە کە ی، چونکی پوختە ی مە عناکە ئەوہ یە: ئە گەر تۆ داوای شتیکت لی کردم و من وە عدم دایتی و ئەمجا پیم بە خشیت، ئەو وە ختە تە لاق ت کە وتبێ.

ئە گەر وتی: ئە گەر رویشیتە مالە وە، تە لاق ت کە وتبێ، ئە گەر قسە ت کرد لە گە ل فلان کە سدا، ئەمە وائە بی مە بەستی ئەوہ ئە بی ھەروەختی رویشیتە مالە وە، تە لاقە کە ت،

«مەلئۇ» بىيى بە قسە كىردنەۋە لە گەل فلان كە سدا، ۋە ھەلئىش ئە گىرى ئارە زوۋى ئەۋەى كىرد بىيى كاتى قسەت كىرد لە گەل فلان كە سدا، تە لاقە كەت، «مەلئۇ» بىيى بە رۆىشتنە مالمەۋە؛ كەۋاتە، بىيۋىستە بگە رىئىنەۋە سەر ئەۋ كەسە ۋ لىيى بىپىرسىن مەبەستى چى بوۋە ۋ بەۋجۋرە بىجۋولئىنەۋە كە ئەۋ ۋىستۋۋىيەتى ۋ بە پىيى ئەۋە حوكم بدە بىن لە مەسئەلە كەدا.

ۋە ئە گەر وتى: ئە گەر قسەت كىرد لە گەل ئە حمەددا، يا لە گەل مو حە ممەددا، يا لە گەل حامىددا، لە گەل مو حە ممەد، تە لاقەت كە وتىيى، ئەۋە كە قسەى لە گەل ھەر كام لەۋ سىيى كە سەدا كىرد، تە لاقى ئە كەۋىيى، ئەۋەندە ھە يە بىيۋىستە لەۋ كاتەدا كە قسە ئە كا لە گەل حامىددا، حامىد لە گەل مو حە ممەددا بىيى. ئە گەر وتى: ئە گەر قسەت كىرد لە گەل بىياۋىكىدا، تە لاقەت كە وتىيى ۋە ئە گەر قسەت كىرد لە گەل رە شىكىدا، تە لاقەت كە وتىيى ۋە ئە گەر قسەت كىرد لە گەل درىژنىكىدا تە لاقەت كە وتىيى ۋ رىكەۋت لە گەل بىياۋىكى رە شى درىژدا قسەى كىرد، ئەۋە ھەر سىيى تە لاقەى ئە كەۋىيى». بىرايەۋە بە كورتى فەر موۋدەى ئەنۋار.

ۋە لە ھە موۋ سوۋرەتى ئەم تە علىقانەدا ئە گەر كا بىرا خولعى ژنە كەى بكا، ئەۋە رزگار ئە بىيى لە كەۋتنى تە لاق پاش بوۋنى «مەلئۇ علىە»، خواھ لە پىش تازە كىردنەۋەى نىكا حە كەدا سىفە تە كان بىئە جىيى يا لە پاشان.

ئە گەر وتى: ئە گەر قسەت كىرد لە گەل فلان كە سدا، تە لاقەت كە وتىيى ۋ قسەى لە گەلدا كىرد لە ھالى حە ياتدا، تە لاقى ئە كەۋىيى، ھەر چەند ژنە كە يا خود شە خسە قسە لە گەل كىراۋە كە لەۋ كاتەدا سە رخۆش بىيى، مە گەر گە ىشتىبىتە ھالە تىك كە ھۆشى ھىچ بە خۆ يەۋە نە ما بىيى، بە لام تە لاقى نا كەۋىيى بەۋە كە قسەى لە گەلدا بكا پاش مردنى يا لە كاتى شىتىيى يا بىيى ھۆشى يا نوۋستىيا، ھەر چەند بە دەنگە كەى ئەم ژنە بىدار بىيئەۋە؛ ئە گەر ماۋەى بە بىنيان ئەۋەندە زۆر بوۋ كە بە عادەت قسەى ئەم ژنەى نەدە بىست ۋ بە رىكەۋت يا لە بەر بەر زىيى دەنگ قسە كەى بىست، تە لاقى ئە كەۋىيى، ئە گەر "با" دەنگە كەى بىيى گە ياند، ئە گىنا بە عادەت نە يئە بىست، تە لاقى نا كەۋىيى؛ بە لىيى، ئە گەر بە ھۆى تە لە فۆنەۋە قسەى لە گەلدا كىرد، ئەۋە تە لاقى ئە كەۋىيى، چۈنكە تە لە فۆن بوۋە بە ھۆى قسە لە گەل كىردنى

عاده تی وه نه گهر له م کاته دا که نیوانیان زۆره وه له یه ک دوورن، ژنه که تۆزی قسه ی خوئی
نزم کرده وه و کابرا نه بیست، نه وه ته لاقی ناکه وی؛ ههروه ها، نه گهر له نزیکیشه وه
دهنگی نه ونده نزم کرده وه کابرا نه بیست، هه ره ته لاقی ناکه وی.

وه نه گهر ماوه له نیوانیان که م بوو و ژنه که به عاده ت قسه ی له گه لدا کرد، به لام کابرا
نه بیست له به ره وه که بی تاگا بوو یا ده می گیرا بوو به قسه یه کی تره وه، نه وه ته لاقی
نه که وی؛ ههروه ها، نه گهر پاش نه سوینده کابرا ی ده رکردو وتی: ده برۆ ده ره وه، یا
جینیوی پین دا، یا لۆمه و سه رزه نشتی کرد، هه ره ته لاقی نه که وی، به لام نه گهر به نووسین
تی گه یاند یا به ئیشه ره تی چاو یا به ده ست یا به زه رده خه نه یا به راسپیتری شه خسیک
بو لای، نه وه ته لاقی ناکه وی. ههروه ها، ته لاقی ناکه وی نه گهر به غه یری زوبانی خوئی
قسه ی له گه لدا بکا و نه و که سه یش لی حالی نه بی، هه رچه ند یه کی حازر ببی
ته رجه مه ی نه م زوبانه ی بو بکا و تی بگه یه نی، چونکه نه م قسه ی له گه لدا نه کردو وه.
وه نه گهر سه لامی لی کرد، نه وه ته لاقی نه که وی، ههروه ها نه گهر سه لامی کرد له
کو مه لیک که نه و که سه یان له ناودا بوو و قه سدی نه و کابرا یشه ی بوو یا هیچی مه به ست
نه بوو، به لام نه گهر به دل یا به زوبان نه و که سه ی جیا کرده وه، نه وه ته لاقی ناکه وی.

باسی ته علیق کردن به چاو پین که وتنه وه

وتی: نه گهر فلان که ست چاو پین که وت، ته لاق ت که وتین، نه وه ته لاقی نه که وی به
چاو پین که وتنی به زیندوویی و به مردوویی، هه رچه ند ژنه که یا نه و که سه له م کاته دا
شیت یا بی هۆش یا سه رخۆش یا نووستوو بی و کافیه به شیک له له شی ببینی به رووتی
- هه رچه ند که میش بی - به و شه رته هه موو قه واره که ی دیار بی، ئیتر واجب نییه
روخساری ببینی؛ نه گهر چاوی پین که وت له حالیکدا هه موو له شی دا پۆشرا بوو به
جلیک یا خود له ویدیوی دیواره وه بوو، به لام ده ستی یا پین له تاقیکه وه ده رکردبوو و
نه مانه ی دی، نه وه ته لاقی ناکه وی وه نه گهر که سه که له ناو ئاو یکی روشنا بوو یا
له ویدیوی شووشه وه بوو و ژنه که چاوی پین که وت، ته لاقی نه که وی. به لام ته لاقی

ناکه‌وی به چاوپیی که وتنی وینه‌ی له‌ناو ئاوینه‌دا یا له‌ناو ئاودا؛ هه‌روه‌ها، ته‌لاقی ناکه‌وی به‌دیتنی وینه‌که‌ی یا نه‌خشه‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌ک یا له‌سه‌ر دیوارێک یا به‌سه‌ر به‌ردیکه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ که ئه‌مانه‌ عه‌ین نین به‌لکوو وینه‌و خه‌یاڵن، به‌لام له‌ناو ئاوی سافدا یا له‌ودیوی شووشه‌وه یا له‌ دووربیندا یا به‌هۆی عه‌ینه‌که‌وه، هه‌مان‌که‌س ئه‌بیسریت؛

به‌لێ، ئه‌گه‌ر وتی به‌ژنه‌که‌: ئه‌گه‌ر روخساری خۆت ببینی ته‌لاقت که‌وتبێ، ئه‌ویش روخساری خۆی دی له‌ ئاوینه‌دا، ته‌لاقی ئه‌که‌وی، چونکه‌ به‌گویره‌ی عورف ئه‌وه‌زعه‌ به‌دیتن دائه‌نرێ و غه‌یری ئه‌وه‌ قابیل نییه‌ بو‌ژنه‌که‌.

باسی ته‌علیق‌کردن به‌ده‌رچوونی ژنه‌که‌وه‌ به‌بی‌ئیزی کابرا

ئه‌گه‌ر کابرا وتی به‌ژنه‌که‌ی ئه‌گه‌ر به‌بی‌ئیزی من ده‌رچووی، ته‌لاقت که‌وتبێ، ئه‌وه‌ که‌ جارێک ده‌رچوو، ته‌لاقی ئه‌که‌وی و سوینده‌که‌ی به‌تال ئه‌بیته‌وه، ئیتر ئه‌گه‌ر جارێکی تر ده‌رچبێ، ته‌لاقی ناکه‌وی، مه‌گه‌ر ته‌علیقه‌که‌ی به‌که‌لیمه‌ی وه‌کوو «هه‌رچه‌ند» کردبێ که‌ مه‌عنا‌ی هه‌میشه‌و هه‌موو جارێ ئه‌گه‌یه‌نی، ئه‌وه‌ تا ته‌لاقی مابێ، به‌ده‌رچوونی بی‌ئیزن ئه‌که‌وی، مه‌گه‌ر به‌خولع - مه‌سه‌لا - چاری بکا.

وه‌ ئه‌گه‌ر له‌پاش ته‌علیقه‌که‌ ئیزی ژنه‌که‌ی دا بچیته‌ ده‌ره‌وه‌و ژنه‌که‌ش رویشته‌ ده‌ره‌وه‌، ئه‌وه‌ ته‌لاقی ناکه‌وی و سوینده‌که‌یش ئه‌کریته‌وه؛ جا ئه‌گه‌ر له‌پاشا ژنه‌که‌ بچیته‌ ده‌ره‌وه‌، ته‌لاقی ناکه‌وی؛ مه‌گه‌ر سیغه‌ی ته‌علیقه‌که‌ بو‌ دووباره‌ و سی‌باره‌ بوونه‌وه‌ بێ، وه‌کوو «هه‌رچه‌ند» و شتی وا؛ مه‌سه‌لا، بلیت به‌ژنه‌که‌: هه‌رچه‌ند چوویته‌ ده‌ره‌وه‌ به‌بی‌ئیزی من، ته‌لاقت که‌وتبێ، ئه‌وه‌ هه‌رچه‌ند جاری به‌که‌م ئیزی ژنه‌که‌ی دابی و به‌ئیزن چوو بیته‌ ده‌ره‌وه‌، سوینده‌که‌ی بو‌ جاره‌کانی تر به‌تال نابیته‌وه‌و پێویسته‌ هه‌رکاتێ ئه‌چیته‌ ده‌ره‌وه‌ ئیزی له‌مێرده‌که‌ی وه‌رگرتبێ، یاخود کابرا به‌یه‌کجار بلیت: وا ئیزنم‌ دای هه‌رکاتێ ئه‌رپووته‌ ده‌ره‌وه‌، برۆ، ئه‌وه‌ ئیتر بو‌ هه‌موو جارێ به‌سه‌و زیانی نییه‌، ئه‌گه‌ر برواته‌ ده‌ره‌وه‌؛ ئه‌گه‌ر کابرا به‌له‌فز ئیزی دا، به‌لام ژنه‌که‌ نه‌بیسست و نه‌یزانی و رویشته‌

ده ره وه، ته لاقی ناکه وی، به لام کافی نیبه هر به دل ئیزنی بد او به له فز ئیزنی نه دا، چونکه ئیزن ئه وه یه به ده ره وه بی؛ به لئی، ئه گهر به نووسین ئیزنه که ی نووسی بوئی و ژنه که یش پئی زانی، به م نه وعه که خوئی کاغزه که ی خوینده وه، یا خود بویان خوینده وه، ئه وه که رویشه ده ره وه، ته لاقی ئه که وی.

ئه گهر ته لاق بخوا بلئی: ده مانگ له و دئیهدا دانانیشم، ئه وه ته لاقی ئه که وی به دانیشتی ده مانگی جیا جیا، مه گهر بلئی: نیازم ئه وه بووه که ده مانگه که پیکه وه بی؛ ئه گهر بلئی: ته لاقم که وتبئی ئیمسال له م دئیهدا دانانیشم، ئه وه ئه گهر به بی مه به ست بوو یا به مه به سستی ئه وه بوو ته واوی ئه و ساله له و دئیهدا نه بی، رزگار ئه بی به وه که له پیش ته وا بوونی ساله که دا بار بکا له و دئیهدا نه بی کی تر وه ئه گهر نیازی ئه وه بوو که به هیچ جووری له و کاته وه له و دئیهدا نه مینئی، پیویسته ده س به جئی له و دئیهدا ره چئی، به لام قهیدی نیبه ئه گهر ماوه یه که خه ریکی پیچانه وه ی که ل و پهل بی و خوئی ناماده بکا بو ده رچوون. سالیس که «مطلق» بی، مه عنای لی ئه دریته وه به سالی عه ره بی، مه گهر له ولاتیکدا که حیسابی رومی یا فارسی تیا باو بی، ئه وه له و کاته دا به پئی عورف مه عنای سال لی ئه دریته وه وه ئه گهر وتی: ته لاقم که وتبئی له م ساله دا له م شوینه دا نابم، ئه وه واجبه جورج پروا بو شوینیکی تر و هه تا ئه و ساله ته واو ئه بی، نابی که م و زور له و شوینه دا بی.

ئه گهر بلئی: ئه م ساله، یا ئه م مانگه له گه ل فلان که سدا دانانیشم، ئه وه ته لاقی ناکه وی به وه نه بی که ته واوی ئه و ساله یا ئه و مانگه به عاده ت له گه ل ئه و شه خسه دا دابنیشی، ئیتر ته لاقی ناکه وی به وه که روژی یا دوو روژ یا که متر یا زیاتر له گه لیا دابنیشی، مادام نه گا به مانگیک له حالی یه که مدا، وه نه گا به سالیک له حالی دووه مدا وه ئه گهر بلئی: ئه م مانگه یا ئه م ساله قسه له گه ل فلان که سدا ناکه م، ئه وه ته لاقی ئه که وی به یه کجار قسه کردن له گه لیا له بهر ته ماشا کردنی عورف. ئه گهر وتی: ته لاقم که وتبئی نارومه خانووی فلان که س، یا مالی فلان که س، ئه وه ته لاقی ئه که وی به وه که پرواته خانوویه که وه که مولکی ئه و که سه بی نه که به کری یا به پیاوه تی تیا دانیشتی،

مەگەر كابرا خۆى بلى: مەبەستەم خانوويەك بووۋە كە تيا دانىشتى؛ بەلى، ئەگەر عورف و ابوو كە مەبەست لە خانوو خانوويەك بى تيا دانىشتى، ئەوۋە تەلاقى ئەكەوى بە چوونە ناو ھەموو خانوويەكى واكە ئەو كەسە تيايا دانىشى.

ئەگەر وتى: تەلاقم كەوتبى نارۆمە خانووى فلان كەس، ئەوۋە تەلاقى ئەكەوى بە چوونى ناو ئەو خانوۋە، ھەتا بۇ دالانى خانوۋە كەش بى، يا ھەرچەند پاش سويندە كەى كابرا ئەو خانوۋە ديوارو ھۆدەو شىۋەى بگۆرى بە جورىكى تر يا بروخى، ھەتاۋە كوۋ ئەگەر زەوىي خانوۋە كەش مابىتەۋە؛ بەلى ئەگەر كرا بە ھەمام يا بە دووكان يا بە مزگەوت يا بە بازار يا بە شىكى تى وا، ئەو جا رويشتە ناوى، ئەوۋە قەيدى نىيەو سويندى ناكەوى، مەگەر كابرا ۋە ختى خۆى وتبىتى: نارۆمە خانووى فلان كەس كە ئەو ئەرزو شوينەيە، ئەوۋە بە ھەر شىۋەيەك پىنى تى بىنى، تەلاقى ئەكەوى. ئەگەر وتى: تەلاقم كەوتبى لە گەل فلان كەسدا لە دىيە كا دانانىشم، ئەوۋە پىويستە ھەر دىيەك ئەو كەسەى تيا بى ئەم نەيكا بە نىشتەمانى خۆى ۋە ئەگەر بە ھاتوچۇ پيا رابوورى، قەيدى نىيە ۋە ئەگەر بلىت: لە گەل فلان كەسدا دانانىشم لەودىيەدا، ئەوۋە ئەگەر خانووى جيابوو لە خانووى ئەو كەسە، قەيدى نىيە.

ۋە ئەگەر وتى: بەيەكەۋە لە گەل فلان كەسدا دانانىشم، ئەوۋە قەيدى نىيە لە يەك خانوودا دابنىشن، بەو شەر تە ديوارىكى واى لەبەيندا بكن كە لەيەكيان جياباكاتەۋە. ئەگەر وتى: تەلاقم كەوتبى لەم دىيە بار ئەكەم، تەلاقى ناكەوى تا ئەو رۆزەى كە ناومىد ئەبى لە باركردن ۋە ئەگەر بلىت: لەم دىيەدا دانانىشم، ئەوۋە پىويستە چۆنى پى بكرى پەلە بكا بۇ باركردن ۋە بار بكا ۋ پاش ئەۋەش نەيەتەۋە بۇ دانىشتن ۋ نىشتەجى بوون لەو دىيەدا ۋە ئەگەر وتى: بار ئەكەم لەم دىيە ۋە بارى كرد، ئەوۋە قەيدى نىيە پاشان مالى بىتەۋە بۇ ئەو دىيە ۋە ئەگەر وتى: لە گەل فلان كەسدا دانانىشم، جا رويشت بۇ شوينى كە ئەو كەسەى تيابوو، تەلاقى ئەكەوى، ھەرۋە ھا ئەگەر لە شوينىكا دانىشت ۋە ئەو كەسەش ھات بۇ ئەو شوينەۋ لە گەلىا دانىشت؛ بەلى، ئەگەر ئەۋ ھات ۋ ئەم بە بى تەفرە ھەستا رويشت، ئەوۋە قەيدى نىيە، چونكە ئەم جورە ئىشانە كە بە ئارەزوۋى

ئاده میزاد خوئی بی، وه کوو دانیشتن و راهستان و نووسین و سواری، فهرقی دهس پی کردن و دهوام له سهر کردنیان نییه، مه گهر له فزه که ی مه عنای په یدا کردنی نوی بگه یه نی، وه کوو خو بون خوش کردن و جل و بهرگ له بهرکردن و شتی وا، ئه مانه بهر دهوام بوونیان وه کوو ئه وه لیان نییه؛ به لی ئه گهر کابرا وتی: له گه ل فلان که سدا دانانیشم، زیانی نییه ئه گهر له مزگوت یا له حمام یا له چاخانه دا یه ک بگر نه وه، ههروه ها زیانی نییه ئه گهر ههردو کیان یا یه کینکیان کاره به دهستی حوکو و مهت بن و له یه ک شویندا یه ک بگر نه وه.

وه ئه گهر وتی: ته لاقم که وتبی نابی له گه ل فلان که سدا برۆی بو حمام یا بو مزگوت، ئه وه ئه گهر «مطلق» بی، یا خود مه بهستی هاو پیی ریگه بی، ئه وه نده پیوسته که له ریگه دا به یه که وه نه رۆن، ئیتر قه یدی نییه له حمامه که دا یا له مزگوت ته که دا بکه ونه یه ک؛ به لی، ئه گهر نیازی مه نعی کۆبو ونه وه ی بیی له گه ل ئه و که سدا له و شوینانه دا، ئه وه به کۆبو ونه وه ی عه مدی و به نار ه زوو ته لاقی ئه که وی.

ئه گهر وتی: ته لاقم که وتبی له گه ل فلان که سدا ئیش ناکه م، ئه وه مه عنای به هاو پییه تییه ک لی ئه در یته وه که عورف داینا وه، جا ئه گهر عورف و عاده ت و ابو و که به رده ستی نه کا یا وه ستایی بو نه کا، ته بی نه یکا و ئه گهر عورف و ابو و که مه شغو ولی ئه و ئیشه نه بی له و کارخانه یه دا که ئه و کابرا ئیشی تیا ئه کا، مادام ئه و که سه ی تیا بی، ئه بی نه یکا.

باسی ته علیق کردن به جل له بهرکردنه وه

ئه گهر وتی: ئه و میزه ره نابه ستم به سه رمه وه، یا ئه و کراسه له بهر ناکه م، یا ئه و ده ریپیه ناکه مه پی، یا ئه و که وا، یا ئه و عابا ناکه مه بهر، ئه وه هه رکامیان ئه وه نده ی په نجه یه کی لی که م کاته وه، یا بیخاته سه ری و ئه و جا بی کاته بهر، ته لاقی ناکه وی. مه سه له ی بهرگ، وه کوو مه سه له ی چوونه ناو خانوو نییه، چونکه عورف له وا جیا وازه؛ به لی، ئه گهر وتی: ده ریپ له پی ناکه م، یا میزه ره نابه ستم به سه رمه وه، ئه وه هه ر جو ره میزه ره یه ک

بنيته سهرى، يا ههر جوړه دهريپيهك له بې بكا كه له عورفدا پييان بوترى دهريپى و ميزه ره، ته لاقى ته كه وي.

باسى ته عليق كردن بهو شتانه وه كه عورقى شهرعيان تيا هه يه

ته لاقى خوارد: نهو شته نافروشم، يا: نهو خانووه نادهم به كرى، يا: نهو ژنه ماره ناكمه، يا: نهو خانووه ناخه مه ره هه نه وه، نهو ته لاقى ناكه وي به ههر ئيشى له مانه كه موافقى شهرع نه بى، مه گهر خووى به تايه تي بلنى: مه به ستم تيكرايى بووه له دروست و نادروستى. وه نه گهر بليت: نهو شته نافروشم، يا: نهو كچهم نادهم به شوو^۱، يا: نهو ژنه م ته لاق نادهم، نهو ته لاقى ناكه وي نه گهر به وه كيل نه مانه بكا وه نه گهر بلنى: ته لاقم كه وتبى ژن ماره ناكمه بو خوم، نهو خووى ماره ي بكا يا وه كيل بگرى ههر ته لاقى ته كه وي، چونكه وه كيل له ژن هينانا حوكمى نه سيلى هه يه وه به فروستاده دائه نرى.

باسى ته عليق كردنى ته لاق به ته لاقه وه

وتى: ته لاقم كه وتبى ته لاق ناخوم، نهو ههروه ختى ته عليقى ته لاق بكا به شتيكه وه له سووره تي سوينددا، يا به ته نجيز بلنى: ته لاقم كه وتبى نهو شته ناكمه، ته لاقى ته كه وي وه نه گهر وتى: ته لاق به ده ممانايت، نهو به ههر جوړيك سيغهى ته لاق به ده ميا بيت، ته لاقى ته كه وي؛ به لنى، نه گهر نه م ته لاقه كه ئيسته خواردى «باين» بوو، نهو ته لاقه پيشووه كه ي ناكه وي.

نه گهر وتى: ته لاقم كه وتبى نابى ته لاقم بكه وي، يا خود: ته لاق ناخه م، نهو ته لاقى ناكه وي به وه كه سويند بخوا به راستييهك، وه كوو نهو كه بلنى: ته لاقم واپى حه ج فه رزه يا كه عبه پيروزه؛ ههروه ها، ناكه وي به وه كه ته عليقى ته لاق بكا به شتيكه وه بهر له بوونى

[۱]. له وانه يه نه م رسته ي (نهو كچهم نادهم به شوو) هه له بى و راسته كه ي (نهو كچهم ماره ناكمه) بى، ههروهك چون له باسى (باسى هه ندى جوړه ته عليق كردنى جياجيا) دا - كه له چهند دپرى دوايى دا دى - روونى نه كاته وه - بلاو كرده وه ي كوردستان.]

«معلق علیه»، چونکه ته علیق ته لاق خستن نییه؛ به لئی، نه گهر له پاش ته علیقه که «معلق علیه» هاته جی و ئه ته لاقه کهوت، نه وه نه گهر ئه م ته لاقه «رجعی» بی، ته لاقه پیشوووه که یش نه که وی، به لام نه گهر «بائن» بی، نه وه ته لاقه پیشوووه که ناکه وی.

نه گهر وتی: ته لاقم که وتبی ته لاقی ئه م ژنه ناده م، نه وه نه گهر خوی ته لاقی بداو ته لاقه که یش «رجعی» بی، ته لاقه پیشوووه که ی نه که وی وه نه گهر وه کیل ته لاقی بدا، یا خوی ته لاقی بداو ته لاقه که ی «بائن» بی، نه وه ته لاقه پیشوووه که ی ناکه وی.

باسی هندی جوره ته علیق کردنی جیاجیا

وتی: ته لاقم که وتبی نه و کچمه ناده م به فلان کهس، نه وه نه گهر نه و کهسه هات خوازینی کردو نه میش کچه که ی دایه، ته لاقه که ی نه که وی، چونکه جواب نه کردنی خوازینی که ر له عورفدا به ژن پیدانی دانه نری.

نه گهر وتی: ته لاقم که وتبی کچه که م ناده م به شوو، نه وه به به لاین دان به خوازینی که ر ته لاقی ناکه وی تا ماره ی نه کا لئی، جا هه رکاتی لئی ماره کرد، ته لاقی نه که وی، چ خوی ماره ی بکا وچ که سیک بکا به وه کیل ماره ی بکا، چونکه له هه ردوو حاله ته که دا راسته کچی داوه به شوو؛ نه گهر وتی: ته لاقم که وتبی نه و کچه ی لی ماره ناکه م، نه وه نه گهر خوی ماره ی بکا، ته لاقی نه که وی وه نه گهر وه کیل ماره ی بکا، ته لاقی ناکه وی وه نه گهر وتی: ته لاقم که وتبی نایه لم فلان کهس نه و ئیشه بکا، نه وه ته لاقی ناکه وی به وه که نه م سویندخوره نه زانی به و کهسه له و کاته دا نه و ئیشه بکا، یا بزانی به لام نه توانی ریی لی بگری؛ به لئی، نه گهر پیی زانی و ریی لی نه گرت و نه یشیتوانی ریی لی بگری، نه وه ته لاقی نه که وی.

نه گهر وتی: ته لاقم که وتبی سبه ینی نه و چیشته نه خووم و پیش داها تنی سبه ینی به بی ده خلی نه م کهسه چیشته که فه و تا، ته لاقی ناکه وی وه نه گهر سبه ینی هات و نه یتوانی چیشته که بخوات و نه یخوارد تا فه و تا، نه وه ته لاقی نه که وی وه نه گهر وتی: هه ر سی ته لاقم که وتبی نه و ئیشه بکه ی ته لاقت که وتبی، نه وه نه گهر ئیشه که ی کرد، ته لاقیکی نه که وی و سویندخواردن به سی ته لاقه که ی، هه ر بو ته ئکید کردنه وه یه بهس.

ئەگەر تەلاقى خوارد كە سەفەر ناكا بۇ فلانە شوپن، ئەو ئەگەر كەوتەپرى و لە رېدا گەراپەو، تەلاقى ناكەوئى، مەگەر بلى: مەبەستى ئەو بوو لە سوپنە كەى كە بەنيازى سەفەر ناكەوئىتەپرى و ئەگەر وتى: بە مەزەبانە كە تەلاقيان پى ئە كەوئى ئە و شتە ناكەم و شتە كەيشى كرد، تەلاقى ناكەوئى، چونكە ئەم لە فزە سوپندە بە مەزەبى ئىمامە كان و باسى سىغەى تەلاقى تىادا نىيە وە ئەگەر وتى بە كەسيك: تەلاقت كەوتبى ئە و قسە تە نە كرد؟ ئەوئىش وتى: بەلى و لەراستىدا درۆى كرد، ئەو تەلاقى ئە كەوئى، چونكە قسە كەى لە حوكمى ئەو دايە كە وتبىتى: تەلاقم كەوتبى ئە و قسە مە كردو و ديارە ئەگەر لەم سوورە تەدا درۆ بكا، تەلاقى ئە كەوئى.

ئەگەر وتى: تەلاقم كەوتبى نارۆم بۇ ديدەنى فلان كەس، يە كىكيش لەويادا بوو، گورج وتى: سى بەسى؟ ئەوئىش وتى: سى بەسى، ئەو ئەگەر روئىشت بۇ ديدەنى ئەو كەسە، سى تەلاقەى ئە كەوئى، چونكە كابراى تر ئەو لە فزەى پىشان داو و ئەمىش وەريگرتو وە بوو بە بەشيك لە سىغەى تەلاقە كەى و وە كو و ئەو نىيە لە پىشا يەك تەلاقى ژنە كەى بداو لە پاشا بلىت: وا كردم بە سى تەلاق، ئەم لە فزە قىمەتى نىيە، چونكە يەك تەلاق نابى بە سى.

ئەگەر كەسيك بە كەسيكى وت: ژنە كەت تەلاق دا؟ ئەوئىش وتى: بەلى، ئەمە ئەگەر كابرا نيازى پرسىيار كردن بووبى و ئەوئىش وەرامى دابىتەو، ئەگەر راست بكا، ئەو تەلاقى داو وە ئەگەر بە درۆ بلى: «بەلى»، قىمەتى نىيە وە ئەگەر ئەم پرسىيارە لە شوپنى فەرمان دانا بى بە تەلاق دان، ئەو كە وتى: بەلى، يەعنى تەلاقى كەوتبى و تەلاقيكى ئە كەوئى.

ئەگەر كابرا بانگى كرد لە سەلمای ژنى، كەچى عەينا جوابى دايەو، ئەمىش وتى: تەلاقت كەوتبى و باوهرى و ابوو كە سەلمايە، ئەو عەينا تەلاقى ئە كەوئى، ھەرچەند پىچەوانەى ئارەزووى كابرا بى وە ئەگەر قسەى كرد لە گەل ژنىكدا كە نەيزانى ژنى خويەتى، بەورەنگە كە نەيشەناسى، ياخود لە تاريكىدا بوو و پى وت: تەلاقت كەوتبى، ئەو تەلاقى ئە كەوئى و نەزائىن و نەناسىنى كابرا، ياگومانى بىگانەى پى بردنى، كەلكى نىيە بۇ نەكەوتنى تەلاقە كە.

بزائن! ته علیق کردنی ته لاق، چ له مهیدانی سویندو چ له مهیدانی ته علیق کردن به سیفه تی رووتا، به وه کیل نا کرئ؛ به عنی وه کیلی ته لاق هر حه قی ته نجیزی هه یه وه حه قی ته علیقی نییه.

بزائن! ئه وه ی که «تُحْفَه» فه رموویه تی که وا: سویند به ته لاق ناخوری، جیا یه له ته علیقی ته لاق که له مه قامی هاندان و ریگه نه دان دا بی، هه رچه ند ناویشی سوینده، چونکه قسه که ی «تُحْفَه» له سه ر ئه وه یه کابرا بلّیت: به ته لاق یا به سویند ئه وه شته ناکه م وه ئه م سوینده ئه وه یه بلّیت: ته لاقم که وتبی ئه وه شته ناکه م - مه سه لا - وه ئه مه دیته وه سه ر ته علیق کردنی ته لاق به کردنی شتی، به لام له مه قامی مه منع کردنی نه فسدا یا له هاندان بو کردن یا نه کردنی شته که دا.

بزائن! فه رقی سویند به ته لاق له سویند به زات و سیفاتی خوا، ئه وه یه له مهیدانی سویند به ته لاقدا، مه عنای زوبان (لُغَة) پیش مه عنای عورف و عاده تی ئه خری و له سویندی عاده تیدا، مه عنای عورف و عاده تی پیش مه عنای زوبان ئه خری و هه ردوولا، هاوبه شن له وه دا که ئه گه ر شه رع له وه مه قامه دا عورفیکی هه بوو، مه عنای شه رع ی ئه عتیار ئه کرئ وه ئه گه ر مه عنای عورفی باو بوو له هه ردووکیانا، هه ر مه عنا عورفییه که ئه گیرئ؛ هه ر وه هایه «مَجَازِی رَاجِح» یش، ئه گه ر مه عنای «حَقِیْقِی» پشت گوی خرابوو به ته واوی، وه کوو ئه وه که بلّیت: ته لاقم که وتبی، یا قه سه م به خوا ئه وه هه نار ه ئه خوم، ئیسته لی ره دا مه عنای هه نار به ده نکه کانی لی ئه دریته وه نه ک به تو یکلّه که ی و گو شته که ی.

باسی گپرانه وه (رجعه)

«رِجْعَه» له شه رعدا، بریتییه له هینانه وه ی ژنی ته لاق دراو بو ژیر عیسمه ت به بی عه قدی تازه به وشه رتانه که باس ئه کرین. ئه رکانی «رِجْعَه»، سیانه: پیاوه که که ژنه که ئه گیریته وه بو ژیر عیسمه تی خوی و پئی ئه لّین: «مُرْتَجِع» و ژنه که و سیغهی گپرانه وه که. شه رتی پیاوه که، ئه وه یه تی کرا لایق بی بو ژن ماره برین؛ که واته، «رِجْعَه» دروست نییه له لایه نی منال و شیت و زور لی کراو و پاشگه ز بو وه وه (مُرْتَد) ه وه، به لام دروسته له

سه‌رخۆشی تاوانباره‌وه مادام هۆشی به‌خۆیه‌وه بئێ وه له پیاویک‌ه‌وه که له ئیحرامی چه‌جدا بئێ - با ژنه‌که‌یش هه‌ر له ئیحرامدا بئێ - چونکه مه‌به‌ست له «رجعه» هه‌ر بۆ چوونه‌لا نییه، به‌لک‌وو بۆ ئولفه‌ت و له‌زه‌ت لی‌وه‌رگرتنی حه‌لال و ئیش و کاری ناوماڵ و شتی وایشه.

ئه‌گه‌ر که‌سیک ژنه‌که‌ی خۆی ته‌لاق‌دا، پاشان شی‌ت بوو، وه‌لی ئه‌مره‌که‌ی ئه‌توانی ئه‌و ژنه‌ی بۆ «رجعه» بکاته‌وه، مادام بتوانی له‌و کاته‌دا ژنی بۆ بئینی، بئینا له‌سه‌ر ئه‌وه که وه‌کیل‌گرتن له «رجعه» دا دروسته، یه‌عنی هه‌رشتی دروست بئێ وه‌کیلی بۆ بگیری، دروسته له‌کاتی ناچاریدا وه‌لی ئه‌مری ئه‌و که‌سه‌یش جئ به‌جئ بکا. شه‌رتی ژنه‌که‌یش، ئه‌وه‌یه ته‌لاق‌دراو بئێ به‌ بئ‌عیوه‌ز و می‌رده‌که‌ی چووبیته‌ لای، هه‌رچه‌ند له‌به‌ر قوولی کچئییه‌که‌ی لانه‌چووبئێ، یا له‌پاشه‌وه چووبیته‌ لای؛ هه‌روه‌ها ژنی‌کیش ئاوی «به‌حورمه‌تی» می‌رده‌که‌ی کردبئته‌ خۆیه‌وه له‌پیشه‌وه یا له‌پاشه‌وه، مه‌به‌ست له‌ ئاوی به‌حورمه‌ت ئاویک‌ه‌ به‌ حه‌رامی ده‌رنه‌چووبئێ نه‌ به‌ باوه‌ری کابراو نه‌ له‌ راستی «نفس‌الأمر» دا؛ شه‌رتیشه ژماره‌ی ته‌لاقی ته‌واو نه‌بووبئێ و ماوه‌ی «عه‌ده» ی ته‌واو نه‌بووبئێ و دیاری (مئینه) یش بئێ و قابیلی حه‌لال بوونیش بئێ.

که‌واته، ژنی که‌ نیکاحی هه‌لوه‌شئیرابئته‌وه، یا له‌پیش چوونه‌لا دا ته‌لاق‌درا بئێ، یاخود به‌عیوه‌ز ته‌لاق‌درا بئێ، ئه‌مانه پئویسته سه‌رله‌نوئێ ماره‌ بپرئینه‌وه؛ هه‌روه‌ها، ژنی که‌ به‌ سئ ته‌لاقه‌ ته‌لاق‌درا بئێ، ئه‌بئ شوو بکا به‌ کابرایه‌کی تر، ئه‌وسا پاش مردنی ئه‌و که‌سه، یا پاش ته‌لاق‌درانی، ماره‌ بکریته‌وه له‌م می‌رده‌ی وه‌ دروست نییه‌ گئیرانه‌وه‌ی ژنی نادیا‌ری، وه‌کوو ئه‌وه‌ یه‌کئ له‌ ژنه‌کانی ته‌لاقی که‌وتبئێ، ئه‌میش بلئێ: هه‌رکامیان ته‌لاقی که‌وتوو، واهئینامه‌وه ژئیر نیکاحی خۆم، به‌لک‌وو یا ئه‌بئ بلئیت: واهئم دوو ژنه‌م هئینایه‌وه ژئیر نیکاحی خۆم، یاخود به‌ ناوی خۆیان‌ه‌وه ناویان بیات؛ مه‌سه‌لا، بلئیت: «عه‌ینا» م هئینایه‌وه ژئیر نیکاحی خۆم و «مینا» م هئینایه‌وه ژئیر نیکاحی خۆم، ئه‌و کاته‌ دروسته‌وه هه‌ر کامیان ته‌لاقی که‌وتبئێ له‌ واقیع و راستیدا، ئه‌بئته‌وه به‌ ژنی کابرا.

دروست نییه‌ گئیرانه‌وه‌ی ته‌لاق‌دراویک‌ که «عه‌ده» ی ته‌واو بووبئێ، یا له‌گه‌ل ته‌واو بوونی «عه‌ده» که‌یدا، به‌لک‌وو پئویسته به‌عه‌قدئیک‌ی تازه‌عه‌قدی بکاته‌وه؛ هه‌روه‌ها،

دروست نیه گېرانه‌وه‌ی ژنیکی ته‌لاق دراو که پاشگەز بووبیتته‌وه له ئایینی ئیسلام، به‌لکوو ئه‌بئی کابرا چاوه‌روانی ئه‌وه بئی ئه‌گەر له «عدّة» دا موسولمان بووه‌وه، ئه‌وه بیگېریتته‌وه ژیر نیکاحی خوئی وه ئه‌گەر له پاش «عدّة» موسولمان بووه‌وه، پیویسته به عه‌قدیکی تازه ماره‌ی بکاته‌وه.

بزانی! کاتی که کابرا به شوبهه چووه لای ژنی ته‌لاق دراوی «رجعی» ی خوئی له‌ماوه‌ی «عدّة» دا و ژنه‌که سکی پر بوو، ئه‌وه تا سکه‌که‌ی لی ئه‌بیتته‌وه دروسته بیگېریتته‌وه ژیر نیکاحی خوئی وه ئه‌گەر که سکی تر بچیتته‌لای و سکی پر بئی، ئه‌وه له ماوه‌ی دووگیانییه‌که‌یداو پاش دانانی سکه‌که‌یشی تا «عدّة» ی ته‌لاقه‌که‌ته‌واو ئه‌بئی، گېرانه‌وه‌ی دروسته؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گەر بیگانه‌یه‌که‌ بچیتته‌لای به شوبهه ئه‌وسا خاوه‌نه‌که‌ی ته‌لاقی بدا، یا پاش ته‌لاق دان ئه‌وه‌که‌سه‌ بچیتته‌لای و سکی پر بئی، ئه‌وه تا سکه‌که‌ی دانه‌نی و پاش ئه‌وه‌یش تا «عدّة» ی ته‌لاقی کابرا ته‌واو ئه‌بئی، حه‌قی گېرانه‌وه‌ی هه‌یه. به‌لی، ته‌لاق دراوی «رجعی» ئه‌گەر میرده‌که‌ی له‌گه‌لیا بئی، ئه‌وه هه‌رگیز «عدّة» ی ته‌واو نابئی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا تا ماوه‌ی «عدّة» ی عاده‌تی، کابرا حه‌قی گېرانه‌وه‌ی هه‌یه؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گەر خاوه‌نه‌که‌ی له‌ماوه‌ی «عدّة» دا بچیتته‌لای و سکی پر نه‌بئی، ئه‌وه ئه‌بئی ده‌س بکا به «عدّة» یه‌کی تازه و پاشماوه‌ی «عدّة» ی پیشوویش ئه‌که‌ویتته‌ ناو ئه‌م «عدّة» یه‌وه، هه‌رچه‌ند له‌ماوه‌ی «عدّة» ی یه‌که‌مدا حه‌قی گېرانه‌وه‌ی هه‌یه.

سیغەى گېرانه‌وه (رجعه)

سیغەى گېرانه‌وه، له‌فزیکه‌ مه‌عنای ئه‌وه بگه‌یه‌نی که کابرا ژنه ته‌لاق دراوه‌که‌ی بییتته‌وه ژیر عیسمه‌تی خوئی و بو ئه‌مه‌ چه‌ند شه‌رتیک هه‌یه:

شه‌رتی یه‌که‌م و دووه‌م، ئه‌وه‌یه‌به‌ته‌علیق و ته‌وقیت نه‌بئی، یه‌عنی هینانه‌وه‌که‌ی نه‌به‌ستی به‌شتیک یا وه‌ختیکه‌وه؛ که‌واته، ئه‌گەر وتی: هه‌رکاتی نزیک بوویتته‌وه له‌ته‌واو بوونی «عدّة»، تۆم هینایه‌وه‌ ژیر نیکاحی خۆم، ئه‌وه‌به‌تاله، هه‌روه‌ها ئه‌گەر بلیت: تۆم هینایه‌وه‌ ژیر نیکاحی خۆم تا سالی یا ده‌سال؛ به‌لی، دروسته‌وه‌خت بو دانان به‌

ماوھى ژيانەو، چونكە لە مەعنادا وە كوو و تنى شتىكى واجب وايە، وە كوو لە "حاشىيەى جەمەل"دا ئەيفەرموئەت.

شەرتى سېھەم، ئەو يە سېغە كە بېستى بە ناو يا بە «زەمىر» يا بە ئىشارەو وە بۆلاى ژنە كەى، وە كوو ئەو كە بلىت: مېنام ھىنايەو وە بۆ ژىر عېسمەتى خۆم، لە كاتى ئىشارەتدا بۆلاى ژنە كەى؛ بەلى، ئەگەر يە كى ناوى ژنە كەى برد لە پرسىارىكا؛ مەسەلا، وتى: مېناى ژنت ھىنايەو وە ژىر نىكاھى خۆت؟ ئەوئىش وتى: بەلى، ئەمە ھىچى ناوى، لەبەر ئەو كە پرسىارە كەى ئەو دائەنىشى لە جىيى ناوبردنى ئەم كابرادا بۆ ژنە كەى.

سېغەى گىپرانەو، ئاشكراو بىيچ و پەناى ھەيە، وە كوو ئەو كە كابرالى: وا فلانم ھىنايەو وە ژىر نىكاھى خۆم، يا: گىپرامەو بۆ نىكاھى خۆم، يا: رامگرتەو وە لای خۆم وە «كىنايە» شى ھەيە، وە كوو ئەو كە بلىت: وا ھاورىيەتى فلان كەسم پەسەند كەرد، يا: گىپرانەو ھەم پەسەند كەرد. لە گىپرانەو وە دا شەرت نىيە پىاوە كە «ئىزافە» بكا بۆلاى خۆى؛ ھەر وەھا، شەرت نىيە ژنە كە يا خاوەن كارە كەى رازى بن؛ شەرتىش نىيە شاھىد لە وىادا حازر بى، بەلكوو ئەمانە ھەموو سوننەتن.

ھەر وە كوو چۆن دروستە پىا و خۆى ژنە كەى بگىپرتەو وە ژىر نىكاھى خۆى، دروستىشە وە كىل بگرى ژنە كەى بۆ بگىپرتەو وە ژىر نىكاھى، وە كوو شىخى «ابن حجر» فەرموويەتى. ئىشارەتى ئىنسانى لائىش، وە كوو قسەى زمان ساغ وايە، جا ئەگەر ھەموو كەس لىيى ھالى ئەبوو، ئەو سەرىحە، ئەگىنا كىنايە يە و پىويستە بەلگە ھەبى لەسەر ئەو كە ئەو كابرالى لالە نىازى گىپرانەو وەى ژنە كە يە بۆ ژىر نىكاھى خۆى.

گىپرانەو وەى ژن بۆ ژىر نىكاھ، نا يە تەدى بە كەردەو، وە كوو چوونە لا و ماچ كەردن و ھەر كەردارىكى تر كە پىا و لەگەل ژندا ئەيكا؛ بەلى، بە ئىشارەتى زماندار ئەكرى، لە ھالى ناچارىدا و بە نووسىنى زماندارىش ئەبى لەبەر ئەو كە نووسىن لە عورفى خەلكدا ئىعتىبارى ھەيە، بەلام ئەو نووسىنە كىنايە يە و پىويستە لەپال نووسىنە كەدا بنووسى كە مەبەستى لەو نووسىنە ھىنانەو وەى ژنە كە يە بۆ ژىر عېسمەتى خۆى، يا بە زوبان لە و كاتەدا بلىت: مەبەستى لەو نووسىنە گىپرانەو وەى ژنە كە يە بەراستى بۆ ژىر نىكاھى خۆى.

بزانت! حہرامہ لہ زہت و ہرگرتنی پیاوی تہ لاق دہر لہ ژنی تہ لاق دارو بہ تہ لاقی «رجعی»، ہہ تا بہ تہ ماشا کردن و بہ تہ نہا لہ گہ لیا دانیشن و ماچ کردن و بہ چوونہ لای، بہ «طریق الأولی»، بہ لام تہ گہر چوونہ لای و لہ و باوہرہ یشدا بوو کہ تہ و چوونہ لایہ حہرامہ، تہ وہ حددی لی نادرئ لہ بہر شو بہہ، چونکہ ہندی لہ تیمامہ کان چوونہ لای ژنی تہ لاق دراوی «رجعی» یان بہ گپرانہ وہ داناوہ، ہر و ہا لومہ و سہرزہ نشت (تعزیر) یش نا کرئ لہ سہر ہیچ جوہر لہ زہت لی و ہرگرتنی، تہ نہا لہ کاتینکا نہ بی کہ باوہری وایی تہ و لہ زہت و ہرگرتنہ حہرامہ، تہ و سا لومہ و سہرزہ نشتی تہ کرئ؛ بہ لام تہ گہر چوونہ لای، واجب تہ بی لہ سہری «مہر المثل» بدا بہ ژنہ کہ، خواہ بیگپرانہ وہ ژیر نیکاحی خوئی یا نہ.

وہ تہ گہر کابرا چوونہ لای ژنہ کہی، تہ وہ تہ گہر بہ و چوونہ لایہ سکی پپ بوو، «عدہ» ی تہ چیتہ سہر جیا بوونہ و ہی سکہ کہی لی و تا سکہ کہی لی تہ بیتہ وہ، تہ توانی بیہینتہ وہ ژیر نیکاحی خوئی، وہ کوو و تمان. وہ «ایلاء» و «ظہار» و «لعان» لہ گہ ل ژنی تہ لاق دراوی «رجعی» دا دائہ مہرزئ؛ ہر و ہا، تہ لاقیشی پتہ تہ لکی، خواہ بہ خو پرای بی یا بہ عیوہز بہ شیوہی خو لہ کردن وہ تہ گہر پیاو و ژنہ کہ یہ کیکیان لہ ماوہی «عدہ» ی تہ لاقہ «رجعی» یہ کہ دا مرد، تہ وہ میرات لہ یہ ک تہ بہن.

تہ گہر ژنی تہ لاق دراو بہ تہ لاقی «رجعی» ئیددیعیای تہ و او بوونی «عدہ» ی کرد لہ پینش تہ و ہا کہ مومکین بی «عدہ» کہ بہ سہر چووبی، تہ وہ ئیددیعیاکہی قہ بوول نا کرئ تا تہ و کاتہی کہ مومکین تہ بی عیددہ کہی بہ سہر چووبی ہر چہند ژنہ کہ بہردہ و ام بی لہ سہر ئیددیعیاکہی خوئی. وہ تہ گہر لہ پاش تہ وہ کہ مومکین بی «عدہ» کہ بہ سہر چووبی ئیددیعیای بہ سہر چوونی «عدہ» کہی کرد و بالغ و عاقلیش بوو، تہ وہ تہ گہر «عدہ» ی بہ مانگ بوو لہ بہر تہ وہ کہ ہیشتا حہیزی پیا نہا تبوو، یا خود گہ یشتبووہ کاتی ناؤمید بوون لہ حہیز و کابرا ئینکاری نہ کرد، تہ وہ دیارہ وہ تہ گہر ئینکاری کردو ژنہ کہ شاہیدی ہہ بوو، تہ وہ یش نا سکرایہ وہ تہ گہر شاہیدی نہ بوو تہ وہ باوہر بہ سوئندی کابرا تہ کرئ لہ سہر تہ و او نہ بوونی ماوہی «عدہ» کہی، چونکہ تہ م جیا وازیہ تہ گہر پتہ وہ سہر

جياوازي له کاتي ته لاق دانا و مادام کابرا له نه سلّي ته لاق دانه که دا باوه پري پي نه کري، له وه خته که يشيا هر باوه پري پي نه کري به سويند.

به لّي، له غه يري قسه يه کنه که وتن له م به سه رچووني «عدّة» يه دا، نه گهر کابرا وتي: له مانگي ره مه زاندا ته لاقم داوي و ژنه که وتي: له شه شه لانا ته لاق ت داوم و نه فقه ي نه و ماوه يه م له سه رته، نه وه باوه پ به ژنه که نه کري به نيسبه ت دامه زراني نه فقه ي نه و ماوه يه وه بوي، چونکه له لايه که وه، زهره ري له خو ي داوه که قه بوولي دريژي زه ماني «عدّة» ي کردوه و له لايه کي تر يشه وه، مادام نه م ژنه ژني کابرا بووه و نه فقه ي سابت بووه له سه ري، نه سلّ نه وه يه نه فقه که ي به رده وام بي تا به رو شني ماني عيک په يدا نه بي له به رده وامي نه و نه فقه يه.

وه کابرا باوه پري پي نه کري نيسبه ت به وه زعي خو ي، وه کوو نه وه پاش ته و او بووني ماوه ي «عدّة» ي ژنه که له سه ر ئيدديعاي کابرا، نه و کابرا نه تواني خوشکي نه و ژنه ماره بکا، يا نه گهر سي ژني تري بوو، نه تواني ژني کي چواره ميش ماره بکا.

نه گهر مي ردي ژني ته لاق دراو به «رجعي» مرد و ژنه که ئيدديعاي کرد که له کاتي ژياني کابرا دا «عدّة» ي ته و او بووه بو نه وه له و «عدّة» ي ته لاقه وه نه گويژي ته وه بو «عدّة» ي وه فات، نه وه نيسبه ت به م وه زعه قه بوول ناکري و پيوسته «عدّة» ي وه فات ته و او بکا، به لام قه بوول نه کري نيسبه ت به وه رگرتني ميرات له مالي کابرا، چونکه نه م سووره ته زهره وه بوي.

به لام نه گهر ژنه که ته لاق دراوي «بائن» بوو، نه وه له ده عواي ته و او بووني «عدّة» که يدا له ژياني کابرا دا باوه پري پي نه کري، چونکه نه ميرات به ره و نه «عدّة» که يشي نه گوړي بو «عدّة» ي وه فات.

نه گهر ته لاق دراوه «رجعي» يه که مرد و ميرات به ره که ي ئيدديعاي کرد که له ژياني خو يدا «عدّة» ي ته و او بووه و مي رده که يشي وتي: «عدّة» ي ته و او نه بوو بوو، نه وه مي رده که ي باوه پري پي نه کري به سويند له «عدّة» يه کدا که به سي مانگ بي و ميرات به ري ژنه که باوه پري پي نه کري له «عدّة» ي غه يري مانگدا، وه کوو شيخي «ابن حجر» فه رموويه تي.

ئەگەر ژنە كە ئىدديعاى تەواوبوونى «عدّە»ى كىرد بەوہ كە سكه كەى لى بووہ تەوہ و ماوہ كەيش بەشى ئەوہى ئە كىرد كە سكه كەى تىالى جىا بىتتەوہ، ژنە كەش لەوانە بى كە حەيزى پىا بىت و نەگەيشتېتە تەمەنى نائومىدى، ئەوہ ژنە كە باوهرى پى ئە كرى بە سوئند نىسبەت بە تەواوبوونى «عدّە»، بەلام ژنى كە نائومىد بووبى لە حەيزى يا بچووك بى و نەگەيشتېتە تەمەنى حەيزى پىا هاتن، ئەوانە ھەر سك ناكەن؛ باواتە، باوهر بە كابرأ ئە كرى؛ ھەر وھە، ژنىكىش كە حەيزى پىا نەھاتى ئەوہ ھەرچەند مومكىنىش بى سك بكا، لەكاتى يەك نەكەوتنى قسەيدا لەگەل قسەى مىردە كەى لەبارەى «عدّە»ى منال بوونەوہ، باوهر بە قسەى مىردە كەى ئە كرى.

جا ئەگەر ژن ئىدديعاى دانانى سكى بەتەواوى كىرد، ئەوہ كەمترىن ماوہ يەك كە بگونجى سكه كەى لى جىا بىتتەوہ تىايا، شەش مانگ و دوو چا و ترووكاندنە لەوكاتەوہ كە قابىل بى لەگەل پىاوہ كەدا يەكى گرتبى لەپاش مارەپرېنېوہ و ئەو ماوہ يە، چا و ترووكاندنىكى بۇ گرتنى ژنە كە و چا و ترووكاندنىكى بۇ دانانى منالە كە يە، شەش مانگە كەشى بۇ ئەسلى منالە كە يە كە پى بگا.

وہ ئەگەر ئىدديعاى دانانى پارچە گوشتىكى كىرد كە وئىنەى ھىچى نەگرتبوو، ئەوہ كەمترىن ماوہى ھەشتا رۆژو دوو چا و ترووكاندنە و لەم حالەدا پىويستە مامان شەھادەت بەدا بەوہ كە ئەو پارچە گوشتە بنىادەمە؛ جا بۇ شەھادەت لای قازى پىويستە چوار مامان بن، يا دوو پىاو، يا پىاوئىك و دوو ژن بن، بەلام بۇ قەناعەتى ژنە كە، بە يەك ژنى مامان قەناعەت ئە كرى.

وہ ئەگەر ئىدديعاى تەواوبوونى «عدّە»ى بە حەيزو پاكى كىرد، ئەوہ ئەگەر لە پاكيدا تەلاق درابوو و لەپىش ئەو پاكىيەدا حەيزى پىا هاتبوو، ماوہى لای كەمى سى و دوو رۆژو دوو چا و ترووكاندنە؛ مەسەلا، ئەلېن: لەپىش ماوہى چا و ترووكاندنىك لە پاكى تەلاق دراوہ، ئەمجار شەوو رۆژىك بۇ حەيز، ئەمجار پانزە شەوو رۆژ بۇ پاكى دووہم، ئەمجار شەوو رۆژى بۇ حەيز، ئەمجار پانزە شەوو رۆژ بۇ پاكى سېھەم، ئەمجار ماوہى چا و ترووكاندنى دووہم بۇ حەيز تا مەعلوم بى كە پاكىيە كە تەواو بووہ و لەم چا و ترووكاندنەدا، گەرآنەوہ دروست نىيە وە بەس بۇ تەواوبوونى پاكى سېھەم ئىعتىبار ئە كرى.

وه نه‌گه‌ر له‌مه‌وبه‌ر چه‌یزی نه‌بووبوو، نه‌وه لای که‌می ماوه‌ی «عده» که‌ی بریتیه‌ له چل و هه‌شت رۆژو یه‌ک چاوترووکاندن، چونکه‌ له‌م سووره‌ته‌دا پێویسته‌ به‌ چه‌یزی له‌ شه‌وو رۆژیکا بۆ نه‌وه که‌ ئیعتیبار بکری بۆ پاکی ژنه‌که‌وه له‌ «عده» بژمی‌ری، له‌به‌ر نه‌وه که‌ لای شافعی - خوای لی رازی بی - «قرء»، بریتیه‌ له‌ پاکیه‌ک که‌ له‌ هه‌ردوولایه‌وه چه‌یزه‌بی وه‌ پاش نه‌وه چه‌یزه‌ پانزه‌ شه‌وو رۆژ بۆ پاکی یه‌که‌م، نه‌مجار شه‌وو رۆژی بۆ چه‌یز، نه‌مجار پانزه‌ شه‌وو رۆژ بۆ پاکی دووه‌م، نه‌مجار شه‌وو رۆژی بۆ چه‌یز، جا پانزه‌ شه‌وو رۆژ بۆ پاکی سیهه‌م، نه‌مه‌ چل و هه‌شت رۆژ، جا نه‌وه‌نده‌ی چاوترووکاندنیکیش پێویسته‌ بۆ چه‌یزی پاش نه‌وه‌ پاکی سیهه‌مه‌، بۆ نه‌وه‌ که‌ بزاین نه‌وه‌ پاکیه‌ ته‌واو بووه‌.

وه‌ نه‌گه‌ر له‌ چه‌یزدا ته‌لاق درابوو، نه‌وه‌ که‌مترین ماوه‌ی توانای ته‌واوبوونی نه‌وه «عده» یه‌ چل و حه‌وت رۆژو یه‌ک چاوترووکاندنه‌، به‌مه‌رنگه‌ له‌ دواتاوی چه‌یزدا ته‌لاق درابی؛ ده‌ی سی پاکی به‌ چل و پینج رۆژو دوو چه‌یز له‌به‌ینا، نه‌مه‌ چل و حه‌وت رۆژو نه‌وه‌نده‌ی چاوترووکاندنیکیش پاش پاکی سیهه‌م و له‌م چاوترووکاندنه‌ی‌شا گێرپانه‌وه‌ی ژنه‌که‌ دروست نییه‌، وه‌ کوو و وتمان.

هه‌رکاتی ژنه‌که‌ ئیددیعیای چه‌یزی کرد، باوه‌ری پێ نه‌کری بۆ سویند، خواه‌ یه‌که‌م جاری بی، یا خواهن عاده‌ت بی و له‌م سووره‌تی دووه‌مه‌دا، له‌سه‌ر عاده‌تی زووی برۆ یا به‌پینچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ عاده‌ته‌ی برۆ؛ جا نه‌گه‌ر کابرا باوه‌ری نه‌کرد، نه‌توانی سویندی ژنه‌که‌ بدا، نه‌گه‌ر سویندی خوارد باشه‌ وه‌ نه‌گه‌ر نکوولی کرد، کابرا سویند نه‌خواو نه‌یگێرپه‌وه‌ ژیر نیکاحی خۆی.

شیخی «ابن حجر» ته‌فه‌رمویت: «شَیخِین» گێرپاویانه‌ته‌وه‌ له‌ «رَویانی» یه‌وه‌ که‌وا هه‌رکاتی ژن ئیددیعیای چه‌یزی کرد، واجبه‌ پرسیاوی لی بکری له‌ وه‌زعی چه‌یزو پاکیه‌کانی وه‌ نه‌گه‌ر گومانی درۆی پێ نه‌برا، واجبه‌ سویند بدری له‌به‌ر نه‌وه‌ که‌ درۆ ده‌له‌سه‌و به‌دخوویی زۆر بووه‌.

نه‌گه‌ر کابرا له‌پیش ته‌واوبوونی «عده» ی ژنه‌که‌دا ئیددیعیای گێرپانه‌وه‌ی ژنه‌که‌ی کرد، نه‌وه‌ باوه‌ری پێ نه‌کری بی سویند، به‌پێی زاھیری فه‌رمووده‌ی «منهاج»، و به‌ سویند،

له سهر فەر مووده ی ئیمام و «نهایه» و «مُغنی» و «اسنی»، قسه ی ئیمامیان په سهند کردووه.

وه نه گهر کابرا له پاش به سهر چوونی «عدّه» ی ژنه که ئیددیعیای گپرانه وه ی ژنه که ی کرد له پیش ته و او بوونی «عدّه» که دا و ژنه که ئینکاری کرد، ئه مه نه گهر هاوده ننگ بوون له سهر کاتی ته و او بوونی «عدّه» که، وه کوو روژی جومعه - مه سه لا - وه کابرا ئه یوت، له روژی پینج شه ممه دا گپراومه ته وه و ژنه که ئه یوت: له روژی شه ممه دا، ئه وه ژنه که سویند ئه درئ وه نه گهر ته نها له سهر کاتی گپرانه وه که هاوده ننگ بوون و ژنه که ئه یوت: له پیشا «عدّه» م به سهر چووه و کابرا ئه یوت: له پاش ئه و کاته بووه، ئه وه کابرا سویند ئه درئ.

وه نه گهر هدر هه رایان له پیشکه وتنی ته و او بوونی «عدّه» دا بوو له سهر گپرانه وه، به بی ئه وه ی ریکه ون له سهر به کئی له کاتی ته و او بوونی «عدّه» و گپرانه وه، ئه وه هه رکامیان پیش که وتن له ئیددیعیای خویاندا، ئه ویانه باوه ری پی ئه کری به سویند، به عنی نه گهر ژنه که له پیش کابرا دا هات ئیددیعیای ته و او بوونی «عدّه» که ی کرد و پاش ئه و کابرا هات ئیددیعیای گپرانه وه ی ژنه که ی کرد، ئه وه باوه ر به ژنه که ئه کری به سویند وه نه گهر کابرا له پیشا هات ئیددیعیای گپرانه وه ی ژنه که ی کرد، جا پاش ئه و ژنه که هات ئیددیعیای ته و او بوونی «عدّه» ی کرد، ئه وه کابرا باوه ری پی ئه کری به سویند که ژنه که ی گپراوه ته وه له پیش به سهر چوونی «عدّه» که یدا.

وه نه گهر به به که وه ئیددیعیایان کرد، ئه وه باوه ر به سویندی ژنه که ئه کری وه نه گهر ئه بیانوت: ئاگامان له پیشکه وتن و پاشکه وتنی هیچ کام له م دوانه نییه ئه وه ئه سل مانه وه ی ماوه ی «عدّه» که به و کابرا باوه ری پی ئه کری؛ هه روه ها، نه گهر بزانیی به کینکیان له پیشدا بووه، به لام نه زانیی پیشووه که بیان کامیانه، ئه وه کابرا باوه ری پی ئه کری به سویند.

بزانی! ئه م ته فسیلی به کنه که وتنی قسه ی ژن و میرده له پاش به سهر چوونی «عدّه»، بو شوینیکه که ژنه که له پاش ئه و ته لاقه شووی نه کرد بی به میردیکتی تر وه نه گهر پاش شوو کردن بوو به هه رایان، ئه وه نه گهر کابرا دوو شاهیدی بوو له سهر گپرانه وه ی ژنه که

له پیش ته‌واوبوونی «عدّة» دا، ئەو ژی‌هه‌که به ژی‌هه‌که ئەو ئەناسرێ و له شووی دووه‌می ئەسه‌نرێته‌وه وه ئە‌گەر چوو‌بێته لای «مهرالمثل» ی لێ وه‌رئه‌گیری بۆی وه ئە‌گەر شاهیدی نه‌بوو، ئەو هه‌ر بۆی هه‌یه ژی‌هه‌که سویند بدا له‌سه‌ر ئە‌وه‌که «عدّة» که‌ی له‌پیش گیرانه‌ویدا ته‌واو بووه؛ جا ئە‌گەر سویندی خوارد، ئە‌وه‌ باشه‌ وه ئە‌گەر نکوولی کرد له سویندو کابرا سویندی خوارد له‌سه‌ر پێشکه‌وتنی گیرانه‌وه له‌ به‌سه‌رچوونی «عدّة»، یاخود ژی‌هه‌که پێی لێنا به‌وه‌که گیرانه‌وه‌که له‌پیش ته‌واوبوونی «عدّة» دا بووه، ئە‌وه هه‌ر «مهرالمثل» واجب ئە‌بێ له‌سه‌ر ئە‌م ژی‌هه‌ بۆ می‌ردی یه‌که‌م. ئیتر ژی‌هه‌که له‌ می‌ردی دووه‌م ناسه‌نرێته‌وه، له‌به‌رئه‌وه به‌هۆی ئیزندانی ژی‌هه‌که‌وه به‌ ماره‌پرینی بۆ ئە‌م کابرای دووه‌مه‌و مه‌یدان‌دانی بۆی که‌ بچێته‌ لای، بریار دراوه به‌وه‌که ژی‌هه‌ می‌ردی دووه‌مه‌و قابیل نییه‌ جیا بکری‌نه‌وه له‌ یه‌که‌؛ به‌لێ، ئە‌گەر ئە‌م ژی‌هه‌ به‌ بی‌ئیزن ماره‌ کرابێ له‌ کابرای دووه‌م، یه‌عنی باوکی ماره‌ی کردبێ و خۆیشی مه‌یدانی کابرای نه‌دابی بچێته‌ لای، ئە‌وه ئە‌م ژی‌هه‌ «مهرالمثل» نابژی‌رێ بۆ می‌ردی یه‌که‌م؛ به‌ هه‌رحال، له‌و سووره‌ته‌دا که‌ کابرا شاهیدی نه‌بێ، ئە‌و ژی‌هه‌ی ده‌س‌ناکه‌وێته‌وه، به‌لام جارێک «مهرالمثل» له‌ ژی‌هه‌که‌ وه‌رئه‌گری و جارێکیش وه‌ری‌ناگری.

بێداری! سووره‌تی ماره‌پرینی ئە‌م ژی‌هه‌ به‌ بی‌ئیزن بۆ می‌ردی دووه‌م، ئە‌وه‌یه ئە‌و ژی‌هه‌ که‌ شووی کردووه به‌ می‌ردی پێشو و کچ بووه و کابرا نه‌چووه‌ته‌ لای، به‌لام ژی‌هه‌که‌ ناوی کابرای هه‌لگرتووه، یاخود رو‌یشتوو‌ته‌ لای له‌پێشه‌وه به‌لام کچێتی لانه‌بردووه، ئە‌وه له‌ پاش ته‌لاق‌دان به‌ ته‌لاقی «رجعی» هه‌ر حوکمی کچی هه‌یه و «ولی‌مجبەر» ئە‌توانی به‌ بی‌ئیزنی خۆی ماره‌ی بکا.

بزانی! شیخ له‌ «تحفه» دا ئە‌فه‌رمو‌یت: می‌ردی یه‌که‌م حه‌قی ده‌عوای نییه‌ له‌ می‌ردی دووه‌م؛ به‌لێ، خاوه‌نی «مُعنی» و «نه‌ایه»، ئە‌فه‌رموون: حه‌قی ده‌عوای هه‌یه لێی، هه‌روه‌کوو حه‌قی ده‌عوای هه‌یه له‌ ژی‌هه‌که‌ وه‌ فه‌رموویانه: له‌م سووره‌ته‌دا ئە‌توانی له‌پێشا ده‌عوا له‌ ژی‌هه‌که‌ بکا یا له‌ کابرا و پاش به‌یانی ده‌س‌پێ کردن به‌ ده‌عوا له‌ ژی‌هه‌که‌، ئە‌فه‌رموون: وه ئە‌گەر له‌پێشا ده‌عوای له‌ می‌ردی دووه‌م کردو ئە‌ویش ئینکاری کرد،

ئه وه ئه م میردی دووهه مه باوه ری پی ئه کری به سویند. وه ئه گه ری پی لینا بو میردی یه که م، یا خود نکولی کرد له سویندو میرده یه که مه که سوینده رده کراوه که ی خوارد، ئه وه نیکاحی کابرای دووهه م به تال ئه بیته وه و میردی یه که میش نابی به خاوه نی ئه م ژنه، ته نها له حالیکا نه بی که ئه م ژنه ئیقرار بکا بو ی، یا خود پاش نکولی ئه م ژنه له سویند، ئه و سویند بخوات که گپرانه وه ی له پیش ته واوبونی «عدّه» دا بووه و ئه م ژنه ژنی خویه تی وه ئه گه ری میردی یه که م بوو به خاوه ن ژنه که و میردی دووهه میش چووبووه لای، «مهرالمثل» ی ئه که و یته سه ر ئه م میرده دووهه مه وه ئه گه ری نه بوو به خاوه نی ژنه که، به م ره نگه که نیکاحی دووهه م به تال بووه وه، به لام ژنه که پی لی نه نا بو میردی یه که م و سویندی خوارد، یا خود ژنه که سویندی نه خوارد به لام کابرای یه که میش سوینه ره دکراوه که ی نه خوارد، ئه وه ژنه که عه ینی ماره یی ناوبرا و ئه ستینی له کابرای دووهه م، ئه گه ری چووبیته لای و نیوه ی لی ئه ستینی، ئه گه ری نه چووبیته لای.

بزانن! هه رکاتی ژنه که ئینکاری گپرانه وه ی کرد له پیش ته واوبونی «عدّه» دا و باوه ری پی کرا و له دواییدا له م ئینکاره په شیمان بووه وه و پی لینا که گپرانه وه ته وه له پیش ته واوبونی «عدّه» که یدا، ئه وه ئه م پی لینانه ی لی قه بوول ئه کری و ئه در یته وه به میرده که ی، مادام شووی نه کرد بی و له ژیر عیسمه تی میرد یکی ترانه بی. وینه ی قه بوولی ئه م پی لینان و په شیمان بوونه وه یه زوره؛

یه که م: ئه وه که ژنه که ئیددیعا بکا میرده که ی سی ته لاقه ی داوه و له پاشا، په شیمان بیته وه و بچیته پال قسه ی میرده که ی که وا ته لاقی نه داوه، یا که متر له سی ته لاقی داوه، ئه وه لی قه بوول ئه کری.

دووه م: ئه وه یه که پی لی بنی له گه ل که سیکدا شیر ی یه کتر یان خواردووه و له پاشا په شیمان بیته وه و بلی: ئه و شیر خواردنه له پینج جار که متر بووه، یا له پاش ته واوبونی دوو سال بووه و من له سه ر ئه و ئه ساسه پیم لینا به شیر خواردن وامنه زانی که متر له پینج جار یا پاش دوو سالیش ئه بی به هو ی مه حره م بوونی شیر خواردووه که، ئه وه ئه م په شیمانیه ی لی قه بوول ئه کری.

سيتهم: نهويه پياويك ٺنڀڪ ماره بكا به ويلايه تي باوكي ٺنه كه و شه هاده تي دوو پياوو ٺيزني ٺه و ٺنه، كه چي ٺنه كه له پاشا ٺينڪاري ٺهوه بكا كه ٺيزني داوه و ٺيزنه كه شي پيوست بي، جا كابرا لاي قازي ٺيسپاتي نيكاحه كه بكاو قازي فرمان بدا كه ٺنه كه ريگاي ميره كه ي بدا بچيٽه لاي و ٺنه كه فرمانه كاني قازي جي به جي نه كا و له پاشا بمرئ، ٺه و جا ٺنه كه په شيمان بيٽه وه و پئي لي بنئ به وه كه ٺيزني داوه بو عه قده كه، ٺه مه قه بول ٺه كرى و ٺنه كه بوي هه يه داواي ماره يي و ميرات له مالي ميره كه ي بكا.

چوارهم: نهويه كابرا بلئ: ٺنه كه م به يه كه ته لاقى «رجعي» ته لاق داوه و ٺنه كه بلئ: نه خه ير به سي ته لاقه ته لاقى داوم و له دو اييدا؛ په شيمان بيٽه وه و بچيٽه پال قسه ي ميره كه ي و خوي بخاته وه به درودا، ٺه وه لي قه بول ٺه كرى وه ٺه گهر ميره كه ي شي مرد، ميراتي لي وهر ٺه گري.

پينجه م: نهويه كابرا خولع له گهل ٺنه كه يدا بكاو ٺنه كه ي ٺيدديعا بكا ٺه م خولعه ته لاقى سيتهم بووه و له پاشا په شيمان بيٽه وه و پئي لي بنئ كه ٺه و خولعه ته لاقى يه كه م يا دووه م بووه، ٺه وه قه بول ٺه كرى و ٺه توانئ به بي ماره به جاش شوي پي بكا ته وه و له م كاته دا ٺن و ميره دايه تي سابت ٺه بي و له پاش مردني ٺنه كه يا ميره كه ي، ميرات له يه كه وهر ٺه گرن.

شه شهم: نهويه كابرا ٺيدديعا بكا بلئ: ٺه م ٺنه ٺني منه و چومه ته لاي و ٺنه كه يش ٺينڪار بكا، ٺه وه باوه ر به سويندي ٺنه كه ٺه كرى له سهر ٺه وه كه كابرا نه چوه ته لاي، ٺيتر حقي گيرانه وه ي ناميني و له م سووره ته دا، ٺه و كه سه چونكه ٺيقراري كردوه به وه كه چوه ته لاي ٺنه كه، ٺيقراري به ماره يي ٺنه كه كردوه؛ جا ٺه گهر ٺنه كه ٺه و ماره ييه ي وهر گرتي، كابرا ناتواني لي بسينٽه وه وه ٺه گهر وهر ي نه گرتي، ٺنه كه ناتواني داواي زياتر له نيوه ماره يي لي بكا وه ٺه گهر نيوه كه ي وهر گرت و جا پي لي نا به وه كه كابرا چوه ته لاي، ناتواني نيوه كه ي تري لي وهر بگري تا كابرا ٺيقراري كسي تر نه كا به وه كه چوه ته لاي؛ ٺه مه، بو ماره ييه كه كه قهر ز بي، به لام ٺه گهر عه ين بوو و كابرا له پاش ته لاق نيوه عه ينه كه ي خوي نه ٺه برده وه له بهر ٺه وه كه ٺه يوت: چومه ته لاي و

هه مووی ته که وی، نه وه یا ناچار ته کری به وه که نه و نیوه عهینه وه برگریته وه بو خوی، یا نه بی نه زری بکا له ژنه که ی تا به هه موو ئیحتیمالیک بی به مولکی ژنه که.
 بزائن! نه گهر ژنی ته لاق دراو، وتی: «عدّة» م ته او نه بووه و دروست نییه مارهم بپرن
 و له پاشا خوی خسته وه به دروداو وتی: «عدّة» م به سه رچووه، نه وه دروسته ده س به جی
 ماره بکری بو نه و که سه ی نه یه وی بیخوازی.

باسی سویندخواردن له سهر نه چوونه لای ژن (ایلاء)

«ایلاء» له شهرعدا، بریتیه له سویندخواردنی میردیکي وا که دروست بی ژن
 ته لاق بدا له سهر نه وه که ناچیته لای ژنه که ی، هه رگیز یا زیاتر له چوار مانگ
 - هه رچهند ژنه که ی ته لاق دراوی «رجعی»، یا «مُتَحَيِّرَه»، یا له ئیحرامدا بی - وه نه م
 سوینده وه نه بی هه ر سویند بی به زاتی خواو سیفه ته کانی خوا، به لکوو نه گهر ته علیقی
 ته لاقیش بکا به چوونه لاه - مه سه لا - نه وه هه ر به «ایلاء» دانه نری. که واته نه گهر وتی
 نه گهر هاتمه لات نه زر بی له سهرم نوژیک بکه م، یا رژیک به پوژوو بم، یا حه جی
 مالی خوا بکه م، یا به نده یه ک تازاد بکه م، هه ر به «مُولي» یه عنی سویندخوړی
 نه چوونه لای ژن نه ناسری.

نه گهر پیاویکی بیگانه سویند بخوا له چوونه لای ژنیک، نه وه هه ر سویندیکي
 رووته و «ایلاء» نییه وه نه گهر پاش نه و سوینده ژنه که یش ماره بکا، هه ر نابی به «ایلاء»
 وه نه گهر سویندی خوارد له چوونه لای ژنیک که بو نه وه نه شی ئینسان بچیته لای،
 وه کوو نافرته تیک که پارچه گوشتیک یا ئیسقانیک به ری فهرجی گرتی، نه وه نه و
 «ایلاء» هه دانامه زری، له بهر نه وه که نه و سوینده قیمة تی نییه، چونکه نه گهر سویندیش
 نه خوا نه و ژنه قابیلی نه وه نییه که س بچیته لای.

نه گهر کابرا وتی به ژنه که ی: قه سه م به خوا چوار مانگ نایه مه لات، که نه و چوار
 مانگه یش رویشته، قه سه م به خوا چوار مانگی تر نایه مه لات، نه وه هیچیان نابن به
 ئیلاء و به یه کیشه وه یه ک «ایلاء» یان لی په یدا نابی، به لام کابرا به گونا هبار و تاوانبار

دائه‌نری، چونکه دلی ژنه‌که‌ی نازار داوه وه ئه‌گه‌ر وتی: قه‌سه‌م به‌ خوا پینج مانگ نایه‌مه‌ لات و که‌ نه‌و پینج مانگه‌یش رویشته، قه‌سه‌م به‌ خوا پینج مانگی تر نایه‌مه‌ لات، نه‌و نه‌بی به‌ دوو ئیلاء و هه‌ر کامیان حوکمی خوئی له‌سه‌ر دائه‌مه‌زری وه ئه‌گه‌ر ته‌علیقی چوونه‌ لای کرد به‌ شتیکی واوه‌ که‌ جی‌به‌جی بوونی دوور بی، وه‌کوو هاته‌ن خواری "حه‌زهره‌تی عیسا" - علی نبینا و علیه‌السّلام - نه‌وه‌ به‌ «ایلاء» ئه‌ژمیرری، هه‌رچهند کابرا و ابزانی که‌ له‌پیش ماوه‌ی ئیلاء دا دیته‌ خواره‌وه‌، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر شکیشی بی له‌ داپه‌رینیا، به‌ فهرمووده‌ی راسته‌ر.

«ایلاء»، له‌فزی سه‌ریح و کینایه‌ی هه‌یه؛ له‌ له‌فزه سه‌ریحه‌کانیه‌تی: «چوونه‌ لا، (وَطء)، جیماع، دوخوولی زه‌که‌ر، لابر دنی کچیتی کچ» وه‌ له‌سه‌ر فهرمووده‌ی تازه‌ی ئیمام، «پنوه‌لکان، سواربوون، داگیرکردن، نزیک‌که‌وتنه‌وه‌، پیست له‌ پیست دان»، ئه‌مانه‌ کینایه‌ن.

ئه‌گه‌ر کابرا وتی: ئه‌گه‌ر وه‌تت بکه‌م، نه‌و به‌نده‌مه‌ نازاد بی و له‌پیش ته‌واوبوونی ماوه‌که‌دا به‌نده‌که‌ی نه‌ما، نه‌وه‌ نه‌و «ایلاء» هیش لا ئه‌چی وه‌ ئه‌گه‌ر وتی ئه‌گه‌ر وه‌تت بکه‌م، نه‌و به‌نده‌مه‌ نازاد بی له‌جیاتی «ظهار» هکه‌م و له‌وه‌وبه‌ر زیهاریشی کردبوو، نه‌وه‌ به‌ ئیلاء دائه‌نری، ئه‌گینا به‌ زاهیر حوکم ئه‌کرئ به‌ زیهار و به‌ ئیلاء، وه‌ له‌ باتیندا نه‌ ئیلاء هه‌یه‌و نه‌ زیهار.

ئه‌گه‌ر وتی: ئه‌گه‌ر وه‌تت بکه‌م، نه‌و به‌نده‌مه‌ نازاد بی له‌جیاتی «ظهار» ئه‌گه‌ر زیهارم کرد، نه‌وه‌ به‌ ئیلاء ناژمیرری تا زیهاره‌که‌ ئه‌کا، به‌لام کاتی که‌ زیهاره‌که‌ی کرد، نه‌م سوینده‌یش ئه‌بی به‌ ئیلاء.

ئه‌گه‌ر وتی به‌ ژنه‌که‌ی: ئه‌گه‌ر وه‌تت بکه‌م هه‌وینکه‌ت ته‌لاقی که‌وتبی، نه‌وه‌ ئیلایه؛ جا ئه‌گه‌ر وه‌تتی ئه‌م ژنه‌ی کرد، نه‌وه‌ ته‌لاقی هه‌ویی ژنه‌که‌ ئه‌که‌وی و ئیلاکه‌یش ئه‌کریته‌وه‌و نامینی؛ فهرمووده‌ی دیارتر نه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر به‌جاری وتی به‌ هه‌ر چوار ژنه‌که‌ی: وه‌لّاه‌ی جیماعتان له‌گه‌ل ناکه‌م، نه‌وه‌ ئیسته‌ ئیلاء نیبه‌ تا جیماع ئه‌کا له‌گه‌ل سی له‌و ژنانه‌، ئه‌وسا به‌راه‌به‌ر به‌ چواره‌م «ئیلاء» دیته‌جی، له‌به‌ر نه‌وه‌ له‌م سووره‌ته‌دا

سویند له سه رخوراو بریتیه له وه تئى هه موویان نهك یه كه یه كه یان؛ كه واته، ئه گهر هندی له و ژنانه مردن، ئه م «ئىلاء» یه به تال ئه بیته وه وه ئه گهر وتی: جیماع له گه له هیچتان ناکه م، ئه وه به رابه ر به هه ر یه کیکیان ئیلاء دیته جی وه ئه گهر وتی به ژنه كه ی: وه لّاهى جیماعت له گه له ناکه م له سالیكد، ته نها یه كجار نه بی، ئه وه ئیسته ئیلاء نایه ته جی تا جار یك جیماعی له گه له ئه كا، جا كه جیماعی له گه له كرد، ئه گهر له و ساله ماوه ی چوار مانگ یا كه متر له چوار مانگ مابوو، ئه وه ئیلاء نامینی وه ئه گهر زیاتر له چوار مانگ مابوو وه، ئه وه ئیلاء دیته جی.

باسی مؤلّت دانى كابرا كه «ئىلاء» ى كردووه

ئه م كه سه كه ئیلائی كردووه، ئه گهر ئیلائه كه ی له گه له ژنیكا كردبی كه له ژیر نیکاحیا بی، ئه وه له سه ره تای ئیلائه كه یه وه چوار مانگ مؤلّت ئه درى وه ئه گهر له گه له ژنی ته لاق دراوی «رجعی» دا كر دیتی، ئه وه له وكاته وه كه ژنه كه ی گپراوه ته وه ژیر نیکاحی خو، چوار مانگ مؤلّت ئه درى؛ جا له پاش ماوه ی چوار مانگه كه، ژنه كه ی ئه توانی شكاتی لى بكا له دادگای شه رعدا، كه شكاتی كرد قازی كابرا بانگ ئه كا، ئه گهر ئیقراری كرد به سوینده كه ی خو، یا خود به شاهد له سه ری ئیسپات بو، ئه وه قازی فه رمانی پی ئه دا یا بیته وه بۆلای ژنه كه ی به ئوسوولی عاده تی، یا ته لاقى بدا؛ ئه گهر قه بوولی یه كى له مانه ی كرد، ئه وه باشه وه ئه گهر هیچ یه كى له مانه ی نه كرد، ئه مجار له سه ر داوا كردنی ژنه كه واجبیه قازی یه كه ته لاقى ئه و ژنه بدا و بلی: وا ئه م ژنه م ته لاق دا له جیاتى میرده كه ی به یه كه ته لاق وه ئه و ته لاقه ی ئه كه وى، هه رچه ند ژنه كه پیی بائینه بیته وه، له بهر ئه وه كه تا ئیستا كابرا نه چوو ته لای، یا خود ئاختر ته لاق بی، به و ره نگه زووتر دوو ته لاقى كه وتبی.

وه ئه گهر یه كيك له ژن و پیاوه كه له دین هه لگه راپه وه له پاش چوونه لا له ماوه ی ئیلاكه دا، ئه وه ماوه كه ئه پچرپى و ههروهختی موسولمان بووه وه، ماوه كه دهس پی ئه كاته وه له سه ره تاوه وه هه ر شتی كه مهنعی وه تء بكاو زیان به نیکاح نه گه یه نی،

وه کوو پاشگهز (مُرتد) بوونه وه، نه گهر له کابرا دا بیته جی، نه وه مه نعی حساب کردنی «مُدّه» ناکا، وه کوو روژوو، وه ئیحرام و نه خوْشی و شیئی وه نه گهر له ژنه که دا بیته جی و نه مانیه «حَسّی» بی، وه کوو منالی و نه خوْشی، نه وه نه بی به مانیه له ژماردنی مودده که وه نه گهر له ناو مودده که دا بی، مودده که نه بری، جا نه گهر نه مانیه نه ما، نه وه حیسابی مودده دهس پی نه کاته وه وه نه گهر مانیه که شهرعی بی و شته که فهرز بی، وه کوو حه ج و روژوو نویژی فهرز، نه وه مه نعی مودده که نه کا وه نه گهر سوننه تی، مه نعی ناکا.

جا نه گهر کابرا له ماوهی مؤله ته که دا وه تئی ژنه که ی کرد، نه وه سوینده که ی نه کریته وه و «ئیلا» که نه فه وتی وه نه گهر سویندی به خواو سیفاتی خوا خواردی، که فاره تی سویندی نه که ویته سهر وه نه گهر سوینده که ی ته علیقی ته لاق بووبی به وه تته وه، ته لاقه که نه که وی وه نه گهر ته علیقی ته لاق بووبی به له نه ستوگر تی چاکه یه که وه، وه کوو روژوو - مه سه لا - نه وه کابرا به ئاره زووی خوْیه تی، یا نه و ئیشه بکا که له نه ستوی گرتوه یا که فاره تی سویندی ک بدا وه نه گهر وه تئی نه کرد، نه وه له پاش ته و او بوونی چوار مانگه که ژنه که نه توانی داوای گه رانه وه بۆلای، یا خود ته لاق دانی لی بکا وه نه گهر ماوه یه که دهس به رداری حه قه که ی بو، نه توانی له پاشا داوای بکاته وه؛ گه رانه وه ی کابرا ییش دیته جی به وه که بجیته لای ژنه که له پیشه وه به نه ندازه ی سهری زه که ری و مادام وه تئی کرد، نه وه ئیتر مه جالی داوا کردنی ژنه که نامینی هه رچه ند نه وه تته ییش حه رام بی، وه کوو چوونه لا له ئیحرامدا یا له حه یزو زه یسانی ژنه که دا.

وه نه گهر کابرا له پاش مودده تی مؤله ته که مانیه کی شهرعی پیوه بوو، وه کوو ئیحرام، ژنه که هه ر نه توانی داوای ته لاق لی بکا وه نه گهر مانیه کی «حَسّی» پیوه بوو، وه کوو نه خوْشی، داوای نه وه ی لی نه کری بلی: هه رکاتی توانیم بیمه لات، نه گه ر بمه وه بولات؛ به لی، نه گهر ژنه که مانیه ی وه تئی پیوه په یدا بوو، نه وه ناتوانی داوای ته لاق یا وه تئی لی بکا تا نه و مانیه لانه جی.

باسی «ظہار»

«ظہار» له شهر عدا، بریتییه له وه میردیک ژنه که ی بشوبهینی به ژنیکی مه حره می، ئەم وه زعه پیی ئەوتری زیهار، و ئەم ناوه له وه وه هاتوو که سووره ته ئەسلییه که وابوو کابرا ژنه که ی بشوبهینی به پشتی دایکی و بلنی: «تۆ بو من وه کوو پشتی دایکم وای»، واته ههروهک چۆن حه رامه بۆم سواری پشتی دایکی خۆم بیم، حه رامیشه بۆم سواری پشتی تۆ بیم، ئیتر له مه وه به هه موو سووره ته کانی تریش و تراوه «ظہار». ئەم زیهاره، له سه رده می نه زانی (پیش هاتنی ئایینی ئیسلام) دا له جیی ته لاق بووه، به لام ئایینی ئیسلام گۆرپویه و کردوو یه تی به مایه ی حه رام بوونی ئافره ت و که فاره تیکی له سه ر واجب کردوو، بۆ ئەوه ی خه لک به ده میانا نه یه ت.

ئهرکانی «ظہار» چوارن؛ ئەو میرده که سیغه ی زیهاره که ی به ده ما دیت که پیی ئەلین: «مظاهر»، وه ژنه که که زیهاره که ی له گه ل ئە کرئ که پیی ئەلین «مظاهر مینها» وه ئەو ژنه که کابرا ژنه که ی خوی پی ئەشوبهینی که پیی ئەلین: «مُشَبَّه بها»، وه ئەو له فزی شوبهاندنه که کابرا به کاری دینی.

شهرتی «مظاهر»، ئەوه یه میردیک بی ته کلیفی شهرعی له سه ر بی و به ئاره زوی خوی زیهاره که بکا، هه رچه ند خه سینراو بی، یا زه که ری براو بی، یا شله په تکه بی یا زیممی بی؛ زیهاری سه رخخۆش، وه کوو ته لاقی وایه، ئە گه ره گونا ه سه رخخۆش بوو بی، له سه ری ئەنووسری، ئە گینا به تاله؛ که واته، زیهاری بیگانه و میردی که منال بی یا شیت بی یا زۆر لی کراو بی، به تاله.

شهرتی «مظاهر مینها» که یش، ئەوه یه ژنی بی ته لاقی پیوه بلکی؛ که واته؛ دروسته له گه ل ژنیکدا که له ژیر عیسمه تی کابرا دا بی، یا ته لاق دراوی «رجعی» بی، هه رچه ند منال بی یا شیت بی یا پارچه گۆشتیک یا پارچه ئیسکیک به ری عه وره تی گرتی بی یا له حه یزدا بی یا زه یسانی بی یا له «عده» ی شوبهه دا بی، به لام دروست نییه له گه ل ژنی بیگانه دا، هه رچه ند ته علیق کرابی به و کاته وه که ماره ئە کرئ و له پاشا ماره یش بکری؛ هه روه ها، دروست نییه له گه ل ته لاق دراوی بائینه دا.

شەرتى «مىشَبە بەھا» یش، ئەو ەيە ژنىك بى بە نەسەب حەرام بى لەسەر ئەم كەسە،
 ە كوو دايك و نەنك و خوشك و خوشكەزاو كچ و كچەزاو پوور، يا بەھۆى شیر يا
 بەھۆى ژن و ژن خوازەو ە حەرام بووبى لەسەرى لەوكاتەدا كە لەدايك بوو، ە كوو ئەو
 ژنەى كە شیرى داو ە باوكى يا بە دايكى و ئەو ژنەى كە باوك و باپىرەى مارەيان
 كرىبى لەپىش ئەو ەداكە ئەم لەدايك بوو، نەك ئەو ژنە كە شیرى داو ە خۆى يا باوكى
 مارەى كرىو ە لەپاش ئەو ە كە ئەم لەدايك بوو، يا ە كوو بووكى ئەم كەسە يا ژن
 خوشكى، ئەو ە شوبەاندنە بەمانەو ە نابى بە زىھار.

ەرو ەها نابى بە زىھار ئەمە كە ژنە كەى بشوبەينى بە ژنى بىگانە، يا بە خىزانەكانى
 پىغەمبەر ﷺ يا شوبەاندن بە نىرىنە، ەرچەند مەحرەمىش بن، ە كوو باوك و باپىرە.
 شەرتى سىغە كە یش، ئەو ەيە دەلالەت بكا لەسەر شوبەاندنى ژنە كەى خۆى بە يەكى
 لەم ژنانە كە بەيانمان كرىن، بەو شەرتە تەشبیھى ديار بى بە ديار نەك ەى نەينى بى بە
 نەينى، ەك ئەو ە كە بلىت: جگەرت بو من ە كوو جگەرى دايكم وایە، يا تەشبیھى
 نەينى بى بە ديار، ە كوو ئەو ە كە بلىت: دلّت ە كوو پىشتى دايكم وایە، يا تەشبیھى ديار
 بى بە نەينى، ە كوو ئەو ە كە بلىت پىشتى تو لەسەر من ە كوو دلّى دايكم وایە، ئەمانە
 ەپچیان نابن بە زىھار.

جا ئەو شوبەاندنى ديار بە ديارە، چوار جۆرە؛

یە كەم: شوبەاندنى ەموو بە ەموو، ە كوو ئەو ە كە بلى: تو بو من ە كوو دايكم
 ەھای؛

دوو ەم: شوبەاندنى ەندىكە بە ەندىك، ە كوو ئەو ە كە بلىت: پىشتى تو بو من
 ە كوو پىشتى دايكم ەھای؛

سىئەم: شوبەاندنى ەموو بە ەندىك، ە كوو ئەو ە كە بلىت: تو بو من ە كوو
 پىشتى دايكم وای؛

چوار ەم: شوبەاندنى ەندىكە بە ەموو، ە كوو ئەو ە كە بلىت: پىشتى تو بو من
 ە كوو دايكم وایە؛ ئەمانە، ەموو سەرىحن لە زىھاردا تەنها تەشبیھى نەبى كە بو

قه درگرتن یا خوْشه ویستی به کار بهینری وه کوو نه وه که بلی: چاوی تۆ بۆ من وه کوو چاوی دایکم وایه، یا سهری تۆ بۆ من وه کوو سهری دایکم وایه، یا گیانی تۆ بۆ من وه کوو گیانی دایکم وایه، یا وه کوو نه وه که بلی: تۆ بۆ من وه کوو دایکم وه های، یا نه فسی تۆ بۆ من وه کوو نه فسی دایکم وایه، یا چاوی تۆ بۆ من وه کوو دایکم وایه، یا تۆ بۆ من وه کوو چاوی دایکم وه های؛ ئەم جۆره شو بهاند نانه که هه لته گرن بۆ قه درگرتن یا بۆ خوْشه ویستی بن وه هه لیش نه گری مه به ست لیان حه رام بوون بی، هه موو به کینایه دائه نرین؛ ئە گه مه به ستی حه رام بوون بی، ئە وه زیهاره وه ئە گه مه به ستی قه درگرتن یا خوْشه ویستی بی، یا خود هیچ مه به ستی نه بی، ئە وه نابن به زیهار؛ هه روه ها، ئە گه ر بلیت: تۆ دایکی منی - وه کوو له «انوار» دا فرموویه تی - کینایه یه، هه تا وه کوو ئە گه ر بلیت: تۆ حه رامی له سهر من وه کوو دایکم، هه ر کینایه یه له بهر ئە وه که ری تی ئە چی مه به ستی حه رام کردنی عه ینه که ی بی نه ک حه رام کردنی له زه ت لی وه رگرتنی. به کورتی، هه ر له فزیک به زاهیر بۆ حه رام بوون بی، ئە وه سه ریحه وه هه ر له فزیک هه لگری بۆ حه رام بوون بی وه هه لگری بۆ قه درگرتن یا خوْشه ویستی بی، ئە وه کینایه یه.

بزائن! زیهار به ته علیقیش دروسته، وه کوو نه وه که بلیت: هه روه ختی زیهارم کرد له گه ل فلانه ژنمدا، ئە و کاته تۆیش بۆ من وه کوو پشتی دایکم وه های، ئە وه هه رکاتی زیهاری کرد له گه ل ئە و ژنه دا، ئە بی به «مُظَاهِر» له گه ل ئە میشدا.

ئە گه ر کابرا وتی: ئە گه ر زیهارم کرد له گه ل ئە و ژنه دا، ئە وه تۆیش وه کوو پشتی دایکم وه های وه له و کاته دا ئە و ژنه بیگانه بوو و له پاشا زیهاری کرد له گه ل ئە و ژنه بیگانه یه دا، ئە وه نابی به هیچ و زیهاریش له گه ل ئە م ژنی خوْیه دا نایه ته جی، چونکه «معلق علیه» بۆ زیهار له گه ل ژنه که یدا، ئە بی به زیهار له گه ل ئە و ژنه بیگانه یه و زیهار له گه ل بیگانه یشدا هه رگیز نایه ته جی؛ به لی، ئە گه ر هه ر مه به ستی به کارهینانی له فزی زیهار بوو له گه ل ئە وه ژنه دا - هه ر چه ند بی سوودیش بی - یا خود ئە و ژنه بیگانه یه ی ماره کرد و زیهاری له گه ل لا کرد، ئە وه ئە بی به «مُظَاهِر» له گه ل ژنه که ی خوْشیا، هه روه ها ئە گه ر بلیت: هه رکاتی زیهارم کرد له گه ل ئە و ژنه بیگانه یه دا، ئە وه تۆیش بۆ من وه کوو پشتی دایکم وه های.

وه ئه گه روتی: هه رکاتی زیهارم کرد له گه ل ئه و ژنه داله کاتی بیگانه ییدا، تۆیش بو من وه کوو پشتی دایکم وه های، ئه وه ئه م له فزه پووچ و به تاله، چونکه مه حاله زیهار له گه ل بیگانه دا بیته جی. ئه گه ر کابرا وتی به ژنه که ی: ته لاقته که وتبی وه کوو پشتی دایکم و هیچ مه بهستی نه بوو، یا خود هه ر مه بهستی ته لاق بوو، یا هه ر مه بهستی زیهار بوو، یا مه بهستی ته لاق و زیهار بوو، یا به ته لاقه که ی مه بهستی زیهار بوو و به زیهاره که یش مه بهستی ته لاق بوو، ئه وه له م سووره تانا، هه ر ته لاقی ئه که وی و زیهار نایه ته جی وه ئه گه ر مه بهستی به ته لاقه که ته لاق بوو و مه بهستی به زیهاره که یش زیهار بوو، ئه وه ته لاقی ئه که وی؛ جا ئه گه ر ته لاقه که «رجعی» بوو، ئه وه زیهاره که یش دیته جی. وه ئه گه ر ته لاقه که باینه بوو، به م په رنگه ژنه که میرده که ی نه چوو بووه لای، یا خود ئه وه ته لاقه دوا ته لاقی بوو، ئه وه هه ر ته لاقه که ئه که وی و به س.

باسی چۆنیه تی گه رانه وه ی ئه و که سه که «ظههار» ئه کا و چی واجب ئه بی له سه ری

ئه و که سه ی که له فزی «ظههار» ی به ده مدا بی، ئه گه ر ده س به جی مرد، یا شیت بوو، یا نیکاحی ژنه که ی هه لوه شانده وه له بهر ئه وه که هوی هه لوه شانده وه که هه بوو، یا ده س به جی ته لاقیکی باینه ی ژنه که ی دا، یا ته لاقیکی «رجعی» ی خست و نه یگپراهه وه، ئه وه له م سووره تانه دا کابرا نابی به گه راهه (عائِد) و که فاره تی ناکه ویته سه ر وه ئه گه ر وه زعیك له وانه ی به سه را نه هات و ژنه که یشی ته لاق نه دا، یا خود ته لاقیکی «رجعی» ی خست و گپراهه وه، ئه وه به گه راهه ئه ناسریت، واته په شیمان بووه ته وه، چونکه له فزی زیهار مه عنای ئه وه یه له ژنه که دوور بکه ویته وه و هاورپیه تی نه کا و مادام ژنه که ی راگرت و ته لاقی نه دا، ئه وه به په شیمان ئه ناسری وه به رابه ر به م حاله، ژنه که ی لی حه رام ئه بی تا که فاره تی ئه و زیهاره ئه دا وه له پاش ئه وه که به گه راهه ناسرا و که فاره ت که و ته سه ری، ئه و که فاره ته لاناچی له سه ری، هه رچه ند له پاشا ته لاقی بدا و هه تا ئه و که فاره ته جی به جی ئه کا، حه رامه له سه ری بچیته لای ئه و ژنه و له زه ت له

بهینی ناوک و ئه ژنۆی وه ربگری، به لام حه رام نییه به غه یری بهینی ئه و دوو شوینه هه
لهزه تیکی شه رعی له و ژنه وه ربگری، وه کوو له «تحفه» دا ئه فهرمویت.

ههروه کوو زیهاری به ده وام دائه مه زری، زیهاری مووه قه تیش دائه مه زری، وه کوو
ئه وه که بلیت: ئه م مانگی ره مه زانه تۆ بۆ من وه کوو پشتی دایکم وه های وه له زیهاری
مووه قه تدا، به راگرتنی ژنه که نابیی به گه پراوه که فاره تی نا که ویته سه ر، له بهر ئه وه که
کابرا نه بویستوو له و ژنه دوو ر بکه ویته وه به ده وام؛ جا ئه گه ر وه تئی ژنه که ی کرد له و
ماوه یه دا، ئه وه هه ر به چوونه لای ژنه که ئه بیی به گه راره و واجب خوی بکیشیته دواوه،
چونکه ئه و ژنه له سه ری حه رام بووه که فاره تیش واجب ئه بیی له سه ری؛ جا ئه گه ر
که فاره ته که ی به جیی هیئا، ئه وه بۆی دروسته له و مانگه دا هه رچهند ئاره زوی لی بیی
بپرواته لای ژنه که ی وه ئه گه ر که فاره ته که ی نه دا، ئه وه تا ئه و مانگه ئه پراوا حه رامه
له سه ری بپرواته لای، به لام پاش ئه و مانگه قه یدی نییه بپرواته لای، چونکه زیهاره که ی
هه ر بۆ مانگیگ بووه که فاره ته که ی ش له ئه ستویدا ئه مینیته وه تا ئه یدا.

ئه گه ر کابرا چوار ژنی هه بوو و به یه ک سیغه وتی: ئیوه بۆ من وه کوو پشتی دایکم
وه هان، ئه وه زیهاری کردوو له گه ل هه ر چوار یاندا، مادام ده قیقه یه ک رایان بگری و
ته لاقیان نه دا وه ئه گه ر به چوار سیغه یه ک له شوینی یه ک زیهاری له گه لدا کردن، ئه وه به
زیهاری له گه ل ژنی دووه ئه بیی به گه پراوه له ژنی یه که م و به زیهاری له گه ل سیهه م، ئه بیی به
گه پراوه له دووه م و به زیهاری له گه ل چواره م، ئه بیی به گه پراوه له سیهه م و به راگرتنی
چواره م، ئه بیی به گه پراوه له ویش و چوار که فاره تی له سه ر واجب ئه بیی.

وه ئه گه ر به رابه ر به ژنیگ چهند جار سیغه ی زیهاری وت و بهینی وتنی سیغه کانی
خست، ئه وه ئه وه نده ی خویمان زیهاره که زۆر ئه بیی وه ئه گه ر به بیی به ین که وتن بوو، له م
سووره ته دا ئه گه ر مه به ستی ته ئکید کردنه وه بوو، به یه ک زیهاری دائه نری، ئه گینا
ئه وه نده ی سیغه کان زیهاره که زۆر ئه بیی و به جاری دووه م ئه بیی به گه پراوه له ژنه که ی.

باسى كە فارەتى «ظھار»

بە شەرت گىراۋە لە كە فارەتدا كاپرا نىيازى كە فارەتى ھەبى، بە لام شەرت نىيە دىارى كىردى بە ناۋى كە فارەتى زىھار. كە فارەتى زىھار، بە يە كى لە سى شت ئەبى بە تەرتىب بە مە پە نىگە كە ئە گەر يە كە ميان دە سگىر نە بوو، بچىتە سەر دوو ھە ميان و ئە گەر دوو ھە مىشى پى نە كرا، ئە و جا بچىتە سەر سىھەم. يە كە م: ئازاد كىردى بە نە يە كى موسولمانى وايە كە ھىچ ە يىكى واي پىو نە بى كە زىان بە كارو كاسى بگە يە نى، ۋە كوۋ كوۋىرى و ئىفلىجى و بى دە ستى؛ جا ئە گەر ئە ۋە ي بۇ دە سگىر نە بوو لە بەر ئە ۋە كە ھەر بە نە دە سگىر نە ئە بوو. ۋە كوۋ لە م زە مانى ئىمە دا. يا خود بە نە دە ھە بوو، بە لام ئە ۋ دە سى نە ئە پۇ شت بى كرى، واجبە دوو مانگ لە سە رىە ك بە رۇ ژوو بى، جا ئە گەر لە ئە ۋە لى مانگە ۋە بە رۇ ژوو بوو، ئە ۋە ئە بى دوو مانگە كە مانگى «قە مە رى» بن ۋە ئە گەر لە نا و مانگدا نىيە تى رۇ ژوو ھىنا، ئە ۋە مانگە دوا يىيە كە بە حىسابى قە مە رى و مانگە ناتە وا ۋە كە يش بە حىسابى سى رۇ ژ تە وا ۋ ئە كا.

لە م رۇ ژوو ۋە يشدا نىيە تى كە فارەت پىويستە، بە لام نىيە تى يە ك لە شوين يە كى (تتايح) پىويست نىيە و ئە م يە ك لە شوين يە كىيە، ئە فە وتى بە تە رك كىردى رۇ ژوو يە ك رۇ ژ بە بى عوزر، ھە رۋە ھا بە ھۆى نە خۇ شىيە ۋە. لە سەر فە رموودە ي تازە ي ئىمام. بە لام نافە وتى بە ھۆى رۇ ژوو نە گرتنى ژنىكە ۋە كە بگە وىتە حە يزە ۋە، يە عنى ئە گەر ژنىك بە ھۆى قە تلى خە تا ۋە. مە سە لا. رۇ ژوو ي دوو مانگى كە وتە سەر ۋ دە سى كىرد بە رۇ ژوو گرتن و لە ۋ ما ۋە يە دا كە وتە حە يزە ۋە، ئە ۋە رۇ ژوو شكاندە كە ي زىان بە يە ك لە شوين يە كىتى رۇ ژوو ۋە كە ي ناگە يە نى، چۈنكە زىاتر وايە ژن لە ما ۋە ي دوو مانگدا خالى نابى لە حە يز؛ كە واتە، ئە گەر ئە ۋ رۇ ژوو شكاندە ي بى بە ھۆى تىكچۈنى يە ك لە شوين يە كىتتە كە ي، ئە بى بە ھۆى ئە ۋە كە ھەرگىز يا تا ما ۋە يە كى زۇر ئە ۋ كە فارە تە ي بۇ جى بە جى نە كرى.

جا ئە گەر نە يتوانى بە رۇ ژوو بى بە ھۆى پىرىيە ۋە يا بە ھۆى نە خۇ شىيە كى وا ۋە كە ئومىدى رزگار بوونى لى نە كرى، يا خود بە ھۆى ئە ۋ رۇ ژوو ۋە تووشى زە حمە تىكى

زۆر ئه‌بوو، ياخود ترسی زیادبوونی ئه‌و نه‌خۆشییه‌ی بوو، ئه‌وه‌ كه‌فاره‌ت بدا به‌ خۆراك‌پیدا‌نی شه‌ست كه‌سی كه‌م‌ده‌سه‌لآت یا لات و نه‌دارا و هه‌ریه‌كی «مُد» ێك دانه‌وێله‌یان بدا‌تی كه‌ بۆ سه‌رفیتره‌ بشی، به‌لام ئه‌بێ ئه‌و خۆراك‌پیدا‌راوانه‌ كه‌سیان، نه‌ له‌ ئه‌هلی «دَمّه» و نه‌ له‌ «بنی هاشم» و «بنی مطلب»، نه‌بن.

باسی «عِدّه»ی ئافرهت

«عِدّه» له‌ شه‌رعدا، بریتییه‌ له‌ خۆراگر‌تنی ژن به‌ بێ‌مێرد بۆ ئه‌وه‌ بزانی‌ منالدا‌نی خالییه‌ له‌ منداڵ، یا هه‌ر له‌ به‌ر «تعبد» و خواپه‌رستی، یا له‌ به‌ر ده‌ربرینی عاجزی به‌هۆی مردنی مێرده‌ كه‌یه‌وه‌. ئه‌م «عِدّه»یه‌، به‌ كورتی سی‌ به‌ شه‌؛ یه‌ كه‌م، «عِدّه»یه‌ك كه‌ له‌ وه‌ت‌نی شوپه‌هه‌ په‌یدا ئه‌بێ، چ شوپه‌ه‌ی بكه‌ر (فَاعِل) و چ شوپه‌ه‌ی ریگا (طریق) و چ شوپه‌ه‌ی شوین (محلّ)، وه‌كوو به‌یانمان كرد له‌ نیکا‌حدا؛ دووه‌م، «عِدّه»یه‌ك كه‌ په‌یدا ئه‌بێ له‌ جیا‌بوونه‌وه‌وه‌ له‌ مێرد‌ێکی زیندوو به‌هۆی ته‌لاقه‌وه‌ یا به‌هۆی هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی نیکا‌حوه‌ له‌ به‌ر عه‌یب و لات‌ی و شتی‌وا، یا به‌هۆی هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی نیکا‌حوه‌ له‌ به‌ر شتی‌کی وه‌ك شیرخواردن، به‌و شه‌رته‌ ئه‌و مێرده‌ چووبیته‌ لای ژنه‌ كه‌ له‌ پێشه‌وه‌ یا له‌ پاشه‌وه‌، هه‌رچه‌ند مێرده‌ كه‌ منال‌ بێ یا ئاله‌تی شله‌په‌تکه‌ بێ، ياخود به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ كه‌ ئاوی به‌ حورمه‌تی ئه‌و مێرده‌ بكریته‌ ناو‌فهرجی ژنه‌ كه‌وه‌ له‌ پێشه‌وه‌ یا له‌ پاشه‌وه‌، یا ئه‌م ژنه‌ ئاوی كه‌ سیك‌ بكاته‌ خۆیه‌وه‌ كه‌ به‌ مێردی خۆی بزانی؛ سیه‌م «عِدّه»ییكه‌ په‌یدا ئه‌بێ به‌هۆی مردنی مێرده‌وه‌، خواه ئه‌و ژنه‌ له‌و كاته‌دا له‌ ژیر عیسمه‌تی كابرادا بێ ياخود ته‌لاق‌دراو بێ به‌ ته‌لاقی «رجعی» به‌لام هیشتا «عِدّه»ی ته‌لاقه‌كه‌ی ته‌واو نه‌بووبی، ئه‌مه‌یش له‌ «عِدّه»ی ته‌لاقه‌وه‌ ئه‌گو‌یزێته‌وه‌ بۆ «عِدّه»ی وه‌فات.

بزانی! له‌ «تحفه» و «مغنی» دا ئه‌لێت: ئاوی به‌ حورمه‌ت ئاویكه‌ له‌ كاتی داپه‌رین و هه‌لگر‌تنی دا حورمه‌تی بێ؛ كه‌وابی، ئه‌گه‌ر كابرا له‌ كاتی ته‌ماشاكردنی ژنه‌ كه‌یدا ئاوی هاته‌وه‌ ژنه‌ كه‌ ئاوه‌كه‌ی كرده‌ خۆیه‌وه‌، به‌لام به‌ ئاوی بێگانه‌ی ئه‌زانی، ئه‌بێ ئه‌م ئاوه‌ حورمه‌تی نه‌بێ، كه‌چی حورمه‌تی هه‌یه‌ و له‌ پاش ته‌لاق، ژنه‌ كه‌ «عِدّه»ی ئه‌كه‌وێته‌ سه‌را!

وہ گہلیٰ لہ زانایان، وہ کوو خواوہنی «نہایہ» و غہیری ئہویش ئہلین: حورمہتی ئاوہہر بہ ئیعتیباری کاتی داپہرینہو بہس؛ کہواتہ، ئہ گہر کابرا رویشتہ لای ژنی خوئی و ئاوی ہاتہوہ و ژنیکی بیگانہ خوئی ساوی بہ و ژنہداو لہو ئاوہی و ہرگرت، ئہویش «عدّہ»ی لہسہر واجب ئہبی و ئہ گہر مندالی بوو، نہسہبی ئہرواتہ سہر ئہو کابرای خواوہن ئاوہ. بیداری! بہم شہرتہ ئیعتیبار ئہ کرئی بہوہ کہ ژنہ کہ ئاوی کابرا بکاتہ خوئی کہ کابراو ژنہ کہ کہوتبنہیہک و تہنہا بہ ریئی چوونی کہوتنہیہ کہ کہ قہناعت ناکرئی؛ ہہروا بہ تہنہا ئہوہ ئیعتیبار ناکرئی کہ پیکہوہ لہ شوینیکا بووبن و بہ بیوہ تئی ژنہ کہ یا تئی کردنی ئاوی، نابئی بہ سہبہبی «عدّہ»، ہہرچہند ئہو کابرایشہ ئینسانیکی ساغ و خواوہن ہیژ بی. بزائن! «عدّہ» چوار جوڑہ؛

[جوڑی] یہ کہم: بہ رابوردنی سیّ پاکی وایہ کہ لہ پیش و پاشیانہوہ خوینی حہیز بیی؛ ئہمہیش، بو ژنیکہ کہ «فعلا» خواوہن حہیز بی؛ جا ئہ گہر لہ کاتی پاکیدا ژنہ کہ تہ لاق درا، ہہرچہند دہقیقہیہک لہو پاکییہ مابی، «عدّہ» کہی تہواو ئہبی بہ دہستکردن بہ حہیزی سیّہم وہ ئہ گہر لہ کاتی حہیزدا تہ لاق درابی، «عدّہ»ی تہواو ئہبی بہ دہستکردن بہ حہیزی چوارہم وہ ئہ گہر ئہم پاکی سیّہمہ نہ پراپہوہ و ژنہ کہ نہ کہوتہ حہیزہوہ، ئہوہ «عدّہ» کہی تہواو نابئی؛ کہوابئی ئہم حہیزہ دواییہ داخلی ماوہی «عدّہ» کہ نییہو گپرانہوہی ژنہ کہی تیا دروست نییہ، تہنہا بو ئہوہیہ بزانیی پاکییہ کان تہواو بوون و لہ کاتی ئہم حہیزہ دواییہدا دروستہ ژنہ کہ شوو بکا، ئہوہندہ ہہیہ تا پاک نہ بیٹہوہ لہ حہیزہ کہ دروست نییہ کابرا لہ زہت و ہر بگری لہ مابہینی ناوہک و ئہ ژنوی بہ و ہتء یا بہ ہہر جوڑیکی تر.

لہ ئیددیعیای حہیز یا پاکیدا، ئیعتیبار ئہ کرئی بہ قسہی ژنہ کہ، ہہروہا باوہری پی ئہ کرئی لہ ئیددیعیای تہواو بوونی «عدّہ» کہ یدئا، ئہ گہر قسہ کہی ریئی تئی بچی وہ ئہ گہر ریئی تئی نہ ئہ چوو، ئیددیعیاکہی بی سوودو بی ئیعتیبارہ وہ ئہ گہر گومانی خرابی پی برا، واجبہ داوای بہ یانی و ہزعی حہیزو پاکییہ کی لی بگری و سویندیش بدری وہ ہہر ژنی کہ لہ حہیزدا بی، مادام سہری لی نہ شیوابئی، ئہوہ لہ حہیزو پاکیدا ئہ گہر پتہوہ بو سہر

ئه و ماوهیه که به حهیز یا به پاکی دانه نرئ بۆی - وه کوو زوو به یان کراوه - خواه تازه دهستی کردبئ به که وتنه حهیزه وه یا خووی پیوه گرتبئ، به لام نافرته تی سهر لئ شیواو، «عده»ی به مانگه و له مه و لا باسی ئه کری.

ئه گهر ژنیك له مه و پیش حهیزی بووبوو و ئیسته ئه و حهیزه ی نه مابوو له بهر نه خوشیهك یا له بهر شیردان به منال - مه سلا - ئه وه واجبه له سهری خوئی رابگری تا ئه که ویتته حهیزه وه، ئه و جا به سئ پاکی «عده»ی ته و او ئه بئ، یا تا ئه گاته کاتی نا ئومید بوون له حهیز پیا هاتن، ئه و جا به سئ مانگ «عده»ی ته و او ئه بئ، ههروه ها ئه گهر به بئ نه خوشیش له حهیز چوو بیتته وه وه دروسته بۆ ئه م ژنه و بۆ ههر ژنیکی تریش له وانیه که پیوستیان به که وتنه حهیزه وه یه، به هوی دهرمانیکی تاقی کراوه وه حهیز پهیدا بکن. وه ئه گهر ئه م ژنه که هه رگیز نه که وتوو ته حهیزه وه، له مه و پیش حهیزی بووبوو و ئیسته ئه و حهیزه ی له بهر نه خوشی یا هویه کی تر نه مابوو، ته لاق دراوی «رجعی» بوو، دروسته بۆ میرده که ی بیگپریتته وه تا ئه گاته سالی نا هومید بوون و به مانگ «عده»ی ته و او ئه بئ، ههروه ها، ئه گهر سئ ته لاقه درابئ، ئه وه تا ئه و کاته قابیل نییه جاش بکریته وه و له و ماوه دوورو درپژه یشدا جینگای دانیشن و نه فه قه ی ژیانیه له سهر میرده که یه تی و چاری کابرا بۆ لابر دنی ئه م نه فه قه یه له سهر خوئی، ئه وه یه یا ته لاقینی بانی بدا، یا به خوړایی هه رچی ته لاقی ماوه هه مووی بخا، «مع العلم» حه قی جینگای دانیشن ژنه که ی له سهر لاناچئ، چونکه جینگای دانیشن ژنی که له «عده» دا بئ، واجبه، هه رچهند مه سره ف و نه فه قه یشی واجب نه بئ.

وه ئه گهر ئه م ژنه گه یشته سالی نا ئومید بوون و «عده»ی به سئ مانگ ته و او کرد، ئه وه ئه وسا ئه توانئ شوو بکا وه ئه گهر له پاش ته و او بوونی «عده»ی به سئ مانگ حهیزی پیا هاته وه، ئه مه ئه گهر له پاش شوو کردنی بئ، ئیعتباری نییه وه ئه گهر له پیش شوو کردنی بئ، ئه وه ئه و «عده» به مانگ رابوردوو به تال ئه بیتته وه و دیتته وه سهر «عده» به «اقراء» وه ئه گهر له پاش قورئیک یا دوو قوره حهیزه که ی برایه وه، ئه وه دیسان دیتته وه سهر «عده» به مانگ و ئه بئ سهر له نوئ مانگ ته و او بکاته وه وه بۆ گه یشتن به ته مه نی

نائومىد بون لە ھەزىز پىھاتن، نائومىد بونى ژنانى جىھان تە ماشا ئە كەين كە دانراو ھە شەست و دوو سال.

جوړى دوو ھەم، «عدّە» يە بە رابووردنى سى مانگ، ئەمەيش بو ژنيكى وايە كە بچووك بى، يا بالغ بووبى بەلام ھىشتا ھەيزى پىا نەھاتبى، يا ژنيكى «مستحاضە» ى سەر لى شيواو (مُحَيَّرَة) بى بەم مەعنا ئەندازە و كاتى ھەيزە كەى لەبىر نەمايى، يا بو ژنيكە گە يشتبىتە تەمەنى نائومىد بون.

جوړى سىھەم، «عدّە» يە بە رابووردنى چوار مانگ و دە روژ بە شەو ھە كانهو، ئەمەيش بو ژنيكە ميردى مردبى، خواھ لە و كاتە دا لە ژىر نىكاھى ئەودا بى يا خود تە لاق دراوى «رجعى» بى، بەلام ھىشتا «عدّە» ى تە لاقە كەى تەواو نەبووبى، ميردە كەى بمرى، ئەو ھەم دىتەو ھە بو «عدّە» ى وەفات و ئەبى چوار مانگ و دە روژە كە تەواو بكا؛ بەلام ژنيك كە لە «عدّە» ى تە لاقى «بائن» دا بى، ئەو ھە نايە تەو ھە سەر «عدّە» ى وەفات و لەسەر ھىسابى خوڤى «عدّە» تەواو ئە كات.

ئەگەر كە سىك دوو ژنى ھەبوو و يە كىكياىنى تە لاق داو خوڤى لە پىش ديار كردنى ژنە تە لاق دراو ھە كەيدا مرد، ئەو ئەگەر نە چووبو ھە لاي ھىچيان، ھەردووكيان «عدّە» ى وەفات تەواو ئە كەن؛ ھەروەھا ئەگەر چووبىتە لايان و ژنە كان لەوانە بن كە «عدّە» يان بە مانگ بى، يا خود «عدّە» يان بە «اقراء» بى، بەلام تە لاقە كە «رجعى» بى و ئەگەر «عدّە» يان بە «اقراء» بى و تە لاقە كە يشيان «بائن» بى پىويستە ھەردووكيان «عدّە» تەواو بكەن بە رابووردنى ئەو ماو ھە كە زورتر بى لە «عدّە» ى وەفات و «عدّە» ى «اقراء» و لەم مەسئەلە يەدا، «عدّە» ى وەفات ئە ژمىررى لە مردنى كابراو ھە «عدّە» ى تە لاقە كە بە «اقراء» يا بە مانگ، ئە ژمىررى لە و كاتەو ھە كە ژنە كەى تە لاق داو، ھەرچەند لە سوورەتى ديارى كردنى ژنى تە لاق دراوى نامە علومدا، لە كاتى ديارى كردنە كەو ھە تە لاقى ئە كەوئى.

بزانن! ئەگەر يە كى ون بوو بە ھوى سەفەر ھەو ھە - مەسەلا - و دەنگ و باسى نەما، ئەو ھە دروست نىبە ژنە كەى شوو بكا تا كاتى كە مەعلوم بوو مردو ھە يا ئەو ژنەى تە لاق داو

و پاش نه و هیش «عده» ته او نه کا؛ جا نه گهر مردنه که ی له کاتیکه وه بوو که له وکاته وه تا ئیستا ماوه ی «عده» ی مردن به سه رچوو بی، یا زیاتر له و ماوه به سه رچوو بی، نه وه ئیستا به بی ماتل بوون ته توانی شوو بکا، نه گینا نه بی له کاتی وه فاته که وه ماوه ی «عده» به سه ره ری، نه وسا ته توانی شوو بکا.

وه له فهرمووده ی کونی ئیمامی شافعییدا - خوای لی رازی بی - نه و ژنه ته توانی له پاش خه بهر نه مانی کابرا، پر و بولای قازی و قازیش ماوه ی چوار سالی بو دابنی؛ جا کاتی له و سه عاته وه چوار سال رابووردو کابرا هه رده نگو باسی نه بوو، نه مجار «عده» ی وه فات ته او بکا، نه مجار ته توانی شوو بکا وه هه رچه ند له «منهاج» دا نه فهرمویت نه گهر قازیه کی غهیره شافعی حوکی کرد بهم فهرمووده ی کونی ئیمامی شافعییه، حوکه که ی هه لته وه شینرته وه، «في الأصح»، به لام شیخ له «تحفه» دا نه فهرمویت: نه م حوکه، روی تیک نه چوون و هه لته وه شان وه که ی لای من روشن تره، له بهر نه وه که نه و ژنه ته گهر بی خاوهن بمینته وه، له وانه به توشی زیانی دنیایی و دینی بی.

جا له پاش شوو کردنی ژنه که، نه گهر ده رکه وت میرده که ی له و ته نریخه دا یا پیش نه وه مردوه، نه وه نیکاحی ژنه که به فهرمووده ی تازه ی ئیمامیش دامه زراوه، چونکه له «نفس الأمر» دا ژنه که له و وه خته دا میردی نه بووه وه نه گهر میرده که ی هاته وه، ژنه که ی پی نه دریتته وه، به لام نابی نه م میردی به که مه پر واته لای تا نه م «عده» ی شوبه به ته او نه کری.

بزانن! له «منهاج» و له «تحفه» دا نه فهرمویت: له فهرمووده ی کونی ئیمامی شافعییدا، به موافقی "مه زه بی ئیمامی مالیک" و "ته حمه دی کوری جه نهل"، نه و ژنه ی که چه یزی پر او، له پاش ته لاق دانه که ی ماوه ی نو مانگ خوی رابگری، جا «عده» ته او بکا به سی مانگو شوو بکا وه ئیمامی شافعی، نه م فهرمووده ی به هیز کردوه به وه که "حه زره تی عومهر" - خوای لی رازی بی - حوکی پی کردوه له ناو کۆمه لی "ته سحابه ی موهاجیرین و نه نسا" دا که س لی نه گرتوه؛ بویه ئیمامی "بلقینی" نه م فهرمووده کۆنه ی ئیمامی شافعییه ی هه لباردوه و "بارزی" یش،

ئەفرەمویت: بە سێ مانگی دوایی لەو نۆ مانگە «عدّە»ی ژنە کە تەواو ئەبێ وە تەقلیدکردنی ئەم فەرموودە یە دروستە.

جوۆری چوارەم، لە جوۆرەکانی «عدّە» بە «وَضْعَى حَمْلٍ» (دانانی سکه) بە چەند شەرت؛

یە کەم: ئەو سکه نیسبەت بدری لەو پیاوێ کە خواوەنی «عدّە» کە یە، هەرچەند بە تەنھا ری تێ چوونیش بێ، وە کوو مندالێک کە باوکی نە یگرێتە خۆی و بلی: مندالی من نییە، بە لام قایل بێ لەو بێ؛ کەواتە، ئەگەر ئەو ژنە دوو گیانە ژنی مندالی بوو کە قایل نەبێ بچیتە لای ژن، یا ژنی پیاویکی «مُتْسُوحُ الذَّكْر» بوو کە قایل نەبێ ئاوی بچیتە فەرچی ژنە کەو، یا لە کاتی ماره بپینی ئەو ژنەو بە کەمتر لە شەش مانگ ئەم مندالە لە دایک بوو، ئەو بە دانانی ئەم سکه «عدّە» تەواو نابێ، بە لکوو مادام میردە کە ی وە فاتا کر دبوو، ئەبێ چوار مانگ و دە روژ «عدّە» کە ی تەواو بکا، ئەگینا بە سێ «قورء» یا بە سێ مانگ «عدّە» ی بە سەر ئەچێ.

شەرتی دووهم، ئەو یە هەموو سکه کە ی لێ جیا بێتەو، هەتا منالی دووهمی دوانەشی لێ جیا بێتەو وە ئەگەر لە بەینی دوو مندالاکەمتر لە ماوەی شەش مانگ هەبوو، ئەو ئەو دوو منالە بە دوانە دائەنرێن و بە جیا بوونەو ی هەردووکیان نەبێ، «عدّە» ی ژنە کە تەواو نابێ.

بزائن! «عدّە» تەواو ئەبێ بە جیا بوونەو ی منالی مردوو وە بە جیا بوونەو ی گوشت پاره (مُضَغَةً) یە کە شێو ی ئادە میزادی پێو ی بێ بە پەنھانی یا خود شێو ی هیچی پێو نەبێ، بە لام مامانیکێ باوهر پێ کراو بلی: ئەم پارچە گوشتە لەشی ئادە میزادە، جا بۆلای قازی چوار مامان پێویستە کە شەھادەت بدەن، بە لام بۆ ژنە کە خۆی ئەتوانی بە قسە ی تا قە مامانیکیش متمانە بکات، هەر وەها بۆ کە سیکیش کە باوهری پێ بکا.

وە ئەگەر لە «عیددە ی ئیقراء» یا عیددە ی مانگدا سک پەیدا بوو لە میردە کەو، ئەو ئەو «عدّە» یە دیتەو سەر دانانی ئەو سکه.

ئه گهر ژنه که له «عیددهی ییقرء» یا عیددهی مانگدا که و ته شکه وه له خوئی که سکی ههیه، دروست نییه شوو بکا تا ئه و شکهی لانه چی به باری ده رکه و تنی سک یا به باری پاکی له سک و ته و او بوونی «عده» که یدا وه ئه گهر له پاش ماوهی «عده» که و ته شکه وه له سکدا، ئه وه ئه گهر شووی نه کردبوو، واجبه خوئی رابگری تا ئه و شکهی نامینیی وه ئه گهر ههر له گهل ئه و حاله ته دا شووی کرد، ئه وه حوکم ناکری به به تالیی نیکاحه که تا ئه سبابی به تالیی نه یه ته جیی وه ئه گهر ئه م شکه له پاش شوو کردن په یدا بوو، ئه وه نیکاحه که ههر ده وام ئه کا، مه گهر له که متر دا له شهش مانگ له شوو کردنه که وه ئه و منداله ی لی جیا بیته وه.

ئه گهر که سیگ ژنه که ی بائینه کرده وه و له پاش چوار سال مندالیکی لی بوو، ئه وه ئه و منداله ئه لکی به و که سه وه وه ئه گهر پاش چوار سال بوو، نالکی پییه وه و ئه م ماوهی چوار ساله حیساب ئه کری له کاتی ته لاق دانه که یه وه، ههروه هیه حوکمی ته لاق دراوی «رجعی» یش وه ئه گهر ژنیکی ته لاق دراو له پاش «عده» شووی کرد، که چی له که متر له ماوهی شهش مانگدا له نیکاحه که یه وه مندالیکی بوو، ئه وه ئه و نیکاحه به تاله و وه که شووی نه کردبی وایه و منداله که ی به مندالی میردی پیشوو دانه نری وه ئه گهر له شهش مانگ یا زیاتر له شهش مانگه وه بوو، ئه وه نیکاحه که ی دروست بووه و منداله که یشی مندالی میردی دووه مه.

وه ئه گهر ژنی له ماوهی «عده» دا شووی کرد و ئه م میردی دووه مه نه یته زانی که وا «عده» واجبه، یا که وا ئه م عه قده به تاله، یا خود شه خسیگ به وه تئی شو بهه چوه لای ژنیکی میرددارو مندالیکی لی بوو که ههر بو میردی یه که م قابیل بوو، ئه وه منالی ئه وه وه ئه گهر ههر بو میردی دووه م قابیل بوو، به م پرهنگه له عه قدی میردی یه که مه وه تا دانانی سکه که له چوار سال زیاتر بوو، ئه وه ههر بو میردی دووه مه وه ئه گهر بو ههردوانیان قابیل بوو، ئه وه نیشانی قیافه شناس نه دریی، جا به هه رکامیانی دا ئه وه وه کوو حه سرکردنی ئیمکانه له و که سه دا وه ئه گهر دای به ههردووکیان یا نه یزانی هی کامیانه یا خود قیافه شناس ههر نه بوو له ولاتدا، له م سووره تانه دا چاوه پوانی بالغ بوونی مناله که ئه که ین، که بالغ بوو، خوئی کرد به کوری هه رکامیان، ئه دریی به و که سه وه ئه گهر

بۆ که سیان دهسی نه ئه دا، به مڤه ننگه ماوهی چوار سال زیاتر بوو له میڤدی یه که مه وه و شهش مانگ که متر بوو له عه قدی میڤدی دووه مه وه، نه وه دانانری بۆ هیچ کامیان و له م کاته دا، نه م وه زعه نابری به سهر نه وه دا که نیکاحه که دانه مه زراوه و نه و ژنه دوو گیان بووه له کاتی عه قدیه که داله وه تئی شو بهه، به لکوو حمل نه کریته سهر نه وه که نه و حمله له زینایه بۆ نه وه که نه م عه قدیه دروست بی، چونکه نه سل له عه قددا دامه زرانه و به ئی حتمال به تال ناکریته وه، نه گهرچی له واقعدا حوکم به زینای ژنه که یش ناکری و حه ددی لی نادرئ.

"علي الشبراملسي"، نه فه رمویت: له مه وه وه لامي پرسیاریک وه ره نه گیری: نه گهر کچیک دوو گیان بوو و له سهر که شفی مامانه کان ده رکه وت هیشتا کچه، نایا دروسته باوکه که ی به «اجبار» ماره ی بکا یا نه؟ وه لامه که نه مه یه: به لی، دروسته، چونکه ری تی نه چی پی اوئی له گه لیا راکشابئ و ئاوی کابرا هات بیته وه و فهرجی نه م کچه وه ری گرت بی و سکی پر بوو بی؛ دیاره نه و ئاوه حورمه تی نییه و نه و سکه ریگا له ماره برینی ناگری بۆ نه و که سه ی داوای نه کا، ئیتر نه و سکه نابری به سهر نه وه دا که نه و کچه زینای کرد بی و فهرجی گیر سابته وه، چونکه دروست نییه به گومانی خراپ نه و کچه خاوه ن عیسمه ته بی عیسمه ت بکری.

نه گهر ژنیك له «عده» ی ته لاقدا سکی پر بوو له زینا، نه وه «عده» که ی ههر له سهر حالی پیشووه، به «اقراء» یا به مانگه و دروسته له پاش ته و او بوونی نه و «عده» یه ماره بکری، ههر چه ند هیشتا سکه که ی لی جیانه بوو بیته وه و دروسته میڤده که ی بر واته لای و له زه تی لی وه ربگری به هه موو جوړه له زه تیك، ههر چه ند که راهه تی هه یه تا سکه که ی لی جیا نه بیته وه؛ هه ره ها نه گهر کچیک سکی پر بوو له زینا، دروسته به ره وه ی سکه که ی لی جیا بیته وه ماره بکری بۆ که سینک که داوای بکا و نه و که سه یش نه توانی له زه تی لی وه ربگری.

وه نه گهر ژنیك له «عده» ی وه فاتدا چوونه لای به شو بهه و سکی پر بوو و قابیل بوو نه و سکه حمله بکریته سهر نه و که سه که به شو بهه چووه ته لای وه سهر میڤده مردووه که یشی، نه وه نه گهر نه م مناله درا به مردووه که، «عده» ی نه و به دانانی سکه که ی

ئەبێ و لە پاش دانانی سکه که یش، «عدّة» ی وەتته شو بهه که ته واو ئە کا، خوا ه به «اقراء» بێ یا به مانگ، بەلام پاش پاک بوونه وه ی ژنه که له زه یسانی وه ئە گەر درا به م کابرایه، ئە وه «عدّة» ی ئە م به دانانی سکه که یه تی و پاش ئە وه؛ پاش ما وه ی زیسانی و پاشما وه ی «عدّة» ی وە فاته که یش ته واو ئە کا وه ئە گەر نه درا به که سیان، ئە وه به دانانی سکه که ی «عدّة» ی یه کیکیان ته واو ئە بێ، ئە مجار ما وه ی سێ «قورء» و پاشما وه ی «عدّة» ی وە فاته که به مانگ، هەر کامیان وه ختی زور تر بو ی، ئە بێ ئە وه یش ته واو بکا.

باسی «تداخل»، واته به یه کا چوونی دوو «عدّة»

ئە گەر ژنیک دوو «عدّة» ی که و ته سه ر له یه ک که سه وه، ئە وه ئە گەر ئە م دوو «عدّة» یه له یه ک جوړ بن، به م پره نگه کابرایه ک ژنه که ی ته لاق دا به ته لاقی «رجعی» یا «بائن» و وە تتی ژنه که ی کرد له ما وه ی «عدّة» ی غه یری سکدا و نه یزانی ئە م وە تتی ژنه له م کاته دا حه رامه، یا ئە یزانی و ته لاقه که ی «رجعی» بو، ئە وه ئە و دوو «عدّة» یه ئە چن به یه کدا و له پاش وە تته که، دەس ئە کا به «عدّة» ی ئە م وە تته و پاشما وه ی «عدّة» ی ته لاقه که یشی تی ئە چنی وه له پاشما وه ی «عدّة» ی ته لاقه که دا، حه قی گێرانه وه ی ژنه که ی هه یه.

وه ئە گەر دوو «عدّة» که له دوو جوړ بوون، به م پره نگه یه کیکیان به سک و ئە ویان به «قورء» یا به مانگ بوو؛ مه سه لا، ژنه که ی ته لاق دا به دوو گیانی و له «عدّة» یشدا چو وه لای له پێش ئە وه دا که سکه که ی دابنی وه ژنه که حه یزی هه بوو، یا خود حه یزی نه بوو و «عدّة» ی به مانگ بو دانه ترا، ئە مه لی ره یشدا هه ردوو «عدّة» که ئە چن به یه کدا و عیده ی ئیقراء یا مانگ ئە چیتته ناو «عدّة» ی سکه که و به دانانی سکه که، «عدّة» ی ته واو ئە بێ، هه رچه ند ژماره ی «اقراء» یا ما وه ی سێ مانگه که ته واو نه بووبی - به پینی فه رمووده ی پشت بێ به ستر او - وه تا دانانی سکه که یش حه قی گێرانه وه ی ژنه که ی هه یه.

وه ئە گەر «عدّة» ی دوو که سی که و ته سه ر، به م پره نگه له ما وه ی «عدّة» ی ته لاقدا، چ ته لاقی «رجعی» بێ و چ ته لاقی «بائن»، ئە و ژنه له لایه ن که سیکی تر وه به شو بهه یا به نیکا حی دانه مه زرا و وە تتی کرا و له یه ک جو ی کرانه وه، ئە وه ئە م دوو «عدّة» یه ناچن

به یه کدا له بهر نه وه که خاوهن «عدّه» کان دوو که سن؛ جا نه گهر له یه کیکیانه وه ژنه که سکی بوو، نه وه «عدّه» ی سکه که پیش نه خری و به دانانی سکه که ته واو ئه بی و له پاش ماوه ی زیسانی، دهس نه کا به «عدّه» ی دوو هم و ئه ویش ته واو نه کا؛ جا نه گهر سکه که له میرده که یه وه بوو، نه وه تا سکه که ی لی نه بیته وه حقی گیرانه وه ی هه یه و پاش نه وه حقی نامینی وه نه گهر له غه یری میرده که یه وه بوو، نه وه ته و میرده له ماوه ی «عدّه» ی سکه که داو له ماوه ی «عدّه» که ی خویشیا هه ر حقی گیرانه وه ی هه یه، بهس نه وه نده هه یه له کاتیکدا که نه و ژنه ته لاق دراوه به ته لاقی «رجعی» له باخه لی کابرای خاوهن شوبه دا بی، ناتوانی بیگیر پته وه تا کابرا له و ژنه جیا نه بیته وه و هه ر به وه که کابرا نیازی جیا بوونه وه ی کرد، حوکی جیا بوونه وه که سابت نه بی و حقی گیرانه وه ی ژنه که بو نه م دپته جی.

بزانن! نه گهر ته لاقه که «بائن» بوو و سکه که یش له غه یری میرده که یه وه بوو، نه وه تا سکه که دانه نی نه و میرده ناتوانی نیکاحه که ی تازه بکاته وه، چونکه سکی که له وه تئی شوبه وه په یدا بوو بی، حورمه تی هه یه و وه ک سکی زینا نییه؛ به لی، له پاش دانانی سکه که دروسته بو ی نیکاحه که تازه بکاته وه، هه رچه ند هیشتا ژنه که له زه یسانی ده رنه چوو بی.

وه نه گهر ژنه که سکی نه بوو، نه وه «عدّه» ی ته لاقه که نه خریته پیش «عدّه» ی شوبه که وه، به نیکاحی دانه مه زراو بی یا نه و ته لاقه که یش له پیش وه تته شوبه که دا بی یا له پاشی نه وه وه، له بهر نه وه که ته لاق هیژو ئیعتیباری زورتره له «عدّه» ی شوبه، چونکه ته لاق تابعی نیکاحی دامه زراوه؛ جا له پاش نه وه که «عدّه» ی ته لاقه که ته واو بوو، دهس ته کا به «عدّه» ی وه تته شوبه که یش و ئه ویش ته واو نه کا و له ماوه ی «عدّه» ی ته لاقه که دا، کابرای میردی حقی گیرانه وه ی هه یه، نه گهر ته لاقه که «رجعی» بی و حقی تازه کردنه وه ی نیکاحه که ی هه یه، نه گهر «بائن» بی؛ جا کاتی که گیراپه وه یا نیکاحه که ی تازه کرده وه، نه وه «عدّه» ی ته لاقه که نه برپته وه و ژنه که دهس ته کا به به «عدّه» ی وه تته شوبه که و له ماوه ی نه و «عدّه» ی شوبه یه دا، به قه تعی دروست نییه بو میرده که ی له زهت له و ژنه وه ربگری تا «عدّه» که ی ته واو نه بی.

ههروه ها له غهیری ثم مادده یشهدا، نه گهر ژنی کابرایهك وهتء کرا به شوبهه، نه وه نهو ژنه «عدّه»ی شوبههی نه که ویته سهرو لهو «عدّه» یهدا بۆ میرده کهی دروست نییه لهزه تی لی وهربگری، خواه لهو شوبهه وه سکی پر بووبی یا نه. نه گهر ژنیک له لایهن دوو که سه وه به شوبهه وهتء کرا به نیکاحی دانه مه زراو یا به غهیری نیکاحی دانه مه زراو، نه وه نه گهر به هوئی یه کیکیان وه سک په یدا بووبوو له ژنه که دا، «عدّه»ی نهو سک نه خریته پیشه وه وه نه گهر سک په یدا نه بووبوو، نه وه هه رکامیان له پیشا شوبهه کهی بووه، «عدّه» کهی پیش نه خری وه هه رکامیان ناره زووی هه بی، نه توانی له «عدّه» کهی خویدا به عهقدی دامه زراو نهو ژنه نیکاح بکا و ناتوانی له «عدّه»ی نهو یاندا ماره ی بی، چونکه «عدّه»ی غهیر، مانعی دامه زراوی عهقدی نیکاحه.

نه گهر که سیك به عهقدیکی دانه مه زراو ژنیک ماره کردو وهتئی کرد و که سیکی تریش به شوبهه نهو ژنه ی وهتء کرد، یا له پیش وهتئی کابرای خاوهن عهقددا یا له پاش وهتئی نهو دا به لام له پیش نه وه دا که ژنه که جیا بکریته وه لی، نه وه له هه ردوو سووره ته که دا عیدده ی نهو کابرایه پیش نه خری که به ته نها شوبهه، به بی عهقد وهتئی ژنه که ی کردوه، چونکه «عدّه»ی خاوهن عهقده که دهس پی ناکا تا له گهل ژنه که دا له یهك جیا نه بنه وه، به لام «عدّه»ی وهتئی شوبههی رووت له کاتی ته واوبوونی وهتئه که دا دهس پی نه کا؛ به لی، نه گهر کابرای خاوهنی عهقدی دانه مه زراو وهتئی کردو له ژنه که جیا کرایه وه و له پاشا یه کیکیتی تر به شوبهه نهو ژنه ی وهتء کرد، نه وه «عدّه»ی خاوهن عهقده که پیش نه خریت.

بزنان! نه گهر ژنیک ته لاق دراو دوو قورئی ته واو کرد نهو جار به عهقدیکی دانه مه زراو ماره کرا بۆ یه کئی و له یهك جیا نه کرانه وه تا سالی ناو میدبوونی ژنه که له حهیز، نه وه مانگیك ته واو نه کا بۆ ته واو کردنی «عدّه»ی ته لاقه که ی، نهو جار سی مانگیش ته واو نه کا بۆ «عدّه»ی نیکاحه دانه مه زراوه که.

باسى رەفاقەتى پياو بۇ ژنى خاوەن «عدّە»

ئەگەر مېردى ژنى تەلّاق دراو رەفاقەتى ژنە كەي كردو ە كوو مېردى ژن، بەلام وەتتى نە كردو ە «عدّە» ى ژنە كەيش بە حەيز و پاكى بوو يا بە مانگ بوو، ئەو ە ئەگەر تەلّاقە كە «بائن» بى، «عدّە» ى ژنە كە بەسەر ئەچى و ئەو رەفاقەتە نابى بە مانيع وە ئەگەر تەلّاقە كە «رجعي» بى، ئەو ە بە قەتعى تا كابرا رەفيقى بى، «عدّە» ى تەواو نابى، ەەرچەند ە سالىش پىكەو ە بمىننەو ە و لە ەموو ماو ى رەفاقەتينا ئەگەر تەلّاقى بدا، تەلّاقى پىو ە نووسى، لەگەل ئەو ە شدا ەر لە ماو ى تەواو كردنى سى حەيز و پاكيذا، ئەگەر خاوەن حەيز بى و لە ماو ى سى مانگدا، ئەگەر بى حەيز بى، ئەو مېرد ى حەقى گىرانەو ى ە ە و لەو ە زياتر حەقى نىيە.

و ە ئەگەر وەتتى كرد و لە وەتتە كەو ە سكى نەبوو، ئەو ە ەر حوكمە كە ى پىشو ە مېنىتەو ە؛ ئەگەر سكى بوو، ئەو ە تا سكە كە ى لى جيا ئەبىتەو ە حەقى گىرانەو ى ە ە و كە سكە كە ى دانا «عدّە» كە ى تەواو ئەبى، ەەرچەند لە پاشانىشدا ەر پىكەو ە بن. ە ئەگەر پياو ىكى بىگانە لە ماو ى «عدّە» دارەفاقەتى ئەو ژنە ى ئەكرد، ئەو ە نابى بە مانيعى بەسەرچوونى «عدّە» كە ى و «عدّە» كە ى بەسەر ئەچى، ەرو ەها تا «عدّە» كە ىشى تەواو ئەبى تەلّاقى پىو ە نووسى.

و ە ئەگەر كەسك ژنىكى مارە كرد كە «عدّە» ى كەسكى ترى بەسەر ەو ە بوو، ئەو ە لە كاتى وەتە كردنەو ە «عدّە» ى كابرا ى پىشو ە بېرېتەو ە تا ئەم كابرا جيا ئەكرېتەو ە لە ژنە كە ى و كە جيا كرايەو ە، ئەگەر ژنە كە بەم وەتتە سكى بوو بوو، ئەو ە لە پىشا «عدّە» ى سكە كە تەواو ئەكا، ئەگىنا پاشماو ى «عدّە» پىشو ە كە تەواو ئەكا و لە پاش ئەو «عدّە» ى، وەتتى ئەم نىكا حە دانەمەزراو ەيش تەواو ئەكا.

ئەگەر كەسك تەلّاق دراو ىكى «رجعي» ى ەينا ەو ە ژىر نىكا حى خۆ ى و دووبارە تەلّاقى دا ەو ە، ئەو ە ئەگەر ئەو ژنە دووگيان بووبى، «عدّە» ى بە دانانى سكە كە ەتى و ە ئەگەر دووگيان نەبووبى، پىويستە «عدّە» بەكى تر لەسەر ەو ە بژمىرى و ە ئەگەر لە پاش

دانانی سكه كه ی ماره ی کرده وه و دووباره ته لاقی دایه وه، پیوسته «عدّە» یه کی تر ته وای بکا، هه رچه ند کابرا ئه م جار ه وه تئی نه کردبئی.

وه ئه گه ر کابرایه ک خولعی کرد له گه ل ژنیکا که چووبووه لای و له پاشا ماره ی کرده وه و رویشته لای و ئه م جار ته لاقی دایه وه، پیوسته «عدّە» یه کی تر ته وای بکا وه ئه گه ر نه رویشته وه لای، یه عنی وه تئی نه کردبوو، «عدّە» ی ناوی و ئه توانی له پاش ئه م ته لاقه ده س به جی شوو بکات وه فه رقی بهینی ئه م سووره ته و سووره تی ته لاقی ژنه دوو گیانه که له پاش جیابوونه وه ی سکه که ی که و تمان ئه گه ر وه تیشی نه کردبئی هه ر «عدّە» ی ئه وی، ئه وه یه ژنی ته لاق دراوی «رجعی»، و له حوکمی ژنی ئینساندا و مادام ئه و ژنه زووتر وه تء کرابوو، ئه وه وه ک ئه وه وایه له هه مان کاتدا ته لاق درابئی، له بهر ئه وه «عدّە» ی ئه وی، به لام ژنی که خولعی له گه لدا کرابئی، په یوه ندی به میرده که یه وه نامینئ؛ که واته، ئه گه ر له پاشا ماره ی کرده وه و پیش چوونه لای ته لاقی دا، ئه وه به شه رع حوکمی ته لاقی ژنی وه تء نه کراوی هه یه و «عدّە» ی ناوی.

باسی نه کردنی هه نديك ئيش به هۆي مردنی كه سينكه وه (احداد)

«احداد» له زمانی عه ره بیدا واته به کارنه هینانی تیژی بۆ لابر دنی موو و له عورفی شه رعدا بریتیه له نه کردنی ئه و شتانه که باسیان ئه که یین. ئه م «احداد» ه، و اجبه له سه ر ژنیك که له «عدّە» ی وه فات دا بئی، و سوننه ته بۆ ژنیك که له «عدّە» ی ته لاقی «بائن» دا بئی؛ و اجبه له سه ر ژنیك که له «عدّە» ی وه فاتدا بئی، ده س هه لبگری له پۆشینی هه ر جل و به رگیك که ره نگ کرابئی بۆ جوانی، هه رچه ند زبریش بئی، به لام سه لاله له بهر کردنی به رگی ساده و ره نگ نه کراوی لۆکه و خوری و که تان و ئاوریشم، ههروه ها به رگیك که ره نگ کرابئی به لام بۆ جوانی ره نگ نه کرابئی، وه کوو به رگی ره ش و تیرو توخ له سه وزو شین و نیلی و سورمه یی.

ههروه ها، و اجبه ده س هه لگرتن له به کارهینانی خشلی ئالتوون و زیوو هه ر که وه ره یکی تر و چه رامه به بئی عوزر بۆنی خووش به کاربینی بۆ له ش و خواردن و

خواردنەۋە و ھەرئامە چاۋى بېرىشى بە كەلە، مەگەر لە ترسى چاۋئىشە و تىكچوۋنى چاۋى، ھەرۋەھا ھەرئامە بە كارھىنەنى خەنە و سىمە و زافەران، لەبەر پىۋىستى لەش نەبى و ھەرئامە سووراۋ و سىپاۋ كەردن و بارىك كەردنەۋەى برۆ؛ بەلى، ھەلەلە جوان كەردنى فەرش و نوپن و كەل و پەلى ناۋمال و قاپ و قاچاخ و خۆ بە پاك پاكەرتن لە لەش و جل و بەرگ و پۆشاكە بە خۆشۋەردن و نىنۆك كەردن و چىلك و موۋ لا بىردن و چوۋنە ھەمام، مادام بە شىۋەيەكى ھەرئام نەرواۋە دەرەۋە، ئەگىنا ھەرئامە، مەگەر لەبەر ناچارى.

ئەگەر ژنىك كە لە «ئەدە»ى ۋە فاتدا بى تەركى ئىحدادى كەرد، ئەۋە گوناھبار ئەبى بەلام زىانى نىيە بۆ بەسەرچوۋنى «ئەدە» كەى ۋە ئەگەر ژنىك نەزىانى بوۋ كە مېردە كەى مردوۋە بە ھەلەكەت لە ماۋەى ئەۋ چوار مانگو دە رۆژەدا ئىحدادى كەرد، ئەۋجار خەبەرى مردنى مېردە كەى بىست لە پىش ئەۋ موددە يەدا، ئەۋە «ئەدە» كەى بەسەرچوۋە ئىحدادە كەشى جى بە جى كەردوۋە.

دروستە بۆ ژن ئىحداد بۆ غەيرى مېردىشى بكا، ۋە كوۋ خىزم و دۆست و ئاشنا، بەلام نابى لە سى رۆژ زىاتر بى ۋە ھەرئامە ئىحداد لەسەر پىاۋ بۆ ھىچ كەسىكى، بەلام "ئىمام" فەرموۋىەتى: دروستە بۆى تا سى رۆژ خۆى زویر بكا.

باسى جىگەى دانىشتن بۆ ژنىك كە لە «ئەدە»دا بى

ۋاجبە ئامادە كەردنى جىگەى دانىشتن بۆ ژنىك كە لە «ئەدە»دا بى، مادام «ناشزە» نەبى، خواھ لە «ئەدە»ى تەلاقى «رجعى» يا «بائن»دا بى؛ ھەرۋەھا ۋاجبە بۆ ژنىك كە لە «ئەدە»ى ۋە فاتدا بى، يا لە «ئەدە»ى ھەلۋە شاندىنەۋەى نىكاھدا بى، بە پى ئەۋەى كە لە مەزھەبى ئىمامى شافىئىدا ھەيە.

ۋاجبە لەسەر ژن كە بىمىنئەتەۋە لەۋمالەدا كە لە كاتى جىابوۋنەۋە كەدا تىايا بوۋە و دروست نىيە كەس دەرى بكا لەۋ شوئە، نە مېردە كەى و نە مىرات بەرە كانى و دروست نىيە خۆشى بېرواۋە دەرەۋە؛ بەلى، دروستە بە رۆژ دەرىجى بۆ كېرنى پىۋىستى خۆى، ۋەك خواردەمەنى ۋە ھەرشتى كە ژن ئىحتىياجى پىبى، ۋەك سابوۋن و دەرزى و دەزوۋ

شتی وا و به شه ویش ده بچیی بۆ ماله دراوسی بۆ قسهی حه لال و خه بهر پرسى نه خوش و دلخوشی دانه وهی که سیک که تووشی خه م و خه فهت بووبی؛ ههروه ها، دروسته بر وا بۆ خه ریک بوون به جل دوورین و ته شی رستن و هه ر ئیشیکى تر که به عاده تی نه و شوینه نه و ژنانه نه یکه ن، چونکه ئینسان له گه ل ها وریدا ئیشی باشت ر پئی نه کری؛ به لام واجبه له سه ری بۆ نووستن بیته وه بۆ خانووه که ی خو ی.

ههروه ها، دروسته - به لکوو واجبه - خانووه که ی خو ی به جی به یلی له ترسی رووخان و سووتان و ئاوبردن و له ترسی دزو درۆزن و هیرشی ئینسانی بی ته خلاق، ههروه ها نه گه ر تووشی ئازار بووبی له دراوسیکانیه وه، یاخود دراوسیکانی تووشی ئازار بین له نزیکى نه وه وه.

هه ر ئافره تیک که له «عدّة» دا بی و نه فه قه ی واجب نه بی له سه ر میرده که ی، نه توانی بر واته ده ره وه بۆ کاسی کردن و په یدا کردنی شتی که گوزه رانی پئی بکا به پئی عاده ت و له سه ر عاده ت بیته وه بۆ ماله که ی خو ی و شه و له وی بنوی وه نه گه ر به ئیزنی میرده که ی گواستیه وه بۆ مالیک و له پیش گه یشتنیا بۆ نه و ماله، میرده که ی ته لاقی دا، یاخود مرد، نه وه ژنه که نه توانی له و ماله دا بمیینه وه تا «عدّة» ی ته واو نه بی، نه گه ر مه جالی هه بی وه نه گه ر به بی ئیزنی میرده که ی چوو بۆ نه و ماله، واجبه له سه ری بگه رپته وه بۆ شوینه که ی خو ی و بۆ شوینه که ی خو ی، ههروه ها نه گه ر ئیزنی دابوو بچیی به لام له پیش چوونه که یدا «عدّة» ی ته لاق یا عیدده ی وه فاتى که وه ته سه ر.

وه نه گه ر به ئیزنی میرده که ی رویشت بۆ حه ج یا بۆ بازرگانی و له ریگه دا «عه» ی که وه ته سه ر، نه توانی بر وا بۆ نه و شوینه و له وی ئیشه که ی جی به جی بکا؛ جا نه گه ر هه یچی له ماوه ی «عدّة» که ی ماوو، بیته وه بۆ ولاته که ی خو ی و له وی «عدّة» که ی ته واو بکاو نه یشتنی هه ر له و شوینه دا که خه به ره که ی تیا بیستوو، بگه رپته وه بۆ شوینه که ی خو ی و له وی ماوه ی عیدده که ی به سه ر بیا.

نه گه ر ژنه که ده رچوو بۆ شوینیک و له وی کابرا ته لاقی دا، جا کابرا وتی: ئیزنم نه داوه بر وا بۆ نه و شوینه و ژنه که یش ئیددیعا ی کرد که ئیزنی داوه، نه وه باوه ر به سویندی

كابرا ئەكرى؟ ھەر ۋەھا، ئەگەر ژنە كە ئىدديعاى كىرد كە مېردە كەى كۆچى پى كىردوۋە بۇ ئەو شوپنە تا لەۋى بىمىنئەتە ۋە ۋە كابرايش ئەيوت: ھەر بۇ ماۋەى جى بەجى كىردنى ئىشى خۆى ئىزىم داۋە، ئەۋە ھەر باۋەر بە سوپىدى كابرا ئەكرى.

بزانن! كە پرو دەۋارى كۆچەرىش ۋە كوۋ خانوۋى نىشتەنى واىە لە ھوكمدا، يەعنى ئەو ژنە لە ھەر دەۋارىكا «عدە»ى كە ۋە تەسەر، ۋاجبە لەۋى دەرنەچى تا «عدە» كەى ئەباتە سەر، مەگەر ئەو ھۆزە لە ۋە ھەۋارە بگۈيزتەنەۋە، ئەۋە لە ۋە كاتەدا لە گەلىانا ئە گۈيزتەۋە. ئەگەر ئەو ھۆدە ژنە كەى تىايە مولكى مېردە كەى بوۋ و لايق بوۋ بۇ ژنە كە، ۋاجبە ھەر لەۋى بىمىنئەتە ۋە ۋە دروست نىيە كابرا خۆى يا مىرات بەرە كانى بىفرۇشن، مەگەر لە «عدە» يە كدا كە بە مانگ بى، ئەۋە لەم سوۋرە تەدا فرۇشتە كەى دروستە، بە لام ۋاجبە ژنە كە لە ۋە يادا بىمىنئەتە ۋە تا «عدە» كەى تەۋاۋ ئەبى ۋە ئەگەر ئەو ھۆدە يە زۆر ناياب ۋە بەقىمەت بوۋ، دروستە ژنە كە بگۈيزتەۋە بۇ شوپىنكى ۋا كە لايق بى بە شانى ژنە كە ۋە ئەگەر شوپىنكى سوۋك ۋ بى قابىلەت بوۋ، ژنە كە ئەتۋانى دانە نىشى تىاياۋ ۋاجبە بگۈيزتەۋە بۇ شوپىنكى باش ۋ شايان.

ۋە ئەگەر ھۆدە كە خۋاستە مەنى بوۋ، ھەر ۋاجبە ژنە كە تىايا دانىشى، مەگەر خاۋەن ماللە كەى پەشيمان بىتتە ۋە بە كىرىش رازى نەبى، ئەۋە لە ۋە كاتەدا پىۋىستە بگۈيزتەۋە، ھەر ۋە ھاىە ھۆدەى كىچى ئەگەر ماۋەى بە كىرى دانە كەى تەۋاۋ بوۋ بى ۋە ئەگەر ھۆدە كە مالى ژنە كە بوۋ، ئەۋە ۋاجبە تىا بىمىنئەتە ۋە، بە لام ئەتۋانى داۋاى كىرى بكا لە كابرا يا لە مىرات بەرە كانى.

بزانن! دروست نىيە لە ماۋەى «عدە» دا كابرا لە گەل ئەۋە ژنەدا لە يەك مالددا دابنىشى؛ ھەر ۋەھا، دروست نىيە ھاتوچۇش بكا بۇ لاي؛ بەلى، ئەگەر لە ۋە خانوۋەدا نىرەنە يە كى مەحرەمى ژنە كە ھەبوۋ كە خاۋەن تەمىزو فام بوۋ، يا مەحرەمىكى كابرا ھەبوۋ - ھەرچەند ئنىش بى - يا ئنىكى بىگانەى لە گەلدا بوۋ، ئەۋە دروستە كابرا ھاتوچۇ بكا بۇ لاي، ھەرچەند كەراھەتى ھەيە؛ ھەر ۋەھا، ئەىشتۋانى لەم سوۋرە تەدا ھاۋمە نزلى لە گەلدا بكا، بە ۋە شەر تە كە ئەۋە كە سانە شەرميان لى بىرى ۋ شوپنە كە ىش ئەۋەندە گەۋرە بى كە سىيان دەخلىان بەسەر كە سىيانە ۋە نەبى.

وہ ئەگەر لە يەك خانوودا دوو ھۆدە ھەبوو ژنەكە لە يەك كىيانا و كابرالە و ياندا دائەنشتن، ئەو ئەگەر ھەردوو ھۆدەكە پىويستيان جياواز نەبوو لە يەك، وەكوو چىشتخانە و ئاودەسخانە و بىرو بەلوووعە و ھەوزو دەس شۆرو پلەكانە و سەربان، ئەو وەكوو يەك، خانووى گەورە وايەو بە بى مەحرەمىكى شەرم لى كراو يا بىگانە يەكى و، دروست نىيە داينىشى لەو ھۆدە يەدا وە ئەگەر ئەم پىويستيانە يان جيا بوو، ئەو دروستە ھەريە كى لە ھۆدەى خۆيدا دانىشى - ھەرچەند مەحرەمىش نەبى لەگەل ژنەكەدا - بەم شەرتە رىگاي ھاتوچۆ لە ھۆدەى ژنەكەو بۆ ھۆدەكەى كابرالە بەسرابى و قايم كرابى؛ دوو ھۆدەى سەرخان و ژىرخانىش وەكوو ئەم دوو ھۆدە يە وەھان لە ھوكمدا.

باسی ئەو مەسرەفانەى واجبن لەسەر ئىنسان (نَفَقَة)

نەفەقە، واجبە لەسەر ئىنسان بۆ خۆى و بۆ ژن و منال و باوك و داىك و غەيرى ئەمانەيش، بە پىي ئەو ئوسولەى كە لەمە و پاش بە يان ئە كرین.

واجبە لەسەر مەسرف بكا بۆ ژنى خۆى لە چەند لایەكەو؛

يەكەم: خواردەمەنى كە قوت بى بە گوپرەى حالى كابرالە دەولەمەندى و گەدايى و مامناوەندیەتى، ئىتر پەيوەندى نىيە بە بەرزى و پەستى ژنەكەو؛ جا واجبە لەسەر پياوى دەولەمەند، ھەموو رۆژى بە ھەلاتنى بەرەبەيانى ئەو رۆژە دوو «مُد» وە لەسەر گەدا، يەك «مُد» و لەسەر مامناوەندى، «مُد» و نىويك لە قوتى ساغى زياتر بە كارھاتووى ئەو شوینە - كە ژنەكەى تيا ئەژى - بەدا بە دەستى ئەو ژنەو وە ئەگەر عادت ھەر خواردنى خورما يا گوشت يا شتىكى وابوو، ھەر ئەو وە واجبە.

بزائن! گەدا، لىرەدا ئەو «مِسكين» يەكە زەكاتى پىي ئەشى وە ھەر كەس لەوانەكە «مُد» و نىويك ئەدا، ئەگەر ھەمىشە دوو «مُد» لى بستىنرى، بىي بە گەدا، ئەو بە مامناوەندى دائەنرى، ئەگىنا دەولەمەندە وە «مُد»، برىتيە لە وەزنى سەدو ھەفتا و يەك درەم و سى ھەوت يەكە درەمىك.

دووەم: پىخۆر بۆ ئەو خواردەمەنىيەكە ئەبى لەو جۆرە پىخۆرە بى كە زۆربەى خەلكى ولاتى ژنەكە ئەيخۆن و بە گۆرانى فەسلەكانى سال ئەگۆرپى، وەكوو شىرو

ماست و دۆرۈن و پەنير و بامپە و تەماتە و باينجان و كۈلەكە و پەتاتە و گۆشت و غەيرى ئەمانەش؛ ھەروەھا، واجبە لەسەرى مېوەش بىكپى بۆي لەسەر عادەت و ئەمانە ئەندازە يەكى ديارى كراويان نىيە، بەلكو قازى بە ئىجتىھادى خۆي تەقدىرى ئەكاو فەرق دائىنى لەبەنى دەولەمەندو فەقىرو مام ناۋەندى دا؛ ھەروەھا واجبە لەسەرى چايى و قاوۋو جىگەرەش بىكپى بۆ ئىنك كە فېرى خواردنى ئەمانە بى، ھەروەھا ئەو ھەلۋا نوقل و شىرىنىيەش كە لە جەئەنە كانا عادەتە ئەكپى.

سىيەم: قاپ و قاچاخ بۆ چىشت و نان و ئاۋو پىخۇر بە گۆپىرەي پىويست، ھەروەھا قۆرى و پىالە بۆ چا و فنجان و جزوۋ بۆ قاوۋ.

چوارەم: بەرگ و پۇشاكە و ئەمىش ئەگۆپى بەپىي ۋلات لەبارەي گەرماۋ سەرماۋ فېنكىيەو و بەپىي دەولەمەندى و فەقىرىي كاپرا؛ مەسەلا، لە كىيە شەرە كاندا ھەيە كەوا؛ واجبە بۆ كاتى ھاۋىن كراس و دەپىي و سۆل و سەرپۇش. ۋە بۆزستان، كۆلەنجە يەكى گەرمىشى ئەخرىتەسەر، بەلام ئەمانە تەنھا نمونەن و ئەۋەي لەراستىدا واجبە، برىتىيە لەجلو بەرگى ئەو فەسلە بەپىي عادەتى زنى ئەو ۋلاتە و بەگۆپىرەي دەسەلات و دەسپۇشىتنى كاپرا.

پىنجەم: فەرشىكە كە لەسەرى دابنىشى يا لەسەرى بنوى، و شىكە كە بىدا بەخۇيا، ۋەكۈۋ لىقەو بەتانى و ئەمەش دووبارە بەگۆپىرەي فەسل و بەگۆپىرەي دەولەمەندى و فەقىرىي كاپرا ئەگۆپى؛ ھەروا، سەرىنك يا پىشتىيە كىش بۆ ژىر سەرى پىويستە.

شەشەم: شوئىنكە كە ئەنە كە تىا دانىشى و بەجۆرىكى ۋا بى كە لايق بى بۆ شان و پاىەي كاپرا.

ھەتەم: كرىي ئامادە كەردنى خۇراكى ئەنەكەيە، ۋەكۈۋ گەنم ھارپىن و نان كەردن و چىشت لى نان و شتى ۋا، مادام ئەنەكە لە ھۆزىك نەبى كە دەستورىان ۋايە ئەو شتانە بۆ خۇ ئەكەن.

ھەشتەم: دارو خەلوۋوزو نەوت و سوۋتەمەنى ترە بۆ دەقى سەرماۋ بۆ ئامادە كەردنى نان و چىشت و چا، ھەروەھا، چراۋ نەوت و پارەي ئاۋو كارەبا بەگۆپىرەي ھالى كاپرا.

نۆھەم: ئەسبابى خۆپاك كردنەو و خۆشۆرىن، وەكوو شانەو مەقسەت و سابوون و عەترى بۆن خۆش كردن و پارەى حەمام بۆ خۆشۆردن لەبەر لەش پىسىيەك كە بە ھۆى كابرەو پەيدا بووبى، يا لەبەر زەيسانى، بەلام پارەى حەمام بۆ خۆشۆردن لەبەر شەيتانى بوون يا لەبەر دوایى ھاتنى حەيز، ئەو لەسەر كابرەو واجب نىيە.

دەھەم: ژنىك كە خزمەتى ژنەكە بكا، ئەگەر ئەم ژنەكە مالى خۆياكارە كەرى بووبى؛ جا ئەگەر ئەم كارە كەرە بە كرى گىرابوو، ئەو ھەر كرىكەى واجبە لەسەر كابرە، ئەگىنا ھەموو مەسرەفكى لەسەر كابرە، وەك چۆن بۆ ژنەكەى خۆى مەسرەف ئەكا، بەلام فەرق ئەخرى لەجۆرى مەسرەفەكەدا لەبارەى ھەرزانى و گرانىيەو.

ھەرچى پىويستە بۆ ژنەكە لەم شتانەكە كابرە بۆى ئەكرى، ھەمووى ئەبى بە مولكى خۆى و لە مولكى كابرە دەرئەچى، چ خواردەمەنى و چ قاپ و قاچاخ و چ بەرگ و پۆشاك و فەرش و نوپىن و غەيرى ئەمانە، تەنھا جىگای دانىشتن نەبى، ئەو تەنھا بۆ سەربردنى وەختە تىايداو نابى بە مولكى ژن بەو كە كابرە بىخاتە ژىردەستى، بەلكوو دروستە كابرە بەدرىژاى تەمەنى لە مالى كرىدا دابنىشى، يا لە مالى خواستەمەنىداو ژنەكەى لە مالى وادا دابنى.

بزائن! ئەو دەستەجلە گران بەھايەكە لەكاتى گۆزانەو ەى ژندا ئەكرى بۆى، ئەبى بە مولكى ژنەكە، چونكە عادەتى گشتى واىە جلى وەختى گواستەنەو ئەبى جوان بەقىمەت بى ئەوئەندەى ھالى كابرە، بەلام ئەو جلەجوانەكە پاش ئەو كاتە دروست ئەكرى بۆ ھەندى وەخت، وەكوو شايى و دىدەنى دۆستان، ئەو ھەر مولكى كابرە خۆيەتى و نابى بە ھى ژنەكە؛ ھەر وەھا، ئەو پارچە زىپو زىو كە كابرە ئەيكا بۆ ژنەكەى، يا ئەو گەوھەر و مووروو و كارەباو بازن و غەيرى ئەمانە، ھەر مولكى كابران و ئەگەر نەياندا بە ژنەكەى، نابن بە مولكى.

ھەر شتى بى بە مولكى ژنەكە لە خواردەمەنى و بەرگ و فەرش و نوپىن و قاپ و قاچاخ، واجب نىيە كابرە بىكاتە مولكىو، بەلكوو كافىيە كابرە بە بى و تنى لەفز بىدا بە ژنەكە بە نىازى تەسلىم كردنى ئەو ەى واجبە لەسەرى؛ بەلام شىخ لە «تۇحفە»دا

ٺه فرمويٽ: ٺه و نياز هيش پيويست نيبه، به لڪو و هه ر ٺه و نده شتي نه بيٺي ڪه مانيع بيٺ له نيازى به مولڪ ڪردن، ٺه و ٺه بيٺ به مولڪي - هه ر چهند ڪابرا نيازى به مولڪ ڪردن هيش نه ڪا - جا ٺه گه ڪابرا و هختي خوي فهرش و نويٺي ٺه و ندهى حالي ٺنه ڪه پيٺا، ٺه و ٺه بيٺ به مولڪي ٺنه ڪه، به لام ٺه گه ر فهرشيڪي گه و رهى واي پيٺا ڪه جيگه ي ڪوملهه خه لڪيڪي له سه ر ٺه بووه و، يا ليقه يه ڪي خيزاني گه و رهى پيٺا، ٺه و مادام به له فر هه مووى نه ڪا به مولڪي ٺنه ڪه، ٺه و ٺنه ٺه بيٺ به شهريڪ له و فهرش و نويٺه دا ٺه و ندهى پيويستي خوي وه ٺه گه ڪابرا مرد، يا ته لاقى دا، هه مو و ٺه و فهرش و نويٺه گه و ره يه نابات، به لڪو و به ٺه ندهى به شى خوي له وانه ٺه ڪه ويٺ؛ جا يا پار هى پيٺه ٺه دن له جياتي به شه ڪه ي خوي، يا خود ٺنه ڪه پار ه ٺه داته وه له قيمه تي باقيماندهى فهرش و نويٺه ڪه دا. بزائن! ٺه گه ر ٺنه ڪه به رگ و پو شاك و فهرش و نه فه قه ي خوي فه وتاند، ٺه وه بوي نابزيرى و له سه ر خوي ته ي، به لام ٺه گه ڪابرا فه وتاندى، ٺه بيٺ بوي بيٺيرى، يا ٺه گه ر بيگان ه يه ڪ فه وتاندى، و اجبه ٺه و بيگان ه يه بيٺيرى.

بزائن! به رگ، سالي دوو جار تازه ٺه ڪري ته وه به ئيعتبارى به رگي ڪاتي گه ر ماو ڪاتي سه ر ما وه فهرش تازه نا ڪري ته وه تا له ڪه لڪ نه ڪه ويٺ، هه ر وه ها قاپ و قاچا خيش؛ جا ٺه گه ر ٺنه ڪه خوارده مه ني ش هس مانگ، يا خود به رگي ٺه و ندهى وه رگرت و له پاشا بوو به «ناشيزه» و له فه رمانى ميرده ڪه ي ده رچوو، يا ته لاقى دا، ٺه و ٺه و نه فه قه و به رگه ي وا به لايه وه ليٺي ٺه سه ر ٺه وه.

ٺه گه ر له ماوه يه ڪدا ٺنه ڪه له گه ل ميرده ڪه يدا نان و چيشت و ميوه ي خوارد، ٺه و نه فه قه ي نا ڪه ويٺ بو ٺه و ماوه يه، مه گه ر ٺه و ٺنه نه فام بيٺ و وه لييه ڪه شى ئيزنى نه دابى بو ٺه و خواردنه، ٺه و نه فه قه ي قه رزه له سه ر ڪابراو؛ هه ر وه ها، ٺه گه ڪابرا له ماوه يه ڪدا به رگي بو نه ڪرد، ٺه و هه قه ي ٺه و به رگه ي نافه و تي و قه رزه له سه ر ڪابرا.

بزائن! و اجبه له سه ر ميرد ته سليم ڪردنى ده رمان بو نه هيشتنى چلڪ و بوني بن بال و بوني دم به ٺنه ڪه ٺه گه ر پيويستي پيٺ بوو، به لام و اجب نيبه له سه رى ٺه و شتانه ي پيٺا ڪه خوي پيٺ جوان ٺه ڪا، وه ڪ مت و موورو و سووراو و سيباو؛ هه ر وه ها، و اجب

نيه له سره ميړد نه گهر ژنه که ی نه خوځ کوهت حه قی دوکتوری بو بدا، به لام چونکه له کاتي نه خوځ شيښدا هم موو نه فقهه یه کی خوارده مه نی له سره ميړده و نه وه ی که نه یکه وی سهر فی ناکا، قابيله ميړد له جياتی نه و نه فقهه یه پاره ی تیمارکردن و دهرمانی بو بدا.

نه فقهه به چي واجب نه بي؟

نه فقهه، واجب نه بي بو ژن له سره ميړده که ی به وه که خو ی بدا به دهسته وه، یه عنی نه گهر خاوه ن فام بوو بلې: وا حازرم بو نه وه ی ميړده که م بيته لام وه نه گهر نه فام بوو، وه لی نه مره که ی بلې: کچه که م تاماده کردو وه و مانيعمان نيه ميړده که ی بيگويزيته وه؛ به لي، نافر ته يکی بچووکي واکه قابيلي نه وه نه بي ميړد بچيته لای، نه فقهه ی واجب نابي، هر چه ند وه ليه که شي بيدا به دهسته وه، به لکوو نه و به دهسته وه دانه يه ش حه رامه، چونکه له وانه یه نه و نافر ته بچووکه بکه ويته مه ترسييه وه؛ به لام نه گهر ژنه که گوره و ميړده که ی مندال و نابالغ بوو، یا شيت و نه فام بوو، یا نه خوځ بوو، نه وه هر به وه که ژنه که خو ی بدا به دهسته وه نه فقهه ی واجب نه بي، چونکه مانيع لای ميړده که وه یه وه به ته نها عه قدی نيکاح و بي خو به دهسته وه دانی ژن، نه فقهه ی بو واجب نابي به هيچ جوړی. نه گهر ژنه که پيشانی دا که وا خو ی نه دا به دهسته وه، نه وه نه فقهه ی واجب نه بي به گه يشتنی خه به ری نه وه به ميړده که ی و رابوردنی ماوه یه کی واکه له وماوه یه دا به عاده ت کابرا بگا به ژنه که وه نه گهر کابرا ويستی ژنه که ی له شاره وه بيا بو لادی، واجبه له سره ژنه که مل پيچی نه کا، نه گهر مل پيچی کرد، نه فقهه ی نه فه وتی؛ به لام نه گهر ماوه یه ک له بهر عوزريکی شهرعی، وه ک نه خوځ شی، یا وه ک پي ه لنه گيرانی ثاله تی ميړده که ی خو ی نه دا به دهسته وه، نه وه نه فقهه ی نافه وتی.

نه گهر پياوو ژنه که قسه یان یه کی نه گر ته وه له باره ی خو به دهسته وه دانه وه؛ مه سه لا، ژنه که وتی: خو م داوه به دهسته وه و کابرا نينکاری کردو شاهيديش له به پندا نه بوو، نه وه باوه ر به سویندی کابرا نه کری وه نه گهر قسه یان له باره ی مل پيچی کردنی ژنه وه له

فهرمانی میرد یه كه نه كهوت، نهوه باوهر به سویندی ژنه كه نه كری كهوا مل پیچی نه كردوو له فهرمانی میرده كهی.

واجبه له سه ر ژنه كه به عادهت له شوینی دانیشتنی خو یا بمینیته وهو به جیی نه هیلی، مه گهر له بهر عوزریکی شهرعی، وه كوو ترسی رووخانی ماله كه یا ترسی ئاوو ئاگر یا دزو دروژنو پیاو خراب؛ به لام نه گهر به عادهت برواته دهره وه بو ماله دراوسی و بو دیده نی خزم و دوست یا بو قسه كردن، نهوه به مل پیچی كردوو دانانری، مه گهر كابرا به له فزی سه ریخ مهنعی بكا، نه و كاته به بی عوزریکی وه كوو عوزره پیشووه كان، دروست نییه ماله كه ی خو ی به جی بهیلی وه نه گهر به جی هیشت، نه فهقه ی نه فهوتی تا دیته وه بو ژیر فهرمانی میرده كهی.

نه گهر ژنه كه له گهل كابرا چوو بو سه فهر، نهوه نه فهقه ی نافهوتی؛ ههروه ها، نه گهر بروا بو سه فهر له بهر مه سلله حه تی كابرا به ئیزنی نه و خو ی؛ به لام نه گهر بو مه سلله حه تی خو ی سه فه ری كرد. هه رچهند سه فه ری حه ج یا عه مره بی و كابرا ئیزنی دابی. یاخود به بی ئیزنی كابرا سه فه ری كرد، نهوه له ماوه ی سه فه ره كه یدا نه فهقه ی ناكه وی.

فه رمووده ی راستر نه وه یه كابرا ناتوانی مهنعی ژنه كه ی بكا له كردنی نویژی فه رزو ره واتبی «مؤكده» له نه وه لی وه خته وه، به لام نه توانی مهنعی بكا له كردنی نویژی سوننه تی غه یره «رواتب» و فه رزی كه به عوزر فه وتابی، ههروه ها له روژووی سوننه تیش. بزانی! ژنی كه له «عده» دا بی، به هه موو حالی حه قی جیگای دانیشتنی هه یه؛ بو نه فهقه یش، نهوه نه گهر له «عده» ی وه فاتدا بوو، به هه موو حالی نه فهقه ی نییه، دوو گیان بی یا نه، ههروه ها ژنی كه له «عده» ی ته لاقی «بائن» دا بی، نه گهر دوو گیان نه بی؛ به لام ژنی كه له «عده» ی ته لاقی «بائن» دا بی و دوو گیان بی و ژنی كه له «عده» ی ته لاقی «رجعی» دا بی، دوو گیان بی یا نه، نهوه نه فهقه یان هه یه، مه گهر نه و ژنه ی كه له «عده» ی ته لاقی «رجعی» دا بی [و] له ماوه ی «عده» كه یدا میرده كه ی بمری و بچیته «عده» ی وه فاته وه، نهوه له و كاته وه نه فهقه ی نامینی.

وه نه گهر كابرا نه فهقه ی دا به ژنی ته لاق دراوی «بائن» ی خو ی به گومانی نهوه كه دوو گیانه، كه چی دهر كهوت كه دوو گیان نییه، نهوه نه توانی نه و نه فهقه یه ی لی بستینیته وه.

باسی نهفه قه‌ی «أصول» و «فروع»

واجبه له‌سه‌ر ئینسان نهفه قه‌ی «أصول»، وه‌ک‌وو باوک‌و دایک‌و به‌ره‌وژوورتر وه نهفه قه‌ی «فروع»، وه‌ک‌وو کوپ‌و کچ‌و به‌ره‌و خوارتر، به‌چه‌ند شهرت؛
یه‌که‌م: ئه‌و که‌سه‌ زیاد له‌ نهفه قه‌ی خو‌ی و خیزانی شتیکی بی‌ی له‌و روژی سهرفی نهفه قه‌یه‌دا؛

دوو هه‌م: ئه‌و «أصول» و «فروع» ه‌ خو‌یان مالیان نه‌بی؛

سینه‌م: نه‌توانن کاسبی بکه‌ن بو ژبانی خو‌یان، یاخود ئه‌و کاسبیه‌ لایقی شانیان نه‌بی، وه‌ک‌وو کاسبی سووک‌و په‌ست بو ئینسانی خاوه‌ن پایه‌و شهره‌ف؛ به‌لام ته‌کلیفی کاسبی کردن ناکرئ له «أصول»، هه‌رچه‌ند بیشتوانن بیکه‌ن و لایقی‌شان بی، له‌به‌ر موراعات کردن حورمه‌ت‌یان؛ هه‌روه‌ها، ته‌کلیفی کاسبی له‌ فرعیکیش ناکرئ که‌ خه‌ریکی خویندنی عولوومی دینی بی‌و قازانجیکی باش له‌و خویندنه‌ی بکا.

ئه‌ندازه‌ی نهفه قه‌ دیاری ناکرئ، به‌لکو وه‌نده‌ پیویسته که‌ به‌شی ئینسان بکا وه‌ ته‌گه‌ر فه‌وتا، نابی به‌قه‌رز، مه‌گه‌ر قازی قهرزی بو کردبی، یا ئیزنی دابی قهرزی بو بکه‌ن. واجبه له‌سه‌ر دایکی منال که‌ مندا له‌ که‌ی لی‌داکه‌وت گووشی بکا، یه‌عنی شیر ی کاتی مندا بوونی بداتی به‌عاده‌ت؛ هه‌ندیک ته‌لین، تا سی روژو هه‌ندیکی تر ته‌لین: تا حه‌وت روژ؛ جا پاش ئه‌وه، ته‌گه‌ر هه‌ر دایکی هه‌بوو شیر بداتی، ئه‌بی بداتی وه‌ ته‌گه‌ر دایکی مردو ته‌نها ژنیکی بیگانه‌هه‌بوو شیر بداتی، واجبه شیر بداتی، به‌لام دروسته‌ داوای کرئ بکا وه‌ ته‌گه‌ر غه‌یری دایکه‌ که‌ ژنیکی تر هه‌بوو شیر بدا به‌ مناله‌ که‌، ئه‌وه‌ زور له‌ دایکه‌ که‌ی ناکرئ، جا ته‌گه‌ر خو‌ی ئاره‌زووی هه‌بوو شیر پی‌بداو له‌ ژیر نیکاحی باوکی مندا له‌ که‌دا ما‌بوو، یاخود له‌ ژیر نیکاحی که‌سیکدا بوو که‌ حه‌قی سه‌ره‌رشتی کردن مندا له‌ که‌ی هه‌بی، وه‌ک‌وو برای می‌رده‌که‌ی یا مامی، یاخود له‌ ژیر نیکاحی که‌سدا نه‌بوو، ئه‌وه‌ باوکه‌ که‌ی ناتوانی منعی ئه‌و ژنه‌ بکا له‌ شیردان به‌ مناله‌ که‌، هه‌رچه‌ند داوای کرئی دایه‌نیش بکا، مه‌گه‌ر له‌و شوینه‌دا ژنیک هه‌بی به‌خو‌راییی یا به‌ که‌متر له‌ کرئی دایکه‌ که‌ی شیر بداتی.

وہ ئەگەر داۋاي زياتر لە کرئى عادهتى کرد، ئەوہ باوکە کەى ئەتوانى مندالە کە بدا بە ژنىكى تر شىرى بداتى، بەو شەرته ئەو مندالە بە شىرى ئەو ژنە باش بژى و پى بگا، ئەگىنا دروست نىيە لە دايکە کەى وەر بگريتهو؛ ھەر وە کوو لەم کاتە دا قازى ئەتوانى مەنعى دايکە کە بکا لەوہ کە زياد لە کرئى عادهتى وەر بگري، لەبەر خاترى مەسلەحەتى مندالە کە.

ئەگەر کەسىكى موحتاج دوو لقي لى بووبووہوہ کە لە نزيكى و دوورى و ميرات بردن و نەبردندا وە کوو يەك و ابوون، ئەوہ ئەبى ھەردوانيان نەفەقەى پى بدەن، جا ئەگەر ھىچيان ميرات گر نەبوون، ئەوہ وە کوو يەك نەفەقەى پى ئەدەن وە ئەگەر ھەردوو ميرات گر بوون، لەسەر نىسبەتى ميرات نەفەقەى ئەدەن؛ کە واپى، بەشى واجب لەسەر كور دوو قاتى ئەوہ يە کە واجبە لەسەر كچ وە ئەگەر لە نزيكىدا جيا بوون، ئەوہ نەفەقەى لەسەر ئەويانە يە کە نزيكترە وە ئەگەر لە نزيكىدا يەك بوون، بەلام لە ميرات بردنا جيا بوون، ئەوہ نەفەقەى لەسەر ئەويانە يە کە ميراتى لى ئەبا؛ مىسالى يە کەم، دوو كور، يا دوو كچ، يا كور و كچىك، يا دوو كچى كور؛ مىسالى دووہم، كور يك و كور پەزىبەك، يا كچىك و كچى كور يى يا كور يى كچىك لە گەل كور يى كور يى كور يىكا؛ مىسالى سىئەم، كور يى كچىك لە گەل كور يى كور يىكا.

ئەگەر کەسىكى موحتاج چەند ئەسلىكى ھەبوو، ئەوہ ئەگەر ئەسلە كانى نىرو مى بوون، نەفەقەى لەسەر نىرينە کە يانە، ھەر چەند دوو تر بى لە ميينە کە يان، وە کوو باوك و دايك، يا باپىرە و دايك؛ ئەگەر ھەموويان نىرينە بوون، وە کوو چەند باپىرە يەك، يا ھەر ميينە بوون، وە کوو چەند نەكلىك، ئەوہ نەفەقەى لەسەر ئەويانە يە کە ميرات گرە وە ئەگەر لە ميرات بردن و نەبردندا وە کوو يەك و ابوون، ئەوہ نەفەقەى لەسەر ھەردوو كيانە وەك يەك وە ئەگەر ئەو کەسە موحتاجە ئەسل و فەرعىشى ھەبوو، ئەوہ نەفەقەى لەسەر فەرە کە يەتى.

ئەگەر کەسىك چەند کەسىكى موحتاجى ھەبوو، ئەوہ لە پيشا نەفەقەى خوى واجبە لەسەرى، ئەمجا نەفەقەى ژنە کەى، ئەمجا نەفەقەى منالى بچووكى، ئەمجا دايكى، ئەمجا باوكى، ئەمجا منالى گەرەى، ئەمجا نەكى، ئەمجا باپىرەى و ھەر بەم جۆرە.

باسی پەرورده کردنی که سنی که نه توانی خوی پەرورده بکا (حَضَانَة)
بۆ پەرورده کردنی منال، ژن باشتره له پیاو و چاکترین دایکه، جا ئەو نه نکانه که
به هۆی ژنه وه نه گه نه وه به و منداله، پاش ئەوان دایکی باوک، ئەوجا دایکی باوک،
ئەوجا دایکی باوکی باوک، ئەوجا دایکی دایکی باوکی باوک و به مچۆره وه خوشک،
پیش پووری خوشکی دایکه و ئەمیش پیش کچی براو کچی خوشک ئە که وی و ئەمانه
هه موو، پیش پووری خوشکی باوکن و خوشکی باوکی و دایکی، ئە که ویته پیش
خوشکی باوکی یا دایکی و خوشکی باوکی، ئە که ویته پیش خوشکی دایکی؛
ههروه هاشه ته رتیب له پووری خوشکی دایک و خوشکی باوکدا. وه هه ر نه نکیک که
میرات نه با، حه قی پەرورده کردنی مندالی نییه؛ به لئ، کچی پووری خوشکی دایک و
پووری خوشکی باوک و کچی مامی باوکی و دایکی یا مامی باوکی، حه قیان هه به.

حه قی پەرورده کردن هه به بۆ هه موو نیڕینه به کی مه حره م که میرات گری له سه ر
ته رتیبی میرات بردن؛ هه روه ها، ئە گه ر مه حره میش نه بی، وه کوو کوپی مام؛ به لام کچی
که گه یشتیبته راده ی ئاره زوو لی کران، نادریته ده ستی، به لکوو ئە دریته ده ستی ژنیکی
باوه ر پی کراو وه ئە گه ر نه مه حره م وه نه میرات به ر نه بوو، وه کوو کوپی مامی دایکی، یا
هه ر میرات گری نه بوو، وه کوو مامی دایکی، ئە وه حه قی پەرورده کردنی منالی نییه.

ئە گه ر نیرو می کۆبوونه وه، ئە وه حه قی پەرورده کردن بۆ دایکه، پاش ئەو بۆ دایکی
دایک، ئەوجا بۆ باوک وه «اصل» پیش «حاشیه» ئە که وی؛ ئە گه ر ئە سل نه بوو، ئە درئ به
نزیکتر له «حاشیه» دا، وه کوو برا پیش له برازا و مام پیش له ئاموزا؛ ئە گه ر ئەو نیرو مییه
له نزیکی دا وه کوو به ک و ابوون، وه کوو براو خوشک، ئە درئ به خوشکه که؛ ئە گه ر
هه موو برا یا هه ر خوشک بوون، قورعه ئە خری له به ینیانا.

حه قی پەرورده کردن نییه بۆ فاسق، به لام ئە گه ر تۆبه ی کرد، گورج حه قه که ی بۆ
ئە گه ریته وه؛ هه روه ها، حه قی پەرورده کردن نییه بۆ دایکی منال، ئە گه ر ژنی غه یری
باوکی منداله که بی، مه گه ر ژنی پیاویک بی که حه قی پەرورده کردنی مناله که ی هه بی،

ۋە كوو مام يا ئامۇزاي مندالە كە ۋە ئەگەر ئەۋ مندالە شىرە خۆرە بوۋ، ئەۋە حەقى پەرۋەردە كەردنى بەسراۋە بەۋەۋە كە بەخىۋكەرە كەى شىرىشى پىۋىدا، چونكە زەحمەتە ئەۋ مندالە شىرى ژنىك بخاۋ ژنىكى تر بەخىۋى بكا.

ئەگەر داىكىك كە لە نىكاحى غەيرى باۋكى مندالە كە دا بى، تەلاق درا، ئەۋە گورج حەقى پەرۋەردە كەردنى مندالە كەى بۇ ئەگەر پىتەۋە.

ئەم تەفسىلاتە كە باسما كەرد، بۇ مندالى بوۋ كە هېشتا خۆى نەناسىبى، بەلام مندالىك كە خۆى ناسىبى، ئەۋە بە ئارەزۋى خۆپەتى لاي ھەركەس داىنىشى؛ جا ئەگەر باۋك و داىكى لەيەك جوى بوۋن، ئەۋە ئارەزۋى خۆپەتى لاي كاميان دائەنىشى ۋە ئەگەر باۋكى نەبوۋ، ئەۋە بە ئارەزۋى خۆپەتى لاي داىكى دائەنىشى يا لاي باپىرى؛ ھەرۋەھا، بە ئارەزۋى خۆپەتى لە بەينى براۋ خوشك و مام و باۋك و پوردا كاميان ھەلئەبژىرى ۋ كە يەكىكىانى ھەلبژارد، ئەتوانى لاي بگۈيزتەۋە بۇ لاي يەكىكى تریان.

جا ئەگەر منالى نىرىنەى خۇناسىو لاي باۋكى دانىشت، باۋكى بۇى نىيە نەيەللى ھاتوچۇى داىكى بكا، بەلام ئەتوانى مەنەى كچ بكا لە دەرچوون بۇلاى داىكى، ھەرچەند ناتوانى مەنەى داىكە كەى بكا كە بىت بۇلاى. سەر لىدانىش بەعادەت بە ھەرچەند رۇژى جارىكە.

ۋە ئەگەر منالى خۇناسىو نەخۇش كەوت، داىكى باشتەر بۇ خزمەت كەردنى؛ جا ئەگەر باۋكى ھىشتى، با داىكى بىت بۇلاى، ئەگىنا منالە كە بىا بۇ لاي داىكى تاخزمەتى بكا. ئەگەر كورپىكى خۇناسىو وىستى لاي داىكى بىمىنئەۋە، ئەۋە بە شەۋ لاي ئەۋ ئەبى ۋ بە رۇژ لاي باۋكى، بۇ ئەۋە فىرى كاسبى و پىشە بىى لاي ۋە ئەگەر كچ وىستى لاي داىكى بىمىنئەۋە، ئەۋە بە شەۋ و رۇژ لاي داىكى ئەبى ۋ باۋكىشى ئەتوانى پراۋ بۇلاى بەعادەت ۋە ئەگەر مندالى خۇناسىو وىستى لاي ھەردووكيان بىمىنئەۋە، ئەبى دەۋ بكن لەبەينى خۇيانا ۋە ئەگەر كەسىانى ھەلئاۋىرد، باشتەر ئەۋە يە لاي داىكى بىمىنئەۋە. ئەگەر ئەۋە يان كە منالە كەى لايە سەفەرىكى پىۋىستى ھاتە رى، ۋەك سەفەرى بازارگانى، ئەۋە ھەتا ئەۋ دىتەۋە منالە كە لاي ئەمىان ئەبى ۋە ئەگەر كۆچى كەرد بۇ

شونیکي تر، نه وه لای باوکی بی باشتره - هرچهند کوچ کردوه که ش باوکی بی - به و شهرته ریگا نه مین بی و نه و شونیه که کوچی بو نه کا نارام بی و هر مه حره میکیش که «عه سه به» بی، وه کوو باوک وایه له م ته فسیله دا، ههروه ها، ناموزایش بو مندالی نیرینه، به لام کچ نادریته دهستی، مه گهر کچه که متمانه ی پی بکری که ناگای له خوی نه بی، نه وه له م کاته دا نه دریته دهستی ناموزای کچی.

بزانن! حه قی پهروهده کردن، دریژه نه کیسی تا کاتی بالغ بوونی مندال و چاک بوونه وه ی شیت، به لام تا کاتی خوناسینی منال، ناچاریه و له پاش خوناسینی، به ناره زووی مناله که یه، وه کوو به یانمان کرد و کری پی پهروهده کردنه که و نه فه قه ی مناله که، له مالی مناله که خوی نه دری، نه گهر مالی هه بوو، نه گینا له سهر نه و که سه یه که نه فه قه ی مناله که واجبه له سهری، وه ک باوک و باپیره و دایک و دایکی دایک؛ نه گهر نه مانه نه بوون، له سهر «بیت المال» ی موسولمانانه وه نه گهر «بیت المال» نه بوو، له سهر دهسه لاتداری موسولمانی نه و شونیه و نه گینا، له سهر موسولمانانی نه و شونیه یه.

له سایه ی خواوه لی بوومه وه له دانانی بهرگی سیه می کتیبی «شهریعه تی نیسلام» له ساعات هه شتی عه ره بی روژی پینج شه ممه ی شانزده ی مانگی «ذی القعه ده» ی سالی ۱۳۷۹، به رابه ری یانزه ی مایسی ۱۹۶۰، له ژووری دهرس و تنه وه ی خووم له ته کیه ی تاله بانى له که رکوک - خوا یارمه تیم بدا بو ته و او کردنی بهرگی چواره میشی. سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، و سلام على المرسلين، و الحمد لله رب العالمين.

سەرچاوه كانى ئەم كىتەپە

- ۱- تُحْفَةُ الْمُحْتَاجِ، فِي شَرْحِ الْمِنْهَاجِ، لابن حَجَرِ الْهَيْتَمِيِّ؛
- ۲- فَتْحُ الْوَهَّابِ، فِي شَرْحِ مَنْهَجِ الطَّلَّابِ، لِلْقَاضِي زَكَرِيَّا الْإِنصَارِيِّ؛
- ۳- حَاشِيَةُ الشَّيْخِ سَلِيمَانَ الْجَمَلِ عَلَى شَرْحِ الْمَنْهَجِ؛
- ۴- إِعَانَةُ الطَّلَبِينَ، لِلشَّيْخِ أَبِي بَكْرٍ شَطَا الْبَكْرِيِّ؛
- ۵- بُغْيَةُ الطَّلَبِينَ، لِمُفْتِي الدِّيَارِ الْحَضْرَمِيَّةِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمَشْهُورِ بِبَاعِلَوِي.

هەرکەس شوبهه له بابە تىكى ئەم كىتەپە ئەکا، با بگەریتەوه سەر ئەم كىتەپانەى كه ناومان نووسیون وه ئەگەر ههلهیه كى ئیمهى بۆ دهركهوت، ئاگادارمان بكاو لیمان بیووری، چونكه كهس خالی نییه له سه هوو، وه پیشه كى سوپاسی ئەكهین.

شهر یعدتی نیسلام

به پیتی پهیرهوی نیمامی شافیعی
- خوای لی رازی بی -

دانراوی:

مهلا عهبدو لکه ریمی موده پرریس

«به رگی چوارهم»

بلاوکردنه وهی کوردستان و په رته و به بیان

ناواخن

- ۹ باسی زیان گه یاندن به گیان یا به ئه ندام (جراح)
- ۱۶ باسی کوبوونه وهی دوو جینایهت به خه ریک بوون
- ۱۹ باسی مه رجه کانی قیساس
- ۲۵ باسی گۆرانی حالی جینایهت لی کراو یا جینایهت که ره که
- ۲۶ باسی شهرتی قیساسی ئه ندام و برین کردن و لابر دنی هیز
- ۲۹ باسی چۆنیه تی قیساس و قیساس وه رگر و یه ک نه که وتنی میرات گره کان
- ۲۹ له قیساس وه رگرتن و عه فو کر دنا
- ۳۴ باسی جیاوازی قسه ی کابرای جینایهت که رو
- ۳۴ کابرای موسته حه قی خوین
- ۳۶ باسی موسته حه قی قیساس و قیساس وه رگر و هه ندئ بابته تی تر
- ۴۲ چی له جینایه تی عه مده وه په یدا ئه بی؟
- ۴۵ باسی «دیه»
- ۴۸ باسی «دیه» ی برین کردن له رو خسار
- ۵۲ باسی ئه و ئه ندامانه که بژاردنی دیارییان هه یه
- ۵۷ باسی لابر دنی هیز له گیانی ئاده میزاددا وه هه ندئ شتی تر
- ۶۰ باسی لابر دنی کچیتی
- ۶۲ باسی ئه وه ی که حوکمرانی شهرع بریاری ئه دا به رابه ره هه ندئ برین
- ۶۳ باسی هه ندئ له و شتانه که ئه بن به هژی واجب بوونی «دیه»
- ۷۳ باسی ئه وه که دوو که س له یه ک بدهن وه هه ندئ شتی تریش
- ۷۵ له یه ک دانی که شتی

- ۷۷ باسی چۆنیه‌تی که وتبی «دییه» له ئه‌ستۆی که‌س و کار (عاقله).
- ۷۸ باسی بژاردنی حه‌قی منائیک که له سکی دایکیدا بکوژری
- ۸۰ باسی که‌فاره‌تی کوشتن
- ۸۱ باسی ئیددیعیای خوین و سویندی خاوه‌ن حه‌ق
- ۸۴ باسی «قسامه»
- ۸۹ باسی ئه‌و جینایه‌تانه که ئه‌بن به‌هۆی «قصاص» یا «دییه»
- ۹۱ باسی هه‌لمه‌ت هینان و به‌رگری کردن
- ۹۴ باسی روانین بۆ خیزانی خه‌لک
- ۹۵ باسی ئه‌و شتانه که له ته‌می کردنه‌وه روو ئه‌ده‌ن
- ۹۶ باسی هه‌ندئ ده‌سکاری کردن له منالدا وه له له‌شی ئینسان خۆیدا
- ۹۷ باسی زیان‌گه‌یاندنی حه‌یوان
- ۱۰۲ باسی پێشه‌وایه‌تی موسولمانان
- ۱۰۴ باسی ئه‌وانه‌ی که یاخی ده‌بن له پێشه‌وا‌ی موسولمانان
- ۱۰۶ باسی پاشگه‌ز بوونه‌وه (ردّه)
- ۱۱۰ باسی «زنا»
- ۱۱۴ باسی حه‌ددی بوختان به‌ده‌مه‌وه کردن (قذف)
- ۱۱۶ باسی حه‌ددی دزی
- ۱۲۱ باسی هه‌ندئ شت که به‌سراون به‌دزییه‌وه
- ۱۲۳ باسی شه‌رتی دز بۆ ده‌س‌برینی
- ۱۲۴ دزی به‌چی ئیسپات ئه‌کری؟
- ۱۲۶ باسی رینگرو جه‌رده (قُطَاعُ الطُّرُق)
- ۱۲۸ باسی که‌وته‌یه‌کی چه‌ند حه‌ددیک
- ۱۲۹ باسی خورده‌نه‌وه و حه‌ددی خواردنه‌وه
- ۱۳۰ باسی ته‌عزیر
- ۱۳۱ باسی غه‌زا (کتابُ السَّیر) و ئه‌و شتانه‌ی که به‌سراون به‌غه‌زاوه
- ۱۳۱ [و فه‌رزی کیفایه]
- ۱۳۸ باسی پیاو و ژن و منداڵ و مالی کافران که بکه‌ونه ده‌ستی موسولمانان

- ۱۴۴ باسی «داژ الاسلام» و «داژ الکفر» و کوچ کردن له «داژ الکفر» هوه و
- ۱۴۴ راکردنی دیل.
- ۱۴۵ باسی ئەمان دان به کافران.
- ۱۴۷ باسی «جِزیه».
- ۱۴۹ باسی ئەندازه‌ی جیزیه.
- ۱۵۰ باسی ئەو واجباته که له پاش عه‌قه‌ی جیزیه په‌یدا ئەبن.
- ۱۵۲ باسی سوڵح له گه‌ل کافراندا (هُدْنَة).
- ۱۵۴ باسی پِیش‌برکئ (مُسَابَقَة) و تیره‌ندازی (مُتَاصَلَة).
- ۱۵۸ باسی سوئند خواردن (أَيْمَان).
- ۱۶۱ باسی که‌فاره‌تی سوئند.
- ۱۶۲ باسی سوئند له‌سه‌ر دانیشتن و له‌گه‌ل دانیشتن و هه‌ندئ شتی تر.
- ۱۷۰ سوئند له‌سه‌ر قسه‌کردن.
- ۱۷۱ باسی سوئند له‌سه‌ر خواردن و خواردنه‌وه.
- ۱۷۴ باسی هه‌ندئ سووره‌تی جیاجیای سوئند.
- ۱۷۸ باسی سوئند له‌سه‌ر موعامه‌له‌و عه‌قد.
- ۱۸۱ باسی داوه‌ری (القضاء).
- ۱۸۴ باسی حه‌که‌م دانان (تَحْکِیم).
- ۱۸۵ باسی هه‌ندئ ئەحوالی قازی.
- ۱۸۶ باسی ئادابی قه‌زاوه‌ت.
- ۱۸۸ باسی هه‌ندئ له‌ ئادابی قازی.
- ۱۹۲ باسی قه‌زاوه‌ت له‌سه‌ر که‌سه‌ی که‌ خۆی حازر نه‌بئ.
- ۱۹۵ باسی حازری و ناحازری ئەو ماله‌ی که‌ ئیددیعیای ئەکرئ.
- ۱۹۷ باسی مه‌سافه‌ی حازر نه‌بوونی «مُدْعَى عَلَيْهِ».
- ۱۹۹ باسی دابه‌ش کردنی ماله‌ی که‌ تینکه‌ل‌بئ.
- ۲۰۵ باسی شه‌هاده‌ت دان.
- ۲۱۰ باسی شه‌هاده‌تی خۆپرابی (جِسْبِي).
- ۲۱۳ باسی ژماره‌ی شه‌هید له‌ شه‌هاده‌ت‌دانا.

- ۲۱۸ باسى شه هادەت لە سەر بىستن
- ۲۲۱ باسى ھەلگرتنى شه هادەت
- ۲۲۲ باسى شه هادەت لە سەر شه هادەت
- ۲۲۵ باسى پەشيمان بوونەو ھە لە شه هادەت
- ۲۲۸ باسى ئىدديعاو شاھيد
- ۲۳۷ باسى جواب دانەو ھى دە عوا
- ۲۴۳ باسى چۆن ھە تي سويندو دە ستوورى سويند
- ۲۵۱ باسى ئەو ھە كە شاھيد لە دوو لاو ھە بەرانبەرى يەك بکەن
- ۲۵۸ باسى يەك نە كە وتنى قسەى «مَدْعِي» و «مَدْعَى عَلَيْهِ» لە بارەى عەق دەو ھە
- ۲۶۱ باسى قيافەت

باسی زیان‌گه یاندن به گیان یا به ئەندام (جراح)

زیان‌گه یاندن - که له شه‌رعدا پیتی ئەوتری «جنايت» - سی جۆره؛ «عمد» و «شبه عمد» و «خَطَأ». زیان‌گه یاندنی عمد، ئەو‌ه‌یه زیان‌ده‌ره‌که، نیازی زیان‌گه یاندن‌ه‌که‌یش و نیازی که‌سه‌که‌یشی کردبێ به‌هۆی شتی‌که‌وه‌که زیاتر وایی کوشنده‌بێ، وه‌کوو چه‌قوو کێردو خه‌نجه‌رو شیرو ده‌مانچه‌و تفه‌نگ‌و به‌ردی گه‌وره‌و سووزن و ده‌رزیه‌که‌که بیکا به‌سکی کاب‌رادا، یا به‌چاویا، یا به‌میزه‌لدانیا یا به‌هه‌ر ئەندامیکی تریا که‌بێ به‌هۆی مردنی، یا ئەندامه‌که‌ی له‌وانه‌نه‌بێ که‌ده‌رزی پیا کردنی کوشنده‌بێ، به‌لام ئیشتی پێ‌بگه‌یه‌نێ و پیناوسینێ تا کابرا بمری؛ به‌لێ، ئە‌گه‌ر ئیشتی نه‌گه‌یاندو نه‌پیناوساند، وه‌کوو ده‌رزیه‌که‌که بیکا به‌پێستی پاژنه‌ی که‌سی‌کداو به‌ری‌که‌وت کابرا بمری، ئە‌وه‌هیچی تیا نییه، به‌لام ئە‌گه‌ر به‌به‌ردێک یا کوته‌کیک - که‌زیاتر وایی کوشنده‌نه‌بێ - بداله‌که‌سیکی لاواز یا له‌پیرێک یا له‌خۆشێک و کابرا بمری، ئە‌وه‌یش هه‌ر به‌ر عم‌د ئە‌که‌وی، چونکه‌له‌ راستیدا ئە‌م شتانه‌یش بۆ ئە‌وه‌که‌سانه‌به‌ کوشنده‌ ئە‌ناسرین، هه‌رچه‌ند بۆ خه‌لکی تر کوشنده‌نه‌بن.

نیازی شه‌خس ئە‌وه‌ ئە‌گرێته‌وه‌که‌ نیازی که‌سیکی تاییه‌تی بکا، وه‌که‌ ئە‌وه‌که‌ ده‌مانچه‌یه‌که‌ بنێ به‌که‌سی‌که‌وه‌و بیکوژی وه‌ ئە‌وه‌ش ئە‌گرێته‌وه‌که‌ نیازی که‌سیکی تاییه‌تی نه‌کا، وه‌کوو ئە‌وه‌که‌ ده‌مانچه‌یه‌که‌ بنێ به‌کو‌مه‌له‌ خه‌لکی‌که‌وه‌که‌ به‌ دوژمنیان بزانی بۆ ئە‌وه‌که‌ یه‌کیکیان لێ بکوژی، هه‌ر کامیان بێ.

«شبه عمد» یش بریتییه‌له‌وه‌که‌ نیازی ئیشه‌که‌وه‌که‌سه‌که‌ی هه‌بێ، به‌لام به‌شتیک که‌ زیاتر وایی کوشنده‌نه‌بێ وه‌کوو ئە‌وه‌به‌توولێک یا به‌عاسابه‌کی سووک، بداله‌که‌سیکی به‌هیزو شوینه‌که‌یش که‌ لێی ئە‌دا خه‌ته‌ر نه‌بێ، که‌چی واری‌که‌وی بیکوژی.

«خَطَأ» یش، ئە‌وه‌یه‌نه‌ نیازی ئیشه‌که‌وه‌نه‌ نیازی که‌سه‌که‌ی نه‌بێ، وه‌کوو له‌کاتی‌کا که‌ به‌رپێگادا ئە‌روا پیتی هه‌لکه‌وی له‌منالیک و بیکوژی، یا نیازی ئیشه‌که‌ی بێ، به‌لام نیازی که‌سه‌که‌ی نه‌بێ، وه‌کوو ئە‌وه‌که‌ له‌شایی دا ده‌مانچه‌یه‌که‌ به‌قینێ و بیه‌وی به‌به‌رزا بروا،

كەچى دەستى دانەۋى و بىدا لە كەسىك و بىكوژى، ياخود دەمانچە بنى بە كەسىكەۋە، كەچى بىدا لە كەسىكى ترو بىكوژى، يا دەمانچە بنى بە نەچىرىكەۋە كەچى بىدا لە كەسىك و بىكوژى.

بەلام ئەۋە كە نىازى كەسى ھەبى و نىازى ئىشە كەى نەبى، ئەۋە مەحالە و مىسالى نىيە؛ لەناۋ ئەم چەند جۆرەدا، تەنھا لە عەمددا، «قصاص» ھەيە و لە شىبھە عەمدو خەتادا، «دبە»، واتە خوین ئەستىرى كە مالىكە ئەدرى بە كەس و كارى كوژراۋە كە، ۋە كوۋ لە مەۋلا باسى ئە كەين.

بزانن! ئەۋ كوردەۋانە كە ئەبن بە ھۆى زىان كە ياندن، سى بە شن؛ «مباشرة» و «سبب» و «شرط»؛ موباشەرە، برىتيە لە كوردەۋە يەك كە كار بكا لە كوشتنى كەسە كە داۋ «فعلاً» بىكوژى، ۋە كوۋ ئەۋە كە دەمانچە يەك بنى بە كەسىكەۋە و بىكوژى؛ سە بە بىش، ئەۋە يە كار نە كا لە كوشتنا، بەلام شتىكى لى پەيدا بىى كە بىى بە ھۆى كوشتن، ۋە كوۋ ئەۋە كە زۆر بكا لە كەسىك بۆ ئەۋە كە ئەۋە كەسە بكوژى؛ شەرتىش، ئەۋە يە نەبى بە ھۆى كوشتن، بەلام بە بى ئەۋە شتە كوشتنە كە نەبى، ۋە كوۋ ھەلكەندنى بىرىك لە سەرە رىگايە كدا كە خەلكى تى بكەۋى.

سە بە ب، سى جۈرە؛

يە كەم، سە بە بى شەرى، ۋە كوۋ شايە تى دان بە درۆ لە سەر ئەۋە كە فلان كەس فلان كەسى كوشتۋە؛

دوۋ ھەم، «جسى»، ۋە كوۋ زۆر كوردن لە كەسىك بۆ كوشتنى كەسىكى تر؛

سىھەم، عورفى ۋە كوۋ ئەۋە كە زەر بكا تە خوار دىكەۋە بۆ ئەۋە كەسىك بىخواۋ بمرى؛ جا لەم شوينەدا، بە تەرتىب ھەندىك مىسال ئەنۋوسىن بۆ ئەۋە كە بىن بە ھۆى چاۋكرانەۋە بۆ مىسالى ئەم بە شانە.

يە كەم، واتە سە بە بى شەرى، ۋە كوۋ ئەۋە دوۋ كەس شەھادەت بەدن كە ئەحمەد، مەحمۇدى كوشت و دادگا، ئەحمەد لە تۆلەدا بكوژىتەۋە، پاشان شاھىدە كان پەشىمان بىنەۋە بلىن: بە درۆ شەھادە تمان دا لە ئەحمەد، ئەمە ۋە كوۋ كوشتنى عەمد وايەۋ ئەبى

به هۆی کوشتنه‌وه‌ی ئەم دوو شاهیده، مه‌گەر میرات‌گرانی کوژراوه که بلین: خوومان ئەمانزانی که شه‌هاده‌ته‌که‌یان درۆیه، ئەمه‌ له‌م کاته‌دا ئەوان ئە کوژرینه‌وه‌ نه‌ک شاهیده‌کان که به درۆ شه‌هاده‌تیان دابوو.

دوو هه‌م، واته‌ سه‌به‌بی حیسی، وه‌ کوو ئەوه‌ که‌سیک زۆر بکا له‌ که‌سیکی بالعی عاقل که‌سیک بکوژی و ئەویش که‌سه‌ که‌ بکوژی؛ ئەمه‌یش، به‌ کوشتنی عه‌مد ئەناسریت و زۆرکه‌رو زۆر لێ کراو هه‌ردووکیان، ئە کوژرینه‌وه‌ وه‌ ئەگەر زۆری له‌ منالیک یا له‌ شیتیک کردبوو کابرا بکوژی و ئەویش کوشتی، ئەوه‌ هه‌ر زۆرکه‌ره‌ که‌ ئە کوژریته‌وه‌، چونکه‌ منال و شیت به‌ ئاله‌تی روت دانه‌ترین.

زۆر لێ کردنی شه‌رعی، به‌وه‌ دیته‌جی که‌ زۆرداره‌ که‌، بلی: ئەگەر ئەوه‌ که‌سه‌ نه‌ کوژی، خووت ئە کوژم، یا کوپت ئە کوژم و به‌ هه‌موو جووره‌ ترساندنیک نابێ؛ به‌لێ، ئەگەر زۆرداره‌ که‌ پیاویکی وا بوو هه‌رکه‌س له‌ فه‌رمانی ده‌ربچوايه‌ ئەیکوشت، ئەوه‌ پيوست نیه‌ کابرای زۆر لێ کراو به‌ هه‌ره‌شه‌ی کوشتن بترسینی و هه‌ر به‌ فه‌رمانه‌که‌ی، زۆر لێ کردنه‌ که‌ دیته‌جی و له‌ پاش کوشتنی کابرا، ئەم دوو که‌سه‌ هه‌ردووکیان ئە کوژرینه‌وه‌. له‌ غه‌یری ئەم سووره‌تانه‌دا، ئەگەر کابرا هه‌ر به‌ فه‌رمانی زۆرداره‌ که‌ ئەوه‌ که‌سه‌ بکوژی، ئەوه‌ هه‌ر پیاوه‌ که‌ ئە کوژریته‌وه‌، ئیتر زۆرداره‌ که‌ ناکوژی.

له‌ جووری سه‌به‌بی «حسی»ی زۆر لێ کردنه‌ ئەمه‌ که‌سیک زۆر بکا له‌ که‌سیک ده‌مانچه‌یه‌ک بنی به‌ نه‌چیریکه‌وه‌ و بیشزانی که‌ نه‌چیر نییه‌ و ئاده‌میزاده‌ و کابرای زۆر لێ کراو به‌ نه‌چیری بزانی و بیکوژی، ئەوه‌ له‌م سووره‌ته‌دا هه‌ر فه‌رمان‌ده‌ره‌ که‌ ئە کوژریته‌وه‌ وه‌ ئەگەر ئەمیش بزانی ئاده‌میزاده‌ و نه‌چیر نییه‌، ئەوه‌ هه‌ردووکیان ئە کوژرینه‌وه‌ وه‌ له‌ سووره‌تی زۆر لێ کردنا، ئەگەر خوین (دیه‌) واجب بوو، یا له‌ به‌ر لێ خووش بوون یا له‌ به‌ر هه‌له‌، ماله‌ که‌یش ئە که‌وێته‌ سه‌ر هه‌ردووکیان.

وه‌ له‌ هه‌موو سووره‌تیکی زۆر لێ کردنا، زۆرکه‌رو زۆر لێ کراو به‌و شه‌رته‌ ئە کوژرینه‌وه‌ ئەگەر له‌ سیفاتی قیساسدا ریک بن له‌ گه‌ل کوژراوه‌ که‌دا، ئەگینا ئەگەر کوژراوو زۆرکه‌ره‌ که‌ به‌نده‌ بوون و زۆر لێ کراوه‌ که‌ ئازاد بوو، ئەوه‌ هه‌ر زۆرکه‌ره‌ که‌ ئە کوژریته‌وه‌

وه ئه‌گه‌ر زۆر لێ کراوه‌که‌و کوژراوه‌که‌ به‌نده‌ بوون و زۆرکه‌ره‌که‌ ئازاد بوو، هه‌ر زۆر لێ کراوه‌که‌ ئه‌کوژرێته‌وه‌.

هه‌روه‌ها، پێسته‌ زۆرکه‌رو زۆر لێ کراویش با‌لغ و عاقل بن، ئه‌گینا ئه‌گه‌ر منالیک زۆری کرد له‌که‌سیک که‌ فلان که‌سیک بکوژی، ئه‌ویش کوشتی، ئه‌وه‌ قیساس هه‌ر له‌سه‌ر زۆر لێ کراوه‌که‌یه‌؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر که‌سیکی با‌لغ زۆری کرد له‌ منالیک که‌ فلان که‌سیک بکوژی و ئه‌ویش کوشتی، ئه‌وه‌ هه‌ر زۆرکه‌ره‌که‌ ئه‌کوژرێته‌وه‌ و مناله‌که‌ ناکوژرێته‌وه‌. جا ئه‌گه‌ر عه‌مدی نابا‌لغ، به‌ عه‌مد بزانی، ئه‌وه‌ نیوه‌ی دییه‌ی عه‌مدی ئه‌که‌وێته‌سه‌ر، وه‌کوو ئه‌وه‌ که‌ مناله‌که‌ بێ ته‌میز بێ، له‌ویشدا ئیشتی ئه‌و به‌ هه‌له‌ ئه‌زانری و نیوه‌ی دییه‌ی هه‌له‌ی ئه‌که‌وێته‌سه‌ر.

ئه‌گه‌ر که‌سیک زۆری کرد له‌که‌سیک که‌ ده‌مانچه‌یه‌که‌ به‌ه‌وێ بۆ نه‌چیریک و ئه‌ویش ده‌مانچه‌که‌ی پێوه‌ناو دای له‌ ئاده‌میزادیک و کوشتی، ئه‌وه‌ قیساس له‌سه‌ر هه‌یچیان نییه‌، چونکه‌ نیازی کوشتنی ئه‌و که‌سه‌یان نه‌بووه‌، به‌لکوو دییه‌ی هه‌له‌یان ئه‌که‌وێته‌سه‌ر و پێسته‌یه‌کی نیوه‌ی بدن.

ئه‌گه‌ر که‌سیک زۆری کرد له‌که‌سیکی تر که‌ ئه‌حمه‌د یا مه‌حموود بکوژی، ئه‌ویش یه‌کیکیانی کوشت، ئه‌مه‌ به‌ر زۆر لێ کردن ناکه‌وێ و له‌م سووره‌ته‌دا، قیساس هه‌ر له‌سه‌ر پیاوکوژه‌که‌یه‌و خاوه‌ن فه‌رمانه‌که‌ گوناهب‌ار ئه‌بێ و به‌س.

هه‌روه‌ها، به‌ر زۆر لێ کردن ناکه‌وێ ئه‌مه‌ که‌ که‌سیک زۆر له‌که‌سیک بکا که‌ خۆی بکوژی، چونکه‌ مه‌رجی زۆر لێ کردن ئه‌وه‌یه‌ کوشتنه‌که‌ و ئیشه‌ لێ تر سراوه‌که‌، جیا بن له‌ یه‌ک و له‌م حاله‌دا، هه‌ردووکیان یه‌کشتن^۱. هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر زۆری لێ بکا بلیت: ئه‌بێ خۆم بکوژی، ئه‌مه‌یش نابێ به‌هۆی قیساس له‌سه‌ر بکوژه‌که‌، هه‌رچه‌ند به‌م کرده‌وه‌یه‌ گوناهب‌ار ئه‌بێ.

ئه‌که‌ر که‌سیک که‌سیکی دا به‌ ده‌می ماره‌وه‌، یا نای به‌ کلکی دووپشکه‌وه‌ و مارو دووپشکه‌که‌ دایان به‌ کابراوه‌و مرد، یا خود درنده‌یه‌کی پیاوخوا‌وری خست به‌سه‌ر

۱. له‌ «رۆض» دا، جه‌زمی ناوه‌ به‌وه‌دا که‌ له‌م سووره‌ته‌دا، نیوه‌ «دییه‌» ئه‌که‌وێته‌سه‌ر زۆرکه‌ره‌که‌.

کەسیکداو ئەو کەسە ی خوارد، یا کەسیکی خست بە سەر درنڤه یه کی پیاو خۆردا له تەنگە لانی کدا که ئەو کەسە مەیدانی را کردنی نه بی، یا خود درنڤه یه کی بەردایه کەسیک له شوینیکی وادا که کابرا مەیدانی را کردنی نه بی، یا خود مەیدانی بی، بەلام درنڤه که زۆر چالاک بوو و کابرای گرت و خواردی، ئەوه له هه موو ئەم حالانەدا قیساس ئەو کە وێتە سەر ئەو کابرایه.

بەلام ئەگەر کەسیک سەگێکی لانگری بەستەوه له دالانداو کەسیکی بانگ کرد بۆ مائی خۆی و سەگە که کابرای خوارد، ئەوه ئەو کابرایه به بی قیساس و بی خوین ئەروا، هەرچەند مەجالی ئەوه نه بی کابرا له بەردەمی سەگە که دەربچێ، هەر وه ها ئەگەر ئەو سەگە لانگره بەرە لای بی و پەلاماری کابرا بداو بیخوا، چونکە ئەو سەگە به ئارەزووی خۆی و به بی هاندانی خاوه نه که ی کابرای خواردوو و کابرایش مەیدانی خۆرزگاری کردنی بووه وه ئەگەر مەیدانیشی نه بوو بی، به ئارەزووی خۆی چوووه بۆ ئەو شوینەو کە مەترخه میشی کردوووه که عاسایهک یاخه نه چه ریکی هه لنه گرتوووه بۆ ئەوه ی خۆی بی پاریزی له و جۆره درنڤه یه.

ئەگەر کەسیک کەسیکی بەند کرد له ژووریکا یا له چۆلێکدا بەستیه وه و نان و ئاوی لێ مەنع کرد تا مرد، ئەوه قیاسی ئەو کە وێتە سەر ئەگەر ئەو ماوه یه له وانه بی زۆر تر ئینسان به بی نان یا به بی ئاو نه ژێ تیدا، هەر وه ها ئەگەر ماوه که کەم بوو، بەلام کابرای به برسییه تی یا به تینوویه تی بەند کردبوو؛ بەلام ئەگەر ئینسانیکی تیرو تیرو له ماوه یه کدا حەپس بکا که ئینسان بتوانی به بی نان و ئاو بژی، که چی واری کەوی کابرا بمری، ئەوه یش هەر «شیبهه عەمد» ه.

ئەگەر کەسیک منالیک بخاته ئاویکی که مەوه وه و منالە که تیایدا بخنکی، ئەمه به عەمد ئەزانری و ئەبی به هۆی قیساس، هەر وه ها ئەگەر کابرایه کی مەله نه زان بخاته ناو ئاویکی زۆره وه و کابرا بخنکی، یاخود کابرا مەله بزانی بەلام دەستی ببهستی به جۆری که مەله ی پێ نه کری، یاخود کابرا پیویستی به کووله که بی بۆ مەله وانێ و ئەو کووله که که ی لێ بسینی؛ بەلام ئەگەر کابرای مەله وان خه ریکی مەله بوو و کەل و پەلی مەله ی له لادا بوو، بایه کی توند هات نه یه یشت مەله بکات، ئەوه شیبهه عەمد ه وه ئەگەر مەله وانە که به

ئارەزووى خۆى مەلەى نە كەرد تا خەنكا، ياخود ئاۋە كە كەم بوو، بەلام ئەم خۆى تيا راکىشا تا خەنكا، ئەۋە خۆى بە دەستى خۆى فەوتاندووۋە نە قىساسى ھەيەو نە خوين (دییە).

كەسىك كەسىك بەخاتە ھۆدەيە كەۋەو دەرگای لى بېستى و دوو كەلى بدا تا ئەخەنكى و ئەمرى، ئەمە عەمدە، ھەروەھا ئەگەر بېخاتە ناۋ ئاگرىكى ۋە ھاۋە كە نە تۋانى خۆى لى رزگار بكا؛ بەلام ئەگەر ئاگرە كە لەۋانە بوو كە كابرالى لى دەربچى و بە ئارەزوو دەرنەچوو تا مرد، ئەۋە قىساسى نىيە، بەلام لە ۋاجب بوونى خوينە كەيدا، دوو فەرموۋدە ھەيە.

كەسىك ژار بكا تە ناۋ چىشتەۋە بوۋ منالىك يا شىتەك ئەۋىش بىخواۋ بمرى، ئەۋە عەمدەۋ باعىسى قىساسە ۋە ئەگەر مىۋان دارىي پىاۋىكى عاقل بكا بە چىشتى كە ژارى تى كەردى، ئەۋىش بىخواۋ بمرى، ئەۋە لە فەرموۋدەيە كى ئىمامدا، بە عەمد ئەناسرى و لە فەرموۋدەيە كدا، بە شىبە عەمدو باعىسى دىيەيە، چونكە خۆى كەمتەرخەمى كەردوۋە، ھەروەھا ئەگەر بە دزىيەۋە ژار بكا تە ناۋ خوار دەمەنىيە كى ۋا كە ئەغلەب كابرالى لەۋ خوار دەمەنىيە بىخواۋ خواردى و مرد، ئەمەيش ھەر عەينى ئەۋ دوو فەرموۋدەيە تيا ھەيە؛ ھەندى لە زانايان ئەفەرموۋن لەم دوو سوورە تەدا، ئەگەر ئەۋ كەسە كە لەۋ خوار دەمەنىيە ئەخوا - لەۋ دوو سوورە تەدا - لەۋانە بوو بەھۆى زانىنى ھونەرى دوكتۇرىيەۋە يا بە بەراۋرد خوار دەمەنى زەھراۋى ئەناسى، ئەۋە ئەم سوورە تە شىبە عەمدە ۋە ئەگەر لەۋانە نەبوو كە خوار دنى زەھراۋى بناسى، ئەۋە عەمدە، چونكە ھەرچەند كابرالى خاۋەن ژار زۆرى لى نە كەردى، بەلام خوار دەمەنى عادەتى بوۋ مىۋان، ياخود خوار دنى خۇراكى مالى خۆى، ۋە كوۋ پىۋىست ۋايە و كابرالى نەيزانىۋە بە ژارە كە و نىيازى خراپەى خاۋەن ژارە كەيش، ۋە كوۋ بە كار ھىنانى ئالەتى كۈشتە، لەم سوورە تەدا، ئەبى بەھۆى قىساس لە خاۋەن ژار.

ئەگەر كەسىك زۆرى كەرد لە كەسىك بوۋ ئەۋە كە بىرۋاتە خوارەۋە بە بىرىكدا، يا سەركەۋى بە دارىكدا، يا بە زەردوماھىكدا و كابرالى كەۋتە خوارو مرد، ئەگەر ئەۋ شوپناۋە لەۋانە بوون زۆرتەر ۋابن بىيادەمىان لى خوارەۋەۋەدا كەۋىتە زۆردارە كەش

مەبەستی فەوتاندنی کابرا زۆر لێ کراوە کە بێ، ئەو بە عەمد دائەنرێ و باعێسی قیساسە
و ئەگەر نیازی خراب نەبوو، ئەو شیبە عەمدە و باعێسی دیبە بە لەسەر کەس و کاری
کابرا، هەر وەها ئەگەر لەوانەش نەبن کە بنیادە میان لێ دا کەوێ بە ئەغلەب، پشت
پێ بەستراو، وە کوو "شیروانی" بە پێی فەرموودە ی دا باسی کردوو. لە

ئەگەر کەسێک کە سێکی خستە ناو ئاویکی زۆر وەو و گورج ماسییه ک قووتی دا، ئەو
بە عەمد ئەناسرێ و ماسییه کە لە بەر بێ شوغووری بە ئالت دائەنرێ و ئەگەر کەسێک
کە سێکی بریندار کردو کابرای بریندار کراو دەرمانی برینە کە ی نە کرد تا مرد، ئەو هەر
بە عەمد دائەنرێ.

ئەگەر کەسێک بیرێکی هەلکەند لە رینگایە کداو کە سێکی نە فامی بانگ کرد کە زیاتر
وابوو رینگای بە سەر بیرە کە دا ئەرۆیی و کەوتە ناوی و مرد، ئەو بە عەمد ئەزانرێ و
باعێسی قیساسە و ئەگەر پیاویکی عاقلی بانگ کردو کەوتە ناوی و مرد، ئەو نابێ بە
زامنی، مەگەر سەری بیرە کە ی داپۆشیی یاخود ئەو پیاو کە ئە کەوێتە ناوی، کوێر بێ،
یاخود بیرە کە لە شوێنێکی تاریکدا بێ، ئەو ئەم رووداو بە شیبە عەمد دائەنرێ؛
هەر وەها، ئەگەر سەری بیرە کە داپۆشی بو ئەو کە هەر کەس بێ بە سەریا، بکەوێتە
ناوی، ئەویش هەر بە شیبە عەمد دائەنرێ، یا ئەگەر تەلە یە ک دابنێ لە رینگوزە ریکداو
داپۆشی، ئەمەیش ئەگەر نە فامێک بانگ بکا بو سەری و بکەوێتە تەلە کە وەو بمرێ،
قیساسی ئە کەوێتە سەر و ئەگەر خاوەن تەمیزیکی پێو بێ، شیبە عەمدە؛ بە لێ،
ئەگەر بە دزییە و تەلە یە کە لە پشتی دەرگای کە سێکە وە شار دەو یا بۆمبایە کە دانا یا
بیرێکی هەلکەندو داپۆشی بە نیازی ئەو کابرای خاوەن دەرگای پێ بکوژی و خاوەن
دەرگاکە پێو بوو، ئەمانەیش بە عەمد ئەناسرێن و ئەبن بە هۆی ئەو کە قیساس لە سەر
کابرا ئیسپات بێ.

و ئەگەر ئینسانێکی خستە خوارە و بە بیرێکدا کە قول و مرینەر بێ و لە بیرە کە دا
شمشیرێکی روت داچە قینرابوو، یا ماریکی پیس هەبوو و کابرا کەوت بە سەر
شمشیرە کە داو مرد، یاخود ماره کە پێو وە داو کوشتی، ئەمەیش هەر بە عەمد دائەنرێ و
شمشیرە کە و ماره کە بە ئالت دائەنرێن.

ئه‌گەر ئه‌حمه‌د که‌سیکی گرت و مه‌حموود کوشتی، یا ئه‌حمه‌د بیریکی هه‌لکه‌ند و مه‌حموود که‌سیکی تی‌فپۆی داو مرد، یا ئه‌حمه‌د که‌سیکی له‌به‌رزیه‌که‌وه‌ خسته‌ خواره‌وه‌ و مه‌حموود به‌ شمشیر کردی به‌ دوو که‌رته‌وه‌، ئه‌وه‌ له‌م سووره‌تانه‌دا قیساس له‌سه‌ر مه‌حمووده‌؛ به‌لێ، ئه‌گەر مه‌حموود له‌وانه‌ نه‌بوو که‌ بۆ زامن بوون بشی و ئه‌حمه‌د له‌وانه‌ بوو، ئه‌وه‌ له‌ سوورته‌ی یه‌که‌م و دووه‌مه‌دا، قیساس له‌سه‌ر ئه‌حمه‌ده‌، به‌و شه‌رته‌ له‌ سووره‌تی یه‌که‌مه‌دا کابرا به‌نیازی ئه‌وه‌ بگری که‌ بکوژری، ئه‌گینا ئه‌گەر بۆ پاراستنی خۆی گرتی یا بۆ گالته‌و یاری گرتی، ئه‌وه‌ هیچی ناکه‌وێته‌ سه‌ر و له‌ سووره‌تی دووه‌میشا، له‌ شوێنیکه‌ی به‌رزی واوه‌ بیخاته‌ خوار که‌ زۆرتر وای ئینسانی پێ بمری، ئه‌گینا هه‌ر دییه‌ی شیبه‌هه‌مدی ئه‌که‌وێته‌ سه‌ر و له‌ مه‌سه‌له‌ی بیره‌که‌دا، ئه‌حمه‌د هه‌ر گوناو و سه‌رزه‌نشتی ئه‌که‌وێته‌ سه‌ر، ئه‌ویش به‌و شه‌رته‌ ئه‌و بیره‌ به‌ ناحه‌ق هه‌لبکه‌نی.

بیداربن! له‌م سووره‌تانه‌وه‌ که‌ به‌یانمان کردن، ده‌رکه‌وت ئه‌گەر شه‌رت و خه‌ریک بوون (مباشرة) که‌وتنه‌ یه‌ک، ئه‌وه‌ حوکم بۆ خه‌ریک بوونه‌، وه‌ کوو له‌ مه‌سه‌له‌ی بیره‌که‌دا، ئیسته‌ هه‌رچه‌ند هه‌لکه‌ندنی بیره‌ که‌ شه‌رته‌، به‌لام قیساس له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ سه‌یه‌ که‌ خه‌ریک بووه‌ و کابرای خسته‌وه‌ته‌ خواره‌وه‌.

وه‌ ئه‌گەر سه‌به‌ب و خه‌ریک بوون که‌وتنه‌ یه‌ک، ئه‌وه‌ هه‌ندی‌جار، حوکم بۆ سه‌به‌به‌که‌یه‌، وه‌ کوو له‌ مه‌سه‌له‌ی شه‌هاده‌تی درۆدا به‌وه‌ که‌ فلان‌که‌س فلان‌که‌سی کوشتوو و هه‌ندی‌جار، حوکم بۆ خه‌ریک بوونه‌، وه‌ کوو ئه‌وه‌ که‌سیک یه‌کیک له‌ به‌رزیه‌که‌وه‌ بخاته‌ خواره‌وه‌ و له‌پێش ئه‌وه‌دا که‌ بکه‌وێته‌ زه‌وی، یه‌کیک به‌ شمشیر دووله‌تی بکا و هه‌ندی‌جار، حوکم بۆ هه‌ردووکیانه‌، وه‌ کوو له‌ مه‌سه‌له‌ی زۆر لێ کردنا بۆ کوشتن به‌یانمان کرد.

باسی کوبوونه‌وه‌ی دوو جینایه‌ت به‌ خه‌ریک بوون

ئه‌گەر دوو که‌س جینایه‌تیان کرد له‌ که‌سیک، ئه‌وه‌ یا ئه‌م دوو جینایه‌ته‌ له‌ یه‌ک کاتدا ئه‌کرین، یا به‌رودوا ئه‌بن؛ جا ئه‌گەر له‌ یه‌ک کاتدا بوون و هه‌ردووکیان به‌ زوویی کابرایان ئه‌کوشت، وه‌ کوو ئه‌وه‌ دووکه‌س پێکه‌وه‌ ده‌مانچه‌ بنین به‌ سه‌ردلێ که‌سیکه‌وه‌، یا خود به‌

زوویی گیانیاں دهرنه‌ته‌کرد، وه‌کوو‌ته‌وه‌که‌یه‌کیکیان‌ده‌ستی‌راستی‌و‌یه‌کیکیان‌ده‌ستی‌چه‌پی‌بری‌و‌پاش‌ماوه‌یه‌ک‌کابرا‌مرد، یا‌خود‌یه‌کیکیان‌برینیکی‌لی‌کردو‌ته‌ویان‌ده‌برینی‌لی‌کردو‌کابرا‌مرد، ته‌وه‌له‌م‌سووره‌تانه‌دا‌قیساس‌له‌سه‌ر‌ه‌ردوو‌که‌سه‌که‌سابت‌ته‌بی‌و‌ه‌ردوو‌کیان‌له‌قیساس‌دا‌ته‌کوژرین.

وه‌ته‌گه‌ر‌برینی‌یه‌کیکیان‌به‌گورجی‌گیانی‌دهرته‌کردو‌هی‌ته‌وی‌تریان‌وا‌نه‌بوو، وه‌کوو‌ته‌وه‌یه‌کیکیان‌ملی‌کابرای‌بری‌و‌ته‌ویان‌ده‌ستی‌بری، ته‌وه‌هر‌خاوه‌نی‌برینه‌گیان‌ده‌رکه‌ره‌که‌به‌بکوژ‌ته‌ناسری‌و‌قیساس‌له‌سه‌ر‌ته‌وه، هه‌رچه‌ند‌گومانیشمان‌بی‌له‌وه‌دا‌که‌برینی‌دوو‌ه‌میش‌گیان‌ده‌رکه‌ره، چونکه‌قیساس‌به‌گومان‌نیسپات‌نابی‌و‌شوبه‌مانیعی‌قیساسه، به‌لام‌پیوسته‌بژاردنه‌وه‌یا‌قیساسی‌ته‌و‌برینه‌بدا‌که‌کردوو‌یه‌تی؛ مه‌سه‌لا، که‌سیک‌شمشیریکی‌دا‌له‌ملی‌که‌سیک‌و‌ملی‌له‌لاشه‌ی‌جیا‌کرده‌وه‌و‌که‌سیکی‌تریش‌ده‌ستی‌بری، ته‌وه‌سه‌ر‌په‌که‌ته‌کوژریته‌وه‌و‌ده‌ستی‌ده‌ست‌په‌که‌یش‌ته‌بری.

وه‌ته‌گه‌ر‌جینایه‌ته‌کان‌به‌رودو‌ابون، ته‌وه‌ته‌گه‌ر‌یه‌که‌میان‌کابرای‌گه‌یانه‌«حه‌ره‌که‌ی‌مه‌زبووح»: یه‌عنی‌جم‌وجوولی‌حه‌یوانی‌سه‌ر‌پراو، به‌م‌ره‌نگه‌که‌قسه‌و‌روانین‌و‌جم‌جوولی‌به‌ناره‌زووی‌خوی‌پی‌نه‌هیشت‌و‌له‌پاش‌ته‌وه، یه‌کیکی‌تر‌برینداری‌کرد، ته‌وه‌قیساس‌هر‌له‌سه‌ر‌یه‌که‌مه‌و‌شه‌خسی‌دوو‌ه‌م‌ته‌عزیر‌ته‌کری، چونکه‌ته‌و‌برینداره‌له‌حوکمی‌مردو‌دایه‌و‌ته‌م‌که‌سه‌پش‌وه‌کوو‌ته‌وه‌و‌ایه‌حورمه‌تی‌مردووی‌شکاندبی.

وه‌ته‌گه‌ر‌کابرای‌یه‌که‌م‌نه‌یگه‌یانه‌حاله‌تی‌جم‌وجوولی‌حه‌یوانی‌سه‌ر‌پراو‌و‌کابرای‌دوو‌ه‌م‌برینی‌لی‌کرد، له‌م‌کاته‌دا، ته‌گه‌ر‌برینی‌کابرای‌دوو‌ه‌م‌گیان‌ده‌رکه‌ری‌ده‌س‌به‌جی‌بوو؛ مه‌سه‌لا، یه‌که‌م‌ده‌ستی‌بری‌و‌دوو‌ه‌م‌سه‌ری‌بری، ته‌وه‌قیساس‌له‌سه‌ر‌دوو‌ه‌مه‌و‌بژاردن‌یا‌قیساسی‌ته‌ندامه‌پراوه‌کیش‌له‌سه‌ر‌یه‌که‌مه‌وه‌ته‌گه‌ر‌دوو‌ه‌مه‌میش‌نه‌یگه‌یانه‌پله‌ی‌جم‌وجوولی‌حه‌یوانی‌سه‌ر‌پراو؛ مه‌سه‌لا، یه‌که‌م‌ده‌ستی‌راستی‌و‌دوو‌ه‌م‌ده‌ستی‌چه‌پی‌بری‌و‌کابرا‌مرد، ته‌وه‌قیساس‌له‌سه‌ر‌ه‌ردوو‌کیانه‌چونکه‌کابرا‌به‌ته‌ئسیری‌برینی‌ه‌ردوو‌ده‌ستی‌مردووه.

بزانی! حاله تی جم و جوولی حه یوانی سه برپا، به وه دیته جی که قورقور اچکه ی بپری، یا لوله ی سوور پچکه ی بپری، یا خود سکی بدری و هندی له ریخوله کانی بینه دهره وه، به جوړی که به قه تعی بزانی نه و کابرایه له پاش ماوه ی روژیک یا دوو روژ نه مری، له وینه ی نه م حاله تانه دا، نه گهر برینداره که قسه ی ریک و جوانی نه بو، نه وه دیاره وه نه گهر قسه ی ریکیشی هه بو، هه به هچ دانانری، چونکه پاش نه وه که سارد بو وه، نه و قسه یه شی نامینی و نه م حاله ته به حاله تی یه ئس و ناومیدی دانه نری و کابرا حوکمی مردو وهر نه گری، یه عنی دروسته میراتی بدری به میرات بهر وه نه گهر خزمیکی مرد، میراتی لی وهر ناگری وه نه گهر ژنه که ی له و کاته دا دوو گیان بو و مناله که ی بو، دروسته شوو بکا وه هه قسه یه ک بکا له باره ی کرین و فروشتن و مامه له وه، یا له باره ی نیکاح و ته لاق و وه سیه ت و به خشین و هه ر خیر و خیراتیکی تر وه، یا تویه بکا، یا موسولمان ببی، نه وه هه مووی بی ئیعتیاره و ره واجی نییه؛ نه خو شیش نه گهر بگاته نه م حاله ته، وه ک مردو وایه و قسه و ته سه روفاتی بی ئیعتیاره، ته نها نه وه نه بی که ژنی ناتوانی شوو بکا و میراتی دابهش ناکری وه نه گهر خزمیکی مرد، میراتی لی وهر نه گری.^۱

نه گهر نه خو شیک گه یشتووه کاتی سه ره مهرگ و له و کاته دا، یه کیلک کوشتی یا داریکی لی داو گیانی دهر چوو، نه وه قیساس نه که ویته سه ری، چونکه گه لی جار وا ریکه و تووه نه خو ش گه یشتووه ته نه م حاله ته و پاش نه وه چاک بووه ته وه.

نه گهر که سیلک که سیکی کوشت که به کافری نه هلی زیمه ی نه زانی، یا وایته زانی باوکی کوشتووه، یا باوکی کوشتوو و وایته زانی میرات به ره کان هه موویان رازین به کوشتنه وه ی، یا خود له ولاتی ئیسلامدا موسولمانیکی کوشت که به کافری جهنگ کهر (خربی) ی نه زانی، که چی کابرای کوژراو به پیچه وانه ی زانستی بکوژه که دهر چوو، نه وه له هه موو نه م سووره تانه دا، قیساس له سه ر کابرای بکوژ سابت نه بی و نه و باوه رهی که بوویه تی، به هچ دهر نه چی، چونکه کوشتن خه ته ره و به خه یالی رووت،

۱. سهیری بهرگی هه شته می «شیروانی» بکه له سه ر «تحفه»، له لاپه ره ۳۹۴ دا.

کوشتنی کهس دروست نییه؛ به لئی، نه گهر له ولاتی کافرانا یا له ریزی جهنگدا، دای له موسولمانیک، به گومانی نه وه که کافری جهنگه ره، نه وه قیساس ناکه ویتته سه ری، ههروه ها نه وه دییه یشی ناکه ویتته سه ر، له بهر نه وه که نه م کابرایه به مانه وه ی له ولاتی جهنگ (دازال حرب) دا، حورمه تی خوئی شکاندووه.

باسی مهرجه کانی قیساس

به شهرت گیراوه له قیساسدا بیجگه له ده سه نقه ستیتی (تعمُد)، چه ند مهرجیک؛ یه که م، نه وه یه خوینی کوژراوه که پاریزراو بی، به هوئی موسولمانه تیه وه یا به هوئی جیزیه وه، یا به هوئی «أمان» دانه وه؛ نه گهر وانه بوو، خوینی به فیرو نه روا، یا نیسبه ت به هه موو کهس، وه ک کافری جهنگه ره که هه رکه سی بیکوژی قیساسی نییه، یا به نیسبه ت هه ندی که سه وه، وه کوو بکوژی که قیساسی له سه ر بی، نه وه نه گهر میرات گری کوژراوه که بیکوژی، خوینی هه دهره، به و شهرته بکوژ یه کهس بی یا کو مه لیکئی فامیده بن و یه کیکیان به ئیزنی نه وانی تریان بیکوژی؛ «مَعَ الْعِلْمِ»، نه م جووره کوشتنه ش، به سی ریگادانی گه وره ی موسولمانان گونا هه، چونکه له وانه یه هه راو فیتنه ی لی په یدا بی وه نه گهر که سیک له غه یری میرات گره کان له خو یه وه بیکوژی، نه وه قیساسی لی نه سیئری. به لئی، نه گهر موسولمانیک هه لمه تی هیئا بو گیان یا ناموس یا مالی که سیک، یا ریگه ی گرت له خه لک و به غه یری کوشتن چاری نه نه کرا، نه وه کوشتنی دروسته و نه قیساسی هه یه و نه خوین (دییه).

دوو هه م: نه وه یه بکوژه که ته کلیفی له سه ر بی، یه عنی بالغ و عاقل بی و کافری جهنگه ره نه بی؛ که واته، قیساس نییه له سه ر کافری جهنگه ره، چونکه له خویدا خوینی هه دهره و نه کوژری و حوکمی ئیمه ی وه رنه گرتووه؛ ههروه ها، قیساس نییه له سه ر شیئ و نابالغ و له سه ر ئینسانیکی نووستوو که بتلیتته وه به سه ر که سیکداو بیکوژی؛ بهس له سه ر منال و شیئ، خوین (دییه) پیویسته که له مالی خویان بیده ن و له سه ر کابرای نووستوویش، له مالی خزم و کهس و کاری نه درئی.

ئەگەر کەسێک هەندی کات شیت بوو و هەندی کات عاقل بوو، ئەو لە هەر کاتێک بە گۆرەیی خۆی، موعامە لەی لە گەڵ ئە کری.

بەلێ، قیساس واجبە لەسەر کەسێک کە بەهۆی خواردن یا خواردنەوی شتیکی حەرامەو سەرخۆش بووبێ بە سوورەتێکی ناشەری و کەسێکی کوشتی، ئەمەش بە نیازی ئەو کە ئەم جۆرە کەسانە سل بکەنەو و شتی وانە کەن.

ئەگەر بکوژە کە ئیددیعی کرد کە لە کاتی کوشتنە کەدا منال بوو، قسە کە ی ریی تی ئەچوو و شاھید نەبوو لەسەر ئەو کە لەوکاتەدا بالغ بوو، ئەو بەواوەری پێ ئە کری بە سویند و لە باتی کوشتنەو، خوینی لی ئە سینری؛ هەر وەها، ئەگەر ئیددیعی کرد کەوا لەوکاتەدا شیت بوو و لەو و پیش، جار و بار شیتی بەسەرا هاتبی و شاھیدیش نەبی لەسەر ئەو کە لەوکاتەدا عاقل بوو؛ بەلێ، ئەگەر بکوژە کە هات و وتی ئیستا منالم و قسە کە شی ریی تی ئەچوو، ئەو سویندی نادری و قیساسی لی ناسە نری، مادام شاھید نەبی لەسەر ئەو کە لەوکاتەدا بالغ بوو.

سیھەم: ئەو یە بکوژە کە زیاد ی نەبی بەسەر کوژراوە کەدا، ئەگینا موسولمان ناکوژریتەو بەهۆی ئەو وە کە «ذمی» یە ک یا کافرێکی خاوەن عەھد و پەیمانێ کوشتی؛ بەلێ، زیممی ئە کوژریتەو لەبەر ئەو کە زیممی یا موسولمان یا کافر ی پەیمان لە گەڵ کراوی کوشتی، هەرچەند لەپاش ئەو کە ئەو زیممیە زیممیە کە ی بریندار کرد، ئەو بریندارە موسولمان بی جا بمری.

چوارەم: ئەو یە بکوژە کە زیاد ی نەبی بەسەر کوژراوە کەدا بە ئازادی؛ کەواتە، ئەگەر ئازادێک بەندە یە ک بکوژی، ناکوژریتەو، بەلام بەندە ئە کوژریتەو لە قیساسی ئازادو بەندەدا.

پینجەم: ئەو یە بکوژە کە زیاد ی نەبی بەسەر کوژراوە کەدا یا بەسەر میرات بەری کوژراوە کەدا بەو کە پینجینە ی ئەو بی، واتە باوک یا دایک یا بەرەوژوورتری بی؛ کەواتە، ئەمانە ناکوژرین بەهۆی کوشتی نەوی خویانەو، یا بەهۆی کوشتی ژنی

کورپانه وه، یا بههوی کوشتنی میردی کچیانه وه^۱، بهلام منال نه کوژریته وه بههوی کوشتنی دایک و باوک و باپیره ی خویه وه، ههروهه ها برا نه کوژریته وه بههوی کوشتنی برایه وه.

نه گهر دوو کهس ئیددیعی ئه وه یان کرد که فلان کهس کورپانه و له پاشاندا، یه کیکیان نه وه کهسه ی کوشت، نه وه نه گهر قیافه ت شناس کردی به کوری بکوژه که، قیاسی لی وه رناگیری وه نه گهر کردی به کوری نه ویان، نه توانی قیاسی لی بسینی وه نه گهر نه یکرد به کوری نه ویش، ناتوانی قیاسی وه ربگری؛ به لی، نه گهر که سیکی سیهم کردی به کوری خوئی و ئیسپاتی کرد، نه توانی قیاسی وه ربگری، نه گینا نه م قیاسه رانه گیری تا راستی روون نه بیته وه.

نه گهر دوو برای دایکی و باوکی، یه کیکیان باوک و یه کیکیان دایکی کوشت له یه ک کاتدا، نه وه نه م برایه حه قی قیاسی باوکی هه یه وه نه و برا که یش حه قی قیاسی دایکی هه یه، جائه گهر یه که وتن له پیشکه وتنی یه کیکیاندا له قیساس وه رگرتندا، نه وه باشه، نه گینا نه بی قورعه بخهن، جا قورعه بو هه رکهس ده رچوو، له پیشدا حه قی خوئی وه نه گیری، نه نجا پاش نه وه که قیاسی وه رگرت، میرات بهری برا کوژراوه که یش نه توانی نه م بکوژریته وه له قیاسی نه و باوکه یا نه و دایکه دا که کوشتویه تی، ههروهه ها نه گهر نه و دوو برایه، به رودوا باوک و دایکی خوئیان بکوژن و له وکاته دا ژن و میردی له بهینی باوک و دایکه که دا نه بی وه نه گهر ژن و میردی له بهینانابوو، نه وه قیساس له بکوژی یه که م ناسه نری، چونکه له حه قی قیاسه که هه ندیکی نه گا به کوژراوی دووهه م و نه و حه قه به میرات دیته وه بو نه م، که هه ندیکیش له حه قی قیساس فهوتا، نه وی تریشی نه فهوتی؛ مه سه لا، یه کیکیان له پیشا باوکی خوئی کوشت، هه شت یه کی نه و قیاسه نه روا بو دایکی، جا له وکاته دا برا که ی تر دایکه که ی کوشت، میرات له

۱. له سووره تی یه که مدا، هه ندی له مافی قیاسی ژنه که نه گهریته وه بو میرده که ی که کوری بکوژه که یه و نه م هه نده، نه فهوتی و مافه که نه روا ته سه ر «دییه» و له سووره تی دووهه مدا، هه ندی له مافی قیاسی کابرا دیته وه بو ژنه که ی که کچی بکوژه که یه و نه م هه نده نه فهوتی و مافه که نه روا ته سه ر «دییه».

دايىقى نابا و ئەو ھەشت يەكە ئەرواتەو ە بۇ بكوژى باوكەكە؛ كەواتە، ئەبىي لە جىياتى قىساس، «دییە» بدا بە میرات گرى بكوژى دايكەكە و «دییە» كەيش، برىتييە لە ھەوت ھەشت يەك، چونكە ھەشت يەكى دايكەكە ھاتوۋەتەو ە بۇ خۇى.

ئەگەر كۆمەللىك بە ھەموويان كەسكىيان كوشت و شەر تەكانى قىساس ھاتنەجى، ئەو ھەموويان ئە كوژرىنەو ە لە قىساسدا، خواھ بە كوشتنە يەكى دەس بەجىي بكوژن، يا لەوانە نەبى، بەلام ھەموو لە پىشا تەگىريان كردبى و برىاريان دابىي ئەوكەسە بكوژن؛ ئەگىرنەو ە كە "ھەزرەتى عومەر"، پىنج كەسى كوشتوۋە لە قىساسى كەسكىدا و ديارە قىساس دامەزراو ە بۇ پاراستنى خوینى ئادەمىزاد؛ كەواتە، ئەگەر قىساس لە كۆمەل نەسەنرى، خوینى خەلك ئەكەوئە مەترىسيەو ە ناپارىزرى؛ بەلى، خواۋەنى كوژراو ە كە ئەتوانى لە ھەموويان خۇش بىي يا لە ھەندىكيان خۇش بىي، بەخورايى يا لەسەر بەشە «دییە»ى خۇى بە ژمارەى گەلەكە و قىساس لە باقىيەكانيان بسىنى.

ئەگەر كەسكىك بوو بە ھاوبەشى باوك لە كوشتنى مئالدا، ئەو ئە كوژرىتەو ە، چونكە قىساس ھەر لەسەر باوكەكە لاچوو ە، ھەر و ھا ئەگەر بەندە يەك بىي بە ھاوبەشى ئازادلىك لە كوشتنى بەندە يەكدا، يا كافرىكى زىممى بىي بە ھاوبەشى موسولمانلىك لە كوشتنى كافرىكى زىمى دا، يا موسولمانلىك بىي بە ھاوبەشى كافرىكى جەنگكەر لە كوشتنى موسولمانلىكا، يا بىي بە ھاوبەشى كەسى كە قىساس ئەسینى لە بكوژى باوكى خۇى، يا بىي بە ھاوبەشى كەسكىكە خۇى ئەكوژى، يا بە ناحق بىي بە ھاوبەشى كەسى كە لە مەيدانى دەفەى كەسكىكە ھەلمەت ھىنەردا ئەو ھەلمەت ھىنەرە ئەكوژى، لەبەر ئەو ە كە ئەم بە ھاوبەش بوانە بەبى حەقى شەرىعى خۇيان ئەكەن بە ھاوبەش لە كوشتنى كەسكىكدا كە ئەمان پەيوەندى شەرىعيان پئو ەى نىيە.

بەلام قىساس ناكەوئە سەر كەسكىك خۇى بكا بە ھاوبەشى بكوژ بە «شېبە عمدا» يا بە ھەل، چونكە لەم سوورە تانەدا، كوشتنى كابرا بە دوو ئىش دىتەجى كە يەكىكيان قىساس پئويست دەكاو يەكىكيان پئويستى ناكا، لەم كاتەدا حوكم بەو ئىشەيان ئەكرى كە قىساس پئويست ناكا.

ئه گهر که سیڤ دوو برینی کرد له که سیڤ، یه کینکیان به عه مد و یه کینکیان به هه له و ئیشه عه مده که له وانه نه بوو که گیان دهر بکا به په له، ئه ویش قیساسی له سهر نییه به هه مان ده لیل.

ههروه ها، قیساس نییه له سهر که سیڤ کافر یکی جه نگا وهر بریندار بکا، جا کافره که موسولمان بیی و کابرا له پاش ئیسلام بوونه که ی برینیکی تری لی بکا و ئه مجا بمری. ئه گهر که سیڤ بریندار کراو ئه م بریندار کراوه دهرمانی برینه که ی خوئی کرد به دهرمانیکی ژاراوی واکه دس به جی بکوژی، ئه وه نه قیساس و نه «دییه»، له سهر ئه و که سه نییه که برینداری کردوه وه ئه گهر ژاریکی وانه بوو که دس به جی ئینسان بکوژی، به لام له وانه بوو که زورتر ئینسانی ئه کوشت و ئه م کابرایه به حالی دهرمانه که ی نه ئه زانی، یا ههر وانه بوو که زورتر ئینسان بکوژی، که چی کابرا مرد، ئه وه قیساس له سهر کابرای پیشو نییه، به لام نیوه ی دییه ی «شبه عمد» ئه که ویته سهر؛ به لی، ئه گهر دهرمانه که به ئه غلب، ئینسانی ئه کوشت و ئه م برینداره ییش به حالی دهرمانه که ی ئه زانی، ئه وه قیساس ئه که ویته سهر کابرا که برینداری کردوه، چونکه ئه بی به شریکی که سی که خوئی بکوژی به ده سه نقه ست و مردنه که ییش ئه دریته پال هه ردوو برینه که.

وه ئه گهر که سیڤ تیماری برینداریکی کرد به دهرمانی که دس به جی ئینسان بکوژی و کابرای دوکتور ئه زانی ئه م دهرمانه وه هایه، ئه وه قیساس ئه که ویته سهر ئه م دوکتوره به تنها خوئی ئه کوژی، چونکه دهرمانه که ی دهرمانیکی گیان دهرکه ری دس به جی بووه وه ئه گهر دهرمانه که ی گیان دهرکه ری دس به جی نه بوو، به لام زورتر و ابوو ئینسانی ئه کوشت و کابرایش به حالی دهرمانه که ی ئه زانی، ئه وه قیساس ئه که ویته سهر هه ردووکیان، یه عنی ئه و کابرایش که ئه م که سه ی بریندار کردوه و ئه م خاوه ن دهرمانه ش، هه ردووکیان ئه کوژرین وه ئه گهر به حالی دهرمانه که ی نه ئه زانی، ئه وه قیساس له سهر که سیان نییه، به لام دییه ی «شبه عمد» ئه که ویته سهریان و یه کی نیوه ی ئه دهن.

به‌لئی ته‌گه‌ر ده‌رمانه‌که به‌ قسه‌ی دوو‌که‌سی باوه‌ر پئی‌کراو ده‌رمانئیکی به‌سوود بوو یا بی‌زیان بوو و کابرایش مرد، نه‌وه نه‌قیساس و نه‌دییه له‌سه‌ر ته‌م دوکتوره‌نییه، به‌لکوو کرئیشی ته‌که‌وئ، چونکه واجبی‌خوئی به‌جئ‌هیناوه و هیچ‌درئغی له‌لایه‌نی ته‌وه‌وه نه‌بووه، به‌لام ته‌بئ بزائین به‌یانی پیشوو بو شوئنیکه کابرای بریندار ئیزنی دوکتوره‌که‌ی نه‌دایئ به‌ ده‌رمانئیکی تاییه‌تی ده‌رمانی برینه‌که‌ی بکا، ته‌گینا هه‌ر زیانی له‌و ده‌رمانه‌وه په‌یدا ببئ، به‌خوړایی ته‌روا، چونکه له‌سه‌ر ئیزنی برینداره‌که‌یه؛ هه‌روه‌کوو یه‌کئ لوویه‌ک به‌له‌شیه‌وه بی‌ت و ئیزنی که‌سئ بدا ببیرئ و ته‌ویش، ببیرئ و کابرا بمرئ، ته‌وه خوئنی به‌زایه ته‌روا، چونکه ته‌م کابرا له‌سه‌ر ئیزنی ته‌و خوئی، لووه‌که‌ی برپوه.

ته‌گه‌ر کۆمه‌لئیک به‌توول دایان له‌که‌سیک تا مرد و لئدانی یه‌که‌یه که‌یشیان له‌وانه نه‌بوو که به‌ته‌نیا خوئی کابرا بکوژئ، ته‌وه راستر ته‌وه یه‌قیساس ته‌که‌وئته سه‌ریان، به‌و شه‌رته که له‌به‌ینی خوینا برپاریان دایئ بدن له‌و کابرایه و لئدانی هه‌موو یه‌کیکیشیان ده‌خلی هه‌بئ له‌مردنی کابرا داوه ته‌گه‌ر لئدانی یه‌کیکیان هیچ په‌یوه‌ندی نه‌بئ تیایدا، به‌م جوړه جیا بووبئ له‌لئدانی ته‌وان و نه‌بئ به‌هۆی هیچ جوړه ئازاریکی وا، ته‌وه ته‌م که‌سه به‌ر ته‌م قیساسه‌ناکه‌وئ، هه‌تاوه‌کوو له‌دییه‌یشدا به‌شدار نییه وه ته‌گه‌ر برپاری ته‌و لئدانه‌یان نه‌دایئ، ته‌وه دییه‌ی «شبه‌عمد» ته‌که‌وئته سه‌ر هه‌موویان.

ته‌گه‌ر تاقه‌که‌سیک کۆمه‌لئیکی به‌به‌رودوا کوشت، ته‌وه ته‌کوژرئته‌وه له‌قیساسی یه‌که‌میاندا و دییه‌ی عه‌مدی باقی کوژراوه کانئشی ته‌که‌وئته سه‌روه ته‌گه‌ر هه‌موویانی به‌جاری کوشت، ته‌وه بو کوشتنه‌وه‌ی له‌قیساسی یه‌کیکیاندا قورعه‌ته‌خرئ، جا قورعه به‌ناوی کیوه‌ده‌رچوو، ته‌کوژرئته‌وه له‌قیساسی ته‌وه‌دا وه ته‌گه‌ر غه‌یری ته‌و که‌سه‌ی که‌حه‌قی قیساسه‌که‌ی هه‌یه په‌له‌ی کردو کابرای کوشت، ته‌وه له‌گه‌ل ته‌وه‌دا که‌گوناهبار ته‌بئ، به‌ر قیساس ته‌که‌وئ و دییه بو کوژراوه کانی تر له‌مالئ ته‌و که‌سه ته‌درئ.

باسی گۆرانی حالی جینایهت لی کراو یا جینایهت کهره که

به ر له به یانی حوکم له م شویندها، چند ده ستورینگ هه یه ته کرین به بناغه بو
وه رگرتنی حوکمی جینایهت له و شوینانه دا که به یان ته کرین.

یه که م: هه ر جینایهت یتک که له سه ره تاوه نه بی به هوئی ته وه که جینایهت کهره که زامن
بی له ناخره وه به گۆرانی حالی کابرای جینایهت لی کراو، نابی به هوئی ته وه که ته وه
که سه بی به زامن؛

دوو هه م: هه ر جینایهت یتک که له سه ره تاو دواییه وه زه مانه تی نه کرابی، ئیعتباری
ته ندازه ی «حق الضمان» له ناخره وه ته کری؛

سیهه م: پیویسته هاوسانی (تکافؤ) هه بی له به ینی تاوان کهره تاوان لی کراودا له
یه که م به شی تاوانه که وه؛ جا ته گه ر که سینک کافرینکی جهنگ کهری بریندار کردو له
پاشان کافره که موسولمان بوو و به و برینه یش مرد، ته وه کابرای جینایهت کهر
زه مانه تی له سه ر نییه، له به رته وه که له کاتی بریندار کردنی کابرا دا خوینی بی قیمهت
بووه وه له فه رمووده یه کی ئیمامدا، له م کاته دا دیه یه کی سووکی واکه بو موسولمانینکی
نازاد ده ست بدا، ته که ویته سه ر که س و کاری جینایهت کهره که.

وه ته گه ر موسولمانینک تیرینکی هاویشت بو کافرینکی جهنگ کهر و کافره که له پیش
ته وه دا که تیره که ی پی بگات موسولمان بوو، جا تیره که ی پی گه یشت و مرد، ته وه
قیساس ناکه ویته سه ر ته و تیر هاویژه، به لام له سه ر مه زه به بی ئیمام، دیه یه کی سووک
ته که ویته سه ر که س و کاری وه ته گه ر شه خسیکی موسولمانی بریندار کرد، جا
موسولمانه که پاشگه ز (مُرتد) بووه وه به ته ئسیری تیره که یش مرد، ته وه قیساسی
نه فسه که ی ناکه ویته سه ر جینایهت کهره که، به لام قیساسی ته سلنی برینه که ی ته که ویته
سه ر، چونکه له کاتی موسولمانه تی کابرای جینایهت لی کراودا کردوویه تی و ته م
قیساسه ته درئی به و که سه که له سه ر فه رزی موسولمانه تی جینایهت لی کراوه که میراتی
لی وهرده گرت وه ته گه ر برینه که قیساسی نه بوو، به لکوو مایه ی واجب بوونی مال بوو،

وہ کوو ئەوہ کہ پارچە يەك لە گوشتی رانی بېرى، ئەوہ لەم كاتەدا ئەگەر ئەو ماله كە مەتر بوو لە ديبەى كابرا، ئەوہ ئەو ماله ئەدەين بە ميرات گره كەى وە ئەگەر ديبە كەى كە مەتر بوو لەو ماله، ئەوہ ديبە كەى ئەدەينى.

ئەگەر موسولماننىك بريندار كرا، لە پاشا پاشگەز (مُرتد) بوو وەو لە ئەنجامدا موسولمان بوو وە بە ھۆى برينە كەوہ مرد، ئەوہ قيساسى نيبەو ديبە يە كى گرانى دەس بە جيئى ئە كە وپتە سەر نەفسى بريندار كەرە كە بيدا بە ميرات بەرى كوژراوہ كە وە لە فەرموودە يە كى ئىمامدا ھە يە كەوا ئەگەر ماوہى پاشگەز بوونەوہ كە كەم بوو، پيوستە قيساس لە كابرا بستيتريت.

ئەگەر موسولماننىك كە سىكى زىمىمى بريندار كرد، ئەو جا زىمىمىيە كە موسولمان بوو و مرد، ئەوہ قيساسى واجب نابى؛ بەلى، ئەگەر ميرات گرى موسولمانى ھەبوو، واجبە ديبەى ئەو كە سە بدرى بە ميرات گره كەى.

باسى شەرتى قيساسى ئەندام و برين كردن و لابردنى ھيز

ئەگەر كۆمەلىك بە جارئك ھيزيان خستە سەر شمشيرئك و دەستى كە سىكيان پى برى، ئەوہ دەستى ھەموويان ئەپرپتەوہ، ھەروە كوو ئەگەر كۆمەلىك بە ھەموويان كەسى بكوژن، ئە كوژرينەوہ.

ئەو برينانەى كە وان لە سەر و روخساردا، دە جوړن؛

يە كەم: پيست رووكين (حارصه)؛

دوو ھەم: خوین ھينەر، بە شەرتى ئەوہ كە خوینى لى نەروا (داميه)؛

سيھەم: ئەوہ يە لە گوشتى سەريش بېرى (باضعه)؛

چوارەم: ئەوہ يە ئەو برينە بە گوشتە كە دا برواتە خواروہ (مُتلاجمه)؛

پينجەم: ئەوہ يە برينە كە بگاتە ئەو پيستە ناسكە كە وا لە بەينى گوشت و ئيسكدا

(بِسْمِ حَق)؛

شە شەم: ئەوہ يە ئيسكە كە يش دەربخا (مُوضحة)؛

حەو تەم: ئەوہ يە ئيسكە كە بشكىنى (ھاشمە)؛

هه شتەم: ئەو یە ئیسکە کە لە جیی خۆیەو بەجوولینئ بۆ جییەکی تر، ئەگەرچی نەیشی شکینئ (مُنْقِلِه)؛

نۆهەم: ئەو یە برینە کە بگا بە کیسە دەماغی کابرا (مَأْمُومَة)؛

دەهەم: برینیکە بگا بە کیسە دەماغی کابراو بیشیدرینئ (دامِغَه)؛ لەناو ئەم دە جوۆرە برینەدا، هەر بۆ «مُوضِحَه» قیاس هەیه کە ئیسکە کە ی پئ دەرکە و توو، ئیتر لە برینەکانی تردا «أَرْش» هەیه، واتە: بژاردن.

و ئەگەر برین لە غەیری سەردا بە جوۆرێک بوو کە ئیسکی دەرخست، وە کوو سینە و قۆل و ران، یاخود هەندیک لە نەرمە لوتی یا نەرمە گویی یا لیوی یا زمانی بری، بەلام لە ئەسلە کە ی جیا نە کردەو، ئەویش قیاسی تیا دیتە جئ؛ هەر وەها، قیاس واجبە لە برینی هەر ئەندامیکی جمگەدا، وە کوو قولاپەو ئەژنوو مووچی دەست و ئەنیشک و وردەلە ی پەنجە ی دەست و پئ، هەتاووە کوو لە جمگە ی بیخی ران و قۆلا، ئەگەر نە بی بەهۆی ئەو کە تەنشتی کونی تئ بی و ناوسکی دەرکەوئ، ئەگینا قیاسیان تیا دروست نییە، چونکە لەم کاتەدا لائەدا لە ئەندازە ی حەقی شەرعی؛ بەلئ، ئەگەر کابرای ران یا قۆل براو مردبوو، ئەو قیاسە کە ی واجب ئەبئ، هەرچەند بە برینی ئەو جمگە یە ناوسکی کابرای جینایەت کەر دەربکەوئ و بمرئ.

هەر وەها قیاس واجبە لە کوۆر کردنی چاودا و لە برینی گوێچکە و پیلووی چاو و زوبان و لوت و نەرمە لوت و زە کەر و هیلکە گون و ولمە ی ران و ئەم بەرو ئەوبەری فەرچی ئافرەتدا، بەلام قیاس نییە لە شکاندنی ئیسقاند، چونکە ئەندازە کە ی دەرناکەوئ؛ بەلئ، ئەگەر لە گەل شکاندنی ئیسقانه کە دا لای خواروویشی جیا بوو بوو وە، ئەو دەروستە لە نزیکترین جمگەو و لەو شوینە شکستە یە بپرئ و «حوکوومەتی» شکستە کە ییش وەربگریئ؛ بەلام ئەگەر هیچ جووزئیک لە خواری شکستە کەو جیا نەبوو بیتهو، ئەو رەوا نییە لە ئەندامی کابرای جینایەت کەر بپرئ، بەلکوو هەر «حوکوومەتی» شکستە کە ی ئەکەوئ کە بریتییه لە ئەندازە یە ک پارە کە حاکم برپاری ئەدا بەرەبەر بەو شکستە یە.

ئەگەر كەس يېڭ ئېسكى سەرى كەس يېڭى دەرخست و ئېسكە كەيشى لە شوپىنى خۆى جوولاندى، ئەو سەرى جىنايەت كەرە كە ئەشكىنرى لە قىساسدا بە جوړيك كە ئېسكە كەى دەربكەوئى و پئويستە كابرأى جىنايەت كەر دە وشترىش بدا بە كابرأى بريندار لە جياتى جوولاندىنى ئېسكى سەرى.

و ئەگەر كەس يېڭ دەسى كەس يېڭى بېرى لە مووچدا، ئەو دەروست نيبه بۇ ئەم دەست بپراوه پەنجەى كابرأى جىنايەت كەر لە وردە لەدا بېرى و تەنها حەقى ئەو ەى ەه يە ئەو يش دەستى ئەم بېرى لە جىمگەى مووچدا و ئەگەر هات و ئەم وردە لانهى بېرى، سەرزەشت ئە كرى، بەلام حەقى قىساسى خۆى نافەوتئى.

ئەگەر كەس يېڭ قوئى كەس يېڭى شكاندو جيايشى كردهو، كابرأى بريندار بۇى ەه يە دەستى ئەو جىنايەت كەرە بېرى لە ئەنیشكاو حوكومەتى شكستە كەيشى لى وەر بگرئى و ئەگەر ويستى دەستى كابرأى جىنايەت كەر لە مووچدا بېرى و حوكومەتى ئەوى تىرى وەر بگرئى، بۇى ەه يە و ئەمەى بۇ دروستە.

ئەگەر سەرى بريندار كىردو گە ياندى بەو كە ئېسكى سەرى دەركەوئى و بەهۆى ئەمەو كوپر بوو، كابرأى بريندار ئەتوانئى ئېسكى سەرى ئەو دەربخا، جا ئەگەر ئەميش كوپر بوو، ئەو باشە، ئەگىنا ئەتوانئى بە شتىكى بى زيان كوپرى بكا؛ مەسەلا، سووزنىكى سوورەو كراو نزيك بكا تەو لە چاوى تا كوپر ئەبئى؛ ەروەها، ئەگەر كەس يېڭ شەقازلە يە كى دا لە كەس يېڭ و ئەو كەسە كوپر بوو، ئەميش ئەتوانئى شەقازلە يەك بدا لەو كەسە، جا ئەگەر ئەو يش كوپر بوو، ئەو حەقى خۆى وەرگرتووه و ئەگەر كوپرى نە كىرد، بەشيوەى پئشوو كە باسما كىرد كوپرى بكا. ەروەها ئەگەر كەس يېڭ دأى لە كەس يېڭ و كەرى كىرد يا كوپرى كىرد يا لالئى كىرد يا ەيزو ەلمەتى ئەندامىكى فەوتاندى، ئەو لە ەموو ئەم حالە تانەدا قىساس واجب ئەبئى، چونكە لابر دنى ئەم ەيزانە ئاسانە.

ئەگەر كەس يېڭ پەنجەى كەس يېڭى بېرى و بەهۆى بېرىنى ئەو پەنجەو پەنجە كانئى تىرىشى داكەوتن، ئەو ەەر حەقى قىساسى لەو پەنجە يەدا ەه يە كە بېر يويەتى، چونكە جىنايەتى

عهمدی له لایهن کابرای جینایهت که ره وه هر بو ئه و یهك په نجه یه بووه، به لام «دیه» ی ئه و چوار په نجه که ی تریشی ئه که ویتته سهر و پیویسته له مالی خوئی دهس به جی بیدا به کابرا، ههروه ها پاره یه کیشی ئه که ویتته سهر له حهقی شوینی سهوز بوونی بنی په نجه کانیدا.

به لئ ئه گهر یه کئ کوته کئکی دا له دهستی که سیك و دهستی ئاوسا و دا که وت، ئه وه ئه بی دیه ی هه موو دهسته که ی پی بیدا وه ئه گهر له م سووره ته دا کابرا مرد، قیساسی لی ئه سه نری و کابرا ئه کوژی.

باسی چۆنیه تی قیساس و قیساس وه رگرو و یهك نه که وتنی میرات گره کان له قیساس وه رگرتن و عهفو کردنا

شهرته له قیساسی ئیسکی ده رکه وتوودا بیجگه له شهرته پیشووه کان، ئه اندازه گرتنی ئه و برینه؛ که و ابو، ئه بی به داریک یا به خه یاته یهك ئه اندازه ی برینه که ی سهر بگیری به دریژی و به پانی وه مانبعی قیساس نییه جیاوازی هه بی له بهینی سهری جینایهت که رو جینایهت لی کراودا له باره ی ئه ستوری پیست و زوری گوشته وه و دروست نییه ئه اندازه ی شوینی برینه که به نیسه ت بو هه موو سهری کابرای جینایهت لی کراوه وه بگیری، چونکه زور جار ئه بی به هوئی دهس دریژی له برینداره که یا له و که سه برینه که ی کردووه؛ مه سه لا، ئه گهر برینی سهری کابرا چواریه کی سهری بی و ئیمه یش ئیسکی چواریه کی سهری جینایهت که ره که ده ربخه ین، ئه گهر سهری بچوو کتر بی له سهری کابرای بریندار که ر، ئه وه حه قه که ی به ته واوی وه رنه گرتووه وه ئه گهر سهری گه و ره تر بی له سهری ئه و، له م کاته دا غه درمان له جینایهت که ره که کردووه، به لام ئه که ره که سیك هه موو ئیسکی سهری که سیکی ده رخست، ئه وه ئیمه یش ئیسکی هه موو سهری جینایهت که ره که ده رنه خه ین، هه رچه ند سهری برینداره که زلتر بی له سهری جینایهت لی کراوه که، ئیتر ئه اندازه ی سهری برینداره که ته واو ناکه ین له روخسار و پشت ملی جینایهت که ره که دا؛ به لئ، به شی ئه وه ی که ماوه ته وه له ئه رشی

برینه‌که، وه‌ری‌ئه‌گرین له‌کابرای جینایه‌ت‌که‌ر له‌سه‌ر ئیعتیباری دابه‌ش کردنی‌ئه‌و
ئه‌رشه‌به‌سه‌ر هه‌موو به‌شه‌کانی سه‌ریا؛ مه‌سه‌لا، ئه‌گه‌ر ئه‌رشی برینه‌ئیسک ده‌رخه‌ره‌که
ده‌دینار بوو وه‌ده‌یه‌کیکی سه‌ری کابرای بریندار زیاتر بوو له‌سه‌ری جینایه‌ت‌که‌ره‌که،
ئه‌وه‌ئیسکی سه‌ری جینایه‌ت‌که‌ره‌که ده‌رئه‌خه‌ین و دیناریکیشی لی‌ وه‌رئه‌گرین بو
برینداره‌که له‌ئه‌رشی ئه‌ندازه‌ی فه‌رق له‌به‌ینی سه‌ریانا.

وه‌ئه‌گه‌ر سه‌ری جینایه‌ت‌که‌ره‌که زلتر بوو، ئه‌وه‌ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌له‌ئیسکی سه‌ری
ده‌رئه‌خه‌ین که له‌سه‌ری جینایه‌ت‌لی‌کراوه‌که‌دا ده‌رکه‌وتوووه‌له‌م‌کاته‌دا، فه‌رموو‌ده‌ی
راستتر ئه‌وه‌یه‌ئیه‌ختیار به‌ده‌ستی جینایه‌ت‌که‌ره‌که‌یه‌بو‌دیاری کردنی شوینی برین
کردن له‌سه‌ریا. ئه‌گه‌ر که‌سیک ئیسکی پیشی سه‌ری که‌سیکی ده‌رخست، ئه‌وه‌ئیسکی
پیشی سه‌ری ده‌رئه‌خری‌وه‌له‌سه‌ریشیا ئه‌ندازه‌ی ناته‌واوییه‌که‌ی ته‌واو ئه‌کری.

ئه‌گه‌ر قیساس وه‌رگر له‌ئه‌ندازه‌ی برینی برینداره‌که زیاتری ده‌رخست، ئه‌وه
قیاسی ئه‌و زیاده‌یه‌ی لی‌وه‌رده‌گیری، به‌و شه‌رته‌به‌عه‌مدی زیاد پروا وه‌ئه‌گه‌ر به‌هه‌له
بوو، یاخود عه‌مد بوو و کابرا له‌سه‌ر مال عه‌فو کرا له‌قیساس، پئویسته‌کابرای زیاده‌په‌و
ئه‌رشی برینیکی ئیسک ده‌رخه‌ری ته‌واو بدا؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر زیاده‌که‌ی به‌هوی قوسووری
جینایه‌ت‌که‌ره‌که‌وه‌بوو، به‌م ره‌نگه‌که له‌کاتی بریندار کردنه‌که‌یدا جم و جوولی زور
ئه‌کردو ده‌ستی کابرای بریندارکه‌ریش ترازا، ئه‌وه‌به‌بی‌قیساس و به‌خو‌پایی ته‌پروا.

ئه‌گه‌ر سه‌ری بریندارکراوه‌که له‌به‌ر ده‌ردیک مووی لی‌نه‌ته‌پروا و سه‌ری
بریندارکه‌ره‌که مووی هه‌بوو، ئه‌وه‌قیاسی بو‌وه‌رناگرین، به‌لکوو ئه‌گه‌ر برینه‌که‌دییه‌ی
هه‌بوو، دییه‌ی بو‌دائه‌نین، ئه‌گینا له‌سه‌ر بریاری حاکم پاره‌یه‌کی له‌جیاتی‌دا بو
وه‌رئه‌گرین.

ئه‌گه‌ر کو‌مه‌لیک ئیسکی سه‌ری که‌سیکیان ده‌رخست، ئه‌وه‌ئیسکی سه‌ری هه‌موویان
ده‌رئه‌خری‌به‌ئه‌ندازه‌ی ده‌رخستنی ئیسکی سه‌ری بریندارکراوه‌که.

به‌شه‌رت گیراوه‌له‌گه‌ل شه‌رته‌کانی تری قیساس بو‌وه‌رگرتنی قیاسی ئه‌ندامی
له‌ش، وه‌کوو ده‌ست و پی‌و گو‌یچکه‌و چاوو زوبان و لی‌وو وینه‌ی ئه‌مانه، یه‌کی‌تی له‌

شویندا؛ که واته، راست له جیاتی چهپ و چهپ له جیاتی راست نابهری، یا لیوی سهروو له جیاتی لیوی خواروو، یا به پیچه وانه وه، یا په نجهی دهست له جیاتی په نجهی پی، یا په نجهیه کی دهست یا پی له جیاتی په نجهیه کی تری دهست یا پی، نابهری گویچکه ی ساغیش نابهری له له جیاتی گویچکه یه ک که هه ندیکی نه مایی؛ ههروه ها، هه ر ئەندامیک که سووده که ی له خویدا بی، وه کوو چاوو زوبان، خاوه ن سوودیان له جیاتی بی سوود وەر ناگیر، هه رچه ند خاوه نه که یشی ریگا بدات؛ که واته، ئە گه ر دهستیکی ساغیان بری له جیاتی دهستیکی ئیفلیج به بی ریگادانی خاوه ن دهسته که، ئە وه نابی به قیساس و دییه ی ئە و دهسته ساغه بر او ه ئە که ویته سه ر کابرای دهست بر وه ئە گه ر ته شه نه ی کردو گیانی کابرای دهست بر او ی پی دره چوو، قیساس له و دهست بره ئە سه نری؛ که واته دروست نییه برینی دهستیکی ساغ له جیاتی دهستی که ئیفلیجی تیایی وه پییه کی ساف له جیاتی پییه ک که وشک بووبی و هاتو چوی پی نه کری، وه زمانیکی گویا له جیاتی زمانی که لال بی؛ چاوی ساغیش کویر نا کری له جیاتی چاوی که کویر بی، به لام کویر ئە کری له جیاتی چاوی خیال یا شه و کویر یا ئاویا هاتوو یا بچووک؛ ههروه ها، زمانی گویا ئە بری له قیاسی زمانی منالیکدا که نیشانه ی قسه کردنی تیاده رنه که وتبی و دهستی ساغ ئە بری به قیاسی دهستی که هه ر له سه ره تای دروست بوونیه وه ئە نیشکی وشک بووبی و له ئیش کردن نه که وتبی؛ ههروه ها قاچی ساف ئە بری له جیاتی قاچیک که هه ر له سه ره تای دروست بوونیه وه ئیفلیج بووبی؛ گویچکه ی بیسنده ییش ئە بری له جیاتی گویچکه ی که پرو لوتی بۆن که ر ئە بری له جیاتی لوتی بۆن نه که ر.

دیاره دروستیسه پییه ک که ئیفلیج بی ببری له جیاتی پییه کی ساغ، مه گه ر شماره زایان بلین: ئە گه ر ئە و دهسته یا وئه و قاچه ئیفلیجه بریرتته وه خوینی ناوه ستیتته وه و کابرا ئە مرئ، ئە وه له م حاله دا نابهرینه وه.

جائه گه ر ئەندامیکی عه ییدار بررا له قیساسدا، پیویسته خاوه ن قیساسه که قه ناعه ت بکاو نه لیت: تۆله ی ئە و ناته واوییه م ئە ویتته وه، چونکه ئەندامه که ی من ساغ بووه،

له بهر ئه وه که له بنچینه دا کابرا خۆی رازی بووه به و قیاسه، بیجگه له وه یش، ههردوو دهسته کان له دیمه ن و شیوه دا وه ک یه ک وان.

زه که ریش وه کوو دهست وایه له ساغی و شله په تکه یی دا؛ شله په تکه یی له زه که ردا ئه وه یه که وشک و لوول بی به جوړی که نه کریته وه، یا خود وشک و رهق بی به جوړیک که نه نوو شتیه وه، ئیتر ئیعتیار به ههستان و هه لنه ستان نییه؛ که واته، زه که ری که هه لسیت، ئه برری له قیاسی زه که ری کدا که هه لنه سیت و زه که ری ئینسانی «که ل»، ئه برری له قیاسی زه که ری که سیکی خه سینراودا، یا له قیاسی زه که ری شله په تکه دا.

ههروه ها، مانیع نییه له قیاس وهرگرتن ئه مه که ئه ندای کابرای برنده گه وهره تر یا بچوو کتر بی له ئه ندایه برپاوه که؛ ههروه ها، قهیدی نییه جیا بن له یه ک له قه له وی و کورتی و دریزی و ساغی و نه خوشی و ناشیرینی و له رهنگو له پشه زانین دا؛ که واته، دهستی دریز ئه برری له جیاتی کورت و گوشتن ئه برری له جیاتی له پرو دهستی نووسه ر ئه برری له جیاتی دهستی نه خوینده وار و دهستی گه وره له جیاتی دهستی بچوو ک و دهستی که نینۆکی په نجه کانی جوان بی له جیاتی دهستی که نینۆکی په نجه کانی جوان نه بی و دهستی که هیزی زور بی له جیاتی دهستی که هیزی که م بی، یا دهستی که ساغ بی له جیاتی دهستی که گه رۆل بی.

به لام دروست نییه برینی دهستی که هه موو په نجه کانی هه بی له جیاتی دهستی که هه ندی له په نجه کانی نه بی، یا خود هه ندی له نینۆ که کانی هه لوه ری بی.

ئه گه ر ئینسانیکی دهست و په نجه ته واو دهستیکی چوار په نجه ی بری، ئه وه ئه و دهسته ته واو له قیاسدا وهر ناگیری و کابرا ئه توانی دییه ی چوار په نجه که ی وهر بگری؛ ههروه ها، ئه یشتوانی ئه و چوار په نجه یه له دهستی کابرای جینایه ت که ردا بری و له م سووره ته دا، دییه ی بیخی په نجه کانیشی لی ئه سیننی و له ههردوو سووره ته که دا، ئه م کابرا ئه توانی پاره یه ک له جینایه ت که ره که بسیننی له جیاتی پینج یه کی به ری دهستی و ئه و پینج یه که، بریتیه له شوینی سه وزبوونی په نجه ناته واوه که ی، چونکه له به رابه ری ئه وه وه هیچی دهست نه که وتوه.

ئەگەر کابرایەکی خاوەن دەست و پەنجە، دەستیکی بێ پەنجە ی بێ، ئەو لە شوینەدا قیساس نییە، بەلکە وەرەحەتی پارەیه کی هەیه بەرابەر بەری دەستی و پستی دەستی که بریتیه لە ئەندازەیه که حوکمپرانى ئەو شوینە بەپێی بیری خۆی بپاری ئەدا.

ئەگەر کەسێ که پەنجە دەستی ناتەواو بێ دەستیکی تەواو ی بێ، ئەو دەستی لە قیساسدا ئەبپری و دییهی پەنجە کانیسی لێ وەر ئەگیری بە ژمارە ی ناتەواوییه کانی دەستی، هەر وەها ئەگەر کابرای دەست بپەنجە کانی شەل و بێ سوود بێ؛ بەلێ کابرای دەست بپراو ئەتوانی قەناعەت بکا بە برینی ئەو دەستە ناتەواو و داوای مأل ئەکا.

بیداری! دەرکەوت لە بەیانە پیشوووە کە وە کەوا پەنجەیه که لە قیساسی پەنجەیه کی تر دا و سەرە پەنجەیه که لە قیساسی سەرە پەنجەیه کی تر دا نابپریت؛ هەر وەها، پەنجەیه کی زیاد بە هۆی پەنجەیه کی ئەسلییه وە یا بە هۆی پەنجەیه کی زیاد وە که شوینیان جیایی و پەنجەیه کی ئەسلی بە هۆی پەنجەیه کی زیاد وە نابپری و قیساس هەیه لە هەلکەندنی دانیکى وادا که سوودی مایی بە تەواوی، سەر و بە سەر و وە خوار و بە خوار و لە گەل چاودیری کردنی یه کیتی شویندا؛ کەوابی دانى که ئەو نەندە بچووک بێ بۆ جووینی خوار دەمەنی نەشی، یا دانى که زۆری لى هەلۆه ریبی یا لەق و شل بووبی، وە کوو دانى پیر، ئەو قیساسی نییە، مەگەر دانى کابرای جینایەت کە ریش هەر وایی.

قیساس نییە لە شکاندنی دانا مەگەر بە هۆی ئالە تیکی و اوە که بە بێ کەم و زیاد دانى کابرای جینایەت کە ر بشکینی وە کوو دانى کابرای جینایەت لى کراو.

ئەگەر کەسێک دانى منالیکى وای هەلکەند که هیشتا دانى کاتى شیر خوار دنی نە کە و تبوو، ئەو وەرەستین تا کاتى دەر هاتنی دانه کانی، جا ئەگەر لە و کاتەدا که دانه کە و توو کانی دەر دین، ئەو دانه شکاوهی دەر نە هاتە وە و شارە زایان و تیان: جینگای دەر هاتنە وە ی دانه کە ی فە و تاو، ئەو کاتە قیساسی ئەو دانه لە جینایەت کەرە که وەر ئەگرین؛ بەلێ، ئەگەر کەسێک دانیکى که سیکى شکاند که لە پاش کە و تنى دەر هاتبوو وە، کە چی واریکەوت ئەو دانه دووبارە دەر هاتە وە، ئەو قیساس وەر ئەگیریت لە جینایەت کەرە که، چونکە ئەم جوۆرە دەر هاتنە وە یه نایابە و لە حوکمی ئەو دایە که دەر نە هاتیته وە.

بزانت! هر نه ندامیک که له پاش جینایهت له کابرای جینایهت که ره پیدایه بی، له قیاسدا وه رناگیری؛ که واته، نه گهر که سیک که دانی پیشووی نه بوو، دانی پیشووی که سیکی شکاند، که چی پاش نه م جینایهت دانی پیشووی دهرهات، نه وه نه و دانه دهرهاتووه له قیاسدا هله ناکیشری.

باسی جیاوازیی قسه ی کابرای جینایهت که ره و کابرای موسته حه قی خوین

نه گهر که سیک کابرایه کی وای کرد به دوو له ته وه که خوئی پینچابوو له جله وه و ئیددیعیای نه کرد که نه و کابرا مردوو بووه و له کاتی مردوو یه تیدالیی داوه، خوین ره سه که یشی ئیددیعیای نه کرد که له و کاته دا زیندوو بووه و به زیندووی لیی داوه و کوشتوو یه تی، نه وه نه و خوین ره سه سویند نه درئی، له بهر نه وه که نه سل مانه وه ی ژیانی نه و که سه یه، به لام که سویندی خوارد، هر دیبه ی نه که وی و کابرای جینایهت که ر ناکوژری، چونکه نه م شوینه شوینی گومان و شوبه یه و قیاسیش به شوبه نیسپات نابی.

به لی، نه گهر کابرای جینایهت لی کراو مه علووم نه بوو زیندوو بووه یا مردوو بووه، وه کوو مندالیکی له بارچوو، نه وه له م کاته دا کابرای جینایهت که ر باوه ری پی نه کری به سویند مادام شاهید له سه ر ژیانی راست نه بیته وه.

نه گهر که سیک دهستی که سیکی بری و ئیددیعیای وابوو که نه و دهسته ئیفلیج بووه و کابرای دهست برایش ئیددیعیای نه کرد که دهسته که ی ساغ بووه، نه وه به پیی "مه زه بهی نیمام"، سویندی جینایهت که ره که نه درئی، ههروه ها له وینه ی نه م حاله ته یشدا، واته له شوینیکا که جینایهت له نه ندامی به دهره وه بووی دیاری کرابی، مادام کابرای جینایهت که ر ئینکاری نه سلئی ساغی نه و نه ندامه بکا، باوه ر به سویندی نه و نه کری، چونکه نه گهر نه ندامه که ساغ بوایه، کابرای جینایهت لی کراو نه ی توانی شاهید راست بکاته وه له سه ر ساغی دهسته که ی، به لام له نه ندامی په نهانیدا، وه کوو «زه که ر» - مه سه لا - نه وه کابرای جینایهت لی کراو سویند نه درئی له سه ر ساغی نه و نه ندامه،

چونکه راست کردنه‌وه‌ی شاهید له‌سه‌ر ساغی ئەو جوړه شوینه شتیکی گرانه، له‌گه‌ل
ئەو‌ه‌یشدا ئەسل له ئەندامی ئاده‌میزادا سه‌لامه‌تییه.

وه ئە‌گه‌ر هه‌ردووکیان قسه‌یان یه‌ك بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ که ئەو ئەندامه‌ وه‌ختی خو‌ی
ساغ بووه، به‌لام جینایه‌ت که‌ره‌ که ئەیوت: له‌پیش ئەوه‌دا که من جینایه‌ت که‌م بکه‌م
عه‌ییکی تیا په‌یدا بووبوو و خاوه‌نه‌ که‌ی ئینکاری ئە‌کرد، ئەوه‌ له‌م حاله‌ته‌دا باوه‌ر به
سویندی خاوه‌نی ئەندامه‌ که ئە‌کری، چونکه مادام دیاره‌ له‌پیشدا ئەو ئەندامه‌ ساغ
بووه، ئەسل ئەوه‌یه‌ عه‌یی تیا په‌یدا نه‌بووبی و له‌م جوړه شوینه‌دا، قیاسی شوینه‌ که
واجب ئە‌بی، له‌ سه‌ر فه‌رمووده‌ی «ابن حجر» وه‌ دییه‌ی عه‌مد واجب ئە‌بی لای
«رَمَلی».

ئە‌گه‌ر که‌سیک هه‌ردوو ده‌ست و پپی که‌سیکی بری و ئەو که‌سه‌ مرد، جا کابرای
جینایه‌ت که‌ر ئەیوت به‌ سیرایه‌تی برینه‌کان مردووه، یاخود: له‌پیش چا‌ک‌بوونه‌وه‌ی
ده‌ست و پپیدا خو‌م کوشتم بۆ ئەوه‌ تا‌قه‌ دییه‌یه‌ کی بکه‌ویته‌ سه‌ر - که‌ دییه‌ی نه‌فسه‌ - وه
سووره‌تی مه‌سه‌له‌ که‌یش وابی دییه‌ واجب بی و خاوه‌ن خوینه‌ که‌یش ئیددیعیای ئەوه‌ی
ئە‌کرد که‌ له‌پیش مردنیا برینی ده‌ست و پپیکه‌ی خو‌ش بووه‌ته‌وه‌ و ئەوسا مردووه‌و
قسه‌ که‌یشی ری‌ی تی‌ی ئە‌چوو و ئیمکانی هه‌بوو، یاخود ئیددیعیای سه‌به‌یگی تری دیاری
ئە‌کرد بۆ مردنی کابرا، به‌لام شاهیدی له‌سه‌ر نه‌بوو و خو‌ش‌بوونه‌وه‌ی کابرایش
له‌وماوه‌یه‌دا ری‌ی تی‌ی بچی یا نه، ئەوه‌ له‌م سووره‌تانه‌دا راستر ئەوه‌یه‌ که‌ ئەو خوین‌په‌سه
باوه‌ری پی ئە‌کری به‌ سویند، له‌به‌ر ئەوه‌ که‌ به‌هۆی برینی ده‌ست و پپیکانی، دییه‌ی
هه‌ردوو ئەندامه‌ که‌ سابت بووه‌ و ئەسل‌یش نه‌بوونی مانبعه‌ له‌سه‌ریان، به‌لام ئە‌گه‌ر
له‌وماوه‌یه‌دا خو‌شه‌وه‌ بوونی کابرا ری‌ی تی‌ی نه‌چی له‌به‌ر که‌می وه‌خت، ئەوه‌ باوه‌ر به
سویندی جینایه‌ت که‌ره‌ که ئە‌کری، ته‌نها له‌ یه‌ك شویندا نه‌بی که‌ بریتییه‌ له‌و شوینه‌ که
خوین‌په‌س سه‌به‌بی دیاری نه‌کردبی و خو‌شه‌وه‌ بوونی ئەندامه‌کان‌یش له‌وماوه‌یه‌دا
ری‌ی تی‌ی نه‌چی و جینایه‌ت که‌ره‌ که‌یش بل‌ی: خو‌م کوشتوم، ئەوه‌ پپویسته‌ جینایه‌ت که‌ره‌ که
سویند بخوات، چونکه ئەسل وایه‌ کرده‌وه‌یه‌ کی تری وه‌های نه‌کرده‌بی که‌ ته‌ئسیری
کرده‌وه‌ پپشووه‌کانی بیری.

ئەگەر کەسێک دەستی کەسیکی بپری و کەسە کە مرد و جینایەت کەرە کە ئیددیعیای ئە کرد کە بە سەبەبێکی تر مردوو و غەیری سیرایەتی برینە کە، خواھ سەبەبە کە دیاری بکا یا نە، بۆ ئەو کە نیو دەییە کە بکەوێتە سەر و نیو کە ی تری بکەوێتە سەر ئەو خواوێن سەبەبە کە ی تر و وەلییە کە ی ش ئیددیعیای سیرایەتی ئە کرد، بۆ ئەو کە دییە ی تەواوی بکەوێتە سەر، یا خود قیاسی بکەوێتە سەر، ئەو راستتر ئەو یە کە باوەر بە سویندی وەلییە کە ئە کری، مادام جینایەت کەرە کە بە شاھید ئیسانی ئیددیعیاکە ی خۆی نە کا وە قیاس، یا خود تەواوی دییە ی لە سەر سابت ئە بی.

ئەگەر کەسێک دوو برینی لە سەری کەسیکدا کرد کە ئیسقانی سەری دەرخست و لە پاشان ئیسقانی بەینی ئەو دوو برینەشی دەرخست، بەلام ئە یگوت ئەو ناو بەینەم لە پیش خۆشە وە بوونی برینە کاندایا لای دەو، بۆ ئەو کە بژاردنی یە ک جار ئیسک دەرخستنی بکەوێتە سەر و بریندارە کە ی ش ئیددیعیای وابوو کە لە پاش خۆشە وە بوونی ئەوانە بوو، تا بژاردنی سی ئیسقان دەرخستنی لی بسینی، ئەو سوینی جینایەت کەرە کە ئە درئ، مادام قسە کە ی ری تی بچی و بە عادت لەوانە بی قسە کە ی راست بی، ئە گینا کابرای بریندار سویند ئە درئ، بەلام کە سویندی خوارد، هەردوو بژاردنی ئە کە وێتە سەر جینایەت کەرە کە نە ک سی بژاردن، چونکە ئەم سویندە ی کە خواردوو یە تی، بۆ مەنعی ئیددیعیای جینایەت کەرە کە بوو تا بژاردنە کە نە بی بە یە کئ، ئیتر وە کوو مەنعی قسە کە ی ئەو ئە کا، بژاردنیکی سیھە میشی بی سابت نابئ.

بانی موستەحەقی قیاس و قیاس وەرگرو هەندی بابە تی تر

سوننە تە لە قیاسی غەیری گیاندا، خۆراگرتن لە وەرگرتنی قیاسدا تا برینە کە خۆش ئە بیئە وە و دروست نییە کابرا عە فو بکری لە سەر مال، چونکە ری تی ئە چی ئەو برینە تە شە نە بکا بۆ گیانی کابرا و بیکوژی، چونکە لەم کاتە دا حە قی بریندارە کە ئە فە وتئ. راست وە هایە حە قی قیاس سابت ئە بی بۆ هەموو میرات گەرە کانی کوژراو کە بە نیسبە تی میرات وە ئە گەر یە کئ لەم میرات بەرانی کابرای عە فو کرد بە خۆرایی یا

له سهر مال، ئیتر دروست نییه نه و کابرا بکوژی، له بهر نه وه که قیساس پارچه پارچه نابیی، جا که یه کیکیان بکوژه که ی عه فو کرد، نه وه میرات گره کانی تر یا به شه دیسه ی خویمان وهر نه گرن یا نه وانیش عه فوی نه که ن.

وه نه گهر له ناو میرات گره کانا مندال یا شیت یا نادیار هه بوو، واجبه راوهستن تا مناله که بالغ نه بی، یا شیتته که چاک نه بیته وه، یا نادیاره که نه گهر پته وه؛ نه گهر شاره زیان (نه هلی خبیره) وتیان: نه و شیتته هه رگیز چاک نابیتته وه، نه وه له م حاله دا وه لی نه مری شیتته که دائه نیشی له جییداو قیساس نه ستینی؛ به لی، نه گهر نه و شیتته لات و هه ژار بوو و مه سهر فی نه بوو، واجبه له سهر وه لی نه مره که ی کابرای بکوژ بیه خشی به رابه ر به پاره، بو نه وه ی به و پاره یه شیتته که بژینی، به لام وه لی نه مری منالی عاقلی نابالغ حه قی نه مه ی نییه که وا بکوژه که بیه خشی به رابه ر به پاره، چونکه بالغ بوون و پی گه یشتنی مناله که شتیکی نزیک و عاده تیه.

به لی، نه گهر بکوژه که ریگرو جهرده بی و خه لک بکوژی، واجبه له سهر حاکم شهرعی نه و شوینه په له پهل بکا بو کوشتنه وه ی کابرا مه ودای نه دا و پیویسته گوئی نه دا به میرات گری کابرای کوژراو، چونکه نه م کوشتنه وه یه له دهستی نه ودایه.

ههروه ها واجبه له سهر حاکم شهرعی موسولمانان، بکوژ بخاته به نندیخانه وه تا کاتی قیساس لی وه رگرتنه وه ی دیت، ئیتر دروست نییه به که فیل به ره لالی بکا، چونکه له وانیه هه لی و دهس نه که ویته وه و قیساسه که بفه وتی.

واجبه له سهر میرات گره کانی کابرای کوژراو ریگ بکه ون له سهر دیاری کردنی که سی که قیساسه که یان بو جی به جی بکا، ئیتر دروست نییه به هه موویان کوینه وه کابرا بکوژن، چونکه به هوی کومهل کردنی نه م تا قمه وه، په ریشانی و ناره حه تی بو کابرای بکوژ زیاتر له و نه ندازه یه په یدا نه بی که موسته حه قیه تی، مه گهر له حالیکدا که قیساسه که ی به و جوړه بی که بیخه نه ناو ئاویکی زور یا له زه ردوماهیکه وه هه لی دیرنه خواره وه.

جا نه گهر ریگ نه که وتن له سهر که سیگ که بیکوژی، پیویسته قورعه بخه ن؛ نه خویش و پیرو لاوازش نه خرینه قورعه وه، به لام نه گهر قورعه به ناوی یه کی له مانه وه

ده‌رچوو، ئەبێ وە کیل بگری بۆ قیساس سەندن؛ ئەگەر یەکی لە میرات‌گرەکان لە خۆیەوه، لە پیش قورعه‌خستندا یا لە پاش قورعه، بەلام بە پێچه‌وانەی ئوسوولی قورعه‌که، کابرای کوشته‌وه، ئەوه لە گەڵ ئەوه‌دا که پێچه‌وانەی شەرع جوولاً‌وه‌ته‌وه، قیاسی ناکه‌وێته‌سەر، چونکه شوبه‌هی حەقی هه‌یه و لەم‌کاته‌دا میرات‌گرەکانی تر حەقی دیه‌یان هه‌یه له‌ مائی جینایه‌ت‌که‌ره‌که، چونکه ئەم‌کابرا به‌ بئ‌ئیزنی ئەوان بکوژە‌که‌ی کوشتوو و له‌وه‌ ئه‌چی که که‌سیکی ییگانه‌ کوشتی، بەلام میرات‌گرانی کابرای جینایه‌ت‌که‌ر، دیه‌ی جینایه‌ت‌که‌ره‌که له‌م‌ که‌سه‌ په‌له‌ کردوو ئەستین، تهنه‌ا ئەو ئەندازه‌یه‌ی ئەبێ که به‌شی خۆیه‌تی له‌و دیه‌یه‌ که له‌ میراتی جینایه‌ت‌که‌ره‌که وه‌رگیراوه.

بزانی! ئەگەر حاکی شەرع مەنعی ئەم‌کابرایه‌ی کردبوو له‌ کوشنی جینایه‌ت‌که‌ره‌که، ئەویش گوێی نه‌دایه‌و کوشتی، ئەوه‌ گومانی تیا نییه‌ که قیاسی لی ئەستین و ئەگەر ئیزنی دابوو بۆ کوشنی، ئەوه‌ گومانی تیا نییه‌ که قیاسی لی ناستین؛ بەلی، ئەگەر یه‌کی له‌ میرات‌گرەکان بکوژە‌که‌ی عه‌فو کرد له‌ قیساس، که‌چی یه‌کی‌تریان هه‌ر کوشتی، ئەوه‌ قیساس له‌ یه‌که‌ ئەستین، خواه‌ ئاگای هه‌بێ له‌و عه‌ف‌کردنه‌ یا نه‌، چونکه که‌مه‌رخه‌می کردوو به‌هۆی ئەوه‌وه‌ که به‌ بئ‌ئیکۆلینه‌وه‌ یه‌کی باش ئەو کابرایه‌ی کوشتوو.

دروست نییه‌ قیساس بستی‌ری به‌ بئ‌ئیزنی ئیمام یا جیگری ئیمام، له‌ به‌ر ئەوه‌ که به‌جئ‌هینانی «حُدود» له‌ ده‌سه‌لاتی ئیمامدایه‌، ئەوه‌نده‌ هه‌یه‌ ئیمام له‌ حەقی خوادا سه‌ربه‌خۆ حەق ئەستین و له‌ حوقوقی ئاده‌میزادا، پێویسته‌ خاوه‌ن‌حەق داوای حەقی خۆی بکا له‌ گەڵ ئەوه‌شدا که ئەهل بئ‌ بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی ئەو حەقه‌، ئەوسا بۆی دروسته‌ حەقه‌ که بستی، ئەگینا به‌ بئ‌داواکردنی حەق‌داری ئەهل، دروست نییه‌ ده‌س‌بدا له‌ قیاسه‌وه‌ وه‌ سوننه‌ته‌ قازی دوو‌که‌سی دادپه‌روه‌ری له‌ گەڵدا بئ‌ و ئاگایان له‌ داواکردنی میرات‌گره‌که‌ بئ‌، بۆ ئەوه‌ که بین به‌ شاهد له‌سه‌ر داواکردنی حەقه‌ که له‌ لایه‌نی ئەو میرات‌گره‌وه‌، جا ئەگەر میرات‌گر په‌له‌ی کردو به‌ بئ‌ئیزنی ئیمام قیاسی

سەند، ئەو حەقە کە تەواو ئەبى، بەلام گوناھى ئەگاو تەعزىرىش ئەکرى بۆ ئەو
کەسى تر ئىشى وانەکا.

واجبە لەسەر ئىمام ئىزنى خاوەن حەق بەدا بۆ وەرگرتنى حەقى خۆى، بەوشەر تە کە
کابرا لایق بى بۆ قیساس وەرگرتن، یەعنى لە قیساس وەرگرتندا لە موسولمان، ئەو
کەسە موسولمان بى و بالغ و عاقل بى و دلئى ئەستور بى و ئوسولئى قیساس وەرگرتن
بزانئى؛ ئەم ئىزن دانە، تەنھا لە قیساسى نەفسدا دروستە، ئەگینا لە قیساسى ئەندامدا
وہ کوو دەست و پى و دەر خستنى ئىسكى سەر و لە قیساسى هیزدا، وە کوو کەر کردن و
کویر کردن، دروست نىبە ئىزنى خاوەن حەقە کە بەدا، لە بەر ئەو کە زیاتر وایە میرات گر
داخ لە دلە و لە وانە یە لە ئەندازەى حەقى خۆى لەبەدا؛ لەم سوورە تانەدا، پىویستە
کەسىكى تايبە تى دابنئى بۆ ئەو کە حەقە کە وەر بگرئى؛ ھەر وەھا، دروست نىبە
ئىزن دانى خاوەن حەق بۆ وەرگرتنى حەددى بوختان کردن و تەعزىر، نەو کە لە
ئەندازەى حەق لەبەدا. جا ئەگەر ئىزنى شەخسىكى لایقى دا کە بەدا لە گەردنى، ئەویش
داى لە شوئىكى تری و وتى: بە عەمدى بوو، ئەو تەعزىر ئەکرى بەلام عەزل ناکرى
وہ ئەگەر وتى: بە ھەلە بوو، ئەو تەعزىر ناکرى، بەلام ئەبى عەزلى بکا.

بزانن! وەرگرتنى قیساس، حەقىکە واجبە دەس بەجئى جئى بەجئى بکرى لە ھەر
شوئىکا بى، ھەر چەند حەرەمى مەککە، یا ناومالئى کە عەبەبى، وە لە ھەر کاتىکا بى، گەرم
یا سارد، بەلام دروست نىبە لە ناو مزگەوتە کەدا بکوژرى، لە ترسى پىس کردنى؛
ھەر وەھا، دروست نىبە لە مولكى کەسىكى تر دا بکوژرى بە بى ئىزنى ئەو کەسە. ئەگەر
قىساس کەوتە سەر ژنىكى دوو گيان، بە حەلال یا بە حەرەم، موسولمان یا کافر یا
پاشگەز بوو وە قیساسە کە قیساسى نەفس بى یا ئەندامى لەش، ئەو دروست نىبە
قىساسى لى وەر بگرئى تا سکە کەى لى ئەبىتە وەو منالە کە گوش ئەکا و کەسىک پەیدا
ئەبى کە شىرى پى بەدا بە شىرە کەى قەناعەت بکا وە ئەگەر کەسىكى وا پەیدا نەبوو،
پىویستە ئەو ژنە خۆى شىرى پى بەدا تا لە شىر ئەبىتە وە؛ ئەگەر ھات و خاوەن حەق
بە پىچە وانەى ئەم دەستورە جوولایە وەو قیساسى وەرگرت لە ژنە کەو منالە کە لە بەر

بىي شىرى مرد، ئەو قىساس لەو كەسە ئەسە نرى، چونكە بە دەسە نقه سست بوو بە ھۆى فەوتانى ئەو منالە.

ئەگەر ئەو ژنە كە قىساسى لەسەرە ئىد دىعاى كرد كەوا دوو گىانە، ئەو بە باو ەرى پى ئە كرى بە سوئند، ھەرچەند نىشانەى دىارىشى نەبى؛ كەوا بوو، ژنىكى وەھا ئەگەر مېردى ھەبوو، واجبە مەنعى مېردە كەى بكرى لەو كە بچىتە لای، نەو ك ژنە كەى دوو گىان بىي و قىساسە كە دوابكەوئ.

بىدار بن! ھەر كەسى بە ھەر جۆرى كەسىكى كوشت، بە و جۆرە قىساسى لى وەر ئە گىرى، مادام ئەو جۆرە رەوا بى لە شەرعدا؛ كەواتە، ئەگەر بە شىر يا بە تىر يا بە خەنجەر يا خنكاندن يا ھەلدېراندن يا بە سەر پان كەرنەو كوشتى، ھەر بە و جۆرە ئە كوژرېتەو ە لە گەل تە ماشاى چۆنىەتى و چەندىيەتى دا وە ئەگەر بە مەنعى نان و ئاو لە يە كى بوو لە ماو ەى سى رۆژدا - مەسەلا - ئەو كەبراى بكوژ مەنعى نان و ئاوى لى ئە كرى لەو چەند رۆژەدا، جا ئەگەر بە و ماو ەى نەمرد، ئەبى ماو ەى مەنعە كەى زىاد بكرى تا ئەمرى وە ئەگەر كەسىك شەرابى كرد بە قورگى كەسىكا تا مرد، يا زىناى لە گەل كەردو بە و كەردەو ەى كوشتى، ئەو ەم كەسە بە شمشىر ئەدرى لە مىلى.

ئەگەر كەسىك دەستى كەسىكى بىرى و بىرىنە كە تەشەنەى كەردو مراندى، ئەو ە خاوەن حەق ئەتوانى بە شىر بىدا لە مىلى و ئەىشتوانى دەستى بېرى، جا ئەگەر بىرىنە كەى ئەم تەشەنەى نە كەردو نەمرد، بىدا لە مىلى بىكوژى و ئەىشتوانى دەستى بېرى و گورج بىكوژى.

ئەگەر كەسىك قۆلى شەخسىكى شكاند، يا خود سكى درى و كەبرا بەو ەمرد، ئەو ە خاوەن حەق ئەتوانى بە شمشىر بىدا لە مىلى ئەو كەسە و بىكوژى، چونكە شكاندنى قۆل يا درىنى سكى كەبرا مان بۆ زەبت ناكەرى وە ئەگەر دەست بىراوى قىساسى خۆى وەرگرت و لە پاشا مرد، ئەو ەمىرات گەرە كەى ئەتوانى كەبراى جىنايەت كەر بكوژى وە ئەگەر لىي خۆش بوو، حەقى نىيە مالى لى وەربگىرى.

ئەگەر جىنايەت كەر بە ھۆى تەشەنە كەردنى بىرىنى قىساسەو ە گىانى دەرچوو، ئەو ە خويىنە كەى بە ھەدەر ئەروا وە ئەگەر جىنايەت كەرو جىنايەت لى كراوئش بە ھۆى

تەشەنە کردنی برینه که یانەوە مردن، ئەوە ئەگەر بەیە کهوہ گیانیان دەرچوو، یاخود جینایەت کەر لە پاشانا مرد، ئەوە باشە وە ئەگەر جینایەت لێ کراوہ که و تە دواوہ، ئەوە میرات گره کهی ئە توانی نیوہی دیبە لە مالی جینایەت کەرە که وەر بگری.

ئەگەر که سیڤ دەستی راستی که سیکی بریوو و لە کاتی قیساسدا دەستی چەپی دەر کردبو کابرای جینایەت لێ کراو تا لە تۆلەدا بیپریتەوہ، ئەویش بری، ئەمە ئەگەر جینایەت کەرە که بە نیازی حەلال کردن دەستی چەپی بو دەرکرد، ئەوە بە هەدەر رویشتووہ وە ئەگەر باوہری وابوو کہ ئەکەوینتە بەر تۆلە دەستی راستی و خاوہن حەقیش باوہری بەوہ نەبوو، یا ئەویش باوہری بەوہ هەبوو، ئەوہ راستر ئەوہیە ئەو دەستی چەپی کابرایە قیساسی نیبە، چونکە خاوہنە کهی بە بی سوود فەوتاندوو یەتی و قیساسی دەستە راستە کهشی لەسەر ئەمینی، هەر وەها ئەگەر جینایەت کەرە که وتی: سەرم لێ شیواو بە دەستی راستم زانی و کابرای خاوہن حەقیش وتی: منیش بە دەستی راستم زانیوہ و بەو باوہرە بریومە.

بەلێ، ئەگەر کابرای خاوہن حەق ئەیزانی کہ دەستی چەپە، بەلام بۆیە بری وایتە زانی ئەکەوینتە بریتی دەستە راستە که، یاخود ئەیزانی کہ بە شەرح ناکەوینتە بریتی دەستە راستە که و تەنہا بە بیرو بریاری خوئی کردی بە قیساسی دەستە راستە کهی، ئەوہ قیساسی دەستە راستە کهی نامینی، بەلام دیبە دەستی راستی ئەکەوئی و ئەتوانی لە کابرای جینایەت کەری وەر بگری و لە هەموو ئەم سوورەتانەدا، تەنہا سوورەتی یە کەم نەبی، دیبە دەستە چەپە کهی ئەکەوینتە سەر ئەم کابرا کہ بریویەتی.

ئەگەر لەو سوورەتەدا کہ کابرای جینایەت کەر وتی: سەرم لێ شیوا، ئەم خاوہن حەقە وتی: بۆیە دەستە کەم بری و امئە زانی حەلالی کردووہ بۆم، ئەوہ قیساسی ئەو دەستە چەپە ی ئەکەوینتە سەر؛ هەر وەها، ئەگەر وتی: ئەمزانی ناکەوینتە بەردەستی راست و هەر بە دەسەنقەست بریومە، یاخود بلت: سەرم لێ شیوا بۆیە بریم، هەر قیساسی ئەکەوینتە سەر بو ئەو دەستە چەپە.

چی له جینایه‌تی عه‌مدوه په‌یدا ئه‌بی؟

ئه‌وه‌ی که له جینایه‌تی عه‌مدوه په‌یدا ئه‌بی، هه‌ر قیساسه، به‌و شه‌رته پێویستی په‌یدا بێ و مانعی نه‌بی؛ جا ئه‌گه‌ر قیساس که‌وت، ئه‌وکاته دیه‌ جینگه‌ی ئه‌گرێته‌وه. ئه‌گه‌ر خاوه‌ن حه‌ق جینایه‌ت که‌ره‌که‌ی عه‌فو کرد له قیساس به‌خۆپراپی، ئه‌وه به‌خۆپراپی عه‌فو ئه‌بی. وه ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر دیه‌ عه‌فوی کرد، دیه‌ که‌ی ئه‌که‌وێته‌سه‌ر، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر زیاتر له دیه‌ عه‌فوی بکا به‌و شه‌رته ئه‌و ماله له جینسی دیه‌ که‌بی، وه‌کوو دووسه‌د حوشتی - له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی به‌هیز که‌ ئه‌وه‌ته: پاداشی کوشتنی عه‌مد قیساسه - ئه‌وه ئه‌و زیاده‌یشه واجب ئه‌بی، به‌و شه‌رته کابرای جینایه‌ت که‌ر قه‌بوولی بکا وه ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر غه‌یری جینسی دیه‌ عه‌فوی بکا، ئه‌وه پێویسته به‌ قه‌بوولی جینایه‌ت که‌ره‌که، خواه ئه‌و ماله که‌متر بی له ئه‌ندازه‌ی دیه‌ یا ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و بی یا زیاتر بی وه ئه‌گه‌ر قه‌بوولی نه‌کرد، ئه‌وه ماله که‌ ناکه‌وێته‌سه‌ری، به‌لام قیساسه که له شوینی خویا ئه‌مینێته‌وه وه ئه‌گه‌ر هه‌ر له سه‌ره‌تاوه جینایه‌ت که‌ره‌که‌ی عه‌فو کرد له دیه‌ ئه‌وه به‌تاله، چونکه هیشتا دیه‌ واجب نه‌بووه تا عه‌فوی بکا؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر له پێشا عه‌فوی کرد له قیساس به‌راه‌ر دیه‌ و له‌پاشا، له دیه‌ که‌پیش عه‌فوی کرد، ئه‌وه دروسته وه ئه‌گه‌ر هه‌ردوولا سوڵحیان کرد له‌جیاتنی قیساس له‌سه‌ر ئه‌ندازه‌یه‌ک مال و خاوه‌ن حه‌ق کابرای جینایه‌ت که‌ریشی عه‌فو کرد له‌و ماله، ئه‌مه‌یش هه‌ر دروسته.

ئه‌گه‌ر خاوه‌ن حه‌ق حیجری له‌سه‌ر بوو به‌هۆی لات که‌وته‌وه و کابرای جینایه‌ت که‌ری عه‌فو کرد له قیساس و ناوی مالی نه‌برد، ئه‌وه دروسته و هیچ ناکه‌وێته‌سه‌ر جینایه‌ت که‌ره‌که، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر عه‌فوی کرد له‌سه‌ر بپراپی ئه‌وه که‌مال نه‌که‌وێته‌سه‌ری وه ئه‌گه‌ر عه‌فوی کرد له قیساس له‌سه‌ر ئیعتیباری دیه‌، ئه‌وه دیه‌ که واجب ئه‌بی له‌سه‌ر جینایه‌ت که‌ره‌که و له‌م کاته‌دا، ناتوانی له‌و دیه‌یه عه‌فوی بکا، له‌به‌ر ئه‌وه که حیجر له‌سه‌ر نراوی لات که‌وتوو حه‌قی به‌خشینی مالی نییه؛ هه‌روه‌ها، له‌سه‌ر ئه‌و فه‌رمووده‌یه که پاداشی عه‌مد یه‌کێکه له قیساس و له مال، هه‌ر حه‌قی نییه کابرا له

دیه که عه فو بکا؛ هر خاوهن حه قیکیش حیجری له سهر بی به هوی ئیسراف و ته بزیره وه، نه ویش حوکمی حیجر له سهر نراوی لات که وتووی هه یه له حوکمی عه فوی جینایه ت که ره که دا.

نه گهر خاوهن روشدیک وتی به یه کی: ده ستم بیره، نه ویش بری، نه وه به خورایی له کیسی چووه و حه قی هیچی نییه، هه رچه ندیش برینه که ی ته شه نه بکاو بمری؛ به لی، له م سووره ته دا، له فرموده یه کدا دیه نه که ویته سهر ده س بره که، وه کوو نه وه که بلیت: بمکوژو و نه ویش بیکوژی، نه وه له م سووره ته یشدا فرموده ی هه لا ویر دراو، نه وه یه دیه ی ناکه وی، به لام له فرموده یه کدا دیه نه که ویته سهر بکوژو که.

نه گهر که سیگ ده ستیکی که سیکی بری و برینداره که کابرای عه فو کرد له قیسانی ده سته که ی و له بژاردنه وه که شی، یه عنی له نیوه خوینه که ی، خواه لی خوش بوونه که به له فزی وه سیه ت بی یا به گهر دن نازاد کردن (إبراء) بی یا به «اسقاط» (خستنی) بی یا به هه ر جوړیکی تر، نه وه له م سووره تانه دا نه گهر نه و برینه خوش بووه وه و ته شه نه ی نه کرد، نه وه باشه وه نه گهر ته شه نه ی کرد بو گیانی کابراو کوشتی، یا بو نه ندامیکی تری، نه وه کابرای جینایه ت که ره عه فو نه بی له قیسانی ده سته که ی و له بژاردنه وه که شی، به لام عه فو نابیی له حه قی ته شه نه کردن بو گیانی کابرا، یا بو نه ندامیکی تری، هه رچه ند له له فزی عه فوه که دا پی وتبی: عه فوم کردی له حه قی جینایه ت له م ده سته مدا و له هه ر شتیکیش له مه وه په یدا بی؛ که واته، نه گهر برینه که ته شه نه ی کرد بو نه ندامیکی تری، دیه ی نه و نه ندامه ی نه که ویته سهر وه نه گهر ته شه نه ی کرد بو گیانی کابرا، نه وه نه ندازه یه کی واکه دیه ی نه فسی پی ته و او بیی له گه ل بژاردنی ده سته که یدا، واجب نه بی له سهر تا و انباره که، یه عنی نه گهر جینایه ت که ره که ده ستیکی بریبی و کابرا مردبی، نیوه دیه ی ده سته که ی لانه چی و نیوه ی دیه ی گیانی له سهر تا و انباره که نه مینن نه بی بیداتی؛ به لی، نه گهر وه ختی خو ی کابرای جینایه ت که ره دوو ده سته ی کابرای بریبی و کابرایش له قیساس و له بژاردنی نه و دوو ده سته ی، عه فوی بکاو پاشان به ته شه نه کردنی برینه که بمری، نه وه ئیتر هیچی ناکه ویته سهر جینایه ت که ره که، چونکه دیه ی نه و دوو ده سته، دیه ی گیانه و کابرایش له و نه ندازه یه عه فوی کردوه.

به لّام ته گهر عه فوگردنه که به له فزی وه سیهت بی، وه کوو ته وه که بلیت: وه سیهت بی بو ته وه که سهی که جینایه تی لی کردووم به پاره ی بژاردنی جینایه ته که ی و به ههرچی له وه جینایه ته وه په یدا بی، ته وه کابرای جینایهت که له دییه ی ته شه نه کردنی برین بو نه فس و له دییه ی ته ندایه تریش ههر نازاد ته بی، به و شهر ته که له سی یه کی مالی ده ربچی، یا خود میرات به ره کانی ئیزنی زیاد له سی یه کیش بدهن، ته گینا ههر له ته ندازه ی سی یه کی مالی برینداره مردووه که دا وه سیه ته که جی به جی ته کری.

بزائن! له و سووره تاندا که عه فوه که به له فزی وه سیهت نه بی، ته وه کابرای جینایهت که له ههرچی نازاد بی پیویسته له سی یه کی مالی زیاتر نه بی، یا میرات به ره کان رازی بن، وه کوو ته وه که عه فوه که ی به له فزی وه سیهت بی.

ته گهر کابرای دهست بر او وتی به جینایهت که ره که: وا عه فوم کردی له م جینایه ته وه زیاتر دریژه ی پی نه داو باسی هیچی نه کرد، ته وه کابرای جینایهت که ره ههر له قیساسی دهسته که ی رزگار ته بی نه ک له دییه که یشی، چونکه ته وه له فزه ههر بو قیساسی دهسته که ته رواته وه؛ به لی، ته گهر زوری پی نه چوو له پاش ته وه وتی: «وه له بژاردنی دهسته که یش»، ته وه له بژاردنی دهسته که یش رزگاری ته بی.

ته گهر که سیک چه قویه کی کرد به سکی که سیکاو برینداره که کابرای جینایهت که ری عه فو کرد له قیساس و له پاشا مرد، ته وه خاوه ن حه ق ته توانی قیساسی ته وه که سه له جینایهت که ره که بسینی و عه فوی برینداره که بی سووده، چونکه کابرای جینایهت که ری له قیساسی برینی «جانفه» که ی عه فو کردووه و برینی وا قیساسی نییه، چونکه زه بت ناکری وه کوو له پیشه وه به یانمان کرد^۱.

ته گهر که سیک به هو ی ته شه نه کردنی برینی لایه که وه، حه قی قیساسی نه فسی دهس که وت و ته م که سه کابرای جینایهت که ری عه فو کرد له قیساسی نه فس، ئیتر حه قی قیساسی ته ره فه که ی نامینی، به لّام ته گهر له حه قی قیساسی ته ره فه که عه فوی کرد، ته وه حه قی قیساسی نه فسی ته مینی.

۱. ته م حوکمی عه فومانه له بهر رووناکی عیباره تی «تحفه» و «شیروانی» و «شرح منهج» و حاشیه ی «جمل» دا نووسیوه؛ تکام وابه ته وه که سانه ی ته ماشای ته م شوینه ته که ن، به وردی ته ماشای ته م کتیبانه بکه ن.

ئه گهر که سیڤک دهستی که سیڤکی بری و کابرا به ته شه نه کردنی برینه که ی مرد و خاوهن
 حق دهستی کابرای برییه وه و له قیساسی نه فس عه فوی کرد، ئه وه ئه گهر ئه م
 جینایه ت که ره نه مرد ئه وه عه فوه و رزگاره وه ئه گهر ئه میش به ته شه نه کردن مرد، ئه وه
 ده رئه که وی ئه وه عه فوه بی سوود بووه، ئیتر مالی ناکه ویته سهر ئه م که سه که عه فوی
 کردووه.

ئه گهر که سیڤک که سیڤکی کرد به وه کیل له وه رگرتنی قیساسدا و له پاشانا وه کیله که ی
 عه زل کرد و وه کیله که یش کابرای جینایه ت که ری له قیساسدا کوشت، ئه وه ئه گهر
 ئه یزانی به وه که عه زل کراوه، قیساسی کابرا ئه که ویته سهری وه ئه گهر نه یته زانی به
 عه زه له که، ئه وه قیساسی له سهر نییه، به لام دییه ی کابرای ئه که ویته سهر و پیویسته له
 مالی خوئی ئه وه دییه یه بدا و حقی ئه وه یشی نییه بگهر پته وه بو سهر ئه وه که سه که
 کردوویه تی به وه کیل، مادام ئه وه که سه عوزری هه بی له تفره دانی خه بهر پیدانی
 وه کیله که ی دا، به لام ئه گهر به بی عوزر تفره ی خه بهر پیدانی کابرای وه کیلی دا، ئه وه
 واجبه ئه وه دییه یه که وه کیله که ئه یدا به میرات به ری کوژراوه که، ئه میش بیداته وه به
 وه کیله که.

ئه گهر که سیڤک قیساسی که وته سهر ژنیڤک و ژنه که ی ماره کرد بو خوئی له حقی
 قیساسه که دا، ئه وه باشه و قیساسه که له سهر ژنه که نامینی؛ جا ئه گهر له پاش چوونه لای
 ژنه که لئی جیا بووه وه، ئه وه هه یچ وه ئه گهر له پیش چوونه لای دالی جیا بووه وه، نیوه ی
 بژاردنی جینایه ت که له ژنه که ئه سینیتته وه و به فرمووده یه ک، نیوه ی «مَهْرُ الْمَثَل» ی
 لی وه رئه گریت.

باسی «دیه»

«دیه» له شه رعدا، بریتییه له مالی که واجب ئه بی له سهر ئینسانیکسی ته کلیف
 لی کراو به هوئی جینایه ته وه له سهر نه فسی که سیڤک، یا له سهر ئه ندامیکسی له شی.

دییه، قورس ئه بی به هوئی چهند شته وه؛ وه کوو ئه وه جینایه ته که عه مدی و به
 ده سه نقه ست بی؛ یا خود «شبه عمد» بی؛ یا خود به هه له بی، به لام له "حه ره می شاری

مه ککه‌دا "رووبدا؛ یا خود له یه کیڅک له "چوار مانگه حه‌رامه که "دا بکری - که بریتین له «ذی القعدة» و «ذی الحجّة» و «محرّم» و «رَجَب» -، یا خود له سه‌ر خزمیکی وا بئ که مه‌حره‌م بئ، وه‌کوو نه‌وه کابرا برای خوئی یا خوشکی یا پووری بکوژی.

سووکیش نه‌بئ به‌هوئی چهند شته‌وه؛ وه‌کوو نه‌وه کوژراوه که میینه بئ؛ یا به‌چکه بئ له سکی دایکیا، یا کافر بئ.

دیه‌ی موسولمانی نازادی نیرینه، غه‌یری منالی که له‌سکی دایکیا بئ، سه‌د و شتره، به‌لام ئەم و شترانه له جینایه‌تی «عمد» و «شبه‌عمد» دا نه‌که‌ین به‌سی به‌شه‌وه، به‌م جوړه: سی و شتری میچکه‌ی سی سالانه، سی و شتری میچکه‌ی چوار سالانه، چل و شتری ئاوس، هه‌رچهند له ته‌مهنی پینج سالان که‌متردا ئاوس بووبن. وه‌ له جینایه‌تی به‌هه‌له‌دا، نه‌کرین به‌پینج به‌شه‌وه: بیست و شتری میچکه‌ی یه‌ک سالانه، بیست و شتری میچکه‌ی دوو سالانه، بیست و شتری نیری دوو سالانه، بیست و شتری میچکه‌ی سی سالانه، بیست و شتری میچکه‌ی چوار سالانه؛ به‌لئ، نه‌گه‌ر ئەم جینایه‌تی به‌هه‌له‌یه له‌سه‌ر خزمیکی مه‌حره‌م بوو، یا خود له حه‌ره‌می شاری مه‌ککه‌دا بوو، یا له یه‌کیڅک له چوار مانگه حه‌رامه که‌دا بوو، نه‌وه ئەو دیه‌یه نه‌کری به‌سی به‌شه‌وه، وه‌کوو له دیه‌ی کوشتنی «عمد» و «شبهه‌عمد» دا.

دیه‌ی جینایه‌تی عه‌مد، ده‌س به‌جئ نه‌درئ له مالی کابرای جینایه‌ت‌که‌ر و دیه‌ی شیهه‌ عه‌مد له ماوه‌ی سی سالدا نه‌درئ له مالی خزم و خویش و که‌س و کاری جینایه‌ت‌که‌ره که و دیه‌ی جینایه‌تی به‌هه‌له، خواه پینج به‌ش بئ یا سی به‌ش بئ، نه‌ویش به‌سی سال وه‌ له مالی خزم و خویش و که‌س و کاری جینایه‌ت‌که‌ره که نه‌درئ. ئەم و شترانه، نه‌بئ ساغ و بئ عه‌یب بن و و شتری نه‌خویش و عه‌ییدار دروست نییه، مه‌گه‌ر خاوه‌ن‌حه‌قه که رازی بئ؛ ئاوس بوونی و شتریش به‌قه‌سی دوو که‌س ئیسپات نه‌کری له‌وانه که ئاگادارن له وه‌زعی و شتر.

هه‌ر که‌س دیه‌ی له‌سه‌ر بئ، مادام خوئی و شتری هه‌بئ، له مالی خوئی دیه‌ی که‌هه‌له‌دا، نه‌گینا له زوربه‌ی و شتری نه‌و شاره یا نه‌و ده‌شته که نه‌که‌وینه‌نزیکی نه‌و شوینه‌وه که

تاوانه که ی تیاکراوه وه دروست نییه لابدری له و جووره و شتره که شهرع دیاری کردوه بو جوړیکی تر یا بو قیمة ته که ی، مه گهر به ره زامه ندیی خاوهن حقه که و ره زامه ندیی جنایت که ره که یش.

ئه گهر حوشر دهس نه که وت له و ولاته و له نزیکی ئه و ولاته دا، یا خود به قیمة تیکی زورتر له قیمة تی عاده تی ئه یانفر و شت، ئه وه له و کاته دا قیمة تی سه د و شتره که ئه دری به قیمة تی عاده تی و به پاره ی نه ختی ئه و شوینه که واجبه و شتره که ی تیا بدریت وه ئه گهر هه ندی و شتر هه بو و که به شی ته واوی دیه که ی نه ئه کرد، ئه وه ئه و ئه ندازه یه که هه یه له گه ل قیمة تی باقیه که یدا ئه دری.

دییه ی ئافره ت و خونسا (نیرومی)، نیوه ی دییه ی پیاوه له نه فس و له ئه ندامدا و ههر کافر ی که بانگی ئایینی ئیسلامی پی گه یشتی، ئه گهر «کتابی» بی، یه عنی له شوین که وتوانی «توراة» یا «انجیل» بی، دییه ی نه فسی یا ئه ندامی، سی یه کی دییه ی موسولمانه، به و شهرته له و تاقمه بی که دروست بی موسولمان ژنیان لی ماره بکا. وه دییه ی ژن و خونسایان، نیوه ی دییه ی پیاوه که یانه وه ئه گهر ئاگر په رست (مَجُوسِ) یا خود بت په رست یا روژ په رست یا گاپه رست یا زه ندیق و بی ئاین بی، ئه وه دیه که ی سی یه کی پینج یه کی دییه ی موسولمانه؛ که واته، دییه ی ئاگر په رست و ئه وانیه ی له گه لیا باس کران، شش و شتر و دوو سی یه کی و شتریکه و دییه ی ژن و خونسایان، نیوه ی دییه ی پیاوه.

وه ئه وه «سامری» یانه ی که جووله که به کافر یان نه زانن، یه عنی له ئوسوولی بناغه ی ئاییندا له وان جیا نه بن و ئه و «صَبَّی» یانه ی که گاوره کان به کافر یان نه زانن، یه عنی له ئوسوولی بناغه ی ئایینا له وان جیا نه بن، ئه وانیه ی له دییه دا وه کوو «کتابی» ی جووله که و گاور وان وه ئه گهر پیچه وانیه ی ئه وان بن، ئه وه دییه یان وه کوو دییه ی ئاگر په رست وایه، هه روه ها ئه و کافرانه که بانگه وازی ئیسلامه تییا پی گه یشتووه و موسولمان نه بوون و خو یان به شوین که وتووی ئایینی "حه زره تی ئیبراهیم" - علیه السلام - یا "حه زره تی داوود" - علیه السلام - ئه زانن وه هه رکه سی بانگه وازی ئایینی

ئیسلامی پی نه‌گه‌یشتبی، نه‌وه‌ نه‌گه‌ر شوینی نه‌وه‌ به‌شهی ئایینه‌که‌ی خو‌ی که‌وتبی که‌ نه‌گۆرپراوه‌^۱، نه‌وه‌ حوکمی له‌ دیبه‌دا‌وه‌ کوو‌ حوکمی نه‌هلی نه‌و ئایینه‌یه‌؛ که‌واته‌، نه‌گه‌ر له‌ جووله‌ که‌ بی، وه‌ کوو‌ جوو‌ وه‌ نه‌گه‌ر له‌ گاوری، وه‌ کوو‌ گاوری وه‌ نه‌گه‌ر له‌ ناگر‌په‌رست بی، دیبه‌ی ناگر‌په‌رستی هه‌یه‌.

وه‌ نه‌گه‌ر وانه‌بوو، به‌م جو‌ره‌ گومان هه‌بوو له‌وه‌دا‌که‌ بانگه‌وازی ئیسلامی پی‌ گه‌یشتوو، یانه‌، یاخود‌ که‌وتبووه‌ شوینی نه‌وه‌ی که‌ گۆرپراوه‌ له‌ ئایینه‌که‌یدا، یاخود‌ نه‌که‌وتبووه‌ شوینی ئوسوول‌ی ئایینه‌که‌ی خو‌ی، یاخود‌ وه‌ختی خو‌ی ئایینیکی حه‌قی بوو‌بوو، به‌لام‌ ئیمه‌ نه‌مانزانی چ‌ ئایینکه‌، به‌وپه‌نگه‌ که‌ کابرای کوژراو‌ ریی تی‌ نه‌چوو‌ له‌ جووله‌ که‌ یا‌گاوری یا له‌ کۆمه‌لی ئایینی "حه‌زه‌تی ئیبراهیم" بی‌ وه‌ به‌راستی نه‌مانه‌زانی له‌ کامیانه‌، یاخود‌ نه‌مانزانی ئایینه‌که‌ی چیه‌ به‌لام‌ نه‌مانه‌زانی واجبی دیبه‌ی چه‌ندیکه‌؛ مه‌سه‌لا، جووله‌ که‌ یه‌ک کوژراو‌ گورج‌ لاشه‌که‌ی له‌ ناوبراو‌ نه‌مانزانی پیاو‌ بووه‌ یا ژن، نه‌وه‌ له‌ هه‌موو‌ ئه‌م سووره‌تانه‌دا، دیبه‌ی، نه‌وه‌نده‌ی دیبه‌ی پیاوی ناگر‌په‌رسته‌.

بزانی! له‌ به‌یانی پێشووه‌وه‌ ده‌رکه‌وت که‌ دیبه‌ی غه‌یری نه‌و جووله‌ که‌و‌گاواره‌ که‌ له‌ نه‌ته‌وه‌ی "حه‌زه‌تی یه‌عقوب" بی، وه‌ کوو‌ دیبه‌ی ناگر‌په‌رست وایه‌، چونکه‌ به‌ شه‌رت گه‌راوه‌ له‌ واجب‌ بوونی سی‌یه‌کی دیبه‌ی موسوولماندا‌ بو‌ نه‌وان، نه‌وه‌ که‌ دروست‌ بی‌ ژنیان‌ ماره‌ بکری له‌ موسوولمان‌ وه‌ ئه‌م شه‌رته‌یش، له‌ غه‌یری نه‌ولادی حه‌زه‌تی یه‌عقوب‌دا‌ نادر و نایابه‌ وه‌ پارێزراوی بو‌ کافری غه‌یری کیتابی له‌ ولاتی ئیمه‌دا‌ هه‌ر به‌ نه‌مان و سولح‌ و ریکه‌وتنه‌و به‌ عه‌قدی جیزیه‌ نابێ. به‌لام‌ بو‌ کافری کیتابی به‌ عه‌قدی جیزیه‌یش نه‌بی.

باسی «دیبه‌»ی برین‌کردن‌ له‌ روخسار

دیبه‌ی برینی که‌ ئیسک‌ ده‌ربخا‌ له‌ روخساری ئینسانیکی موسوولمانی ئازادی نێرینه‌دا، نیوه‌ی ده‌یه‌کی دیبه‌که‌یه‌تی - که‌ نه‌کاته‌ پینج‌ و شتر - هه‌رچه‌ند‌ نه‌و برینه‌

۱. نه‌وه‌یش بزانی که‌ ئایینه‌ پێشووه‌کان، هه‌موو‌ ده‌ستی گۆرینیان‌ تی‌ براوه‌.

ئیسقان دهرخه ره له و ئیسقانه دا بی که له پشتی گوپچکه وه بهرز بووه ته وه، یا له ژیر جه مسه ری به ندی شه ویله دا بی، یا له پشتی سه ره وه بی له و شوینه دا که دائه پهری بو مل. جا نه گهر برینه که «عمد» یا به «شبه عمد» بو، نه وه وشتره کان به سی به ش نه درین؛ وشتر و نیویکی میچکه ی سی ساله و وشتر و نیویکی میچکه ی دوو وشتری تاوس وه نه گهر به هه له کرابوو، به پینج به ش نه درین؛ وشتریکی میچکه ی یه ک ساله و میچکه یه کی چوار ساله.

دیبه ی برینی که ئیسقانی روخساری ژنیکی موسولمانی تازادی دهرخستبی، چواریه کی ده یه کی دیبه که یه تی - که بریتییه له دوو وشتر و نیو - و دیبه ی برینی که ئیسقانی روخساری ناموسولمانیکی دهرخستبی، هه ر به م نیسه ته یه، به لام له دیبه که ی خوی؛ که واته، دیبه ی برینی که ئیسقانی روخساری نیرینه یه کی کیتابی دهرخستبی، وشتریکی و دووسی یه کی وشتریکی وه دیبه ی برینی که ئیسقانی روخساری نیرینه یه کی ناگر په رست یا بت په رستیکی دهرخستبی، سی یه کی وشتریکی وه دیبه ی برینی که ئیسقانی روخساری ژنیکی ناگر په رست یا بت په رستی دهرخستبی، شه ش یه کی وشتریکی.

وه بو منالی که له سکی دایکیا بی، نه گهر ئیسقانی روخساری دهرخراو پاشان به مردووی داکوت به لام به غه بری ئیسقانی روخسار دهرخستنه که ی مردبوو، نه وه دیبه که ی بریتییه له بیست یه کی دیبه ی دایکی وه نه گهر به ئیسقان دهرخستنه که مرد، نه وه دیبه که ی بریتییه له ده یه کی دیبه ی دایکی و له م کاته دا، دیبه بو برینه ئیسقان دهرخه ره که دانانری، چونکه جینایه ته که بووه به جینایه ت له سه ر نه فس.

دیبه ی برینی که ئیسک بشکینی به ته نها، یا ئیسک بجوولینی له جیی خویه وه بو جیی تر - با نه یشی شکینی - نیوه ی ده یه کی دیبه ی خاوه نه که یه تی. دیبه ی برینیکیش که ئیسک بشکینی و بیگو یز یته وه له جیی خویه وه یا ده ری بخا، یا خود پیوستی بکا که ئیسکه که دهر بخری بو دهرهینانی یا بو راست کردنه وه ی، نه وه ده یه کی دیبه ی خاوه نه که یه تی، هه روه ها حوکی برینی که ئیسک له جیی خوی بگو یز یته وه له گه ل

تېڭ شكاندنيا، يا له گه لّ ده رخستيا وه ته گهر له گه لّ هه ردووكيانا بوو، ئه وه ديه كه ي ده يه ك و نيوه ي ده يه كي ديه ي خاوه نه كه يه تي.

ديه ي برينيكيش كه بگا به تووره كه ي ميشكي كابرا يا تووره كه ي ميشكي بدرئ؛ ته گهر كابراي بريندار نازاد و نيرينه بوو، سي يه كي ديه ي كابرايه، ههروه ها ديه ي بريني كه بگاته ناوه وه، وهك سك و سينه و كه له كه و ژير گه ردن و هه ردو و ته نشتي ئاده ميزاد، يا بريني كه له و لمه ي راني ئافره ته وه بگاته ناو عه وره تي يا له و لمه ي راني پياوه وه بگاته دواي، يا له پشت مليه وه بگاته ناو قورقور اچكه ي، يا له پيستي پيشيه وه بگاته ميزه لداني؛ له هه موو ئه م سووره تانه دا، سي يه كي ديه ي كابرا برينداره كه واجب ئه بي.

به لام له م جووره دانانري ئه وه كه كه سيك روخساري كه سيك كون بكات و كونه كه بگاته ناوده مي، يا پيلووي چاوي كون بكات و بگاته ناو چاوي، يا پيستي زه كه ري كون بكات و كونه كه بگاته جيگاي تپه ر بووني ميزي، يا قولي كون بكات و كونه كه بگاته ناو موخي ئيسقاني، يا لووتي كون بكاو كونه كه بگاته ناو لووتي.

ته گهر كه سي ئيسكي سه ري كه سيكي ده رخست و كه سيكي تر شكاندي و كه سيكي تر جوولاندي له شويني خووي و كه سيكي تر برينه كه ي گه يانده تووره كه ي ميشكي كابرا، ئه وه هه ركام له مانه نيوه ي ده يه كي ديه ي كابراي ته كه ويته سه ر، ته نها كابراي چواره نه بي، ئه وه له سه ر حيسابي ئه و ماله كه پيشووه كان داويانه، پيوسته سي يه كي ديه ي كابرا ته واو بكا، يه عني ده يه ك و نيوه ي ده يه ك و سي يه كي ديه ي كابرا بدات. بزائن! بريني ئيسقان ده رخه ر، زور ئه بي به چه نداشت؛ يه كه م: جياوازي له سووره تدا، وه كوو ئه وه كه يه كي له دوو لاوه ئيسكي سه ري يه كي ده ربخاو پيست و گوشتي مابه يني ئه و دوو برينه به حالي خووي بمينيته وه؛ ته گهر هيچيان نه مابه وه، يا خود هه ر يه كيكيان مابه وه، ئه وه به يه ك بريني ئيسقان ده رخه ر ئه ناسري، ههروه ها ته گهر ناوبه ينه كه يان به ته شه نه كردني ئه وان رزي و له ناوانه ما؛ به لي، ته گهر كه سيكي تر ناوبه ينه كه ياني لابردي، ئه وه ئه و كه سه بژاردي برينيكي ئيسقان ده رخه ري ته كه ويته

سه‌ر و بژاردنی دوو برینه ئیسقان ده‌رخه‌ره پیش‌وو‌ه‌ه‌ کیش له‌سه‌ر کا‌برای یه‌که‌م
ئه‌مینتته‌وه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر کا‌برای یه‌که‌م ئه‌و ناوبه‌ینه‌ی لا‌برد، ئه‌وه‌ ئه‌و دوو برینه‌ ئه‌بن به
یه‌ک برین و کا‌برا بژاردنی یه‌ک برینی ئیسقان ده‌رخه‌ری ئه‌که‌و‌یتته‌ سه‌ر، مادام پیش
خو‌ش‌بو‌ونه‌وه‌ی دوو برینه‌ ئیسقان ده‌رخه‌ره‌کان له‌ناوی بردب‌ی، به‌لام ئه‌گه‌ر کا‌برای
بریندار خو‌ی ناوبه‌ینه‌که‌یانی لا‌برد، ئه‌وه‌ بژاردنی دوو برینه‌ ئیسقان ده‌رخه‌ره‌کان
له‌سه‌ر کا‌برای جینایه‌ت‌که‌ر ئه‌مینتته‌وه‌.

دووه‌م: جیاوازی شوین؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر که‌سیک در‌یژه‌ی دا به‌ ده‌رخستنی ئیسقانی
سه‌ری که‌سیک تا‌گه‌یشت به‌ ده‌م و چاوی، ئه‌وه‌ به‌ دوو برینی ئیسقان ده‌رخه‌ر دا‌ئه‌نری،
له‌سه‌ردا یه‌کیک و له‌ روخساردا یه‌کیک.

سیهه‌م: جیاوازی جینایه‌ت‌که‌ره‌که؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر که‌سیک ئیسقانی سه‌ری
که‌سیکی ده‌رخست و که‌سیکی تر برینه‌که‌ی پان یا در‌یژ کرد، ئه‌وه‌ ئه‌ب‌ی به‌ دوو برینی
ئیسقان ده‌رخه‌ر، بو‌ هه‌ر کامیان، بژاردنیکی تایه‌تی ئه‌که‌و‌یتته‌ سه‌ر جینایه‌ت‌که‌ره‌که؛
که‌واته، ئه‌گه‌ر هه‌ر کا‌برای یه‌که‌م برینه‌که‌ی گه‌وره‌ کرد، ئه‌وه‌ هه‌ر به‌ یه‌ک برینی
ئیسقان ده‌رخه‌ر دا‌ئه‌نری، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ده‌رنه‌چی بو‌ روخسار، یا به‌ پیچه‌وانه‌وه‌.

چواره‌م: جیاوازی حوکه‌مه؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر که‌سیک برینیکی ئیسقان ده‌رخه‌ری
له‌سه‌ری که‌سیک‌دا کرد، به‌لام نیوه‌ی به‌ «عه‌مد» و نیوه‌ی به‌ «شه‌ عمد» یا به‌ هه‌له‌ بوو،
ئه‌وه‌یش ئه‌ب‌ی به‌ دوو برینی ئیسقان ده‌رخه‌ر، بو‌ هه‌ر کام بژاردنیکی تایه‌تی هه‌یه‌ له‌سه‌ر
ئیع‌تیاری «عه‌مد» یا «شیه‌ه‌ عمد» یا هه‌له؛ به‌لام ئه‌گه‌ر یه‌کی به‌ هه‌له‌ ناوبه‌ینی دوو
برینی ئیسقان ده‌رخه‌ری لا‌برد، ئه‌وه‌ به‌ یه‌ک برینی ئیسقان ده‌رخه‌ر دا‌ئه‌نری، مادام برینه
پیش‌وو‌ه‌ کانش به‌ ده‌ستی ئه‌م کرابوون.

برینی گه‌یشتوو‌ه‌ ناوه‌و‌ه‌یش، زور ئه‌ب‌ی به‌ و‌ه‌یانه‌ی که‌ برینی ئیسقان ده‌رخه‌ریان
پ‌ی زور ئه‌ب‌ی؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر که‌سیک رمینکی دوو شاخی کرد به‌ سکی که‌سیکا، ئه‌وه‌
دیبه‌ی دوو برینی به‌ ناوه‌وه‌ گه‌یشتوو‌ی ئه‌که‌و‌یتته‌ سه‌ر؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر تیرینکی کرد به
پشتیاو له‌ سکیه‌وه‌ ده‌رچوو، یا گولله‌یه‌کی دا له‌ سکی و له‌ پشتیه‌وه‌ ده‌رچوو و کا‌برا
نه‌مرد، ئه‌وه‌ بژاردنی دوو برینی گه‌یشتوو‌ه‌ ناوه‌وی ئه‌که‌و‌یتته‌سه‌ر.

هه ركام له م برینانه که بژاردنی دیاریان هه یه، بژاردنه که یان نافه وتی به خوښ بوونه وه یان. فه رقی برینی گه وره و بچووک نییه له بژاردندا، هه تاوه کوو ته گهر که سیئک سووزنیئک بکا به سه ری که سیئکداو بگا به ئیسقانه که ی، ته وه بژاردنی برینیکی ئیسقان ده رخه ری ته که ویتته سه ر.

ته و برینانه ی که وان له پیش برینی ئیسقان ده رخه ره وه، ته گهر به هوی ته ندازه به که وه نیسه تیان له برینی ئیسقان ده رخه ره وه ده رده که وت، ته وه به و نیسه ته ده بژیررین وه ته گهر ده رنه ده که وت، ته وه ته ندازه مالیکی بو واجب ته بی که حاکمی شهرع به قه ناعه تی خوئی له سه ری پیشان دانی شاره زایان بوئی دانه نی.

باسی ته و ته ندامانه که بژاردنی دیارییان هه یه

یه که م له و ته ندامانه: گوئی، له برینی گوئیچکه یه کدا، نیوه ی دییه ی کابرا واجب ته بی و به هه ردووکیان، دییه ی ته واو واجب ته بی وه ته گهر هه ندیکیان لی برا، ته وه له سه ر نیسه تیان بو ته واوی گوئیچکه کان دییه ی بو دانه نری؛ هه لکیشانی گوئیچکه یش وه کوو برینی وایه، هه روه ها ته گهر به هوی ده رمانیکه وه گوئیچکه وشک بکاته وه وه ته گهر ته و گوئیچکه یه که برا کابرا ده نگی پی نه ته بیست، ته وه وه کوو نیوه دییه له گوئیچکه که دا هه یه، له لابر دنی هیزی بیستی گوئیچکه که شدان نیوه دییه هه یه. هه روه هایه حوکمی ته و ته ندامانه ی که هیزه که یان له خو یاندا نییه، وه کوو لووت، ته ویش دییه ی خوئی و دییه ی لابر دنی هیزه که ی له یه ک جیا ته کرینه وه - وه کوو له مه ولا ده رته که وی - چونکه ته م ته ندامانه خو یان مایه ی جوانین بو له شی کابرا، هه رچه ند بی هیزیش بن، له به رته وه، فه رق نییه له به ینی برینی گوئیچکه ی که رو گوئیچکه ی بیسنده دا له واجب بوونی دییه داو ته گهر که سیئک گوئیچکه یه کی وشک بووه وه ی بری، ته وه نیوه دییه ی له سه ر نییه، چونکه ته و گوئیچکه یه هیچ جوانیه کی پیوه نه بووه، به لکوو حاکمی شهرع خوئی شتیکی بو دانه نی وه ته گهر له گه ل برینی گوئیچکه دا، ئیسقانه که ی بنیشی ده رکه وت، ته وه ته بی بژاردنی برینی ئیسقان ده رخه ریشی بو بدا.

دوو هه م: چاوه؛ ئه گه ره به کئی تاقه چاویکی که سێکی هه لکۆلی، نیوه ی دییه ی ئه و که سه ی ئه که وێته سه ر؛ ئه گه ره هه ردوو چاوی هه لکه نه ی، ته واوی دییه ی ئه که وێته سه ر. وه له واجب بوونی دییه دا، فه رق نییه له به ینی چاوی ساغ و به هیزو چاوی نه رم و بی هیزدا یا چاوی که تکه تک بکا یا شه و کویر بی یا بچکۆله یا خیل بی، یا تانه ی به سه ره وه بی به لام هیزی بینینی که می نه کرد بی وه ئه گه ره به هۆی ئه و تانه یه وه هیزی که می کرد بی، ئه وه ئه گه ره نیسه ته ی له گه ل چاوی خاوه ن هیزدا دیار بی، به و نیسه ته بژاردنه که ی ئه در ی، ئه گینا هه ره ئه وه نده ی تیا به که حوکمپرانی شه رع شتیک برپار ئه دا که بیدریتی له جیاتیدا. وه ئه گه ره که سێک چاویکی کویری هه لکۆلی، ئه وه حوکمپرانی شه رع، ئه ندازه پار هیه کی ئه خاته سه ره که بیدا به کابرای چاوه لکۆلراو و له سووره تی کویر کردنی چاوی ساغدا، هه ره به ک بژاردن واجب ئه بی، چونکه هیزی بینین و له و شوینه داو به وێنه ی گوێچکه نییه که دییه ی جینگه که و دییه ی هیزه که له به ک جیا بن.

سێهه م: پیلووی چاوه کانه؛ له برین یا وشک کردنی هه ره پیلوویه کدا چواریه کی دییه به ک هه یه و له هه ره چواریانا، دییه ی که سه که به ته واوی واجب ئه بی، خواه ئه و پیلوانه برژانگیکیان بی یا نه و پیلووی چاوی، بینابن یا کویر، چونکه پیلوو خو ی مایه ی جوانی ئاده میزاده.

چواره م: نه رمه لووته که بریتییه له سێ په رده وه له برینی هه ره به کیکیانا، سێ به کی دییه واجب ئه بی و له برینی دوانیانا، دوو سێ به ک و له برینی هه رسیکیانا، ته واوی دییه ی که سه که واجب ئه بی؛ ئه گه ره له گه ل برینی ئه م سێ په رده یه دا هیزی بۆن کردنی شی لابرده، ئه وه دوو دییه ئه که وێته سه ری وه ئه گه ره ئیسقانی لووتی ده رخست، ئه وه بژاردنی ئیسقان ده رخستنی ئه که وێته سه ر.

پینجه م: لیوه؛ له برینی هه ره لیویکدا، نیوه دییه به ک هه یه و له برینی هه ردوو لیودا، دییه ی ته واو هه یه.

شه شه م: زوبانه؛ له برینی ته واوی زوباندا، دییه واجب ئه بی، هه رچه ند پسک بی یا هه رفیک بگوریت به هه رفیکی تر، یا هه نده هه رفیکی بۆ نه وتری یا به گران قسه ی بۆ

بکری و هه ئه گهر به هۆی برینی زوبانه وه هیزی چه شتنی نه ما، ئه وه دوو دییه ئه که ویتته سهر زوبان بره که وه ئه گهر که سیك هه ندیکی له زوبانی که سیك بری، به شه دییه ی ئه وه ئه ندازه براوه ی ئه که ویتته سهر به ئه ندازه گرتن و نیسه ت دانی له هه موو زوبانه که وه ئه گهر ئه وه زوبانه لال بوو و هیچ قسه ی پی نه ئه کرا، ئه وه له برینیا ههر ئه وه ئه ندازه پاره یه هه یه که حوکمپانی شهرع دایته نی و له زوبانی مندالدا ئه گهر نه که یشتی به واده ی ده رکه وتنی قسه، یا گه یشتی و «بابا» و «ماما» بلیت، یا نیشانه ی قسه کردنی لی ده رکه وی به هۆی گریان و مه مک مژینه وه، ئه وه برینی ئه وه زوبانه ئه بی به هۆی واجب بوونی دییه وه ئه گهر مناله که گه وه بو بوو و نیشانه ی قسه کردنی لی په یدا نه بو بوو، ئه وه به لال دانه نری و ته نیا ئه ندازه پاره یه کی تیا واجب ئه بی که حوکمپانی شهرع دای بنی.

حه و ته م: دانه؛ له شکاندنی ههر دانیکی که سیکی نیری نه ی ئازادی موسولماندا، چ ته نیا ئه وه ی وا به ده ره وه بیشکی نی، یا خود به بیخه که یه وه هه لی بکه نی، پینج و شتر دییه واجب ئه بی به چه ند شهرت؛

(یه که م)، ئه وه یه دانه که ئه سل ی بی؛ که واته، ئه گهر دانه که دانی لاپال بوو، ئه وه حوکمپانی شهرع شتیکی بو دانه نی؛

(دوو هم)، ئه وه یه ته و او بی؛ که واته، ئه گهر دانه که شکاو بی یا خود هه لوه ریو بی یا هه ندی له وه ئه ندازه یه ی که و ا به ده ره وه قرتابی، ئه وه به شی خوی له دییه پی ئه در ی؛ (سیه هم)، ئه وه یه دانیکی ره سای به سوود بی؛ که واته، ئه گهر ئه وه نده بچووک بی که بو جوین و برینی خو ارده مه نی عاده تی به کار نه یه ت، ئه وه حوکمپانی شهرع خوی شتیکی تیا داده نی؛

(چوار هم)، ئه وه یه له پاش که وتنی کاتی منالی روا بیته وه، ئه گینا ئه گهر دانی زه مان ی شیر خو اردن بی و یه کیك هه لی که ند بی و له واده ی خویدا ده رها تبیته وه، ئه وه دییه ی نییه و ته نها حوکمپانی شهرع خوی ئه ندازه پاره یه کی له سهر داده نی، هه ره وها ئه گهر ده رنه یه ته وه دوو که سی شاره زا بلین: جیگای ده رها تنه وه که ی خراب نه بووه، به لام

ئەگەر هاوڕیزەکانی دەرھاتنەووە و ئەو دەرئەھاتەووە دووکەسی شارەزا وتیان: شوینی دەرھاتنەووی خراب بوو، ئەو دیبەیی ئەکەوی؟

(پینجەم)، ئەو یە ئەوئەندە شل و لەق نەبووبی کە بۆ برین و جاوینی شتی خواردەمەنی نەشی، ئەگینا ھەر حوکمپانی شەرع خۆی شتیکی لەسەر دائەنی. جا لەگەڵ بەجی ھاتنی ئەم مەرجانە، ئەگەر کەسیک دانیککی یا چەند دانیککی کەسیکی شکاند یا ھەر لە بنا ھەلی کەند، ئەو لە ھەر دانیکا پینج و شتر دیبەیی ئەکەوێتەسەر و ئەگەر ھەموو دانەکانی ھەلکەند، دیبەیی ھەموویان واجب ئەبێ، ھەرچەند لە ئەندازەیی دیبەیی نەفسیش زیادبێ.

ھەشتەم: شەویلە یە؛ لە فری دانی ھەر شەویلە یە کدا، نیو دیبەییە کە ھە یە و لە فری دانی ھەردووکیان، تەواوی دیبەیی واجب ئەبێ و ھەرچەند ددانیشیان لەسەر بێ، دیبەیی ئەوانیش واجب ئەبێ و ناکەوێتە بەر دیبەیی شەویلە کان.

نۆھەم: دەستە؛ لە برینی ھەر دەستی، نیو دیبەییە کە و لە برینی ھەردووکیان، تەواوی دیبەیی واجب ئەبێ؛ جا ئەگەر لە جەمگەیی مووچدا بران، ئەو باشە و ئەگەر لە ژوورترەو بران، حوکمپانی شەرع ئەندازەیی کیش پارە بۆ ئەندازەیی سەرۆوی ئەو جەمگەیی دادەنی، چونکە ناوی دەست لە شەرعدا، لە مووچ بەرەو ژوور ناگریتەووە و لە ھەر پەنجە یە کدا، دە و شتر واجب ئەبێ و لە ھەر وردە لە یە کدا لە پەنجە کان، سی و شتر و سی یە کە و شتریک ھە یە، تەنھا لە وردە لە یە پەنجە گەورە دا نەبێ، ئەو پینج و شتری پێی واجب ئەبێ، لە بەر ئەووە کە ھەر دوو وردە لە یە ھە یە.

دەھەم: پینجە؛ لە ھەر پینجە کدا لە قولا پەدا بپریت، نیو دیبەیی ئەو کەسە و لە ھەردوو پینجدا تەواوی دیبەیی ھە یە و ئەگەر پینج لە ژوور قولا پەو بەررابوو، ئەو بۆ لای ژوورۆوی قولا پە کە حوکمپانی شەرع خۆی شتیکی دائەنی و لە ھەموو پەنجە یە کی پینجا، دە و شتر و لە ھەر وردە لە یە کدا، سی یە کی ئەو ھە یە، مەگەر پەنجە گەورە کە، ئەو لە ھەر وردە لە یە کیدا، پینج و شتر ھە یە و لە واجب بوونی دیبەدا، فەرق نیو لە بەینی پینج ساغ و شەل و دەستی ساغ و شەلدا و ھەمان دیبەیی بۆ ئەوانیش واجب ئەبێ؛ بەلێ ئەگەر وشک بووبوون، ئەو حوکمپانی شەرع خۆی شتیکیان تیا بریار ئەدا.

یازدهه‌هم: دوو گۆی مه‌مکی ژنه؛ له برپینی گۆیه‌کی مه‌مکدا، نیوه دییه و له برپینی هه‌ردووکیاندا دییه‌ی ته‌واو واجبه وه ئه‌گه‌ر برپینی گۆی مه‌مکه‌که‌ بوو به‌هۆی کون‌بوونه‌سینه، ئه‌وه بژاردنی ئه‌و کونه‌شی ئه‌که‌وێته‌سه‌ر، به‌لام له برپینی گۆی مه‌مکی پیاو‌دا، ئه‌وه حوکمرانی شه‌رع خۆی شتی‌ک بریار ئه‌دا، هه‌روه‌ها له برپینی و‌لمه‌گۆشتی ژیر گۆی مه‌مکیا.

دوا‌زده‌هه‌م: زه‌که‌ره؛ له برپینی زه‌که‌ردا ته‌واوی دییه پێویست ئه‌بێ، خواه‌خواه زه‌که‌ره‌که‌ پیر بێ یا جوان بێ، گه‌وره‌بێ یا منال‌بێ، خه‌سین‌راو‌بێ یا ساخ‌بێ؛ هه‌روه‌ها، له برپینی سه‌ری زه‌که‌ردا دییه‌ی ته‌واو واجب ئه‌بێ و له برپینی هه‌ندی له سه‌ری زه‌که‌ردا، بژاردنی واجب ئه‌بێ به‌پێی نیه‌سه‌تی برا‌وه‌که‌ بو‌ه‌مووی وه ئه‌گه‌ر که‌سی دارێکی دا به‌ زه‌که‌ری که‌سی‌ک داو شه‌لی کرد، به‌جۆری که‌ هیزی تیا نه‌ما، ئه‌وه ته‌واوی دییه‌ی که‌سه‌که‌ ئه‌که‌وێته‌سه‌ری؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر به‌دریژیدا له‌تی بکاو له‌ئیش بکه‌وی، ئه‌وه ته‌واوی دییه‌ی واجب ئه‌بێ، به‌لام بو‌ برپینی هه‌ندی له‌گۆشتی زه‌که‌ر له‌م‌لاو له‌ولایه‌وه، ئه‌وه حوکمرانی شه‌رع خۆی شتی‌ک بریار ئه‌دا.

سیازده‌هه‌م: هیلکه‌گه‌نه؛ له برپینی هیلکه‌یه‌کیاندا، نیوه دییه، وه له برپینی هه‌ردووکیاندا، ته‌واوی دییه‌هه‌یه، هه‌رچه‌ند هیلکه‌گونی منال‌ یا پیاوی پیر یا ئینسانی زه‌که‌ر برا‌و یا شله‌په‌تکه‌ بێ؛ به‌لێ، ئه‌وه‌نده‌هه‌یه‌ پێویسته‌ هیلکه‌که‌ دا‌بکه‌وی، ئه‌گینا برپینی پێسته‌که‌ی نابێ به‌هۆی دییه.

چوارده‌هه‌م: دوو لیوه‌ی فه‌رجی ئافره‌ته؛ له برپینی یه‌کیاندا، نیوه دییه وه له برپینی هه‌ردووکیاندا، ته‌واوی دییه‌هه‌یه، خواه‌ئو ژنه‌ پیر بێ یا جوان، بیه‌ژن بێ یا کچ، خه‌ته‌نه‌کراو بێ یا نه‌و فه‌رجی عاده‌تی بێ یاخود به‌ پارچه‌گۆشت یا به‌ پارچه‌ ئیسقان گیرابێ وه ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل برپینی ئه‌و دوو لیواره‌ی فه‌رجیدا له‌گۆشتی به‌ریشی بپری، یاخود کچیتی لا‌برد، ئه‌وه واجبه‌ به‌را‌به‌ به‌وه‌یش ئه‌ندازه‌یه‌ک پاره‌ بدا که‌ حوکمرانی شه‌رع دیاریی ئه‌کا وه ئه‌گه‌ر به‌ چوونه‌لا یا به‌ ئاله‌تی‌ک یه‌ک‌الای کردوه، ئه‌وه دییه‌ی ته‌واوی ئه‌که‌وێته‌سه‌ر.

یازدهه م: و لمه گوشتی ئەم بەرو ئەوبه‌ری رانه، ئەو شوینه که ئینسان له سه‌ری دا ئه‌نیشی؛ ئەوه له برینی و لمه‌یه کیاندا، نیوه‌ی دییه، وه له برینی هه‌ردوو کیاندا، دییه‌ی ته‌واو واجب ئەبی.

شازدهه م: پیستی له شه؛ ئەگه‌ر که سیك پیستی له شی که سیکی گرت‌ه‌وه و له وکاته‌دا که هیشتا ژیانیکی دامه‌زراوی تیا مابوو، که سیکی تر هات کوشتی، ئەوه دییه‌ی ته‌واو ئە که ویت‌ه سه‌ر ئەو که سه‌ه که پیسته‌که‌ی گرت‌ه‌وه ته‌وه، وه کوو چون قیاسی ئە که ویت‌ه سه‌ر ئەو کابرا که کوشتوویه‌تی، به‌لام ئەگه‌ر هه‌ر ئەو که سه‌ه که پیسته‌که‌ی گرت‌ه‌وه ته‌وه کوشتی، ئەوه هه‌ر قیاس یا دییه ئە که ویت‌ه سه‌ر ئەم کابرایه که ئەم دوو ئیشه‌ی کردوو.

باسی لابرَدنی هیز له گیانی ئاده میزاددا وه هه ندی شتی تر

ئەو هیزانه‌ی که بژاردنی تاییه‌تی هه‌یه به‌را به‌ر به نه‌هیشتیان، چوارده‌ن؛ یه‌که م: عه‌قله؛ ئەگه‌ر که سیك به‌ده‌رمان یا به‌لیدان یا به‌ئازاردان و ترساندن -مه‌سه‌لا- عه‌قلی که سیکی نه‌هیشت، ئەوه ئەبی ته‌واوی دییه‌ی ئەو که سه‌ه بدا وه ئەگه‌ر به‌هۆی بریندار کردنی شوینیکیه‌وه بوو، ئەوه ئەبی بیجگه‌ له بژاردنی عه‌قله‌که‌ی، برینه‌که‌شی بو بیژیری یا ئەو ئەندازه‌پاره‌یه‌ بدا که حوکم‌رانی شه‌رع دایه‌نی له به‌را به‌ریا؛ جا ئەگه‌ر وه‌لی ئەمری منداڵ ئیددیعیای فه‌وتانی عه‌قلی مناله‌که‌ی خۆی کرد، ئەوه ئەگه‌ر قسه‌و کرده‌وه‌ی مناله‌که‌ له‌کاتی ته‌نهایی و سه‌ر به‌خۆیدا تیکچوو بوو، ئەوه باوه‌ری پی ئە کری به‌بی سویند وه ئەگه‌ر قسه‌و کرده‌وه‌ی به‌جی بوون، ئەوه باوه‌ری پی نا کریت.

دوو هه‌م: هیزی بیستنه؛ ئەگه‌ر که سیك هیزی بیستنی گوئییه‌کی که سیکی نه‌هیشت، ئەوه نیوه‌ی دییه وه ئەگه‌ر هیزی هه‌ردوو گوئی نه‌هیشت ئەوه ته‌واوی دییه‌ی ئەو که سه‌ی ئە که ویت‌ه سه‌ر. وه ئەگه‌ر له‌گه‌ل لابرَدنی هیزی بیستنیا گوئیچکه‌شی بری، یا هه‌لی‌که‌ند له‌بن، یا وشکی کرده‌وه، ئەوه ئەبی دییه‌ی گوئیچکه‌که‌یش بدا، وه کوو له‌پیشه‌وه باسمان کرد.

ئەگەر کەسێک ئیددیعیای لاچوونی هیژی بیستی خۆی کرد بەهۆی جینایه تی کەسیکه وه، ئەوه واجبه لێی ورد بینه وه، ئەگەر له کاتی بی ئاگاییدا له دهنگی خه لک رانه چله کا، ئەوه باوه ری پێ ناکرێ، ئەگینا سویند ئەدری و دییه ی هیژی گویچکه که ی وه ئەگرێ. ئەگەر کەسێک دای له ههردوو گویچکه ی کەسیک و هیژی بیستیان کەم بوو، ئەوه ئەگەر نیسبه تی هیژی ئیسته یان له هیژی له وه و پێشیان ده رته که وت بۆمان، ئەوه به ونیسبه ته دییه ی ئەو هیزه فه وتا وه ی لێ ئەسینرێ، ئەگینا حوکمرانی شهرع شتیکی ئەخاته سه ر که پیدا به کابرا لیدرا وه که.

وه ئەگەر هه ره یژی تاقه گویچکه یه کی کز کرد، ئەوه گویچکه کزه که ی به لۆکه ئەگیرێ و هیژی ساغه که یان به راورد ئەکرێ، بۆ ئەوه ی بزانی له کو ییه وه ده نگ ئەبیسی، پاش ئەوه ئەم گویچکه ساغه ی به لۆکه ئەگیرێ و ناساغه که ی به ر ئەدری و ماوه ی بیستی ئەمیش دیاری ئەکرێ، جا به نیسبه تی فه رقی ئەم دوو شیوه یه دییه بۆ ئەو گویچکه هیژ کزکرا وه دانه نرێ.

سیهه م: هیژی چاوه؛ له لابر دنی هیژی یه کچاودا، نیو دییه پێویسته و له لابر دنی هیژی هه ردووکیانا، دییه یه کی ته وا و واجبه وه ئەگەر ئەم هیزه به ته نها خۆی لایرێ و چاوه کان خۆیان هیچیان لێ نه یه ت، یا خود له گه ل هه لکه نندی چاوه کانا بی، دییه که زیاد ناکات و وه کوو گویچکه نییه، چونکه هیژی چا و له عه ینی جیگه دا.

ئەگەر کەسێک ئیددیعیای لاچوونی هیژی چاوی کرد بەهۆی جینایه تی کەسیکه وه، ئەوه به راورد ئەکرێ به وه که شتیکی وه ک ده رزی یا سووزن له چاوی نزیک بکرێته وه، ئەگەر کابرا دانه چله کاو خۆی لانه دا، ئەوه باوه ری پێ ئەکرێ، هه روه ها لاچوونی چاوه که سابت ئەبی به قسه ی دووکه سی دادپه روه ر له دوکتۆرانی چا و.

چوا ره م: لابر دنی هیژی بۆن کردنه؛ له لابر دنی هیژی بۆن کردندا به ته واوی، دییه سابت ئەبی و له لاوازکردنیا، ئەگەر نیسبه ت مه علوم بوو، به شی خۆی له دییه بۆ دانه نرێ، ئەگینا حوکمرانی شهرع شتیکی بۆ دانه نی و ئەگەر له گه ل لابر دنی هیزه که دا، نه رمه لووتی که سه که یشی بری، ئەوه دییه ی ئەوه یشی ئەخرێته سه ر.

پینجه م: هیزی قسه کردنه؛ له لابرڊنی همووی هیزی قسه کردندا، دییهی که سیك به ته واوی واجب نه بی و له لابرڊنی هیزی وتنی هندی حهرفدا، به شه دییهی بو دانه نری له سهر نیسه تی به تیکرای نه و حهرفانه که له زوبانی نه و که سه دا به عاده ت به کار نه هیترین.

نه گهر کابرا وه ختی خوئی نه یته توانی هندی حهرف به کار بهین، خواهه هروه ها له دایک بو بوو یا پاشان به هوئی دهر دیکه وه وای لی هاتبوو و کابرای جینایه ت که ریش توانای به کار هینانی حهرفه کانی تری پی لابرڊ، نه وه ته واوی دییهی نه دریتی وه نه گهر نه وه هنده حهرفه ی که زوو فوتاوه، به هوئی جینایه تی که سیکه وه بو بی، نه وه له سهر ژماره ی حهرفه کان دییهی نه م جینایه ته دوا ییه دانه نری.

نه گهر که سیك هندی کی له زمانی که سیك بری و هموو توانای قسه ی نه و که سه فوتا، نه وه ته واوی دییهی واجب نه بی وه نه گهر هندی کی له زمانی بری و هندی له توانای قسه کردنی نه و که سه رویش ت، نه وه دییهی که ی له سهر حیسابی زوره که یانه؛ مه سه لا، چواریه کی زمانی بری و نیوهی توانای قسه کردنی پروا، یا نیوهی زمانی بری و چواریه کی توانای قسه کردنی پروا، له ههردوو حاله ته که دا، نیوهی دییهی له سهر واجب نه بی.

شه شه م: هیزی دهنگه؛ له لابرڊنی هیزی دهنگی که سیکدا، ته واوی دییهی له سهر جینایه ت که ره که واجب نه بی وه نه گهر له گه ل لابرڊنی هیزی دهنگیدا زمانیشی له هاتو چو که وت، نه وه دوو دییهی نه که ویته سهر جینایه ت که ره که.

حه و ته م: هیزی چه شته؛ له لابرڊنی ته واوی هیزی چه شتنی که سیکدا، ته واوی دییهی که له سهر کابرا واجب نه بی و له بهر نه وه که به هیزی چه شتن شیرینی و ترشی و تالی و سویری و زولالی وهر نه گیری، نه گهر کابرا هیزی وهر گرتنی هندی له م تامانه ی نه ما، نه وه به نیسه تی هیزه فوتاوه که وه بو نه م پینجه، دییهی بو دانه نری وه نه گهر هه موو تامه کانی وهر نه گرت به لام به ناتاوهی، نه وه حوکمرانی شهرع شتیکی بو دانه نی.

هه‌شته‌م: هیزی جاوینی خوارده‌مه‌نییه؛ نه‌گه‌ر که‌سیک دای له‌ده‌م و دانی که‌سیک به‌جوړیکی واکه هیزی جاوینی خوارده‌مه‌نی نه‌میڼی، نه‌وه‌ واجبه‌ ته‌واوی دییه‌ی نه‌وه‌ که‌سه‌ بډا.

نۆه‌م: هیزی هه‌لمه‌تی ده‌سته؛ به‌ لابرډنی هیزی هه‌لمه‌تی یه‌که‌ده‌ست، نیوه‌ دییه‌ و به‌ لابرډنی هیزی هه‌لمه‌تی هه‌ردوو ده‌ست، دییه‌ی ته‌واو واجب‌ه‌بی.

ده‌هه‌م: هیزی هه‌لمه‌تی پییه؛ به‌ لابرډنی هیزی هه‌لمه‌تی یه‌که‌بی، نیوه‌ دییه‌ و به‌ لابرډنی هیزی هه‌لمه‌تی هه‌ردوو پی، دییه‌ی ته‌واو واجب‌ه‌بی.

یازده‌هه‌م: هیزی ده‌ره‌پانډنی ناوی ئاره‌زووی ئینسانه؛ نه‌گه‌ر که‌سیک دای له‌ پشته‌ی که‌سیک، یاخود تازاریکی تری پی‌گه‌یانډ، به‌جوړیک که‌ هیزی ده‌رکردنی ناوی پی‌نه‌هیشت، نه‌وه‌ واجبه‌ دییه‌ی ته‌واوی بډاتی.

دوازده‌هه‌م: هیزی له‌زه‌ت و خوښی وه‌رگرته‌ له‌ چوونه‌لای ژن.

سیازده‌هه‌م: هیزی ناوس‌کردنی ژنه؛ نه‌گه‌ر که‌سیک به‌ تازاردانی که‌سیک وای لی‌کرد که‌ خوښی چوونه‌لای ژنی نه‌ما، یاخود وای له‌ هیلکه‌گونه‌کانی که‌ هیزی ناوس‌کردنی ژنی پی‌نه‌هیشت، نه‌وه‌ واجبه‌ دییه‌ی نه‌وه‌ که‌سه‌ بډا.

چوارده‌هه‌م: هیزی ناوس‌بوونی ژنه؛ نه‌گه‌ر که‌سیک به‌ ده‌رمان یا به‌ لیډان و تازار پی‌گه‌یانډ، وای کرد له‌ ئافره‌تیک که‌ منالډانی له‌ که‌لکی نه‌وه‌ که‌وت منال هه‌لپچیی و ناوس‌بی، نه‌وه‌ واجبه‌ دییه‌ی نه‌وه‌ ژنه‌ بډا.

وه‌ نه‌گه‌ر که‌سیک پشته‌ی که‌سیکی شکانډ، یاخود به‌ دار لی‌داو تازاریکی وای پی‌گه‌یانډ که‌ هیزی چوونه‌لای ژنی نه‌ما، یا هیزی چوونه‌لای ژنو ئاوده‌ره‌پانډنی نه‌ما، نه‌وه‌ واجبه‌ له‌سه‌ری دوو دییه‌ به‌وه‌ که‌سه‌ بډات.

باسی لابرډنی کچیته‌ی

نه‌م کچیته‌ی، نه‌گه‌ر میرده‌ که‌ی لای‌بیا، نه‌وه‌ حه‌قی خوښه‌تی، خواه‌ به‌ زه‌که‌ر یا به‌ په‌نجه‌ی خو‌ی یا به‌ شتیکی تر؛ «مع‌العلم»، نه‌گه‌ر به‌ غه‌یری زه‌که‌ر لای‌بیاو تازار به‌

کچه که بگه یه نی، نه وه کرده وه یه کی حهرامی کردووه [و] له سهری گونا هبار نه بی، به لکوو نه گهر بللی به ژنیک که به په نجه کچیتی نه و کچه ی بو لایباو نه ویش لایبا، نه وه بژاردنی نه و کچیتیبه نه که ویتته سهر نه و ژنه و نیزنی کابرا بی سوود نه بی؛ نه رشه که شی به م جوړه نه بی نه و ژنه فهرز بکری به جاریبه و ته ماشا بکری نه گهر نه و جاریبه یه کچ بی، قیمه تی چه نده وه نه گهر بیوه ژن بی، قیمه تی چه نده، نه وه فرق و جیاوازی به یه نی نه م دوو حاله نه بی به بژاردنی کچیتی نه و کچه و ورته گیری له و ژنه و نه دری به کچه که. وه نه گهر کچیتیبه که ی له لایه نی غه یری میردی خو یه وه لابرا، له م سووره ته دا نه گهر به غه یری زه کهر لایرد، نه وه ههر بژاردنی کچیتیبه که نه که ویتته سهر نه و که سه که لایردووه - وه کوو نیسته به یانمان کرد - وه نه گهر به زه کهر لایردو به نیزنی کچه که خوی بو، نه وه ههر دوو کیان حوکمی که سیکی زینا کردوویان هه یه که سه د داره بو کچه که و بو پیاوه که یش، یا سه د داره یا سه نگه سار کردنه، نیتر مالی دنیا ناکه ویتته سهر کابرا.

وه نه گهر به زور رویشتبوووه لای کچه که، یا به شوبهه نیکاحی دانهمه زراو، یا خود به شوبهه ی ژنی خوی، نه وه نه بی کچیتیبه که ی بو بیژیری له گه ل نه ندازه ی «مهر المثل» ی نه و کچه دا، به لام له گه ل فهرز کردنیا به بیوه ژن، چونکه مادام کچیتیبه که ی بو بژارد، نیتر ماره یی بیوه ژن دائه نری بوی وه نه گهر کچی به په نجه کچیتی کچیکی تری لابرڊ، نه وه قیساسی هه یه، یه عنی نه ویش نه توانی کچیتی نه م لایبا. وه نه گهر که سیك به زور یا به شوبهه رویشته لای بیوه ژنیک، نه وه «مهر المثل» ی ژنه که ی نه که ویتته سهر و نه له سووره تی زوردا، حوکمی زینایش له سهر کابرا جی به جی نه کریت.

نه گهر که سیك چوووه لای ژنیک و یه کالای کرده وه، یه عنی به یه نی پیش و پاشی لابرڊ، نه وه دیبه ی نه و ژنه ی نه که ویتته سهر، خواه نه م کابرایه میردی ژنه که بی یا نه و به ناله تی چوونه لایه کالای کردیتته وه یا به ناله تیکی تر وه نه گهر قابل نه بوو میرده که ی بجیتته لای به بی یه کالاکردنه وه ی، نه وه حهرامه پرواته لای وه نه گهر ژنه که به هوی نه وه چوونه لایه وه مرد، قیساسی نه که ویتته سهر میرده که ی.

بىنداربن! ئەگەر كەسىڭ چەند ئەندامىڭ و چەند ھېزىڭكى كەسىڭكى لابر دكە بىيى بە ھۆى واجب بوونى چەند دىيە لەسەرى و ئەو كەسە بە سوپى ئەم زامانەوە مرد، ئەو ئەگەر عەفويان كرد لە قىساس، تاقە يەك دىيە واجب ئەبى لەسەرى، ھەر وەھا ئەگەر كابرەى جىنايەت كەر پاش ئەو جىنايەتەنە و بەر لەو كابرە خۇش بىتەو، بىكوژى؛ بەلى، ئەگەر زامە كان بەدەسەنقەست و كوشتنە كە بە ھەلە بوو، يا بە پىچە وانەو، ئەو ھەر برىنى دىيەى تايەتى خۆى ئە كەوئى و دىيەى كوشتنە كەيش زياد ئە كرى لەسەريان؛ ھەر وەھا، ئەگەر كەسىڭى تر غەيرى ئەو كەسەى لە پىشەو ئەو جىنايەتەنى كردو، بىكوژى، لەم سوورە تەيشدا دىيە زۆر ئەبى.

باسى ئەو ھى كە حوكمپرانى شەرع بپارى ئەدا بەر ابەر بە ھەندى برىن ھەر برىنى كە بژاردنى بۇ ديارى نە كرابى، حوكمپرانى شەرع ئەندازە يەك پارە بپارى ئەدا لە بەر ابەريا؛ نىسبەتى ئەم ئەندازە پارە بە بۇلاى دىيەى كابرەى برىندار كراو، وە كو نىسبەتى ئەو ئەندازە يە كە كەمى كردو وە لە قىمەتى كابرەى برىندار كراو بە ھۆى برىنە كەو، بۇلاى قىمەتە كەى بە ساغى، بە فەرزى ئەو كە ئەو كەسە بەندە يا كەنيزەك بى؛ مەسەلا، ئەو پياو كە پارچە يەك گوشت لە رانى بپراو، فەرزى ئە كەين بە بەندەو ئەلېن: قىمەتى بە ساغى دە دىنارەو بە ھۆى ئەو گوشت لى بپرنەو، بوو بە نو دىنار؛ كەواتە، ئەو ئەندازە پارە يە كە بۇى دائەنرى بەر ابەر بە برىنى پارچە گوشتە كەى رانى، دە يە كى قىمەتى عەبدە كە يە، واتە لىرەدا دە يە كى دىيەى ئەو كەسە يە.

جا ئەگەر ئەو بپرنە لە ئەندامىكا بى كە دىيەى ھەبى، وە كو و دەست و پى، ئەو پىويستە نە گا بە ئەندازەى دىيەى ئەو ئەندامە؛ كەواتە، ئەبى ئەندازە پارەى ديارى كراو بەر ابەر بە برىنى وردەلەى پەنجە، كەمتر بى لە دىيەى ئەو وردەلەى و ئەندازە پارەى ديارى كراو بەر ابەر بە برىنى پەنجە، كەمتر بى لە دىيەى پەنجە كە و ئەگەر دەستىكى بى پەنجە لە مووچدا بپرا، يا بەرى دەست يا پىشتە كەى برىندار كرا، ئەبى ئەو ئەندازە پارە يە كە ديارى ئە كرى لە بەر ابەريا، كەمتر بى لە دىيەى پىنج پەنجە كە و ئەندازە

پاره یهك که دیاری ئه کری به رابه ر به بریندار کردنی سک، که متر بی له بژاردنی کون کردنی سک و ئه اندازه پاره یهك که دیاری ئه کری به رابه ر به بریندار کردنی سهر، که متر بی له بژاردنی زامیکی سهر که ئیسکه که ی ده رخستی و ئه گه ر برینه که له شوینیکدا بی که دییه ی نه بی، وه کوو ران و باسک و قۆل و شان و پشت، پئویسته نه گا به ئه اندازه ی دییه ی که سه که وه ئه گه ر وا هه لکه وت له سهر ئه ساسی ئه م لیکدانه وه یه ی که و تمان، ئه اندازه ی پاره دیاری کراوه که گه یشته ئه اندازه ی دییه ی ئه ندانه که، یا دییه ی نه فس، ئه وه ئه بی قازی به ئیجتهادی خۆی شتیکی لی که م بکاته وه.

بیدار بن! قیمةت دائه نری بۆ برینداره که له پاش خۆشه وه بوونی برینه که ی؛ جا ئه گه ر له و کاته دا ناته واوی به بوو، ئه وه باشه وه ئه گه ر ناته واوی پئوه نه بوو، ئیعتیباری نزیکترین کاتی عه بیدار بوونی ئه و که سه ئه کری، و به ئیعتیباری ئه و کاته قیمةتی بۆ دائه نری و هه ر برینی که بژاردنی دیاری کراوی هه بی، وه کوو ئه و برینه ی که ئیسقانی سهری ده رخستی، هه ر عه بیی له ورده برینه وه به ده وریا په یدا بی، تاییعی ئه وه له بژاردندا و ئیتر ئه اندازه پاره یه کی بۆ دانانری و هه ر برینی بژاردنی دیاری کراوی نه بی، وه کوو خوین لی هینانی له شی که سیک، ئه وه هه ر برینی به ده وریا په یدا بی ئه اندازه پاره یه کی بۆ دائه نری وه کوو برینه ئه سلیه که که ئه م وا له ده ورو به ریا.

باسی هندی له و شتانه که ئه بن به هۆی واجب بوونی «دییه»

ئه گه ر که سیک قیراندی به سهر منالیکی نه فامدا، یا به سهر نه خۆشیکدا، یا به سهر نوستوو به کدا، یا خود به خه نجه ره وه هه لمه تی بۆ بردن، ئه وانیش له سهر قه راغی باننی یا بیرئ یا چه میکدا بوون و به هۆی ئه مه وه راپه رین و که وتنه خواره وه و مردن، ئه وه له م سووره تانه دا دییه یه کی قورس ئه که ویته سهر که س و کاری ئه و که سه؛ هه روه ها، ئه گه ر شیت بوون، یا که ر بوون، یا کویر بوون، دییه ی ئه و شتانه له سهر ئه و که سه پئویست ئه بی، چونکه ئه م کرده وانه به جینایه تی «شبه عمد» دائه نری و له فه رمووده یه کی ئیمامدا، ئه بن به هۆی قیساس وه ئه گه ر کابرا عه فو کرا، دییه یه کی قورس له سهر خۆی واجب ئه بی.

وه ته‌گه‌ر هه‌رای له‌ نه‌چیرێك ته‌كرد، یا به‌خه‌نجه‌ر درنده‌یه‌کی ته‌فراندوه‌ ته‌و جووره‌ که‌سانه‌ی که‌ باسما‌ن کردن له‌ویادا بوون و ترسان و مردن، یا له‌ قه‌راغی بیره‌که‌وه، یا له‌ قه‌راغی بانه‌که‌وه که‌وته‌ خواره‌وه‌و مردن، یا شیت بوون، یا که‌ر بوون، ته‌وه‌ دییه‌یه‌کی سووک ته‌که‌ویته‌ سه‌ر که‌س و کاری ته‌و که‌سه‌ وه‌ ته‌گه‌ر ته‌مانه‌ له‌ شوینیکی پان و بی‌ته‌ندیشه‌دا بوون، یاخود کابرا هه‌رای له‌ ئینسانیکی بالغی خاوه‌ن هۆش و فام کرد، که‌چی واریکه‌وت له‌ قه‌راغ بانیکدا وه‌ستا بوو و راجله‌ کاو که‌وته‌ خواره‌وه‌و مرد، ته‌وه‌ نابیی به‌ هۆی واجب بوونی دییه‌.

ته‌گه‌ر پیاویکی زۆرداری واکه‌ خه‌لك لیی بترسن، ژنیکی بانگ کردو ژنه‌که‌ له‌ ترسا به‌ری خست، یا به‌زۆر دای به‌سه‌ر خانویه‌ کداو ژنیکی ئاوس له‌ویادا به‌ری خست، ته‌وه‌ ته‌و زۆرداره‌ ته‌بی به‌ زامنی به‌چکه‌ی ته‌و ژنه‌، به‌ ته‌ندازه‌ی ده‌یه‌کی دییه‌ی دایکی - وه‌کوو له‌مه‌ولا باسی ته‌که‌ین - و ته‌و ماله‌ ته‌که‌ویته‌ سه‌ر که‌س و کاری ته‌و کابرا؛ هه‌روه‌ها، ته‌گه‌ر ژنه‌که‌یش مرد، ته‌وه‌ دییه‌ی ته‌که‌ویته‌ سه‌ر که‌س و کاری زۆرداره‌که‌.

هه‌روه‌ها، ته‌گه‌ر که‌سیك خۆی بباته‌ شیوه‌ی درنده‌یه‌که‌وه‌و ژنیکی دووگیان له‌ ترسا به‌ر بخا، یا منالیکی نه‌فام بترسی و بمری، ته‌وه‌ ته‌و کابرایه‌ ته‌بی به‌ زامنی به‌چکه‌ی ژنه‌که‌و مناله‌که‌.

ته‌گه‌ر که‌سیك ده‌نگی ته‌سه‌پی یا قاتریکی دا، یا ده‌ستی لی هه‌لته‌کاندو و لاخه‌که‌ که‌وته‌ ناو ئاویکه‌وه‌ یا که‌وته‌ چالێك، ته‌وه‌ کابرا ته‌بی به‌ زامنی قیمه‌تی ته‌و و لاخه‌ وه‌ ته‌گه‌ر که‌سیك به‌سه‌ر و لاخه‌که‌وه‌ بوو و به‌هۆی راپه‌رینی و لاخه‌که‌وه‌ داکه‌وت و مرد، ته‌وه‌ دییه‌ی شیهه‌ عه‌مد ته‌که‌ویته‌ سه‌ر کابرا؛ هه‌روه‌ها، ته‌گه‌ر نه‌قیزه‌ی و لاخه‌که‌ بڤاوه‌ ته‌ویش هه‌لبخاته‌وه‌و شتیك بفه‌وتینی و سروشتی و لاخه‌که‌ و ابی له‌وانه‌ نه‌بی ته‌و شته‌ بفه‌وتینی، وه‌کوو و شتر یا قاتر یا ته‌سه‌پ یا گای باره‌به‌ر، ته‌و کابرا ته‌بی به‌ زامنی ته‌و شته‌.

ته‌گه‌ر که‌سیك منالیکی نابالغی خسته‌ کونی درنده‌یه‌که‌وه‌و درنده‌که‌ی تیا بوو، یاخود درنده‌یه‌کی فژه‌ دا به‌سه‌ریا، یاخود ته‌و مناله‌ی له‌گه‌ل درنده‌یه‌ کدا خسته‌

تهنگه به ریکه وه و درنده که مناله که ی خوارد، یا برینداری کرد، نه وه کابرا نه بی به زامنی نه و مناله؛ جا نه گهر درنده که خوین خوار بوو، وه کوو شیرو پلنگ و ورچ و به راز، نه وه قیساس نه که ویته سهر کابرا وه نه گهر له وانه نه بوو، که چی به ریکه وت خواردی، وه کوو سه گ، نه وه به «شبه عمد» دانه نری و دییه نه که ویته سهر که س وکاری کابرا.

نه گهر که سیك منالیکي له کیوی دانا که شوینی درنده بوو وه له وکاته دا درنده که لای مناله که دا نه بوو، به لام له پاشا ری لی که وت و خواردی، نه وه کابرا نابی به زامنی مناله که وه اتن و خواردنی درنده که به هه لکه وت نه ژمی ری؛ هندی له زانایانی شهرع، فرموویانه: نه گهر مناله که بی ته میز بوو و له وانه نه بوو که رابکا له و درنده یه، کابرا نه بی به زامنی.

به لام نه گهر بالغیکي خاوه ن هوشی له ویادا دانا و له نه جامدا درنده هات و خواردی، نه وه به هیچ جو ری کابرا نابی به زامنی، مه گهر ده ست و پی نه و پیاهوی به سبتیه وه و له شوینه دا وه کوو کوته رده دار فرهی دابی، نه وه له م کاته دا نه بی به زامنی.

نه گهر که سیك به چه که وه که وته دواي که سیکی عاقلی بالغ و نه ویش رای کردو خوئی هاویشته ناویکه وه، یا ناگریکه وه، یا له به رزاییه که وه خوئی فری دایه خواره وه و مرد، نه وه کابرا نابی به زامنی، چونکه نه و فه وتانه به دهستی نه و که سه نه بووه، به لکوو کابرا به ناره زووی خوئی وای له خوئی کردووه؛ به لی، نه گهر کابرا له کاتی راگردنا به خوئی نه زانی له بانیکه وه یا له به رزاییه که وه که وته خواره وه، یا که وته ناویکه وه و مرد، نه وه کابرا نه بی به زامنی و دییه ی شیهه عه مدی نه که ویته سهر؛ هه روه ها، نه گهر وه خته که تاریک بوو، یا خود کابرا ی راگردو و کویر بوو، یا خود له کاتی راگردنا بانه که له ژیریا رووخواو بوو به ژیره وه، نه وه له م سووره تانه یشدا کابرا ی خاوه ن چه ک نه بی به زامن.

وه نه گهر که سیك که وته دواي منالیک یا شیتیک یا پیایوکی عه قل سووک و نه ویش خوئی خسته خه ته روه وه و مرد، نه وه کابرا نه بی به زامن و دییه ی شیهه عه مدی نه که ویته سهر.

ئه گهر كه سێك منالێكى دایه دهستی مه له وانێك بۆ ئه وه كه فیری مه له ی بكاو مناله كه ی به دهسته وه خنكا، ئه وه ئه بی به زامنی مناله كه به دییه ی شیبه هه مد؛ ههروه ها، ئه گهر مه له وانه كه به مناله كه بلیت خوی پرواته ناو ئاوه كه وه ئه ویش پروات و ئاو بیبا یا بخنکی، ئه بی به زامنی، ههروه ها ئه گهر له و کاته دا كه فیری مه له ی ئه كا به هه مدی ده ست له ژیری مناله كه ده ربینی و مناله كه بخنکی له م وه خته دا قیساسی ئه كه ویته سه ر، به لكوو له م سووره ته دا، ئه گهر ئه و كه سه كه ئه یه وی فیری مه له بی بی پیاویش بی، مادام كا برا دهستی له ژیرا ده رهینا تا خنكا، هه ر قیساسی ئه كه ویته سه ر مه له وانه كه.

ئه گهر كه سێك بیرێکی هه لکه ندو بیر ه كه بوو به هو ی فه وتانی نه فسێ یا مالی، ئه وه ئه گهر هه لکه ندنی ئه و بیر ه به سووره تی زۆرو ناشه رع ی بوو، به و ره نگه كه ئه و بیر ه له مو لکی غه یردا هه لکه ننێ به بی ئیزنی خاوه نه كه ی، یا له مو لکی تی که لاوی خوی و كه سێکی تر دا به بی ئیزنی هاو به شه كه ی، یا خود له ریگه یه کی ته سکدا هه لی بکه ننێ - هه رچه ند به ئیزنی پشه وای موسو لمانان و بۆ سوودی گشتی بی - یا له ریگه یه کی گوشادا بی به بی ریگادانی پشه وای موسو لمانان، یا خود ریگای دابی به لام بۆ مه سلله حه تی خوی هه لی بکه ننێ، ئه وه ئه و بیر ه لکه نه ئه بی به زامن بۆ هه ر زیانیك له و بیر ه وه په یدا بی له گیان و ئه ندام و مالی خه لکدا.

وه ئه گهر بیر ه كه ی له شوینی کدا هه لکه ند بی که خوی موسته حه قی سوودی ئه و شوینه بی به مو لک یا به وه قف یا به وه سیه ت یا به به کری گرتن، یا خود له شوینیکی وێرانه دا هه لی بکه نی، چ بۆ ئه وه كه بیکا به مو لک و چ بۆ ئه وه تا له وی بی ئاوی لی هه لکه گۆزی، یا خود له ریگه یه کی گوشادا هه لی بکه ننێ که زیانی بۆ که س نه بی به عاده ت و پشه وای موسو لمانانیش ریگه ی دابی، یا خود ئه و ریگای نه دابی، به لام بیر ه كه ی بۆ سوودی گشتی بی، ئه وه له م سووره تانه دا، هه رچی لی په یدا بی، كا برا نابێ به زامنی. ههروه ها، ئه گهر له مو لکی كه سێکی تر دا هه لی بکه ننێ، به لام خاوه نه كه ی ریگای دابی، له م سووره ته یشدا ئه م بیر ه لکه نه زامن نابێ، به لام ئه گهر له پاش ئه وه كه سێکی

تی کهوت، خاوهن مولکه که وتی: من ریگام داوه له و هدا که نه و بیره هه لکه نی، نه وه لیی قه بوول ناکری، چونکه له پاش نه وه که هوی زامن بوون به زاهیر هاته جی، به قسه ی نه و کابرا لاناچی.

وه نه گهر که سیک له مولکی خویدا بیر ی هه لکه ند، به لام بیره که ی زیانی هه بوو بو خه لکی تر، وه کوو نه وه له پال دیواری ماله دراوسیدا بوو، نه وه نه بی به زامنی هه رچی که به و بیره بفه وتی، به لام له و نه اندازه یه دا که له عاده ت ده رچوووه و به ناحق هه لکه نراوه.

حوکمی مزگه وت و ته کیه و میوانخانه ی خیراتیش، وه کوو ریگا وایه، یه عنی نه گهر که سیک بیر یکی هه لکه ند له شوینیکی ته نگه به ریدا به جو ری که خه لکی نه و شوینه ی له هاتو چو دا تی بکه وی، نه وه کابرا نه بی به زامن، هه روه ها نه گهر له شوینیکی گوشادا هه لی بکه نی بی ریگادانی پیشه وای موسولمانان، یا خود له سه ر ریگادانی نه و به لام له بهر مه سله حه تی کابرا خو ی بی. به لام نه گهر له شوینیکی گوشادا به نیزنی پیشه وای موسولمانان هه لی بکه نی، یا خود به بی نیزنی نه و هه لی بکه نی و له بهر سوودی گشتی بی، نه وه کابرا زامن نابی.

وه نه گهر که سیک له مولکی خویدا ئیشیکی عاده تی کرد، که چی بوو به هوی زیان پی گه یشتنی که سیک، وه کوو نه وه گوزه یه ک ئاو له سه ر بان دابنی که چی با بیخاته خواره وه، یا خود له مالی خویدا دار له ت بکاو ته له زمیکی لی په ری و بدا له شتی بیشکینی، یا خود له کاتی ئارامی هه وادا ئاگر له حه وشی خویدا بکاته وه و پاشان به هه لکه وت پزیسکیکی لی بیته وه و شتیک بسووتینی، نه وه نابی به هوی زامن بوونی بو نه و که سه که زیانی پی گه یشتوووه.

وه نه گهر نه و کابرا ئیشه که ی به پیچه وانه ی عاده ت بوو، وه کوو نه وه که له کاتی هیرشی بادا ئاگر بکاته وه له مولکی خویدا، به لام با ئاگره که ی با بو شوینیکی تر و نه و شوینه ی پی بسووتینی، یا خود له غه یری وه ختی بادا ئاگر یکی گه وره ی کرده وه و له پاشان با هه لی کردو شوینیکی سووتاند، یا خود له کاتی وشک بوونی کشت و کالدا

ئاگرى جگه رەي فېرى دا بۇ قەراغى ئەو كشت و كاله، ئەو لە ھەموو ئەم سوورە تانە دا كابر زامن ئەبى.

ئەگەر كەسنىك ئاوى باخ يا كشت و كالى خۆى داو ئاوه كە سەرى كىرد بۇ دەره و ھە كشت و كالى كەسنىكى تىرى فەوتاندى، يا خەرمانى كەسنىكى بىرد، يا خود ئاورشېنى شۇنىكى كىرد لەبەر مەسلەھە تى خۆى يا لەبەر مەسلەھە تى كەسنىكى تر، بەلام ئەو ھەندە موبالەغە تى تىا كىرد شۇنىكە كەى كىرد بە قورو كەسنىك پىى ھەلخلىسكا و زىانىكى پى گەشت، ئەو ئەو كەسە ئەبى بە زامن، بەو شەر تە كە ئەو كەسەى بەو يا رائە بوورى، نەزانى ئەو شۇنىكە بەو جوړە يە، ئەگىنا ئەگەر ئاگای لى بى و ھەر لەبەر كەللەرە قى خۆى گوزەرى پىا بكا، ئەو كەس نابی بە زامنى، چونكە تاوانى خۆیە تى.

ھەر ھە، ئەگەر كەسنىك ئاوى ھەل كىرد بۇ باخ يا بۇ زەرەتە تى خۆى و جوگە كە شكا بەسەر زەرەتە تى كەسنىكى ترا و فەوتاندى و ئەيشىزانى بەو كە جوگە كە داشكاو و ھىچى نە كىرد، ئەو ھەش ئەبى بە زامن.

ئەگەر كەسنىك فەرمانى دابە كەسنىك كە ئاورشېنى شۇنىكە بكا و ئەو ھەش موبالەغە تىدا كىرد و بوو بە ھۆى زىان پى گەشتنى كەسنىك، ئەو كابرانى ئاورشېن كەر زامن ئەبى، بەلام ئەگەر بە فەرمانى خاوەن فەرمانە كە كابر موبالەغە تى كىرد لەو ئاورشېنە دا، ئەو ئەم ئەبى بە زامن.

ئەگەر كوئىرىك بە بى ئەو ھەى كەسى دەستى رابكىشى بە رىيە كدا رۆشت و زىانىكى گە ياندى، ئەو ئەبى بە زامنى ئەو زىانە؛ ھەر ھە، ئەگەر سواری و لاخىك بوو و و لاخە كەى زىانىكى گە ياندى، ئەو خۆى ئەبى بە زامن، ئەك ئەو كەسە كە لە و لاخە كە ئەخوړى.

ئەگەر كەسنىك داوىك يا تەلە يەك لە و پىرانە يە كدا يا لە مولكى كەسنىكدا بنىتە و ھە، ئەو ھەر ھە يوانىكى پىو ھەبى، يا ھەر ئىنسانىكى بى تەمىزى تى بکە وى، ئەم خاوەن تەلە يە ئەبى بە زامنى ئەو زىانە و ھە ئەگەر ئىنسانىكى بالغى عاقلى تى بکە وى و زىانى پى بگا، ئەو ئەم كابرانە نابی بە زامنى، مەگەر سەرى داو كە يا تەلە كەى داپوشىبى بە جوړى

کهس پی نه زانی، نه وه له م حاله دا هر خاوهن ته له که زامنه، ههروه ها نه گه ر کابرای زیان پی گه یشتوو کویر بی.

نه گه ر که سیک که سیکی گرت به کری بو نه وه بیریکی بو هه لکه نی و بیره که روو خا به سهر کابرادا، نه وه نه و خاوهن ئیشه نابی به زامن، هه رچهند بیشزانی که نه و شوینه خه تهره.

نه گه ر که سی داریکی له دیواریکه وه ده رکردو زیانی لی په پيدا بوو بو نه و که سانه که له ریگاو به لای نه و داره دا نه روون، نه وه نه و خاوهن داره نه بی به زامن؛ جا نه گه ر زیانه که به هوی نه و نه ندازه یه وه بوو که وا به ده ره وه، وه که نه وه که جلی که سیک بدری، نه وه کابرا نه بی به زامنی هه مووی وه نه گه ر به هوی هه موو داره که وه بوو، چ نه وه ی وا له ناو دیواره که داو چ نه وه ی وا له ده ره وه، به م په نگه که گیرا له باریک و به هیزی نه و نه ندازه یه ی که له ناو دیواره که دایه زیانی به باره که گه یاند، نه وه زه مانه ته که له سهر نیوه یه، یه عنی کابرای خاوهن دار نه بی به زامنی نیوه ی نه و شته و به س، له به ر نه وه که نه و داره نیوه ی له ناو دیواری مالی کابرادا بووه و له و نه ندازه یه دا کابرا ئیشیکی ناشه رعی نه کردوو ه و سهره ریگه ی خه لکی نه گرتوو ه.

حه لاله ئینسان پلووسک له سهر بانی خو ی دابمه رزینی، هه رچهند ئاوی لیوه پرژی به سهر ریگای خه لکداو پیشه وای موسولمانانیش ریگای نه دابی، چونکه شتی وا ناچاریه، به لام هر زیانیکی لی په پيدا بی، خاوهن پلووسکه که نه بی به زامنی؛ جا نه گه ر زیانه که به هوی پلووسکه که خو یه وه بوو، واته پلووسکه که دریژ بوو وه گیرا له به رگی که سیک یا له باریک و دری، نه وه له م سووره ته دا نه گه ر هه موو پلووسکه که له ناو دیوارا قایم کرابوو، زه مانه تی له سهر کابرا نییه وه نه گه ر هه مووی له ده ری دیواره وه بوو و کابرا پلووسکه که ی به بزمار قایم کردبوو به دیواره که وه، نه وه نه بی به زامنی هه مووی وه نه گه ر هه ندیکی له ده ره وه بوو و هه ندیکی له سهر بان یا له ناو دیوارا بوو - وه کوو عاده ت وایه - نه وه نه بی به زامنی نیوه ی وه نه گه ر زیانه که به هوی ئاوی پلووسکه که وه بوو، نه وه نه بی به زامنی هه مووی.

ئەگەر كەسك دىوارىكى بە لارى دروست كىردو لەپاشان كەوت، ئەو ھەر زىانىكى لى پەيدا بىي، كابرانەبى بە زامنى وە ئەگەر بە راستى دروستى كىردو ھەندىكى بەھوى تەكانى شتىكى وەك بوومەلەرزەو لار بوو ھەو ھەو كەوت و زىانى گەياندا، ئەو ئەگەر زىانەكە بەھوى ئەندازە لارە كەيەو بوو، ئەو كابرانەبى بە زامنى ھەمووى وە ئەگەر بەھوى راستەكەي و لارە كەيەو بوو، ئەو ئەبى بە زامنى نيوى وە ئەگەر دىوارەكەي راست دروست كىردو لەپاشان بەھوى كارەساتىكەو كەوت و زىانى گەياندا، ئەو نەبى بە زامنى؛ بەلى، لەم كاتەدا ئەگەر بەھوى ئەو كۆماگەو كەوتوو زىانىك پەيدا بوو، كابرانەبى بە زامنى، بەم شەرتە قوسوورى كىردى لە لانەبى گەكە.

ئەگەر كەسك توكلى كالك و شووتى و شتى وى فرى داىە سەر رىگا و بوو بەھوى ھەلخلىسكان و زىان پى گەشتنى خەلك، ئەو ئەبى بە زامنى وە ئەگەر لە شوپىنىكى لارى دا فرەي دا، ياخود بردى بۆ سەلوپىنىكى خەلكى ئەو شوپىنەو لەوى فرەي دا، ئەو ھەر زىانىكى لىو پەيدا بىي، نەبى بە زامنى؛ ھەر ھە، ئەگەر ئەم كابرانەم جۆرە شتانەي لە مولكى خۇيدا فرى داو يەكى بەسەريا ھات و زىانى پى گەشت، ئەو ئەو كابرانە نەبى بە زامنى.

ئەگەر كەسك لە ھەمامدا سابوونىك يا شتىكى وى فرى داىە سەر رىگاي گوزەرى خەلك و بوو بەھوى زىان پى گەشتىيان، ئەو تائەو ماو ھەكە بەعادت خاوەن ھەمام ھەمامەكەي ئەشورى، كابرانە فرى دەر زامنى و لەپاش ئەو ماو ھە، كابرانە خاوەن ھەمام ئەبى بە زامنى؛ بەلى، لە فەتاواي "ئىمامى غەزالى دا" ئەلى: ئەگەر خاوەن ھەمامەكە مەنى كابرانە كىرد لە فرى دانى شتى و، ياخود مەنى نەكرد، بەلام كابرانە خۇشور لە عادت بەدەر ئەو شتانەي فرى دا، ئەو ھەر ئەم كابرانە ئەبى بە زامنى؛ "ابن حىجر" فرەموو ھەتى: ئەم فتاوايە جوانە. لەراستىدا، ئەگەر كابرانە مەنى كرا، ھەقى فرەدانى ئەوانەي نىيە وە ئەگەر مەنى نەكرا، ھەقى بە ئەندازەي عادتەو لەو زىاتر ستمەو ئەبى بەھوى زامنى بوونى.

بزانن! لە ھەموو ئەم سوورەتانى زەمانەتەدا، ئەو كەسەكە زىانەكەي لى كەوتوو،

ئەبێ خۆی بە ئارەزوو و لە گەڵ عەقل و زانستدا نەخستبێتە ئەو زیانەو، ئەگینا هەر زیانیکی لێ بکەوێ، بێ قیمەتەو بە خۆپراییی ئەپروا.

ئەگەر کەسێ کەسیکی بە کرێ گرت بۆ برینی میوه یەك، یابۆ هەلکەندنی کاریزێك، یا بۆ دەركردنی كانێك و کابرا له داره که کهوتە خوارەو، یا کاریزە که یا کانه که ی بەسەردا رووخاو مرد، ئەو خاوەن ئیشە که زامن نابێ.

ئەگەر دوو هۆی زیان پێ گەشتن کەوتنە یەك، ئەو ئەو هۆیەیان که نزیکترە بە زیانە که ئەبێ بە هۆی زامن بوون؛ کەوابوو، ئەگەر کەسیك بە ناحق بیرێکی هەلکەندو کەسیکی تر بەردیکی بە ناحق لە قەراغی بیرە کەدا داناو کەسیك پێی لەو بەردە هەلکەوت و کەوتە بیرە کەو، ئەو کابرا ی بەرددانەر زامنە و ئەگەر خاوەن بەردە که ئەو بەردە ی بە حق دانا؛ مەسەلا، جینگە ی بەردە که مولکی خۆی بوو و بۆیە ی داناو بوو که سنووری مولکە که ی دەربکەوێ و خەلک داگیری نە کەن، ئەو کابرا ی بیر هەلکەن ئەبێ بە زامن.

بەلێ، ئەگەر کەسیك بیرێکی بە حق هەلکەند لە مولکی خۆیدا و کەسێ چەقۆیە کی خستە ئەو بیرەو و بەو چەقۆیە کەسیك تووشی زیان بوو، ئەو زیانە که ی بە خۆپراییی ئەپروا، چونکە بیرە که که هۆی پێشو بوو، بە حق هەلکەنراو.

ئەگەر کەسیك بەردیکی لەسەرە رینگادا داناو دوو کەسی تریشی بەردیکی تریان داناو یە کێك بە هۆی ئەو دوو بەردەو پێی هەلکەوت، ئەو هەر سێکیان وە کوو یەك ئەبن بە زامنی ئەو کەسە، بە سێ بەش، هەریە کی بەشیك.

ئەگەر کەسیك کێردیکی بە دەستەو بوو و کەسیکی تر یە کێکی دا بەسەر ئەو کێردەدا، ئەو زەمانەت لەسەر ئەم کەسە یە نەك لەسەر خاوەن کێردە که. ئەگەر کەسیك پالی نا بە کەسیکەو بەو ئەو بیخاتە ناو ئاو، یا بیخاتە خوارەو لەسەریان، یا بیخاتە ئاگرەو و ئەو تریش ئەم کابرا یە لە گەڵ خۆیدا راکیشاو بە یە کەو کەوتنە خوارەو، یا سووتان، یا خنکان، ئەمە ئەگەر کابرا ی دوو هەم بە هیوای خۆ رزگار کردن ئەو ی یە کەمی راکیشابێ، ئەو هەر یە کەم زامنە بۆ دوو هەم و دوو هەم نابێ بە زامنی یە کەم و ئەگەر مەبەستی ئەو بووبێ ئەمیش لە گەلیا بێ، ئەو هەر دووکیان ئەبن بە زامنی یە کتر.

ئەگەر دوو کەس بە خەنجەر دايان لە يەك، ئەو هەردووکیان بە زامنی ئەویان دائەنرین و گوئی لە ئیددیعیای کەسیان ناگیرئ کە بلی: دیفایعی لە نەفسی خۆی کردوو؛ بەلی، ئەگەر بە شاھید ئیسپات بکری کە یە کینکیان لە پيشا دەستی وەشاندوو و ئەویان دیفایعی کردوو، ئەو دیفایع کەرە کە یان نابئ بە زامن.

ئەگەر کەسیك بەردیگی لە ریگایە کدا داناو کەسیك پینی لی هەلکەوت و مردو بەردە کەشی تل کردوو و شتیکی پی شکاند، یا مندالیکی پی کوشت، ئەو کابرای یە کەم زامنی دوو هەم ئەبی و کابرای دوو هەمیش ئەبی بە زامنی زیانی کابرای دواپی.

ئەگەر کەسیك لە ناو ریگایە کدا دانیشت یا نووست و یە کئی پیی لە و کەسە هەلکەوت و مرد، ئەو ئەگەر ریگە کە پان بی و مەیدانی هاتوچۆ بیی بو خەلك لە شوینیکی ترەو، ئەو کابرای مردو خوینی بە خۆرای پی ئەروا، چونکە خۆی بوو بە هۆی مردنی خۆی، بەلام لەم سوورە تەدا ئەگەر نووستوو کە یا دانیشتوو کە مرد، کابرای ریوار ئەبی بە زامیان.

و ئەگەر ریگە کە تەسك بوو، ئەو بە پیچەوانە وە یە؛ یە عنی ئەگەر دانیشتوو کە یا نووستوو کە مرد، ئەو خوینی بە هەدەر ئەروا و ئەگەر ریوارە کە مرد، ئەمان ئەبن بە زامنی وە لە سەر ئەم دەستورانه حوکمی ئەویش دەر ئەکەوی کە ئەگەر ریوارە کە ییش بمرئ و نووستوو کە یا دانیشتوو کە ییش بمرئ؛ بەلی، ئەگەر کەسیك لە قەراغی ریگە کەدا دوور لە بەرپی خەلکەو دانیشت، یا نووست وە یا خود ماندوو بوو لە ناچەقی ریگەدا راوەستا و یە کئی بە هۆی ئەو وە پیی هەلکەوت و زیانیکی تووش بوو، ئەم کابرایە نابئ بە زامنی، چونکە قەراغی ریگە ناگیرئ لە کەس، هەروا ریگا لە کەس ناگیرئ لە کاتی ماندوو یە تی دا، لە چەقی ریگەدا راوەستی و وچانیك بدا، بەلام ئەگەر کابرای دانیشتوو یا نووستوی قەراغی ریگا، یا کابرای وەستاوی چەقی ریگا، مردن، ئەو کابرای ریوار ئەبی بە زامن.

هەرەها ئەگەر کەسیك لە مزگەوتانویژی ئە کرد، یا خود لای گرتوو بو خواپە رستی و کەسیك بە سەریا هات، ئەو ئەگەر ریوارە کە تووشی زیان بیی، بە خۆرای ئەروا وە

ئەگەر ئەم تووشی زیان ببێ، ئەووە رێبواره کە زامنه؛ هەر وەها، ئەگەر کەسیك لە مۆلكی خۆیا دابنیشی و کەسیك بێ بەسەریا، ئەگەر ئەو رێبواره تووشی زیان ببێ، ئەو بەخۆپایە ئەرپاوە ئەگەر خاوەن مۆلكە کە تووشی زیان ببێ، ئەووە رێبواره کە زامنه. هەر وەها، ئەگەر کەسیك لەسەر سەكۆی بەردەمی دووکانی خۆیا دابنیشی و کەسیك بێ بەسەریا، ئەووە ئەگەر رێبواره کە تووشی زیان ببێ، بەخۆپایە ئەرپاوە ئەگەر خاوەن دووکانە کە تووش ببێ، کابرای رێبوار زامنه؛ بەلێ، ئەگەر دووکاندارە کە بە ناحق ئەو شوینە ی گرتبوو، ئەووە کابرای رێبوار هەر زیانیکی پێ بگا، ئەمیش ئەبێ بە زامنی ئەو.

باسی ئەووە کە دوو کەس لە یەك بدەن وە هەندێ شتی تریش

ئەگەر دوو کەسی بالغ و عاقل و نازاد دایان لە یەك، پیادە بن یا سوار، یا یەکیکیان پیادە بێ و یەکیکیان سوار و هەردووکیان مردن، ئەمە ئەگەر بە بێ قەسە بووبێ، یەکی نیوہی «دیه» ی سووکی ھاوڕیکە ی ئەکەوێتە سەر ئەو خزم و کەس و کارانە ی کە لە پشستا ئەچنەوہ سەر یەك و لە یەك باپیرەن، چونکە مردنی ھەرکام لەمانە بەھۆی خۆیەوہ و ھاوڕیکە یەوہ بوو؛ کە واپوو، ھەریەکی نیوہی دیبە ی ئەفەوتی و نیوہی ئەکەوێتە سەر ھاوڕیکە ی و لەبەر ئەوہ کە جینایەتە کە ی بە خەتا بووہ، دیبە کە سووکە و پێویستە لەسەر کەس و کاری بۆی بدەن.

وہ ئەگەر بە عەمدی و قەسە دایان لە یەك و مردن، یەکی نیوہ دیبە یەکی قورس ئەکەوێتە سەر کەس و کاریان.

فەرقي نیبە لەم حوکمەدا کە وتمان ئەوہ کە ھەردوو کەسە کە لە ھێزدا وە کوو یەك بن یا فەرقیان ببێ، وہ ئەگەر سوار بوون و لاخەکانیان لە یەك جۆر بێ یا جیاواز بێ. بەلێ ئەگەر یەکی لەم دوو کەسە کە پیادەن ئەوہندە بێ ھێز بوو جوولانە کە ی ھیچ تەئسیریکێ نەبوو، ئەوہ خوینی کابرای خاوەن ھێز بەخۆپایە ئەرپاوە نیوہی دیبە ی بێ ھێزە کەش ئەکەوێتە سەر کەس و کاری ئەو کابرا بەھێزە. ھەر وەھا ئەگەر و لاخی یەکیکیان ھێز و تەکانی نەبوو، وە تەکان تەنھا لە و لاخی یەکیکیانەوہ بوو، وە بوو بەھۆی ئەم کارەساتی مردنە.

وه ئه گهر به کیکیان به قهسدو ئهویان بی قهسد بوو، ئهوه کهس و کاری خاوه ن قهسده که نیوهی دییهی قورسی بی قهسده کهی ئه که وپته سهر و کهس و کاری بی قهسده کهیش، نیوهی دییهی سووکی خاوه ن قهسده که ئه دا؛ فهرموده ی راستر ئه وه یه به کی دوو که فاره تیش واجبه له سهریان؛ که فاره تیک بو ئه وه که ده خلیان له کوشتنی خویندا بووه و که فاره تیک بو ئه وه که ده خلیان له کوشتنی هاوړپکه یاندا بووه، چونکه که فاره ت بهش ناکرئ و ههر کهس که مترین په یوه ندیکی بیی له کوشتندا، که فاره تی به ته واوی ئه که وپته سهر وه ئه م که فاره ته له میراته کهی دهر ئه کرئ^۱؛ ههروه ها، ئه گهر و لاخه کانیش مردن، ههریه کئ له مانه نیوهی قیمة تی و لاخی هاوړپکه ی ئه که وپته سهر و له میراته کهی دهر ئه کرئ.

ئه گهر دوو منال یا دوو شیت یا منالیک و شیتیک له یه کیان داو مردن، عهینی حوکمی رابوردوویان تیا هه یه؛ به لئ، ئه گهر وه لیه که یان ئه وانه ی سوار کردبئ به بی مه سله حه تی خوینان، ئه وه ئه و وه لیه ئه بی به زامن، په عنی وه لی ههر کامیان نیوهی قیمة تی هه ردو و لاخه که ئه دا وه له سهر خزم و کهس و کاری واجبه نیوهی دییهی هه ردو و مناله که بدا؛ ههروه ها، وه لیه کان په کی دوو که فاره ت ئه که وپته سهریان وه ئه گهر بیگانه به بی ئیزنی وه لیه که یان سواری کردن، ئه وه ئه بی به زامنی دییهی مناله کان و واجبه کهس و کاری ئه و بیده ن و ئه بی به زامنی و لاخه کانیش له گه ل دوو که فاره تدا و له مالی خوئی ئه درئ.

ئه گهر دوو ژنی دوو گیان دایان له یه ک و خوین مردن و مناله که یشیان له بارچوو، ئه وه هه ردو و ئه بن به زامن، په عنی له سهر کهس و کاری هه ر به کیکیان واجبه نیوهی دییهی ئه وی تریان بدات له گه ل بیست په کی دییهی دایکی مناله له بارچوو که له جیاتی مناله له بارچوو کهی ئه ویان و هه ر به کی له و دوو ژنه چوار که فاره ت له میراته کهی دهر ئه کرئ، په کئ بو خوئی و په کئ بو مناله کهی و په کئ بو ژنه کهی ترو په کئ بو مناله کهی؛ ئه مه هه شت که فاره ت و ته ماشای ئه وه ناکرئ فه وتا و چوار کهسه و که فاره ت

۱. ئه م که فاره ته بریتیه له ئازادکردنی به نده به ک، یا دوو مانگ روژوو له سهریه ک؛ جا کرئ له ماله که یان دهر ئه کرئ بو که سئ که دوو مانگ له جیاتی ئه وان به روژوو بی.

زياتره، چونكه مادام هم ژنانه ده خلیان له فەوتانی خوڤیان و منالە كانیانا هه به، نه بی كه فاره ته كان به ته و او ی بده ن.

له يهك دانى كه شتى

ئه گه ر دوو پا پۆر دایان له يهك، ئه وه حوكمی پا پۆره كان، وه كو و لاخه سواریه كانه و حوكمی كه شتییه وانه كانیش، وه كو و سواره كان وایه؛ یه عنی ئه گه ر كه شتییه كان مالی خوڤیان بی و كه ل و په لی خوڤیانی تیدا بی، ئه وه گشت یه كی له وان، ئه بی به زامنی قیمه تی نیوه كه شتی ئه وی تریان له گه ل قیمه تی نیوه ی ئه و كه ل و په له كه له ناویا بووه و فەوتاه و له سه ر كه س و كاری هه ر کامیان پیوسته نیوه ی دییه ی قورسی ئه ویان بدا، ئه گه ر به ده سه نقه ست دابوویان له يهك و نیوه دییه ی سووك، ئه گه ر به سه هو دابوویان له يهك؛ ههروه ها، واجبه هه ر یه كی كه فاره تیك بو خوی و كه فاره تیك بو هاوړیکه ی له میراته كه ی ده ربكری.

وه ئه گه ر كه شتی و كه ل و په ل هی یه كیكی تر بن، ئه وه له سه ر هه ر یه كیكیان پیوسته نیوه ی قیمه تی هه ر دوو كه شتییه كه و نیوه ی قیمه تی ئه و كه ل و په له ی تیا یاندا بووه بدا به خاوه ن مالله كه و حوكمی دییه و كه فاره تی كوشتنه كان، وه كو و ئه وی پیشوو وایه.

ئه گه ر پا پۆرێك كه وته مه ترسی خنكان، دروسته ئه و كه ل و په له ی تیا یه تی فری بدریته ناو ده ریا، به لكو و واجبه ئه گه ر ئومیدی رزگار بوونی سواره كانی تیا بی؛ به لام خاوه ن مالله كه ئه توانی له سه ر بریاری قیمه تی مالله كه ی و بژاردنی به خه لكه كه، مالله كه ی خوی فری بدا؛ كه واته، ئه گه ر كه سیك مالی كه سیكی به بی ئیزنی ئه و كه سه فری دا ئه بی به زامنی و پیوسته له سه ری بیژیری.

ئه گه ر كه سیك به كه سیكی وت: ئه و كه ل و په له ی واله و كه شتییه دا فره ی بده من ئه بم به زامنی، ئه ویش فره ی دا، ئه وه كابرا ئه بی به زامنی وه ئه گه ر هه ر وتی: فره ی بده و باسی زامنی خوی نه كرد، ئه وه نابی به زامنی، به لام ئه و كه سه كه فه رمان ئه دا به كابرا مالله كه فری بدا له سه ر زه مانه ت، به دوو شه رت ئه بی به زامن؛ یه كه م، ئه وه یه ترسی

خنكاني كه شتيه كه ههبي؛ ته گهر له ئاسايشا بلي به يه كي: ته و ماله فره بده من ته بيم به زامني، ته وه نابي به زامن و له وه ته چي يه كي بلي به كه سي: خانووه كه ي خوت بسووتينه من ته بيژيرم، ته ويش بيسووتيني؛ جا ته و كابرا ته گهر خاوه ني ماله كه سي، ته وه خوي ماله كه ي خوي فه وتاندووه وه ته گهر خاوه ني ماله كه نه بي، واجبه بيبيژيري بو خاوه ن ماله كه؛ شه رتي دووه هم، ته وه يه قازانجي فري داني ماله كه ته نها بو ته و كه سه نه بي كه فرهي ته دا، يه عني قازانجه كه ي ته نها بو ته و كه سه نه بي كه فرمان ته دا، به لكوو يا بو ته وو بو خاوه ن ماله كه يش بي، يا بو خاوه ن مال و بيگانه يه كيش بي، يا ههر بو بيگانه يه ك بي، يا بو فرمان دهره كه و خاوه ن مال و بيگانه كه بي، ته گينا ته گهر سوودي فري دانه كه ههر بو ته و كه سه بي كه فريي ته دا، ته وه ههر خوي ته بي به زامن و فرمان دهره كه به شدار نابي له و زامنيه دا.

ته گهر به چهند كه س به رد يكيان به مهنجه نيقيك فري دا، يا خود به رد يكيان له شوي نيكه وه جوولاندو به رد ي مهنجه نيقه كه گه رايه وه داي له يه كي له م كوومه له و كوشتي، يا خود پارچه يه ك له و به رده كه جوولاندبوويان جيا بووه وه داي له يه كي له مانه و كوشتي، يا خود چهند كه سيك دار يكيان هه لگرتوو و هه موو به جاري دهرچوون له ژير داره كه و له و كاته دا داره كه داي له يه كيكيان و كوشتي، ته وه ديه ي كابراي كوژراو به ش به ش ته كرى ته وه نده ي ژماره ي ته و كوومه له و به شي كابراي كوژراو لانه چي، چونكه مادام خوي كوژراوه، وه كوو ته وه وايه له تاوانه كه دا به شدار نه بووي و به شه كاني تر واجب ته بن له سهر كه س و كاري ته وانه و ته بي بيدن به ميرات گراني كوژراوه كه.

وه ته گهر له يه كيك له م سووره تانه دا، كه سيكي تر له غه يري ته م كوومه له كوژرا، ته وه ته گهر به ده سه نقه ست نه بوو ديه ي سووكي ته و كابرايه ته كه ويته سهر كه س و كاري ته م كوومه له وه ته گهر به ده سه نقه ست بوو، ديه ي قورسي ته كه ويته سهر يان؛ به لي، ته گهر له يه كي له م سووره تانه دا كه به يان كران، ته م جووره كرده وانه به كار ته هينران^۱ بو كوشتني

۱. مه سه لا، كوومه نيك به پيلان، لوسي هه لگرن بو ته وه له ري دا له ژيري دهرچن و يه كيكي له خويان بين بكوژن.

خه لک و زۆر تر وابوو ئه و که سه بکوژریت، ئه وه «قصاص» یان ئه که ویتته سه ر؛ جا ئه گه ر لیبیان خو ش بوون له قیساس، ئه وه دییه ی قورس ئه که ویتته سه ر خو یان و له مالی خو یان ئه درئ.

باسی چۆنیه تی که وتنی «دییه» له ئهستۆی کهس و کار (عاقله)

فه رمووده ی راستتر، ئه وه یه دییه ی جینایه تی «شبه عمد» و خه تا له سه ر کار برای جینایه ت که ر واجب ئه بی، به لام واجبه له سه ر کهس و کاری که بۆی هه لبگرن و بیده ن به خاوه ن حه قه که. مه به ست له م کهس و کاره - که له شه ر عدا پیبیان ئه وترئ «عاقله» - ئه و نیرینه ته کلیف له سه رانه ن که له کاتی جینایه ته که دا هه ن و ئه گه ر کار برای جینایه ت که ر به مرئ، میراتی لی ئه به ن، ته نها باوک و باپیرو دایک و نه نک و کوپو کچ و کوره زاو کچه زای نه بی. له م کوومه له نیرینه ته کلیف له سه رانه دا، ئه وه یان پیشتر ئه خرئ که نزیکتر بی؛ به لی، ئه گه ر له ئاخری سالدانزیکه کان به شی ئه و ساله یان پی ته وا و نه کرا، ئه وه واجبه له سه ر دووره کان ته واوی بکه ن به پی ریزی پایه ی نزیککی له خزمایه تی دا.

جا له سه ر ده ستووری پیشوو، برا پیش ئه خرئ له برازاو برازا له برازا و برازاکان - هه رچه ند له خواره وه بن - پیش ئه خرین له سه ر مام و مام له سه ر ئاموزا و ئاموزاکان - هه رچه ند له خواره وه بن - پیش ئه خرین له سه ر مامی باوکی جینایه ت که ره که و هه روا به م پییه وه له ناو ئه م خزمانه دا، ئه وه ی به هو ی باوک و دایکه وه بگا به جینایه ت که ره که، پیش ئه خرئ له سه ر ئه وه ی که به هو ی ته نیا باوکه وه پی ئه گا.

ئه گه ر ئه وه ی واجبه له سه ر کهس و کاری کار برای جینایه ت که ره به شی نه کرد، یاخود کارا کهس و کاری هه ر نه بوو، یاخود بووی به لام بی ده سالات بوون، ئه بی له خه زینه ی «بیت المال» - که سند ووقی دارایی موسولمانانه - دییه بدرئ به خاوه ن حه ق له جیاتی ئه و جینایه ت که ره که موسولمان بی وه ئه گه ر «بیت المال» خالی بوو، یاخود خاوه ن حوکمی موسولمانان به زۆر نه بهیشت ئه وه دییه یه له و «بیت المال» ه بدرئ، ئه گه ر یته وه بۆ سه ر جینایه ت که ره که خو ی و هه رکاتی هه ر کهس له بی ده سالاته کانی کهس و کاری کار برای جینایه ت که ره ده وله مند بوو، ئه بی به شه که ی خو ی بدا، ئه گه ر له پیشانه درابوو.

دېيەى نەفسى نېرىنەى موسولمان، بە ماوہى سى سال ئەدرى، ھەر سالى سى يەكى و دېيەى ژنى موسولمان، بە دوو سال ئەدرى، لە سالى يەكەمدا سى يەكى ئەدرى و لە سالى دووھەمدا ئەوہى ماوہتەوہ ئەدرىت و دېيەى كافرى زىمى و ئاگرپەرست، چ پياو بى و چ ژن، بە يەك سال ئەدرىت.

ئەگەر كەسىك دوو موسولمان يا زياتر بكوژى بە «شبه عمد» يا بە خەتا، واجبە لەسەر كەس و كارى ئەو كەسە لە ماوہى سى سال دېيەى ئەو كوژراوانە بەدن.

دېيەى ئەندامىش، وە كوو دەست و پى و دېيەى ھىز، وە كوو بېستىن و بېنىن، ھەر سالى بە ئەندازەى سى يەكى دېيەى يەكى لى ئەدرى؛ مەسەلا، ئەگەر سى چارە كە دېيە بوو، ئەوہ لە سالى يەكەمدا، سى يەكە دېيە يەك و لە سالى دووھەما، سى يەكىكى تر و لە سالى سېھەما، نيوہ شەش يەكىكى ئەدرى و ئەگەر وارېكەوت ئەوہ نەدى دوو دېيەى نەفس بوو، بەم رەنگە دېيەى چەند ئەندامىكى لەسەر بوو، ئەوہ لە شەش سالدا ئەدرى.

ئەو ماوہ يەكە بۆ دانى دېيە دائراوہ لە دېيەى نەفسدا، لە گيان دەرچوونى كابر اوہ ئەژمىرى و لە دېيەى ئەندامداو لە دېيەى ھىزدا، لە كاتى جىنايەتە كەوہ ئەژمىرى و بە شەرت گىراوہ ئەو كەس و كارە كە ئەم دېيە يە ئەدا، مندال و شىت و بى دەسەلات نەبى و لەو سالەدا كە بەشە كەى ئەدا، تا ئاخىرى سال لە ژياندا بى و لە ئاخىرى سالە كەدا دەولە مەند يا مام ناوہ ندى بى؛ جا ئەوہى دەولە مەندە، سەرى نيو دىنارى ئالتوون و ئەوہى نېمچە دەولە مەندە، سەرى چارە كە دىنارىك ئەدا. ئەگەر جىنايەت كەرە كە موسولمان بوو، شەرتە كەس و كارە كە شى موسولمان بن و بە پىچە وانە شەوہ؛ كەواتە كافر بۆ موسولمان و موسولمان بۆ كافر دېيە ھەلناگرىت؛ بەلى، جوولە كە لە جىياتى گاورو گاور لە جىياتى جوولە كە دېيە ئەدەن، چ زىمى بن و چ پەيمانىان لە گەل كرابى و چ ئەمانىان درا بىتى.

باسى بژاردنى حەقى منالېك كە لە سكى داىكىدا بكوژى

ئەگەر كەسىك جىنايەتە كەرد لە ژنىكى دووگانى زىندوو، يا خود ھەر شەى لى كرد، يا دەرمان خواردى كرد، يا بە زور شتىكى قورسى پى ھەلگرت، يا خود

خوارده مه نییه کی وای لادا خوارد که حزی لی ته کردو به شی نه داو شه ویش به هوی ته ووه مناله که ی فری دا، یا به هوی به کی له هورابوردووه کانه وه مناله که ی به مردوویی لی بوو، یا ته نیا سهری به مردوویی هاته خواره وه دایکه که ی مرد، یا خود پارچه گوشتیکی وای لی داکهوت که مامانه کان ته یانوت سووره تی ئاده میزادی تیا به، ته وه له هه موو شم سووره تانه دا «غره» یه که واجب شه بی له سهر کس وکاری بیده ن به میراتگری له مه وپاش باسی «غره» ته که یین - وه پئویسته له سهر که س وکاری بیده ن به میراتگری ته و مناله له بارچوو، که دایکه که شی ته گهر مابی، یه کیکه له میراتگره کان.

به لی، ته گهر ژنه دوو گیانه که خوئی دهرمانی خوارد بوو بو ته وه ی سکه که ی فری بدو فری دا، یا خود روژووی گرت و به هوی روژووه که وه مناله که ی له بارچوو، ته وه له مکاته دا دایکه که له میراته بهش نابا وه ته گهر نه خوشیبه کی قورسی وای گرت که زیانی پی که وته مه ترسیه وه دوکتور برپاریان دا: به بی دهرمان خواردن رزگار نابی، ته وه دروسته دهرمان بخوا وه ته گهر به هوی دهرمانه که وه مناله که ی لی داکهوت، زامن نابی.

وه ته گهر مناله که به زیندوویی داکهوت و گورج مرد، شه ویش ههر به هوی جینایه ته که وه دانه نری و ته بی به هوی واجب بوونی «غره» له سهر جینایه ته که ره که وه کس وکاره که ی ته یده ن به خاوه ن حقه کان؛ به لی، ته گهر له پاش جینایه ته که مناله که به زیندوویی داکهوت و ماوه یه که به بی نازار مایه وه شه وسا مرد، شه وه به هوی شه جینایه ته وه دانانری و جینایه ته که ره که نابی به زامن، چونکه وادیاره شه مردنه له جینایه ته وه نه بووه، ته گینا یا ههر له سکی دایکه که یدا شه مرد، یا خود له پاش داکهوتنی، نازاری به رده وام شه بوو تا شه مرد.

«غره» له عورفی شهر عدا، بریتیه له بهنده یه که یا که نیزه کی که عه بیکی وای پیوه نه بی له فرۆشتنا زیانی پی بگه یه نی وه ته گهر بهنده یا که نیزه که نه بوو، واجبه پینج وشر بدری به میراتگری مناله که له سهر ئیعتیباری شه وه که زیندوو بووه و مردوو وه ته گهر وشر نه بوو، پئویسته قیمة تی شه و پینج وشره بدری به ئیعتیباری قیمة تی شه وشرانه

لە نىزىكىتىن ولاتىڭدا لە و شوپىنە وە؛ بە كورتى؛ «غُرَّه» دە يە كى دىيەى دا يىكە كە يە تى وە بۇ منالى جوولە كە و گا ور، «غُرَّه» يە ك پىويستە كە سى يە كى «غره» ى منالى موسولمان بى و لە منالى ئاگر پە رست و هاوچە شنى ئاگر پە رستدا، «غره» يە ك پىويستە كە بگا بە دوو سى يە كى «غُرَّه» ى منالى موسولمان.

باسى كە فارە تى كوشتن

ھەركە سى كە سىك بكوژى، كە فارە تىك واجبە لە سەرى وەك كە فارە تى «ظھار»، تەنھا بە شى خوار دن پىدانە كەى نە بى، خواھ بكوژە كە پىاو بى يا ژن، منال بى يا گە ورە، موسولمان بى يا كافر ى زىممى، بە دە سە ن قە ست ئە و كە سە بكوژى يا بە شىبھە عەمد يا بە خە تا وە خوى بە دە ستى خوى كوشتىتى يا بو بى بە ھوى كوشتنە كە، وە كو و كە سىك كە زور بكا لە كە سىك بۇ كوشتنى كە سىكى تر، يا كە سىك كە فەرمان بدا بە ئىنسانىكى بى تە مىز، يا كە سىك بە درو شە ھادە ت بدا كە وا كە سىك كە سىكى كوشتو وە، يا بىرىك بە ناحق ھە لىكە نى و كە سىكى تى ب كە وى وە خواھ كوژ راو كە ژن بى يا پىاو، منال بى لە سكى دا يكىا يا منالى لە دا يك بو بى يا گە ورە بى، موسولمان بى يا كافر ى زىممى، ھە تا وە كو و ئە گەر كە سىك بە دە ستى خوى كوشت، واجبە لە مىراتە كەى كە فارە تى ئە و كوشتنە دە ر ب كرى ت وە ئە گەر كۆ مە لىك پىكە وە يە كىكىان كوشت، واجبە لە سەر ھە ر يە كىكىان سە ر بە خو كە فارە تىكى تە وا و بدا.

كە فارە تى كوشتن، برىتپىيە لە ئازاد كرنى بە ندە يەك كە پاك بى لە و عە پىانەى لە شتى فروشتندا بە عە يب ئە ژمىر رىن؛ ئە گەر بە ندە دە س نە كە وت، وە كو و لە م زە مانە دا، بە تا يىە تى لە ولاتى ئىمە دا، يا خود كا برا لات بوو، ئە وە واجبە دوو مانگ لە سەر يەك بە رۆژو و بى وە لە سەر فەر موودەى بە ھىز، نان دان نابى بە كە فارە ت لە كوشتندا؛ بە لام بۇ ئە م زە مانە كە بە ندە دە س نا كە وى و رۆژو و بۇ ھە موو كە س دە س نادا، ئىعتىبار كرنى بە نان پىدانى شە ست ھە ژار، زور باشە.

باسی ئیددیعی خویز و سویندی خاوهن حەق

بە شەرت گیراوه بۆ بیستی دەعوا، چەند شەرت؛

[شەرتی] یە کە م، ئیددیعی کراوه کە زانراوی، بە م جوۆرە ئیددیعی کەرە کە بە یانی ئەو شتانە بکا کە مەبەستی پێ ئە گۆرێ؛ مەسەلا، لە ئیددیعی خویندا بە یانی ئەو بە بکا ئەو کوشتنە بە دەسەنقەست بوو یە بە شیبه عەمد بوو یە بە خەتا وە کابرای بکوژ بە تەنها کوشتوویە تی یە ل گەل ھاوڕێدا وە ئە گەر شوینە کە شوینی واجب بوونی دیه بێ، بە یانی ژمارە ی ھاو بە شەکان بکا، ھەر چەند بە م شیوہ یە کە بلیت: ئە زانم لە دە کەس زیاتر نە بوون، ئە و سا ئیددیعی کە ی لێ ئە بیسری و ئە توانی داوای بە شە دیه ی خوی بکا لە «مُدعی علیہ»، یە عنی ئە گەر یە ک کەس بێ، دە یە ک وە ئە گەر دوو کەس بن، پینچ یە ک داوا بکا.

ئە گەر «مُدعی» بە یانی «مُدعی بہ» یە کە ی بە درێژی نە کرد، سوننە تە بۆ قازی داوای تە فسیلی لێ بکا بۆ ئە وە کە ئیددیعی کە ی بیسری ت وە ھە ندیک، و توویانە: واجبە لە سەر قازی بێ دەنگ بێ و داوای تە فسیلی لێ نە کا با نە بێ بە ئامۆژگاری بۆ «مُدعی»، بە لام ئە م واتە یە رە دکراو تە وە، چونکی ئامۆژگاری ئە وە یە قازی پێ بلیت بلی بە دە سەنقەست کوشتوویە تی یە بە شیبه عەمد کوشتوویە تی، نە ک لێ بیسری بە یانی ئە وە بکا چۆنی کوشتووە؛ کە وای، سوننە تە قازی پرسیاری لێ بکا بە عەمد کوشتوویە تی یە بە شیبه عەمد؛ جا ئە گەر «مُدعی» یە کیکیانی دەر پری، داوای بە یانی سیفە تی ئە و یە کە یانی لێ بکا؛ مەسەلا، پرسی: عەمدە کە چۆن بوو؟ جا کاتی کە بە یانی کرد، پرسی کە سی لە گەلدا بوو یانە؟ وە ئە گەر وتی کە سی لە گە لا بوو، پرسی: چەند کەس بوون؟ بە کورتی، پرسیاری قازی لە بە یانی ئە و سیفە تە کە «مُدعی» بە مۆلەقی و توویە تی، قەیدی نییە، بە لام پرسیار لە شەرتیک کە «مُدعی» بە یانی نە کرد بێ، دروست نییە.

جیاوازی قسە ھە یە لە وە دا کە ئاخۆ دروستە «مُدعی» لە پارچە کاغەز یکدا سوورە تی دە عواکە ی خوی بنوسی، جا بلیت: دە عواکە م ئە مە یە لە م کاغەزە دا

نوو سیومه، یا نه؟ وادیاره قه‌ناعهت ئه‌کری به‌م نووسراوه، ئه‌گه‌ر قازی خو‌ی بیخوینیتته‌وه، باخود یه‌کیکی تر بیخوینیتته‌وه به‌سهریا له‌کاتیکدا که «مدعی علیه» حازربئی، هه‌روه‌ها له‌کاتی دیارنه‌بوونی «مدعی علیه» دا، ئه‌گه‌ر شوینه‌که له‌وانه‌بئی که ئیددیعا له‌سهر ئینسانی نادیار دروست بئی.

به‌لئی، شهرتی مه‌علووم کردنی «مدعی به»، ئه‌غله‌بیه‌وه چه‌ند ماده‌ی‌وا هه‌یه‌که ئیددیعای نامه‌علوومی تیا‌ه‌بستری، وه‌کوو ئه‌وه یه‌کی ئیددیعا بکا له‌میرات‌به‌ری که‌سیک بلیت: میرات‌ده‌ر (مورث) ه‌که‌ت وه‌سیه‌تی بو‌کردووم به‌به‌شیک له‌ماله‌که‌ی، یا ئیددیعا بکا له‌یه‌کی بلیت: تو‌ئیقرارت کردووه بو‌من به‌شتی له‌ماله‌که‌ت، هه‌روه‌ها له‌سووره‌تیکدا ژن داوای «حه‌قی مو‌تعه»، یا داوای نه‌فه‌قه‌ی می‌رده‌که‌ی بکات یاخود یه‌کیک داوای پاره‌ی بژاردنی برینیک بکا که بژاردنیکی دیاری‌کراوی نه‌بئی، یاخود سه‌ربازیک داوای «رَضِخ»^۱ بکا له‌مالی تالانیدا، ئه‌وه له‌هه‌موو ئه‌م سووره‌تانه‌دا ئه‌و داوایه‌ ئه‌بیسری، هه‌رچه‌ند ئه‌ندازه‌ی ماله‌که مه‌علووم نه‌کا.

شهرتی دووه‌م، ئه‌وه یه‌ ئیددیعاکه‌ی «مُلزِم» بئی، یه‌عنی شته‌که واجب و سابت بکا له‌سهر کابرای «مدعی علیه»؛ مه‌سه‌لا، ئه‌گه‌ر ئیددیعای کرد له‌یه‌کیک که‌گوايه شتیکی بئی به‌خشیوه، پیوسته‌بلی: ئه‌و ماله‌یشی داوه‌ته‌ده‌ستم، یا: من وه‌رمگرتووه، یا ئه‌گه‌ر ئیددیعای ئه‌وه‌ی کرد شتیکی بئی فرۆشتووه، ئه‌بئی بلی: واجبه‌له‌سه‌ری ماله‌که ته‌سلیم بکا.

شهرتی سینه‌م، ئه‌وه یه‌ کابرای «مدعی علیه» دیاری بکا؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر له‌ئیددیعای کوشتندا له‌گه‌ل خه‌لک، بلی: یه‌کیکیان کوشتوویه‌تی، یا بلیت: یا ئه‌میانه کوشتوویه‌تی، یا ئه‌ویانه و داوا بکا له‌قازی که‌سویندیان بدا، ئه‌وه دروست نییه‌ بو‌قازی ئه‌م داوایه‌جی به‌جی بکا و دروست نییه‌ سویندیان بدا تا «مدعی» کابرای بکوژ دیاری ئه‌کا، به‌پیی فه‌رمووده‌ی راستتر؛ ئه‌م یه‌ک‌نه‌که‌وتنی قسه‌ی زانایانی شهرعه‌که

۱. رَضِخ: بریتیه‌ له‌ مالیک که‌ ئه‌وه‌نده‌ی به‌شی ته‌واو نه‌بئی، یه‌عنی که‌متر بئی له‌ به‌شی سه‌ربازیکی جه‌نگی.

له م مهسه له یه دا هه یه، له ئیددیعیای زهوت کردن و دزی و فه و تاندنی مال و غهیری
 نه مانه یشد ا هه یه له و شوینانه دا که ریئی تی بجئی «مدعی علیه» به ته نه شته که ی کرد بی یا
 له گه ل خه لکدا؛ واته: فه رمووده ی راستر، نه وه یه ئیددیعا له سه ر شه خسی نه ناسراو و
 دیاری نه کراو نابیسری، به لام به پیی فه رمووده که ی تر (به رابه ری فه رمووده ی راستر)،
 ئیددیعا که نه بیسری، چونکه زهوت که رو دزو که سانی وا، له کاتی خه ریک بووندابه
 ئیشه که ی خوئیان، خوئیان په نا نه دهن و خوئه شارنه وه؛ که واته، ده رخستنی «مدعی
 علیه» شتیکی گرانه.

شهر تی چوارهم، نه وه یه «مدعی» له کاتی ئیددیعا که یدا ته کلیفی له سه ر بی و
 حوکمه کانی ئیسلامی له گه ردن گرتی؛

شهر تی پینجه میش، نه وه یه «مدعی علیه» له کاتی ئیددیعا که یدا ته کلیفی له سه ر
 بی و حوکمه کانی ئیمه ی له نه ستو گرتی؛ که واته، ئیددیعیای منال له منال یا له گه وره و
 ئیددیعیای گه وره له منال و ئیددیعیای شییت و ئیددیعا له شییت و ئیددیعا له کافرئ که له
 «ذمه» ی موسولماناندا نه بی، یا کافرئ که حه ربی بی و ئیددیعیای کافرئ حه ربی له
 موسولمان، نابیسریت.

وه نه گه ر منال یا شییت حه قتیکی له سه ر یه کی هه بوو، پیویسته وه لی نه مره که ی
 داوای نه و حه قه بکا، یا خود که سنی حه قی مالیکی له سه ر شییتی یا منالیک هه بوو، نه بی
 داوای نه و حه قه ی له وه لییه که ی بکا؛ نه گه ر وه لی حازر نه بوو، نه وه ئیددیعا له سه ر
 نه وان وه کوو ئیددیعا له ئینسانی نادیار وایه و نه و ئیددیعیایه نابیسری، مه گه ر کابرای
 «مدعی» شاهیدی هه بی و خویشی سه ره رای شاهیده کان، سویند بخوات له سه ر نه وه
 که موسته حه قی نه و حه قه یه که داوای نه کا.

شهر تی شه شه م، نه وه یه که له پیش نه م ئیددیعیایه دا ئیددیعیایه کی وای نه کرد بی که
 له گه ل نه م ئیددیعیایه یدا یه که نه که وی؛ که واته، نه گه ر ئیددیعیای کرد له "نه حمه د" که
 به ته نه برا که ی کوشتوو له پاش نه وه، ئیددیعیای کرد له "مه حمود" که به ته نه یا
 له گه ل که سیکی تر دا برا که ی کوشتوو، نه وه نه م ئیددیعا دواییه نابیسریت، چونکه

ئیددیعیای یه کهم، ئه‌چی به‌گژی ئه‌م ئیددیعیادوایییه‌دا؛ جا ئه‌گه‌ر ئه‌م ئیددیعیادووه‌مه‌ له‌پیش حوکم کردن به‌پییوستی ئیددیعیای یه‌که‌مدا بی، ئه‌وه‌ مال وهرناگری، چونکه‌ وه‌ کوو ده‌عوای دووه‌م ناییسری، ده‌عوای یه‌که‌میش به‌تال ئه‌بیته‌وه‌، چونکه‌ کابرای «مدعی» خوئی په‌شیمان بووه‌ته‌وه‌ له‌و ئیددیعیایه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر له‌پاش حوکم به‌وه‌رگرتنی مال‌ه‌ که‌ بی له‌ کابرای یه‌که‌م، ئه‌وه‌ مه‌یدانی ئه‌م «مدعی» یه‌ ئه‌دری بجیته‌وه‌ سه‌ر کابرای یه‌که‌م وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر وتی حه‌قم له‌سه‌ر کابرای یه‌که‌م نییه‌و ئیددیعیاکه‌م درۆ بووه‌، ئه‌وه‌ هه‌رچی لی وهرگرتوه‌، ئه‌بی بیداته‌وه‌.

بیداربن! ئه‌گه‌ر «مدعی‌علیه‌» ی دووه‌م پی‌لینا به‌پی ئه‌وه‌ی که‌ له‌ ئیددیعیاکه‌دا وتراوه‌، ئه‌وه‌ ده‌عواکه‌ی له‌سه‌ر ئه‌بیسری و حوکم ئه‌دری به‌سه‌ریا به‌و پییه‌ له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی راسته‌ر که‌ له‌ ئه‌سلی «روضه‌» دا وتراوه‌؛ ئیتر مه‌جالی «مدعی» نادری په‌شیمان بیته‌وه‌و بگه‌رپته‌وه‌ سه‌ر کابرای یه‌که‌م - وه‌ کوو «علي الشبراملسی» له‌ حاشیه‌ی «نهایه‌» دا فه‌رموویه‌تی - وه‌ ئه‌گه‌ر کابرایه‌ک ئیددیعیای کوشتنی عه‌مدی کرد له‌ که‌سیک و وه‌سفی کوشتنه‌که‌ی به‌سیفه‌تی «شبهه‌ عه‌مد» یا «حَطَأ» کرد، ئه‌وه‌ ئه‌سلی ئیددیعیاکه‌ی به‌تال نابیته‌وه‌، به‌پی فه‌رمووده‌ی ئاشکراتر.

باسی «قسامه‌»

قه‌سامه‌، بریتییه‌ له‌ قهرینه‌یه‌کی واکه‌ هیژ بدا به‌ راستی «مدعی» له‌ ئیددیعیاکه‌یدا؛ ئه‌م قه‌سامه‌یه‌، ته‌نها له‌ مه‌یدانی «لوث» دا دیته‌جی که‌واته‌: گومان له‌سه‌ر بنچینه‌و ئه‌ساس، یا گومانی به‌هیز، به‌لام پییوسته‌ ئه‌م قهرینه‌یه‌ بیته‌جی به‌ شه‌هاده‌تی شاهید، یا به‌ پی‌لینانی «مدعی‌علیه‌»، یا به‌ زاینی قازی به‌ شته‌که‌ که‌ خوئی ناگای لی بووی.

قهرینه‌ی «لوث»، وه‌ کوو ئه‌وه‌ کابرای کوژراو له‌ گه‌ره‌ کینکی بچووکا یا له‌ دئییه‌کی بچووکا بی که‌ هی گه‌لی بی له‌ دوژمنانی کابرای کوژراوو که‌سی تری غه‌یری ئه‌و دوژمنانه‌یان تیکه‌ل نه‌بی، یا وه‌ کوو ئه‌وه‌ کوومه‌لیک کو‌بینه‌وه‌ له‌سه‌ر که‌سیک و پاش ئه‌وه‌ که‌ بلاوه‌یان کرد، کابرایه‌ک به‌ کوژراوی له‌ویادا به‌جی بمینی.

وه ته گهر دوو کومهل ریزیان به ست بو جهنگ کردن وه له پاش بلاوه کردنیان، که سیك به کوژاوی که وتبوو، ته وه ته گهر هم دوو کومهل تیکه لی یه کتر بووبوون، ته وه ته بی به «لوث» بو دوژمنه کان.

هروه ها، ته گهر شه پره که یان به تفهنگ بی و گولله ی هر تاقمیک بگات به تاقمی دوژمن، ته وه هر به «لوث» ته ژمیرری بو دوژمنه کان، چونکه زاهیر وایه هم ریزه له کومهل خویان نا کوژن وه ته گهر شه پره که یان به چه کی سارد بوو و ته دوو تاقمه تیکه لی یه کتر نه بوون، ته وه ته بی به «لوث» بو ریزه که ی خوی.

هروه ها، به «لوث» ته ژمیرری مه شهوور بوونی ته وه که فلان که س کابرای کوشتووه، به لام قسه ی کابرای بریندار یا کابرای کوژراو له پیش مردنیا که بلنی، فلان که س برینداری کردم، یا: فلان که س کوشتمی، نابی به «لوث»، چونکه هم کابرایه به «مدعی» موته همه مه؛ که واته، باوهر به قسه ی ناکریت.

وه ته بی به «لوث» قسه ی که سیك که بلنی: من سیحرم کرد له فلان که س و نه خویشم خست، هروه ها ده رکه وتنی که سیك به چه که وه له نزیکی کابرای کوژراودا، به و شهرته له ویادا درنده یه ک یا شتیکی وانه بی هم کوشتنه ی بدریته پال، هروه ها به «لوث» دائه نری شه هاده تی تاقه که سیکی به داد له سهر یه کیك که بلنی: ته وه که سه فلان که سی کوشتووه، هروه ها شه هاده تی کومهل لی له ژن یا منال یا کافر که بلین: فلان که س فلان که سی کوشت.

ته گهر که سیك کوژرا له حاله تیکدا که گومانیکی به هیز هه بوو له سهر کوشنده که وه کوژراوه که دوو کوپی هه بوو یه کیکیان وتی: نه حمده کوشتی له گهل که سیکی نه ناسراودا و ته ویان وتی: مه حمود کوشتی له گهل که سیکی نه ناسراودا، ته وه به م یه کنه که وتنی قسه ی دوو کوپه، گومانه به هیزه که به تال ته بیته وه؛ که واته، هر کام له دوو کوپه ته بی په نجا سویند بخوا له سهر ته وه که سه که دیاری کردووه به کوشنده ی داناوه؛ جا له پاش سوینده کان، هر کام چواریه کی دیه ته سینن له وه که سه که دیاریان کردووه، چونکه له سهر ئیددیعی هه کامیان، ته وه که سه کوشتوویه تی له گهل کابرای

نادیاردادا وه له‌م سووره‌ته‌دا، نیوه‌ دییه‌ ئه‌که‌وێته‌ سه‌ری و ئه‌م «مدّعی» یه‌یش نیوه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌که‌وێ که‌ ئه‌بێ به‌ چواریه‌ک، چونکه‌ براهه‌کی تری هه‌یه‌.

وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ردووکیان په‌شیمان بوونه‌وه‌ له‌ کابرای نادیارو هه‌ر کامیان وتی: بۆم ده‌رکه‌وتوووه‌ ئه‌و که‌سه‌ نادیاره‌ ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ براهه‌م دیاری کردوووه‌، ئه‌وه‌ ئه‌توانن سویند بخۆن له‌سه‌ر نادیاره‌که‌، هه‌رکه‌س له‌سه‌ر نادیااری خۆی وه‌ فه‌رموووده‌ی هه‌لاوێردراوتر، ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر یه‌کی بیست و پینج سویند بخۆن، به‌سه‌.

ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ دوو کورپه‌که‌ وتی: بکوژی باوکم، ئه‌حمه‌دو مه‌حمووده‌و ئه‌ویان وتی ته‌نها ئه‌حمه‌ده‌، ئه‌وه‌ هه‌ردووکیان سویند ئه‌خۆن له‌سه‌ر ئه‌حمه‌د، یه‌کی بیست و پینج سویندو نیوه‌ دییه‌ی لێ وه‌رته‌گرن، ئیتر حه‌قی قه‌سامه‌یان له‌سه‌ر مه‌حموود نییه‌؛ به‌لێ، ئه‌و که‌سه‌ که‌ مه‌حموودی دیاری کردوووه‌، ئه‌توانی سویندی بده‌که‌ ئه‌وی تیا نییه‌، هه‌روه‌کوو دووه‌م ئه‌توانی که‌ ئه‌حمه‌د سویند بده‌که‌ مه‌حموودی له‌گه‌لا بووه‌، ئه‌گینا پێویسته‌ دییه‌ی ته‌واو بده‌.

ئه‌گه‌ر له‌ شوینی «لوث» دا، دوو کورپی کوژراوه‌که‌ قسه‌یان جیا بوو؛ مه‌سه‌لا، یه‌کیکیان وتی: ئه‌حمه‌د باوکمی کوشتوووه‌و ئه‌و یه‌که‌که‌یان وتی نه‌خه‌یر ئه‌حمه‌د نه‌یکوشتوووه‌، ئه‌وه‌ ئه‌و «لوث» به‌تال ئه‌بیته‌وه‌.

ئه‌گه‌ر «مدّعی» ئینکاری «لوث» ی کرد له‌ حه‌قی خۆیدا و وتی: به‌ قه‌تعی له‌ گه‌ل ئه‌و کۆمه‌له‌دا نه‌بووم که‌ فلانیان کوشتوووه‌ به‌ توهمه‌ت، یا من له‌و کۆمه‌له‌دا نه‌بووم که‌ به‌ ده‌وری کوژراوه‌که‌دا بوون، یاخود: له‌ کاتی کوشتنی ئه‌و که‌سه‌دا من له‌م و لاته‌دا نه‌بووم، یا: ئه‌و که‌سه‌ که‌ به‌ شیرێ رووته‌وه‌ بینراوه‌ من له‌نزیکیا نه‌بووم، ئه‌وه‌ مادام به‌ شه‌هید ئیسه‌پاتی خیلانی ئه‌و قسه‌یه‌ نه‌کریت، سویند ئه‌دری له‌سه‌ر قسه‌که‌ی خۆی و باوه‌ری پێ ئه‌کریت.

ئه‌گه‌ر «لوث» بۆ ئه‌سلی کوشتنه‌که‌ هه‌بوو وه‌ بۆ سیفه‌تی «عمد» و «خطأ» نه‌بوو، ئه‌وه‌ فه‌رموووده‌ی راسته‌ر ئه‌وه‌یه‌ قه‌سامه‌ی تیا نایه‌ته‌جێ؛ هه‌روه‌ها، قه‌سامه‌ نییه‌ له‌ به‌رینی ئه‌ندامدا و له‌ فه‌وتاندنی مالد.

قه‌سامه، زیاتر ئه‌وه‌یه که «مدعی» په‌نجا سویند بخوات له‌سه‌ر ئه‌وه که کابرای «مدعی علیه» ئه‌و که سه‌ی به‌عه‌مد یا به «شبه‌عمد» کوشتووه، یا به‌هله‌کوشتوویه‌تی و له‌هه‌موو سویند یکا قسه‌که‌ی ته‌واو بکا؛ مه‌سه‌لا، بلیت: «وه‌للا، فلان که‌س ته‌حمه‌دی برامی به‌ده‌سه‌نقه‌ست کوشتووه»، ئیتر شهرت نییه‌ ئه‌م سویندانه له‌سه‌ریه‌ک بن؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر له‌پاش ده سویند نه‌خۆش که‌وت یا له‌هۆشی خۆی چوو، ئه‌وه له‌پاش چاک بوونه‌وه ئه‌توانی چل سویندی تر بخوات؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر ئه‌و قازییه که سوینده پيشووه‌کانی لا خواردووه‌ه‌زل‌کراو قازییه‌کی تری له‌جی‌دائرا، پیوسته له‌سه‌روه‌وه په‌نجا سوینده که بخوات؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر له‌پاش ده سوینده که مرد، واجبه له‌سه‌ر میرات‌به‌ره‌که‌ی له‌سه‌روه‌وه په‌نجا سوینده که بخوات وه ئه‌گه‌ر میرات‌به‌ری کوژراوه که زور بوون، ئه‌م په‌نجا سوینده به‌ش ئه‌کری له‌نیوانیانا به‌پیی نیسه‌تی میراته‌که‌یان؛ که‌واته، له‌سووره‌تی دوو کورپو کچیکدا، واجبه هه‌ر کورپی بیست سویندو کچه‌که ده سویند بخوات وه ئه‌گه‌ر که‌سه‌ر که‌وته ژماره‌ی سوینده‌کان، ئه‌و که‌سه‌ر ئه‌کری به‌فه‌ردیکی ساخ؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر میرات‌به‌ر کورپیک و دوو کچ بوو، کوره‌که بیست و پینج سویندو کچه‌کان یه‌کی دوانزه سویندو نیویان بو ئه‌میئیی و ئه‌بی یه‌کی سیازده سوین بخون؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر میرات‌به‌ر ژنیک و «بیئ المال» بو، ئه‌وه له‌م سووره‌تانه‌دا سوینده‌کان له‌سه‌ر نیسه‌تی میرات نییه، به‌لکوو واجبه ژنه‌که هه‌ر په‌نجا سوینده‌که بخوا و له‌ئه‌نجامیشدا هه‌ر چواریه‌کی دییه‌که‌ی ئه‌دریتی و ئه‌وی تری ئه‌دری به «بیئ المال».

ئه‌گه‌ر یه‌کی له‌دوو میرات‌به‌ر نکوولی کرد له سویندخواردن، واجبه ئه‌ویانه که نکوولی نه‌کردووه په‌نجا سوینده‌که بخوا، ئه‌وسا به‌شه‌دییه‌که‌ی خۆی وه‌رته‌گری.

ئه‌گه‌ر هه‌ندی له‌میرات‌به‌ره‌کان منال بوون، یا دیار نه‌بوون، ئه‌وه ئه‌ویانه که بالغه، یا حازره، پیوسته‌خۆی رابگری تا مناله‌که بالغ ئه‌بی، یا نادیاره‌که دیته‌وه، ئه‌وسا هه‌ریه‌کی به‌شه سویندی خۆی بخوات و دییه‌که وه‌رگری، یاخود هه‌ر له‌پیش ئه‌وه‌دا که مناله‌که بالغ ئه‌بی، یا نادیاره‌که دیته‌وه، ئه‌م میرات‌به‌ر په‌نجا سویند بخواو به‌شه‌دییه‌ی خۆی وه‌رگری، ئه‌وسا که مناله‌که بالغ بوو، یاخود نادیاره‌که هاته‌وه، به‌شه

سوئندي خۆي ئه خواله سهر ته قديري دابهش كردن و به شه ديه كه ي خۆي وه ره گري و به هۆي چاوه رپي كردني بالغ بووني مناله كه، يا هاتنه وه ي نادياره كه وه، ئه م ميرات به ره بالغه حازره ئه گهر سوئند نه خوات، حه قى ئه كه وي، چونكى عوزرى هه يه. بزائن! ئه ساسى زورى سوئند له قه سامه دا، به گران گرتنى مه سه له ي قه تلّه و هۆي ئه وه كه ئه م سوئنده په نجاهه ئه وه يه مال كه گه يشت به بيست دينار، سوئندي تيا قورس ئه كريت و ئه ندازه ي ديه - كه هه زار ديناره - به م پييه پيويستى به په نجا سوئنده.

هه ره له سهر ئه م ئه ساسه يه ئه گهر «مدعى» ي كوشتنى بئ «لوت»، شاهيدى نه بوو، يا تاقه شاهيديكى هه بوو، پيويسته «مدعى عليه» په نجا سوئند بخوات وه ئه گهر ئه ميش سوئندي ره د كرده وه بۆ سهر «مدعى»، واجبه ئه و په نجا سوئند بخوات هه ره وه ها، ئه گهر له مه يدانى «لوت» دا «مدعى» سوئندي نه خواردو داى به سهر «مدعى عليه» دا، پيويسته «مدعى عليه» په نجا سوئند بخوات و له پاش ئه وه كه «مدعى» له مه يدانى «لوت» دا په نجا سوئندي خوارد، ئه گهر كوشتنه كه شيبه هه مده بوو، يا هه له بوو، ديه واجبه ئه بئ له سهر بكورژه كه و واجبه كه س و كاره كاني بيدهن وه ئه گهر «عه مد» بوو، واجبه له سهر بكورژه كه خۆي بيدات؛ به لئى، ئه گهر ئه م په نجا سوئنده سوئندي بوون كه «مدعى عليه» له كوشتنى ده سه نقه ستي بئ «لوت» دا، ره دي كردبو وه بۆ سهر «مدعى»، ئه وه ئه بئ به هۆي واجبه بووني قيساس له سهر بكورژه كه.

ئه گهر كه سيك له مه قامى «لوت» دا ئيدديعاى له سئى كه س كرد و ئه م كه سانه يه كه يه كه به رودوا حازر بوون، ئه وه ئه م «مدعى» يه واجبه په نجا سوئند بخوات له سهر يه كه م، ئه و جا سئى يه كه ديه كه ي ئه كه ويته سهر ئه و حازره؛ جا ئه گهر له م په نجا سوئنده دا ناوى ئه و دوو كه سه ي تريشى بردبوو، ئه وه به و سوئندانه قه ناعه ت ئه كرى و ئه بن به هۆي واجبه بووني به شه ديه له سهر ئه وانيش وه ئه گهر ناوى نه بردن، ئه وه واجبه بۆ هه ركام له وانيش په نجا سوئند بخوات.

ئه گهر كه سيك باوكى كوژرا له شوئنى «لوت» دا، جا خۆي له تايين هه لگه رايه وه - په نا به خوا! - ئه وه هه تا موسولمان نه بيته وه سوئند نادري؛ به لئى، ئه گهر خۆي له كاتى

هەلگەرانەووە که یدا سویندەکانی خوارد و لەپاشاندا موسولمان بوووە، متمانه بەو سوینانە ئەکرێ وە ئەگەر هەر لەسەر حالی کوفر مایەووە، قیمەت بۆ سویندەکانی نامینی.

و هەرکەسێ میرات بەری نەبێ، قەسامە لە کوشتیا نییە؛ بەلێ، پیشەوای موسولمانان ئەبێ «مدعی» ی بۆ دابنی و کابرای «مُتَّهَم» بگری و حەپسی بکا، تا پێلێ ئەنێ و حوکمی بەسەردا ئەدرێ، یا هەتا پەنجا سویند ئەخوات و رزگار ئەکرێ.

باسی ئەو جینایەتانه که ئەبن بەهۆی «قصاص» یا «دیە»

هەر جینایەتی که ببێ بەهۆی «قصاص»، چ کوشتن، چ برینی ئەندام، چ لابردنی هێز، سابت ئەبێ بە چەند شت؛ یە کەم، ئیقرار کردنی جینایەت کەرە که لە گەل بالغی و عاقلیدا؛ دوو هەم، شەهادەتی دوو پیاوی بەداد؛ سیهەم، زانینی قازی لە شوینیکا که دروست بێ حوکم بکا بە ئاگاداری و زانینی خۆی، بەم رەنگە که «مُجْتَهَد» بێ؛ چوارەم، سویندی «مدعی» لە کاتیکا که «مدعی علیه» نکولی بکا لە سویند خواردن. هەر جینایەتیکیش که ببێ بەهۆی دیه، سابت ئەبێ بەو چوار شتە که باسمان کردن وە بە شەهادەتی پیاویک و دوو ژنی بەدادیش وە بە شەهادەتی یە ک پیاوی بەدادیش لە گەل سویندی «مدعی» یە که دا.

ئەگەر که سیك که سیکی جینایەت کەری عەفو کرد لە «قصاص» بۆ ئەو بە شەهادەتی پیاویک و دوو ژن مال لەسەری ئیسپات بکا، ئەو قەبوول ناکرێ، لەبەر ئەو تا قیساسە که سابت نەبێ، کابرا نابێ دەست بەردار ببێ لێی و لەم سوورەتەدا هیشتا قیساسە که سابت نەبوو.

ئەگەر پیاویک و دوو ژن شەهادەتیان دا بە «هاشمه» یە کی وا که لە پیشیەووە ئیسکی سەری دەر خستبێ، ئەو بژاردنی ئەو «هاشمه» یە واجب نابێ، چونکه لەم سوورەتەدا «هاشمه» که و ئیسك دەر خستنه که بە یە ک جینایەت هاتوونەتە جی و ئیسك دەر خستن، قیساسی تیا نییە وە هەر جینایەتیک که ببێ بەهۆی قیساس، شەهادەتی تەواوی ئەوێ که شەهادەتی دوو پیاو.

بزائن! له کاتی شه‌هاده‌تدا واجبه‌ شه‌هید به‌ ئاشکرا باسی ئه‌و شته‌ بکا که‌ کابرای «مدّعی» ئیددیعیای ئه‌کا، به‌م‌ره‌نگه‌ نیه‌به‌تی فه‌وتاندنه‌ که‌ بدا بۆلای ئیشی کابرای «متهّم»؛ که‌واته‌، ئه‌گه‌ر بلیت: شه‌هاده‌ت ئه‌ده‌م فلان‌که‌س به‌ شمشیر دای له‌ فلان‌و برینداری کرد و مرد، ئه‌وه‌ مه‌به‌سته‌ که‌ی پئی سابت نابئی، به‌لکوو ئه‌بئی بلیت: «به‌و برینه‌ مرد» یا: «کوشتی»، یا «له‌ شوینی خویا مرد». هه‌روه‌ها، کافیه‌ بلیت: شه‌هاده‌ت ئه‌ده‌م فلان‌ فلانی کوشت. ئه‌گه‌ر وتی: شه‌هاده‌ت ئه‌ده‌م دای له‌سه‌ری و خویناویی کرد، یا: خوینی لی‌ هیئا، ئه‌وه‌ برینی «دامیه‌»ی پئی سابت ئه‌بئی وه‌ له‌ شه‌هاده‌ت له‌سه‌ر ده‌رخستنی ئیسکدا، بلیت: لی‌ داو ئیسقانی سه‌ری ده‌رخست. هه‌روه‌ها واجبه‌ به‌یان کردنی شوین و ئه‌ندازه‌ی برینه‌ ئیسک ده‌رخه‌ره‌ که‌ بۆ ئه‌وه‌ که‌ قابیل بئی قیسانی لی‌ وه‌ربگیری. له‌م‌ به‌یاناته‌وه‌ ده‌رکه‌وت هه‌رشتی هۆیه‌ که‌ی نادیااری بئی، به‌ شه‌هید سابت نابئی و پئیسته‌ جینایه‌ت که‌ره‌ که‌ خوی پئی لی‌بئی.

ئه‌گه‌ر که‌سیک شه‌هاده‌تی دا له‌سه‌ر بریندار کردنی باوکی یا برای یا که‌سیکی تری که‌ میراتی لی‌ وه‌ربگری وه‌ شه‌هاده‌ته‌ که‌ی له‌پیش خۆش بوونه‌وه‌ی برینه‌ که‌یدا بوو، ئه‌وه‌ قه‌بوول ناکریت، چونکه‌ ئه‌و شه‌هیده‌ توه‌مه‌تی قازانج ده‌س که‌وتنی پئی ئه‌بری بۆ خوی، له‌ به‌رئه‌وه‌ که‌ له‌وانه‌یه‌ برینداره‌ که‌ بمری وه‌ ئه‌گه‌ر شه‌هاده‌ته‌ که‌ی له‌پاش خۆش بوونه‌وه‌ی برینه‌ که‌ی بوو، قه‌بوول ئه‌کری، وه‌ کوو شه‌هاده‌ت به‌ مال بۆ ئه‌و خزمه‌ی، له‌ نه‌خۆشی مردندا.

قه‌بوول ناکری شه‌هاده‌تی که‌س وکار له‌سه‌ر فاسقی ئه‌و شه‌هیدانه‌ که‌ ئیسپاتی کوشتیان کردوه‌ له‌سه‌ر خزمه‌ که‌یان، له‌به‌رئه‌وه‌ که‌ ئه‌یانه‌وی کوشتنه‌ که‌ ئیسپات نه‌بئی بۆ ئه‌وه‌ که‌ دیه‌ که‌ی نه‌ده‌ن، ئه‌مه‌یش ئه‌بئی به‌هۆی ئه‌وه‌ که‌ «متهّم» بکرین به‌وه‌ که‌ زیان له‌ خویان لانه‌ده‌ن.

ئه‌گه‌ر دوو که‌س شه‌هاده‌تیان دا له‌سه‌ر دوو که‌س به‌وه‌ که‌ فلان‌که‌سیان کوشت و ئه‌م‌ دوو که‌سه‌یش شه‌هاده‌تیان دا له‌سه‌ر ئه‌و دوو که‌سه‌ که‌ ئه‌وان فلان‌که‌سیان کوشتوه‌، ئه‌وه‌ ته‌ماشای ئه‌که‌ین، ئه‌گه‌ر خوی‌گری کوژراوه‌ که‌ باوه‌ری به‌ دوو که‌سی پیشوو هه‌بوو،

ئهوه حوکم به شهاده ته که ی ئهوان ئه دری وه ئه گهر باوه پری به دوو که سه دواییه که هه بوو، یا خود باوه پری به هه موویان هه بوو، یا خود باوه پری به هیچیان نه بوو، ئه وه شه هاده تی هه ردوولایان به تال و بی سووده وه ئه گهر هه ندی له میرات گره کان ئیقراریان کرد به وه که هه ندی له میرات گره کان کابرایان له قیساس عه فو کرده وه، ئه وه قیساس نامینی وه ئه گهر دوو شاهید قسه یان جیاواز بوو له باره ی کات، یا شوین، یا ئالت، یا شیوه ی کوشتنی کابرای کوژراوه وه، ئه وه قیساس سابت نابی، به لام به هوی ئه م شه هاده ته وه گومانیکی به هیژ په یدا ئه بی له و که سه که موته هه مه به کوشتنی ئه و کابرا.

باسی ههلمهت هینان و بهرگری کردن

ئه گهر موسولمانیک یا کافرکی زیممی یا منالیک یا شیتیک یا درنده یه ک یا حه یوانیکی تر ههلمه تی هینا بو سهر شتی که پاراستنی پیویست بی، وه کوو گیان یا ئه ندامیکی له ش یا مه نفه عه تی یه کیکیان، یا ناموس یا مال یا شتی که هی که سیك بی، وه ک زبل و سه گی پاس، ئه وه دروسته بو ئینسان بهرگری بکات له وه ههلمهت هینه ره، به لام تا ئه م بهرگری به شیوه یه کی سووک و بی زیان قابیل بی، دروست نییه به شیوه یه کی گران و زیان به خش بی؛ مه سه لا، ئه گهر به پارانه وه یا هاوار بردن بو که سیك یا به راکردن یا به هه ره شه چاری بکا، دروست نییه لیی بدا. وه ئه گهر به لیدان به ده ست چاری بکا، دروست نییه به شوول لیی بدا وه ئه گهر به شوول چاری بکا، دروست نییه به کوته ک لیی بدا وه ئه گهر به کوته ک چاری ئه کرد، نابی تیغ به کاربهینی وه ئه گهر به برینی پارچه یه ک له له شی، یا به شکاندنی شوینیکی چاری ئه کرد، دروست نییه بیکوژی؛ به لی، له کاتیکا که دوژمن له هه ردوولاوه تیک پرژین، ته ماشا کردنی ئه م ته رتیه پیویست نییه وه به هه موو جوژی بهر به ره کانی دروسته. وه ئه گهر کابرای بهر به ره کانی کهر پاش چاودیری کردنی ته رتیه که ناچار بوو ههلمهت به ره که بکوژی و کوشتی، ئه وه زامن نابی، نه بو قیساس و نه بو خوین (دییه) و نه بو قیمهت.

وه ئه گهر داریکی لی داو ئه ویش رای کردو ئه میش که وته شوینی و کوته کیکی تری لی داو مرد، ئه وه ئه م کابرایه ئه بی نیوه دییه ی کابرا بدا، چونکه مردنه که ی به دووشت

بووه، یه کیکی زامنی کراو و یه کیکی زامنی نه کراو. نه گهر که سئ به چه که وه رووی له که سیک کردو ته م که سه باوه ری و ابوو به نیازی کوشتن بوی هاتووه، ته وه بوی دروسته به رگری لی بکا به هه رجوری که بوی ری بکه وی، هه رچهند ته و کابرایشه دهست نه وه شینی له م وه شهرت نییه ته م باوه ره بگا به پایهی یه قین، به لکوو گومان (ظن) کافیه؛ که و ابوو، نه گهر دوو که س هه لمه تیان برد بوی یه کترو هه ر یه کیکیان گومانیان و ابوو که نه ویان به نیازی خراپه هه لمه تی هیئاوه، ته وه له م حاله ته دا بوی هه ردوویکیان دروسته به رگری له یه کتر بکه ن، جا نه گهر هه ردوویکیان فهوتان، یا هه ر یه کیکیان فهوتا، ته وه زه مانه تی ناگری، مه گهر ته م یه که له پاش دهست به ردار بوونی ته ویان هه لمه ت بداو بیکوژی، ته وه له م کاته دا دییه ی ته که و یته سه ر که س و کاری بکوژه که؛ به لی، نه گهر که سئ که سیک کی کوشت و له دواییدا ئیددیعیای ته وه ی کرد که له مه دیدانی به رگریدا کوشتو به تی، ته وه لی قه بوول ناگری، مادام ئیسپاتی ئیددیعیاکه ی خوئی نه کا، وه کوو له «انوار» و «تحفه» دا به بیان کراوه.

نه گهر هه لمه ت به ره که به توول یا به دار چاری نه کرا، به لام کابرای هه لمه ت بو براو له شمشیر و خه نجه رو شتی و به ولاره هیچی لانه بوو، ته وه بوی دروسته به م شتانه به ره به ره کانی بکا له خوئی، چونکه له مانه به م لاره هیچی لانیه وه نه گهر یه کیکی له وانه بوو ته یزانی به شمشیر به رگری بکا له خوئی و کابرای هه لمه ت هینه ریش بریندار نه کا، که چی برینداری کرد، ته وه زامن ته بی وه نه گهر نه یته زانی به بی بریندار کردن به رگری پی بکا، ته وه زامن نابی.

نه گهر که سیک به داره وه چوو بو که سیک و ته ویش به شمشیر یا به خه نجه ره وه به ری گرت، ته وه زامن نابی، به و شه و ته مه دیدانی را کردن یا په نابردنی نه بی، نه گینا واجبه له سه ری رابکا یا په نا بوی ته و شوینه بو ته وه که کابرا بریندار نه کا یا نه یکوژی وه نه گهر هه ر به ئاره زوو واز له مانه بیئی و به شیر بدا له کابرا، ته وه زامن ته بی؛ به لی، نه گهر کابرای هه لمه ت هینه ر کافری جهنگه ر یا خود پاشگه ز بووه وه بی، ته وه دروست نییه رابکا و واجبه له سه ری به ره به ره کانی بکا، هه رچهند بیانکوژی، چونکه ته مانه خوینیان هه ده ره.

وه ئه گهر چه یوانیك یا ئاده میزادیك گازی گرت له دهستی، ئه وه خوئی رزگار بكا به شتی كه سووك بی، وه كوو بلاوكر دنه وهی شه ویله كانی یا مشتته كوئل دان له لا له غاوه كانی؛ ئه گهر ئه مانه ی بۆ نه كراو دهستی به زۆر دهركیشایه ده ره وه به هۆی ئه وه وه دانی گازگره كه شك، ئه وه ئه م كابرایی گازلئ گیراوه زامن نابئ وه ئه گهر گۆزه یه ك له بهرزه وه داكه وت به سه ر یه كێكدا و چاری نه بوو مه گهر به شكاندنی و شكاندی، ئه وه زامن ئه بی، چونكه ئه و گۆزه یه خاوه ن خواست و ئاره زوو نییه له داكه و تینیا؛ به ئی، ئه گهر خاوه نه كه ی له شوینیکی وادا داینابوو كه دابكه وی، ئه وه ئه م كابرایه زامن نابئ.

جا ئه گهر ئه و شته كه ده فعی ههلمهت هینه ری لئ ئه كا مال بوو و ماله كه یش گیانله بهر نه بوو، ئه وه ئه گهر مالی خوئی بوو واجب نییه بهرگری لئ بكاو ئه توانئ وازی لئ بیئ و گویی نه داتی، مه گهر چه قی كه سیکی تری پئوه به سرا بی؛ مه سه لا، وه كوو ئه وه كه له ره هندا بی وه ئه گهر مالی كه سیکی تر بی، واجبه بهرگری لئ بكا به ئه ندازه ی توانای خوئی، به تاییه تی ئه گهر له لای خویدا بی به سووره تی ئه مانه ت، یا ویسایه ت، یا چاودیری، وه كوو مالی هه تیوو مالی وه قف.

وه ئه گهر ماله كه گیانله بهر بوو، ئه وه واجبه بهرگری ههلمهت هینه ره كه ی لئ بكا، چ مالی خوئی بی و چ مالی كه سیکی تر بی و خاوه نه كه ی ههلمه تی بۆ هینابی، وه كوو ئه وه كه یه كێك بیه وی سهری گاجووتی خوئی به بهرد بشكینئ، هه تاوه كوو ئه گهر سه گیك په لاماری برد بۆ سه گیك، واجبه ده فعی سه گه ههلمهت هینه ره كه بكرئ، به لام شهرتی بهرگری كردن له مال ئه وه یه كابرا ئه مین بی له گیانی خوئی، ههروه ها ئه مین بی له مهینه تی له ش، وه له فهوتانی مال یا ئابروو چوون و بی حورمهت بوون و له بهرپا بوونی فیتنه و ئه مین بی له حوكمرانی سته مكار كه ئاره زووی له فهوتاندنی مالی خه لك بی.

وه ئه گهر شته كه گیان بی، واجبه بهرگری لئ بكا، بهو شهرته ترسی بی له گیانی خوئی یا خود له برینی ئه ندامیکی له شی یا فهوتانی قازانجی ئه ندامیکی گیانی، ئه گینا بهرگری لئ كردن واجب نییه؛ ههروه ها، ئه گهر كابرای ههلمهت بهر ههلمه تی بۆ سه ر گیانی خۆت هینا، ئه وه بهرگری واجب نییه، بهلكوو دروسته خۆت بده یته دستی قه زاو قه ده ر، به تاییه تی له كاتیكدا كه هیوای پایه ی شه هیدبوونت هه بی.

وه ئه‌گه‌ر شته هه‌لمه‌ت بۆ براوه‌که نامووس بوو، خواه کابرا ده‌س بۆ نامووس به‌ری یاخود خه‌ریکی سه‌ره‌تای ده‌س بۆ نامووس بردن بێ، وه‌کوو ئه‌وه‌که باوه‌ش بکا به ژنی‌کدا، یا ماچی بکا، یاخود بیه‌وی سواری و‌لاخه‌که‌ی ببی، ئه‌وه‌واجبه‌ده‌فعی هه‌لمه‌ت به‌ره‌که‌ی لی بکری، به‌و شه‌رته‌وه‌که‌سه‌ئه‌مین بێ له‌گیان و‌ئه‌ندام و‌قازانجی ئه‌ندامی خو‌ی و‌له‌فه‌وتانی مالێک که‌به‌ش به‌حالی کابرا قیمه‌تیکی زۆری هه‌بی به‌لی، ئه‌گه‌ر که‌سی ده‌سی برد بۆ نامووسی خو‌ی، ئه‌وه‌واجبه‌له‌سه‌ری تا پپی ئه‌کری به‌رگری لی بکا و‌خو‌ی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه‌، هه‌رچه‌ند ترسی فه‌وتانی گیانی‌شی هه‌بی.

بزانی! واجبه‌له‌سه‌ر حوکم‌ران و‌خاوه‌ن‌ده‌ست، ده‌فعی هه‌لمه‌ت هه‌ینه‌ر بکه‌ن له‌گیان و‌مال و‌نامووسی ئه‌و که‌سانه‌که‌له‌ژیر فه‌رمان‌په‌وایی ئه‌وان‌دان، به‌پپی تواناو ده‌سه‌لات.

باسی روانین بۆ خه‌زانی خه‌لك

ئه‌گه‌ر که‌سی له‌مالێکی وادا بێ که‌حه‌قی دانیه‌شتنی تیدا هه‌بی، خواه به‌مولکیه‌تی یا به‌کری گرتن یا به‌خواستن و‌شتی و‌ا وه‌که‌سیک له‌سه‌ر مناره‌وه‌یا له‌سه‌ر بانه‌وه‌یا له‌په‌نجه‌ره‌وه‌یا له‌تاقیکی بچووکي عاده‌تیه‌وه‌ته‌ماشای ژن و‌منالی ئه‌م که‌سه‌بکا به‌ده‌سه‌نقه‌ست و‌هیچ شو‌به‌ه‌یه‌کی نه‌بی له‌حه‌لالی ئه‌و ته‌ماشاکردنه‌دا و‌ئه‌م خاوه‌ن خانووه‌ش شتیکی سووکی بۆ فری دا، یاخود شتیکی قورسی بۆ فری دا و‌غه‌یری ئه‌و شته‌قورسه‌له‌ویادا به‌رده‌س نه‌که‌وت و‌چاوی ته‌ماشاکه‌ره‌که‌ی کو‌یر کرد، یاخود برینداری کرد و‌به‌هو‌ی برینه‌که‌وه‌مرد، ئه‌وه‌ئه‌و که‌سه‌خو‌ینی هه‌ده‌ره‌و نه‌«قصاص» و‌نه‌دیه‌ی نییه‌، هه‌رچه‌ند قاییل بێ به‌قسه‌مه‌نی بکا؛ به‌لی، گوناھی ئه‌گاکوت و‌په‌ر به‌ر له‌ترساندن و‌هه‌ره‌شه‌لی کردن ده‌ستی لی بووه‌شیینی.

وه‌ئه‌گه‌ر ئه‌و کابرا شو‌به‌ه‌یه‌کی هه‌بوو له‌و روانینه‌دا، وه‌کوو ئه‌وه‌که‌که‌ل و‌په‌لی له‌ویادا هه‌بی، یاخود ژنی یا که‌نیزه‌کی یا مه‌حه‌رمیکی له‌وماله‌دا بێ، ئه‌وه‌دروست نییه‌خاوه‌ن ماله‌که‌به‌ردی بۆ بخاوه‌ده‌ستی لی بووه‌شیینی، ئه‌گینا زامن ئه‌بی؛ هه‌روا، ئه‌گه‌ر

خاوەن ماله که خۆی دەرگاکی کردبوو، یاخود تاق و دەلاقە که زیاد له عادەت گەورە بوون، یاخود تەماشاکردنی کایرا بە دەسەنقەست نەبوو، ئەو لەم سوورەتانەدا لەپێش ترساندنا، دروست نییە بەردی بۆ بخا، ئەگینا زامن ئەبێ، هەرەها ئەگەر ئەو کەسە که ئەروانی، مەحرەم بێ بۆ ئەهلی خانوو، وەکوو مامیان یا براو برازیان. بزانی! لەسوورەتانەدا که دروستە بەردی بۆ بخا، ئەبێ هەر بۆ چاوی بهاوی؛ جا ئەگەر دای له چاوی و کویری کرد، یا دای له نزیکي چاوی و بە سیرایەت مرد، ئەوە خوینی هەدەرە وە ئەگەر بۆ شوینیکی تری خست، ئەوە زامن ئەبێ.

باسی ئەو شتانه که له تەمبێ کردنەوه روو ئەدەن

ئەگەر وەلی ئەمری مندال یا مامۆستا، ئامۆژگاری و تەمبێ منایکی کرد، یا حوکمپانی شەرع سەرزەنش و تەمبێ کەسیکی کرد، یا میرد تەمبێ ژنە کە ی کرد و ئەو تەمبێ کراوە لەو وە تووشی زیانیکی بوو لە گیانیا یا لە ئەندامیا یا لە قازانجیکیا، ئەو ئەم کەسانە که تەمبێکیان کردوو زامن ئەبن، چونکە ئەم جۆرە تەمبێ هەرچەند دروستە، بەلام ئەبێ بەجۆری بێ که ئەنجامی سەلامەت بێ وە ئەگەر زیانی گەیاندا، ئەو ديارە بە جۆریکی بوو لای داو لە ئەندازە ی شەرعی.

و ئەگەر حوکمپانی شەرع «حَدَّ» ی دا لە کەسیک که زینا، یا دزی کردبوو، یا بوختانی بە دەمی یەکیکەو کردبوو، یا شەرابی خواردبوو وە ئەو کەسە بەهۆی حەد لێدانەو مرد، ئەو حوکمپانی شەرع زامن نابێ وە ئەگەر زیاتر لەو ژمارە یە که شەرع دایناو داری لێ دا، ئەو زامنی بەشی زیادە کە ی دەبێ؛ کەواتە، ئەگەر بۆ شەراب خواردنەو پەنج داری لێ داو زامنی پێنج یەکی دیه کە ی ئەبێ وە لە فەرموودە یە کدا زامنی نیو ی دیه کە ی ئەبێ، یەکیکی زەمانەت کراو و یەکیکی زەمانەت نە کراو؛ ئەم دوو فەرموودە یە، رەوان دەر حەق بە حوکمپانیکیش که هەشتاو یە ک دار بدا لە کەسی که بوختانی بۆ یەکیک کردبێ و ئەو کەسە بەو دارانە بمرێ.

باسى ھەندى دەسكارى كىردن لە منالدا ۋە لە لەشى ئىنسان خۇيدا

رەۋايە بۇ ئىنسانى بالغى عاقلى نازاد «لو» يەك كە لە لەشى خۇيدا بى بېرى، مەگەر لە شۇنىكى مەترسى دارا بى ۋە مانەۋەشى ھىچ زىانى نەبى، ياخود مەترسى لە بېرىنە كەيدا زۆرتى بى؛ ھەرۋەھا، دروستە بۇ باۋك ۋە باپىرە بېرىنى لوو لە لەشى منالدا ۋە شىتدا، بەۋ شەرتە كە مانەۋەى لوۋە كە مەترسى ھەبى ۋە بېرىنى زىانى نەبى، ياخود مانەۋە ۋە بېرىنى ھەردووكيان خەتەريان ھەبى، بەلام خەتەر لە ھىشتەنەۋەيدا زۆرتى بى؛ بەلام غەيرى باۋك ۋە باپىرە، ۋە كوۋ حوكمىرانى شەرع ۋە ۋەسى منالدا ۋە كەسىك كە دادگا كىردىتى بە سەرپەرشتى كەرى، ئەۋە حەقى ئەم جۆرە كىردەۋانەيان نىيە تەنھا لە كاتىكدا نەبى كە مانەۋەى لوۋە كە مەترسى ھەبى بۇ منالدا كەۋ بېرىنە كەى ھىچ مەترسىيە كى نەبى، ئەۋە لەۋكاتەدا بۇيان دروستە.

دروستە بۇ ۋەلى ئەمرى منالدا ۋە شىت خوين گرتن ۋە كەلەشاخ گرتن لىيان ۋە دەرمان پىدانىيان بەھۇى دوكتۇرەۋە، بەۋ شەرتە دوكتۇرە كە ناسراۋ دىارى بى ۋە زانا بى؛ جا ئەگەر ۋارىكەۋت بەھۇى ئەم جۆرە كىردەۋەۋە منالدا كە يا شىتە كە مردن، ئەۋە كەس زامان نابى.

ھەرۋەھا دروستە كون كىردى نەرمەى گويچكەى كچ بو ئەۋە كە گوارەى تى بىكرى، بەلام لە كون كىردى گويچكەى كوردا قسەى زانايانى شەرع يەك نىيە؛ فەرموۋدەى «زاجح» لاي زانايانى پەيرەۋى شافىعى، ئەۋە يە كە دروست نىيە، بەلام ھەموو قسەيان يە كە لەۋەدا كە كون كىردى لووت حەرامە، چ بۇ كورۋ چ بۇ كچ ۋە گوى بەۋە نادى كە لووت سىمىن لەناۋ ژنانا بوۋە بە باۋ.

ئەگەر دەسەلاتدارى ۋلات تەسەرۋىكى ناپەرەۋاى كىرد لە منالدا يا لە شىتداۋ ئەۋە منالدا ۋە شىتە بەھۇى ئەۋەۋە مردن، ئەۋە ئەبى بە زامان ۋە دىيە يە كى قورسى ئە كەۋىتە سەر لە مالى خۇى ۋە ھەر زىانى كە پەيدا بى لە خەتاۋ ھەلەى ئىمام لە لىدانى «حد» دا ۋە لە جى بە جى كىردى حوكمى شەرعدا، ئەۋە ئە كەۋىتە سەر كەس ۋە كارى، لە فەرموۋدە يە كىشدا

ئه که ویتته سهر «بیٚ المال» وه ئه گهر که س و کار بژاردیان، بۆیان نییه بچنه وه سهر ئه و که سانه که بوون به هۆی هه له کردنی ئیمام، وه کوو دوو شاهد که له ئه نجامدا ده ریکه وی فاسقن، چونکه ئیمام خۆی که مته رخه می کردووه له پیشا له حالی ئه م شاهدانه نه کۆلیوه ته وه.

وه ئه گهر ئیمامی موسولمانان، له گه ل ئه وه شدا که بزانی به فاسقی شاهیده کان، به ده سه نقه ست، «حه د» بدا له که سیٚک و ئه و که سه بمرئ، یا قیساسی سه ند له که سیٚک که توهمه تی قه تلی له سه ر بوو، ئه وه قیساسی ئه و که سه له سه ر ئیمامه و له قیساسدا ئه کوژریتته وه؛ به ئی، له سووره تی کدا به هه له باوه ر بکا به و شاهدانه و خۆی به عادلیان بزانی، ئه وه دییه ئه که ویتته سهر که س و کاری ئیمام و له فه رمووده یه کدا ئه که ویتته سهر «بیٚ المال»، وه کوو ئیسته له ئوسووله پیشووه که وه ده رکه وت.

ئه گهر سه ربه ر به فه رمانی پادشا دای له یه کئ یا کوشتی، ئه وه ئه گهر ئه م سه ربه ربه پادشا به عادل بزانی و فاسقی و زوئم و زۆری پادشا دیاری نه بی، ئه وه له م سووره ته دا وه کوو ئه وه وایه که پادشا خۆی کابرای کوشتی یا لئی دابی و هیچ له سه ر سه ربه ربه که نییه وه ئه گهر پادشا به زۆر ئه م ئیشه ی پی کرد بی، ئه وه هه ردووکیان ئه کوژرینه وه وه ئه گهر به بی زۆری پادشا، به لکوو هه ر به قسه ی رووتی کابرا بکوژی، ئه وه قیساس ته نها له سه ر سه ربه ربه که یه.

باسی زیان‌گه یاندنی حه یوان

ئه گهر که سیٚک له گه ل حه یوانیٚک یا چه ند حه یوانیٚکدا بی، ئه وه ئه و که سه ئه بی به زامنی هه ر زیانی له و حه یوانانه وه په یدا بی، چونکه هه ر کرده وه یه ک له و حه یوانانه رووبدا، وه کوو کرده وه ی ئه و که سه خۆی ته ماشا ئه کری، خواه ئه و حه یوانانه به سه رابن به یه که وه یا نه و زیانه که یان له گیاندا بی یا له ئه ندامی له شدا یا له مالداه وه ئه و که سه که له گه لیانایه خاوه نیان بی یا حه یوانه کانی به کری گرت بی، یا به خواستن خواستبنی، یا به زۆر داگیری کردبن، یا خود شوان یا گاوان یا پاسه وانیان بی، یا لیخوریان بی یا جلّه و

راکیښیان بئی یا سواریان بئی؛ به‌لئی، ئه‌گه‌ر چه‌یوانه‌که له زۆری ئینسان ده‌رچوو بئی، وه‌کوو هه‌نگ، ئه‌وه هه‌ر زیانی بداهه‌ده‌ره، هه‌روه‌ها بالدار، وه‌کوو بازو هه‌لۆ، مه‌گه‌ر فیر کرابی و کابرای فیرکه‌ر به‌ری دابی بۆ سه‌ر چه‌یوانی، ئه‌وه له‌م کاته‌دا زامن ئه‌بئی؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر شوانیک له‌گه‌ل راندا بوو، به‌لام به‌ بئی که‌مه‌ترخه‌می ئه‌و شوانه؛ مه‌سه‌لا، له‌به‌ر هیرشی باو باران یا دز یا جه‌رده یا گه‌له‌گورگ، ئه‌و چه‌یوانانه تار بوون و زیانیان گه‌یانده، ئه‌وه شوانه‌که زامن نابئی، هه‌روه‌کوو ئه‌گه‌ر له‌م کاته‌دا چه‌یوانیک فه‌وتا و بئی سه‌رو شوین رویشته، کابرای شوان نابئی به‌ زامنی ئه‌و چه‌یوانه، چونکه پاراستنی له‌ توانای ئاده‌میزاد به‌ده‌ره.

وه‌ ئه‌گه‌ر دوو که‌سه له‌گه‌ل ئه‌و چه‌یوانانه‌دا بوون که‌ زیانیان داوه له‌شتی، ئه‌وه هه‌ردووکیان زامن ئه‌بن، خواه ئه‌و دوو که‌سه پاسه‌وان بن یا لیخوڕ یا جلّه‌وکیش یا سوار بن، به‌و شه‌رته هه‌ردوو سواره‌که عه‌لاقه‌یان هه‌بئی به‌ لیخوڕین و رویشتنی ئه‌و و لآخه‌وه وه‌ ئه‌گه‌ر ته‌نها یه‌کیان عه‌لاقه‌دار بئی له‌وه‌دا، وه‌کوو ئه‌و که‌ ئه‌وه‌ی پاشه‌وه منالی بئی له‌ پاشکوئی سواره‌که‌دا، یاخود ئه‌وی پیشه‌وه منال بئی یا نه‌خۆش بئی، ئه‌وه هه‌ر ئه‌و یه‌که‌ زامنه.

ئه‌گه‌ر تاقه‌که‌سیک سواری و لآخیک بوو وه‌ و لآخه‌که‌ زیانیکی دا، ئه‌وه سواره‌که‌ زامنه، هه‌رچه‌ند ژن بئی یاخود کویر بئی و له‌غاوی و لآخه‌که‌یش به‌ده‌سته‌یه‌وه نه‌بئی؛ به‌لئی، «علي الشبراملسي» له‌ حاشیه‌ی «نهایه» دا پیچه‌وانه‌ی ئه‌م حوکمه‌ ده‌فه‌رموی له‌ مه‌سه‌له‌ی کویردا و ئه‌لیت: مادام له‌غاوی و لآخه‌که‌ به‌ ده‌ست کویره‌که‌وه نه‌بئی، ئه‌وه زامن نابئی، به‌لکوو له‌غاوداره‌که‌ زامنه؛ وادیاره‌ ئه‌گه‌ر له‌ سووره‌تیکیشا که‌ ژن سوار بئی، ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ په‌چه‌ی دادابی و له‌غاوی و لآخه‌که‌ی به‌ده‌ستی که‌سیکه‌وه بئی، ئه‌و که‌سه زامن ئه‌بئی نه‌که‌ ژنه‌که، چونکه ئه‌و په‌یوه‌ندی نییه له‌ رویشتنی و لآخه‌که‌دا.

وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و و لآخه‌که‌ که‌سیک سواری بووه له‌غاوی نه‌بوو و یه‌کیک له‌ پاشه‌وه لیی خوڕی، ئه‌وه نه‌قیزه‌وه‌شینه‌که‌ زامن ئه‌بئی؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌ره‌و‌رووی و لآخه‌که‌ هات و دایه‌ به‌ر به‌ردو و لآخه‌که‌ گه‌رپایه‌دواوه و له‌و گه‌رپانه‌وه‌یه‌یدا زیانیکی

گه یاند، ئەو ئەو کەسە ئەبێ بە زامن نەك سواری و لاخە کە یا ئەو کەسە کە و لە گەلیا؛ هەر وەها، ئەگەر کابرای سوار سواریکی عاده تی بوو و لە غاوی و لاخە کە یش قایم بوو، بە لام و لاخە کە کەلەرەق بوو و کابرای سوار دەرەقە تی نە ئەهات و کە و تە غارو زیانیکی گه یاند، ئەو کابرا نابێ بە زامن، مەگەر بزانی کە و لاخە کە ی پێ راگیر ناکرێ و بە بێ موبالاتی سواری بووبێ؛ بە لێ، ئەگەر ئەو کەسە کە سوار بوو کە سێ بێ بە بێ ئیزی خاوەن و لاخە کە سوار بووبێ و و لاغە کە زال بێ بە سەریاو غار بداو زیان بگە یەنێ، ئەو سواره زامن ئەبێ، چونکە سوار بوونە کە ی بە ناحەق و خیلافی شەرە.

و ئەگەر کە سێ سواری ماینێ بوو کە نو مایە کی لە گەلدا بێ، یا سواری کەرێ بوو کە جاشیکی بە دواوە بوو، ئەو ئەو کابرایە هەر وە کوو زامنی زیانی و لاخە کە، زامنی زیانی بە چکە کانیشە.

هەر و لاخی کە سەرکیش بێ و بە لە غاو راگیر نە کرێ، دروست نییە خاوەنە کە یشی لە بازارو شوینی قەرە بەلغدا سواری بیی، ئەگینا هەر زیانی بدا، سواره کە ی زامن ئەبێ؛ هەر وەها، ئەگەر و لاخە کە ی لە قە ی ئەدا یا هەلی ئەخستە وەو جووتە ی ئەو شاندا یا گازی ئەگرت، دروست نییە خاوەنە کە ی سواری بیی و بە ناو قەرە بەلغدا بیگێرێ و ئەگەر سواری بیی کرد، ئەبێ بە زامنی زیانی.

و ئەگەر کە سێک غاری کرد بە و لاخ لە شوینی کە شوینی غار نە بێ، یا خود لە شوینی کە قور و لیتە ی تێدا بێ، ئەو لەم سوورە تەدا هەر زیانی کە پەیدا بیی، کابرای سوار زامن؛ هەر وەها، ئەگەر چەند حوشتریکی لێ خورێ لە بازارا یا لە مەیدانیکی قەرە بەلغدا بە بێ ئەو کە ریزیان بکاو بیان بەستێ بە یە کە وە، ئەو لەو حالەدا هەر زیانیکیان دا، کابرای لێخوڕ زامنە.

ئەگەر حە یوان لە کاتی بەرە للاً بووندا زیانی گه یاند بە گیانی کە یا بە ئەندامی کە سێک یا بە کشت و کالێک، ئەو ئەگەر خاوەن حە یوانە کە کە مەترخە می کرد بێ، زامن ئەبێ. جا لەم شوینەدا روون کردنە وە یە ک پێویستە بە تاییبە تی بۆ مەسە لە ی زیان گه یاندن بە کشت و کال؛ مەسە لا، ئەگەر دە و روپشتی شوینە کە کشت و کالێ زۆری تیا بوو و لە وەرگا کە لە ناو

کیلنگه که یا له نزیکیا بوو، ئه وه عاده تیک که شهر ع پی رازی بیی ئه وه یه نه به شه و نه به روژ ئه وه حیوانانه که زیان ئه گه یه نن به ره لّلا نه کرین وه ئه گه به ره لّلا کران و زیانیان گه یاند، ئه وه ئه گه که سیان له گه لدا بوو، ئه وه که سه زامنه وه ئه گه که سیان له گه لدا نه بوو، ئه وه خاوه ن حیوانه کان زامنن، مه گه ره حیوانه که زور توند به سرا بیته وه وه هر به زور خوی به ره لّلا کرد بیی، ئه وه له م سووره ته دا خاوه نه که ی زامن نابیی؛ ههروه ها، ئه گه ره را کردنی و لاخه که به که مه ترخه می خاوه نه که ی بوو و گه یشته به کیلنگه که، به لام خاوه ن کیلنگه که لای کیلنگه که ی بوو و لاخه که ی دهر نه کرد تا زیانی گه یاند، ئه وه خاوه ن و لاخ زامن نابیی؛ به لئی، ئه گه ره خاوه ن کیلنگه که دهره قه تی و لاخه که نه هات و چاری پی نه کرا، ئه وه خاوه ن و لاخه که زامن ئه بیی. ئه وه ش بزاینن که هه ره و لاخیک و ا به هیزو به دخوو بیی، واجبه له سه ره خاوه نه که ی کاریکی و ابکا ئه وه و لاخه دهر نه چیی و به ره نه بیی، ئه گینا هه ره زیانی بدا، به شه و یا به روژ، ئه بیی به زامنی وه ئه گه ره ئه و ولاته و ابوو که له وه پرگه یان دوور بوو له کشت و کالیان و به روژدا حیوانیان به ره لّلا ئه کرد بو ئه و له وه پرگه یه و به شه و ئه یان به سته وه یا ئه یان کرده ناو په چه یا ناو خانوو، ئه وه هه ره زیانی به روژا بیده ن، زه مانه تی نییه و هه ره زیانی به شه و بیده ن، ئه بیی خاوه ن حیوانه که زه مانه تی بکا و بییژی ری.

وه ئه گه ره عاده تی ولات به پیچه وانه ی ئه م سووره ته بوو؛ مه سه لا، به روژدا ئیشیان ئه کرد به حیوانه کانیان و به شه و به ره لّلا یان ئه کردن، ئه وه هه ره زیانی به روژا بیده ن، زه مانه تی هه یه و هه ره زیانی به شه و بیده ن، زه مانه تی نا کری.

وه ئه گه ره به روژو به شه و حیوانیان به ره لّلا بوو، چونکه کشت و کال و باخ و بیستانیان دیواری به ده وردا کرابوو و دهر گایان لی داخرا بوو، ئه وه هه ره زیانی بده ن زه مانه تی نییه، چ به شه و و چ به روژ، چونکه ئه گه ره دهرگا دا بخریت، حیوان نار و اته ناوی وه ئه گه ره دانه خریت، به که مه ترخه می خاوه ن کیلنگه که دائه نری، مه گه ره و لاخه کان دیواری کیلنگه که پر ووخینن یان بیشکینن و پر و نه ناو کیلنگه که و زیان بگه یه نن به کشت و کاله که، ئه وه له م کاته دا زامن ئه بیی.

ئه‌گه‌ر خاوه‌ن کشت وکال حه یوانه‌که‌ی له کیلنگه‌که‌ی خو‌ی ده‌رکردو کردیه کیلنگه‌که‌یه‌کی تره‌وه، ئه‌وه ئه‌م کابرا ئه‌بی‌ی به‌ زامنی ئه‌و زیانه‌که ئه‌یگه‌یه‌نی‌ی وه ئه‌گه‌ر ده‌وری کیلنگه‌ی کابرا هه‌موو کیلنگه‌ی خه‌لک بوو، ئه‌وه واجبه‌ له‌سه‌ری خو‌ی رابگری‌ی و مه‌یدانی ئه‌و حه‌یوانه‌ بدا له‌ کیلنگه‌که‌ی خو‌یدا بله‌وه‌ری‌ی و له‌پاشا هه‌رچی زیانیکی پی‌گه‌یشتوه‌وه، بیژیری‌ی به‌ خاوه‌نی ئه‌و حه‌یوانه‌ وه ئه‌گه‌ر ده‌وری کیلنگه‌که‌ی چۆل بوو، ئه‌توانی‌ی دووری بخاته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ دووری نه‌خاته‌وه‌که گورگ بیخوات یا تووشی زیان بی‌ی، ئه‌گینا زامنی ئه‌بی‌ی.

ئه‌گه‌ر که‌سیک و لاخیکی تووشی بوو که‌ ویل ئه‌بوو به‌ شوینی کیلنگه‌داو زیانی ئه‌گه‌ یاند، واجبه‌ له‌سه‌ری ئاگای لی‌بی‌ی و بیه‌ستیه‌وه‌ بو‌ ئه‌وه‌که زیان نه‌گه‌یه‌نی‌ی به‌ خه‌لک؛ جا ئه‌گه‌ر نه‌یه‌سته‌وه‌ و لاخه‌که‌ی ده‌رچوو زیانی دا، یاخود به‌ ره‌شمه‌یه‌کی دریژی‌ی وابه‌ستیه‌وه‌ و ده‌می بگا به‌ کشت وکالی خه‌لک، یاخود باش نیه‌سته‌وه‌ و ئه‌ویش خو‌ی به‌ره‌للاکردو زیانی دا، ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سه‌ و لاخه‌که‌ی لایه‌ زامن ئه‌بی‌ی؛ به‌لی‌ی، ئه‌گه‌ر به‌ ره‌شو‌ی ئه‌ستور به‌ستیه‌وه‌، که‌چی ده‌رچوو زیانی گه‌ یاند، ئه‌وه‌ زامن ناب‌ی. ئه‌گه‌ر و لاخه‌که‌ی جووته‌ی ئه‌وه‌ شاندا، یا گازی ئه‌گرت، یا له‌قه‌ی ئه‌دا، یا قوچی ئه‌دا له‌ خه‌لک، ئه‌وه‌ واجبه‌ له‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی یا ئه‌و که‌سه‌ که‌ حه‌یوانه‌که‌ی له‌ده‌ستایه‌ ئاگاداری‌ی بکاو له‌ جیگه‌یه‌ کدا نه‌یه‌ستیه‌وه‌ که‌ زیان بگه‌یه‌نی‌ی؛ جا ئه‌گه‌ر له‌ چۆلیکدا به‌ستیه‌وه‌ یا له‌ مولکی خو‌یدا یا له‌ مولکی خه‌لکداو به‌ ئیزنی خاوه‌نه‌که‌ی بوو وه‌ زیانی دا له‌ شتیک، ئه‌وه‌ هه‌ده‌ره‌و ناب‌ی به‌ زامن وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌ریگایه‌کی ته‌نگدا به‌ستیه‌وه‌، یا له‌سه‌ر ریگایه‌کی گوشادا، به‌ بی‌ی ئیزنی ئیمام یا جیگری ئیمام وه‌ زیانی دا، ئه‌وه‌ زامن ئه‌بی‌ی؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر له‌ مالی خو‌یدا به‌ستیه‌وه‌ و به‌ کیکی بانگ کردبوو وه‌ خه‌به‌ری نه‌دا‌بو‌یه‌ که‌ حه‌یوانیکی وای له‌مال‌دایه‌، ئه‌وه‌ زامن ئه‌بی‌ی.

ئه‌گه‌ر که‌سیک سه‌گیکی لاگیری به‌دخووی راگرتبوو، یا پشیله‌یه‌کی زیانه‌خو‌ری هه‌بوو که‌ مریشک و هیلکه‌ی ئه‌خوارد یا زیانی ئه‌دا، یا سه‌گیکی وای هه‌بوو، واجبه‌ له‌سه‌ری به‌ شه‌وو به‌ روژ بیان به‌ستیه‌وه‌ بو‌ ئه‌وه‌که زیان نه‌ده‌ن، ئه‌گینا هه‌ر زیانی‌ی به‌ هه‌ر شتی بگه‌یه‌نن، خاوه‌نه‌که‌ یان زامن ئه‌بی‌ی؛ به‌لی‌ی، ئه‌گه‌ر سه‌گه‌که‌ی له‌ لاده‌رگا یا له‌ ده‌شتا

به‌سته‌وه‌و یه‌کی به‌ ئاره‌زووی خوئی رویشت بۆلای و سه‌گه‌ که‌ گازی لی‌ گرت، ئه‌وه‌ کابرای خاوه‌ن سه‌گ زامن نابئی؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر به‌ بی‌ بانگ کردنی خاوه‌ن مال‌ بپرواته‌ ژووره‌وه‌و سه‌گه‌ که‌ له‌وی گازی لی‌ بگری، هه‌ر زامن نابئی. هه‌ر چه‌یوانی که‌ حالی دیاری بی‌ و بزانی که‌ زیان نه‌گه‌یه‌نی، دروسته‌ بکوژی، به‌لکوو ئه‌گه‌ر زیانی زور بی‌، کوشتنی واجبه‌ بۆ ئه‌وه‌ که‌ خه‌لك له‌ زیانیان بپاریزین.

وه‌ ئه‌گه‌ر پشیله‌یه‌ك یا سه‌گیك لای که‌سیك بوو وه‌ زیانی مه‌علوم نه‌بوو، که‌چی به‌ ریکه‌وت زیانی گه‌یاند، ئه‌وه‌ له‌ یه‌ که‌مجاردا خاوه‌نه‌که‌ی زامن نابئی. ئه‌گه‌ر که‌سیك باری‌ دار بنی له‌ وڵاخیک و ئه‌و وڵاخه‌ خوئی توندبکا له‌ دیواری یا له‌ شتیکی ترو زیانی پی‌ بگه‌یه‌نی، ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سه‌ که‌ وڵاخه‌ که‌ی به‌ لاوه‌یه‌ زامن ئه‌بی، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر به‌باره‌ داره‌وه‌ رویشت به‌ بازاردا یا به‌ ریگه‌یه‌کی قه‌ره‌بالغدا وه‌ ئه‌گه‌ر ریگه‌ که‌ یا بازاره‌ که‌ قه‌ره‌بالغ نه‌بوو، ئه‌وه‌ زامنی زیان نابئی، مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ که‌ تووشی زیان ئه‌بی مندالیکی بی‌ ته‌میز بی‌ یا کویر بی‌، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر پشتی له‌ وڵاخه‌ که‌ بی‌ و کابرای خاوه‌ن وڵاخ خه‌به‌رداری نه‌کا.

بزانن! شه‌رتی زه‌مانه‌ت ئه‌وه‌یه‌ کابرای خاوه‌ن مال‌ که‌ مه‌ترخه‌می نه‌بی؛ ئه‌گه‌ر کابرا مال‌ه‌ که‌ی خوئی له‌ سه‌ره‌ریگه‌و به‌رپیدا دانا، یا خودگویی نه‌دایه‌، ئه‌وه‌ خاوه‌ن وڵاخه‌ که‌ زامن نابئی وه‌ به‌ ده‌ستووری گشتی، له‌ هه‌ر شوینیکا زه‌مانه‌ت هاته‌جی، ئه‌گه‌ر زه‌مانه‌تی گیان بوو وه‌ کابرای خاوه‌ن چه‌یوان به‌ ده‌سه‌نقه‌ست نه‌یکردبوو، وه‌ کوو ئه‌وه‌ که‌ درنده‌یه‌ك بخا به‌سه‌ر که‌سیکدا، ئه‌وه‌ دیه‌ له‌سه‌ر که‌س و کاری واجبه‌ ئه‌بی وه‌ ئه‌گه‌ر مال‌ واجبه‌ بوو، ئه‌وه‌ له‌سه‌ر خو‌یه‌تی.

باسی پیشه‌وايه‌تی موسولمانان

فه‌رزی کیفایه‌یه‌ له‌سه‌ر هه‌موو موسولمانان پیشه‌وايه‌ك دابنن بۆ خو‌یان که‌ فه‌رمانه‌ره‌وای گشتی بی‌ بۆ ئه‌وه‌ ئایینی ئیسلامیان بۆ راگیر بکاو بره‌و بدا به‌ حوکمی قورئان و حه‌دییسی پیرۆزو فه‌رمانه‌کانی ئایینی ئیسلام به‌سه‌ر هه‌موو که‌سدا جی‌به‌جی‌ بکا و هه‌رچی پتویست بی‌ بۆ مانه‌وه‌و به‌رز بوونه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام بیکا، وه‌ك

پاراستنی سنووری ولاتی ئیسلام له کافران و خزمهت کردنی زانست و پیشه‌سازی و تابووری و ناوه‌دانی و ناوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی هه‌ر شوینی به‌ئەندازه‌ی پیوست و راگرتنی له‌شکرو پاراستنی ئاسایش و هیمنی و دادگه‌ری و نه‌هیشتنی ناکوکی و ئاژاوه له‌نیوان ئەندامانی کۆمه‌لداو دانه‌وه‌ی مافی هه‌رکەسی به‌ده‌ستی خۆی و وه‌رگرتنه‌وه‌ی مافی زۆرلی کراوان له‌زۆرداران و کردنی هه‌رچی باش بی بۆ موسولمانان به‌پیی رۆژ.

شهرتی پیشه‌وای موسولمانان، ئەوه‌یه موسولمان و ته‌کلیف لی کراوو ئازاو نیرینه‌و قوره‌یشی نه‌سه‌ب و «مُجتهد» بی له‌دیندا و دادپه‌روه‌رو دل‌قایم و به‌غیره‌ت و هۆشیارو چالاک بی له‌به‌رپه‌بردنی پیوستیه‌کانی گشتی دا و خاوه‌ن زمان و چاو و گوئی و له‌ش ساغ بی.

جا ئەگه‌ر گه‌وره‌یه‌کی وا کرا به‌پیشه‌وای موسولمانان که ئەم مه‌رجانه‌ی تیا‌بوو و پاش ماوه‌یه‌ک فیسقی به‌سه‌را هات، به‌و فاسق بوونه‌ه‌زل ناییت و ئەگه‌ر باری دنیا وا گۆرا که که‌سیکی وا ده‌س نه‌که‌وت بی به‌پیشه‌وای موسولمانان، به‌لکو وه‌ندی له‌م مه‌رجانه‌ه‌وتا، ئەوه هه‌رکەس به‌نیسه‌تی وه‌خت باشت‌ر بوو، ئەوه ئەبی به‌پیشه‌وای موسولمانان.

وه ئەگه‌ر هات و گیرۆده‌بووین به‌سه‌رۆکایه‌تی پیشه‌وایه‌کی فاسق، ئەوه فه‌رمانی جی به‌جی ئەکه‌ین له‌هه‌ر شتی‌کا که به‌ئاشکرا پیچه‌وانه‌ی نه‌سی ئایینی ئیسلام نه‌بی و به‌قه‌ده‌ر توانا تی ئەکو‌شین بۆ ئەوه‌ی کاروباری موسولمانان به‌ریگه‌ی راستدا بر‌واو مه‌یدانی ئەوه ناده‌ین هه‌راو ئاژاوه له‌ناو موسولماناندا په‌یدا بی.

پیشه‌وایی به‌هۆی چهند شتی‌که‌وه په‌یدا ئەبی:

یه که‌م: ئەوه‌یه که کاربه‌ده‌ستانی ولاتی ئیسلام، ده‌س بخه‌نه‌ده‌سی یه‌کی له‌وانه‌که ئەو مه‌رجانه‌یان تیا دیته‌جی و بیکه‌ن به‌پیشه‌وای موسولمانان؛ مه‌به‌ست له‌کاربه‌ده‌ستانی ولاتی ئیسلام، که‌سانیکه که موسولمان بن و ته‌کلیفیان له‌سه‌ر بی و ئازادو له‌پری لانه‌ده‌روو خاوه‌ن پیاوه‌تی بن؛ جا ئەگه‌ر کۆمه‌لیکی وا یا دووکه‌س له‌شوینیکدا که له‌وه‌نده زیاتری تیا نه‌بی، ده‌سیان خسته‌ده‌ستی که‌سی که مه‌رجه‌کانی تیا بی، ئەوه ئەبی به‌پیشه‌وای موسولمانان و فه‌رمانداری کردنی واجب ئەبی له‌سه‌ر هه‌موو موسولمانی، خوا له‌و

ولآتهدا یا له ولآتانی تری ئیسلامدا؛ ئیتر ریکه وتنی هه موو کاربه دهستانی ولآتانی ئیسلام پیویست نییه، چونکه نه گهر مهرجی وادابنیین، نه وه دانانی پیشه واپۆ موسولمانان وه کوو مه حالی لی دی.

نه گهر له یهك كاتدا له یهك ولآتدا یا له دوو ولآتدا دهس خرایه دهسی دوو كهس كه هه موو مهرجه كاتیان تیابن، نه وه هیچیان نابن به پیشه وای موسولمانان و پیویسته کاربه دهستانی موسولمانان یه كیکیان دیاری بکهن وه نه گهر به رودوا دهسیان خسته دهسیان، نه وه دهس خسته دهستی پیشووه که یان دانه مزرئی وهی دواییه که یان به تال و بی قیمه ته.

دووهم: نه وه یه پیشه وایهك كه به شهرعی پیشه وایه تیبه که ی دامه زرابی، ههر له ژیانی خویدا یه کیك بکا به پیشه وای، به لام ئیش کردنی بهستی به پاش مردنی خویه وه، یاخود وهسیهت بکا بۆی که له پاش مردنی خوئی بیکه ن به پیشه وای کابرایش له پاش مردنی پیشه وای قه بوولی بکا و خهلك دهس بخه نه ناو دهستی وه وه نه گهر پیشه وایهك حهقی پیشه وایه تی کرد به راویژو ته گیر له ناو چهند که سیکدا، نه وه یش دروسته، به لام واجبه له سهر نه وه که سانه یه کی له خویان دیاری بکهن بۆ پیشه وایی.

سییههم: نه وه یه که سی که هه موو مهرجه کانی تیابن، له پاش مردنی پیشه وای راستی، به هیژ پایه ی پیشه وایی داگیر بکا؛ ههروه ها، نه گهر که سینک که مهرجه کانی پیشه وایی تیا نه بوو، به هیژی خوئی و دهست و پئوهندی پایه ی پیشه وایی داگیر کرد، نه وه نه بی به پیشه وای پیویسته له سهر خهلك که فرمان بهرداری بکهن بۆ نه وه ی ئیش و کاری موسولمانان جی به جی بکری.

باسی نه وانه ی که یاخی ده بن له پیشه وای موسولمانان

مه بهس له یاخی بوو، کۆمه له موسولمانیکه گه وره یه کی فرمانه وایان هه بی [و] به هیژو توانای خویان لی یاخی بین و فرمانی جی به جی نه کهن و بیانوو یهك بدۆزنه وه بۆ نه م ده رچوونه یان له فرمانی نه و گه وره یه؛ نه مانه، شایه تی و فرمانی قازی و نووسراوی قازیان په سه ند نه کری، به شهرتی که خوینی موسولمانان به حه لال نه زانن.

ئەگەر ئەم كۆمەلە «حد» يان دا لە كەسێك، يا زەكاتيان وەرگرت لە موسولمانان، يا سەرئانەيان سەند لە كافرێ زيممى، يا خەراجيان وەرگرت لەوانەى كە زەوى و زارى «بيت المال» يان بە دەسته‌وه يە وە بەشى سەربازى نان خۆر (مُرتزقه) يان دابەش كرد بەسەر سەربازەكانى لەشكرى خۆياندا، ئەو دەروستە.

هەرشتى كە ياخى بوو بيفه‌وتينى لە مالى كەسانى لە ريگا لانە داوو شوين كە وتوانى پيشه‌واى موسولمانان، يا ئەمان بيفه‌وتين لە مالى ئەوان، ئەگەر لە كاتى جەنگ و هەرادا بى، كەس نابى بە زامنى، ئەگينا هەردوولا ئەبن بە زامنى مالى يە كتر؛ بەلام هەر فەوتاندنى كە لە غەيرى ئەم ياخى‌بووانە وە بى؛ مەسەلا، وەكوو كۆمەلە يەك كە بە بى مەعنا بۆدۆزينە وەو بيانوو يەك لە فەرمانى پيشه‌واى ئيسلام دەرچوون، ئەو ئەو كەسانەى كە فەوتاندوو يانە زامنى ئەبن، خواھ لە سەردەمى جەنگدا بى يا نە.

دروست نيبە بۆ پيشه‌واى موسولمانان بچى بە گژى ياخى‌بواندا تا كە سىكى ئەمىن و هۆشيارو زيرەك ئەنيرى بۆ لا يان و لىيان ئەپرسى كە لە چى عاجز بوون و بۆچى لە فەرمانى پيشه‌واى موسولمانان دەرچوون؛ جا ئەگەر ئىددىعائى ئەو يان كرد كە زۆريان لى كراو، يا خود شوبهە يە كيان هەبوو، بۆيان چار ئەكا. وە ئەگەر هەر بەردەوام بوون لەسەر بى گوئى، ئامۆژگاريان ئەكا بەلكوو پەشيمان ببنە وە ئەگەر گوئيان نەدايە، ئاگاډاريان بكا كە وە سوپا دىتە سەريان و لە گەليان ئەجەنگى وە ئەگەر داواى مۆلەتيان كرد، ئەتوانى بە گوئى مەسلەحتە رەفتاريان لە گەل بكا، واتە يا مۆلەتيان بدا يا شەريان لە گەلدا بكا وە كاتى كە و تە شەپە وە لە گەليانا، دروست نيبە كوشتنى هەركەسى لەوان كە دىل بكرى يا بريندارىكى پەك كە و توو بى يا پشتى هەلكرد بى بۆ ئەو وەى لە ريزى شەركەران دەرچى، بەلام دروستيش نيبە دىلە كانيان بەرەللا بكا - هەرچەند ژن يا منال بن - تا شەپە كە دوايى دىت، مەگەر ئەو دىلەى كە بە ئارەزووى خوى لە حالى خوى پەشيمان بىتە وەو فەرمانى پيشه‌واى موسولمانان بگريتە گەردن وە كاتى كە شەپ تەواو بوو و بلاو يان لى كردو پيشه‌وا ئەمىن بوو لە خەتەرى شەركەره‌كان، هەر چەك و كەل و پەل و لاخيكيان گيرابى، پيوستە بياندا تەو؛ دروستيش نيبە چە كيان بە كار بىنى لە شەپدا، مەگەر لە بەر ناچارى.

دروست نییه له کاتی شهردا به ئاگرو توپ و شتی که زیانی زور بی شهریان له گهڵ بکا، مه گه ناچار بی له بهرتهوه که ئهوانیش ئه و شتانه به کاربینن، یاخود زور به هیزو به سام بن، یا دهوره ی سوپای پیشه وای موسولمانان بدهن و بیانگر نه ناوخویان.

دروست نییه بو پیشه وای موسولمانان کومه ک وه بگری له کافران بو سهریان وه له وه که سانه که له و باوه رده دان کوشتنی ئه م کومه له دروسته له کاتی پشت هه لکردنا. ئه گه ر ئه وان یارمه تیان له کافران وه رگرت و ئه مانیان پی دان، ئه وه ئه و ئه مان پیدانه به سه ر ئه واندا دائه مه زری و نیسه بت به ئیمه قیمه تی نییه وه ئه گه ر کافری زیممی یارمه تی ئه وانی دا له سه ر ئیمه، ئه وه ئه و په یمانه ی که هه یانه له گه ل ئیمه هه لئه وه شیتته وه، مه گه ر به زور هینرا بن یاخود بلین: و امان زانیوه ئه م یارمه تیه دروسته، یاخود: به باوه ری ئیمه ئه م یاخییانه له سه ر حه قن؛ جا له م سووره ته دا وه کوو یاخی (بغاة) شهریان له گه لدا ئه کری.

باسی پاشگه ز بوونه وه (ردّة)

«ردّة» یا پاشگه ز بوونه وه، بریتیه له وه که موسولمانیک به رده وامی موسولمانه تی خوی بیپی یا به نیاز یا به گوفتار یا به کردار، واته یا به دل نیازی کافر بوونی خوی بکا، یا به زمان قسه ییکی کوفر بلیت، یاخود به کرده وه ئیشیکی واکا که کوفر بی، خواه ئه م قسه و کرده وه به گالته بی، یاخود له سه ر که لله په قی و رقه به ری بی له گه ل ئایینی ئیسلامدا، یا هه ر له بهرته وه که ئه و که سه خوی بیرو باوه ری وایی، هه روه ها نیازه که ی له بهر که لله په قی بی، واته بزانی که ئیسلامه تی حه قه، به لام له بهر که لله په قی دلی خوی له و باوه ره لابدا، یا هه ر له راستیدا باوه ری وایی.

که و ابوو، ئه گه ر که سیك به دل یا به زوبان وتی: که سیك نییه که ئه م دنیا یه ی دروست کرد بی و بریاری دا که ئه م دنیا یه له خوی وه دروست بووه، یاخود ئینکاری پیغه مبه رایه تی کرد، واته به زوبان وتی: خودا که سی نه کردووه به پیغه مبه ری خوی بو سه ر ئاده میزاد، یا به دل باوه ری و ابوو، یاخود ئینکاری پیغه مبه رایه تی یه کی له و پیغه مبه رانه ی کرد که

پێغه مبه رایه تییان دیاری و ئاشکرایه، یا خود وتی: رۆژی قیامت نییه یا ئاده میزاد پاش مردن زیندوو نایته وه، یا وتی: به ههشت و دۆزهخ نین، یا هر شتیکی واکه به ئیجماعی زانایانی شهرع حه رام بێ ئه و به حه لالی زانی وه کوو کوشتن به ناحه ق و زینا، یا شتیکی واکه به ئیجماعی زانایانی شهرع حه لال بێ ئه و به حه رامی زانی، وه کوو کرین و فرۆشتن و ژن هیئان و ته لاق دان، یا خود ئینکاری واجبی شتیکی وای کرد که به ئیجماعی زانایانی شهرع واجب بێ وه کوو یه کیك له پینج فره زی نوێژ، یا خود شتی که به ئیجماعی زانایانی شهرع واجب نه بێ، وه کوو سوننه تی پیش نوێژی نیوه رۆ به واجبی بزانی، به و شهرته کابرا له وانه نه بێ که ئه م جووره شتانه نه زانی، یا خود نیازی ئه وه بکا که سبه ینی کرده وه یه کی کوفر بکا، یا بکه و پته دوو دلییه وه له وه دا که سبه ینی کوفر بکا یا نه یکا، ئه وه له هه موو ئه م سووره تانه دا ئه و کابرا کافر ئه بێ.

هه ره ها ئه گه ر کرده وه یه ک بکا که به ئاشکرا گالته کردن بێ به ئایینی ئیسلام، وه کوو ئه وه که قورئانی پیروز بخاته ناو زبله وه یا خود سو جده بیا بو بت یا بو رۆژ؛ به لێ، ئه گه ر ئه و سو جده یه له بهر به گه وره گرتنی شته که نه بوو، ئه وه حوکم به کافر بوونی ئه و که سه ناکرێ له به ینی خو ی و خوادا، به لام به زاهیری شهرع حوکم به کافر بوونی ئه کرێ؛ هه ره ها، ئه گه ر جلیک بکاته بهر یا خود نیشانه یه ک پیشان بدا که هی میلیه تیکی تاییه تی بێ له کافران، وه کوو «زُئار» یا «صَلیب»، ئه مانه یش ئه بن به هۆی حوکم کردن به کافر بوونی ئه و که سه.

بزائن! پنیسته بو کارکردنی پاشگه ز بوونه وه ئه و که سه با لّغ و عاقل و خاوه ن ئیختیار بێ؛ که وای، ئیعتیبار نییه به پاشگه ز بوونه وه ی منال و شیّت و که سی که به زور قسه ی کوفری پێ بکه ن یا کرده وه یه کی وای پێ بکه ن که کوفر بێ، مادام له دل دا با وه ری به ئایینی ئیسلام دامه زرا و بێ، به لێ، پاشگه ز بوونه وه ی ئینسانی سه رخۆش به پاشگه ز بوونه وه دائه نرێ، ئه گه ر کابرا به ناحه ق خو ی سه رخۆش کرد بێ.

مه عنای واجب و سوننه ت و حه رام و حه لالی ئیجماعی، ئه وه یه هه موو که س بیزانی، ئه گینا ئینکار کردنی حوکمی که ته نها زانایانی شهرع بیزانن به کوفر دانانرێ،

وہ کوو ئىنکاری ئەوہ کہ کچی کور شەش بە کی میرات ئەبا لە گەل تاقە کچیکى مردووه که دا، یاخود وەك ئىنکاری حەرامى مارە پرینی ئافرە تیکى بە شوودراو کہ لە «عەدە» ی که سیکی تردا بی؛ ھەروەھا، پێویستە ئەو قسە ی کوفرە تەئویلیکی راستی وەھای نەبی کہ لە کوفر دەری بکا، ئەگینا حوکم بە کافر بوونی خاوەن قسە کہ نادری، وە کوو لە «تەحفە» دا ئە فەر مویت.

ھەروەھا شیخی «ابن حَجْر» لە توحفە دا ئە فەر مویت: پێویستە موفتی تا لە توانایدا بیی پارێز بکا لە بە کافر دانانی ئەو کەسانە دا کہ نەسبە تی گوفتارو کرداری پاشگەز بوونە وە یان لی ئەدری، چونکە بە کافر دانانی موسولمان زۆر خە تەری ھە یە و پێشە وایانی شافیعی مەزھەب لە تازە و کۆنە یان، لە سەر ئەم باوەرە نو لەم روو وە پارێزیان کردو وە، لە بەر ئەو زۆر پێویستە ئاگاداریی ئەم فەر موودە یە بکری.

پاشگەز بوونە وە ی کہ سیك ئیسپات ئەبی بە پێ لیتانی خو ی وە بە شەھادە تی دوو شاهی دی عادل وە شەھادە ت وەر ئە گیری لە سەر پاشگەز بوونە وە بە بی لیکدانە وە و درێژە پیدان، بە لام لە فەر موودە یە کدا پێویستە لە سەر شاهی دە کہ بە درێژی باسی بکا کہ ھۆی پاشگەز بوونە وە ی کابرا چییە و چی وای وتووە یا چی وای کردووە کہ پێی پاشگەز بیئە وە؛ جا لە سەر فەر موودە ی یە کہ م، ئە گەر دوو شاهی د شەھادە تیان دا بە پاشگەز بوونە وە ی کہ سیك و ئەو کە سە ئىنکاری کرد، ئەو وە حوکم بە شەھادە تە کہ یان ئە کری وە ئە گەر کابرا ئىنکاری نە کردو وتی: ئە و قسە یە یا ئە و کردە وە یە م کردووە، بە لام بە زۆر پێیان کردووم، ئەو ئە گەر بە لگە ھەبی لە سەر راستی کابرا، وەك ئەو کہ دیلی کافران بووبی، ئەو سۆیند ئەدری لە سەر قسە کە ی و باوەری پێ ئە کری وە ئە گەر بە لگە نە بیئە، باوەری پێ ناکری.

وہ ئە گەر شاهی دە کان شەھادە تیان لە سەر ئەو وە دا کہ فلان کەس لە فزی کوفری بە دەمدا ھاتوو وە کابرایش ئیددیعا ی زۆر لی کرانی کرد لە سەر بە دە ما ھاتنی ئەو لە فزە، ئەو سۆیند ئەدری و ئیددیعا کە ی لی قەبوول ئە کری، بە لگە ی ھەبی یا نە، چونکە شاهی دە کان شەھادە تیان نە دا وە لە سەر ئەو کہ کابرا پاشگەز بوو تە وە، بە لکوو و توویانە لە فزی کوفری بە دەمدا ھاتوو وە ئەم دوو قسە یە جیان لە یەك.

له پاش ئه وه كه پاشگهز بوونهوه ی كه سینك ئیسپات بوو، واجبه له سهر قازی دهس به جی داوای په شیمان بوونهوه ی لی بکا؛ جا نه گهر کابرا په شیمان بوونهوه، ئه وه خوین و مالی ته پاریزری و حوكم نه دری به و كه موسولمانه. په شیمان بوونهوه له پاشگهز بوونهوه بهم جوریه کابرا به ده م بلیت: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ»؛ جا نه گهر پاشگهز بوونهوه كه ی به وه بو بوو كه ئایینی تری په سه ند کردبوو، ئه وه له پاش وتنی كه لیمه ی شه هادهت، ئه لی: به ریم له هر ئایینی كه له گهل ئایینی ئیسلام یه كه نه كه وی و نه گهر به هوی قسه یه كه یا کرده وه یه كه وه بو بوو كه ئینسانی پی کافر نه بوو، ئه بی به یانی پاکی خو ی بکا له و قسه یه یا له و کرده وه یه.

وه نه گهر په شیمان نه بووه و له سهر حالی پاشگهز بوونهوه مایه وه، ئه وه پیشه وای موسولمانان ته یکوژی و ههرچی میراتیکی لی به جی بمینی، وه كه مالی «فئیء» وایه كه به بی شهر له کافرانه وه دهس كه وتبی و وه كه نه و ماله سهر ف نه کری و له گورستانی موسولمانانیشدا نانیژی.

نه گهر كه سینکی ناسراو به موسولمانه تی مردو دوو کوری موسولمانی هه بوو یه کیکیان وتی: باوكم به پاشگهز بوونهوه یی مردووه و ئه ویان وتی به موسولمانه تی مردووه، ئه وه به شه میراتی کوری یه كه م، «فئیء» و له شوینی «فییء» دا خهرج نه کری و به شی کوری دووه م نه دری به خو ی.

منالی كه سینك كه پاشگهز بوویته وه، نه وانه یان له پیش پاشگهز بوونهوه ی باوکیانا پهیدا بووبن، واته بهر له وه له سکی دایکیانا گیرسابن، به موسولمان نه ناسرین وه نه وانه یان له کاتی پاشگهز بوونهوه ی باوکیاندا گیرسابن، یا پاش پاشگهز بوونهوه ی باوکیان گیرسابن، نه گهر یه کیك له باوكو دایکیان موسولمان بوو یا یه کی له باوكو باپیری کونیان موسولمان بوو، حوكم به موسولمانه تییان نه دری، چونکه به تابعی نه و نه سلله موسولمانه دائه نرین وه نه گهر كهس له باوكو دایك و باپیره کونه کانیان موسولمان نه بووبن، نه وه حوكمی پاشگهز بوونهوه یان هیه، به لام منالی وانا کورزی تا بالغ نه بی، جا پاش بالغ بوون، نه گهر دانی به ئایینی ئیسلامدا نا، نه وه خوینی

ئه پاریزری وه ئه گهر ئه میش ئیددیعیای پاشگهز بوونه وهی کرد، ئه وه له پاش داوای په شیمان بوونه وه لی کردنی و په شیمان نه بوونه وهی، ئه کوژری؛ ئه مهی که وتمان بو حوکمی دنیایه، ئه گینا بو حوکمی دین، ئه و مناله تا بالغ ئه بی، ئه گهر مرد، ههر به موسولمان دانه نری، واته باوه پمان وایه ئه چیته به ههشت.

فه رمووده ی ئاشکراتر ئه وه په مولکی که سی که پاشگهز بووبیته وه راته گیری و ته سه روفی تیا ناکری، جا ئه گهر گه راپه وه بو سه ر ئیسلامه تی، ئه وه مولکی خو به تی، وه ئه گهر به پاشگهز بووه وهی مرد، ده رئه که وی که له کاتی پاشگهز بوونه وه که وه له مولکی ئه و درچوو وه ئه و مولکه و ههرچی له وه وه په یدا بووبی حوکمی «فیئی» ی هه یه؛ هه روه ها ههر ته سه روفی له و ماوه یده دا کردبیتی، وه ک وه قف و وه سیهت و به خشین و نه زر، ئه ویش راته گیری؛ جا ئه گهر موسولمان بووه وه، ئه وه به دامه زرا و دانه نری وه ئه گهر به پاشگهز بووه وهی مرد، ئه وه به به تال دانه نری.

ههر قهرزی که ئینسانیکی پاشگهز بووه وه له پیش پاشگهز بوونه وه که یدا کردبیتی و ههر شتی که له پیش ئه وه دا فه وتاندبیتی، یا له کاتی پاشگهز بوونه وه که یدا، ئه وه له ماله که ی ئه دریته وه؛ هه روه ها، مه سه رهی خو ی و منال و باوک و دایک و ئه و ژنانه ی که نیکا حیان راگیراوه، هه مو و له و ماله ئه دری وه ههر فرۆشتن و ره هن و مو عامه له یه کی تر که بیکات. هه مووی به به تال دانه نری و ئه موالی ئه دریته دهستی که سیکی داد په روه ر و که نیزه ک (جاریه) ی ئه دریته دهستی ژنیکی باوه پ پی کرا و و ژنه کانی لی جیا ئه کرینه وه و هه رکامیان له ماوه ی «عه ده» دا میرده که ی نه ها ته وه سه ر موسولمانه تی، به «با ئنه» دانه نری و مولک و دووکان و خانووی ئه درین به کری تا ئه نجامی حالی دیاری ئه دا، بزاین چی به سه ردی.

باسی «زنا»

«زنا» له شه رعدا، بریتیه له وه که ئینسانیکی بالغی عاقل به ئاره زووی خو ی و به بی شو به ی حه لالی، ته واوی زه که ری خو ی یا ئه وه نده ی که پیسته که ی له سه ر ئه بری

له خه ته نه دا، بیکا به فهرجی ژنیکی زیندووی وادا که له ذاتی خویدا حهرام بی له سهر
 نه و که سه، یا خود ژنیک به بی شوبه‌هی حه لالی قه بوولی نه وه بکا که نه اندازه‌ی ناوبراو
 پرواته فهرجیه وه؛ مه زه‌ب وایه که پاشی ژن و نیرینه‌یش، وه کوو پیچی ژن وایه.

که واته، به زینا دانانری ههرشتی که چوونی زه که روسهری زه که ری تیا نه بی، وه کوو
 خو له یه که سوینی دوو پیاو یا دوو ژن یا ژن و پیاوئیک؛ ههروه‌ها، به زینا ناژمیرری نه و
 تیچوونه که له لایه‌نی نابالغ و شیت و که سیکي زورلی کراوه وه بی، یا له گهل ژنیکی
 مردوو یا حه یوانیکی زیندوودا بی، یا نه وه که ئینسان بچیته لای ژنی خوئی له کاتی
 حه یزدا یا له کاتی ئیحرام به ستن دا بو حه ج یا بو عه مره.

ههروه‌ها زینا نییه نه مه که که سیک به شوبه‌ه پرواته لای ژنیک، خوای شوبه‌هی
 مولک بی، وه کوو چوونه لای که نیزه کیکی که ماره کرابی له یه کیلک، یا له «عه‌ده» ی
 میردیکدا بی، یا که نیزه کیکی که مه حره م بی پیی، یا خود شوبه‌هی «فاعل» بی، وه کوو
 نه وه که کابرا پرواته لای ژنیکی بیگانه به شوبه‌هی نه وه که به ژنی خوئی بزانی، یا خود به
 شوبه‌هی «طریق» بی، وه کوو نه وه که پرواته لای ژنی که نیکاح کرابی بوئی به نیکاحیک
 که له مه زه‌به‌بی خویدا نه و نیکاحه دروست نه بی به لام لای هندی له پیشه‌وایانی دین
 دروستی وه کوو نیکاحی ژن به بی وه لی که له سهر «مه زه‌به‌بی حه نه‌فی» دروسته، یا به
 بی شاهد که به مه زه‌به‌بی «ئیمامی مالیک» دروسته، یا به بی وه لی و شاهد که به
 مه زه‌به‌بی داودی «ظاهری» دروسته، یا به سووره‌تی وه ختی (موقت)، وه کوو ریوایه‌ت
 کراوه له «ابن عباس» وه، نه وه له هه موو نه سووره‌تانه دا کابرا حه ددی لی نادری به وه
 که بچیته لای ژنه که.

جا له م سووره‌تانه‌ی شوبه‌هی «طریق» دا، نه گهر کابرا ته‌قلیدی نه و ئیمامه‌ی
 کردبی و ته‌قلیده که ی دروستی، نه وه وه کوو حه ددی لی نادری، گونا‌هیشی ناگا وه
 نه گهر ته‌قلیدی نه کردبوو، یا ته‌قلیدی کردبوو و ته‌قلیده که به تال بوو، وه کوو ته‌قلیدی
 «داودی زاهیری» له نیکاحی بی وه لی و بی شاهددا یا ته‌قلیدی «ابن عباس» له نیکاحی
 وه ختی دا، له بهر نه وه که ئیمه ناگامان لی نییه ئادابی نه و نیکاحه چوونه له مه زه‌به‌بی نه و
 ئیمامه‌دا، نه وه هه‌رچند حه ددی لی نادری، به لام گونا‌هی نه‌گا.

به‌لئی: نه‌گه‌ر حاكم حوكمى كرد به دانهمه‌زرانى نه‌و نيكاحه‌و له‌پاش نه‌و حوكمه‌ كابرارو‌يسته لاي ژنه‌كه، نه‌وه‌ هه‌ددى لى نه‌درى وه نه‌گه‌ر حوكمى كرد به دامه‌زرانى نيكاحه‌كه‌و حوكمه‌كه نه‌چوو به‌گژ ئیجماعدا - وه‌كوو له نيكاحى وه‌ختى دا - نه‌و نيكاحه‌كه به راست دانه‌نرى.

به‌لام هه‌د نه‌درى له كه‌سيك كه‌ پرواته لاي ژنى كه‌ خوى دابى به‌كرى به‌كابرار، واته‌ خوى هه‌لال كرديى بو نه‌و كابراره‌يا بو هه‌ر كه‌س، چونكه‌ نه‌م سووره‌تانه «زينا»ى روتن و جىگه‌ى شوبه‌ه‌ى پشه‌وايانى تايين نين.

بزائن! زينا سابت نه‌بى به دووشت؛

يه كه‌م، نه‌وه‌ نه‌و كه‌سه‌كه‌ زيناكه‌ى كردوو، ئيقرار بكا له‌سه‌ر خوى به‌زيناكه‌ى، به‌ شه‌رتى كه‌ نه‌و ئيقراره‌ له‌كاتى بالئى و عه‌قل و ئيختياردا بى و وه‌خت و شوينى زيناكه‌ لىك بداته‌وه؛ جا نه‌گه‌ر له‌پاش ئيقراره‌كه‌ په‌شيمان بووه‌وه‌و وتى: درؤم كردوو، يا: په‌شيمانم له‌و ئيقراره‌، نه‌وه‌ هه‌دده‌كه‌ لانه‌چى، وه‌ نه‌گه‌ر وتى: هه‌ددم لى مه‌ده‌ن، ياخود راي كرد، نه‌وه‌ هه‌ددى له‌سه‌ر لاناچى.

دوو هه‌م، شه‌هاده‌تى چوار پياوى عاقلى دادپه‌روه‌ره‌كه‌ به‌درىژى باسى نه‌وه‌ بكن كه‌ كابرار چؤن چووته‌ لاي ئافره‌ته‌كه‌و شوينى چوونه‌لاكه‌ى كوى بووه‌و شه‌ندازه‌ى زه‌كه‌رى كه‌ به‌ سووره‌تى زينا چووته‌ ناو فه‌رجى ژنه‌كه‌وه، چه‌ند بووه‌.

نه‌گه‌ر چوار كه‌س شه‌هاده‌تيان دا به‌وه‌كه‌ نه‌و ئافره‌ته‌كه‌چه، نه‌وه‌ هه‌د نادرى له‌و ئافره‌ته‌ له‌به‌ر شوبه‌ه‌ى مانه‌وه‌ى كچىتيه‌كه‌ى وه‌ هه‌د نادرى له‌وه‌سه‌يش كه‌ ژنه‌كه‌ى له‌كه‌دار كردوو به‌زينا كردن وه‌ له‌وه‌سه‌سانه‌ش كه‌ شاهيدى زيناى ژنه‌كه‌ بوون، چونكه‌ رى تى نه‌چى كچىتى ئافره‌ته‌كه‌ په‌يدا بوويته‌وه، ياخود فه‌رجى قوول بووبى و كچىتيه‌كه‌ى لانه‌چووبى وه‌ نه‌گه‌ر يه‌كى له‌ شاهيده‌كان وتى: زيناكه‌ له‌ فلان شويندا بووه‌و يه‌كى تريان وتى: له‌ شوينىكى تردا بووه، نه‌وه‌ هه‌د نادرى له‌وه‌سه‌سانه‌كه‌ شاهيديان له‌سه‌ردراوه‌.

بزائن! ئينسانى كه‌ به‌ ناحق سه‌رخوش بووبى و له‌ سه‌رخوشىيه‌كه‌يدا زيناى

کردبی، حەددی لێ ئەدریٲ. وه بەجی هینانی حەد لەسەر ژن و پیاوی زینا کردوو، حەقی پێشەوای موسولمانان و جی نشینه کانیە تی.

جا ئەگەر ئەو کەسە کە زینای کردوو، «مُحَصِّن» بی، واتە پیاویکی ئازادی وایی کە لەپێش ئەو زینایەدا بە نیکاحی دروست چووینتە لای ژنی، یا ژنیکی ئازادی وایی کە لەپێش زیناکەدا بە نیکاحیکی دروست کەسێک چووینتە لای، ئەو حەدەدە کە یان «رَجَم» ه، واتە سەنگەسار کردن، بەم پەنگە بە گلمتک و بەردی پەرمشت و بچووکتەر، ئەو هەندە یان لێ بدری تا ئەمرن؛ بەلام لە سەنگەسار کردنی ئافەرە تدا سوننەتە چالێک هەلبکە نری ژنە کە ی تی بخری ئەو سا سەنگەسار بکری و چال بۆ پیاو هەلنا کە نریٲ وه بە هەر حال، رەجم کردن دواناخریٲ لەبەر گەرماو سەرما ی لە عادت بەدەر.

وه ئەگەر ژن و پیاو کە «مُحَصِّن» نەبوون، حەدەدە کە یان بریتیە لەو یەکی سەد داریان لێ بدریٲ و بۆ ماو هی سالیك دوور بخرینە وه لەو شوینە کە زینا کە یان تیا کردوو تا مەسافە ی دوو قوناغ یا زیاتر، بەلام ئەگەر غەریب بوون، نابرینە وه بۆ ولاتە کە ی خو یان وه ئەگەر ئیمام شوینیکی دیاری کرد بۆ یان، ئەو حەقی ئەو یان نییە داوای شوینیکی تر بکەن؛ بەلێ، واجبە ژنە کە لە گەل مەحرەمیکی خویدا دوور بخریتە وه وه کوو میردە کە ی یا کە سیکێ تر، هەرچەند بە کری لێ گەلیدا برۆا؛ ئەگەر کەس نەبوو لە گەلیدا بی هەتا وه کوو بە کریش، ئەو دوورخستنه وه کە ی دوائه خری تا ئەسبابی بۆ ریک ئە کە وی وه هەرکاتی یه کیك لە گەلیدا رویشت، کری ئەو کە سە لەسەر ژنە کە یه وه ئەگەر خو ی هیچی نەبوو بیداتی، کری لەسەر «بیٲ المال» ی موسولمانانە.

وه ئەگەر وهخت زۆر گەرم بوو یا زۆر سارد بوو، ئەو دار لیدانە دوائه خری، چونکە لەم سوورە تانەدا مەبەست کوشتنی ئەو کە سانه نییە؛ کە واتە، مەجال نییە بۆ ئەو لەو کاتانەدا لیان بدریٲ و بمرینرین؛ بەلێ، ئەگەر پێشەوای موسولمانان لە یەکی لەوکاتانەدا فرمانی دا لیان بدەن و بەو لیدانە مردن، ئەو زامن نابێ، چونکە ئەو دواخستنه سوننەتە و واجب نییە؛ هەر وه ها، دار لیدانیان دوائه خری لەبەر نەخوشییان؛ بەلێ، ئەگەر نەخوشییە کە لەوانە بوو کە ئومیدی شیفایان نەبوو، ئەو داریان لێ ئەدری

به لام به داری که لقه وردی زوری پیوه بی؛ جا نه گهر سه د لقی هه بوو، یه کجار وه نه گهر په نجا لقی هه بوو، دوو جار لیان نه درئ، به جوړئ که هه موو لقه کان بهر نه وه که سه بکه ون یا بنیشتنه سهر یه ک و نازاری پی بگه یه نن؛ جا نه گهر له پاش هم جوړه لیدانه چاک بوونه وه، نه وه به سه و جار یکی تر لیان نادریته وه.

باسی هه ددی بوختان به دهمه وه کردن (قذف)

«قذف» له شهردا، بریتییه له وه که سی نیسبه تی زینا بدا له که سیکی تر به جوړ یکی واکه تووشی شهرمه زاری بکات.

شهرتی واجب بوونی هه ددی «قه زف»، چهنده شته:

یه که م، نه وه یه قه زف که ره که ته کلیفی له سهر بی؛ که واته، هه د نییه له سهر مندال و شیت و سهرخوش که به ناره زووی خوی خوی سهرخوش نه کرد بی؛ به لی، مندالی به ته میز ته عزیز نه کری نه گهر قه زفی که سیکی کرد، بو نه وه ی فیتری بی نه ده بی نه بی؛ دوو هه م، نه وه یه نه حکامی نیسلامی له نه ستوگر تی؛ که واته، هه د نادری له کافری جهنگه ر؛

سینه م، نه وه یه به ناره زووی خوی قه زفه که بکات وه نه گهر یه کئی به زور قه زفی که سیکیان پی کرد، هه ددی لی نادری؛

چواره م، نه وه یه کابرای قه زف کراوه نیزنی نه داب؛

پینجه م، نه وه یه قه زف کراوه که له نه وه ی قه زف که ره که نه بی؛ هه روه ها، یه کئی نه بی که تنها نه وه که ی میراتی لی وه ربگرن، وه کوو زنی کوره که ی یا میردی کچه که ی که میرات گری تریان نه بی بیجگه له منالی هم نه وانه؛

شه شه م، نه وه یه قه زف کراوه که «محصین» بی، یه عنی بالغ و عاقل و موسولمان و پاک بی له چوونه لایه که که بی به هوی هه د؛ که واته، هه د نادری له که سی که قه زفی منال یا شیت یا نیسانی ناپاک بکا، به لام هم قه زف که ره ته عزیز نه کری له سهر قه زفه که بو نه وه که قسه ی خراب بلاو نه بیته وه.

حەددى قەزف کەرى ئازاد، ههشتا داره به توولئى نەرمى مام ناوهندى به جوړئى که به که په کهى توولله کان ئيش بگه يه نن به و که سه و ئهم توولانه حەقى پيشه وای موسولمانانه بيان وه شينئى به دەستى خوئى يا يه کيک بکا به وه کيل، وه کوو قازى شرع له شاره کاندا، يا غەبرى قازى له و که سانه که ديارى کراون بو به جئ هينانى حەد؛ که واته، ئه گەر ئه و قەزف کراوه خوئى ئهم دارانهى دا له قەزف کەرە که به بئ پيگادانى پيشه وای موسولمانان، ئه وه نابئى به حەددى شرعى و حەقى له م کابرايه ئه ستيرتته وه وه ئه گەر قەزف کەرە که به و دارانه مرد، ئه وه قيساس ئه ستيرتئى له م قەزف کراوه، مادام به بئ ئيزنى پيشه وای موسولمانان داره کانى وه شان دووه.

ئە گەر دوو کەس قەزفى يە کترىان کرد، ئه وه نابئى به حەق سەندن، به لکوو هەردوو کيان حەدى شەرعىيان به سەردا جارى ئه کرى وه ئه گەر که متر له چوار کەس شە هادە تيان دا لە سەر زينا کردنى که سيک، ئه وه حەددىيان لئى ئه درئى؛ هەروەها، ئه گەر چوار ژن يا خود چوار کافرى زيممى بين شە هادەت بەدن، حەددى قەزفیان لئى ئه درئى؛ به لئى، ئه گەر يە کئى شە هادەتى دا لە سەر ئيقرارى ئه و کە سه به زينای خوئى، ئه وه حەددى لئى نادرى، چونکه ئهم شە هادەته لە سەر زينا نيبه، به لکوو لە سەر قسەى خوئيه تى؛ هەروەها، ئه گەر لە بەر فاسقى رەددى شە هادەته که يان کرايه وه، حەددىيان لئى نادرى.

خە بەر داربن! ئه گەر که سيک دارئى بدا له شوئنيکى که سيک، دروسته ئه ميش دار بداته وه له عەينى جیگا له لەشى ئه و کە سه دا. ئه گەر که سيک دارى دا له مندالى يه کيک يا له حەيوانى يه کيک، ئه وه به ياسای دەفعى هەلمەت هينەر ئه توانئى مەنعى ئه و کە سه بکا هەرجوړئى بووه به تەرتیبى پيشوو وه ئه گەر که سيک قەزفى که سيک بکا، دروست نيبه ئهم که سه قەزفى ئه و بکاته وه وه ئه گەر جنيوى تری پئى دا، دروسته ئه ویش جنيو بداته وه به و کە سه خوئى نهک به باوک و دايک و نه وه و کەس و کارى وه واجبه جنيويکى پئى بدا که راست بئى، وه کوو «بئ عەقل» و ژماره يشى له ژماره ي ئه و زياد نه بئى.

وه ئه گەر کابراى قەزف کراو مرد، ميرات بەرە کانى ئه توانن داواى ئه وه بکەن که قازى حەددى قەزف بدا له قەزف کەرە که. حەددى قەزف لاناچئى به وه که قەزف کراوه که يا ميرات بەرە کانى يا هەندىکيان کابرا عەفو بکەن.

باسی هه‌ددی دزی

هه‌ددی دزی، ده‌س برپینه؛ شهرتی ده‌س برپینی دزیش، چه‌ند شته؛ [شهرتی] یه‌که‌م: ماله‌ دزراوه‌که‌ چاره‌که‌ دیناریکی ئالتوونی ساغی سکه‌ لیدراو یا شتیکی تر بی به‌ قیمة‌تی چاره‌که‌ دیناریک: که‌واته، نه‌گه‌ر که‌سیک چاره‌که‌ مسقالیک ئالتوونی سکه‌ لی نه‌دراوی دزی که‌ قیمة‌تی که‌متر بی له‌ سکه‌ لیدراو، نه‌وه‌ ده‌ستی نابپرئ؛ به‌لی، نه‌گه‌ر چه‌ند دیناریکی دزی به‌گومانی نه‌وه‌که‌ دیناری زیر نییه‌و فلسه‌و قیمة‌تی له‌ چاره‌که‌ دیناریکی زیر که‌متره، نه‌وه‌ ده‌ستی نه‌بپرئ، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر پۆشاکیکی کۆنی دزی که‌ نه‌وه‌نده‌ی پاره‌ تیا قایم کرابوو له‌ گه‌ل جله‌که‌دا چاره‌که‌ دیناریکیان نه‌هینا.

نه‌گه‌ر که‌سیک به‌ دووجار چاره‌که‌ دیناریکی له‌ جینگایه‌کی پاریزراو (جرز) ده‌رهینا، نه‌وه‌ نه‌گه‌ر له‌ پاش جاری یه‌که‌م خاوه‌ن ماله‌که‌ پپی زانی و نه‌میش ماله‌که‌ی له‌ شوینی خۆیدا دانایه‌وه، نه‌وه‌ دزییه‌که‌ی به‌ دوو دزی دانه‌نرئ و ده‌ستی له‌سه‌ری نابپرئ، چونکه‌ هه‌ردوو جاره‌که‌ ماله‌ دزراوه‌که‌ له‌ راده‌ی دیاری کراو که‌متر بووه‌که‌ چاره‌که‌ دیناریکه‌ وه‌ نه‌گه‌ر پپی نه‌زانی تا نیوه‌که‌ی تریشی ده‌رهینا، نه‌وه‌ هه‌ردوو جاره‌که‌ به‌ یه‌که‌ دزی دانه‌نرئ و ده‌ستی له‌سه‌ری نه‌بپرئ.

نه‌گه‌ر که‌سیک فه‌رده‌یه‌که‌ گه‌نمی درپی و به‌ ماوه‌یه‌که‌ بایی چاره‌که‌ دیناریک گه‌نمی لی رزاو فه‌وتا، نه‌وه‌ ده‌ستی نه‌وه‌که‌سه‌ نه‌بپرئ؛ به‌لی، نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی گه‌نمه‌که‌ی کۆکرده‌وه‌ به‌رله‌وه‌ی برپوا قازی ئاگادار بکاو ئیددیعا‌ی لی بکا، نه‌وه‌ ده‌ستی نابپرئ، وه‌کوو چۆن نه‌گه‌ر کابرای دز نه‌و ماله‌ی که‌ دزیویه‌تی بیکرپی له‌ خاوه‌نه‌که‌ی یاخود له‌ رینگایه‌کی تره‌وه‌ بیی به‌ خاوه‌نی به‌رله‌وه‌ی خاوه‌نی پیشووی برپواته‌ لای قازی و ئیددیعا بکا، نه‌ویش ده‌ستی نابپرئ.

نه‌گه‌ر دووکه‌س پیکه‌وه‌ شتیکیان دزی، نه‌وه‌ نه‌گه‌ر نه‌ندازه‌ی دوو «نصاب» بوو، هه‌ردووکیان ده‌ستیان نه‌بپرئ وه‌ نه‌گه‌ر له‌ دوو نصاب که‌متر بوو، ده‌ستی که‌سیان

ناپرری وه ته گهر كه سينك شتيكي دزی كه عهينه كه ی پيس بوو، وه كوو سه گ و به رازو ته پالو پيستی مرداره وه بوو بهر له ده باخی كردنی، نه وه دهستی نابپرری، ههروه ها ته گهر كوو په يه ك شهرابی دزی، به و شهر ته كه كووپه كه قيمه تی چاره كه ديناريك نه بی، یا ته گهر زورناو ته مووره و نه سبابی تری رابواردنی دزی، به و شهر ته ته گهر بشکین، ورده پارچه كانیان بایی چاره كه ديناريك نه بی.

شهرتی دوو ههم، نه وه یه نه و ماله مولکی كه سينکی تر بی؛ كه واته، نه گهر كابرا به هوی میراته وه بوو به خاوه نی نه و ماله بهرله وهی له شوینه كه ی خویدا هه لگی ری، دهستی نابپرری، ههروه ها ته گهر بهر له ده ركردنی له و شوینه نه وه نده ی لی فه وتاند پاشماوه كه ی له نيساب كه متر بوو، یا ته گهر كابرا ئیددیعای نه وه بكا كه نه و ماله هی باوكیه تی یا هی منالیه تی یا هی «بيت المال» ه و حقیشی هه بی له «بيت المال» دا، هه رچهند له پيش دزینه كه دا به شاهید ئيسپات بووبی نه و ماله هی خاوه ن ماله كه یه، چونكه ری تی نه چی له وه پاش له مولکی نه و ده رچووبی، ههروه ها ته گهر مال لی دزراوه كه پی لی بنی كه واته و ماله له كاتی دزینه كه دا مالی كابرای دز بووه. ته گهر دوو كه س دوو نيسابیان دزی و یه كینکیان ئیددیعای كرد كه وا نه و ماله مالی خویه تی یا هی هه ردووكیانه و شهریکه كه ی باوه ری پی نه كرد، نه وه دهستی مودده عیبه كه نابپرریت، به لام دهستی نه ویان نه برریت. ته گهر كه سينك مالیکی تیکه لی خووی و كه سينکی تری دزی كه له شوینی پاراستنیا دانرابی، نه وه دهستی نابپرری، هه رچهند به شيکی زور كه میشی له و ماله دا هه بی.

شهرتی سیههم، نه وه یه كابرای دز شوبه ی مولکی نه بی له و شته دا كه دزیوبه تی؛ كه واته، دهستی نابپرری به هوی دزیه وه له مالی باوكی یا دایکی یا نه ته وه ی خووی؛ به لام فه رموده ی دیارتر نه وه یه كه دهستی پیاو نه برری به دزی له مالی ژنه كه ی و دهستی ژن نه برری به دزی له مالی میرده كه ی، مه گهر حقی نه فه قی له سه ری هه بی و به ونیازه شتی له ماله كه ی بدزی، وه كوو خاوه ن قهرزیک كه به نیازی قهرزه كه ی له مالی قهرزازه كه ی شتی بدزی، هه رچهند نه و شته كه نه یدزی له نه ندازه ی قهرزه كه ی زیاتر بی، ته گهر به جاری هه مووی له «جرز المثل» بكا ته دهروه.

ئەگەر كەسىڭ شىتكى لە «بىت المال» دزى، ئەو ئەگەر حەقى ھەبى لەومالەدا، دەستى نابېرى، ھەروەھا ئەگەر ئەندازە بەك لە «بىت المال» جيا كراپتەو بۆ كۆمەلىك و ئەمىش لەو كۆمەلە بەبى، يا لەوان نەبى، بەلام نەزانى بەو كە ئەو مالە بۆ ئەو كۆمەلە جيا كراو تەو.

ئەگەر كەسىڭ بە ئىزنى خاوەن مال روڭشتە مالىكەو يا روڭشتە دووكانى بۆ شت كرىن و شىتكى لەو مالە يا لەو دووكانەدا دزى، ئەو دەستى نابېرى، چونكە مادام بە ئىزنى روڭشتو تە ئەو شوئانە، ئەو كەل و پەلە لەومالە يا لەو دووكانەدا ھەبە بە نىسبەت ئەمەو لە «حىز» دانىن؛ ھەروەھا، دەستى نابېرى بە دزىنى خوار دەمەنى لە سالە گرانىداو لە سالى قاتى و نەھاتىدا، بەو شەرتە كە دەستى نەپراو پارەى نەبى خوار دەمەنى پى بېرىت و بە قەرزىش پى نەدەن.

ھەروەھا دەستى نابېرى بەھۆى دزى حەسىرو فەرشى مزگەوت و چراى مزگەوتەو، ھەرچەندە كە دزىنى ئەم شتەنە گوناھى گەورەبەو مالە دزراو كەى پى ئەبۇزىرى و لەسەر دزىبە كەى تەمى ئە كرى، چونكە ئەم جۆرە كەل و پەلەى مزگەوت حوكمى «بىت المال» ى ھەبەو بۆ ھەموو موسولمانىك دروستە كەلكى لى و ەربگرى، بەلام دەستى ئەبېرى بە دزىنى دەرگاى مزگەوت و پەنجەرەى و كۆلە كەى و دار رايەلى و ئەو چرايانەى كە بۆ جوانى تيا ھەلواسراون؛ بەلى، ئەگەر دزە كە كافرى زىمى بوو، بە دزىنى ھەموو شىتكى مزگەوت دەستى ئەبېرى.

ھەروەھا دەستى دز ئەبېرىت بە دزىنى مالى و ەققراو كە خۆى يە كىك نەبى لەوانەى ئەو مالەيان لەسەر و ەققراو، بەلام ئەگەر خۆى يە كىك بوو لەوانە ئەو دەستى نابېرىت.

شەرتى چوارەم، ئەو ھەبە ئەو مالە پارىزراو بى بەھۆى چاودىرى كەردنەو لەلايەن كەسىكى بەھىزو ھوشيارەو بەجۆرى كە تواناى بى بە ھىزى خۆى يا بە ھاوار كەردن لە كەسىكى تر ئەو مالە بپارىزى، ياخود ئەو مالە لە شوئىنىكى مەحكەم و بەسراودا بى. ئەم شەرتە، ئەگۆرى بە گۆرەى گۆرانى مالە كەو بارى زەمانەو شوئىن؛ مەسەلا، ئەگەر ئەو مالە لەدەشتا بوو، يا لە مزگەوتا، يا لە كۆلانىكدا، پىويستە ھەمىشە چاودىرى كەرى

لەسەر بێ، مەگەر لە فەترە یەکی کەمی عادە تیدا، وە کووکاتی نوێژکردن و نان خواردن؛ ئەگەر لەم ماوە یەدا کایە پاسبان ناگای لێ نەما و کەسیک ماله کەمی دزی، ئەو دەستی ئەو دزە ئەبەری و ئەگەر ماله کە لە قەلایەک یا مایکی مەحکەمدا بوو، بەسە ئەو ئەندە کە خاوەنە کەمی یا چاودیری کەرە کەمی جار جار سەیریکی بکا، نیتەر پێویست نییە هەمیشە لایدا بێ.

تەوێلەش بۆ پاراستنی و لایخ، بە جیگای پاراستن (جەرز) دائەنری، هەرچەند و لایخە کان و لایخی نایاب و بە قییمەت بن، مادام تەوێلە کە لە ئاوە دانیدا بێ و دەرگای داخرابی، ئەگینا پێویستە پاسەوانیشی هەبێ؛ نیتەر تەوێلە نابێ بە جیگای پاراستنی قاپ و قاچاخی مأل، هەرچەند بێ قابیلە تیش بێ، مەگەر ئەو جۆرە قاپ و قاچاخانە ی کە پێویستن بۆ خزمەتچی و لایخە کان، بەلام بە جیگای پاراستن دائەنری بۆ زین و بەرگ و ئاوەنگی و دان لە غاوو هەر کەل و پەلکی تر کەوا پێویست بێ بۆ خزمەتی و لایخە کان. حەوشی مأل و خان و هەیان و سەکووی ناو حەوش، ئەبن بە جیگای پاراستن بۆ قاپ و قاچاخ و کەل و پەلی عادەتی ناومأل، بەلام نابن بە جیگای پاراستن بۆ شتی گرانبەها و جل و بەرگی نایاب و پارە ی نەخت و خشلی ژنانە، چونکە پێویستە ئەم جۆرە شتانە لە سندوق و شوینی تاییە تیدا دانرین.

ئەگەر کەسیک لە دەشتیکدا یا لە مزگەوتیکدا یا لە خانیکدا یا لەسەر فەرشیک نووست، یاخود بوخچە یەکی کەل و پەلی خستە ژێر سەری خۆی و نووست، ئەو شتەکانی لە جیگای پارێزراودا داناو؛ کەواتە، ئەگەر کەسیک فەرشە کەمی لە ژێری دەرکرد یا کەل و پەلە کەمی لە ژێر سەری دەرهینا و بردی، ئەو دەستی ئەبەری، بەلام ئەگەر لەم جۆرە شوینانەدا شتە کەمی لە دووری خۆیەو و دانابوو، ئەو پێویستە چاودیریان بکا، ئەگینا و دانانری کە لە شوینی پارێزراندا دایان و هەرکەس بیان دزی، دەستی نابەری.

هەر خانوویەک کە جیا بێ لە ئاوەدانی، ئەگەر پاسەوانیکی توانای هۆشیاری تێدابوو، ئەو ئەو خانووە ئەبێ بە جیگای پاراستن بۆ ئەو شتانە ی کە تیا بەتی، خواھ دەرگای داخرابی یا نە، ئەگینا بە جیگای پاراستن دانانری و ئەگەر یەکی ئەو

كەل و پەلانى دزى كە لەو خانووەدان، دەستی نابەری، بەلام خانوویەك كە لە ئاوەدانیدا بێ، پێویستە پاسەوانى بێ و دەرگا كەى دابخرى، ئەگینا بە جیگای پاستن دانانى بۆ ئەو كەل و پەلەى كە تیا بەتى وە ئەگەر دەرگای ماله كە كرا بەوە و كرا بى پاسەوانىش نووست، ئەو ئەو خانووە بە جیگای پاستن دانانى بۆ ئەو كەل و پەلەى كە تیا بەتى، نە بە شەو و نە بە رۆژ، هەروەها ئەگەر كە سىكى بە ئاگای وای تیا دابى كە دز بتوانى هەلى بخلە تىنى و شتى لى بەزى وە ئەگەر كە سى تیدا نەبوو، ئەو ئەبى بە جیگای پاستن بۆ كەل و پەلەى ناومال بە رۆژدا نەك بە شەو، بەو شەرتە كە شۆینە كە هیمن و بى ئازاوە بى و دەرگای ماله كە شى داخرا بى وە بە شەو و بە رۆژشا ئەگەر شۆینە كە هیمن و بى ئازاوە نەبى یا دەرگای ماله كە دانەخرا بى، نابى بە جیگای پاستن بۆ كەل و پەلەى ناومالیش.

دەوارو خێو تى كە لە دەشتا هەلبەرى، ئەگەر شىتى دەور و بەرە كەى قايم نە كرا بى و داوینە كانى دانە درا بێتە وە، ئەو ئەو خێوت و دەوارە و هەرچى لە ناویا بى، وە كوو كەل و پەلێك وایە لە چۆلیبە كدا دانرا بى و وا دانانى كە لە شۆینى پاستنیدا دانراوە وە ئەگەر بە شىت قايم كرا بى و داوینە كەى دادرا بێتە وە، ئەبى بە جیگای پاستن بۆ هەرچى كە لە ناویا بى و خۆشى وادائە نرى كە لە جیگای پاستندا دانراوە، بەو شەرتە پاسەوانىك هەبى بە پى عادەت ئاگای لى بى.

ئازەلى وە كوو مەرو بزنىش، ئەگەر لە خانوویە كدا بن كە لە ناو ئاوەدانیدا بى، ئەو وادائە نرىن كە لە جیگای پاستندا دانراون، ئەگەر دەرگای خانووە كە داخرا بى، هەرچەند پاسەوانیان نەبى، بەلام حە یواناتى دەشت یا ناو خانووی دوور لە ئاوەدانى، پێویستە پاسەوانیان لە لادا بى و قەیدى نییە ئەو پاسەوانە شى بە پى عادەت بنویت.

دەشتیش بە شۆینى پاستن دائە نرى بۆ حوشتر، ئەگەر چاودىرى كە رىكى بە هیزو توانای هەبى؛ كوومە لە حوشترى كىش كە بە یە كە وە بە سترابن، وادائە نرى كە لە شۆینى پاستندا ئەگەر جەلە و بە دەستە كە یان چاوى لىیانە وە بى و هەر قە تارىكیان لە نۆ حوشتر زیاتر نەبى.

کفنی مردوویش له شوینی پاراستندا ئه بیئ ته گهر ئه و قه بره ی که مردووه که ی تی ته خری له خانوویه کی پاریزراودا بی یا له قه برستانیکی نزدیکی ئاوه دانیدابی، ئه گینا واداناری که له شوینی پاراستندایه.

باسی هندی شت که به سراون به دزیه وه

ئه گهر که سیکی خاوه ن شوین یا موسته حقی قازانجی شوین، شوینه که ی به کری یا به خواستن دا به که سیك و ئه اندازه ی نیسابی له مولکی ئه و که سه دزی، دهستی ئه برری و ه ئه گهر که سیك شوینیکی داگیر کرد له که سیك، جا خاوه ن شوینه که یا که سیکی بیگانه ئه اندازه ی نیسابی له مالی زهوت که ره که له و شوینه ده رکرد، ئه وه دهستی نابرری؛ ههروه ها، ئه گهر که سیئ به بی زانست و ریگادانی خاوه ن شوین شتیکی دانا له و شوینه دا و به کی ئه و شته ی دزی، ئه وه دهستی نابرری.

وه ئه گهر که سیئ شتیکی زهوت کرد له که سیك و له خانووی خویدا داینا، جا خاوه ن شته که یا بیگانه یه که شته زهوت کراوه که ی دزی، ئه وه دهستی نابرری، چونکه خاوه نیتی شهرعی له م مه سئه له یه دا نییه.

ئه گهر که سیك شتیکی نیسابی رفاند، یاخود مالیکی تالان کرد، یاخود نیسابیک به ئه مانه ت لای دانرابوو ئه میش ئینکاری کردو نه یدا یه وه، ئه وه دهستی به مانه نابرری وه ئه گهر دزیک شه ویک دیواری مالیکی کون کردو له شه وی دووه مدا نیسابیکی له و کونه وه ده رکرد، ئه وه ئه گهر له سبه یینی شه وی یه که مدا کابرای خاوه ن مال به کونه که ی نه زانی و خه لک لینی خه به ردار نه بوون، ئه وه دهستی مال کون که ره که ئه برری، ئه گینا نابرری.

ئه گهر که سیك کونی کرده دیواری خانوویه که و که سیکی تر شتیکی له و کونه وه ده رهینا و دزی، ئه وه دهستی دزه که نابرری، چونکه به هو ی کونه که وه خانووه که له پاریزران ده رچوو وه ئه گهر دوو که س به یه که وه خانوویه کیان بری و یه کیکیان نیسابیکی ده رهینا، یاخود یه کیکیان به تایبه تی دیواره که ی کون کردو شته که یشی هینا یه

نزیکى كونه كه وه، جا ئه‌وى تریان دهرى هینا، ئه‌وه ئه‌م شه‌خسى دووه‌مه ده‌ستى
 ئه‌بررئى، له‌به‌رئه‌وه كه ئه‌وى یه‌كه‌م نيسابه‌كه‌ی له شوینى پاراستنى دهرنه‌كردوه و
 ئه‌گه‌ر یه‌كه‌م له ناوه‌پراستى كونه كه دا داینایه‌وه و دووه‌م له‌وى هه‌لیگرت و هینایه‌ دهره‌وه
 وه شته كه ئه‌وه‌نده‌ی دوو نيساب، یا زیاتر له دوو نيساب بوو، ئه‌وه كه‌سیان ده‌ستى
 ناب‌ررئى، له‌به‌رئه‌وه كه یه‌كه‌م ماله‌كه‌ی دهرنه‌كردوه و دووه‌میش كه دهرى‌كردوه له
 ته‌واوى شوینى پاراستنى دهرى‌نه‌كردوه.

ئه‌گه‌ر كه‌سیك نيسابىكى فرئى دا بو دهره‌وه‌ی شوینى پاراستنى، یا خستیه‌ ناو
 ئاویكى ره‌وانه‌وه كه بۆ لای شوینى پاراستنى ئه‌رپوشت و كابرای دز شته‌كه‌ی له ئاوه‌كه
 دهره‌ینا، یا ئه‌وه كه سه‌ شته‌كه‌ی خسته‌ ناو ئاویكى مه‌نگه‌وه كه راوه‌ستابئى، یا خستیه‌ ناو
 ئاویكه‌وه كه ئه‌رپوشت بۆ غه‌یرى ئه‌و شوینه‌كه‌ شته‌كه‌ی تیا دا ده‌پاریزرئى وه له
 هه‌ردوو ئه‌م حاله‌ته‌دا كابرأ ئاوه‌كه‌ی به‌ ده‌ست جوولاند تا شته‌كه‌ی لئى دهره‌ینا و بردى،
 ئه‌وه ده‌ستى ئه‌بررئى، به‌لام ئه‌گه‌ر كابرأ وازى له ئاوه‌كه‌ هینا تا شته‌كه‌ی له و دهره
 دهر‌كرد، یا خود وازى له ئاوه‌ راوه‌ستاوه‌كه‌ هینا، كه‌چى به‌هوى لافاویكى تازه‌وه شته‌كه
 چوو بۆ دهره‌وه‌ی شوینى پاراستنى، ئه‌وسا دهرى‌هینا، ئه‌وه ده‌ستى ناب‌ررئى.

ئه‌گه‌ر كه‌سیك نيسابىكى خسته‌ سه‌ر پشتى و لاخيك كه له روشتندا بوو، یا له‌به‌ر
 بایه‌كى به‌هیزدا دایناو بایه‌كه‌ له و شوینه‌ی دهر‌كرد، ئه‌وه ده‌ستى كابرأ مال دهر‌كرد
 ئه‌بررئى، چونكه‌ له‌م سووره‌تانه‌دا دهر‌كردنى شته‌كه‌ ئه‌دریته‌ پال ئه‌و كابرأ نه‌ك و لاخه‌كه
 یا بایه‌كه‌ وه ئه‌گه‌ر نيسابىكى نایه‌ سه‌ر پشتى و لاخىكى راوه‌ستاو و به‌هوى دانانى
 شته‌كه‌وه ئه‌و و لاخه‌كه‌وته روشتن و پاشان كه‌سیك ئه‌و شته‌ی برد، ئه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌كه‌سه
 ده‌ستى ئه‌بررئى كه ناویه‌ته سه‌ر پشتى و لاخه‌كه.

ئه‌گه‌ر كه‌سیك شتىكى له هۆده‌یه‌كى داخراوه‌وه گواسته‌وه بۆ حه‌وشى خانووه‌كه‌و
 دهر‌گای حه‌وشه‌كه‌ كرابووه‌وه، ئه‌وه ده‌ستى ئه‌بررئى وه ئه‌گه‌ر دهر‌گای حه‌وشه‌كه‌
 داخراوو، ده‌ستى ناب‌ررئى، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر هه‌ردوو دهر‌گاكه‌ كرابوونه‌وه و پاسه‌وانیشیان
 به‌لاوه‌ نه‌بوو، یا خود دهر‌گای حه‌وشه‌كه‌ داخراوو و دهر‌گای هۆده‌كه‌ كرابووه‌وه،

چونکه له سووره تی یه کهمدا ماله که ی له شوینی پاراستنی تهواوی دهرنه کردوه و له سووره تی دووهه مدا ههر له شوینی پاراستنیدا نییه.

ئه گهر میوان له مالی خانه خوی، یا دراوسی له دووکانی دراوسیکه ی، یاخوشۆر له چهمام، یا مالکپر له دووکانی کراوه ی سهر ریگوزه ر شتیکیان دزی که له سندووق و دۆلابی داخراودا نه بوو، ئه وه دهستیان نابپرئ، چونکه ئه و شته دزراوه له شوینی پاراستنیدا نه بووه و به راستی نه پاریزراوه.

بزانن! ئاده میزادی ئازاد مه زموون نابیی به داگیر کردن و دهست به سه را گرتنی؛ که واته، ئه گهر که سینک منالیکی ئازادی دزی که گهردن به ندیکی نیسابی له ملدا بوو، ئه وه دهستی نابپرئ، چونکه ئه و گهردن به نده تاییعی شتیکه به مال ناژمیرئ؛ به لئ مناله که ی له دهست وهرده گیریته وه له گه ل گهردن به نده که دا ئه گهر مایی، ئه گینا پیی ئه بژپرئ و ته مییه کی باشیش ئه کرئ.

ئه گهر که سینکی ئازاد به سه ر و لاخیکه وه نووستبوو که له ناو کارواندا بوو و که سینک له غاوی و لاخه که ی گرت و له کاروانه که ی دهرکرد، ئه وه دهستی نابپرئ، چونکه مادام کابراکه به سه ریه وه نووستوه، و لاخه که له ئیداره ی ئه ودايه و ئه و کابرا خویشی مه زموونی نییه.

بزانن! له هه موو ئه و شوینانه دا که دهستی دزیان تیا نابپرئ، دزه که ته عزیز ده کرئ.

باسی شهرتی دز بۆ دهس برینی

شهرتی دز، ئه وه یه ته کلیفی له سه ر بی و به ئازه زووی خوی دزییه که بکاو ئه حکامی شهرعی له ئه ستۆدایی؛ که واته دهستی دزی نابپرئ که مندال یا شیت یا زۆرلی کراو یا کافری حه ربی بی، به لام دهستی کافری زیممی ئه بررئ به هۆی دزینی مالی زیممی یا موسولمانه وه، ههروه کوو دهستی موسولمان ئه بررئ به هۆی دزینی مالی موسولمان یا کافری زیممییه وه.

دزی به چی ئیسیپات ئە کری؟

دزی سابت ئە بی به چەند شت؛

یە کەم، پئی لێنانی دزه که خۆی له پاش ئیددیعیای خاوهن ماله که، به و شهرته که ته کلیفی له سەربیی و به ئاره زووی خۆی ماله که ی دزییی و له پئی لێنانه که یشیدا به درێژی باسی دزییه که ی خۆی بکا و روونی بکاته وه که ی دزیویه. مه زه به ی ئیمامی شافیعی وایه ئە گەر دزه که په شیمان بووه وه له پئی لێنانه که ی، لئی قه بوول ئە کری؛ ههروه ها، ئە گەر که سیک پئی لی بنی به حه قیک له حه قه کانی خوادا، وه کوو زینا و دزی و خوار دنه وه ی شهراب، ئە وه لئی قه بوول ئە کری په شیمان بیته وه، هه رچه ند پئی لێنانه که شی له پاش ئە وه بی که مه حکه مه ی شهرع ئیددیعیای لی بکا؛ سوننه تیشه بو قازی تا سی جار به مه عنا پێیان پیشان بدا که په شیمان بینه وه، وه کوو ئە وه که بلیت: له وانه یه ئە و ماله که تو دزیوته، له شوینی پاراستنی خۆیدا نه بووبی، یا: ئە و ئافره ته که چوو یته لای، به خیزانی خۆت زانیبی، یا: ئە و شهرابه ی خوار دوو ته وه، وات زانیبی ئاوه، به لام دروست نییه به ئاشکرا پێیان بلی په شیمان بینه وه له پئی لێنانه که یان.

وه ئە گەر دزه که له پیش ئیددیعیای خاوهن مالدا، یا خود له پاش ئیددیعیای وه کیلی خاوهن مال که خۆی دیار نه بی، پێنا له دزییه که، ئە وه دهستی نابری تا خاوهن ماله که حازر ئە بی، چونکه له وانه یه کاتی که کابرای خاوهن مال دیته وه، پئی لی بنی به وه که ئە و ماله ی زوو حه لال کردووه بو ئە و دزه؛ ههروه ها، ئە گەر مالی منالی یا شییتیکی دزی و پئی لێنا، دهستی نابری و چاوه پروانی ئە وه مناله بالغ بی، یا ئە و شیته خوش بیته وه، به لکوو پاش ئە وه ئە و خاوهن مالانه پئی لی بین به وه که ئە و دزه به شیکی له و ماله دا هه یه که دزیویه تی، یا خود له پیش ئە وه دا که ئە روون بو لای قازی بو ئیددیعا کردن، ئە و ماله دزراوه بیه خشن به دزه که، به لام له پاش ئیددیعا کردنی خاوهن مال یا وه کیلی خاوهن مالی حازر، مهیدانی چاوه پروانی کردن نییه، چونکه ئە گەر خاوهن مال له سەر دهست نه برینی دزه که بوایه، ئیددیعیای نه ده کرد، یا خود وه کیلی نه ده گرت بو ئیددیعا کردن له و دزه.

دوو هه می ته و شتانه که دزیان پي سابت ته بي، ته وه به که کابرای ئیددیعا کهر سویند بخوا له سهر دزه که پاش ته وه که دزه که سوینده که بگير پته وه بو سهر ته وو خوئی سویند نه خوا.

سيهه م، ته وه ته دوو که سی شه هاده ت ره وا شه هاده ت بدن؛ شهر ته ته م شاهیدانه هر چی پتویستی به جی هاتنی دزیه له شه رعدا، به یانی بکه ن؛ مه سه لا، بلین: فلان که س ته وه نده مالی فلان که سی له شوینکی وادا ده رکردوه که جیگای پاراستنه بو ته و جوره ماله؛ جا ته گهر دزه که خوئی له ویدا بو، ئیشاره ت بکه ن بو خوئی وه ته گهر له ویدا نه بو، ناوو بن و بنه چه ی به جورینکی و باس بکه ن که هیچ شوبه ی تیا نه مینی. ته گهر شاهیده کان قسه یان به ته وای یه ک نه ته که وت، وه کوو ته وه که یه کیکیان بلئ: پیش به ره به یان ماله که ی دزیوه و ته ویان، بلئ: پاش هه تاوکه وتن بو، ته وه شه هاده ته که یان به تاله.

ته گهر پیاویک و دوو ژن شه هاده تیان دا له سهر دزیه که، ته وه ماله که سابت ته بی له سهر دزه که، به لام دهستی نابری و کاتی که ماله که سابت بو، واجبه عه یینی ماله که بداته دواوه، ته گهر مابی، ته گینا بیبژیری.

له پاش سابت بوونی دزی، دهستی راستی دزه که ته برری له یه که م جمگه دا، جا ته گهر پاش ته وه جارینکی تر دزی کرده وه، پی چه پی ته برری له قولاپه داو ته گهر پاش ته وه ش دزی کرده وه، دهستی چه پی و بو جاری چواره می دزی، پی راستی ته برری. ته گهر له پاش ته مانه ش کابرا دهس به ردار نه بوو له دزی، ته عزیزو ته می ته کری به جورئ که پیشه وای موسولمانان به قازانجی ته زانی وه له پاش برینی ته م ته ندامانه ی، پتویسته شوینه پراوه که ی بکری به روئی هه لقرچاودا بو ته وه ی لئی پس نه کا و فهرمووده ی راستتر ته وه به ته مه له سهر کابرای دزه خوئی ته تی و ته بی خوئی مه سره فی بدا.

ته گهر که سیك چهند جارینک دزی کرد له مالی که سیك و پاش ته وه ئیددیعی لئ کراو دزیه که ی له سهر سابت بو، ته وه به رابه ر به و چهند جاره دزیه ههر دهستی راستی ته برری، ههر چهند په نجه کانیسی نه مابن وه ته گهر دزی کردو دهستی راستی به

نەخۇشى داكەوت، ئەو دەستى چەپى ناپىرىۋە ئەگەر دەستى چەپى داكەوت، نابى بە مانىعى بىرىنى دەستى راستى، چۈنكى واجىبى خۇيەتى ۋە ھەر دەستى كە بىرىنى واجىب بى، ئەگەر پەنجەي زىادەي ھەبى، نابى بە مانىعى بىرىنى ئەو دەستە.

باسى رىگرو جەردە (قُطَاع الطُّرُق)

رىگر يا جەردە لە شەرعدا، بىرىتتە لە ئىنسانىكى موسولمانى تەكلىف لەسەرى ۋەھا كە دەس درىژ بكا بۇگيان يا مال يا ناموسى كۆمەلىك بە ئاشكرا، بەو شەرته كە ئەم رىگرە ھىزو توانا دەسەلاتى ھەبى ۋ ئەو كۆمەلەش كە ئەم دەسيان درىژ ئەكاتە سەر، كەس نەبى بى بەھاوارىانە ۋە لەبەرئەو كە شۆيئە كەيان دوور بى لە ئاۋەدانى، يا لەبەر بى ھىزى پادشاي موسولمانان، يا بى ھىزى خەلكى ئەو شۆيئە، يا لەبەر ھەر ھۆيەكى تر، ۋەكو ۋ ئەو كە كۆمەلىك بەدەن بەسەر مالىكدا ۋ چەكيان لى بىسىن ۋ ماۋەيان نەدەن ھاوارىيەن بۇكەس، خواھ رىگر يەك كەس بى يا كۆمەلىك ۋە پىاۋ بى يا ژىنىكى ئازاۋ زۆردار كە دەرقەتى كۆمەلىك بىت ياۋەكو ۋ ئەوان بىت.

كەۋاتە، بە رىگر نانسرى كافرى جەنگاۋەرو كافرى زىمى ۋ پەيمان لەگەل كراۋ ۋ مندال ۋ شىت ۋ كۆمەلىكى ۋا كە ھىزو توانا دەسەلاتىان نەبى، بەلام دەست درىژ بكەنە سەركاروان ۋ رىۋارو پەلامارىيان بەدەن ۋ پىشتيان بەۋە قايم بى كەۋا ھەلدىن ۋ دوور ئەكەۋنەۋە.

ھەر كەسى يا ھەر كۆمەلە كەسىك كە زال بىن بەسەر كەسىك يا چەندكەسىكدا، ئەۋە بە رىگر ئەناسرىن بە نىسبەت ئەۋكەسە يا ئەۋ چەندكەسەۋە كە بەسەرىاندا زال بوون، ھەرچەند بە نىسبەت كۆمەلىكى تىرى زۆرەۋە بە بى ھىز دابىرىن ۋ دەسەلاتىان بەسەرىاندا نەبى ۋە لە ھەر حالەت كىدا كە كۆمەك بۇ كۆمەلە پەلاماردراۋە كە پەيدا بىي كە رىگارىيان بكا لە دەستى رىگرەكان، ئەۋە ئەم كۆمەلە پەلاماردەرە ئىتر بە رىگر نانسرىن.

ھەرۋەھا، كۆمەلنى كە رىۋار بترسىن بەلام رووتيان نەكەنەۋەۋە كەس نەكوژن، ئەمانەش بە رىگر نانسرىن، بەلام واجبە لەسەر حوكمىرانى موسولمانان تەمىيان بكاۋ نەھىلنى ۋابكەن ۋ ناچارىيان بكا دەس بەردارى خەلك بىن.

جا نه گهر ریگره کان نیسابی هه ددی دزیان سه ند له خه لک، یه که یه که دهستی راست و پی چه پیا نه بری و نه گهر جاری دووه م ریان له خه لک گرته وه، دهستی چه پ و پی راستیان نه بری و نه گهر پیاویان کوشت، نه کوژرینه وه و نه گهر پیاویشیان کوشت و مالیشیان له خه لک سه ند، نه وه نه کوژرین و نه شوررین و نویژی مردوویان له سه نه کری، جا پاش نه وه تا سی روژ به داریکی پاندا هه لده واسرین، نه وسا نه هینرینه خواره وه و نه شاررینه وه.

وه هه رکه س به ئاره زووی خوئی کومه کی کرد به م ریگرانه؛ مه سه لا، شه و جینگه ی کردنه وه یا نانی پی دان، نه وه واجبه له سه نه پیشه وای موسولمانان ته عزیر و ته مییان بکا به گرتن یا به دوورخسته نه وه به هه رجوری که خوئی به سوودی موسولمانانی بزانی، له گه ل چاودیری ئینساف و قیمة تی یارمه تیه که یاندا.

بزانی! کوشتنی ریگر زیاتر وایه له شیوه ی قیساسدا نه بیت؛ که واته، ریگر ناکوژرینه وه له جیاتی کوشتنی منالی یا وه چه ی خوئی، یا له جیاتی کافری زیممی وه نه گهر نه کوژرا تا خوئی مرد، یا به هویه کی تره وه کوژرا، دیبه له ماله که ی وه نه گیری بو نه و کوژرا وانه که قیاسیان وه نه گیراوه وه نه گهر کومه لکی کوشتبوو، نه وه له قیاسی یه کیکیاندا نه کوژری و دیبه له میراته که ی نه درری بو نه وانی تر وه نه گهر وه لی نه مری کوژرا وه که عه فوی کرد به رابه به پاره یه ک، نه وه نه و پاره یه واجب نه بی و قیساس نامینی، به لام له م کاته دا هه به جیهه تی هه ددی ریگر نه کوژرینه وه وه نه گهر خه لکی کوشتبوو به شتیکی قورس یا به برینی نه ندای له ش، نه وه هه به وجوره ره فتاری له گه لدا نه کرینه وه وه نه گهر که سیکی بریندار کردو نه و که سه له پاشاندا خوش بووه وه، نه وه فه رمووده ی دیارتر نه وه یه که قیساس واجب نیبه له م حاله دا.

بزانی! هه سزایه ک بکه ویته سه ر ریگر به هوی ریگریه وه، نه وه نه گهر له پیش نه وه دا که پادشای موسولمانان ده سی به سه ردا بگری، ته وه بی کرد، نه و سزایه ی له سه ر لانه چی، به لام نه گهر له وه پاش ته وه بی کرد، هیچ که لکی نیبه؛ به لی، هه سزایه ک په یوه ندی به سیفه تی ریگریه وه نه بی، وه کوو نه وه که که سیکی کوشتبی یا خود دهستی

كەسنىكى بېرىپى، ئەو بە تەوبە لاناچى خواھ لەپىش تەوبەدا يا لەپاش تەوبە بگيرىت؛ بەلى، حەددى زىناو دزى و خواردنه وەى شەراب لەپاش سابت بوونى، ھەرگىز لاناچى، خواھ كابرا تەوبە بكا يا نەيكا، بەلام ھەندى لە زانايانى شەرع لەسەر پىچەوانەى ئەم فەرموودەيەن و بەلگەيان ھىناو تەو بە ئايەت و حەدىسانە كە وائەگەريەن تەوبە گوناھ لائەبا، بەلام نوپژنە كەر لەسەر ھەردوو فەرموودە كە بەھوى تەوبەو حەددى لەسەر لائەچى. ھەموو ئەم فەرموودانە، بەنيسبەت زاھيرى شەرعەو، ئەگىنا لەبەينى ئىنسان خوى و خوادا ھەركاتى تەوبەى راستەقىنەى كرد، ھەموو حەددىكى لەسەر لائەچى، وەكوو لە «تخفە» دا ئەفەر مويت.

باسى كەوتنە يە كى چەند حەددىك

ئەگەر كەسىك قىساس و حەددى دزى و حەددى بوختانى زىناى كەوتەسەرو ئىدىدەى لى كرا، ئەو لەپىشانا جەلدەى لى ئەدرى، ئەوجا دەستى ئەبېرى، ئەوجا قىساسى لى ئەستىرى و لەپاش دەس بېرىنە كە دەس بەجى دەست ئەكرى بە كوشتنى، بەلام لەپاش جەلدە لىدانە كە پىويست نىيە دەس بەجى دەستى بېرى ئەگەر موستەحەقى كوشتنە كەى حازر نەبى، ھەروەھا ئەگەر حازر بى و نەلى: زوو بە پەلە دەستى بېرن تا منىش قىساسى خوى لى بستىم.

ئەگەر موستەحەقى كوشتنەو كە حەقە كەى خوى دواخست، ئەو جەلدە كەى لى ئەدرى؛ جا كە ئىشى ئەو جەلدە لىدانە دامر دەو، ئەمجار دەستى ئەبېرى؛ بەلى، ئەگەر موستەحەقى دەست بېرىن حەقى خوى دواخست، ئەو ھەر جەلدە كەى لى ئەدرى. واجبە لەسەر موستەحەقى نەفس خوى رابگرى تا دەستى كابرا ئەبېرن وە ئەگەر پەلەى كردو كوشتى، ئەو ئەبى دىيەى دەستە كە بدا بەو كەسە كە موستەحەقى دەس بېرىنە كە يە وە ئەگەر موستەحەقى جەلدە حەقى خوى دواخست، ئەو قىياس واپە كە موستەحەقى نەفس و ئەندام سەبەر بكن.

ئەگەر چەند حەددىك لە حەددە كانى خوا كۆبوونەو، وەكوو ئەو كە ئىنسانىكى عازەب زىنا بكاو شەراب بخواتەو و پاشگەزىش بىتتەو لە ئايىنى ئيسلام، ئەو

هه‌رکام له و هه‌دهدانه سووکترب بی ئه‌ویانه پیش ئه‌خری له‌وه‌یان که قورسه و هه‌روه‌ها به ریز وه ئه‌گه‌ر چه‌ند هه‌قیکی خوا و ئاده‌میزاد کۆبوونه‌وه، ئه‌وه هه‌دهدی بوختانی زینا پیش ئه‌خری له هه‌دهدی زینا و هه‌دهدی زینا پیش ئه‌خری له هه‌دهدی شه‌راب خواردنه‌وه و قیساسی گیان یا ئه‌ندام پیش ئه‌خری له هه‌دهدی زینا.

باسی خوردنه‌وه و هه‌دهدی خواردنه‌وه

هه‌ر خواردنه‌وه یه‌که که زۆری ئینسان سه‌رخۆش بکا، که‌میشی وه‌کوو زۆری هه‌رامه‌و هه‌رکه‌سی بیخواته‌وه، که‌می یا زۆری، هه‌دهدی لی ئه‌دری. شه‌رتی جی به‌جی کردنی هه‌د چه‌ند شته:

یه که‌م، ئه‌وه یه‌ ئه‌وه که‌سه‌ی ئه‌یخواته‌وه موسولمان بی.

دوو هه‌م، ئه‌وه یه‌ ته‌کلیفی له‌سه‌ر بی.

سیه‌هه‌م، ئه‌وه یه‌ به‌ ئاره‌زووی خۆی بیخواته‌وه؛

چواره‌میش، ئه‌وه یه‌ ئه‌وه که‌سه‌که ئه‌یخواته‌وه بزانی ئه‌وه‌ی که ئه‌یخواته‌وه شه‌رابه؛ که‌واته، هه‌د نادری له‌ منداڵ و شیت و کافری جه‌نگاوه‌رو زیممی و که‌سیک که به‌ زۆر شه‌رابی پی بخوریته‌وه یا بکری به‌ قورگیا، هه‌روه‌ها که‌سی که نه‌زانی ئه‌وه‌ی ئه‌یخواته‌وه شه‌رابه.

ئه‌گه‌ر نه‌موسولمانیک شه‌رابی خوارده‌وه و ئیددیعیای کرد که نه‌یزانیوه شه‌راب هه‌رامه، هه‌دهدی لی نادری وه ئه‌گه‌ر بلیت: ئه‌مزانی هه‌رامه، به‌لام نه‌مه‌زانی هه‌دهدی له‌سه‌ره، ئه‌وه هه‌دهدی لی ئه‌دری؛ هه‌روه‌ها، هه‌دهدی لی ئه‌دری به‌ خواردنه‌وه‌ی خه‌لتی شه‌راب و شه‌رابی که وشک بوویته‌وه، به‌لام هه‌دهدی لی نادری به‌ خواردنی نانی که هه‌ویره‌که‌ی به‌ شه‌راب شیلرابی، یا به‌ خواردنی هه‌ویری که شه‌رابی تی کرابی وه به‌ هۆی به‌ کارهینانی شافی که به‌ شه‌راب دروست کرابی، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر وه‌کوو برنوتی بیکا به‌ لووتیا.

ئه‌گه‌ر که‌سیک پاروویه‌که گیرایه قورگی و له شه‌راب به‌ولاوه شتی که نه‌بوو خۆی پی رزگار بکا، ئه‌وه دروسته‌بۆی ئه‌وه‌نده‌بخواته‌وه که پارووه که به‌ریته‌خواره‌وه و رزگاری

بكا. فەرموودەى راستىر ئەو ھەيە حەرامە شەراب بخورىتەو ھە بۆ تەداوى يا خود بۆ نەھىشتى تىنوويەتى، بەلام كاپرا حەد لىدانى واجب نابى، بەلام ئەگەر دەرمانە كە تىكەل بوو لە شەراب و شتى تر بە جوړى كە شەرابە كە كاريكى زور نە كاو دوكتورىكى لە خواترس وتى: قازانجى ھەيە، ئەو ھە دروستە تيمارى پى بكا؛ ھەروەھا، ئەگەر كە سىك لە برسانا يا لە بەر تىنوويەتى ترسى مردنى ھەبى، دروستە بىخواتەو ھە.

ھەددى شەراب خورى نازاد، چل جەلدەيە بە توول و بەدەست و بە كەوش و بە چمكى چل و ھە ئەگەر پيشەوای موسولمانان وای بە باش زانى ھەشتا دارى لى بدا، ئەو ھەش دروستە و ھەرچەندى لە چل دارە كە زياتر لى بدا، بە تەعزير دائەنرى.

ھەد ئەدرى لە ئىنسان بەو ھە كە خوى پى لى بنى كەوا شەرابى خواردووە تەو، يا دوو پياو شەھادەت بەدەن كە خواردوويە تىو ھە، نەك بە بۆنى دەم يا بە رشانەو ھە. بەسە ئەو ھەندە كە لە پى لىنانە كە يدا بلى: شەرابم خواردووە تەو، يا شاھىدە كە لە شەھادە كە يدا بلى: شەرابى خواردووە تەو ھە و ھە فەرموودەيە كدا، پىويستە شاھىدە كە ئەو ھەش بلى كە: زانىويە شەرابەو حەرامەو بە ئارەزووى خوى خواردوويە تىو ھە.

بزائن! دارى حەد لە ھەددى زىنا و بوختان و شەراب خواردنەو ھەدا، لە بەينى توولى نەرم و رەق و وشك و تەردايە بە جوړى كە ئازاريان ھەبى و لەوانەش نەبن بە عادەت ئادەمىزاد بكوژن. ئەم جەلدانە، دابەش ئە كرىن بەسەر ئەندامى لەشدا، بەلام نادرىن لە روخسارو جىگەى كوشندەى ھەك كە لە كەو مېزەلدان و ھە دروست نىيە دەستى كاپرا بىستىرى يا رووت بكرىتەو ھە لە جل و بەرگ؛ بەلى، ئەو پۆشاكەى كە زور قايم بى و رىگا لە ئىشى دارە كان بگرى، داد ئە كە نرى بۆ ئەو ھە كە لووت شكاندنى كاپرا بىتەدى. ھەروەھا سەرخۆش لە كاتى سەرخۆشيدا جەلدەى لى نادرى.

باسى تەعزير

ھەر گوناهى كە ھەددو كە فارەتى تىدا نەبى، تەعزيرى تىدا ھەيە و پيشەوای موسولمانان تەعزير و تەمى بە جى دىنى بە ھەپس كردن، يا لىدان بە شەقازلە، يا بە

لۆمە و سەرزەنشت وە حەقی ئیجتیهادی هەیه لە دیاری کردنی جۆر یا ئەندازەی ئەم تەعزیرەدا؛ جا ئەگەر داری لێ دا، پێویستە لە چل دار که متر بێ، چونکه دروست نییه تەعزیر بگاتە پلەی حەد. هەموو گوناھیکیش وەك یەك وان لەوەدا که پێویستە تەعزیریان لە ئەندازەی حەد که متر بێ. ئەگەر موستەحەقی حەد کابرای عەفو کرد لە شوئینیکا که عەفو تەئسیری تیا هەبێ، ئەو پێشەوای موسولمانان حەقی تەعزیری نییه وە ئەگەر موستەحەقی تەعزیر کابرای عەفو کرد، حەقی تەعزیر هەر ئەمێنتە وە بۆ پێشەوای موسولمانان.

باسی غەزا (کتاب السّیر) و ئەو شتانەی که بەسراون بە غەزاوہ [و فەرزێ کیفایە]

غەزا لە پێش کۆچ کردنی پێغەمبەر داﷺ لە مەککە وە بۆ مەدینە، حەرام بوو؛ وە لەو زەمانەدا حەزرت تەنھا فەرمانی ئەوێ پێ درا بوو که ئایین بە دەم رابگە یەنێ بە خەلکدا و ئایەتیان بۆ بخوئینتە وە موژدە بدا بە وانە ی که فەرمانی خوا جی بە جی دە کەن که وادە چنە بە هەشت و ئەوانە بترسینێ که مل پێچی لێ دە کەن که وادە دۆزە خدا سزا ئەدرین وە پاش ئەو که کۆچی فەرموو بۆ مەدینە ی مونه و وەرە، فەرمانی پێ درا که غەزا بکا. غەزا لە زەمانی پێغەمبەر داﷺ خویدا، فەرزێ کیفایە بوو، بە لام لە پاش وە فاتی ئەو، دوو حالەت هەیه؛ یە که م، ئەو یە که کافران لە ولاتی خوئاندا بن؛ لەم حالەدا سالی یەك جار غەزا فەرزێ کیفایە یە وە ئەم غەزایە بەو ئەبێ که لەشکری ئیسلام سنووری ولاتی خوێ دابگری و هەر شوئینیکی شوئینی ترس بێ که کافران لەشکری تی بینن، ئەمان لەشکری تیا دانین وە بەویش ئەبێ که لەشکری ئیسلام بچیتە خاکی ولاتی کافران، ئەگەر عەهدو پەیمانمان لە گە لیاندا نەبێ.

ئەم جوورە غەزایە واجب نییه لە سەر مندال و شیت و ژن و نەخۆش و شەل و کویر و لە سەر کەسێ که مەسره ف و ئەسبابی شەر کردنی نەبێ، و هەر عوزری که رینگا بگری لە واجب بوونی حەج، رینگاش ئەگری لە واجب بوونی غەزا تەنھا ترسی رینگا نەبێ لە

كافران و لە دزو جەردەى موسولمان؛ ئەمانە نابن بە بيانوو وە ھەر قەرزى كە وەعدەى ھاتبى، مەنعى سەفەر كردن بۆ غەزا ئەكا، مەگەر بە ئىزنى خاوەن قەرزە كە.

لەم حالەدا، حەرامە لەسەر منال بەبى رىگادانى باوكى و دايكى بچى بۆ غەزا، ئەگەر باوك و دايكى موسولمان بن، بەلام سەفەرى خويندن و فير بوون و ھەر شتى كە فەرزى عەين بى يا فەرزى كىفایە بى، ئەو پىويستى بە ئىزدانى باوك و دايك نىيە. ئەگەر باوك و دايك ئىزنى منالان دا بچى بۆ غەزا، يا خاوەن قەرز رىگای قەرزە كەى دا وە لەپاشا پەشىمان بوونەو، ئەو ئەگەر نەگەشتبوونە رىزى شەر، واجبە زوو بگەرپنەو، ئەگىنا حەرامە بگەرپنەو.

حالەتى دووھەم، ئەو ەيە كە كافرە كان بىنە و لاتى موسولمانانەو؛ لەم حالەتەدا، غەزا واجب ئەبى لەسەر ھەركەسى كە تواناى ھەبى لە ئەھلى ئەو شوپنەو ئەو كەسانەى كە لە مەسافەى دروست بوونى نوپژ كورت كردنەو نەزىكترن لەو شوپنەو وە ئەگەر كافرە كان بەبى جەنگ نەئەچوونە دەرەو، ئەو واجبە لەسەر دەولەمەندو فەقىر، بەلكوو لەسەر قەرزار بەبى رىگادانى خاوەن قەرزە كە و لەسەر مندال بەبى رىگادانى باوك و دايكى، بپۆن بۆ غەزا لەگەلىانا؛ جا ئەگەر كافرە كان بەمانە دەرە كران، فەرزە لەسەر موسولمانانى تر كە لە مەسافەى دروست بوونى نوپژ كورت كردنەو دان يا دوورترن لەو مەسافەى، بپۆن بۆ يارمەتى دانى خەلكى ئەو شوپنە كە كافر داگىريان كردوون دەريان بكەن.

ھەر پىاويك و ھەر ژنىكى موسولمان كە كافر بە نىازى جەنگ روويان تى بكا، واجبە لەسەريان بە ھەرچورى كە ئەتوانن بەربەرە كانى بكەن و خوڤان نەدەن بە دەستەو وە ئەگەر لەو باوەرەدا بوون كە كافرە كان دىل ناكورژن و نامووسيان نابەن، دروستە لەكاتى ناچارىدا خوڤان بەدەن بە دەستەو.

فەرزى كىفایە، تەنھا غەزا نىيە، بەلكوو ھەرچى بەسوود بى و پىويست بى بۆ مانەو ەى ئابىن و ھىزى موسولمانان، واجبە جى بەجى بكرىت؛ مەسەلا، لە فەرزى كىفایە رەاگرتنى باوەرى ئىسلامەتى بەھوى ئەو زانايانەو كە ئەتوانن بە بەلگەو دەلىل

ئیسپاتی راستیه تی ئاینی ئیسلام بکه ن و ده فی شوبه و گومان بکه ن له بیروباوه ری موسولمانان؛ ههروه ها، فه رزی کیفایه یه راگرتنی عولومی دینی، وه ک ته فسیرو حه دیس و ئوسوولی حه دیس و ناوی ئەو که سانه که به ریز حه دیسیان ده م به ده م گیراوه ته وه له پیغه مبه ر ﷺ له گه ل زاینی هۆیه کانی «جرح» و «تعدیل» و ئاگاداری له حه دیس به هه موو جوړه کانیه وه.

ههروه ها فه رزی کیفایه یه زاینی عیلمی «ئوسوولی فیه» به ته فسیل و زاینی لقه کانی «فیه» و ئەو مه سه لانه که جیگه ی یه کیتی قسه ی زانیانی شه رعن وه یا جیگه ی جیایی قسه ی زانیانی شه رعن، به جوړی که هه میسه کو مه له زانیه کی وا په یدا بین ره و بن بو پایه ی قازیه تی و فتوادان له حوکمه کانی ئیسلامه تی دا.

ههروه ها فه رزی کیفایه یه له هه موو دوو مه نزلێکدا «موفتی» یه ک وه له هه ر مه سافه یه کی نیوړۆزه ریگه دا قازیه ک هه بی بو ئەوه که ئیش و کاری موسولمانان په کی نه که وی و ه فه رزی کیفایه یه زاینی هه ر عیلمیک که پیویست بی بو زاینی قورئانی پیروۆزه حه دیسی پیغه مبه ر ﷺ و ئە حکامی دین، وه ک سه رف و نه حوو زمانی عه ره بی و میژوو و به لاغه و ئینشاو عه رووزو ئادابی مونازه ره و مه نتیق و غه یری ئە مانه له و عیلمانه که پیویستن بو ئاین، وه ک عیلمی نووسینی خه ت.

وه فه رزی کیفایه یه زاینی عیلمی هه نده سه و حیساب بو دابه ش کردنی میرات و مالی تیکه ل و وه سیه ت جی به جی کردن و به ریوه بردنی مامه له ی خه لک. ههروه ها فه رزی کیفایه یه هه میسه کو مه لیک هه بی قورئانی پیروزیان له به ربی بو پاراستنی قورئان له فه وتان وه هه موو سالی له وه ختی حه جدا کو مه لیک له موسولمانان زیاره تی که عه بکه ن بو ئەوه ی هه یج سالی چو ل نه بی، خواه له نزیکه وه برۆن یا له دووره وه، به جوړی که نیشانه ی حه ج جی به جی بکریت.

ههروه ها فه رزی کیفایه یه له هه موو قه ره بالغیکسی موسولمانانا نوێزه کان به جه ماعت بکرین تانیشانه ی ئیسلامه تی دیار بی و ه فه رزی کیفایه یه هه میسه کو مه لیک له موسولمانان عیلمی «طب» بزنان بو تیمار کردنی نه خو ش و برینداری ناو کو مه ل.

هه‌روه‌ها کۆمه‌لێکیش هه‌بن هه‌موو جووره‌ پێشه‌سازیه‌کی پێویست بزانه‌ن به‌نیازی پاراستنی ولات له‌ دوژمن و جێ به‌جێ کردنی پێویستی یه‌کانه‌ی کۆمه‌ل و به‌رزکردنه‌وه‌ی پله‌ی ئاوه‌دانی، به‌ پێی توانا وه‌ فه‌رزی کیفایه‌یه‌ راکرتنی بازرگانی و کشت و کال و باخ و بێستان و به‌خێوکردنی حه‌یوانات و خه‌ریک بوون به‌ هه‌ر ورده‌ پێشه‌یه‌ که‌وه‌ که‌ پێویست بێ بو‌ ئاده‌میزاد بو‌ خووشی ژیان و به‌رزبوونه‌وه‌ی پله‌ی گوزه‌ران و سه‌ربه‌خوویی موسولمانان له‌ ناوگه‌لانی تردا.

فه‌رزی کیفایه‌یه‌ ئه‌مر به‌ چاکه‌و نه‌هی له‌ خراپه‌ به‌ چه‌ند شه‌رت؛

[شه‌رتی] یه‌ که‌م: ئه‌و چاکه‌و خراپه‌یه‌ به‌پێی مه‌زه‌به‌ی ئه‌و که‌سه‌ بێ که‌ ئه‌مر و نه‌هیه‌ که‌ی له‌ گه‌لدا ئه‌ کریت؛ به‌لێ، می‌ردی ژن ئه‌توانی مه‌نعی ژنه‌که‌ی بکا له‌ شتی که‌ لای ژنه‌که‌ی دروست بێ و به‌ عه‌قیده‌ی ئه‌م خۆی حه‌رام بێ، وه‌ کوو ئه‌وه‌ که‌ پیاویکی شافیه‌ی مه‌زه‌هب مه‌نعی ژنی حه‌نه‌فی مه‌زه‌به‌ی خۆی بکا له‌ خواردنه‌وه‌ی «ئیبید» وه‌ قازی ئه‌توانی مه‌نعی که‌سی بکا له‌ شتی که‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی ئه‌و که‌سه‌دا دروست بێ به‌لام له‌ مه‌زه‌به‌ی قازی خۆیدا دروست نه‌بێ، وه‌ کوو مه‌نعی قازی شافیه‌ی مه‌زه‌هب بو‌ پیاوی که‌ ژنیکی له‌ سه‌ر مه‌زه‌به‌ی حه‌نه‌فی به‌ بێ وه‌لی ماره‌ کردبێ، به‌و شه‌رته‌ که‌ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ به‌ سووره‌تی ده‌عوا بیری بۆلای قازی و له‌ پێش ئه‌وه‌دا قازیه‌کی حه‌نه‌فی مه‌زه‌هب حوکمی نه‌کردبێ به‌ دامه‌زرانی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌.

شه‌رتی دووه‌م: ئه‌وه‌یه‌ کابرا ئه‌مین بێ له‌ گیان و نامووس و ئه‌ندام و مالی خۆی یا که‌سیکی تر، ئه‌گینا واجب نییه‌ ئه‌مر به‌ چاکه‌که‌و نه‌هی له‌ خراپه‌ که‌ بکا؛ جا ئه‌گه‌ر ترسه‌ که‌ی له‌ خۆی بوو، ئه‌وه‌ هه‌ر دروسته‌ بیکاو خۆی له‌ به‌ر ئازار و مه‌ینه‌تدا رابگری وه‌ ئه‌گه‌ر ترسی له‌ که‌سیکی تر بوو، حه‌رامه‌ ئه‌و که‌سه‌ تووشی ئه‌و ده‌رد و مه‌ینه‌ته‌ بکاو دروست نییه‌ ئه‌و ئه‌مر و نه‌هی به‌ بکا.

شه‌رتی سێه‌م: ئه‌وه‌یه‌ باوه‌ری وانه‌بێ ئه‌و که‌سه‌ که‌ ئه‌مره‌ که‌ی پێ ئه‌کا یا نه‌هیه‌ که‌ی لێ ئه‌کا مل پێچیه‌کی زۆر ئه‌کا، یاخود کرده‌وه‌یه‌کی خراپی لێ ئه‌وه‌شیه‌وه‌، ئه‌گینا واجب نییه‌.

چوارەمیش: ئەو یە ئەو ئەمرو ئەهیه هەرای لێ پەیدا نەبێ، ئەگینا حەرەمە توخنی بکەوێ.

فەرزی کیفایە موسولمان بێ بە شاھید لە هەر ئیشیکێ حەلّداو لە کاتی پێوستیشدا شەھادەتە بەدا، بەو شەرته لە دانی ئەو شەھادەتەو هەرایە بەرپا نەبێ و کابرا ئەمین بێ لە گیان و مال و ئەندام و ناموسی خۆی و هەرکە سیکێ تر. هەر وەها فەرزی کیفایە دەفعی زیان لە موسولمان، وە کوو پۆشته کردنەوێ رووت و تێرکردنی برسی لە کاتیکە لە ریگای «بیت المال» یا زە کاتی دوڵمەندانەو ئەم جوۆرە شتانە جێ بە جێ نە کرین. هەر وەها واجب و فەرزی کیفایە کفن و دفنکردنی مردوو ئەگەر خۆی هیچی لێ بە جێ نە مابێ و لەو شوینەدا «بیت المال» ئەو نە رێک و پێک نەبێ که ئەم ئەرکانە بە جێ بێنێ. هەر وەها فەرزی کیفایە لە سەر کۆمەلّ که هیچ نەبێ یە کێکیان جوابی سەلام بداتەو وە سوننەتی کیفایە شە یە کێک لە ناو کۆمەلّیکدا سەلام بکا لە خەلکی تر.

غەیری ئەم شتانەیی باسمان کردن، فەرزی کیفایە تر زۆرە - وە کوو لە کتیبە گەورە کانا نووسراون - و مەسره فی ئەم فەرزانە لە سەر «بیت المال»، ئەگەر رێک و پێک بێ، ئەگینا لە سەر هەموو ئەو کەسانە یە که خاوەن مال و خاوەن هیز و توانان لە ناو موسولمانان.

جا وە کوو لە پێشەو و تمان، غەزا یا فەرزی کیفایە یە یا فەرزی عەینە. هەر چۆن بێ، غەزا بە بێ ریگادانی پێشەوای موسولمانان یا جێ نشینی ئەو، کە راهەتی هە یە، چونکە ئیشیکێ مەترسی دارە و پێوستی بە شت و مەکی جەنگی و نان و خۆراکی دەوێ و تەماشاکردنی باری جیهانی دەوێ و ئەم جوۆرە ئیشە یە بە غەیری پێشەوای موسولمانان ناکرێ.

سوننەتە هەرکاتی پێشەوای موسولمانان لە شکری نارد بو غەزا، یە کێکی واکە باوهری پێی و متمانە یە لە عەقل و لیها تووی و تی گە یشتنی هەبێ، بیکا بە گەورە ی موسولمانان و فەرمانی بداتی که بە دادپەرورە ی لە گەلّ لە شکرە کە یەدا بجوولیتەو؛

ھەرۋەھا، گەپت و پەيمانىش لە ئەندامانى لەشكرە كە وەربگرى كە لە فەرمانى خوا دەرنەچن و بە گونى سەرلەشكرە كە يان بكنە و لە كاتى شەرا خويان راگرن و ھەلنە يەن. دروستە لە كاتى پىويستىدا پىشە وای موسولمانان يارمەتى وەربگرى لە كافران، بە و شەرتە كە دلىا بى لەو كە خەيانەت ناكەن لى و ئەو ەندە يش بن كە ئە گەر فەرز بكنە ين لە گەل كافرە دوژمنە كاندا بين بە يەك، لە دوو قاتى ئىمە زياتر نە بن. دروستيشە ئىنسانىكى نابالغى وا كە نريك بى بالغ بى بچىتە ناو سوپاۋە، بە و شەرتە ئازاۋ بە ھىز بى.

پىشە وای موسولمانان ئەتوانى چەكى سوپا لە مالى خوى بدا، وە كوۋ ئەتوانى لە مالى «بىت المال» بىدا وە دروست نىيە موسولمان بە كرى بگرى بۆ غەزا، چونكە كرى بەرابەر بە فەرز نادرى، ئەومالەش كە سوپاى موۋچە خور وەرى ئەگرن لە مالى دەسكە و توى غەزاي كافران، ياخود ئەو زەكاتەى كە سەربازى داوتەلەب (مُتَطَوِّع) وەرى ئەگرن، بە كۆمەك و يارمەتى دائەنرى ئەك بە كرى.

جا كاتى كە وتىنە جەنگە وە لە گەل كافران، دروست نىيە مندال و شىت و ژن و خونسا بكوژىن، مە گەر كە وتىنە جەنگە وە لە گەلمان وە كە راھەتى ھە يە غەزا كەر خزمى خوى بكوژى، بە تايىتەتى ئە گەر مەحرەم بى پى، وە كوۋ باوك و باپىرە و كورۋ كورپەزاۋ براۋ برازاۋ مام، مە گەر ئەمانە بە ئاشكرا جنىۋ بەدەن بە خوداۋ بە پىغەمبەر. ھەرۋەھا دروست نىيە ئەو كە سەى كە كافران بۆ ئىشىك بىنرىن بۆ لامان بىكوژىن، چونكە فروستادە ھىچى لەسەر نىيە.

لە بارەى رەبەن (راھب) و كرىكارو پىرو كوىرى كافرانە وە، ئىمامى شافىعى دوو فەرموودەى ھە يە؛ يە كەم - كە فەرموودە يەكى بە ھىزە - ئەو يە دروستە بكوژرىن و دروستيشە بەللىرىنە وە؛ فەرموودەى دوو ھەمىشى ئەو يە دروست نىيە بكوژرىن و پىويستە بەللىرىنە وە؛ ئەم حوكمە، ئەم ۋ بە پى مەسلەحتەتى موسولمانانە و پىشە وای موسولمانان چى بە باش بزانتى ئەو ئە كرى وە ئەتوانى بە پى پىرو راى خوى و راۋىزو تەدبىرى موسولمانان رەفتار بكا وە ھەر كافرىكى ئازادى بە دىل گرت، ئەتوانى يا

بیکوژی یا بیکا به بنده یا منته بنیته سەر کافره کان و بهره لّای بکا به خۆپایی یا به رابه به ئەندازه یهك پاره ئازادی بکا.

دروسته بۆ پێشه‌وای موسولمانان ده‌وری کافره کان بگری له شار یا له قه‌لادا و ئاویان به‌سەرا بشکینیته‌وه بۆ ئەوه که شوینه‌که‌یان بخنکی وه ئەتوانی خانوویان پر ووخینی و باخیان بپری و ده‌غل و دانیان بسووتینی، ئەگەر ئەم کرده‌وانه بین به‌هۆی داگیرکردنی شوینی کافره کان و زال‌بوون به‌سەریاندا، به‌لام حەرامه‌فه‌وتاندنی حەییوانات و مەرو مالاتیان تهنه‌ئا و ولأخی سواریانه‌نه‌بی که سواریان ده‌بن و شه‌ریان پیوه‌ئه‌که‌ن. هه‌روه‌ها دروسته‌له‌کاتی بی ئاگایی دا بدا به‌سەریان، هه‌رچه‌ند موسولمانیشیان له‌ناودا بی، خواه ئەو موسولمانانه‌دیل بن لایان یاخود بۆ کاسبی و بازرگانی چووبنه‌ناویان.

وه ئەگەر شه‌رگه‌رم بوو و کافره کان ده‌وری خۆیان گرت به‌ژن و مندالی خۆیان، ئەوه هه‌ر دروسته‌شه‌ریان له‌گه‌لدا بکریت، ئەگینا ئەمه‌ئه‌که‌ن به‌هۆی ئەوه هه‌رکاتی که‌وتنه‌ته‌نگییه‌وه به‌م جوهره‌خۆیان رزگار بکه‌ن، به‌لام ئەگەر ناچار نه‌بین بۆ ئەم شه‌ره، واته‌ئه‌گەر به‌بی شه‌ر زال بین به‌سەریاندا، ئەوه له‌م کاته‌دا شه‌ریان له‌گه‌لدا ناکه‌ین بۆ ئەوه که ئەو مندالانه‌و ئەو ژنانه‌نه‌کوژرین وه ئەگەر ده‌وری خۆیان گرت به‌ژن و منال و پیاوی موسولمانان، ئەوه تا ناچار نه‌بین شه‌ریان له‌گه‌ل ناکه‌ین بۆ پاراستنی موسولمانه‌کان؛ به‌لی، ئەگەر ئەم فیله‌یان بۆ ئەوه کرد که بیکه‌ن به‌هۆی زال بوون به‌سەر ئیمه‌دا، ئەوه ناچارین شه‌ریان له‌گه‌ل ئەکه‌ین.

حەرامه‌له‌سەر ئەو موسولمانه‌ی له‌ریزی جه‌نگدايه‌له‌ریز ده‌رچی و پشت‌هه‌لکا، ئەگەر کافره کان له‌دوو قاتی ئیمه‌زیاتر نه‌بن، مه‌گەر بۆ فیلی شه‌ر، واته‌به‌فیل خۆی بشکینی بۆ ئەوه که له‌پاشا زال بی به‌سەریان، یا بۆ ئەوه که بر و بۆ سه‌نگه‌ریکی مه‌حکه‌م یا له‌هه‌تاو ده‌رچی بۆ سیبه‌ر یاخود بر و بۆ ناو کۆمه‌لیکی تر له‌موسولمانان که له‌گه‌ل ئەواندا باشتر شه‌ری بی بکری.

جا ئەگەر ئەم کۆمه‌له‌نزیك بوون له‌کۆمه‌له‌که‌ی خۆیه‌وه، ئەوه هه‌روه‌کوو ئەوه وایه که له‌ناو ئەواندا بی وه ئەگەر به‌عورف دوور بن له‌کۆمه‌له‌که‌ی خۆیه‌وه، ئەوه ئیتر به‌جیا

دائه‌نری له‌و کۆمه‌لی پیشووه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌مان تالانیکیان گرت، ئه‌و له‌گه‌لیاندا به‌شدار نابیی.

وه‌ ئه‌گه‌ر کافره‌کان له‌ دوو قاتی ئیمه‌ زیاتر بن، دروسته‌ هه‌لبیین له‌به‌ریاندا، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ئیمه‌ ئه‌سبابی جه‌نگمان به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌ماو ئه‌وان خاوه‌ن چه‌ك بوون، چونکه‌ خوگرتن له‌م حاله‌دا ئه‌ببی به‌هۆی فه‌وتانی سوپای ئیسلام به‌ بی سوودو قازانج؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر زیاده‌که‌یان ژماره‌به‌کی که‌م بوو و ئیسلامه‌کانیش خاوه‌ن هی‌زو خاوه‌ن چه‌ك بوون، ئه‌وه‌ دروست نییه‌ له‌به‌ریان هه‌لبیین.

ئه‌گه‌ر کافرێك داوای شه‌ره‌مه‌یدان (مبارزه‌)ی له‌ موسولمانان کرد، دروسته‌یه‌ کێ له‌ ئیمه‌ به‌رواته‌ مه‌یدانه‌وه‌ له‌گه‌لی، به‌شه‌رتی که‌ پیشه‌وای موسولمانان ریگای بداو کابرایش خاوه‌ن هی‌ز بی و خۆی تاقی کردبیته‌وه‌.

باسی پیاوو ژن و مندالی و مالی کافران که‌ بکه‌ونه‌ ده‌ستی موسولمانان

ژن و مندالی کافران که‌ له‌ جه‌نگدا گیران، ئه‌کرین به‌ به‌نده‌و پیشه‌وای موسولمانان ئاره‌زووی خۆیه‌تی چی ئه‌کا له‌ پیاوه‌ به‌دیل گیراوه‌کانیان، ئه‌توانی هه‌رکام له‌و سێ کرداره‌یان له‌گه‌ل بکا که‌ پیشان باسمان کردن. ئه‌گه‌ر پیشه‌وای موسولمانان زوونه‌یزانی چییان پی بکا باشتره‌ راگیران بکا تا به‌رچاوی روشن ئه‌بیته‌وه‌. ئه‌گه‌ر ئه‌و کافره‌ی که‌ که‌وتوو ته‌ ده‌ستی موسولمانان موسولمان بوو، ئه‌وه‌ کوشتنی دروست نییه‌، به‌لام ئه‌توانی یا بیکا به‌ به‌نده‌ یا به‌خۆراییی به‌ره‌للای بکا وه‌ ئه‌گه‌ر کافرێك به‌ر له‌وه‌ که‌ بکه‌ویتته‌ ده‌ستی موسولمانان موسولمان بیی، ئه‌وه‌ خۆی و مندالی نابالغی ئه‌پاریزین له‌و سێ کرداره‌ که‌ له‌ پیشا باسمان کردن؛ هه‌روه‌ها، مالیشی تالان ناگری و دانانری به‌ ده‌سکه‌وتی جه‌نگ، به‌لام بو ژنه‌که‌ی، دوو فه‌رمووده‌ی ئیمامی شافعی هه‌یه‌؛ یه‌که‌م، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ناپاریزری و ئه‌گری به‌ که‌نیزه‌ك، چونکی ئه‌و که‌سیکی سه‌ربه‌خۆیه‌؛ فه‌رمووده‌ی دووه‌میشی ئه‌وه‌یه‌ که‌ چاوه‌رپی ئه‌که‌ین تا «عه‌ده‌»ی ته‌واو ئه‌بی؛ جا ئه‌گه‌ر پیشه‌وای موسولمانان ئازادی کرد، ئه‌دریته‌وه‌ به‌ میرده‌که‌ی و ئه‌گه‌ر ئازادی نه‌کرد،

ئەو ئە کرئ بە کەنیزە ک و ئە خریته ریزی دەسکەوتی جەنگەو. ژنی زیممی و نازادکراویشی، ئە گەر شەپکەر بن، ئە کرین بە کۆیلە (زقیق)، بە لام نازادکراوی ئینسانی موسولمان و ژنیشی، ئە گەر لە جەنگدا بگیری، ناکرین بە کۆیلە.

ئە گەر ژنو میردیک بە یە کەووە گیران، یا یە کینکیان بە تەنھاگیرا، ئەو نیکاحی بە یینان هەلئەو شیتەو، خواھ وەختی خۆی نازاد بووبن یا کۆیلە بووبن. هەر وەختی کافری شەپکەر گیرا کرا بە کۆیلە، ئەو هەر قەرزێ کە بە سەر یەو بی لە سەری لاناچی، خواھ قەرزێ موسولمان بی یا هی کافری زیممی بی یا هی کافری پەیمان لە گەل کراو یا متمانە پێدراو و ئەو قەرزە ی لە مالی خۆی ئە دریتەو ئە گەر لە پاش ئەو کە کرا بە کۆیلە ماله کە ی بکهوئتە دەستمان.

ئە گەر کافرێکی شەپکەر قەرزێ کردبوو لە کافرێکی شەپکەر و لە پاشاندا هەردووکیان موسولمان بوون، یا قەبوولی جیزیە یان کرد، ئەو ئەو قەرزە ی لە سەر ئە مینتەو، هەر وەها ئە گەر شتیکی بە قەرز لێ کړی، بە لێ، ئە گەر مالیکی فەوتاندبوو و لە پاشاندا هەردوولا موسولمان بوون، ئەو ئەو ماله نابژیرئ.

هەر مالی بە زور لە کافری شەپکەر وەر بگیری، خواھ ئەو ماله لە وانە بی بگوئزرتەو یا ئە گوئزرتەو، ئەو بە دەسکەوتی جەنگ دا ئە نرئ. هەر وەها ئەو ماله کە یە کئ یا دووکەس یا زیاتر بە دزی بیدزن لە مالی کافری شەپکەر، یا وە کوو «لقطه» (دۆزراو) وەری بگرن و لە مالی موسولمان نەچی، ئە گینا پیویستە تە عریف بکرئت بە لکوو خواوەنە کە ی بدۆزرتەو.

وہ دروسته بۆ ئەم کۆمەلە ی سوپایە کە دەسکەوتی جەنگ وەر ئە گرن، بە ئارەزووی خۆیان لەو مالی دەسکەوتە بخۆن، چ خوار دەمەنی قووت و چ میو و چ لەو شتانە بی کە بۆ لەزەت ئە خورین و ئە توانن لە حە یواناتیان سەربەرن بۆ خوار دنی خۆیان؛ هەر وەها، ئە توانن ئالف و ئالیککی و لاخی سواریی خۆیانی لێ بدەن وە قیمەتی ئە مانە ییش ناکەوئتە سەریان، چ فەقیر بن و چ دەو لە مەند بن، بە لام ئەم جۆرە تە سەر و فانه دروست نین بۆ ئەو کە سانه کە لە پاش جەنگ و وەر گرتنی ماله کە هاتوون.

هەر سه ربازيک گه پرايه وه بو ولاتي موسولمانان و له م مالي دهسکه وتي جهنگه شتيکي له گه ل خوئي هينابوو، پيوسته بيخاته وه سه ره و ماله تا دابهش نه کري له نيواني موسته حهقه کانیا.

هەر کهس له م غه زا کهرانه که خاوهن روشد بي، نه تواني بهر له دابهش کردن دهس بهرداري حهقي خوئي بي و هيچ له دهسکه وتي غه زا که وهر نه گري، هه رچه ند له پاش جيا کردنه وه ي پينج يه که که يش بي؛ ههروه ها، هه موو غه زا که ره کان نه توانن دهس بهرداري حهقي خوئيان بين بو «بيت المال»، به لام خزمانی پينغه مبه رﷺ، له «بنی هاشم» و «بنی مطلب»، دروست نييه دهس بهردار بين له به شي خوئيان، چونکي به شي نه وان به زوره و جگه له و پينج يه که هيچ به ره م و دهسکه وتيکي تريان نييه.

ههروه ها نه گه ر موسولماننيک کافرنيکي کوشت، دروست نييه دهس ته بهردار بي له که ل و په لي نه و کافره کوژراوه که واپوه يه تي و هه مووي به ناچاري نه بي به مولکي نه و که سه بکوژه. هه رکهس دهس ته بهردار بو له حهقي خوئي له دهسکه وتي جهنگ، وه کوو که سيک وايه که له و جهنگه دا نه بوو بي که نه و شتانه ي تيا به تالان گيراوه وه هه رکه سي له خاوهن حهقه کان بمرئ، به شه که ي به ميرات نه مينينه وه بو ميرات گره کاني و به ئوسوولي ميرات دابهش کردن دابه شي نه که ن. تالانسي جهنگ نابي به مولکي جهنگ که ره کان تا دابهش نه کري له نيوانيانا. نه رزو ئاوي کافره شه رکه ره کانيش نه بي به مولکي نه و شه رکه رانه که به شه ر نه و نه رزو ئاوه يان دا گير کردوه.

وه نه گه ر له ناو دهسکه وتي شه ردا شتي «اختصاصي» هه بوو، وه کوو تا پاله و سه گي راو وه هه ندي له شه رکه ره کان داوايان نه کرد بو خوئيان، نه وه نه گه ر نه وانسي تريان چاويان لي پوشي بو نه و که سانه ي که نه يانه وي، نه وه باشه، نه گينا نه گه ر بو نه وه نه شيا که دابهش بکري، نه وه به شي نه که ن وه نه گه ر بو بهش کردن نه نه شيا، دهوي لي نه کري و نه دري به و که سه که به ناويه وه ده ره نه چي.

نه گه ر پيشه واي موسولمانان يا جي نشيني نه و له گه ل کافرنيک رنيک که وتن که ريگايان پيشان بدا بو ناو قه لايهک، به و شه رته که قه لاکه گيرا، که نيزه کيکي بدريني له

دانیشتوانی ئەو قەلایە، ئەو دروستە؛ جا ئەگەر بە ھۆی ری پیشان دانی ئەو کەسە وە قەلاکە گیرا، کە نیزی کە کە ی ئەدریتی وە ئەگەر نە گیرا، یاخود گیرا بە لام بە ھۆی ری پیشان دانی ئەمە وە نە بوو، ئەو نایدیتری وە ئەگەر قەلاکە بە ھۆی ری پیشان دانی ئەو وە گیرا بە لام کە نیزی کی تیا نە بوو، یاخود لە پێش ئەو ریک کە و تنە دا کە نیزی کە کە مرد بوو، ئەو ھێچی ناکەوی، یا لە پاش گرتنی قەلاکە و پێش ئەو ی بدری بە و کەسە مرد، ئەو لە جیاتی کە نیزی کە کە با یی قیمة تە کە یی ئەدریتی وە ئەگەر لە پێش گرتنی قەلاکە دا مرد بوو، ئەو فەرموودە ی دیاریتر ئەو ھێچی ناکەوی وە ئەگەر کە نیزی کە کە موسولمان بوو، واجبە لە جیاتی دا شتیکی بدریتی کە بریتی بی لە کرنی ئیشیکی وە ک ئەو ئیشە کە ئەو کردوویە تی.

ھەر ولاتی کە بە ریک کە و تن (ضلع) بگیری، ئەو بە وجۆرە لە گەل خەلکی ئەو ولاتە دا موعامە لە ئە کری کە لە ریک کە و تن نامە ی شەر وە ستاندنە کە دا نووسراو؛ ئەگەر باسی وە زعی ئەرزو ئاوو خانوو و کەل و پەلی تریان نە کردبوو، ئەو ھەمووی لە سەر حالی پێشووی خۆی ئەمینیتە وە ھێ خواوە نی خۆیە تی. فەرموودە ی راستیش ئەو ھێ شاری مە ککە بە سولح گیرا وە ئەررو خانوو کانی ھەمووی ھێ خواوە نە کانیە تی. ھەر شوینیکی کە بە جەنگ و بە زۆر گیرا، ولاتە کە ئەبی بە ھێ ئەو سەربازانە کە گرتوویانە و دابەش ئە کری لە بە یینانا، تەنھا پینج یە کینکی نەبی کە دابەش ئە کری بە سەر پینج تا قەمدا، وە کوو لە مە و پێش با سمان کرد.

فەرموودە ی راست ئەو ھێ کە "سواد العراق" لە زەمانی "حەزرتی عومەردا" -خوای لی رازی بی- بە چەند جاری بە زۆر داگیر کراو؛ "سواد العراق" بریتیە لە و ناوچانە ی عیراق کە بە ھۆی زۆری ئاوو باراناو وە داری لی رواو وە گیای زۆری تیا سەوز ئەبی و کشت و کالی تیا ئە کری.

ئەم ولاتە، پاش داگیر کردنی، دابەش کرا لە بەینی غەزا کەرە کان و خواوە حەقە کانی ترا؛ حەزرتی عومە ریش دلی خوش کردن و ھەندیکیان بە پارە و ھەندیکیان

بە خۇزرايى دايان بە حەزرەتى عومەر، جا ئەوئىش ھەمووى بە سوورەتى «وہ قفى عام» وەقف کرد لە تىکپراي موسولمانان و بە بە کرئى دانى ھەمىشە يى دا يەوہ بە کرئى بەو کہ سانە کہ لەو زەوى و زارەدا بوون و بە گوپرەي جوړى کشت و کال کرئى لەسەر دانان و ئەو کرئىہ کرا بە خەراجى سالانە بەسەريانەوہ کہ سال بە سال پيدەن بە خەزىنەي «بيت المال» ي موسولمانان. ئەم بە کرئى دانە، ھەرچەند لەسەر ئوسوولئى بە کرئى دانى تر نىيە، بەلام لەبەر خاترى قازانجى تىکپراي موسولمانان، حەزرەتى عومەر بىرپارى دا و ئەسحابە ئىنکارىان نە کرد و بوو بە «ئىجماعى سکوتى» و پىشەوا موجتەھىدەکانى شەرع، وەك "مالىک" و "شافىعى" و "ئەحمەدى کورپى حەنەل"، مەزھەبىان بەم جوړەيە کہ باسماں کرد، کتیبە باوہر پى کراوہ کانى وەك «مىنھاجى نەوہوى» و «وہ جىزى ئىمامى غەززالى» یش لەسەر ئەمەن؛ بەلى، لای «ئىمامى ئەبوو حەنىفە» ئەم وەقفە سابت نەبووہ.

خەراجى خاکی «سواد العراق»، وەھايە ھەر «جەرىب» يک زەوى کہ بکرئى بە جو، دوو درەم و بکرئى بە گەنم، چوار درەم و بکرئى بە زەيتون، دوانزە درەم و بکرئى بە درەخت و باخ و قامىشى شەکر، شەش درەم و بکرئى بە دارخورما، ھەشت درەم خەراجى لەسەر بى؛ ئەم خەراجە، جگە لە زەکاتى شەرعىيە کہ برىتیبە لە دەيەك يا بىست يەك لە زەراعەتى قووتدا، وەکوو لەپىشەوہ باسماں کرد.

«جەرىب»، برىتیبە لە زەويە کى چوار خشتە کى کہ ھەر پالوويە کى دە قامىش و ھەر قامىشى شەش گەزە بە "گەزى ھاشمى" و ھەر گەزىکى شەش پرە مشت (قَبْضَة) يەو ھەر پرە شتىکى چوار پەنجەيە، کہ بەم حىسابە ھەر پالوويە کى ئەکاتە شەست گەزو بە لىکدانى شەست لە شەست، ئەکاتە سى ھزارو شەشسەد گەز، وەکوو دونمى ئەمپو کہ برىتیبە لە دوو ھزارو پىنجسەد مەترى چوارگۆشە، چونکە مەتر لەم گەزە درىژترە.

وہ کوو وتمان، خەراجى ئەم زەويە لە جىگای بەدەلى بە کرئى دانە کہ يدايە وە ھەر زەويەك کہ لە دەستى کہ سىکدا بى، کہ س ناتوانئى لە دەستى بسىنى، چونکە يالە نەوہي ئەوہ کہ سانەيە کہ بە سوورەتى بە کرئى وەرگرتن لە حەزرەتى عومەريان وەرگرتوہ، يا

له وانه یه به سووره تیکی شرعی، وه کوو به کری وهرگرتن له وخواهون دهستانه یان وهرگرتبی؛ به لئی، ته گهر به راستی زانرا که سیك به ناحق دهستی کیشاوه به سهر ته و زهوییه دا، ته وه له دهستی ته سه نری و ته درپته وه به خواهون دهستی پیشوو، ته گهر بزانی کییه، یا ته گهر پته وه بو «بیت المال» و به ریوه بهری «بیت المال» ته توانی به شیوه یه کی دادپهروه رانه ته سه روفی تیا بکا وه کوو مولکه کانی تری «بیت المال».

خواهون دهسته شرعییه کان ناتوانن له م زهوییه بفرۆشن، به لام ته توانن به کری بدنه به که سیکی تر، به و شهرته که حقی خه راجی «بیت المال» بیاریزی وه ته توانن ههر خانوو و به ره یه کی تیا دا دروست کرابی بفرۆشن؛ له «تحفه» دا ته فهرمویت: ههر خانوویه ک که به به ردو خاکی سه واد بکریته وه له شوینیکدا که شوینی کشت وکال بی، ته ویش نابی به مولکی شرعی که بفرۆشیت، چونکه که رهسته که ی له خاکی وه قف دهرهینراوه وه ههر کرپن و فرۆشتن و موعامه له یه ک که ته مپو ته کری، له سهر ته ساسی به مولک کردنی عهینی مال که نییه، به لکوو عیباره ته له دهست هه لگرتن له و شوینه که ته و خواهون خانوووه دروستی کردوووه بو که سیکی تر به رابه ر به ته ندازه یه ک مال که وهری ته گرن له کریار.

به لئی، ههر شوینی که ویرانه (موات) بووبی و کشت وکالی تیدا نه کرابی، ههر که سی به سووره تی شرعی تاوه دانی بکاته وه، ته بی به مولکی، یا ته گهر بیکاته وه بو مزگه وتی یا ته کیه، ته وه به عیباده تخانه ی شرعی ته ناسری له هه موو حوکمیکدا؛ «مع العلم»، دروسته ته وهنده ی پیویست له دهشت و دهریشا بکری به مزگه وتی، چونکه مزگه وتی که پیویست بی، حوکمی جیا کراوه ی هه یه وه ته و مزگه وتانه که ته سحابه کان له سه رده می داگیر کردنی ته م ولاتی کورده وارییه دا کردوو یانه ته وه، وه کوو مزگه وتی "خورمال و بیاره و پاوه" که واه شهووره ته وان کردوو یانه ته وه، ته وه بی گومان هه موو حوکمیکدی مزگه وتیان تیا دپته جی.

پیوانه ی «سواد العراق» - وه ک له «تحفه» و کتیبه باوه ر پی کراوه کانی ترا نووسراوه - به درپزی، له شاری «عه بادان» وه یه که سی فهرسه خ له خواری به سه ره وه یه تا «حدیثه

الموصل»، واته «موسڵی تازه» که له‌م‌لای «نه‌ینه‌واوه» دروست‌کراوه وه به پانی، له «قادسیه» وه‌یه که دوو مه‌نزل له «کووفه‌وه» دووره تا «ه‌هلوان» که شاریکی قه‌دیمی جاهیلی و ئیسلامی بووه له ژووری «قه‌سری شیرین» وه و ئه‌م‌پ‌رۆ مه‌شه‌وو‌ره به «زه‌هاو» وه له‌سه‌ر لیکدانه‌وه‌ی خوالیخوش بوو «مه‌لا ئه‌بووبه‌ کری موسه‌نیف» له‌کتیبی «م‌وضوح» ی شه‌رحی «م‌حرر» دا که له سالی ۱۰۱۴ ی هیجریدا ته‌واوی کردوه، «ه‌ه‌ولێرو که‌رکووک و ئالان و سیوه‌یل و شارباژێرو شاره‌زوورو سازان» - که دینه‌که له «قه‌زای هه‌له‌بجه» له رۆژاوی «چه‌می سیروانه‌وه» له عێراقی ئه‌م‌پ‌رۆداو «قه‌لای ده‌رنه» له ژوور «ده‌شتی و‌ره‌وه» له ناوچه‌ی باوه‌جانیدا وه «قه‌سه‌به‌ی پاوه» و دێی ده‌ودان له خۆره‌ه‌لاتی چه‌می سیروانه‌وه - که ئه‌م‌پ‌رۆ له «کوردستانی ئێران» دان هه‌موو به‌ر و‌لاتی «سواد العراق» ئه‌که‌ون.

«ئیمامی نووی» ئه‌فه‌رموی: «شاری به‌سه‌ره» به‌ر حوکمی «سواد العراق» ناکه‌وی، چونکه له‌وکاته‌دا بی‌شه‌لان بووه و کی‌لگه‌ نه‌بووه، ته‌نها دوو شوینی لای رۆژه‌لات و رۆژاواوه‌ی نه‌بی.

باسی «داز الاسلام» و «داز الکفر» و کوچ کردن له «داز الکفر» وه‌وه

راکردنی دیل

«داز الاسلام»، شوینیکه به و‌لاتی موسولمانان بزانی. ئه‌و شوینانه‌ی به و‌لاتی موسولمانان ئه‌زانرین، سی به‌شن؛

یه که‌م: و‌لاتیکه که موسولمانی تیا بی و حوکم و ده‌سه‌لاتی کافری به‌سه‌ره‌وه نه‌بی؛ دووه‌م: و‌لاتیکه موسولمانان داگیریان کرد بی له کافران و به‌هۆی «جزیه» وه کافره‌کانیان له و‌لاته‌که‌دا هیشتیته‌وه؛

سیهه‌م: و‌لاتیکه وه‌ختی خۆی شوینی موسولمانان بو بی و پاشان کافر داگیریان کرد بی، به‌و شه‌رته‌که موسولمانه‌کان ده‌رنه‌چووین و له و‌لاتی خویانا مابنه‌وه، وه‌کو وه‌ندی له زانایانی ئه‌م چه‌رخانه‌ی دوا‌یی فه‌رمویانه.

هەر ولاتی غەیری ئەم سێ جۆرە بێ، ولاتی کافرانەو بە «داژ الکفر» دائەنری،
 وە کوو ئەو ولاتانە ی که کافریان تیا یەو موسولمانان دەستیان ناروا بەسەریانا.
 هەر موسولمانی له «داژ الکفر» دا بێ، ئەگەر بتوانی ئوسوولی دین و ئایینی خوئی
 بە ئازادی جی بە جی بکا، چ لە بەر شەرەفی خوئی و چ لە بەر شەرەفی کۆمەڵی خزم و
 کەس و کار و دەس و پێوەندی و ئەمینیش بێ لەو کە تووشی فیتنە ی دین نەبێ و
 ئومیدیشی وانەبێ کە بە مانەوی ئەو لەو شوینە دا ئیسلام بەرز ئەبێتەو، ئەو سوننەتە
 کۆچ بکا لەو ولاتە؛ ئەگەر وانەبوو، واجبە لەو ولاتە دەربجی و کۆچ بکا، بەو شەرته کە
 دانەمی بۆ مەسەرەفی خوئی و هەر کەس کە مەسەرەفی لەسەری بێ و رینگاش ئەمین بێ و
 مەجالێ بیی بە بێ زیان پێ گەشیتن دەربجی و ئەو شوینەش کە بۆی ئەروا، خالی بێ لەو
 خراپە یە کە لەم ولاتە دا هە یە.

ئەگەر موسولمانیک دیل بوو لای کافران و ئەتوانی لە دەستیان رابکا، واجبە
 لەسەری رابکا و ئەگەر کافرە کان بە بێ قەید و شەرت بەرەللیان کرد، واجبە ئەو ولاتە
 بە جی بیلی، بەلام لەم سوورەتە دا ئەتوانی بە هەر جۆری زیان بگە یەنی بەو کافرانەو
 لییان بکوژی و ئەگەر بەو شەرته بەرەللیان کرد کە ئەو کافرانە لە ئەمانی ئەودا بن، ئەو
 بە قەتعی دروست نییە زیان بە کەسیان بگە یەنی؛ هەر وەها، ئەگەر باوەری و ابوو ئەگەر
 ئەم لەو کافرانە بکوژی یا زیانیان پێ بگە یەنی، ئەوانیش لە دیلە موسولمانە کانی تر
 ئەکوژن یا زیانیان پێ ئەگە یەنن، ئەو لەم سوورەتە یشدا دروست نییە دەستیان بۆ بیا.
 وە ئەگەر پاش راکردن، کافرێک یا چەند کەسیکیان کەوتنە شوینی، ئەو دروستە
 دەفیان بکا، هەر چەند بە کوشتنیشیان بێ و ئەگەر بەو شەرته بەرەللیان کرد کە لە
 ولاتی کافرە کان دەر نەچی، ئەو دروست نییە بۆی ئەم شەرته جی بە جی بکا.

باسی ئەمان دان بە کافران

دروستە هەر موسولمانیکی تە کلیف لەسەر، پیاو بێ یا ژن، جوان بێ یا پیر، بە
 ئارەزووی خوئی ئەمان بدا بە کافری شەرکەر، پیاو بێ یا ژن، یەکی بێ یا کۆمەلێک، بەو

شەرتە كۆمەلئىكى وا بن ژمارەيان بىرى و ژمارەيان ديارىيى؛ بەلئى، ئەگەر موسولماننىك دىل بى لەناو كافراندا، ئەو دەروست نىيە ئەم دىلە ئەمان بەدو كافرانە كەوا لەگەلئاندا يا بە غەيرى ئەوان، چونكە مادام ئەم خۆى والەژبەر زۆرو چاودىرىي ئەواندا، سووھەتى وەكوو زۆرلئى كراو وا يە و خۆى ئەمىن نىيە لە فرۆقئىلئى ئەوان، چ جاي ئەو ئەم ئەوان تەئىمىن بكا.

ئەمان دان بە كۆمەلئى ژمارە ناديارىش، وەكوو خەلكى شارئىكى گەورە، بە غەيرى پىشەواى موسولمانان ناكرى، چونكە ئەمە وەكوو سولخ (ھەدنة) وا يەو لە دەسەلئى پىشەواى موسولماناندا يە.

جا ھەركاتئى موسولماننىك ئەمانى دا بە كەسىك يا بە چەند كەسىك كە ژمارەيان ديار نەبوو، ئەو ئەم ئەمان دانە دائەمەزرى و دروست نىيە بو ھىچ موسولماننىك زيانان پى بگە يەنئى، چونكە لە ھەدىسى پىرۆزدا، پىغەمبەر ﷺ لەعنەتى كىردوو لەو كەسە كە ئەمانى موسولمانان ئەشكىنئى.

عەقدى ئەمان دائەمەزرى بە لەفزئى كە مەعناى تەئىمىن كىردن بگە يەنئى، وەكوو ئەو كە پى بلى: «وا تۆم تەئىمىن كىرد» يا: «ئەمانم پى داى»، وە بە نووسىن لەگەل نىيازدا، وەكوو ئەو كە جوملەى تەئىمىن كىردنە كە بنووسئى و لەگەل ئەو ھىشدا نىيەتى تەئىمىن كىردنى بەئىنئى؛ ھەروا بەو ھىش دىتە جئى كە يە كئى راسپىرئى بۆلاى كافىرە كە لە وە كالتى ئەمەو ئەمانى بداتئى.

بە شەرت گىراو ئەو كافىرە كە ئەمانى ئەدرىتئى بەو تەئىمىن كىردنە بزائى و قەبوولئىشى بكا بە لەفز يا خود بە ئىشارەتئىكى وا كە ئىنسان تئى بگا؛ ئەگەر ھات و كابرا قەبوولئى نەكرد، واتە بئى دەنگ بوو لە قەبوول كىردن، يا ھەر جوابى ئەمان دانە كەى دا يەو بە نەوئىستن، ئەو بە تالە؛ ھەروەھا، بە شەرت گىراو كە ماوھى تەئىمىن كىردنە كە لە چوار مانگ زىاتر نەبئى وە لە فەرمودە يە كدا دروستە مادام ماوھە كەى نەگات بە سالىك، بەلام ئەم ماوھە دانانە بۆ كاتئىكە كە ئىمە لاواز نەبىن، ئەگىنا ديارى كىردنى ماوھە يەك كە لە چوار مانگ زىاتر بئى، ئەبەسرى بە بىرو راوئىژى پىشەواى موسولمانانەو، ئەگەر ئەو

زیاده که ی ره وای بینی، نه وه دروسته هر چه ند بی، نه گینا هر چوار مانگه که دروسته و زیاده که ی به تاله.

دروست نییه بو موسولمان نه مانی کافر یکی و ابداکه زیانی هه بی بو موسولمانان، وه کوو پیایوی جاسوس و پیایو، خراب و نازاوه گپرو کافر ی که چه کی به دهسته وه بی. هه نه مانی که دابمه زری، دروست نییه بو پیشه وای موسولمانان هه لیه شینته وه مادام ترسی له خه یانه تی نه و کافر نه بی وه نه گهر ترسی هه بو، نه توانی به تالی بکاته وه. له نه مان دانی کافردا، مال و سامانی به رناکه وی، هه روه ها نه و خیزان و مناله ی که وان له ولاتی کافر اندا، مه گهر نه مان دانی نه مانه یش به شهرت گیرابی، نه وکاته هه موویان نه مین نه بن.

باسی «جزیه»

سوورته تی عهقدی جیزیه بو زیممی نه وه یه که پیشه وای موسولمانان یا جی نشینی نه و، بلتی: نه تان هیلمه وه له «دار الاسلام» دا یا: وا ریگام دان بمیننه وه له ولاتی موسولماناندا به و شهرته که هه موو سالی جیزیه بدهن و فه رمانی تیمه جی به جی بکن. فه رمووده ی راستر نه وه یه واجبه نه ندازه ی جیزیه که دیاری بکری، تیر پیویست نییه باسی نه وه بکری که زمانی خو یان بگرن له بی نه ده بی کردن ده رحه ق به و شتانه ی له ئایینی ئیسلامدا پیرو زن، چونکه نه م زمان گرتنه به شیکه له فه رمان به رداریی ئیسلام.

عهقدی جیزیه، نابی «معلق» یا «موقت» بی وه به شهرت گیراوه قه بوولی جیزیه دان به له فز له لایه نی زیممییه کانه وه به شهرتی که بالغ و عاقل بن؛ هه روه ها، نه م قه بوول کردنه دروسته له لایه ن وه کیلیشیانه وه.

نه گهر کافر هکان داوای عهقدی جیزیه یان کرد له پیشه وای موسولمانان، واجبه له سه ری به گو یان بکا، مه گهر بو که سی که ترسی لپی هه بی، وه کوو جاسوس و پیایو خراب و نازاوه گپرو که سانی له م چه شنه.

عهقدی جیزیه نه کری بو "جووله که وگاور و سابیشی و ناگر په رست و سامیری" وه بو منالانی نه وانه که بوون به جووله که یا به گاور به ر له هه لوه شاننده وه ی ئایینه که یان،

ههروهه ها نه گه رگومانمان هه بوو له کاتي وه رگرتيانا بو نه و نايينه. وه بو کافر يکيش که يه کي له باوک و دايکي «کيتابي» بي و نه ويان «بت په رست» بي وه بو نه و کافرانه يش که ئيدديعاي نه وه نه کهن که له سهر "شهريعه تي حه زره تي ئيبراهيم" يا له سهر "زه بووري حه زره تي داوود" نه پون به پيوه.

جيزيه نييه له سهر ژن و مندال و شيت و خونسا؛ به لي، نه گه ر شيته که شيتيه که ي به يناوبه ين بي، نه وه عه قدي جيزيه ي بو نه به سترى، به و شه رته که ماوه ي شيتيه که ي زور که م بي. وه نه گه ر ماوه ي شيتيه که ي زور بوو؛ مه سه لا، روژي شيت و روژيک ژير بوو، نه وه ماوه ي ساغيه که ي کو نه کرپته وه، جا که گه يشت به سالي، جيزيه ي ساليکي له سهر واجب نه بي.

وه نه گه ر مندالي زيمي بالغ بوو وه قه بوولي عه قدي جيزيه ي نه کرد، نه وه واجب ره وانه بکرپته وه بو شويني خوي که تيايدا نه مين بي وه نه گه ر داواي عه قدي جيزيه ي کرد، عه قدي بو نه کري.

جيزيه واجب له سهر ئينساني که تواناي کاسبي کردني نه بي وه له سهر ره به ن (راهب) و کريکارو پيرو کوپر، چونکه نه م مالي جيزيه يه وه کوو کري خانوو وايه، به لام نه گه ر سال به سه رچوو و نه م که سانه هيچيان نه بوو جيزيه ي لي بدهن، نه کري به قهرز به سه ريانه وه تا هه رکاتي که ده سيان پروا.

بزائن! مه نعي هه موو جو ره کافري نه کري له وه که "خاكي حيجاز" بکا به نيشتماني خوي؛ حيجازيش برپتبه له "مه ککه و مه دينه و يه مامه" و ناوه داني و ديھاتي ده و روبه ري نه مانه وه نه گه ر کافر روپشته خاكي حيجازه وه به بي ريگاداني پيشه واي موسولمانان، واجب له سهر نه وه ده ري بکا و ته عزيزيشي بکا نه گه ر زاني بيتي دروست نييه وه نه گه ر کافريک داواي ريگاداني کرد له پيشه واي موسولمانان بو هاتن بو ولاتي حيجاز، نه وه نه تواني ريگاي بدا، مادام بزاني هاتنه که ي سوودي موسولماناني تيايه، وه که نه وه که کافره که نامه ي حوکومه تيکي بي بي يا شتيکي واي بي بي که قازانجي موسولماناني تيايي وه نه گه ر هاتنه که ي بو بازارگاني بوو و بازارگانيه که ي

سوودبىكى وای بۆ ئیمە تیا نەبوو، دروست نییە پېشەوای موسولمانان بە خۆپرایى رېگای بدو نابى بېللى له سى رۆژ زیاتر دانیشى، بیجگه له رۆژى هاتن و دەرچوونى و که گەيشته هەر شوینىكى تازە، بەم جۆرە سى رۆژى بۆ ئەژمیرى تا دەرنهچى وە ئەگەر ئال وویلىكى هەمیشەىی هەبوو له ولاتى حىجازدا، ئەو ئەبى موسولمانىك بکا بە وەکیلى خۆى.

واجبە لەسەر پېشەوای موسولمانان مەنعى کافر بکا له چوونە حەرەمى مەككە وە ئەگەر نامەى هینابوو، پېویستە پېشەوای موسولمانان یا جى نشینى، برۆا بۆلای چاوى پى بکەوئى و نامەكەى لى وەربگرئى وە ئەگەر کافرئىك له حەرەمى مەككەدا نەخوش کەوت، ئەگۆیزریتەو بۆ دەرهوى حەرەم، هەرچەند ترسى مردنیشیمان بى وە ئەگەر مرد، له حەرەمدا دفن ناکرئى وە ئەگەر دفن کرا، دەرنههینریتەدەر له قەبرەكەى و ئەبریتە دەرهووى حەرەم دفن ئەکرئى وە ئەگەر له غەبرى حەرەمى مەككە له شوینىكى ترى حىجازا نەخوش کەوت و زەحمەت بوو بگۆیزریتەو، وازى لى ئەهینىن وە ئەگەر مرد، هەر لهو شوینەدا دفنى ئەکەین.

باسى ئەندازەى جیزیە

لاى كەمى جیزیە، دینارىكە که بریتیه له مسقالىك ئالتوون. سوننه ته حوکمرانى موسولمانان خۆى بگرئى تا له پياوى میانه دوو دینارو له دەوله مەند چوار دینار وەربگرئى وە ئەگەر عەقدى بۆ کردن بە زیاتر له دینارىك و لەپاشا زانیان که بە دینارىکیش دروستە، واجبە لەسەریان ئەو ئەندازەى که عەقدیان لەسەر کردوو بیدەن وە ئەگەر عەقدە کەیان جى بەجى نەکرد، هەكئەو شیتەو.

ئەگەر زیممیهك پاش ماوہیەك موسولمان بوو، یاخود چەند سالىك جیزیەى نەداو مرد، ئەو جیزیەى ئەو ماوہیە لەسەرى دامەزراوہو لە میراتەكەى دەرنهکرئى، وەك ئەوہ که قەرزى خەلکى بەسەرہو بى وە ئەخریتە پېش جى بەجى کردنى وەسیەتەو وە ئەگەر له سالە کەدا مرد، بەشى ئەو ماوہیە لە میراتەكەى جیا ئەکریتەو.

هەر کاتی پێشه‌وای موسولمانان سولّحی کرد له‌گه‌ڵ زیممییه‌کاندا و له‌ولاتی خۆیاندا هیشتیه‌وه، ئه‌بێ شه‌رتی ئه‌وه‌یان له‌گه‌ڵدا بکا که میونداریی ریوارانی موسولمان بکه‌ن و ئه‌مه، به‌ زیاد داته‌نری له‌ سه‌ر لای که‌می جیزیه - که دیناریکه - و ته‌نها له‌سه‌ر ده‌وله‌مه‌ند و میانه داته‌نری؛ له‌م کاته‌دا، پێسته ژماره‌ی میوانه‌کان، له‌ پیاده‌ و له‌ سوار و جووری خواردنیا و پینخوریان و ئه‌ندازه‌ی خواردن بو‌هه‌ر یه‌کیکیان و ئالفی و لاختیان و ئه‌ندازه‌که‌ی و هۆده‌ی میوانه‌کان، ئاخۆ له‌ که‌نیه‌سه داته‌به‌زن، یا له‌ هۆده‌ی زیاده‌ی ناو مائی زیممییه‌کان خۆیاندا، هه‌مووی دیاری بکری بو‌ئه‌وه که له‌ پاشا مه‌یدانی ده‌س درێژی کردن نه‌بێ؛ ئه‌م ماوه‌ی میواندارییه‌ش نابێ له‌ سی رۆژ زیاتر بێ.

ئه‌گه‌ر کو‌مه‌لێک زیممی وتیان: ئیمه جیزیه ئه‌ده‌ین به‌لام به‌ ناوی زه‌کاته‌وه، ئه‌وه دروسته بو‌پێشه‌وای موسولمانان ته‌گه‌ر به‌ مه‌سه‌له‌حه‌تی زانی، قه‌بوولی بکا، له‌م حاله‌دا ئه‌م ماله‌ که به‌ ناوی زه‌کاته‌وه وه‌رئه‌گیری، جیزیه‌یه‌و وه‌رناگیری له‌وانه که جیزیه‌یان له‌سه‌ر نییه، وه‌ک فه‌قیر و مندال و شیته‌.

باسی ئه‌و واجباته‌ که له‌ پاش عه‌قه‌ی جیزیه په‌یدا ئه‌بن

پاش عه‌قدی جیزیه واجبه له‌سه‌ر موسولمانان به‌ هیچ جووری ده‌س درێژی نه‌که‌ن بو‌گیان و ناموس و مائی زیممییه‌کان وه‌ هه‌ر شتیکیان بفه‌وتینین له‌ گیان و مال و ناموس و «اختصاصات»، ئه‌بێ حه‌قی شه‌رعیان بده‌ینی وه‌ ده‌فعی دو‌ژمن و شه‌رکه‌ریان لی بکه‌ین.

هه‌ر شارێ که ئیمه خۆمان دروستمان کردبێ، وه‌ کوو «بصره» و «قا‌ه‌ره»، یاخود ئه‌وان خۆیان دروستیان کردبێ به‌لام به‌ بی جه‌نگ و سولّح کردن موسولمان بو‌وبن له‌سه‌ری، وه‌ کوو شاره‌کانی "یه‌مه‌ن"، ئه‌وه ریگا ناده‌ین «کنیسه» و «بیعه» و «صومعه» ی تازه‌ی تیا دروست بکه‌ن، هه‌روه‌ها ته‌گه‌ر شاری خۆیان بو‌وبێ و ئیمه به‌ زۆر داگیرمان کردبێ، له‌م سووره‌ته‌دا هه‌ر عیباده‌تگایه‌کی کو‌نیشی تیدا بێ، تیکێ ئه‌ده‌ین و ناهیلین به‌ کاریان بپنن.

وه ئەگەر شاره که شاری ئەوان بووبی و به سولج گرتبیتمان، به لام باسی عیاده تگامان نه کردبی، یا خود ئەوه مان به شهرت گرتبی که مهنیان بکهین له کردنه وی عیاده تگا، ئەوه ناهیلین عیاده تگای تازه بکه نه وه وه ئەگەر به سولج گرتبیتمان به شهرتی ئەوه زهوییه که ی بو خویان بی، ئەوه عیاده تگا کۆنه کانیاں بو ئەمینته وه و دروسته هی تازه ش بکه نه وه؛ ههروه ها ئەگەر به شهرتی ئەوه بی زهوییه که ی بو ئیمه بی و برپاری ئەوه بدین ئەوان له وولاته دا بمیننه وه عیاده تگا کانیاں بمیننه وه، ئەوه ئەتوانن سواغیاں بدین و جوانیاں بکه نه وه و تازه یان بکه نه وه، به لام ناتوانن گه وره یان بکه ن یا عیاده تگای تر له شوینی تر دا بکه نه وه.

ئەگەر زیممییه کان خانوویان له ناو خانووی ئیمه دا بی، نابیی له خانووی ئیمه به رزتر بی، یا ئەوه نده ی خانووی ئیمه به رز بی، به لام ئەگەر گه ره کیان جیا بوو له شوینی ئیمه، ئەتوانن هه موو جوړه خانوویه ک بکه نه وه وه مهنع ئەکرین له سوار بوونی ئەسپ، به لام مهنع ناکرین له سوار بوونی که ر و هیستر، هه رچهنه دا یاب و به قیمه تیش بی؛ به لی، ئەبی جل و هه وساری لی بکه ن ئەک زین و ئاوزه نگی و له غاوی ئاسن وه دروست نییه ته عزیزم بکرین و له لای ژوورووی مه جلیسه وه دابنرین، ههروه ها نابیی ئیشیکی وایان پی بسپیرری که موسولمانان له به رده ستیا نا زه لیل و داماو بن.

وه ئەگەر ئەو زیممیانه له ناو ئیمه دا بن، ئەمریان پی ئەکرێ به «غیار»، واته گوپینی جل و به رگیان له حالی ته بیعی خوی به هوی ئەوه وه که پارچه یه ک بو نیشانه بدوورریت به سه رشانیانا - مه سه لا - که رهنگی جیا بی له رهنگی جله کانیاں؛ ههروه ها، ئەمر ئەکرێ به پیاویان که «زُتار» به سه ر جله وه بیه ستنه پشتیان و ژنه کانیاں له ژیر جله وه بیه ستن وه ئەگەر چوونه حه مامیک که موسولمانی تیا بی، پیویسته خویان دیاری بکه ن به هوی حه لقه یه کی ئاسن یا زه رده وه که بیکه نه ده ستیان وه ریگایان نادری که له فزی کوفریان به ده مدا بیت، وه کوو ئەوه که بلین: «عُزَيْر» یا «مَسِيح» کوری خوان، په نا به خوا!

ههروه ها، مهنع ئەکرین له وه که به ئاشکرا ئاره ق و شه راب بخۆنه وه، یا خود گوشتی به راز بخۆن، یا «ناقوس» لی بدین، یا ئوسوولی جه ژنی خویان له ناو ئیمه دا ده ربخه ن

وه نه گهر موخاله فه یان کرد له و شتانه دا که برپار دراوه له سهریان، عهده که یان تیک ناچی، به لام نه گهر شهریان له گه ل کردین، یاخود جیزیه یان نه دا، یا ریگیان نه دا که نه حکامی ئایینی ئیسلامیان به سهردا بروا، نه وه عهده که یان تیک نه چی.

نه گهر زیممیه ک زینای کرد له گه ل ژنیکی موسولماندا، یاخود دوژمنی حه ربی ئیمه ی ئاگادار کرد له ناته واوییه کی ئیمه، یا موسولمانیکی له ئاین هه لگپراهه وه، یا تانه ی دا له قورئانی پیروژ، یاخود ناوی پیغه مبه ری به خراپه برد، نه وه فه رموده ی راست نه وه یه نه گهر وه ختی خو ی شه رتی نه وه مان کردبێ له گه لیانا که به م جو ره کرده وانه عهده که یان تیک به چی، نه وه عهده که یان تیک نه چی، نه گینا عهده که یان نه مینیتته وه، به لام ته می نه کرین و حه قی شه رعییان لی وه نه گیری بو نه وه ی جاریکی تر نه توانن نه م جو ره ئیشانه بکه ن.

هه ر کافر یکی زیممی به شه ر کردن له گه ل موسولمانان عهده ی تیک به چی، واجبه بکوژری وه نه گهر به غهیری شه ر کردن عهده ی تیکچوو، نه وه کوشتنی واجب نییه، به لام پیشه وای موسولمانان به دهستی خو یه تی هه ر کام له و سی خه سلته یان له گه لدا چی به چی بکا که له مه و پیش به یانمان کردن؛ جا نه گهر له پیش نه وه دا که پیشه وای موسولمانان یه کی له و سی خه سلته هه لپیری، زیممیه ک موسولمان بو، نه وه دروست نییه بکری به بنده وه نه مانی ژن و مندال تیک ناچی به هو ی تیکچوونی نه مانی خاوه ن ژن و منداله که وه و هه ر کاتیک زیممیه ک ویستی نه مانه که ی تیک بدهن و ره وانه ی بکه نه وه بو «داژ الحرب»، پیویسته ره وانه بکریته وه بو نه و شوینه ی که نه مین نه بی تیایدا.

باسی سولح له گه ل کافراندا (هَدْنَة)

سولح، نه گهر له گه ل کافر ی ئیقلیمیکدا بی، نه وه هه ر له دهسه لاتی پیشه وای موسولماناندا یه وه نه گهر له گه ل کافر ی تاقه شاریکدا بی، نه وه ههروه کوو بو پیشه وای موسولمانان دروسته، بو فه رمانداری نه و شاره یش دروسته. نه م سولحه، له کاتیکدا

ته کړی که مه سله حه تی ئیسلامی تیا بی، وه کوو حالی بی هیزی ئیسلام له بهر که می ژماره ی شه پر کهر یا نه بوونی که ل و په لی جهنگ یا ئومیدی موسولمان بوونیان یا بو ته سلیم کردنی جیزیه؛ جا نه گه ر بی هیز نه بووبن، نه وه نه و سولحه هر بو چوار مانگ ته کړی وه نه گه ر بی هیز بووبن، نه وه دروسته زیاتر بی له و ماوه یه تا بو ماوه ی ده سال و له ده سال زیاتر نابی وه نه گه ر بو ده سال زیاتر کرا، نه وه له فرموده یه کدا هموی به تاله و له فرموده یه کدا تا ده ساله که ی دروسته و زیاده که ی به به تال دائه نری.

هر عه قدی سولحیک که ناوی ماوه ی سولحه که ی تیا نه برابری، به تاله، هر وه ها نه گه ر ناوی ماوه ی شهرعی تیا برابری به لام شهرتیک نادروستی تیا بی وه کوو شهرتی به ره ل لا نه کردنی دلی موسولمانان له لای کافران یا شهرتی برپاردانی مالی ئیمه بو نه وان یا شهرتی نه وه که جیزیه له دیناریک که متر بی. دروسته عه قدی سولج له سهر برپاری نه وه که هرکاتی پیشه وای موسولمانان ناره زوی کرد به تالی بکاته وه وه هرکاتی عه قدی سولج کرا، واجبه له سهرمان تا نه و ماوه یه ته و او نه بی ده س دریزی نه که ین بو سهر کافره کان، مه گه ر له حالیکا که نه وان عه قدی که تیک بدن به له فزی سهریح، یا به هو ی نه وه وه که شهرمان له گه لدا بکه ن، یا خود شتیکی وا بنوسن بو دوژمنمان که زیانی ئیمه ی تیا بی یا موسولمانی بکوژن.

جا هرکاتی عه قدی هودنه تیک چوو، دروسته شهریان له گه ل بکه ین و شه و، بده ین به سهریانا وه نه گه ر هندیکیان عه قدی هودنه که تیک بدن و نه وانی تریان ئینکاریان نه کرد، به قسه یا به کرده وه، نه وه عه قدی که ی نه وانش به تال نه بیته وه وه نه گه ر ئینکاریان کرد، به م جوړه خو یان له وه هنده دوورخسته وه، یا خه به ریان دا به پیشه وای موسولمانان که نه وان له سهر عه هدو په یمانه که یان ماونه ته وه، نه وه عه هدی نه مانه تیک ناچی وه نه گه ر له ماوه ی سولحه که دا پیشه وای موسولمانان ترسا له وه که زیممییه کان خه یانه ت بکه ن، نه وه نه توانی عه هدو په یمانه که ه لوه شینیتته وه، به لام پیویسته بیان گه یه نی به شوینی نه مینیان، نه وه نده هه یه نابی نه م ترسه هر له خه یاله وه بی و پیویسته نیشانه یه کی نه و نیازی خه یانه ت کردنه ده رکه وتبی.

دروست نىيە لە عەقدى ھودنەدا بە شەرت گرتنى ئەووە كە ئەگەر ژنيكى كافر راي كرد بۆ ناو موسولمانان، رەوانەى بكەنەووە بۆ ناو كافرە كان وە ئەگەر شەرتيكي واكرا، ئەووە وە كوو شەرتە كە خوۆى بە تالە، عەقدە كە يش بە تال ئە كاتەووە وە ئەگەر شەرتى ئەووە كرا كە ھەركەس بىي بۆ ناومان بنيرریتەووە، ياخود باسى ئەووە نە كراو لە پاشا ژنى لە ناو كافر كانەووە ھات بۆ ناومان، واجب نىيە مارە بىيە كەى بدرى بە مېردە كەى وە ئەگەر مندال و شىت ھاتن بۆ لای ئيمە، ئەووە نايان گېرپنەووە، ھەروەھا بەندەو ئازاد يكي وايش كە عەشرە تى نە بىي ياخود عەشرە تى بىي بە لام عەشرە تە كەى نە پياريزن وە ھەركەسى ھاتە ناو ئيمە و خزم و عەشرە تى داوايان لى كردىن بىدە بىنەووە، ئەووە ئەيدە بىنەووە بە عەشرە تە كەى و نايدە بىن بە كەسى كە بىيا بۆ شوپنيكى تر، مەگەر ئەم كەسە بتوانى زال بىي بە سەر ئەو كەسەدا كە لە گە ليا ئەروا تەووە لە دەستى دەرچى و رابكا.

مەعناى گېرپانەووە، ئەووە يە مەجالى ريگەنەدان نادە بىن لە بە بىنى كابرەى كافر و ئەو كەسەدا كە ھاتووە بە دوایا، ئەك ئەووە كە كابرە بە زور بنيرپنەووە وە ئەگەر كەسى داواكراو لە گە ل ئەو كەسەدا روپشتەووە كە ھاتووە بە دوایا وە بۆى ھەلكەوت ئەتوانى لە ريگەدا ئەو كەسە بكوژى كە ھاتووە بە دوایا، دروستە بۆ ئيمە يش بە مەعنا ئەمەى تى بگە يە نىن، بە لام بە ئاشكرا دروست نىيە وە ئەگەر شەرتى ئەووە كرا كە ھەر پاشگەز بوو وە يەك لە ناو ئيمە راي كرد بۆ لای ئەوان، رەوانەى بكەنەووە، واجبە لە سەريان ئەو شەرتە جى بە جى بكەن، ئەگىنا عەھدە كە تىك ئەچى؛ فەرموودەى ديارىتر ئەووە يە دروستە لە بابە تى وادا باسى نە ناردنەووە يش بكە بىن.

باسى پيش بركى (مَسَابَقَة) و تير ئەندازى (مُنَاضَلَة)

پيش بركى، برىتيە لەووە كە دووكەس يا زياتر و لاخ غار بدن لە مەسافە يە كى دياريدا بۆ ئەووەى دەر بكەوئى كاميان زووتر ئەگاتە ئەو پەرى ئەو مەسافە يە. تير ئەندازيش، ئەووە يە دووكەس يا زياتر تير يا تەنگ بەتەين تا دەر بكەوئى كاميان نيشانە كە ئە پىكى؛ ئەم پيش بركى و تير ئەندازىيە سووننە تن و حە لالە برىتى (عوض) يان لە سەر وەر بگيرى بەو شيوە كە باس ئە كریت.

تیرئەندازی، دروستە لەسەر تیری عەرەبی که پیتی ئەلین: «نَبَل» یا تیری عەجەمی که پیتی ئەلین: «نشاب»؛ ھەر وەھا دروستە لەسەر رومی کورت و رومی عادی و فرەدانی بەرد بە بەردەقانی یا بە مەنجه نیق وە لەسەر ھەر شتیکی واکە سوودی ھەبێ بۆ جەنگ لە گەڵ دوژمندا، وە کوو نیشانە نەوانە وە بۆ تەفەنگ و دەمانچە و شمشیربازی، نەك لەسەر گۆبازی بە گۆچان و مەلەوانی و شە ترەنج و گۆرەوی بازی و فنجانین و راوەستان لەسەر یەك پێ و کاکلە مستی؛ ھەر وەھا، پیش برکی دروستە لەسەر ئەسپ و وشتر و فیل و ئیستر و کەر، نەك لەسەر پەلەوەر، وە کوو کۆتر بازی و لەسەر غەیری ئەمانە، وە کوو زۆران گرتن.

فەرموودە ی دیاریتر ئەو یە عەقدی پیش برکی و تیرئەندازی جیگرتوو دەبن و لە پاش دامەزرانیان تیک ناچن بە پەشیمان بوونەو؛ ھەر وەھا، دروست نییە دەست ھەلگرتن لە ئیشە که لە پیش یا لە پاش دەست پێ کردنی وە کەم و زیاد کردنی ئیشە که یا ئەو پارە یە که بریار دراو، دروست نییە.

شەرتی پیش برکی ئەو یە شوینی راوەستان لەم پەری مەیدانە وە دیاری بکریت و نوختە ی ئەو پەری مەسافە کە یش دیاری بێ و مەسافە ی مەیدانی غاری ھەردوو سوارە که وە کوو یەك وابن و ئەسپی ھەردوولایان دیاری بکری و ھەرکام لەو ئەسپانە لەوانە بێ پیش بکەوی لەوی تریان وە ئەندازە ی پارە دیاری کراوہ کە یش دیاری بێ.

پیش برکی دروستە بە دوو جۆر؛

یە کەم، ئەو یە ئەو کەسە کە ماله کە بریار ئەدا بۆ پیش کە وتوو، غەیری ئەو دوو کەسە بێ کە پیش برکی کە ئە کەن؛ مەسەلا، پیشە وای موسولمانان یا یە کێ لە رەعیە تەکانی بلی بەو دوو کەسە: ھەر کامتان پیش بکەوی، ئەو ئەندە پارە ی پێ ئە دەم لە «بیت المال»، یا: لە پارە ی خۆم؛

جۆری دوو ھەم، ئەو یە کە یە کێ لەم دوو کەسە بە ھاو پیکە ی بلی: ئە گەر تۆ پیش کە وتی، من ئەو ئەندە مالت ئە دەم ی وە ئە گەر من پیش کە وتم، ھیچم ناوی. وە ئە گەر شەرتی ئەو کرا ھەر کامیان پیش کە وت ئەو ئەندە مالی لەسەر ھاو پیکە ی بلی، ئەو دروست نییە، مە گەر بە ھۆی کە سیکی سیھە مەوہ کە بلی بە «محلل»، یە عنی

دروست که رو حال کهری ئەم پیش پرکییه، بەم تەرتیبە ئەلێت: ئەگەر ئێوہ پیش کەوتن لە من، ئەوہ هیچتان نادەمێ وە ئەگەر من پیش کەوتم لە ئێوہ، مائی هەردووکتان وەر ئەگرم؛ جا ئەگەر ئەو دووکەسە پیش کەوتن لە کابرا، ئەوہ هیچ وە ئەگەر ئەم پیش کەوت لە وان، ئەوہ مائی هەردووکیان وەر ئەگری وە ئەگەر لە یەکیکیان پیش کەوت، ئەوہ مائی کابرای پاش کەوتوو ئەدری بە حال کەرە کەو بەو یە کە لە گەلیا رویشتووہ، بە چون یەکی وە مائی کابرا کە لە گەل حال کەرە کە دا رویشتووہ، هەر بۆ خوێتە تی وە ئەگەر یە کێ لەو دووکەسە گەیشت بە ناخری مەیدانە کە، ئەمجار حال کەرە کە، ئەمجار کەسی سێھەم، ئەوہ مائی ئەم سێھەمە بۆ کابرای یە کەمە وە شەرتە کە ئەسپی کابرای حال کەر ئەو نەدە ی ئەسپی یە کە یە کە ی ئەو دووکەسە بە هیژو توانا بی.

ئەگەر سێ کەس یا زیاتر لە سێ کەس کەوتنە پیش پرکیوہ و ئەو نەدە ی بەشی کابرای یە کەم بەش دانرا بۆ کابرای دووھەم، ئەوہ بە تالە وە ئەگەر لە بەشی ئەو کە متری بۆ دانرا، ئەوہ دروستە.

بزانن! پیش کەوتنی و شتر، بە شانە و پیش کەوتنی ئەسپ، بە گەردنە.

بۆ دامەزرانی تیر ئەندازیش، بە شەرت گیراوہ کە سەرکەوتن بە دەس پیش خەری «مبادرە» بی، یە عنی ئەو کەسە کە زووتر ژمارە ی پیکانە کان تەواو بکا، یاخود بە لە عاستییە کدا دانان (مُحاطَّة) بی، واتە ژمارە ی پیکانی هەردوولایان موقابە لە یان پی بکری و ئەوہ ی تیکەل بوولە لە بەینی هەردوولایاندا فرە بدری، ئەمجار هەر کامیان ئەو نەدە ژمارە زیادە ی هەبوو، ئەوہ سەرکەوتووہ؛ هەر وەها، بە شەرت گیراوہ کە بە یانی ژمارە ی تیرھاویشتن و پیکانە کە ییش بکەن و بە یانی ئەندازە ی مەسافە کە بکەن و بە یانی ئەوہ ییش بکەن کە ئەندازە ی نیشانە کە بە درێژی و بە پانی چەندە؛ بە لام ئەمە بۆ شوینیکە کە نیشانە یە کێ تاییە تی تیا دانە نرابی، ئەگینا نیشانە ی دیاری نە کراو ئە بربری بە سەر ئەو نیشانە دا کە لەو شوینە دا هە یە.

سوننە تە بە یانی سیفە تی تیر ئەندازییە کە بکەن ناخۆ بە شیوہ ی لێدانی نیشانە کە ئە بی بە بی ئەوہ کە برینداری بکا و کونی بکا کە پی ئەلین: «قَرَع»، یاخود بە کون کردنی

نیشانه که ئەبێ که تیارانە وەستی که پێی دەلێن: «خَرَق»، یا خود بە کون کردنی نیشانه که و تیارمانە وە پێی دەلێن: «فَسَق»، یا بە کون کردنی نیشانه که وەرچوونی تیرە که دەبێ که پێی دەلێن: «مَرَق» وە ئە گەر لەم سیفە تانە هیچ کامیان باس نە کرا، ئەو ئە بری بەسەر لێدانی رووتدا.

حوکمی بریتی (عوض) لە تیرئەندازیدا، وە کوو لە پیش برکی دا وایە بە هەموو تەفسیلاتیکە وە. لە تیرئەندازیدا شەرت نییە دیاری کردنی تیر و کەوان وە ئە گەر دیاری کران، ئەو دیاری کردنە بە تالە و دروستە کابرا بیان گۆرێ بە تیر و کەوانیکێ تر وە ئە گەر دیاری کران و بە شەرت گیرا که نابێ بگۆرێن، ئەو ئەو عەقدە بە تالە، بە لام فەرموودە دیاریتر ئەو یە که شەرتە باسی ئەو بە کریت کامیان لە پیشا دەس بکا بە تیر هاویشتن. بزائن! ئەم سیفەتی تیرئەندازییە که باسمان کرد، بۆ تیرئەندازییە بە تیر و کەوان که ئیستا نە ماو، ئەو ی ئە مەرۆ پیویست بێ بۆ بە کارهێنانی تەنگ و دەمانچە لە مەیدانی پیش برکی کردندا، هەر تەنھا پیکانی نیشانە و شوینی پیکانە که یە.

ئە گەر کۆمە لێک ئامادە بوون بۆ تیرئەندازی و دوو کەس ئامادە بوون بۆ ئەو که هاوڕێی خۆیان هەلبژێرن و بیان کەن بە دوو دەستە، ئەو دەستە؛ لەم کاتەدا، نابێ ئەو دوو کەس دەستە ی خۆیان بە قورعە هەلبژێرن، چونکە رێ ئە کەوێ لە قورعەدا هەموو زیرەك و دەست راستە کان بکەونە لایە کەو وە ئە گەر شەرتی قورعە کرا، ئەو بە تالە و عەقدە که یش بە تال دە کاتەو.

جا ئە گەر یە کێ لە سەرۆکە کانی دوو دەستە که بیگانه یە کێ هەلبژارد و وای تی گەشت دەستی راستە، که چی وانە بوو، ئەو عەقدە که هەر لەو کەسەدا بە تالە و پیویستە لە دەستە ی دوو هەمیش یە کێک لایبری وە لە بە تال بوونە وە ی عەقدە که دا بۆ ئەوانی تریش، دوو فەرموودە ی «تفریق صَفَقَة» هە یە؛ جا ئە گەر بلیین: عەقدە که دامە زراو و عەقدە که ره کان حەقی پەشیمان بوونە وە یان هە یە، لەم سوورە تەدا هەموو حەقی پەشیمان بوونە وە یان هە یە وە ئە گەر رینگای عەقدە که یان دا بە لام هە رایان بوو لەو هەدا که کێ بە رابەر بە کەسە بیگانه که لائەبری، ئەو عەقدە که بە تال ئە کریتەو.

ئەو دەستە يەش كە ئەيپاتە وەو مآله كەى دەس ئە كە وى، دابە شى ئە كە ن لە بە ينى خۇياندا بە ينى نىسبە تى ژمارەى پىكەنى نىشانە كە وە لە فەر مودە يە كىشدا ھە يە كە وەك يەك دابە شى ئە كە ن. پىكەنىش ئە وە يە كە بە نووكى تىر بى ئەك بە تە نشتى.

ئە گەر كە سىك بە بى ئە وەى خۇى قوسوورىكى ھە بى، كە وانە كەى يا ژىكەى فە و تا، يا خود شتىك ھا تە رىگەى تىرە كەى و لە گە ل ئە وە يشدا ھەر تىرە كەى دای لە نىشانە كە، ئە وە ئە م پىكەنى بۇ ئە ژمىررى وە ئە گەر نە پىكە، ئە و جارەى بۇ ناژمىررى و لە كىسى ناچى وە ئە گەر وە زعە كە قوسوورى خۇى تىابوو، ئە وە ئە گەر پىكەى بۇى ئە ژمىررى وە ئە گەر نە پىكە، لە سەرى حىساب ئە كرى بە جارىك.

وہ ئە گەر بە ھوى شتىكە وە، وەك بايە كى توند، نىشانە كە لە شوپنى خۇيدا نە ماو تىرە كە دای لە شوپنى نىشانە كە، ئە وە بۇى ئە ژمىررى وە ئە گەر نە يدا لە شوپنە كەى، ھىچى بۇ ناژمىررى.

وہ ئە گەر بە شەرت گىرابوو كە تىرە كە لە نىشانە كە دا بىمىنئە وە، كە چى كونى كردو كە مىك لە نىشانە كە دا ما يە وە ئە و جار داکە و ت، يا دای لە شتىكى رەق و داکە و ت، ئە وە بۇى ئە ژمىررى ت، چونكە كابرەى تىر ھا وىژ عوزرى ھە يە لە داکە و تنى تىرە كە يدا.

باسى سوپند خواردن (أيمان)

سوپند، دانامە زرى تە نھا بە زاتى خودا يا سىفە تىك لە سىفە تە كانى نە بى. سوپند خواردن بە زاتى خودا، وە كو و ئە وە كە بلىت: قە سە م بە خودا، يا قە سە م بە و كە سە كە ئە م جىھانەى دروست كردو وە، يا: قە سە م بە و زىندو وە كە ھەر گىز نامرىت، يا: قە سە م بە و كە سە كە گىانى من لە دە ستىايە؛ ھەر و ھە، ھەر ناوى كە تايبە تى بى بە زاتى خوا وە، وە كو و «اللہ»، يا دروست كە رى جىھان، ئە وە سوپندى پى دە خورى وە ئە گەر كابرە بلى: مە بە ستم ناوى خودا نە بو وە، لىى وە رنا گىرى وە ھەر ناوى كە بە بى قە يد بۇ زاتى خودا بە كار بھىنرى، وە كو و «رحيم» و «رزاق» و «رب»، ئە وە سوپندى پى دائە مە زرى، مە گەر كابرە مە بە ستى غە ىرى خودا بى وە ھەر ناوى كە بۇ خودا و غە ىرى خودا بە كار بھىنرى

وه کوو یهك، وهك «مهوجوود، عالم، زیندوو»، نهوه نابیی به سویند، مه گهر نیازی سویندی پی هه بی.

نمونه ی سویند خواردنیش به سیفته تی خوا، وه کوو نهوه كه بلی: قه سه م به گه وره یی خودا، به كه لامی خودا، به قودره تی خودا، به عیلمی خودا، به ئیراده ی خودا؛ جا نه گهر مه بهستی له عیلم، مه علوومات بی و مه بهستی له قودره ت، مه قدوورات بی و مه بهستی له ئیراده، مورد بی و ههر به م جوړه، نهوه نابیی به سویند، مه گهر خو ی نیازی سویندی پی هه بی وه نه گهر بلی: به حه قی خودا، نهوه سوینده، چونكه زیاتر وایه مه بهستی له حه قی خودا، زاتی خودایه؛ به لی، نه گهر مه بهستی نه و عیباده تانه بی كه حه قی خودان به سه ر ئاده میزاده وه، وه کوو نویژو روژوو، نهوه نابیی به سویند.

حهر فی سویند خواردن له زمانی عه ره بیدا، «واو» و «بی» و «تی» یه، وه کوو «وآله» و «بالله» و «تالله» وه له زمانی کوردیدا، دوو له فز به کار ده هیترین بو قه سه م؛ یه كه م «به»، وه کوو ده لین: «به كه لامی خودا»؛ دو وه م، «وه»، وه کوو «وه كه لامی خودا»؛ جا نه گهر کابرای سویند خو ر گوتی: قه سه م به خودا، یا: به خودا نه و شته نه كه م، نهوه بی گومان سوینده وه نه گهر وتی: قه سه م خواردوو به خودا، یا: قه سه م نه خو م به خودا، نهوه نه گهر نیازی سویندی هه بی، یا به بی نیاز به ده میا بی ت، نهوه وادیاره نه بی به سویند وه نه گهر مه بهستی خه بهردان بی له رابوردوو یا له پاشه روژ، یه عنی بلی له وه پیش سویندی خواردوو یا له مه وپاش سویند نه خوا و ئیددیعیای نه م نیازه بکا، نهوه باوه ری پی ده کری.

وه نه گهر وتی به كه سینك: سویندت نه ده م به خودا نه و ئیشه نه كه ی و مه بهستی سویندی خو ی بی، نهوه نه بی به سویند وه نه گهر مه بهستی نهوه نه بی، نهوه نابیی به هیج.

نه گهر وتی: نه گهر نه و شته م کرد به جووله كه بم، یا: له ئایینی ئیسلام بی به ری بم، نهوه نابیی به سویند، چونكه ناوی زات و سیفته تی خوا ی تیدا نییه، به لام به کارهینانی نه م عیباره ته حه رامه، جا نه گهر مه بهستی زیاده روی بی له دوور كه وتنه وه یدا له و شته،

یا نیازی هیچ نه‌بی، ئەو کافر نابێ وە ئەگەر نیازی ته‌علیق کردنی کافر بوونی خۆی بێ به‌وه‌وه که ئەو شته بکات، ئەو هەر له ئیستاوه کافر ده‌بی؛ جا له‌بەر ئەم ئیحتیماله، سوننه‌ته‌ بو هەرکەس که ئەم له‌فزه‌ی به‌ ده‌مدا بێ، زووبه‌زوو داوای لی‌ خووش بوون بکا له‌ خوداو له‌ فزی شه‌هاده‌ته‌ین بلیت.

ئەگەر که‌سیک سویندی خوارد له‌سه‌ر شتی‌ک و که‌سیکی تریش وتی: منیش سویندم له‌گه‌ل سویندی تۆدا بێ، ئەو ئەم له‌فزه‌ بو ئەمهی دواییان نابێ به‌ سویند وە ئەگەر که‌سیک له‌ فزی سویندی به‌ ده‌مدا هات به‌ بێ نیازی سویند، ئەو سوینده‌که‌ی دانامه‌زێ، هەرچەند به‌ زاهیری شهرع به‌ سویند ده‌ناسریت.

بزائن! سویند خواردن، هه‌ندی‌جار واجب، وە کوو سویندی که‌ بێ به‌هۆی پاراستنی گیان یا نامووس یا مالێکی بێ گوناھ وە هه‌ندی‌جار حه‌رامه، وە کوو سویندی درۆ یا سویند له‌سه‌ر ته‌رکی واجب یا کردنی حه‌رام وە هه‌ندی‌جار سوننه‌ته، وە کوو سویندی «مدعی» له‌لای حاکمی شهرعدا له‌ کاتی‌کا که «مدعی‌ علیه» سویند نه‌خواو سوینده‌که‌ بگێرێته‌وه‌ بو سه‌ر «مدعی» وە هه‌ندی‌جار که‌راهه‌تی هه‌یه، وە کوو سویند له‌سه‌ر شتی مه‌باح وە هه‌ندی‌جار مه‌باحه، وە کوو سویند له‌سه‌ر کردنی واجب و سوننه‌ت و نه‌کردنی حه‌رام و مه‌کرووه.

جا ئەگەر که‌سی سویندی خوارد له‌سه‌ر نه‌کردنی واجب، یا کردنی حه‌رام، ئەو هه‌ گوناها‌ر نه‌بی و واجب سوینده‌که‌ بشکینێ و که‌فاره‌تی بدا وە ئەگەر سویندی خوارد له‌سه‌ر کردنی واجب، یا نه‌کردنی حه‌رام، ئەو سوینده‌که‌ مه‌باحه‌ و واجب سوینده‌که‌ی بیا ته‌سه‌رو حه‌رامه‌ بیشکینێ و که‌فاره‌تی بدا؛ هه‌روه‌ها، ئەگەر سویندی خوارد له‌سه‌ر کردنی سوننه‌ت و نه‌کردنی مه‌کرووه، ئەو سوینده‌که‌ی مه‌باحه‌ و سوننه‌ته‌ سوینده‌که‌ی بیا ته‌سه‌رو که‌راهه‌تی هه‌یه‌ بیشکینێ و که‌فاره‌تی بدا وە ئەگەر سویندی خوارد له‌سه‌ر نه‌کردنی مه‌باح، یا کردنی مه‌باح، ئەو سوینده‌که‌ی که‌راهه‌تی هه‌یه‌ و باشت‌ر ئەو هه‌یه سوینده‌که‌ی نه‌خا، له‌بەر پاراستنی حورمه‌تی ئەو ناوه‌ پیرۆزه، یا ئەو سیفه‌ته‌ که‌ سوینده‌که‌ی پی‌ خواردووه.

باسی که فاره تی سویند

ئینسانی که سویندی کهوت، ئاره زووی خو به تی هه رکام له م سنی شته بکا؛ یه که م، ئازادکردنی بهنده یه ک، وه کوو ئه وه که له باسی که فاره تی «ظهار» دا رابورد؛ دوو هه م، خوړاکدانی ده که سی هه ژار هه ریه کی «مُد» ښک له دانهی شتی که له زیاتری قووتی شوینی کابرا بی، سیهه م پوښاک پیدانیان به بهرگیکی وه کوو کراس و میزه ره و ده ری، نه ک «خَف» و ده س کیښ و پشتین؛ شهرت نییه ئه و بهرگه به کاری ئه و که سه بیته که پی ئه درئ؛ که وایی دروسته ده ری پی بچووک بو پیاوی گه وره و پوښاکئی که له لوکه و هه وریشم و که تان دروست کرابن بو ژن و پیاو، هه روه ها بهرگی که کون بووی بلام هیزی تیدا مایی؛ جا ئه گه ر کابرا توانای نه بو له سه ر ئه م سنی شته، پیویسته سنی روژ به روژووی بی و شهرت نییه ئه و روژانه ییش له سه ر یه ک بگریته وه ئه گه ر ماله که ی له و یادا نه بوو، چاوه پروانی هاتنه وه ی ده کات و بهر روژو و نایی.

ئهم که فاره تانه، له پاش سویند که وتن واجب ئه بن؛ ئه یشتوانی که فاره ت بدا له پیش که وتنی سوینده که یدا، خوا ه ئه و سویند خسته نه دروست بی، یا حه رام بی، وه کوو چون دروسته که فاره تی زیهار بخریته پیش گه رانه وه ی کابرای زیهار که ر و که فاره تی کوشتن بخریته پیش مردنی کوژراوه که وه، یا نه زری مالیک بخریته پیش به جی هاتنی «معلق علیه» ی نه زره که وه، به لام دروست نییه پیش خسته نی که فاره تی جیماع له ره مه زاندا له سه ر جیماعه که؛ هه روه ها، دروست نییه پیش خسته نی که فاره تی هه ج و هه مره له سه ر هه ج و هه مره که، یا پیش خسته نی «فدیة» ی سه رتاشین و بهرگ له بهرکردن له هه جدا له سه ر سه رتاشین و بهرگ له بهرکردنه که، مه گه ر کابرا عوزری هه بی له م شتانه دا؛ مه سه لا، نه خوښ بکه وی و ناچار بی جل له بهر بکا، ئه وه ئه توانی له پیشانا که فاره ته که بدا.

باسی سویند له‌سه‌ر دانیشتن و له‌گه‌ل دانیشتن و هه‌ندی شتی تر

ئوسوول له‌م باسه‌دا، ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و له‌فزانه‌ که له‌ سوینددا به‌ کار ئه‌هێنرین، ئه‌بهرین به‌سه‌ر مه‌عنا‌ی راسته‌قینه‌ یاندا، مه‌گه‌ر کاتی که مه‌عنا مه‌جازیه‌ که یان مه‌شه‌وورتر بێ، یا سویندخۆر نیازی داخڵ بوونی مه‌عنا مه‌جازیه‌ که یش بکا، له‌وکاته‌دا ئه‌ویش به‌رئه‌که‌وی؛ که‌ه‌و، ئه‌گه‌ر پادشایه‌ک سویندی خوارد که خانوو ناکاته‌وه، ئه‌وه سویندی ناکه‌وی، مه‌گه‌ر به‌وه‌ که خۆی به‌ ده‌ستی خۆی ئیش بکاو خانوو که بکاته‌وه؛ به‌لێ، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی خانوونه‌ کردنه‌وه‌ی خۆی و غه‌یری خۆی بوو، ئه‌وه‌ به‌ خانوو کردنه‌وه‌ی عه‌مه‌له‌یش سویندی ئه‌که‌وی، له‌به‌رئه‌وه‌ که به‌هۆی ئه‌و نیازه‌وه‌ له‌فزه‌که‌ی به‌کاره‌یناوه‌ له‌ حه‌قیقه‌ت و مه‌جازدا به‌یه‌که‌وه؛ بێنا له‌سه‌ر ئه‌وه، دروسته‌ به‌ جاری ئه‌م دوو مه‌عنا‌یه‌ له‌ یه‌ک له‌فزه‌وه‌ به‌بگیرین، یاخود به‌ ئوسوولی عومومیه‌تی مه‌جاز، یه‌عنی له‌و له‌فزه‌ مه‌عنا‌یه‌کی مه‌جازی وایه‌تیبار بکری که مه‌عنا راستیه‌ که‌شی بگریته‌وه؛ ئه‌م ئوسووله‌ی لای خاوه‌نی نیه‌ایه‌ جینگه‌ی باوه‌په‌.

له‌ فهرمووده‌یه‌کی تردا، پادشاهه‌ که له‌ مه‌سه‌له‌ی پێشوودا سویندی ئه‌که‌وی به‌وه‌ که کریکار خانوو که بکه‌نه‌وه‌ له‌به‌ر هێزی عورف؛ ئیمامی رافعی ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی به‌ ساخ‌داناوه، ئیمامی ئه‌سنوی یش ئیعتیمادی داوه‌ته‌ سه‌ری. له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ساسه‌یه‌ ئه‌وه‌ی که له‌ ئه‌سلی «روضه‌» دا له‌م شوینه‌دا ئه‌فهرمویت: له‌ له‌فزه‌کانی سوینددا شوینی ئه‌و مه‌عنا‌یه‌ ده‌که‌وین که له‌ له‌فزه‌که‌وه‌ پێویست ده‌بێ؛ هه‌ندی جار یش ته‌قیید رووئه‌کاته‌ له‌فزی موته‌لق و ته‌خسیس رووئه‌کاته‌ له‌فزی عام به‌هۆی نیازی کابرای سویندخۆره‌وه‌ یا له‌به‌ر هێزی عورفی خاس یا له‌به‌ر قهرینه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌و مه‌عنا‌یه‌.

ئه‌م قسه‌یه‌، زوو ئه‌چی به‌ دلدا؛ مه‌سه‌لا، کابرا سویندی خوارد وتی: سه‌ر ناتاشم، مه‌عنا‌ی عورفی ئه‌وه‌یه‌ که: به‌ سه‌رتاش سه‌ر ناتاشم، یا ئه‌گه‌ر به‌ که‌سی بلین: فهرمووا بیره‌ ماله‌وه، ئه‌ویش بلین: وه‌للا نایه‌مه‌ ماله‌وه، مه‌عنا‌ی ئه‌وه‌یه‌ نایه‌مه‌ ئه‌م ماله‌وه‌ نه‌ک نارۆمه‌ هیچ مایه‌که‌وه، یاخود به‌ که‌سی بلین: فهرمووا قاوه‌لتی بکه‌ین، ئه‌ویش بلین:

وہ لّا قاوہ لّتی ناکەم، ئەوہ مەعنای واہیە لە گەل ئەو کەسانەدا قاوہ لّتی ناکا لە وکاتەدا نەک لە کاتی تردا، یا لە گەل کەسدا قاوہ لّتی ناکا، یا ھەر خۆی قاوہ لّتی ناکا.

جا کە وابوو ھەرکەسێ سویندیکی خواردو پرسیاری کرد لە مەلایەک بۆ حوکمی سویندە کە ی، ئەبێ ئەو مەلایە لّی پرسی: نیازی چی بوو؟ ئەگەر نیازی خۆی باس کرد، ئەوہ لە سەر نیازە کە ی وە رامی بداتەوہ و ئەگەر نیازی نەبوو، ئەمجارە ئەگەر عورفیکی بلّاو ھەبوو، لە سەر ئەو عورفە بلّاوہ برّوا وە ئەگەر عورف نەبوو، بەلام قەرینە یەکی بە ھیز ھەبوو، تەماشای قەرینە کە بکا، ئەگینا برّواتە سەر مەعنای راستەقینە ی لە فزە کە، وە کوو لە ئەسلی «روضە» وە دەر ئەکەوێ؛ بەلّی، مەلّا ئەگەر لەوانە نەبێ تەرجیحی قسە ی یە کێ لە ئیمامە کان بکا بە سەر قسە ی ئەوانی تر یاندا، ئەتوانی بە پێی فەرموودە ی ھەر کامیان بجوولّیتەوہ.

ئەگەر کەسێ سویندی خوارد: لەو مآلەدا دانایشی، یاخود لەو مآلەدا نامینیتەوہ و کابرا لە کاتی سویندە کە یدا لەو مآلەدا بوو، پێویستە دەس بە جیّ لەو مآلە دەرچی وە ئەگەر بە بێ عوزر لەو شویندەدا مایەوہ، سویندی دەکەوێ وە ئەگەر عوزری ھەبوو؛ مەسەلا، دەرگایان لّی داخست، یاخود نەخۆشییەکی کوت و پەری بەسەرا ھات، یا ھەر لە کاتی سویندە کەدا نەخۆش بوو بە نەخۆشییەکی وا کە دروست بێ لەبەر ئەو نەخۆشییە بە دانیشن وە نوێژ بکا، یاخود ئەگەر لە وکاتەدا دەر بچواہی ترسی گیان یا ناموس یا مآلی ھەبوو، یا ترسی ئەوہ ی ھەبوو نوێژی بھەوتی، یا شەویکی تاریک بوو و ترسی ئەوہ ی ھەبوو بکەوێتە چالیکەوہ یا تووشی دڕندە یەک بێ، یا ترسی کار بە دەستیکی ستەمکاری ھەبوو، یاخود کابرا خەریک بوو بە ئەسبابی دەرچوونەوہ، وە کوو کۆکردنەوہ ی قاپ و قاچاخی ناومالّ یا لەبەر کردنی بەرگی کە پێویست بێ بۆ دەرەوہ، ئەو لەم سوورە تانەدا سویندی ناکەوێ، ھەرچەند زۆریش بھمینیتەوہ؛ بەلّی، ئەگەر کابرا لە کاتی سویندە کەدا لە دەرەوہ بوو و لە پاشا رۆیشتەوہ مآلەوہ، سویندی ئەکەوێ؛ بەلّی، لە «مغنی» دا ئەفەر مویت: ئەگەر بۆ کۆکردنەوہ ی شت و مەک رۆیشتەوہ مآلەوہ، ھەر سویندی ناکەوێ، چونکە عوزری ھە یە.

ئەگەر سۆيىندى خوارد ھاۋرپىيەتى فلان كەس ناكەم لەومالەدا، يا لەگەلىا دانانىشىم لەومالەدا وگورج لەپاش سۆيىندە كە يە كىكىيان لەو شوپنە چوونە دەرەو، ئەو سۆيىندى ناكەوئى، ھەروا ئەگەر سۆيىندى خوارد كە فلان كەس لەگەلما دانانىشىم لەم مالەدا؛ بەلى، لەم سوورە تەيشدا ئەگەر خەرىك بوو بە كۆكردنەوھى كەل وپەل و قاپ و قاچاخەو، ھەر سۆيىندى ناكەوئى وەكوو سوورەتى پىشوو، ھەروا ئەگەر دەس بەجئى دىوارىك دروست بكا لە بەينى خۆى و كابرادا، بەو شەر تە ھەرلايەك دەرگايەكى تايپەتى ھەبئى. وە ئەگەر لەم سوورە تەداو لە سوورەتى پىشوو دا ئىدەدىعاى ئەوھى كرد كە نيازى لە مالە كە ئەو ھۆدە يە بوو، ئەو ئەگەر قەرىنە يەك ببئى لەسەر راستى كابر، وەكوو ئەو كە ئەو ھۆدە يە جىنگەى كابر بئى بە تايپەتى و ئەمىش عاجز بئى لەو كەسە، ئەو قەبوول ئەكرئى، ئەگىنا قەبوول ناكري، بەلام كابر ھەوالەى ئايىنى خۆى ئەكرئى.

ئەگەر كەسىك سۆيىندى خوارد لەگەل فلان كەسدا بە يەكەو دانانىشىم و زىاترى نەوت و شوپنە كەيان لە يەك خانوودا بوو، بەلام ئەو ھەندە دوور بوون لە عورفدا بە ھاۋرپىيە كەتەر ئەناسران، ئەو سۆيىندى ناكەوئى وە ئەگەر سۆيىندى خوارد لە فلان شارد لەگەلىا دانانىشىم، ئەو ئەگەر ھەرىەكى لەناو خانوويە كدا بن، سۆيىندى ناكەوئى، ھەرچەند دراوسىيە يە كىش بن وە ئەگەر لە يەك خانوودا دانانىشىم، سۆيىندى ئەكەوئى. ئەگەر كەسىك سۆيىندى خوارد نارۆمە مالى فلان كەسەو و لەو كاتەدا لەناو مالە كەدا بوو، ياخود وتى: لەو مالە نارۆمە دەرەو و لەو كاتەدا لە دەرەو بوو، ئەو ئىستە سۆيىندى ناكەوئى، جا ئەگەر ھاتە دەرەو ئەوسا رۆيشتەو ناو مالە كە، ياخود رۆيشتە مالە كەو ئەوسا ھاتە دەرەو، ئەو سۆيىندى ئەكەوئى.

ئەگەر كەسىك سۆيىندى خوارد وتى: دەست نوپۇژ ناگرم و لەو كاتەدا دەست نوپۇژى ھەبوو، يا وتى: جل ناكەم بەر و لەو كاتەدا جلى لەبەردا بوو، يا وتى: سوار نابم و لەو كاتەدا سوار بوو، يا وتى: راناو ستم و لەو كاتەدا راو ستابوو، يا وتى: دانانىشىم و لەو كاتەدا دانىشتبوو، يا وتى: شەرىكى فلان كەس ناكەم و لەو كاتەدا شەرىكى بوو، يا وتى: رووناكەمە فلان شوپن و لەو كاتەدا رووى لەو شوپنە بوو وە درىژەى دا بەم

وه زعانه که سویندی له سهر خوار دوون، نه وه سویندی نه که وی، به لام نه گهر وتی: نیازم نه وه بووه پاش نه وه زعه که وام له سهری تازه ی ناکه مه وه، نه وه له سهر نه وه نیازهی ره فتاری له گهډا ده کری.

نه گهر به کی له دوو برا سویندی خوارد وتی: له گهډ نه م برایه مدا هاو به شی ناکه م و له پاشا باوکیان مرد، نه وه به وه که ماله که ی باوکیان نه بی به مالی نه وان سویندی ناکه وی، به لام واجبه پاش مردنی باوکیان به کیکیان له شه راکه تی نه و ماله ده ربچی، خوی به فروشتنی بی یا به به خشینی به یه ک - مه سه لا - وه نه گهر سویندی خوارد وتی: له فلان شویندا سی روژ نامینه وه و به جیا جیا سی روژ له شوینه دا دانیشن، سویندی نه که وی؛ به لی، نه گهر خوی وتی: نیازم له مانه وه، مانه وه ی سی روژ بووه له سهر یه ک، نه وه سویندی به و سووره ته ناکه وی.

به لام نه گهر سویندی خوارد له ژنه که ی سی روژ له فلان شویندا میوان نابی و ژنه که ی دوو روژ له شوینه دا دانیشن جا ده رچوو و له پاش نه وه روژیکتی تر له وی دانیشن، نه وه سویندی ناکه وی؛ هه روا، نه گهر سویندی خوارد وتی: سی روژ قسه له گهډ فلان که س ناکه م و بیست و نو روژ قسه ی له گهډ نه کردو پاش نه وه روژیکتی تر قسه ی له گهډا نه کرد، نه وه سویندی ناکه وی، له بهر نه وه که مه به ست له قسه نه کردن نازار دانه وه نه گهر هه موو کاته که که نه و دیاری کردو وه ته رکی قسه نه کا، سوینده که ی ناکه وی.

وه نه گهر سویندی خوارد وتی: ژن ناهینم و له وکاتا ژنی هه بوو، یا وتی: خو م بون خوش ناکه م و له وکاته دا بونی خوش بوو، نه وه سویندی ناکه وی؛ هه روه ها، به دریزه دان به زه وت کردنی مال و به نویزو روژوو و به چوونه لای ژنه که ی، نه وه سویندی ناکه وی، چونکه نه م جوړه ئیشانه ته قدیر ناکرین به زه مان و هه رچی که ماوه که ی ته قدیر نه کری، ده وام له سهر کردنی وه کوو ده ست پی کردنی نییه، به لام نه و شتانه که زه مانیان ته قدیر ده کری، یه عنی ته قدیر ده کرین به زه مانیکتی تایبه تی، وه کوو سووره تی سویند خورادن له سهر راوه ستان و دانیشن، نه وه ده وام له سهر کردنیان وه کوو ده س پی کردنیان وایه، وه کوو له سهر وه باسمان کرد.

ئه‌گه‌ر كه‌سێك سویندی خوارد وتی: مائی كه‌س زه‌وت ناكه‌م و له‌وكاته‌دا مائیكى داگیركراوی لابه‌و و له‌پاش سوینده‌كه‌ی نه‌یدایه‌وه به‌خاوه‌نه‌كه‌ی، ئه‌وه سویندی ئه‌كه‌وی، چونكه‌ درێژه‌دان به‌ زه‌وت‌كردنی مائی خه‌لك هه‌ر به‌ مأل زه‌وت‌كردن ئه‌ناسرێ؛ به‌لێ، ئه‌گه‌ر وتی: مه‌به‌ستم مأل زه‌وت‌كردنی تازه‌بووه، ئه‌وه لێ قه‌بوول ئه‌كری.

ئه‌گه‌ر كه‌سێك ماوه‌ی سالیكى دانا بو‌كرده‌وه‌یه‌ك، ئه‌وه ئه‌و سألّه ئه‌بررێ به‌سه‌ر سالی قه‌مه‌ریدا كه‌ له‌ ئه‌وه‌لی مانگی موچه‌رپه‌مه‌وه ده‌ست پێ‌ده‌كا وه ئه‌گه‌ر عورف له‌سه‌ر ئه‌وه بوو كه‌ سالی شه‌مسی بژمیررێ، یا كابرا خۆی مه‌به‌ستی سالی شه‌مسی بوو، ئه‌وه ئه‌بررێ به‌سه‌ر سالی شه‌مسیدا؛ جا ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ری سألّه‌كه‌وه سویندی خوارد، پێویسته ئه‌و سألّه ته‌واو بێ و ئه‌گه‌ر له‌ ناو ماوه‌ی سألّه‌كه‌دا سویندی خوارد پێویسته ئه‌و سألّه ته‌واو بێ و له‌ سالی دواییش ئه‌وه‌نده‌ بره‌وا كه‌ بگاته‌واده‌ی سویندی كابرا.

ئه‌گه‌ر كه‌سێك سویندی خوارد وتی: ئه‌مسأل یا مانگی ره‌مه‌زان، له‌م شوینه‌دا نابم، ئه‌وه ئه‌گه‌ر دانیشی تا چه‌ند سه‌عاتێك پێش ته‌واو بوونی ئه‌و سألّه یا ئه‌و مانگه، ئه‌وجا له‌وی ده‌ربچێ، سویندی ناكه‌وی وه ئه‌گه‌ر سویندی خوارد وتی: له‌م زستانه‌دا، یا له‌م به‌هاره‌دا - مه‌سه‌لا - یا ئه‌مسأل یا ئه‌م مانگه له‌م شوینه‌دا نابم، ئه‌وه ئه‌گه‌ر به‌ بێ‌عوزری شه‌رعی سه‌عاتێك له‌و شوینه‌دا بمینێ، سویندی ئه‌كه‌وی، چونكه‌ مه‌عنای سویندی پێشو ئه‌وه‌یه‌ له‌ ته‌واوی ئه‌و ماوه‌یه‌دا له‌و شوینه‌دا نابێ و مه‌عنای ئه‌م سوینده‌ ئه‌مه‌یه‌ له‌ هه‌یج‌كاتی له‌ کاته‌کانی ئه‌م سألّه یا ئه‌م فه‌سله‌ یا ئه‌م مانگه له‌و شوینه‌دا نابێ؛ به‌لێ، ئه‌گه‌ر مانعیکی شه‌رعی هه‌بێ، وه‌کوو ئه‌وه قه‌رزاریك ده‌رکه‌وێت و مه‌نعی بکا له‌ روێشتن، یاخود فه‌رمانه‌وايه‌ك به‌ زور رێی لێ بگرێ، سویندی ناكه‌وی.

بزائن! هه‌ر كرده‌وه‌یه‌ك كابرا سویندی لێ بخوا، كه‌ كردی، به‌و شه‌رته‌ سویندی ئه‌كه‌وی كه‌ ئیشه‌كه‌ ئیشی خۆی بێ و له‌گه‌ل زانست و نیازو ئاره‌زووی خۆیدا بیکا؛ كه‌واته، ئه‌گه‌ر سویندی خوارد ناروا ته‌ لای فلان‌كه‌س و له‌پاشا ئه‌و كه‌سه‌ هاته‌لای ئه‌م، یاخود چوو بو‌لای كه‌سێك و نه‌یزانی ئه‌مه ئه‌و كه‌سه‌یه‌ كه‌ سویندی خواردوو

نه پرواته لای، یا خود زانی، نه وه به لام سوینده که ی پیشووی له بیر چوو بو وه، یا خود له بیری بو به لام که سیك به زور بردی بولای، نه وه له هه موو نه م سووره تاندا سویندی ناکه وی و نه گهر سویندی خوارد که هاورییه تی فلان که س ناکات له ریگادا و که چی ئیشیکی حوکومت یه کی خستن له سه فه ریگدا، یا نه م کابرا چوو بو شوینیک به ئیشیک و نه ویش هات بو هه مان شوین و به ناچاری، تا ئیشه که ی هه ردو وکیان ته واو بوو له و شوینده مانه وه مه جالی نه وه نه بوو بو کابرای سویند خور بچیتته شوینیکی تر، نه وه له م سووره تاندا سویندی ناکه وی.

نه گهر که سیك سویندی خوارد وتی: نارومه نه و ئوتیله، یا نه و خانووه، یا نه و قوتابخانه یه، یا نه و مزگه وته، نه وه سویندی نه که وی به وه که برپرواته دالانی نه و شوینانه وه نه گهر دالانه که له م دیوی نه و شوینانه وه بی به رووی حه وشه دا، هه رچه ند له ولای دالانه که شه وه ده رگایه کی تر بیی بو سه ر حه وشى نه و ئوتیله، یا نه و خانووه، یا نه و مزگه وته، به لام سویندی ناکه وی به وه که برپرواته سه ر خواجه نشینی به رده رگاکه، یا خود برپرواته تاقیکه وه له دیواره که دا به رووی ده ره وه، یا خود له ریگه یه کی ده ری نه و خانووه وه برپرواته سه ر بانى خانووه که، خواه نه و سه ربانه ده وری گیرایی یا نه.

هه ره وه ها سویندی ئینسان ناکه وی به وه که ده ستی یا سه ری بخاته نه و دیوی ده رگاکه وه یا خود هه ردوو پیی یا تاقه پییه کی بخاته نه و دیوی به وه به بی نه وه که هیزی بخاته سه ر هه ردووکیان یا سه ر نه ویانه که وا له و دیوی ده رگاکه وه؛ عه ینی نه م حوکمانه تیپه ر ده بی له سووره تیکدا که کابرا بلیت: نارومه ئوتیل، یا خانوو، یا قوتابخانه، یا مزگه وت، به بی دیاری کردنی و نیشانه بو دانانی، وه کوو له «روض» و «مغنی» و «نهایه» دا جه زمی پیدا نراوه.

نه گهر نه و شوینانه رووخانو بوون به ده شت و ته ختان و به رزیی بناغه یان به ده ره وه نه ما، یا خود بوون به شه قامی هاتوچو، هه رچه ند هه ندى دیواریشیان له لاوه مایی، نه وه نه گهر کابرا پرواته ناویانه وه سویندی ناکه وی، به لام نه گهر نه بوو بوون به ریگه وه هه ندى دیواریان به سه ر زه وییه وه مایی، نه وه سویندی نه که وی.

وہ ٹہ گەر له کاتی سوینده که یداکوتی: نارۆمه ٹه و شوینده و ناوی نه برد که ٹه و شوینده کوینه و چیه، ٹه و به هەر جۆری پرواته ٹه و شوینده و، سویندی ٹه که وی، هەر چه ند بووبن به دهشت و نیشانە ی کۆنی پیوه نه مایی؛ جا ٹه گەر سویندی خوارد وتی: نارۆمه ٹه و خانووه و له پاشاندا خانووه که کرا به مزگهوت یا به قوتابخانه یا به هەرچی، ٹه و جا چووه ناویه و، ٹه و سویندی ناکه وی، چونکه ٹه مانه له عورفدا پیان ناوتری مال.

ٹه گەر که سیك سویندی خوارد وتی: نارۆمه مالی فلان که س، ٹه و سویندی ٹه که وی به وی پرواته مالی که وه که ٹه و که سه ی تیا دانیشتی و مولکی خوی بی نه ک به کری گرتی یا خواستی یا داگیری کردی و ٹه گەر مه بهستی له مالی فلان که س ٹه و شوینه بی که تیدا دانیشتوه، ٹه و سویندی ٹه که وی، ئیتر ٹه و که سه به هەر جۆری له و مالده دانیشتی.

به لام له سویند به ته لاقدا، نیازی خاوهن خانوو قه بوول ناکری - وه کوو رملی ده فرموی و پشت بهم فرموده به ده بهستی - به لام «ابن حجر» فرموده تی: له ته لاقیشدا قه بوول ٹه کری له و شوینانه دا که حوکمه که قورس بی له سر کابرا نه ک له شوینی حوکمی سووکدا.

ٹه گەر که سیك سویندی خوارد وتی: نارۆمه مالی فلان که س، ٹه و سویندی ٹه که وی به وه که پرواته خانوویه که وه که مولکی ٹه و بی، هەر چه ند خویشی تیدا دانه نیشتی؛ مه سه لا، داییتی به کری و ٹه گەر خانووه که به و ناوه وه مه شهوور بوو و ئیستا مولکی ٹه و که سه نه بوو، ٹه و به هەر جۆری پرواته ٹه و شوینه وه و مولکی هەر که س بی، سویندی ٹه که وی.

ٹه گەر که سیك سویندی خوارد وتی: له م ده رگایه وه نایه مه ژووره وه و ده رگا که له و شوینه دا هه لکه تراو له شوینیکی تر دا دامه زری نرایه وه و کابرا پیدا رویشته ژووره وه و، سویندی ناکه وی، چونکه مه بهستی له ده رگا که لیته که یه نه ک ده روازه که که داره، مه سه لا.

وه نه‌گه‌ر سویندی خوارد وتی: نارپومه ماله‌وه، نه‌وه سویندی نه‌که‌وی به‌وه که برپواته هر مالیکه‌وه له هرچی دروست کرابی و هی هرکه‌س بی، به‌لام سویندی ناکه‌وی به‌وه که برپواته مزگه‌وت یا حه‌مام یا که‌نشته یا نه‌شکه‌وت یا ناش یا هر شوینیکی تری گشتی، چونکه نه‌م جوړه شوینانه بییان ناوتری مال؛ به‌لی، نه‌گه‌ر رویشته هوډه‌یه کی تایبه‌تی چله‌کیشانه‌وه له مزگه‌وتدا - مه‌سه‌لا - نه‌وه سویندی نه‌که‌وی.

نه‌گه‌ر وتی: کونابمه‌وه له‌گه‌ل فلان‌که‌س، نه‌وه سویندی ده‌که‌ری به‌وه که برپواته شوینیکه‌وه نه‌وه که‌سه‌ی تیدابی و تیدا بمینیتته‌وه، هرچند خه‌لکی تریشی له‌گه‌لدا بی و نه‌گه‌ر وتی: نارپوم بولای فلان‌که‌س، نه‌وه سویندی ناکه‌وی به‌وه که برپواته لای که‌سیکی تر که‌سه‌که سویند له‌سه‌رخوراوه‌که‌ی لادا بی؛ هرروه‌ها، نه‌گه‌ر وتی: نارپومه لای نه‌حمه‌د له‌مالی مه‌حمووددا، نه‌وه سویندی ناکه‌وی به‌وه که برپواته لای له‌مالی که‌سیکی تردا، هرچند هر دوو‌کیشیان له‌یه‌ک مالدا بن.

نه‌گه‌ر که‌سیک وتی: نارپومه لای فلان‌که‌س و له‌پاشا رویشته مزگه‌وتیک یا حه‌مامیک یا شاهه‌نگیکی واکه‌وه که‌سه‌ی تیا بی، نه‌وه سویندی ناکه‌وی نه‌گه‌ر نیازی نه‌وه‌ی نه‌کرد بی که‌به‌تایبه‌تی بولای نه‌وه‌که‌سه‌برپوا؛ هرروه‌ها، نه‌گه‌ر رویشته مالیکه‌وه‌و له‌پاشا نه‌وه‌که‌سه‌که‌نه‌م سویندی خواردووه نه‌پواته لای هاته‌وه‌ماله‌ولای نه‌مدا دانیشت، نه‌وه سویندی ناکه‌وی، چونکه نه‌م نه‌رویشته‌وه‌ته‌لای نه‌وه‌به‌لکوو نه‌وه‌هاتووه‌ته‌لای نه‌م.

نه‌گه‌ر که‌سیک وتی: نارپومه مالی فلان‌که‌س، یا: قسه‌له‌گه‌ل نو‌که‌ره‌که‌یدا ناکه‌م و له‌پاشا کابرا خانووه‌که‌ی فروشت و نو‌که‌ره‌که‌ی ده‌رکرد، نه‌میش نه‌وجار رویشته ماله‌که، یاخود قسه‌ی له‌گه‌ل نو‌که‌ره‌که‌یدا کرد، سویندی ناکه‌وی و نه‌گه‌ر سویندی خوارد که‌قسه‌له‌گه‌ل ژنی فلان‌که‌سدا ناکاوپاشان نه‌وه‌که‌سه‌ژنه‌که‌ی ته‌لاق‌داو نه‌میش قسه‌ی له‌گه‌لدا کرد، نه‌وه سویندی ناکه‌وی نه‌گه‌ر ته‌لاقه‌که «باين» بو بی؛ به‌لی، نه‌گه‌ر کابرا له‌سوینده‌که‌یدا وتبیتی: ناچمه‌نه‌م ماله‌ی فلان‌که‌س، یا قسه‌ناکه‌م له‌گه‌ل نه‌م

نۆكەرەي فلان كەس، يا ئەم ژنەي فلان كەس، ئەو ھەركاتىك پىرواتە ئەو مائە يا قسە لە گەل ئەو نۆكەرە يا ئەو ژنە بكا، تە لاقى ئە كەوئى، چونكە وەك ئەو وایە سوئندى لە مائە كە خوئى يا لە نۆكەرە كە يا لە ژنە كە خوار دېئى.

سوئند لە سەر قسە كردن

ئە گەر كە سىك سوئندى خوار دو وتى: سەلام لە فلان كەس ناكەم، سوئندى ئە كەوئى بەو كە سەلام بكا لەو كە سە بە تەنھا يا سەلام بكا لە كۆمەلئى كە ئەو پىشان تىدائى بە جورئى كە ئەو كە سە سەلامە كە بېسى بە عادەت، ھەرچەند لە و كاتە پىشدا نە بېسى، خواھ لەو سەلامەدا نىيازى سەلامى لەو كە سە بىئى يا سەلام كردنە كەي بەرەللا بىئى و رووى نە كردىتە كە سىكى تايبە تى؛ بەلئى، ئە گەر ئەو كە سەي جىيا كەردەو لە سەلامە كەيدا بە زوبان يا بە دل، ئەو سوئندى ناكەوئى.

و ئە گەر وتى: قسە لە گەل فلان كە سدا ناكەم و پاشان سەلامى لئى كرد، يا سەلامى كرد لە كۆمەلئى كە ئەو پىشان لە گەلدا بوو و ئەو جىيا نە كەردەو، ئەو سوئندى دە كەوئى، ھەر و ھا ئە گەر قسەي لە گەلدا كرد بە جورئى كە لە وانە بىئى بېسى، ھەرچەند بە ھوئى مانىع كىشەو نە بېسى؛ بەلام ئە گەر لە دەر و ھەو قسەي لە گەلدا كرد بە جورئى كە بە عادەت نە بېسى، ھەرچەند وا ھەل كەوئى لە و كاتەدا بېسى يا لە كاتى بىئى ھوشى يا نووستندا بوو و ئەو كە سە تى نە گەشت، يا خود قسەي كرد لە گەل بە كىك و ئەو پىش تى گەشت، يا خود كاغەزى بۆ نووسى يا كە سىكى راسپارد ئەو قسەي لە گەلدا كرد، يا خود ئىشارەتى بۆ كرد و ئەو پىش ھالى بوو، ئەو لە ھەموو ئەم سوورە تانەدا سوئندى ناكەوئى.

و ئە گەر ئايە تىكى خوئندەو بە نىيازى قورئان و بەس يا لە گەل نىيازى ھالى كردنى ئەو كە سە شدا و ئە گەر نىيازى ھەر ھالى كردنى ئەو كە سە بوو يا نىيازى ھىچ نە بوو و ئەو تى گەشت، ئەو سوئندى ئە كەوئى و ئە گەر قسەي كرد لە گەل دىوارى كدا يا ھەر لە خوئەو بە بىئى قسە لە گەل كە سدا و ئەو پىش تى گەشت، ئەو ئە گەر نىيازى قسە كردن بوو لە گەل ئەو كە سەدا، سوئندى ئە كەوئى، ئە گىنا سوئندى ناكەوئى.

نه گهر كه سينك سویندی خوارد قسه ناکا، له پاشا قورئانی خویند یا ناوی خوای برد، یا «سُبْحانَ اللّٰه» و «لا اِلهَ اِلاَّ اللّٰه» ی کرد، نه وه سویندی ناکه وی و نه گهر شتیکی وای خوینده وه که نویژ به تال بکاته وه، نه وه سویندی نه که وی.

باسی سویند له سهر خواردن و خواردنه وه

نه گهر كه سينك سویندی خوراد «سهر» ناخوا، یا سهری برژاو ناخوا، نه وه سویندی نه که وی نه و سهرانه و پارچه ی نه و سهرانه بخوا که عاده ت وایه به تهنها نه فرۆشرین، خواه عاده تی جینگه ی سویند خوارد وه که ش وایی یا نه، وه کوو سهری مهرو بز نو گاو و شتر و به چکه یان وه سویندی ناکه وی به خواردنی سهری مریشک و که له شیر و په له وهری نه هلی یا کیوی وه به خواردنی سهری ماسی و ناسک و وینه ی نه مانه، مه گهر سویند خور خه لکی و لاتیگ بی که له و لاته دا سهری نه مانه به تهنها بفرۆشن، نه وه له م کاته دا به خواردنی نه مانه سویندی ده که وی، هه رچهنه کابرای سویند خور له و لاته یشدا نه بی.

نه گهر كه سينك سویندی خوارد گوشتی فلانه حه یوان ناخوا، نه وه سویندی نه که وی به خواردنی گوشتی به چکه یه ک که له سکی نه و حه یوانه دا بی. وه نه گهر سویندی خوارد هیلکه ناخوا نه وه سویندی نه که وی به خواردنی هه ر هیلکه یه ک له حالی زیند و ویدا له هیلکه که ره که جیا بیته وه، وه کوو هیلکه ی مریشک و سونه و که وه په له وه ره کانی تر و غه یری په له وه ریش، هه رچهنه هیلکه که ره که یش گوشتی نه خوری، وه کوو له قله ق و قشقه ره وه سویندی ناکه وی به خواردنی هیلکه ی ماسی و کولله.

نه گهر سویندی خوارد گوشت نه خوا، سویندی نه که وی به خواردنی گوشتی حه یوانیکی واکه گوشتی حه لال بی و سهری بررابی له بز نو مهرو و شتر و گاو نه سپ و ماین و حه یوانی وه حشی و په له وه ری حه لال وه له و گوشته یه گوچکه و زمان و گوشتی سهرو بهزی گوشتی پشت و ته نشت؛ ئیتر سویندی ناکه وی به خواردنی گوشتی ماسی و به خواردنی دووگ و بهزی سک و چار و به ورگ و سپل و سی و جگه رو دل و

گورچىلە و رىخۆلە و گوان و گونى حەيوان و جىقە تۆرەى مرىشك و مۆخى حەيوان و بە خواردىنى پىستى پەلەوەر كە زۆر ناسك بى.

وہ ئەگەر سويندى خوارد لەسەر دووگى مەر، ئەوہ سويندى ناکەوئى بە دووگى و شتر وە ئەگەر سويندى خوارد لەسەر بەز، سويندى ناکەوئى بە چارەبەزى سكى حەيوان و بە پىچەوانە پىشەوہ، بەلام ئەگەر سويندى خوارد لەسەر چەورى، ئەوہ سويندى ئەكەوئى بە خواردىنى ھەموو چەورىيەك لە بەزى گۆشت و چارەبەزى سكى حەيوان و دووگى مەر و دووگى و شتر، ھەتا بە گۆشتىكىش كە چەورىى تيا مابى وە بە رۆن و كەرە و بە خواردىنى شۆربايەك كە چەورىى تيايى، ھەر و ھەا بە شىرو ماست و پەنير، بەلام سويندە كەى ناکەوئى بە خواردىنى رۆنى گۆز و قەزوان و بادەم و زەيتون و كونجى و غەيرى ئەمانە، لەبەر مولا حەزە كەردنى عورف، بە پىچەوانەى قسەى ھەندى لە زانا يانى شەرع كە لا يان وا يە بەمانەيش سويندى ئەكەوئى، چونكە ھەموو ھەر چەورىىن. ئەگەر وتى: گۆشتى گا ناخۆم، ئەوہ مەعنای وا يە نابى گۆشتى ھىچ جۆرە گايەك بخوا كە گامىش و گاكىوئىش ئەگرىتەوہ وە ئەگەر وتى گۆشتى بزى ناخۆم، ئەوہ ئەبەرى بەسەر ھەموو جۆرە بزىك دا، ھەتاوہ كوو بزى كىوئىش وە ئەگەر وتى: گۆشتى مەر ناخۆم، ئەوہيش ئەبەرى بەسەر ھەموو جۆرە مەر پىكدا، چ مالى و چ كىوى وە ئەگەر سويندى خوارد وتى: گۆشتى ئەم كارزەلە يە، يا ئەم بەرخە، يا ئەم گۆيرە كە يە، يا ئەم جوو جەلە يە ناخۆم، ئەوہ سويندى ناکەوئى بە خواردىنى گۆشتى ئەمانە پاش گەرە بوونيان و بوونى كارزەلە كە بە بزى و بەرخە كە بە مەر و گۆيرە كە كە بە گا يا بە مانگا و جوو جەلە كە بە مرىشك يا بە كەلە شىر، مەگەر وەختى خوى مەبەستى ئەوہ بووبى لە ھىچ حالە تىكدا گۆشتيان ناخوات.

ئەگەر كە سىك سويندى خوارد گوتى: گۆشتى مردارە وە بوو ناخۆم، ئەوہ سويندى ناکەوئى بە خواردىنى گۆشتى ماسى و كوللە وە ئەگەر وتى: خوئى ناخۆم، سويندى ناکەوئى بە خواردىنى سى و جگەر.

وہ ئەگەر ئىشارەتى كرد بۆلاى گەنمىك و سويندى خوارد كە ناخوات، ئەوہ سويندى ئەكەوئى بە خواردىنى بە گەنمى و برىشكەيى و بە قاوتى و بە ئاردى و بە نانى وە

ته گهر وتی ته و گه نمه ناخۆم، ته وه سویندی ته که وی به خواردنی به کالی و به برژاوی و به کولآوی و له حاله ته کانی تر دا سویندی ناکه وی.

وه ته گهر سویندی خوارد نان ناخوا، سویندی ته که وی به خواردنی هه موو جوړه نانیك، چ کولیره و چ سه موون و چ نانی پان، له ساجی و تنووری هی گه نم یا غه یری گه نم وه ته گهر سویندی خوارد له سهر جوړیك له مانه، ته وه سویندی ناکه وی به خواردنی جوړیكي تر وه ته گهر وتی: نان ناخۆم و نانیكي کرد به تریت و خواردی، ته وه سویندی ته که وی.

ته گهر که سیك سویندی خوارد وتی: قاوت ناخۆم، ته وه سویندی ته که وی به وه که به که فله مه یا به سه ره نهجه بیخوات، به لام سویندی ناکه وی به وه که بیکاته ئاوو بیخواته وه وه ته گهر وتی: نایخۆمه وه، ته وه حوکه مه که ی به پیچه وانه وه یه وه ته گهر وتی: شیر ناخۆم، یا دؤشاو ناخۆم، سویندی ته که وی ته گهر بیان خواته وه وه ته گهر وتی: نایاخۆمه وه، ته وه به خواردنه وه یان سویندی ته که وی، به لام به خواردنیان سویندی ناکه وی.

ته گهر وتی: روڼ ناخۆم، ته وه سویندی ده که وی به وه که به رووتی بیخوا یا به نانه وه، به وشکی یا به ته پری وه ته کهر تواندی وه وه خواردی وه، سویندی ناکه وی وه ته گهر کرابووه چیشتیك یا شتیكي تر و به وه وه خواردی، ته وه سویندی ناکه وی، مه گهر له کاتیكا که عهینه که ی دیار بی.

ته گهر که سیك وتی: میوه ناخۆم، ته وه سویندی ته که وی به خواردنی سیوو هه لووژه و قه یسی و توو و قوخ و هه رمی و تری و هه نجیرو هه نارو نارنج و پرته قال و لیمو و گوژیو خورمای ته پرو کاله ک و شووتی و ناوکی بادام و پسته، به وشکی و ته پری و سویندی ناکه وی به خواردنی ترۆزی و خه یارو ته ماته و بایجان و په تاته و گیزه رو توورو چه وه نه رو گوژی و وشک و خورماو میوژ.

وه ته گهر وتی: خوارده مه نی ناخۆم، ته وه هه موو جوړه قووت و میوه و پیخوړو حه لآو خوارده مه نیبه کی تر ته گریته وه وه ته گهر وتی: له و دره خسته ناخۆم، ته وه

سویندی ئه که وی به خواردنی به ره که ی نه که به خواردنی توئکله که ی یا گه لاکه ی یا ورده لقه کانی.

باسی هندی سووره تی جیاجیای سویند

ئه گهر که سیئ سویندی خوارد ئه و خورمایه ناخوا و ئه و خورمایه تی که لی خورمایه کی زور بوو بوو، ئه وه سویندی ناکه وی تا هه مووی نه خوا وه ئه گهر سویندی خوارد ئه وه هه ناره ئه خوا، ئه وه رزگاری نابی تا هه موو دهنکه کانی هه ناره که ده خوا. ئه گهر که سیئ سویندی خوارد وتی: ئه و جلله ناکه مه بهر، ئه وه ئه گهر تالیکی له قوماشی جلله که ده رکیشا ئه و جا له بهری کرد، سویندی ناکه وی؛ فره قی ئه م سووره ته له گه ل سووره تی خانوو که دا ئه وه یه مه بهست لی ره دا ئه وه یه ئه و جلله بکاته بهر و جلله که به ته وای نه ماوه ته وه، مه بهست له ویش ئه وه یه دابنیشی له به شیئ له به شه کانی ئه و خانوو هه دا و مادام دانیشته له خانوو که دا، مه بهسته که ی هاتوو ته جی؛ بویه ئه گهر سویندی خوارد له سه ره، یا له سه ره ئه و فره شه دانانیشی و له پاشا پارچه یه کی له و حه سیره یا له و فره شه بری و به سه ریانه وه دانیشته، ئه وه سوینده که ی ئه که وی، چونکه لی ره دا مه بهست دانیشته له سه ریانه و ئه و مه بهسته هاتوو ته جی.

ئه گهر که سیئ سویندی خوارد ئه و دوو جلله ناکاته بهر، ئه وه سویندی ناکه وی تا هه ردووکیان نه کاته بهر؛ به لی، ئه گهر نیازی ئه وه بوو هیچیان نه کاته بهر، ئه وه به کردنه بهری یه کیکیشیان سویندی ئه که وی وه ئه گهر وتی: نه ئه مه و نه ئه وه ناکه مه بهر، ئه وه هه رکامیان بکاته بهر سویندی ئه که وی وه ئه گهر هه ر دوانیانی کرده بهر، پیویسته دوو که فاره ت بدا.

وه ئه گهر سویندی خوارد هیچ له بهر ناکه م، سویندی ئه که وی به وه که کراسی زری له بهر بکا، یا «خُف» یا که وش یا نه عمل له پی بکا، یا ئه نگوستیله بکاته په نجه ی، یا کلاو بکاته سه ری وه ئه گهر وتی: جل ناکه مه بهر، ئه وه به پوشینی ئه مانه سویندی ناکه وی، به لام به له بهر کردنی کراس و ده ری و جبه و له سه ر نانی میزه ر و له بهر کردنی هه ر پوشاکیکی تر، سویندی ئه که وی.

وہ ٹہ گہر سوئندی خوارد ٹہ و خواردہ مہ نیبہ ٹہ خوات، یا قہ رزی فلان کہ س
 ٹہ داتہ وہ، یا ٹہ روا بو سہ فہر و لہ پیش سبہ نیی دا مرد، ٹہ وہ ہیچی لہ سہر نیبہ؛ بہ لئی،
 ٹہ گہر لہ سبہ نیی دا مہیدانی کردنی ٹہ و ٹیشانہ ی ہہ بو کہ سوئندی لہ سہر خوارد وون و
 نہ یکرد و مرد، ٹہ وہ سوئندی ٹہ کہ وئی، چونکہ بہ ٹارہ زووی خوئی ٹہ وہ شتہ ی
 فہ و تاندو وہ کہ ہوی رزگار بوونیہ تی لہ سوین کہ و تن؛ کہ واتہ، ٹہ گہر ہہر لہ ٹیمپر و دا
 خوئی خواردہ مہ نیبہ کہ ہر پڑی، یا خود پشیلہ بیخوات و ٹہ میس ٹا گای لی بی و دہری نہ کا،
 ٹہ وہ سوئندی ٹہ کہ وئی.

وہ ٹہ گہر کہ سیٹک تہ لاقی خوارد کہ لہ م مانگہ دا دہ چی بو فلان شوین و پاش ٹہ وہ کہ
 مہ جالی ہہ بو ہر و بو ٹہ و سہ فہرہ، نہر ویشٹ و خولعی ژنہ کہ ی کرد بو ٹہ وہ کہ تہ لاقی
 نہ کہ وئی، ٹہ وہ تہ لاقی ٹہ کہ وئی، چونکہ لہ پیش خولعہ کہ دا خوئی «ہر» کہ ی فہ و تاندو وہ؛
 بہ لئی، ٹہ گہر لہ پیش ٹہ وہ دا کہ مہ جالی سہ فہر کردنی بیی خولعی کرد لہ گہل ژنہ کہ ی،
 ٹہ وہ تہ لاقی ناکہ وئی؛ بہ لام ٹہ گہر لہ سبہ نیی دا مہ جالی ٹیشہ کہ ی نہ بوو لہ بہر ٹہ وہ کہ
 خہریکی نو پڑی سبہ نیی بو و لہ کاتی نو پڑہ کہ دا فہ و تا، یا خود دوکتوریکی بہ داد و تی:
 ٹہ و چیشٹہ ژاری تیدا ہہ یہ و خواردنی زہرہ و ٹہ میس نہ یخوارد، ٹہ وہ سوئندی
 ناکہ وئی، چونکہ لہ سوورہ تی یہ کہ مدا، ناچاریی «جسی» و لہ دوو سوورہ تی دووہ ما،
 ناچاریی شہرعی ہہ یہ؛ ہہ روا، ٹہ گہر خواردہ مہ نیبہ کہ خوئی رزا، یا خود کہ سیکی
 بیگانہ فہ و تاندی لہ پیش مہ جالی خواردنی او ٹہ م کہ سہ مہیدانی ٹہ وہ ی نہ بوو نہ ہی لئی،
 ٹہ وہ سوئندی ناکہ وئی.

ٹہ گہر کہ سیٹک سوئندی خوارد و تی: ہہر کہ مالہ کہ م فروشت قہ رزی فلان کہ س
 ٹہ دہ مہ وہ و مالہ کہ ی فروشت لہ کاتی دیار نہ بوونی کا برای خواہن قہ رزدا، ٹہ وہ
 سوئندی ٹہ کہ وئی، چونکہ کا برا بہ ٹارہ زووی خوئی ہوی رزگار بوونی فہ و تاندو وہ.
 وہ ٹہ گہر سوئندی خوارد کہ: لہ سہری مانگدا حہ قہ کہ ت ٹہ دہ مہ وہ، ٹہ وہ واجبہ
 لہ کاتی روژاوا بوونی دوار پوڑی ٹہ و مانگہ دا بیداتہ وہ وہ ٹہ گہر بہ ٹارہ زو و لہ پیش روژاوا
 بووندا دایہ وہ، یا خود لہ پاش روژاوا بوون و مہ جال بوونی دانہ وہ ی قہ رزہ کہ دا نہ یدا یہ وہ،

سوئىدى ئەكەوىي وە ئەگەر ئەيزانى مادام رۆژى لەپىش ئە و رۆژە دانەروا بۆلاى كابرالە وەختى ديارى كراوا ناتوانى ئە و حەقە بداتەو، ئەو وە واجبە زوو بپروا بۆ ئە و شوپنە وە ئەگەر بە بى عوزر نەپرويشت ئەو و سوئىدى ئەكەوىي؛ بەلى، ئەگەر دەستى كرد بە تەسلىمى حەقە كە لەكاتى رۆژاوا بووندا و تەواو بوونى دانەو كە كەوتە عىشا، يا پاش عىشا ئەو و سوئىدى ناكەوىي، مادام لە ماوەى دانەو كە يدا بە عادەت كە متەرخەمى نە كە. ئەگەر كەس يىك سوئىدى خوارد لە كەس يىك وتى: لىت جيا نابمەو وە تا حەقە كەت لى ئەسپنمەو، كە چى كابرالە حەقە كەى لايە راي كردو ئەمىش نەتوانى بکەوئە شوپنى، ئەو و سوئىدى ناكەوىي وە ئەگەر لىي جيا بوو وە، يا راو سستا تا كابرالە رۆيشت، يا قەبوولى حەوالەى كرد بۆسەر كەس يىكى ترو جيا بوو وە لەو كابرالە، ئەو و سوئىدى ئەكەوىي، هەر وەها ئەگەر كابرالە كەوت و ئەمىش جيا بوو وە لەو كەسە؛ دەلىلى ئەم سوورەتە دوايىبە ئەو و يە كابرالە خۆى بە ئارە زووى خۆى جيا بوو وە تەو، هەر چەند جيا بوونەو كەشى واجب بى؛ كەواتە، ئەگەر قەرزارە كە موراجەعەى حوكمپرانى شەرعى كردو ئەو يىش زۆرى لى كرد جيا بىتەو لىي، سوئىدى ناكەوىي.

و ئەگەر حەقە كەى لى وەرگرت و جيا بوو وە، كە چى كە لەپاشا ژماردى كەم دەرچوو، ئەو ئەگەر ئەو مألەى وەر يىگر تەو لە جينسى حەقە كەى خۆى بوو، بەلام ناتەواو يىبە كەى بەهۆى ئەو وە بوو كە پارە كە مەغشوش بوو، ئەو و سوئىدى ناكەوىي وە ئەگەر لە جينسى حەقە كەى خۆى نەبوو؛ مەسەلا، حەقە كەى گەنم بوو و ئەو پارەى وەرگرت و لە قىمەتە كەى كەمتر بوو، ئەو مادام لەكاتى وەرگرتندا نەيزانىبوو كە ناتەواو، دوو فەرموودە كەى نەزانى تيا دىتەجى وە فەرموودەى ئاشكراتر ئەو و يە سوئىدى ناكەوىي.

بىئدارى! تەوانىنى كردنى شتى سوئىد لەسەر خوراو ئەو و يە لە عورفى شەرعدا بە تەوانىن بزانرئىت و ئەم تەوانىنە بەگوئەرى ئىشە كەو سەردەمى دەگوئىي.

ئەگەر كەس يىك سوئىدى خوارد كەوا مالى نىبە، ئەو و سوئىدى ئەكەوىي بە هەموو جۆرە مالىك، زۆر يا كەم، بەقىمەت يا بى قىمەت، هەتاو كوو بە جلى بەرئىشى و بە مالى

کہ لہ قہرزدا بی، وادہی ہاتہی یا نہ وہ ٹہ گہر سوئندی خوارد کہہ وائی بہ دہستہ وہ نیہہ یا مائی لانیہہ، ٹہ وہ سوئندی ناکہ وئی بہ مائی کہ لہ دوورہ وہ ہہ بی، یا قہرز بی بہ سہر خہ لکہہ وہ۔

ٹہ گہر کہ سیک سوئندی خوارد ٹہ دا لہ فلان کہ س، ٹہ وہ لہ سوئندہ کہ ی رزگار ٹہ بی بہ وہ کہ بہ ہہر جوڑہ لیدانیک لئی بداکہ پی بلین لیدان، ٹیتر نازار پی گہ یاندنی شہرت نیہہ وہ ٹہ گہر بلیت: بہ جوڑیک لئی ٹہ دہم کہ نازاری پی بگہ یہ نی، ٹہ وہ لہم کاتہ دا نازار گہ یاندن پیویستہ و لہ قہ لیدان و مشتہ کوڑو شہ قازلہ و ہرد پادا مالن، بہ شہرتی لئی بکہ وئی، بہ لیدان ٹہ ناسرین، بہ لام دانانی توولیک یا داریک لہ سہر لہشی کابرا یا خنکاندنی یا رووتاندنہ وہ ی مووی یا نقورچک لی گرتنی، بہ لیدان نانا سرین۔

ٹہ گہر کہ سیک سوئندی خوارد سہد توول ٹہ دا لہ کہ سیک و سہد توولی بہ ست بہ یہ کہ وہ بہ یہ کجار لئی دا، یا لہ قہ داریکی وای ہینا کہ سہد توولی باریکی پیوہ بوو و دای لہ کابرا بہ جوڑیک ہہ موولقہ وردہ کانی لی کہ وت، یا خود دارہ کہ قورس نیشتہ سہری و نازاری پی گہ یاند، ٹہ وہ کابرا ی سوئندخوڑ بہ وہ رزگاری ٹہ بی لہ سوئندہ کہ ی؛ ہہ روہا، ٹہ گہر لہم کاتہ دا شکی ہہ بوو لہ وہ دا ناخو ہہ موولقہ وردہ کانی لی کہ وتوہ یا نہ، ہہر سوئندہ کہ ی ناکہ وئی وہ ٹہ گہر سوئندی خوارد کہ بہ سہد جارج لئی ٹہ دا ٹہ وہ پیویستہ یہ کہ یہ کہ سہد جارج لئی بداکہ، ٹہ گینا سوئندہ کہ ی ٹہ کہ وئی۔

ٹہ گہر کہ سیک سوئندی خوارد وتی: ہہر خیلافی شہ رعینکم چاو پی کہ وت خہ بہر ٹہ دہم بہ قازی شارو لہ پاشا خیلافی شہ رع ی بینی و خہ بہری پی نہ دا، نہ بہ دہم و نہ بہ راسپیری و نہ بہ نووسین ہہ تا مرد، ٹہ وہ سوئندی ٹہ کہ وئی وہ ٹہ گہر وتی: خہ بہر ٹہ دہم بہ قازی، ٹہ وہ بہ قازی ٹہ و شارہ مہ عنای لی ٹہ دریتہ وہ کہ خیلاف شہ رعہ کہ ی تیدا ٹہ کری، چونکہ مہ بہ ست لہ خہ بہردان لابر دنی خراپہ کہ یہ و ٹہ مہش بہ قازی ٹہ و شارہ ٹہ کری؛ ٹہ گہر ٹہ و قازیہ کہ لہ کاتی سوئندہ کہ دا بوو عزل کرا، پیویستہ خہ بہر بداکہ بہ و قازیہ لہ پاش ٹہ و دیت وہ ٹہ گہر وتی: خہ بہر ٹہ دہم بہ قازیہ کہ، ٹہ وہ رزگار ٹہ بی لہ سوئندہ کہ ی بہ خہ بہردان بہ ہہر قازیہ کہ ہہر شاریکدا بی؛ ٹہ گہر وتی: خہ بہر ٹہ دہم بہ

قازی فلان و خیلان شهره‌که‌ی دی و خه‌به‌ری نه‌دایه تا عه‌زل کرا، نه‌وه ته‌گه‌ر نیازی و ابو‌وکه له ماوه‌ی قازیه‌تی نه‌ودا خه‌به‌ری پی‌بدا، نه‌وه له‌م حاله‌دا سویندی ته‌که‌وی به‌و شهرته بتوانی خه‌به‌ری پی‌بدا به‌لام نه‌یدا و ته‌گه‌ر نه‌یتوانی خه‌به‌ری پی‌بدا، نه‌وه و ه‌کوو زور لی کرای لی دی و سویندی ناکه‌وی و ته‌گه‌ر مه‌به‌ستی هه‌ر نه‌وه بوو خه‌به‌ر به‌که‌سه‌که‌بدا، نه‌وه ته‌گه‌ر له‌پاش عه‌زل‌کردنیش خه‌به‌ری پی‌بدا، سویندی ناکه‌وی.

باسی سویند له‌سه‌ر موعامه‌له‌و عه‌قد

ته‌گه‌ر که‌سیک سویندی خوارد نافرۆشی یا ناکرپی و له‌پاشاندا شتیکی فرۆشت یا شتیکی کرپی به‌ موعامه‌له‌یه‌کی راست و دامه‌زراو بو‌خۆی یا به‌وه‌کاله‌تی که‌سیک، نه‌وه سویندی ته‌که‌وی، به‌لام ته‌گه‌ر وه‌کیلی گرت بو‌کرپین و فرۆشتن و وه‌کیله‌که‌ موعامه‌له‌که‌ی کرد، نه‌وه سویندی ناکه‌وی، مه‌گه‌ر مه‌به‌ستی وایی که‌ نه‌به‌خۆی و نه‌به‌وه‌کیل ته‌ موعامه‌له‌یه‌ ناکات.

ته‌گه‌ر سویندی خوارد کچه‌که‌ی ماره‌نابری بو‌که‌س، یا ژنه‌که‌ی ته‌لاق ناداو له‌پاشا وه‌کیلی گرت کچه‌که‌ی ماره‌کرد، یا ژنه‌که‌ی ته‌لاق دا، نه‌وه سویندی ناکه‌وی، هه‌رچه‌ند خۆیشی له‌لای وه‌کیله‌که‌دا حازر بی، مه‌گه‌ر نیازی و ابو‌ویی که‌ نه‌خۆی و نه‌وه‌کیل ته‌و عه‌قده‌ناکه‌ن و ته‌و ژنه‌ته‌لاق ناده‌ن؛ هه‌روه‌ها، ته‌گه‌ر وتی: له‌فلان‌که‌س ناده‌م و له‌پاشا فه‌رمانی دا به‌یه‌کیک لی‌بدا، نه‌وه سویندی ناکه‌وی، مه‌گه‌ر نیازی ته‌وه‌بو‌ویی نه‌به‌خۆی و نه‌به‌هۆی که‌سه‌وه‌لی‌نادا.

ته‌گه‌ر که‌سیک سویندی خوارد ژن ناده‌م به‌فلان‌که‌س و له‌پاشا کابرایه‌ک خوازبینی لی‌کرد و ته‌میش وتی: پی‌رۆزه، نه‌وه سویندی ته‌که‌وی، چونکه‌له‌عورفدا به‌م جو‌ره‌که‌سه‌ته‌لین: ژنی داوه‌به‌شو؛ به‌لام ته‌گه‌ر کابرا وتی: نیازم ته‌وه‌بوو ژنه‌که‌ی بو‌ماره‌نه‌که‌م، نه‌وه تا ژنه‌که‌ی بو‌ماره‌نه‌کرئ، سویندی ناکه‌وی.

وه‌ته‌گه‌ر سویندی خوارد ژن ماره‌نه‌برپی بو‌خۆی و له‌پاشا ژنی هینا، نه‌وه سویندی ته‌که‌وی، خواه‌خۆی به‌ده‌می خۆی قه‌بوولی نیکاحه‌که‌بکا یا وه‌کیل بنیری بو‌ی

قه بوول بکا، چونکه وه کیل له قه بوولنی نیکا احدا به فرو ستاده دهناسری و ته ماشای کابرای نه سلنی نه کری، وه نه گهر قه بوولنی نیکاح بو که سیکی تر بکا به وه کالته، نه وه سویندی ناکه وی.

نه گهر که سیک سویندی خوارد ژنه که م ته لاق ناده م و له پاشا ته لاقه که ی دایه دهستی ژنه که ی و ژنه که ی خوئی ته لاق دا، نه وه سویندی ناکه وی، ههروه ها نه گهر وه کیل بگری و وه کیله که ته لاقی بدا، له بهر نه وه سویندی له سهر نیسی خوئی خوارد ووه. نه گهر وتی: خوشکه که م ماره ناکه م بو فلان و له پاشا باوکی ماره ی کرد بوئی، سویندی ناکه وی. نه گهر وتی: ژن ناده م به فلان، یا: نایه لم باوکم ژنی پی بدا، نه وه نه گهر باوکی به بی ناگاداریی نه و ژنه که ماره بکا بو کابرا، یا نیزن بدا بیگویزنه وه، نه وه نه م که سه سویندی ناکه وی؛ به لئی، پیویسته له سووره تی دووه مدا نه گهر کوره که پی زانی، به پیی توانا مهنی باوکی بکا له و نیشه وه له م سووره ته دا چار نه وه یه که نه و که سه ی دهسه لاتی هه یه له و شوینه دا، هه ره شه بکا له و کوره که نه گهر مهنی باوکی بکا تازاری بدا، یا خود حاکمی شمع هه ره شه ی لئی بکا، نیتر کوره که نه گهر مهنیش نه کا، سویندی ناکه وی، چونکه مه جالی مهنع کردنی نامینئی.

نه گهر که سیک سویندی خوارد مالی فلان که س نافر وشم، نه وه نه گهر مالی نه و که سه ی به وه کالته تی نه و که سه خوئی فروشت، سویندی نه که وی، به لام نه گهر له خوئی وه بیفروشی، سویندی ناکه وی، چونکه نه وه پیی ده لئین: به یعی «فضولی» و فروشتنی وایش لای نیمه به تاله وه نه گهر سویندی خوارد وتی: نه و ماله نابه خشم به فلان که س و له پاشاندا پیی وت: وا نه و ماله م پی به خشیت، به لام کابرا قه بوولنی نه کرد، سویندی ناکه وی، چونکه به خشین له شهر عدا بریتییه له نیجاب و قه بوول، مه گهر کابرا بلئی: نیازم هه ر نیجابه که بووه، نه وه به نیجابه روته که سویندی نه که وی.

ههروه ها، له کاتی سویندا له سهر به خشین، سویندی نه که وی به به خشین به دریژیای عومرو به دریژیای مانه وه ی گهر دنی کابرای پی به خسراو، مادام کابرای پی به خسراو قه بوولنی بکا، چونکه نه م دوانه ییش به به خشین دهناسرین و وهخت بو دانسانه که یان

به تالە، وه کوو له پیشه‌وه باسمان کرد، هه‌روه‌ها ته‌گه‌ر شته‌که‌ی به سووره‌تی خێرو سه‌ده‌قه‌دا به‌وه‌که‌سه، چونکه سه‌ده‌قه‌یش هه‌ر به به‌خشین ده‌ناسریت، به‌لام سویندی ناکه‌وئ ته‌گه‌ر به ته‌مانه‌ت یا به وه‌قف یا به سووره‌تی وه‌سیه‌ت پێی‌بداو وه‌سیه‌ت بکا ته‌و ماله‌ بو ته‌وه‌که‌سه بێ وه ته‌گه‌ر سویندی خوارد ته‌و شته به سه‌ده‌قه‌ ناده‌م به فلان‌که‌سو له‌پاشاندا به ئیجاب و قه‌بوول پێی‌به‌خشی، ته‌وه سویندی ناکه‌وئ.

ته‌گه‌ر که‌سیک سویندی خوارد نانی فلان‌که‌س ناخۆم و له‌پاشاندا بوو به میوانی و چیشته‌و نانی ته‌وی خوارد، ته‌وه سویندی ناکه‌وئ، چونکه میوان به‌رله‌وه‌که خوارده‌مه‌نییه‌که بخوا، ته‌بێ به‌خواه‌نی ته‌و ته‌ندازه‌خوارده‌مه‌نییه‌که قوتی ته‌دا و له‌م کاته‌دا به‌پێی شه‌رع نانی ته‌وی نه‌خواردوه‌و نانی خۆی خواردوه‌و، مه‌گه‌ر کابرا نیازی ته‌وه‌ی بووبێ که له‌ ماله‌ی ته‌وه‌که‌سه‌دا خوارده‌مه‌نییه‌ک ناخواکه بلین: هی ته‌وه‌که‌سه‌یه، ته‌وه سویندی ته‌که‌وئ.

ته‌گه‌ر که‌سیک سویندی خوارد وتی: خوارده‌مه‌نییه‌ک ناخۆم که فلان‌که‌س کرپیتی، ته‌وه سویندی ته‌که‌وئ به‌خواردنی ته‌وه‌ی که ته‌وه‌که‌سه به‌کرپینکی دامه‌زراو کرپیتی نه‌که به‌خواردنی شتی که به‌کرپینکی دامه‌زراو کرپیتی، یا به‌کرپینکی دامه‌زراو له‌گه‌ل که‌سیکی تر کرپیتیان وه ته‌گه‌ر ته‌و خۆراکه‌که ته‌وه‌که‌سه سویند له‌سه‌ر خوراوه کرپیبووی، تیکه‌لی خۆراکی که‌سیکی تر بوو ته‌میش له‌و تیکه‌له‌ی خوارد، ته‌وه ته‌گه‌ر خوارده‌مه‌نییه‌که ئاوه‌کی بوو، سویندی ته‌که‌وئ وه ته‌گه‌ر وشک بوو، ته‌بێ بزانی که له‌و خۆراکه‌ی خواردوه‌که ته‌وه‌که‌سه سویند له‌سه‌ر خوراوه کرپویه‌تی، ته‌وسا سویندی ته‌که‌وئ.

ته‌گه‌ر که‌سیک سویندی خوارد وتی: نارۆمه‌ خانویه‌که‌وه فلان‌که‌س کرپیتی، ته‌وه سویندی ناکه‌وئ به‌وه‌که بپرواته خانویه‌که‌وه ته‌وه‌که‌سه به‌شوفعه وه‌ری گرتبێ.

بزانی! له‌م سووره‌تانه‌وه که باسمان کردن، ده‌رته‌که‌وئ هه‌ر له‌فزی که له‌عورفی شه‌رع‌دا مه‌عنایه‌کی هه‌بێ و یه‌کیک سویندیانه‌ له‌سه‌ر بخوات، وه‌کوو فرۆشتن و ئیجارو وه‌قف و نه‌زرو به‌خشین و ته‌مانه‌ت و نیکاح، ته‌بیرێ به‌سه‌ر ته‌وه‌مه‌عنایه‌دا که له‌شه‌رع‌دا

بۆی دانراوه، مه گهر کابرا نیازی مه عنا گشتیه که ی هه بی که له ناو خه لکی ته و شوینه دا بۆی به کار ده هینری.

باسی داوهری (القضاء)

داوهری له شه رعدا، بریتیه له نه هیشتنی کیشه و هه را له بهینی دوولادا به رابوورانندی حوکمی خودا له به پیناندا، به لام فتوادان (افتاء)، بریتیه له روون کردنه وهی حوکمه که به بی رابوورانندن و جی به جی کردنی.

دانانی قازی فه رزی عهینه له سه ر پیشه وای موسولمانان له هه موو ناوچه یه کدا وه له سه ر قازی ته و ناوچانه ش - ته گهر ده سه لاتیان پی درابی - له هه موو مه سافه یه کی نیورۆژه ریگه دا وه ته گهر ده سه لاتیان نه درابوو یه، ته وه وخته ته مه ش هه ر له سه ر پیشه وای موسولمانان فه رزی عهینه و قه بووله که یه فه رزی عهینه له سه ر هه ر موسولمانی که بو قازیه تی ده س بدات؛ جا ته گهر له و که سه به و لاوه که سی تر نه بوو بی به قازی، ته وه ته بی به فه رزی عهین له سه ر ته و که سه و فه رزیه له سه ری داوا بکا له پیشه وای موسولمانان بیکا به قازی ته گهر ئومیدی هه بی که بیکا وه ته گهر که سی تر هه بوو که بی به قازی، ته وه ته گهر ته و که سه باشر بوو، ته مه ش دروسته بی به قازی به لام که راهه تی هه یه وه ته گهر ته ویش وه کوو ته م و ابوو، ته وه بو ته م دروسته وه ری بگری و دروستیه داوای بکاو که راهه تی نییه، به لکوو ته گهر بی ناو بوو و ویستی ناو ده رکا بو ته وه که خزمه تی ئایینی ئیسلام بکا، ته وه سوننه ته داوای بکا، یا خود ته گهر پیویستی به وه بوو که به هوی ئیشیکه وه بزی، یا خود رۆژه که له وانه بوو که به بی بوونی قازیه کی باش حوقوقی موسولمانان ته فه وتا، ته گینا که راهه تی هه یه داوای بکا. بوون و نه بوونی که سیلک که بو قازیه تی به کار بی، به گویره ی ناوچه که یه که کابرای خاوه ن عیلم تیا یا دانیشتوه.

ته گهر له ولاتیکدا حوکمی پیشه وای موسولمانان نه بوو، یا پیشه وای موسولمانان هه بوو به لام گوینی نه ده دا به جی به جی کردنی حوکمه کانی ئاین، ته وه پیویسته له سه ر

ئه‌هلی حه‌ل و عه‌قدی ئه‌و شوینه قازی بۆ خۆیان دانین، هه‌رچه‌ند ئه‌هلی حه‌ل و عه‌قد له‌و شوینه‌دا ته‌نها یه‌ك كه‌س بێ، وه‌كوو ئه‌و به‌ده‌سه‌لاتانه‌ی ده‌ستیان ئه‌روا به‌سه‌ر ده‌و‌روبه‌ری خۆیاندا.

شه‌رتی قازی، ئه‌وه‌یه‌ نیرینه‌و ئازاد و بالغ و عاقل و بیسنده‌و قسه‌که‌رو لیها‌توو بێ؛ هه‌روه‌ها، ئه‌بێ «مُجْتَهِّد» بێ؛ موخته‌هید، که‌سێکه‌ ئاگای له‌و ئایه‌ت و حه‌دیسانه‌هه‌بێ که‌ په‌یوه‌ندیان به‌ ئه‌حکامی ئیسلامه‌وه‌ هه‌یه‌و «عام» و «خاص» و «مجمَل» و «ناسِخ» و «مَنْسُوخ» بزانی و فه‌رق بخاله‌ به‌ینی حه‌دیسی «مُتَوَاتِر» و «آحاد» و «مُتَّصِل» و «مُرْسَل» دا و ئاگای له‌ حالێ ئه‌وانه‌ بێی که‌ حه‌دیسه‌کانیان گێراوه‌ ته‌وه‌، ئاخۆ به‌هیزن یا بێهیزن، وه‌ زمانێ عه‌ره‌ب بزانی له‌باره‌ی «لُغَة» و «نَحْو» و «صَرَف» «بِلاغَه» وه‌ و ئاگای له‌و حوکمانه‌ی هه‌بێ که‌ ئیجماعی زانایانی شه‌رعیان له‌سه‌ر هه‌یه‌و جیایان بکاته‌وه‌ له‌و حوکمانه‌ی که‌ جینگای خیلافن و جوّره‌کانی «قیاس» بزانی، وه‌ك «جلی» و «مساوی» و «أَدْوَن» وه‌ له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌دا پله‌ی ناوه‌ندی به‌سه‌.

ئه‌گه‌ر که‌سێکی وه‌ها ده‌ست نه‌که‌وت و ئیمام یا ده‌سه‌لاتداری شوینه‌که‌ که‌سێکی تری کرد به‌ قازی که‌ ئه‌م مه‌رجانه‌ی تێدا نه‌بوو، وه‌كوو فاسق یا «مقلد»، ئه‌وه‌ قه‌زاوه‌تی ره‌وایه‌ له‌به‌ر ناچاری و ئه‌م جوّره‌ قازیانه‌، پێیان ئه‌لین: قازی ناچاری.

سوننه‌ته‌ بۆ پێشه‌وا‌ی موسوڵمانان هه‌ر قازییه‌کی دانا ریگای بدا ئه‌ویش جێ‌نشین بۆ خۆی دابنێ؛ جا ئه‌گه‌ر پێشه‌وا ریگای دا که‌ جێ‌نشین بگرێ، ئه‌وه‌ باشه‌ وه‌ ئه‌گه‌ر ریگای نه‌دا، دروست نییه‌ جێ‌نشین بگرێ وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌ ریگای داو نه‌ ریگای لی‌گرت، ئه‌توانی جێ‌نشین بگرێ له‌و ئیشانه‌دا که‌ خۆی ده‌ره‌قه‌تیان نایه‌ت نه‌ك له‌ شتی‌کا که‌ به‌عه‌ده‌ت بۆ خۆی ئاسان بێ؛ شه‌رتی ئه‌م جێ‌نشینه‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و شه‌رتانه‌ی تیا هاتبێته‌دی که‌ له‌ قازی خۆیدا پێویستن، مه‌گه‌ر ته‌نها بۆ ئیشیکی تایه‌تی کردبێتی به‌ جێ‌نشینی خۆی، وه‌كوو بیستنی شه‌هاده‌تی شاهیدێك، یا سوینددانی یه‌کیك، ئه‌وه‌ به‌سه‌ ئه‌وه‌نده‌ که‌ بزانی له‌و ئیشه‌ تایه‌تییه‌دا چی پێویسته‌.

بزانی! قازی ئه‌گه‌ر موخته‌هیدبێ، ئه‌بێ حوکم به‌ مه‌زه‌به‌ی خۆی بکا وه‌ ئه‌گه‌ر «مقلد» بێ، حوکم به‌ مه‌زه‌به‌ی ئیمامه‌ ته‌قلیدکراوه‌ که‌ی ئه‌کا، هه‌روه‌ها جێ‌نشینی قازیش.

ئه‌گەر پيشه‌وای موسولمانان به شهرتی گرت له‌سه‌ر قازی مجتهد که به‌غیری مه‌زه‌بی خۆی حوکم بدا وه یا شهرتی کرد له‌سه‌ری که به‌غیری مه‌زه‌بی ئیمامه ته‌قلیدکراوه‌که‌ی حوکم بدا، ئه‌وه ئه‌و ته‌ولیه‌ی قه‌زاوه‌ته به‌تاله.

وه ئه‌گەر شهرتی کرد که به‌مه‌زه‌بی ئیمامه‌که‌ی خۆی حوکم بکا یا باسی مه‌زه‌بی نه‌کرد، ئه‌وه واجبه به‌راجیحی مه‌زه‌بی ئیمامی خۆی حوکم بکا و دروست نییه به‌مه‌رجووحی مه‌زه‌بی ئه‌و ئیمامه حوکم بکا؛ به‌ئێ، له «بغیته» دا له «کتاب القضاء» دا ده‌فه‌رمویت: دروسته بو قازی حوکم بکا به‌مه‌رجووحی مه‌زه‌بی ئیمامه‌که‌ی له‌و مه‌سه‌له‌نه‌دا که زانایانی «مُتَأَخِّرِينَ» ته‌رجیحیان داوه له‌به‌ر مه‌سه‌له‌حه‌تی تیکرایی موسولمانان، وه‌کوو ویلایه‌تی فاسق وه‌وتنی ئه‌وه که روشد هه‌ر سه‌لاحی دنیا‌یه‌و شه‌هاده‌تی «الامثل فالأمثل» قه‌بوول ئه‌کری له‌زه‌مانیکدا که فاسقی بلاو بووبیته‌وه وه ئه‌گەر قازی حوکمی کرد به‌مانه، ئه‌وه حوکمه‌که‌ی هه‌لناوه‌شینه‌رینه‌وه، وه‌کوو «أشخَر» و «أبو مخزومه» و که‌سانی تر وتوویانه.

هه‌روه‌ها، دروست نییه بو قازی حوکم به‌غیری مه‌زه‌بی ئیمامه‌که‌ی خۆی بکا؛ به‌ئێ، له «تحفه» دا له «کتاب القضاء» دا ده‌فه‌رمویت: ئیمامی «مأوردی» و که‌سانی تریش، فه‌رموویانه: دروسته قازی «مقلد» حوکم به‌غیری مه‌زه‌بی ئیمامه‌که‌ی خۆی بکا وه له «الفتاوی الکبری» دا ئه‌گه‌ر پته‌وه له ئیمامی غه‌زالی یه‌وه که فه‌رموویه‌تی: دروسته بو حاکمی «مقلد» حوکم به‌غیری مه‌زه‌بی ئیمامه ته‌قلیدکراوه‌که‌ی خۆی بکا بینا له‌سه‌ر ئه‌وه که «عامی» مه‌زه‌بی نییه و دروسته ته‌قلیدی هه‌موو موچه‌هیدیک بکا هه‌رچۆن خۆی ئاره‌زووی هه‌بێ مادام نه‌یه‌ت له هه‌ر لایه‌ک حوکمیکی ئاسان هه‌بی ئه‌وه هه‌لبژیری بوخۆی.

ئه‌گەر پيشه‌وای موسولمانان دوو قازی دانا له شاریکداو هه‌ریه‌کی له‌وانی کرد به قازی بو ماوه‌یه‌ک یا بو‌گه‌ره‌کیک، ئه‌وه دروسته، هه‌روه‌ها ئه‌گەر به‌هه‌رکامیکیان هه‌نده حوکمیک بسپیری، به‌لام ئه‌گەر شهرتی ئه‌وه‌ی کرد که هه‌ردووکیان ریک بکه‌ون له‌سه‌ر حوکمیک، ئه‌وه به‌تاله ئه‌گەر «مجتهد» بن یا «مقلد» ی دوو «مجتهد» بن وه ئه‌گەر

«مقلد» ی یه ك ئیمام بن، یا «مقلد» ی دوو ئیمام بن و شهرت کرابی له ئه حکامی ریک که وتنه که دا یه ك بکهون، ئه وه باشه.

باسی چه که م دانان (تحکیم)

دروسته بۆ دوو که سی نا کۆک یا دوو که س که نا کۆکیان له به ینا نه بی که سیك بکه ن به چه که م بۆ خو یان له غه یری حوکمی کدا که «حق الله» بی، وه کوو حه ددی شرعی. جا ئه گه ر ئه وه چه که مه، «مجتهد» بوو، ئه وه دروسته بگری به چه که م، خواه له ولاته که دا قازی هه بی یا نه بی وه ئه گه ر قازی هه بوو، «مجتهد» بوو یا «مقلد» وه ئه گه ر چه که مه که، «مقلد» بوو، ئه وه به شهرتی عه داله ت دروسته، به و شهرته قازی له ولاته که دا نه بی با نه خوینده وار یا فاسق بی، یا عادل بی به لام له و جو ره ئیشه دا حوکم نه کا که کراوه به چه که م تیا یدا، یا حوکم بکا و نه ندازه یه کی وا پاره وه ربگری که به ش به حالی ئه وه که سانه که کردو یانه به چه که م خاوه ن ئه همیه ت بی.

که وایی، له م سووره تانه دا ئه گه ر له به ینی دوو که سدا هه را هه بوو له مو عامه له یه کدا، ده توانن عالمیکی عادل بکه ن به چه که م و ئه م هه رایه ی پی بیر نه وه، یا خود هه را نه بی له به ینا نا، وه کوو ئه وه که سیك سویندی خوار دبی قسه له گه ل باوکیا نه کا، ئه م جار باوکی و خو ی که سیك بکه ن به چه که م ئه ویش حوکم بکا له کورپه که که ئه بی قسه له گه ل باوکیا بکا له سه ر قه راری ئه وه که له باسی زور کردن (اکراه) دا قسه مان لی کرد.

لای بلقینی و هه ندی له زانایانی دوا که وتوو (متأخر)، ته حکیمی فاسقیش دروسته، به لام ئه مه یش به و شهرته که قازی نه بی، یا خود قازیه کی فاسق هه بی و له چه که مه که فاسقتر بی، یا خود عادل بی به لام ریی نه درایی ئه و جو ره حوکمانه بدا، یا پاره یه کی ئه وه نده زور وه ربگری که ئه م که سانه پییان نه دریت.

به لام واجبه بزانی که ئه م جو ره ته حکیمه ی ئه مر و هه ندی مه لا ده یکه ن له سه ر فه رمووده ی «بلقینی» بۆ ماره برینی تازه له پاش که وتنی سی ته لاقه، ئه وه به تاله، چونکه «بلقینی» که رازیه به ته حکیمی فاسق، رازیه به ماره برینه پیشووه که که به وه لی و

شاهیدی فاسق کراوه؛ که واته، پاش کهوتنی سی ته لاقه، له ماره به جاش (تحلیل) به ولاوه چاریکی تر نییه.

باسی هندیٰ ته حوالی قازی

ته گهر قازی شیت بوو، یا بی هوش کهوت، یا کوپر بوو، یا کهر بوو، یا لال بوو، یا لیاقه تی ئیجتهادی نه ما، یا خود زهبت و شوعووری تیک چوو، نه وه له خوویه وه عهزل ده بی و له ته ئریخی نه وه به سه ره اته وه حوکمی ره و نابیی، ههروه ها ته گهر قازی عادل فاسقی به سه ردا هات وه ته گهر نه مانیعانه ی له سه ر لاچوو، نه وه حوکمی قه زاوه تی بو نایه ته وه تا سه ره نوی نه کریتته وه به قازی.

دروسته بو پیشه وای موسولمانان قازیه کی وا عهزل بکا که عه بیکی وای به سه ردا هاتبی که بی به مایه ی عهزل بوونی، وه کوو نه وه که زور شکاتی لی بگری، یا خود عه بی نه بی، به لام له و لاته دا که سیکی وایی فه زلی له م کابرا زورتر بی، یا خود وه کوو نه م قازیه بی، به لام به عهزل کردنی نه م قازیه فیتنه بنیشیتته وه، نه گینا عه زله که ی دروست نییه، به لام ته گهر عه زلی کرد، نه وه عه زله که ی کار ده کات.

ته گهر پیشه وای موسولمانان نووسی بو قازی: کاتی که نه م کاغزه ت خوینده وه، نه وکاته تو عهزل کراوی، نه ویش خویندیه وه، یا بویان خوینده وه، نه وه عهزل ده بی؛ هه رکاتی قازی عهزل بوو، نه وه هه رکه سی بو ئیشیکی تایه تی نارد بی، وه کوو فروشتنی مالی مردوو، یا بیستنی شه هاده ت و نه م جوړه شتانه، نه وه نه ویش عهزل نه بی.

ههروه ها، هه رکه سیکی له جیی خوئی دانابی، نه وه ته گهر به بی ریگادانی پیشه وای موسولمانان له جیی خوئی دانابی، یا ریگا درابی که جی نشین بگری بو خوئی، یا پی و ترابی جی نشین بگری، نه وه جی نشینه که شی عهزل ده بی وه ته گهر ریگای درابی جی نشین بو پیشه وای موسولمانان بگری، نه وه له م کاته دا نه و جی نشینه عهزل نابیی؛ به لام قازی عهزل نابیی به مردنی پیشه وای موسولمانان، ههروه ها سه ره پرشتی که ری مالی وه قف و مالی هه تیو، نه وانیس به مردنی قازی عهزل نابن.

ئه‌گه‌ر قازی له‌پاش عه‌زل‌بوونی له‌قازییه‌تی وتی: له‌وه‌ختی قازییه‌تیما حوکم له‌فلان مه‌سه‌له‌دا به‌وجۆره‌کردوو، ئه‌وه‌لیی قه‌بوول ناکری، به‌لکوو ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل شاهیدیشدا شه‌هاده‌ت بدا به‌و حوکمه، هه‌ر لیی قه‌بوول ناکریت؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر شه‌هاده‌ت بدا به‌حوکمی حاکمیکی حوکم‌په‌وا، ئه‌وه‌لیی قه‌بوول ئه‌کریت؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر له‌پیش عه‌زل‌کردندا بلیت: حوکم کردوو به‌و مه‌سه‌له‌یه، ئه‌وه‌لیی قه‌بوول ئه‌کریت، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌غیری شوینی قه‌زاوه‌ته‌که‌یدا ئه‌وه‌بلی، ئه‌وه‌وه‌کوو عه‌زل‌کراو وایه‌و قسه‌که‌ی بی‌سووده‌و لیی قه‌بوول ناکریت.

ئه‌گه‌ر که‌سینک ئیددیعیای کرد له‌قازییه‌کی عه‌زل‌کراو که‌مالی لی وه‌رگرتوو به‌به‌رتیل یا به‌شه‌هاده‌تی دووبه‌نده‌حوکمی داوه، ئه‌وه‌واجه‌قازییه‌که‌حازر بکریت و هه‌راکه‌یان چار بکریت؛ هه‌روه‌ها، دروسته‌قازییه‌عه‌زل‌کراوه‌که‌خۆی حازر نه‌بی‌ت و وه‌کیلی بگری بۆ ئه‌وه‌ی له‌جیاتی خۆی بچیته‌به‌رده‌می قازی وه‌ئه‌گه‌ر که‌سینک ئیددیعیای کرد که‌قازییه‌عه‌زل‌کراوه‌که‌به‌شه‌هاده‌تی دوو فاسق حوکمی کردوو و ئیتر ناوی مالی نه‌برد، ئه‌وه‌قازییه‌که‌حازر ئه‌کری، جا ئه‌گه‌ر ئینکاری کرد، ئه‌وه‌به‌سویند باوه‌ری پێ ئه‌کری وه‌ئه‌گه‌ر کابرا ئیددیعیای ئه‌وه‌ی کرد که‌قازییه‌عه‌زل‌کراوه‌که‌له‌حوکمداناره‌وا رویشتوو و سته‌می لی کردوو، ئه‌وه‌ده‌عواکه‌ی ناییسریت مادام به‌شاهید ئیسپاتی نه‌کات وه‌ئه‌گه‌ر ده‌عوایه‌کی وا له‌قازی کرا که‌په‌یوه‌ندی نه‌بوو به‌و حوکمانه‌وه‌که‌داویه‌تی، وه‌کوو قه‌رزو موعامه‌له‌ی به‌ینی خۆیان، ئه‌وه‌پێویسته‌جێ‌نشینن ئه‌و قازییه‌خۆی یا قازییه‌کی تر ته‌ماشای مه‌سه‌له‌که‌بکاو حوکمی تیدا بدا.

باسی ئادابی قه‌زاوه‌ت

سوننه‌ته‌پیشه‌وای موسولمانان نامه‌بنووسی بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که‌دایته‌نی به‌قازی و له‌نامه‌که‌دا باسی ئه‌وه‌بکا که‌وا کردویه‌به‌قازی و بۆی روون بکاته‌وه‌که‌ده‌سه‌لاتی چی داوه‌تی و نامه‌که‌ی به‌قه‌درو حورمه‌ته‌وه‌بۆ بنووسی‌ت و ئامۆژگاریی بکا که‌زۆر له‌خوا بترسی و به‌فرمانی خوا بجوولیته‌وه‌و پرس بکا به‌زانایانی ئه‌و ناوچه‌یه‌که‌تیا

دامه زراوه و شاهیدیش بگری له سهر شهوهی له کاغزه که یدا نووسیوه یه و له گه له کاغزه که یدا بیان نیری بو شه و شارهی قازیه که ی تیایه بو شه و خه بهری بدهنی که وای پیشه وای موسولمانان کردوو به قازی له م شارهدا و شه گهر شه شاهیدانهی نه ناردا، به لام دانانی قازیه که مه شهوور بو، شه و به سه، به لام به گویره ی مه زه به بی ئیمامی شافیعی خوی، به س نییه.

سوننه ته بو قازی روژی دووشه مه بچیه شه و شاره وه که بوی دانراوه و له ناوه پراستی شاره که دا دابه زئی وه سوننه ت وایه کاتی که دامه زرا، مه جلیسه که ی گوشادو به دهره وه بی و دوور بی له هرچی خه لک شه زیه تی پی بخون و دوور بی له گه رماو سه رماو بو شه و روژو سه عاته ده ست بدا. که راهه تی هه یه قازی له مزگه وتدا قهزاوت بکا و زیاتر که راهه تی هه یه حه ددی شه رع ی له مزگه وتدا جی به جی بگری؛ هه روه ها، که راهه تی هه یه قهزاوت بکا له کاتی رق هه ستان و برسیه تی و تینوو یه تی و حاله تی تر دا که ئاده میزاد له وه زعی عاده تی بکاته دهره وه.

کاتی که قازی دامه زرا، سوننه ته شه حوالی مه لایانی شاره که پرسی و بزانی پیای عادل له و شاره دا کییه؛ سوننه ته به ر له هرچی ته ماشای حالی شه و که سانه بکا که وان له به ندیخانه داو پرسیاریان لی بکا و بزانی کامیان شه لی به حه ق حه پس کراوم به یه لیه وه و کامیان شه لی به ناحق حه پس کراوم داوای به لگه ی لی بکا و بزانی له سهر شکاتی کی گیراوه بنیری به داوای شه و که سه داو شه گهر له و ناوه دا نه بوو، بیدوزیه وه مه سه له که یان بپرته وه؛ شه نجا ته ماشای شه و که سانه بکا که کراون به «وصی» و ته سه روف له مالی غه یردا ده کن، وه کوو وه کیل و هه رکه س وتی من وه سیم، شه حوالی پرسی له خه لک، جا شه گهر باش بوو، به یه لیه وه شه گهر خراب بوو یا فاسق بوو، ماله که ی لی وه بگریته وه و بیداته دهستی که سیکی تر وه شه گهر بی کاره بوو، که سیک دابنی بو شه وه یارمه تی بدا، جا ته ماشای شه وقافی عومومی بکا.

سوننه ته «مزکی» یه ک رابگری بو تی گه یشتنی شه حوالی خه لک و کاتب رابگری بو نووسینی مه حزه رو لیسته راگرتن و سوننه ته شه کاتبه ئاگای له شه حکامی شه رع هه بی و

خەتى خۆش بىي و سوننەتە تەرجومانىش رابگرى بۆ ئەوۋە كە حالى بكا لە قسەي ھەركەس كە زمانى نەزانى؛ شەرتى ئەم تەرجومانەيش ئەوۋە يە عادل و نازاد بىي و لە دووكەس كە مەتر نەبن، بەلام ئەگەر كويز بىي، قەيدى نىيە. سوننەتە لە ھەر حوكمىكى بە ئەھمىيە تىشدا راويژ بكا بە زانايانى ئەو شوينە.

سوننەتە بۆ قازى قەمچىيە كى قايشى ھەبى بۆ تەمىي كىردنى تاوانبارو بەندىخانەشى ھەبى بۆ ئەوانە كە حەپس ئە كرىن. سوننەتە قازى بە نەفسى خۆى مامەلە نە كاو ۋە كىلى تاييە تىشى نەبى ۋە ئەگەر ديارىي بۆ ھات لاي كە سىكە ۋە كە ناكو كىيە كى لە گەل يە كىكدە ھەبى، ياخود واتى بگا كە ئىشى ھەيە، ياخود لەم جۆرە نەبى بەلام لە ۋە پىش ديارىي بۆ نەناردىي، حەرامە ۋەرى بگرى، ئەگىنا دروستە ۋەرى بگرى ئە ۋەندەي كە عادەتى بىي، بەلام سوننەتە ئە ۋەندەي ديارىيە كەي جەزاي بداتە ۋە.

حوكمى قازى رەوا نابى بۆ خۆى ۋ بۆ ھاوبەشى لە مالى تىكەلدا ۋە بۆ كوپرو كوپرەزاي ۋ باوكو باپىرى ۋ بەرە ۋ خوارو بەرە ۋ ژوورى، چونكە لە ۋانە يە لەم حوكمانەدا لايەنگر بىي ۋە پىويستە لەم جۆرە حوكمانەدا، يا پىشە ۋاي موسولمانان يا قازىيە كى تر حوكم بدا، ھەرچەند جى نشىنى خۆيشى بىي.

باسى ھەندى لە ئادابى قازى

واجبە لەسەر قازى جىاوازي نەخات لە نىوان ئەو كە سانەدا كە ھەرايان لە بە يندا ھەيە ۋ دىنە لاي، نە لە رىگادانىندا بۆ چوونە لاي ۋ نە لە ھەستاندا لە بەريان ۋ نە لە رووخوشى ۋ قسە لە گەل كىردىندا ۋ نە لە جواب دانە ۋەي سەلام ۋ جىگادانى دانىشتن ۋ لە ھەرچىيە كى تردا كە ۋ ابگە يەنى ئەو دووكەسە يە كىكيان لە يە كىكيان گە ۋرە ترە، بەلام فەرمودەي راستەر ئە ۋە يە كە واجبە شوينى موسولمان لە شوينى كافرى زىممى لە پىشتر بىي ۋ ھەندى كەس ئەلەين: ئەمە سوننەتە. كاتى كە دووكەسە ناكو كە كە دانىشتن، دروستە بۆ قازى قسە نە كا تا ئەوان قسە يان تە ۋا ۋ ئەكەن ۋ بۆيشى دروستە بلىت: كى «مدعى» يە با قسە بكا؛ جا كاتى كە «مدعى» قسەي خۆى تە ۋا ۋ كرد، قازى داواي

جواب له «مدعی علیه» بکا، جا ته گهر پئی لینا، نهوه باشه وه ته گهر ئینکاری کرد، بۆی ههیه بئی دهنگ بئی و بۆی ههیه بلیت به «مدعی»: شاهیدت ههیه؟ ته گهر وتی: شاهیدم ههیه و نه مهوئ سویندی «مدعی علیه» بدهم، بۆی ههیه وه ته گهر وتی: شاهیدم نییه و که چی له پاشاندا شاهیدی هیئا، لئی قه بوول ته کری، چونکه له وانه یه له وکاته دا له پیری چوو بئی که شاهیدی ههیه، یاخود پئی نه زانیی.

ته گهر چه ند که سینک هاتبوون بۆ موحا که مه، نهوه ههر کامیان زووتر هاتووه، نهوه یان پیش ته خری، ته گهر نه زانرا کئی له پیشا هاتووه، یاخود هه موو به یه که وه هاتبوون، نهوه «قُرعه» ته خری له ناویاناو ههر که سئی قورعه ی بۆده رچوو، له یه ک موحا که مه دا پیش ته که وی؛ به لئی، ته گهر کۆمه لئی له مانه خویان ئاماده کردبوو بۆ سه فه ر و نهوانی تریان نیشته جئی بوون، نهوه ته وانه یان پیش ته خرین که ره وته نین؛ ههروه ها، ته گهر چه ند ژنیک هاتبوون، نهوه ته و ژنانه پیش ته خرین له پیاو وه ههر که سئی نه خوش یا پیر یا بئی هیز بئی، پیش ته خری، مه گهر ته مانه ته وه نده زۆر بن که بین به هوئی ماتل بوونی ئیشی خه لک.

هه رکاتی «مدعی علیه» پئی لینا، یاخود نکوولی کرد له سویند خواردن و «مدعی» سویندی خوارد وه له م کاته دا «مدعی» داوای کرد له «قاضی» که شاهید بگری له سه ر پئی لینانی «مدعی علیه»، یا له سه ر سوینده که ی خوی، یاخود داوای لئی کرد که حوکم بدا به پئی نه وه ی ئیسپات بووه لای و شاهیدیش بگری له سه ر حوکمه که ی خوی نه وه واجبه قازی به گوئی بکا.

ههروه ها ته گهر «مدعی علیه» سویندی خواردو داوای کرد له قازی که شاهید بگری له سه ر سویند خواردنه که ی بۆ نه وه که له دهستی «مدعی» رزگاری بئی، نهوه واجبه له سه ر قازی که به گوئی بکا. ههروه ها ته گهر «مدعی» داوای کرد له قازی فه رمان بدا مه حزه ری بنوسن بۆ سووره تی مورافه که، یاخود حوکمه که ی قازی له مه سه له که دا له ده فته ریکدا بنوسنه وه، واجبه له سه ر قازی که به گوئی بکا، چونکه ته م مه حزه رو نووسینه وه بۆ پاشه رپۆژ زۆر به سوودن و شت ده خه نه وه بیر. نه وه ی که ده نووسری،

سوننەتە دوو نوسخەى لى بنو سىرىتەو ە يە كىكىيان لە دىوانى دادگادا بىمىنىتەو ەو
يە كىكىيان بدرى بەو ەى داواى ئەكا.

حەرامە لەسەر قازى چەند شاھىدىكى تايەتى دىارى بكاو غەبرى ئەوانە
و ەرنەگرى، چونكە ئەمانە ئاگايان لە ەموو شتىك نىيەو زىياد لەو ە ئەبى بەھۆى
نارەحەت بوونى خەلك و زۆر نزيكە ئەم چەند كەسە كەلك لەو ەزەو ەربگرن بۆ
زىانگەياندن بە خەلك.

ئەگەر شاھىد شەھادەتى دا لە مەسەلە يە كداو قازى ئەيزانى كە عادلە، ئەو ە باشە و ە
ئەگەر حالى نەدەزانى، واجبە لەسەرى «استىزكاء» بكات، واتە نىشان و ناوى
شاھىدەكان و شەھادەت بۆ دراوو شەھادەت لەسەردراو بنووسى و ئەندازەى حەقە
كەيش بنووسى و بە دوو كەسى عادلدا رەوانەى بكا بۆ پىسار كىرن و لىكۆلىنەو ەى
حالى شاھىدەكان كە ئاخۆ عادلن يانە و دوژمنى كابرالى شەھادەت لەسەردراون يانە،
ياخود لەو شەھادەتە ياندا لەسەر ئەو حەقە قازانجىكى تايەت يان ە يە يانە؛ جا پاش
ئەو ە كە لە حەقىقەتى حالىيان حالى بوون، بىنەو ە بۆلاى قازى باسى بكن و ئەگەر
عەدالەتى شاھىدەكان و بى عەبىيان دەر كەوت، ئەو ە باشە، ئەگىنا بە شەھادەتى ئەوانە
حوكم نەدا.

شەرتى ئەم دوو كەسە «مۇزكى» يەو ئەو كەسانەش كە پىسارىيان لى دەكەن، و ەكوو
شەرتى شاھىد وايە؛ زىياد لەمەيش پىويستە ئاگايان بىى لە ئەسبابى «جرح» و «تەدىل» بۆ
ئەو ە كە بە ناحەق عادل نەكەن بە فاسق و فاسق بە عادل دانەنن؛ ەرو ەها، پىويستە
ئاگايان لە حالى نەپنى شاھىدەكان بىى و پىويستە بە لەفى شەھادەت بە يانى عەدالەتى
شاھىدەكان بكن و ە لەكاتى «جرح» دا ئەسبابى جەرەكە كە باس بكن و پشت بە چاو
پى كەوتنى خۆيان بىستەن ئەگەر شتە كە لەوانە بى بىنرى، يا پشت بە بىستەن بىستەن
ئەگەر شتە كە لەوانە بى بىسرى، و ەكوو «قذف» و «ردە». و ەگوئى نادرى بە چاوپى كەوتن و
بىستەنى خەلك، مەگەر ئەو ەندە مەشھوور بى كە باو ەرى تەواويان بۆ پەيدا بىى پىى،
بەو جۆرە كە ئەو كەسانە كە خەبەريان ئەدەنى ئەو ەندە زۆر بن ژمارەيان بگاتە رادەى
پەيدا بوونى عىلمى قەتەى.

ئەگەر لە شاھید یكدا «جرح» و «تعدیل» گردبوو، «جرح» پیش «تعدیل» ئەخری، بەلام ئەگەر «معدّل» وتی: ناگام لە ئەسبابی «جرح» هەبە بەلام پاشان تەو بەی کردوو و ماوەی پاك بوونەوه (استبراء) كە سالیكە بەسەریا رابوردوو و ئیستە عادله، ئەوه «تعدیل» پیش ئەخری.

بەس نییه بۆ «تعدیل» ئەمە كە كایە «مدعی علیه» بلی: من ئەزانم ئەو شاھیدە عادله بەلام لەم شەھادەتەدا كە لەسەرم داویەتی بەسەھودا روشتوو، چونكە تەزكیە شاھید حەقی خواوە و پتویستی بەسابت بوونی شەرعیە.

ئەگەر قازی لەسەر بناغە ی ئیجتیھادی خۆی حوكمی كردو لەپاشا دەرکەوت ئەو حوكمە خیلافی نەسسی كیتاب یا سوننەتە یا خیلافی ئیجماعە یا خیلافی قیاسی جەلیبە، ئەو واجبە لەسەر خۆی و لەسەر غەیری خۆی ئەو بلاو بكاتەو كە ئەو حوكمە بەتالە.

حوكمی حاکم لە شوئینیکا باتینی ئەمر پینچەوانە ی زاهیری بی، هەر بە زاهیر کار دەكات و لە باتیندا بی دەسەلاتە و ئەگەر باتین و زاهیری مەسەلە كە وەكوو یەك بوون، ئەو حوكمە كە رەوایە و كار ئەكا.

زانایانی شەرع هاوودەنگن لەسەر ئەو كە دروست نییه قازی بە پینچەوانە ی مەعلووماتی خۆی بریار بدا؛ فەرموودە ی دیاری ئەو یە ئەتوانی حوكم بدا بە پیی ئەو ی خۆی دەیزانی یا گومانی دەباو گومانە كە ی «مؤكد» بی، مەگەر لە مەسەلە ی حەددا، وەكوو حەددی زینا و دزی و ریگری. ئەگەر قازی كاغەزێکی دی كە حوكمی وەختی قازیەتی خۆی تیا بوو یا شەھادەتی خۆی تیا بوو، یاخود دوو شاھید شاھیدییان دا كەوا تۆ لە فلان وەختدا لە فلان مەسەلەدا حوكمت بەو جۆرە بوو، یا شەھادەتت لەسەر داو، ئەو لەم سوورەتانەدا دروست نییه پشت بەمانە ببەستی، مەگەر خۆی ئەو حوكم و شەھادەتە ی بە روئینی بکە ویتەو بیری؛ بەلی، قسە یەك هەبە بۆ ئەو كە دروستە قازی حوكم لەسەر بناغە ی كاغەزێك بدا كە وەختی خۆی خۆی نووسی بیتی و هەلی گرتی، هەر وەها بۆ دروست بوونی شەھادەت دان لەسەر مەزموونی نووسراوی ناو كاغەزێك كە لای خۆی هەلی گرتی.

دروسته ئینسان سویند بخوات که فلانہشت حقی خویہ تی، یا فلانہ قهرزی داوہ تہ وە لەم سویند خوار دنە پیدایا پشت بە خەتی خۆی یا خەتی باوکی یا وە کیلی یا هاوبەشی ببهستی ئەگەر لە و باوہ رەدابی کہ ئەو خەتە خەتی خۆی یا باوکی یا وە کیلی یا هاوبەشە کہ یە تی؛ هەر وە ها، دروستە سویند خوار دن بە پشت بەستن بە خە بەردانی کہ سیکی عادل وە دروستە گیرانە وە ی فرمودە ی پیغمبەر ﷺ بە خەتی خۆی یا خەتی کہ سیکی باوہ ر پێ کراو، بەو شەر تە نوو سراوہ کہ لای خۆی هە لگیرابی.

باسی قەزاوہت لە سەر کہ سی کہ خۆی حازر نە بی

دروسته بۆ قازی حوکم بەدا بە سەر کہ سی کدا کہ خۆی دیار نە بی، بەو شەر تە کہ بە لگە ی لە سەر هە بی و کابرای «مدعی» بلیت بە قازی کہ: «مدعی علیہ» یە کہ پێ لێنانی و پیویستە ئیستا مالی ئیددیعا کراو تە سلیم بکا، یا خود «مدعی علیہ» باسی ئینکار و پێ لێنان نە کا وە ئە گەر وتی: کابرای «مدعی علیہ» پێ ئەنی لە مالە ئیددیعا کراوہ کہ، بە لام من بۆ یە بە لگە پیشان ئە دەم بۆ پشت قایمی نە وە ک لە رۆژیکدا نکوولی بکا، یا بۆ ئە وە کہ ئەم قازیە بنووسی بۆ قازی ولاتی «مدعی علیہ»، ئە وە لەم سوورە تانە دا دروست نییە قازی دە عواو بە لگە کہ ی لی بیسی، چونکە بە لگە لە سەر کہ سی کہ ئینکار بکا و «مدعی علیہ» لێرە دا ئینکار ناکات.

ئە وە بە لگە یە کہ دروستە بۆ قازی وەری بگری، وە کوو شە هادە تی دوو شاھید یا شاھیدیک و سویندیک لە لایە نی «مدعی» یە وە. وە ک دە عوا لە سەر کہ سی کی نادیار وایە دە عوا لە سەر مندال و شیت و مردوو؛ لەم سوورە تانە دا واجب نییە لە سەر قازی کہ سی لە جیات ی ئە مانە دابنی دیفاعیان لی بکا و ئینکاری حە قە کہ بکا، بە لام واجبە لە سەر لە پاش بیستنی بە لگە ی کابرای «مدعی»، سویندی بەدا لە سەر ئە وە کہ ئە و حە قە ی لە ئە ستۆی «مدعی علیہ» دا هە یە وە ئە گەر منال و شیتە کہ «ولی آمر» یان هە بوو وە مردووہ کہ میرات گری تایبە تی هە بوو، ئە وە سویندانی ئەم «مدعی» یە بە سراوہ بە داوا کردنی ئە وانە وە، ئە گەر ئە وان داوایان نە کرد، لە سوورە تی دە عوا لە سەر منال و

شیتدا قازی سویندی کابرای «مدعی» ئەدا، ئەک له سووره تی بوونی میرات گری تایه تی مردوو ه که دا، لیره دا مادام میرات گره که داوانه کا، قازی حه قی سویند دانی ئەو «مدعی» یه ی نییه.

له پاش ئەوه که قازی حوکم ئەدا، حه قی «مدعی» له مالی «مدعی علیه» جی به جی ئە کری و ه هه رکاتی «مدعی علیه» یه مناله که بالغ بو، یا شیتته که چاک بووه وه، مه ی دانی ئەدری به لگه ی کابرای «مدعی» به تال بکاته وه به وه که ئیسپاتی بکا شاهیده کان عادل نه بوون؛ جا ئە گهر «مدعی» نه ی توانی دیفاع بکا، واجبه ئەو ماله ی بردوو یه تی بیگی پرتته وه دواوه بۆیان.

ئە گهر کابرای «مدعی علیه» ی نادیار خوی شار دبووه وه، یا خود خوی به گه وه ره ئەزانی و نه ئەهات بۆ لای قازی، ئەوه تهنه ا ئەوه نده به سه که «مدعی» به لگه ی خوی بهینی و سویندی نادرئ.

ئە گهر له سووره تی ده عوا له سهر که سینی نادیاردا «مدعی» وه کیلی گرت و ئەم وه کیله ده عوا ی گرت له سهر کابرای نادیار، ئەوه له پاش شه هاده ت دانی شاهید، قازی بۆ نییه سویندی وه کیله که بدا وه ئە گهر «مدعی علیه» به وه کیله که ی وت: «مۆگیل» ه که ت نازادی کردووم، ئەوه ئیسته ناچار ده کری که حه قه که ته سلیمی وه کیله که بکا، جا ئە گهر پاشان ئیسپاتی نازاد کردنه که ی کرد، حه قه که ی خوی وه ره ئە گریته وه؛ به لی، له م سووره ته دا ئە توانی سویندی وه کیله که بدا له سهر ئەوه که ناگای له وه نییه «مۆگیل» ه که ئەم که سه ی نازاد کردووه، چونکه ئە گهر ئەم وه کیله پی لی بئی به نازاد کردنه که، ئیتر حه قی ده عوا ی نامینی و وه کاله ته که یشی قیمه تی نابئ.

بیدار بن! له سووره تی ده عوا ی وه کیلدا، به سه بۆ دامه زرانی ده عوا که ئەمه که «مدعی علیه» باوه ر بکا به وه که ئەم وه کیله به راستی وه کیله، به لام بۆ ته سلیمی حه قه که، پیویسته ئەم وه کیله به شاهید ئیسپاتی وه کاله تی خوی بکا.

ئە گهر کابرای «مدعی علیه» مالی له و ولاته دا نه بوو که «مدعی» ده عوا که ی تیدا کردووه، به لکوو له ولاتیکی تر دا بوو وه «مدعی» داوا ی کرد له قازی که به لگه که ی لی

وهربگری و قازی ولاتی «مدعی علیه» یه که ناگادار بکا، یا هر لیره حوکمه که بدا و قازی نه و ولاته ناگادار بکا، نه وه واجبه له سه‌ری به‌گویی بکا، واته سووره‌تی بیستنی به‌لگه که بنووسن بۆ قازی نه و ولاته تائه و له‌وی حوکم بدا به دامه‌زرانی حه‌قه‌که، نه‌گه‌ر خوی حوکمه‌که‌ی نه‌دابوو، یا بنووسن بۆی که نه و حوکمه‌که‌ی نه‌م لیره داویه‌تی نه و له‌وی جی به‌جی بکا، نه‌گه‌ر نه‌م لیره حوکمه‌که‌ی دابوو، وه نه و له‌وی حه‌قه‌که‌ی له‌مالی «مدعی علیه» وهربگری یا خود هه‌ر خوی له‌مالی «مدعی علیه» جی به‌جی بکا؛ واجبه له‌گه‌ل نه و نامه‌یه‌دا که ده‌بنووسن دوو شاهیدیش ره‌وانه بکا بۆ لای قازی نه و شوینه بو نه‌وه‌ی له‌وی شه‌هادت بده‌ن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که رووی داوه؛ سوننه‌ته قازی له‌گه‌ل نه‌م دوو شاهیده‌دا نامه‌یه‌ک بنووسن له‌و نامه‌یه‌دا ناوونیشانی کابرای حوکم بۆ دراوو کابرای حوکم له‌سه‌ر دراوو شاهیدی ئیساتی حه‌قه‌که‌ی به‌ته‌واوی بنووسن و نامه‌که‌ی مۆر بکا.

جا نه‌گه‌ر «مدعی علیه» لای قازی حازر بو و وتی: من نه‌وه‌که‌سه‌ نیم که ده‌عوای له‌سه‌ر کراوه، باوه‌ری پی نه‌کری به‌ سویند و پیویست نه‌بی له‌سه‌ر «مدعی» یه‌که ئیساتی نه‌وه‌ بکا که نه‌م که‌سه «مدعی علیه» یه‌که‌یه؛ جا نه‌گه‌ر شاهیدی بۆ نه‌مه‌هه‌بوو و له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا کابرا هه‌ر ئیوت: من نه‌وه‌که‌سه‌ نیم، نه‌وه‌ واجبه له‌سه‌ر قازی حوکم بدا به‌سه‌ریا مادام له‌و شوینه‌دا هاوناو نه‌سه‌بی نه‌بی، نه‌گینا پیویسته هاوناو و نه‌سه‌به‌که‌ی حازر بکا؛ جا نه‌گه‌ر نه‌م پی لینا که «مدعی علیه» یه، داوای حه‌قه‌که‌ی لی بکا و نه‌وی پیشوو به‌ره‌للا بکا وه نه‌گه‌ر نه‌میش وتی: من نیم، پیویسته له‌سه‌ر قازی نه‌م شوینه بنووسیته‌وه بۆ قازی ولاتی «مدعی» تا نیشانه‌ی زیاتری «مدعی علیه» بنووسن له‌و نیشانه‌یه‌ی جاری پیشوو ناردوو یه تا راستی به‌ته‌واوی ده‌رکه‌وی.

نه‌گه‌ر قازی شاری «مدعی علیه» هاته‌ لای قازی شاری «مدعی» و به‌زوبانی خوی به‌یانی شه‌هادت و حوکمه‌که‌ی بۆ کرد، نه‌وه‌ دروسته‌ بۆی که رویشته‌وه بۆ شوینی خوی حوکمه‌که‌ی جی به‌جی بکا له‌سه‌ر بناغه‌ی نه‌وه‌ که له‌ قازی شاری «مدعی» ی بیستوو، به‌پی نه‌و فهرمووده‌یه‌ که ده‌لی: دروسته قازی له‌سه‌ر مه‌علووماتی خوی حوکم‌بدا، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر هه‌ردووکیان هاتنه‌ سه‌ر سنووری ولاتی خوینان و به‌یه‌که‌وه قسه‌یان کرد و قازی شاری «مدعی» قازی شاری «مدعی علیه» ی تی‌گه‌یاند.

بیداری! ئە گەر ئەو نامە یە ی که قازی شاری «مَدعی» نووسیویه، لەسەر حوکم دان بوو، ئەو قازی شاری «مَدعی علیه» له هه‌موو حالێکا ئە توانی ئەو حوکمه جی به جی بکا وه ئە گەر لەسەر بیستنی به‌لگه بوو به بی حوکم، ئەو وه ختی ئەم قازیه ئە توانی به پنی ئەو کاغزه ئیش بکاو شه‌هاده‌تی ئەو شاهیدانه‌ی به‌گویدا بچن که له‌گه‌ل کاغزه‌که‌دا هاتون، مه‌سافه‌ی به‌ینی هه‌ردوو قازیه‌که ئەوه‌نده زۆربن که شه‌هاده‌ت له‌سەر شه‌هاده‌تی تیدا دروست بن، به‌م‌په‌نگه له مه‌سافه‌ی نیو روژه‌ری زیاتر بن.

ئە گەر قه‌رزاریکی «مَدعی علیه» لای قازی‌دا حازر بوو وه وتی: مالی خۆم نافروشم بۆ قه‌رز «مَدعی»، ئەو قازی ئە توانی مالی ئەو قه‌رزاره بفرۆشی بۆ قه‌رزه‌که، مادام وه‌عه‌ده‌ی دانه‌وه‌ی هاتبی و کابرای «مَدعی» داوای حه‌قی خۆی بکا؛ هه‌روه‌ها، ئە گەر کابرای قه‌رزار حازر بوو وه ماله‌که له‌و شوینه‌دا نه‌بوو، قازی ئە توانی پیاو بنیری بۆ شوینی ئەو ماله‌ بفرۆشی، به‌لام ئە گەر قه‌رزاره‌که له شوینی‌کدا نه‌بوو که له‌قه‌له‌مه‌وه‌ی قازیه‌که‌ بی و مالی له‌و شوینه‌دا هه‌بوو، ئەو به‌بی حوزووری خۆی یا وه‌کیلی، مالی نافروشری وه‌ له‌م حاله‌دا قازی ئەو شوینه هه‌ر ئەوه‌نده‌ی بۆ ئە کری بنوسی بۆ قازی ئەو ولاته‌که کابرای تیا به‌ تا قازی ئەو شوینه حه‌قه‌که له کابرای قه‌رزار وه‌ربگری.

باسی حازری و ناحازری ئەو ماله‌ی که ئیددیعیای ئە کری

ئە گەر که‌سیک ئیددیعیای عه‌ینیکی کرد له‌ یه‌کیک، ئەو ئە گەر ئەو عه‌ینه حازر بوو له مه‌جلیسی حوکمدا، ئەو باشه وه ئە گەر له‌ مه‌جلیسه‌دا نه‌بوو، به‌لام له‌و ناوچه‌یه‌دا بوو که قازیه‌که ده‌ستی به‌سه‌ردا نه‌پوا، ئەو ئە گەر توانا هه‌بوو حازر بکری، ئە بی فه‌رمان بدا تا حازری بکه‌ن بۆ ئەو شه‌هاده‌تی شه‌هاده‌ت له‌سەر عه‌ینه‌که‌ی بدا وه ئە گەر له‌توانادا نه‌بوو حازر بکری، یاخود زه‌حمه‌ت بوو، ئەو ئە گەر قازی خۆی عه‌ینه‌که‌ی ئەناسی، یا عه‌ینه‌که مه‌شه‌وو بوو، یاخود وه‌سف و ته‌حدید ئە کرا به‌ جو‌ری که ده‌رکه‌وی، ئەو ده‌عوای له‌سەر ئە بیستری و شه‌هاده‌تی شاهیدیسی له‌سەر وه‌سف و به‌یان وه‌رئه‌گیری، ئە گینا واجبه یا قازی خۆی پرا عه‌ینه‌که بیینی یا وه‌کیل بنیری بیینی هه‌تا ده‌عوا له‌سەر ئەو عه‌ینه بکری و شه‌هاده‌تی له‌سەر وه‌ربگری.

وه نه گهر عهینه که وه کوو له مه جلیسی قازی دا نییه له و ولاته یشدا نه بوو که قازی تیایه، نه وه له م سووره ته دا نه گهر نه مین بووین له لی گۆرانی نه و عهینه، وه کوو باخ و خانوو و نه سپی مه شهوور، نه وه قازی نه توانی ده عواکه بیسی و شه هاده تی شاهیده کانیش وهر بگری و بنوسی بۆ لای قازی نه و ولاتهی که عهینه که ی تیایه ته سلیمی «مدعی» یه که ی بکا وه بۆ ناسینی وینه ی باخ، نه گهر به ناوبانگ قه ناعهت نه کرا، نه وه باشه وه نه گهر به ناوبانگ قه ناعهت نه نه کرا، نه بی باسی هر چوار سنوره که ی بگری و نه وهنده روون بگریته وه که به ته وای ده رکه وئی، ئیتر باسی قیمةت پیویست نییه وه نه گهر نه مین نه بووین له گۆران، نه وه ده عوا نه بیستری له سهر وه سف کردنی عهینه که.

به لام نه گهر نه و عهینه له وانه بوو که هاوچه شنی هه بوو، نه وه موباله غه کردن له وه سفیدا واجبه و به یانی قیمةتی سوننه ته وه نه گهر له وانه بوو قیمةتی بۆ دابنری، به یانی قیمةتی واجبه و موباله غه له وه سف کردیدا سوننه ته وه نه بی قازی له پاش نه مانه بنوسی بۆ قازی نه و شاره ی که عهینه که ی تیدا یه بۆ نه وه که نه م عهینه بنیری بۆ نه م تا شاهیده کان شه هاده تی له سهر بدهن، به لام نه بی به بی که فیل نه یدا به «مدعی» یه که؛ جا نه گهر شاهیده کان شاهیدیان له سهر دا، عهینه که ته سلیمی «مدعی» بکا و بنوسی بۆ قازی ولاتی عهینه که تا که فیله که به ره للا بکا وه نه گهر شه هاده تیان له سهر نه دا، بینیریته وه بۆ شوینی خوئی و مه سره فی عهینه که و مه سره فی نار دنه وه ی له سهر «مدعی» یه که یه.

وه نه گهر نه و عهینه قابیلی نه وه نه بوو که ناماده بگری، نه وه پیویسته یا له لای خوئی شه هاده تی نه و شاهیدانه وهر بگری و حوکم بدا و نه م شه هاده ته و حوکمه که ی خوئی بنوسی بۆ قازی نه و ولاتهی که عهینه که ی تیایه، یا خود «مدعی» و «مدعی علیه» و شاهیده کان بنیری بۆ لای تا نه و له وئی مورافه عه یان بکا، وه کوو شیخی زملی فه رموویه تی.

بزائن! هه رکاتی واجب بوو عهینی ماله ئیددیعا کراوه که حازر بگری کابرای «مدعی علیه» وتی: عهینیکی وام لابوو و ئیسته نه ماوه، نه وه باوه ری پی نه کری به سویند وه له م وه خته دا «مدعی» بۆ یه یه ئیددیعا ی قیمة ته که ی بکا وه نه گهر «مدعی علیه» سویندی نه خوارد له سهر نه وه که عهینه که ئیسته دیار نییه و «مدعی» سویندی

خوارد له سهر ته وه که ئیسته حازره لای و به دروؤ ته لیت حازر نییه، یا خود شاهیدی هیئا که ئیستا عهینه که ی لایه و به دروؤ ته لئی لام نییه، یا خود شاهیدی نییه که عهینه که ی لایه و شار دوویه تیه وه، داوای لی ئه کری حازری بکاو حه بس ته کری تا حازری ئه کا یا ئیددیعی فه وتانی ئه کاو سویندی له سهر ته خوا.

ئه گهر «مَدَّعی» گومانی هه بوو له وه دا عهینی ماله ئیددیعیاکراوه که ماوه تا داوای بکا یا نه ماوه تا داوای قیمة ته که ی بکا، ئه وه ئه بی ده عواکه ی وابی بلی: فلان که س عهینیکی وای لی داگیر کردووم، ئه گهر ماوه، با پیم بداته وه وه ئه گهر نه ماوه، قیمة ته که م پی پداو ئه م ده عوایه به م جوړه ئه بیسری وه له واتیه کدا، پیوسته کابرا ته نیا ده عوای عهینه که بکاو ئیسپاتی زهوت کردنه که بکا، جا ئه گهر «مَدَّعی علیہ» ده عوای فه وتانی کردو سویندی له سهری خوارد، ئه وسا «مَدَّعی» داوای قیمة ته که ی لی بکا. ئه م دوو فهرمووده یه جاری ده بن له که سیکیشدا جلیکی دابی به ده لالیک بیفروشی و له پاشا ده لاله که ئینکاری ئه و جله بکاو خواونه که شی نه زانی به راستی ئه و جله ی لاماوه یا فه وتاوه.

بزائن! له ههر شوینی کدا حازر کردنی عهین واجب بی و عهینه که سابت بی بو «مَدَّعی» یه که، ئه وه ههر مه سره فی له و عهینه دا بکری، له سهر «مَدَّعی علیہ» دانه نری، ئه گینا له سهر «مَدَّعی» ئه بی.

باسی مهسافهی حازر نه بوونی «مَدَّعی علیہ»

ئه و که سه نادیاره ی که ده عوای له سهر ئه بیسری و شاهیدی له سهر تی ده په ری و حوکمی به سه ردا ئه دری، که سیکه له مهسافه ی نیوه پوژنیکدا یا زیاتر له و مهسافه یه بی؛ مه به ست له مهسافه ی نیوه پوژه ریگه یه که ئه وه یه ئه گهر کابرا به یانی له شوینی خو یه وه پروا بو ئه وی، نه توانی به عادهت بو ئیواره بگه ریته وه بو شوینی خو ی؛ هه ندی له زانایانی شهرعیش ده لین: مهسافه ی بیستنی ده عوا له سهر «مَدَّعی علیہ» ی نادیار، ئه و مهسافه یه که دروسته نویژی تیادا کورت بگریته وه و ئه گهر که سیک له مهسافه یه کی

له‌وه‌نده‌ نزیکت‌ردا بوو، ئه‌وه‌ به‌ بی‌ حازر بوونی خوئی، ده‌عوای له‌سه‌ر نایب‌سری و حوکمی به‌سه‌ردا نادری، مه‌گه‌ر خوئی شار دبیته‌وه‌، یاخود فیز بکاو نه‌یه‌ته‌ دادگاوه‌.

فه‌رمووده‌ی دیاریتر ئه‌وه‌یه‌ دروسته‌ حوکم‌دان به‌سه‌ر که‌سیکی نادیاردا له‌قیساس و له‌ه‌ددی قه‌زف و هه‌رچی هه‌قی‌کدا که‌ه‌قی بی‌گه‌ردی به‌نی‌ئاده‌م بی‌ وه‌ دروست نییه‌ له‌ه‌قی بی‌گه‌ردی خوادا، وه‌کوو هه‌ددی شه‌راب خواردنه‌وه‌ و پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ له‌ نایینی ئیسلام؛ به‌لام ئه‌و شتانه‌ که‌ هه‌ردوو هه‌قه‌که‌یان تیا‌یه‌، دروسته‌ حوکمیان تیدا بدری بو‌ ماله‌ که‌ نه‌ک بو‌ ده‌ست برینه‌که‌ی.

ئه‌گه‌ر قازی شه‌هاده‌تی له‌سه‌ر که‌سیکی نادیار وه‌رگرت و له‌پاشا نادیاره‌که‌ حازر بوو، ئه‌وه‌ نایب‌ دووباره‌ ئه‌و شه‌هاده‌ته‌ وه‌ر‌بگیر‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئه‌بی‌ مه‌یدانی «مدعی علیه» بدا بو‌ ئه‌وه‌ که‌ «جرح» ی ئه‌و شاهیدانه‌ بکا؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر شه‌هاده‌تی بیست و له‌پیش حوکم‌دانا عه‌زل‌کراو دووباره‌ کرایه‌وه‌ به‌ قازی، ئه‌وه‌ واجبه‌ ئه‌و شه‌هاده‌ته‌ دووباره‌ وه‌ر‌بگیر‌ته‌وه‌.

ئه‌گه‌ر که‌سیک لای قازی شکاتی کرد له‌ که‌سی که‌ له‌ ولاته‌که‌یدا حازر بوو، واجبه‌ له‌سه‌ری حازری بکا به‌ کاغه‌زیک یا به‌ مۆریک یا به‌ کاربه‌ده‌ستیک که‌ دانراوه‌ بو‌ ئه‌و جوړه‌ کارانه‌؛ جا ئه‌گه‌ر کابرا نه‌هات، به‌ زۆری حوکوم‌ه‌ت رایکیشی و ته‌مییشی بکا له‌سه‌ر ئه‌و نه‌هاتنه‌ی وه‌ ئه‌گه‌ر کابرا له‌ شوینی ویلایه‌تی قازیه‌که‌دا نه‌بوو، واجبه‌ نییه‌ له‌سه‌ر قازی حازری بکا، به‌لکوو ده‌عواکه‌و شه‌هاده‌تی شاهیده‌کان وه‌ر‌بگری و بنووسی بو‌ قازی ولاتی کابرا بو‌ وه‌رگرتنی هه‌قه‌که‌، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر کابرا له‌ شوینی ویلایه‌تی قازیه‌که‌دا بوو، به‌لام جی‌نشینیکی له‌و شوینه‌دا هه‌بوو، به‌لام ئه‌گه‌ر جی‌نشینی له‌و شوینه‌دا نه‌بوو، واجبه‌ حازری بکا بو‌ لای خوئی. فه‌رمووده‌ی پاستر ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئینسانی نه‌خۆش و پیری بی‌تاقت و ژنی که‌ خاوین و داپۆشراو بی، بانگ‌ناکرین، به‌لکوو پئویسته‌ قازی خوئی یا جی‌نشینی بچن بۆلایان، یا فه‌رمان‌بداکه‌ ئه‌وان وه‌کیل بگرن و وه‌کیله‌که‌ بیته‌لای قازی تا مه‌سه‌له‌که‌یان بپریته‌وه‌؛ به‌لی، ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ مونا‌سبی قورس کردنی سویند بوو، ئه‌وه‌ پئویسته‌ - تا بگری - حازر بکرین بو‌ به‌جی‌هینانی سوینده‌که‌.

باسی دابهش کردنی مالی که تیکه‌ل بی

مالی که تیکه‌ل بی له بهینی چند که سیکدا، یا هاوبه‌شه‌کان خویان دابهشی نه‌که‌ن یاخود پیشه‌وای موسولمانان یا که‌سی که نه‌و دابنایی دابهشی نه‌کا وه له سووره‌تی پیشوودا نه‌گه‌ر هم‌وو هاوبه‌شه‌کان بی گه‌یشتوو بوون، نه‌وه باشه وه نه‌گه‌ر منالیان له‌ناوا بوو، نه‌وه له‌م‌حاله‌دا نه‌گه‌ر بهش کردنی نه‌و ماله‌ قازانج بوو بوی، نه‌وه واجبه له‌سه‌ر وه‌لیبه‌که‌ی دابهشی بکا وه نه‌گه‌ر قازانجی تیدا نه‌بوو، دروست نیبه نه‌م وه‌لیبه داوای دابهش کردنی بکا، به‌لام نه‌گه‌ر هاوبه‌شه‌کان داوای دابهش کردنیان کرد، پیویسته نه‌میش به‌گوئیان بکا وه نه‌گه‌ر مناله‌که وه‌لی نه‌مری نه‌بوو، واجبه قازی که‌سیکی بو دابنی؛ نه‌گه‌ر قازی له ولاتدا نه‌بوو یا گوئی به‌مه‌نه‌دا، واجبه له‌سه‌ر نه‌هلی حل‌و‌عه‌قدی نه‌و شوینه ئینسانیکی عادل دابنن بو نه‌وه له‌گه‌ل هاوبه‌شه‌کاندا ماله‌که دابهش بکاو بهشی مناله‌که وه‌ر‌بگری.

شه‌رتی نه‌و که‌سه‌ی که پیشه‌وای موسولمانان یا هاوبه‌شه‌کان نه‌یکه‌ن به‌حه‌که‌می خویان بو دابهش کردنی ماله‌که، نه‌وه‌یه‌ تازادو بالغ‌و عاقل‌و عادل بی وه نه‌گه‌ر بهش کردنه‌که پیویستی به‌پئوانه‌و ژماره‌هه‌بوو، نه‌بی نه‌و که‌سه‌که نه‌کری به‌حه‌که‌م، پئوانه‌و ژماره‌بزانن وه نه‌گه‌ر دابهش کردنه‌که پیویستی به‌قیمه‌ت دانان بوو بو هندی له‌ماله‌ دابهش‌کراوه‌که، نه‌بی دوو که‌س دابنن بو قسمه‌ت دانان، به‌لام بو وه‌کیلی هاوبه‌شه‌کان هه‌ر نه‌وه‌نده پیویسته بالغ‌و عاقل بی، ئیتر قه‌یدی نیبه ژن بی، یاخود غه‌یره عادل بی؛ به‌لی مادام هاوبه‌شه‌کان منالیان تیابی، نه‌بی نه‌و که‌سه‌ی که له‌لایه‌ن قازییه‌وه دانه‌ری عادل بی.

پیشه‌وای موسولمانان نه‌توانن نه‌و که‌سه‌ی که نه‌یکا به‌حه‌که‌م بیشیکا به‌حاکم بو دانانی قیمه‌تی ماله‌که وه له‌م‌کاته‌دا، واجبه نه‌و که‌سه له‌قیمه‌ت دانانه‌که‌دا پشت به‌ دوو که‌سی داد‌په‌روه‌ر به‌ستی.

بزانن! کری نه‌و که‌سه‌ی پیشه‌وای موسولمانان نه‌یکا به‌حه‌که‌م، له‌به‌یتولمالی موسولمانانه له‌به‌شی مه‌سالیح؛ جا نه‌گه‌ر به‌یتولمال مالی تیا نه‌بوو، یا نه‌وه‌ی که

به يتولمالي به دهسته نهيدا، كريكه ي نه كه ويته سهر هاوبه شه كان وه له م كاته دا، نه گهر هاوبه شه كان له گه ل كابرادا ري كه وتن له سهر نه ندازه ي كرى، نه وه باشه وه نه گهر كريكه يان ديارى نه كرد، نه وه له سهر نيسبه تي به شه كان ته بي كرى هاوچه شنى نه و نيشه بو كابراي حه كه م ته واو بكرى ت، به لام له ريك كردنى زه ويذا كرى له سهر كه م و زورى زه وييه كه يه، چونكه تا زه وييه كه زورتر بي نازارى كابرا زورتر نه بي.

جا ههر مالى كه به هو ي دابهش كردنه وه زياني زورى بي بگات، نه وه نه گهر سووده مه به سته كه ي به ته واوي به تال بو وه وه، وه كو و گه وه هري يا جليكي خاوه ن قيمه ت، يا جووتى خوف، يا ناش و حه ماميكى بچووك كه بو نه وه نه شين بكرين به دووناشى بچووك يا دوو حه مامى بچووك نه وه هه ركاتى هاوبه شه كان داواي دابهش كردنيان كرد، واجبه له سهر قازى مهنعيان بكا وه نه گهر سووده مه به سته كه ي نه ده فو تا به لام زيانيكي زورى لي نه كه وت، نه وه قازى به گويان ناكا بو دابهش كردنى، به لام ناتوانى ريشيان لي بگرى له دابهش كردنيا، مه گهر منداليان تيدا بي، نه وه له و حاله دا قازى له بهر پاريزگارى حه قى مناله كه نه توانى مهنعيان بكا له دابهش كردنى ماله كه، نموونه ي نه وه وه ك شمشيرى كي گه وره كه له وانه بي بشكينرى و چهند كيرديكى لي دروست بكرى، يا ناشيك يا حه ماميك كه له وانه بي بكرين به دوو ناش يا دوو حه مامى بچووك.

نه گهر يه كى له هاوبه شه كان ده يه كيكى هه بو و نه وي ترى هى هاوبه شه كه ي بو، نه وه نه گهر خاوه نى نو به شه كه داواي دابهش كردنى كرد، خاوه نى ده يه كه كه ناچار نه كرى بو دابهش كردنى وه نه گهر خاوه نى ده يه كه كه داواي كرد، نه وي تريان ناچار ناكرى.

بزائن! دابهش كردن سى جوره؛

يه كه م، «تقسيم الأجزاء»، واته بهش بهش كردنى به شه كانى شته بهش كراوه كه يه كه به عه ره بي پيشى ده لين: «تقسيم المتشابهات» واته دابهش كردنى مولكى هاوړه ننگ، وه كو و دابهش كردنى توپيك بلوورى يا هو قه يه ك ثالثون يا زيو يا خانوويه ك كه هو ده كانى وه كو و يه ك و ابن يا زه وييه ك كه پارچه كانى له ره قى و نه رمى و چاكى و

خرایی دا وهك يهك واین؛ ئەم جوړه مولکه، مادام هه ندی له هاوبه شه کان داوای دابهش کردنی بکهن، هاوبه شه کانی تر ناچار ئە کرین که ناماده بن بۆ دابهش کردنی وه بۆ بهش کردن پنیوسته به شه کان هه موو جیا بکرینه وه به گهز یا پیوانه یا کیشانه ئە وه ندهی سه ری خاوهن به شه کان، ئە گه ر وه کوو يهك بهش بیهن؛ ئەمجار ئە وه ندهی به شه کان پارچه کاغه ز ئە بری و له هه ر پارچه کاغه زیک ناوی پارچه يهك له و زه و بیه ئە نووسری، هه روه ها ئە وه ندهی خاوهن به شه کانیش کاغه ز ئە بری و له هه ریه کیکیان ناوی خاوهن به شیک ئە نووسری، جا پارچه کاغه زی به شه کان به جیا يهك به که لوه له ئە کرین و ئە درین به دهستی که سیکه وه که پیشان حازر نه بووی له ویدا، تا هه ر لوه له يهك به خاته سه ر ناوی يهك له هاوبه شه کان، یا خود ناوی که سه کان لوه له ئە کری و ئە و پارچه کاغه زانهی که ناوی به شه کانیاں تیا به دانه ترین تا که سی ناوبرا و هه ر لوه له يهك به خاته سه ر پارچه کاغه زی له وانه که ناوی به شه کانیاں تیا به.

وه ئە گه ر به شه کان جیا بییان هه بوو، وه کوو نیوه و سی يهك وشه ش يهك، ئە وه ماله که بهش بهش ئە کری له سه ر که مترین بهش؛ مه سه لا، له م سووره ته دا ئە کری به شهش به شه وه؛ به لام لی ره دا چا ک وایه هه ر ناوی شه ریکه کان بنووسریت و بدریته دهستی کابرای ناوبرا و تا دایان بنی له سه ر ناوی به شه کان، جاکاتی ناوی که سیکی له سه ر ناوی به شیک دانا، ئە گه ر ناوی خاوهن شهش يهك به که بوو، ئە وه ئە و به شه ئە با وه ئە گه ر ناوی خاوهن سی يهك به که بوو ئە وه ئە و به شه و دوو بهشی تر له پالیا ئە با بۆ ئە وه که به شه کان تیکه لّ نه بن. وه ئە گه ر ناوی به شه کان لوه له کران، پنیوسته له پیشا ناوی نیوه بدا به دهستی کابراوه هه تا خاوهن نیوه ته وا و به شه که ی خو ی له پال يهك وه ر بگری، ئەمجار ناوی سی يهك به که، ئەمجار ناوی شهش يهك به که؛ به م ته رتیه به شه کان تیکه لّ نابن.

وه ئە گه ر قیمه تی دوو خانوو یا دوو دووکان وه کوو يهك بوو وه يهك له هاوبه شه کان داوای ئە وه ی کرد هه ر خانوو يهك بدری به يه کیکیان، یا هه ر دووکانی بۆ يهك بێ، ئە وه زۆر نا کری له هاوړیکه ی بۆ قه بوول کردنی ئە م وه زعه، چونکه مه به ست له

شوين و وه زعى ئه ماندا ئه گورپيت، بهلكوو ئه و هاوبه شه بيه وي نيوه ي ئه م خانووه و نيوه ي ئه و خانووه، يا نيوه ي ئه م دووكانه و نيوه ي ئه و دووكانه وهر بگري؛ به لي، ئه گه ر له ناو خو ياندا و ايان بر ياردا، ئه وه باشه؛ به لام ئه گه ر دوو توپ بلوورى له جو ردا وه كوو يه ك و ابن و يه كي له هاوړيكان داواي كرد يه كي توپ ببه ن، ئه وه ئه و هاوبه شه ناچار ئه كرى، چونكه له به ش كردنى يه كه يه كه ي توپه كان هيچ مه به ستيك نيه و ئه گه ر جو ره كه يان جيا جيا بوون، ئه وه زور لى كردنى تيدا نيه.

جوړى دوو هه م، «تقسيمُ التَّعْدِيلِ» ه كه بر يتيه له دابه ش كردنى شتى كه نرخى به شه كانى جيا جيا بى، وه كوو زه ويه ك كه هه نديكى نه رمه زه وي و هه نديكى شو ره كات بى، يا خود هه نديكى نزيكه ئاوو هه نديكى دووره ئاو بى؛ فه رمو وده ي راستر ئه وه يه له م جو ره دابه ش كرده شدا، ئه گه ر هه نديك له هاوبه شه كان داواي دابه ش كردن يان كرد، ئه وانى تريان ناچار ئه كرىن.

جوړى سيه ه م «قِسْمَةُ الرَّدِّ» ه كه بر يتيه له دابه ش كردنى زه ويه ك هه نديكى كانى ئاوى تيدا بى يا كانىكى تيدا بى و ئه وه هه نده ي كه كانيه كه يان كانه كه ي تيايه، بو دابه ش كردن نه شى و ئه وي ترى بى كانى يا بى كان بى؛ ئه وه له م سووره ته دا ئه و هاوبه شه يان كه ئه و پارچه يه هه لئه گرى كه كانه كه ي كانى ئاوه كه ي تيايه، به پى نرخى پارچه كان پاره ئه گىر پته وه بو هاوبه شه كه ي تر؛ كه واته، ئه گه ر قيمه تى هه ركام له دوو پارچه زه ويه كه هه زار دينار بوو وه قيمه تى كانيه كه يش يا كانه كه يش به ته نها خو ي هه زار دينار بوو، پيوسته ئه و كه سه يان كه ئه و پارچه يه يان هه لئه گرى كه كانيه كه يان كانه كه ي تيايه، پينج سه د دينار بدا به وي تريان. ئه م دابه ش كرده ناچار كردنى تيدا نيه و له مه عنادا فرو شتنه له بهر ئه وه له سووره تى پيشوودا ئه و دوو هاوبه شه زه ويه كه يان وه كوو يه ك دابه ش كردووه و ئه وه يان كه كانى يا كانه كه ي وهر گرتووه، به شى هاوبه شه كه ي ترى كرپوه به پينج سه د دينار.

«قِسْمَةُ التَّعْدِيلِ» يش، هه ر له مه عنادا فرو شتنه، هه رچه ند زور لى كردن له و دابه ش كرده نا ناچار يه، به لام «تقسيمُ الأجزاء»، هه ر جيا كرده وه ي حه قى شه رعيه.

به شهرت گیراوه له «قسمة الرد» دا رازی بوونی هاوبه شه کان به به شه که ی خویشان له پاش دهرچوونی قورعه که، ههروه ها له «قسمة التعدل» دا و له هه ر دابهش کردنی کدا که زورلی کردنی تیدا نه بی؛ مه سه لا، پیویسته بلین: رازین به م دابهش کردنه، یا: رازین به وه که قورعه که دهریخستوه.

ئه گه ر له پاش دابهش کردنه که به پی لینی هاوبه ش یا به شه هاده تی شاهید، هه له یه ک یا ناحه قیه ک له ته قسیم ی زورلی که ری دا سابت بوو، ئه وه ئه وه دابهش کردنه به تال ئه کریته وه وه ئه گه ر یه کی له هاوبه شه کان ئیددیعی ستم و ناحه قی کردله ته قسیمه که دا، ئه وه بوی هه یه سویندی هاوبه شه که ی بدا؛ جا ئه گه ر سویندی خوارد که: ئاگام له ستم و ناحه قی نییه، ئه وه دابهش کردنه که به حالی خو ی ئه مینته وه.

ئه گه ر یه کی له هاوبه شه کان ئیددیعی کرد که له دابهش کردندا هه له کراوه یا ناحه قی لی کراوه و دابهش کردنه که به ره زامندی هه موویان کرابوو وه ماله دابهش کراوه که ش له وانه نه بوو که «ربا» ی تیدا بی، وه کوو زه وی و پوشاک و بیشلین: ئه م جو ره دابهش کردنه فروشته نه به وجوده که دابهش کردنه که، «قسمة التعدل» یا «قسمة الرد» بوو، ئه وه فه رمووده ی راستر ئه وه یه ئه و ئیددیعی کار نا کاو بی سووده، به لام ئه گه ر ماله که له وانه بوو که ربای تیدا بی، وه کوو پاره و خوارده مهنی، ئه وه مادام ناحه قی لی کرانی تیدا دهر بکه وی، دابهش کردنه که به تال ئه بیته وه، واته دهرئه که وی که به تال بووه و دانه مه زراوه وه ئه گه ر بلین: ئه م دابهش کردنه جیا کردنه وه یه (افراز) به وجوده که «قسمة الأجزاء» بی، ئه وه ئه گه ر هه له که سابت بوو، دابهش کردنه که به تال ئه بیته وه، چونکه ئه بی به جیا کردنه وه له گه ل جیاوازی له به شه کاندوا ئه مه ش به تاله وه ئه گه ر هه له که سابت نه بوو، ئه وه هه ر حه قی ئه وه ی هه یه هاوبه شه که ی سویند بدا که ئاگای له هه له نییه له و دابهش کردنه دا که کردوویانه.

ئه گه ر له پاش دابهش کردن هه ندی له و ماله که دابهش کراوه به مالی که سیکی تر دهرچوو، ئه وه ئه گه ر ئه وه ههنده بلاو بوو، وه کوو چواریه ک؛ مه سه لا، چواریه کی ماله که به مالی یه کیکی تر دهرچی، ئه وه دابهش کردنه که له و ئه ندازه یه دا به تال ئه بیته وه له

دابه‌ش کردنی ئەوی تریدا ئەو جیاوازیی قسه‌یه هه‌یه که له «تفریق الصّفقة» دا هه‌یه؛ واته هه‌ندی له زانایانی شهرع لایان وایه دابه‌ش کردنه که دروسته، به‌لام هاوبه‌شه‌کان حه‌قی په‌شیمان بوونه و هه‌یان هه‌یه له و دابه‌ش کردنه‌دا که کراوه وه له‌لای هه‌ندیکی تر، دابه‌ش کردنه که له هه‌موویدا به‌تالّه؛ له‌م دوو فەرمووده‌یه‌دا، فەرمووده‌ی یه‌که‌م جینگه‌ی باوه‌ره. وه ئە‌گەر له هه‌ر به‌شیکدا ئە‌ندازه‌یه‌کی دیاری به‌مالی خه‌لک ده‌رچوو، ئە‌وه ئە‌گەر ئە‌وه‌نده‌ی یه‌ک بوون، دابه‌ش کردنه که له‌وی تریدا دروسته وه ئە‌گەر ئە‌وه‌ماله که به‌مالی که‌سیکی تر ده‌رچوو هه‌ر له‌به‌شی یه‌کیکدا بوو ته‌نها، یا له‌به‌شی هه‌موو خاوه‌ن به‌شه‌کاندا هه‌بوو به‌لام که‌م و زۆر بوون، ئە‌وه دابه‌ش کردنه که له هه‌موو مالّه‌که‌دا به‌تالّه.

ئە‌گەر له‌پاش دابه‌ش کردنه که و پاش ئە‌وه که زه‌وییه دابه‌ش کراوه که کی‌لرا یا خانووی تیدا کرایه‌وه یا دره‌ختی تیدا نی‌ژرا، هه‌ندیکی به‌مالی که‌سیکی تر ده‌رچوو، ئە‌وه ئە‌وه حوکمانه‌ی که له‌پاش ده‌رکه‌وتنی دانه‌م‌زرانی فرۆشتن جاری ئە‌بن، لێ‌ره‌شدا جاری ئە‌بن؛ به‌لی، ئە‌وه‌نده هه‌یه له‌م شوینه‌دا کاتی کابرای هاوبه‌ش خانووه‌که‌ی رووخاند یا دره‌خته‌که‌ی هه‌لکه‌ند یا کشت و کاله‌که‌ی لا‌برد، بژاردنی ناته‌واوی زه‌وییه‌که‌ی ناکه‌و‌یتسه‌ر ئە‌وه‌نده‌ی به‌شه‌که‌ی خۆی نه‌بی.

بزانن! له هه‌ر شوینی‌کدا قورعه بکری، له‌به‌رئه‌وه ناکری که قورعه واجبه، چونکه ئە‌گەر هاوبه‌شه‌کان له‌ناو خۆیاندا رازی بوون به‌دابه‌ش کردنی مالّه‌تیکه‌له‌که به‌بی‌قورعه، ئە‌وه دروسته، هه‌تاوه‌کوو ئە‌گەر هه‌ندی له‌هاوبه‌شه‌کان مالّه‌که‌یان دابه‌ش کرد له‌کاتی‌کا که هه‌ندی له‌هاوبه‌شه‌کان دیار نه‌بوون و ئە‌مان به‌شی خۆیانیان وه‌رگرت و کاتی که هاوبه‌شه‌نادیاره‌کان هاتنه‌وه و پێیان‌زانی، رازی بوون به‌و دابه‌ش کردنه، ئە‌وه ئە‌وه دابه‌ش کردنه دانه‌م‌زری له‌وکاته‌وه که ره‌زامه‌ندیان لی‌پیشان داوه.

ئە‌گەر هه‌موو هاوبه‌شه‌کان یا هه‌ندیکیان داویان کرد له‌قازی مالینکی تیکه‌لیان له‌نیواندا دابه‌ش بکا، دروست نییه به‌گوییان بکا تا ئیسپاتی خاوه‌ن مولکیتی خۆیان نه‌که‌ن بۆ ئە‌وه‌ماله، هه‌رچه‌ند که‌سیکیش نه‌بی که له‌گه‌لیاندا له‌هه‌رادا بی، چونکه ته‌سه‌رپوفی قازی له‌مه‌سه‌له‌یه‌که‌دا که داواکرای لی‌جیای بکاته‌وه، به‌حوکم دانه‌نری و

حوکم کردنیش به تهنها قسه‌ی خاوه‌ن‌حق دروست نییه وه‌ئو شاهیدانه‌ی لیره‌دا
 نه‌بی‌بین، پیویسته یا دوو پیاو یا پیاویک و دوو ژن بن، ئیتر به شاهیدیک و سویندیک
 مه‌سه‌له‌که سابت نابئ؛ بیستنی شاهید له‌م سووره‌تانه‌دا بی‌پیش‌که‌وتنی ده‌عوا له‌به‌ر
 ناچاری دروسته، چونکه مه‌به‌ست نه‌وه‌یه مه‌نعی هاوبه‌شه‌کان بکری له‌وه‌که له
 پاشه‌رژدا ته‌سه‌رونی قازی بکه‌ن به‌به‌لگه له‌سه‌ر خاوه‌ن مولکیتی خوین.
 له‌هه‌ر دابه‌ش کردنیکدا که به‌فروشتن دابنری، هه‌رکام له‌هاوبه‌شه‌کان ناگادار بوو
 به‌سه‌ر عه‌بییکدا له‌به‌شه‌که‌ی خویدا، نه‌توانی دابه‌ش کردنه‌که هه‌لوه‌شینیتته‌وه، وه‌کوو له
 فروشتندا دروسته.

بزائن! دابه‌ش کردن دروست نییه له‌قه‌رزیکدا که تی‌که‌ل بی له‌نیوان چه‌ند
 که‌سیکدا، وه‌کوو نه‌وه‌که‌سیک سه‌د دینار به‌قه‌رز بدا به‌که‌سیکی ترو له‌پاشانا بمری و
 نه‌وه‌قه‌رزه بی به‌مالی مناله‌کانی، چونکه نه‌مه‌یا فروشتنی قه‌رزه به‌قه‌رز یا
 جیا‌کردنه‌وه‌ی مالیکه‌که له‌ته‌ستودا بی و نه‌مانه‌یش دروست نین؛ ده‌لیلی دانه‌مه‌زرانی
 جیا‌کردنه‌وه‌ی مالیکیش که له‌ته‌ستودا بی، نه‌وه‌یه هیشتا وهرنه‌گیراوه.

باسی شه‌هادت‌دان

شه‌هادت‌دان له‌شه‌رعدا، بریتییه له‌وه‌که‌سیک خه‌به‌ر بدا له‌حه‌قی که به‌سه‌ر
 که‌سیکه‌وه بی به‌له‌فزیکی تاییه‌تی. شه‌رتی شاهید، نه‌وه‌یه بالغ و عاقل و نازادو خاوه‌ن
 پیاوه‌تی و فامیده‌ی کاروباری دنیاو دینی خو‌ی بی وه له‌هه‌ر شتیکدا که بیسری
 پیویسته‌گویی بی و له‌شه‌هادته‌که یشیدا «مُتَّهَم» نه‌بی.

گه‌لی له‌زانایانی شه‌رع، وه‌کوو «اَذْرَعی» و «عَزَی» و که‌سانی تریش، فه‌رمووده‌ی
 هه‌ندی له‌زانایانی مه‌زه‌به‌ی نیمام مالیکیان هه‌لبژاردوو که فه‌رموویانه له‌کاتیکا که
 فاسقی بلاوبوو بیته‌وه له‌ولادا، حوکمرانی شه‌رع نه‌توانی حوکم بداله‌سه‌ر شه‌هادته‌ی
 شاهیدی فاسق، به‌لام پیویسته ته‌ماشای نه‌وه بکری شاهیدی که فاسقیه‌که‌ی که‌متر
 بی، شه‌هادته‌ی پیش‌بخری له‌شاهیدی که فاسقیه‌که‌ی زورتر بی.

شەرتى عدالەت، ئەو يە ئەو كەسە خۆى پيارىزى لى ھەموو گوناھىكى گەورە و لە ھەر گوناھى كە وا بگە يەنى ئەو كەسە كەم موبالاتە بە ئايىن وە خۆى پيارىزى لى بەردە وام بوون لەسەر گوناھى بچووك لى يەك جۆر يا لە چەند جۆرىك؛ كەواتە، ئەگەر يەك گوناھى گەورەى كرد، عدالەتى نامىنى، ھەر وەھا ئەگەر شتىكى وای كرد كە بى موبالاتى بگە يەنى بە ئايىن، يا ئەگەر بەردە وام بوو لەسەر گوناھى بچووك، بە و شەرتە خواپەرستى زۆرتى نەبى لى گوناھكردى وە ئەگەر خواپەرستى لى گوناھكردى زۆرتى بوو لە گوناھى بچووكدا بە جۆرى كە ژمارەى خواپەرستى زۆرتى بوو لە ژمارەى گوناھە بچووكە كانى، ئەو وە عدالەتى نافەوتى.

بزانن! گوناھى گەورە زۆرن، بەلام ئەتوانرى لى چەند شتىكدا كۆبكرىنە وە:

يە كەم، ئەوانەى ھەر پەشەى بەھىزىان لەسەر بى لى قورئان و ھەدىسا، وە كووكوفى كردن و ھاوبەش دانان بۆ خودا و كوشتى نەفسى بى گوناھ و فىتنە بى كردن لە ناو خەلكدا و ھەلدان لى پياوى دەسەلاتدار بۆ زىانگە ياندن بە گيان، يا نامووس، يا مالى خەلك. بەتايىبەتى مالى ھەتتو مالى وەقف و غەش كردن لە موعامەلەدا و خەيانەت كردن لە ئەمانەتدا و فرۆقىل كردن لە خەلك بە سىحرو چاوپراو و دەست بېرىن بە ھەر جۆرى بى.

دوو ھەم، ھەر گوناھى كە ھەددى لەسەر بى، وە كووكو زىنا و بوختان كردن بۆ كەسىكى پاكى بە ھەيا و شەرم و جەردە بى و دزى و خواردنە وەى ئارەق و شەراب و ھەرچى ئىنسان سەرخۆش بكا.

سىھەم، تەركى ئەو واجبانەى كە لە تايىنى ئىسلامدا ھەن، وە كووكو نوپۇز و رۆژو و زەكات و ھەج و خۆگرتن لە جەنگى كافراندا و ئەو شتانەى تەركە فەرزى عەينىن، وە كووكو وازلى ھىنانى فېر بوون و خويندىنى ئەو شتانە كە فەرزى لەسەر موسولمان.

لە و بەشە گوناھە بە كە خوا لە قورئاندا ھەر پەشەى لى كردو وە، قوما. وە وە كووكو قوما واپە دامە و شە تەنج و رىزىن و پشكىلان و فنجانىن، ئەگەر لەسەر مال بكرىن، بەلام ئەگەر لەسەر مال نەكران، ئەو ھەرام نىن، بە و شەرتە نەبن بە ھۆى فەوتاندىنى پىوستى

ثابین، ئەگینا حەرام ئەبن وە لەم بە‌شە‌یە بە‌کارهینانی ئەو ئالە‌تانه‌ی که بە‌پێی عاده‌ت فاسق و شه‌راب‌خۆر بە‌کاریان ده‌هینن، وە‌کوو زورناو ته‌مووره‌و که‌مانچه‌و جووزه‌له‌و سونج و دملە‌ک و بلوێر (شمشال) که زیاتر له‌ قامیش دروست ده‌کری و شوان زیاتر لێی ده‌ده‌ن - به‌ فرمووده‌ی راستر - به‌لام به‌رابەر به‌م فرمووده‌یه، فرمووده‌یه‌کی تریش هه‌یه که شمشال‌ه‌لاله‌و "ئیمامی غه‌زالی" له‌سه‌ر ئەم فرمووده‌یه‌یه و "ئیمامی رافیعی" ی‌ش هه‌ر له‌سه‌ر ئەمه‌ رویشتووه‌و "بلقینی" ی‌ش ئاره‌زووی له‌م فرمووده‌یه‌یه، چونکه ده‌لیلێکی جی‌گرتوو نییه‌ بۆ حه‌رامی شمشال و دروسته‌ ئینسان بۆ خۆی ته‌قلیدی فرمووده‌که‌ی ئیمامی غه‌زالی بکات.

ده‌ف‌لێدان و گوێ لێ‌گرتنی ه‌لاله‌، خوای حه‌لقه‌ی پێوه‌ بێ یا نه‌ و به‌ته‌نها بێ یا له‌گه‌ل شمشالدا بێ وە به‌ تابه‌تی له‌ خه‌ته‌نه‌ سوورانی منال و شایی ژن هینان و له‌ کاتی خو‌شیدا، وە‌کوو ئەو کاته‌ی که حاجی له‌ حه‌ج دێته‌وه‌؛ به‌لام "ابن الصّاح" فرموویه‌تی: ئە‌گه‌ر شمشال و ده‌ف که‌وتنه‌ یه‌ک، ئە‌وه‌ حه‌رامن به‌ ئیتیفاقی قسه‌ی ئەو زانایانه‌ی که قسه‌یان جی‌گه‌ی باوه‌ره‌، "تاج‌الدینی سُنکی" و غه‌یری ئە‌ویش ئە‌م قسه‌یه‌ی ئینوسه‌لاحیان په‌سه‌ند نه‌کردوه‌و فرموویانه‌: ده‌ف خۆی ه‌لاله‌و شمشال له‌سه‌ر فرمووده‌یه‌ک هه‌ر ه‌لاله‌و له‌ کو‌کردنه‌وه‌ی دوو شتی ه‌لالدا حه‌رامی پیدا نابێ، هه‌روه‌ها ئەو ته‌پله‌ که مه‌شه‌وره‌ به‌ «ته‌پلی باز» و ئە‌دریته‌ پال "حه‌زره‌تی غه‌وس" و ئە‌وانه‌ی که سه‌ر به‌ون و له‌ کاتی حه‌لقه‌ به‌ستنی زی‌کری خوادا لێی ئە‌ده‌ن، ئە‌وه‌یش ه‌لاله‌.

مۆسیقای له‌شکری ئیسلام ه‌لاله‌و هه‌له‌په‌رکێش ه‌لاله‌، مه‌گه‌ر خۆ‌شکاندنه‌وه‌ی تێدا بێ له‌سه‌ر ئوسوولی ئە‌وانه‌ی که ژنانه‌ هه‌له‌په‌رن و ه‌لاله‌ شیع‌ر خویندنه‌وه‌و شی‌ع‌ردانان، مه‌گه‌ر زه‌می موسو‌لمانیکی تێدا بێ یا درۆی تێدا بێ یا ناوه‌ینانی ژنیکی دیاری تێدا بێ که هه‌ر به‌ ئاشکرا ناوی به‌یترێ یا ناو‌نیشانی هه‌له‌بدری، هه‌روه‌ها ئە‌گه‌ر ناوه‌ینانی یا ناو‌نیشان هه‌لدانی کو‌رپکی مو‌لینه‌هاتووی تێدا بێ.

به‌لام پێ‌ویسته‌ بزانی‌ن هه‌رکام له‌م‌شتانه‌ که به‌ ه‌لال دانراون، وە‌کوو ده‌ف لێ‌دان یا شی‌ع‌رخویندنه‌وه‌ یا هه‌له‌په‌رین یا ته‌پل لێ‌دان، هه‌رکاتی بوون به‌ هۆی شتیکی حه‌رام،

ۋە كوو تېكەل بونى ژنو پياۋ يا بون بەھۆى كرده ۋەى حەرام يا قسەى غەبىەت ۋە بوختان ۋە ۋىنەى ئەمانە، ئەۋە ئەۋ حەلآلانە ھەموو حەرام ئەبن ۋە پىۋىستە ئىنسان ئاگادارى ئايىنى خۆى بى.

پياۋەتى (مُرَوَّت)، برىتتېيە لەۋە ئىنسان لە ھەر چىن ۋە تاقمىك بى ۋە لە ھەر جىگەيدا بى، لەۋ زەمان ۋە شوئىنەدا لەبارەى جل ۋە بەرگ ۋە خواردن ۋە خواردنەۋە ۋە ھەلسان ۋە دانىشتنەۋە بە جۆرى بى كە ئوسوۋلى ئەۋ چىن ۋە تاقم ۋە جىگە بە بە كار بەئىنى ۋە ھەرچى پىچەۋانەى ئەۋە بى كە باسمان كرد، پىچەۋانەى پياۋەتتېيە ۋە مەنعى قەبوۋلى شەھادەت دانى ئەۋ كەسە ئەكا، ۋە كوو ئەۋە كە ژنى خۆى لە بەرچاۋى خەلكدا ماچ بكا ۋە زىاد لە عادەت قسەى ۋا بكا كە بىي بەھۆى پىكەنن، ھەرۋەھا ئەگەر جل ۋە بەرگى كۆمەلئك لە بەر بكا كە لە چىن ۋە تاقمە كەى خۆبەۋە بگۆرى بۇ چىن ۋە تاقمىكى ترو خەلكىش بىناسنەۋە، ياخود زىاد لە عادەت گۆرانى بلئى يا گۆى لئى بگرى يا ھەلپەرى.

پياۋەتى، لە كەدار دەبى بە ھەر كاسبىيەك كە پەستى تىدا بى لە لايەنى كەسبىكە ۋە كە شايانى ئەۋ كاسبىيە نەبى ۋە بە ناچارىش مەجبورى كردنى نەبوۋى؛ بەلئى، ئەگەر كاسبىيە پەستە كە لايق بو پى، خۋاى پىشەى باۋكى بى يا نە، ياخود لايقى نەبى بەلام لە بەر ناچارى بىكا ياخود لە مالى خۆيدا بۇ شكاندنى نەفسى خۆى ھەندى ئىشى ۋا بكا كە لايق نەبى پى ئەۋە پياۋەتى لە كەدار ناكات.

«توھمەت»، برىتتېيە لەۋە شاھىدە كە بەھۆى شەھادەتە كە يەۋە سوودىك رابكىشى بۇ خۆى ياخود زىانىك لە خۆى دوور بخاتەۋە، خواھ بۇ عەينى ئەۋكاتە يا بۇ پاشەپۇژ؛ كەۋاتە، شەھادەتى كەس ۋە رناگىرئ بۇ باۋك ۋە بەرەۋژوور ۋە كور ۋە بەرەۋخوارى خۆى، ھەرۋەھا شەھادەت بۇ براىەكى كە مردبى بەم شەرتە مىراتگرى ۋاى نەبى ھەموو مالە كە ببا؛ ھەرۋەھا، شەھادەت بە مالى ۋە قف لە كەسىك ۋە رناگىرى كە خۆى لەۋ ۋە قفەدا بەشدار بى يا ئىشىكى تىدا ھەبى. شەھادەتى يەكىك لە چەند ھاۋبەش ۋە رناگىرى لە سنورى بەشى شەرىكە كانى تردا لە كاتىكا كە ھەرايان لە بەپىندا ھەبى، چونكە ئەمە ئەبى بەھۆى ھەلنەۋەشاننەۋەى ئەۋ دابەش كردنە؛ ھەرۋەھا،

شه‌هادهت به مال وهرناگیری بۆ قهرزاری که مردبئی یا قهرزاری له‌بهر لات که وتن حیجری له‌سهر دانرابئی.

شه‌هادهت وهرناگیری به شیرخواردنی کچی کابرای شه‌هادهت‌دهر که‌وا شیریی دایکی کورپیکی خواردوو که داوای ئەم کچهی کردوو، مادام ئەو کورپه‌هاوکوفنی کچه که بئی و ئەم کابرا مهنعی کچه که ی کردبئی له‌وه که شوو بکا به‌وکورپه؛ هه‌روه‌ها، شه‌هادهت وهرناگیری له‌که‌سیکه‌وه له‌ئیشیکدا که خۆی وه‌کیل یا «وصی» یا «قیم» بئی له‌و ئیشه‌دا وه‌شه‌هاده‌تیش وهرناگیری به‌نازادبوونی قهرزاریک که ئەم شاهیده‌ زمانی بئی وه‌شه‌هادهت وهرناگیری به‌بریندارکردنی که‌سیک که ئە‌گەر ئەو برینداره‌ بمری میراته‌که‌ی بێته‌وه بۆ ئەم شاهیده‌ وه‌شه‌هاده‌تی که‌س وکاری پیاو‌کوژ وهرناگیری [که شه‌هادهت بدەن] به‌فاسقی ئە‌وانه‌ی شاهیدی پیاو‌کوشتنه‌که‌ن. [هه‌روه‌ها] شه‌هاده‌تی ئەو که‌سانه‌ش وهرناگیری که‌ قهرزیان له‌سهر که‌سیکی لات که‌وتوو هه‌یه‌ که‌وا [بلین]: شاهیدی قهرزیکیی تازه، فاسقه^۱. به‌لام ئەم شه‌هاده‌ته‌ قه‌بوول ئە‌کری ئە‌گەر دوو که‌س شه‌هاده‌تیان دا بۆ دوو که‌س به‌ وه‌سیه‌تیک له‌ مالی که‌سیکدا وه‌ ئەو دوو که‌سه‌یش شه‌هاده‌تیان دا بۆ ئەو دوو شاهیده‌ به‌ وه‌سیه‌تیک له‌ عینی میراتدا.

شه‌هاده‌تی کورپ دروسته‌ له‌سهر باوک و دایکی، هه‌روه‌ها شه‌هاده‌تی باوک و دایک له‌سهر کورپیان وه‌شه‌هاده‌تی کورپ له‌سهر باوکی به‌ته‌لاق‌دانی هه‌ویی دایکی وه‌ شه‌هادهت بۆ براو و دوستان و شه‌هاده‌تی ژنو می‌رد له‌سهر یه‌ک و بۆ یه‌ک و شه‌هاده‌تی ئینسان بۆ دوژمنی وه‌ شه‌هاده‌تی بۆ که‌سی که‌ دوژمنایه‌تی له‌گه‌ڵ هه‌بئی له‌باره‌ی دینه‌وه، وه‌ کوو کافرو ئە‌هلی بیدعه‌ت، هه‌روه‌ها شه‌هادهت له‌سهر دانیشی دروسته، شه‌هاده‌تی ئە‌هلی بیدعه‌تیش دروسته‌ به‌و شه‌رته‌ شاهیده‌که‌ به‌هۆی بیدعه‌ته‌که‌ یه‌وه کافر نه‌بئی.

قه‌بوول ناکری شه‌هاده‌تی که‌سی که‌ ئە‌وه‌نده‌ بئی ناگاو بئی هۆش بئی رووداو به‌

[۱. مه‌سه‌له‌ن، «زه‌ید» و «عمر» قهرزیان به‌سهر «به‌کر» ی لاتکه‌وتوو وه‌ هه‌یه، وه‌ که‌سیکی‌ تریش شاهید راست ئە‌کاته‌وه‌ که‌وا ئە‌ویش قهرزی هه‌یه‌ به‌سهر به‌کره‌وه، جا شه‌هاده‌تی زه‌ید و عمر که‌ بلین شاهیدی ئەم قهرزازه‌ تازه‌یه‌ فاسقه، وهرناگیری، -بلاکردنه‌وه‌ی کوردستان].

پوخته‌یی وهرنه‌گری، هه‌روه‌ها شه‌هاده‌تی که‌سی که به بی ئه‌وه‌ی داوای شه‌هاده‌تی لی‌بکری شه‌هاده‌ت بداو شه‌هاده‌ته‌که‌یشی به‌خۆپایی نه‌بی.

بزانی! مه‌به‌ست له‌ دوژمن، که‌سیکه‌ رقی له‌ ئینسان بی به‌جوړی که به‌شادیی ئه‌م خه‌فه‌تبارو به‌خه‌فه‌تباریی ئه‌م شاد بی.

باسی شه‌هاده‌تی خۆپایی (حسبی)

شه‌هاده‌تی خۆپایی، ئه‌وه‌یه‌ که‌سیک ته‌نها له‌به‌ر ره‌زامه‌ندیی خودا بر‌وا بۆلای قازی شه‌هاده‌ت بدا؛ ئه‌م شه‌هاده‌ته‌قه‌بوول ئه‌کری له‌حه‌قی خودا، وه‌کوو نوژیو روژیو و زه‌کات و که‌فاره‌ت و حه‌ج له‌جیاتی که‌سیک که‌مردبی وه‌له‌مالی مزگه‌وتدا وه‌له‌شتیکدا که‌حه‌قی خوداو حه‌قی ئاده‌میزادی تیدا بی، به‌لام حه‌قی خودا به‌هیزتر بی، وه‌کوو ته‌لاقی «رجعی» یا «باین»، هه‌رچه‌ند به‌شیوه‌ی خولع بی، به‌لام به‌نیسه‌تی نه‌فسی ته‌لاقه‌که‌وه، نه‌ک بۆ مال‌که‌ وه‌له‌عه‌فو له‌قیساس و له‌وه‌ده‌دانه‌دا که‌حه‌قی خودان، وه‌کوو حه‌ددی «زینا» و حه‌ددی ریگرو دزی و «احسان» و ئیسپاتی سه‌فاهه‌ت وه‌له‌نه‌سه‌ب و له‌بالغ بوون و له‌ئیسلام و کوفردا وه‌له‌وه‌سیه‌تدا بۆ جیهه‌تی عامه.

سووره‌تی شه‌هاده‌تی حیسبی ئه‌وه‌یه‌ شاهیده‌کان بین بۆلای قازی بلین: ئیمه شه‌هاده‌ت ئه‌ده‌ین به‌وه‌که‌ فلان‌که‌س نوژیو ناکا، یا روژیو ناگری، یا زه‌کاتی مالی له‌سه‌ره، یا فلان مزگه‌وت ئه‌وه‌نده‌ حه‌قی هه‌یه‌له‌مالی فلان‌که‌سدا، یا فلان، کورپی فلانه.

ئه‌گه‌ر دوو شاهید شه‌هاده‌تیان دا و قازی له‌سه‌ر ئه‌و شه‌هاده‌ته‌حوکمی دا، له‌پاشا شاهیده‌کان به‌کافر یا به‌فاسق ده‌رچوون، ئه‌وه‌واجبه‌له‌سه‌ر قازی ئیعلانی به‌تالیی حوکمه‌که‌ی بکا؛ هه‌روه‌ها، له‌سه‌ر قازی تریش پتویسته‌به‌یانی به‌تالیی ئه‌و حوکمه‌بکا.

ئه‌گه‌ر که‌سی له‌کاتی کافریی خۆیدا، یا له‌کاتی منالیدا شه‌هاده‌تیکی هه‌لگرت و له‌پاش موسولمان بوون یا بالغ بوون شه‌هاده‌ته‌که‌ی دا، ئه‌وه‌قه‌بوول ئه‌کری وه‌ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌حالی فاسقی دا شه‌هاده‌تی دا به‌شتی و له‌پاش تۆبه‌کردن و تیپه‌ر بوونی

ماوه‌ی پاک‌بوونه‌وه له‌گوناوه (استبراء) - که سالیکه - شه‌هاده‌ته‌که‌ی زووی دایه‌وه، نه‌وه نیسته‌یش هەر شه‌دریته‌ دواوه؛ به‌لئی، شه‌گەر زوو شه‌هاده‌تی نه‌دابوو و له‌پاش سابت‌بوونی عهدالته‌ شه‌هاده‌تی دایه‌وه، یا هه‌لگرتنی شه‌هاده‌ته‌وه به‌جئ‌گه‌یانندی له‌پاش‌گه‌رانه‌وه‌ی عهدالته‌تی بو، شه‌هاده‌ته‌که‌ی لئ‌قه‌بوول شه‌کری.

ماوه‌ی پاک‌بوونه‌وه‌ی فاسق له‌گوناوه له‌پاش‌تۆبه‌کردن، سالیکه‌وه‌پیویسته له‌وسالهدا موعامه‌له‌ی وابئی که شه‌وه‌که‌سانه‌ی ناگایان له شه‌حوالیه‌تی باوه‌رپان وابئی که‌واشه‌وه‌که‌سه له‌تۆبه‌کردنه‌یدا راست ده‌کا.

بزائن! بو تۆبه‌کردن له هەر گوناوه‌ی که به‌کردار بئی یا به‌گوفتار، پیویسته ده‌ست به‌ردار بئی له‌و گوناوه‌وه‌په‌شیمان‌بیته‌وه له‌وه‌ی کردوویه‌تی یا وتوویه‌تی و نیازیشی وابئی تا ماوه‌نهی‌کاته‌وه‌وه شه‌گەر گوناوه‌که‌ی به‌قسه‌بو، شه‌بئی به‌قسه - مه‌سه‌لا - بلیت: شه‌«قَذْف»‌ه‌ی کردوومه‌به‌تال و درۆ‌بوو شه‌به‌دل لئی په‌شیمانم و ناگه‌ریمه‌وه‌سه‌ری، شه‌وه‌کوو شه‌وه‌که‌له‌تۆبه‌له‌پاشگه‌ز‌بوونه‌وه‌دا، پیویسته به‌زمان‌بلی: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ» و من به‌ریم له هەر ئایینی که پیچه‌وانه‌ی ئایینی ئیسلام بئی، شه‌مه‌بو گوناوه‌ی که به‌گوفتار بووبی.

شه‌وه‌گه‌ر گوناوه‌که‌ی به‌کردار بو، شه‌وه‌وتن پیویست نییه، به‌لکوو شه‌وه‌نده‌به‌سه‌که ده‌س‌به‌ردار بئی له‌و گوناوه‌وه‌په‌شیمان‌بیته‌وه‌وه‌نیازی نه‌کردنی شه‌و گوناوه‌بکا له‌پاشه‌پوژدا، هەر له‌به‌ر شه‌وه‌که گوناوه‌نه‌که له‌به‌ر شه‌وه‌که زیانی هه‌یه‌بو گیانی یا بو مالی؛ به‌لئی، شه‌گه‌ر له‌به‌ر شه‌وه‌که گوناوه‌وه‌زیانی‌ه‌یه‌به‌بو له‌شی په‌شیمان‌بیته‌وه، هەر دروسته.

شه‌وه‌گه‌ر کابرا‌حه‌قیکی ئاده‌میزادی له‌سه‌ر بو، شه‌بئی له‌وه‌حه‌قه‌خۆی‌رزگار‌بکا، خواه‌به‌وه‌که‌حه‌قه‌که‌بداته‌وه‌به‌خواه‌ن‌حه‌ق، یاخود‌خواه‌ن‌حه‌قه‌که‌گه‌ردنی‌نازاد‌بکا. شه‌گه‌ر کابرا‌داوای‌حه‌قه‌که‌ی شه‌کردو شه‌خسه‌مالی‌نه‌بوو، واجبه‌کاسبی‌بکا‌تا‌شه‌وه‌حه‌قه‌شه‌داته‌وه‌وه‌شه‌گه‌ر‌خواه‌ن‌حه‌قه‌که‌مردبوو، بیداته‌وه‌به‌میرات‌گه‌ر‌کانی‌به‌گویره‌ی‌میرات‌بردنیان‌وه‌شه‌گه‌ر‌میرات‌گری‌نه‌بوو، یا‌دیار‌نه‌بوون، شه‌قه‌که‌بدا‌به‌قازی

هەلی بگری تا خاوەن حەق پەیدا ئەبێ؛ ئەگەر قازی نەبوو، یاخود وەری نەگرت، یاخود ستمی تیدا ئەکرد، ئەو ئەم کەسە خۆی ئەتوانی سەرفی بکا لە مەسلەحەتی موسولمانان بە نیازی ئەو ئەگەر خاوەن حەقە کەیش پەیدا بوو، بۆی بیژیریتەو و ئەگەر کابرای بی مال هیزی کاسبی نەبوو، یا ئەوەندە دەست ئەکەوت لە مەسەرفی رۆژانەدا سەرفی بکا، ئەو وەجەبە نیازی وای هەرکاتی دەستی رۆشت، ئەو حەقە بداتەو؛ جا ئەگەر لەپیش دانەوێ حەقە کەدا مرد، ئەو لە رۆژی قیامەدا ئازادە، بەو شەرتە کە وەختی خۆی ئەو حەقە زەوت نەکردبێ یا بۆ کردەوێ حەرام قەرزێ نەکردبێ، ئەگینا ئەکەوتە مەیدانی رحمتی خواو و مەیدانی رحمتی خوایش گوشادە.

ئەگەر گوناهی کابرای تۆبە کار ئەو بوو کە غەیبەتی کەسیکی کردبوو و غەیبەتە کەیش گەشتبوو و بە کابرا، پێویستە داوای گەردن ئازادی لی بکا، نیتەر واجب نییە بە یانی جووری غەیبەتە کە بکا و ئەگەر کابرا مردبوو، یا نەیتوانی پێی بلی غەیبەتی کردوو، ئەو پێویستە داوای لی خۆش بوون (استغفار) بکا بۆ ئەو کەسە و لە خوا بپارێتەو کە خوا لە گوناهی خۆش بی وە ریوایەتیک هەیه لەسەر ئەو کە: هەر کەسی هەموو رۆژی بیست و پینج جار بلی: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِيَّ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ لِلْمُؤْمِنَاتِ»، ئەو ئەبێ بە کەفارهتی ئەو غەیبەتە کە کردوو بەتی و ئەگەر غەیبەتە کە نەگەشتبوو و بە کابرا، ئەو ئەوەندە بەسە کە داوای لی خۆش بوونی بۆ بکا لە خوا؛ هەر وەها، «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ» کردن بەسە بەرەبەر بەو حەسوودییە کە بە خەلکی بردوو.

هەر کە سیش زینای کردبێ، یا گوناھیک کە حەقی خودا بی، وە کوو ئارەق خواردنەو، سوننەتە بشاریتەو وە لای خەلک باسی نەکا و هەر ئەوەندە پێویستە کە تۆبە لی بکا - وە کوو بە یانمان کرد - وە ئەگەر پێشی لینابوو، سوننەتە لی پەشیمان بیتهو، بەلام ئەگەر گوناھە کە «قذف» کردنی موسولمانیکی پاك بوو، یا کوشتنی کەسیک، یا برینی ئەندامیکی بوو، وەجەبە پێی لی بنی بۆ ئەو کە ئەو حەقە لی

وهربگیری و تۆبه‌یش واجبه - وه‌کوو باسمان کرد - وه له هه‌موو تۆبه‌یه‌کدا شه‌رته کابرای تۆبه‌که‌ر نه‌گه‌یشتیبی به‌حالی «عَزَّوَجَلَّ» (سه‌ره‌مه‌رگ)، نه‌گینا تۆبه‌که‌ی قه‌بوول نابیی.

باسی ژماره‌ی شاهید له شه‌هادت دانا

حوکم ناکری به‌شه‌هاده‌تی یه‌ک پیاو، ته‌نها له شه‌هاده‌تدا نه‌بیی له‌سه‌ر چاوپیی که‌وتنی مانگی نویی ره‌مه‌زان و له‌شیتیکدا که‌تابیعی نه‌مه‌بیی، وه‌کوو په‌له‌کردن له‌دانی سه‌رفیتره‌دا له‌یه‌که‌م روژی ره‌مه‌زاندای هاتنی مانگی «شوال» و کردنی نویژی «ته‌راویح». به‌شه‌رت گیراوه‌بو ئیسپاتی زینا و «لواط» و چوونه‌لای حه‌یوان، چوار پیاو که‌به‌جاری هه‌موو چاویان که‌وتیبی به‌زه‌که‌ری کابرا له‌فه‌رجی ئافره‌ته‌که‌دا - مه‌سه‌لا - وه‌پییوسته‌نه‌و شاهیدانه‌نه‌و کرده‌وه‌یه‌روشن بکه‌نه‌وه؛ مه‌سه‌لا، بلین: چاومان لیبه‌وه‌بو له‌حالی ته‌کلیف و ئیختیاردا هینی خوی کرد به‌هینی ئافره‌ته‌که‌دا به‌حه‌رامی، به‌لام پیویست نییه‌باسی کات و شوینی نه‌و کرده‌وه‌یه، مه‌گه‌ر یه‌کی له‌شاهیده‌کان له‌خویه‌وه‌باسی کردبیی، نه‌وه‌له‌وکاته‌دا پیویسته‌له‌سه‌ر قازی پرسپاری کات و جیگا بکا له‌شاهیده‌کانی تر بو‌نه‌وه‌به‌لکوو خیلاف بکه‌ویته‌به‌ینی قسه‌ی شاهیده‌کان و بیی به‌هوی شوبه‌ه بو‌ده‌فعی حه‌ددی زینا له‌کابراو دانه‌دواوه‌ی شه‌هاده‌ته‌کان.

شه‌هاده‌تی نه‌م چوار پیاوه‌بو مه‌سه‌له‌ی زینا پیویسته؛ به‌لام بو‌که‌وتنی «حَصَانَت» (پاریزراوی) ی کابرا یا نه‌مانی عه‌داله‌تی یا که‌وتنی ته‌لاقی که‌به‌سرابیی به‌زیناوه، دوو پیاو کافیه‌شه‌هادت بدن وه‌له‌م‌کاته‌دا بو‌نه‌وه‌که‌حه‌ددی «قَدْف» نه‌دری له‌م دوو شاهیده، پیویسته‌له‌پیش شه‌هاده‌ته‌که‌دا بلین: ئیمه‌شه‌هادت نه‌ده‌ین له‌سه‌ر زینای نه‌و کابرا بو‌نه‌وه‌حه‌سانه‌تی یا عه‌داله‌تی نه‌میینی یا ژنه‌که‌ی ته‌لاقی بکه‌وی، نه‌ک بو‌نه‌وه‌که‌حه‌ددی زینای بکه‌ویته‌سه‌ر، نه‌وجا شه‌هاده‌ته‌که‌یان بدن.

شه‌رته‌بو ئیسپات کردنی سه‌ره‌تای زینا، وه‌کوو باوه‌ش پیاکردن و ماچ کردن وه‌بو ئیسپاتکردنی چوونه‌لای به‌شوبه‌ه که‌مه‌به‌ست ئیسپاتکردنی نه‌سه‌بی مناله‌که‌بیی، شه‌هاده‌تی دوو پیاو؛ به‌لی، له‌ئیسپاتی چوونه‌لای به‌شوبه‌ه‌دا بو‌مه‌به‌ستی ئیسپات

کردنی «مَهْرُ المثل» ی ژنه که، به شه هاده تی پیاویک و دوو ژن قه ناعه ت نه کری، ههروه ها به شه هاده تی پیاویک له گه ل سویندی «مدعی» دا قه ناعه ت نه کری وه له شه هاده ت به وه تئی شوبه هدا پیویست نییه بلین: چاومان که وت به سه ری زه که ری کابرا که کردی به فهرجی ژنه که دا. شهرته بو شه هاده ت له سه ر ئیقرار به زینا، دوو پیاو شه هاده ت بده ن. شهرته بو ئیسپاتی مال، عین بی یا قهرز وه بو ئیسپاتی هه رشتی که مه به ست له ودا مال بی له فروشتن و حه واه و زه مانه ت و سولح و ره ن و شوفعه و موسابه قه و عیوه زی خولج، نه گه ر میزده که یا میرات گری نه و داوای بکه ن وه بو ئیسپاتی حه قی مالی وه کوو «خیار» له موعامه لاتدا و له وه عده ی دانه وه ی حه قدا، شه هاده تی دوو پیاو، یا پیاویک و دوو ژن؛ به لی، بو ئیسپاتی عه قدی شه راکه ت و «قراض» (قازانج به شه راکه ت) و که فاله تی شه خس، پیویسته به شه هاده تی دوو پیاو؛ ههروه ها، بو ئیسپاتی هه لوه شاننده وه ی نیکاح، دوو پیاو پیویسته.

بو غه یری نه مانه، له و شتانه که مال نه بن و مه به ستیش ئیسپات کردنی مال نه بی، وه کوو سزایه ک که حه قی خودا بی، وه کوو حه دی عه ره ق خواردنه وه و دزی و جه رده بی و سزای ناده می، وه کوو قیساس و حه دی «قَدَف» و مه نع ی میرات وه رگرتن؛ مه سه لا، میرات گره کان ئیددیعیای نه وه بکه ن که برامردوه که یان له ژیانی خویا ژنه که ی به ته لاقی «بائن» ته لاق داوه بو نه وه که میرات وه رنه گری وه له هه ر شتیکی ترا که زیاتر هه ر پیاو ناگای لی بی، وه کوو نیکاح و ته لاقی «مُعلَق» یا «مُنَجَز» و گپرا نه وه (رجعه) ی ژن و موسولمان بوون و پاشگه ز بوونه وه و «جرح» و «تعدیل» ی شاهید و مردنی که سیك و ئیسپاتی لاتی و «وه دبعه» و «وصایه» و شه هاده ت له سه ر شه هاده ت وه بو ئیسپاتی ته لاق، هه رچه ند به عیوه زیش بی، نه گه ر ژنه که ئیددیعیای بکا بو نه وه مه جالی نه وه ی بیی که شوو بکا، بو نه مانه و وینه ی نه مانه، پیویسته دوو پیاو شه هاده ت بده ن، ئیتر به یه ک پیاو دوو ژن سابت نابن، «مَعَ العِلْم»، پیویسته بو شه هاده ت له سه ر ئیسپاتی نیکاح، نه و شاهیدانه به یانی ته ثریخی ریک و پیکی نه و نیکاحه بکه ن؛ مه سه لا، بلین: سه عاتی له پیش نویژی جومعه ی روژی یه که می فلان مانگدا عه قده که

کرا، یا پیش عه‌سر یا پاش مه‌غریب، ئیتر به‌س نییه هه‌ر بلین: له روژی جومعه‌دا عه‌قده‌که کرا به‌ بی‌ئوه‌وه زه‌بتی وه‌ختی عه‌قده‌که بکه‌ن، له‌به‌رئوه‌وه بو ئیسپات کردنی راستی نه‌سه‌بی منال له‌و نیکاحه‌دا، له‌حزه‌ئه‌ژمی‌ری.

هه‌ر شتی که به‌ته‌نها له‌ژنه‌وه‌ئه‌زانری، یا زیاتر وایه‌ئه‌وان ئه‌یزانن و پیاو نایزانی، وه‌کوو کچی‌تی و بیوه‌ژنی و پارچه‌گوشت و پارچه‌ئیسقانی ناو‌فه‌رجی ژن و‌حه‌یز پیاده‌اتن و منال بوون و شیر پیدان و‌عه‌یبی ژیر جل و به‌رگ، وه‌کوو به‌له‌کی و‌گه‌ری، ئه‌مانه‌هه‌موو ئیسپات ئه‌بن به‌چوار ژن و به‌دوو پیاو وه‌به‌پیاویک و دوو ژن، ئیتر به‌پیاویک و سویندیک ئیسپات نابن.

تیکرا هه‌رجی به‌پیاویک و دوو ژن ئیسپات نه‌بی، به‌شاهدیک و سویندیک ئیسپات نابی وه‌هه‌رجی به‌پیاویک و دوو ژن ئیسپات بیی، به‌شه‌هاده‌تی پیاویک و سویندیکیش ئیسپات ئه‌بی ته‌نها عه‌یبی ژنانه‌نه‌بی، ئه‌وه‌به‌پیاویک و سویندیک ئیسپات نابی و پیویسته به‌دوو پیاو، یا چوار ژن، یا پیاویک و دوو ژن وه‌هیچ شتی به‌شه‌هاده‌تی دوو ژن و سویندیک ئیسپات نابی وه‌هه‌ر شتی که به‌شاهدیک و سویندیک ئیسپات بیی، پیویسته له‌پیشا‌شاهیده‌که شه‌هاده‌ت بداو «تعدیل» ی بکری، ئه‌مجار کابرای «مدعی» سویند بخواو له‌سوینده‌که‌یدا، وه‌کوو به‌یانی ئیستیحقاقی خوئی ئه‌کا، به‌یانی راستی شاهیده‌که‌یشی بکا.

وه‌ئه‌گه‌ر له‌پاش شه‌هاده‌تی شاهیده‌که کابرا سویندی نه‌خوارد و داوای له‌«مدعی‌علیه» کرد که سویند بخوات، ئه‌وه‌حه‌قی هه‌یه؛ جا ئه‌گه‌ر «مدعی‌علیه» سویندی خوارد، ئه‌وه‌حه‌قی «مدعی» ئه‌که‌وی وه‌ئه‌گه‌ر ئه‌سویندی نه‌خوارد و گه‌راندیه‌وه‌بو سهر «مدعی»، ئه‌وه‌حه‌قی هه‌یه؛ جا له‌م‌کاته‌دا ئه‌گه‌ر «مدعی» هه‌ر سویندی نه‌خوارد، ئه‌وه‌حه‌قه‌که‌ی ئه‌که‌وی.

وه‌ئه‌گه‌ر چه‌ند میرات‌گریک له‌پاش ئیسپاتی مردنی باوکیان -مه‌سه‌لا- و پاش ئیسپاتی وه‌راسه‌تیان و‌حه‌سرکردنی میرات‌گر له‌خویانا ئیددیعیای مالیکیان کرد بو باوکیان و شاهیدیکیان رابووراند و یه‌کیکیان، له‌گه‌ل شاهیده‌که‌دا سویندی خوارد که

باوکی موسته حەقی ھەموو ئەو مائە بوو، ئەو ھەر بەشی خۆی بۆ سابت ئەبێ، چونکە «حُجَّت» ھەر بۆ خۆی تەواو بوو وە لە و بە شەداکە ئەو دەبیا میرات گەرەکانی تر نابن بە ھاوبەشی، بە لککوو ھەرکەسێ ئەتوانی سۆیندی خۆی بخواو بەشی خۆی وەربگری وە ھەریە کێکیان نکوول بکا لە سۆیند خواردن لە پاش حازر بوون، ئەو حەقی ئەکەوێ.

و ئەگەر میرات گەرەکانە مندال بوو، یاخود شیت بوو، یا دیار نەبوو، ئەو بە شەکە ی وەرناگیری، بە لککوو چاوەروانی ئەکریت؛ جا ئەگەر لە پاش بآلغ بوونی مندالەکە، یا چاک بوونەوێ شیتەکە، یا دەرکەوتنی نادیارەکە، سۆیندی خوارد، ئەو حەقی خۆی ئەبا وە لەم کاتەدا پنیوێست نییە بەو کە شەھادەتی شاھیدەکە دووبارە بکریتەو؛ بەلێ، ئەگەر ئەو شاھیدە حالی گۆرا؛ مەسەلا، لە پاش عەدالەت فیسقی بەسەردا ھات، ئەو باقی ماوەی ئەو میرات گرانە کە زوو سۆیندیان نەخواردوو، حەقیان نامینی و حەقیان ئەکەوێ، ئەگەر شاھیدی تر پەیدا نەکا، چونکە حوکم بە مائەکە نەبەسراو بە شەھادەتی کابراو و پنیوێست بوو بە سۆیند وە مادام کە پش سۆیندی کابرا حالی شاھیدەکە گۆراو، ئەو وای لێ دێ کە شاھیدی نەبووبی.

جا ئەگەر شەھادەت لەسەر کردووە بێ وە کوو زەوت کردن و شیر پیدان و فەوتاندن و جینایەت لەسەر نەفس و منال بوون، ئەو پنیوێستە لە شەھادەتە کەیدا وەختی خۆی چاوی لەو شتەو بووبی و ئیستەیش بەیانی چاوبی کەوتنی بکا و ئەم جۆرە شەھادەتە لە ئینسانی کەر وەر ئەگیری وە ھەرچی بە وتن بێ، وە کوو عەقدو ھەلۆە شانەنەو و پنیوێستە ئەو شاھیدە وەختی خۆی ئەو قسە یە گوی لێ بووبی و کابرای خاوەن قسە بە چاوی بینیبی و ئیستەیش بەیانی بیستنی خۆی بکا، ئەم جۆرە شەھادەتە پنیوێستی بەو یە کابرا چاوی بێ؛

ئەم شەھادەتە لە کویر نابیسری، ھەر وەھا لە کەسیک کە کابرای دیبی، بەلام باش جیای نەکردبیتەو، مەگەر شەھادەتە کە لەسەر بنچینە ی ناوبانگ و بلاوی بێ، یاخود خاوەن قسە کە ئەو قسە یە بخوینی بە گویداو ئەم شاھیدەیش کابرا بگری تا ئەبیاتە لای قازی و شەھادەتی لەسەر ئەدا.

وه ته‌گه‌ر که‌سی به چاوساغي شه‌هاده‌تیکی هه‌لگرت و له‌پاشان کویر بوو، ته‌وه ته‌توانی به کویری شه‌هاده‌ته‌که‌ بډا، به‌و شه‌رته‌ کابرای شه‌هادت له‌سه‌ر دراوو شه‌هادت بو دراو ناو نه‌سه‌بیان مه‌شهوور بی.

هه‌ر که‌س قسه‌یه‌کی بیستی، یا کرده‌وه‌یه‌کی دیبی، ته‌گه‌ر هه‌مان کابراو ناوو نه‌سه‌بی زانی، ته‌وه له حوزووریا ته‌توانی شه‌هادت بډا به ئیشاره بو هه‌مان کابرا وه له‌کاتی دیارنه‌بوونیا، یا له‌پاش مردن و شاردنه‌وه‌ی، به ناوو نه‌سه‌ب شه‌هاده‌تی له‌سه‌ر بډا؛ به‌لی، له‌پیش شاردنه‌وه‌یدا ته‌توانی شه‌هادت له‌سه‌ر عه‌ینه‌که‌ی بډا وه له سووره‌تی شه‌هادت به ناوو نه‌سه‌بډا، پیوسته‌ته‌و ناوو نه‌سه‌به به شاهد سابت بین و به ئیقراری کابرای شه‌هادت له‌سه‌ر دراو سابت نابی، چونکه شه‌هادت حه‌قی خوی تیا‌یه‌و پیوستی به لیکۆلینه‌وه‌یه.

دروست نییه شه‌هادت له‌سه‌ر ژنی که چارشپوو په‌چه‌ی دادابته‌وه به پشت به‌ستن به‌ده‌نگی، چونکه ده‌نگ له‌ده‌نگ ته‌چی و مه‌یدانی لی‌گۆرانه؛ به‌لی، ته‌گه‌ر به‌عه‌ین ته‌و ژنه‌بناسی یا به ناوو نه‌سه‌بی بیناسی، ته‌وه باشه وه له‌کاتی شه‌هاده‌تدا هه‌رچی ته‌زانی له‌ناوو نه‌سه‌بی به‌یانی بکات، ته‌گینا ئیشاره بکا بو عه‌ینه‌که‌ی وه ته‌گه‌ر ناوو نه‌سه‌بی نه‌زانی، رووی ژنه‌که هه‌لمالی و نیشانه‌کانی وه‌ربگری و به‌یانی بکا.

دروست نییه هه‌لگرتی شه‌هادت له‌سه‌ر ئافره‌تیک که چارشپوو په‌چه‌ی دادابته‌وه به ناساندنی پیاویک یا دوو پیاوی عادل، چونکه شه‌هادت به‌یه‌ک له‌یه‌ک بیستن، پیوستی به‌وه‌یه به قسه‌ی کۆمه‌لیکی وایی که ته‌مین بن له‌وه‌ری که‌ون له‌سه‌ر درۆ، به‌لام ته‌مرو به‌پچه‌وانه‌ی ته‌مه‌ئیش ته‌کری که بریتییه له ئیکتیفا کردن به ناساندنی پیاویک یا دوو پیاوی عادل.

ته‌گه‌ر شه‌هادت دراله‌سه‌ر عه‌ینی که‌سیک بو حه‌قیک و «مدعی» داوای کرد له‌قازی که نیشانه‌کانی کابرای شه‌هادت له‌سه‌ر دراو بنوسیته‌وه نه‌ک ناوی خو‌ی و باوک و باپیری، ته‌وه ته‌بئی قازی به‌گویی بکا، مه‌گه‌ر کابرا له‌وانه‌بئی که ناوو نه‌سه‌بی به سووره‌تی شه‌رعی سابت بووبی.

باسی شه‌هادت له‌سه‌ر بیستن

دروسته بۆ ئینسان شه‌هادت بدا له‌سه‌ر ته‌ساسی بیستن (تَسَامِع) به‌نه‌سه‌بی یه‌کی له‌باوکی یا له‌دایکی یا له‌هۆزی یا له‌شاری؛ مه‌سه‌لا، شه‌هادت بدا به‌وه‌که‌وا: فُلَان‌که‌س کورپی فُلَان پیاو، یا فُلَانه ژنه و له‌فُلَان هۆزه و خه‌لکی فُلَان شاره؛ مه‌سه‌لا، بۆ کاتی که خه‌لکی ته‌و شاره یا ته‌فرادی ته‌و هۆزه شتیکیان له‌سه‌ر وه‌قف کرابی و بمانه‌وی ته‌و کابرایه بخریته ناو ته‌هلی ته‌و شاره یا ناو ته‌و هۆزه‌وه. هه‌روه‌ها دروسته شه‌هادت به‌بیستن له‌سه‌ر ته‌سلّی وه‌قفیکی دامه‌زراو، وه‌کوو ته‌وه‌که‌ بلیت: فُلَان مولک وه‌قفه، به‌لام شه‌هادت به‌شه‌رته‌کان و ته‌فسیلاتی وه‌قفه‌که، ته‌وه‌به‌له‌خه‌لک بیستن سابت نابیی، ته‌وه‌نده‌هه‌یه‌له‌«تُحْفَه» دا ته‌فه‌رمویت: ته‌مه‌وه‌ختی وایه‌که‌شه‌هادت به‌شه‌رته‌کان سه‌ربه‌خۆ بی، به‌لام ته‌گه‌ر به‌دوابه‌دوای شه‌هادت به‌ته‌سلّی وه‌قفه‌که‌وه‌بی، ته‌وه‌دروسته، وه‌کوو ته‌وه‌کابرا شه‌هادت بدا به‌وه‌که‌فُلَان مولک وه‌قفه‌له‌سه‌ر فه‌قیی شافیعی مه‌زه‌ب به‌و شه‌رته‌فُلَان‌که‌س سه‌رپه‌رشتی که‌ری ته‌و وه‌قفه‌بی تا ماوه‌وه‌فه‌قیکانیش هه‌موو روژیکی خویندنی ده‌رس، کتیبی «شَرْحُ مَنْهَج» بخوینن، مه‌سه‌لا.

هه‌روه‌ها شه‌هادت به‌ماره‌په‌رین به‌بیستن دروسته؛ مه‌سه‌لا، بلیت: فُلَان پیاو فُلَان ژنی ماره‌کردو فُلَان، می‌ردی فُلَانه و فُلَانه ژن، ژنی فُلَان پیاوه‌وه‌دروسته شه‌هادت به‌بیستن له‌سه‌ر مولکایه‌تی؛ مه‌سه‌لا، بلیت: فُلَان خانوو، یا فُلَان پارچه‌زه‌وی، مولکی فُلَان‌که‌سه، به‌بی ته‌وه‌که‌ئیزافه‌ی ته‌و مولکه‌بکری بۆ سه‌به‌بی مولکیه‌ت، وه‌کوو ته‌وه‌که‌کریویه‌تی له‌فُلَان، یا: فُلَان پیی به‌خشیوه، چونکه‌سه‌به‌بی مولیکه‌ت به‌بیستن سابت نابیی ته‌نها میرات نه‌بی.

هه‌روه‌ها دروسته‌به‌هۆی بیسته‌وه‌شه‌هادت بدا به‌ویلایه‌تی قازی و موسته‌حه‌قیی زه‌کات و شیرخواردن و «جَرَح و تَعْدیل»ی شاهیدو لاتی و روشدو سه‌فه‌یی و میرات بردن و زه‌وت کردن.

شه‌رتی بیستن، ته‌وه‌یه‌ته‌و شته‌که‌وا شه‌هاده‌تی پی ته‌دا، بیستییتی له‌کوومه‌لیکی واوه‌که‌ته‌مین بی له‌وه‌که‌ئیتتیفاقیان کردبی له‌سه‌ر درۆ، ئیتر پیویست نییه‌ته‌فرادی ته‌م

بزائن! دروست نییه شه هادەت لە سەر مولکی ئەرزو ئاوی یا دووکان یا خانوو یا شتیکی گوێزراوه (مەنقوول) نەقد بێ یا جینس، بە تەنھا لە ژێر دەستا بوون (مَحْض الید)، چونکە دەستی رووت نابێ بە هۆی مالیکییەت؛ هەر وەها، دروست نییه شه هادەت بە مولک بە هۆی دەست و تەسەر پوفە وە لە ماوە یەکی کە مەدا، چونکە قابیلە ئەم خاوەن دەست و تەسەر پوفە وە کیلی خاوەن مولکە کە بووبی؛ بە ئی، دروستە لە سوورەتی یە کە مەدا شه هادەت بە وە کە ئەو ماله لە دەستی ئەم پیاو وە دا بوو وە لە سوورەتی دوو وەها بە وە کە لە دەست و تەسەر پوفیا بوو.

بە لام دروستە شه هادەت بە مولک بە هۆی دەست و تەسەر پوفە وە لە زەمانیکی درێژدا بە عورف بە بێ هەرا و نیزاع، بە و شەر تە تەسەر پوفە کە بە ئاشکرا سوودی بۆ مولکە کە بێ، وە کوو دەست دان لە خانوو و رووخاندنی هەندی سووچی و کردنە وە و لێ زیاد کردن و گوێزینی دارو کۆلە کە ی و هەلگێرانه وە ی بانە کە ی و بە کەری دانی و دانانی لە رەهندا؛ کە ئەم جوړە تەسەر پوفانە ی چا و بێ کە و ت لە زەمانیکا کە بە عورف درێژ بێ، ئە توائی شه هادەت بەدا کە ئەو خانوو وە مولکی فلان کە سە.

وە دروستە شه هادەت بە حەق، وە کوو حەقی ئا و دا پەراندن بۆ سەربانی کە سیک و رابوردن بە دالانی مالی کە سیکا بۆ سەربان و بۆ دەرگای خانووی لە سەر وە وە حەقی ئا و راکێشان لە خاکی یە کیکە وە بۆ باخی خۆی و حەقی هاتو چۆ بە نا و باخی کە سیکا هە تا ئە گاتە باخە کە ی خۆی و حەقی ئا و دانی باخی خۆی لە ئاوی کە لە باخ و مولکی یە کیکێ ترا دەرچی، وە کوو ئەو کانیا وانە کە لە نا و هەندە باخیکا هەن و ئا وە کە یان بە جوگە ئە بری بۆ چەند باخیکی غەیری باخی خاوەن ئا وە کە؛ بە هۆی ئە وە وە کە زەمانیکی بە عورف و عادەت زۆر، کابرا چاوی پێ کە و تیبی ئەم کە سە ئە و حەقانە ی وە رگرتوو، چونکە ئە سل لە تەسەر پوفی موسو لماندا ئە وە یە بە حەق بێ و کابرای خاوەن بان یا خاوەن باخ و کانی، ناتوائی مەنعی ئەم شەخسە بکا لە و حەقە؛ بە ئی، ئە گەر ئیددیعی ئە وە ی کرد کە ئەم کابرایە بە زۆر ئەم حەقە ی داگیر کردوو وە ئیسپاتی کرد، ئە توائی مەنعی بکا.

بیدار بن! له مه سئه له ی کانی ناو باخه که دا، به پیتی شهرع، ئەو کانییه له بنچینه دا به مولکی خاوه ن زه و ییه که داته نری که کانییه که ی تیا به و ئیمه قسه مان له وه نییه ئەو کانییه مولکی کابرا نییه، به لکوو قسه مان له وه یه مادام که سیك چهند سالیك له وه کانییه وه ئاوی راکیشابیی بو خوی، ئیمه به هوئی ئەو ته سه روفه درێژه وه ئەلین: ئەم که سه حه قی ئاو راکیشانی هه یه، چونکه له وانه یه وه ختی خوی ئەو حه قی ئیجرا یه ی پئ به خشرابیی یا به کرین کرپی بیتی وه یا به ریگه یه کی تری شهرعی دامه زرابیی وه ئەم کابرا یه هه ر ئەوه نده بلیت: من ئەوه نده ئەزانم چهند ساله ئەم ئاوه له وه باخه وه ئەهینن بو باخی خو مان بی هه را، ئەوه ئیتر لیبی مه نغ ناکری؛ به لی، ئەگه ر ئیددیعا ی سه ندن یا به خشی نی کردو بوی سابت نه بوو، ئەوه کابرا ی خاوه ن کانی ئەتوانی سویند له سه ر خیلا فی ده عوا ی کابرا بخوا و مه نعی بکا.

شه هادهت به لاتی که سیك دروسته به گویره ی ئەو به لگانه ی که هوئی فه قیرین، وه کوو رووتی و بی گوزه رانی خیزان و داوا کردنی قه رز له لایان خاوه ن قه رزه وه به جوړی که ئینسان باوه ری بیته سه ر ئەوه که ئەو که سه هه ژارو لاته، هه روه ها به «استصحاب»، واته به هوئی ئەوه وه که بزانی دوینی لات و هه ژار بووه.

باسی هه لگرتنی شه هادهت

هه لگرتنی شه هادهت، فه رزی کیفایه یه له نیکاح و پی لینان و ته سه روفاتی مالی و غهیره مالیدا، وه کوو فروشتن و رههن و به کرئ دان و ماره برین و ته لاق دان و گیرانه وه له غهیری ئەمانه یشدا؛ به لی، هه لگرتنی شه هادهت له و شتانه دا که ئەبن به هوئی «حه د»، وه کوو زینا و قه زف و دزی و جه رده یی، فه رز نییه، به لکوو دروسته و سونه ته ئەگه ر بیی به هوئی مه نغ کردنی موسولمانان له زیان لی که وتیان و بیی به هوئی ئەوه که خه لک تووشی ئەم گونا هانه نه بن.

هه روه ها، نووسینی سه نه د فه رزی کیفایه یه له شوینی کدا پیویست بی به تاییه تی له مالی هه تیوو مالی مه وقوو فه داو له سه فه رو شوینی غه ربیی دا و له کاتی نه خووشی خاوه ن موعامه له کاندا.

جا نه گهر له مهسه له یه کدا دووکهس شاهید بوون، نهوه فهرزی عینه له سهریان نه دای شه هادهت بکهن وه نه گهر یه کیکیان شه هاده تی داو نهوی تریان شه هاده تی نه داو وتی به «مدعی» یه که: برؤ سویند بخو له گه ل نهو شاهیده دا، نهوه گوناهار نه بی وه نه گهر شاهید زور بوون، نهوه نه دای شه هادهت له سهر دوانیان فهرزی کیفایه یه وه کوو هه لگرته که ی؛ که واته، نه گهر داوا کرا له دووکهسیان بین نه دای شه هادهت بکهن، نهوه واجبه له سهریان نه دای بکهن - له سهر فرموده ی راستر - وه نه گهر هر تاقه شاهید ټک هه بوو و داوای شه هاده تی لی کرا، نهوه واجبه له سهری شه هادهت بدا، بهو شهرته مهسه له که له وانه بی به شاهید ټک و سویند ټک نیسپات بی، نه گینا واجب نییه. نه دای شه هادهت، چهند شهرتی هه یه؛ یه که م، نه مه یه کابرای شاهید بانگ بکری بو نه دای شه هادهت له مهسافه یه که وه که له مهسافه ی نیوه پرؤژه پری (عدوی) زیاتر نه بی؛ نه گهر له مهسافه یه که وه بانگ کرا که له مهسافه ی نیورؤژه پری زیاتر بوو، واجب نییه له سهری پروا له بهر نه وه که رویشتنه که ی زه حمه ته و قابیلیشه شاهید له سهر شه هاده ته که ی رابووړینی و نه م شاهیده فهرعه پروا شه هادهت بدا.

دووه هم، نهوه یه کابرا له وانه بی که شه هاده تی قه بوول بی، نه گینا نه گهر فاسق بوو، یا مانیمیکی تیدا بوو، واجب نییه پروا، مه گهر قازی له وانه بی که شه هاده تی فاسق وه ربگری. سیهم، نهوه یه شه هاده ته که ی له سهر شتی بی که قازی متمانه ی بی هه بی هر چهند نه م شاهیده خو ی باوه پری پی نه بی، وه کوو نه وه که که سیکی شافیمی مه زهه ب پروا شه هادهت بدا لای قازیه کی حنه فی مه زهه ب له سهر شوفعه ی دراوسییه تی (شُفَعَةُ الْجَوَار). چواره م، نه مه یه مه عزوور نه بی به شتی که بی به بیانووی واز لی هینانی نویژی جومعه، نه گینا واجبه یا شاهید له سهر شه هاده ته که ی بگریت وه یا قازی یه کی بنیری که شه هاده ته که ی لی بیسی.

باسی شه هادهت له سهر شه هادهت

شه هادهت له سهر شه هادهت قه بوول نه کری له غیری سزایه کدا که حقه خودا بی، وه کوو حده ی زیناو شه راب خواردنه وه و ژنداری (احصان) ی نه وه که سه ی که زینا کردنی

سابت بووه وه هه‌ر شتی که پاراستن (احصان) ی له‌سه‌ر راوه‌ستایی، خواه‌ته‌و شته سزای ناده‌می بی، وه‌کوو قیساسی نه‌فس و نه‌ندامانی له‌ش و هیژو حه‌دی قه‌زف، یا غه‌یری سزایی، وه‌کوو حوقوقی ناده‌میزاد له‌چه‌شنی پی‌لینان و عه‌قدو هه‌لوه‌شانده‌وه‌و شیرپیدان و منال بوون و عه‌یبی ژنانه، یا حوقوقی خودا، وه‌کوو زه‌کات و وه‌قفی مزگه‌وت و جیهه‌تی گشتی و مانگی یه‌ک‌شه‌وه‌ی ره‌مه‌زان بو‌رژوو و مانگی یه‌ک شه‌وه‌ی قوربان بو‌حه‌ج کردن و غه‌یری نه‌مانه.

هه‌لگرتنی شه‌هادت له‌سه‌ر شه‌هادت، به‌سی جور ته‌بی؛

یه‌که‌م، «استیرعا»، یه‌عنی شاهیده‌ته‌سلیه‌که‌داوا بکا له‌که‌سیک که‌چاودیری شه‌هادته‌که‌ی بکاو رای بگری تا له‌وه‌ختی خویدا نه‌دای ته‌کا؛ به‌لی، ته‌گه‌ر ته‌م شه‌خسه‌تاگای لی‌بوو که‌ته‌سله‌که‌ئیستیرعای که‌سیکی کرد، ته‌وه‌دروسته‌بو‌ته‌م‌که‌سه‌ته‌و شه‌هادته‌هه‌ل‌بگری؛ سیغه‌ی ئیستیرعا، وه‌کوو ته‌وه‌ته‌سله‌که‌بلیت: من شاهیدم له‌سه‌ر فلان رووداوو تو‌ته‌که‌م به‌شاهید له‌سه‌ری له‌جیاتی خو‌م، یا بلیت: شه‌هادت بده‌له‌سه‌ر شه‌هادته‌ی من، یا بلیت: هه‌رکاتی داوای شه‌هاده‌تیان لی‌کردی، ئیزنت بی شه‌هادت بده‌له‌سه‌ر شه‌هادته‌ی من.

دووهم، ته‌وه‌یه‌ته‌م‌فه‌رعه‌گوینی لی‌بی‌که‌ته‌سله‌که‌شه‌هادته‌ته‌دالای قازی یا لای «مُحکَم» یا لای وه‌زیری یا لای میری، چونکه‌ته‌وکابرا شه‌هادته‌نادا له‌وشوینانه‌دا مه‌گه‌ر له‌کاتیکا جه‌زمی به‌شه‌هادته‌که‌ی هه‌بی؛ که‌وابی، دروسته‌ته‌و شه‌هادته‌هه‌لبگری.

سینهم، ته‌وه‌یه‌ته‌م‌فه‌رعه‌گوینی لی‌بی‌ته‌سله‌که‌شه‌هادته‌ته‌دالسه‌ر شتی و سه‌به‌به‌که‌یشی به‌یان ته‌کا؛ مه‌سه‌لا، ته‌لیت: شه‌هادته‌ته‌ده‌م‌فلان‌که‌س هه‌زار دره‌می له‌سه‌ر فلان هه‌یه‌له‌قیمه‌تی ته‌و دوو‌کانه‌دا که‌پی‌فرۆشتوو؛ له‌م‌سووره‌ته‌دا دروسته‌بو‌ته‌و که‌سه‌ی تاگای له‌و شه‌هادته‌هه‌یه‌ته‌دای شه‌هادته‌که‌بکا، چونکه‌ئیسنادی ته‌و شه‌هادته‌بو‌لای سه‌به‌به‌که‌ی، مانیه‌له‌ئیحتمالی ته‌ساهولی کابرای شاهید وه‌له‌م قیسمی دوا‌ییبه‌دا، وه‌جه‌یک هه‌یه‌ته‌لی: پی‌ویسته‌شاهیده‌ته‌سله‌که‌ئیزنی فه‌رعه‌که‌بدا ته‌دای شه‌هادته‌بکا له‌جیاتی ته‌و.

كافى نىيە بۇ شەھادەتى فەرەكە ئەمە كە گۆيى لە يە كىي بىي بلىت: فلان، ئەو ەندە
 حەقى لە سەر فلان كەس ەھىە، يا بە شىۋەى خەبەردان بلىت: شەھادەت ئەدەم فلان دە
 درەمى لە سەر فلان ەھىە، يا بلىي: شەھادەتتىكى ەھام لە لايە.

پىۋىستە لە وكتەدا كە فەرەكە شەھادەت ئەدا، جىھەتى ەھلگرتنى ئەو شەھادەتە
 بەيان بكا لە ەھركام لە سى بە شە پىشۋو ە كە بىي؛ مەسەلا، بلىت فلان كەس ئىستىراى
 كر دووم بۇ ئەم شەھادەتە، يا خود بلىي: گويم لى بوو كە لاي قازى شەھادەتە كەى ئەدا، يا:
 فلانە شەھادەتى ئەدا ە سەبەبى شەھادەتە كەيشى بەيان كر، بۇ ئەو ەى قازى لە جىھەتى
 شەھادەتى ئەم فەرەكە حالى بىي ە ئەگەر جىھەتى ەھلگرتنى شەھادەتە كەى بەيان
 نە كر بە لام قازى با ەرى ە بوو بە زانىنى ئەم فەرەكە، ئەو بە سە.

بزانن! دروست نىيە ەھلگرتنى شەھادەت لە سەر شەھادەتتى كە بدرىتە دا ە،
 ە كوو شەھادەتى فاسق ە دروست نىيە بۇ ژن شەھادەتى غەير ەلبگرى، چ پىاو بىي ە
 چ ژن بىي، چونكە ئەم شەھادەت لە سەر شەھادەتە لە وانە يە كە پىاو زىاتر ناگاي لى بىي؛
 كە واتە، پىۋىستە ەھر پىاو ئەم شەھادەتە ەلبگرى ە ئەگەر فەرەكە ئەداى شەھادەتى
 كر لە كاتىكا كە ئەسلە كە مردبوو يا نەخوش بوو يا ديار نە بوو يا شىت بوو بوو يا كوئر
 بوو بوو يا لال بوو بوو، ئەو ە دروستە ە ئەم حالانە نابن بە مانىعى شەھادەتى فەرەكە؛
 بەلى، ئەگەر پاشگەز بوونە ە لە ئىسلامى بە سەردا ەت بوو يا فاسق بوو بوو يا بوو بوو بە
 دوژمنى كابراى شەھادەت لە سەردراو، ئەو ە دروست نىيە فەرەكە ئەداى شەھادەت
 بكا، چونكە شەھادەتى ئەم فەرەكە تابىعى دامەزنانى شەھادەتى ئەسلە كە يە ە
 ئەسلە كەيش لە ە سوورە تانەدا مانىعى لى پەيدا بوو ە.

ە ئەگەر كە سىك لە كاتى مندالىدا يا لە كاتى فاسقىدا شەھادەتى لە ئەسلە كە
 ە رگرت ە لە كاتى بالغ بوون ە ەدالە تدا ئەداى كر، ئەو ە قەبوول ئە كرى.

ئەگەر دووكەس شەھادەت لە دووكەسە ە ە رگرن ە ئەداى بكن، ئەو ە دروستە بە ە
 شەرتە كە ەرىە كىي لەم دووكەسە شەھادەتى ەردو ەسلە كەى ە رگرتىي ە لە
 ەرموودە يە كدا، پىۋىستە بۇ ەلگرتنى شەھادەتى ەھر پىاويك يا ەھر ژنىك، دوو پىاو؛
 كە واتە، ەلگرتنى شەھادەتى دووكەس، پىۋىستى بە چوار كە سە.

بزائن! شهرتی قه بوولې شه هاده تی فەرعه کان، نه وه یه که شه هادته دانی نه سلله کان له توانادا نه بیې به مړه ننگه کابرای نه سلل مرد بیې یا خود شه هادته دانی زه حمهت بیې، وه که نه وه که زیاتر له مه سافه ی نیوروژ ریگه دوور بیې یا خود پیر بیې یا نه خووش بیې یا عوزریکی وای بیې که ترکی جومعه ی بو بکری.

پیویسته فەرعه که له کاتی شه هادته دانا ناوی نه سلله که ببا بو نه وه که قازی بیان ناسی و شه خسی شه هادته له سهر دراویش مهیدانی نه وه ی بیې که ره خنه له شاهیده کان بگری، ئیتر پیویست نییه نه م فەرعه نه ته زکیه ی نه سلله که یان بکه ن و بلین: عادل بووه، نه گهر ته زکیه شی بکه ن قهیدی نییه.

وه نه گهر شه هاده تیان داو ناوی نه سلله که یان نه برد، نه وه به تاله، چونکه نه م وه زعه نه بیې به هو ی گرتنی ده رگای «جرح» ی شاهیدو نه مه ی ش دروست نییه. نه گهر فەرعه کان هاتن بو شه هادته دان و له پیش شه هادته دانه که دا نه سلله که حازر بوو، نه وه شه هاده تی فەرعه که وه رناگیری، به لام نه گهر شه هاده تیان داو له پاش نه وه نه سلله که حازر بوو، نه وه نابیې به مانعی شه هاده تی فەرعه که.

باسی په شیمان بوونه وه له شه هادته

نه گهر هندی له شاهیده کان یا هه موویان له پیش نه وه دا که قازی حوکمی خو ی بدا په شیمان بوونه وه له شه هاده ته که یان، نه وه ئیتر قابیل نییه قازی له وه مه سه له یه دا حوکم بدا، هه روه ها نه گهر یه کئی له و شتانه یان به سهر دا هات که مانعی شه هادته دانه، وه کوو پاشگه ز بوونه وه له ئیسلامه تی و فاسقی و دوژمنایه تی و بوختان کردن.

وه نه گهر له پاش حوکمی قازی په شیمان بوونه وه له پیش وه رگرتنی حوکمی مالیدا، نه وه نه و حقه وه رنه گیری، به لام واجبه له سهر نه و شاهیدانه نه و ماله بیژیرن بو کابرای شه هادته له سهر دراو، هه روه ها نه گهر حوکم پیندراوه که عه قد بیې یا حهل، وه کوو ته لاق یا هه لوه شانده وه ی نیکاح وه نه گهر له پیش وه رگرتنی سزادا بوو، وه کوو قیساس و حده ی قه زف و زیناو خواردنه وه، نه وه نه و حه قانه وه رناگیری، چونکه په شیمان بوونه وه ی شاهیده کان نه بیې به هو ی شوبه ه و شوبه ه ی ش مانعی حده.

وه ئه گهر له پاش وه رگر تني عوقوبهت بوو، ئه وه حوكمه كه تيك ناچي، هه تا بو حاكيمش دروست نيه له پاش داني حوكمه كه ي پeshيمان بيته وه، چونكه ئه گهر حوكمه كه ي به زاهيرو باتين جي به جي ئه بوو، ئه وه له بهر ئه وه كه به زاهير دروسته، تيك داني دروست نيه. جا ئه گهر ئه وه ي به هو ي حوكمي قازيه وه وه رگير اوه قيساس بوو يا كوشتن بوو به هو ي پاشگه ز بوونه وه و يا خود ره جم بوو به هو ي زيناوه يا جهلده ي زينا بوو و شاهيده كانيش له دوای پeshيماني وتيان: وه ختي خو ي به عه مدی ئه م شه هاده ته مان داوه، ئه وه قيساسي ئينسانه مردووه كه ئه كه ويته سهريان وه ئه گهر له قيساسه كه عه فو کران، ديه يه كي قورس ئه كه ويته سهريان.

وه ئه گهر قازي له حوكمه كه ي پeshيمان بووه وه له پاش جي به جي كردني حوكمه كه ي و ئيقراري كرد به وه كه به عه مدی حوكمي داوه، ئه وه قيساسي ئه كه ويته سهر وه ئه گهر له گه ل شاهيده كاندا پeshيمان بووه وه شاهيده كانيش وتيان شه هاده ته كه ي ئيمه يش عه مدی بووه، ئه وه قيساس ئه كه ويته سهر هه موويان.

وه ئه گهر هه موويان وتيان: به هه له دا چووين، ئه وه نيوه ديه يه كي سووك له سه ر قازيه و نيوه ديه يه ك له سه ر شاهيده كان وه ئه گهر كا براي ته زكيه كه ر له پاش جي به جي كردني حوكمه كه پeshيمان بووه وه وتي: ته زكيه ناحه قه كه م عه مدی بووه، ئه وه قيساسي له سه ره وه ئه گهر وتي: خه تا بووه، ديه ي ئه كه ويته سهر؛ هه روه ها، ئه گهر وه لي به ته نها پeshيمان بووه وه، ئه وه له سووره تي عه مددا قيساسي له سه ره وه له سووره تي خه تا دا ديه ي له سه ره وه ئه گهر له گه ل شاهيده كاندا پeshيمان بووه وه، ئه وه قيساس يا ديه هه ر له سه ر وه لييه كه يه، چونكه ئه و خه ريكي جي به جي كردني حوكمي قازي بووه به خو ي يا به هو ي جي نشينه وه.

ئه گهر دوو شاهيد شه هاده تيان دا به شير خوار دن له به يني ژنو مي رديكا، يا به ته لا قتي بائين و قازي ژنو پياوه كه ي له يه ك جيا كرده وه، ئه م جار شاهيده كان له شه هاده ته كه يان پeshيمان بوونه وه، ئه وه ئه و جيا بوونه وه يه له به يني ژنو مي رده كه دا هه ر ده وام ئه كا و ئه ندازه ي «مهر المثل» ي ژنه كه ئه كه ويته سهر ئه و شاهيدانه بو مي ردي ژنه كه - مُطْلَقاً -

وه له فرموده په کدا نه گهر جیا بوونه وه که له پیش چوونه لادا بوو، نیوه ی «مهر المثل»
ته که وپته سهر شاهیده کان.

وه نه گهر دوو که س شه هاده تیان دا به ته لاقی بائین له بهینی ژن و میردیکا و له پاشاندا
په شیمان بوونه وه، نه مجار شاهید راست بووه وه له سهر نه وه که نه و ژن و میرده
شیر خوار دنیان له بهیندا بووه، نه وه له م کاته دا «مهر المثل» ناکه وپته سهر شاهیده کان،
چونکه به هوئی شاهیدی شیر ه که وه ده رکه وتووه که نه و نیکاحه ی له بهینانا تی په پروه،
دانه مه زراوه.

وه نه گهر شاهیدی مال له پاش حوکم دان و وه رگر تنی ماله که په شیمان بوونه وه، نه وه
پیویسته نه و ماله هه موو بیژیرن بو نه و که سه که ماله که ی لی وه رگیراوه؛ جا نه گهر
شاهیده کان هه موو په شیمان بوونه وه، نه وه ماله که نه بیژیرن له سهر حیسابی سهریان وه
نه گهر هه ندیکیان په شیمان بوونه وه و نیسابی شه هادته مابووه وه، نه وه بژاردنی مالیان
له سهر نیبه و نه گهر نیسابی شه هادته کم بووه وه و ژماره ی شاهیده کان له وه ختی
خویدا له نیساب زیاتر نه بوو، نه وه نه شاهیده که په شیمان بووه ته وه قیستی خوئی
نه بیژیری وه نه گهر ژماره له نیساب زیاتر بوو، وه کوو دوو که س له سی شاهید، نه وه له
فرموده په کدا قیستی نیسابی پی نه ده ن که نیوه به وه له فرموده په کدا قیستی ژماره ی
که دوو سی به که.

وه نه گهر پیاوئک و دوو ژن له پاش شه هادته دان په شیمان بوونه وه، نه وه پیاهه که
نیوه و دوو ژنه که ش نیوه یان له سهره. نه گهر پیاوئک و چوار ژن له پاش شه هادته به شیر
په شیمان بوونه وه، نه وه پیاهه که سی به کیکی «مهر المثل» و ژنه کان دوو سی به کی «مهر
المثل» نه بیژیرن؛ نه گهر هر تاقه پیاهه که یا تنها دوو ژن له ژنه کان په شیمان بوونه وه،
نه وه هیچیان ناکه وپته سهر، چونکه نیساب ماوه ته وه. نه گهر پیاوئک و چوار ژن
شه هاده تیان دا به مالئک و له پاش حوکم دان په شیمان بوونه وه، نه وه پیاهه که نیوه ی
ماله که ی و ژنه کانیش نه و نیوه که ی نه بیژیرن، خواه له گه ل نه ودا په شیمان بوونه وه یا به
جیا وه نه گهر دوو ژن له م چوار ژنه په شیمان بوونه وه، نه وه هیچیان له سهر نیبه، چونکه
نیسابی شه هادته ماوه.

فەرموده‌ی راستر ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر شاهیدی پارێزراوی (احصان) له‌پاش سابت‌بوونی زیناو جی‌به‌جی‌کردنی حه‌د‌به‌سه‌ر‌کابرای زیناکه‌ردا په‌شیمان بوونه‌وه، یاخود ئه‌گه‌ر شاهیدی به‌جی‌هاتنی سیف‌له‌ته‌علیقی ته‌لاق په‌شیمان بوونه‌وه و حوکم به‌که‌وتنی ته‌لاقه‌که‌که‌رابوو، ئه‌وه‌ ئه‌و شاهیدانه‌هیچ نابژێرن، چونکه‌ شاهیدی پارێزراوی شه‌هاده‌تیان نه‌داوه‌ به‌ زینا که‌سه‌به‌بی حوکم وه‌ شاهیده‌کانی سیف‌له‌ته‌علیقدا شه‌هاده‌تیان نه‌داوه‌ به‌ ته‌لاق که‌سه‌به‌بی حوکم به‌ جیابوونه‌وه‌یه، ئاشکرایشه‌که‌ حوکم ئیزافه‌ بو‌لای سه‌به‌ب ئه‌کرێ نه‌ک بو‌لای شه‌رت.

باسی ئیددیعاو شاهید

ئیددیعا له‌ شه‌رعدا، بریتیه‌ له‌وه‌ که‌سیک لای قازی ئیددیعا‌ی حه‌قیکی شه‌رعی خو‌ی بکا له‌سه‌ر که‌سیک بو‌ ئه‌وه‌ که‌ قازی ئه‌و که‌سه‌ ناچار بکات به‌ دانه‌وه‌ی ئه‌و حه‌قه‌؛ شاهیدیش بریتیه‌ له‌وه‌ که‌سه‌ی که‌ حه‌قه‌ که‌ی پێ سابت ئه‌بی.

ده‌لیل له‌م‌باسه‌دا، ئه‌وه‌یه‌ که‌ خوا فەرموویه‌تی ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾، واته‌: «ئه‌گه‌ر بانگ بکرین بو‌لای خوداو پینغه‌مبه‌ر تا حوکمیان له‌نیواندا بده‌» وه‌ حه‌زه‌رت ﷺ فەرموویه‌تی: «لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لَادَّعَى أَنْاسٌ دِمَاءَ رِجَالٍ وَأَمْوَالَهُمْ، وَلَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِيِ وَالْيَمِينُ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ»، به‌عنی: «ئه‌گه‌ر ئاده‌میزاد به‌ داواکردن مه‌به‌ستی خو‌یان بدرایه‌تی، هه‌ندی که‌س به‌ ناحه‌ق داوای خو‌ین و مالی هه‌ندی که‌سی تریان ئه‌کرد، به‌لام شاهید له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ ئیددیعا ئه‌کاو سویند له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ ئینکاری ئه‌کا»، به‌عنی له‌به‌رئه‌وه‌ که‌ قسه‌ی «مدعی» لاوازه‌ و خیلافی زاهیره، پینوستی هه‌یه‌ به‌ ده‌لیلکی خواهن‌هیز که‌ بریتیه‌ له‌ شه‌هاده‌تی شاهید وه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ که‌ قسه‌ی «مدعی‌علیه» خواهن‌هیز وه‌ له‌سه‌ر ئه‌سل ئه‌رواکه‌ پاک‌ی ئه‌ستویه‌تی له‌ حه‌قی خه‌لک، به‌ سویندی روت قه‌ناعه‌تی پێ ئه‌کرێ. ده‌عوا چهند شه‌رتی هه‌یه‌ وه‌ کوو له‌ باسی «قه‌سامه‌» دا روونمان کرده‌وه؛ له‌ شه‌رتانه‌یه‌ ئه‌مه‌ که‌ ده‌عوا لای قازی یا لای که‌سی بی که‌ کرابی به‌ حه‌که‌م.

جا ئه و شته كه داوا ئه كرى، ئه گهر سزايه ك بوو كه حه قى خودايه، وه كوو حه دى دزى و جهرده بى و شه راب خوار دنه وه، ئه وه ده عواى تىادا نابيسرى؛ به لى، شه هاده تى خوڤرايى تياقه بوول ئه كرى وه ئه گهر سزايه ك بوو كه حه قى ئاده ميزاده، وه كوو قيساس و حه دى قه زف، ئه وه پيويسته ئه وه ده عوايه لاي قازى بكرىت و له پاش سابت بوونى، قازى حه قه كه بسينى.

مادام قازى له ولا تا بى و موبالات بكا به وه رگر تنى حه قى ئاده ميزاد، دروست نيهه كابراى «مدعى» سه ربه خو حه قه كه ي بسينى، له به ر ئه وه كه ئه بى به هوى فيتنه و شوڤرش له ولا تا. هه روه ها ده عوا ئه بيسرى لاي قازى ئه گهر ده عواى غه يرى سزا بى به لام له و حه قانه بى كه شه هاده تى خوڤرايىيان تىدا وه رئا گيرى له عه قى وه لوه شان دنه وه، وه ك فروشتن و به كرى دان و ماره پرين و ته لاق دان و پاشگه ز بوونه وه و غه يرى ئه مانه وه ئه گهر له و حه قانه نه بى كه شه هاده تى خوڤرايىيان تىدا وه ر ئه گيرى، ئه وه ده عوا پيويست نيهه و به شه هاده تى خوڤرايى قه ناعه ت ئه كرى، به لام ئه گهر ده عوا كرا، ئه وه ده عوايه ئه بيسرى. وه ئه گهر مه به ست له ده عوا مال بوو و ماله كه عه ينك بوو لاي كه سيك خواه داوا كه ي به هوى مولكه وه بى يا به كرى دان يا وه قف يا وه سيه ت به قازانج يا به هوى ويلايه ته وه بى، وه كوو ئه وه به كى مالى منالىكى زه وت كر دى و كابرا نه توانى به بى هه را ئه وه عه ينه وه ر بگر يته وه، ئه وه له گه ل ئه وه دا كه دروسته ده عواى بكا لاي قازى، ده عوا كردن واجب نيهه و كابرا ئه توانى سه ربه خو بروت ئه وه عه ينه به ينيته وه وه ئه گهر ترسى هه راو ئاژاوه ي هه بوو، واجبه لاي قازى ده عواى بكاو به زورى ئه وه وه رى بگر يته وه.

وه ئه گهر ماله كه ي قه رزىك بوو له ئه ستوى كه سيكدا كه ئينكارى نه ئه كرد، ئه وه ده عوا لاي قازى دروست نيهه به لكوو ئه بى پروا داواى بكا له وه ي كه وا له سه ريه تى و وه رى بگر يته وه و دروست نيهه له مالى ئه وه كه سه شتى وه ر بگر ي و ئه گهر قه رزه كه ي له سه ر كه سيك بوو كه ئينكارى ئه كرد و ئه م «مدعى» به شاهيدى نه بوو، يا شاهيدى هه بوو به لام شه هاده تيان بو نه ئه دا يا داواى مالىان لى ئه كرد يا قازى به ر تىلى وه ر ئه گرت،

ئه‌وه «مدعی» ئه‌توانی له‌ جینسی حه‌قه‌که‌ی خۆی ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و حه‌قه‌ به‌ دزی و به‌هه‌ر شیوه‌یه‌که‌ ریی تی‌ که‌وئ له‌ مائی کابرا وه‌ربگری و ئه‌گه‌ر له‌ جینسی حه‌قه‌که‌ی خۆی نه‌بوو، ئه‌توانی له‌ غه‌یری جینسی ئه‌و حه‌قه‌ وه‌ربگری به‌ پئی مه‌زه‌به‌ی ئیمامی شافیعی خۆی.

وه‌ ئه‌گه‌ر قه‌رزه‌که‌ی له‌سه‌ر که‌سیک بوو که‌ پئی لی‌ ئه‌نا به‌لام نه‌یته‌دایه‌وه‌، یاخود له‌سه‌ر که‌سی بوو که‌ ئینکاری ئه‌کردو ئه‌م «مدعی» یه‌ش شاهیدی هه‌بوو، ئه‌وه‌ وه‌کوو ئه‌توانی لای قازی داوای بکا، ئه‌یشتوانی سه‌ربه‌خۆ حه‌قه‌که‌ی وه‌ربگری، چونکه‌ داوای لای قازی و رابوو‌راندنی شاهد زه‌حمه‌ته‌، به‌لام هه‌ندیک ئه‌لین: له‌م کاته‌دا واجبه‌ هه‌ر لای قازی داوای بکا، چونکه‌ شاهیدی هه‌یه‌و به‌ قازی به‌ ئاسانی وه‌ری ئه‌گری.

هه‌روه‌ختی کابرا بتوانی عه‌ینی حه‌قه‌که‌ی له‌ جینسی ئه‌و حه‌قه‌ یا له‌ غه‌یری جینسی له‌ مائی ئه‌و که‌سه‌ وه‌ربگری و ئه‌مه‌ی بۆری نه‌ده‌ که‌وت مه‌گه‌ر به‌هۆی شکاندنی ده‌رگاوه‌ یا به‌هۆی رووخاندنی په‌رژین یا کونکردنی دیواره‌وه‌، ئه‌وه‌ دروسته‌ بۆ نه‌فسی خۆی ئه‌مانه‌ بکا و دروست نییه‌ وه‌ کیل بنیری ئه‌م ئیشانه‌ بکا، به‌لام ئه‌گه‌ر خۆی به‌ته‌نها بۆی نه‌ده‌کرا، ئه‌توانی یه‌کی له‌ گه‌ل خۆیا بیا بۆ ئه‌وه‌ یارمه‌تی بدا له‌و ئیشانه‌دا؛ به‌لئی، له‌م سووره‌تا گه‌لی له‌ زانایانی شه‌رع فه‌رموویانه‌: ئه‌گه‌ر به‌هۆی قازییه‌وه‌ حه‌قه‌که‌ی بۆ وه‌رئه‌گیرا، دروست نییه‌ ئه‌م ئیشانه‌ بکا، چونکه‌ ئه‌بن به‌هۆی فیتنه‌و هه‌را له‌ناو خه‌لکدا. جا ئه‌گه‌ر خۆی سه‌ربه‌خۆ رویشت له‌ مائی کابرا مائیکی ده‌ره‌یناو ئه‌و ماله‌ له‌ جینسی حه‌قه‌که‌ی خۆی بوو، ئه‌وه‌ ئه‌توانی له‌ جیاتی ماله‌که‌ی خۆی ته‌سه‌رووفی تیدا بکا، به‌لام به‌بێ نیازی کردن به‌ مولک، نابێ به‌ مولک بۆی وه‌ هه‌ندی له‌ زانایانی شه‌رع فه‌رموویانه‌: ئه‌و ماله‌ هه‌ر به‌ وه‌رگرتن ئه‌بێ به‌ مولکی.

وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ غه‌یری جینسی حه‌قه‌که‌ی بوو، ئه‌توانی به‌ نه‌فسی خۆی یا به‌هۆی وه‌کیله‌وه‌ بيفرۆشی و حه‌قه‌که‌ی خۆی لی‌ وه‌ربگری وه‌ ئه‌گه‌ر شتیکی لی‌ مایه‌وه‌، هه‌لی بگری تا به‌ هه‌رجۆری بووه‌ ئه‌یداته‌وه‌ به‌ خاوه‌نه‌که‌ی؛ هه‌ندیکیش ئه‌لین: واجبه‌

لهسه‌ری ئه‌و ماله‌ بدا به قازی بیفرۆشی له‌به‌رئه‌وه‌ که قازی به‌ ئه‌مینی گشتی ئه‌ناسری و ته‌سه‌رونی ته‌ویش ئه‌بی به‌هۆی دوورکه‌وته‌وه‌ی ئه‌م که‌سه‌ له‌ توهمه‌تی خه‌یانه‌ت. ئه‌و ماله‌ که‌ ئه‌م که‌سه‌ وه‌ری ته‌گری له‌ مالی کابرا، خواه له‌ جینسی حه‌قه‌که‌ی بی یا نه‌، ئه‌که‌وێته‌ زه‌مانه‌تی ئه‌م که‌سه‌وه‌ وه‌ ته‌گه‌ر فه‌وتا، ئه‌ندازه‌ی حه‌قه‌که‌ی دانه‌شکی و واجبه‌ له‌سه‌ری ئه‌وی تری بیژیری بۆ خاوه‌نه‌که‌ی.

بزانن! دروست نییه‌ بۆ خاوه‌ن‌ه‌ق که‌ زیاد له‌ حه‌قه‌که‌ی خۆی وه‌ربگری، مه‌گه‌ر بۆی ری نه‌که‌وی که‌ شتیکی وا وه‌ربگری، ئه‌وه‌ له‌م‌کاته‌دا دروسته‌ شته‌ زیاده‌که‌ وه‌ربگری له‌به‌ر ناچاری وه‌ هه‌روه‌کوو دروسته‌ له‌ مالی قه‌رزاره‌که‌ی وه‌ربگری، دروسته‌ له‌ مالی قه‌رزاری قه‌رزاره‌که‌یشی وه‌ربگری، به‌م‌ شه‌رته‌ ده‌ستی نه‌گا به‌ مالی قه‌رزاره‌که‌ی، به‌لام‌ واجبه‌ له‌سه‌ری هه‌ردوولا حالی بکا له‌م‌ واقیعه‌ بۆ ئه‌وه‌ که‌ جارێکی تر کابرای قه‌رزاری ئه‌م‌ خاوه‌ن‌ حه‌قه‌ ئه‌و قه‌زه‌ی له‌و قه‌رزاری دووه‌مه‌ وه‌رنه‌گری.

فه‌رمووده‌ی ئاشکرا تر ئه‌وه‌یه‌ که‌ «مدعی» که‌سیکه‌ قسه‌ی خیلافی زاهیر بی که‌ به‌رائه‌تی زیممه‌ی کابرای «مدعی علیه» یه‌و «مدعی علیه»، که‌سیکه‌ قسه‌ی موافیقی زاهیر بی که‌ به‌رائه‌تی زیممه‌یه‌تی؛ ده‌ی ته‌گه‌ر ژن و میردێکی کافر له‌پیش چوونه‌لای یه‌ک، ئیسلام بوون و کابرا وتی: به‌یه‌که‌وه‌ موسوڵمان بووین؛ که‌واته‌، نیکاح له‌ به‌ینماندا ماوه‌ته‌وه‌ و ژنه‌که‌ وتی: نه‌خه‌یر به‌رودوا موسوڵمان بووین و نیکاح له‌ به‌ینماندا نه‌ماوه‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌ کابرا به‌ «مدعی» ته‌زانری له‌به‌رئه‌وه‌ که‌ ئیسلام بوونیا به‌یه‌که‌وه‌ خیلافی زاهیره‌ و ژنه‌که‌ به‌ «مدعی علیها» ته‌زانری؛ که‌وابی، ته‌گه‌ر کابرا شاهیدی هه‌بوو له‌سه‌رئه‌وه‌ که‌ به‌یه‌که‌وه‌ ئیسلام بوون، ئه‌وه‌ باشه‌، ته‌گه‌رنا، ژنه‌که‌ سویند ته‌دری.

ته‌گه‌ر یه‌کی ئیددیعا یه‌ قه‌دیکی پاک یا خلته‌ یا قه‌زیکی وینه‌دار (مثل) ی یا قیمه‌ت بۆ دانراو (مُتَقَوِّم) ی کرد، ئه‌وه‌ شه‌رته‌ بۆ دامه‌زرانی ئیددیعاکه‌ی به‌یانی جینس و جوړو ته‌ندازه‌و ساغی و شکاویی نه‌قده‌که‌ بکا، هه‌روه‌ها سیفه‌تیکی تر که‌ نیازی بی بگۆری، چونکه‌ شه‌رتی ده‌عوا ئه‌وه‌یه‌ که‌ دیاری کراو و «مُلْزَم» بی.

وه‌ ته‌گه‌ر که‌سی ئیددیعا یه‌ عینیکی کرد که‌ حازر بوو له‌ ولاته‌که‌داو مومکین بوو به‌عه‌ده‌ت حازر بگری و زه‌بتی سیفه‌ته‌کانی بگری، وه‌کوو حه‌یوان و ده‌غل و دان، ئه‌وه‌

واجبه کابرای «مدعی» وه سفی بکا به سیفاتی سه‌لم، چونکه به‌ته‌واوی جیا ناکریته‌وه له‌غیری خوئی هه‌تا به‌یانی سیفه‌تی نه‌کا وه‌ئه‌گه‌ر قابیل نه‌بوو زه‌بت بکری به‌یانی سیفه‌ت، وه‌کوو گه‌وه‌ری یا یاقووتیک یا ئەلماسیک، ئەوه‌واجبه‌کابرای «مدعی» به‌یانی قیمة‌ته‌که‌ی بکات، هه‌روه‌ها به‌یانی جینس و نه‌وع و ره‌نگیشان بکا ئە‌گه‌ر به‌هۆی ئە‌مانه‌وه‌قیمة‌تیا بگۆری وه‌ئه‌گه‌ر ئە‌وه‌عینه‌که‌داوای ئە‌کالی «مدعی» فه‌وتابوو، ئە‌وه‌له‌م‌کاته‌دا ئە‌گه‌ر «میل» ی‌بوو، واجبه‌باسی سیفاتی بکا بۆ ئە‌وه‌له‌پاش ئیسیات کابرای «مدعی‌علیه» ناچار بکری له‌سه‌ر ئە‌وه‌که‌وینه‌ی ئە‌وه‌عینه‌ته‌سلیم بکا وه‌ئه‌گه‌ر «متموم» بوو، واته‌شتیک بوو که‌قیمة‌تی بۆ دانه‌نرا، واجبه‌به‌یانی قیمة‌ته‌که‌ی بکا له‌به‌ر ئە‌وه‌که‌پئویسته «مدعی‌به» دیاری بی.

به‌لێ، له‌چهند شوینیکدا ئیددیعای شتی نامه‌علووم دروسته، وه‌کوو ئیددیعای وه‌سیه‌ت و ئیقرار و ریگوزه‌ر و شوینی هاتنی ئاو بۆ مولکی خوئی له‌ناو مولکی که‌سیکی تره‌وه؛ مه‌سه‌لا، کابرا ئیددیعای بکا له‌هه‌ندی له‌میرات به‌ره‌کان که‌باوکیان وه‌سیه‌تی کردوه‌به‌شتی له‌مالی خوئی بۆ ئە‌وه‌، یا بلی به‌که‌سیک که‌تو ئیقرارت کردوه‌به‌شتی له‌مالی خووت بۆ من، یا بلی: حه‌قی هاتوچۆم له‌مولکی تۆدا هه‌یه، یا: حه‌قی ئە‌وه‌م هه‌یه‌که‌له‌مولکی تۆوه‌ئاو بینم بۆ مولکی خووم.

وه‌ئه‌گه‌ر که‌سیک ئیددیعای نیکاحی کرد له‌ژنیک، پئویسته‌ته‌فسیلی بدا به‌ره‌نگه‌که‌بلی: ئە‌وه‌ژنه‌م ماره‌بریوه‌به‌ماره‌برینیکی دروست به‌ویلایه‌تی وه‌لییه‌کی عادل و شه‌هاده‌تی دوو شاهیدی عادل و به‌ره‌زامه‌ندی ژنه‌که‌، به‌لام ئە‌م قه‌یده‌دواییه‌بۆ کاتیکه‌ره‌زامه‌ندی ژنه‌که‌پئویست بی، ئە‌گینا هه‌ر به‌یانی ره‌زامه‌ندی وه‌لییه‌که‌بکا که‌باوک یا باپیره‌بووه.

وه‌ئه‌گه‌ر ئیددیعای عه‌قدیکی مالی کرد، وه‌کوو فرۆشتن و سه‌له‌م و به‌خشین، ئە‌وه‌له‌مانه‌دا ده‌عوای موته‌لق کیفایه‌ت ئە‌کا و پئویست به‌دریژه‌پیدان نییه، چونکه‌موعامه‌لاتی مالی وه‌کوو نیکاح نییه‌له‌ئیحیات کردن و ئە‌همیه‌ت پیدانا، به‌لام پئویسته‌باسی دامه‌زرانی بکا؛ مه‌سه‌لا، بلیت: فلان‌که‌س به‌فرۆشتنیکی دروست ئە‌وه‌خانوو‌ه‌پی‌فرۆشتووم.

وه نه گەر ده عوا له سهر مردوو یهك بوو كه میرات گریکی تایه تی نه بوو، یا له سهر كه سیکی نادیار بوو كه وه کیلی نه بوو، یا له سهر حیجر له سهر دانراویك بوو كه له چاودیری قازیدا بوو، یا له سهر «بیت المال» بوو، نه وه له سووره تانه دا واجبه له سهر قازی یه کی دابنی بیکا به «مدعی علیه» له جیاتی نه مانه بو نه وه ده عوا که ی لی بکری وه نه گەر ده عوا که بو نه مانه بوو، واجبه له سهر قازی له جیاتی نه مانه «مدعی» دابنی بو نه وه كه ده عوا یان بو بکا.

بزانن! پاش نه وه كه «مدعی» ده عوا که ی کردو شاهیدی رابوورانند، «مدعی علیه» حه قی نه وه ی نییه سویندی «مدعی» یه كه بدا له سهر نه وه كه موسته حه قی نه وه حه قه یه، چونكه نه مه نه بی به داوا کردنی «حجة» له پاش «حجة» و نه بی به تانه یه کی ناحه ق له شاهیده کان؛ به لی، دروسته بو خواهن قهرز پاش نه وه كه قهرزازه که ی شاهیدی رابوورانند له سهر لاتی خو ی، سویندی بدا که مالی نییه؛ ههروه ها، نه گەر یه کی شاهیدی رابوورانند له سهر نه وه كه مالیکی عه ینیکه و شاهیده کان وتیان: ئاگامان نییه له وه كه نه م ماله ی فروشتبی یا به خشیبتی، نه وه بو خه سمه که ی دروسته سویندی بدا له سهر نه وه كه به هیچ جو ری نه وه عه ینه له مولکی خو ی دهرنه چوه.

نه گەر له پاش ده عوا کابرای «مدعی علیه» وتی: نه وه مالی تو یه كه له سهرم بووه داومه ته وه، یا خود: ئازادت کردووم لی، یا: به پاره کریم لی ت یا: به خشیت پیم و داته دهستم، نه وه نه گەر بو ئیسپاتی نه مانه شاهیدی رابوورانند، باشه، نه گینا قسه که ی بی سووده و بهس نه وه ی بو هه یه کابرای «مدعی» سویند بدا له سهر ئینکاری نه م شتانه كه نه م ئیددیعا ی کردوون. شهرتی بیستنی نه وه جو ره دعوا یه، نه وه یه كه له پیش رابوورانندی شاهیدی «مدعی» دا بی، یا له پاش رابوورانندی شاهیدو له پیش حوکمی قازی دا بی و ماوه یه کی وایش رابووردبی كه نه وه گو یزانه وانه ی تیا دا مومکین بی، ئیتر له پاش حوکمی قازی نه وه ده عوا یه نابیسری؛ به لی، "اذرعی" و "زرکشی" و "بلقینی"، فهرموویانه: له پاش حوکمی قازیش هه ر ده بیسرین مادام کابرای «مدعی علیه» داوا ی که وتنی نه وانه بکا له پیش حوکمی قازی دا، یه عنی بلیت: هیشتا قازی حوکمی

نه کردبوو ئه و گهردن ئازادییه، یا ئه و فرۆشتنه، یا ئه و به‌خشین و وه‌رگرتنه جی به‌جی بوون، چونکه ئه‌گه‌ر کابرای «مدعی» ئیقرار بکا به‌مانه، ئه‌وه قازانجی هه‌یه بو «مدعی علیه» و هه‌رچی قازانجی هه‌بی بو هه‌رکس له مورافه‌عاتدا، ئه‌توانی و دروسته ده‌عوای بکات.

دروسته بو «مدعی علیه» ده‌عوا بکا له «مدعی» به‌کهی که ئه‌زانن به فاسقی شاهیده‌کانی یا به درۆ کردنیان وه له‌م کاته‌دا ئه‌بی «مدعی» سویند بخوا له‌سه‌رئه‌وه که به‌وانه نازانی وه ئه‌گه‌ر ئه‌م سوینده‌ی نه‌خوارد، ئه‌وه «مدعی علیه» ئه‌توانی سویند بخوا که «مدعی» به فاسقی یا به درۆی شاهیده‌کان ئه‌زانن و له‌م کاته‌دا شه‌هاده‌ته‌که‌یان به‌تال ئه‌بیته‌وه.

وه ئه‌گه‌ر که سیك ئیقراری کرد به شتیک بو که سیك و له‌پاشاندا ئیددیعیای کرد که ئه‌و ئیقراره‌ی له‌رووی زانستی خۆیه‌وه نه‌بووه به‌لکوو له‌سه‌ر ته‌ماشاکردنی قه‌باله‌بووه، ئه‌وه ئه‌توانی کابرای ئیقرار بو‌کراو سویند بدا له‌سه‌ر ئه‌وه که ئیقراره‌کهی له‌سه‌ر بنچینه‌ی زانینی خۆی بووه.

بزائن! دروست نییه بو «مدعی علیه» ئیددیعیای ئه‌وه بکا که شاهیده‌کان درۆ ئه‌که‌ن و سویندیان بدا له‌سه‌ر ئه‌وه که له‌و شه‌هاده‌ته‌یاندا راستیان وتوو؛ هه‌روه‌ها بو‌ی دروست نییه ده‌عوای ئه‌وه بکا له‌قازی که زانیویه‌تی ئه‌و شاهیدانه درۆ ئه‌که‌ن و به‌ناحوق حوکمی داوه، چونکه شاهید سویند نادری و پایهی قازیش به‌رزتره له‌وه‌که ئه‌م جووره توهمه‌ته‌ی له‌سه‌ر بژمی‌ری. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر یه‌کی ده‌عوای کرد له «مدعی» و وتی: تو وه‌ختی خۆی منت ئازاد کردوو له ده‌عوا کردن، ئه‌وه ئه‌م قسه‌یه بی‌سووده، چونکه له‌فه‌رزیکدا ئازادیشی کردبی له ده‌عوا لی کردن، ئازاد کردن له ده‌عوا به‌تاله.

ئه‌گه‌ر یه‌کی مالیکی فرۆشت و پاشان ده‌عوای ئه‌وه‌ی کرد که ئه‌وه مالهی له‌پیش فرۆشتندا وه‌قف یا نه‌زرکردوو له‌که‌سیك، ئه‌وه ئه‌گه‌ر له‌کاتی فرۆشتنه‌که‌دا به‌یانی ئه‌وه‌ی نه‌کردبوو که ئه‌و مالهی خۆیه‌تی، ئه‌م ده‌عوایه‌ی لی ئه‌بیسری و ئه‌توانی شاهیدی له‌سه‌ر راست کاته‌وه وه ئه‌گه‌ر له وه‌ختی فرۆشتنه‌که‌دا به‌یانی خاوه‌ن مولکیتی

خۆی کردبوو، ئەم دەعوایەى لى ناییسرى و شاهیدی لى وەرناگیرى؛ بەلى، ئەتوانى کرپاره که سویند بداکه و ئاگای له و وه قف و نه زره نییه و ماله که له وه ختی فرۆشته که دا مولکی فرۆشیار بووه.

ئەگەر «مدعی علیه» له پاش دەعوای «مدعی» و رابووراندى شاهید داواى مؤله تی کرد له قازی بۆ ئەوهى رهدى ئەم شه هاده تانه بکاته وه، واجبه له سەر قازی مؤله تی بدا، به لام واجبه که فیلی لى وەر بگری یا خود پاسه وانیکى له سەر دابنى نه وه که رابکا وه نابى ماوهى ئەو مؤله ته له سى رۆژ زیاتر بى وه ئەگەر له پاش سى رۆژه که شاهیدی «جرح» ی هیناو داواى مؤله تیکى تری کرد بۆ ئەوهى «تعدیل» ی شاهیده کانی خۆی بکا، یا خود تاقه شاهیدیکی هینا بوو و داواى مؤله تی کرد بۆ ئەوهى شاهیدیکی تریش بینى، ئەوه قازی سى رۆژى تریش مؤله تی ئەدا.

وه ئەگەر ئەم «مدعی علیه» یه ناحیهى فاسقى دیاری کردبوو بۆ بهر په رچ دانه وهى شاهیده کانی «مدعی» و شاهیدی دهست نه که وت بۆ ئیسپاتکردنى فاسقییان، ئەم جار ناحیه یه کی تری دیاری کرد، وه کوو دوژمنایه تی شاهیده کان له گه لیدا، ئەوه ئەم گۆرینه ی لى قه بوول ناکرى ئەگەر له ماوهى مؤله ته که دابى وه ئەگەر له پاش ته و او بوونى ماوهى مؤله ته که بوو، قه بوول ئە کری.

وه ئەگەر تا ماوهى مؤله ته که ته و او بوو بهر په رچی شاهیده کانی بۆ نه درایه وه به لام گه رایه وه سەر قازی که «مدعی» یه که ی بۆ سویند بدا له سەر ئەوه که «مدعی علیه» ی نازاد نه کردوه، واجبه له سەر قازی به گوئى بکا و سویندى «مدعی» یه که ی بۆ بدا. ئەگەر که سیک ئیددیعاى قهرزیکى خاوهن وه عدهى ئە کردو هیشتا وه عده که نه هاتبوو، ئەوه ئەم دەعوایه ناییسترى؛ بەلى، ئەگەر هه ندی له قهرزه که وه عدى هاتبوو وه ده عواى گشتى کرد بۆ ئەوه ئەو هه ندهى که وه عدهى هاتوو وه رى بگری، ئەوه ده عواکه ی ئە بیسرى.

بزانن! وه کوو له «قه سامه» دا به یانمان کرد، شهرتى ده عوا ئەوه یه که پیچه وانەى ئەو ده عوايه له پیشه وه رانه بووردبى وه له م جوړه یه ئەمه که فەرع ئەسلى خۆی به درودا

نه‌خاته‌وه؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر پیاویک ئیقراری به‌وه کرد که له نه‌ته‌وه‌ی حه‌زهره‌تی "عه‌باس" ه‌و پاشان کوره‌که‌ی ئیددیعیای کرد که له نه‌ته‌وه‌ی حه‌زهره‌تی "عه‌لی"یه، ئه‌وه ئه‌م ده‌عوایه نابیسری.

له هه‌موو ده‌عوایه کدا زانیی ئیددیعاکراوه‌که‌و واجب‌بوونی له‌سه‌ر ئیددیعا له‌سه‌ر کراوه‌که‌و عه‌ده‌مه «مُتَأَقَّضَه» پێویسته، ته‌نها له‌و چه‌ند ماده‌ده‌دا نه‌بێ که به‌یان کران بۆ دامه‌زرانی ئیددیعیای شتی نه‌زانراو.

له ده‌عوایه‌سه‌ر نادیارو مردوو و منال و شیته‌دا، پێویسته کابرای «مَدْعِي» بلیته به قازی: شاهیدم هه‌یه و ئه‌مه‌وی بیهینم شه‌ها ده‌تم بۆ بده‌؛ که‌واته، ئه‌گه‌ر یه‌کیک ژنه‌که‌ی ته‌لاق داو ژنه‌که‌ی شووی کرد به‌یه‌کیک و می‌رده‌کۆنه‌که‌ی لای قازی ئیددیعیای کرد که ئه‌و ژنه له‌پیش ته‌واو بوونی «عَدَه» بده‌ شووی کردووه، پێویسته کابرای «مَدْعِي» بلیته: من، له فلان روژدا ته‌لاقم داوه شاهیدم له‌سه‌ر ئه‌مه هه‌یه؛ که‌واته، به‌وحیسه‌به، له‌و روژه‌دا شووی کردووه «عَدَه»ی ته‌واو نه‌بووه و نیکاحه‌که‌ی به‌تاله.

پێویسته بۆ ئیددیعیای فرۆشتن یا به‌خشین له‌که‌سیک که عه‌ینه‌که به‌ده‌سته‌وه‌یه بلیته: ئه‌و عه‌ینه‌م کړی له فلان که‌س یا به‌به‌خشین لیم وه‌رگرت و له‌وکاته‌یشدا مولکی خوی بوو وه‌له‌کاتی ده‌عوایه‌سه‌ر مردوودا، ئه‌گه‌ر ده‌عوایه میرات‌گریکی تایه‌تی بوو، پێویسته بلیته: ئه‌م میرات‌گره‌یش نه‌زانێ به‌و قه‌رزێ منه - مه‌سه‌لا - وه شاهیدیشم هه‌یه له‌سه‌ری.

ئه‌گه‌ر که‌سیک ئیددیعیای هه‌زار دره‌می کرد له‌که‌سیک و ئه‌ویش وتی: ئه‌و هه‌زار دره‌مه له‌حه‌قی فلانه شتدا لیم وه‌رگرت، پێویسته «مَدْعِي علیه» ده‌س به‌جێ ئه‌و هه‌زار دره‌مه‌ی بده‌ته‌ ده‌ست، چونکه هه‌ردوولا ریک که‌وتون له‌سه‌ر ئه‌وه که هه‌زار دره‌مه‌که هه‌یه و جیاوازی له‌هۆی بوونی هه‌زار دره‌مه‌که‌دا زیانی نییه؛ جا ئه‌گه‌ر کابرا له‌پاشاندا ئیسه‌پاتی ئه‌و شته‌ی کرد که بایی هه‌زار دره‌م بووه و پێی فرۆشتووه، ئه‌توانی حه‌قه‌که‌ی لێ وه‌رگریت.

ده‌عوای عه‌قدی دانه‌مه‌زراو ئه‌بیسری بۆ ئه‌وه که پاره‌که‌ی بۆ بدریته‌ دوایه‌ وه‌ ده‌عوای عه‌قدی خیلافی ئه‌بیسری بۆ ئه‌وه که قازی حوکمی پێ بکا له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی

خۆی، نه‌گهر «مجتهد» بی، یا له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌بی ئیما‌مه‌ته‌قلید کرا‌وه‌که‌ی، وه‌کو‌وه‌ده‌عوا‌ی شافیعی مه‌زه‌به‌ب بو «شُفَعَه‌ی جِوَار» لای قازی حه‌نه‌فی مه‌زه‌به‌ب.

باسی جواب دانه‌وهی ده‌عوا

نه‌گهر «مَدْعَى عَلَیْهِ» جوابی «مَدْعَى» ی نه‌دایه‌وه‌وه‌به‌رده‌وام بو‌وه‌له‌سه‌ر بی‌ده‌نگی، نه‌وه‌دائه‌نری به‌ئینکارکه‌ریک که‌نکوولی بکا له‌سویند خواردن و له‌م‌کاته‌دا قازی حوکم نه‌کا به‌نکوولی کردنی یا نه‌لی به «مَدْعَى»: سویند بخۆ، نه‌ویش سویند نه‌خواو قازی حوکمی بو‌ته‌دا، ئیتر پاش ته‌مه‌مه‌یدان نادری به «مَدْعَى عَلَیْهِ» سویند بخوا له‌سه‌ر نه‌بوونی حه‌قی «مَدْعَى»، به‌لام شه‌رتی ته‌مه‌ته‌وه‌یه‌کابرای «مَدْعَى عَلَیْهِ» بزانی نه‌نجامی بی‌ده‌نگ بوونی وا خراپه، یا نه‌زانی و قازی حالیی بکا که‌ته‌گهر بی‌ده‌نگ بی، به‌نکوول کردوو دانه‌نری.

نه‌گهر «مَدْعَى» داوا‌ی ده‌دره‌می کرد له‌یه‌کیک و کابرا وتی: ده‌دره‌م له‌سه‌ر نییه، نه‌وه‌کافی نییه له‌جواب‌دا هه‌تا نه‌لی: که‌متر له‌ده‌دره‌میشم له‌سه‌ر نییه‌وه‌سویند بخوات له‌سه‌ر ته‌مه؛ نه‌گهر هه‌ر سویندی له‌سه‌ر نه‌بوونی ده‌دره‌م نه‌خوارد، نه‌وه‌نیسه‌به‌ته‌به‌که‌متر له‌ده‌دره‌م به‌نکوول کردوو ته‌ناسری و له‌م‌کاته‌دا «مَدْعَى» نه‌توانی سویند بخوا له‌سه‌ر ئیستیحقاقی که‌متر له‌ده‌دره‌م و هری ته‌گری؛ به‌لی، نه‌گهر قازی هه‌ر له‌سه‌ر نه‌بوونی ده‌دره‌م سویندی پی‌نیشان‌دا نه‌ویش وه‌ها سویندی خوارد، نه‌وه «مَدْعَى» به‌بی‌ده‌عوا‌یه‌کی تازه ناتوانی له‌سه‌ر ئیستیحقاقی که‌متر له‌ده‌دره‌م سویند بخوات.

نه‌گهر «مَدْعَى» ئیستیحقاقه‌که‌ی خۆی دایه‌پال عه‌قدیک؛ مه‌سه‌لا، ژنیک ده‌عوا‌ی کرد له‌میرده‌که‌ی که‌له‌سه‌ر په‌نجا دینار ماره‌ی کردوو‌وه‌داوا‌ی نه‌و ماله‌ی کرد، نه‌وه‌به‌سه‌که‌کابرا له‌جواب‌دا بلیت: به‌په‌نجا دینار ماره‌مه‌کردوو‌وه‌سویندی له‌سه‌ر بخوا وه‌ته‌گهر کابرا نکوولی کرد له‌سویند، نه‌وه‌ته‌و ژنه‌توانی ئیددیعا بکا که‌له‌سه‌ر چل و نو دینار ماره‌ی کردوو‌وه‌وره‌ی بگری، چونکه‌ته‌م‌دعوا‌یه‌پنجه‌وانه‌ی ده‌عوا‌ی پیشووه‌که‌یه؛ که‌وابی، له‌پاش سویندی کابرا ته‌م‌ژنه «مهر المثل» ی ته‌که‌ویته‌سه‌ری.

ئه گهر به کئی ئیددیعیای مائیکی کرد له که سیڤک و شاهیدی نه بوو وه وتی به «مدعی علیه»: سویند بخۆ، ئه ویش وتی: سویند ناخۆم و ئه وه ماله که به وه ری بگره، واجب نییه له سه «مدعی» وه ری بگری به بی ئه وه که «مدعی علیه» ئیقرار بکا به و ماله و بو ی هه به سویندی بدا له بهر ئه وه که ئه مین نییه له وه که له پاشه پوژدا داوای ئه و ماله بکاته وه له «مدعی» و لئی بسینیه وه. ههروه ها ئه گهر «مدعی علیه» نکوولی کرد له سویند و «مدعی» و یستی سویند بخواو «مدعی علیه» وتی: سویند مه خۆ و ماله که ت وه ربگره، ئه توانی «مدعی» وه ری نه گری تا سوینده که ئه خوا یا خود «مدعی علیه» ئیقرار ئه کا به سابت بوونی ئه و ماله له سه ری.

ئه گهر کابرا ده عوای مائیکی کرد که به سرا بوو به هۆیه که وه؛ مه سه لا، وتی: ده دینارم به قهرز پێ داوی پیم بده ره وه، کافیه کابرا ی «مدعی علیه» بلیت: هیچت له سه رم نییه و ئیتر باسی قهرز نه کا. یا خود ده عوای کرد که: حه قی شوفعه م له سه رته، کافیه بلیت: هیچ حه قت له سه رم نییه یا خود: موسته حه قی ئه وه نیت ئه و به شه ماله ت بده می، ئیتر پیویست نییه به ئاشکرا بلی: حه قی شوفعه ت نییه، چونکه ریک ئه که وی له ئه سلدا حه قی شوفعه ی له سه ر بووی به لام به هۆی شتیکه وه ئه و حه قه نه مابی وه ئه گهر ئیسته ناوی که وتنی ئه و حه قه بیا به هۆی مانعیکه وه، ئیساتی ئه و مانعی ی بو نا کری؛ که واته، له بهر ناچاری لئی قه بوول ئه کری به موته قی بلیت: هیچ حه قت له سه رم نییه.

وه ئه گهر به کیڤک ده عوای «وه دیعه» ی کرد، کافیه «مدعی علیه» بلیت: هیچت به «وه دیعه» لام دانه ناوه، یا بلیت: موسته حه قی هیچ نیت له سه رم، یا: ماله که ت فه و تا وه لام، یا: داومه ته وه پیت، ئیتر به س نییه بلیت: واجب نییه له سه رم بته مه وه، چونکه ئه گهر «وه دیعه» که یشی لابی، واجب نییه له سه ری که ئه م ته سلیمی بکاته وه، به لکوو هه ر ئه وه نده پیویسته مانع نه هیلی له به ینی خاوه ن وه دیعه و ماله که یدا.

ئه گهر ژنیڤک داوای هه زار دره م ماره یی کرد، ئه وه ئه گهر کابرا ئینکاری ژن و میردی ئه کرد له به ییناندا، ئه وه به سه بلیت: پیویست نییه له سه رم هیچت بده می وه ئه گهر ئیقراری ئه کرد به ژن و میردی، ئه وه ئه م جوابه کافی نییه، به لکوو پیویسته قازی لئی

بپرسی؛ جا نه‌گه‌ر کابرا ناوی نه‌ندازه‌به‌کی تری برد، نه‌وه له‌م سووره‌ته‌دا نه‌گه‌ر هه‌ردوولا سویندیان خوارد هه‌ریه‌کی له‌سه‌ر نه‌ندازه‌یه‌ک، یاخود هه‌ردوولا نکوولیان کرد، نه‌وه «مهر المثل» واجب نه‌بێ له‌سه‌ری وه نه‌گه‌ر هه‌ریه‌کیکیان سویندی خوارد، حوکم بۆ نه‌ویانه نه‌دری به‌و نه‌ندازه‌که سویندی له‌سه‌ر نه‌خوا.

وه نه‌گه‌ر ژنه‌که ده‌عواي ته‌لاقی کرد، کافیه‌ کابرا بلی: تو ژنی منی وه نه‌گه‌ر ده‌عواي نیکاحی کرد، کابرا بلی: تو ژنی من نیت و ئەم له‌فزه‌ نابێ به‌ ته‌لاق؛ جا نه‌گه‌ر کابرا سویندی خوارد له‌سه‌ر نه‌وه‌که نه‌و ژنه‌ ژنی نییه، حه‌لا له‌ بۆ کابرا خوشکی نه‌و ژنه‌ ماره‌ بکا، یا نه‌گه‌ر سێ ژنی تری بوو، نه‌توانی ژنیکی چواره‌م ماره‌ بکا، به‌لام مادام ژنه‌که ئیددیعی نه‌وه‌ نه‌کا که ژنی نه‌و کابرایه‌یه، ناتوانی شوو بکا هه‌تا کابرا به‌ سه‌راحت ته‌لاقی نه‌دا و ماوه‌ی «عه‌ه» ته‌واو نه‌بێ وه له‌م کاته‌دا چا‌ک‌وا‌یه‌ قازی به‌ قسه‌ی خوش به‌ کابرا بلیت: که به‌و ژنه‌ بلی: «نه‌گه‌ر ژنی منی، وا ته‌لاقم دای».

بزانن! «مدعی علیه» هه‌رچۆن وه‌رامی «مدعی» بداته‌وه، به‌گویره‌ی نه‌وه‌ وه‌رامه‌ سویند نه‌خوا تا سوینده‌که‌ی موافیقی جوابه‌که‌ی بێ؛ مه‌سه‌لا، نه‌گه‌ر وه‌رامی وا دایه‌وه‌ وتی: «قه‌رزت پێ نه‌داوم»، نه‌بێ وه‌ها سویند بخوا وه نه‌گه‌ر وه‌رامه‌که‌ی موته‌لق بوو، یه‌عنی وتی: هیچت له‌سه‌رم نییه، نه‌بێ هه‌روه‌ها سویند بخوا وه له‌م کاته‌دا داوا له‌ «مدعی علیه» ناگری که «تعرض» بکا بۆ نه‌فی کردنی سه‌به‌به‌که‌ی وه نه‌گه‌ر خو‌ی ته‌عه‌رپوزی بۆ کرد، قه‌ید نا‌کا، به‌لام نه‌گه‌ر «مدعی» شاهیدی هی‌نا له‌سه‌ر نه‌وه‌ سه‌به‌به‌وه‌ له‌پاشان «مدعی علیه» شاهیدی هی‌نا له‌سه‌ر نه‌وه‌که نه‌وه‌ حه‌قه‌ی داوه‌ته‌وه، یاخود «مدعی» نازادی کردووه، نه‌وه‌ نابیسری، چونکه‌ ئەم «مدعی» یه‌ زوو ئەم شاهیده‌ی به‌درودا خستووه‌ته‌وه‌ به‌هۆی نه‌فی کردنی سه‌به‌به‌که‌یه‌وه‌.

وه نه‌گه‌ر یه‌کی ئیددیعی قه‌رزیک‌ی کرد له‌که‌سیک و نه‌وه‌ قه‌رزه‌ وه‌عه‌دی هه‌بوو وه‌ کابرا ناوی وه‌عه‌ده‌که‌ی نه‌برد، نه‌وه‌ نه‌وه‌نده‌ کافیه‌که‌ «مدعی علیه» وه‌رام بداته‌وه‌ به‌وه‌ که ئیسته‌ لازم نییه‌ له‌سه‌ری ته‌سلیمی بکاو سوینده‌که‌ی له‌سه‌ر بخوا.

نه‌گه‌ر «مدعی علیه» سویندی خوارد له‌سه‌ر نه‌وه‌که: واجب نییه‌ له‌سه‌رم هیچت بده‌می، جا «مدعی» هات ئیددیعی کرد وتی: نه‌وه‌ سوینده‌ت له‌به‌ر نه‌وه‌ راست بوو که

له‌وکاته‌دا موفلیس بووی و ئیستا ده‌ستت ئه‌روا، ئه‌وه ئه‌م ده‌عوایه لی قه‌بوول ئه‌کرئ و «مدعی علیه» به‌وه رزگار ئه‌بی که سویندی بۆ بخوات که له واقعی‌دا هیچ حه‌قی له‌سه‌ری نییه.

بیداری! ئه‌وه‌ی که وتمان کافیه «مدعی علیه» له جواب‌دا بلئی به «مدعی»: موسته‌حه‌قی هیچ نیت له‌سه‌رم، له چه‌ند سووره‌تیک‌دا نابئی؛ یه‌کی له‌وانه، ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر یه‌کی ئیقراری کرد به‌وه که هه‌رچی وا له‌ماله‌که‌یدا مولکی ژنه‌که‌یه‌تی و له‌پاشان‌دا مردو ژنه‌که‌ی شاهیدی هینا له‌سه‌ر ئه‌م ئیقرار کردنه‌و میرات‌گه‌ره‌کان وتیان: ئه‌م شتانه‌که ئیستا له‌م مال‌ه‌دان له‌کاتی ئیقرار کردنه‌که‌دا نه‌بوون، ئه‌وه نابئی سویند بخۆن بۆ ژنه‌که بلین: تۆ موسته‌حه‌قی هیچ نیت له‌سه‌رمان، به‌لکوو ئه‌بی بلین: ئاگامان له‌وه نییه که ئه‌م شتانه هه‌موویان یا هه‌ندیکیان له‌م مال‌ه‌دا بووبن.

ئه‌گه‌ر که سیڤک مالیکی ره‌هن‌کراو یا مالیکی به‌کرئ له‌لا بوو و خاوه‌نه‌که‌ی داوای کرده‌وه، کافیه کابرا بلیت: لازم نییه له‌سه‌رم ته‌سلیمی بکه‌م وه ئه‌گه‌ر ئیقراری کرد بۆ کابرا به‌مولک و ئیددیعیای ره‌هن یا به‌کرئ گرتنی کرد، واجبه له‌سه‌ری به‌شاهید ئیساتی ئه‌و ره‌هن و به‌کرئ گرتنه‌بکا؛ که‌واته، چاره‌ی ئه‌مه‌یه به‌و «مدعی» یه بلیت: ئه‌گه‌ر ئیددیعیای مولکی موته‌له‌ق ئه‌که‌یت، واجب نییه له‌سه‌رم ته‌سلیمت بکه‌م وه ئه‌گه‌ر ئیددیعیای مالی ره‌هن‌کراو یا مالی به‌کرئ دراو ئه‌که‌یت که لام بی، به‌یانی بکه تا جوابت بده‌مه‌وه.

ئه‌گه‌ر که سیڤک ده‌عوای عه‌ینیکی کرد له‌که‌سیڤک و ئه‌ویش وتی: ئه‌و عه‌ینه‌هی من نییه، یاخود وتی: هی پیاویکه نایناسم، یاخود: مالی کورپه‌ مناله‌که‌مه، یا: وه‌قفه له‌سه‌ر فلان مزگه‌وت و من نازرم له‌سه‌ری، ئه‌وه فه‌رمووده‌ی راسته‌روایه ئه‌م جووره‌جوابه ئه‌و ده‌عوایه لانا‌دا له‌وه‌که‌سه، به‌لام عه‌ینه‌که‌ش له‌ده‌ستی وه‌رناگیری، چونکه فه‌رمووده‌ی ئاشکراتر ئه‌وه‌یه ئه‌و عه‌ینه‌که‌وا له‌ده‌ستی، یا مولکی خۆی بی یاخود کابرا موسته‌حه‌قی ئه‌وه‌بی که له‌لای بی، به‌لکوو ئه‌گه‌ر «مدعی» شاهیدی هه‌بوو، ئه‌وه باشه، ئه‌گینا قازی حه‌قی ئه‌وه‌ی هه‌یه سویندی ب‌دا که واجب نییه له‌سه‌ری ئه‌و عه‌ینه‌ته‌سلیم

بکا بۆ ئەو به‌لکوو ئیقرار بکا یاخود نکوول بکا له سویندو «مدعی» سویند بخواو عهینه‌کی لئی وه‌ربگری.

وه‌ته‌گه‌ر کابرای «مدعی‌علیه» ئیقراری کرد که ئەو عهینه‌مائی که‌سیکه‌له‌و شوینه‌دا حازره‌یا زیاتر له‌مه‌سافه‌ی «عدوی» (نیورۆزه‌ریگه) دوور نییه‌و ئەو که‌سه‌یش قابیلی ئەوه‌بوو مورافه‌عه‌ی له‌گه‌لدا بکری، ئەوه‌ته‌بئی قازی پرسپاری لئی بکا، جا‌ئه‌گه‌ر باوه‌ری به‌م‌که‌سه‌کرد، ئەوه‌ئه‌و مورافه‌عه‌یه‌له‌کابرای «مدعی‌علیه» لانه‌دا بۆلای ئەم که‌سه‌وه‌ته‌گه‌ر باوه‌ری پئی‌نه‌کرد، ئەوه‌عهینه‌که‌له‌ده‌ستیا‌ئه‌هیلریته‌وه‌و مورافه‌عه‌ی له‌گه‌لدا‌ئه‌کری، جا‌ئه‌گه‌ر «مدعی» شاهیدی راست‌کرده‌وه، ئەوه‌باشه، ئەگینا پئویسته‌کابرا ئیقرار بکا یا سویند بخوا یا سوینده‌که‌بداته‌دواوه‌بۆسه‌ر «مدعی».

ئه‌گه‌ر کابرای «مدعی‌علیه» ئیقراری کرد به‌وه‌که‌ئه‌و عهینه‌مائی که‌سیکه‌له‌و شوینه‌نییه‌و له‌مه‌سافه‌ی نیوه‌پۆزه‌ریه‌ک دوورتره، ئەوه‌فرموده‌ی راستتر ئەوه‌یه‌کیشه‌له‌م‌که‌سه‌لانه‌دری و چاوه‌پوانی ئەوه‌ئه‌کری ئەو که‌سه‌نادیاره‌حازر بییت‌و مورافه‌عه‌ی له‌گه‌لدا بکری، جا‌ئه‌گه‌ر «مدعی» به‌که‌شاهیدی هه‌بوو له‌سه‌ر ئەوه‌که‌ئه‌و عهینه‌مائی ئەوه‌و شه‌رتی «قه‌زاء له‌سه‌ر غائب» هاته‌جی، ئەوه‌ته‌بئی قازی حوکم‌بدا به‌سه‌ر نادیاره‌که‌داو عهینه‌که‌بداته‌ده‌ستی کابرای «مدعی» وه‌مادام‌مه‌سه‌له‌که‌بوو به‌مه‌سه‌له‌ی «قه‌زاء له‌سه‌ر غائب» پئویسته‌له‌سه‌ر «مدعی» به‌که‌یش سویند بخواکه‌مائی خۆیه‌تی.

بزانی! چاوه‌پوانی له‌م‌مه‌سه‌له‌یه‌دا هه‌ر بۆ ئەوه‌یه‌که‌عهینه‌که‌نه‌دریته‌ده‌ستی «مدعی»، به‌لام‌بۆ سویندانی کابرا مه‌جالی هه‌یه؛ جا‌ئه‌گه‌ر کابرا سویندی خوارد‌که‌ئه‌م‌عهینه‌مائی غائیه‌که‌یه، ئەوه‌باشه، ئەگینا پئویسته‌به‌ده‌لی عهینه‌که‌ببۆیری بۆ «مدعی» تا کابرای نادیار حازر‌ته‌بئی و مورافه‌عه‌ی له‌گه‌لدا‌ئه‌کری.

ئه‌گه‌ر «مدعی» شاهیدی هینا له‌سه‌ر ئەوه‌که‌ئه‌و عهینه‌مولکی خۆیه‌تی و کابرای «مدعی‌علیه» هه‌م‌شاهیدی هینا که‌مولکی کابرای نادیاره، ئەوه‌به‌شه‌هاده‌تی ئەم‌که‌سه‌ئیش‌ئه‌کری، به‌و شه‌رته‌که‌سابت‌بئی وه‌کیلی کابرای نادیاره، ئەگینا

شه‌هاده‌ته‌که‌ی لی وەرناگیرئ به‌نیسه‌ت سابت بوونی مولکه‌که‌وه بو نادیاره‌که. خولاسه، نه‌گه‌ر ئیددیعی‌ی نه‌وه‌ی کرد که وه‌کیلی کابرای نادیاره، پئویسته بو سابت بوونی مولکه‌که بو نادیاره‌که، ئیسه‌پاتی وکاله‌تی خوئی و ئیسه‌پاتی مالیکیه‌تی نادیاره‌که‌یش بکا وه نه‌گه‌ر هه‌ر شاهیدی له‌سه‌ر مالیکیه‌تی نادیاره‌که هینا، نه‌وه لی ئی نابیسری ته‌نھا بو ده‌فعی توهمه‌تی درؤ له‌خوئی نه‌بی بو نه‌وه که سویند نه‌درئ، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر ئیددیعی‌ی حه‌قیکی خوئی له‌وه‌ینه‌دا بکا؛ مه‌سه‌لا، بلیت: به‌ره‌هن به‌لامه‌وه‌یه، یا: به‌کری وهرم‌گرتوه‌وه له‌م سووره‌ته‌دا شاهیدی لی وهرنه‌گیریت له‌سه‌ر نه‌وه که نه‌م عه‌ینه‌مولکی نه‌وه که سه‌نادیاره‌یه و ئیستا له‌ره‌هنی نه‌م که سه‌دایه، یا به‌کری گرتوه.

بزائن! نه‌گه‌ر «مدعی‌ی علیه» وتی: نه‌وه عه‌ینه‌مالی خوومه‌و واله ده‌ستی خو‌مداو «مدعی» شاهیدی هینا که مالی نه‌وه‌خو‌یه‌تی و حوکمی حاکم به‌مه‌ده‌رچوو وه له‌پاشان، ده‌رکه‌وت که عه‌ینه‌که له‌ده‌ستی «مدعی‌ی علیه» دا نه‌بووه، نه‌وه نه‌گه‌ر خاوه‌ن ده‌ست حازر بی، نه‌م حوکمه‌ی قازی جی‌به‌جی ناکری وه نه‌گه‌ر دیار نه‌بی و شه‌رتی «قه‌زاء له‌سه‌ر غائب» بیته‌جی، نه‌وه حوکمی قازی جی‌به‌جی نه‌کری.

هه‌ر که‌سی ئیددیعی‌ی حه‌قیک بکا بو غه‌یری خوئی و نه‌وه کیل بی و نه‌وه لی نه‌مر بی بو نه‌وه که سه، نه‌وه نه‌م ده‌عوایه لی نابیسری به‌م شه‌رته‌ ئیددیعی‌ی گواسته‌نه‌وه‌ی حه‌قه‌که نه‌کا بولای خوئی یاخود نه‌وه عه‌ینه‌مالی که‌سی بی که قه‌رزاری نه‌م که سه‌بی و نه‌م کابرایه‌ عه‌لاقه‌یه‌کی هه‌بی به‌وه عه‌ینه‌وه؛ نمونه‌ی میسالی لقی یه‌که‌م، نه‌وه که‌سه‌ی قه‌رزی هه‌یه له‌سه‌ر می‌ردی ژنیکی مردوو بلیت: نه‌وه ژنه‌ماره‌یی هه‌یه له‌سه‌ر می‌رده‌که‌ی، یاخود ژنیکی ئیددیعی‌ی نه‌وه بکا که می‌رده‌که‌ی قه‌رزی له‌سه‌ر فلان‌که‌س هه‌یه، نه‌وه نه‌م ده‌عوایه نابیسری نمونه‌ی لقی دووه‌میش، نه‌وه یه‌کیک به‌شیکی جیانه‌کراوه‌ی له‌مولکیک کری و له‌کاتی دیار نه‌بوونی فرۆشیاره‌که‌دا ئیسه‌پاتی کرد که نه‌وه به‌شه‌ی نه‌وه کریویه‌تی له‌وه مولکه‌نه‌وه به‌شه‌یه که به‌میرات پی گه‌یشتوو له‌میراتی باوکی، جا برای فرۆشیاره‌که ئیددیعی‌ی نه‌وه‌ی کرد که باوکیان وه‌ختی خوئی هه‌موو نه‌وه مولکه‌ی

به خشيوه به و وه شاهيديشی له سهر راست کرده وه، ئەمجار کړپاره که پش شاهيدینکی راست کرده وه له سهر ئەوه که باوکی له و به خشینه په شیمان بووه ته وه، ئەوه ئەم ئیددیعیایه و راست کردنه وهی ئەو یه ک شاهیده ی لی قه بوول ئە کری. ئەمجار ئەم کړپاره سویند ئە خوا له گه ل شاهیده که یدا، چونکه ئیددیعیای مولکی که سینکی تر ئە کا له گه ل ئەوه دا که ئە و مولکه یش گوئیزاوه ته وه بو لای خو ی.

نمونه یه کی تری ئەم لقه، وه کوو ئەوه که «خالید» ئیددیعیای خانوویه ک بکا که به دهستی «ئه حمهد» وه بی و بلی: من ئە و خانووه م کړپوه له «مه حموود» و ئە ویش کړپویه تی له «موحه ممهد» و ئە ویش کړپویه تی له «ئه حمهد» و «ئه حمهد» ئینکاری ئە وه بکا، ئە وه ئە و شاهیده که «خالید» راستی ئە کاته وه، لی قه بوول ئە کری.

باسی چۆنیه تی سویندو دستووری سویند

سوننه ته بو قازی که سویندی «مدعی» قورس بکا، یه عنی ئە و سوینده ی که «مدعی علیه» ئە یداته وه به سه ریا و ئە و سوینده ی که له گه ل شاهیدیکدا ئە یخوا؛ ههروه ها، سوننه ته سویندی «مدعی علیه» قورس بکا، هه رچه ند خه سمه که یشیان داوای قورس کردنی سوینده که نه کا؛ ئە م قورس کردنی سوینده، بو شتیکه نه مال بی و نه مه به ست لی مال بی، وه کوو نیکاح و ته لاق و ریجعه و وه کاله ت و وینه ی ئە مانه له و شتانه که به پیاویک و دوو ژن سابت نابن، ههروه ها له مائیکیشدا که بگا به هدی زه کات - که دووسه د درمه له زیو یا بیست مسقاله له ئالتون - وه کوو له باسی قورس کردنی سویندی «لعان» دا رابورد؛ به لی، له م بابه دا قورس کردنی سویند به وه نابی که له لای کۆمه لدا بی یا به دووباره کردنه وه ی که لیمه کان بی.

جا ئە و شته ی که که سینک سویندی له سهر ئە خوا، ئە گه ر کرداری خو ی نه بی و کرداری غه یریکی عاقلیش نه بی، به م په ننگه هه ر کردار نه بی، وه کوو ئە وه که بلیت: ئە و په له وه ره که و نییه، یا خود کرداری غه یره عاقل بی، وه کوو ده رچوونی رۆژ، یا خود کرداری خو ی بی چ له نیسبات و چ له نه فیدا، وه کوو قسه کردن و قسه نه کردن له گه ل

که سیڭ، ئەو هه‌م سووره‌تانه‌دا واجبه‌ سوینده‌که‌ی جه‌زمی بی له‌سه‌ر ئەسه‌سی ئەوه‌ی رووی داوه‌؛ مه‌سه‌لا، بلیت: وه‌للا هه‌په‌له‌وه‌ره‌ که‌و نییه‌، وه‌للا هه‌له‌هاتوه‌، وه‌للا هه‌سه‌م له‌گه‌ل فلانا کرد، یا نه‌کرد. هه‌روه‌ها ته‌گه‌ر کرداری که‌سیکی تر بی له‌وانه‌که‌ عاقلن به‌لام کرداره‌ که «مثبت» بی، وه‌کو وه‌للا فلان که‌س ته‌و قسه‌یه‌ کرد، یا ته‌و شته‌ی نووسی، یا خود «نفی مَحْصُور» بی، یه‌عنی نه‌فیئکی تایبه‌تی دیاری بی، وه‌کو بلیت: فلان که‌س له‌ فلان مه‌جلیسدا ته‌و قسه‌یه‌ نه‌کرد، ئەوه‌ پێویسته‌ ته‌و سوینده‌ به‌ شیوه‌ی جه‌زم و له‌سه‌ر بنچینه‌ی رووداو بی.

وه‌ ته‌گه‌ر کرداره‌که‌ کرداری که‌سیکی تر بی له‌ مه‌جالی نه‌فی کردنا و نه‌فیه‌که‌ش هه‌سه‌ر نه‌بی، ئەوه‌ سوینده‌که‌ له‌سه‌ر نه‌زانین ته‌خوری، وه‌کو ته‌وه‌ که‌ بلیت: وه‌للا ناگام له‌وه‌ نییه‌ که‌ باوکت ته‌و قه‌رزهی دابته‌وه‌ پیمان وه‌ داوای جه‌زم و نه‌فی روودانی لی ناکری، هه‌رچه‌ند ته‌گه‌ر سویند له‌سه‌ر جه‌زمیش بخوا، باشت‌ری قه‌بوول ته‌کری. به‌لی، ته‌گه‌ر غه‌یره‌که‌ له‌ حوکمی نه‌فسی خۆیدا بوو وه‌کوو حه‌یواناتیکی وا که‌ له‌ ئیداره‌یدا بی وه‌ یه‌کیک ئیددیعیای ئەوه‌ی لی بکا که‌ ته‌و حه‌یواناته‌ زیانیان به‌ زه‌راعه‌تی ته‌م گه‌ یاندوه‌، ته‌وه‌ واجبه‌ له‌سه‌ری سویند بخوا له‌سه‌ر جه‌زم و رووداو؛ مه‌سه‌لا، بلیت: وه‌للا مه‌ینه‌که‌م زه‌راعه‌تی تۆی نه‌خواردوه‌، چونکه‌ مادام ته‌م حه‌یوانه‌ وال هه‌ژێرده‌ستی کابرا، ئیسی ته‌و وه‌کوو ئیسی کابرا وایه‌؛ بۆیه‌ ته‌گه‌ر حه‌یوانه‌که‌ لای که‌سیک بی که‌ زامنی کرده‌وه‌ی بی، وه‌کوو کریچی و مال‌خواز و مال‌داگیر که‌رو شوان، ئەوه‌ ئیددیعیای زیان‌گه‌ یاندنی ته‌و حه‌یوانانه‌ له‌سه‌ر ته‌وه‌ که‌سه‌یه‌ و پێویسته‌ هه‌ر ته‌ویش سویندی له‌سه‌ر بخوا، ئیتر ئیددیعیای زیان‌گه‌ یاندن و سویند خواردن له‌سه‌ر خواهن مال نییه‌.

جا ته‌گه‌ر کوپڤڤک داوای قه‌رزێ باوکی کرد له‌ که‌سیک و ته‌ویش وتی: داومه‌ته‌وه‌و شاهیدی نه‌بوو، ته‌وه‌ کوپه‌ که‌ سویند ته‌خوا ته‌لی: وه‌للا ناگام له‌وه‌ نییه‌ که‌ ته‌و قه‌رزته‌ دابته‌وه‌.

بزائن! له‌ هه‌ر شوینیکدا سویند خواردن له‌سه‌ر نه‌زانین مه‌به‌ست بی، پێویسته‌ «مدعی» له‌ ده‌خواکه‌یدا باسی ته‌وه‌ بکا که‌ «مدعی علیه» ناگای له‌و شته‌ هه‌یه‌.

بیدار کردنه وه! دروسته ئینسان سویندی جه زمی بخوا به هه موو بیرو باوه رپکه وه؛ مه سه لا، یه کیك ئه توانی به پال دان له سه ر نوو سراوی خوئی یا باوکی یا که سیکی باوه ر پئی کراو، سویند بخوا له سه ر ئه وه که ئه و قه رزه دراوه ته وه یا نه دراوه ته وه یا ئه وه نده ی ماوه یا قیحه ته که ی ئه وه نده یه؛ هه روه ها، ئه توانی له سه ر نوو سراویکی باوه ر پئی کراو سویند بخوا که ئه وه نده قه رزی باوکی له سه ر فلان که سه هه یه؛ هه روه ها، نکوولی خه سه مه که ی له سویند خواردن ئه بی به هوئی هیزی باوه ر له سه ر ئه وه که ئه و خه سه مه حه قه که ی له سه ره و سویندی له سه ر بخوا، به و شه رته خه سه مه که له وانه نه بی که به هه موو جوړی خوئی بپاریزی له سویند خواردن.

پیویسته بو ئه وه ی که سویند قیحه تی بی و کار بکا، خه سه م داوا بکا له قازی و قازی داوا بکا له کابرا سویند بخواو که لیمه کانی سوینده که به پئی عورف یه که له دوای یه ک بن. له سویند خواردندا، ته ماشای نییه تی قازی یا نییه تی حه که م یا نییه تی ئه و که سه ئه کری که دیاری کراوه بو وه رگرتنه وه ی حه ق له خه لکی؛ هه روه ها، ته ماشای عه قیده ی قازی ئه کری، ئه گه ر «مجتهد» بی یا ته ماشای عه قیده ی ئیمامه که ی ئه کری، ئه گه ر «مقلد» بی؛ که وابی ئه گه ر کابرا ی سویند خوړ له فزیکی وت و مه عنایه کی تری مه به ست بوو، یا خیلانی ئه و سوینده ی لا حه ق بوو، وه کوو که سیکی شافیعی مه زه هب که خانوو یه کی به شوفعه ی دراوسییه تی وه رگرتبی و لای قازی حه نه فی سویند بخوا که فلان که سه حه قی شوفعه ی له سه رم نییه (واته به مه زه هبی شافیعی)، یا خود له ژیر لیوه وه بلی: «ان شاء الله» به جوړی که قازی نه بیسی، ئه وه ئه م حاله تانه ده فعی گوناھی سویندی درو ناکه ن، به لام ئه گه ر هه ر خاوه ن حه ق سویندی کابرا ی دا یا خوئی له سه ره تا وه سویندی خوارد، ئه وه ئیعتیار به نیازی خویه تی و له سه ر حیسابی دلئی خوئی سویندی ناکه وی، به لام گوناها ر ئه بی به هوئی ئه وه وه که حه قی خه لکی پئی به تال ئه کاته وه؛ به لی، وتنی له فزیك و مه به ست بوونی مه عنایه کی نهینی جگه له مه عنا دیاریه که ی له فزه که که - پئی ده لین: «توریه» - سوودی هه یه بو نه که وتنی ته لاق، هه رچه ند لای قازیش سویند بخوا، ئه گه ر ئه و قازییه مه زه هبی له سه ر ئه وه نه بی که ته لاق دانی خه سه م دروسته، وه کوو قازی شافیعی مه زه هب.

بزانت! ده ستوری ته و که سه‌ی که سویندی له سه‌ره نه‌وه‌یه هه‌ر که سی له پاش ده‌عوای «مدعی» نه‌گه‌ر ئیقرار بکا ناچار بکری به جی به جی کردنی پیوستی ئیقراره‌که‌ی، نه‌وه نه‌گه‌ر ئینکاری کرد، سویندی له سه‌ره؛ به‌لی، نه‌م ده‌ستوره به نه‌غلب وایه و چند ماده‌یه‌که هه‌یه که به‌ر نه‌م ده‌ستوره نه‌که‌ون، که‌چی کابرا سویند نادری؛ یه‌که‌م، نه‌گه‌ر ده‌عوای سته‌م بکری له قازی، سویندی نادری؛ دو‌وه‌م، نه‌گه‌ر ئیددیعی نه‌وه بکری که شاهید دروی کردوه، نه‌وه سویندی نادری له سه‌ر نه‌وه که دروی نه‌کردوه؛ سیه‌م، نه‌گه‌ر «مدعی علیه» بلی: من منالم و هه‌لبگری قسه‌که‌ی راست بی، سویندی نادری له سه‌ر نه‌وه که دروی نه‌کردوه، به‌لکوو نه‌و مه‌سه‌له‌یه رانه‌گیری تا بالغ نه‌بی؛ چواره‌م، له عوقوبه‌تی خودادا، وه‌کوو حه‌دی زیناو عه‌ره‌ق خوارده‌وه، نه‌گه‌ر کابرا ئینکاری کرد، سویندی نادری؛ پینجه‌م، نه‌گه‌ر «مدعی علیه» بلیت به «مدعی» که: نازادت کردووم له‌م ده‌عوایه، سویندی نادری، چونکه نازاد کردن له ده‌عوا مه‌عنای نییه و شتیکی به‌تاله.

نه‌گه‌ر که سی‌ک ته‌علیقی ته‌لاقی ژنه‌که‌ی کرد به کرداری ژنه‌که خۆیه‌وه و له پاشان ژنه‌که ئیددیعی نه‌وه‌ی کرد له کابرا که‌وا نه‌و کاره‌ی کردوه و ته‌لاقی که‌وتوه و کابرا ئینکاری کرد، نه‌وه کابرا سویند نادری له سه‌ر نه‌زانین به‌و کرداره، به‌لکوو نه‌گه‌ر ژنه‌که ئیددیعی جیابونه‌وه‌ی کرد، کابرا سویند نه‌دری له سه‌ر نه‌وه که ته‌لاقی نه‌که‌وتوه و جیابونه‌وه‌ی له میرده‌که‌ی نه‌هاتوه ته‌جی.

نه‌گه‌ر که سی‌ک ئیددیعی شوفعه‌ی کرد له که سی‌ک و ته‌ویش وتی نه‌و به‌شه‌م بو کوره‌که‌م کرپوه، نه‌وه کابرا سویند نادری وه نه‌گه‌ر کورپک ئیددیعی کرد له باوکی که‌وا به‌روشه‌وه بالغ بووه و باوکیشی پی نه‌زانی و پیوسته هه‌ر مایکی لایه‌تی بیداته‌وه و باوکی ئینکاری کرد، نه‌وه سویند نادری وه نه‌گه‌ر ئیددیعی کرد له قازی که ژنیکی شیتی لی ماره برپوه و قازی ئینکاری کرد، سویندی نادری، هه‌رچه‌ند نه‌گه‌ر ئیقرار بکا، نه‌و نیکاحه به‌تال نه‌بیته‌وه. نه‌گه‌ر پیشه‌وای موسولمانان ئیددیعی کرد له و کاربه‌ده‌سته‌ی که‌زه کاتی موسولمانان کوئه‌کاته‌وه که‌وازه کاتی فلان‌که‌سی وه‌رگر تووه و

ئەویش ئینکاری کرد، ئەو سویند نادری. ئەگەر «ئەحمەد» قەرزى لەسەر «مەحمود» هەبوو و ئیددیعی کرد لە «حامید» کەوا ئەو مالهى وا بە دەستیه و مالى «مەحمود» و پۆیسته ئەو قەرزى ئەوى لى بداتەو، ئەویش ئینکاری کرد، ئەو سویند نادری.

ئەگەر کەسیك قەرزى لەسەر مردوویەك هەبوو و ئیسپاتی کردو حوکمی بۆ درا، ئەمجار مەحزە رىكى هینا سەبتى مولكى كابرأ مردووه كەى تىدا بوو بۆ ئەو ئەو مولكە بفرۆشرى و حەقە كەى ئەوى لى بدریتەو، ئەو دروستە، هەرچەند میرات گره كان نه یان كرددبى به وه كیل بۆ ئەم ئیسپات كرددنه.

بزائن! سویند ئەو نەهەزى هەیه كە لە ئیستەدا هەراو ناكۆكییه كە ئەپریتەو، ئیتر نابى به هوى ئەو كابرأ له حەقیقە تدا ئەستوى پاك بیته و له حەقى خاوەن حەق؛ كەواتە، ئەگەر لە پاش سویندى «مذعی علیه»، كابرأ «مذعی» شاهیدی راست كرده و لەسەر حەقە كەى، هەرچەند یەك شاهیدی بى كە خوئى سویندى لە گەلدا بخوا، ئەو حوکم ئەكرى بەم شەهادەتە یا بەم شەهادەت و سویندەو حەقە كەى لى ئەسە نریتەو. هەر و هەها ئەگەر «مذعی علیه» سویندە كەى گیرایە و بۆ سەر «مذعی» و ئەمیش ئیستە نكولى كرد لە سویند و لە پاشان شاهیدی راست كرده و لەسەر حەقە كەى، ئەو ئەو حەقەى بۆ سابت ئەبى، چونكە قایبلە ئەو نكول لە سویندەى لەبەر كەرامەتى نەفس و لەبەر پارىز بووبى.

بزائن! ئەگەر یەك دەعوای تەنیا، دەعوای گەلى حەقى تىدابوو، ئەو «مذعی» ئەتوانى كە «مذعی علیه» سویند بەدا لەسەر هەموویان بە جارى یا سویندى بەدا لەسەر هەندىكیان و بەس و ئەیشتوانى كە یەكە یەكە لەسەر هەموو حەقیكیان سویندىكى تاییه تی بەدا، بەلام ئەگەر دەعوایان یەكە یەكە لە یەك جیا كرابوونەو، ئەو قایبل نییه بە یەك سویند كابرأ رزگار ببى، هەرچەند «مذعی» یەكە یەكە یەكە یەكە، چونكە ئەم دەعوایانە بەشى خویان تىدا یەكە تەماشاكردنیانە بە جیا جیا بە گویره ی جیا كرددەو «مذعی» یەكە.

و ئەگەر كۆمەلنىك حەقیكیان لەسەر كەسیك هەبوو، ئەو پۆیسته ئەو كابرأ بۆ هەریه كىكیان سویندىكى تاییه تی بخوات و بە تاقە سویندىك قەناعەت ناكرى،

هه‌رچه‌ند رازی بن به سویندی. ئه‌گه‌ر «مدعی» شاهیدی هی‌نا له‌سه‌ر حه‌قه‌که‌ی و له‌پاشان وتی: ئه‌م شاهیدانه شه‌هاده‌ته‌که‌یان به‌ درۆ بوو، ئه‌وه‌ حه‌قی ئه‌و کابرایه‌ به‌تال ئه‌بیته‌وه.

ئه‌گه‌ر «مدعی علیه» وتی: سویند ناخۆم، پێویسته «مدعی» سویند بخواو به‌ته‌نیا سویند نه‌خواردنی «مدعی علیه» حوکم نادرئ بۆ «مدعی». سویند نه‌خواردن، ئه‌وه‌یه کابرا بلی: ئاماده‌ نیم سویند بخۆم، یاخود قازی پێی بلی: سویند بخۆ، ئه‌ویش بلی: سویند ناخۆم وه‌ یا ئه‌گه‌ر بێ‌ده‌نگ بوو، قازی حوکم بکا به‌ سویندنه‌خواردنی وه‌ ئه‌گه‌ر قازی بلی به‌ «مدعی»: سویند بخۆ، ئه‌و حوکمه‌ به‌ نکوولی «مدعی علیه»، ئیتر ئه‌م ناتوانی پاش ئه‌وه‌ سویند بخوات، مه‌گه‌ر به‌ ره‌زامه‌ندی «مدعی»، جا له‌م‌کاته‌دا دروسته‌ سویند بخوات وه‌ ئه‌گه‌ر سویندی نه‌خوارد، «مدعی» حه‌قی سویند خواردنی نامینی، چونکه‌ خۆی به‌ ئاره‌زووی خۆی حه‌قی سوینده‌که‌ی خۆی فه‌وتاندووه‌ وه‌ له‌م‌کاته‌دا غه‌یری راست کردنه‌وه‌ی دوو شاهید یا شاهیدی‌ک و سویندی‌کی خۆی، حه‌قی هیچی نامینی.

ئه‌گه‌ر «مدعی علیه» نکوولی کرد له‌ سویند خواردن و له‌ مه‌جلیسی حوکمه‌که‌ ده‌رچوو و هیشتا قازی سویندی نه‌دابوو به‌ «مدعی»، ئه‌وه‌ قازی ناتوانی پاش ئه‌وه‌ سویند بدا به‌ «مدعی».

دروسته‌ بۆ «مدعی» له‌ پاش ئه‌وه‌ که‌ شاهیدی‌کی راست کرده‌وه‌ خۆی سویند نه‌خواو سویند بدا به‌ «مدعی علیه»؛ جا ئه‌گه‌ر سویندی خوارد، ئه‌وه‌ حه‌قی «مدعی» ئه‌که‌وی وه‌ ئه‌گه‌ر سویندی نه‌خوارد، «مدعی» له‌ پاش ئه‌مه‌ ناتوانی سویند بخوا، به‌لکوو هه‌ر ئه‌وه‌ی بۆ ئه‌م‌بیته‌وه‌ که‌ دوو شاهید راست کاته‌وه‌ و ناتوانی شاهیدی‌ک راست کاته‌وه‌ و سویندی له‌گه‌لدا بخوا، چونکه‌ خۆی سوینده‌که‌ی خۆی فه‌وتاندووه‌.

بزائن! ئه‌و سوینده‌ی که‌ له‌ لایه‌نی قازییه‌وه‌ یا له‌ لایه‌نی «مدعی علیه» یه‌وه‌ ئه‌دریته‌ دواوه‌ بۆسه‌ر «مدعی»، مادام «مدعی» خواردی، له‌ فه‌رمووده‌یه‌ کدا وه‌ کوو دوو شاهید یا شاهیدی‌ک و سویندی‌ک وه‌ هایه‌؛ فه‌رمووده‌ی دیاریتر ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و سوینده‌ وه‌ کوو

پئی لێنانی «مَدْعی علیه» وایه وه بینا له‌سه‌ر ئەم فەرمووده دیاریتەر، هەر له‌پاش ئەوه که «مَدْعی» سوینده‌که‌ی خوارد، به‌ بئی موحتاج بوون به‌ حوکمی قازی، حه‌قه‌ که واجب ئەبێ بۆ «مَدْعی» وه‌ ته‌گەر «مَدْعی علیه» له‌پاش ئەم سویندی «مَدْعی» یه‌ شاهیدی راست کرده‌وه له‌سه‌ر ئەوه که وه‌ختی خۆی ئەوه حه‌قه‌ی داوه‌ته‌وه به‌ «مَدْعی» یاخود «مَدْعی» نازادی کردووه، یا له‌سه‌ر شتیکی تر که حه‌قه‌که‌ی بفه‌وتینی، ئەوه ئەو شاهیده نابیستری، چونکه‌ ئەو پئی لێنانه‌ ته‌قدیرییه‌ که له‌ سویندی «مَدْعی» یه‌وه په‌یدا ئەبێ، ئەم به‌لگه‌یه‌ی خۆی به‌ درۆدا خستووه‌ته‌وه؛ به‌لام "دمیری" له‌ زانایانی زه‌مانی خۆیی گێراوه‌ته‌وه که‌وا ته‌گەر «مَدْعی به‌» عه‌ین بئی، ئەو شاهیدانه‌ که «مَدْعی علیه» راستیان ده‌کاته‌وه له‌پاش سویندی «مَدْعی» سوودیان هه‌یه؛ شیخی «ابن حجر» له‌ «تُحْفَه» دا ئەم قسه‌یه‌ی به‌ باش زانیوه‌وه له‌سه‌ر ئەم ته‌ساسه‌یه‌ که "ابن الصلاح" فتوای داوه‌ ته‌گەر که سیك ئیددیعی به‌ شیک بکا له‌ مولکیک که‌وا به‌ ده‌ست براهه‌یه‌وه به‌هۆی میراته‌وه و براهه‌ی ئینکاری کرد به‌لام سویندی نه‌خواردو سوینده‌که‌ی گێرايه‌وه بۆ سه‌ر «مَدْعی» و ته‌ویش سویندی خواردو قازی حوکمی بۆ دا، جا پاش ئەمه‌ ئەو برا «مَدْعی علیه» یه‌ شاهیدی راست کرده‌وه که باوکی له‌ ژبانی خۆیدا ئیقراری کردووه به‌وه که ئەو عه‌ینه‌ و له‌ ده‌ستی ئەم کورپه‌دا، مالی خۆیه‌تی، ئەوه واجب له‌سه‌ر قازی حوکمی پئی بکا ئەو عه‌ینه‌ له‌ «مَدْعی» یه‌ که بسینتیه‌وه بۆ ئەم برا «مَدْعی علیه» یه‌.

ته‌گەر له‌پاش ئەوه که قازی یا «مَدْعی علیه» سویندی گێرايه‌وه بۆ «مَدْعی» و ته‌میش سویندی نه‌خواردو عوزری به‌ هیچ نه‌هینایه‌وه‌وه داوای مۆله‌تی نه‌کرد، یاخود وتی: من نکوولم هه‌یه، یا هه‌ر بئی ده‌نگ بوو وه‌ قازی حوکمی کرد به‌ نکوولی، ئەوه ئیتر «مَدْعی» حه‌قی سویندی نامینی و حه‌قی داواکردنی له‌ خه‌سمه‌که‌یش نییه، مه‌گەر سا شاهید راست بکاته‌وه له‌سه‌ر «مَدْعی علیه».

وه‌ ته‌گەر بیانووی به‌وه هینایه‌وه که له‌وه‌لا شاهید دینی یا داوای مۆله‌تی کرد تا ته‌ماشای حیسابی خۆی بکا، ئەوه تا سێ رۆژ مۆله‌تی ئەدری و ته‌گەر له‌پاش سێ رۆژه‌که‌ حازر نه‌بوو بۆ سویند خواردن به‌ بئی عوزری شه‌رعی، ئەوه ئیتر حه‌قی سویند

خوار دنی نامینی، به لام نه گهر «مدعی علیه» له وکاته داکه داوای سویندی لی کرا داوای مؤله تی کرد، به بی ره زای «مدعی» دروست نییه مؤله تی بدری، چونکه به پیی شهرع ناچاره له سهر یققرار به حقی «مدعی» یا به سویند له سهر نه فیی حقه که ی، به لام «مدعی» به ناره زووی خو یه تی، ناخو داوای حقه که ی نه کا یا داوای ناکاو ته فره ی نه دا.

به لی، نه گهر «مدعی علیه» له سهره تای مه جلیسه که وه داوای مؤله تی کرد بو نه وه پرسیار له نه هلی شهرع بکا یا ته ماشای ده فته ری حیساباتی خو ی بکا، نه وه تا ماوه ی ناخری نه وه مه جلیسه مؤله ت نه دری، نه گهر قازی به مه سلله حه تی بزانی.

بزانی! نه گهر «مدعی» له پاش ده عوا سویندی «مدعی علیه» ی نه داو داوای که فیلی کرد له «مدعی علیه» تا شاهیده کانی ده هینی، واجب نییه له سهر «مدعی علیه» قه بوولی بکاو که فیلی بینی، به لام نه گهر له پاش راست کردنه وه ی شاهد داوای که فیلی کرد له «مدعی علیه» تا ته عدیلی شاهیده کانی نه کری، نه وه نه وه «مدعی علیه» یه ناچار نه کری به حازر کردنی که فیلی وه نه گهر نه یهینا، حه پس نه کری تا ماوه ی ته عدیلی شاهیده کان ته واو نه بی.

نه گهر داوای زه کات کرا له که سیک و نه ویش وتی: داومه به زه کات کو که ره وه یه کی تر، یا وتی: ته خمین که ره که غه له تی کردوه، نه وه سوننه ته سویند بدری وه نه گهر سویندی نه خوارد، داوای هیچی لی ناکری وه نه گهر بلین: واجبه سویند بخواو سوینده که ی نه خواردو قابیلیش نه بوو سوینده که ره دبکریته وه بو سهر «مدعی»، له به ره وه که موسته حه ق حه سر نه بی له چه ند که سیکدا، نه وه فه رموده ی راستر نه وه یه زه کاته که ی لی وه ره گیری نه که له بهر نکوول، به لکوو له به ره وه که نه وه نده ی هه یه بگاته حه دی زه کات و سالی به سهر دا تی په ریوه.

نه گهر که سیک داوای مالی مردووی بی میرات به ری لی کرا، یا داوای وه قفی عامی لی کرا، یا داوای وه قفی مزگه وتی لی کراو شاهد نه بوو نیسپاتی بکا، نه وه حه پس نه کری تا یا یققرار نه کا یا سویند نه خوا که له سهر ی نییه.

وه ئەگەر وهسی مردوو ئیددیعیای کرد له میرات بهره کان که فلان کهس وهسیه تی کردوو به سی یه کی ماله که ی بو فه قیرو هه ژارو ئەوانیش ئینکاریان کردو سویندیان نه خوارد، ئەوه چه پس ئە کرین تا ئیقرار ئە کهن یا سویند ئە خوون.

ئەگەر وهلی ئەمری مندال یا شیت ئیددیعیای قهرزی ئەمانه ی کرد له یه کیك و ئەویش ئینکاری کردو نکوولیشی کرد له سویند خواردن، ئەوه ئەو وه لیه ئەگەر ئیددیعیای موباشه ره ی سه به بی قهرزه که ی کرد بی، خو ی ئە توانی سویند بخوا، ئەگەر نا، دروست نییه سویند بخوا و مه سه له که ماتل ئە کری تا منداله که بالغ ئە بی، یا شیته که خوش ئە بیته وه، جا خو یان سویند ئە خوون.

وه ئەگەر ئیددیعیای قهرزی منالی خو ی کرد له یه کیك و ئیسپاتی کرد، جا «مدعی علیه» ئیددیعیای ئەوه ی کرد که زوو ئەو قهرزه ی داوه ته وه، به لام شاهیدی نه بوو، ئەوه واجبه ئیسته قهرزه که ی لی وهر بگیری، جاکاتی که مناله که بالغ بوو، ئە بی سویند بخوا له سه ره ئەوه که ناگای له وه نییه که ئەو کابرایه زوو تر ئەو قهرزه ی دا بیته وه.

وهسی مندال و «قیم» ی مزگه وت و نازری وه قف، وه کوو مندال وه هان له وینه ی ئەم دوو مه سه له یه دا که به یانمان کردن.

باسی ئەوێ که شاهیله دوو لاهه بهرانبهریی یهك بکهن

ئەگەر دوو کهس ده عوای عه یینکیان کرد، ئەوه ئەو عه ینه، یا واله دهستی که سیکی غه یری خو یاندا، یا واله دهستی هه ردووکیان، یا واله دهستی یه کیکیان، یا له دهستی هه چیاندا نییه؛ جا ئەگەر عه ینه که له دهستی که سیکی غه یری ئەماندا بوو وه هه رکام له م دوو که سه شاهی دیان راست کرده وه، ئەوه هه ردوو شه هاده ته که په کیان ئە که وی، چونکه به گزی یه کدا چوون و شتیکیش نییه لایه کیان به هیژ بکات؛ که واته، وه کوو ئەوه وایه هه چیان شاهی دیان نه بی، خوا ی هه ردوو شاهی ده کان ریک بن له ته ئریخدا، یا خود یه کیکیان ته ئریخی بی و ئەویان نه بی، یا خود هه چیان ته ئریخیان نه بی و له م سووره ته دا پیویسته له سه ره کابرای خاوه ن ده ست بو هه ره یه کی له وه که سانه سویندیک بخوا که مالی تو نییه، ئەمجار عه ینه که بو خو ی ئە مینته وه.

وه نه گەر کابرای خاوهن دهست ئیقراری کرد بۆ یه کیکیان، خوای له پیش هیئانی شاهیده کاندای بی یا له پاش ئه وه، ئه وه هیژ ته دا به و یه کیانه وه نه گەر ته نها یه کی له و دوو که سه «مدعی» یه شاهیدی هه بوو، ئه وه حوکم بۆ ئه و ئه درئ.

وه نه گەر ماله که له دهستی ههردوو کیانا بوو، وه کوو ئه وه یه کیك بمرئ و دوو کوپری له پاش به جئ بمینئ و خانوو یه کی بی و کوپه کان له خانوو که دا بن، به لام هه موو یه کی له وانه ئیددیعیای ئه وه بکا که باوکی پیش مردنی خانوو که ی داوه به و وه هه رکامیشیان شاهید له سه ر ده عواکه ی راست کاته وه، ئه وه ئه و عینه ههروه کوو له وه پیش له ده ستیاندا ئه هیژرته وه.

وه نه گەر عینه که به دهستی که سه وه نه بوو وه هه ر دوو «مدعی» یه که یش شاهیدیان راست کرده وه، هه رکام له سه ر مالیکیه تی خوئ، ئه وه ئه بی به چون یه ک له به ینی ههردوو کیاندا دابه ش بکری و نه گەر له دهستی یه کیکیاندا بی و «مدعی» یه کان ههردوو کیان شاهید راست که نه وه، ئه درئ به ویانه که عینه که ی لایه له بهر هیژی دهسته که ی.

بزانن! ناکوکی له به ینی ئه م شه هاده تانه دا له وه ختیکدا یه که له هیچ لایه که وه شتیکی وا نه بی ته رجیحی بدا به سه ر ئه وی تریاندا، ئه گینا ئه و لایه پیش نه خری که ته رجیح ده ری هه یه.

ئه سبابی ته رجیح دان زوره؛

یه که م، وه کوو ئه وه یه کی له شه هاده ته کان به یانی نه قلی مولک بکا؛ مه سه لا، شاهیدی یه کیکیان شه هاده ت بدا به وه که ئه و عینه مولکی «مه حمود» وه شاهیدی ئه ولایان شه هاده ت بدا به وه که ئه و عینه مولکی «ئه حمده» وه له «حامید» ی کرپوه.

دوو هه م، وه کوو ئه وه که ئه و ماله له دهستی یه کیکیاندا بی یا له دهستی یه کیکیاندا بی که ئیقراری کرد بی بۆ یه کیکیان، خوای شاهیدی ههردوولا سه به بی مولک به یان بکا یا نه وه نه گەر به یانی سه به بیان کرد، ئه و سه به بانه یه ک بن یا جیا بن؛ ههروه ها، نه گەر مولکه که یان دایه پال ئه سل، فه رق نییه له وه دا که ههردوولا یان بیده نه پال یه ک که س یا هه ر لایه ک بیداته پال یه کیك؛ مه سه لا، شاهیدی یه کیکیان بلئت: له «ئه حمده» ی کرپوه و

شاهیله ئهویان بلیت: له «مهحمود» ی کپروه، ئەوێ ههه شاهیله کابرای
 خاوهن دهست پیش ئهخریت و خاوهن دهست، پی ئهئین: «داخل» و خهسه که ی،
 پی ئهئین: «خارج» وه له کاتی مورافه هه دا شاهیله کابرای «داخل» نابیسری تا
 شاهیله کابرای «خارج» شه هادهت ئه دا؛ به ئی، هه ندی که س و توویانه: شه هاده تی
 «داخل» یش له پیشدا ئه بیسری له بهر نووسینی شه هاده ته که ی، به لام پیویسته له پاش
 شه هاده تی «خارج» دووباره بکریته وه.

ده لیلی پیش که وتنی شه هاده تی داخیل، دوو شته؛ یه که م، حوکمی حه زه رت ﷺ به
 پیش خستنی شه هاده تی داخیل؛ دووهم، هیزی دهست و ته سه روفه، هه رچه ند شاهیله
 خاریج دوو پیاو وه شاهیله داخیل پیاویک و سویندیك بی؛ جا مادام هو ی پیش که وتنی
 شاهیله داخیل دهسته، ئه گه ر شاهیله خاریج وتی: ئه م خاریجه ئه و عه ینه ی کپروه
 له خاوهن دهسته که یا له و که سه که ئه و فرۆشتوو یه به و، یا وتی: ئه و که سه ی که به و ی
 فرۆشتوو ه زه وت که ر بووه، یا ئه م خاوهن دهسته زه وتی کردوو، ئه و له م سووره تانه دا
 شاهیله کابرای خاریج پیش شاهیله داخیل ئه خرئ وه ئه گه ر شاهیله خاریج وتی:
 کابرای داخیل ئه و عه ینه ی زه وت کردوو و شاهیله داخیله که وتی: له فلان که سی
 کپروه، ئه و هه ر شاهیله داخیل پیش ئه خرئ، چونکه نه قلی راستی گپراوه ته وه.

ئه گه ر دوو که س هه رایان بوو له سه ر جه یوانیک و یه کیکیان که ل و په لی به کو ئی
 حه یوانه که وه بوو، یا هه رایان بوو له سه ر زه وییه ک و زه وییه که زه راعه تی یه کیکیانی تیدا
 بوو، یا خود هه رایان بوو له سه ر خانوو یه ک که که ل و په لی یه کیکیانی تیدا بوو، وه
 هه ردووکیان شاهیله یان له سه ر مولکی مو تله ق راست کرده وه، ئه و هه شاهیله ئه و ه یان
 پیش ده خرئ که که ل و په لی به کو ئی و لاخه که وه یه، یا له ماله که دایه یا تووی له
 زه وییه که دا چاندوو ه؛ خاوهن د شت بو یه پیش ئه خرئ چونکه ئه م به کاره ی تانه وه کوو
 دهست و ته سه روف وایه.

سیههم، وه کوو پیشکه وتنی ته ثریخی مولکی یه کیکیان؛ مه سه لا، شاهیله لایه کیان
 بلیت: دوو ساله ئه م عه ینه مولکی «زه ید» هه شاهیله ئه ولا که یان بلیت: سی ساله

مولکی «عه‌مر»ه، یا وه‌کوو‌ئه‌وه‌که‌شاهیدی لایه‌کیان بلّیت: ئەم بزنه‌مولکی «زه‌ید»ه و شاهیدی ئەولا بلّیت ئەم بزنه‌له‌حه‌یوانی «خالید» له‌دایک‌بووه، یاخود شاهیدی لایه‌کیان بلّیت: ئەو خانووه‌مولکی «زید»ه و شاهیدی ئەولا بلّیت: ئەو خانووه‌به‌میرات له‌باوکی «عه‌مر»ه‌وه‌هاتووه‌ته‌وه‌بو «عه‌مر».

چوارهم، وه‌کوو‌ئه‌وه‌شه‌هاده‌تیکیان، «ناقله»بی و ئەویان، «مستصحبه»بی، وه‌کوو کوشتنی که‌سی که‌میرات‌گری ئیددیعی بکات و شاهد له‌سه‌ر کوشتنه‌که‌ی راست بکاته‌وه‌و شاهیدی ئەولا بلّیت: له‌مالی خویدا مردووه؛ یه‌که‌م، ناقله‌له‌ئه‌سله‌وه‌که‌مردنیه‌تی له‌جینگه‌ی خو‌یا بو‌حاله‌تی کوشتن، دووه‌میش ئیستیسحابی ئەو ئەسله‌ئه‌کا و ناقله‌که‌پیش‌ئه‌خری.

جا ئە‌گه‌ر عه‌ینی به‌ده‌ستی یه‌کیکه‌وه‌بوو وه‌که‌سیکی خاریج وتی: ئەو عه‌ینه‌مولکی منه‌و ک‌ریومه‌له‌توو داخیل وتی: نه‌خه‌یر، هه‌ر مولکی خو‌مه‌وه‌هه‌ردوولا شاهیدیان راست کرده‌وه، ئەوه‌شاهیدی خاریجه‌که‌پیش‌ئه‌خری، له‌به‌رئه‌وه‌که‌زیاده‌زانستی هه‌یه‌به‌هو‌ی ئەوه‌وه‌که‌ئاگای له‌گواستنه‌وه‌ی ئەو عه‌ینه‌یه‌له‌داخيله‌وه‌بو خاریج؛ هه‌روه‌ها، ئە‌گه‌ر شاهیدی خاریج بلّی: ئەو عه‌ینه‌مولکی خاریجه‌و به‌ئمانه‌ت لای داخیل دایناوه، یاخود کابرای داخیل زه‌وتی کردووه‌له‌م خاریجه، یا ئە‌وه‌که‌سه‌ی فرۆشتوو‌یه‌تی به‌داخیل زه‌وتی کردووه‌له‌م خاریجه، ئەوه‌هه‌ر شاهیدی خاریجه‌که‌پیش‌ئه‌خری.

به‌لی، ئە‌گه‌ر شاهیدی خاریج شه‌هاده‌ته‌که‌ی مو‌تله‌ق بوو و شاهیدی داخیل شه‌هاده‌ته‌که‌ی ناقله‌بوو؛ مه‌سه‌لا، شاهیدی داخیل بلّیت: ئەو عه‌ینه‌مولکی «زه‌ید»ه و له‌«عه‌مر»ی ک‌ریوه‌و شاهیدی خاریج هه‌ر بلّیت: مولکی خاریجه‌که‌یه، ئەوه‌شاهیدی کابرای داخیل پیش‌ئه‌خری؛ هه‌روه‌ها، ئە‌گه‌ر خاریج بلّی مولکی منه‌و له‌باوکه‌مه‌وه‌به‌میرات وه‌رم‌گرتوو، وه‌داخیل بلّی: مولکی خو‌مه‌و له‌باوکی تو‌م ک‌ریوه‌و شاهد له‌سه‌ر ئە‌مانه‌راست‌که‌نه‌وه، هه‌ر شه‌هاده‌تی شاهیدی داخیل پیش‌ئه‌که‌وی و ئە‌گه‌ر هه‌ردوولایان ناقله‌بوون و عه‌ینه‌که‌یش له‌ده‌ستی یه‌کیک‌یا نا بی، ئەوه‌له‌م سووره‌ته‌دا

شاهیدی خاوهن دهست پیش ئه که وئ؛ مهسه لا، شاهیدی خاریج ئه بیوت: مولکی خاریجه و له داخلیلی کرپوه و شاهیدی داخلیل وتی: مولکی داخلیله و له خاریجی کرپوه، ئه وه شه هاده تی داخلیل پیش ئه که وئ.

پینجه م، به هوی ئه وه وه که شاهیده که به یانی مالیکیه تی ئیستا که ش بکات؛ مهسه لا، شاهیدی لایه کیان بلی: ئه م عهینه مولکی «زید» ه و بهس و شاهیدی ئه م لایی: مولکی «عمرو» بووه و ئیسته ش هه ر مولکی «عمرو» ه.

شه شه م، وه کوو ئه وه حوججه تی به کیکیان دوو شاهید بی و حوججه تی ئه ولا شاهیدی ک و سویندی ک بی، ئه وه دوو پیاوه که پیش ئه که ون.

وه له و سووره تانه به که داخلیل پیش ئه که وئ ئه مه ئه گه ر به کئ فهرشیکی له مالی کدا ده رهینا و وتی: فهرشی خۆمه و له مالی تۆدا بووه، خاوهن مالی ش وتی: مالی خۆمه و شاهیدیان نه بوو، ئه وه ئه مر ئه کرئ به خاریج که فهرشه که بداته وه به داخلیل وه ئه گه ر هه ردوولا شاهیدیان هه بوو، ئه وه شاهیدی خاوهن مال له پیشه وه ئه گه ر به کئ وتی: هه زار دینارم له فلان وه رگرت چونکه مالی خۆم بوو له سه ری، کابرایش وتی: ئه و پاره به مالی خۆمه و شاهیدیان نه بوو، ئه وه ئه مر ئه کرئ به کابرای خاریج پاره که ی بی بداته وه وه ئه گه ر هه ردوولا شاهیدیان به مو تله قی هه بوو، ئه وه شاهیدی داخلیل پیش ئه خرئ وه ئه گه ره هه ر به کیکیان شاهیدی هه بوو، ئه وه حوکمی دیاره.

وه ئه گه ر خاوهن مال و کرچی هه رایان بوو له شتی کدا که لکابوو به خانوو ه که وه، وه کوو ره فه و په یژه ی قایم کراو، ئه وه باوه ر به خاوهن مال ئه کرئ وه ئه گه ر هه رایان هه بوو له شتی کدا که نه لکابوو به خانوو ه که وه، وه کوو سه ماوه رو ته شتی به رده ست، ئه وه باوه ر به کرچی ئه کرئ وه هه ر شتی له وانه بی که قاییلی ئه وه بی بلکی به خانوو ه وه جیا ییش بکری ته وه، وه کوو میخی جل هه لواسین، ئه وه هه رکام له وان سویندی خوارد، حه قی ئه و که سه به وه ئه گه ر هه ردوولا یان سویندی ان خوارد، ئه وه دابه ش ئه کرئ له به یناندا.

«ابن الصّلاح» یش فتوای داوه له باره ی دره ختی که وه که له ناو حه وشی خانوودا بی که وا خاوهن دهست ئه و که سه به که ته سه روف ئه کاله و دره خته دا و میوه که ی ئه چنی؛ جا

له‌سه‌ر ئەم ئەساسه، ئە‌گەر به‌رگ‌دروو و خاوه‌ن ماڵ هه‌رایان بوو له‌سه‌ر مه‌قه‌ست و ده‌رزی و مه‌کینه‌ی به‌رگ‌دروون، ئە‌وه با‌وه‌ر به‌ به‌رگ‌درووه‌ که ئە‌کری به‌ سویند.

وه ئە‌گەر ژن و می‌رد هه‌رایان که‌وه‌ته‌ به‌ینه‌وه‌ له‌ که‌ل و په‌لی نا‌وما‌لدا‌و شاهیدیش نه‌بوو، ئە‌وه ئە‌گەر ئیختی‌ساسی به‌ یه‌کی‌کانه‌وه‌ بوو به‌هۆی ته‌سه‌روف له‌ و شته‌دا، وه‌ کوو خ‌شل بو‌ ژن و خه‌نجهر به‌ نا‌وقه‌دی خو‌یه‌وه، ئە‌وه خاوه‌ن ئیختی‌ساس سویند ئە‌دری وه‌ ئە‌گەر ئیختی‌ساسی که‌سیان نه‌بوو به‌ و شته‌وه، ئە‌وه در‌وسته‌ بو‌ هه‌رکام له‌ وان ئە‌وه‌ی تریان سویند ب‌دا؛ جا ئە‌گەر هه‌ریه‌کی له‌ وان سویندی خ‌وارد، ئە‌وه هه‌ر ما‌لی ئە‌وه یه‌که‌یه‌ با‌ئه‌و شته‌یش بو‌ ئە‌و نه‌شی، وه‌ کوو خ‌شل بو‌ پیا‌و وه‌ ئە‌گەر هه‌ردوانیان سویندیان خ‌وارد، ئە‌وه به‌ش ئە‌کری له‌ به‌یناندا، هه‌رچه‌ند هه‌ر بو‌ یه‌کی‌کیان بشی.

ئە‌گەر به‌هۆی شاهیده‌وه‌ عه‌ینه‌که‌ له‌ کاب‌رای داخیل وه‌رگیا‌و له‌ پاشان ئە‌م داخيله‌ شاهیدی راست کرده‌وه‌ له‌سه‌ر ما‌لیکیه‌تی خو‌ی له‌ پ‌نش لا‌بردنی ده‌ستی دا له‌سه‌ر عه‌ینه‌که‌و عوزری ه‌ینایه‌وه‌ به‌وه‌ که‌ شاهیده‌کانی دیا‌ر نه‌بوون، ئە‌وه ئە‌م شاهیدانه‌ی لی وه‌ر ئە‌گه‌ری و عه‌ینه‌که‌ی پ‌ی ئە‌دریته‌وه، چونکه‌ سابت بو‌وه‌ که‌ خاوه‌ن ده‌ستی شه‌رعی ئە‌م که‌سه‌ داخيله‌یه‌.

ئە‌گەر که‌سه‌ی ئیقراری کرد به‌ عه‌ینیک بو‌ که‌سێک له‌ پاشا دا‌وای کرد بو‌ خو‌ی، ئە‌وه ئە‌م ده‌عوایه‌ ناپی‌سری، مه‌گەر له‌م ده‌عوایه‌دا به‌یانی نه‌قلی عه‌ینه‌که‌ بکا بو‌لای خو‌ی به‌ وه‌زعیکی شه‌رعی؛ به‌لام ئە‌گەر که‌سێک عه‌ینیکی به‌هۆی شاهیده‌وه‌ لی وه‌رگیا‌و له‌ پاشان ئیددی‌عای مولکییه‌تی کرد بو‌ خو‌ی، ئە‌وه شه‌رت نییه‌ با‌سی گواسته‌وه‌ی بکا بو‌ لای خو‌ی، به‌ پ‌یی فه‌رمووده‌ی راسته‌ر.

مه‌زه‌به‌ی ئیمامی شافعی له‌سه‌ر ئە‌وه‌یه‌ که‌ زوری ژماره‌ی شاهیده‌کان له‌ لایه‌که‌وه‌، ناب‌ی به‌هۆی ه‌یزی ئە‌ولایه‌، مه‌گەر ئە‌وه‌نده‌ زور بن بگه‌ن به‌ ئە‌ندازه‌ی «ت‌واتر»، وه‌ له‌م کاته‌دا پ‌نش ئە‌خری، چونکه‌ ئە‌ب‌ی به‌هۆی عیلمی قه‌تعی؛ هه‌روه‌ها، شه‌هاده‌تی دوو پیا‌و پ‌نش ناخ‌ری له‌سه‌ر شه‌هاده‌تی پیا‌ویک و دوو ژن وه‌ شه‌هاده‌تی که‌ به‌یانی ته‌ئریخ نه‌کا، پ‌نش ناخ‌ری له‌سه‌ر شه‌هاده‌تی که‌ به‌یانی ته‌ئریخ بکا؛ به‌لی، شه‌هاده‌تی دوو پیا‌و یا

شه هاده تی پیاوینک و دوو ژن پیش ته خری له سه ر شاهی دینک و سویندی «مدعی»، وه کوو له مه و بهر به یانمان کرد.

ئه گهر شاهی دی لایه که شه هاده تی دا به مولکیهت له سالی که وه و شاهی دی ئه ولا شه هاده تی دا به مولکیهت له شه ش مانگه وه، ئەو یه که میان پیش ته خری، به و شه رته مولکه که به دهستی هیچیان وه نه بی یا به دهستی ههردووکیان وه بی، به لام ئه گهر به دهستی ئه ویان وه بی که شاهی ده کانی ماوه که مه که یان به یان کردووه، ئەو هه ر شاهی دی ته م خاوه ن دهسته پیش ته خری؛ هه روا، ئه گهر به دهستی ئه ولا وه بی که شاهی ده که ی هه ر قازانجی که له وه ختی شومولی شه هاده ته که وه په یدا بووه، ئه درئ به م که سه که مولکه که ی بو سابت بووه، ئه گهر به دهستی خو یه وه نه بووی.

بزائن! شه رتی قه بوولی شاهی دی مولک، ئەو یه یا بلئ: ئیسته مالیکی ئه و ماله یه، یا ئه گهر به یانی مالیکیه تی له مه و پیشی کرد، بلئ: ئیسته یش هه ر مولکی ته م که سه یه، یا خود بلئ: وه ئاگام نییه له وه که ئه و عینه له مولکی ته م که سه ده رچوو بی له وه خته و تا ئیسته، ئه گینا شه هاده ته که ی قه بوول ناکری.

بزائن! دروسته ئینسان شه هاده ت بدا به مالیکیه تی شه خس به ئیعتی ماد له سه ر ئەو وه که له مه و پیش مالیک بووه؛ به لئ، ئەو ونده هه یه ئه گهر شه هاده ت به مالیکیه ت به ئیعتی ماد له سه ر میرات گرتن بوو له که سیکه وه، یا کرین له که سیکه وه، پئویسته بزانی ئه و که سه که مولکه که له وه وه هاتوو بو ته م مالیکی شه رع ی بووه.

وه ئه گهر شاهی ده شه هاده تی دا له سه ر ئەو وه که ئه و «مدعی علیه» یه دوینی ئیقراری کردووه به وه که ئه و عینه مولکی «مدعی» یه که یه، ئەو وه حوکمی ئه و ئیقراره ده وامی پی ئه درئ، هه رچه ند شاهی ده کان باسی مالیکیه تی ته م رویشی نه که ن، چونکه ئیقراری «مدعی علیه» حوججه تی قه تعیبه.

ئه گهر یه کئ شاهی دی راست کرده وه له سه ر ئەو وه که خاوه نی حه یوانینک یا باخینک یا دره ختینکه و باسی مالیکیه تی زوو یان نه کرد، ئەو هه ر سه مه رینک ئیستا بو دارو باخه که

بىيى، يا ھەر بەچكە يەك جيا بووبىتەو ھە لە ھە يوانەكە، نابى بە مولكى ئەم كابرايە؛ بەلى، ئەگەر بەچكە يەك لە سكيان بى، ئەو ئەبى بە مالى، ھەروھە ھەر بەرى كە لەمەولا ئەو دارو باخە بىگرن، بۇ ئەم كابرايە [بە].

ئەگەر كەسك شتىكى كرى و بە حوججە تىكى موتلقە لىي ۋە رگىرا، ئەگەر پىتەو ۋە بۆسەر فرۇشيارە كە بە ۋە قىمەتە كە پىي داوۋە. ئەگەر يە كى دەعوای مولكى موتلقە قى كرىو شاھىدە كان شەھادە تيان دا بە مالىكىيەتى ۋە بە يانى سەبەبى مولكە كە شيان كرى، ئەو ۋە زىانى نىيە، بە لام ئەگەر «مدعى» بە يانى سەبەبىكى كرى، ۋە كوو كرىن ۋە ئەو شاھىدانە بە يانى سەبەبىكى تريان كرى، ۋە كوو مىرات - مەسەلا - ئەو زىانى ھەيە بۆى، چونكە زىددى دەعواكەى ئەمە بۇ مولكىيەت بە ۋە سەبەبە تايە تىيە.

باسى يەك نەكە وتنى قسەى «مدعى» ۋە «مدعى عليه» لە بارەى عەقدەو ۋە «زىد»، وتى بە «عمرو»: تەواوى خانوۋە كەت پى داوم بە كرى بۇ سالى بە ۱۰ دىيار ۋە «عمرو» وتى: تەنيا ھۆدە يە كم لە ۋە خانوۋە پى داوى بە ۋە پارەيە ۋە ھەردووكيان شاھىدىان ھىنا، خواھ ھەردوو شەھادەتە كە موتلقە بن، ياخود يە كىكان موتلقە ۋە ئەويان «مقىد» بى بە تەئرىخەو ۋە، ياخود ھەردووكيان «مقىد» بوون بە تەئرىخەو ۋە تەئرىخە كە يان يە كىك بوو ياخود جياواز بوو بە لام «متفق» بوون لەسەر ئەو كە ھەر يەك عەقدى بە كرى دان تى پەريو، ئەو لە ھەموو ئەم سورە تانەدا ئەو دوو شەھادەتە لە گەل يەك «متعارض» ۋە ھىچيان قىمەتە نىيە، جا لەم كاتەدا پىويستە ھەردوولا لەسەر مەبەستى خويان ۋە پىچەوانەى ئەويان سويند بخوا، جا ئەو عەقدە ھەل دەو شىتەو.

بە لام ئەگەر تەئرىخيان جياواز بوو ۋە ئىتتىفاقيشان لەسەر يەك عەقد نەبوو؛ مەسەلا، شاھىدى لايە كيان وتى: ئەو ھۆدە يە داوۋە بە كرى بۇ سالىك لە مانگى رەمەزانەو ۋە ئەوى تريان وتى: خانوۋە كەى پى داوۋە بە كرى بۇ سالىك لە مانگى شەوالەو، ئەو ئەو شەھادەتە يان ئىعتىبارى ھەيە كە تەئرىخە كەى لە پىشتەر؛ جا ئەگەر شەھادەتى پىشوو لەسەر بە كرى دانى خانوۋە كە بوو، ئەو شەھادەتى دوايى بە تال ئەبىتەو ۋە ئەگەر پىشوو

له‌سه‌ر به‌کرئ دانی هۆده‌یه‌ک بوو، ئەوه شه‌هاده‌تی دوایی ئه‌بئ به‌ده‌لیلی به‌کرئ دانی هۆده‌کانی تریش وه‌ له‌م سووره‌ته‌دا، مه‌عنای ره‌فتار به‌ شه‌هاده‌تی پیشوو ئه‌مه‌یه‌ که ناکۆکی له‌ به‌ینی شه‌هاده‌ته‌کاندا نامینئ، خواه ئه‌وی دوایی به‌تال بکرئته‌وه - وه‌ کوو سووره‌تی یه‌که‌می - یاخود ره‌فتار به‌ هه‌ردووکیان بکرئ، وه‌ کوو سووره‌تی دووه‌م.

ئه‌گه‌ر دووکه‌س ده‌عوای عه‌ینکیان کرد که له‌ ده‌ستی که‌سیکی سیه‌مه‌دا بوو و هه‌ردوولا شاهیدیان هه‌بوو، ئەوه ئه‌گه‌ر ئەو که‌سه سیه‌مه ئیقراری کرد بۆ یه‌کیک له‌ دوو «مَدعی» یه، ماله‌که ته‌سلیمی ئه‌و ئه‌کرئ و ئه‌وی تریشیان ئه‌توانئ سویندی بدات بۆ ئه‌وه به‌لکوو ئیقرار بکات بۆ ئه‌میش و به‌ده‌لی عه‌ینه‌که‌ی بۆ بجزئری و ئه‌گه‌ر ئینکاری «مَدعا» که‌ی هه‌ردووکیانی کردو ئه‌وانیش شاهیدیان نه‌بوو، ئەوه بۆ هه‌ریه‌کی له‌وانه سویندی ئه‌خواو عه‌ینه‌که‌ هه‌ر له‌ ده‌ستی ئه‌مدا ئه‌مینئته‌وه وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ردوولا شاهیدیان راست کرده‌وه به‌لام شاهیدی لایه‌ک وتی: ئه‌م که‌سه سیه‌مه ئه‌م عه‌ینه‌ی زه‌وت کردوو له‌ «مَدعی» و شاهیدی ئه‌ولا وتی: ئه‌م سیه‌مه ئیقراری کردوو به‌وه که زه‌وتی کردوو له‌ «مَدعی» یه‌که، ئەوه شاهیدی پیشوو پیش ئه‌که‌وی چونکه شاهیدی عه‌یانه.

وه ئه‌گه‌ر شاهیدی هه‌ردوولایان شه‌هاده‌تی دا به‌وه که «مَدعی» یه‌که‌ی ئه‌و عه‌ینه‌ی کړپوه له‌و که‌سه سیه‌مه‌و عه‌ینه‌که‌ی وه‌رگرت و کړپار قیمه‌ته‌که‌ی ته‌سلیم کرد، ئه‌مه ئه‌گه‌ر میژوویان جیاواز بوو، حوکم ئه‌کرئ به‌و شه‌هاده‌ته‌که میژوووه که‌ی پیشتره، چونکه مه‌علووماتی زیاده‌ی لایه‌و ئه‌وی دوایی ئه‌گه‌ر له‌ واقعدا عه‌ینه‌که‌ی کړپیی، ئەوه له‌وکاته‌دا کړپویه که عه‌ینه‌که له‌ مولکی کابرا ده‌رچوووه و فرۆشتنه‌که‌ی به‌تال بووه؛ به‌لام ئیمامی "بلقینی" ئه‌وه‌ی جیا کردوو ته‌وه که ئه‌گه‌ر «مَدعی» ئیددیعای فرۆشتنی دوایی بکا له‌ ماوه‌ی خیاری فرۆشتنه‌پیشوووه که‌داو شاهید شه‌هاده‌تی له‌سه‌ر بدا، ئەوه ئه‌م شاهیدی فرۆشتنی دواپییه پیش ئه‌خرئ و کړپاری یه‌که‌م پاره‌که‌ی پئ ئه‌درئته‌وه؛ هه‌روه‌ها، ئه‌گه‌ر شاهیدی دوایی ته‌عه‌روزی کرد بۆ ئەوه که له‌کاتی فرۆشتنه‌که‌دا مولکی فرۆشیار بووه، ئەوه هه‌ر شه‌هاده‌ته‌ دواپییه که پیش ئه‌خرئ.

خولاسە، ھەركام لەو دوولايە شەھادەتى دا بە مالىكئىيەتى فرۆشيار بۆ ئەو عەينە لەكاتى فرۆشتنە كەدا، ياخود شەھادەتى دا بۆ كپيارە كە كە ئىستە مالىكى ئەو عەينە، يا شەھادەتى دا بە تەسلىم كردنى پارە بە فرۆشيارە كە و شاھىدى ئەولا ئەمەى بەيان نە كرد، ئەو پېش ئەخرى، چونكە مەعلووماتى زيادەى لايە و «تعاوض» بۆ تەسلىمى قىمەت، باعيسى تەسلىمى عەينە كە يە و شەھادەتە كەى تر باعيسى تەسلىم نىيە، لەبەرئەو كە لەپېش وەرگرتنى قىمەتدا لە كپيار فرۆشيار حەقى حەپس كردن و راگرتنى عەينە كەى ھەيە.

وہ ئەگەر تەئريخيان جياواز نەبوو بەم جۆرە ھەردوو شەھادەتە كە مۆتلەق بوون، ياخود يەكئىكيان مۆتلەق بوو و ئەويان تەئريخى ديارى كرابوو، ياخود ھەردووكيان تەئريخيان ديارى كرابوو بە يەك تەئريخ، ئەو «تعاوض» ئەكەن و ھەردووكيان ئەكەن؛ جا ئەگەر كابرأى سېھەم ئىقرارى كرد بۆ يەكئىكيان، ئەو ئەو عەينە ئەدرى بەو كەسە و ئەگەر ئىقرارى كرد بۆ ھەردووكيان، بەش ئەكرى لەبەنيانا، ئەگينا ئەو كەسە بۆ ھەريە كنى لەو دوو «مذعي» يە سوئند ئەخواو عەينە كە لە دەستى خۇيا ئەمىنئىتەو و ھەر پارە يەكيان داو و بەو سېھەمە لەسەر شەھادەتى شاھىدە كان، وەرى ئەگرنەو لىي چونكە بە شاھىد سابت بوو كە وەرى گرتوو و تەعاروزى شاھىدە كان ھەر بە نىسبەت عەقدە كەو يە، بەلام ئەمە وەختى وەھايە كە تەعەروز نەكەن بۆ وەرگرتنى فرۆشراو كە، ئەگينا ھەركەسى كە شاھىدە كان و تيان فرۆشراو كەى وەرگرتوو و بە خواون دەست ناسرا، ئەو شاھىدە كانى پېش ئەخرىن و كەسشىيان حەقى نىيە داواى پارە كە لە كابرأى سېھەم بكات، چونكە ئەو پارە يە دامەزراو بۆى بەھۆى وەرگرتنى فرۆشراو كەو.

ئەگەر عەينىك لە دەستى يەكئىكدا بوو وە دوو كەس دەعوايان كردو ھەركاميان وتى ئەو عەينە مالى خۆى بوو و فرۆشتوو يە بەو كەسە بە دە دىنار - مەسەلا - و داواى پارە كەى لى كردو شاھىدى لەسەر راست كەدو، ئەو ئەگەر تەئريخى ھەردووكيان يە كنى بوو، «تعاوض» ئەكەن و ھەردوو ئەكەن و ئەگەر تەئريخە كەيان جياواز بوو، كابرأى عەين بە دەست ھەردوو قىمەتە كەى ئەكەوئتە سەر، چونكە ھەردو دەعواكە

ئىحتىمالى ئەو ەيان ھەيە واقىعى بن؛ كەوابى، پىويستە ماو ە كە قابىل بى بۇ ە قدى يە كە م وگواستە ە بۇ فرۇشىارى دوو ە م و ە قدى دوو ە م، ئەگىنا سوئند ئەخوا بۇ ەردو ولايان و پارەى ناكە وئتە سەر، ەرو ە ھا ئەگەر ەردو و شاھىدە كان موتلق بن، ياخود يە كىكىان بە موتلقى ناوى ەئنا و ئەويان بە يانى تەئرىخى كرد و ە لەم كاتە يشدا پارەى ەردو ولاى ئە كە وئتە سەر، چونكە مادام جىاوازىي زەمانى موعامەلە كان و راستى ەردو و شاھىدە كە قابىلە ناكە ون، ئەم مەسئەلە يە جىا ئەبئتە ە لە مەسئەلەى پئشو بە ە كە قابىل نىيە ەينە كە لە يەك كاتدا بىي بە ە قى دووكەس؛ كەوابى، شاھىدە كان «تعارض» ئەكەن وە لئرەدا مەبەست دوو قىمەتە كە يە و «ذمە»ى شەخس قابىلى ەلگرتنى ەردو و كىانە؛ كەواتە، واجب ئەبن و شەھادەتى ەردو ولا لەسەر ئىقرارى كابرا، وە كو و شەھادەتە لەسەر فرۇشتە كان؛ كەواتە، ەردو و قىمەتە كە واجب ئەبى لەسەرى، مەگەر تەئرىخى ەردو و شەھادەتە كە يە كى بى، يا زەمان ماو ە يە كى واى نەبى كە قابىلى گواستە ە كان بى، ئەو ە ئەو دوو قىمەتەى ناكە وئتە سەر بە دو سوئند رزگار ئەبى.

باسى قىافهت

ھەرچى بۇ شاھىد شەرت بى، بۇ قىافەت شناسىش شەرتە؛ ەرو ە ھا، ئەو ە ش شەرتە كە بەراورد كر ابى؛ مەسەلا، كە سىك جارئك منالئكى نىشان بدرئ لەنا و چەند ژنىكا غەبرى داىكى منالە كە وە جارى دوو ە م لەنا و چەند ژنىكا كە داىكى منالە كە يان لەنا و دا بى؛ جا ئەگەر لە ەردو و سوورەتە كە دا زانى بەو ە كە ئەو منالە لە و ژنە يە، ئەو ە بە قىافەت شناسى تەجرەبە كرا و دائە نرى.

فەر موودەى راستر ئەو ە يە شەرت نىيە قىافەت شناس زۆر بى، ەرو ە ھا شەرت نىيە لە ھۆزى «بنى مدلج» بى؛ جا ئەگەر دوو كەس ئىددىعاى نەسەبى منالئكى «مجهول النسب» يان كرد، ئەو ە مندالە كە پىشانى قىافەت شناس ئەدرى. ەرو ە ھا ئەگەر دوو كەس شەرىك بن لەو ە دا كە ەردو و بە شوبهە چووبنە لاي ژنىك و ژنە كە مندالئكى لى

بووبوو، جا ئەو دوو پیاوه بوو به هه‌رایان له‌سه‌ر مناله‌که‌و هه‌رکامیان به منالی خوئی
 ئەزانی، ئەوه ئەو مناله له‌گه‌ڵ هه‌ردوو پیاوه‌که‌دا پیشانی قیافه‌ت‌شناس ئەدری و
 قیافه‌ت‌شناس به منالی هه‌رکامیانی دانا، حوکمی بو ئەدری؛ به‌لی، ئەگه‌ر چه‌یز که‌وته
 به‌ینی چوونی ئەو دوو پیاوه‌وه بو‌لای ژنه‌که، ئەوه ئەو مناله ئەدری به‌کابرای دووهه‌م،
 مه‌گه‌ر پیاوی یه‌که‌م می‌دی ژنه‌که بی‌و له‌نیکاحی دامه‌زراودا چوو‌پیته‌لای، ئەوه
 منداله‌که له‌م حاله‌دا بو‌کابرای یه‌که‌مه؛ له‌م سووره‌تانه‌دا فه‌رق نییه له‌به‌ینی ئەوه‌دا که
 «مدعی» یه‌کان جیا بن له‌موسولمانه‌تی و ئازادی‌دا، یا وه‌ک یه‌ک بن.

ئه‌گه‌ر دوو‌که‌سی قیافه‌ت‌شناس حازر بوون و یه‌کیکیان ئەو مناله‌ی دا به‌یه‌کی له
 «مدعی» یه‌کان به‌هۆی ئیعتیباری شیوه‌یه‌که‌ی زاهیر و ئاشکراوه‌و ئه‌ویان دای به
 «مدعی» ی دووهه‌م به‌هۆی ئیعتیباری شیوه‌یه‌که‌ی په‌نامه‌کی واوه‌که‌هه‌ر قیافه‌ت‌شناسی
 زۆرزان ئەیزانی، ئەوه مناله‌که ئەدری به «مدعی» ی دووهه‌م، چونکه‌ده‌رئه‌که‌وی ئەو
 قیافه‌ت‌شناسه‌ زۆر زیره‌که له‌قیافه‌ت‌شناسیدا.

بزانی! هه‌ر مه‌سه‌ره‌فی که‌ بکری بو ژنی دوو‌گیان به‌هۆی سکه‌که‌یه‌وه، یا له‌سه‌ر
 منالی که‌ کابرای مه‌سه‌ره‌ف‌که‌ر به‌ منالی خوئی بزانی وه له‌ئه‌نجاما، ئەو سکه‌ یا ئەو
 مناله‌ بدری به‌که‌سیکی تری جگه‌ له‌وه‌که مه‌سه‌ره‌فه‌که‌ی بو‌کردوو، ئەوه ئەم‌که‌سه
 پیویسته ئەو مه‌سه‌ره‌فه‌ بداته‌وه به‌وه‌که‌سه‌ی که‌ کردوو‌یه‌تی، چونکه‌کابرای مه‌سه‌ره‌ف‌که‌ر
 به‌هیوای ده‌سکه‌وتنی ئەو مناله‌ ئەو مه‌سه‌ره‌فه‌ی کردوو.

تومیده وارم به میهره بانى خودای میهره بان ئەم کاره مان له نامه ی کاردا به کرداریکی پاکو بی گەرد بو بنووسی و به لوتفی خو ی جهزای خیرمان بداته وه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ،
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

له سایه ی خواوه لی بووه مه وه له نووسینی بهرگی چواره می کتیبی «شهریعتی ئیسلام» له چیشته نگای رۆژی یه كشه ممه، یازده ی مانگی شه عبانی ۱۳۸۰ ی هیجری، ریکه وتی بیست و نۆی کانوونی دووه می ۱۹۶۱ ی میلادی، له حوجره ی "مه دره سه ی مزگه وتی حه زره تی شیخ عه بدولقادری گه یلانی" - ره حمه تی خوای لی بی - له شاری "به غدا".

هه ركه س شوپه ه له بابه تیکی ئەم کتیبه بکا، با بگه رپه ته وه سه ر شاکتیبه کانی فیهی شافیعی؛ جا ئە گه ر بۆی ده ركه وت ئیمه به هه له دا چووین، با هه له که لای خو ی راست کاته وه و ئیمه ش ئاگادار بکا، چونکه که س نییه هه له نه کا. وه پشه کیش، سوپاسی زۆری ئە که یین.

نووسەر له چهند دێر یگدا

■ ناوی «عبدالکریم»ه و کوزی «محمد»ه و ناز ناوی «نامی» یه و ناسراوه به «مدرّس»
■ مانگی «ربیع الاول»ی سالی ۱۳۲۳ی کۆچی و به هاری ۱۲۸۴ی هه تاوی و
۱۹۰۵ی زایینی له دینی «ته کیه»ی خورمال (یان «گوێزه کوێره»ی مه ریوان)
هاتۆته دنیاوه.

■ له ۱۳۳۱ی کۆچیدا دهستی کردوو به خویندن له حوجره کانی ناوچه کانی
کوردستاندا و له ۱۳۴۳ی کۆچی ئیجازه ی عیلمی (مه لایه تی) وه گرتوو له
خزمه تی مامۆستای ناوداری کورد مه لا (عمر ابن القره داغی) دا له سلیمانی
■ له پاش ئیجازه تا نزیکه ی فه وتی، له (بیاره) (۲۴ سال) و له «که رکووک»
و «سلیمانی» و «به غدا» ده رسی و توه ته وه.

■ نزیکه ی ۶۰ که سی ئیجازه ی عیلمی (مه لایه تی) پیداوه له مامۆستایانی
ناوچه کانی کوردستان و عێراق و ئێران.

■ زیاتر له ۸۰ کتیبی داناوه به زمانه کانی کوردی و عه ره بی و فارسی له
بابه ته جوړ به جوړ کانی ئایین و ئه ده ب دا.

■ ۸ ی خه رمانانی ۱۳۸۴ی هه تاوی له به غدا کۆچی دوایی کردوه و له پالی
مه رقه دی «عبدالقادری گه یلانی» دا نێژراوه.

9 789649 926100

9 789649 926131

انتشارات پرتو بیان

انتشارات کردستان

Kurdistan Publication

سندج - پاساژ عزتی - تلفن: ۲۲۶۵۲۸۲